Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 20. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 /sněmovní tisk 287/ - prvé čtení

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení

3. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - druhé čtení

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - druhé čtení

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení

6. Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - druhé čtení

10. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

11. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení

12. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení

13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

14. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

15. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

16. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

17. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

18. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení

19. Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - druhé čtení

20. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jana Richtera, Jana Birke a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 274/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - prvé čtení

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/ - prvé čtení

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - prvé čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - prvé čtení

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - prvé čtení

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - prvé čtení

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/ - prvé čtení

30. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - prvé čtení

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - prvé čtení

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - prvé čtení

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - prvé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - prvé čtení

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - prvé čtení

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - prvé čtení

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/ - prvé čtení

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb. /sněmovní tisk 302/ - prvé čtení

39. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - prvé čtení

40. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - prvé čtení

41. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - prvé čtení

42. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - prvé čtení

43. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - prvé čtení

44. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - prvé čtení

45. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - prvé čtení

46. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - prvé čtení

47. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - prvé čtení

48. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - prvé čtení

49. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - prvé čtení

50. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - prvé čtení

51. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - prvé čtení

52. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - prvé čtení

53. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - prvé čtení

54. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - prvé čtení

55. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - prvé čtení

56. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 217/ - prvé čtení

57. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - prvé čtení

58. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - prvé čtení

59. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - prvé čtení

60. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - prvé čtení

61. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - prvé čtení

62. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení

63. Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - prvé čtení

64. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - prvé čtení

65. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - prvé čtení

66. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - prvé čtení

67. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - prvé čtení

68. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - prvé čtení

69. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ - prvé čtení

70. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - prvé čtení

71. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - prvé čtení

72. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - prvé čtení

73. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - prvé čtení

74. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - prvé čtení

75. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/ - prvé čtení

76. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Radky Maxové, Jana Bartoška, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Marka Výborného, Mariana Jurečky, Stanislava Juránka, Jiřího Miholy, Ondřeje Benešíka, Víta Rakušana a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 267/ - prvé čtení

77. Návrh poslance Lukáše Černohorského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

78. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - prvé čtení

79. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení

80. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - prvé čtení

81. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení

82. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení

83. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení

84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení

86. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení

87. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - druhé čtení

88. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - prvé čtení

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - prvé čtení

90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení

91. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - prvé čtení

92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - prvé čtení

93. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - prvé čtení

94. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - prvé čtení

95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - prvé čtení

96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - prvé čtení

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - prvé čtení

98. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - prvé čtení

99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 /sněmovní tisk 196/ - prvé čtení

100. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - prvé čtení

101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - prvé čtení

102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/ - prvé čtení

103. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - prvé čtení

104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - prvé čtení

105. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ - prvé čtení

106. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ - prvé čtení

107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - prvé čtení

108. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ - prvé čtení

109. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - prvé čtení

110. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017 /sněmovní tisk 281/ - prvé čtení

111. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - prvé čtení

112. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

113. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - třetí čtení

114. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - třetí čtení

115. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

116. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - třetí čtení

117. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - třetí čtení

118. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - třetí čtení

119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - třetí čtení

120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení

121. Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - třetí čtení

122. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - třetí čtení

123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - třetí čtení

124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - třetí čtení

125. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení

126. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - třetí čtení

127. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - třetí čtení

128. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení

129. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - třetí čtení

130. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení

131. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - třetí čtení

132. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení

133. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - třetí čtení

134. Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - třetí čtení

135. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

136. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

137. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

138. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/

139. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 /sněmovní tisk 135/

140. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 /sněmovní tisk 125/

141. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/

142. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/

143. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 /sněmovní tisk 187/

144. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/

145. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/

146. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/

147. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/

148. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 142/

149. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/

150. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 148/

151. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017 /sněmovní tisk 149/

152. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/

153. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/

154. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017 /sněmovní tisk 163/

155. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/

156. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 176/

157. Zpráva o plnění programů prevence před povodněmi ke dni 31. prosince 2017 /sněmovní tisk 178/

158. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2017 /sněmovní tisk 218/

159. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2017 /sněmovní tisk 223/

160. Informace o podpořeném financování za rok 2017 /sněmovní tisk 225/

161. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/

162. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/

163. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/

164. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/

165. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/

166. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 271/

167. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 272/

168. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/

169. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka

170. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998

171. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

172. Slavnostní připomenutí 28. října 1918

173. Informace o jednání delegace Poslanecké sněmovny ve dnech 14. - 16. října 2018 v Ruské federaci

174. Projednání sankcí vůči Saudskoarabskému království

175. Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 10. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů

176. Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku

177. Pozice České vlády a ministerstva průmyslu a obchodu k nucenému prodeji ArcelorMittal a.s. Ostrava

178. Informativní zpráva ministra zdravotnictví doplněná informací ministra školství, mládeže a tělovýchovy o stavu Fakultní nemocnice Ostrava a Lékařské fakulty Ostrava

179. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

180. Ústní interpelace

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018

VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 20. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 23. října až 14. listopadu 2018

Obsah: *Strana:*

23. října 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 356).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 69
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 69
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 70
Řeč poslance Miroslava Kalouska 72
Řeč poslance Jana Bartoška 72
Řeč poslance Jana Lipavského 72
Řeč poslance Lukáše Bartoně 73
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 73
Řeč poslankyně Jany Černochové 74
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 76
Řeč poslance Pavla Blažka 76
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 78
Řeč poslance Stanislava Grospiče 78
Řeč poslance Marka Výborného 78
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 79
Řeč poslankyně Olgy Richterové 79
Řeč poslance Lea Luzara 80
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 81
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 82
Řeč poslance Jana Bartoška 84
Řeč poslance Karla Krejzy 85
Schválen pořad schůze.

20. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jana Richtera, Jana Birke a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 274/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 88
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové 90

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 357).

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 92
Řeč poslance Miloslava Janulíka 93
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 94

Usnesení schváleno (č. 358).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 95
Řeč poslance Jiřího Dolejše 97
Řeč poslankyně Věry Kovářové 99
Řeč poslance Martina Baxy 100
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 100
Řeč poslankyně Věry Kovářové 101
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 101
Řeč poslance Martina Baxy 102
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 102
Řeč poslankyně Věry Kovářové 104
Řeč poslance Mariana Jurečky 104
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 105
Řeč poslance Jana Volného 107
Řeč poslance Stanislava Juránka 107
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 108

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jana Skopečka 112
Řeč poslance Václava Klause 112
Řeč poslance Jiřího Dolejše 112
Řeč poslance Jana Skopečka 114
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 114
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 115
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 116
Řeč poslance Mariana Jurečky 116
Řeč poslance Jana Skopečka 117
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 118
Řeč poslance Marka Bendy 118
Řeč poslance Jana Volného 119
Řeč poslance Marka Bendy 119

Usnesení schváleno (č. 359 - 1. část).

Řeč poslankyně Jany Černochové 120

Usnesení schváleno (č. 359 - 2. část).

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové 121

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - prvé čtení

Řeč poslance Jana Volného 121
Řeč poslance Jana Skopečka 121

Usnesení schváleno (č. 360).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 122

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 123
Řeč poslankyně Květy Matušovské 123
Řeč poslance Petra Pávka 125
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 125
Usnesení schváleno (č. 361).

178. Informativní zpráva ministra zdravotnictví doplněná informací ministra školství, mládeže a tělovýchovy o stavu Fakultní nemocnice Ostrava a Lékařské fakulty Ostrava

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 127
Řeč poslance Lea Luzara 129
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 132
Řeč poslance Lukáše Černohorského 133
Řeč poslance Bohuslava Svobody 133

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 135
Řeč poslance Bohuslava Svobody 135
Řeč poslance Pavla Juříčka 136
Řeč poslance Lukáše Černohorského 139
Řeč poslance Petra Dolínka 140
Řeč poslance Iva Vondráka 141
Řeč poslance Vlastimila Válka 142
Řeč poslankyně Heleny Válkové 144
Řeč poslance Pavla Juříčka 145
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 145
Řeč poslance Vlastimila Válka 145
Řeč poslance Bohuslava Svobody 146
Řeč poslance Jakuba Michálka 146
Řeč poslance Lukáše Černohorského 146
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 146
Řeč poslance Lea Luzara 147

Usnesení schváleno (č. 362).

24. října 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč prezidenta České republiky Miloše Zemana 149
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 152
Řeč poslance Jakuba Michálka 154
Řeč poslance Lukáše Bartoně 155
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 155

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 /sněmovní tisk 287/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 156
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 159
Řeč poslance Miroslava Kalouska 160
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 164

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 169
Řeč poslance Jana Volného 173
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 174
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 174
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 175
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 178
Řeč poslance Jana Volného 179
Řeč poslance Miroslava Kalouska 179
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 180
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 180
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 181
Řeč poslance Martina Kupky 183
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 184
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 184
Řeč poslankyně Věry Kovářové 185

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 187
Řeč poslance Jiřího Dolejše 187
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 191
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 191
Řeč poslance Jiřího Dolejše 192
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 192
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 192
Řeč poslankyně Věry Kovářové 194
Řeč poslance Zdeňka Podala 194
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 195
Řeč poslance Martina Baxy 195

Projednávání bodu bylo přerušeno.

135. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka 197
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 198

Usnesení schváleno (č. 363).

136. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka 199

Projednávání bodu bylo přerušeno.

137. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka 199

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Pokračování v projednávání bodu

136. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslankyně Moniky Jarošové 200

Usnesení schváleno (č. 364).

Pokračování v projednávání bodu

137. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslankyně Moniky Jarošové 200

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 /sněmovní tisk 287/ - prvé čtení

Řeč poslance Jana Zahradníka 201
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 206
Řeč poslance Martina Baxy 208
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 209
Řeč poslance Martina Kupky 209
Řeč poslance Lea Luzara 210
Řeč poslance Jana Skopečka 213
Řeč poslance Jana Hrnčíře 216
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 217
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 219
Řeč poslance Jiřího Kohoutka 219
Řeč poslance Romana Onderky 220

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Mariana Jurečky 222
Řeč poslance Radka Kotena 224
Řeč poslance Pavla Jelínka 224
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 225
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 227
Řeč poslankyně Věry Kovářové 228
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 228
Řeč poslance Petra Dolínka 229
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 229
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 229
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 230
Řeč poslance Víta Kaňkovského 230
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 233
Řeč poslance Miroslava Kalouska 234
Řeč poslankyně Věry Kovářové 235
Řeč poslance Vlastimila Válka 236
Řeč poslance Jana Bartoška 236
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 237

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 238

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 240

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 242
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 242

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 251
Řeč poslance Miroslava Kalouska 252
Řeč poslance Jana Chvojky 253
Řeč poslance Jiřího Kobzy 254
Řeč poslankyně Olgy Richterové 254
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 257
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 258
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 258

Usnesení schváleno (č. 365).

173. Informace o jednání delegace Poslanecké sněmovny ve dnech 14. - 16. října 2018 v Ruské federaci

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 260

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Věry Adámkové 266
Řeč poslance Miloslava Janulíka 268
Řeč poslankyně Věry Adámkové 270
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 270
Řeč poslance Miloslava Janulíka 271
Řeč poslankyně Věry Adámkové 271
Řeč poslance Jana Lipavského 272
Řeč poslance Davida Kasala 274
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 274
Řeč poslance Jana Lipavského 275
Řeč poslance Kamala Farhana 276
Řeč poslance Miloslava Janulíka 276
Řeč poslance Jana Bartoška 276
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 277
Řeč poslance Miloslava Janulíka 278
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 278
Řeč poslance Mariana Jurečky 279
Řeč poslance Josefa Hájka 279
Řeč poslance Jaroslava Holíka 280

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 280
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 280

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 281
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 283
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 284
Řeč poslance Mariana Jurečky 285
Řeč poslance Jana Lipavského 285
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 285
Řeč poslance Jaroslava Holíka 286
Řeč poslance Davida Kasala 286
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 286
Řeč poslance Karla Raise 287
Řeč poslance Milana Ferance 287
Řeč poslankyně Věry Procházkové 288
Řeč poslance Mariana Jurečky 288
Řeč poslankyně Věry Procházkové 289
Řeč poslance Víta Rakušana 289
Řeč poslance Jana Lipavského 290
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 290
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 291
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 291
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 292
Řeč poslance Miroslava Kalouska 292
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 293
Řeč poslance Miloslava Janulíka 293

Usnesení schváleno (č. 366).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 295

25. října 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

179. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Jakuba Michálka 297
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 298
Řeč poslance Lea Luzara 303
Řeč poslance Iva Vondráka 306
Řeč poslance Lea Luzara 307
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 308

Řeč poslankyně Věry Kovářové 309
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 310

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Věry Kovářové 310
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 311
Řeč poslance Františka Váchy 312
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 313
Řeč poslankyně Věry Kovářové 314
Řeč poslance Františka Petrtýla 314
Řeč poslance Františka Váchy 315
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 315
Řeč poslankyně Věry Kovářové 316
Řeč poslance Jakuba Michálka 317
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 318
Řeč poslance Jakuba Michálka 319

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

177. Pozice české vlády a ministerstva průmyslu a obchodu k nucenému prodeji ARCELORMITTAL a.s. Ostrava

Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 320
Řeč poslance Lea Luzara 322
Řeč poslance Iva Vondráka 327
Řeč poslance Aleše Juchelky 328
Řeč poslance Lubomíra Volného 329
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 330
Řeč poslance Pavla Juříčka 332
Řeč poslance Lea Luzara 333

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 334
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 335
Řeč poslance Iva Vondráka 335
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 336
Řeč poslance Lubomíra Volného 336
Řeč poslance Lea Luzara 336
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 337
Řeč poslance Lubomíra Volného 338

Usnesení schváleno (č. 367).

138. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/ - prvé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 338
Řeč poslankyně Lenky Dražilové 339
Řeč poslankyně Olgy Richterové 339
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 340
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 340
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 341
Řeč poslance Jana Bartoška 341
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 341
Řeč poslance Mariana Jurečky 342
Řeč poslance Jana Bartoška 342
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 343
Řeč poslance Jana Bartoška 343

Usnesení schváleno (č. 368).

139. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 /sněmovní tisk 135/ - prvé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 344
Řeč poslankyně Lenky Dražilové 345
Řeč poslankyně Olgy Richterové 345

Usnesení schváleno (č. 369).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

180. Ústní interpelace

Řeč poslance Josefa Kotta 347
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 348
Řeč poslankyně Věry Kovářové 349
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 350
Řeč poslance Jakuba Jandy 352
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 352
Řeč poslance Miloslava Janulíka 353
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 353
Řeč poslankyně Olgy Richterové 354
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 355
Řeč poslankyně Taťány Malé 356
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 357
Řeč poslance Jiřího Valenty 357

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 358
Řeč poslance Dominika Feriho 359
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 359
Řeč poslance Pavla Růžičky 361
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 362
Řeč poslance Martina Kupky 362
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 363
Řeč poslance Lea Luzara 365
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 366
Řeč poslance Ivana Bartoše 367
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 368
Řeč poslance Tomáše Vymazala 369
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 369

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Moniky Jarošové 371
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 371
Řeč poslance Mariana Jurečky 373
Řeč poslance Františka Váchy 373
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 374
Řeč poslankyně Jany Krutákové 376
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 376
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 376
Řeč poslance Lea Luzara 378
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 378
Řeč poslance Lea Luzara 379
Řeč poslance Petra Pávka 379
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 379
Řeč poslance Františka Kopřivy 380
Řeč poslance Jiřího Valenty 381
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 382
Řeč poslance Martina Baxy 383
Řeč poslance Jana Zahradníka 384
Řeč poslance Radka Rozvorala 385
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 385
Řeč poslankyně Věry Kovářové 386
Řeč poslance Tomáše Vymazala 387
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 388
Řeč poslance Ondřeje Profanta 390
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 390
Řeč poslance Ondřeje Polanského 392
Řeč poslance Petra Pávka 393
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 393
Řeč poslankyně Věry Kovářové 395
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 396

Řeč poslance Víta Kaňkovského 397
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 397
Řeč poslance Tomáše Vymazala 399
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 399
Řeč poslankyně Věry Kovářové 401
Řeč poslance Tomáše Vymazala 402
Řeč poslankyně Věry Kovářové 402
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 403

26. října 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Milana Hniličky 405

172. Slavnostní připomenutí 28. října 1918

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 406

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 408
Řeč poslance Ivana Bartoše 409

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 410
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 411
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 411
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 412
Řeč poslance Karla Schwarzenberga 413
Řeč poslance Petra Gazdíka 415
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 416

Usnesení schváleno (č. 370).

112. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 417
Řeč poslance Jana Chvojky 417

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Blažka 419
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 420
Řeč poslance Dominika Feriho 421
Řeč poslance Marka Výborného 421
Řeč poslance Patrika Nachera 423
Řeč poslance Jana Bauera 426
Řeč poslance Marka Výborného 427
Řeč poslance Jana Farského 428
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 428
Řeč poslance Lukáše Kolářika 429
Řeč poslance Jana Farského 430
Řeč poslance Patrika Nachera 431
Řeč poslance Marka Výborného 431
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 432
Řeč poslance Jana Chvojky 432
Řeč poslance Jiřího Bláhy 433
Řeč poslance Marka Bendy 433

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jiřího Bláhy 434
Řeč poslankyně Heleny Válkové 435
Řeč poslance Jana Chvojky 435
Řeč poslance Jiřího Bláhy 436
Řeč poslankyně Olgy Richterové 436
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 437
Řeč poslance Marka Bendy 437
Řeč poslance Ondřeje Veselého 437
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 438
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 438
Řeč poslance Jana Bartoška 439
Řeč poslance Jana Chvojky 440
Řeč poslance Lea Luzara 440
Řeč poslance Jana Chvojky 441
Řeč poslance Marka Bendy 441
Řeč poslance Jana Chvojky 441

Usnesení schváleno (č. 371).

114. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 449
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 449

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Kupky 450
Řeč poslance Ivana Bartoše 451
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 452
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 453
Řeč poslance Jana Bartoška 454
Řeč poslance Ivana Bartoše 454
Řeč poslance Marka Bendy 454
Řeč poslance Mariana Jurečky 455
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 456
Řeč poslance Marka Bendy 456
Řeč poslance Mariana Jurečky 457
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 457

Usnesení schváleno (č. 372).

115. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 464
Řeč poslance Petra Pávka 465

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Lea Luzara 468
Řeč poslance Tomáše Martínka 469
Řeč poslance Jakuba Michálka 470
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 470
Řeč poslance Marka Bendy 471
Řeč poslance Petra Pávka 472
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 473
Řeč poslance Marka Bendy 473
Řeč poslance Jakuba Michálka 474
Řeč poslance Marka Bendy 474
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 481

Projednávání bodu bylo přerušeno.

30. října 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Lukáše Bartoně 483
Řeč poslance Františka Kopřivy 483
Řeč poslankyně Jany Černochové 484
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 485
Řeč poslance Marka Výborného 487
Řeč poslance Radka Rozvorala 488
Řeč poslance Jana Bartoška 488
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 488
Řeč poslance Jakuba Michálka 489
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 489
Řeč poslance Jana Bartoška 492

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 493
Řeč poslance Jakuba Michálka 495

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 496
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 496
Řeč poslance Víta Rakušana 497
Řeč poslance Patrika Nachera 499
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 499
Řeč poslance Víta Rakušana 500
Řeč poslance Patrika Nachera 500
Řeč poslance Jakuba Michálka 500
Řeč poslance Romana Kubíčka 501
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 501

Usnesení schváleno (č. 373).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 501
Řeč poslance Davida Pražáka 502

Usnesení schváleno (č. 374).

6. Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - druhé čtení

Řeč poslance Pavla Kováčika 503
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 504
Řeč poslance Mariana Jurečky 505
Řeč poslankyně Jany Černochové 505
Řeč poslance Josefa Kotta 506

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 507
Řeč poslance Mariana Jurečky 508
Řeč poslankyně Jany Černochové 509
Řeč poslance Jana Pošváře 509
Řeč poslance Vlastimila Válka 510
Řeč poslance Mariana Jurečky 511
Řeč poslance Pavla Kováčika 511
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 511
Řeč poslance Davida Pražáka 512
Řeč poslankyně Jany Černochové 512
Řeč poslance Jiřího Dolejše 513
Řeč poslance Vlastimila Válka 513
Řeč poslance Josefa Kotta 513
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 513
Řeč poslance Mariana Jurečky 514
Řeč poslance Vlastimila Válka 514

Usnesení schváleno (č. 375).

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 515
Řeč poslance Jana Volného 516
Řeč poslance Marka Bendy 516
Řeč poslance Jakuba Michálka 516
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 518
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 519
Řeč poslance Petra Gazdíka 520
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 520
Řeč poslance Lubomíra Volného 521
Řeč poslance Jiřího Kobzy 521
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 521
Řeč poslance Jakuba Michálka 522
Řeč poslance Mariana Jurečky 522
Řeč poslance Miroslava Kalouska 522
Řeč poslankyně Heleny Válkové 525
Řeč poslance Jakuba Michálka 525

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 526
Řeč poslance Miroslava Kalouska 526

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Vlastimila Válka 527
Řeč poslance Jakuba Michálka 527
Řeč poslankyně Heleny Válkové 528
Řeč poslance Petra Pávka 529
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 530
Řeč poslankyně Olgy Richterové 530
Řeč poslance Jiřího Bláhy 531
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 531
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 532

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Pavla Jelínka 532
Řeč poslance Miroslava Kalouska 532
Řeč poslance Romana Sklenáka 533
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 533
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 536

Řeč poslance Miroslava Kalouska 536
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 537
Řeč poslance Josefa Hájka 537
Řeč poslance Marka Bendy 538
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 539
Řeč poslance Jakuba Michálka 539
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 540
Řeč poslance Jakuba Michálka 541
Řeč poslance Miroslava Kalouska 541

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 542
Řeč poslance Petra Gazdíka 543
Řeč poslankyně Lenky Kozlové 543
Řeč poslance Jana Chvojky 544
Řeč poslance Ivana Jáče 544
Řeč poslance Petra Gazdíka 545
Řeč poslankyně Lenky Kozlové 545
Řeč poslance Jana Chvojky 545

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 546
Řeč poslance Víta Kaňkovského 546
Řeč poslankyně Radky Maxové 547
Řeč poslance Romana Sklenáka 551
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 552
Řeč poslankyně Radky Maxové 553
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 553
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 554
Řeč poslankyně Radky Maxové 554
Řeč poslance Romana Sklenáka 555

Usnesení schváleno (č. 376).

10. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb.,o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 556
Řeč poslance Milana Ferance 556
Řeč poslance Marka Bendy 557
Řeč poslance Miroslava Kalouska 557

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 558
Řeč poslance Jakuba Michálka 559
Řeč poslance Miroslava Kalouska 560

Projednávání bodu bylo přerušeno.

31. října 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 561

113. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 563
Řeč poslance Miroslava Kalouska 564
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 565
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 565
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 566
Řeč poslance Miroslava Kalouska 566
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 567
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 567
Řeč poslance Pavla Kováčika 567
Řeč poslance Pavla Staňka 568
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 568
Řeč poslance Miroslava Kalouska 569
Řeč poslance Jana Chvojky 569
Řeč poslankyně Olgy Richterové 570

Řeč poslance Vojtěcha Munzara 571
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 571
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 572
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 572
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 573
Řeč poslance Miroslava Kalouska 573
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 574
Řeč poslankyně Olgy Richterové 574
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 575
Řeč poslankyně Olgy Richterové 576
Řeč poslance Radima Fialy 576
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 577
Řeč poslance Pavla Kováčika 577
Řeč poslance Jana Bauera 578
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 580
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 582
Řeč poslance Karla Raise 583
Řeč poslankyně Heleny Válkové 583

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
Řeč poslance Václava Klause 584
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 585
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 585
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 586
Řeč poslance Václava Klause 586
Řeč poslance Pavla Juříčka 587
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 589
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 590
Řeč poslance Pavla Juříčka 590
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 591
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 591
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 592
Řeč poslance Jiřího Maška 593
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 593
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 593
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 594
Řeč poslance Pavla Staňka 594
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 595
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 595
Řeč poslance Vlastimila Válka 596
Řeč poslance Martina Kupky 596
Řeč poslance Pavla Staňka 597
Řeč poslankyně Věry Procházkové 597
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 597
Řeč poslankyně Věry Adámkové 598
Řeč poslankyně Jany Černochové 598

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 599
Řeč poslance Petra Dolínka 599
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 599
Řeč poslankyně Jany Černochové 600
Řeč poslance Františka Váchy 601
Řeč poslance Jana Chvojky 601
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 602
Řeč poslance Františka Váchy 602
Řeč poslance Petra Dolínka 603
Řeč poslance Romana Sklenáka 603
Řeč poslance Františka Váchy 604
Řeč poslance Vlastimila Válka 604
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 604
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 605
Řeč poslance Martina Kupky 605
Řeč poslance Petra Dolínka 606
Řeč poslance Jiřího Bláhy 607
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 608
Řeč poslance Jana Skopečka 608
Řeč poslance Vlastimila Válka 610
Řeč poslance Jiřího Bláhy 611

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 612
Řeč poslankyně Olgy Richterové 615
Řeč poslance Miroslava Kalouska 616
Řeč poslance Jiřího Bláhy 616
Řeč poslance Miroslava Kalouska 617
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 617
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 618
Řeč poslance Miroslava Kalouska 619
Řeč poslance Marka Nováka 619
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 621
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 622
Řeč poslance Miroslava Kalouska 622
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 622
Řeč poslance Jana Chvojky 622
Řeč poslance Marka Nováka 623
Řeč poslance Miroslava Kalouska 624
Řeč poslance Jana Chvojky 624
Řeč poslance Marka Nováka 625
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 625
Řeč poslance Marka Nováka 626

Usnesení schváleno (č. 377).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 627

169. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka

Řeč poslance Stanislava Grospiče 628
Řeč poslance Marka Bendy 629
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 630
Řeč poslance Miroslava Kalouska 636
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 637
Řeč poslance Radka Rozvorala 637
Řeč poslance Jana Farského 638
Řeč poslance Milana Ferance 639
Řeč poslance Pavla Plzáka 639
Řeč poslance Miroslava Kalouska 640
Řeč poslance Jana Farského 640
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 641
Řeč poslance Pavla Kováčika 641
Řeč poslance Miroslava Kalouska 642

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Marka Výborného 642
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 642
Řeč poslance Pavla Žáčka 643
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 643
Řeč poslankyně Jany Černochové 644
Řeč poslance Lukáše Bartoně 644
Řeč poslankyně Jany Levové 645
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 645
Řeč poslance Pavla Kováčika 646
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 646
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 646
Řeč poslankyně Heleny Válkové 648

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 650
Řeč poslance Josefa Hájka 651
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 651

Řeč poslance Miroslava Kalouska 652
Řeč poslance Marka Bendy 652

65. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - prvé čtení

Řeč poslance Milana Hniličky 654
Řeč poslance Václava Klause 662
Řeč poslance Lukáše Bartoně 663
Řeč poslance Ivana Adamce 666
Řeč poslance Patrika Nachera 667
Řeč poslance Lukáše Bartoně 667
Řeč poslance Ivana Adamce 668
Řeč poslance Václava Klause 668
Řeč poslance Iva Vondráka 669
Řeč poslance Milana Hniličky 670
Řeč poslance Karla Raise 670
Řeč poslance Václava Klause 671
Řeč poslance Františka Váchy 671
Řeč poslance Karla Raise 672

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Františka Váchy 672
Řeč poslance Milana Hniličky 672
Řeč poslance Františka Váchy 673
Řeč poslance Iva Vondráka 673
Řeč poslance Milana Hniličky 674
Řeč poslance Václava Klause 674
Řeč poslance Iva Vondráka 675
Řeč poslance Karla Krejzy 675
Řeč poslance Patrika Nachera 676
Řeč poslance Jakuba Jandy 676
Řeč poslance Jana Birkeho 682
Řeč poslance Jana Bauera 683
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 686
Řeč poslance Václava Klause 687
Řeč poslance Milana Hniličky 687
Řeč poslance Jana Volného 688
Řeč poslance Ivo Pojezného 688
Řeč poslance Františka Kopřivy 691
Řeč poslance Ivana Adamce 691
Řeč poslance Václava Klause 692

Řeč poslance Ivo Pojezného 693
Řeč poslance Romana Kubíčka 693
Řeč poslance Stanislava Juránka 693
Řeč poslance Vlastimila Válka 696
Řeč poslance Milana Hniličky 698
Řeč poslance Václava Klause 698
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 698

Usnesení schváleno (č. 378 - 1. část).

Řeč poslance Jakuba Michálka 699
Řeč poslance Václava Klause 699

Usnesení schváleno (č. 378 - 2. část).

Řeč poslance Vlastimila Válka 699
Řeč poslankyně Jany Levové 700

1. listopadu 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

88. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 702
Řeč poslance Daniela Pawlase 704

Usnesení schváleno (č. 379).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 704

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - prvé čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 705

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Radima Fialy 707
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 707

179. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Vojtěcha Munzara 708
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 711

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou ýměny nót /sněmovní tisk 198/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 715

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Kubíka 715

Usnesení schváleno (č. 380).

87. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 716
Řeč poslance Jana Kubíka 718

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 719
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 719
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 720
Řeč poslance Jana Volného 722
Řeč poslance Miroslava Kalouska 722
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 723
Řeč poslance Václava Klause 723
Řeč poslance Miroslava Kalouska 723
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 724
Řeč poslance Radima Fialy 724
Řeč poslance Miroslava Kalouska 725
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 725
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 726
Řeč poslance Václava Klause 726
Řeč poslance Mikuláše Peksy 726
Řeč poslance Miroslava Kalouska 727
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 727
Řeč poslance Jana Volného 727
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 728
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 728
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 728
Řeč poslance Jana Skopečka 729
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 729
Řeč poslance Ondřeje Veselého 730
Řeč poslance Mikuláše Peksy 730
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 730
Řeč poslance Jana Farského 731

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 732
Řeč poslance Jana Skopečka 732
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 734
Řeč poslance Jana Skopečka 734
Řeč poslance Mikuláše Peksy 735
Řeč poslance Jana Farského 735
Řeč poslance Jana Skopečka 736
Řeč poslance Václava Klause 736
Řeč poslance Mikuláše Peksy 737
Řeč poslance Jana Farského 737
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 738
Řeč poslance Jana Skopečka 738
Řeč poslance Mikuláše Peksy 738
Řeč poslance Tomáše Martínka 739
Řeč poslance Jana Skopečka 739
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 740

Řeč poslance Jana Zahradníka 740
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 741
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 741
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 741
Řeč poslance Jana Skopečka 742
Řeč poslance Václava Klause 743
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 743
Řeč poslance Jiřího Kobzy 743
Řeč poslance Petra Pávka 744

Usnesení schváleno (č. 381).

90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 745
Řeč poslance Jiřího Kobzy 746
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 746
Řeč poslance Lea Luzara 747
Řeč poslankyně Jany Černochové 747
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 748
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 748
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 749

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

180. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Dany Balcarové 750
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 751
Řeč poslankyně Věry Kovářové 753
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 753
Řeč poslance Dominika Feriho 756
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 756
Řeč poslankyně Karly Maříkové 757
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 757
Řeč poslance Stanislava Blahy 759
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 759
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 761
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 761
Řeč poslance Ivana Adamce 763

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 763
Řeč poslance Víta Rakušana 765
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 765
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 767
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 767
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 768
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 768
Řeč poslance Jana Zahradníka 770
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 771
Řeč poslance Martina Kupky 772
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 772

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Martina Kupky 773
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 773
Řeč poslance Stanislava Blahy 773
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 774
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 776
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 776
Řeč poslance Mariana Jurečky 778
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 778
Řeč poslance Mariana Jurečky 779
Řeč poslankyně Dany Balcarové 780
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 780
Řeč poslance Zdeňka Podala 782
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 783
Řeč poslance Martina Kolovratníka 784
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 784
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 785
Řeč poslance Mikuláše Peksy 786
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 787
Řeč poslance Mikuláše Peksy 788
Řeč poslance Jana Bauera 788

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 789
Řeč poslance Jana Bauera 790
Řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela 790
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 791
Řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela 792
Řeč poslance Lukáše Bartoně 793
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 793
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 794
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 795

Řeč poslance Dominika Feriho 796
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 796
Řeč poslankyně Věry Kovářové 798
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 798
Řeč poslance Petra Třešňáka 799
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 800
Řeč poslance Miroslava Kalouska 801
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara 802
Řeč poslance Pavla Jelínka 803
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 804

2. listopadu 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Věry Kovářové 808
Řeč poslankyně Radky Maxové 808
Řeč poslance Jakuba Michálka 808
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 809
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 809
Řeč poslance Jakuba Michálka 810

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - prvé čtení

Usnesení schváleno (č. 382).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 812
Řeč poslance Tomáše Kohoutka 813
Řeč poslance Marka Bendy 814

Usnesení schváleno (č. 383).

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 290/2017 Sb. /sněmovní tisk 302/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 815
Řeč poslankyně Věry Adámkové 817
Řeč poslance Marka Bendy 818
Řeč poslance Víta Kaňkovského 820
Řeč poslance Petra Pávka 821
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 821
Řeč poslance Marka Bendy 822
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 823
Řeč poslance Jiřího Ventruby 823

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Petra Pávka 824
Řeč poslance Jiřího Maška 824
Řeč poslance Marka Bendy 825
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 825
Řeč poslance Bohuslava Svobody 826
Řeč poslankyně Věry Procházkové 826
Řeč poslankyně Věry Adámkové 827
Řeč poslance Bohuslava Svobody 828
Řeč poslance Víta Rakušana 828
Řeč poslance Ondřeje Profanta 828
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 829

Usnesení schváleno (č. 384 - 1. část).

Řeč poslance Marka Bendy 830
Řeč poslance Petra Pávka 830

Usnesení schváleno (č. 384 - 2. část).

42. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - prvé čtení

Řeč poslance Karla Raise 831
Řeč poslance Jana Volného 832

Usnesení schváleno (č. 385 - 1. část).

Řeč poslance Vojtěcha Munzara 832

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Pavla Plzáka 834
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 834
Řeč poslance Lea Luzara 835
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 835
Řeč poslance Jana Skopečka 835
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 836
Řeč poslance Lea Luzara 836
Řeč poslance Tomáše Martínka 836

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Usnesení schváleno (č. 385 - 2. část).

78. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 837

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Usnesení schváleno (č. 386 - 1. část).

Řeč poslance Ivana Bartoše 840
Řeč poslance Marka Bendy 840
Řeč poslance Lea Luzara 841
Řeč poslance Petra Beitla 842
Řeč poslance Ivana Bartoše 842
Řeč poslance Stanislava Juránka 843
Řeč poslance Pavla Plzáka 843
Řeč poslankyně Věry Procházkové 843
Řeč poslance Jana Zahradníka 844
Řeč poslance Jana Bauera 844
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 845
Řeč poslance Ivana Bartoše 845
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 846
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 847

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 847
Řeč poslance Pavla Plzáka 848

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 848
Řeč poslance Milana Ferance 849

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 849
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové 849
Řeč poslance Jana Bauera 850
Řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela 850
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 850
Řeč poslance Vlastimila Válka 851
Řeč poslankyně Věry Procházkové 852
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 852
Řeč poslance Ivana Bartoše 852
Řeč poslance Miroslava Kalouska 853
Řeč poslance Petra Beitla 853
Řeč poslankyně Heleny Válkové 853

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 854
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 855

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 855
Řeč poslance Vlastimila Válka 856

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Lukáše Bartoně 856
Řeč poslance Ivana Adamce 857
Řeč poslankyně Jany Černochové 857
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 858
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 858
Řeč poslankyně Jany Černochové 858
Řeč poslance Jakuba Michálka 859
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 860
Řeč poslankyně Jany Černochové 860
Řeč poslance Martina Kupky 861
Řeč poslance Petra Pávka 861
Řeč poslance Martina Baxy 862

Řeč poslance Jiřího Maška 862
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 863
Řeč poslance Tomáše Martínka 863
Řeč poslance Ivana Bartoše 864
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 864
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 865
Řeč poslance Pavla Jelínka 866
Řeč poslance Jiřího Bláhy 866
Řeč poslance Petra Pávka 866
Řeč poslance Marka Bendy 867
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 868

Usnesení schváleno (č. 386 - 2. část).

Řeč poslance Jana Bartoška 871

16. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové 871

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 873
Řeč poslance Stanislava Juránka 874
Řeč poslance Miroslava Kalouska 876
Řeč poslance Milana Ferance 876
Řeč poslance Jiřího Běhounka 877
Řeč poslankyně Věry Kovářové 877
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 878
Řeč poslankyně Věry Kovářové 879
Řeč poslance Jiřího Běhounka 880
Řeč poslankyně Věry Kovářové 880

Pokračování v projednávání bodu

10. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Bartoška 881

Projednávání bodu bylo přerušeno.

13. listopadu 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 884
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 884
Řeč poslance Pavla Kováčika 887
Řeč poslance Jana Chvojky 888
Řeč poslance Miroslava Kalouska 888

18. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení

Řeč senátorky Emilie Třískové 890
Řeč poslankyně Lenky Dražilové 891
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 891
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 892
Řeč poslance Petra Pávka 894
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 894
Řeč poslance Petra Třešňáka 895
Řeč poslankyně Olgy Richterové 896
Řeč poslance Jana Bauera 896
Řeč poslance Romana Sklenáka 898
Řeč poslankyně Lenky Dražilové 899
Řeč poslance Víta Kaňkovského 899
Řeč poslance Stanislava Juránka 901
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 902
Řeč poslankyně Olgy Richterové 903
Řeč poslance Víta Kaňkovského 903
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 904
Řeč poslance Petra Třešňáka 904
Řeč poslankyně Olgy Richterové 904
Řeč poslance Jana Bauera 904
Řeč poslance Romana Sklenáka 905
Řeč poslankyně Lenky Dražilové 905
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 905

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Víta Kaňkovského 906

12. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnostiněkterých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka 907
Řeč poslance Ondřeje Profanta 908
Řeč poslance Adama Kalouse 908
Řeč poslance Jakuba Michálka 909
Řeč poslance Tomáše Martínka 910
Řeč poslankyně Jany Černochové 910
Řeč poslance Jakuba Michálka 911
Řeč poslance Lea Luzara 912
Řeč poslance Jana Lipavského 912
Řeč poslankyně Jany Černochové 913
Řeč poslance Jakuba Michálka 913
Řeč poslance Jana Lipavského 913
Řeč poslankyně Jany Černochové 914
Řeč poslance Lea Luzara 914
Řeč poslankyně Karly Šlechtové 914
Řeč poslance Jakuba Michálka 915
Řeč poslance Radovana Vícha 916
Řeč poslance Pavla Kováčika 917
Řeč poslance Jakuba Michálka 917
Řeč poslance Václava Klause 917
Řeč poslankyně Jany Černochové 918
Řeč poslance Ivana Bartoše 918
Řeč poslance Václava Klause 918

Usnesení schváleno (č. 387).

Řeč poslance Jakuba Michálka 919
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 920

56. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 217/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 921
Řeč poslance Jiřího Strýčka 925

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Dominika Feriho 930
Řeč poslance Jiřího Valenty 930
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 931
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 931
Řeč poslance Marka Bendy 932
Řeč poslance Miroslava Kalouska 932
Řeč poslance Jiřího Strýčka 932
Řeč poslance Jiřího Valenty 933
Řeč poslance Václava Klause 933
Řeč poslance Miroslava Kalouska 934
Řeč poslance Dominika Feriho 935
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 935
Řeč poslance Vlastimila Válka 936
Řeč poslance Milana Brázdila 936
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 936
Řeč poslance Miroslava Kalouska 937
Řeč poslance Václava Klause 937
Řeč poslance Miroslava Kalouska 938
Řeč poslance Vlastimila Válka 938
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 939
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 939
Řeč poslance Václava Klause 940

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Martina Baxy 940
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 941
Řeč poslance Miroslava Kalouska 941
Řeč poslance Marka Výborného 942
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 942
Řeč poslankyně Věry Procházkové 942
Řeč poslance Václava Klause 942
Řeč poslance Jana Bartoška 943
Řeč poslance Miroslava Kalouska 943
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 943
Řeč poslance Marka Bendy 945

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 946
Řeč poslance Jiřího Strýčka 947

Usnesení schváleno (č. 388).

Pokračování v projednávání bodu

10. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Řeč poslance Marka Výborného 948

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

14. listopadu 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Lubomíra Volného 959
Řeč poslankyně Olgy Richterové 960
Řeč poslance Jakuba Michálka 960

121. Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové 961
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 962
Řeč poslance Miroslava Kalouska 962
Řeč poslankyně Jany Černochové 962
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 963
Řeč poslance Pavla Kováčika 963
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 964

Usnesení schváleno (č. 389).

124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 966
Řeč poslance Jana Bauera 967

Řeč poslankyně Radky Maxové 968
Řeč poslance Víta Kaňkovského 968
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 968
Řeč poslance Víta Kaňkovského 969

Usnesení schváleno (č. 390).

Řeč poslance Pavla Kováčika 970

120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení

Řeč poslance Davida Pražáka 971

Usnesení schváleno (č. 391).

123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - třetí čtení

Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 972
Řeč poslance Lukáše Bartoně 973
Řeč poslance Jakuba Michálka 973
Řeč poslance Ivana Bartoše 974
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 976
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 976
Řeč poslankyně Heleny Válkové 977
Řeč poslance Františka Váchy 977
Řeč poslance Petra Gazdíka 977
Řeč poslance Lukáše Bartoně 978
Řeč poslance Petra Gazdíka 978

Usnesení schváleno (č. 392).

119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - třetí čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka 980
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 981

Usnesení schváleno (č. 393).

Řeč poslance Mikuláše Peksy 984

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

11. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Hrnčíře 985
Řeč poslance Jana Farského 985
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 986
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 986
Řeč poslance Dominika Feriho 987

Usnesení schváleno (č. 394).

13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 987
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 988
Řeč poslance Jana Řehounka 989
Řeč poslankyně Heleny Válkové 990
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 990
Řeč poslance Dominika Feriho 991
Řeč poslance Romana Kubíčka 991
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 992
Řeč poslance Marka Bendy 992
Řeč poslance Romana Kubíčka 992
Řeč poslance Marka Bendy 992
Řeč poslance Pavla Kováčika 993

Usnesení schváleno (č. 395).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

14. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka 993
Řeč poslance Romana Kubíčka 994
Řeč poslankyně Jany Černochové 994
Řeč poslance Jana Bartoška 994
Řeč poslance Pavla Kováčika 994

Projednávání bodu bylo přerušeno.

15. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Čižinského 995
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 996
Řeč poslance Romana Kubíčka 996
Řeč poslance Jana Čižinského 997
Řeč poslance Lukáše Bartoně 997
Řeč poslance Romana Kubíčka 998
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 998
Řeč poslance Karla Raise 998
Řeč poslance Marka Výborného 998
Řeč poslance Jana Čižinského 999
Řeč poslance Václava Klause 999

17. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

Řeč poslance Lukáše Bartoně 1001
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 1002
Řeč poslankyně Jany Krutákové 1002
Řeč poslance Lukáše Bartoně 1003

19. Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - druhé čtení

Řeč poslance Karla Raise 1004
Řeč poslance Lubomíra Volného 1004
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1005
Řeč poslance Václava Klause 1005
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 1006
Řeč poslance Pavla Žáčka 1006
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1007
Řeč poslance Jiřího Miholy 1007
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 1008
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1008

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Karla Raise 1008
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 1009
Řeč poslankyně Heleny Válkové 1009
Řeč poslance Pavla Kováčika 1009
Řeč poslance Václava Klause 1010
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 1010
Řeč poslankyně Heleny Válkové 1010
Řeč poslance Pavla Žáčka 1011
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 1012
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 1012
Řeč poslankyně Věry Adámkové 1012
Řeč poslance Lukáše Bartoně 1013
Řeč poslance Martina Baxy 1014
Řeč poslance Pavla Žáčka 1015
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1015
Řeč poslance Jiřího Miholy 1016
Řeč poslance Dominika Feriho 1017
Řeč poslance Pavla Žáčka 1018
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 1018
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 1018
Řeč poslance Václava Klause 1019
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 1020
Řeč poslance Bohuslava Svobody 1020
Řeč poslance Dominika Feriho 1020
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 1020
Řeč poslankyně Věry Adámkové 1021
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1021
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1021
Řeč poslance Jiřího Miholy 1022
Řeč poslankyně Věry Adámkové 1022
Řeč poslance Karla Raise 1022
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1023

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 1023
Řeč poslance Milana Poura 1024
Řeč poslance Martina Kupky 1026
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1027

Projednávání bodu bylo přerušeno.

181. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 1027

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 1029
Usnesení schváleno (č. 396).

77. Návrh poslance Lukáše Černohorského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Lukáše Černohorského 1030
Řeč poslance Marka Bendy 1031
Řeč poslance Dominika Feriho 1032
Řeč poslance Marka Bendy 1035
Řeč poslance Dominika Feriho 1036
Řeč poslance Lukáše Černohorského 1036

50. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Radky Maxové 1037
Řeč poslance Marka Nováka 1039

Projednávání bodu bylo přerušeno.

52. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - prvé čtení

Řeč poslance Marka Výborného 1041

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Věry Procházkové 1045

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 50 a 52 /sněmovní tisky 201 a 211/

Řeč poslance Ivana Bartoše 1046
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 1047
Řeč poslance Františka Kopřivy 1049
Řeč poslance Dominika Feriho 1053
Řeč poslankyně Karly Šlechtové 1053
Řeč poslance Jaroslava Holíka 1054
Řeč poslance Marka Výborného 1054
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 1055
Řeč poslankyně Radky Maxové 1056
Řeč poslance Marka Výborného 1056
Řeč poslance Tomáše Martínka 1057
Řeč poslance Dominika Feriho 1057
Řeč poslance Marka Výborného 1060
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 1060
Řeč poslance Františka Kopřivy 1060
Řeč poslance Jiřího Dolejše 1061
Řeč poslankyně Radky Maxové 1062
Řeč poslance Lukáše Bartoně 1062
Řeč poslankyně Věry Procházkové 1063
Řeč poslance Patrika Nachera 1063
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 1064
Řeč poslance Jaroslava Holíka 1064
Řeč poslance Václava Klause 1065
Řeč poslance Aleše Juchelky 1065
Řeč poslance Marka Výborného 1066

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Marka Bendy 1066
Řeč poslankyně Radky Maxové 1067
Řeč poslankyně Karly Maříkové 1068
Řeč poslankyně Karly Šlechtové 1068
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 1068
Řeč poslance Jiřího Dolejše 1069
Řeč poslankyně Věry Procházkové 1070
Řeč poslance Marka Výborného 1070
Řeč poslance Aleše Juchelky 1070
Řeč poslance Patrika Nachera 1071
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 1071
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 1072
Řeč poslankyně Karly Šlechtové 1072
Řeč poslankyně Radky Maxové 1073
Řeč poslankyně Karly Maříkové 1074
Řeč poslance Aleše Juchelky 1074
Řeč poslance Patrika Nachera 1074
Řeč poslankyně Radky Maxové 1074
Řeč poslance Marka Výborného 1075
Řeč poslance Mikuláše Peksy 1075
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 1076
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 1077
Řeč poslankyně Věry Procházkové 1078
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 1078
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 1079
Řeč poslance Ivana Bartoše 1080
Řeč poslance Radka Holomčíka 1080
Řeč poslance Jaroslava Holíka 1080
Řeč poslance Jana Bauera 1080
Řeč poslance Patrika Nachera 1083
Řeč poslance Radka Rozvorala 1083
Řeč poslankyně Karly Maříkové 1084
Řeč poslankyně Moniky Jarošové 1085
Řeč poslance Jaroslava Bžocha 1086
Řeč poslance Víta Rakušana 1087
Řeč poslance Václava Klause 1087
Řeč poslance Marka Výborného 1087
Řeč poslance Radima Fialy 1088
Řeč poslance Jana Bartoška 1088

Projednávání bodů bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
23. října 2018
Přítomno: 194 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 20. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, protože mám sdělení, které není běžné. Nebudeme začínat tak, jako vždy... (Silný hluk v sále.) Opravdu bych vás poprosil o důstojnou atmosféru.

Než přistoupíme k dalším náležitostem spojeným se zahájením 20. schůze Poslanecké sněmovny, rád bych vás poprosil o minutu ticha k uctění památky rotného Tomáše Procházky, který zahynul v Afghánistánu. (Přítomní povstávají a uctívají památku padlého vojáka minutou ticha.) Děkuji.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 20. schůze dne 11. října tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 12. října tohoto roku. Teď vás poprosím, abyste se všichni už přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi nahlásili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Vzhledem k tomu, že je zde přítomen nově jmenovaný ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, dovolte mi, abych ho jménem nás všech přivítal a popřál mu hodně zdaru v jeho další práci. (Ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček povstává a poslanci ho vítají potleskem.) Děkuji.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Tomáše Vymazala. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení zapisovatelů této schůze?

Jestliže tomu tak není, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 1. Přihlášeno je 170 poslanců, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 20. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jaroslava Dvořáka a Tomáše Vymazala.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Margita Balaštíková do 16 hodin z pracovních důvodů, Jan Bauer z důvodu zahraniční cesty, Jan Birke ze zdravotních důvodů, Stanislav Blaha z důvodu zahraniční cesty, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, Tomáš Hanzel od 15.30 do 16.30 z pracovních důvodů, Julius Špičák z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají Klára Dostálová od 15.30 z důvodu zahraniční cesty, Robert Plaga z pracovních důvodů.

S náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Hamáček, s náhradní kartou číslo 11 hlasuje pan poslanec Kalousek, s náhradní kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Pražák. (Silný hluk v sále.)

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 20. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní

grémium. A poprosím vás všechny o klid v sále, abyste si případně své věci řešili v předsálí, abychom vás ani já, ani další vystupující nemuseli překřikovat. Takže ještě jednou prosím o klid. (Hluk v sále neustává.) Je to marný.

Navrhujeme

1. vyřadit:

– bod 178 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 283 – 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018;

– bod 166 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 221 – Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2017 ve srovnání s rokem 2016;

– body 14 a 133 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 85 – návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, 2. a 3. čtení;

– body 17 a 136 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 118 – návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů, taktéž 2. a 3. čtení;

– body 18 a 137 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 126 – návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů, opět 2. a 3. čtení;

– bod 176 návrhu pořadu, což je sněmovní tisk 277 – vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 205 o zaměstnanosti a důstojné práci pro mír a odolnost, přijaté na 106. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2017 spolu se stanoviskem vlády k němu. O vyřazení bodu 17 a 136 se na základě dohody z grémia bude hlasovat odděleně;

2. pevně zařadit:

– bod 81, což je sněmovní tisk 274 – návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jana Richtera, Jana Birke a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti ze přestupky a řízení o nich, ve znění dalších zákonů, prvé čtení podle § 90 odst. 2. Tento by byl zařazen jako první bod v bloku prvého čtení této schůze.

– bod 79, což je sněmovní tisk 270 – návrh poslance Lukáše Černohorského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, prvé čtení podle § 90 odst. 2, na středu 14. 11. jako první bod 20. schůze Poslanecké sněmovny odpoledne;

3. zařadit nový bod nazvaný Slavnostní připomenutí výročí 28. října 1918 a zařadit jej pevně na pátek 26. 10. jako první bod.

To je z mé strany z grémia vše. Nyní bychom tedy postupovali a vyslechli si návrhy na doplnění nebo změnu jednotlivých poslanců.

Jako první je přihlášen předseda klubu ANO 2011 pan Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, hezké odpoledne. Já bych s dovolením jménem našeho poslaneckého klubu stejně jako dnes ráno na grémiu dal návrh na zařazení nového bodu k pořadu schůze, který by se jmenoval Informace o jednání delegace Poslanecké sněmovny ve dnech 14. až 16. října 2018 v Ruské federaci, a současně jej navrhuji zařadit pevně na středu, to je zítra, po projednání prvního čtení návrhu státního rozpočtu ČR.

Tento návrh jsem ráno se pokusil prosadit na grémiu, bohužel jsem pro tento návrh nenašel shodu všech přítomných předsedů poslaneckých klubů, proto tak činím teď na plénu Sněmovny. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Když se dívám do dalších přihlášek, tak s přednostním právem v tuto chvíli dalším přihlášeným je pan místopředseda Okamura. Pardon, omlouvám se, pan Vojtěch Filip má písemnou přihlášku. Tak nyní pan místopředseda Filip, poté pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já budu poměrně stručný. Na minulé schůzi už jsem nevydržel, navrhl jsem zařazení, pevné zařazení bodu, ty nezaplacené podniky v privatizaci v letech 1992 až 1998. Opět na ně nedošlo na minulé schůzi. Tak tentokrát navrhnu tento bod napevno, tak aby to bylo v průběhu schůze a nemohli bychom to vynechat.

Prosím tedy o připomenutí, že jde o privatizaci, ve které došlo ke ztrátě minimálně 460 mld. korun, které tady byly v době vlád ODS, ODA, KDU-ČSL v letech 1992 až 1998. A ta ztráta samozřejmě se táhne dodnes. Připomínal jsem některé podniky v tom svém úvodním vystoupení a při zařazení bodu. A tentokrát navrhuji příští úterý jako pevně zařazený druhý bod. Předpokládám v 16 hodin, protože pravděpodobně ještě se najdou priority, které by tomu mohly předcházet. Tak znovu opakuji – 30. 10. v 16 hodin tento bod jako pevně zařazený s tím, že – připomínám – mám podklady z Ministerstva financí, mám vlastní doklady, mám bývalá usnesení např. kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, který otevřel kauzu, kdy Nejvyšší státní zastupitelství otevřelo kauzu privatizace např. Mototechny v Českých Budějovicích, která byla ukradena a nezaplacena, a podíleli se na tom někteří i bývalí politici těch politických stran, které byly v té době u moci.

Je potřeba, abychom se s tím vypořádali, protože směrem k tomuto bodu je potřeba, abychom si uvědomili, že není možné, abychom nechali promlčet další rok privatizace, a rok 2018 se blíží ke konci a ta původní navržená a zatím ještě

neprodloužená lhůta vlastně pokrývá všechny ty privatizační kauzy do roku 1998, pokud tam není nějaká doba, která by mohla zmenšit to promlčení. Jsem přesvědčen, že je potřeba, abychom si to všichni uvědomili.

Děkuji a prosím vás, abyste hlasovali pro to pevné zařazení bodu na úterý 30. 10. v 16 hodin. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jménem SPD navrhuji jako mimořádný bod v programu projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království, a to, aby se Poslanecká sněmovna připojila k iniciativě německé vlády, která zastavuje dodávky zbraní Saúdskoarabskému království, a současně i výzva naší vládě, aby iniciovala uvalení ekonomických sankcí na Saúdskou Arábii ze strany celého společenství EU, a to nejen pro jednotlivý zločin saúdskoarabské vlády, ale z důvodu dlouhodobé podpory terorismu, pro státem dlouhodobě organizované a prokázané zločiny mučení, pro bestiální středověké vraždění, pro nedodržování lidských práv definovaných ve Všeobecné deklaraci lidských práv schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů.

Pakliže budete s tímto bodem souhlasit, tak ho navrhuji zařadit dnes již po tom jednom pevně zařazeném bodu.

Vážené kolegyně a kolegové, Saúdská Arábie je naším údajným spojencem a je důležité zdůraznit v současnosti také největším odběratelem zbraní z ČR. Současně je také jednou z nejzvrhlejších a nejnebezpečnějších diktatur na této planetě, podporuje terorismus na celém světě a je prokázané, že krom jiného financuje i jinak podporuje Tálibán, který vraždí naše vojáky. Podle výroční zprávy Amnesty International za rok 2016 až 2017 – cituji: "Orgány Saúdské Arábie na základě nejasného obvinění vážně omezily práva na svobodu projevů, sdružování a shromažďování, zadržovaly a uvězňovaly kritiky současné vlády, obránce lidských práv, aktivisty za práva menšin. Praktiky mučení a jiného špatného zacházení se zadrženými jsou stále velmi časté zejména během výslechů. Ženy čelily diskriminaci jak v právu, tak v praxi a byly nedostatečně chráněny před sexuálním a jiným násilím. Soudy rozhodly o mnoha rozsudcích smrti, včetně nenásilných trestných činů, a také proti mladistvým pachatelům, což vedlo k desítkám poprav. Koaliční síly vedené Saúdskou Arábií se v Jemenu dopustily vážného porušování mezinárodního práva včetně válečných zločinů." Konec citátu z výroční zprávy Amnesty International za rok 2016/2017.

V říjnu v roce 2016 požádal výbor OSN pro práva dítěte vládu Saúdské Arábie, aby okamžitě zastavila výkon rozsudku trestu smrti těch, kteří v době údajného spáchání trestného činu byli nezletilí. Výbor dále požadoval okamžitě propustit všechny děti odsouzené k trestu smrti po nespravedlivých procesech a zmírnit tresty ostatním odsouzeným. Amnesty International dále informuje, že – cituji: "V rámci dostupných zdrojů je nepopíratelné, že Saúdská Arábie podporuje svými jednotkami mnohé milice a skupiny operující v oblastech konfliktů na Blízkém východě, jako je Irák, Sýrie nebo Jemen."

Od doby vypuknutí občanské války v Iráku v roce 2011 se tato podpora postupně rozšiřovala na ostatní oblasti – Tunisko, Libye, Bahrajn, Libanon, Maroko – ve kterých vypukly konflikty mezi šíity a sunnity.

Dámy a pánové, čím dál více se objevují různé zdroje informací o tom, že Saúdská Arábie se podílí na podporování extremismu a terorismu v Evropě a na jiných kontinentech světa.

V roce 2014 do světa pronikly informace z kanceláře americké prezidentské kandidátky Clinton, bývalé ministryně pro zahraniční věci v USA, které uvádějí, že – cituji: "Saúdská Arábie představuje klíčovou finanční podporou pro Al-Káidu, Tálibán a teroristickou organizaci Laškar-e-Taíba v Pákistánu." Doplňme, že sluníčková Hillary si samozřejmě přála, aby Saúdi s podporou terorismu nepřestávali. Úřad pro boj proti terorismu ministerstva zahraničí USA v loňské zprávě už oficiálně uvádí, že za posledních dvacet pět let Saúdská Arábie podpořila desítkami miliard amerických dolarů financování extremistických skupin po celém světě.

Pro boj s terorismem není třeba okupovat cizí země. Oběti našich vojáků v Afghánistánů jsou v tomto ohledu naprosto zbytečné, jestliže současně fakticky a reálně podporujeme terorismus tím, že dodáváme zbraně tomu, kdo terorismus po celém světě šíří a přímo financuje a jinak podporuje vrahy našich vojáků. To, že dodávkami zbraní podporujeme také prokazatelné válečné zločiny Saúdů v Jemenu, je další zásadní fakt pro naše rozhodování.

Vážené dámy a pánové, pakliže byste s námi tento navrhovaný bod hnutí SPD odsouhlasili, tak navrhujeme toto usnesení Poslanecké sněmovny, o kterém bychom hlasovali: "Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby její zástupci v Evropské komisi iniciovali a podpořili projednání a schválení ekonomických sankcí vůči Saúdskoarabskému království, jejichž zrušení by bylo podmíněno ukončením podpory terorismu a teroristických ideologií a dodržováním Všeobecné deklarace lidských práv OSN."

Mohla by tam být doplněna ještě druhá věta: "Poslanecká sněmovna ukládá Ministerstvu průmyslu a obchodu, aby připravilo návrh zákona, který zakazuje přímý či nepřímý prodej, dodávky, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu všeho druhu včetně zbraní a střeliva a vojenského vybavení do Saúdské Arábie z České republiky."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, vy jste navrhl pouze zařadit nový bod? I pevné zařazení? Jestli ano, tak se omlouvám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem navrhl, protože dneska už budeme mít – jestli to tedy Sněmovna prohlasuje, ale protože je to rozhodnutí grémia, tak asi ano – jeden pevně zařazený bod, to znamená po tom už navrhovaném z grémia jednom zařazeném bodu jako další bod.

Předseda PSP Radek Vondráček: Čili po pevně zařazeném bodu dnes. (Ano.) Děkuji.

V tuto chvilku nevidím nikoho s přednostním právem, takže budeme postupovat podle – pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ať už právě navržený bod zařazen bude, nebo nebude, rád bych řekl panu místopředsedovi Okamurovi, že Poslanecká sněmovna nemůže uložit ministerstvu, jakémukoliv. Ministerstvo je údem vlády a uložit mu může pouze vláda. Poslanecká sněmovna nikoliv.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S dalším přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Jak jsem avizoval na grémiu, tak žádám Poslaneckou sněmovnu o zařazení bodu číslo 74, je to sněmovní návrh energetického zákona, na příští středu po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Z poslanců bez přednostního práva je jako první přihlášen pan poslanec Jan Lipavský. Pan poslanec doručil svoji přihlášku ještě dopoledne, v 9.55 hodin do kanceláře, to na doplnění. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych navrhl na jednání pléna Poslanecké sněmovny bod s názvem Parlamentní diplomacie předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Radka Vondráčka.

K tomuto rozhodnutí mě vedou tři závažné důvody. Samozřejmě je to ta cesta do Moskvy.

Za prvé, o té cestě nemáme dostatek relevantních informací, na cestě nebyli novináři, neznáme seznam schůzek, nevíme, na jaké pozvání přesně pan předseda do Moskvy cestoval, kdy takové pozvání přišlo, a nebyla nám vlastně ani nastíněna agenda, která se měla na té cestě řešit.

Za druhé, a to považuji za závažnější, bylo to setkání s osobami na sankčním seznamu Evropské unie a NATO, kteří jsou zde zařazeni kvůli anexi Krymu a válce na Ukrajině.

Za třetí to jsou ta vyjádření, která jsme se mohli dočíst bohužel především v ruských médiích, o tématu protiruských sankcí nebo názorech české veřejnosti vůči Rusku.

Já si myslím, že ta cesta měla závažné důsledky, a my bychom měli mít možnost se o tom pobavit. Proto tento bod navrhuji. Navrhuji, aby byl zařazen jako první. V případě, že by jako první bod byl zařazen tisk, a teď jestli, pane předsedo, vy to

máte v té písemné přihlášce, doplníte to číslo, po platech politiků, pak by byl druhý. Bylo to napsáno na té písemné přihlášce. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já to zrekapituluji. Buď dnes, v úterý 23. 10., jako první bod, nebo v případě zařazení tisku 167 jako druhý bod.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za doplnění. Potvrzuji, tisk 167.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, rád bych požádal o zařazení nového bodu a jeho pevné zařazení. Název bodu by byl: Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 12. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů. Pevné zařazení navrhuji na čtvrtek 25. 10. jako první bod po písemných interpelacích.

Krátké zdůvodnění. Tato Poslanecká sněmovna přijala v prosinci 2017 usnesení, ve kterém vyzývá vládu k tomu, aby od 1. září tohoto roku zvýšila platy učitelům a nepedagogickým pracovníkům. Jak všichni víme, toto se nestalo. Vzhledem k tomu, že šlo o usnesení Poslanecké sněmovny, tak bych rád zařadil tento bod na jednání Poslanecké sněmovny, abychom slyšeli zdůvodnění vlády, a zároveň pak budu navrhovat dvě různá usnesení na základě informací, které dostaneme od vlády, a to buď že Poslanecká sněmovna souhlasí s postupem vlády a nadále netrvá na tom, aby bylo plnění usnesení z prosince 2017, nebo že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s postupem vlády a vyzývá ji třeba k narovnání kompenzací platů učitelům ještě tento rok.

Děkuji předem za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem ministr školství Robert Plaga.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já zkusím zareagovat na tento bod s tím, že možná po pár argumentech a po pár věcech, které tady odhalím, zjistíme, že zařazení toho bodu je bezpředmětné. Ale samozřejmě neupírám právo Sněmovně ten bod zařadit.

Každopádně nese se taková zpráva, že vláda během roku 2018 nikterak neintervenovala ve prospěch regionálního školství, že tedy nerespektovala rozhodnutí Sněmovny. Já musím s plným vědomím říci, že jsme více než miliardu korun do chybějícího rozpočtu regionálního školství jako vláda dokázali aktivizovat, dokázali tam dát, protože chyběly prostředky v regionálním školství na speciální školy a tuto záležitost jsme přednostně řešili jako vláda, protože vzdělávání je prioritou a to

zalátání těch děr musí mít přednost před přidáním mezd. Protože když to neuděláte, nezalátáte ty díry, tak se následně stane to, že i když tam přidáte peníze, tak akorát ten systém uvrhnete do většího chaosu, resp. pak očekávaná navýšení neodpovídají tomu, co se původně zamýšlelo.

Já jsem zastáncem – a tvrdím to tři čtvrtě roku – systémového přidávání do systému. Systémové přidání vypadá tak, že se přidává od ledna každého roku. Já jsem rád, že když odprezentuji pár čísel pro rok 2019, je to stále ještě návrh, který bude ve Sněmovně, tak do mzdové oblasti půjde přes 15 miliard korun. Je to tedy patnáctiprocentní navýšení u pedagogů. A děkuji, že se podařilo vyjednat, nebo aspoň do návrhu se vtělilo deset procent pro nepedagogické pracovníky. Stejně tak když jsem byl u těch děr, tak se pro rok 2019 podařilo navýšit podporu pro speciální školství o 700 milionů korun v porovnání s rokem 2018, takže tato díra, kterou jsme zalátávali v květnu a v červnu letošního roku, už tam není. Podařilo se zajistit překryvy v mateřských školách a máme na to 1,8 mld. korun. To byla další drobná díra, s prominutím v uvozovkách drobná díra, kterou se podařilo napravit.

Takže já mám za to, že ta strategie, abychom tendovali k těm hodnotám, které jsme slíbili v programovém prohlášení vlády, je jasně nastavená a počítá se systémovým přidáváním vždy v lednu dalšího roku.

Co se týká možná návrhu, aby vláda ještě nějakým mimořádným prostředkem v letošním roce do rozpočtu zasáhla, já bych před tím chtěl varovat, protože budou problémy na krajích, budou problémy při rozdělování těchto mimořádných odměn učitelům, i kdyby k tomu došlo. Navíc je tam samozřejmě problém zdrojů.

Děkuji za stručné vyjádření, samozřejmě pokud bude odhlasováno, rád se zúčastním. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tolik přednostní právo. Poprosím paní poslankyni Černochovou, která je další přihlášenou v pořadí.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Krásné odpoledne dámy a pánové. Já plním slib, který jsem dala u kulatého stolu, který jste, pane předsedo, inicioval a který se týkal případného projednávání ústavního dodatku stran implementace směrnice Evropské unie týkající se zbraní. Je to ta směrnice, která tady byla častokrát diskutována, ale zároveň Evropská komise v těch posledních dnech se rozhodla, že půjde ještě dál.

Takže bych vás dnes chtěla požádat o zařazení nového bodu na program jednání této schůze Poslanecké sněmovny s názvem Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku. Ano, kolegové a kolegyně, slyšíte správně. Evropskou komisi zajímá i rybářské olůvko. Chtěla bych zařazení tohoto bodu buď na úterý 30. 10., čas nechám na Sněmovně, případně, pokud to mám formulovat, tak po pevně zařazených bodech, nebo 31. 10., tedy ve středu v odpoledních hodinách.

V uplynulých dvou letech se objevují v médiích informace o chystaném úplném zákazu rybářských olůvek a střeliva s olověným jádrem. Tento záměr má plynout z iniciativy Evropské komise, která na konci minulého roku pověřila Evropskou

agenturu pro chemické látky, která se jmenuje ECHA, aby začala shromažďovat informace, jaké riziko a socioekonomický dopad by měl zákaz olověného střeliva i rybářských závaží. ECHA doporučuje Evropské komisi olovo zcela zakázat, protože přínosy pro společnost mají převažovat, a náklady pro lovce, sportovce a střelce vyhodnotila ECHA jako přijatelné. Střelecké, sportovní a lovecké organizace ve veřejné konzultaci ale tvrdí opak. Zákaz olova by měl za následek vážný dopad na jejich činnost. V současné době probíhají v této věci jednání s Evropskou komisí a měli bychom znát postoj vlády, která na jednání vysílá své úředníky. Zároveň bychom měli svým usnesením vládu v jednání podpořit, aby měla silný mandát a mohla se postavit další zbytečné regulaci.

V této souvislosti mi dovolte připomenout, že neexistuje adekvátní a zároveň ani levná varianta nahrazení olova ve střelách. Zákaz olova bude mít za následek vysoké náklady nejen pro výrobce střeliva, ale i samotných zbraní, u kterých používání nevhodných druhů střeliva bude docházet k poškození a neúměrnému opotřebení zbraní. To se samozřejmě týká i zbraní sportovních střelců reprezentujících Českou republiku na olympijských hrách. Nahrazení olova ocelí s sebou dále přináší zvýšenou nebezpečnost pro samotné sportovní střelce, ale i myslivce a lovce, protože ocel díky své tvrdosti má větší tendenci se odrážet a mohlo by snadněji dojít k jejich zranění. Podle některých odborníků by zákaz olova ve střelách znemožnil střílet z malorážek, které používají mimo jiné biatlonisté.

V případě tzv. zákazové směrnice jsme v minulosti i přes má upozornění v roce 2015, kdy byl záměr Evropské komise poprvé představen veřejnosti, zaspali a dnes řešíme následky v podobě její implementace. Měli bychom se poučit z nedávné minulosti a neopakovat stejné chyby.

Připomínám, že Poslanecká sněmovna přijala dne 20. dubna 2016 na své 44. schůzi, tedy v minulém volebním období, usnesení číslo 1190, ve kterém mimo jiné odmítla, aby orgány Evropské unie neoprávněně a disproporčně zasahovaly do funkčního systému kontroly, evidence, nabývání a držení zbraní a střeliva nastaveného právním řádem České republiky. Svoji vůli bychom měli vyjádřit i v tomto volebním období, abychom jasně deklarovali, že i po volbách má náš zákonodárný sbor na problematiku zákazu v oblasti legálního držení zbraní a nyní i rybářského olůvka – takže, rybáři, zpozorněte – jasný postoj. Děkuji vám za podporu.

Vím, že tento týden bude rozpočet, proto to navrhuji na týden příští. Buď na úterý odpoledne po pevně zařazených bodech, nebo na středu odpoledne, ale zabývat se tím bychom určitě měli. Mám tady i nějaký návrh usnesení, který bych případně jednotlivým zástupcům poslaneckých klubů rozdala, abychom se na něm mohli shodnout, a nemusela by to být nějaká široká, dlouhá rozprava, ale pokud se ztotožníte s návrhem usnesení, tak by to mohl být bod, který bude projednán poměrně rychle. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Byly by to vždy první body odpoledního jednání. Buď 30. 10., nebo 31. 10. Pochopil jsem to takto. Dobře. Děkuji.

Jako dalšího poprosím k doplnění nebo návrhu na změnu pořadu schůze pana poslance Vladimíra Koníčka.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěl Sněmovnu požádat o pevné zařazení bodu číslo 10, to je sněmovní tisk 38, změna zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, a to do bloku druhých čtení. To je v úterý 30. 10. odpoledne. Chtěl jsem jako první bod, ale už tam budou případně zařazeny nějaké body, takže po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Blažka. Máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já budu navrhovat bod, který má takový složitý název, a než se k němu dostanu, tak na úvod řeknu takový vtip, který se říká mezi Prahou a Brnem. On je v mnoha verzích, ale tím to uvedu. Je to o tom, jak se potká brněnský a pražský primátor a ten brněnský říká tomu pražskému: Ježíšmarjá, víš, co se u nás o tobě říká? Za ženskými chodíš, kradeš, jsi alkoholik atd. A ten pražský tomu brněnskému říká: A víš, co se říká o tobě v Praze? Vůbec nic.

Proč začínám tímto vtipem. Začínám proto, že pražské prostředí, a ono to má logiku, je to hlavní město atd., se o mé rodné město Brno téměř nikdy nezajímá, pokud se náhodou v Brně něco nestane, a v tu chvilku se v Praze objeví obrovské množství různých brnologů, a já bych dokonce řekl brnomýtotvůrců. Nebojte se, nebudu vás tady nějakým způsobem obtěžovat, že bych vykládal, jak to v Brně vlastně probíhá či neprobíhá. Nicméně z té veřejné diskuse, která byla, kterou vlastně zahájil pan předseda vlády, tam mě překvapilo několik věcí a to si myslím, že se jakýmsi způsobem dá zobecnit.

Jinak musím říci, že naprosto chápu to, co se teď předvádí, že je propaganda. Propaganda nemusí být pravdivá, musí být chytrá. To, že se teď píše o Brnu, zejména v Mladé frontě a v Lidových novinách, je skutečně propaganda, pravdivá ovšem není. Nedokážu posoudit, zdali je to tím, že ani pan předseda vlády netuší, co se v Brně vlastně odehrálo, a netuší to možná i pražští mytologové a mýtotvůrci. Nicméně protože v Brně žiji, tak vím, jak to tam probíhalo kolem koaličních jednání a kolem jiných věcí, a mohu říci, že se píše takové množství nesmyslů, to je oblíbené slovo pana předsedy Babiše, že tolik nesmyslů se snad nepsalo nikdy ani o něm, co se teď odehrává.

Já budu navrhovat takové usnesení a potom to odůvodním. To usnesení jsem si dovolil i pojmenovat. Vysvětlím, proč jsem to tak pojmenoval a o čem by to bylo, a předpokládám, že minimálně s kolegy z hnutí ANO se shodnu na tom, že tento bod zařadíme a to usnesení schválíme.

Ten bod by se jmenoval "Lex Don Pablo Brunensis et Augustus Andreas Ciconia." Proč se prosím tento bod má takto nazývat, je jednoduché. Já si tak sedím pěkně doma v Brně a najednou se ze všech novin patřících Agrofertu na mě hrne

nějaký Don Pablo. Tak si říkám, o kompak to asi píšou? A pak se konečně dozvím od šéfredaktora Lidových novin, že jediný žijící Don Pablo jsem já, žádný jiný Don Pablo není a že se vlastně neví, kde se ta přezdívka vzala, ale jaký já jsem teda strašný člověk a říká se mi Don Pablo.

Tak abychom si tady zase rozuměli, tak tu přezdívku Don Pablo, ona skutečně existuje, vím o ní, vymyslel jistý Svatopluk Bartík z hnutí Žít Brno. To je tentýž Svatopluk Bartík, který se s prezidentem republiky soudí o to, jestli prezident má nebo nemá rakovinu, a vymyslel to zase v období pražských brnologů a brnomytologů.

To už když jsem se stal ministr, tak pražští novináři volali do Brna: Kdo že to je ten Blažek? My ho neznáme. Jak je zvykem u pražských novinářů, že by zavolali někomu, kdo mě třeba zná, tak to je ani nenapadlo, zavolali samozřejmě mým hlavním tehdejším politickým odpůrcům též z Brna. A tehdy Svatopluk Bartík, a já myslím, že geniálně a pohotově, vymyslel tuhle přiléhavou přezdívku. Tak se s tím musím naučit žít.

Když už jsem Don Pablo, tak uznáte – a poprosím příště pana předsedajícího, aby si nechal oslovení poslanec Blažek, ale aby rovnou říkal Don Pablo. Ono je to lepší, Blažků je strašně moc a Don Pablo, jak to píšou Lidové noviny nezávisle, tak jenom jeden. A kdybyste byl tak hodný a u tohoto oslovení zůstal, protože Blažků, těch jsou tisíce, statisíce, ani nevím, kolik jich je. A to mě vlastně přivedlo k tomu, že jsem si řekl: Tak přece ani nezemřu jako nějaký obyčejný Blažek. (Pobavení v sále.) Hřbitovy jsou plné Blažků.

A pak jsem si, když to může udělat pan prezident republiky, že sděluje, co si dá na hrob, tak já vám také řeknu, co si dám na hrob, protože si myslím, že je to naprosto přiléhavé: Zde leží Don Pablo, hříšné tělo jeho zvadlo. Květin prost můj hrobeček, jen Andrej poslal věneček. (Procítěně recituje. Smích a pobavení v sále.) Klidný spánek mi tím přál. Gracias Done Andy, hned jsem povokřál. (Potlesk napříč sálem.)

Tak to abychom si řekli, jak vzniklo a co to je Don Pablo.

A nyní prosím vás bych se rád vyjádřil k tomu, proč to chci zobecnit, ten brněnský problém. My jsme všichni poslanci a já předpokládám, že chodíme do televizí. Lidé nás znají jako málokoho jiného, a teď se najednou dočítám, že jsme nějací zákulisní hráči z temnot, že nás nikdo nikdy neviděl. Takže v Brně například Don Pablo někde sedí v křoví nebo já nevím kde, nikdo ho nezná, je to naprosto neveřejná tvář. Kdybyste mě viděli poprvé, tak to jsem já, prosím vás. A v tu chvilku najednou si říkám: Tak ti poslanci vlastně nemůžou do ničeho mluvit, když to takhle řeknu. Takže to bude podstatou toho mého návrhu, který za chvilku přečtu, abychom věděli, že zkrátka se nemáme vůbec do ničeho plést, protože kdybychom se náhodou do něčeho pletli, a před tím vás varuji, tak budete kmotři a zákulisní hráči.

Maminka mi říkala havlíčkovsky: Nechoď Blažku s pány na led. A vidíte, já si vlastně tak v Brně sedím, vím dopředu, že jestli bude koalice s ANO, bude to na mně, jestli bude koalice bez ANO, bude to zase na mně. Nemýlil jsem se.

A ke kolegům z ANO, ať si o tom nevykládáme individuálně: Vám tady prohlašuji, že jsem se vůbec ničeho nezúčastnil, a pana předsedu vlády prosím o to, aby nenaplňoval staré české přísloví "každý hádá podle sebe". Oni to opravdu v tom

Brně vyjednali ti vyjednavači, kteří byli transparentně jmenováni těmi stranami, ta jména jsou známá, a nikdo jiný, natož já, se do toho skutečně nepletl a představte si, ani se mě na nic neptali. Po té mediální masáži, kterou jsem si užil, musím říct bohužel. Ale pravda je taková, jaká je, věřte nebo nevěřte.

A nyní prosím si dovolím vás seznámit s textem. Já jdu rád s dobou, to znamená, pokud se nemáme my poslanci vůbec do ničeho plést, tak já si myslím, že by bylo dobré, aby to bylo v nějaké normě, abychom náhodou někdy nezahnuli nebo se nespletli. Takže ještě jednou, prosím vás, přečtu. Budu rád, když to do dějin vstoupí, pokud – já předpokládám, že to jako bod programu projde. Tak ještě jednou přečtu: Lex Don Pablo Brunensis et Augustus Andreas Ciconia. A ten text (hledá v poznámkách), hnedka to najdu, omlouvám se, to musím přečíst...

Ten text by byl: Politická aktivita poslanců v obcích, kde žijí, je nepřípustnou zákulisní činností a formou takzvaného kmotrovství. Jediným, kdo může mluvit do všeho a všude, je poslanec Andrej Babiš.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A než přistoupíme k dalšímu, tak s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Poprosím o klid v sále.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, kolegyně kolegové. Pozorně jsem Pavla poslouchal, Pavla, ne Pabla. (Mimo mikrofon premiérova poznámka z vládní lavice.) Premiér mě vyrušuje. Pozorně jsem poslouchal. A přátelé, z mého pohledu se to dá shrnout dvěma slovy: potrefená husa. (Potlesk převážně z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Trochu jsme rozsvítili debatu. A vrátíme se k pořadu schůze. Jako další je přihlášen pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o pevné zařazení bodu číslo 179, který se nazývá Žádost Policie České republiky o vydání k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka. Mandátový a imunitní výbor ukončil toto projednávání a žádá vás, zda by tato věc mohla být pevně zařazena na středu příštího týdne, 31. října jako prvý bod odpoledne.

Předseda PSP Radek Vondráček: První bod odpoledne, slyšel jsem dobře? (Ano.) První bod odpoledne. Uvidíme, jak dopadne hlasování o návrhu paní poslankyně Černochové. Pak bychom možná upravili. Děkuji.

Další je přihlášen pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych zařadit napevno

bod číslo 42, sněmovní tisk číslo 159, návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o ono veřejností tolik komentované navýšení příplatků za třídnictví a také za výkon specializovaných činností u pedagogů, kantorů. Ten bod je rozjednaný, de facto těsně před koncem prvního čtení. A protože nás zítra čeká první čtení také státního rozpočtu, tak bych chtěl velmi požádat o zařazení tohoto bodu napevno, protože ten bod samozřejmě je navázán na státní rozpočet.

Jsem připraven posunout účinnost této novely od 1. 9. 2019, tedy od začátku nového školního roku. V tom případě i ta námitka nepokrytí ve státním rozpočtu může být irelevantní a jsem připraven v komunikaci s panem ministrem školství hledat finanční prostředky tak, aby tato – a podotýkám – systémová věc, protože ta už dneska v tom systému odměňování pedagogů je, čili zvláštní příplatky pro ty, kteří vykonávají funkci třídního nad rámec své povinné vyučovací činnosti, stejně tak specializované činnosti, tak aby tyto příplatky byly navýšeny.

Dovoluji si navrhnout zařadit tento bod, sněmovní tisk číslo 159, na 23. října 2018, to je tedy dnes po, předpokládám, pevně zařazeném bodu číslo 81, sněmovní tisk číslo 247, což je ten návrh, který pochází z grémia. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Znamenám: Úterý 23. 10. 2018 po bodu 81 v případě, že projde gremiální návrh. Další přihlášená k diskusi o pořadu, paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych vás požádala o pevné zařazení bodu, který je v prvním čtení pod číslem 57. Je to sněmovní tisk 214 a jedná se konkrétně o změnu trestního zákoníku. Je to změna, kterou navrhujeme společně s dalšími 76 poslanci, tedy 77 poslanců celkem se pod tento návrh podepsalo. Jedná se o změnu, která by měla řešit týrání zvířat, takzvané množírny a další činy, které jsou velice závažné při chovu zvířat.

Věřím tomu, že nikomu z nás není život zvířat lhostejný, a vzhledem k tomu, že ten bod je na pořadu až velice daleko, tak si dovolím vás požádat o jeho předřazení na tento pátek jakožto první pevně zařazený bod v bodech prvního čtení, to znamená až po bodech třetího čtení. A doufám, že alespoň ti, kteří sami podepsali tento návrh novely zákona, budou mít zájem na jejím dřívějším projednání, protože si myslím, že si to tato novela zaslouží. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další přihlášenou je paní poslankyně Olga Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Mám pouze stručný návrh na vyřazení z této schůze bodu 116, což je sněmovní tisk 99, a to z toho důvodu, že vlastně čekáme, jak dopadne projednávání v Senátu velmi podobné novely, což byl

sněmovní tisk 89. Takže prozatím bych požádala o vyřazení bodu 116 z této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je přihlášen pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dovolte mi, abych vás požádal o zařazení nového bodu do programu, a to na čtvrtek 25. po písemných interpelacích. Bod by se jmenoval Pozice české vlády a Ministerstva průmyslu a obchodu k nucenému prodeji ArcelorMittal Steel Ostrava.

Situace v jednom z největších českých hutnických podniků dospěla do kritického stavu. Zaměstnanci jsou v nejistotě, nevědí, co se děje, nevědí, jaký bude postup české vlády vůči tomu, že nový nabyvatel, který má z nucení orgánů Evropské unie tuto huť získat, se dostává do pozice slabšího hráče. Na Ostravsku se veřejně hovoří o tom, že ArcelorMittal bude činit veškeré kroky, aby mu tady ve střední Evropě nevznikl konkurent. Ty kroky činí jak vůči energetickému podniku, který zůstává nadále ve vlastnictví a je generálním dodavatelem energií do těchto hutí, tak i například emisními povolenkami, které má huť do roku 2020 a nejsou součástí tohoto prodeje. Jinými slovy, ArcelorMittal bude ovlivňovat emisní povolenky budoucího hutního podniku.

Těch dalších otázek, které zaznívají, je velice hodně. Proto bych velice rád, aby se česká vláda tímto začala intenzivně zabývat, zvlášť když nejde o klasický prodej podniku, ale o nucený prodej z důvodů evropské legislativy a pozice Evropské unie vůči České republice. Já si myslím, že ostravští občané si zaslouží, aby věděli, co bude s jejich hutním podnikem, který je jeden z největších zaměstnavatelů Moravskoslezského kraje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou se zeptám – čtvrtek 25. 10.?

Poslanec Leo Luzar: Po písemných interpelacích.

Předseda PSP Radek Vondráček: Po písemných interpelacích. Poprosím vás, pane poslanče, abyste zůstal, vy jste měl dvě ty přihlášky.

Poslanec Leo Luzar: Omlouvám se. Mám ještě jeden bod k zařazení.

Dovolte mi, abych vás požádal o zařazení na dnešek na 18. hodinu – informativní zprávu pana ministra zdravotnictví o stavu ve Fakultní nemocnici Ostrava, doplněnou o informativní zprávu Ministerstva školství o lékařské fakultě v Ostravě. Stav, který nastal po výměně ředitele a dosazení nového ředitele pana Machytky, hraničí s paralýzou Fakultní nemocnice v Ostravě. Všichni jsme sledovali situaci, kdy většina primářů, většina vedoucích oddělení vyjádřila otevřeně nesouhlas s postupem pana ředitele, dochází k personálním čistkám a degradaci doposud vysoké úrovně Fakultní

nemocnice v Ostravě. Bohužel tato situace, která by měla být personálně řešena, a pan ministr v pátek byl v Ostravě, jednal jak s hejtmanem, tak s primátorem města, jednal i s lékaři, tak jsem očekával, že pan ministr v pondělí už vystoupí s řešením tohoto problému, protože tento problém, to není problém aktuálního týdne, čtrnácti dnů, dokonce ani ne tří měsíců. To je problém skoro roku, kdy od února tohoto roku se tento problém eskaluje a neustále hromadí před sebou, aniž by došlo k nějakému řešení. (Velký hluk v sále.)

V současné situaci tento problém se přelil i do fakulty, do lékařské fakulty v Ostravě, která má dva děkany. Tato situace je samozřejmě nemilá. Došlo k tomu rozhodnutím soudu ohledně neplatnosti výpovědi. Známe tu situaci, víme, že už jsme ji zažili. Přesto neřešení tohoto problému a odkládání způsobuje docela závažné problémy nejenom ve městě Ostravě, ale v celém regionu, který dle mého názoru si zaslouží tuto lékařskou fakultu a dlouhodobě o ni usiloval. Nedokážu si představit, kdyby kapacity zajišťující výuku na této fakultě, zajišťující provoz této fakulty byly vyřazeny z toho provozu, popřípadě bychom měli problém se získáním a udržením akreditace na této vysoké škole. Tyto problémy se kumulují, nahrnují.

A já jsem očekával od pana ministra včera, že v rámci té návštěvy v Moravskoslezském kraji jasně řekne své stanovisko, svolá tiskovou konferenci a bude informovat, jak chce ze své pozice tuto situaci řešit. Bohužel, nenastalo se tak. Proto vás žádám, abyste tento bod zařadili na dnešek na 18. hodinu, aby nám tuto informativní zprávu pan ministr řekl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem ministr zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, k tomu návrhu. Já nevím, jestli je nutné řešit na půdě Poslanecké sněmovny jednu z patnácti fakultních nemocnic, ale budiž. Já jsem do té fakultní nemocnice v pátek skutečně jel, ale s cílem, abych situaci uklidnil. To, že původně jeden z odvolaných předností, kvůli kterému vlastně ta situace vygradovala, souhlasil s tím, že nastoupí zpátky na kliniku, tedy ještě ve středu souhlasil s tím, že nastoupí zpátky, a v pátek prohlásil, že nenastoupí, já to tady nechci nějak rozebírat, ale to tu situaci zásadně změnilo. Myslel jsem si, že v pátek ta situace bude uklidněna. Nebyla. Já to samozřejmě řeším. Včera jsem byl na Visegrádské čtyřce na Slovensku, takže jsem nemohl k tomuto zaujmout nějaké jasné stanovisko. Ale ubezpečuji vás, že v tomto týdnu ta situace bude dořešena. A samozřejmě mohu o tom informovat Sněmovnu. Nemyslím si, že je to úplně namístě. Ale v tomto týdnu se situace ve Fakultní nemocnici v Ostravě dořeší. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Je to vše, co se týče písemných přihlášek k pořadu schůze. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze v tuto chvíli. Jestliže tomu tak není, tak přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích.

Nevím, jestli jsem hlásil, že paní poslankyně Matušovská hlasuje s náhradní kartou číslo 7.

Nejprve se vypořádáme s návrhy z grémia. Navrhuji, že bychom hlasovali o celém návrhu z grémia kromě toho jednoho bodu, to je ten návrh paní poslankyně Aulické Jírovcové, body 17 a 136. Takže nyní budeme hlasovat o návrzích, které vzešly z grémia, tak jak jsem je četl v úvodu, kromě hlasování o vyřazení bodu 17 a 136.

S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, podle mě máme dvě možnosti. Buď en bloc, anebo každý bod zvlášť. Vyberte. Mně je to jedno, kterou. Ale vytrhávat z toho jedno... Já tomu rozumím. V tom případě, pokud byste měl problém, ať je o každém bodu z grémia hlasováno zvlášť. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je pravda, že tuto otázku jsme nějakým způsobem diskutovali už na grémiu. A tam jsem měl dojem, že panuje shoda, že jenom o tomto budeme hlasovat zvlášť. (Reakce z pravé části pléna.) Já si to pamatuji. Určitě to tam padlo. (Další reakce z pléna.) Jestliže klub ODS navrhuje hlasovat o jednotlivých návrzích samostatně... Nebo en bloc? S tím nesouhlasí klub KSČM. Takže v tom případě, abych vás hned rozsoudil, tak budeme muset hlasovat každý... Možná bych ještě mohl navrhnout: hlasujme zařazení jedním hlasováním a vyřazení potom hlasujme jednotlivě. Protože aspoň trochu si usnadněme práci. Souhlas?

Takže bychom nejdřív hlasovali o návrzích z grémia, kdy jsme navrhli pevně zařadit bod 81, bod 79, zařadit nový bod slavnostní připomenutí, a pak bychom hlasovali o vyřazení jednotlivých bodů (návrhu pořadu). Víme všichni, co hlasujeme? O zařazení bodů, které jsem právě přečetl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 191 poslanců, pro 177, proti nikdo, návrhy z grémia na zařazení byly přijaty.

Nyní budeme hlasovat o jednotlivých návrzích na vyřazení. Nejprve vyřazení bodu 178, to je sněmovní tisk 283, doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je 191, pro 165, proti 7. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o vyřazení bodu 166, sněmovní tisk 221, zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 191, pro 162, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o vyřazení bodů 14 a 133, sněmovní tisk 85, o nemocenském pojištění, 2. a 3. čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 191 poslanců, pro 183, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o vyřazení bodů 18 a 137, sněmovní tisk 126, zálohované výživné na nezaopatřené dítě.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vyřazení těchto bodů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 191 poslanců, pro 163, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o vyřazení bodu 176, sněmovní tisk 277, doporučení Mezinárodní organizace práce č. 205.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vyřazení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 191, pro 187, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A dostáváme se k vyřazení bodů 17 a 136, sněmovní tisk 118, zákon o náhradním výživném, druhé a třetí čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 192, pro 169, proti 14. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s návrhy z grémia a budeme pokračovat návrhy z pléna.

Pan předseda Faltýnek navrhl zařazení nového bodu Informace o delegaci vedení Poslanecké sněmovny v Ruské federaci. Nejprve budeme hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 192, pro 153, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu, a to zítra, ve středu, po projednání prvního čtení státního rozpočtu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro toto zařazení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno je 192 poslanců, pro 125, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana místopředsedy Filipa, který navrhuje bod 180, nezaplacené podniky privatizace, zařadit na úterý 30. 10. v 16.00 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 191, pro 43, proti 41. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o zařazení nového bodu dle návrhu pana místopředsedy Okamury – připojení se k iniciativě německé vlády a uvalení dalších sankci na Saúdskou Arábii. Mohu takto? Ten název jsem si poznačil. (K místopředsedovi Okamurovi.) Připojení se k iniciativě německé vlády a projednání sankcí vůči Saúdské Arábii.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. (Nesouhlasné hlasy z pléna.) Končím hlasování a prohlašuji ho za zmatečné. Hlasujeme o novém bodu. Já jsem se přeřekl, omlouvám se. Hlasování číslo 12 je zmatečné.

Zahájím nové hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu do pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno je 192, pro 162, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno je 192, pro 81, proti 26. Tento návrh přijat nebyl. Takže zařadili jsme nový bod, nebyl pevně zařazen.

Dále je zde návrh pana předsedy Bartoška, abychom bod 74 zařadili na příští středu po již pevně zařazených bodech. Jedná se o bod energetický zákon, sněmovní tisk 250. A tady jsem byl upozorněn na to, že zde máme nějaké pevné body zařazené dopoledne i odpoledne, tak bych poprosil pana předsedu, aby upřesnil, zda měl na mysli po pevně zařazených dopoledne, nebo odpoledne.

Poslanec Jan Bartošek: Já zopakuji svůj návrh. Jedná se o odpoledne po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže výborně, děkuji. V tuto chvíli tam máme bod 52, 54, takže po bodu 54.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Jedná se o bod týkající se přípojek, jestli si správně vzpomínám. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přihlášeno 191, pro 85, proti 2. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Lipavského, který navrhuje zařadit nový bod, který se nazývá Parlamentní diplomacie předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Radka Vondráčka. Takže budeme hlasovat nejprve o zařazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 16 přihlášeno 191, pro 67, proti 73. Tento návrh přijat nebyl. O pevném zařazení tedy již nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh pana poslance Bartoně, který navrhuje zařadit nový bod Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu č. 66 ze dne 19. 12. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů. Nejprve hlasujeme o zařazení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 17 přihlášeno 191, pro 96, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o pevném zařazení. Návrh zněl zařadit 25. 10. ve čtvrtek po písemných interpelacích. Mám tady požadavek na odhlášení, kterému vyhovím.

Zopakuji. Budeme hlasovat o pevném zařazení bodu, který jsme právě zařadili na pořad schůze. Je to kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny ve věci zvýšení platů učitelů – zařadit pevně 25. 10. ve čtvrtek po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování se zúčastnilo 185 poslanců, pro 92, proti 7. Tento návrh přijat nebyl. Bod byl tedy pouze zařazen.

Kontrola hlasování. (Probíhá. V sále je neklid.) Zdá se, že výsledky hlasování neodpovídají. Máte slovo, prosím.

Poslanec Karel Krejza: Viník byl nalezen. Omlouvám se, na sjetině mám křížek, hlasoval jsem pro. Zpochybňuji tímto hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Budeme tedy o tomto hlasovat, o námitce. Nejprve rozhodneme o námitce.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 19 přihlášeno 188, pro 178, proti 1. Námitce bylo vyhověno.

Budeme tedy opakovat hlasování o pevném zařazení bodu kontrola plnění usnesení. Znovu eviduji žádost o odhlášení všech. Pevné zařazení bodu na 25. 10. po písemných interpelacích. Zdá se, že počet hlasujících se ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 20 přihlášeno 184, pro 92, proti 11. Tento návrh přijat nebyl. (V sále je hluk.) Děkuji.

Poprosím o klid v sále, budeme pokračovat v hlasování. Ještě nás čeká několik bodů.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové, která navrhuje zařadit nový bod a tím je Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. (Hluk v sále neutichá.) Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 21 přihlášeno 188, pro 140, proti 8. Tento návrh byl přijat. (Potlesk zleva.)

Teď budeme hlasovat o pevném zařazení. Nejprve paní poslankyně navrhovala, aby byl bod zařazen 30. 10. jako první bod odpoledne. Víme všichni, o čem hlasujeme? První bod odpoledního jednání v úterý 30. 10.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 přihlášeno 189, pro 71, proti 4. Tento návrh nebyl přijat.

Druhým, alternativním návrhem paní poslankyně bylo pevně zařadit 31. 10. v odpoledních hodinách jako první pevně zařazený bod. V tuto chvilku tam máme bod 52, 54. Návrh pana poslance Bartoška nebyl přijat. Byl by to třetí bod? (Hlasy ze sálu.) První bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 23 přihlášeno 188, pro 79, proti 1. Tento návrh přijat nebyl. Bod jsme tedy zařadili, ale nemá pevné zařazení.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Koníčka, který navrhuje bod č. 10, sněmovní tisk 38, zdanění církevních restitucí, zařadit do bloku druhého čtení 30. 10. po již pevně zařazených bodech. V tuto chvilku tam, pokud vím, nemáme žádný pevně zařazený bod, tak by se jednalo o první bod druhých čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 24 přihlášeno 189, pro 35, proti 47. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Blažka, který navrhuje zařadit nový bod s názvem Lex Don Pablo Brunensis et Augustus Andreas Ciconia.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno 188, pro 69, proti 17. Tento návrh nebyl přijat. Ani pěkná básnička nepomohla tentokrát.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Grospiče, který navrhuje pevné zařazení bodu 179, což je hlasování o vydání k trestnímu stíhání pana poslance Ondráčka. Navrhuje zařadit ho ve středu 31. 10. jako úplně první bod. První bod odpoledne.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 189, pro 177, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Výborného, který navrhuje bod 42, sněmovní tisk 159, zařadit jako první bod po již pevně zařazeném bodu č. 81 – ten byl z grémia, připomínám – a to v úterý 23. 10. 2018. Řekl jsem to správně, doufám.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno je 189, pro 91, proti 3. Tento návrh přijat nebyl. Pak už tedy o bodu 81, předpokládám, hlasovat nebudeme.

Další je zde návrh paní poslankyně Adamové Pekarové, která navrhuje zařadit bod 57, sněmovní tisk 214, novela trestního zákoníku, na 26. 10. jako první bod v rámci bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno je 188, pro 80, proti 15. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh paní poslankyně Richterové na vyřazení bodu 116, a to z důvodu, že jiný návrh je projednáván v současné době v Senátu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu z programu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 29, přihlášeno je 189 poslanců, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat, bod jsme vyřadili.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Luzara, který navrhuje zařazení nového bodu, a tím je Pozice vlády k nucenému prodeji Mittal Steel Ostrava.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, přihlášeno je 189, pro 98, proti 3. Tento návrh byl přijat.

A pan poslanec jej navrhuje pevně zařadit ve čtvrtek 25. po písemných interpelacích.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno 189, pro 99, proti 4. Tento návrh byl přijat a bod jsme pevně zařadili ve čtvrtek 25. 10.

Posledním návrhem, o kterém budeme hlasovat, je nový bod, který navrhuje pan poslanec Luzar, a to je Informativní zpráva ministra zdravotnictví o stavu Fakultní nemocnice Ostrava, příp. doplnění zprávy ministrem školství.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, přihlášeno 189, pro 104, proti 8. I tento návrh byl přijat.

A pan poslanec dále navrhl, aby tato zpráva byla zařazena dnes pevně na 18.00, o čemž budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu na dnes 18.00. Kdo je proti?

Hlasování číslo 33, přihlášeno 189, pro 95, proti 26. Návrh byl přijat.

Jestliže nebude žádná kontrola hlasování – rozhlížím se, zřejmě ne - tak jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zazněly, a budeme hlasovat o pořadu této schůze jako celku.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, přihlášeno 190, pro 172, proti 1. Konstatuji, že s návrhem pořadu schůze byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji a budeme postupovat podle pořadu schůze, který jsme si právě schválili. Poprosím o klid v sále.

Otevírám bod číslo

20.
Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jana Richtera, Jana Birke a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 274/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Já vás opravdu poprosím všechny o klid v sále, v případě, zda máte nějakou diskusi, abyste ji přenesli do předsálí, a pokud možno abyste setrvali na svých místech, už jenom váš pohyb ruší.

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 274/1. Já teď poprosím pana navrhovatele Zdeňka Ondráčka, aby nám předložený návrh uvedl. Ještě jednou prosím o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, páni ministři, paní ministryně, kolegyně a kolegové, děkuji za zařazení tohoto bodu. Myslím, že budu velmi stručný.

Vychází z odpovědi ministra vnitra na interpelaci, kterou jsem měl před prázdninami tohoto roku, kdy na ni sice ještě odpovídal pan ministr vnitra Metnar, ale interpelaci zde ve Sněmovně první den po jmenování odpovídal pan ministr vnitra Hamáček. (V sále je velký hluk.)

Jedná se o celkem jednoduchou novelu dvou zákonů a prvním z nich je zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona 173/2018 Sb. –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvilku přeruším, pane poslanče. Vy to sice překřičíte, máte silný hlas, ale já opravdu vnímám hladinu zvuku v sále jako neúměrnou. Jestliže něco máte k řešení, běžte si to vyřídit za dveře! Děkuji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já také děkuji, pane předsedo. – kdy do tohoto zákona vkládáme nový § 91 Ukládání pokuty příkazem na místě. Je to v podstatě návrat před datum 1. 7. 2017, dokdy platil starý přestupkový zákon č. 200/1990 Sb., kdy bylo možno některé přestupky na místě vyřešit tzv. domluvou. Sankce, které jsou v novém a starém zákoně, se v podstatě nemění, ale ta domluva v novém zákoně 250 již není, a tak bylo příkazem na místě rozhodnuto, že orgány, které tak konají, to znamená nejčastěji policisté nebo strážníci městských a obecních policií, jsou povinny projednat s přestupcem daný přestupek, sepsat s ním blok o napomenutí, který je v podstatě stejný jako pokutový blok, který by pak zanášeli do dalších systémů a evidencí, a po vzájemné dohodě zde při projednání informací jsme se dohodli, že evidence takovýchto marginálních přestupků a jejich provinění, které lze vyřešit na místě napomenutím, je zbytečná. Vzhledem k tomu, že to nebylo možno

provést jinak, domluvili jsme se na návratu před nabytí účinnosti zákona 250 s tím, že nově je napsáno: Správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo fyzickou podnikající osobou, souhlasí se zjištěným stavem atd. To znamená, nebude potřeba přestupky řešit na místě zbytečnou administrativou a příslušník nebo strážník vyřeší věc na místě poměrně rychle.

Příkladů, kdy taková situace může nastat, jsou desítky. Já jsem při tom projednávání informace zmínil případ v dopravě a kolegové policisté mi říkají, že již dlouho asi nejsem ve výkonu služby, protože bych věděl, že přestupky v dopravě nelze vyřešit na místě jinak než pokutou. Já se omlouvám, tu situaci jsem v tu dobu nevěděl, musel jsem se opravdu podívat do zákona 361, o provozu na pozemních komunikacích, abych zjistil, že tam je nesoulad, pokud se dopustí přestupku v dopravě osoba fyzická anebo osoba právnická. Pokud by to byla osoba právnická, bylo uvedeno, že za přestupek lze uložit pokutu. Jedná-li se o osobu fyzickou, bylo uvedeno, že v zákoně za přestupek se uloží pokuta.

A teď jaký v tom je rozdíl? Taková situace může nastat již brzy. Dám ten jasný příklad, kdy pojede někdo s vozidlem se starším rokem výroby třeba za týden, za 14 dní na dušičky, nebude mít rozsvícená světla a zastaví ho příslušník Policie ČR. V takovém případě by takový příslušník byl povinen tomu řidiči podle zákona uložit pokutu ve výši nejméně dva tisíce korun a dát mu dva trestné body. Jestli to je tak závažný přestupek, aby byl takto sankcionován, je zbytečné. Asi se všichni shodneme, že je možno takový přestupek, a bohužel – ne bohužel, ale v rozporu se zákonem se tak děje i dnes, a takový přestupek je příslušníky a strážníky řešen tzv. napomenutím, které však v zákoně není.

Takže já bych na tomto místě chtěl poděkovat ministru vnitra, který se svým týmem připravil tuto novelu, zároveň panu ministru dopravy, který souhlasil i s nápravou, se sjednocením toho, kdy lze uložit pokutu, a jestli to je povinnost, nebo že lze uložit takovou pokutu, takže oba ministři zpracovali, resp. oba jejich týmy zpracovaly tento pozměňovací návrh, který je poměrně jednoduchý. Chtěl bych také poděkovat všem poslaneckým klubům, protože když se podíváte na předkladatele tohoto pozměňovacího návrhu, uvidíte zde 18 jmen vás, kolegyně a kolegové, kteří se zabýváte problematikou bezpečnosti a problematikou dopravy, po dvou lidech z každého politického klubu – vždycky jeden dopravák a jeden člověk bezpečák. Takže já všem, kteří jste připodepsali tento pozměňovací návrh, děkuji.

A vzhledem k tomu, že je na místě, navrhujeme, aby tento pozměňovací návrh byl projednán podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji za vaši podporu a věřím tomu, že letošní dušičky ještě ne, ale příští rok hned po Novém roce, kdy očekáváme nabytí účinnosti tohoto zákona, ulevíme všem lidem, kteří budou moci za marginální provinění v přestupkové rovině být napomenuti, resp. bude moci s nimi být vyřešeno na místě strážníkem nebo policistou domluvou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poprosím, aby se slova ujala paní zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Zuzana Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předmětem předkládané novely je vrácení právní úpravy umožňující řešit přestupky domluvou a upřesnit možnost ukládání napomenutí. V návaznosti na domluvu se navrhuje také příslušná právní úprava zákona o silničním provozu. Dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který upravil ukládání správního trestu za přestupek příkazem na místě. Příkaz na místě nahradil rozhodnutí vydávané v blokovém řízení podle předchozí právní úpravy.

K domluvě. Dle předchozí právní úpravy bylo možné přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže byl spolehlivě zjištěn, nestačila domluva a obviněný z přestupku byl ochoten pokutu zaplatit. Podle současné právní úpravy může správní orgán příkazem na místě uložit pouze napomenutí nebo pokutu, pokud obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, správní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Současná právní úprava neobsahuje institut domluvy. Jakékoliv metodické usměrnění domluvy nemá zákonnou oporu.

K napomenutí. Dle předchozí právní úpravy bylo možné uložit napomenutí pouze příkazem nebo rozhodnutím. V blokovém řízení bylo možné uložit pouze pokutu. Podle současné právní úpravy může správní orgán příkazem na místě uložit napomenutí nebo pokutu. Pokud se zavede opět možnost vyřešit přestupek domluvou, je nelogické, aby příkazem na místě, dříve blokem, mohlo být ukládáno napomenutí. Administrativní zátěž u ukládání napomenutí příkazem na místě je značná a zbytečná, bude-li dostačovat domluva.

Ke změně zákona o silničním provozu. Cílem změny je odstranění pochybností, zda je, či není možné řešit přestupky v silničním provozu domluvou. Navrhovaná změna umožní jednoznačně i tyto přestupky řešit domluvou.

Závěrem bych chtěla uvést, že navrhovaná právní úprava reflektuje požadavky praxe na snížení administrativní zátěže u přestupků s nízkou společenskou škodlivostí jednání. Doporučuji vyslovit s návrhem souhlas v prvém čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat po zpravodajské zprávě paní zpravodajky. A předtím, než otevřu rozpravu, přečtu dvě omluvy. Ondřej Benešík se omlouvá od 14.00 do 14.30 z pracovních důvodů a paní kolegyně Pastuchová od 17.40 do konce jednacího dne.

Otevírám rozpravu, ale konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu rozpravu tedy ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. Konstatuji, že nebyla vznesena námitka proti postupu podle § 90 odst. 2, a můžeme tedy pokračovat. Nejdříve rozhodnutím podle § 90 odst. 5, o pokračování projednávání tohoto návrhu. Zagongoval jsem, abych oznámil, že budeme hlasovat.

Ač je to hlasování procedurální, tak má zásadní význam. A to o usnesení, které přednesu: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 274 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami. A ještě než se ustálí počet přihlášených, dovolte mi, abych konstatoval další omluvu, a to omluvu pana ministra Jana Kněžínka z celého dnešního odpoledního jednání. Pan ministr spravedlnosti se tedy omlouvá.

O pokračování jednání o sněmovním tisku 274 tak, aby mohl být vysloven souhlas v prvním čtení, rozhodneme nyní v hlasování 35, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 35. Z přítomných 153, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno.

Můžeme tedy postupovat dál, a to zahájením podrobné rozpravy. V podrobné rozpravě při postupu do § 90 odst. 2 nelze podat pozměňovací nebo jiné návrhy, ale pouze navrhnout opravu data účinnosti v návrhu nebo legislativně technické úpravy.

Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy, protože žádnou písemnou přihlášku nemám. Nikdo se nehlásí. I tuto rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Zdeňka Ondráčka, Jana Richtera, Jana Birke a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 274."

Zahájil jsem hlasování číslo 36 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 36. Z přítomných 161 poslance, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím projednávání končím. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji paní zpravodajce a končím tento bod.

Dalším bodem našeho jednání je

21.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - prvé čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a zpravodaj pro prvé čtení Miloslav Janulík.

Z pověření vlády uvede tento návrh ministr zdravotnictví a já mu udělím slovo, až tady bude klid. Prosím sněmovnu o klid. Pokud budete diskutovat jiné věci, než je vládní návrh zákona o léčivech, prosím v předsálí. Pane ministře, ještě posečkejte.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, rád bych, aby tady byl klid na důstojné projednání návrhu zákona, aby stenografky vůbec mohly zaznamenat jednotlivá vystoupení, protože v tom hluku to možné není.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, dovolte, abych vám na tomto místě představil novelu zákona o léčivech, jejímž předmětem je implementace hned čtyř předpisů Evropské unie. Předně se jedná o nařízení Komise ze dne 2. října 2015, které řeší otázku pravidel pro ochranné prvky uvedené na obalu humánních léčivých přípravků.

Adaptací českého právního řádu na toto nařízení dochází ke zřízení a spuštění systému na ověřování pravosti léčiv v rámci celé Evropské unie. Stanovují se tak jednotná pravidla pro zavedení ochranných prvků pro ověřování pravosti a neporušenosti balení léčivých přípravků, zejména charakteristiky a technické specifikace jednoho z ochranných prvků, tedy jedinečného identifikátoru, způsoby a rozsah ověření ochranných prvků jednotlivými dotčenými subjekty a zřízení a správu systému úložišť obsahující informace o ochranných prvcích.

Ochrannými prvky budou opatřeny v souladu s nařízením o ochranných prvcích obaly humánních léčivých přípravků, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis, a obaly léčivých přípravků, jejichž výdej není vázán na lékařský předpis, pokud jsou uvedeny na seznamu v příloze 2 nařízení o ochranných prvcích. V souvislosti s ověřováním těchto jedinečných identifikátorů byl zřízen systém takzvaných úložišť, kde se budou schraňovat jednotlivé identifikátory, kterou budou následně při výdeji léčivého přípravku prostřednictvím elektronického systému ověřovány.

Tato úložiště budou fungovat na dvou úrovních. Jednak na úrovni evropské a jednak na úrovni národní. Prostřednictvím právě těchto úložišť budou identifikátory jednotlivých humánních léčivých přípravků ověřovány. Na národní úrovni je úložiště připraveno prostřednictvím Národní organizace pro ověřování pravosti léčiv, takzvaný NOOL. Systémy úložišť si dle nařízení zřizují a náklady na ně nesou výrobci a držitelé rozhodnutí o registraci, jinými slovy farmaceutické firmy, které toto celé financují.

Ověřování pravosti léčiv a balení léčivých přípravků podle nařízení o ochranných prvcích zajišťují poslední články dodavatelského řetězce, které tyto léčivé přípravky vydávají veřejnosti, tedy v drtivé většině případů se bude jednat o lékárny. Nařízení však umožňuje členským státům zakotvit pro specifické situace odlišný režim. Česká republika tedy využila možnosti odlišně upravit pravidla pro ověřování léčivých přípravků, které jsou distribuovány za účelem pravidelného, mimořádného a zvláštního, tedy povinného, očkování, a dále nepovinného, avšak hrazeného očkování, kdy ověření pravosti a vyřazení jedinečného identifikátoru bude povinností distributora, nikoliv lékaře.

Cílem návrhu je přispět k jednotné evropské politice ochrany pacientů před padělanými léčivými přípravky, kdy v řadě zemí Evropské unie toto je problém a ten problém nabývá na významu, byť v České republice se zatím padělky léčivých přípravků nevyskytovaly ve velké míře. Výrazně se nás tento problém nedotýká, ale nelze to samozřejmě vyloučit vzhledem k tomu, že se pohybujeme na volném trhu v rámci Evropské unie, takže právě i České republiky by se do budoucna tento problém mohl týkat. Proto je to vlastně řešeno na celoevropské úrovni i v rámci toho celoevropského úložiště těchto identifikátorů, které budou takto ověřovány.

V rámci této novely dochází rovněž ke změnám v reakci na přijetí prováděcích právních předpisů EU týkajících se klinických hodnocení léčivých přípravků. Týká se to pravidel pro provádění inspekčních postupů správné klinické praxe, stanovení zásad a pokynů pro správnou výrobní praxi pro hodnocené humánní léčivé přípravky a také zásady a pokyny pro správnou výrobní praxi pro humánní léčivé přípravky.

Tyto předpisy se dotýkají oblasti provádění klinických hodnocení, kde jsou ustanovená pravidla pro výklad inspekčních činností předvídaných nařízení, o klinickém hodnocení. Řeší se systém kvality provádění inspekcí, v rámci České republiky jím je pověřen Státní ústav pro kontrolu léčiv. Na druhé straně jsou výrobcům rozšiřována a doplňována pravidla pro správnou výrobní praxi zejména ve vztahu ke kontrole, jakosti a výkonu této kontroly a dále je též rozšiřována působnost použití pravidel správné výrobní praxe i na dovoz humánních léčivých přípravků ze třetích zemí.

Návrh zákona projednala vláda na svém zasedání dne 22. srpna 2018. S ohledem na potřebu zajistit účinnost této normy k 9. únoru 2019 bych rád požádal, a učiním taktéž ještě v rámci rozpravy, aby lhůta pro projednání této novely výbory byla zkrácena na dvacet dní.

Závěrem tedy mi dovolte shrnout, vážené kolegyně, vážení kolegové, že cílem této novely je v rámci implementace předpisů EU zajistit v maximální možné míře bezpečnost léčivých přípravků v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a požádám zpravodaje pana poslance Miloslava Janulíka, aby se ujal slova se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, slyšeli jsme, že se jedná o čistě implementační novelu s termínem 9. 2. 2019, takže z tohoto důvodu já si myslím, že není co dodat k obsažné zprávě pana ministra. Jenom abyste měli představu, jak to vlastně bude vypadat v praxi, tak každá krabička léků bude mít svůj identifikační kód 2D. Pravděpodobně to bude nějaký QR kód a už z výroby, takže bude jasné o každé krabičce, jaký je její osud. To znamená, už od toho výrobce přes distributora až do lékárny, kdy se dostává ke konkrétnímu pacientovi, což samozřejmě doteď nebylo dost dobře možné. Myslím si, že to skýtá mnohá, mnohá pozitiva. Dá se tam domyslet spousta konsekvencí,

kterými by to mohlo přispět jednak k bezpečnosti, protože samozřejmě bezpečnost pacientů je na prvním místě.

Tady bych jenom dodal, že my se v naší distribuční síti nebo v našich lékárnách s padělky prakticky nesetkáváme, že to není problém ani tak zdaleka našeho státu. Samozřejmě internet, tam už je to s padělky výrazně horší. Ale i třeba těm méně uvědomělým spoluobčanům, kteří opravdu jsou ochotni nakupovat léčiva na internetu, což je velmi, velmi podivné, ale prostě i to se děje a platí za to nemalé sumy, tak to může umožnit tu kontrolu, že můžou třeba se pak dostat do té lékárny a zjistit, jestli ten kód, který je uvedený na té krabičce, je opravdu verifikovatelný a jestli to, co koupili, je opravdu tím, za co se to vydává například. To je jedna z možností. Čili ta pozitiva jsou značná.

Samozřejmě nese to i nějaká negativa. Ale není to tak samozřejmě... Přenáší se ta finanční účast na bedra výrobců farmaceutických firem, částečně tedy v těch vyspecifikovaných případech i distributorů. Ale nicméně si myslím, že to není tak dramatické, co se týče lékáren, tak v podstatě s čárkovým, resp. s kódy jako takovými pracují i dnes ze svých vlastních důvodů, kdy veškeré léky, které přicházejí do lékárny si většinou lékárník označuje čárkovým kódem, aby při výdeji věděl, a samozřejmě usnadňuje to manipulaci, inventury, všechno ostatní. Čili v tomto smyslu si myslím, že to není žádný dramatický posun pro ty lékárny ani výraz na nějaké zvýšení... nějaká finanční náročnost, protože maximálně by se jednalo o třeba výměnu čteček kódů, což se bavíme o řádech maximálně několika tisíc korun.

Takže ze všech uvedených důvodů doporučuji propustit tento zákon do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám zatím žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan ministr s přednostním právem, i když zatím jiný přihlášený není. Takže pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážené kolegyně, vážení kolegové. S ohledem tedy na potřebu zajistit účinnost této normy k 9. únoru 2019, jak jsem o tom hovořil ve svém úvodním slově, bych rád požádal, aby lhůta pro projednání této novely výbory byla zkrácena na dvacet dní. Myslím si, že to je dostatečná doba, abychom tento návrh projednali. Je třeba vnímat to, že skutečně ta lhůta musí být dodržena. A vzhledem k tomu, že jde o čistou implementaci, to znamená, skutečně tam není nic navíc, co bychom jako ministerstvo nebo jako vláda navrhovali nad rámec implementace těch čtyř předpisů, tak si myslím, že skutečně ta lhůta je dostatečná, takže bych toto navrhl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu ministrovi. Návrh je podán řádně v rozpravě. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru? Nevidím. Budeme tedy hlasovat o přikázání garančnímu výboru. Já vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O přikázání výboru zdravotnímu jako výboru garančnímu rozhodneme v hlasování číslo 37, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 37 z přítomných 132 pro 125. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh přikázat dalším výborům? Nikoho nevidím, nebudeme tedy hlasovat o jiném výboru.

Jenom konstatuji, že v rozpravě padl návrh na zkrácení projednání ve výborech na dvacet dnů. Námitka proti tomuto postupu nebyla.

Můžeme to tedy odhlasovat, a to v hlasování číslo 38, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 38 z přihlášených 151 poslance pro 127, proti 3. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh pro projednání ve výborech byl zkrácen na dvacet dnů.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a konstatuji, že jsme projednali návrh zákona o léčivech, kdy garančním výborem je výbor pro zdravotnictví a lhůta k projednání je dvacet dnů.

Dalším bodem je

22.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/ - prvé čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa paní ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Dolejš. Myslím si, že oba jsou připraveni, a mohu tedy požádat paní ministryni financí Alenu Schillerovou, která uvedený návrh z pověření vlády uvede. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych stručně uvedla návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony.

Všechny novely daňových zákonů, jak už se stalo tradicí, tak i pro rok 2019 byly spojeny do takzvaného balíčku. Výjimkou je novela zákona o evidenci tržeb a související novela o DPH, které byly předloženy samostatně. Zařazením těchto změn

do jednoho právního předpisu se pro daňové subjekty zvyšuje přehlednost, neboť jsou prováděny řadou samostatných zákonů, ale tyto jsou obsaženy v jednom návrhu.

Hlavním důvodem předložení a provedení změn daňových zákonů je především provedení změn v zákonu od 1. ledna 2019, a to z důvodů implementačních změn a potom následně provedení nezbytných dílčích změn, kdy se reaguje zejména na požadavky praxe, případně se odstraňují nejasnosti.

Balíček obsahuje soubor novel deseti právních předpisů, devět daňových zákonů a související novelu zákona insolvenčního.

Kdybych podrobněji měla popsat obsah jednotlivých novel, co se týče novely zákona o dani z příjmů, tak mezi nejvýznamnější věcné změny lze uvést implementaci evropských směrnic, takzvaný ATAD, který se týká především omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů, kdy je možné uplatnit v základu daně výpůjční výdaje pouze do výše 80 mil. korun nebo 30 % daňové EBITDA, pak se zde řeší neuznatelné výpůjční výdaje, které lze převést do dalších zdaňovacích období.

Dalším principem této novely je zdanění při přemístění majetku beze změny vlastnictví neboli takzvaná exit tax, zdanění při přemístění, účetní přeřazení majetku do stálé provozovny nebo ústředí v zahraničí nebo změně daňového rezidentství, pokud Česká republika v důsledku toho ztratí právo zdanit příjem z budoucího prodeje tohoto majetku, čili jsou to všechno věci, které se týkají boje s daňovými úniky.

Dále se zde řeší zdanění ovládané zahraniční společností, kdy ovládaná zahraniční společnost... má ní více než 50% podíl český daňový rezident a nevykonává podstatnou hospodářskou činnost, to znamená takzvané prázdné schránky. Příjmy těchto společností se přičítají ovládající společnosti v České republice.

Další z okruhů důležitých změn jsou důsledky rozdílné právní kvalifikace neboli takzvané hybridní nesoulady, kdy se řeší odlišně právní kvalifikace jedné právní skutečnosti v různých státech. Zabraňuje například tomu, aby určitá transakce byla v jednom státě osvobozena od daně, zatímco ve druhém byla uznatelným výdajem, například jeden stát ji kvalifikuje jako dividendu a druhý jako platbu úroku.

Další úpravy souvisejí s úpravou IFRS, kdy je nutná novela v důsledku změny oceňování cenných papírů a oznamovací povinnost příjmů plynoucích daňovým rezidentům do zahraničí.

Další novelou zákona, která tvoří součást daňového balíčku, je novela zákona o dani z hazardních her, kdy jsou především řešena témata jako změna způsobu, jakým se v základu daně zohledňují vrácené vklady a daňové řešení problematiky garantovaných turnajů. Současně se upouští od zpřísněné informační povinnosti obecních úřadů poskytovat informace správci daně bezodkladně a ponechání pouze obecné úpravy poskytnout informace na vyžádání.

Poměrně technická je i novela zákona o dani z přidané hodnoty, kde mezi nejvýznamnější změny patří implementace evropských směrnic, takzvané poukazy neboli vouchery a e-commerce, stanovení podrobnějších pravidel pro výpočet nároku

na odpočet daně v částečné výši, úprava pojmu úplata, ekonomická činnost, stanovení základu daně při platbě virtuální měnou, například bitcoinem, rozšíření možnosti uplatnění nároku na odpočet daně při registraci plátce a úprava institutu opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení, kdy se stávající úprava v § 44 nahrazuje novými ustanoveními, paragrafem 46 a následujícími, která v návaznosti na judikaturu Soudního dvora Evropské unie rozšiřuje tituly, na základě kterých může být základ daně opraven. Dále se zde řeší úprava osvobození od daně při dání lidské krve a jejích složek a úprava pokut v souvislosti s kontrolním hlášením.

Zmíněná novela insolvenčního zákona řeší potvrzení zapodstatovosti pohledávky státu z titulu opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení, kde se srovnává vlastně § 44 zákona o dani z přidané hodnoty.

Velice bych chtěla upoutat vaši pozornost na novelu zákona o spotřebních daních, kde kromě úpravy ustanovení upravujících tabákové nálepky je především důležité zdanění zahřívaných tabákových výrobků, které nejsou harmonizovány v rámci Evropské unie. Vychází se z úpravy spotřební daně z tabákových výrobků, sazba je stanovena ve výši sazby daně z tabáku ke kouření, což odpovídá částce 2,236 Kč na gram, a základ daně je stanoven podle hmotnosti tabáku obsaženého ve výrobku v gramech.

V rámci zákona o spotřební dani dochází také k úpravě kódu kombinované nomenklatury v návaznosti na prováděcí rozhodnutí.

Další úpravy zákonů, které jsou v daňovém balíčku zařazeny, už jsou spíše kosmetického charakteru, jako je dílčí změna novely zákona celního, daňového řádu, kde dochází v návaznosti na evropskou legislativu k explicitnímu doplnění mezi základní zásady správy daní takzvaný zákaz zneužití práva, novela zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, která obsahuje úpravy implementace DAC 2 a DAC 4, a související mezinárodní dohody v návaznosti na OECD provedené hodnocení implementace.

Novela zákona o Finanční správě, která obsahuje speciální pravidla pro Finanční správu ve vztahu k zákonu o státní službě, především centralizaci vydávání služebních předpisů, služební průkaz.

Dále potom drobná technická novela zákona o Celní správě, která přináší rozšíření možností použití krycích dokladů celníkem v případě, kdy zjištění jeho totožnosti v oblasti působnosti hazardních her nebo evidence tržeb vede ke zmaření tohoto výkonu.

To bylo stručné shrnutí daňového balíčku na rok 2019. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové a žádám zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Jiřího Dolejše, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano. Nehodlám být příliš obšírný, protože tento tisk tady v parlamentu leží už skoro půl roku. Doufejme, že už dnes to úspěšně zvládneme a projdeme prvním čtením. Jenom si neodpustím poznámku, že ten daňový balíček,

který se skládá vlastně ze dvou tisků, že tento svým způsobem možná politicky snazší tisk tak trošku trpěl tím, že byl za tiskem 205, který má takové oblíbené věci, jako elektronická evidence tržeb, a z toho trochu i vyplývá jistý, řekněme, časový stres, byť dneska to, doufám, zvládneme, pokud jde o účinnosti tohoto zákona, protože ona to sice je technická novela a implementační novela, ale je tam celá řada věcí, které zkrátka ne všechny jdou seřadit k 1. 1. 2019, a pokud se dopustí nově navolený Senát jisté tvořivosti, tak samozřejmě ten legislativní proces se může, pravda, protáhnout, takže se možná ve druhém čtení budeme ještě muset zamyslet nad účinnostmi.

Jinak pokud jde o klíčovou implementační část, tak tam bych jenom chtěl zdůraznit, že ten komplex opatření, který se týká především boje proti agresivnímu daňovému plánování, je opravdu velmi důležitý a že termín implementace má svůj význam stihnout, byť se za drobné překročení termínů hlava netrhá, a že také pokud jde o charakter implementace, tak míra striktnosti naší české právní reakce je samozřejmě na nás. Čili to je jedna z poznámek.

Druhá z poznámek je, že samozřejmě DPH, pokud jde o sazby, je v tom dalším tisku, ale i zde zdánlivě technické kroky mohou přinést některé praktické dopady. Mám na mysli například otázku pokutování v oblasti kontrolních hlášení.

Co je ale možná zejména hodno pozornosti a co bude muset se třeba nějakým způsobem dořešit, je uplatnění té daně z přidané hodnoty na veřejnoprávní média, která tím, že poskytují trošku atypickou službu, ne běžně obchodovatelnou, tak se vymykají z režimu úlev, a pochopitelně že to má nějaký konkrétní dopad na fungování veřejnoprávních médií.

Pokud jde o celý komplex racionalizace daňové správy, finanční úřad, daňový řád atd., tak tam bych podtrhl jednu také implementační věc, a to je, že jsme se konečně dopracovali k přijetí směrnice, což je záležitost mezinárodní výměny informací, nesmírně důležitá věc. To bych také rád lehce doplnil k tomu, co zde tady zaznělo. A pokud jde o spotřební daň, tam právě mohou být některé problémy s lhůtami z hlediska legisvakance, atd., protože tam je záležitost, řekněme, i úprava nálepek, a ten režim u speciálního vyhřívaného tabáku je také dobré v klidu zvládnout, ale pak si to samozřejmě vyžádá některé dopady na účinnost zákona. Takže nás zřejmě ve druhém čtení tyto věci domyslet čeká, protože marná sláva, uteklo nám poměrně dost času tím, že jsme vlastně čekali na čekačce, až proběhne tisk 205.

Myslím, že jako doplnění úvodního slova to bohatě stačí. A pochopitelně avizuji, to, co vlastně máte, pane řídící, určitě v podkladech, a to že není zatím jiných návrhů na projednání než garanční výbor, a to je výbor rozpočtový. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenou nejdříve paní poslankyni Věru Kovářovou, potom paní poslankyni Mračkovou a poslance Ferjenčíka. První v rozpravě vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych zareagovala na sněmovní tisk 206, tedy na tzv. daňový balíček, jménem klubu Starostů a nezávislých.

Novela reaguje na vývoj evropské harmonizace ve věci nahlížení na problematiku tzv. úplaty a na judikaturu Soudního dvora Evropské unie. Nerozporujeme návrh novely obecně jako takový, protože víme, že jde o novelu harmonizační. Co nás však vede k určitým pochybnostem, je to, že dochází právě k úpravě definice pojmu tzv. dotace k ceně, která je dle stávající úpravy považována za dotaci k výsledku hospodaření, a tudíž není zatížena DPH. Tato však bude právě na základě změny definice pojmu dotace k ceně započtena do základu daně z přidané hodnoty, a tudíž bude podléhat zdanění.

Co nás zaráží, je následující. V důvodové zprávě se uvádí, že se nepředpokládají výrazné fiskální dopady do veřejných rozpočtů. Toto zhodnocení fiskálních dopadů považujeme za zcela vágní a nedostatečné. Například objednavatelé dopravy, tedy kraje a obce a města, odhadují dopady ve výši 6 miliard korun a to už není dopad nevýrazný. V důvodové zprávě zcela chybí údaje o subjektech, na které se tato úprava bude vztahovat a na které bude mít dopad. Otázkou zůstává, zda se bude například týkat sociálních služeb, zda bude mít dopad i na příspěvkové organizace obcí a krajů. Jen připomínám, že definice dotace k ceně zahrnuje veškeré příspěvky a dotace ze zdrojů veřejných prostředků, tj. může jít například o prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtu územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona atd.

Znovu tedy opakuji, nezpochybňujeme tuto novelu jako takovou, ale zpochybňujeme a hlásíme se k tomu, aby bylo přesněji vymezeno, jakým způsobem tato novela v této oblasti zasáhne fiskálně do rozpočtů krajů a obcí, a dále zpochybňujeme to, že v důvodové zprávě zcela chybí vymezení subjektů, kterých se tato úprava bude týkat. Toto považujeme za zcela zásadní nedostatek tohoto návrhu, i když vím, že právě v oné důvodové zprávě se říká, že bude v předstihu zpracována nová metodika Generálního finančního ředitelství, která rovněž umožní na změnu vhodně plátcům reagovat. Myslím si, že takovouto informaci bychom v důvodové zprávě měli mít i my jako poslanci, abychom se správně mohli rozhodnout.

Výše uvedené důvody, které jsem zmínila, nás vedly k tomu, že jsme vyzvali již několikrát na tiskové konferenci, aby Ministerstvo financí doplnilo uvedené informace, případně doplnilo způsob kompenzací postiženým, v uvozovkách, subjektům, protože ony subjekty odhadují, že by tyto dopady dokonce mohly být za rok až ve výši 30 miliard korun. To jsou důvody, které nás vedou k tomu, že navrhujeme vrácení tohoto návrhu zákona navrhovateli k dopracování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyně Věře Kovářové. Vyvolala jednu faktickou poznámku pana kolegy Baxy. Kolegyně Mračková ještě posečká, ale jenom dvě minutky.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, milé dámy, vážení pánové, já bych chtěl jenom krátce doplnit tu informaci, kterou tady říkala paní poslankyně Kovářová, která se týká možných konkrétních dopadů této chystané novely, tak jak o ní diskutoval Svaz měst a obcí a Sdružení místních samospráv. My v tuto chvíli důrazně za město Plzeň máme odhadnuto, že dopady této novely by činily řádově 210 až 250 milionů korun, což v případě našeho města, které má daňové výnosy okolo 4 miliard korun, celkový rozpočet okolo 6 miliard, už by bylo opravdu velmi závažné. Já pevně věřím, a zdá se, že další vystupující v diskusi snad přinese nějakou příznivou zprávu, že toto bude ještě dál řešeno, protože si myslím, že v tom celkovém balíku, který tato novela zahrnuje, by se toto mělo vyčlenit zcela samostatně a řešit nějakou jinou cestou. Takže věřím, že další příspěvek přinese příznivou zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní paní poslankyně Jana Mračková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych i já se vyjádřila k projednávání sněmovního tisku 206 a především k tomu, co tady teď říkali dva předřečníci, jak paní poslankyně Kovářová, tak pan poslanec Baxa z hlediska dotace k ceně.

Kraje jsou oficiálním připomínkovým místem a na jednání rady Asociace krajů jsme se tímto sněmovním tiskem také zabývali a to, co tady již bylo řečeno, tak samozřejmě tento sněmovní tisk by opravdu měl dopad do veřejných rozpočtů. Bohužel města, obce a kraje nejsou v současné chvíli na tento krok připraveny a dopady toho zákona by byly velmi negativní. Již to tady zaznělo. Mělo by to dopady do veřejných rozpočtů zajišťujících služby občanům, jako je například dopravní obslužnost, příspěvkové organizace, dávání dotací atd.

Z druhé strany tady musím zdůraznit, a to tady zaznělo také od paní poslankyně Kovářové, že velmi chápeme, že paní ministryně musí samozřejmě zde respektovat a předkládat tento návrh z důvodu, aby ho měla v souladu s judikaturou Evropského soudního dvora. My, Asociace krajů a Svaz měst a obcí, jsme se před několika týdny, protože tento sněmovní tisk už byl na programu na minulé, předminulé schůzi, ale bohužel se nedostal na program jednání Poslanecké sněmovny, tak jsme se s paní ministryní financí k této věci sešli, projednali jsme všechny věci a především jsme si vysvětlili, že samozřejmě ta účinnost může být až od roku 2021. Takže původně paní ministryně zde chtěla předložit návrh a možná ještě o tom bude uvažovat, já si myslím, že ne, že by mohla ta účinnost být posunuta o dva roky.

Ale já jsem velmi ráda, že nakonec jsme došli při tom jednání se Svazem měst a obcí a s Asociací krajů k tomu, že by se v tuto chvíli toto ustanovení z tohoto návrhu zákona vypustilo. V současné chvíli mám připravený pozměňovací návrh, který je již v systému teď zaveden. Paní ministryně financí se jistě ještě dnes vyjádří, jestli tento pozměňovací návrh pak ve třetím čtení podpoří. V systému už ten pozměňovací návrh

je. A do doby, než bude vyjasnění všech věcí, a především než dostanou města, obce, kraje metodiku, kuchařku, jakým způsobem tuto situaci řešit, i především z hlediska toho, aby to v budoucnosti, ty daňové dopady ve městech, obcích a krajích nemělo.

V tuto chvíli mi nezbývá nic jiného, než především poděkovat paní ministryni financí za ten velmi vstřícný přístup k dané věci. A chtěla bych jí poděkovat za všechny hejtmanky, hejtmany, starostky, starosty a především vedoucí finančních odborů, kteří se velmi báli, co by to udělalo s rozpočtem jednotlivých municipalit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Mračkové. Budeme pokračovat faktickou poznámkou paní Věry Kovářové, ale předtím přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá od 16.15 hodin z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce. Připraví se kolega Ferjenčík.

Poslankyně Věra Kovářová: Já moc děkuji za vaši aktivitu, paní hejtmanko, prostřednictvím pana předsedajícího. Říkala jste, že jste byli připomínkovým místem jako Asociace krajů a že jste tedy dali připomínku, že budou určité dopady. Tak bych chtěla vědět, jestli máte představu, jaké dopady by to byly, v jaké výši, protože to jsme se zatím ještě nedozvěděli. A mrzí mě, že pokud Asociace krajů jasně avizovala, že tam budou dopady – a výrazné dopady – do rozpočtu, že tedy Ministerstvo financí na to nereagovalo dříve, protože to, co se seběhlo během posledních měsíců, kdy tento návrh vyvolal absolutní paniku mezi organizátory dopravy, mezi aktéry v sociálních službách a podobně.

Tolik moje poznámka. Pokud je známo, jaké dopady by to mohlo mít, tak jestli bychom to mohli aspoň slyšet. Každopádně děkuji za to, že ten problém bude řešen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Mračkové, také máte své dvě minuty. Kolega Ferjenčík posečká. Máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji ještě za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ještě bych chtěla reagovat na svoji předřečnici paní Kovářovou. Myslím, že v tuto chvíli je bezpředmětné hovořit o nějakém vyčíslení. Myslím si, že je důležité, že s paní ministryní financí jsme našly shodu nad tím, že v tuto chvíli se načte pozměňovací návrh, který bude z její strany podpořen, a kraje, města a obce mají jasnou garanci toho, že Ministerstvo financí připraví metodiku. A teprve až všechno toto bude vyjasněné, tak se sem znovu tento návrh zákona předloží. Toť vše. A vy jste říkala, že to bude řešeno. Já si myslím, že už je to teď z 99 % vyřešené.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka, pana poslance Baxy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající. Já jsem teď přečetl ten text pozměňovacího návrhu, který prostřednictvím pana předsedajícího jste, paní poslankyně, předložila. Chtěl bych s potěšením vyjádřit, že je tam opravdu napsáno to, že předmětem toho pozměňovacího návrhu je vypuštění té části, která se týká námi kritizované změny v oblasti té takzvané dotace k ceně, jak se o tom hovoří. Byl bych jenom rád, až se celé toto kolečko snad zdárně završí, tak aby byla tato věc velmi detailně komunikována se samosprávami, ať už s Asociací krajů, nebo Svazem měst a obcí, protože my jsme tedy přesvědčeni o tom, jestli to stačím dořící, že to není jenom nějaké technické řešení toho, jak propočítávat dopady té novely na rozpočty samospráv, anebo to, jak by podle metodiky mělo být aplikováno, ale že v případě toho "zdanění příspěvků příspěvkovým organizacím" se jedná o úplně zcestnou záležitost, bych si tak dovolil říct.

Další diskuse je samozřejmě o úhradě prokazatelné ztráty. Tak abychom nemluvili jenom o nějaké nové metodice a propočítávání dopadů, ale opravdu si řekli, že ta samotná věc si zaslouží diskusi. A bude-li samozřejmě paní ministryní podpořen ten návrh, tak aby toto teď z toho zákona vypadlo, tak úplně nejlépe.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní s přednostním právem – pan kolega Ferjenčík ještě vydrží – paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji paní poslankyni Mračkové Vildumetzové za její vystoupení. Já se pokusím ten problém vysvětlit, proč k tomu vůbec došlo.

Co to je ten princip dotace k ceně. Možná to pro vás bude trošku technické, ale ono se to nedá úplně vysvětlit bez toho, aniž bych do těch technikálií šla. Jde o to, že když tržně stojí například jízdenka MHD 100 korun, tak DPH z této jízdenky je nyní 15 korun. Pokud však samospráva dá dotaci k ceně, to znamená, přispěje na každou jízdenku polovinou ceny, to znamená, cena jízdenky pro zákazníka je 50 Kč plus DPH 7,50 Kč, tak pokud by se neodvedla daň z dotace, tak těch zbývajících 7,50 Kč je vlastně výhodou těchto jízdenek oproti těm nedotovaným a tou nerovností, která vzniká a která není souladná s právem EU. Na základě, a my tady máme už dnes konstantní judikaturu Soudní dvora Evropské unie, a na základě této judikatury podléhá DPH i tato dotace k ceně. Tedy je součástí základu pro výpočet daně, například v podobě té platby kompenzující nižší ceny jízdenek.

Co není dotace k ceně. A v tom je ta disproporce. Například pokud jde o zachování určité služby, to znamená, nejde o přímý vztah na cenu, například vstupné do divadla, ale vůbec zachování určité činnosti. Příklady: Divadlo, které obec dotuje dotacemi na provoz, ne aby snižovalo ceny, ale aby vůbec fungovalo. Dotace

na linku autobusu, která ve večerních hodinách obsluhuje několik zapadlých obcí. Cena je zde identická jako na stejnou vzdálenost na atraktivních linkách, ale lidé jezdí velmi málo, to znamená, samospráva si vlastně kupuje existenci té linky, nesnižuje cenu.

V současné době je v řadě případů praxe neodpovídající výkladu DPH, to znamená neodpovídající harmonizované dani v rámci EU. Ministerstvo financí nemá ambici změnit metodickou praxi pouze na základě změny judikatury, to by muselo začít vyměřovat – Finanční správa samozřejmě – například na základě judikatury připravené ministerstvem a prosazené Ministerstvem financí, muselo by začít vyměřovat i za předchozí období. Ale není ani udržitelné zachovat ten současný stav, protože on není konformní s právem Evropské unie. A čím delší nečinnost, tím nekompatibilita, riziko infringementu a tak dále, další problémy.

Neplatí však, a to bych chtěla zdůraznit a v tom je ten zakopaný pes, neplatí, že každá smlouva s poskytovatelem veřejných služeb je problém. Některé jsou v pořádku. Z některých by se po účinnosti novely odvádělo DPH, nicméně lze alespoň některé smlouvy transformovat tak, to znamená upravit je, aby se při zachování účelu DPH neodvádělo. Jsou různé varianty řešení. Pak je možné. Některé nelze předělat. Ty jsou potom dotčeny tou budoucí úpravou. Musíme si přesně říct potom v rámci toho nastavování metodiky, které to jsou. A poměry výše uvedených nejsou známy, protože logicky nemáme přehled o všech typech smluv, které samospráva uzavírá.

My jsme samozřejmě v rámci připomínkových řízení nezaznamenali takto razantní výhrady k této novele, tuto diskusi. Ona se objevila posléze. Ale já jsem ji zavnímala a už dnes v tom balíčku vlastně je načtena dvouletá legisvakanční lhůta.

To znamená tím jsem sledovala to, že po dobu těch dvou let, kdy vlastně odložíme účinnost, povedeme tyto diskuse. Povedeme je na úrovni Asociace krajů, Svazu měst a obcí. Budeme debatovat a budeme vlastně metodicky nastavovat. Nicméně po té debatě, která se rozhořela zhruba měsíc zpátky, jsem vstoupila v jednání – děkuji za to paní hejtmance Mračkové Vildumetzové, která je současně šéfkou Asociace krajů, která se velmi aktivně zapojila do té debaty – spolupracovali jsme se Svazem měst a obcí s panem Luklem a na základě toho jsem připravena podpořit pozměňovací návrh, který paní poslankyně Mračková Vildumetzová podá, tak jak ho tady prezentovala, a otočit.

To znamená, už teď je připravena odložená dvouletá účinnost a já jsem připravena souhlasit s tím vynětím a věnovat ten čas diskusi – samozřejmě je tady určité riziko, že můžeme být napadeni – věnovat ten čas diskusi a nastavení metodiky a nastavení toho, abychom si vlastně řekli, kde, jak, co bude podléhat tomu DPH a co nebude. Ono spočítat ty dopady, to opravdu není jednoduché. A pokud to někdo spočítal, klobouk dolů, protože si myslím, že to nebude dobře. Při vší úctě k vám. Při vší úctě k vám. Protože to může dopadnout tak, že třeba to DPH zaplatí stát. Tam je tolik variant, že to se prostě nedá teď spočítat. To je nespočitatelné.

A jsem přesvědčena, že když si to pořádně metodicky vysvětlíme, a budu spolupracovat s vámi, s asociací, se svazem, abychom se sešli s co největším množství, mám připraven tým, který na tom bude pracovat, že si to vysvětlíme, co

tam nespadá, nastavíme smlouvy tak, tam kde to jde, aby to nespadalo, tak prostě nám zůstane nějaké skutečně... a pak to můžeme spočítat. Dřív to nespočítáme.

Takže já s tím budu souhlasit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí. A kolega Ferjenčík ještě počká, protože tu máme před sebou dvě faktické poznámky. Nejdřív paní poslankyně Věra Kovářová a pak pan poslanec Marian Jurečka. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, děkujeme za vysvětlení. Každopádně nezpochybňujeme to, že tato změna definice dotace k ceně, co se týká pod úplatu, k té musí dojít. To zkrátka platí už všude v Evropě. Co je však zarážející, já si vzpomínám, že my jsme se o této věci bavili ne před měsícem, ale ještě hluboko před prázdninami, když ta novela přišla právě do Sněmovny. A říkáte, že nelze spočítat, jaké budou ty dopady, a přesto máte v důvodové zprávě, že ty dopady jsou nevýrazné, nebo nebudou výrazné. To si myslím, že není úplně korektní postup, který, doufám, napravíte, jak říkáte. A myslím si, že by měly být každopádně vyjmenovány subjekty, anebo byste měli vědět, když přinesete takovýto zákon, tak byste měli vědět, jakých subjektů se to bude týkat, jakých služeb. A samozřejmě ty dopady se, myslím, dají spočítat, protože na Ministerstvu financí, pokud vím, tam ti úředníci skutečně dokážou divy a tam ty dopady dokážou spočítat.

Takže spíš si myslím, že pro příště by bylo dobré, kdyby se postupovalo tímto způsobem. A myslím si, že pokud by byly aspoň nějaké náznaky, jakých služeb, v té důvodové zprávě, tak si myslím, že by se předešlo právě těm problémům, které jste si tedy potom následně užili a které se snažíte vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážená paní ministryně a pane předsedající, kolegyně a kolegové, přiznám se, že mě trošku zarazilo teď to téma, když slyším od paní ministryně financí, že ty věci nejde dopočítat, že nejsme schopni přesně namodelovat, jaké to bude mít dopady do rozpočtů krajů, měst a obcí. Potom si kladu otázku, v jaké kvalitě a jakým způsobem vlastně děláme k tak důležitým zákonům, jako je právě daňový balíček, analýzu RIA. Už v tom, co popisuje, co je to RIA, je podrobně napsáno, že v rámci procesu RIA, hodnocení dopadů regulace, se máme snažit maximálním způsobem postihnout všechny oblasti regulace, na které daný zákon dopadá, a jaké to může mít dopady právě i do rozpočtů měst a obcí. A mě trošku překvapilo, kdy by se, já myslím, že to první byla právě Plzeň a pan náměstek Náhlík, který měl na starosti dopravu, tak se ozvali v tom, že si všimli, že tam tato věc je, která může přinést tyto komplikace. A myslím si, že je to jenom, a zmiňuji to proto, abychom si dali pozor, v jaké kvalitě zákony v České republice tvoříme,

obzvláště pokud jde o daňový balíček, a jakým způsobem jsou konzultovány s těmi, kterých se týkají. Protože zjistit toto v okamžiku, až skončí meziresortní připomínkové řízení, v okamžiku, kdy ta legislativa putuje z vlády na Sněmovnu a v ten okamžik se ty subjekty ozývají, tak potom děláme takové věci, jako dneska jsme schvalovali v devadesátce, že potom po dvou letech řešíme chyby, kterých se tady jako ministerstva a my jako zákonodárci potom dopouštíme. Toto je prostě věc, kterou bychom si měli odpustit. A je to otázka kvality práce úředníků na jednotlivých resortech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Ferjenčík. A paní kolegyně Pastuchová ruší svou omluvu, takže její omluva je zrušena a bude tady dál přítomna. Pan poslanec Ferjenčík. Z místa se hlásí pan kolega Volný. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na úvod musím tedy podobně jako kolega Dolejš zmínit poměrně nešťastný postup, který vláda zvolila při prosazování tohoto zákona, kdy zaprvé došlo k tomu, že se ho nepodařilo projednat do prázdnin. Sněmovna se bohužel raději rozpustila a odjela na prázdniny, než aby se těmi zákony zabývala. My jsme vystupovali velmi hlasitě proti tomu, bohužel většina ve Sněmovně dala přednost tomu volnu, což se dnes ukazuje jako velmi chybné rozhodnutí. Protože přijímat daňové zákony tak, že hrozí, že se nestihnou do konce roku, je extrémně špatný postup. A velmi bych apeloval na paní ministryni, aby se zkusila postarat o to, aby příští rok, až ten daňový balíček bude opět v programu, opět budeme implementovat evropské směrnice, opět se ta legislativa bude nějakým způsobem vyvíjet, abychom ten termín zkusili skutečně stihnout, aby se třeba první čtení stihlo před prázdninami a byl prostor vyladit třeba s ministerstvy ty pozměňovací návrhy a aby nedošlo k tomu, že dnes vlastně vůbec nevíme, jestli se ten zákon stihne včas schválit.

Podobně vláda strašně na sílu tlačí třetí a čtvrtou vlnu EET, kde byl zcela logický odpor opozice, která chtěla zmínit své argumenty proti třetí a čtvrté vlně EET, a tím, že vláda tlačí na EET, které má z hlediska ekonomiky menší význam než tento zákon, tak bohužel opět došlo k prodlení v této věci. Myslím, že tady to chtělo nějakou součinnost v rámci parlamentu.

A teď věcně k tomu zákonu. Předně problém vnímám v tom, ale samozřejmě to asi není řešitelné v tuto chvíli, jenom takový obecný povzdech, že tady bojujeme proti daňovým rájům, ale nebojujeme proti daňovým rájům uvnitř EU. To jenom aby to zaznělo. A pak několik velmi konkrétních poznámek k tomu zákonu.

Myslím si, že je namístě podrobněji se podívat na implementaci toho pravidla GAAR, toho General Against Abuse Rule, které implementujeme v té české verzi extrémně široce. Zatímco podle té evropské směrnice máme nařízeno, abychom ho implementovali ve vztahu k dani z příjmu právnických osob, kde je podle mého názoru naprosto namístě, protože tam je zjevné, že když ta korporace dělá nějaké operace jenom za účelem daňových úspor, tak tím může ta daňová pravidla

porušovat, tak v té české implementaci to aplikujeme jako obecné pravidlo do daňového řádu. A mně to přijde extrémně nebezpečné.

Dám konkrétní příklad a velmi bych uvítal odpověď Ministerstva financí, jak to vnímá. Dnes mohou živnostníci naprosto legálně používat výdajové paušály a úřady žádným způsobem nezkoumají, jestli ty paušály používají kvůli snížení byrokracie, nebo kvůli snížení daňového základu. A ten zákon je takhle navržen, myslím, že funguje dobře a není tam žádný problém. Nicméně kdybychom aplikovali extenzivně pravidlo GAAR, a bohužel historicky daňová správa například ve věci zajišťovacích příkazů některá pravidla aplikovala velmi extenzivně, takže tady jsou z minulosti varovné signály o tom, že nějaký agilní úředník, jako je ten slavný případ s účtenkami za svatby, že nějaký agilní úředník to začne řešit, tak pokud by úředníci Finanční správy začali postihovat živnostníky, kteří používají daňový paušál primárně za účelem toho, aby si snížili daně, a ne za účelem snížení byrokracie, tak v tom pravidle GAAR v daňovém řádu dle mého názoru mohou najít oporu. Já tady vidím velmi riskantní obecné pravidlo, které navíc nemá oporu v evropské legislativě. Evropská legislativa chce aplikovat na daň z příjmu právnických osob. Takže to je první okruh, kde bych poprosil o nějakou reakci.

Dále vidím velmi spornou otázku rozšíření používání krycích dokladů celníky, a to ve dvou oblastech. Jednu v oblasti kontroly heren. Přiznám se, že tam ještě si umím představit, že to má nějaké opodstatnění, umím si představit pracovníka státu, který jde kontrolovat nějakou hernu, a kde chce raději použít z bezpečnostních důvodů krycí doklad. Nicméně v oblasti běžné kontroly EET mi to přijde naprosto extenzivní opatření a skutečně ho nechápu. Tady vlastně daňová správa tvrdí, že lidé, kteří jdou kontrolovat restauraci, jsou ohroženi na životě nebo na zdraví, a chtějí proto krycí doklady, aby si je majitel té restaurace nemohl dohledat. Absolutně nechápu... Já počkám, až paní ministryně bude mít prostor... (Ministryně hovoří u stolku zpravodajů.) Takže krycí doklady pro běžnou kontrolu výběru EET. Pro mě je to naprosto nepochopitelné ustanovení. A jestli je skutečně problém, že se děje, že úředníci jsou ohroženi na zdraví, když kontrolují EET, tak asi ten problém musíme řešit trochu jinak než krycími doklady.

Pak jsou tam ta problematická ustanovení ohledně DPH pro Český rozhlas a Českou televizi, tomu se určitě budeme podrobně věnovat ve druhém čtení.

A z mého pohledu bych ještě požádal Ministerstvo financí o odůvodnění vynětí finančních podniků z ustanovení ohledně nadměrných výpůjčních nákladů. Zjednodušeně řečeno, jsou tam přísnější pravidla pro půjčování mezi podniky a způsob, jak se těmito opatřeními převádějí zisky, které se ovšem v české implementaci nevztahují na finanční sektor, což může mít relevantní opodstatnění a současně to může být prolobbované. Tak bych se rád zeptal Ministerstva financí, jestli tyto paragrafy skutečně jsou ku prospěchu České republiky vzhledem k tomu, že my jsme země, která má bankovní sektor do značné míry pod kontrolou zahraničních matek, které mohou tyto způsoby používat k optimalizaci vývodu kapitálu.

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi a to byl poslední přihlášený do rozpravy. Vidím přihlášku pana předsedy klubu ODS a kolega Volný se hlásil předtím, ale protože pan předseda má přednostní právo – neuplatňuje, dobře. Tak v tom případě kolega Volný. A než dojde k pultu, tak konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, Lukáš Peksa z osobních důvodů od 17.15.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, vážení ministři, já bych vás tímto chtěl požádat a navrhuji, abychom hlasovali o zkrácení doby na projednávání mezi prvním a druhým čtením ze 60 dnů na dnů 30. Já to vysvětlím. Tato materie je částečně implementační materie, ale tím nechci argumentovat. Ale je to návrh zákona, který máme k dispozici v Poslanecké sněmovně už nejméně tři měsíce. Před dvěma měsíci jsme k tomu dělali podvýbor, daně, cla a loterie, kam jsme pozvali ministerské pracovníky, podrobně nám celou tu materii vysvětlili, popsali. Takže si myslím, že byl dostatek času na to se rozmyslet, připravit si případné pozměňovací návrhy. Vidíme tady, že svaz krajů už něco takového připravil, pracují na tom. A chtěl bych poděkovat i panu kolegovi od Pirátů, předřečníkovi, který řekl, že je potřeba tento materiál schválit co nejdřív. Proto vás moc prosím o podporu zkrácení na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana kolegy Juránka. Potom přednostní právo pana předsedy klubu ODS a zpravodaje. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Juránek: Paní ministryně, kolegyně, kolegové, já bych chtěl říct, že metodickým způsobem se tady tato záležitost, která se týká té části, která by měla být odročena, nedá vyřešit. Ta částka, a já jsem se snažil mluvit o tom, že to jde dopočítat a že to má velký dopad především na kraje, chci upozornit na to, že velmi výrazně ovlivní rozpočty krajů. Já tu částku nechci říkat, řeknu ji paní ministryni osobně, aby si to mohla potom porovnat s úředníky. Ale znamená to velmi výrazný zásah do rozpočtů všech krajů a hlavního města Prahy zcela jednoznačně. A zejména u velkých měst to má stejný dopad jako u krajů, to znamená, města, která jsou nad 100 000 obyvatel, zcela určitě.

Já bych byl velmi rád, kdyby se při té debatě jednak uvažovalo o těch metodických pokynech, aby se ty věci zvážily, ale aby se skutečně hned na začátku dopočítal dopad, který to má na rozpočty krajů a obcí. Jsem přesvědčen o tom, že když to nepůjde jinak, že to potom bude muset být řešeno rozpočtovým určením daní do rozpočtu roku 2020, protože ta částka je tak velká, že to nejsou kraje ani velká města. Pardon, velká města některá by to byla schopna pokrýt, ale z krajů by to mohly pokrýt tak dva, maximálně tři kraje. To znamená, tady chci jenom říct, že je to velmi závažná věc, má to velmi závažný dopad následně do rozpočtů krajů a do rozpočtů měst. A tak prosím, aby tomu byla věnována náležitá pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Juránkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Připraví se zpravodaj také s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejprve komentář k návrhu na zkrácení lhůty. (Krátká odmlka pro hluk v sále.)

Já chci říct, že dnes máme 23. října, začali jsme první čtení a není chybou opozice, že začínáme projednávat daňový balíček 23. října, když účinnost má být od 1. ledna. Kolik jiných bodů jste si předřadili na minulé schůzi? O prázdninách jsme to mohli projednávat. Takže nesnažte se nás teď tlačit do kouta s tím, že není čas. Ano, není čas, ale díky postupu vlády v Poslanecké sněmovně. Dávno jsme mohli mít první čtení za sebou. Je poctivé říct, že jsou tam věci, které i my jsme připraveni podpořit, proto nebudeme navrhovat ani zamítnutí, ani vrácení k přepracování. Nicméně pokud chceme solidním způsobem projednat ten tlustopis, nevím z hlavy, je to zhruba 800 stran materiálu, tak 30 dnů, z toho minimálně tento týden, příští týden začíná sněmovna, budeme jednat ve variabilním týdnu, tak kolik reálně získáme času na to, abychom to projednali? Obehraná písnička implementace, skutečně si myslím, že nemá cenu tím strávit čas.

My jsme tady před pár týdny projednávali poslanecký návrh na snížení sazby DPH ve veřejné dopravě. Tehdy paní ministryně byla proti a s ní i vládní poslanci s tím, že to je nesystémové. Tak chyťme paní ministryni za slovo a podívejme se, jak systémově se řeší snížení DPH u naší vlády. Kdo by očekával snížení sazeb DPH v rámci daňového balíčku, ten by byl zklamán. Snižujeme DPH ne v bodě 22, sněmovní tisk 206, ale v bodě 23, evidence tržeb. A tomu vláda říká systémové řešení.

Tak veřejná doprava, snížit DPH je nesystémové. Jak říkal pan poslanec Volný, takový novotvar – svaz krajů jste říkal před chvílí? Svaz krajů. Tak tady máme předsedkyni svazu krajů, jestli jste myslel Asociaci krajů, pravděpodobně ano, tak byli proti, abych četl v minulých týdnech, jak některé kraje musí přesoutěžit své dopravce, protože nemají na to, aby pokryli mzdy řidičů. A chci jen připomenout, že o zvýšení platů řidičů rozhodla vláda, ne jednotlivé kraje a ti, kteří to objednávají. Ale budiž. Ale snížení sazby DPH na řezané květiny, já nemám nic proti řezaným květinám, kupuji je poměrně často, to máme v bodě EET a ne v rámci daňového balíčku.

Já bych chtěl s paní ministryní vést debatu ne o tom, co je uvnitř balíčku, protože problém příspěvkových organizací a zdanění tady už byl určitě diskutován, paní ministryně říkala, že to nakonec v zákoně nebude, tak nemá cenu se tím neustále zdržovat, ale bavme se o tom, co v daňovém balíčku není.

V daňovém balíčku není snížení daní, to tam nenajdeme.

Není tam zrušení superhrubé mzdy, což byl bod volebního programu ANO a taky volebního programu ODS. Minimálně v tomto bodu jsme měli stejné volební programy. A já jsem si dal tu práci, že jsem si ještě prostudoval ekonomickou část vašeho volebního programu. V původním návrhu to bylo, vypadlo to v rámci

připomínkového řízení. Paní ministryně nám oznámila, že to je z důvodů, že není politická vůle. Musíme říct, kdo tu politickou vůli nemá. Kdyby ji mělo hnutí ANO a my, tak už je to většinová politická vůle v Poslanecké sněmovně a superhrubá mzda by byla bezesporu zrušena. Jestli ji nemají sociální demokraté nebo komunisté, to je možné. Ale první otázka, paní ministryně: kde není politická vůle na zrušení superhrubé mzdy?

Je pravda, že se lišíme v tom, co udělat s daní z hrubé mzdy. My navrhujeme snížení těchto daní, aby si občané, zaměstnanci, protože to je daň ze závislé činnosti, sami rozhodli, co s těmi penězi udělají. (V sále je obrovský hluk. Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane předsedo. Prosím sněmovnu o klid! Pokud vedete jiné diskuse, než je otázka daní, prosím v předsálí. A žádám o to kolegy ze všech klubů, včetně klubu pana předsedy ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Správně. Já chci avizovat balíček pozměňovacích návrhů. My využijeme tento návrh k tomu, abychom navrhli skutečně snížení daní. Určitě navrhneme zrušení superhrubé mzdy. Tam se ukáže, kdo má, nebo nemá politickou vůli. Jestli nemá paní ministryně a její hnutí, tak tomu rozumím. To pak nemá šanci, aby to Poslaneckou sněmovnou prošlo, ale pak porušujete vlastní volební program, což se stát samozřejmě může.

My u toho navrhneme i zachování sazby 15 %, ale z hrubé mzdy. Lišíme se v odhadech, jaký je dopad do státního rozpočtu, ale rozdíly nejsou tak dramatické, abych se tady nějak dlouhosáhle s paní ministryní přel, jestli je to 45, 55 nebo 60 mld. řádově – 70 to není ani náhodou. To prostě matematicky vůbec nevychází. Chtěl bych vidět ten matematický model, aby z toho vyšlo 70, to bych chtěl skutečně vidět, když snižujeme sazbu zhruba o 25 %. To prostě nevychází, i když je tam nějaká progrese.

Kolikrát jsem tady slyšel od představitelů hnutí ANO, mnohokrát, jak ta ODS zvýšila daně a jak to bylo špatně a jak to byla chyba. A my jsme mnohokrát řekli ano, dneska to hodnotíme jako chybu. Ale ti samí, kteří nás za to kritizují, si zvýšené sazby nechávají a nedělají s tím vůbec nic. Od nepřítomného pana premiéra jsem slyšel snad třicetkrát od řečniště, jak my jsme daně zvedli. My jsme je zvedli a teď, když je chceme snížit, tak vám se to líbí a chcete daně ponechat tak vysoké, jak jsou dneska. Tak si musíte vybrat. Buď bylo špatně to zvýšení, a pak to s námi snižte, anebo bylo dobře, a tak nás nekritizujte za zvýšení. Obojí dohromady je fakt komické.

Budeme určitě navrhovat zrušení tří sazeb DPH. Jak pan bývalý ministr financí Andrej Babiš, tak myslím, že jsem slyšel i paní ministryni, pokud se pletu, tak se omlouvám a ona to určitě opraví, říkají, že pro ně ideální stav jsou dvě sazby DPH. A já s tím souhlasím. Ale byla to vláda hnutí ANO a ČSSD, která zavedla třetí sazbu. Když si najdete stenozáznamy z té doby, myslím, že tam byly tři nebo čtyři položky, tehdejší ministr financí se dušoval, že to jsou první a poslední položky, které budou ve druhé snížené sazbě DPH. Samozřejmě jsme odhadovali velmi správně, že v okamžiku, kdy taková možnost je, tak různé zájmové skupiny legitimně – zdůrazňuji legitimně – požadují, aby na jejich výrobky nebo služby byla uplatněna druhá snížená sazba DPH. V následujícím bodě myslím, že máme pět takových

položek, které rozšiřují seznam, který se nikdy neměl rozšiřovat, jak říkal bývalý ministr financí Andrej Babiš.

Tak využijme tu dobu, ne těch 30 dnů, ale 60 dnů, abychom se bavili. Proč se nevrátit k tomu ideálnímu stavu dvou sazeb, když si to přeje jak premiér, tak ministryně financí? Nejsilnější opoziční klub říká, že je to dobře. Co brání tomu, abychom se bavili, že se vrátíme ke dvěma sazbám a abychom vedli racionální debatu o výši těch sazeb? My máme nějakou představu, ta se může lišit od představy vlády a v debatě se k tomu můžeme vrátit. Takže to bezesporu navrhneme. Navrhneme návrat ke dvěma sazbám DPH. Pak odpadne debata, která položka má být ve druhé snížené sazbě a která ne. Velmi těžko se zdůvodňují výjimky než tak, že kdo se zalíbí, ten výjimku dostane, a kdo ne, tak má smůlu a je to označeno za nesystémový krok. Kdybychom měli dvě sazby, tak je to systémové. Tam, kde nám umožňuje směrnice, abychom použili sníženou sazbu, ji použít můžeme. (V sále je stále obrovský hluk a špatná slyšitelnost!)

Co tam chybí, je debata nad další existencí daní, které mají mimořádně nízký výnos ročně. Silniční daň pro osobní motorová vozidla – podívejte se, jaká je to agenda, kolik je s tím papírování a jak nízký je celkový roční výnos daně. Bavme se o tom, zda to je efektivní, zda není lepší tuhle daň úplně zrušit.

Teď proběhly komunální volby a zejména ve velkých městech mnohé, možná všechny kandidující strany přišly s objevným zjištěním: musíme řešit bydlení, ceny bydlení nám letí nahoru. Tím, že to měly skoro všechny strany v programu, je vidět, že je to evidentně problém, který trápí zejména velká města. Ale daň z nabytí nemovitosti prodražuje bydlení. Navrhli jsme zrušení a zase byla odpověď vlády: nemůžeme daň zrušit, jak bychom si s tím poradili, kdybychom měli takový výpadek v příjmech státního rozpočtu, letos to vypadá na nějakých 12, 13 mld., jestli to tak můžu odhadnout z čísel, která jsem viděl. (Paní ministryně k řečníkovi promlouvá od stolku zpravodajů.) Ano, 12 nebo 13. Nemám ještě kompletní čísla, paní ministryně má aktuálnější informace. To je věc, která se dá zrušit velmi rychle a která reálně může zlevnit pořízení vlastního bydlení. Tady neplatí to, co platí u DPH, že když snížíme sazbu, cena zůstane stejná. Myslím, že natolik jsme zkušení, že víme, že pokud snížíme sazbu DPH, nepromítne se to v ceně pro koncového uživatele, ale promítne se to v profitu té firmy, která službu nebo produkt nabízí. Je to naprosto logické. I my jsme to říkali v okamžiku, kdy jsme navrhovali nějaké snížení DPH, že se nedá očekávat snížení konečné ceny.

Kdybych měl zhodnotit návrh, který má opravdu několik set stran, tak to hodnotím jako promarněnou příležitost vést debatu o celkovém snížení daňové zátěže našich občanů a našich firem.

Pak jsem ještě našel jeden bod ve volebním programu, respektive v ekonomické části volebního programu hnutí ANO, který byl hodně podobný tomu, co jsme měli my v naší ekonomické části volebního programu, a který byl dokonce odvážnější. My jsme navrhovali snížit o 2 procentní body sociální pojištění, které platí zaměstnavatel za své zaměstnance. Když se podíváte do volebního programu hnutí ANO, tak tam najdete v této oblasti, že hnutí ANO navrhne snížení o 2 až 5 procentních bodů podle vývoje ekonomiky, abych tu větu řekl celou. Jaký musí být vývoj ekonomiky, paní

ministryně, abyste šli aspoň na tu spodní hranici vašeho volebního slibu 2 %? Ekonomika pravidelně roste, pokud se podíváme na prognózy na příští rok, a určitě o tom budeme debatovat zítra v rámci státního rozpočtu, tak se tam žádné dramatické ochlazení neočekává. Prognóza, kterou používá Ministerstvo financí, je realistická, na tom jsme se shodli i na rozpočtovém výboru. Takže byl to jenom takový výstřel, takový planý slib, nebo kdy podle hnutí ANO nastanou ekonomické okolnosti a vývoj ekonomiky vhodný k tomu, abychom snížili cenu práce?

Pokud dnes mluvíte se zaměstnavateli, tak je samozřejmě trápí nedostatek pracovních sil, ale současně je trápí celkový nárůst mzdových nebo osobních nákladů, jak to vezmeme. Pokud bychom ulevili na sociálním zabezpečení, které platí zaměstnavatel, tak se vytváří prostor pro další zvýšení mezd zaměstnancům bez zvyšování celkových nákladů firmy. Ale vláda se stará jenom o státní zaměstnance a vždycky počítá, kolik nás to bude stát, budeme o tom mluvit zítra. Ale pak to porovnejte s tím uvažovaným propadem příjmů ze snížení daně ze závislé činnosti, kolik nás vlastně stojí zvýšení platů státním zaměstnancům. A podívejme se za dva, za tři roky, porovnejme si čísla z roku 2016, 2017, 2018, 2019 a uvidíte ten obrovský nárůst nákladů pro zhruba 10 nebo 12, 13 – ale já chci vaši vládu, abyste neřekla, že jsme to dělali špatně, ale můžeme i z roku 2010, nebo začít, kde chceme, při tom argumentu, že ty daně nemůžeme snížit. Místo abyste se starali o všechny zaměstnance, tak jste si vybrali skupinu pouze zaměstnanců pracujících pro veřejný sektor. Přitom naše opatření ke snížení daní platí pro všechny, samozřejmě i pro zaměstnance veřejného sektoru. Pokud máme anomálii – já to považuji za anomálii, možná paní ministryně ne – že průměrný plat ve veřejné sféře je vyšší než průměrný plat v privátní sféře, já to nepovažuji za zdravé. Opravdu to nepovažuji za zdravý jev. A právě snížení daně ze závislé činnosti by mohlo ten trend pomalu otočit a vrátit k normální ekonomické realitě.

Takže to jsou hlavní výhrady k tomuto návrhu zákona. A co jsou výhrady k tomu, co ten návrh neobsahuje? Pokud se budeme bavit o zdanění – nevím přesně, jak se tomu říká – zahřívacího tabáku? Zahřívané cigarety? Tak na tom se bezesporu shodneme, ale to je v zásadě detail, který o něco vylepší příjmy státního rozpočtu, bude to spravedlivé vzhledem k ostatním výrobkům, které jsou z cigaret nebo z tabáku. Ale jestli tohle by měl být jediný efekt daňového balíčku, který má 800 stran, tak ten výsledek je opravdu velmi slabý.

Děkuji za případné odpovědi, paní ministryně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Ještě se nám s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Skopeček. Nicméně než mu dám slovo, přečtu nějaké omluvy. Pan ministr a poslanec Antonín Staněk se nám omlouvá z dnešního jednání od 16.45 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan ministr Tomáš Petříček se nám omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Kytýr se nám omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A nyní prosím – (Poslanec Dolejš se připomíná, že teď byl on na řadě.) Nicméně faktické poznámky mají přednost před vystoupením v rozpravě,

takže prosím pana poslance Skopečka, potom je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Klaus.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já jsem neslyšel celý projev předsedy našeho klubu, nicméně zaznělo tam to podstatné, a sice že ten zákon neobsahuje to hlavní, na základě čeho se konstruovalo zrušení superhrubé mzdy. Já jsem v minulosti zaslechl vyjádření paní ministryně, že to tam není z toho důvodu, že vláda třeba neměla důvěru a že se jí nezdálo legitimní přinášet před Poslaneckou sněmovnu takto razantní daňové změny. Nicméně chtěl bych se paní ministryně zeptat – a omlouvám se, jestli už se jí někdo ptal, určitě odpoví – kdy tedy plánuje Poslanecké sněmovně představit zrušení superhrubé mzdy, kdy plánuje skutečné snížení daní a zjednodušení daňového prostředí, protože o tom bohužel tento zákon není. Je rok od voleb a daňové prostředí je stejně složité, jako bylo, a občané se zatím snížení daňového břemene nedočkali. Takže bych se chtěl zeptat, když už tu legitimitu máte, kdy se můžeme snížení daní dočkat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času a nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Klause. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Já v tomto tématu navážu na předřečníka, našeho pana poslance Stanjuru, který to velice odborně a zdravě zhodnotil. Já to vezmu více jednoduše. Já jsem před volbami sliboval voličům, dokonce jsem na to měl takovou grafiku, že nikdy nepodpořím jakýkoli zákon, který zvyšuje daně, a zároveň podpořím všechny zákony, které budou daně snižovat. Takže pakliže je tady více takových jednoduchých lidí, jako jsem já, tak musím konstatovat, že tento zákon žádné daně nesnižuje a naopak zavádí novou daň z elektronických cigaret. Takže já ho z tohoto důvodu nepodpořím. Tak se omlouvám za takovou jednoduchou úvahu, ale já to mám takto nastaveno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Dovolím si podotknout, že faktické poznámky mají sloužit k reakci na probíhající rozpravu. A nyní prosím pana poslance Dolejše do rozpravy.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Já do jisté míry chápu vystoupení kolegů z frakce ODS, že využijí každé příležitosti, aby prezentovali svůj volební program. Na druhou stranu bych rád upozornil, že tento vládní tisk byl zpracován a už na něm leží prach zapomnění, možná na tomto faktu, vládou v demisi, že právě tato vláda, která byla v demisi, se nechtěla pouštět už z toho důvodu, že je v demisi, do nějakých velkých daňových zásahů.

Teď nechci komentovat programové prohlášení v oblasti daní, kde si třeba také v mnohém nerozumíme. Ale co je fakt, je fakt, že tento tisk je implementační a ta česká přidaná hodnota je povýtce spíše technicistní. Takže možná to někdo vezme jako challenge prezentovat tady různé daňové filozofie. My bychom z levé strany

také mohli přičinit něco na téma rušit superhrubou, ano, ale ne jako cestu k rovné dani, že bychom mohli zjednodušit DPH ve stylu našich návrhů, které tady byly prezentovány, nebo že bychom se měli znovu obrátit k daňové progresi. To všechno by bylo možné. Je otázka, jestli teď je tady ta správná doba, když jsme na začátku tady řekli, že tento tisk vlastně byl odsouván a odsouván. A nevím, jestli třeba ta debata by nepatřila zítra k rozpočtu, nebo možná si něco kolegové šetří na ten tisk, kde bude znovu otevřeno EET, to je nepochybně možné. Ale speciálně tento tisk má čáku být projednán relativně snadno. Tento tisk nemá významné rozpočtové dopady. A mimochodem ten další tisk, kde ty rozpočtové dopady určité jsou, tak je hoden určitě pozornosti a zítra o tom možná bude diskuse, že tudíž nemůže tento zákon být projednán, a tudíž není ani možno o něj opírat státní rozpočet, kde se určité úvahy o dopadech zásahu do sazeb DPH či EET, výnosy z EET, vedou. Sem to ale fakt nepatří.

Z tohohle důvodu bych se za prvé v podstatě v roli zpravodaje zeptal, tuším, že to byla kolegyně Kovářová nebo kdo to byl, kdo navrhoval vrácení k přepracování. Pokud jsme tady slyšeli, že to kolizní ustanovení, onen paniku vyvolávající výklad definice oné dotace k ceně, jestli bude vypuštěn, tak zde má tedy smysl trvat na tomto návrhu. Já se čistě ptám, protože pak ve finále budeme muset podle tohoto postupovat při hlasování. A tím pádem pak samozřejmě pro nás odpadá i ten termín legisvakanční, který tam je, do roku 2021. Když to tam vypadne, tak se to bude řešit prostě později a v klidu.

Druhá moje poznámka směřuje k onomu navrženému zkrácení. Pokud sporné body vypadnou a pokud do toho nebudeme míchat problematiku tzv. daňového balíčku, který de facto vládním daňovým balíčkem není, ale je řešením určitých problémů, které vláda chtěla řešit na jaře letošního roku, tak si myslím, že to není na úkor kvality projednání onoho tisku. A pokud jsou tam takové technikálie, jako je třeba ona legisvakanční lhůta u spotřební daně, kde jsou ty nálepky či kolky, do února 2019, jestli si to dobře pamatuji, tak to zůstává reálné, protože to vůbec jsme schopni tím, že to dneska pošleme ve lhůtě 30 dnů, což není drama, pošleme v té debatě jaksi dál.

Poslední poznámka, opět se okruhem vracím k tomu, že teď neřešíme jakési politické poměřování oněch daňových filozofií. Pochopitelně ti z vás, kteří o tom mluvili, tak mohou vyvolat i možná zajímavou debatu. Já si také myslím, že některé daňové úniky jaksi jsou zbytečně málo hodny pozornosti, že například vláda ve své pozici, když vyjednávala některé věci, mohla být odvážnější, pokud jde o zdanění tzv. digitálních společností, to jsou všechny ty googly atd., kde zbytečně šla na tu irskou v podstatě velmi tolerantní pozici, a myslím si, že tady jsme mohli být odvážnější, a celou řadu dalších a dalších témat. Ale schovejme si tuto debatu na, řekněme, lepší příležitost.

Já osobně tedy se spíš přimlouvám, aby tento tisk mohl být řádně projednán a uzavřen, a nemyslím si, že lhůta 30 dnů ho bezprostředně ohrožuje, zejména pokud jsme slyšeli veřejný příslib, že to nedorozumění se vyřeší vyškrtnutím, že některé věci se budou řekněme řešit a už jsou předjednány, ať už je to tabák, nebo veřejnoprávní média. Takže si myslím, že v tomto ohledu se to dá zvládnout, a pokud si chceme

tady ještě trošičku zahrát na čas, tak možná, že pro to vhodnější bude ten tisk, který přijde následně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní s faktickou poznámkou opět pan poslanec Skopeček. Dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Já bych chtěl zareagovat na pana předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího. On hájí paní ministryni, že skutečně je to technicistní norma. Ta vláda neměla důvěru. O daňových filozofiích se bavme až u jiné příležitosti. Ale na straně druhé, když si uvědomíme, že vláda bez důvěry dělala mnohem významnější věci, ať už v personální oblasti, pokud se nemýlím, tak vláda bez důvěry schválila žákovské jízdné a zlevněné jízdné seniorům, tak ono nejde využívat argument, že je to vláda bez důvěry jenom ve chvíli, kdy se jí nechtějí daně snižovat, ale pro cokoliv jiného, jako pro navyšování státních úředníků, pro velké personální změny, to vládě ta nedůvěra vůbec nevadila. Takže buďme féroví a neříkejme, nevyčítejme opozici, že se ptá na důležité daňové věci. Máme rok po volbách, daňový systém se nezjednodušuje, daňové břemeno se nesnižuje a takové ty výmysly, že je to kvůli tomu, že jsme tady měli vládu bez důvěry, nemohou platit, protože i v té chvíli, i v tom období dělala vláda poměrně razantní a důležité změny a vůbec jí to nevadilo, že nemá důvěru!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a v tuto chvíli pan poslanec Ferjenčík se ještě hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poprosit paní ministryni, jestli by mohla reagovat ještě v rozpravě, abych se když tak mohl ještě na něco zeptat.

Nicméně chtěl jsem vystoupit ve věci té lhůty. Já jsem si vyhledal k tomu harmonogram Sněmovny, a pokud bychom zkrátili tu lhůtu na 30 dní, tak následující jednání Sněmovny, které ten zákon může projednat, je 3. až 9. prosince, kde by bylo druhé čtení, a následně 17. až 23. prosince by teoreticky mohlo být 3. čtení, načež ten zákon ještě putuje do Senátu. Přiznám se, že mám poměrně velké pochybnosti, že Senát bude vůči tomuto zákonu příznivě nakloněn. Takže si nejsem úplně jist, že ta 30denní lhůta to řeší. A ve chvíli, kdy z těch 30 dnů jsou tři jednání pléna Poslanecké sněmovny, a my tam skutečně chceme vyřešit některé ty sporné body, a během toho jednání pléna je poměrně obtížné se těm jednáním věnovat, tak já se omlouvám, ale z těchto důvodů my ten návrh nepodpoříme, protože skutečně stejně by podle našeho názoru nevedl ke schválení do konce roku. A příště prosím o to, abyste to skutečně projednali včas.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude ještě reagovat v rozpravě. Prosím. A pak vystoupí kolega Benda.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já předpokládám, že se debata ještě podrobně povede jak v rozpočtovém výboru, tak na plénu Poslanecké sněmovny, ale aspoň v rychlosti.

Pane poslanče Ferjenčíku, pravidlo GAAR – jenom velmi ve stručnosti, já samozřejmě jsem připravena jakkoliv to dopodrobna vysvětlovat a hájit – to je v podstatě zákaz zneužití práva. A zákaz zneužití práva u nás platí obecně jako princip, který je dovozen tuzemskými soudy. To znamená, už dnes se princip zneužití práva uplatňuje. To znamená, že zařazení pravidla GAAR, což je vlastně implementační pravidlo, to znamená, my jsme povinni implementovat, tak je zařazen nyní do daňového řádu a je jediný možný logický důsledek. Samozřejmě já tady nepovedu debatu, to bychom tu strávili hodiny nad tím, jestli výdajový paušál bude zneužití práva. Já jsem 25 let dělala ve Finanční správě a neumím si to představit. To prostě je opravdu nad moje chápání.

Ale v tuto chvíli chci říct, že to je pravidlo, které už dneska se implementuje. Máme řadu konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu a je to oddiskutováno na odborném semináři na půdě Nejvyššího správního soudu, který se vedl a kde se toto pravidlo GAAR a jeho zařazení do daňového řádu, byla to velmi kvalifikovaná odborná debata, kde byli zástupci soudů, soudců, kde byli zástupci Komory daňových poradců, kde byli zástupci Ministerstva financí, jakož i Finanční správy.

Co se týče krycích dokladů, tak to je v praxi skutečně velký problém, protože pokud se dnes kontroluje například v rámci EET ubytování, tak ti úředníci používají svoje vlastní osobní doklady a to není prostě v pořádku. Jinak je to postup, který používá běžně, to není nic nového, Česká obchodní inspekce.

Teď mě hrozně mrzí, že tady není pan předseda Stanjura. Já se budu snažit zareagovat na ty věci, které tady padly. Zítra začínáme projednávat státní rozpočet. Je mi úplně jasné, že vystoupí pan poslanec Skopeček nebo Stanjura nebo i další určitě nebo všichni a budou tady vyzdvihovat především to, že jsme předložili, nebo jsem předložila návrh zákona o státním rozpočtu se 40miliardovým schodkem, čili se schodkem ve výši 0,7 % HDP. Necháme si tu debatu na zítřek a budeme se bavit o těch nákladech a budeme se bavit o tom, co je tedy v tom rozpočtu podle názoru opozice špatně.

Ale já tak jenom lehce počítám: Zrušení superhrubé mzdy a zachování současného daňového pásma – 70 mld. podle současných cen, i do budoucna spočítané analytickým týmem Ministerstva financí. I kdyby to bylo 50, jak říkáte vy, my říkáme 70, tak je to obrovská částka. Zrušení daně z nabytí – 13 mld. Zrušení silniční daně – 6,5 mld. Ale měl by být vyrovnaný státní rozpočet v plánu. On bude. Letos rozhodně bude a bude i příští rok. Takže ono trošku se mi těžko obhajuje něco takového, co na mě působí minimálně nekorektně.

Takže já nebudu opakovat to, co jste tady řekl, pane poslanče Skopečku. Ano, bylo to tak. Byli jsme vláda bez důvěry, připomínali jste nám to dnes a denně, takže těžko prostě jsme mohli přijít s tímto návrhem na zrušení superhrubé mzdy. Já jsem to do balíčku dala, ale v podstatě že byste nám nabídli politickou podporu, ano, ale politickou podporu vašeho návrhu a ten se s naším neslučuje. My chceme reálné

snížení daní v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy, to znamená, tak jak jsme to navrhli do balíčku, tak jak to bylo řečeno, a my to máme ve vládním prohlášení, jsme si toho vědomi a samozřejmě s tím počítáme.

Jinak snížení daní. Minulá vláda snížila daně, já si vezmu příště do rozpočtového výboru přesnou tabulku, já ji tady dnes nemám, ale snížila daně o více jak 30 mld. Přesně to mám po položce! Teď plánujeme snížení DPH, ta částka je necelé 3,4 mld., možná 3,3 mld. Ano, je to součást zákona o EET, což není v rozporu s legislativními pravidly vlády, a je to proto, abychom motivovali podnikatele patřící do třetí a čtvrté vlny, tak jako jsme motivovali ty, kteří patřili do první vlny tím, že jsme snížili DPH u stravovacích služeb. Takže pokračujeme ve snižování daní. A můžeme si to dovolit právě proto, že je lépe a účinněji vybíráme díky opatřením, která jsme zavedli.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo množství faktických poznámek. Jako první je tady pan poslanec Ferjenčík, takže prosím pana poslance Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Tak to pravidlo GAAR v té české implementaci říká: "Při správě daní se nepřihlíží k právnímu jednání a jiným skutečnostem rozhodným pro správu daní, jejichž převažujícím účelem je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu."

Já rozumím tomu, že – ostatně ono to už je judikováno – že zákaz zneužití práva u nás platí. Tím spíš vlastně nechápu, proč se to dává do toho obecného předpisu v této formulaci. A můj problém je s tou formulací. Protože ono to říká, že když někdo získá daňovou výhodu v rozporu se smyslem a účelem toho daného předpisu, a současně například Ministerstvo financí říká, že nepodporuje navýšení výdajových paušálů na dva miliony proto, že smyslem toho předpisu je snížení byrokracie – a to jste vy říkala, paní ministryně – a že ve chvíli, kdy se to zavádí bez dopadu na DPH, tak to vede k tomu, že proti účelu toho předpisu se snižují daně, tak mně z toho logicky vyplývá, že nějaký agilní úředník na daňové správě to může vysvětlovat způsobem, že to na ty živnostníky dopadá. Protože ve chvíli, kdy bude někdo mít příjmy půl milionu a výdaje 20 tisíc, a takové živnostníky v některých profesích máme, tak prostě řeknou, že používá paušál, jenom aby si snížil daně, takže na něj platí tohle pravidlo. A já si prostě nejsem zcela jist, že to někoho nenapadne ve chvíli, kdy vaši úředníci obcházejí hosty na svatbách a ptají se jich, jestli dostali účtenku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Jurečku, připraví se pan poslanec Skopeček. A chtěl bych poprosit o větší klid v sále. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si vážím toho, paní ministryně, že jste reagovala na spoustu věcí, které tady byly v debatě zmíněny. Nicméně tady zazněla jedna důležitá věta, která z úst ministra či ministryně financí vždycky vyvolá celkem

velkou pozornost. A jestli jste si jista, že v letošním roce směřujeme k vyrovnanému rozpočtu, tak je to super. Ale jestliže tady jsme v situaci, kdy plánujeme rozpočet na příští rok, což bude zítra, tak když se ten proces rozeběhne na úrovni Poslanecké sněmovny a zazní tady, že i příští rok vy de facto počítáte s vyrovnaným rozpočtem, tak by bylo fér si říct: Tak pojďme ten rozpočet chystat okamžitě vyrovnaný pro ten příští rok. Nehrajme tady tu marketingovou hru, že vytvoříme očekávání na nižší úrovni a pak se to zázrakem podaří. A potom se někteří plácají po ramenou, jak je to úžasné, že se to podařilo.

A bylo by také fér říkat ty věci potom i v jiných momentech. Když tady potom projednáváme EET a mluví se tady o tom a je to zdůvodňováno, že třetí a čtvrtou vlnu musíme zavádět z důvodu vyššího výběru daní, protože tady potřebujeme krýt deficit ze státního rozpočtu, potřebujeme investovat do mnoha bohulibých oblastí. OK, proč ne? Ale potom tedy neříkejme, že ten výběr daní – někdy se nám hodí říkat, že se úplně nedaří, pak se hodí říkat, že nám hrozí deficity, a pak se nakonec řekne, že ten deficit nám nehrozí. To prostě není úplně fér hra vůči občanům tohoto státu ani vůči podnikatelům a všem těm, kteří platí daně a kteří přispívají na financování našeho státu a státního rozpočtu.

Já si myslím, že takovýto přístup, kdy potom ten rozdíl může tvořit klidně 45, 50, 60 miliard rozdílu v tom, co se plánuje, a v tom, co je výsledek, tak to jsme tady zažili někdy v roce 2014 a řekli jsme si, že už takovouto cestou snad jít nechceme. Takže já bych se přimlouval za to, kdyby i tyto věci mohly být tady vyjasněny a hlavně kdyby se ta práce mohla dělat opravdu kvalitně. A jestliže ty propočty nám ukazují, že může být vyrovnaný rozpočet, tak ho takto na konci tohoto roku schvalme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Nyní prosím pana poslance Skopečka s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Skopeček: Já budu říkat něco podobného co předřečník. Ale my jsme se dostali do naprosto neuvěřitelné situace. My jsme se dneska dozvěděli, že zítra začínáme projednávat návrh státního rozpočtu. Víme, že ten návrh státního rozpočtu bude s deficitem minus 40 miliard korun, ale den předtím, než ten rozpočet začínáme projednávat, tak už tady paní ministryně financí inzeruje, že stejně dopadne i v tom příštím roce vyrovnaně. Takže už den dopředu víme, že sem zítra vláda přijde se lživým, fejkovým rozpočtem, který neodpovídá realitě, protože už dneska nám ministryně prozradila, že žádný 40miliardový deficit nebude, že na konci roku bude vyrovnáno. Tak proč se tady zítra budeme, milí kolegové, scházet, když jsme se teď tady dozvěděli, že budeme projednávat lživý, fejkový rozpočet? Nerozumím tomu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní prosím pana poslance Munzara s faktickou poznámkou. Další faktické poznámky v tuto chvíli nemám.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych chtěl navázat na pana poslance Jurečku a pana poslance Skopečka vaším prostřednictvím.

Ono skutečně nás zkritizovat z nekorektnosti a říct tady: my vám předkládáme deficitní rozpočet, protože stejně bude vyrovnaný – to taky není moc korektní vyjádření, paní ministryně.

Nicméně my vyčítáme této vládě, když už jsme tu debatu otevřeli, jednu věc, respektive posledním vládám za poslední roky. A to, že zúžila řízení státního rozpočtu na prosté má dáti – dal a soustředí se pouze na příjmovou stranu rozpočtu, nikoliv na tu výdajovou. Tam se to rozjíždí velikým tempem. Zase jsme si přečetli, kolik tisíc nových státních zaměstnanců hodlá tento stát přijmout. Za prvé se tím kanibalizuje pracovní trh pro soukromé podniky a za druhé, ono nebude pořád tak dobře. Nebude pořád ekonomický růst a ekonomický boom. A kdo to zaplatí?

A v reakci na pana zpravodaje vaším prostřednictvím, který tady říká: je to jenom technická novela. Tak kdy jindy se bavit o daních, o zastabilizování podnikatelského prostředí, aby bylo skutečně pevné a stabilní do budoucna, abychom ustáli případnou ekonomickou recesi nebo ekonomickou stagnaci, kdy jindy než u daní? Daňový balíček je příležitost, abychom se o těchto věcech bavili, abychom vyhodnotili, jaká cesta pro naše podnikatele by byla nejlepší. A když vidíme všechny ty studie, které se týkají například byrokracie, tak vidíme, že byrokracie pro podnikatele v našem českém státě roste. A zároveň, jak říkám, vláda se snaží soustředit pouze na příjmy z daní, takže podnikatelskou sféru bere trošku jako dojnou krávu pro státní rozpočet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A v tuto chvíli bych tedy poprosil pana poslance Bendu, který se hlásil do rozpravy z místa.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní ministryně, vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jenom opravdu k daním vystupuji málokdy a musím říct, že mě dneska překvapil ten výstup paní ministryně, která nám fakt sdělí, že zítra předkládá rozpočet, kterému sama nevěří. To mi přišlo zvláštní.

Ale chtěl jsem mít jednu prosbu. Nedělejme sami ze sebe a z veřejnosti blázny. Netvařme se, že je možné tento návrh zákona do konce roku schválit. To je přece strašně nefér! Musíme říct, musí říct Ministerstvo financí, musí říct tato Sněmovna, kdy to začne platit. Jestli je to půlka příštího roku, co může začít platit v půlce příštího roku, co může začít platit někdy jindy. Ale to, že to nezačne platit od 1. 1. 2019, přece musí být zřejmé každému, kdo otevře alespoň kalendář. Dnes je 23. října. I když zkrátíme lhůtu na maximum, což je schopna si prohlasovat vládní většina, jsme v 23. listopadu, kdy nejdříve může začít být projednáván tento návrh zákona. 23. listopadu je pátek, poté máme poslanecký týden. To znamená, že první sněmovní týden začíná 4. prosince. I kdyby všechno šlo seberychleji, není v reálu možné, abychom až v druhé polovině prosince my daňový řád projednali. A posíláme ho do Senátu. A to si opravdu myslíme, že Senát kvůli krásným očím paní ministryně bude zasedat mezi svátky, aby za deset dní schválil daňový řád?

Přestaňme si tady ze sebe dělat navzájem legraci. Pojďme říct: nezkracujeme lhůtu. Je to naprosto zbytečné, protože i se zkrácenou lhůtou to nemůžeme stihnout. A pojďme říct poctivě: tento daňový řád, daňový balíček, bude schválen nejdříve koncem ledna, v půlce února, pokud nám ho Senát vrátí, ale nebude do konce tohoto roku. Je to naprosto nemyslitelné a myslím že nefér něco takového veřejnosti tvrdit.

A docela bych prosil pana kolegu Volného, jestli nechce svůj návrh, který vyvolává jenom očekávání... (Poslanec Faltýnek z lavice: Ne.) Pan předseda klubu, ať mu neradí, co chce pan poslanec Volný (se smíchem).

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, neobracejte se na ostatní poslance přímo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pardon, pardon. Prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se za... Nesnažme se, nesnažme se překonat skutečnost. Prostě do konce roku to není možné reálně zvládnout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, tak zde máme omluvenku pana poslance Jana Bartoška, který se omlouvá dnes od 17.30 z důvodu jednání v regionu.

A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Volného.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, já tedy budu reagovat na mého předřečníka. Já můžu s ním souhlasit, nemusím s ním souhlasit. Já jsem si tyto počty samozřejmě také udělal, také mi to bylo jasné, že to bude velice těžko stíhatelné do konce roku. Nicméně si myslím, čím dříve to bude schválené, tím lépe pro daňové poplatníky i ve vztahu k EU. Proto já na tom zkrácení budu trvat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tím jsme v tuto chvíli ještě nevyčerpali faktické poznámky. Hlásí se pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně. Já ještě zareaguji na svého předřečníka. Jestli víme, že to je nemožné stihnout, tak už přece dneska musíme říct opatření, která povedou k tomu, co může začít platit od běžného měsíce, co může začít platit od 1. března, co musí začít platit od 1. června, co musí začít platit až na začátku dalšího roku. Vždycky jsme to v daních takhle měli. Aspoň natolik o daních snad něco tuším, že vím, že prostě nemohou vstupovat 22. února, jak zrovna vyjdou lhůty v Senátu. A to si myslím, že by bylo fér dneska říct, a ne se tvářit, můžeme to stihnout. A pak najednou začneme vymýšlet, jakým způsobem budeme odkládat účinnosti?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže v tuto chvíli nemám dalších faktických poznámek ani se mi nikdo do rozpravy nehlásí z místa, tedy obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není zájem. V tom případě nyní budeme hlasovat o návrzích. Já svolám kolegy do sálu.

Byl přednesen návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Já neregistruji žádost... a, žádost o odhlášení, tedy vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. A až se nám počet poslanců ustálí, tak zahájíme hlasování o vrácení návrhu k přepracování. (Chvilku čeká.) Tak, ještě stále přibývají poslanci. Vypadá to, že se nám... počet přihlášených poslanců ustálil.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 39 bylo přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 35, proti 92. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Předpokládám, že to tak není.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 40 bylo přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 166, proti nikdo, jeden se zdržel. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tedy předložený návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Paní poslankyně Černochová, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já jenom i hlásím, že jsem do konce jednacího dne s přednostním právem za pana předsedu Stanjuru. Navrhuji výbor pro veřejnou správu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A ptám se, jestli je ještě nějaký jiný návrh, než budeme hlasovat? Není tomu tak.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro přiřazení dalšímu výboru? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 41 bylo přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 58. Návrh nebyl přijat. Takže konstatuji, že jsme další výbor neschválili k přiřazení.

A nyní se ještě musíme vypořádat s návrhy na zkrácení či prodloužení lhůty. Bylo navrženo zkrátit lhůtu na projednávání o třicet dní na třicet dní.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 42 bylo přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 89, proti 35. Návrh byl přijat. Takže lhůta byla zkrácena.

Tím jsme vyčerpali projednávání tohoto bodu. Já děkuji navrhovatelce i zpravodaji a tento bod končím. A nyní mám avizovánu paní poslankyni Hyťhovou.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážení poslanci, já bych jenom ráda uvedla na pravou míru, že v hlasování číslo 20 jsem hlasovala pro, a mám tady napsáno, že jsem se zdržela. Tímto nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Je 17.37, otevřu tedy další bod, kterým je bod č. 23 zřejmě, který jsme přerušili již asi čtyřikrát, naposledy v pátek 21. 9. na 19. schůzi. Jedná se o

23.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - prvé čtení

Bod byl přerušen v obecné rozpravě. Místo u stolku zpravodajů již zaujala paní ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj pro prvé čtení, jímž je poslanec Jan Volný. A pan poslanec má zájem o vystoupení před znovuotevřením rozpravy, takže prosím. (Hluk v sále.)

A poprosím o klid v sále, než vám dám slovo, aby všichni poslanci a poslankyně, kteří opouštějí, opouštěli rychleji a v klidu.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně. Já bych tímto chtěl navrhnout přerušení tohoto bodu do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny, a to z jednoho prostého důvodu, že víme, že kolem toho bude opět dlouhá diskuse, a radši bychom se věnovali jiným zákonům, protože víme, že zde budou zase jenom obstrukce. Takže navrhuji to přerušit do příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To je procedurální návrh, se kterým bychom se měli vyrovnat rovnou. Pan poslanec Skopeček se hlásí k tomuto návrhu, nebo do rozpravy? Ne, k tomu návrhu. K tomu by měl vystoupit někdo s přednostním právem. Máte procedurální protinávrh, tak prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Nemám procedurální návrh. Já jenom myslím, že jsou zbytečná ta slova. Já rozumím, že to je návrh. Třeba bychom pro něj i hlasovali, ale o jakých obstrukcích kolega mluví? My jsme tady v posledních týdnech prostě měli standardní vystoupení k elektronické evidenci tržeb a je úplně zbytečné používat tato slova. Není to pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid v sále. Budeme znovu hlasovat, takže svolám poslance. (Gong.) Byl přednesen návrh na přerušení tohoto bodu do příští řádné schůze Sněmovny.

Já v tuto chvíli nevidím žádost o odhlášení. To je žádost o odhlášení? V tom případě vás odhlásím a prosím, přihlaste se znovu svými kartami.

Pro přicházející poslankyně a poslance zopakuji, že budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do příští řádné schůze. Já počkám, až se počet přihlášených ustálí... Vypadá to, že se počet přihlášených ustálil.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti? Děkuji vám. Prosím o klid i po mé levici.

V hlasování číslo 43 bylo přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Jednání o tomto bodu přerušujeme do příští řádné schůze.

S přednostním právem se mi hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom velmi krátce. Chtěl jsem zareagovat na pana zpravodaje Volného, ale až poté, co to odhlasujeme, protože o procedurálním návrhu se hlasuje bez rozpravy. Ale prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Volný, když jste mluvil o obstrukcích, máme statisticky zpracováno, že v diskusi o EET nejčastěji vystupovali vládní poslanci, a to poslanci ANO. Mnohem častěji než poslanci opoziční. Já jim to nevyčítám, je to správně. Dozvěděli jsme se mnoho o pečení housek, o dodavatelsko-odběratelských vztazích, jak se dodávají koláče –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším, pane předsedo, a poprosím sněmovnu o klid.

Poslanec Miroslav Kalousek: – o tom, jak se dodávají koláče do řetězců. Myslím si, že to byla přínosná debata, ale tu debatu naplňovali zejména poslanci ANO. Tak bych se ohradil proti tomu, že vy tady mluvíte o obstrukcích.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. K vystoupení pana poslance Skopečka před hlasováním si dovolím podotknout, že byl původně avizován procedurální protinávrh, tedy jsem to umožnil.

Myslím, že se můžeme posunout dál. Dalším bodem je

24.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Hlavním cílem návrhu zákona je zajistit transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie z roku 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění se směrnice 2009 a zrušuje směrnice 2006/87/ES, do vnitrostátního správního řádu. Úplné transpozice této směrnice bude dosaženo přijetím prováděcích právních předpisů, na což pamatují i zmocňovací ustanovení obsažená v návrhu zákona.

V souladu s požadavky směrnice dochází zejména k úpravě základních podmínek provozu plavidel na vnitrozemských vodních cestách, procesu schvalování technické způsobilosti plavidel a vydávání osvědčení plavidel, podmínek zkrácení a prodloužení doby platnosti osvědčení plavidel, zřízení nové evidence osvědčení plavidel prokazujících plnění harmonizovaných technických požadavků včetně zajištění předávání vybraných údajů do evropské databáze trupů plavidel a jejich výmazu.

Návrh zákona přináší i další změny, přesahující rámec uvedené směrnice. Nejvýznamnější z těchto změn je zavedení povinnosti provozovatelů některých plavidel provozovaných na stanovených dopravně významných vodních cestách vybavit plavidlo zařízením pro sledování polohy a pohybu plavidel a zařízením pro zobrazování plavebních map a informací o poloze a pohybu plavidel. Zákonné zakotvení této povinnosti představuje další krok v postupném zavádění harmonizovaných říčních informačních služeb, takzvaného systému RIS, v České republice. Toto opatření povede zejména ke zvýšení plavební bezpečnosti, ochrany životního prostředí a efektivity plavebního provozu.

Součástí předkládaného návrhu zákona je i dílčí úprava a doplnění některých ustanovení zákona o vnitrozemské plavbě na základě zkušeností z aplikační praxe, jakož i provedení několika terminologických změn a úprav legislativně technického charakteru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Květa Matušovská. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, dovolte mi, abych se zhostila své pozice zpravodajky k novele zákona o vnitrozemské vodní plavbě.

Jak už tu zaznělo od pana ministra, tak hlavním cílem předkládané novely je vlastně zajistit transpozici směrnice Evropského parlamentu, kterou se stanoví technické požadavky na plavidla vnitrozemské plavby. Směrnice vlastně harmonizuje podmínky pro vystavování osvědčení plavidla, upravuje problematiku jednotného evropského identifikačního čísla plavidla a nově je tu také výslovně upravena evropská databáze trupu plavidel, kterou vede Evropská komise a do níž členské státy Evropské unie předávají stanovené údaje o plavidlech.

Nejvýznamnější netranspoziční změnou obsaženou v návrhu novely je zavedení povinnosti, aby provozovatelé některých plavidel provozovaných na stanovených dopravně významných vodních cestách vybavili plavidlo zařízením pro sledování polohy a pohybu plavidel a zařízením pro zobrazování plavebních map a informací o poloze. Ministerstvo dopravy deklaruje, že ve vztahu k plavebnímu provozu zavedení této povinnosti zvýší bezpečnost plavebního provozu na vodních cestách, a předpokládá se též zefektivnění proplouvání plavebními komorami a celkově efektivnější provoz nákladní a veřejné osobní dopravy a v neposlední řadě také zvýšení ochrany životního prostředí.

Ministerstvo tímto krokem navazuje nejen na zkušební provoz realizovaný na základě evropského projektu, ale také na zavádění této povinnosti v ostatních státech Evropské unie, zejména Spolkové republiky Německo, Slovenské republiky, Rakouska a dalších. Zařízení pro sledování polohy a zařízení pro zobrazování plavebních map a poloh v současnosti užívají provozovatelé některých plavidel na základě dobrovolnosti anebo na základě smluv a zápisů uzavřených s Ministerstvem dopravy a Českou republikou. Tato zařízení byla bezplatně zapůjčena na tato plavidla.

V tomto zákoně se také mění podmínky pro provádění technických prohlídek, o kterých se, doufám, pobavíme na hospodářském výboru. Součástí předloženého materiálu je i vyhodnocení přínosů a nákladů. Jako nejvhodnější řešení k dosažení cílů regulace a dosažení identifikovaných přínosů se jeví varianta spočívající ve stanovení povinnosti vybavit vybraná plavidla, jako jsou lodě, které nejsou rekreačními plavidly, plovoucími stroji, malými plavidly s délkou trupu nepřesahující sedm metrů a provozovanými správcem vodní cesty, plavebním úřadem nebo základní složkou integrovaného záchranného systému, která budou vlastně provozovaná na vybraných vodních cestách, kterými jsou vodní tok Labe od Přelouče po státní hranici se Spolkovou republikou Německo včetně plavební dráhy na vodní ploše Velké Žernoseky a vodní tok Vltavy až k soutoku s Labem. Tato varianta vyžaduje doplnění jednoho paragrafu do zákona o vnitrozemské plavbě a doplnění několika ustanovení do příslušného zaváděcího právního předpisu.

Ze shora uvedených důvodů lze návrh zákona hodnotit kladně a doporučit jeho projednání ve výborech. Garančním výborem by měl být hospodářský výbor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky. Než ji ovšem zavřu, přečtu jednu omluvenku. Omlouvá se paní poslankyně Věra Kovářová mezi 17.45 a 18.30 z důvodu jednání.

Přibyla mi tady žádost o faktickou poznámku, nicméně tu je možno přednést pouze v reakci na rozpravu, takže se zeptám, jestli se pan poslanec hlásí do rozpravy. Hlásí. Tak prosím. Máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom krátce, protože budeme mít příležitost to probrat na hospodářském výboru. Já miluji tyto úřednické postupy, kdy v těch jejich hlavách se zrodí myšlenka, že by mohli někomu nařídit pořídit si poměrně drahý systém polohování, který je samozřejmě nic nestojí. To si musí koupit provozovatelé plavidel. A jediná výhoda, kterou to má kromě zmíněné bezpečnosti, tak je to šmírování. Šmírování, kde každý uvidí, kde se jaké plavidlo nachází, takže je to nástroj k tomu, aby se postupně odbourávalo jakékoliv soukromí. Takže to je celé.

A je to netranspoziční. Pan ministr to přečetl správně, co mu napsali jeho úředníci. Je to netranspoziční opatření, takže jako vždycky, jako se prostě k nějaké transpozici nebo implementaci evropské normy přišije pár přílepků, které by samy o sobě nikdy nemohly projít, ani touto Sněmovnou ne, ale pod kouzelným slůvkem a zastřešením, musíme to udělat, protože je to transpozice nebo implementace evropské normy, tak to tam prostě nabalíme. Já jenom na tohle chci upozornit. My to budeme jistě řešit na hospodářském výboru a rád bych k této záležitosti připoutal vaši pozornost.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Další přihlášky do rozpravy nevidím, tedy rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych tentokrát rád využil závěrečného slova a reagoval na to, co tady řekl prostřednictvím pana předsedajícího můj předřečník. Já jsem přesvědčen, že tady nemáme žádného dalšího bratra nebo žádný nějaký požadavek. Můj dotaz byl samozřejmě na naše úředníky, zdali to musí být povinnost a jestli to dává smysl.

Zaprvé bych chtěl říct, my jsme ta drahá zařízení 95 procentům plavidel koupili za evropské peníze, takže je mají a nemusí si je kupovat. To je první moment. Druhý moment je – je to žádost těch lodníků, kteří říkají, že ten systém je opravdu dobrý. A to není žádný velký bratr. To je prostě prevence srážky. Na lodi to není jako v autě. Když ta loď jede a vy nevidíte za břeh, tak když má špatný kurz, tak se srazit mohou. A jenom bych chtěl říct, nehledejme v tom ztrátu soukromí. Není to pro všechny lodě, jenom pro ty lodě, které jsou velké a které mohou být ohrožením plavebního provozu. Takže jenom krátce. A určitě bude debata na hospodářském výboru, kde to budeme moci probrat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Teď se mi přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Pávek. Nicméně já ji bohužel nemohu připustit, protože pan ministr vystoupil až po uzavření rozpravy. Takže pokud nedosáhnete otevření rozpravy jinak, tak vás nemohu pustit. A paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo? Nemá.

V tom případě návrhy na vrácení nebo zamítnutí nebyly předloženy, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. V tom případě svolám kolegy do sálu a žádost o odhlášení nevidím. Žádost o odhlášení, takže odhlásím všechny. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami.

Pro ty, kteří přicházejí, zopakuji, že budeme hlasovat o přiřazení tisku garančnímu výboru. Počkám, až se nám počet přihlášených poslanců a poslankyň ustálí... Vypadá to, že jsme dosáhli nějakého maxima.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přiřazení. Kdo je proti přikázání? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 44 bylo přihlášeno 160 poslanců a poslankyň, pro 155, proti 1. Návrh byl přijat. Takže konstatuji, že jsme návrh přikázali výboru hospodářskému jako garančnímu.

Ptám se, jestli má někdo návrh na přikázání dalším výborům k projednání. Organizační výbor žádné další výbory nenavrhl. Není tomu tak. V tom případě konstatuji, že jsme vyčerpali tento bod. Já jej končím a posuneme se dál. Děkuji navrhovateli a zpravodajce.

Ve zbývajících dvou minutách si dovolím otevřít vládní návrh... Jenom k těm dvěma minutám, poté napevno zařazený bod Informativní zpráva ministra zdravotnictví doplněná o informaci ministra školství, mládeže a tělovýchovy o stavu Fakultní nemocnice Ostrava a Lékařské fakulty Ostrava, nicméně ještě nám zbývá čas... Já bych to alespoň otevřel? Já myslím, že už to nemá cenu za tu minutu, než něco předneseme...

Takže pokud někdo nebude zásadně nic namítat, dovolím si otevřít bod 178 mírně předčasně.

Takže zahajuji bod číslo

178.
Informativní zpráva ministra zdravotnictví doplněná informací ministra školství, mládeže a tělovýchovy o stavu Fakultní nemocnice Ostrava a Lékařské fakulty Ostrava

Poprosím o klid v sále, případně poslance, aby se usadili na svých místech. Slova by se měl nejdříve ujmout ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, k tomuto bodu bych rád informoval o situaci ve Fakultní nemocnici v Ostravě. Musím na úvod říci, že mám pocit, že se zde řeší něco byť ne úplně s detailními znalostmi toho pozadí. To, že dnes samozřejmě tady v médiích existují určité tlaky na personální řešení situace ve Fakultní nemocnici v Ostravě je pravdou. Na druhou stranu je třeba říci, že ta situace rozhodně není černobílá. Já se tou situací zabývám intenzivně v posledních dvou týdnech, ale samozřejmě řešil jsem ji i v předchozí době.

Je pravdou, že v té nemocnici došlo k několika personálním opatřením, k několika změnám na pozicích přednostů klinik, ovšem ty změny v určitých případech byly zcela oprávněné. To je třeba říci na úvod. Ředitel Machytka přišel do funkce s tím, aby zmapoval situaci, která nebyla úplně dobrá z hlediska nejrůznějšího propojení na soukromé subjekty, které podle všeho vyváděly peníze z nemocnice, to znamená, byla tam majetková propojení a osobní propojení určitých vedoucích představitelů nemocnice na soukromé subjekty vně nemocnice, což se prokázalo provedením interního auditu, kdy tento audit byl proveden před létem a zjistil, že skutečně někteří přednostové Fakultní nemocnice v Ostravě jsou zároveň vlastníky soukromé laboratoře a rozhodují o tom, že do této laboratoře budou posílány vzorky na laboratorní vyšetření. Dokonce tuto laboratoř hodnotili, samozřejmě vždy velmi pozitivně. Za této situace jsem samozřejmě souhlasil s tím, že k personálním opatřením dojít musí. Myslím si, že není prostě v pořádku, pokud zaměstnanci nemocnice zároveň jsou vlastníky soukromé laboratoře a rozhodují o tom, jaké vzorky do této laboratoře budou předávány, a takto si dělají svůj byznys. Tady já jsem souhlasil s tím, že k těm změnám dojít musí. Myslím si, že byly zcela legitimní a byly založeny na skutečně zmapovaných faktech. Takže to je první věc. Jenom abychom celou věc neviděli pouze prizmatem současné situace, ale viděli jsme to v nějakém dlouhodobějším horizontu, respektive zpětně, jak se ta situace vyvíjela.

Souhlasím s tím, že v tom posledním personálním kroku s odvoláním přednosty gynekologicko-porodnické kliniky, pana docenta Šimetky, tak toto odvolání vidím jako velmi komplikované. Já jsem na základě toho, že tato situace byla řešena i v médiích, osobně vyrazil do Fakultní nemocnice v Ostravě v pátek. Je třeba říci, že předtím jsem se snažil tu situaci uklidnit. Jednal jsem s panem přednostou Šimetkou opakovaně osobně i na dálku, kdy jsme se dohodli původně, že on se vrátí zpět na svou pozici přednosty gynekologicko-porodnické kliniky. Ještě ve středu odpoledne mi psal zprávu, že jsou dohodnuti s ředitelem nemocnice na tom, že se pan docent Šimetka v pátek vrátí zpět do své pozice přednosty gynekologicko-porodnické kliniky. Tuto zprávu mi jasně napsal. Já jsem následně v pátek jel do té nemocnice s tím, že takto ta situace bude mitigována a takto bude řekněme vyřešena v tom určitém okamžiku, to znamená návratem pana docenta Šimetky a nějakým urovnáním těch sporů. Bohužel přijel jsem v pátek do nemocnice v Ostravě a pan docent Šimetka obrátil, změnil za dva dny názor od té středy a rozhodl se, že se do své pozice přednosty nevrátí. To samozřejmě situaci poměrně výrazně zkomplikovalo.

Možná bych ještě řekl k těm odvoláváním přednostů, že je s podivem, že nikdo příliš neřešil situaci, kdy předchozí ředitel, pan doktor Němeček, odvolal, ukončil

spolupráci s celou řadou předností. Já tady můžu vyjmenovat, kolik klinik přišlo o svého přednostu za ředitelování pana ředitele Němečka. Je to celkově 16 vedoucích pracovníků nemocnice, ať již náměstci, nebo přednostové, kteří skončili za ředitelování pana Němečka. A nikdo to takto mediálně neřešil. Takže to je také třeba říci, že ta situace není skutečně úplně černobílá.

A to, že je to možná do jisté míry živeno, ta aktuální kauza, někým, komu se úplně nelíbí, že třeba musel, a teď nemluvím o panu docentovi Šimetkovi, ale třeba někým, komu se nelíbí, že musel skončit právě proto, že třeba mu byly přerušeny určité aktivity, o kterých jsem hovořil, že byli zvyklí zkrátka využívat nemocnici pro svůj soukromý byznys, tak to také může být. Já tady nechci nikoho podezírat, ale zkrátka do jisté míry si myslím, že ta celá situace je velmi vyhrocená a ne možná úplně oprávněně.

Na druhou stranu je pravdou, že situace v nemocnici je problematická, bezesporu, ta komunikace napříč nemocnicí není optimální. Já jsem za poslední dny dostal řadu jak negativních, tak pozitivních komentářů vůči managementu nemocnice. Je tady několik petic, jedna na podporu současného vedení, další proti současnému vedení. Dostal jsem celou řadu e-mailů, které vyjadřují podporu řediteli Machytkovi i ze strany některých předností, primářů a tak dále, a samozřejmě i takové, které jsou k vedení negativní. Takže já bych řekl, že situace v nemocnici je rozpůlená, že jsou tam zkrátka dvě skupiny, jedna, která podporuje vedení, druhá, která nepodporuje. Je pravdou, že ta komunikace tam není úplně dobrá. Ta atmosféra do jisté míry napjatá je, to určitě nechci nikterak zpochybňovat.

A já jsem jasně řekl a teď jsem to tady popsal, že v pátek, když jsem osobně jel do fakultní nemocnice, abych si vyslechl všechny strany toho sporu, tak jsem jel tu situaci uklidnit. To, že se to nepodařilo, protože pan docent Šimetka, jak říkám, za dva dny změnil názor a rozhodl se, že se nevrátí na pozici přednosty, to situaci změnilo a já jsem v pátek prohlásil, že si chci vzít určitý čas na rozmyšlenou a chci situaci v nemocnici vyřešit v řádu dní, to znamená bezesporu v tomto týdnu finálně ta situace bude vyřešena bez ohledu na projednávání té věci zde na plénu Poslanecké sněmovny. Já se rozhodnu podle sebe, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, tak aby se situace v nemocnici uklidnila a nemocnice samozřejmě mohla fungovat bez nějakých větších problémů.

Takže tolik k tomu mohu říci. Situace mě určitě netěší. Ten mediální obraz je, řekněme, negativní, byť mám pocit, že někteří se vyjadřují v médiích a možná tu situaci... nebo ještě lijí olej do ohně, aniž by počkali na nějaké rozhodnutí nebo finální řešení, které určitě přijde. Jak říkám, v tomto týdnu chci situaci dořešit a samozřejmě můžu pak případně informovat, ale nemyslím si, že to je úplně nezbytně nutné. Bezesporu to bude i mediálně prezentováno.

Takže tolik jenom, abyste věděli, jakou měla ta situace genezi, že není černobílá, že odvolání určitých představitelů nemocnice bylo zcela namístě z mého pohledu. Na místě ředitele Machytky bych se zachoval stejně, pokud bych měl tyto informace. Ale samozřejmě určitě není to na druhou stranu zcela pozitivní. A stala se i bezesporu celá řada chyb z hlediska komunikace v rámci nemocnice. Takže na základě toho pak já budu řešit tu situaci dále. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za pozornost. Nyní by měl informaci doplnit ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga, ale ten je řádně omluven od začátku dne. Mám avizováno, že navrhovateli to nevadí. Takže pokud to nebude vadit ani sněmovně, tak budeme pokračovat. Proto se táži navrhovatele tohoto bodu poslance Leo Luzara, zda chce případně vystoupit a stane se zároveň zpravodajem tohoto bodu. Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych se nejdříve omluvil možná za to, že jsem tady toto téma na tuto ctihodnou půdu Sněmovny přinesl. Bohužel jsem očekával, že po té vyhrocené situaci, a ze slov ministra by to znamenalo, že se to vlastně děje teď, že je to aktuální. Ale ta situace tam už trvá skoro rok. Jinými slovy, rok se v ostravské fakultní nemocnici něco děje. A jelikož to řešení, které zaznělo v pátek v Ostravě, když jsem čekal, že tedy bude, a pan ministr řekl, že se přes víkend rozmyslí a rozhodne, s napětím jsem očekával pondělí. A nemuselo k tomu dojít. Bohužel v to pondělí ta informace, to řešení, na které všichni v Moravskoslezském kraji čekáme, tak prostě nepřišlo. Proto jsem se rozhodl, že to téma zvednu na tuto sněmovnu, protože si myslím, že jedna z velkých fakultních nemocnic v republice, jedna z oblastí, která má své problémy, Moravskoslezský kraj, si zaslouží odpověď na otázky, které zaznívají. A nezaznívají už jenom z odborné veřejnosti. Nezaznívá už to jenom zevnitř té nemocnice, ale dostalo se to bohužel – pro mě bohužel – i do obecné veřejnosti. Dostalo se to také mezi studenty lékařské fakulty, která je symbiózou přímo spojena s fakultní nemocnicí, a začalo to vyvolávat docela závažné otázky, které by měly zaznít.

Pan ministr tady použil argument, že by to měl být nějaký spor, historický spor mezi bývalým ministrem, bývalým ředitelem panem Němečkem a jeho novým nástupcem, který do této nemocnice přišel – dovolím si parafrázi –, aby zavedl nový pořádek. Tady použil určitý argument. A já se pana ministr zeptám. Hovoříte o odklánění nebo kšeftu se vzorky, které se dávají do soukromých laboratoří. Ptám se, jestli víte, kolik procent těch vzorků z celkových vzorků takhle bylo odkloněno a jestli to už skončilo, jestli pan Machytka jako ředitel to zastavil. Podle mých informací to bylo minimum procent, jestli se hovoří o dvou třech procentech těch vzorků, které šly do nějakých laboratoří, a hlavně proto, že to jinde nešlo udělat, a zda pan Machytka to vyřešil a zastavil a dneska pod jeho vedením už žádné vzorky nejdou do soukromých laboratoří třeba nějak spojených se stávajícími lékaři. Protože takový argument kdyby zazněl, možná že máte pravdu, ale bojím se, že vás špatně informovali při přípravě a že prostě ta situace není tak úplně černobílá, jak se nám snažíte říct, že ta nemocnice tehdy fungovala nějak a dneska už je to dobré. Ale i to bych byl ochoten vzít jako argument.

Ale má-li nastoupit krizový manažer, člověk, který má zavést pořádek v nemocnici, fakultní nemocnici, velké fakultní nemocnici, která byla dle vyjádření ministra dlouhodobě špatně řízena, tak se ptám, proč se 33 přednostů staví proti panu řediteli, proč se velká většina odborníků v té nemocnici staví proti. To tam všichni

tito přednostové jsou spojeni s tím minulým špatným kšeftem, který tam fungoval? Anebo je to o něčem jiném?

Já jsem měl možnost se pobavit s lékaři, kteří nežijí politikou jako my dva, kteří nefungují v různých politických přesvědčeních a nefungují v různých politických obrazech, které můžou na to působit, a teď mířím k bývalému angažmá pana kolegy Němečka jako ministra zdravotnictví. A samozřejmě to angažmá v ministerstvu mu mohlo poškodit reputaci a mohlo nějak v té nemocnici fungovat. Mířím k tomu, co se tam děje. A ti lékaři říkají, my jsme apolitičtí. Nás politika nezajímá. My chceme dělat svoji odbornost, svoji práci. A my nemáme čas na nějaké politické šarvátky a na nějaké záležitosti spojené s vaším výkladem nebo s tím, co se jakože děje. My chceme léčit a chceme léčit kvalitně a moderně. A nám se poslední rok prostě toto nedaří, protože my jsme počítali, ano, přijde nový ředitel, bude to nové, a teď v uvozovkách, koště, které dobře mete, udělá pořádek. My to ty dva tři čtyři měsíce přečkáme. Prostě vyřeší se tyto záležitosti a my budeme fungovat. Ale ono to nenastalo. A ono se to začalo stupňovat dokonce. Ono se to dostalo do toho, že se to začalo přelévat dokonce do lékařské fakulty. Ty osobní zájmy tam začaly jaksi zvyšovat ten svůj kredit v tom rozhodování, co je správné a co ne, od těch faktických věcí, o kterých by se mělo jednat.

A tady se začínám ptát, jestli ten člověk, který má za to zodpovědnost a byl pověřen řízením, byl jmenován a měl vyřešit ty problémy, jestli postupoval správně, jestli činil všechny kroky tak, jak měl dělat. Nikdo není neomylný, samozřejmě. A netvrdím, že pan Machytka není odborník. Ale asi bude mít problém v systému řízení, v komunikaci s těmi, se kterými má komunikovat, to znamená s těmi přednosty, není schopen jim vysvětlit svoji představu fungování a není schopen jim vysvětlit to, jak by ta fakultní nemocnice pod jeho vedením měla fungovat. A když se to dostane do toho stavu, že tady studenti jsou proti, jdou skoro do stávky, že zaměstnanci, ve velké většině odboráři, ve velké většině všichni protestují proti tomu systému, který je jim představován, tak je asi něco špatně.

A dle mého názoru to špatně je v tom manažerském řízení. Prostě pan Machytka může být dobrý lékař, to neříkám, že není, neznám ho vůbec osobně. Ale prostě ty jeho manažerské kroky a to, co učinil, v ostatních zaměstnancích fakultní nemocnice nevzbudilo důvěru, že ví, co chce, a ví, jak to řešit. Proto jsem očekával od vaší páteční návštěvy jasné řešení. Toto stávající vedení mělo nějakou dobu na to, aby tu situaci řešilo. Stál jste plně svou vahou ministra za těmi kroky, které byly činěny. A ta zodpovědnost samozřejmě spadá i za ministerstvem, protože fakultní nemocnice je ministerská záležitost, to si, myslím, rozumíme. A tady jsem to postrádal to pondělí. Proto bych rád, pane ministře, abyste to svou vahou funkce ministra řešil tuto záležitost.

Proto jsem také připravil návrh usnesení, které jsem ctěným kolegům na kluby rozdal. Dal jsem ho i vám, abyste se s ním seznámil. V podrobné rozpravě se k němu přihlásím. Ale dovolte mi, abych ho ocitoval již nyní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá ministra zdravotnictví, aby neprodleně vyřešil situaci ve Fakultní nemocnici Ostrava v souladu s většinovým požadavkem a názorem odborné veřejnosti a zaměstnanců Fakultní nemocnice Ostrava a Lékařské

fakulty Ostravské univerzity s cílem stabilizace obou organizací, které mají zásadní význam pro Moravskoslezský kraj a město Ostravu."

Myslím si, že tento návrh usnesení je průchodný v této Sněmovně a vás vybaví mandátem, abyste opravdu nestranně a jasně ve prospěch těchto institucí řešil problém, který tam nastal, a abychom to řešili k tomu, abychom se nemuseli za nějakou dobu zpátky vracet k tomu, že třeba akreditace Lékařské fakulty v Ostravě by mohly být zpochybněny, Akademický senát Ostravské univerzity by mohl být zpochybněn, popřípadě některé odbornosti na Fakultní nemocnici Ostrava, kterou považuji za špičkové pracoviště, by mohlo být odchodem těch garantů, těch, kteří to špičkové pracoviště tvoří, dojít k úhoně a mohli bychom reputaci této instituce jako Fakultní nemocnice v Ostravě ztratit, popřípadě ten kredit by mohl být směrem tam, kam bychom nechtěli, aby šel, a nechci používat výrazy, které jsou nehodné této ctěné Sněmovny.

Tolik mé úvodní slovo, pane ministře. Pevně věřím, že návrh usnesení není mířen proti vám, to myslím z toho i vnímáte, ale je to mířeno k tomu, aby se řešila ta situace, a řešila se rychle a razantně. Vím, že ti studenti, a mně psali studenti a vy jste o tom také hovořil, dostal jsem jejich prohlášení a jsou z toho nešťastní. My jsme jako stát zažili dvouvládí, to není vaše vina, to jsme nemohli ani řešit, že soud rozhodl o neplatnosti odvolání. To jsme zažili, měli jsme dva policejní ředitele. Není to lehká situace, to si asi uvědomujeme, není to ani to řešení jednoduché. Přesto se to stát může. Ale nechat to jenom takhle volně, že tady fungují dva děkani a teď kdo, jak, co a možnost zpochybňovat všechna ta rozhodnutí, která se učinila, to je docela velký problém. A to už i ta akademická obec vnímá a cítí docela citlivě.

Vnímám, že pan ministr školství, teď k němu hovořím, vlastně je omluven. Mluvil jsem s jeho pracovníky z ministerstva a upozornil jsem je, že bych velice rád, aby se také zaměřili na to, jestli akademický senát a všechny ty kroky, které činil, protože je zpochybňována i funkce akademického senátu, aby ověřil, jestli odpovídají školskému zákonu, jestli byly činěny kroky tak, jak by měly být činěny, aby nedošlo ke zpochybnění těchto kroků. Ale také je to řešení, které bude vyžadovat dle mého názoru pomoc zvenčí. Protože to řešení mezi dvěma – a teď zase výraz kohouti na jednom hřišti – je trošku problém. A tady se bude muset trošku zohlednit i ta okolnost, která tomu předchází, to spojení s fakultní nemocnicí, které je velice důležité, a také názory odborné veřejnosti, názory lidí, kteří v tom jsou spojeni. A pevně věřím, že z dnešního jednání, pokud toto usnesení ctěná Sněmovna přijme, přijde i vaše jasné rozhodnutí a již se Fakultní nemocnicí v Ostravě, touto kauzou, nebudeme muset nikdy zabývat a budeme jenom hrdě hovořit o tom, jak fakultní nemocnice funguje a jak jsou dobře řízeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které jsou přihlášeni čtyři poslanci. Je to pan poslanec Leo Luzar, pan poslanec Svoboda, pan poslanec Juříček a pan poslanec Vondrák. Předpokládám, že pan poslanec Luzar svou řeč již přednesl. A nyní se hlásí s přednostním právem pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, pokud se bavíme o těch detailech, tak interní audit, který byl proveden, zjistil, že z celkového množství laboratorních vyšetření zadaných za poslední tři roky externě z Ústavu patologie Fakultní nemocnice v Ostravě šlo 50 % do laboratoří majetkově propojených s pracovníky fakultní nemocnice. Tito zároveň prováděli hodnocení externích laboratoří. To znamená, ti, kteří vlastnili ty laboratoře, zadávali vzorky do těchto laboratoří a zároveň prováděli pravidelné hodnocení těchto laboratoří tak, aby ta spolupráce s nimi pokračovala. Takže já nevím, jestli to je věc, která je normální, asi pro někoho ano, ale pro mě skutečně ne. A v tomto směru si myslím, že to personální rozhodnutí bylo naprosto namístě a že každý si musí uvědomit, že buď chce pracovat pro státní nemocnici, kde si myslím, že jako přednosta nemá úplně špatný plat, anebo chce dělat svůj soukromý byznys. Ale dohromady to nefunguje. A tady si myslím, že to bylo namístě. Souhlasím ale s tím zároveň, že ty další kroky určitě nebyly úplně šťastné a že ta komunikace tam není optimální, v nemocnici, to já vůbec nezpochybňuji. To, že jsou tam zkrátka dvě skupiny, a já bych ani neřekl, že je to nějaká drtivá většina. Já jsem jednal i se zástupci všech odborových organizací, viděl jsem vyjádření například Lékařského odborového klubu, který měl jiný názor než organizace, která většinou mluví do médií.

Takže ta situace je spíše řekl bych rozpolcená, není většinová, ale to je určitě také něco, co není v pořádku, to bezesporu souhlasím. A musí se to řešit, to určitě ano. Já to budu řešit bez ohledu na usnesení této Sněmovny. Jak říkám, to, že v pátek se ta situace nevyřešila, bohužel musím říci, nebylo úplně mojí vinou, protože pokud by odvolaný přednosta gynekologicko-porodnické kliniky držel tu pozici, kterou ještě prezentoval ve středu, tedy že se dohodl s ředitelem Machytkou na tom, že nastoupí v pátek zpět na pozici přednosty gynekologicko-porodnické kliniky za úplně stejných podmínek, a s tímto já jsem v pátek do Ostravy jel, to znamená, že ta situace by se uklidnila, a on to i takto prezentoval, že proto to činí, tak bychom asi měli dneska situaci také jinou. To, že on v pátek z nějakého důvodu, a já nevím úplně přesně, kde ty důvody byly, změnil ten názor, tak samozřejmě situaci ještě více vyhrotilo. Ale tady si myslím, že to možná nebylo úplně z jeho strany férové. Ale nechci nikomu úplně sahat do svědomí, proč se to změnilo, proč se za dva dny změní názor, jestli nastoupí, nebo nenastoupí. To je věc samozřejmě jeho osobní. Ale tu situaci to změnilo.

A proč jsem nerozhodl včera? Já jsem včera byl v zahraničí, byl jsem zastupovat Ministerstvo zdravotnictví, resp. Českou republiku, na zasedání Visegrádské čtyřky na Slovensku, takže proto jsem tu situaci včera neřešil. Takže dnes jsem vlastně první pracovní den v České republice a věřte, že v tomto týdnu situace bude dořešena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Černohorský, poté do rozpravy pan poslanec Svoboda. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji, dobrý den. Já bych chtěl jenom zareagovat na pana poslance Luzara nebo i pana ministra. (Předsedající: Mým prostřednictvím prosím.) Prostřednictvím pana předsedajícího. Pan poslanec Luzar tady totiž položil docela zajímavou otázku, zdali se tam ty vzorky do těch firem posílají stále ještě doteď a zdali ještě existuje někdo, kdo taková vyšetření dělá, což je docela důležitá otázka v rámci hodnocení celé té situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Svobodu do rozpravy.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, to, že jsem se přihlásil k tomuto pultu dnes, k tomu mě dovedlo to, že pan ministr hovořil o tom, že ostravská nemocnice je jedna z 15 nemocnic, které má na starost. O ostravské nemocnici není možno takto hovořit. Ostravská nemocnice je mimořádná nemocnice svým umístěním, prostorem, který obsluhuje, v uvozovkách řečeno, a celoregionálním nemocničním vybavením. Jedna závažná věc také je, že ostravská nemocnice má lékařskou fakultu. Lékařskou fakultu, která je v naší zemi nejmladší, nemá ani deset let, a je to lékařská fakulta, která takovými věcmi ztrácí na kreditu, a její absolventi budou pochopitelně mít horší možnost uplatnění než absolventi z normálních fakult. To je mnoho věcí, které jsou velmi důležité. Proto jsem se rozhodl promluvit.

Samozřejmě boj s korupcí je drahý, vždycky stojí strašně moc – času, peněz, svobody. Ale všechno to musí mít nějakou úměru. Musíme se snažit tak, abychom dokázali zachovat funkci těch věcí, které máme na starosti. Kdyby fungovala normální Akreditační komise, která fungovala do minulého roku, tak v tuto chvíli přijde lékařská fakulta a ostravská nemocnice o akreditaci. Protože odchod tolika přednostů, kteří jsou garanty těch oborů, nemůže být jen tak. Ta garance se musí něčím nahradit. O to se nikdo nestaral, tam nebyl nikdo jmenován novým oborovým garantem. A bez oborové garance to studium v rámci Evropské unie ztrácí svoji evropskou platnost. Prostě proto, že absolventi našich lékařských fakult mají oprávnění provozovat tu praxi ve kterékoli zemi Evropské unie, a je to proto, že splňujeme nějaké vzdělávací podmínky. A mezi ně patří i to, že ta pracoviště jsou akreditovaná, a tím akreditačním procesem stát garantuje to, že kvalita a rozsah výuky odpovídá evropským kritériím. To je druhá velmi závažná věc.

Samozřejmě pokud dojde k výměně tolika přednostů, je to jiná situace, než když ministr Němeček za celou dobu svého působení vyměnil tolik a tolik přednostů, oni také přednostové stárnou, odcházejí do důchodu, čili ten počet té výměny je veliký. To, co ve mně vzbuzuje určitý neklid, je to, že se od začátku říkalo, že v ostravské nemocnici bude mít pan ředitel Němeček obrovské problémy díky svému fungování ve vládě. Fungování ve vládě – to není o ničem jiném než o tom, že možná v nějaké podobě nevyhovoval vládnímu vedení. Ale tam nedošlo jenom k výměně přednostů klinik, tam došlo k výměně v managementu. Šéfkou personálního oddělení tak obrovské fakultní nemocnice s tak obrovským dosahem je nyní žena, která s tím povoláním žádnou praxi nemá, je absolventka nějaké střední školy učitelské. Nechci

to vzdělání nijak snižovat, ale je to pravda, že je to vzdělání, které nemá s personalistikou nebo managementem nic společného. A v tom vidím celého zakopaného psa. Pokud se něco likviduje a uklízí a uklízí se tak, že je úplně jedno, co všecko spadne a jestli ten stroj bude fungovat dál, nebo jestli se zastaví, je to manažersky špatně. V takovéto situaci ten manažer musí být schopen zachovat chod věci, kterou napravuje. Napravit nelze tím, že něco zničím. Tak to nefunguje a v medicíně už by to vůbec tak fungovat nemělo.

Docent Šimetka je mimořádný odborník ve svém oboru. Říkám to s plnou vahou toho, že mám stejné povolání jako on a znám ho od mládí. On je tam dneska vlastně už více než deset let ve vedoucí funkci. Je to obor, který je dneska téměř na vymření. Toto povolání nechce skoro nikdo dělat, zodpovídat za porodnici a gynekologii, to je velmi, velmi obtížné povolání. Doktor Šimetka je vynikající odborník a je to slušný člověk. Slušný člověk říkám s tím velkým S na začátku. Jestliže on řekne, že není schopen na tom postu zůstat, vyvolává to ve mně více než pochybnosti o tom, že v nemocnici je všechno v pořádku. A jestliže v půlce týdne říkal, že se vrátí na post přednosty, a v pátek řekl "s tím ředitelem to opravdu nejde, já nejsem schopen s ním kooperovat", to jsou jeho slova, tak je něco špatně, pane ministře. A to se musí řešit.

A já jsem přesvědčen o tom, že tato Sněmovna má právo k tomu něco říct. Je to o té bazální a základní péči o naše občany. Je to oblast naší republiky, která má velmi mnoho jiných problémů, a ten problém navíc s problémem nemocnice a fakulty je skutečně více než nedobrý, abych použil jemného slova.

Jsem přesvědčen o tom, že v případě, když uplyne rok a změny, které jste si přál, nenastaly, je načase hledat jiný způsob řešení. Já neříkám nic jiného než to, je načase hledat jiný způsob manažerského řešení tohoto problému! A je to problém zdravotnický, je to problém univerzitní, je to problém lidský! A znovu říkám kruhem zpátky, a toto musí být někdo, kdo dokáže věci řešit, kdo má manažerské schopnosti a kdo je schopný komunikovat. Víte, lékaři jsou zvláštní sorta. Číšníci říkají, že jsou to nejhorší hosté, protože všemu rozumějí a vždycky mají pravdu. To ve vás trošku zůstává, když rozhodujete o takových věcech, jako je nemoc, nebo těžká nemoc. Ale na druhou stranu jsou to lidé velmi komunikativní, protože je to jejich povolání. Oni dneska fungují vlastně jako zpovědníci, protože v naší bezvěrské zemi se lidi nechodí tak moc radit do kostela, jako se radí se svými lékaři. A lékaři jsou zvyklí hledat řešení. Jsou zvyklí hledat řešení a vědí, že v jejich profesi neexistují opravné prostředky, a proto se snaží to řešení hledat rychle a dobře. Nevěřím tomu, protože já ty lidi znám, některé z nich vlastně odmlada jako začínající lékaře, některé jako rovnocenné kolegy, že by tito lidé nebyli ochotni přistoupit na nějaké řešení, které by bylo funkční. V takovém počtu, v jakém to tam je, je to prostě té situaci neodpovídající.

Neříkám žádné usnesení, které by se mělo hlasovat. To, co říkám, je můj apel na vás, pane ministře. Řešte to skutečně vážně. A neřešte to s pocitem, že máte nějaký směr, něco jste chtěl a že to chcete prosadit. Řešte to tak, aby to bylo řešení věci prospěšné. A když řeším něco prospěšně, tak mnohdy musím říci: Udělal jsem nějakou chybu, ale já ji pokud možno co nejrychleji napravím." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobrý večer. Já tady vidím s přednostním právem pana ministra, že by se vyjádřil. Je to jediné přednostní právo, dám vám slovo. A následně by se tedy připravil v obecné rozpravě pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

K lékařské fakultě. Nevím, jestli pan Machytka ohrožuje lékařskou fakultu. Za prvé ve funkci je nikoliv rok, ale asi šest měsíců, on byl jmenován v dubnu, takže nevím, jestli on je strůjcem problémů lékařské fakulty. Problémem lékařské fakulty bylo, že lékařská fakulta, a nevím, kdo přesně, nebyla schopna procesně zvládnout změnu na pozici děkana. To je prostě fakt, na základě kterého docent Zonča, který byl jedním z dvou děkanů, tedy odvolaným děkanem, napadl tuto proceduru u soudu a třikrát uspěl. Soud třikrát rozhodl, že tedy má být navrácen. A to je samozřejmě problém, to určitě není nic optimálního, ale zkrátka někdo na té fakultě pochybil a tímto způsobil ten problém. To, že je samozřejmě dneska situace problematická z pohledu vypisování výběrových řízení a podobně, protože se musí dohodnout ředitel a děkan, a děkan v zásadě dnes úplně není, neví se úplně přesně, kdo to je, to samozřejmě způsobuje také problémy.

Je jasné, že ten vztah mezi lékařskou fakultou a nemocnicí je velmi nedobrý už nějaký čas právě i díky těmto změnám, které byly vyvolány v minulosti. Je to možná jedna z prapůvodních příčin současných problémů. Je třeba, aby fakulta měla jasného, nezpochybnitelného děkana, který bude standardně fungovat s ředitelem nemocnice i do budoucna, a celková komunikace bude fungovat lépe. Na druhou stranu si nemyslím, že by byla nějakým způsobem ohrožena péče v rámci fakultní nemocnice. Já jsem řekl, že to je jedna z několika fakultních nemocnic, kterou Ministerstvo zdravotnictví řídí. Nechci ji vůbec nikterak tímto shazovat. Je velmi důležitá pro region. A také si myslím, že péče o pacienty rozhodně nebyla nikterak zásadně ohrožena za poslední měsíc, to si myslím, že tak není. To, že ta situace je tam komplikovaná z hlediska komunikace, to je pravdou, ale neřekl bych, že by to mělo nějaký přímý dopad na pacienty.

Takže to jenom na dokreslení těch problematických vztahů, které jsou mezi lékařskou fakultou a nemocnicí a které se bezesporu musí vyřešit tím, že bude jmenován standardní, dlouhodobý děkan, který nebude nikterak zpochybněn. A věřím tomu, že pak i ta situace celkově se také výrazně stabilizuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou by tedy vystoupil pan poslanec Svoboda. A je to jediná faktická poznámka v tuto chvíli, takže pak by se připravil pan poslanec Pavel Juříček. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, omlouvám se za svou faktickou poznámku, ale já musím uvést na pravou míru některé skutečnosti, které se týkají lékařské

fakulty a fakultní nemocnice. Lékařská fakulta a fakultní nemocnice jsou dvojčata, dokonce srostlá dvojčata. Ty prostě mohou fungovat jenom navzájem. V okamžiku, kdy začnete bořit nemocnici, říkám to jako přenesené slovo, tak zároveň boříte fakultu. Prostě proto, že ta nemocnice vyučuje a zajišťuje výuku v klinických oborech. V okamžiku, kdy kvalita nemocnice klesá, automaticky klesá kvalita lékařské fakulty. Proto také ten systém je nastaven tak, že o přednostovi kliniky skutečně rozhodují akademici i ředitel. Dokonce ve jmenování přednosty té školské funkce má jakoby větší sílu v zákoně děkan. A my jsme teď v situaci, kdy tam jsou dva děkani, jeden byl jmenován, druhý byl vrácen do funkce a manažersky se to rozhodlo – víte jak? Tomu děkanovi, který tam byl jmenován, řekli: Prosím tě, ty nedělej zatím žádný velký rozhodnutí a počkej, až ten mandát tomu druhýmu doběhne. – Protože každý děkan je volen na čtyři roky, bylo to na tři, teď je to na čtyři, a on mu ten mandát má skončit. No to je manažerské rozhodnutí par excellence! A takto to funguje.

A jestli chcete něco slyšet. Já vám s garancí svých zkušeností, co mám s medicínou, garantuji, že lékařská péče tam trpí. V okamžiku, kdy se začne rozpadat, kdy ztratí svoji hlavu, protože nemocnice, klinika je loď, která má kapitána, a pak jsou ty další šarže dál, a když je rozbijete, tak to přestane fungovat. Já vám garantuji, že ta péče trpí. Garantuji, dávám na to ruku do ohně. Vím to velmi dobře. Proto to nelze takto zlehčovat. (Předsedající upozorňuje na čas.) Proto je nutné to brát naprosto vážně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a nyní bych tedy vyzval pana poslance Pavla Juříčka, aby vystoupil v rozpravě, a připraví se pan poslanec Ivo Vondrák. Máte slovo, prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já bych se chtěl věnovat spíše jen faktům.

Je nutné říci, že pan MUDr. Evžen Machytka vlastně po x letech se vrátil ze Spojených států, kde pracoval jako gastroenterolog s vynikajícími doporučeními právě od jednotlivých CEO jednotlivých nemocnic. Mezi nemocnicemi, ve kterých pracoval, byla i Mayo University Hospital.

Zároveň když se přihlásil do výběrového řízení, a teď už nevím, kdy to bylo, převyšoval všechny ostatní kandidáty velkými znalostmi v oboru, velkým rozsahem znalostí i manažerských ze Spojených států, kde je běžné, že zároveň i univerzity a fakulty zakládají svoje startupy, kde on je taktéž zakládal. A to výběrové řízení, řekněme, že vyhrál o velký parník – převyšoval ostatní kandidáty řekněme o několik tříd. Zároveň měl jakousi zkušenost z České republiky, ať už z Brna, anebo z Ostravy, a zároveň měl zájem, aby se obklopil i dalšími lidmi ze zahraničí, což měl být právě doc. Zonča, který v případě, kdyby fungovala lékařská fakulta, tak by se mohl stát přednostou chirurgie. Je to člověk poměrně mladý, ale v chirurgii ve Švýcarsku a v Německu s neuvěřitelnou reputací, a je to člověk, který si troufá dělat těžké a složité věci, ne jednoduché a běžné, které právě byly typické toho předcházejícího přednosty, který pracoval jako přednosta chirurgie ve Fakultní nemocnici Ostrava.

Ten první odchod, který byl takto signalizován, byl vlastně na základě vlastní žádosti pana profesora Penka, který věděl, že přece jenom čas už nějakým způsobem odchází, a takhle byla jakási dohoda. Doc. Zonča je několikrát potvrzen, že je docentem (děkanem), protože tři rozsudky správního soudu, z toho jeden Nejvyššího správního soudu, jasně říkají, že děkan lékařské fakulty nebyl jmenován oprávněně, což byl ten předcházející pan děkan, a že bylo nezákonně manipulováno s členstvím akademického senátu. Jinými slovy, ani akademický senát nebyl složen správně a z nesprávného složení akademického senátu vzešla tato situace. Následně na to i přesto, že tyto kroky krajský soud vyhlásil, i Nejvyšší správní soud, tak pan rektor ostravské univerzity tyto kroky nezávislého soudu nemínil respektovat. A my jsme se několikrát sešli s panem profesorem Latou a prosili jsme ho o součinnost právě proto, neboť děkanem, který byl neoprávněně na základě zmanipulovaného akademického senátu jmenován, byl zrovna člověk, který měl ty laboratoře, o kterých tady hovořil pan ministr. Ta kauza je opravdu poměrně složitá, a pokud se bude chtít Sněmovna tímto skutečně do detailů zabývat, tak si myslím, že je vhodné potom vyhlásit, aby vznikla nezávislá vyšetřovací komise, ale nikomu z nás to nebude příliš příjemné.

Takže jenom abych se vrátil. Pan MUDr. Machytka je člověk nezkorumpovatelný a člověk částečně vychovaný v zahraničí, který jasně vždycky prosazuje právě tu nemožnost korumpovatelnosti. Jeho kroky na začátku jsem popsal. A on následně nato, když provedl jakýsi finanční a právní audit, tak odvolal právě ty lidi, kteří byli vázáni na ty penězovody. Je nutné říct, že do dnešního dne mám zprávu, že se podařilo ušetřit nemocnici zhruba 50 mil. korun; 50 mil. korun v rámci miliard samozřejmě není příliš mnoho, ale jsou to penězovody, které jsou jasné.

Já bych se chtěl ještě teď ale vrátit k jedné věci – abychom si říkali, že člověk, který odvolá lidi, kteří jednoznačně na těch penězovodech stáli, by měl být námi respektován a měli bychom před ním smeknout. Ne to, že bychom si řekli, že sice je to nějaká míra, ale poškodí to celou lékařskou fakultu anebo to poškodí fakultní nemocnici. Myslím si, že jsme tady od toho, abychom podporovali opravdu nezkorumpovatelnost. A to si myslím, že pan MUDr. Machytka jednoznačně prokázal. On věděl, že jde do jámy lvové a že se mu nebude snadno dýchat.

Druhou věcí je, že když se prokázalo, že doc. Zonča je děkanem, tak přesto jeho děkanská pozice nebyla umožněna a on jako vynikající chirurg v podstatě nemá důvod, aby se tady v České republice nějakým způsobem zdržoval, a raději z toho trošku zahnízděného rybníčka odešel zpátky tentokrát do Rakouska, kde pracuje jako chirurg v privátní salcburské nemocnici.

A na závěr bych vám chtěl přečíst ještě jeden dopis, který poslal pan profesor Grundmann panu rektorovi, který slíbil opakovaně podáním ruky několikrát součinnost k tomu, aby se vyhlásila výběrová řízení na nové přednosty a zároveň aby mohli být noví přednostové jmenováni.

Chci říct, že to, co udělal doktor Machytka směrem k panu doktoru Ondřejovi Šimetkovi, nebylo dobře. Ještě jednou: nebylo to dobře. Ale on měl právní analýzu, na které se ukazovalo to, že pan předcházející ředitel podepsal cestovní zprávu panu doktoru Šimetkovi na tři měsíce jako lékaři bez hranic. Odešel na tři měsíce a zároveň nebyl tím pádem v podstatě přednostou, nebo funkčním přednostou porodnicko-

gynekologického primariátu a zároveň měl na starosti naprosto nesmyslně výstavbu nových porodnicko-gynekologických sálů za 180 milionů korun, kdy hrozilo, že při nepřevzetí jednotlivých předávacích protokolů přijde nemocnice o 60 milionů korun dotace. Na základě právní analýzy, kterou mu předložila právní kancelář, s kterou fakultní nemocnice spolupracuje, na základě těchto věcí, nikoliv odbornosti, vynikající odbornosti pana Šimetky, ho odvolával, protože měl konkrétní fakta, na základě kterých přednosta nesplnil jakousi roli. Ale nesmyslnou roli, která byla nastavena v minulých obdobích předcházejícím vedením nemocnice.

Je samozřejmě iluzorní si myslet, že lékaři, odborníci, odborná byrokracie, která se má skutečně věnovat jenom těm věcem, kterým rozumí, bude stavět pavilony, bude říkat, jestli tam má dostatek železa, betonu a jestli ta optická vlákna jsou správně rozdělena. To je prostě nesmysl. Toto chce doktor Machytka změnit na projektové řízení, tak aby lékaři se mohli věnovat opravdu své lékařské práci a mohli dělat věci efektivně, nikoliv takto.

Ale to prostě byla pochybení, která, když se zjistila, tak já sám jsem se sešel s panem doktorem Šimetkou a dvě hodiny jsem ho přemlouval, že toto pochybení doktora Machytky je taktického rázu, je špatně a že pan doktor Šimetka, který má skutečně renomé po celé České republice, ale i v zahraničí, se má vrátit do své pozice. A že se mu doktor Machytka omluví na základě té blbé právní analýzy. Pak do toho vstupoval pan ministr, který ho taktéž přesvědčoval, a zdálo se, že pan ministr ho přesvědčil. Pak už vzniklo to, co už jsme tady slyšeli.

Ale ještě bych vám chtěl opravdu na závěr jenom říct. Jsou tady skutečně dvě "znepřátelené" strany. Ale je pravdou, že kdyby tady byl na té manažerské pozici kdokoliv z vás a byl vlastně v klepetech různých mediálně živených záležitostí a zároveň nefunkční lékařskou fakultou a nesoučinným rektorem, tak on ten člověk je vlastně úplně v pasti. Ten člověk sám samozřejmě bojuje a má chuť to vybojovat, protože mezitím už nastartoval, jakým způsobem bude spolupracovat Fakultní nemocnice Ostrava s Olomoucí, s profesorem Havlíkem, jak bude spolupracovat s Fakultní nemocnicí ve Zlíně, s doktorem inženýrem Maráčkem, tak aby se dělaly společné nákupy, tak jak je to běžné v zahraničí, tak aby se ušetřilo a tak aby zůstalo více peněz na lékaře a sestry. Protože ta minimalizace nákladů je vlastně definovaná už z podstaty rozdělování peněz ve zdravotnictví.

A jak už jsem říkal, teď jenom názor. Mimo těch petic, kdy na jedné straně asi třicet lékařů odmítá doktora Machytku, na druhé straně je dneska petice asi o 150 lékařích a sestrách, kteří doktora Machytku podporují. Ale názor pana profesora Grundmanna, který je velmi respektovaný člověk, si myslím, že stojí za to, abych vám část těch jeho věcí citoval. Takže otevřený dopis ohledně nespokojenosti lékařů vedení Lékařské fakulty Ostravské univerzity. Tento dopis píše pan profesor Grundmann profesorovi Latovi: "Vážený pane rektore, obracím se na vás se zájmem na vyjádření nespokojenosti lékařů Fakultní nemocnice Ostrava a členů akademické obce Lékařské fakulty Ostravské univerzity.

Za prvé, zastání pana docenta Zonči. V úvodu – (Silný hluk v sále. Předsedající žádá o klid.) Děkuji.

V úvodu hned řeknu, že doc. MUDr. Pavel Zonča, Ph.D., FRCS, MBA, vykonal pro lékařskou fakultu obrovský kus práce a v lékařských i nelékařských oborech nastoupil jedinou možnou cestu pro lékařskou fakultu. Oba jako lékaři víme, že získání doktorských programů ve všeobecném lékařství a další vědecké počiny pana děkana Zonči byly přelomové a nové vedení na ně nenavázalo. Pomluvy docenta Zonči jsou naprosto založené na lžích a dezinformacích. Jsem již starší člověk, a tak se nebojím stát za svým názorem a nehodlám se smířit se zastrašovacími metodami vůči současnému vedení.

Nelegitimní složení lékařské fakulty – další bod. Svou nespokojenost primárně vyjadřuji ve vztahu akademického senátu lékařské fakulty, který dle mého názoru nevykazuje legitimní složení, a to s ohledem na judikaturu Krajského soudu v Ostravě a Nejvyššího správního soudu, které má sice vedení lékařské fakulty k dispozici, nicméně ve vztahu k ní nepřistupuje s dostatečným respektem a doslova bych řekl, že to, co probíhá, je opakované maření soudních rozhodnutí za situace, kdy příslušnými soudními orgány je sděleno, že určité rozhodnutí je vydáno senátem ve složení, jež neodpovídá předpisům, a tudíž má toto složení s velkou pravděpodobností vliv na zákonnost přijatých rozhodnutí."

A takhle pokračuje dál třemi stránkami, kde se jasně postavil za docenta Zonču a za doktora Machytku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu dvě omluvy. Pan předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Dominik Feri se omlouvá mezi 18.15 a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Teď máme tedy nějaké dvě minuty. Chtěl bych jenom říci, že jsem zaznamenal, že původní dohoda byla, že budeme končit v 19 hodin, nicméně nyní jsem zaznamenal návrh na to, abych nepřerušoval pana poslance Černohorského, který je s faktickou poznámkou. Že by byla vůle tento bod doprojednat. Nejedná se o zákon, můžeme hlasovat o usnesení i po 19. hodině, respektive jednací den je do 21 hodin.

Takže se možná v předstihu zeptám tedy do pléna, abych už nepřerušoval pana poslance, zdali souhlasíte s tím, že to doprojednáme i po 19. hodině. Ptám se předsedů poslaneckých klubů, případně jejich zástupců. Takže je ticho, tak budeme tedy jednat i po 19. hodině.

Nyní tedy vyzvu s faktickou poznámkou pana Lukáše Černohorského a připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Dolínek. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já bych rád zareagoval na to, že pan Machytka měl velký náskok v rámci výběrového řízení. On skončil stejně hodnocený jako druhý kandidát a to byl pan Havrlant. Takže to bylo asi spíše subjektivní hodnocení. Tohle je potřeba uvést na pravou míru.

Ale já jsem dostal ještě jeden zajímavý... Nebo glosu jednoho z novinářů z Moravskoslezského deníku, kterou teď prostřednictvím pana předsedajícího přečtu, a rád bych položil panu poslanci Juříčkovi potom následně otázku: "Zajímavější

ovšem je, že na povrch začínají vylézat i nové souvislosti. Některé mohou být spekulace, jiné do sebe podezřele zapadají. V kuloárech se stále hlasitěji mluví o tom, že Machytka se stal ředitelem FN díky přímluvě dvou regionálních představitelů hnutí ANO. Jedním z nich je Pavel Juříček – poslanec, velkopodnikatel z Opavska, který má na ministra zdravotnictví velký vliv. Byl ve výběrové komisi na šéfa FN a pro Machytku tam usilovně horoval. Ještě zajímavější roli ale podle všeho sehrává senátor za ANO Peter Koliba, porubský lékař, který je mimochodem gynekolog. A právě nedávné nesmyslné odvolání přednosty porodnické kliniky Ondřeje Šimetky bylo posledním démantem na náhrdelníku nesmyslných rozhodnutí Evžena Machytky." Jinak cituji z glosy Aleše Uhra.

Já bych se tady rád pana poslance zeptal, případně i pana ministra, zdali to bylo opravdu tak, že byl pan Machytka prolobbován a případně na základě čeho byl tedy preferován pan Machytka, naopak, když pan Havrlant byl podporován právě i fakultou ostravskou? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vám jenom poprosil, abyste se oslovovali prostřednictvím předsedajícího. Takže děkuji jinak za dodržení času.

A s další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Dolínek. Zatím je to poslední faktická poznámka, takže se eventuálně připraví, pakliže nastoupí další, pan poslanec Ivo Vondrák s vystoupením. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý večer, kolegyně, kolegové. Částečně jsem chtěl říct to co předřečník, že opravdu bych poprosil pana poslance, aby nebyl zavádějící. Ve výběrovém řízení jednoznačně byli dva kandidáti ve finále se stejným počtem bodů. Až náměstek pana primátora udělal rozbor. Pardon, pan náměstek pana ministra udělal rozbor, který jednoznačně doporučil jednoho z kandidátů, což plně respektuji. Je to klasický postup. Ale prostě nezavádět tady, že někdo byl o míle dál apod.

A druhou věc jenom. Pan Němeček byl ve funkci 13 let. A pan ministr zmínil 16 výměn. Tady to bylo 6 měsíců a pět výměn. Opět. Já jenom bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího jenom požádat, já myslím, že to dneska neprojednáváme kvůli panu Němečkovi, nikdo ho zde nezmiňoval. A myslím si, že to byla zbytečná paralela. Já bych se tady chtěl postavit za pana ministra v jedné věci, že určitě je to nelehké to vyřešit. Je to velmi komplikované, jak zde bylo popsáno. Ten celý obor na vysoké škole je tam mladý. Ta situace je tam komplikovaná. A o to víc bych to nechtěl ještě hyzdit paralelami z minulosti. Já myslím, že se k tomu musíme postavit, jak to je, a vyřešit tu věc.

Já si velmi vážím pana docenta Svobody v té odborné části, jak o tom hovořil, a historicky za naši osmiletou zkušenost a spolupráci mohu říct, že takřka z 90 % se v odborné části nikdy nemýlil. Proto ta slova, co zazněla, myslím, že je dobré brát velmi vážně zde.

A poslední věc. Mě velmi mrzí, že stávající ředitel ostravské nemocnice pana ministra vystavil takové trapnosti, jako je to, že zde dnes trávíme hodinu času zabíháním do podrobnosti, kdo kde řídí jakou část fakulty, kdo je kde přednosta, kdo

kam posílá jaké vzorky. To sem nepatří. Aby pan ministr byl vystaven tomu, že něco si musí po telefonu dohadovat s nějakým přednostou, a ředitel to není schopen garantovat, to je podle mě trapné.

Takže já si pevně doufám věřit, že (upozornění na čas) pan ředitel sleduje tu situaci a svoji odpovědnost vyvodí urychleně v řádu hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy v obecné rozpravě pan poslanec Ivo Vondrák. Tak, pane poslanče, máte slovo. A připraví se pan poslanec Válek.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobrý večer, dámy a pánové. Věcně, stručně. Za prvé nejsem schopen a nemůžu potvrdit či vyvrátit lékařské dovednosti pana docenta Zonči či doktora Machytky. To je první věc. Co ovšem můžu jako člověk, který stál v čele akademické instituce poměrně dlouhou dobu, hodnotit výsledky manažerské práce pana Machytky. Dobrý manažer musí mít svoji vizi a musí pro ni získat lidi. Výsledek je takový, že personální politika vede až k destrukci celé FN. A to, že tady zaznělo, že nemocnice je rozpolcena, je prosím vás důkaz toho, že to pan ředitel nezvládá. Prostě tak to je. Nemůžete jako ředitel během devíti měsíců, co tam působí, v podstatě dovést nemocnici do takovéhoto stavu. Dokládá to nakonec i stanovisko 34 primářů, přednostů a jejich zástupců, kteří v podstatě – a teď budu citovat – vyjadřují významné narušení důvěry v osobu ředitele a požadují odstranění atmosféry strachu a nejistoty, která v nemocnici panuje. Já si myslím, že to je docela zjevné, a myslím si, že tady není o čem moc diskutovat.

Nyní bych se chtěl zastat pana docenta Šimetky. Já jsem měl za tu dobu možnost se setkat s celou řadou lékařů z FN. Řešíme to déle než 14 dnů. Ta nemocnice je v těchto problémech delší dobu. Docent Šimetka byl odvolán takovým způsobem, že do půlnoci musel opustit svoji kancelář a odnést si své věci v krabici! Když měl být uveden zpátky do své pozice, tak požadoval po řediteli, aby se mu omluvil. A byl označen za člověka, který je agresivní. Nezlobte se na mě, takto se nejedná s přednostou kliniky, který má akademický titul a navíc ještě skutečně pracuje pro Lékaře bez hranic, což bych považoval za pozitivní, protože obětuje svůj čas a v podstatě nasazuje možná někdy i život v takovýchto situacích.

Takže prosím, já bych chtěl říct, že ta situace je vážná. Myslím si, že skutečně není správné, že ji řešíme tady na půdě parlamentní Sněmovny, protože to není vhodné. Ale domnívám se – a my jsme takto vyjádřili své stanovisko i s panem primátorem, protože jsme v podstatě vystaveni také tlaku dané situace. Mimochodem, i já ze své funkce hejtmana de facto a de iure musím zodpovídat za stav zdravotnictví v našem kraji a FN je klíčová. Prosím tedy, abychom se shodli na tom usnesení, a pokud možno situaci si vyřešili, tak jak to tady zaznělo. Já se domnívám, že by bylo, a tady to zaznělo už z úst předcházejícího řečníka, že by nejlepší bylo, kdyby pan ředitel takto učinil sám a dobrovolně a odešel se ctí. Nikdo se ho samozřejmě nechce dotknout, ale je to rozhodnutí, které je na něm, a myslím, že primárně na něm. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní bych tedy vyzval, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy, pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Dobrý večer, dámy a pánové. Chci být hodný, byť jsem se při některých vystoupeních lehce rozčílil. Já jsem si vzal s sebou jednací a volební řád Akademického senátu Lékařské fakulty Ostrava, protože jsem na základě jednoho z vystoupení nabyl dojmu, že ten jednací řád musí být zcela jiný než jednací řád ostatních lékařských fakult. Není, je stejný.

Já jsem dvě období po sobě, a prostřednictvím pana předsedajícího kolega poslanec Vyzula to potvrdí, dělal předsedu Akademického senátu Lékařské fakulty Masarykovy univerzity. Organizoval jsem volbu tří děkanů. Na další volbě děkana jsem se podílel. A dělal jsem šest let předsedu Asociace akademických senátů lékařských fakult České a Slovenské republiky, tedy i Akademického senátu Lékařské fakulty Ostrava, a s jejich předsedy jsem se opakovaně setkával. Vždycky jednou za rok máme setkání a debatujeme problémy. Tak v roce 1989 jedna ze zásadních věcí, jedna ze zásadních věcí, za kterou studenti bojovali, bylo něco, čemu se říká akademické svobody. Debatovat o tom, že akademické svobody... nebo naznačovat, že akademické svobody nejsou něco, co je neotřesitelné, mně připadá neskutečně dehonestující. A součástí akademických svobod je respektovat rozhodnutí akademických senátů fakult a univerzity. V akademických senátech nejsou jenom nějací úplatní akademici, pokud by si to kdokoliv myslel, ale v řadě akademických senátů je polovina, nebo alespoň třetina, ve většině polovina studentů.

To, že by mohli být zmanipulované volby do senátu, kde je polovina studentů, že by ti studenti si zmanipulovali volby a že zvolili někoho zmanipulovanými volbami, to mi přijde naprosto absurdní. Ano. V historii jednotlivých fakult se řada děkanů odvolávala. A ano, architektura v Brně je jeden z těch příkladů. Ti děkani bojovali z rozhodnutí akademických senátů. Ty důvody byly různé. Ale vzpomeňme si na kauzu plzeňských práv. Kdo byl hnán finálně k odpovědnosti? Předseda Akademického senátu Právnické fakulty v Plzni. Ten byl ten, který odpovídal. Akademický senát je parlament fakulty. Akademický senát je parlament univerzity. Jeho postavení je neotřesitelné, a pokud opravdu existují podezření na zmanipulování voleb do akademického senátu, je to opravdu nesmírně vážné podezření. A pokud zazní na půdě parlamentu, mělo by být velmi, velmi důsledně řešeno.

Děkan není volen jen tak, děkan je volen akademickým senátem, musí být volen nadpoloviční většinou, dvoutřetinovou většinou, a musí být potvrzen rektorem. Odvolat děkana může akademický senát. Kdykoli ho může odvolat. To je právo akademického senátu a jeho povinnost. To znamená, pokud je v Ostravě na lékařské fakultě děkan, který nemá být děkanem, pak jsme řekli a slyšeli jsme tady, že akademický senát lékařské fakulty nekoná. Pokud tomu tak opravdu je, tak je to velmi, velmi vážná situace.

A že nemá konsekvence – ano, má konsekvence. V tomto roce měl organizovat atestace, v tomto roce měla organizovat atestace Lékařská fakulta v Ostravě. Bude je organizovat? Nebude. Organizuje je 1. lékařská fakulta. Ostrava vypadla, nebudou

tam zástupci KOR, nebudou organizovat atestace, znovu se přesouvají na 1. lékařskou fakultu. Právě z těchto důvodů. Z chaosu, který tam vládne.

Proto je potřeba ten chaos co nejrychleji ukončit. Já nevím, jací jsou odborníci jednotliví kolegové. Já jsem čestný člen Chirurgické společnosti, nikdy jsem se s docentem Zončou nesetkal, nikdy jsem ho neslyšel přednášet, neznám ho osobně. V Gastroenterologické společnosti jsem ve výboru byl, jsem místopředseda Společnosti gastrointestinální onkologie, nikdy jsem neslyšel přednášek doktora Machytku, nemohu je jako odborníky hodnotit a je nesmysl se takhle o tom bavit. Je tady řada lékařů, kteří jsou špičkoví odborníci, a personifikovat to nemá smysl. Nechci být vážný, chci být lehce nadlehčený. Je to stejné, jako když se v Rychlých šípech ptali, jestli volit Losnu, nebo Mažňáka. Z mého pohledu třeba Bahňáka. Ale ať to funguje. Ať to funguje rychle ke spokojenosti pacientů, ke spokojenosti akademiků, ke spokojenosti studentů a k fungování lékařské fakulty.

Lékařská fakulta v Ostravě vznikla ne šťastným způsobem. Od začátku jsou pochybnosti o tom, jestli vůbec splňuje požadavky na fungování lékařské fakulty, jestli je tam dostatek akademiků s dostatečnou akreditací, jestli je dostatečně kvalitní. My chceme, aby ta fakulta byla, my potřebujeme, aby zůstala, aby byla kvalitní, a toto neskutečným způsobem podrývá důvěru jednak v tu lékařskou fakultu, jednak ve fakultní nemocnici.

Samozřejmě, že nejsou postiženi pacienti, protože lékaři se ze všech sil snaží, aby postiženi nebyli. Sestry se snaží, všichni zaměstnanci se snaží, ale ten výsledek v očích odborné veřejnosti a v očích laické veřejnosti je katastrofální. Mně neskutečně vadí, když poslední ne měsíc, ale posledního půl roku na našich odborných setkáních, kde přednáším, debatujeme o Ostravě. To je prostě strašné. Je to nepříjemné a mně to vadí jednak jako lékaři a jednak jako poslanci.

Já bych chtěl, aby se ta situace opravdu rychle vyřešila. Já bych chtěl, aby se ke kulatému stolu posadili všichni zúčastnění, klidně ať je nějaká komise, ale považuji to za zbytečné, je to zcela v kompetenci obou ministrů, tak aby zůstaly zachovány v plné míře akademické svobody senátu, tak aby bylo akceptováno rozhodnutí senátu lékařské fakulty a univerzity a postoje rektora, s tím se nedá nic dělat, protože tyto osoby jsou řádně zvoleny řádným procesem, a tak aby se vztahy uklidnily a aby začala fakulta a fakultní nemocnice fungovat.

Ano, souhlasím s tím, že řada těch problémů je historických a bohužel za ně nemůže nikdo z nás, kdo tady sedí. Nicméně můžeme za to, pokud to bude pokračovat. Tak ať to skončí. Myslím si, že těch otázek, které v Ostravě jsou, je celá řada. My bychom mohli debatovat o laboratořích, ale myslím si, že to nepatří jako debata na půdu parlamentu. Stejně tak bychom mohli debatovat, a pan ministr to ví, protože jsem mu to dával a bavili jsme se o tom, o léčbě řady onkologických pacientů. Já nechci ta témata otevírat, nechci to dělat, ale pokud se ta situace nevyřeší, tak mi nic jiného nezbude. Byl bych velmi rád a velmi za to prosím v zájmu nás všech, vyřešme to co nejrychleji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Válek. Mám tady jednu faktickou poznámku. Požádám o vystoupení paní poslankyni Helenu Válkovou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já vlastně kdykoli slyším zmínku o plzeňských právech, tak se mi vynoří ta minulost a moje milovaná fakulta, a jak jsem tenkrát velmi váhala ještě s asistenty, teď už docenty, třeba docentem Bezouškou, co dělat v situaci, když jsme věděli, co se tam děje, a věděli jsme, že musíme vystoupit, a současně jsme věděli, že se může stát – a to jsme zdaleka tenkrát nevěděli, jakou škodu způsobilo tehdejší vedení na pověsti plzeňských práv, co se stane po tom našem vystoupení. Nakonec jsme to udělali, nelitujeme toho, fakulta se očistila, dostala všechny akreditace, byť jí to trvalo zhruba deset let.

Takže z hlediska minulosti ve všech situacích, i v těch nejtěžších, jsme vždycky respektovali akademický senát. I tehdy, když se nám to vůbec nelíbilo. My jsme potom za rok odešli, protože jsme nedostali důvěru, kterou jsme potřebovali, protože řada lidí nás nevolila, protože v tajných volbách se ukázalo, že nám nemohli zapomenout, že jsme pověst plzeňských práv, byť to bylo oprávněné, v podstatě poškodili svým oznámením. Trvalo to potom moc dlouho, než se zase k té – doufám že zasloužené – prestiži plzeňská právnická fakulta dostala.

Čili souhlasím naprosto s tím a podtrhuji význam toho, co řekl můj předřečník, jmenovec, pan poslanec Válek, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, že se nikdy nesmí stát, že by se zpochybňovaly akademické svobody a práva akademického senátu.

Poslední moje věta. Právě teď skočím do přítomnosti, ale trošku i do budoucnosti, protože v akademické obci teď hrozí také škoda na pověsti ostravské lékařské fakulty, a to proto, že teď běží, jak všichni víte, akreditační procesy (upozornění na čas) a řada mých kolegů a kolegyň se ptá, jak můžou žádat o akreditaci, jak můžou –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, čas. Je mi líto.

Poslankyně Helena Válková: – jak můžou dostat akreditaci, když tam mají dva děkany. Čili ono to může mít bezprostřední –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, čas. Já vás musím, je mi to líto, ale –

Poslankyně Helena Válková: Dobře. Tak končím jenom s tím mementem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Klidně se přihlaste znovu. Děkuji.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Juříček. Prosím, vaše dvě minuty. Mimochodem, jelikož není nikdo přihlášen do obecné rozpravy, tak jestli chcete do obecné? Dobře. Ale to bylo až následně.

Poslanec Pavel Juříček: Já jsem jenom chtěl říci několik faktů. Krajský soud a Nejvyšší správní soud řekl, že akademický senát je špatně zvolen a zmanipulován. Jenom pro zajímavost, z hlediska odbornosti v akademickém senátu Lékařské fakulty v Ostravě jsou slovy tři lékaři z fakultní nemocnice. Ostatních pět lékařů nejsou z fakultní nemocnice a zbytek akademického senátu je tvořen nelékaři a studenty. To je jen faktická poznámka k tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy pan ministr s přednostním právem. Ještě mi tady naskočila faktická poznámka pana poslance Válka. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, pane místopředsedo. Já to nechci úplně protahovat, těch argumentů tady zazněla celá řada. Je třeba říci, že skutečně dvojvládí je špatné. To je nesporné. Ono skončí, protože ke konci října skončí pan docent Zonča, a pokud vím, tak už jsou i vypsány nové volby na děkana lékařské fakulty. Věřím, že tím se situace uklidní. Já to považuji za jedno z bazálních řešení problému, které nejde úplně na mou hlavu, protože zkrátka to, že tam ty problémy na lékařské fakultě jsou, za to nemůže také nikdo z nás. To, že tam proběhl ten proces asi ne podle práva, protože třikrát pravomocně soud rozhodl, že to tak nebylo, je asi pravdou, byť můžeme s právním názorem prostě nesouhlasit, ale věřím, že situace se zkrátka vyřeší tím, že ke konci října docent Zonča skončí jako děkan a pak budou nové volby.

Pro mě ta celá diskuse, a už to nechci dále protahovat – samozřejmě si z ní vezmu vše, co zde zaznělo, ty argumenty, a podle toho se rozhodnu. Myslím, že k tomu skutečně nepotřebuji ani žádné usnesení a nic podobného. Jak jsem říkal, já jsem byl přesvědčen o tom, že tu situaci chci dořešit v tomto týdnu tak či tak bez ohledu na to, že o tom jedná tato Sněmovna. Tak také učiním v co nejlepší prospěch Fakultní nemocnice v Ostravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl pan ministr. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Válek a připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se nesmírně omlouvám, ale musím to říct a nezlobte se. Já jsem poslední, který by hájil, já jsem z konkurenční fakulty, který by hájil Lékařskou fakultu Ostrava a jejich akademický senát. Předseda akademického senátu, katedra intenzivní medicíny, urgentní medicíny, forenzní, další členové. Docent MUDr. Bužga, Ústav fyziologie a patofyziologie, docent František Dorko, Ústav anatomie, profesor Milan Grundmann, Ústav farmakologie, MUDr. Irena

Chmelová, Ústav rehabilitace, magistra Jaroslava Chylíková, Ústav histologie, magistra Martina Kovalová, Ústav epidemiologie a ochrany veřejného zdraví, docent Krupa, Ústav zobrazovacích technik, MUDr. Mrázková, Ústav epidemiologie. A tak bych mohl pokračovat. Jsou tam zástupci jednotlivých teoretických ústavů, tak jak je to naprosto běžné ve všech akademických senátech. Pokud byste věděli, jak fungují volby, chápali byste to, proč to takhle je. A samozřejmě jsou tam zástupci studentů. V řadě akademických senátů lékařských fakult je nadpoloviční většina studentů. Typickým příkladem je 2. lékařská fakulta, pokud si správně vzpomínám. Takhle to je. To jsou ty akademické svobody.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní zatím poslední faktická poznámka, pan poslanec Svoboda. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: On to vlastně kolega Válek všechno řekl. Když chci hovořit o akademickém senátu, měl bych se přečíst pravidla, jak říká. Každý akademický senát má definováno, kolik je tam kliniků, kolik je tam zastupitelů teoretických oborů, kolik je tam studentů. To je jasně definováno a volí se to od sebe odděleně. Každé volby jsou samostatné a nemůže student obsadit místo pedagoga a nemůže teoretik kandidovat za klinika. Tady si pořád říkáme věci, které nejsou pravda, a mě to skutečně trápí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A ještě jedna faktická poznámka. Pozor – Před vámi se elektronicky přihlásil pan poslanec Michálek, takže pan poslanec Michálek dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem chtěl pouze korigovat výrok o studentech. Ti tvoří maximálně jednu polovinu členů akademického senátu, aby bylo jasno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní na faktickou, nebo do všeobecné? Je vám to jedno. Takže na faktickou pan poslanec Černohorský. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Mně totiž stále ještě nebylo odpovězeno na to, zdali se ty vzorky posílají stále do stejné firmy a jestli existuje ještě někdo, kdo taková vyšetření dělá. Pokud to pan ministr neví, stačí mně, odpovím vám a panu poslanci Luzarovi prostřednictvím předsedajícího, i klidně písemně, pokud to v tuto chvíli pan ministr neví. Ale rád bych tuto odpověď slyšel. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Samozřejmě mohu to ještě dodat i detailně, ale je třeba říci, že ten audit skončil tuším v červnu nebo

v červenci, který zmapoval působení této soukromé laboratoře a personální majetkové propojení těch představitelů jednotlivých klinik, kteří pak byli následně odvoláni. Takže je jasné, že za tu poměrně krátkou dobu není možné to celé změnit od června nebo července, ale situace je taková, že skutečně některé smlouvy jsou již ukončovány, některé dobíhají a postupně cílem nemocnice je přejít na jiný systém zadávání těchto vzorků tak, aby zkrátka nebyla vázaná pouze na jednu konkrétní laboratoř. Já jsem přesvědčen o tom, aspoň tak jak znám aspoň trh laboratorních služeb, že existuje více subjektů, které jsou schopny tyto služby nabízet, a ta nemocnice zkrátka chce vytvořit transparentní prostředí. A určitě není možné, znovu opakuji, aby představitelé nemocnice byli zároveň v orgánech nebo byli vlastníky soukromé laboratoře, která dostává od této nemocnice vzorky. Myslím si, že to není v pořádku, a to i udělala, pokud vím, i nemocnice. Všichni, kteří takto rozhodují, měli podepsat prohlášení o střetu zájmů, jestli v tomto střetu nejsou. A to bylo také jedno z opatření na základě interního auditu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr. Já přečtu omluvy. Pan poslanec Jiří Bláha se z pracovních povinností v kraji omlouvá od 19.05 do konce jednání Sněmovny. Pan poslanec Dominik Feri, další omluva mezi 19 až 21 hodin z pracovních důvodů.

Já se tedy podívám... protože nevidím již žádné přihlášky v rámci obecné rozpravy, tím pádem končím obecnou rozpravu. Zeptám se, zdali je zájem o závěrečná slova buď pana navrhovatele, nebo pana ministra. Máte zájem o závěrečné slovo. Dobře. Pan poslanec Leo Luzar, který je navrhovatelem. Prosím, pan poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já již budu velice krátký. Zaznělo tady hodně argumentů, ale já si myslím, že cílem této dnešní debaty bylo říci, že Poslanecké sněmovně není jedno, co se děje na fakultách, co se děje na organizacích, které hovoří o tom, že mají problémy a že ministerstva tyto problémy neřeší, nebo řeší opožděně a pomalu. Já si myslím, že i z dnešní debaty si pan ministr odnesl hodně připomínek a postřehů týkajících se jak akademických svobod, akademických senátů, tak fungování a spravování manažerského řízení velkých nemocnic.

Konkrétně samozřejmě pan ministr se vícekrát v této debatě odvolává na audit, který byl proveden. Já bych ho tady velice rád požádal, zda by ten audit mohl být k dispozici, abychom se mohli přesvědčit a přečíst, z čeho čerpal, protože nevěřím, že jeho úmyslem je přímo škodit, určitě ne. Dostal podklady a z těchto podkladů čerpal a rozhodoval. Budu velice rád, když se s těmito podklady budu moci seznámit také, abych věděl, jak situace dle tohoto auditu vypadá.

V podrobné rozpravě se přihlásím k návrhu usnesení. To usnesení je psáno, řekněme, volným stylem v tom, aby se hledalo řešení, a řešení rychlé. Jestli tam jsou nějaké problémy s nějakými slovy, jestli tam má být většina zaměstnanců nebo tam zaměstnanci nemají být zmiňováni a podobně, jak jsem tady zachytil v kuloárech, nechám na vás. Ale myslím si, že toto usnesení je vcelku rozumné vůči ukončení této

debaty, a hlavně najít si řešení pro Fakultní nemocnici v Ostravě, Lékařskou fakultu ostravské univerzity, Moravskoslezský kraj i město Ostravu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné a o slovo se přihlásil opět pan poslanec Leo Luzar. Já vás poprosím, abyste načetl usnesení. Já ho tady sice mám na stole, já vám ho budu muset předat. (Podává list papíru poslanci Luzarovi.)

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Takže: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá ministra zdravotnictví, aby neprodleně vyřešil situaci ve Fakultní nemocnici Ostrava v souladu s většinovým požadavkem a názorem odborné veřejnosti a zaměstnanců Fakultní nemocnice Ostrava a Lékařské fakulty Ostravské univerzity s cílem stabilizace obou organizací, které mají zásadní význam pro Moravskoslezský kraj a město Ostravu."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Protože nemám žádné další přihlášené do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Zeptám se opět, jestli máte zájem o závěrečné slovo. Pan ministr také ne. Tím pádem přistoupíme k hlasování o usnesení. Svolám poslance do sálu. Vidím a slyším, že je návrh o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se všichni svými hlasovacími kartami. (Gong.) Myslím, že nás už je dostatečný počet... ještě přibíhají poslanci. Já už usnesení nebudu číst znova, protože je nám všem jasné, o čem máme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti usnesení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 45 přihlášeno 127 poslanců, pro 78, proti 11, zdrželo se 38. Usnesení bylo přijato.

Tímto končím tento bod. Končím také dnešní jednání schůze Poslanecké sněmovny. Uvidíme se zítra v 9 hodin a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.30 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. října 2018
Přítomno: 194 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 20. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 11 hlasuje pan poslanec Miroslav Kalousek, s náhradní kartou číslo 7 paní poslankyně Květa Matušovská.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Jiří Běhounek mezi 9.30 až 11.30 z pracovních důvodů, Stanislav Blaha z důvodu zahraniční cesty celý den, Petr Gazdík do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Milan Chovanec na dopolední jednání ze zdravotních důvodů, Pavel Kováčik na dopolední jednání z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová do 13 hodin bez udání důvodu, Ondřej Profant do 10 hodin ze zdravotních důvodů, Ondřej Veselý do 12 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády Andrej Babiš od 9.40 z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Dostálová z důvodu zahraniční cesty celý den a Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty celý den.

Pan poslanec Pražák hlasuje s náhradní kartou číslo 10.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, oznamuji vám, že za několik okamžiků navštíví náš jednací sál prezident republiky Miloš Zeman. Požádám vás o klid. (Poslanci povstávají. Zní fanfáry z Libuše, prezident republiky přichází do jednacího sálu Sněmovny a zaujímá místo u řečnického pultu.)

Vážený pane prezidente, vážení přítomní, dovolte mi, abych vás tady uvítal mezi poslanci a poslankyněmi Poslanecké sněmovny. A pane prezidente, máte slovo.

Prezident České republiky Miloš Zeman: Děkuji.

Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci. Už pošesté každým rokem před vás předstupuji při příležitosti projednávání nejdůležitějšího zákona roku, to jest zákona o státním rozpočtu. Se skromností mně vlastní bych chtěl upozornit, že se problematikou státního rozpočtu zabývám již 28 let. Od doby, kdy v roce 1990 po prvních svobodných volbách jsem byl zvolen předsedou rozpočtového výboru tehdejšího Federálního shromáždění, až do dneška. Nicméně nechci nostalgicky vzpomínat na tento zajímavý životní interval a rád bych se s vámi podělil o své názory na dnešní verzi státního rozpočtu. Budu při tom vycházet ze dvou jednoduchých principů, které jsem si osvojil během těch 28 let.

Princip první. Růst investice má být vyšší než růst spotřeby. Zní to hezky, že? Ale vzpomínám si na výrok Davida Camerona, který prohlásil: "Parlamentní demokracie je skvělá věc. Jen kdyby pokaždé nebyly nějaké volby." A pokud se blíží volby, je logické, že politici rozdávají voličům dárečky a na investice poněkud zapomínají. Protože, jak je obecně známo, investice nemá volební právo. Proto se vždy v diskuzi o státním rozpočtu snažím akcentovat význam investic pro budoucí vývoj naší společnosti.

Druhý a poslední princip se týká toho, že je velmi snadné rozdávat a velmi obtížné šetřit. A protože většina je vždy na straně rozdávání, musí tady být alespoň někdo, kdo akcentuje úspory a boj proti plýtvání. Věřím, že v tom zdaleka nejsem sám, ale je dobré, aby i prezident republiky tuto tendenci podporoval. Vzpomínám si, jak jsem říkal svému dobrému příteli Pavlu Dostálovi, který byl tehdy ministrem kultury: "Pavle, s penězi, které chceš do rozpočtu, by tvůj resort dokázal řídit i cvičený foxteriér, zatímco schopný manažer se pozná podle toho, že dokáže hospodařit s omezeným objemem prostředků."

A teď už mi dovolte, abych naplnil tyto dva principy. Pokud jde o investice, nemohu říci, že jsem zcela nadšen, ale uznávám, že proti minulosti, kdy naše ekonomika byla výrazně podinvestována, se situace zlepšila. Pokud jde o plýtvání, tam nadšen nejsem, protože to pokračuje. Pokusím se uvést, abych vás dlouho nezdržoval, alespoň tři konkrétní příklady.

Příklad první, na který upozorňuji již několik let. Naše republika vydává ročně na dotace obnovitelným zdrojům více než 40 miliard korun, z toho 26 miliard z rozpočtu Ministerstva průmyslu a obchodu. Pro srovnání, kdybychom tyto dotace dokázali zrušit a dali tak obnovitelným zdrojům tržně konformní prostředí, tak za pět let bychom měli peníze na výstavbu jednoho jaderného bloku, což je jedna z největších plánovaných investic. Jsem rád, že začal pracovat právnický tým. Hledáme společně cesty, jak tyto dotace legitimním způsobem omezit, ať už formou překompenzací, solárními daněmi a jinými nástroji.

Příklad druhý, plýtvání. Nu, tak máme zde informační společnost, a tedy informační systémy. A když si přečtete zprávu NKÚ, zjistíte například to, že předminulá ministryně práce a sociálních věcí zaplatila 1 miliardu 200 milionů korun za tři informační systémy ve svém resortu, z nichž ani jeden nefunguje. Takže uznávám význam informatizace, ale byl bych rád, aby byla prováděna profesionálně a nikoliv způsobem, který spíše připomíná tunelování.

Příklad třetí, tedy předposlední. Nu, je hezké, že máme tolik úředníků. Ne státních zaměstnanců. Státních úředníků, o kterých mluvím. Pokusy snížit jejich počet jsou zatím poněkud neuspokojivé. Možná i proto, že někdy jednotlivé rezorty považují počet svých zaměstnanců za statutární symbol.

Chtěl bych ocenit, že paní ministryně Maláčová učinila první dobrý krok, a sice tím, že zrušila Fond dalšího vzdělávání se 650 zaměstnanci. Nevím, kolegové, kdo z vás kdy o tomto fondu něco slyšel, já tedy ne. Možná, že je to typicky parkinsonovská instituce, která se živí sama sebou. Pan premiér měl pochybnosti, zda těch 650 lidí bude skutečně propuštěno. Paní ministryně mě ujistila, že si nechá 50 a 600 propustí. No ale je pravda jako obvykle někde uprostřed. Oni totiž budou na

překážkách a půl roku budou brát část své mzdy, protože služební zákon, který jsem oprávněně vetoval, a vy jste mě přehlasovali, právě brzdí toto propouštění. A myslím si, že je čas se k novele tohoto služebního zákona vrátit.

Zcela poslední příklad je inkluze. Ano, prosím Katku Valachovou, aby se na mě krásně usmála, ale to, co řeknu, ji nepotěší. Před několika lety jsem byl sám voják v poli, který odsuzoval inkluzi, dnes už jsou síly zhruba vyrovnány.

Tak tedy z hlediska státního rozpočtu první nástřel na inkluzi byl jedna miliarda, druhý nástřel dvě miliardy a třetí nástřel čtyři miliardy. Dovoluji si připomenout, že například krajům chybí čtyři miliardy korun na opravy silnic druhé a třetí třídy, což je bezpochyby investiční výdaj. Je inkluze investicí, například investicí do lidí? Dovolím si o tom pochybovat. A protože se blížím k závěru, uvedu vám jenom dva důvody, i když těch důvodů je asi deset.

První důvod je, že ve speciálních třídách či školách je počet žáků s mentálním postižením na učitele dvojnásobně nižší než v normálních třídách, a přitom tam jde o pedagogy se speciální kvalifikací pro tento typ žáků.

Druhý argument, přeskočím těch devět dalších, je ten, že inkludované dítě v normální třídě ztrácí to nejcennější v životě a to je radost z úspěchu. Protože vždycky tam bude poslední, zatímco naopak ve speciální třídě vždy může vyniknout, vždy může být v něčem první a může se z toho radovat.

A kdyby tam to nestačilo, tak poslední věta. Prostudoval jsem si podrobně metodické pokyny Ministerstva školství k inkluzi. Našel jsem tam větu, která zní: "Postižené dítě spolu se svým pedagogickým asistentem má být od ostatních dětí odděleno paravánem." Takže nemám pocit, že paraván by byl efektivním nástrojem socializace inkludovaných dětí, nehledě na to, že místo socializace těmto dětem hrozí spíše šikana. Moje maminka, učitelka, kdysi říkala, že dětská krutost je ta největší a že překonává i krutost dospělých.

Kolegyně poslankyně a kolegové poslanci, byl jsem přítomen zasedání vlády o rozpočtu a udělali mně velikou radost, když vláda hlasovala jednomyslně. A když přitom paní ministryně financí dokázala snížit deficit státního rozpočtu z 50 na 40 miliard korun. Je to manažerské umění jednak paní ministryně a jednak, uznávám, i pana ministerského předsedy.

Na druhé straně nesouhlasím s tím, že ten deficit není tak důležitý jako deficit skutečný, a to ze dvou důvodů. Za prvé, plánovaný deficit je součást zákona. Za druhé, když je deficit příliš veliký, riskujeme, že nároky ministrů výrazně vzrostou směrem k tomu cvičenému foxteriéru. Takže se přimlouvám za to, i když plně uznávám, že důležitější opravdu je reálné pokladní plnění státního rozpočtu, přimlouvám se za to, aby ten plánovaný deficit se i v dalších letech postupně snižoval. Všichni bychom uvítali, kdyby se snižoval rychleji, ale protože jsou pořád ty volby, tak se obávám, že toto snižování by bylo na úkor investic a nikoli na úkor spotřeby.

Smím-li tedy připojit svoji podporu návrhu zákona o státním rozpočtu, činím tak tímto vystoupením a těmito argumenty s tím, že pokud nějakého poslance nebo poslankyni například napadne zrušit výdaje na inkluzi, mám skoro pocit, Katko (k poslankyni Valachové) – už jste omdlela? Ještě ne. Mám skoro pocit, že by se to

vyplatilo nikoli pouze z hlediska rozpočtu, ale i z hlediska argumentů, které jsem uvedl.

Milé kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, zcela závěrem svého vystoupení si vám dovoluji popřát klidné a pohodové Vánoce, šťastný a veselý nový rok, a to i nepřítomnému Miroslavu Kalouskovi.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk a hlasy ze sálu, že zmíněný poslanec je přítomen.)

On tam je? Omlouvám se, přehlédl jsem se. Domníval jsem se, že Mirek sedí ve střední řadě lavic, a nyní vidím, že se přesunul na tento okraj. Právě proto mu pro jistotu přeji ještě jednou.

Na shledanou. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu prezidentu republiky. (Přítomní povstávají, pan prezident odchází ze sálu.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Na dnešní den je jako první pevně zařazený bod číslo 1, Návrh zákona o státním rozpočtu. Po jeho projednání bychom se věnovali pevně zařazenému bodu 173. Připomínám, že na 12.45 máme pevně zařazené body 135, 136 a 137.

Ještě před zahájením tohoto bodu požádal s přednostním právem o vystoupení předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení kolegové, děkuji za možnost tady krátce vystoupit k rozpočtu. Po svém projevu se omluvím, protože odlétám na návštěvu Velké Británie, kde budu mít bilaterální jednání s britskou premiérkou Theresou Mayovou, a večer pořádá Česká republika slavnostní koncert České filharmonie k 100 letům Československa, České republiky. Chceme tím vyjádřit náš dík Velké Británii za 100 let naší úspěšné spolupráce.

Vláda předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR státní rozpočet na rok 2019 s žádostí o jeho podporu. Jsem přesvědčen, že tento rozpočet zlepší život našim občanům a pomůže i podnikatelům a živnostníkům. Předpokládá, že zadlužení země neporoste, že budeme investovat do potřebných projektů a důležitých priorit, jako je školství, zdravotnictví, životní úroveň seniorů, vědy a výzkumu a dalších oblastí, kde se to České republice v budoucnosti vrátí.

Pro budoucnost České republiky jsou klíčové investice do infrastruktury a do školství. Podle návrhu předkládaného rozpočtu kapitálové výdaje, oblíbené téma pana prezidenta, z národních zdrojů dosáhnou výše 79,4 mld. Kč a společně s penězi z evropských fondů vláda navrhuje, aby do investic šlo celkem 122 mld. Kč, to je o téměř 32 mld. Kč více než v letošním roce. Návrh vytváří podmínky pro dostatečné investice do dopravní infrastruktury, do nemocnic, obnovy kulturních památek, výstavbu mateřských škol, nádraží, bytů a do mnoha dalších oblastí, které se dotýkají života každého z nás.

Je to rozpočet, který chce, aby naše ekonomika zůstala konkurenceschopná, nezaostávala, ale naopak byla moderní a udávala směr. Proto navrhujeme, aby výdaje na výzkum, vývoj a inovace vystoupaly na celkový objem 42,1 mld. Kč, a jejich podíl na HDP tak dosáhl 0,8 %. Pouze národní zdroje představují 36 mld. Kč, což oproti rozpočtu na letošní rok představuje nárůst 1,2 mld. Investice do vývoje a inovací mají významný multiplikační efekt a jsou investicemi do budoucích generací. Strategie naší ekonomiky, našeho průmyslu musí být věda, výzkum, inovace a finální výroba.

A nejde jen o budoucí generace. Rozpočet musí myslet taky na palčivé problémy dneška. Proto sleduje a naplňuje dlouhodobý cíl, věřím, že všech poslanců v této Sněmovně, kterým je zlepšení životní situace 2,5 mil. seniorů, žijících v naší zemi. Od 1. ledna 2019 se starobní důchod v průměru zvýší o 918 Kč. Pro důchodce starší 85 let je schváleno zvýšení procentní výměry důchodu o dalších 1 000 Kč měsíčně. Průměrný starobní důchod tak po zvýšení bude činit 13 286 Kč. Cesta, kterou navrhuje vláda, tedy valorizace starobních důchodů o 918 Kč, znamená téměř dvakrát větší valorizaci, než k jaké došlo v roce 2018, to bylo 475 Kč, třikrát větší valorizaci, než k jaké došlo k 1. lednu 2017, to bylo 308 Kč, a pro připomenutí, více než dvacetkrát větší valorizaci, než k jaké přistoupila Nečasova vláda v roce 2014, to bylo 45 Kč. Meziroční výdaje na důchody rostou rekordních 38,1 mld. Kč na úroveň 472,5 mld. Kč, které předpokládaný návrh zabezpečuje. To je téměř třetina výdajů našeho rozpočtu. Podpořit tento rozpočet znamená podpořit důstojnější život seniorů za jejich celoživotní práci a péči o rodinu a blízké.

Vláda tímto rozpočtem chce také zlepšit životní úroveň ekonomicky aktivních. Výdaje na platy zaměstnanců placených ze státního rozpočtu v něm porostou o téměř 30 mld. Kč. Růst platů nebude plošný, ale bude se pohybovat v rozpětí od 7,3 až po 15,9 % podle jednotlivých profesí. A pro nás je prioritou regionální školství, a proto v regionálním školství dojde k navýšení prostředků na platy u pedagogů o 15 % a nepedagogických pracovníků o 10 %. U ostatních zaměstnanců se nejvyšší procentuální nárůst bude týkat civilních zaměstnanců státních zastupitelství 15,9 a u soudů 13,9. Tarifní platy ostatních zaměstnanců placených ze státního rozpočtu vzrostou o 5 %.

Nechci dále hovořit podrobně o rozpočtu a jeho hlavních příjmových a výdajových položkách. Určitě paní ministryně financí, která rozpočet velice tvrdě odpracovala a snížila deficit z 50 mld. na 40 oproti plánu, ho představí.

Jenom bych znovu polemizoval s tím, že jedna věc je plán a druhá věc je výsledek. Od roku 2016, kdy jsme měli významně přebytkový rozpočet, máme de facto rozpočet vyrovnaný. A 22. 10. tohoto roku byl přebytek 6,3 mld., i když je plán minus 50. Je důležitý ten výsledek, a my samozřejmě, rozpočet zahrnuje evropské peníze a samozřejmě hlavně peníze české, tak je velice složité naplánovat evropské peníze z různých důvodů. Protože my ty programy, sice ministerstva něco odhadují, ale ve finále často to bývá jinak. Občas máme problémy s programy, s Evropskou unií, takže v tomto směru pokud bychom plánovali zvlášť české peníze a evropské, tak bychom určitě plánovali velice přesně.

Malé shrnutí. Rekordní investice, nejvíc do školství, věda, výzkum. A já myslím, že to chtějí všichni v této Sněmovně, všechny politické strany a hnutí. Určitě všichni budeme souhlasit, že je to investice do budoucna.

Důležité je, že naše vláda navazuje na minulou vládu, která se snaží rozpočet předkládat a předkládá hospodárně, státní dluh je nízký a stabilizovaný. Mám tady s sebou moji oblíbenou tabulku. (Ukazuje tabulku ministrům a poslancům.) Znovu vám ho ukážu. Kdyby někdo chtěl říkat, tak tady je jasně vidět, že státní dluh od roku 2014 klesá stále. A v tomto roce klesne z minulého roku 32,2 % na 30,6 %. Jsme jedni z nejlepších v Evropě.

Mimochodem v rámci žebříčků, kdy neustále stoupáme, tak jsou důležité také ratingy. My ohledně ratingů jsme na 11. místě v Evropě. Před námi jsou země – Dánsko, Německo, Lucembursko, Nizozemsko, Švédsko, Rakousko, Finsko, Francie, Spojené království, Belgie, ale za námi jsou Estonsko, Irsko, Slovensko, Malta, Lotyšsko, Litva, Polsko, Slovinsko, Španělsko, Itálie, Bulharsko, Maďarsko, Portugalsko, Rumunsko, Kypr, Chorvatsko, Řecko. V našem regionu jsme jednoznačně nejlepší a stále v těch žebříčcích stoupáme. Nedávno jsme byli vyhodnoceni jako jedna z nejstabilnějších ekonomik v Evropě. Byli jsme na třetím místě.

Takže skutečně si myslím, že ty výsledky jsou velice dobré. Máme jasnou vizi, máme jasné programové prohlášení vlády. Určitě ten rozpočet bude kritizován. Já osobně neříkám, že nemáme rezervy. Ano, máme to dědictví, o čem mluvil pan prezident, obnovitelné zdroje. Snažíme se to řešit. Ale my máme nějaké zákony, nějaké závazky a je to složité. Plýtvání určitě, že máme informační systémy někdy, které tam máme dvacet let také. Ale i počty úředníků snižujeme a myslím si, že neříkáme, že nejsou rezervy, rezervy určitě jsou. A já pevně věřím, že naši ministři se budou snažit snižovat provozní náklady svých ministerstev.

Takže závěrem vás chci poprosit o podporu návrhu rozpočtu, který tady určitě celý den bude komentovat paní ministryně financí. A já bohužel se musím z té debaty omluvit. Děkuji vám za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády České republiky Andreji Babišovi. (Potlesk.) Dovolte mi, abych pokročil. Mám tady ještě přihlášku pana kolegy Michálka, který byl přihlášen k faktické poznámce. Tu jsem mu nemohl udělit, protože jsme mimo rozpravu. Ale přednostní právo, pokud ho žádáte, pane předsedo, samozřejmě dostanete i mimo rozpravu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že ještě nebyl zahájen ten bod samotný, pokud se nepletu, takže jsme mimo program, tak já jsem chtěl jenom říct jednu větu: poděkovat panu prezidentovi za jeho vystoupení. Pozorně jsem to poslouchal, byl konzistentní. V podstatě měl velmi podobný projev jako minule. Nicméně chtěl jsem ho pozvat k rozpravě s námi poslanci, která se jaksi nekoná. Já jsem přesvědčen o tom, že rozprava je o dialogu, nikoliv o sérii monologů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Máme 9.32 hodin, tím jsme překročili dobu podle zákona o jednacím řádu, kdy je možné změnit pořadí schvalovaných bodů. Pokud tedy někdo má zájem, tak samozřejmě tu rozpravu mohu otevřít. Pokud ovšem nebude námitka proti postupu předsedajícího. Tak, prosím (z místa se hlásí poslanec Bartoň), pokud není námitka, dám prostor ještě k tomu, abychom případně načetli změny pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Byl jsem přihlášen písemně ještě před devátou hodinou.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, rád bych se na vás opět obrátil s žádostí o pevné zařazení bodu číslo 175. Jedná se o kontrolu plnění usnesení ve věci zvýšení platů, o kterém jsme hlasovali včera. Nicméně hlasování pak nevyšlo o jeden hlas a následně i jedna poslankyně se vyjádřila, že chtěla hlasovat pro. Rád bych navrhl pevné zařazení na čtvrtek 25. 10. jako druhý bod po pevně zařazeném bodu číslo 177. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, připomínám, že kolega Lukáš Bartoň předložil tuhle přihlášku ke změně pořadu schůze v 9.07 hodin. Takže byla předložena včas, ale věděl jsem, že se musím zeptat na případné námitky proti postupu předsedajícího.

Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dobrý den. Nemám námitku k vašemu postupu, mám námitku k vaší interpretaci jednacího řádu. Prostě není pravda, že pokud bylo uplatněno přednostní právo od deváté hodiny, že v 9.32 můžeme namítat, že se načítají změny programu. To by příště mohl přijít kdokoliv s přednostním právem, třicet minut mluvit a nikdo z poslanců by neměl právo navrhnout změnu programu. Takže postupujete správně, jenom ten výklad, že 9.32, když předtím byla přednostní práva, že už je po zákonem stanovené době, prostě není správný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Máme tady jeden návrh na změnu, který budeme prohlasovávat, a pak otevřu bod číslo 1. Na požadavek ze sálu vás odhlásím všechny, požádám vás o novou registraci.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a budeme hlasovat o návrhu Lukáše Bartoně, abychom přeřadili již schválený bod číslo 175 Kontrola plnění ve věci zvýšení platů učitelů jako druhý bod po bodu číslo 177, čtvrtek 25. 10. Ano? Rozuměli všichni tomu návrhu? Počet přihlášených je ustálený.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 46 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 46 ze 149 přítomných pro 64, proti 50. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat podle pořadu schůze a otevřu bod číslo

1.
Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019
/sněmovní tisk 287/ - prvé čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujaly svá místa paní ministryně financí Alena Schillerová a zpravodajka pro první čtení zákona o státním rozpočtu paní poslankyně Miloslava Vostrá. Připomínám, že s přednostním právem se přihlásil pan poslanec Miroslav Kalousek jako první. A v rozpravě tedy ještě bych upozornil vystupující: pan místopředseda Okamura a místopředseda Fiala. Podle tohoto pořadí budeme tedy postupovat, až zahájíme rozpravu.

Z pověření vlády zákon o státním rozpočtu, sněmovní tisk číslo 287, uvede ministryně financí Alena Schillerová. Ještě než se ujme slova – předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím číslo 17 předložený návrh zákona přikázal k projednání rozpočtovému výboru. Rozpočtový výbor předložil usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 287/1.

Nyní tedy požádám paní ministryni o její úvodní slovo. Já doufám, že tady bude patřičný klid na vystoupení paní ministryně. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové (ministryně se odmlčela a chvíli čekala, až se sníží hluk v sále), předstupuji před vás jako ministryně financí se zákonem, který ztělesňuje fiskální politiku této vlády nejen na rok 2019, ale díky dlouhodobému působení opatření v něm zakomponovaných také na roky další. Vláda si je plně vědoma toho, že udržení a intenzita růstu, dalšího růstu naší ekonomiky závisí nejen na vnějších faktorech, ale také na faktorech vnitřních. Na domácím poli to znamená přiměřenou hospodářskou politiku, která respektuje pozici našeho hospodářství v ekonomickém cyklu. Letošní jednání o rozpočtu v rámci vlády byla kultivovaná, věcná, bez zbytečných mediálních přestřelek. Výsledkem je, domnívám se, dobrý návrh státního rozpočtu, který naší zemi přináší rekordní investice na potřebné projekty a více peněz na důchody, do školství a do dalších oblastí, kde se nám to v budoucnu vrátí.

Než přistoupím k jednotlivým prioritám návrhu státního rozpočtu, dovolím si zdůraznit, že jeho návrh byl sestaven v plném souladu s fiskálním pravidlem zohledňujícím střednědobý rozpočtový cíl vyplývající z evropské legislativy, podle kterého by úroveň strukturálního salda, tedy salda očištěného o vliv ekonomického cyklu, neměla činit méně než minus 1 % HDP. Strukturální saldo v České republice přitom dosahuje přebytku plus 1,1 % HDP. Saldo veřejných financí dosáhne v roce 2018 přebytku plus 1,6 % HDP. Pro rok 2019 pak predikujeme přebytek 1 % HDP. Tento stav řadí Českou republiku mezi tři země v Evropské unii s nejvyššími přebytky veřejných financí. Adekvátně se bude vyvíjet i zadlužení veřejných financí. V letošním roce očekáváme výši zadlužení na 33 % HDP, přičemž příští rok by měla klesnout pod 32 % HDP.

Ministerstvo financí nepřetržitě sleduje makroekonomické prognózy a názory domácích i mezinárodních institucí. Na základě porovnání s těmito nezávislými prognózami mohu jednoznačně konstatovat, že makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2019 je velmi blízký konsenzuální makroekonomické předpovědi vycházející z názorů všech těchto pracovišť a institucí. Dovolím si připomenout, že v souvislosti se zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti č. 23/2017 byl makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu poprvé také zhodnocen výborem pro rozpočtové prognózy, který je složen z nezávislých makroekonomických odborníků a který makroekonomickou prognózu Ministerstva financí ohodnotil jako realistickou. Tolik k makroekonomickému rámci, do kterého byly přípravy státního rozpočtu zasazeny.

Základní údaje zákona o státním rozpočtu na rok 2019 jsou předkládány v této podobě: příjmy státního rozpočtu 1465,3 mld. korun, výdaje státního rozpočtu 1505,3 mld. korun, deficit státního rozpočtu na rok 2019 je plánován ve výši 40 mld., což je o 10 mld. korun méně, než představuje deficit plánovaný v návrhu státního rozpočtu na letošní rok. Dovolím si zdůraznit, že 40 mld. prezentuje 0,7 % HDP.

Nyní bych ráda zmínila zásadní vlivy, které jsou zahrnuty do příjmů a výdajů státního rozpočtu na rok 2019 v porovnání s rokem 2018. Příjmy státního rozpočtu na rok 2019 jsou oproti roku 2018 zvýšeny celkem o 150,8 mld. korun. Daňové příjmy státního rozpočtu na rok 2019 byly zvýšeny o 47 mld. korun na celkových 769 mld., příjmy z pojistného na sociální zabezpečení byly zvýšeny o téměř 60 mld. korun na celkových 556 mld. Příjmy z rozpočtu Evropské unie a finančních mechanismů jsou rozpočtovány v celkové výši 94 mld. korun, což v porovnání s letošním rokem představuje zvýšení o téměř 23 mld. V rámci přijatých transferů se pro rok 2019 počítá i s příjmy ze zvláštních účtů Ministerstva financí, bývalý Fond národního majetku, ve výši 18 mld. V kapitole Operace státních finančních aktiv jsou nově rozpočtovány příjmy z dividend společnosti Letiště Praha ve výši 3 mld. korun.

Výdaje státního rozpočtu jsou oproti roku 2018 zvýšeny celkem o 140,8 mld., přičemž zvýšení výdajů bez vlivu prostředků z rozpočtu Evropské unie a finančních mechanismů činí 118,1 mld. korun. Finanční prostředky budou v roce 2019 použity především na posílení těchto výdajových oblastí státního rozpočtu: zvýšení průměrného starobního důchodu o více než 900 korun od 1. ledna 2019. Pro důchodce starší 85 let je schváleno zvýšení procentní výměry důchodu o dalších 1 000 korun. Průměrný starobní důchod tak po zvýšení bude činit 13 286 korun. Meziročně výdaje na důchody rostou o rekordních 38 mld. na úroveň bezmála 473 mld. korun. Celkové kapitálové výdaje jsou pro rok 2019 rozpočtovány ve výši 122 mld., což je o 31,9 mld. korun více než v roce 2018. K meziročnímu nárůstu dochází u kapitálových výdajů, které jsou kryty příjmy z rozpočtu EU, a to o více než 10 mld., a u českých kapitálových výdajů je nárůst o bezmála 22 mld. na úroveň téměř 80 mld. Právě zvyšování státního podílu výdajů na investice je jedním z cílů současné vlády, čímž navazuje na trend, kdy od roku 2014 soustavně navyšuje kapitálové výdaje z národních zdrojů. Celkové výdaje Státního fondu dopravní infrastruktury jsou rozpočtovány ve výši 84 mld., to je meziroční navýšení o téměř 15 mld. Národní výdajový rámec fondu činí téměř 66 mld., to je meziroční navýšení o 11,7 mld. Výdaje na výzkum, vývoj a inovace jsou zahrnuty do rozpočtu

v celkovém objemu, který přesahuje 42 mld. korun, což proti roku 2018 představuje zvýšení výdajů o 1,5 mld.

Výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci rozpočtované v organizačních složkách státu a příspěvkových organizacích jsou pro rok 2019 rozpočtovány v objemu 210 mld., což představuje zvýšení o více než 23 mld. proti roku 2018. Co se týče navýšení platů, ráda bych zdůraznila, že plníme závazek navýšení platů pedagogů o 15 %, dále nepedagogům navyšujeme o 10 %, a co je velmi zásadní, tak se podařilo dosáhnout toho, že nenavyšujeme plošně, to znamená, nepokračujeme v rozevírání nůžek, tak jak tomu bylo v minulosti, ale je skutečně přidáváno státním zaměstnancům podle toho, jaké výše průměrného platu dosahují. Takže když vyberu pár položek, nejvíce bude přidáváno civilním zaměstnancům na státním zastupitelství, v průměru asi o 15,9 %, civilním zaměstnancům na soudech, pracovníkům v kultuře, úřadům práce, České správě sociálního zabezpečení. V průměru ostatním zaměstnancům bude navyšováno asi o 7,4 %, tomu zbytku, ale navyšuje se diferencovaně.

Rozpočet současně řeší problém s vysokým počtem neobsazených míst ve státní správě. I na tato místa totiž rezorty dlouhodobě historicky dostávaly peníze na platy, které se ale potom používaly na tzv. fond odměn. S touto situací jsme se vypořádali tak, že u úřadů, kde byl na konci prvního čtvrtletí 2018 počet neobsazených míst vyšší než 3 %, se do státního rozpočtu 2019 promítlo odebrání výdajů na platy pro tato neobsazená místa, a pokud bylo neobsazených míst více než 5 %, tak se tato místa škrtla. Díky tomu došlo k redukci asi 1 300 funkčních míst, takzvaných mrtvých duší, jak je známo, a došlo k celkové úspoře tím, že se peníze vlastně budou na ta další místa, která zůstala v rámci do 3 %, přidělovat až po obsazení těch místa, tak k celkové úspoře 3,6 mld., což samozřejmě obsahuje i ta škrtnutá místa. A stejný postup byl proveden i u zaměstnanců placených z prostředků EU a finančních mechanismů, což znamená snížení o dalších 160 míst. Mohu vás ubezpečit, že to je první krok, že i nadále budu vyzývat své vládní kolegy a budeme na úrovni vlády hledat další úspory ve stávajících kapacitách na svých úřadech.

Vážené dámy, vážení pánové, státní rozpočet je nazýván zákonem roku a já jsem přesvědčena, že předkládaný materiál tomuto přívlastku v plném rozsahu dostojí. Při respektování závazných parametrů fiskálního pravidla s výsledky řadícími Českou republiku mezi evropskou špičku rekordně zvyšujeme životní úroveň seniorů, rekordně investujeme, zvyšujeme výdaje na sport, na vědu a výzkum, aktivně řídíme platovou politiku státu, valorizujeme samosprávám příspěvek na výkon státní správy a v neposlední řadě posilujeme obranyschopnost a bezpečnost naší země.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych vám poděkovala za pozornost a požádala tímto Poslaneckou sněmovnu o podporu návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2019. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové za její vystoupení a požádám zpravodajku tohoto tisku, předsedkyni rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane předsedající, členky a členové vlády, kolegyně, kolegové, návrhem rozpočtu se zabýval, jak už bylo řečeno, rozpočtový výbor, který na svém jednání na 13. schůzi dne 10. října přijal návrh usnesení, se kterým vás nyní seznámím.

Usnesení rozpočtového výboru z 13. schůze ze dne 10. října 2018 k prvému čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 – sněmovní tisk 287. Po úvodním slově ministryně financí, zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 v prvém čtení přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna

I. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 podle sněmovního tisku 287, kterými jsou:

A. Výše příjmů stanovená částkou 1 465 359 071 851 Kč,

výše výdajů stanovená částkou 1 505 359 071 851 Kč,

rozdíl mezi příjmy a výdaji, tedy saldo, stanovený částkou minus 40 000 000 000 Kč.

B. Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami

a) zvýšením stavu státních dluhopisů do výše 43 873 390 336 Kč,

b) zvýšením stavu přijatých dlouhodobých úvěrů do výše 80 736 000 Kč,

c) změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 3 954 126 336 Kč.

C. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů, s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 317 332 700 Kč,

D. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, s výjimkou hlavního města Prahy, v úhrnech po jednotlivých krajích, a to příspěvky v celkové výši 9 438 270 400 Kč,

E. Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvek v celkové výši 1 075 508 600 Kč,

F. Zmocnění ministryni financí v § 2 odst. 1, 2 včetně možnosti změnit výši celkových příjmů, celkových výdajů a dalších ukazatelů zde uvedeným postupem a v daném rozsahu, zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvku na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze a zmocnění krajským úřadům postupovat pro přerozdělování výše příspěvku na výkon státní správy v průběhu kalendářního roku podle § 1 odst. 10.

II. bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu České republiky na rok 2019

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 92 213 119 805 Kč a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 43 600 000 000 Kč,

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a. s., ve výši 188 000 000 000 Kč,

c) obsahuje dotace vyjmenovaným kapitolám státního rozpočtu s označením jejich příjemců a uvedením jejich výše, které nepodléhají režimu podle rozpočtových pravidel – § 12, příloha č. 9 vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019;

III. přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu na rok 2019 takto."

A pokud dovolíte a nebude námitek, tak to přikázání jednotlivým výborům podle jednotlivých kapitol bych teď nečetla, protože je to dlouhé a máte to všichni písemně. Pokud samozřejmě bude námitka, tak přečtu celé znění tohoto návrhu usnesení, který projednal rozpočtový výbor.

Když přeskočím na tu část přikazovací, tak samozřejmě je tam: IV. přikazuje dále střednědobý výhled státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021, sněmovní tisk 288, rozpočtovému výboru a (II.) zmocňuje zpravodajku, abych vás seznámila s návrhem tohoto usnesení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce tohoto tisku paní poslankyni Miloslavě Vostré a otevírám obecnou rozpravu. Kromě řádně přihlášených v pořadí mám s přednostním právem přihlášeného pana poslance Miroslava Kalouska, Tomia Okamuru, Petra Fialu a pana poslance Ferjenčíka, který je pověřen podle jednacího řádu přednést stanovisko klubu. Takže to jsou přihlášení. První tedy v rozpravě pan poslanec Miroslav Kalousek. Dále vidím přihlášku pana kolegy Bělobrádka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte i mně, abych popřál jmenovitě panu prezidentovi krásné Vánoce a šťastný Nový rok, když už mě tak obšťastnil individuální pozorností.

A dovolte, abych přednesl stanovisko poslaneckého klubu TOP 09 k návrhu zákona o státním rozpočtu.

Odpovědné rozpočtování nespočívá pouze ve splnění úlohy, jak mi to vyjde příští rok. Odpovědné rozpočtování spočívá zejména v nastavování trendů, aby rozpočet vycházel i v dobách méně příznivých, i v dobách, kdy nebude docházet k tak pozitivnímu hospodářskému růstu, k jakému dochází posledních pět let. Logicky bychom tedy v odpovědně sestaveném rozpočtu měli nalézt průměty změn rozpočtové legislativy, které vedou za a) ke snižování mandatorních, tedy ze zákona povinných výdajů, ke snižování kvazimandatorních výdajů, to jsou dlouhodobé závazky, zejména ve smlouvách služebního a pracovněprávního charakteru, a měli bychom tam také nalézt, tady se hlásím ke slovům pana prezidenta, postupný nárůst poměru investičních výdajů k celkovým výdajům. Nic z toho však v rozpočtu nenajdeme. Nenajdeme to pro to, protože vláda, ani ta minulá, ani tahle, nemá k dispozici systémově promyšlené změny rozpočtové legislativy ani v těch nejpalčivějších oblastech, což jsou povinné pojistné systémy, ať už se to týká

zdravotního pojištění, nebo sociálního pojištění, byť jsme tady slyšeli mnoho slibů, jak tehdy ještě ministr financí Babiš přinese v roce 2016 v červnu návrh penzijní reformy, byť vláda ve svém programovém prohlášením tyto reformy má jako priority. Zatím jsme neviděli ani věcný záměr, logicky tedy průmět změn této rozpočtové legislativy v rozpočtu nenalezneme. To je jedna zásadní námitka oproti návrhu státního rozpočtu. Je to rozpočet přerozdělovací. Je to rozpočet protireformní dokonce, protože tam nalézáme nárůst mandatorních výdajů, nikoliv jejich pokles.

Nyní dovolte několik slov k navrhovaným příjmům.

Příjmy vycházejí z červencové makroekonomické prognózy Ministerstva financí. Já nemám žádný důvod zpochybňovat profesionalitu příslušného pracoviště, nemám žádný důvod mít nedůvěru k indikátorům, na základě kterých byly příjmy vypočteny. Také v návrhu usnesení nebudu navrhovat změnu příjmů. Ale pravděpodobně se shodneme na tom, že oproti minulým letům, kdy bylo možné nadějně předpokládat, a taky se to stalo, že skutečné indikátory budoucího rozpočtového roku byly lepší než prognózované, protože prognózy byly konzervativní a průběh ekonomiky vykázal větší dynamiku, tak vzhledem k tomu, co se děje ve světě, tak takové očekávání příštího roku pravděpodobně mít nemůžeme a asi se i shodneme i s předkladateli na tom, že rizika naplňování příjmů míří spíše směrem dolů než směrem vzhůru. To je potřeba vědět při jisté míře optimismu očekávání, zda by mohl deficit dopadnout lépe, nebo hůře.

Nad čím se musím usmát, je tvrzení v textové dokumentaci o stále efektivnějším a lepším výběru daní díky účinným opatřením proti daňovým únikům. Proč se nad tím musím usmát? Za prvé proto, že Ministerstvo financí v různých dokumentech vykazuje různá čísla, která přisuzuje těm či oněm opatřením proti daňovým únikům. Ale zejména se těším na argumentaci vlády a Ministerstva financí vůči Evropské komisi, až bude zdůvodňovat svoji snahu o zavedení reverse charge.

Pan premiér slavnostně oznámil obrovský diplomatický úspěch, kdy členské státy schválily možnost zavedení reverse charge, o což pan premiér nepochybně usiloval dlouhou řadu let. Nicméně podíváme-li se na podmínky možnosti tohoto zavedení, tak jednou z těch podmínek je dostatečný rozdíl mezi potenciálem v možnosti vybírání daní a skutečně vybraných daní. Jinými slovy, abychom mohli zavést reverse charge, musíme dokázat Evropské komisi, že naše dosavadní opatření proti daňovým únikům byla neúčinná, a proto chceme zavést reverse charge. Takže na jednu stranu Ministerstvo financí nás ohromuje čísly o účinnosti opatření proti daňovým únikům, na druhou stranu bude Evropské komisi dokládat neúčinnost těchto opatření a bude žádat o povolení reverse charge. Na to si vezmu lístek do první řady a budu samozřejmě pečlivě porovnávat údaje, které vláda předkládá Poslanecké sněmovně a které bude předkládat Evropské komisi při žádosti o povolení reverse charge.

A nyní k výdajům. Dochází oproti letošnímu roku, návrh předpokládá poměrně raketový nárůst výdajů. Takový tady nebyl posledních 15 let. Je to o 140,9 mld. korun, což je, podíváme-li se na dlouhodobý trend, skutečně nárůst, kde by člověk předpokládal, že se stane něco mimořádného. Že se bude likvidovat mimořádná environmentální katastrofa nebo že prudce stoupají náklady na obranu vzhledem ke zhoršené bezpečnostní situaci. Nebo že jsme se rozhodli k nějaké jednorázové

masivní investici, nedej bože kanál Odra–Labe–Dunaj. Nic takového ale nenalezneme a zjistíme, že dominantně tyto prostředky jdou zejména na spotřebu, zejména na platy státních zaměstnanců, zejména na důchody – proti čemuž nic, ale ne na úkor budoucnosti a ne na úkor deficitu, zejména na zvýšení sociálních dávek, dostaneme se k tomu v jednotlivých trendech.

Pojďme na investiční výdaje. Investiční výdaje vláda zvyšuje oproti letošnímu roku o 32 mld., což vypadá velmi lichotivě, ale jenom proto, že předcházející tři roky investovala ještě trestuhodněji méně. A tady se podívejme na dlouhodobé trendy. Dovolte, abych jako výchozí standard vzal rok 2012, rok, kdy jsem ještě byl ministrem financí, a rok, kdy jsme tady měli stále ještě recesi a ekonomickou krizi a tehdejší vláda byla pod palbou kritiky, jak málo investuje, jak škrtí hospodářský růst malými investičními výdaji. Na té kritice možná něco bylo, možná že jsme skutečně měli ještě více utáhnout spotřebu a investovat více. Ale kolik my jsme investovali v tom roce 2012? My jsme v roce 2012 investovali 113,5 mld korun. Na letošní rok, po pěti letech růstu, vláda má stále ještě v rozpočtu, který jste schválili loni, rozpočtováno 90 mld. To znamená, skoro o 24 mld. méně, než my jsme investovali v době krize. V roce 2017 to bylo 81,7, tzn. v době růstu, jak konstatuje i Nejvyšší kontrolní úřad, nejnižší investice za posledních 12 let.

No a v tom příštím roce slavnostně vláda říká, že bude investovat tolik jako za posledních 10 let nikoliv, a bude investovat 122,2 mld. korun. Což je, dámy a pánové, o celých 8,5 mld. více, což je naprosto marginální číslo – 8,5 mld. více, než my jsme investovali v tom roce 2012. Přičemž vláda má k dispozici, plánuje výdaje 1 505,4 mld. My jsme měli celkové výdaje 1 152,4 mld., takže vláda má k dispozici o 353 mld. více na příští rok. Ještě jednou – o 353 mld. více, než byly výdaje v roce 2012. A z těchto 353 mld. dává na investice 8,5. To je skutečně priorita jako hrom!

Podobně to vychází u výdajů na vědu a výzkum. Samozřejmě, že díky těm 353 miliardám výdaje na vědu a výzkum v absolutních číslech mírně rostou. Ale podívejme se na jejich poměr ve vztahu k hrubému domácímu produktu. Jestliže my jsme v krizových dobách v letech 2012 a 2013 dosahovali téměř jednoho procenta HDP, v roce 2012 to bylo 0,96, v roce 2013 to bylo 0,97 výdajů na vědu a výzkum k poměru HDP, a opět jsme byli pod palbou kritiky. A já se obracím na akademické funkcionáře v řadách hnutí ANO, protože někteří z nich byli tenkrát rektoři, a velmi kritizovali, do značné míry oprávněně, naši vládu, jak malou prioritou jsou výdaje na vědu a výzkum, když nedosahujeme ani toho jednoho procenta, máme 0,96, 0,97. Tak na příští rok ve vztahu k HDP navrhujete výdaje na vědu a výzkum ve výši 0,75. O dvě desetiny bodu méně, než jsme vydávali my v době krize. A akademičtí funkcionáři jsou happy! Ti mají pocit, v řadách křesel poslanců ANO, ti mají pocit, že je všechno v naprostém pořádku. Najednou žádná kritika nikde není. Čím to je? Že už jsou více poslanci ANO než akademičtí funkcionáři? Nevím. V každém případě prostě změnili za těch sedm let rétoriku neuvěřitelným způsobem.

Dovolte ještě, abych se lehce vrátil k investičním výdajům. Když jsem je říkal v absolutním čísle, tedy že vláda míní investovat 122,2 mld. korun, což je tedy jenom o 8,5 mld. víc, než jsme investovali my v roce 2012, abych to také uvedl v poměru investičních výdajů ku celkovým výdajům, protože ty by měly růst, v odpovědném rozpočtování by tento poměr měl růst. Mělo by být poměrově stále o něco více

investic než aktuální spotřeby. Ten rok 2012 byl 9,9 %, investiční výdaje vůči celkovým výdajům. Ten rok příští, který vláda předkládá, a tvrdí, že investice jsou její prioritou, je 8,1 % – téměř o 2 % méně než v době krize, kdy podle tehdejších kritiků, mezi které patřil pan předseda vlády Babiš, jsme investovali méně a podsekávali jsme ekonomiku. Tak kde jsou ty peníze? Výdaje na vědu a výzkum ty priority nejsou. Výdaje na investice ty priority také nejsou. Tak se podívejme, kde jsou. Jsou samozřejmě zejména v platech státních zaměstnanců. Nic proti tomu, když v dobách růstu rostou platy státních zaměstnanců. Ale musíme k tomu připočíst ty desetitisíce státních zaměstnanců, které vláda dokázala za poslední čtyři roky nabrat, a předpokládá jejich počet zvýšit i v příštím roce a vyžaduje na platy státních zaměstnanců 209 mld. korun. Prosím pěkně pro porovnání – v roce 2012 se na platy státních zaměstnanců vydalo 132,5 mld. korun. A opět jsme byli pod palbou kritiky, jak strašně drahá je ta firma, která platí tolik svým zaměstnancům, a že každá firma by takhle zkrachovala. Uteklo sedm let a my budeme dávat na státní zaměstnance o 80 mld. víc. Dámy a pánové, dovolte znovu připomenout to číslo, o kolik od roku 2012 narostou investice. Ty narostou o 8,5 mld. a platy na státní zaměstnance narostou o 80 mld. Tak teď už ta firma hospodaří dobře!

Podívejme se na neinvestiční nákupy. Opět pod onou palbou kritiky, jak jsme v době krize málo šetřili a příliš vydávali na neinvestiční nákupy. Vydávali jsme v roce 2012 na neinvestiční nákupy 55,8 mld. korun, na příští rok chce vláda na neinvestiční nákupy vydat 78,2 mld. korun. To znamená opět na neinvestiční nákupy podstatně více oproti roku 2012, než chce vydávat na investice. To, co je ve výdajích samozřejmě pozitivní, a není to zásluha vlády, jedná se o mandatorní výdaj, a je to dáno výjimečnou kondicí ekonomiky a velmi nízkou nezaměstnaností, jsou podpory v nezaměstnanosti. Ty vláda na příští rok počítá jenom v objemu 7,3 mld., zatímco my jsme v roce 2012 museli vydávat podstatně víc vzhledem k vyšší (ne)zaměstnanosti, ale nejenom k vyšší nezaměstnanosti, ale zdůrazňuji, že tady jde o mandatorní výdaj.

Na čem vláda rovněž nešetří, jsou neinvestiční transfery podnikatelským subjektům. Kdyby chtěl někdo to slovo přiblížit, tak nejvýznamnější částkou jsou tam dotace agropotravinářskému komplexu. Tak tam se opravdu nešetří. Tam se vydává opět podstatně více, než se vydávalo v dobách krize. Tam to zřejmě potřebují mnohem víc, než potřebujeme silnice, dálnice a investice do vědy a výzkumu.

Když to shrneme a opět si vezmeme jako základnu krizový rok 2012, znovu opakuji: vláda má o 353 mld. víc, než měla k dispozici vláda v krizovém roce 2012. Z těchto 353 mld. dává ubohoučkých 8,5 mld. na investice, ale na sociální dávky už 30,6 mld., to znamená třikrát tolik než na investice, i když sociální situace se lepší díky mnohem lepší zaměstnanosti, a neuvěřitelných 75, vlastně téměř 80 mld., na platy státních zaměstnanců, 90 mld. pak budou vyšší důchody. Znovu opakuji, nic proti vyšším důchodům, ale musíme si uvědomit, že ty trendy nastavujeme tak, aby to bylo ufinancovatelné i v dobách, kdy může přijít krize, nemusí přijít tak veliká jako po pádu Lehman Brothers, ale stačí výraznější ochlazení ekonomiky a naše rozpočty se dostanou pod takový tlak, že vyvolají velké sociální pnutí, a bohužel to vždycky v takové situaci odskáčou paradoxně ti nejslabší a nejchudší. A troufnu si říct, že ve své rozhazovačnosti je ten rozpočet potenciálně asociální, protože nastavuje trendy,

které vystavují zbytečným rizikům lidi, kteří žijí bez rezerv, a případný otřes nebudeme mít z čeho kompenzovat.

Co říci k návrhu usnesení? Ty zásadní věci opravit nejdou, protože se týkají rozpočtové legislativy, takže i kdyby vláda příslušné reformy měla k dispozici a měla je připravené, jako že je nemá, jako že vůbec nemá tušení, kudy do nich chce jít, tak než se příslušné zákony schválí, uteče rok. A to se samozřejmě opravit nedá. Něco se ale opravit dá. Dá se například opravit, že rozpočet nebude deficitní. V celkové částce 1 bil. 505,4 mld. snížit výdaje o 40 mld. je triviální úkol pro rozpočtáře na, nechci říct deset minut, ale na jeden den. A myslím si, že tenhle požadavek bychom vznést mohli. Kdyby snad vláda chtěla, já jí s tím rád pomůžu, ale respektuji, že pokud by chtěla, má právo šetřit ve svých prioritách a nikoliv prioritách, které vidí opozice. Ale chtít snížit výdaje o 40 mld. v celkovém objemu výdajů 1 bil. 505,4 mld. opravdu není nesplnitelný úkol. Takže to je jedna věc, která se dá napravit.

Druhá věc, která se dá napravit, je dosáhnout poměru investičních výdajů k celkovým výdajům alespoň na takovou úroveň, jakou jsme měli v tom roce 2012. To znamená, jestli v roce 2012 byl ten poměr 9,9 a dnes je 8,1, tak trojčlenkou si spočteme, že nejméně by vláda v příštím roce měla investovat ne 122 mld., ale nejméně 150 mld.

A to mě vede k návrhu usnesení, který si dovoluji předložit, že Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu s následujícím doporučením: 1. příjmy ponechat v navržené výši; 2. výdaje snížit o 40 mld. Kč; 3. saldo vyrovnané; 4. poměr investičních výdajů k celkovým výdajům navýšit z navržených 8,1 % alespoň tak, aby dosáhly poměru posledního roku hospodářské krize 2012 9,9 %, tzn. navrženou částku 122 mld. Kč investičních výdajů navýšit alespoň na částku 150 mld. Kč. Termín 20 dnů.

Pokud by se vláda a vládní poslanci rozhodli toto doporučení akceptovat a tímto způsobem by byl rozpočet přepracován, podpoříme ho v prvním čtení a jsme připraveni ke konstruktivní diskusi i ve čtení druhém a třetím. Pokud setrvá na navržených parametrech státního rozpočtu, je naprosto vyloučeno, že by poslanecký klub TOP 09 mohl podpořit návrh zákona o státním rozpočtu v prvním i ve třetím čtení, ať už budou přijaty jakékoli pozměňující návrhy ze čtení druhého.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Budeme pokračovat v rozpravě s přednostními právy. Nyní pan místopředseda Tomio Okamura, připraví se pan místopředseda Petr Fiala. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vývoj ekonomiky na západ od nás ukazuje, že se zřejmě poslední rok vezeme na vlně konjunktury a příštích pár let bude růst klesat a zisky státu začnou hubnout. A je třeba dodat, že pokles je daný zpomalením jak v celé Evropské unii, tak ho předpokládá Světová banka pro všechny vyspělé ekonomiky celého světa. Tak dobře jako letos už

příštích pár let nebude. To by měla být první premisa při sestavování rozpočtu. Normální člověk, když dostane prémie a ví, že příští dobu bude už hůř, si nějakou korunu odloží. Kupodivu český stát to vidí jinak. Utratí všechno a ještě si na rychlou okamžitou útratu 40 mld. půjčí. To chce opravdu hodně růžové brýle, nebo rovnou slepeckou hůl. Sestavit rozpočet se 40miliardovým schodkem je popravě hodně nezodpovědné a říká nám to jediné – příští léta se budeme zadlužovat ještě víc.

Důvodem vládou navrhovaného schodku je mj. pokračující navyšování výdajů na státní správu, další vysávání státního rozpočtu politickými neziskovkami a pokračování v neadresném sociálním systému, který podporuje nepřizpůsobivé a umožňuje obchod s bídou. Hnutí SPD takový návrh nepodpoří a navrhuji jménem SPD usnesení vrátit rozpočet k přepracování.

Jak jsem již zmínil, tak SPD považuje za alarmující např. nárůst nákladů na státní a veřejnou správu. Za posledních pět let, tedy především za vlády hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL, se zvýšil počet státních zaměstnanců o 30 tis. osob, což zvýšilo nároky na státní rozpočet o 20 mld. Kč ročně. Vzniklo minimálně osm nových státních úřadů. Hnutí SPD trvá na zásadních úsporách při správě státu. Považujeme za nutné okamžité zastavení nárůstu počtu úředníků na ministerstvech a ostatních ústředních orgánech státní správy. Takto ušetřené finanční prostředky následně navrhujeme pro navýšení nízkých důchodů, podporu pracujících rodin s dětmi a posílení sociálního zajištění zdravotně postižených občanů.

Trvalé navyšování počtu pracovníků ve státní a veřejné správě vytváří umělý nedostatek pracovních sil a falešnou potřebu importu pracovní síly ze zahraničí. Samozřejmě tu od vlády uslyšíme desítky argumentů, proč to je nezbytné. Po léta se nám tu opakuje mantra o mandatorních výdajích, které prostě nafukují rozpočet, a nelze prý s nimi nic dělat. To je absolutní hloupost, kterou ostatně pan premiér ve svých kampaních na téma – cituji – všetci kradnú a stát má hospodařit jako firma – sám vyvracel. A my ve shodě s jeho volebními sliby, které ale vláda neplní, říkáme, že samozřejmě lze dělat korekce na obou stranách – u výdajů i u příjmů.

Máme rekordně nízkou, v podstatě nulovou nezaměstnanost, pokud jde o lidi, kteří mohou a chtějí pracovat. Ba naopak máme tu místy zoufalý nedostatek lidí schopných kvalitně pracovat. A proč? Tyto lidi z trhu sebrala státní správa. A tak místo aby těmto lidem dával výplatu soukromý sektor, živí je stát ze státního rozpočtu. Chápu, je to politicky výhodné, protože si tak partaje živí přímo závislé voliče, ale je to nevýhodné a drahé pro stát, je to nevýhodné a drahé pro živnostníky a firmy. Za posledních pět let, jak jsem již říkal, za vlády ČSSD, ANO a KDU-ČSL se zvýšil počet státních zaměstnanců o 30 tis. osob, což zvýšilo nároky na státní rozpočet o 20 mld. Kč ročně. Zavedením EET místo paušální daně, jako tomu mají např. v Německu, zákazy a byrokracií jsme zlikvidovali pár tisíc živnostníků a malých firem – resp. vláda je zlikvidovala – a nahrnuli ty, co se živili, do státního sektoru, kde je platíme ze státního rozpočtu. Není to jejich vina. Je to cílená vládní politika.

Aktuálně sledujeme audity ministra zdravotnictví ve státních nemocnicích a už teď lze říci, že tam unikají řádově miliardy. Nic nového, to víme po desetiletí, ale poslanci z ČSSD a hnutí ANO nám tu vládnou už druhé volební období a teprve teď

jsme se hnuli a zcela evidentně jen proto, že stát jde po krku jedné partě, se kterou se přestal kamarádit. Fajn, ale věřme, že ve všech oblastech, které financuje stát, od dopravy po obranu, najdeme miliardové toky ven spřáteleným partám. Ostatně veřejně známá zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu tyto miliardové nesrovnatelnosti při hospodaření s veřejnými penězi to jenom potvrzují.

Nikdy bych nevěřil, že budu souhlasit s výrokem jednoho pána. Ano, je zcela evidentní, že zdroje jsou. Zahraniční firmy z České republiky ročně vyvádějí odhadem ekonomů 5 až 7 % HDP, a to nejen přímo v rámci dividend a zisku, ale také formou tolerovaných nákladů uměle vytvářených mateřskými společnostmi za hranicemi. Nejen to. Ač je to neuvěřitelné, do zahraničí plynou i zisky ze zákonem daných plateb, které jsou v podstatě daně, a měl by je dostávat stát. Dvě zahraniční pojišťovny mají monopol, přesněji duopol na pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Toto pojištění v rozporu se zájmy České republiky a evropským právem provozují zahraniční soukromé pojišťovny, rakouská Kooperativa a dnes Česká pojišťovna s italskými majiteli. Jen tady uniká zhruba 8 mld. Kč ročně. Podobně bychom mohli mluvit o zákonem daném zdravotním pojištění cizinců, které vybírají soukromé pojišťovny, a zisky opět tečou ven, přestože principiálně by veškeré zdravotní pojištění mělo být jednak neziskové a veškeré peníze by měly jít do zdravotnictví nebo minimálně do státního rozpočtu.

Takových příkladů bychom našli stovky. Opět aktuální je třeba mýto. Satelitní sledování ujeté trasy dnes umí GPS, které se softwarem stojí pár stovek. Proč mýto neprovozuje stát, ale miliardové zisky se rozhodl v podstatě darovat komerční firmě? Vždyť tady máme přirozené monopoly, ze kterých stát těžil odjakživa, a z historie víme, že v momentě, kdy monopoly začal pronajímat soukromníkům, bylo to vždy špatné a okrádán byl jak stát, tak občan nebo poddaný.

Abych vládě jen nekřivdil, největší nárůst výdajů počítá rozpočet u Ministerstva práce a sociálních věcí, a to o 41,4 mld. Kč. Částka kopíruje v podstatě plánovaný schodek. Tady se ale ptejme: Znamená to, že vláda nakonec realisticky počítá s poklesem ekonomiky, se zhoršením ekonomické situace občanů a růstem výdajů na pomoc skutečně potřebným? To se z rozpočtu samozřejmě nedozvíme, protože pomoc a výdaje mohou být různé – třeba nejrůznější formální školení, kde zisk nemá sociálně slabý, ale firma, která školí a tiskne zbytečné a nečitelné brožury anebo rekvalifikuje nezaměstnatelné tak, že jsou stále nezaměstnatelní, a jen se jim o dobu rekvalifikace prodlužuje doba, kdy pobírají vyšší dávky, což opět navyšuje výdaje.

Co se týče důchodů, SPD navýšení samozřejmě podporuje, to je jasné. A i díky hlasům poslanců SPD se budou důchody navyšovat. Pojďme dál.

Kapitálové výdaje, tedy investiční, plánuje Ministerstvo financí příští rok zvýšit meziročně o 21 mld. na 78,7 mld. korun. Opět je tu otázka, jaké konkrétní investice to budou. Do v podstatě monopolní tzv. velké pětky stavebních firem, které místo dálnic budují na navážkách odpadů tankodromy, jako třeba Eurovia z Ostravy na polskou hranici? Je tou investicí nekonečný stavební horor na D1? To je samozřejmě úplně špatně, když takové investice pak nefungují.

Když jsme u těch staveb, do kterých marně natekly stovky miliard, četl jsem, jak psal investiční kontrakty například král Václav IV. Ve smlouvě na nové sídlo se

stavitelem nového hradu u Kunratic bylo jasně dáno, že hrad musí do roka stát. Pokud ho dodavatel nepostaví, nedostane nejen ani groš, ale naopak zaplatí králi tučnou pokutu. Nemusím ani dál hádat, zda příští rok král v novém hradě už bydlel, samozřejmě že ano, a my se můžeme jen ptát, zda napsat smlouvu výhodnou i pro zadavatele, tedy pro stát, je feudální přežitek, nebo by to měla být pro stát vždy samozřejmost.

Další nepochopitelné státní výdaje, a to je myslím úplně signifikantní pro ten rozpočet, je například zákon o platech ústavních činitelů, kdy v rozpočtu je počítáno s navýšením platů ústavních činitelů. A jak víte, minulý týden se na rozpočtovém výboru hlasovalo o mém pozměňovacím návrhu, který jsem jménem SPD předložil, aby se zamrazilo navýšení platů politiků až do roku 2021, do konce volebního období, a nikdo z poslanců jiných stran toto nepodpořil. Piráti a hnutí ANO navrhují navýšení platů politiků o 10 % a zbytku zřejmě vyhovuje stávající dikce zákona, která navyšuje ještě více. To znamená, hnutí ANO, Piráti, KDU-ČSL, STAN, ODS, KSČM, ČSSD vlastně v rozpočtu navrhují, aby se zvýšily platy politikům, a v tom rozpočtu se s tím počítá. Ale my jsme za SPD proti, my chceme zamrazení nárůstu, protože si myslíme, že jsou dostatečné. Takže třeba i s tímto rozpočtovým návrhem ve státním rozpočtu, který předkládá hnutí ANO za podpory všech jiných politických stran, my prostě zásadně nesouhlasíme. Není možno navyšovat platy politiků, když průměrný plat v ČR je kolem 30 tisíc a průměrný důchod kolem 12 tisíc. A je potřeba si tady nalít čistého vína, proč všechny ostatní strany kromě SPD navýšení platů politiků prosazují, a je to také zbytečný rozpočtový výdaj a my jako SPD navrhujeme, abychom za tyto ušetřené peníze alespoň trochu navýšili důchody, a to včetně invalidních, anebo podporu pracujících rodin s dětmi.

Když to shrneme, člověk nemusí studovat ekonomii, aby neviděl, jak spřátelení miliardáři za pomoci politiků rvou ze státu vše, co jde urvat. A někde, třeba v případě nemocnic, se zdá, že stát začal parazity likvidovat. Ale na jiných ministerstvech je po léta ticho po pěšině, viz IT zakázky, o kterých mluvil i pan prezident Zeman, ve výši miliard, na které už upozornil i Nejvyšší kontrolní úřad na Ministerstvu práce a sociálních věcí. A vláda namísto toho, aby přiškrtila zloděje a parazity, tak škrtí a dusí poslední zbytky těch, co živí sebe a své spoluobčany. Namísto toho, aby 40 mld. uspořila nebo vzala těm, kteří je skutečně v rozporu s veškerou logikou i spravedlností vyvádějí, raději o 40 mld. obere daňové poplatníky. Připomíná mi to pana Kalouska, který za rozkrádání země obvinil důchodce, když řekl, že si důchody projedli. Ale uniká mi, proč to samé ve své podstatě dělá vláda, jejíž koaliční strany se od politiky pana Kalouska a jemu podobných po léta alespoň ústně distancují.

Naše hnutí SPD samozřejmě připraví a už má připraveny pozměňovací návrhy k rozpočtu, které samozřejmě podáme, a bude se o nich hlasovat.

Samozřejmě rozpočet je velmi komplikovaná záležitost, takže jenom zopakuji, že my navrhujeme usnesení, aby se vrátil rozpočet k přepracování, protože všichni víme, že není v síle jednotlivých poslanců, nebo řekl bych opozičního poslaneckého klubu, přepracovat rozpočet a rozpočtové kapitoly. To prostě je jasné, to tady musíme říct a je potřeba, aby odborníci a ty stovky úředníků na ministerstvu to samozřejmě přepracovali tak, aby rozpočet vyhovoval slušným a řádným lidem.

Takže my máme a navrhneme dílčí pozměňovací návrhy například z oblasti obrany, kde navrhujeme snížení výdajů na zahraniční vojenské operace o 400 mil. Kč, protože my jsme nikdy nehlasovali pro vysílání českých vojáků do Afghánistánu apod. Teď dokonce i ti, kteří to podporovali ještě letos, tak najednou o 180 stupňů obracejí, což je opravdu zcela tragická situace, když bývalý ministr zahraničí pan Zaorálek ještě letos hlasuje pro vyslání, a teď ukazuje svůj amatérismus a neznalost a po pár měsících názory mění. My jsme nehlasovali od začátku pro tyto mise, protože jsme věděli, že je to zaměřeno jinak než podle našeho názoru i v zájmu České republiky, takže náš pozměňovací návrh – budeme samozřejmě navrhovat snížení výdajů na zahraniční operace a tuto částku přesunout a použít pro zajištění činností a rozvoje pozemních sil a sil bojové podpory a bojového zabezpečení naší armády pro obranu našeho území, to musí být priorita podle SPD.

Dále máme například pozměňovací návrh, který podáme ohledně zahraniční politiky. Chceme přesunout prostředky z kapitoly transformační spolupráce, což je podpora tzv. politických neziskovek – 63 mil. Kč, resp. letos to bylo 63 mil. Kč, na příští rok navrhuje vláda 80 mil. Kč. Víte, že tam je navýšení pro politické neziskovky, a my nesouhlasíme s veřejným financováním politických neziskovek, takže my tyto peníze navrhujeme, aby se přesunuly na posílení rozvojové pomoci, například na obnovu Sýrie, protože to má souvislost s tím, abychom pomohli systémově zastavovat tuhle vlnu nelegální migrace z islámských zemí. Takže určitým způsobem je potřeba místo politických neziskovek, protože v rámci rozpočtu můžeme už jenom přesouvat, tak rozhodně nám to připadá jako lepší záležitost, byť ne stále ideální.

A co se týče rozpočtu školství, tak tam určitě navrhneme dva pozměňovací návrhy. Navrhneme přesunout 4 mld. Kč z inkluzivního vzdělávání směrem na podporu speciálního školství. My zásadně nesouhlasíme s touto formou inkluze ve školství. Nikdy jsme pro to nehlasovali, na rozdíl od dosavadní vlády, hnutí ANO pro to hlasovalo, hlasovalo pro to ČSSD. Vzpomínáme na to z minulého volebního období. To znamená, oni podporují inkluzi ve školství. To znamená, my přesně, jak tady říkal, mimochodem i pan prezident to poznamenal velice správně, my prostě jsme inkluzi nikdy nepodporovali. Teď celá řada i těch, co hlasovali, tak už to kritizují. To je prostě pořád tady dokola. Mě vždycky překvapuje ta neinformovanost ostatních politických stran v těch zásadních věcech. Takže my prostě navrhujeme snížit ty peníze o 4 mld. korun a dát to na speciální školství. Na to byla Česká republika hrdá, to obdivovaly cizí země, jaké máme skvělé speciální školství.

A máme tam také pozměňovací návrh, že chceme zvýšit podporu zdravotně postižených spoluobčanů na úkor politických neziskovek. Takže opět chceme, bude ještě jeden pozměňovací návrh, kde snížíme peníze politickým neziskovkám, my prosazujeme nulu samozřejmě, my nechceme žádnou veřejnou podporu tzv. politickým neziskovkám. Nevadí nám neziskovky, které se starají o staré lidi, o potřebné lidi, ale politické neziskovky nic nikomu nepřinášejí. A navrhneme přeskupit tyto peníze na podporu zdravotně postižených spoluobčanů, protože dnešní invalidní důchody, za to se doslova nedá vyžít. Lidé žijí pod hranicí chudoby a je to ostuda, že stát dává peníze nějakým s prominutím lidem, kteří nemají žádnou přidanou hodnotu, to jsou politické neziskovky, a na lidi, kteří se narodili zdravotně

postižení a nemůžou za to, tak ten stát úplně kašle. To prostě když to dáme na misku vah, tak si myslím, že nemůže být diskuze o tom, o koho se máme postarat.

A překvapuje mě, že vláda to vidí jinak. To mě teda opravdu zaráží a překvapuje. Přes proklamace, že prý se něco bude dělat s financováním politických neziskovek, tak samozřejmě skutek utek. Andrej Babiš od toho ustoupil. Přes nějaké proklamace, co jsme slyšeli, odstoupil po několika dnech z tohoto záměru. Zřejmě to byl zase jenom prázdný marketing a v rozpočtu ty peníze prostě vidíme. A jak jsem tady poznamenal, dokonce někde vidíme, že se i navyšují ty peníze pro politické neziskovky.

Takže děkuji za pozornost a to je v kostce názor hnutí SPD na státní rozpočet. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den všem. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se v tomto úvodním vystoupení za klub Občanské demokratické strany pokusím zařadit tento návrh státního rozpočtu do širších politických souvislostí tak, jak by to ostatně také mělo být u tohoto zákona, který často bývá označován – a přihlásil se k tomu tady i pan prezident ve své úvodní řeči – za nejdůležitější zákon roku. A skutečně to důležitý zákon je. Určitě to není jenom nějaké účetní cvičení, ale je to zákon, který vyjadřuje priority vlády a který vlastně naznačuje a určuje směřování země, a buďto se v něm odrážejí naše ambice, nebo se v něm neodrážejí, což je právě tento případ.

Musím také konstatovat, že je mi líto, a považuji to za nesprávné, že u projednávání státního rozpočtu není přítomen předseda vlády. Chápu všechny ty důvody, nenavrhuji žádné odložení nebo něco podobného. Ale myslím si, že projednávání státního rozpočtu i plánování zahraničních cest premiéra by mělo být sladěno tak, aby se předseda vlády mohl účastnit diskuze o státním rozpočtu, což je něco tak přirozeného a tak jasného, že se divím, že to tady musím zmiňovat.

Dámy a pánové, Česká republika prožívá jedno z nejpříznivějších období ve své novodobé historii. Lidé v České republice se nikdy neměli tak dobře, jako se mají dnes. Jsme nepochybně na vrcholu dlouhodobého ekonomického růstu, příznivého období a je také jasné, a ukazuje to i tento rozpočet, že příjmy státního rozpočtu nebyly nikdy tak vysoké jako v těchto letech a nikdy stát nehospodařil s takovými prostředky, jako bude hospodařit příští rok. A když se na tyto údaje podíváme, tak si musíme říct, že ty zprávy o státním rozpočtu by měly být jenom pozitivní, že státní rozpočet by měl být plný pozitivních zpráv, nebo zpráv ještě pozitivnějších. Když se na ten rozpočet ale podíváme, tak zjistíme, že tomu tak není.

Já se zmíním nejprve o těch příznivých zprávách. Ve státním rozpočtu se ukazuje, že příští rok se nepochybně zaraduje část důchodců, protože důchody půjdou nahoru. Zaradují se státní zaměstnanci. Pravda, někteří se zaradují více, někteří méně, ale v průměru se jim zvýší příjmy o 8 %. Mimochodem, těch 8 % je podstatně více, než

se zvýší příjmy zaměstnancům v soukromém sektoru, kteří na to všechno, co tady vláda utrácí, musí vydělat. Ale u nich se s růstem mezd vlastně nepočítá, protože vláda nepočítá se snížením daní, vláda nepočítá se snížením odvodů, vláda nepočítá se zlepšením podmínek pro živnostníky nebo podnikatele a ani se o to žádným způsobem nesnaží.

A když jsem u těch příznivých zpráv, tak ještě zmíním, že se také zaradují rodiče dětí a studentů, kteří ušetří na jízdném, přičemž tedy ovšem stejně ušetří nejbohatší rodiče jako ti rodiče, kteří jsou v nouzi. Nicméně tímto konstatováním se ty příznivé zprávy vyčerpaly a příznivější už tam nebudou. Tak totiž vypadá "hostina" v zemi, která prožívá nejdelší období ekonomického růstu. V zemi, která vybírá rekordně vysoké daně a odvody. Takto vypadá hostina v podání levicové vlády, vlády prý pro všechny. Toto je, tento rozpočet, to vrcholné číslo, které vláda dokáže v dobách rekordních ekonomických růstů udělat. Jak ale všichni víme, tak období příznivá, období ekonomicky příznivá, střídá i období stagnace, střídá je období ekonomických krizí. A my možná už tu první pozitivní část toho cyklu máme za sebou, nebo dosahujeme vrcholu a měli bychom se připravovat i na období, která tak příznivá nebudou. A to tento rozpočet v žádném případě nedělá.

Když jsem řekl, že končí ty příznivé zprávy, a vyjmenoval jsem ty, kteří budou profitovat z návrhu toho státního rozpočtu, tak uslyším námitky, že si přece přilepší i další. Že si třeba přilepší i střední a vysoké školy. Jenomže já tady musím připomenout, že podíl výdajů na HDP u nich ve skutečnosti klesá. Takže to přilepšení je velmi relativní.

Stejná situace je v oblasti investic, kterými se tady chlubil pan premiér. Když se podíváme na ty investice, tak v roce 2015 tvořily kapitálové výdaje 13,5 % výdajů státního rozpočtu. Podívejte se, jaké procento plánuje vláda na příští rok. Pouze 8 % kapitálových výdajů.

Výdaje na výzkum, vývoj a inovace. V roce 2015 – všimněte si, že to nesrovnávám s obdobími pravicových vlád, a přitom i v době ekonomické krize by tady ty podíly byly mnohem příznivější, než jsou teď. V roce 2015 tvořily výdaje na výzkum, vývoj a inovace 0,9 % HDP. Příští rok vláda očekává podíl 0,8 % HDP. No to není růst, to nejsou potřebné investice, které jdou do výzkumu a inovací, tedy něčeho, z čeho bude profitovat Česká republika v budoucnosti a co zvyšuje naši konkurenceschopnost.

A když jsme u těchto čísel a podívám se třeba na obranu, tak mohu konstatovat, že ty sliby, které tady vláda dává, tak se zase jenom posouvají do budoucna. Z letošních 1,11 % HDP plánuje vláda nárůst na 1,19 % HDP v příštím roce. Kde je k dosažení ten růst na 2 %? Nebo i těch slibovaných 1,4 %? Ty jsou pořád v nedohlednu. Přitom výdaje na obranu jsou pro naši zemi mimořádně důležité.

No a samozřejmě vůbec není pravda, že tato vláda je vláda pro všechny, jak se snaží ze svého manévru směrem doleva vymluvit předseda vlády. V rozpočtu se totiž dočtete to, co už jsem řekl, že platy v soukromé sféře neporostou, protože daňové zatížení se nesníží. A v rozpočtu se také dočtete, že platy státních zaměstnanců se opět zvýší. Takže není to vláda pro všechny. Ani ten rozpočet není připravený tak, aby z ekonomického růstu profitovali všichni.

Ale to všechno nejsou hlavní problémy tohoto rozpočtu. Dokonce jím není ani ten deficit, který je podle mě – který tu byl už několikrát zmíněn a který je podle mě nepochopitelný a nevysvětlitelný. Ale hlavní problém tohoto rozpočtu je skutečně v něčem jiném. Není v jednotlivostech, není v jednotlivých položkách, ale skutečný problém spočívá v nedostatku ambice, v neexistenci plánu, v absenci srozumitelných užitečných politik. Tedy chybí tam vize, plány a jejich realizace.

Já jsem svoje vystoupení začal tím, že jsem řekl, že jsme v mimořádně příznivé situaci a že prožíváme neobvykle příznivé období. A to jsou přece ideální časy, abychom věcmi, které nám doma nefungují, které víme, že jsou problém, abychom s nimi pohnuli. Abychom zlepšili kondici České republiky. Abychom nezabíjeli ambice České republiky. Abychom se připravili na příští konkurenceschopnost, abychom pro to vytvořili podmínky. A to by mělo být za těmi čísly státního rozpočtu. Tam by měly směřovat investice. Měl by se za nimi skrývat i obsah. A ten obsah může být následující. Když zvyšujeme například výdaje do školství, tak co od toho očekáváme, kam ty peníze jdou, čeho tím chceme dosáhnout. Tyto ambice by měly být za státním rozpočtem.

Já vám tady řeknu některé údaje z analýz Světového ekonomického fóra, které asi nebudete chtít zpochybňovat, a vy si u toho položte dvě otázky. První, zda to postavení, které máme ve srovnávání Světového ekonomického fóra, skutečně odpovídá možnostem, jaké naše republika má. A tu druhou otázku, ta je neméně podstatná, si také prosím položte. Které z těchto údajů tento státní rozpočet vylepší? Kde jsou v něm předpoklady, abychom se mohli zlepšit, abychom se mohli od tohoto stavu odrazit, abychom se postupně posouvali vzhůru?

Podle údajů Světového ekonomického fóra je ČR momentálně na 31. příčce v žebříčku konkurenceschopnosti. A když se podíváme, z čeho se toto číslo detailně skládá, tak zjistíme, že jsme nízko zejména v podkategorii instituce na 50. místě a infrastruktura na 49. místě. A v kategorii instituce, když se na to podíváme detailně, táhne ČR dolů zejména břemeno vládních regulací, tady jsme na 119. místě, a efektivita a přehlednost regulačních procedur, kde jsme na ostudném 112. místě. Dále podívejme se na další údaje. Efektivita veřejné správy při vymáhání právních sporů – 94. místo. V kategorii infrastruktura, podkategorie kvalita cest – 74. místo. A z ostatních podskupin bije do očí nepružnost zákoníku práce – 108. místo, a celkové daňové zatížení podnikatelů – 110. místo na světě.

Dámy a pánové, to nejsou čísla, která odpovídají možnostem a ambicím ČR. To jsou čísla, se kterými bychom měli něco dělat. A to jsou čísla, se kterými by měl něco dělat tento státní rozpočet, ale nedělá. V dnešní době není žádný důvod, aby se vybíraly od lidí a podnikatelů nesmyslně vysoké daně. Mnohem lepší by bylo, kdyby lidé své peníze mohli investovat. A investovali by je do dalšího růstu, technologických inovací, příprav na technologické změny, které čekají celou společnost. Kdyby vláda postupovala takto rozumně, tak by se více rozhýbala ekonomika, přispělo by to více k ekonomickému růstu. Zvýšila by se také konkurenceschopnost úspěšných českých firem v mezinárodním prostředí.

Dámy a pánové, toto má být náš cíl, toto má být naše vize. Tak to chápali naši předkové. Teď se hlásíme ke stému výročí založení samostatného Československa.

Právě jeho zakladatelé měli tuto ambici a není žádný důvod, abychom to tak nechápali i my. Je jasné, že některé věci nezměníme ze dne na den, nelze je změnit ze dne na den, ale pokud alespoň nezačneme, tak tu bude tendence, že se budou zhoršovat.

Nemusím vás asi přesvědčovat o tom, že všechno, co souvisí s byrokracií, například s byrokracií, má tendenci se zhoršovat. Některé problémy ale naproti tomu umíme řešit rychle a umíme je řešit efektivně. A byrokracii, regulaci, pomalost státní a veřejné správy, to za problém považuje naprostá většina občanů ČR. A lze to řešit. Jenom to chce mít odvahu a mít jasný politický cíl. Ani odvahu, ani jasný politický cíl tato vláda nemá a ukazuje to v tomto návrhu rozpočtu.

Vládní regulace, to už není jenom téma opoziční Občanské demokratické strany, je to jedna z největší ostud ČR. A pokud máme ambici patřit k deseti nejlepším zemím na světě, a doufám, že nejsem sám nebo moji kolegové nejsme sami, kdo tuto ambici máme, tam, kam jsme patřili za první republiky, tak musíme s některými věcmi pohnout a musíme ten úklid udělat nejprve doma. Není normální, aby v době ekonomického růstu, v době takového ekonomického rozmachu, největších rozpočtových příjmů v dějinách, téměř nulové nezaměstnanosti byli lidi otravováni regulacemi takovým způsobem, jako to dělají některé autokracie ve Střední Asii. Vždyť je to ostuda. Mohli bychom s tím pohnout, mohli bychom to změnit, ale bohužel tento státní rozpočet nic takového ani nenaznačuje.

Dámy a pánové, mohl bych pokračovat ještě dlouho, ale už připomenu pouze dvě oblasti, které jsou v tomto směru vypovídající. Třicáté první místo ČR pro úroveň vzdělávání. To by se zdálo, že není tak hrozné. Je to ale špatné, protože v mezinárodních srovnáních kvalita vzdělávání v ČR pomalu klesá. Ten pokles není prudký, to uznávám, ale naší ambicí by přece měl být růst, protože vzdělaní lidé jsou naší budoucností, je to vlastně náš nejhodnotnější kapitál.

Když se podíváte na ty údaje detailněji, tak problematické jsou zejména dva fakty: klesá podíl výjimečných studentů, nadaných studentů a naopak roste podíl podprůměrných studentů. A je na nás, abychom ten vzdělávací systém nastavili tak, aby pomáhal, dával prostor těm nejšikovnějším a současně nepotlačoval děti se slabším sociálním zázemím. Stejně tak, a to je přece jeden z největších problémů našeho školství, musíme najít způsob, jak více odměnit nejenom učitele jako učitele, jak více odměnit kvalitní učitele a jak odměnit také mladé učitele, abychom zvýšili atraktivitu učitelského povolání a motivovali lidi k tomu, aby chtěli učiteli být.

A to druhé, poslední téma, to je téma, které je osobně blízké, vzácné panu předsedovi vlády, a to je politika pro lepší venkov. Smyslem agrární politiky přece není, dneska už to všichni víme, nasytit lidi, vyrobit dostatek potravin, ale mimo jiné a možná dnes už prioritně v evropských zemích jde o zachování charakteru krajiny, plnohodnotného života na venkově, který musíme mít, který máme mít a kterého se nemáme vzdát. Ale od tohoto cíle se i těmi opatřeními, která dělá vláda, spíše vzdalujeme, než abychom se k němu přibližovali.

Naše zemědělství je nejkoncentrovanější v celé EU. Průměrná velikost farmy je u nás nějakých 133 ha, v EU je to 16 ha. A jedním z důsledků takového koncentrace českého zemědělství je neefektivní směřování dotací a podpory ze společné

zemědělské politiky EU do velkých koncernů, které nesplňují ten základní cíl. Nesplňují ani sociální, ani krajinotvorný, ani ekologický rozměr. Ty nůžky mezi námi a jinými zeměmi se tady stále rozvírají, a rozvírají se v náš neprospěch. Například v Rakousku směřuje 60 % přímých plateb k malým zemědělcům, u nás jde 85 % plateb k velkým zemědělským podnikům. Tohle změnit nebude jednoduché, ale i toto je příležitost k tomu začít mluvit o tom, co to znamená politika pro lepší venkov. Že to neznamená podporovat jenom ty velké, ale že to znamená pomáhat těm malým a začínajícím farmářům. Že to třeba znamená zavést stropy na velikost příjemců přímých plateb a ušetřené peníze investovat do lokálních projektů. Do toho je třeba věnovat politickou energii, tady je potřeba vytvářet veřejný tlak. A samozřejmě pak také, a proto o tom tady mluvím, nastavení rozpočtu.

Dámy a pánové, já jsem vám chtěl na několika příkladech a politických souvislostech ukázat, v čem je tento rozpočet, tak jak ho předložila vláda premiéra Babiše, špatný, v čem neodpovídá ekonomickému růstu, v čem neodpovídá možnostem ČR a v čem doslova zabíjí ambice, které by ČR v těchto letech měla mít. Tento rozpočet neodráží potřeby ČR, tento rozpočet nepřibližuje ČR do skupiny nejvyspělejších zemí. Tento rozpočet neodráží možnosti ekonomického růstu, nezvyšuje konkurenceschopnost ČR jako celku ani dnes, ani do budoucna a nevytváří nové příležitosti pro lepší život občanů ČR. Proto ODS tento rozpočet nemůže podpořit. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další vystoupí podle... pan kolega předal záznam, pan poslanec Ferjenčík se stanoviskem klubu Pirátů. (Poslanec Ferjenčík zaujal místo u řečnického pultu.) Já se omlouvám. Omlouvám se moc, faktická ale odtud zmizela. Platí ta faktická poznámka, nebo ne? Tak faktická poznámka, pan poslanec Volný, omlouvám se, ona byla smazána a teď tam je znovu.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající, kolegové, kolegyně. Já se moc omlouvám panu kolegovi Ferjenčíkovi, ale chtěl jsem zareagovat přímo na mého předřečníka pana předsedu Fialu. Já jsem si myslel, že nebudu muset vystupovat k tomuto tématu, myslím si, že ani nikdo z našeho klubu nebude přehršel času věnovat diskuzím, ale ve chvíli, kdy tady byly řečeny nepravdy, přímo lži, tak vystoupit musím.

Jenom ze začátku zase kladně hodnotím, že pan předseda Fiala zmínil tak nechvalně známý tunel, kdy se vyloženě zneužily dotace do zemědělství takzvanou údržbou krajiny. Znáte to všichni jako pojem sedláci z Václaváku, kdy se vyplácely desítky miliard korun za údržbu a mulčování pastvin a horských luk, což si myslím, že byl vrchol, jak se dá zneužít zemědělská dotace.

Ale já k tomu, co tady pan kolega řekl, musím se ohradit v jedné věci. Řekl, že prožíváme nejdelší konjunkturu od vzniku novodobých dějin České republiky. Já bych chtěl upozornit, že to není pravda, protože od roku 1999 do roku 2008 byla konjunktura, kdy se dosahovalo výsledků jako 6,4 v roce 2000, jako 6,5 v roce 2005, to je výkonnost ekonomiky a HDP, a přesto se natočila ztráta a dluh ve výši skoro

500 mld. korun. To, že nebyla ve vládě ODS, to je pravda, nebo pravice, ale bylo to v době (upozornění na čas) koaliční smlouvy a to je vlastně totéž. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Bohužel pro pana kolegu Ferjenčíka faktická poznámka – pan předseda Stanjura, chce také reagovat na předřečníka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Volný použil silný výraz, že to je lež, a pak řekl: Vy za to můžete, vy jste sice nevládli, ale vy za to můžete. To je lež. Ty největší deficity v době ekonomického růstu, v té době byl ministrem financí kdo, pane kolego poslanče Volný prostřednictvím pana předsedajícího? Bohuslav Sobotka, ministr financí, s kterým jste vy byli čtyři roky ve vládě, a se sociální demokracií jste nadále ve vládě. Pokud kritizujete nezodpovědné hospodářství, které předváděla Česká strana sociálně demokratická, to je v pořádku, to vám neberu. Jenom se divím, že jste si je dvakrát vybrali jako koaličního partnera a s nimi ty rozpočty sestavujete a schvalujete.

Když se podíváme, protože mám ještě minutu čtrnáct, tak ten rozpočet nemá žádnou ambici. Je to opravdu rozdávací levicový rozpočet. Komická úspora 10 mld. tím, že navýším příjmy, a říkám tomu úspora. Ze 150 mld., o které budou vyšší příjmy letos, vy utratíte 140 mld. a říkáte, že jste schopni sestavit vyrovnaný rozpočet.

O kolik by musely být vyšší příjmy? Mám opakovat prohlášení Andreje Babiše, že vyrovnaný rozpočet bude v roce 2017? O rok později říkal v roce 2018. Teď už máme rok 2019. Když se podíváte na rozpočtový výhled na roky 2020 a 2021, pořád tam tu nulu nevidíme.

Pokud jste se rozhodli nevystupovat, tak je to velká škoda. Předpokládal jsem, že vládní poslanci budou obhajovat a věcně argumentovat proti kritice opozice. To mi připadá jako smysluplná debata nad rozpočtem. Ne že si milostivě vyslechnete opozici, která tady zdržuje, a pak si stisknete tlačítko ano a u toho zvednete ruku. Jedině tak se můžeme dobrat k tomu a konfrontovat názory na konkrétní návrhy v rozpočtu.

Dneska se tady máme bavit o základních parametrech, ale při stopadesátimiliardovém zvýšení příjmů předložit deficitní rozpočet je ostuda a žádné náhlé manažerské selhání.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za naprosto přesné dodržení času. Nyní faktická poznámka, paní poslankyně Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Promiňte, kolegové, kteří jste byli připraveni k řádnému vystoupení. Je to opravdu pouze faktická poznámka, která se týká účasti členů vlády na tomto projednávání státního rozpočtu v prvním čtení.

Pan předseda Fiala jako jeden z reprezentantů politických stran, které tady chtějí říci své zásadní slovo, zásadní postoj k tomuto základnímu zákonu země, se nedočká

pozornosti členů vlády ani jeho kolegové předsedové ostatních politických stran, protože vládě na tomto zákonu pravděpodobně nezáleží.

Jestliže tady má být střet o jakoukoli oblast, jak to, že zde nejsou přítomni resortní ministři, aby v této vstupní debatě obhajovali východiska, z kterých vycházeli při sestavování tohoto rozpočtu? Ukazuje to na tom, jak skutečně tento zákon je brán vážně ze strany vlády. Pan premiér si mohl zesynchronizovat svůj program tak, aby tady mohl být, a měl být a musí být přítomen při takto zásadní věci. Ukazuje se na jeho tým, jakou podporu tomuto základnímu zákonu svou účastí vyjadřují. Považuji to za nepřijatelné ve vztahu k Poslanecké sněmovně. Myslím, že našemu respektu, nás poslanců, by náleželo to, abychom si vyžádali plnou účast členů vlády, protože jinak projednávat rozpočet bez těch, kteří jej sestavili, bez těch, kteří jej mají obhajovat, bez těch, kteří nám jej mají vysvětlovat, postrádá základní smysl. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zdá se, že není žádná další faktická poznámka, takže pan poslanec Ferjenčík vystoupí a přednese stanovisko poslaneckého klubu pirátské strany.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně slibovala na rozpočtovém výboru, že si připraví nějaké grafy a obrázky, tak jsem se inspiroval. Začnu svůj přednes klasickým výrokem Andreje Babiše z roku 2011: Deficit je ztráta. Kdyby mi někdo sestavil byznys plán se ztrátou, tak ho vyhodím. To je asi dobrý příklad, jak se proměnil přístup Andreje Babiše k sestavování rozpočtu od té doby, co začal být politikem a vlastně o vyrovnané hospodaření státu přestal usilovat.

Dále bych navázal reakcí na pana prezidenta Zemana, který se tady rozplýval nad manažerským uměním paní ministryně financí. Bohužel já to nevidím tak optimisticky. Tam je obrázek, který jsem ukazoval včera na tiskové konferenci. Ono to snížení deficitu se stalo jenom díky tomu, že příjmy, a bohužel jenom odhadované příjmy, státního rozpočtu stouply o 33,7 mld. Kč a na základě příjmů vyšších o 33,7 mld. vláda snížila plánovaný deficit o miliard deset. To znamená, 2/3 si nechala na vyšší výdaje, o 1,3 příjmů snížila deficit. Mně to přijde poměrně dost málo vzhledem k tomu, že už v červnové verzi rozpočtu, tak jak ho připravilo Ministerstvo financí, byly velmi výrazně rostoucí příjmy, a vzhledem k tomu, že ekonomická situace a především predikce přestává být tak optimistická. Ostatně hodnocení odhadu příjmů se mění z realistického na mírně optimistické. V případě, že se ekonomická situace zhorší, a třeba čísla z Německa naznačují, že příští rok nemusí být tak růžový jako rok loňský nebo letošní, tak hrozí ten deficit vyšší.

Dále k obecné ekonomické situaci, k tomu rozpočtu. U nás stále trvá obrovské zdanění práce, které je vyšší než třeba ve Švédsku. Švédsko, které je často udáváno jako příklad socialistické ekonomiky s progresivním zdaněním atd., má nižší zdanění práce než Česká republika a vláda s tím, přestože příjmy extrémně razantně rostou, nedělá vůbec nic. Myslíme si, že zdanění práce v ČR je potřeba snížit. Nyní naopak roste skrz to, jak rostou platy, tak ta sleva na poplatníka vede k tomu, že víc lidí se

posouvá do vyššího pásma v rámci konstrukce zdanění práce. Reálné zdanění práce procentuální v České republice v posledních letech roste.

Dále jedno číslo, které je mírně pozitivní (ukazuje graf), ale v celkovém kontextu jen velmi mírně. Je to podíl kapitálových výdajů versus podíl provozních výdajů. Ten podíl mírně narostl z 6,6 % v tomto roce na 8,1 % v roce příštím. Nicméně jak říkal například kolega Kalousek, stále ten podíl je extrémně nízký ve vztahu k minulosti a naše obava je v tom, že se ty kapitálové výdaje nepodaří realizovat.

Když Nejvyšší kontrolní úřad hodnotil státní závěrečný účet za minulý rok, tak konstatoval, že jen 50 % plánovaných investic se podařilo realizovat. Ono to číslo, ten podíl kapitálových výdajů v plánu a v realizaci byl o něco vyšší díky převodům z minulých let a těm nespotřebovaným náhradám. Nicméně přesto to bylo 50 % těch plánovaných a jenom 80 % v agregátu v tom výsledku. Takže to, že vláda píše výrazně vyšší kolonku pro kapitálové výdaje, bohužel nezaručuje, že se reálně stanou. A ostatně výroky ministryně financí ze včerejší schůze naznačují, že vláda asi už dopředu počítá, že se ty investice realizovat nepodaří, jelikož ministryně slibovala včera, že rozpočet nakonec bude vyrovnaný. A ty vyrovnané rozpočty byly v převážné většině díky tomu, že plánované investice se nestihly, takže potom ty peníze se neutratily. Ale to přece je špatná zpráva. Myslím, že pan Babiš, kdyby sestavil někdy byznys plán, že se má postavit nová fabrika, a na konci by přišel ředitel, co to má na starosti, s tím, že fabriku nepostavil, ale zbyly mu peníze, tak by asi pochvalu ani odměny nedostal.

Další zásadní problém české ekonomiky je ten, že vůbec neadresuje systematicky digitalizaci. Celková úroveň digitalizace ekonomiky zaostává za mírou digitalizace v České republice proti většině zemí EU. Nicméně digitalizace státní správy je na tom daleko hůř. Tam začíná být obrovská disproporce mezi výkonností české ekonomiky a výkonností státní správy. A v tom rozpočtu se tenhle problém vůbec neadresuje a nevidíme žádný plán vlády, jak systematicky vylepšit tuto pozici. Ostatně hezky ilustruje ten stav digitalizace v české veřejné správě to, že na plénu Poslanecké sněmovny není možné udělat normální prezentaci, musíte tady ukazovat nějaké papíry, což je úplně absurdní. I zastupitelstvo Prahy zvládá umožnit zastupitelům udělat na plénu prezentaci. Myslím, že v roce 2018 by to měl být základ pro nějakou racionální debatu.

Potom poslední číslo (ukazuje plénu papír s dalšími přehledy) ve vztahu k rozpočtu, které je alarmující, je vývoj odlivu zisků z České republiky. A pokud se nám nepodaří dlouhodobě vyřešit tenhle problém a začít ty nůžky trochu zavírat, tak prostě nevyrovnáme hospodaření státu v dlouhodobém horizontu nikdy. Budeme asi schopni dělat někdy v dobách konjunktury rozpočty vyrovnané, ale v dobách krize pak budeme mít prostě tak obrovské deficity, že nikdy vlastně hospodaření státu v rámci celého toho ekonomického cyklu nevyrovnáme. V roce 2017 podle statistického úřadu byl odliv zisků do jiné země z České republiky 310 miliard korun, což bylo nejvyšší číslo od roku 2000, předpokládám, že nejvyšší číslo v historii České republiky. Ten problém se stále zhoršuje. Zatímco v roce 2000 (ukazuje plénu další grafy) byl podíl hrubého národního produktu proti hrubému národnímu důchodu 98,2 %, tak v roce 2017 to bylo 93,8 %. Ten rozdíl znamená ten odliv kapitálu (ukazuje plénu další papír se statistickými údaji).

My už jsme se dostali v rámci Evropské unie – už prakticky jenom Irsko je na tom hůř, ale hůř v uvozovkách. Protože Irsko je ten typický daňový ráj uvnitř Evropské unie, který natáhl všechny ty korporace, které poskytují služby pro celou Evropskou unii, jako Facebook, Google, Apple a další společnosti. Takže Irsko si to může dovolit vzhledem k tomu, že vlastně od těchto firem oni vybírají daně z celé Evropské unie, což tu statistiku výrazně zkresluje. Ale naše ekonomika takhle strukturálně postavená není. A skutečně bez toho, aby vláda začala systematicky pracovat na tom, jak tomuto zamezit, respektive jak prostě buď hledat nové příjmy, nebo jak podporovat segmenty ekonomiky, které do budoucna budou mít větší podíl daní v České republice a menší podíl v cizině, tak skutečně dlouhodobě ekonomickou situaci veřejných financí nebude možné dát do pořádku. Prostě v dobách konjunktury, jako je dnes, se budeme plácat po ramenou, že si můžeme dovolit 8 % investic, a v dobách krize vlastně se dostaneme úplně do slepé uličky.

Takže tohle jsou taková základní data k té ekonomické situaci a státnímu rozpočtu.

Na závěr mi dovolte představit návrh za klub Pirátů, jak dále v tomto prvním čtení s rozpočtem naložit. My obecně podporujeme, aby byl státní rozpočet vyrovnaný. Nicméně současně si uvědomujeme stávající politickou situaci. Stejně tak se obáváme, že i kdyby vláda přidala například těch 30 miliard, které chce pan kolega Kalousek, do kapitálových výdajů, tak to bude čistě virtuální číslo, protože ty stavby nejsou nachystané. Reálně to, že někde napíšeme číslo 30 miliard plus, nepovede k tomu, že bychom postavili dálnici za 30 miliard ani nic takového.

Takže jsme navrhli kompromis, který jsme ochotni v prvním čtení podpořit, a to – ten návrh celý: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě provést následující změny v základních údajích návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2019, a to: příjmy zachovat na dosavadní úrovni, tam prostě je to predikce, kde máme poměrně velkou důvěru v analytický tým na Ministerstvu financí, byť je potřeba říct, že je mírně optimistická. Dále za b) navrhujeme snížit výdaje o 23,7 miliardy korun, zachovat dosavadní úrovně kapitálových výdajů v absolutních číslech, zachovat dosavadní plánované úrovně zvýšení prostředků na vzdělávání, zachovat dosavadní plánované úrovně zvýšení prostředků na dopravní infrastrukturu, zachovat dosavadní plánované úrovně zvyšování platů nízkopříjmových zaměstnanců, myslí se státu. A za druhé, Poslanecká sněmovna tímto stanovuje lhůtu pro předložení nového návrhu zákona o státním rozpočtu, a to dvacet dnů.

To číslo 23,7 miliardy nespadlo někde z měsíce, je to číslo, které jsem prezentoval. Je to rozdíl mezi výdaji rozpočtu navrhovanými v červnu tohoto roku a v srpnu tohoto roku. Prostě my si nemyslíme, že za těch několik málo měsíců narostly potřeby státu o 23,7 miliardy. Jak jsme analyzovali ten rozpočet, tak těch 23,7 miliardy se tam prostě dá najít. My jsme analyzovali zhruba 10 miliard úspor, které navrhneme určitě jako pozměňovací návrhy, a dalších 12 miliard teď zkoumáme podrobněji, konzultujeme s ministerstvy. Ale jsme prostě pevně přesvědčeni, že ty úspory se najít dají bez nějakých větších škrtů. Je to jenom otázka politické vůle.

Dále pár poznámek k těm dalším doplňujícím bodům toho usnesení.

Chceme zachovat kapitálové výdaje tak, jak jsou. Myslíme si, že ten nárůst je naprosto potřeba, a apelujeme na vládu, aby udělala maximum pro to, aby se skutečně ty výdaje realizovaly.

Chceme zachovat zvýšení prostředků na vzdělávání, to je kapitola, díky které jsme řekněme vůči tomu rozpočtu méně kritičtí, než bychom byli jinak. To razantní navýšení prostředků na vzdělávání je naše zásadní priorita a jsme velmi rádi, že se tato priorita v rozpočtu promítla. Vidíme to i jako investici do budoucna. Jsme rádi, že toto vláda navrhuje. Dokonce v některých kapitolách vidíme prostor i ještě pro vyšší zvýšení, byť už teď jsme s tím číslem poměrně spokojeni.

Chceme zachovat růst platů těch nejhůře placených státních zaměstnanců. Typický příklad – zapisovatelé na soudech jsou vysokoškolsky vzdělaní pracovníci, kteří ale berou velmi nízké peníze v porovnání s jejich kvalifikací, a těch špatně placených profesí ve státě je celá řada. Myslíme si, že bylo rozumné, že vláda diferencuje navyšování platů podle té základny a že ti nízkopříjmoví potřebují přidat víc než ti, co už mají dnes platy slušné. Takže toto naše usnesení reflektuje a já budu rád, pokud ho vláda vezme za své. Je to naše, řekněme, realistická pozitivní alternativa k tomu navrhovanému deficitu 40 mld. Myslíme si, že to je čistě otázka politické vůle, a nemyslíme si, že je nutné se u státního rozpočtu opřít o hlasy KSČM.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Jako první pan předseda Stanjura, poté pan poslanec Volný. Napřed pan předseda Stanjura, poté pan poslanec Volný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pro pana kolegu Ferjenčíka. Souhlasím, že komunistické hlasy nejsou potřeba, ale jsou nejjednodušší pro vládu. Vzpomeňme si na ten marketingový trik poté, co vláda schválila návrh rozpočtu a premiér na tiskové konferenci říká: nejenom s komunisty, budeme jednat se všemi kluby v Poslanecké sněmovně o tom rozpočtu. Nevím, jak s ostatními kluby, s námi o tom nikdo nejednal. A tak je to pořád, realita a marketing, velký rozdíl mezi tím, co je pravda a co ne.

Ale já jsem se přihlásil z jiného důvodu. Chtěl bych říct: Milé torzo vlády, vy si z nás děláte legraci. Já sice nezastávám ten názor, že státní rozpočet je jenom návrh zákona. Státní rozpočet je nejdůležitější zákon k rozpočtu (?), ale vláda to ráda říká, pan premiér to rád říká, přišel to podpořit pan prezident, a sedí tady torzo. Podívejme se na výdaje 1,5 bilionu. Kde máme Ministerstvo obrany – 67 mld., abychom s ministrem debatovali o rozpočtu jeho kapitoly? No kdy o ní budeme debatovat? Kde je? Není tady. Ministr školství – 206 mld. výdajů. Kde je? Není tady. Já vím, že pan premiér řekl tento týden nebo minulý týden v televizi – neberte Ťoka vážně. Ale já to beru vážně. Kde je ministr dopravy – ať se podívám, kolik má výdajů, 72,5 mld. – kde je, abychom s ním mohli vést normální racionální debatu o výdajích státního rozpočtu? Tři členové vlády jsou přítomni. Premiér je na zahraniční cestě, dobře, je to podle mě nevhodné, mohlo se to sladit, ale rozumím tomu. Ale to, že tady nejsou ostatní ministři, aby obhajovali své kapitoly, je výsměch.

Navrhuji procedurálně, abychom přerušili jednání Poslanecké sněmovny do přítomnosti minimálně dvou třetin členů vlády. Respektuji omluvu pana premiéra.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan... (Upozornění ze sálu: Procedurální návrh!) Aha, takže se omlouvám, budeme hlasovat bezprostředně o procedurálním návrhu. Registruji žádost o odhlášení, tak samozřejmě vyhovím a přivolám své kolegy z předsálí včetně ministrů. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. (Krátká pauza, poslanci se vracejí do jednacího sálu.)

Já myslím, že počet hlasujících už je ustálený. Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy Stanjury na přerušení do přítomnosti dvou třetin členů vlády. Je to hlasovatelný návrh.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno je 147 poslanců, pro 62, proti 69. Tento návrh přijat nebyl.

Nicméně počet ministrů se zvýšil. Budeme tedy pokračovat v projednávání. S faktickou poznámkou pan poslanec Volný, poté mám tady faktickou poznámku pana poslance Zaorálka. Ta platí, nebo to bylo jenom...? Tak já vás s dovolením odmažu.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat vaším prostřednictvím na pana kolegu Ferjenčíka. On tady sice teď není, nicméně si trochu protiřečil. On hledá miliardy a na druhou stranu chválí, jak se přidalo do školství a do dalších segmentů. Pokud hledá 30 mld., já bych mu i poradil, ale musí si sem umět stoupnout a říci, že odmítá zvýšení platů našim pedagogickým a nepedagogickým pracovníkům o 30 mld., že odmítá zvýšení důchodů 37 mld. našim důchodcům, a v tu ránu bude tento rozpočet 20 mld. v přebytku. Ať najde tu odvahu a přijde sem a řekne celému národu, že tyto dvě položky jsou nesmysl, že s nimi nesouhlasí. Děkuji. (V sále je hlučno.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan předseda Kalousek, poté pan předseda Stanjura. A poprosím o klid v sále. Nechtěl jsem přerušovat v rámci faktické poznámky, ale poprosím o klid, zejména v levé části. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Víte, k tomu hlasování o přítomnosti ministrů dovolte vzpomínku pamětníka. Pan premiér Václav Klaus blahé paměti neměl poslance parlamentu o nic raději, než je má pan premiér Babiš. Ale když se projednával rozpočet, tak tady ti ministři seděli všichni a nesměli se hnout, protože jim vždycky říkával: když chceme od lidí, aby nám dali 35 % toho, co vyprodukují, tak tady prostě musíme být a musíme umět reagovat. Někteří premiéři tuhle tradici dodrželi. Současná vláda neprokazuje nic jiného než opovržení nejenom

vůči Sněmovně, ale vůči těm lidem, kteří ty jejich výdaje budou platit. A to si myslím, že by mělo být zaznamenáno a že byste se podle toho měli chovat, dámy a pánové z vlády.

K poznámce pana poslance Ferjenčíka, který zapochyboval, že vláda vůbec dokáže proinvestovat těch navržených 122 mld., tím méně by proinvestovala oněch mnou navržených nejméně 150, tak chci říct – no a co? Tak pokud to neproinvestují, tak to neutratí a rozpočet v takovém případě skončí v přebytku. Ten návrh mého usnesení říká – buď to proinvestujte, nebo to ušetřete, ale nesmíte to projíst. A to si myslím, že není špatný návrh.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nedělám to často, ale chci se zastat kolegy z pirátské strany pana poslance Ferjenčíka, protože faktická poznámka pana poslance Volného byla úplně mimo mísu. Stačí na to říct tři čísla. Zvýšení příjmů je o 150 miliard. O 150 miliard. Zvýšení důchodů, pro které jsme hlasovali všichni, z toho dělá 38 miliard. Není potřeba bojovat proti tomu, pro co jsme hlasovali.

Zvýšení výdajů na školství je 25, nebo dejme tomu 26 miliard, ať to zaokrouhlím. To do kupy je 64 miliard. A z těch 150 jednoduchým výpočtem zjistíte, že vám zbývá ještě 86 miliard. Takže snížit výdaje se dají úplně v pohodě, ať už o 23,4 miliardy, nebo o 40 miliard, aniž by se sahalo na zvýšení důchodů, aniž by se sahalo na zvýšení výdajů v oblasti školství.

Já vím, že pan poslanec Volný to taky ví. Jenom se tady tvářil, že jediné možné, jak snížit deficit, je škrtnout zvýšení důchodů nebo škrtnout zvýšení výdajů do oblasti školství. Není to pravda. Sami si to přečtěte v důvodové zprávě nebo v rozpočtu. Možná jste to někteří nečetli, možná byste mu i uvěřili. Není tomu tak. Dalších 86 miliard příjmů má vláda k dispozici a z toho byla schopna neutratit pouhých 10. Pouhých 10! A 76,6 utrácí vláda dál mimo důchody a mimo výdaje na školství.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Konec faktických poznámek. V tom případě je s přednostním právem na řadě pan poslanec Bělobrádek. (Reakce v pravé části sálu.) Předseda, pardon. Obojí. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, za KDU-ČSL mohu jednoznačně říct, že my budeme podporovat to, aby se návrh státního rozpočtu vrátil zpět k přepracování. Já jsem přesvědčen, že tady drtivá většina připomínek zazněla, takže abych nezneužíval přednostní právo, tak určitě ještě budu já i kolegové vystupovat potom v rozpravě.

Každopádně to, co je velmi důležité – já bych i vládu trochu pochválil. Čtyři roky jsem sváděl souboje s ministrem financí o to, že věda a výzkum nejsou neuchopitelné a že z toho nic nepadá. Takže musím říct, že přestože je tam snížení proti

střednědobým výhledům, tak to není úplná destrukce. Myslím si, že v tomhle směru měl být určitě rozpočet daleko ambicióznější a měl být daleko více zaměřen právě v této oblasti tak, abychom dokázali podpořit konkurenceschopnost v příštích letech. To znamená, není to úplná destrukce, není to rozmetání celé té práce, která se odehrála. A to chci ocenit.

Na druhou stranu je tady spousta položek, které nejsou samozřejmě také dostatečně naplněny. My se k tomu budeme vyjadřovat postupně. Nicméně to základní sdělení je jednoznačné. Tento rozpočet podle KDU-ČSL není dobře navržen, a budeme tedy podporovat, aby byl zase vrácen zpět. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, já bych jen stručně k některým věcem, které se týkají státního rozpočtu na rok 2019.

Pokud se chceme zabývat racionální debatou, ke které jsme slyšeli několik výzev od kolegů, tak racionální debata je debatou, která se opírá o fakta a u státního rozpočtu o přijaté a platné zákony, ze kterých vyplývá, jak může být státní rozpočet sestaven. Když budeme mluvit o zdanění práce, tak samozřejmě se o tom můžeme pobavit, ale ne v zákonu o státním rozpočtu, protože jaké jsou daně z příjmů fyzických osob, víme, k jaké změně jsme do předložení zákona o státním rozpočtu došli, také víme. A ta debata, promiňte mi ten právnický výraz de lege ferenda, tedy o příštím zákonu, není racionální debatou o státním rozpočtu roku 2019, protože jsme žádnou změnu takovou, která by měla vliv na příjmy státního rozpočtu, nepřijali. Takže to je rozprava iracionální, protože nemohl být takový státní rozpočet, a výhled příjmů, pokud jsme nepřijali jinou změnu zákona o dani z příjmů fyzických osob nebo o dani z příjmů právnických osob, nemůže být veden.

Pokud jde, promiňte mi odbočení, o otázku přítomnosti členů vlády, mám taky dlouholetou zkušenost jako kolega Kalousek a podotýkám, že nejhorší zkušenost jsem měl s přítomností vlády za Petra Nečase. To byla opravdová katastrofa.

Pokud jde o samotný státní rozpočet, ano, mohu mít řadu výhrad ke státnímu rozpočtu na rok 2019 a mohu ho kritizovat z několika pohledů. Ale v každém případě, když se na něj dívám očima, které vidí ty možné kroky v roce 2019, tak si musíme uvědomit, že státní rozpočet posiluje koupěschopnou poptávku občanů České republiky, tedy tuzemské ekonomiky. A víme, že bez podpory koupěschopné poptávky nebudeme schopni narovnat vztah mezi cenou, evropskými cenami v České republice a českým mzdovým vývojem, který je dlouhodobě zanedbáván. A vzpomenu si na osm let neexistující valorizaci například minimální mzdy, na přidávání důchodcům o 30 nebo 40 korun za měsíc, takovou spíš ostudnou pozici, kterou tady zastávaly minulé vlády. A je evidentní, že i těch 30 procent české ekonomiky, která pracuje pro tuzemskou spotřebu, je potřeba nějakým způsobem posílit. Proto jsem přesvědčen, že má prorůstový charakter minimálně v této oblasti, to znamená narovnání toho mzdového vývoje a vývoje v sociálních dávkách.

Pokud jde o investice, a musím říct, že musím souhlasit s prezidentem republiky, že to je docela zásadní věc. A já jsem chtěl upozornit, a myslím si, že KSČM tady upozorňovala dost často na to, že je potřeba tu obrovskou hrubou chybu, propad těch výdajů právě tím, že jsme dotovali solární barony, a je to vina vlády Mirka Topolánka, Martina Bursíka a jeho melody boys, kteří tady zavedli tuto ztrátu do výdajů, nebo do nákladů, výdajů státu. Ano, podařilo se ve dvou krocích trochu snížit ty výdaje, ale pořád nejsme tam, kde jsme měli být. Nechápu, proč tohle vláda neudělala, protože zdanění solárních baronů bylo přeci předmětem mnoha debat. Mnoha debat. A je evidentní, že to přepálení, chcete-li uvést poměrně diplomatické slovo, těch dotací těm, kteří produkují tzv. zelenou energii, jsme řešit museli. A nešlo by podle mého soudu o žádné zvyšování daňové zátěže pro občany České republiky. Nešlo by o zvyšování daní. Jistě by o tom solární baroni vypisovali a nechávali si objednávat články v různých novinách a časopisech a do rádií a televizí a za jejich peníze, které jsou v miliardách, by jistě něco dali. Ale kdo by jim uvěřil? Kdo by jim uvěřil? To není zvyšování daňové zátěže občanů České republiky, protože největší zátěží je právě ta cena energie, kterou musí každý občan České republiky zaplatit. A to vládě svým způsobem vyčítám. Zase ale abych nevedl iracionální debatu, musím říct, že to ve státním rozpočtu nemůže být obsaženo, protože jsme žádnou takovou změnu nepřijali, a nemohu tedy na té příjmové stránce říkat, že je to možné.

Pokud jde o samotný státní rozpočet, jsem přesvědčen, že vychází z možností, které dává současný stav ekonomiky, který je, řekl bych, za hranou toho cyklu, který vedl k tomu zvyšování, nebo zvýšenému ekonomickému výkonu v České republice.

Co se týče dalších věcí, je potřeba si uvědomit, že státní rozpočet potřebuje onu změnu, která povede alespoň k nastartování příští bytové výstavby, abychom nebyli v situaci, kdy není zajištěno, že se zastaví růst nájmů. Ona liberalizace bytové politiky, a nezastavilo to ani zřízení Státního fondu rozvoje bydlení, ale zejména jeho nepoužívání k těm jednotlivým nástrojům a omezení se na ty bankovní produkty, které ale nevedou k tak masivní výstavbě bytů, která by byla potřeba, aby se zastavil růst nájmů. A tady vidím alespoň určitý posun, pozitivní posun, kde se začne plánovat výstavba, a že na ni budou prostředky a že Státní fond rozvoje bydlení zase začne pracovat. A myslím si, že i jednotlivé produkty, které má Ministerstvo pro místní rozvoj k dispozici, nám mohou pomoci v tom, aby ten nepříznivý trend byl nejdříve zastaven, abychom mohli alespoň v roce 2020 ten trend obrátit do pozitiva. A tam jistě bude nárok na investici v té bytové výstavbě mnohem vyšší.

To je asi věc, která je podle mého soudu zásadní v investiční politice. Co je potřeba dál? Jsem rád, že v těch finančních částkách, které jsou pro výdaje státního rozpočtu, jsou i částky, které mohou vést k tomu, že se dostane ke změně v politice hospodaření s vodou, hospodaření v lesním hospodářství, zemědělství obecně, a že se tedy může také zastavit pokles jednotlivých komodit a nastartování změn. Obavu mám, že se to nepodaří např. u vepřového masa apod., kde bude asi potřebné se ještě zabývat vnitřním členěním kapitol, protože ty kroky, které jsme tady měli minimálně za posledních osm let, vedly k tomu, že jsme kapacity spíše ztráceli, než bychom je budovali. A bude jistě důležité, aby výdaje státního rozpočtu vedly k tomu, že dojde k té potřebné změně.

Pokud jde o investice do dopravní infrastruktury, mohu jen říct, že nějaká trvalá spokojenost tady být nemůže. Pořád nemáme nástroj na to, abychom měli jasný a pro nás pochopitelný příjem, resp. příjmovou částku, která by trvale znamenala možnost krajů investovat do silnic II. a III. třídy, případně možnost obcí. Tady ono rozdělení sdílených daní je podle mého soudu ještě před námi a bude to podle mého soudu jeden z úkolů prvního pololetí příštího roku pro nás, pro Poslaneckou sněmovnu, abychom se s tím vyrovnali. Neznamená to ale, že to ve státním rozpočtu není. Je to tam ovšem způsobem, který nezaručuje dlouhodobost toho plánování, které v takové investiční výstavbě, jako je stavba silnic nebo opravy silnic, stavba železničních koridorů, aby byla trvale zajištěna.

Dovolte mi poslední poznámku. Byl bych rád, aby bylo jasné, že pro druhé a třetí čtení bude potřeba najít v jednotlivých výborech dostatek opory v tom, aby jednotlivé kapitoly byly spravovány tak, že návrh státního rozpočtu a jeho realizace se bude blížit tomu samotnému plánu, protože není dlouhodobě možné ten státní rozpočet dělat tak, že to bude věc, která bude vytvářet rezervy, které potom nebudou nějakým způsobem realizovány. Myslím, že pokud jde o část racionální debaty těch, kteří kritizují státní rozpočet, je otázka tzv. nespotřebovaných výdajů, se kterými se bude muset Ministerstvo financí, ale i ostatní ministerstva vypořádat vzhledem k tomu, že tzv. nespotřebované výdaje podle stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu opravdu hrozí tím, že kdyby se začaly realizovat, dostaneme se do úplně jiného propadu.

Nebudu diskutovat o jednotlivých částech státního rozpočtu, s tím se vypořádají kolegové poslanci z našeho poslaneckého klubu. A chtěl bych říct, že z toho, jakým způsobem jsme přijali nebo nepřijali zákony ke 30. 9. v této Poslanecké sněmovně, vnímám pro první čtení státního rozpočtu dostatek důvodů, aby státní rozpočet byl podpořen. Nemohu podpořit vrácení návrhu zákona k přepracování vzhledem k tomu, že bychom jenom ztratili čas debatou o tom, jestli máme, nebo nemáme platit dluhy, které udělaly předchozí vlády. Protože debata například o dluhové službě nás samozřejmě bude čekat v jednotlivých orgánech Poslanecké sněmovny, zejména ve výboru rozpočtovém a ve výboru kontrolním. Jsem přesvědčen, že státní rozpočet bude pozitivním způsobem působit na vývoj české ekonomiky a pomůže udržet její tempa růstu tak, abychom mohli i pro rok 2020 mít udržitelný růst mez, růst důchodů, zajištění investic a rozvoj ekonomiky jako celku.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Následují dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Kupka, poté paní poslankyně Němcová. Máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážení členové vlády, dámy a pánové, já se jenom dovolím ohradit prostřednictvím pana předsedajícího proti nepřesnému, nepravdivému solárnímu extempore svého předřečníka. Protože není pravda, že by onen boom solárních baronů, jak zaznělo, způsobily vlády občanských demokratů. Naopak, byla to vláda Vladimíra Špidly, která se poprvé v roce 2001 zavázala k podpoře solární energie. Následně ten skutečný boom přivodila úprava zákona,

pozměňovací návrh paní poslankyně Ivy Šedivé ze sociální demokracie. A naopak v letech 2009 a 2010 to byli představitelé občanských demokratů, kteří se snažili dodatečně změnit podmínky tak, aby se podařilo zabránit dalšímu boomu solárních baronů a odčerpávání peněz tímto směrem. Vy to nepochybně, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo, víte. A není mi jasné, proč ve svém vystoupení uvádíte tak nepřesná, zavádějící fakta.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka paní poslankyně Němcová, poté pan místopředseda Filip.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, přicházím v téže věci. Jenom pro upřesnění toho, co se dělo. V roce 2005, připomínám tedy prostřednictvím pana předsedy panu místopředsedovi Sněmovny, v roce 2005 předložila Poslanecké sněmovně pozměňovací návrh, který omezil možnost Energetického regulačního úřadu každoročně snižovat výkupní ceny limitem pět procent, paní poslankyně Iva Šedivá, tehdy reprezentantka České strany sociálně demokratické. A tento její návrh byl schválen a byl kritizován jako jeden z faktorů finančně nezvládnutého boomu fotovoltaiky v České republice.

Takže si myslím, že je-li potřeba tady vystoupením pana místopředsedy politicky zaútočit do řad jeho pravicových oponentů, tedy do Občanské demokratické strany, bylo by zapotřebí citovat úplně všechno, co v té věci souvisí, jaký průběh věci byl, a ne nad někým zavírat oči a na někoho jiného ukazovat, protože se ty věci dají naštěstí dost dobře dohledat. Pan předseda, dnešní místopředseda Sněmovny Filip, byl i tehdy místopředsedou Sněmovny a předpokládám, že tyto věci jsou mu známy, jenom je účelově nezmiňuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ano, je mi známo, jakým způsobem došlo k tomu, že se omezila možnost našeho Energetického regulačního úřadu. To je pravda. Ale stanovení ceny za výkup energie už bylo věcí vlády Mirka Topolánka a Martina Bursíka. Tak si tady dohledáme, kdy stanovení ceny bylo. A není pravda, že tu regulaci tato vláda nějakým způsobem řešila. Řešila ji až vláda přechodná, po pádu Topolánkovy vlády. A myslím si, že to byl pan ministr průmyslu a obchodu, myslím v té době, že to byl Vladimír Tošovský, který poprvé sáhl na to, že to snižoval. Celou dobu Mirek Topolánek a Martin Bursík trvali na tom, že se s tím nedá nic dělat. A byl to Martin Bursík, který tenkrát přispěl k tomu, jak se stanovila cena výkupu, která byla, promiňte mi, o více než 100 % vyšší než cena výkupu ze solárních elektráren v sousední Spolkové republice Německo. To byl ten průšvih, který jsme tady udělali!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvy. Omlouvá se dne 24. 10. mezi 12.45 a 13.45 z rodinných důvodů pan poslanec Špičák. Omlouvá se pan ministr Tomáš Petříček od 11 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Máme 11.52 a na řadu přichází první řádně přihlášený poslanec bez přednostního práva, paní poslankyně Kovářová. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, děkuji, že jste mě označil poslankyně, nikoliv poslanec.

Vážené dámy, vážení pánové, mnohá slova o státním rozpočtu, mnohá čísla zde již zazněla a mnohá stanoviska klubů. Dovolte tedy, abych vám přednesla i stanovisko klubu Starostové a nezávislí.

Česká republika je dnes ekonomicky na vrcholu, hospodářsky se nám nebývale daří. Přesto nám tato vláda přináší rozpočet, který má naši republiku zadlužit o 40 mld. korun. Ano, o 40 mld. korun v době výrazného hospodářského růstu. A co na to říká zdravý rozum? Jsem přesvědčena, že zdravý rozum za současné ekonomické situace přímo volá po vyrovnaném rozpočtu, ne po zadlužování, které prosazuje tato vláda. Fatálnost této rozpočtové politiky nespočívá v tom, jak poškodit naši republiku dnes, ale jak nás poškodí zítra. Zítra, až se hospodářský růst zpomalí, až se ekonomice nebude dařit, jako se jí daří dnes, až přijde další krize. Z historie víme, že horší časy přijdou. Zákonitě, co jde nahoru, musí jít také jednou dolů. A to platí v ekonomice dvojnásob. Platit za dnešní chyby budeme všichni a především další generace.

Ne, pane premiére Babiši, v zadlužené zemi naše děti žít nechtějí, a dokonce jim ani nebudou zářit oči, abych parafrázovala jeden z vašich starších předvolebních sloganů. Schodkový rozpočet jako takový nemusí být špatný nástroj, záleží však na situaci, důvodech a motivech, které vedou k jeho použití. V našem případě je jeho použití neospravedlnitelné. Problémy tohoto 40miliardového deficitu leží především na tom, jakým způsobem mají být tyto peníze vynaloženy. Teď mluvím hlavně o navyšování mandatorních výdajů rozpočtu, které tam už bohužel zůstanou. Budou představovat zátěž, ostatně představují ji už dnes, kdy mandatorní výdaje mají 55procentní podíl.

Je jasné, že se to děje i na úkor investic. V jejich případě vidím v předloženém návrhu dva velké problémy. Za prvé, objem investic ve státním rozpočtu je nízký, to tady už mnohokrát zaznělo, a zvyšuje se pouze pozvolna. Za druhé, čerpání investic je ještě horším problémem než jejich objem. Pan premiér se za poslední rok neopomněl pochlubit, kolik peněz se na jednotlivých ministerstvech našlo, ušetřilo či zbylo. Bohužel tyto výroky jdou z velké části na vrub toho, že ministerstva nejsou schopna efektivně investiční peníze proinvestovat.

Dovolte, abych připomněla dva citáty současného premiéra Babiše, které jsem zmínila již včera na tiskové konferenci. Jeden je z roku 2014. Pan premiér Babiš, tehdy myslím byl již ministrem financí, řekl: "Jsem přesvědčen, že v roce 2017 už budeme mít vyrovnaný rozpočet." V roce 2011 kritizoval sestavení deficitního rozpočtu s tím, že deficit je ztráta: "Kdyby mi někdo sestavil byznys plán se ztrátou, tak ho vyhodím." A ten samý člověk, současný premiér, nám předkládá státní

rozpočet s deficitem 40 mld. a plánuje ho vláda i v letech 2020 a 2021. Z oněch dvou citátů vyplývají dva závěry. Za prvé, slova o vyrovnaném státním rozpočtu jsou jen prázdným plácnutím do vody. A z druhého citátu vyplývá, že i pan premiér zjistil, že stát nelze řídit jako firmu.

Myslím si, že schodek by bylo možné akceptovat, pokud by byl tažen skutečně výrazným zrychlením investic. Na jedné straně máme plán investic, avšak na druhé straně máme výši investic, které jsou skutečně realizovány. Obáváme se, že nízká připravenost nových investičních projektů povede k tomu, že nárůst těchto realizovaných investic nebude tak silný, aby byl deficit ospravedlnitelný. Co se týče schopnosti realizovat investice, je realita následovná. Na trhu je absolutní nedostatek kapacit ve stavebnictví. Dnes platí: máme peníze, ale nemáme lidi. Proto je nutné si vytvářet rezervy na horší časy, kdy lidi budou, ale nebudou peníze. Připomeňme si krizi, která byla před lety. Ze stavebnictví odešlo více než 50 tis. lidí a horko těžko se do tohoto sektoru vracejí.

Myslím si, že by vláda měla jasně říci, že výši investic bude držet, popř. zvyšovat nejenom v době, kdy se ekonomice daří, ale také v době, kdy se ekonomice dařit nebude.

Paní ministryně zde zmínila, o kolik jsou navýšeny národní investice – o 22 mld. To je sice hezké, ale také si připomeňme, o kolik se zvýšily náklady ve stavebnictví. Dnes se staví o třetinu dráže než v minulých letech, čili ten nárůst investic není tak ohromující, jak je prezentován.

Je třeba také říci, že globální ekonomický růst je pro vládu výhrou. Bohužel vláda tuto výhru utrácí a dále se zadlužuje. Bude si na tento deficit a deficity další muset půjčovat. A jak bude situace vypadat dále, až se výkon ekonomiky zpomalí? Úroky se zvýší a pak zjistíme, že zadlužovat se v dobách dobrých je opravdu nezodpovědné. Mrzí mě proto, že vláda se svým návrhem státního rozpočtu nemyslí na budoucnost, na naše děti a vnuky, a proto je nutné tento návrh státního rozpočtu označit dvěma slovy, a to je zapomnění budoucnosti.

Hovořilo se zde také o úsporách. A ty lze nalézt. V loňském roce jsme ve státním rozpočtu, resp. jeho návrhu našli 15 mld. na zvýšení platů učitelů. Vládní poslanci tehdy náš návrh nepodpořili. Kolegové také hovořili o tom, jaké jsou neinvestiční výdaje. Pan premiér Babiš sliboval, kolik peněz ušetří na tzv. centrálních nákupech. A jak to dopadlo? Jediný centrální nákup, který byl uskutečněn, byl návrh onoho papíru, o kterém se tady také mnohokrát hovořilo. Ovšem cena tohoto vysoutěženého papíru byla vyšší, než za kolik kupovala papír ministerstva ostatní. To jsou jen drobnosti, o kterých bychom měli hovořit, a úspory rozhodně hledat ve vyšších částkách.

Co se týče návrhu, který tady již dvakrát padl, a to návrhu vrácení k přepracování, tento návrh podpoříme. Jsme si také vědomi toho, že pravděpodobně neprojde, a proto budeme naše priority prosazovat pomocí pozměňovacích návrhů. Dovolte, abych některé zmínila.

Na prvním místě jsou investice do vzdělání. Na druhém místě je kapacita mateřských a základních škol a její navyšování, protože víme z regionů, že jsou připravené projekty se stavebním povolením, co se týče mateřských škol, ve výši 4 mld. Kč. Dále budeme prosazovat navýšení finančních prostředků na obnovu

kulturních památek, oněch 40 tis. kulturních památek. Na tyto kulturní památky vláda rozhodně nemyslí. Další naší prioritou je navýšení prostředků na místní komunikace, opatření proti suchu. A v neposlední řadě bych ráda zmínila drobnost, kterou bude pozměňovací návrh, který sníží příspěvek Českému svazu bojovníků za svobodu, který udělil pamětní medaili komunistickému poslanci Ondráčkovi, což si myslíme, že v době, kdy si připomínáme 100 let od vzniku České republiky, vyvolává mimořádnou pozornost.

Kromě jiného navrhneme doprovodné usnesení, které bude vyzývat vládu, aby na léta 2020 a 2021 navrhla státní rozpočet vyrovnaný a zodpovědný, a to z toho důvodu, abychom nemuseli další rozpočty označovat oněmi slovy zapomnění budoucnosti, ale naopak abychom návrhy státního rozpočtu mohli označit jako zodpovědné a ty, které myslí na budoucnost, a aby slova o vyrovnaném státním rozpočtu, která pronáší pan premiér Babiš, nebyla jen prázdným plácnutím do vody.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se ještě ve své faktické poznámce vracím k té výměně názorů mezi mnou a panem místopředsedou Filipem.

Je potřeba dodat k tomu všechno, co se odehrálo, kdy na počátku nárůstu moci solárních baronů bylo hlasování v roce 2005. Pro návrh, který jsem zde citovala, paní poslankyně Ivy Šedivé z České strany sociálně demokratické, pro tento návrh v tehdejší Sněmovně hlasovala Komunistická strana Čech a Moravy a nehlasovala Občanská demokratická strana! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Dolejš, po něm vystoupí pan poslanec Hrnčíř. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Přeji všem krásné poledne. A dovolte, abych se, snad doufám, že relativně stručně, vyjádřil k dnešnímu tématu, zhruba ve čtyřech bodech vyjádřil podstatu toho, proč se náš klub rozhodl tak, jak se rozhodl.

První moje poznámka směřuje pochopitelně k návrhu kolegů od pravé zdi, kteří se svorně shodli na tom, že v návrhu státního rozpočtu na příští rok vidí samou hanbu a mlhu nad budoucností. Je otázka, jestli skutečně je to tak dramatické, abychom nejen ztratili čas, to se v nejhorším případě dá zvládnout v té lhůtě, ale zda motivace k těm úpravám a to relativně abstraktní zadání by povedlo k lepším koncům, k plodnější podobě státního rozpočtu. A já jsem tady velmi na rozpacích z toho prostého důvodu, že se domnívám, že strukturu rozpočtu v základních číslech a v řádech deseti miliard, zdůrazňuji deseti miliard, je obtížné zvládnout, aby se to nedotklo určité provázanosti, kterou rozpočet samozřejmě musí mít, a který primárně

z našeho politického pohledu zafinancovává především některé sociální priority, které jsme slibovali nejenom my voličům, troufnu si říct, že i vládní strany, a které nepochybně všichni kvitují, všichni se k nim hlásí, ale kdybychom provedli ty zásahy do státního rozpočtu, tak samozřejmě ten tlak na nesplnění některých slibů by dramaticky vzrostl. A nejde jenom o platy a o důchody.

Druhá poznámka je, že zákon o státním rozpočtu jako výsostné politikum je samozřejmě určitým průnikem ekonomicky možného a průsečíkem politických vektorů. Je to určitý politický kompromis, který musí naplňovat jak určitou fiskální udržitelnost, tak i sociální smír. A proto je důležitý fakt, že se k tomuto zákonu vstřícně jakožto ke kompromisu – nepovažují to za své vítězství – vyjádřily i odbory, které kvitují splnění těch základních sociálních slibů.

V této souvislosti bych se pokusil vypořádat, jistě ne vyčerpávajícím způsobem, s tezí, která se opakovala zejména před volbami, a to že v létě nám tady vznikla levicová, nebo někteří říkali polobolševická, vláda. Já si troufnu trošičku pány ministry ve vládě šanovat s tím, že já si myslím, že je to vláda v podstatě středová, která je tlačena pravou opozicí, a řekněme si rovnou, že pravice má ve Sněmovně majoritu, a která se v rámci jisté politické stability zčásti opírá i doleva. Nic víc, nic míň. A všechny ty úvahy o tom, že bychom měli zmenšit stát, a kterým se snaží levice bránit ne zrovna úspěšně, ale aspoň zčásti, že stát by se neměl řídit jako firma, protože stát zajišťuje i určité významné sociální funkce, nám jde o sociální stát mimochodem kromě jiného, tak to dokumentují. Čili to pokud jde o motivace ke změnám a k tomu, zda se máme vrátit k nějakému škrtacímu rozpočtu, kdy tupé škrty nevedou ke šťastným koncům a promyšlené škrty nemáme na stole, abych ve stručnosti tento problém uzavřel.

Druhý blok mých poznámek směřuje k tomu, že opět od pravé zdi slyšíme o rozpočtové nestřídmosti a projídání. Tak několik faktů, které v důvodové zprávě k rozpočtu jsou. Pilní kolegové světa znalí zažili už tady hodně rozpočtů, tak si toho nepochybně a jistě všimli a z nějakého politického ostychu tato fakta ne zrovna zdůrazňují, tak já je zdůrazním.

Za prvé. Rozpočty za poslední léta jsou součástí trendu klesajících deficitů. Stovka tam byla v roce 2015 plánována, 70, 60, 50 a teď 40. To je klesající trend a myslím si, že to, že ten trend je v reálu lepší, to samozřejmě si zaslouží samostatnou úvahu, ale buďme rádi, že je lepší. Situace, kdyby to bylo horší, by byla samozřejmě daleko, daleko dramatičtější.

Další fakt, a je to opět statistický fakt, že veřejné finance jako celek z určitých důvodů, které nejsou zcela jaksi chvályhodné a optimistické, ale prostě je to fakt, jsou v přebytku. Ten přebytek je tedy zajišťován především úsekem územní správy, protože tam peníze zbyly. To jsou právě už někdy ty méně chvályhodné důvody, protože se v určitou dobu nečerpalo, tak zbylo pochopitelně. Ale je to fakt.

A třetí fakt je, že s tím trendem snižování deficitu se dostáváme do reálné situace takové, že klesá podíl dluhu na HDP. Nominálně dluh se snižoval jenom jedno krátké období a zčásti na to měla vliv určitá účetní operace, ale faktem je, že dluh byť roste, tak neroste tak jako HDP, a tudíž klesá podíl. Takže v letech z počátku vlády pana premiéra Sobotky byl někde kolem 41 % a teď jsme kolem 30 %. Moc zemí v EU

tento podíl dluhu na HDP nemá. Takže to jsou reálná čísla, abychom se vyvarovali zbytečně dramatického tónu.

A ještě bych se vrátil k tomu problému plán a realita. Pochopitelně každý se zamyslí nad tím, co to je za plán, když opakovaně není plněn. Čili to je záležitost, nad kterou je třeba se nepochybně zamýšlet, a nemělo by to mít systémové důvody a ani by v tom neměla být jakási chytristika dobře schovaných polštářů, které se pak samozřejmě v rámci rozpočtových opatření veseleji utrácejí. Ale ono to mělo důvody samozřejmě různé. Historicky to byla změna situace v obsluze státního dluhu: jednak nám začala fungovat státní pokladna, jednak se změnila situace na kapitálových trzích, tedy cena peněz, a to vedlo k tomu, že jaksi tam ty peníze zbyly a mohly se použít. Velký vliv jednak na nakopnutí ekonomiky měly evropské peníze, ale pak ve smyslu nečerpaných výdajů jsme ne vždycky byli schopni využít naše české investice, protože zkrátka ty projekty nebyly ready. No tak zbyly peníze, a tím pádem se samozřejmě ten plán posunul do opticky hezčích poloh. A samozřejmě vliv může mít i vývoj příjmů. Pokud ekonomika roste rychleji, má vliv i to, že jsme přidali na platech, protože platy fungují jednak jako podpora růstu z hlediska koupěschopné poptávky, ale také se odvádějí příslušné odvody ze mzdy a ty samozřejmě natečou příjmově do státního rozpočtu.

To jsou všechno faktory, které je třeba vnímat, ale také je třeba si říct, že tyto faktory zrovna nemusejí nastoupit v příštím období. Takže jaksi snadno říct: škrtneme deficit nebo se vrátíme k číslům – to myslím říkali kolegové z pirátské strany – z června, kdy makroekonomická prognóza byla trochu jiná a ten rozdíl mezi příjmy a výdaji nebyl přesunut do akumulace jakýchsi rezerv, ale byl využit při výdajích do státního rozpočtu, tak to není až tak snadné.

Poslední poznámka k tomuto bloku, a to, že se – myslím to byli kolegové z SPD, pan předseda Okamura zamýšlel nad tím, jestli by některá čísla neměla být úplně jiná, a bych řekl, až emotivním tónem hodnotil, že by se neměly dávat peníze těm, kteří jsou řekněme méně slušní, od pobíračů dávek až po politiky. Ale uvědomme si, že rozpočet je třeba plánovat na základě zákonů, a proto to tam tak je. Jestliže si prosadíte, že pobírači dávek jsou neslušní, já si to tedy nemyslím, a promítne se to do legislativy, tak pochopitelně se bude plánovat jinak ta příslušná částka.

Třetí blok poznámek. Pokud jde o poměr spotřeby a investic. Zaznělo to tady dneska mnohokrát, začal s tím na začátku pan prezident. Pochopitelně, že je pravdou, že tento rozpočet posílil oblast spotřeby výrazněji, ale také je třeba k tomu dodat, že tento nominální růst vlastně politicky dohání a saturuje určitý politický tlak, který tady byl v dobách růstu, kdy jsme byli někde na pěti procentech HDP, tak zdaleka takový adekvátní podíl nedostali občané, a že toto doháníme v letošním roce, kdy to ještě jede, možná je to poslední rok, kdy to ještě jde, tak si myslím, že není nic špatného, tím spíš, že spotřebitelská poptávka je také prorůstovým faktorem, byť můžeme srovnávat různé multiplikátory u jednotlivých rozpočtových výdajů. Opět, že to není až takové drama, lze doložit údajem, kdy podíl mandatorních výdajů mírně klesá. Nominálně roste, ano, to je pravda pochopitelně, ale mírně klesá a klesá někam k 54,8 %.

Teď k onomu investičnímu impulzu. Samozřejmě, že vládní investice jsou důležitým faktorem modernizace a růstu, ovšem je také pravdou, že rok 2017 byl takovým tím rokem nečerpání a že bychom skutečně měli vnímat, že dramaticky a rychle navýšený objem kapitálových výdajů skutečně nemusí být schopen stát zúřadovat a utratit. A jestliže myslím pan Kalousek tady říkal: No a co? Tak nám to aspoň zbude a zbude to na akumulované rezervy na zlé časy. Problém je, a jsme zase u té motivace, že rezervy na některé strukturální problémy, které nás očekávají, třeba penzijní reforma, tak se nedivte jistým obavám. Jeden pokus o penzijní reformu jsme v roce 2012 provedli a radost z toho tedy veliká nebyla. Takže já si myslím, že věnovat se kvalitě investic, volit ty investiční akce, které jsou přínosné jak z hlediska multiplikačního, tak i z hlediska zajištění chodu ekonomiky, mám na mysli především tedy infrastrukturní aspekt, tak tomu se věnovat musíme, ale ne takovým hurá stylem, jak je tady navrhováno.

Poslední poznámka, vlastně tím už končím. Rozpočet na rok 2019 skutečně je v určité mimořádné situaci, v mimořádných politických souvislostech, ale řekněme si rovnou, že pokud chceme některé zásadní změny připravit a pokud tato vláda má vládnout po celý zbytek volebního období, takto bude muset k tomu přistoupit, tak se musíme připravit na některé strukturální výzvy, které před námi stojí. Jsou to nejenom penzijní záležitosti, o kterých jsem hovořil, ale i dopady na ekonomiku z hlediska digitalizace, otázka větší konkurenceschopnosti v oblasti inovací.

A pochopitelně v té infrastruktuře nejde jenom o dálnice, nejde jenom o počítače, ale jde třeba i o bydlení. A to, že je dramatická situace na realitním trhu a že v Čechách je až absurdní počet lidí, kteří bydlí a chtějí bydlet v nájemním bydlení, tak to si myslím, že fakt všichni vnímáme, ale bohužel to není zohledněno v příslušném finančním rámci, který by pro tuto politiku byl vytvořen.

Čili nikoliv skokové škrty, ale promyšlené škrty, které se budou opírat o některé politiky, které zatím na stole nejsou. A to myslím, že je úkol právě pro rozpočtové období na rok 2020 a 2021. Nepochybně o tom bude debata, až nám dorazí na stůl po státním rozpočtu střednědobý rozpočtový výhled, který je z mého pohledu zatím připraven poměrně setrvačně. Naplňuje pochopitelně formálně to, co naplnit má, ale právě tyto problémy jsou tam velkým X a to velké X bychom si měli vyříkat a to v politických poměrech, které jsou tady teď nastoleny loňskými volbami.

Skončím jednoduchých závěrem, který už tady řekl náš předseda a místopředseda Sněmovny. Tedy nebudeme rozhodně podporovat vracení k přepracování. Že to doporučení je vůči prvnímu čtení vstřícné v tom smyslu, že je to doporučení pouze v prvním čtení a že jsme si přes všechny ty věci, které jsem tady říkal, vědomi toho, že stále je okénko na to, abychom racionalizovali strukturu rozpočtu v přiměřeném řádu. Tedy nikoliv několik desítek miliard, v přiměřeném řádu, abychom racionalizovali strukturu tohoto rozpočtu. Tomu jsme otevřeni. Proto to říkám tak, jak tak to říkám. Protože kdybychom zvedli jaksi praporek "vlak jede", tak ta vůle, řekněme, jednat o těchto strukturálních změnách by byla výrazně menší.

A tím se jaksi dostáváme k tomu, že – nevím, jestli můžu říct potěšen, ale přinejmenším jsem kvitoval, že o racionalizaci těchto věcí přemýšlejí i kolegové z pirátské strany. Oni tedy chytli trošku kopřivku z toho, že se tady musí někdy

hlasovat s KSČM. Já nevím, jestli je to relevantní nebezpečí. Já klidně budu hlasovat o jakémkoliv racionálním pozměňovacím návrhu k rozpočtu. A na něm může být i vlaječka Pirátů, mně to nevadí. A v tomto smyslu si myslím, že můžeme směrem k tomu třetímu čtení ty věci posunout. Bude-li politická vůle. To je všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na vaše vystoupení budou faktickými poznámkami reagovat páni poslanci Munzar a Ferjenčík. Pan poslanec Munzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já si dovolím vaším prostřednictvím zareagovat na pana kolegu Dolejše, který tady na začátku svých poznámek k rozpočtu řekl, že – doufám, že to interpretuji co nejvíc přesně – že vláda je tlačena pravicovou opozicí doprava a jen tak letmo a neznatelně se opírá o levici. Kéž byste měl pravdu, pane kolego. Ale realita je zjevně jiná. Tato vláda odmítá naše pravicové návrhy jak na běžícím pásu.

A k té letmé podpoře, že to vypadá z toho vašeho projevu prostřednictvím pana předsedajícího, že jste šli náhodou kolem, tak je faktem, že to byla Komunistická strana Čech a Moravy, která dala důvěru této vládě. A je také faktem, že poslanci za hnutí ANO a poslanci za KSČM se nejvíce shodnou v tomto volebním období ve všech konkrétních hlasováních, která jsme tady měli. Takže taková je realita. Já tomu rozumím, proč jste to říkal, protože hnutí ANO svou levicovo-populistickou politikou vysává vaše hlasy. To bylo vidět ve všech posledních volbách. My tomu rozumíme, ale bohužel taková je realita. A nesnažte se tady říkat – i když já bych si to přál – že tato slovutná Sněmovna je pravicová. Bohužel tomu tak není a já bych si to velice přál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Ferjenčík, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na dva předřečníky. Jednou na kolegu Volného, který mi to vrací, a bohužel tu tentokrát není on, což je trochu nešťastné. Nicméně já jsem potřebovat nějaký čas na to, abych dohledal tu rozdílovou tabulku k jeho poznámce. Takže kde vzít ty úspory? Stačí se podívat na ty návrhy od vlády, jak se změnily od srpna do června. A ty změny nejsou ani v oblasti důchodů, ani v oblasti školství. Změna v oblasti školství je 25 milionů korun, zato nárůst na výdaje v oblasti Ministerstva zemědělství, což určitě nesouvisí s tím, že zemědělské dotace jsou priorita pana premiéra, je 4 miliardy korun. Takže tam je třeba taková jedna idea, kde by se dalo něco uspořit. Stejně narostly výdaje na Všeobecnou pokladní správu o 4,5 miliardy, což může být skrytá rozpočtová rezerva pro vládu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Dolejš a jeho faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Čistě aby věci nebyly dořečeny. Tuto polemiku bychom mohli vést dlouho, ale nechci zdržovat. My jsme nešli okolo a náhodou se nás nezeptali, jestli bychom nepodpořili vládu. Víte dobře, jak jsme tady půl roku seděli a vedla se určitá jednání. Každý nějak jednal a my jsme jednali tím způsobem, že jsme do tolerančního patentu včlenili sedm priorit. Z těch se čtyři zhruba začínají plnit, tři nevíme. A je samozřejmě na nás, abychom s náležitou tvrdostí ten toleranční patent vymáhali, popřípadě reagovali na vývoj politických podmínek. Ale jestli si myslíte, že tato vláda je levicová proto, že pár priorit splní komunistům? Podívejte se právě na daňovou politiku, kde jsme se neshodli, kde naší prioritou je větší zdanění kapitálu. Naší prioritou je daňová progrese. Naší prioritou je v této oblasti celá řada věcí, které si pamatujete z minulých volebních období. A to je prostě ten kompromis, kdy my jsme pochopili, že sice tudy vlak nejede, ale že ti voliči, kteří – ano, připouštím, momentálně někteří z nich jsou u hnutí ANO – tak prostě přivítali, že se jim zvednou platy, přivítali, že se jim zvedne důchod. A pokud by byla taková vůle z vaší strany, jednali bychom třeba s vámi. Ale z vaší strany jsme se dočkali akorát těch škrtů, bohužel. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěla reagovat na příspěvek předřečnice paní Kovářové, která v současné chvíli ale není přítomna ve Sněmovně, a vím, že jsme tady hlasovali před hodinou o tom, že tady nejsou přítomni ministři. A když se podívám do pravého spektra Sněmovny, tak tam nevidím ani jednoho poslance za Starosty, nevidím tam ani jednoho poslance za TOP 09.

Myslím si, že tady projednáváme důležitý zákon, kterým je státní, a když tedy tady někdo kritizuje, že tady nejsou přítomni ministři, tak si myslím, že by tady měli být přítomni poslanci. Až tady budou přítomni, tak já ještě jednou vystoupím, abych mohla zareagovat na příspěvek paní poslankyně Kovářové. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní se vrátíme do obecné rozpravy, tedy k těm, kteří jsou řádně přihlášeni. Na řadě je sice pan poslanec Hrnčíř, ale ten se mi omlouval, že možná na chvíli bude muset odejít, takže jeho přihláška do rozpravy se posune na konec těch, kteří jsou v tuto chvíli přihlášeni. Prosím paní poslankyni Nevludovou, aby vystoupila. Po ní vystoupí pan poslanec Podal. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládou schválený deficit ve výši 40 miliard popírá

základní makroekonomické principy, které schodek státního rozpočtu připouštějí jen v době ekonomického poklesu. Tuzemská ekonomika si však již delší dobu udržuje vysoké tempo růstu. České republice se bezesporu daří. Nezaměstnanost téměř neexistuje, průmysl a podnikatelský sektor prosperuje, HDP roste, a to i přesto, že stát příliš neinvestuje.

Současný premiér a někdejší ministr financí prohlásil v červnu roku 2014, že do tří let vyrovná příjmy a výdaje státního rozpočtu. Vidíme, že toto jeho tvrzení naplněno zatím není a podle střednědobého výhledu také nebude. Varování ekonomů, že v dobrých ekonomických časech by vláda měla být zdrženlivá při navyšování mandatorních výdajů, aby se v případných horších letech nemusela zadlužovat, zřejmě nikdo neposlouchá. Fiskální politika vlády zhoršuje udržitelnost mandatorních výdajů přebujelých neadresných sociálních systémů, finanční rezervy, které by stát v případě krize mohl použít na investice, prakticky neexistují.

Vláda by se měla více zabývat pobídkami podněcujícími rychlejší investování do modernějších technologií vedoucích k rychlému růstu produktivity práce. Není zvládnutá digitalizace a robotizace. K rozvoji digitalizace dochází v ČR pomaleji než ve většině zemí EU. V míře digitalizace se mezi zeměmi EU pohybujeme okolo 18. místa. Nemáme dostatek kvalifikovaných pracovních sil ve výrobních odvětvích. Ekonomika naráží na své produkční limity a zpomaluje. Současný růst nebude trvat věčně.

Ekonomové také upozorňují na skutečnost, že nejsou zatím odstraněny strukturální problémy české ekonomiky, není zefektivněno financování českého zdravotnictví, které vykazuje vysokou míru citlivosti na výkyvy ekonomického cyklu, a z dlouhodobého hlediska není zajištěna stabilní udržitelnost financování zdravotní péče z veřejných zdrojů. Nemáme důchodovou reformu. Nedaří se efektivně investovat do infrastrukturních projektů. Od roku 2000 se silniční a dálniční síť rozrostla pouze o 0,6 %, takže se výrazně zvyšuje intenzita dopravy na všech typech komunikací. Omezená soběstačnost ČR v tradičních zemědělských produktech dostává prvovýrobce a zpracovatele pod silný tlak dovozců zemědělských a potravinářských produktů ze zemí EU, kterým nelze vzhledem k dotační podpoře konkurovat s cenou. Chybí investice do podpory vědy, výzkumu a inovací. Málo se také investuje do odpadového hospodářství, kdy nástroje, které mají přispět ke zvýšení recyklace, jsou zaváděny do praxe velmi pomalu. Stále se projevuje neefektivní čerpání prostředků evropských strukturálních a investičních fondů alokovaných na programy a projekty v programovém období 2014 až 2020 oproti předcházejícímu období.

Tato vláda si umí dobře spočítat, že v čase několikerých voleb není politicky rozumné utahovat kohoutky, což se odrazilo ve volebních výsledcích. Předložený návrh státního rozpočtu s plánovaným deficitem je velice nezodpovědný. Stát se musí chovat jako řádný hospodář neboť se jedná o peníze nás všech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Kovářová. Než přijde k řečnickému pultu, tak vás seznámím s došlou omluvou. Ministr obrany Lubomír Metnar se omlouvá dnes od 14.30 hodin

do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva obrany. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych reagovala na paní hejtmanku, na svoji předpředřečnici. Vážená paní hejtmanko, prostřednictvím pana předsedajícího musím reagovat na tyto vaše, tedy nechci říci trapné, výtky. Ale na svoje vystoupení jsem čekala od 9.00 do 11.52. A jistě pochopíte, že po mém vystoupení byla potřeba, a po třech hodinách čekání, byla potřeba hygienická pauza. Tolik odůvodnění mé nepřítomnost. Tak si to příště prosím nechte.

A co se týče účasti na hlasování, jenom se musím pochlubit, že mám o něco větší účast na hlasování než vy.

A za třetí, bylo by dobré, kdybyste se naučila znát poslance ze Starostů a nezávislých, neb některé poslankyně tady seděly a sedí. Tak jako já jsem učinila, že jsem se podle takzvaného zvířetníku seznámila s tím, kdo se jak jmenuje, kdo z jakého klubu je. Takže tolik mé doporučení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Podal, připraví se pan poslanec Baxa. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji. Vážený pane podpředsedo, místopředsedo, pardon, vážení poslanci, poslankyně, dovolte, abych přednesl svoji připomínku jako předseda podvýboru pro lesní hospodářství.

Nemohu souhlasit s objemem prostředků na podporu lesního hospodářství, která je navržena ve výši 622 937 korun – 937 175 korun, abych byl přesný. Snížení je to od roku 2018 (?) o 20 milionů 20 korun. Takhle jsou přesná čísla. Můžu vám říct, že dennodenně mně přicházejí esemesky, telefonáty od lesních odborníků, kteří mi vyčítají jako předsedovi podvýboru pro lesní hospodářství a nám všem, kteří tam působíme, že tato částka naprosto nedostačuje situaci, která je v našich lesích.

Tady vám ukážu toho roztomilého broučka (ukazuje obrázek), který brzo nahradí naše smrkové lesy. Měli jsme možnost to vidět několikrát na severní a jižní Moravě, bohužel se to šíří po celé ČR. K tomu se vyjadřuje spousta organizací, jako je třeba SVOL, kde samozřejmě reagují i na návrh nového lesního zákona. Tady píší: Navrhovaná změna v zákoně o lesích je pro Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů naprosto nepřijatelná. Chce-li stát něco plošně zakázat, měl by také jasně říci, jak bude vlastníkům plošně kompenzovat vzniklé újmy. Zákaz úmyslné těžby je opodstatněný na majetcích, které kalamita postihla a kde je potřeba přednostně provádět těžbu nahodilou. Povinnost pro vlastníky lesů přednostně likvidovat kalamitu však v současném znění zákona o lesích již je zakotvena. Každý odpovědný vlastník tak činí ve vlastním zájmu.

Tím chci jenom ukázat, že se k tomu vyjadřuje spousta lesních hospodářů, organizací a všichni žádají větší finanční částky na kůrovcovou kalamitu, kterou denně vidíme ve sdělovacích prostředcích. Já jsem ji měl možnost vidět dvakrát, jednou letecky a jednou jsem si to projel sám autem, kde jsem tam najezdil kolem

šesti set kilometrů. Můžu vám říct, je to obraz bídy a utrpení, ty holiny. A teď malér je, všichni zvyšují ceny, ceny harvestorů, ceny lesních dělníků, na pilách dřevo odmítají. Takže kde mají vydělat ti chudáci vlastníci lesů na obnovu? Kde mají sehnat peníze, když navíc ještě tedy, jak vidím, v rozpočtu ty peníze jsou menší oproti loňskému roku?

Takže bych se přimlouval napříč Sněmovnou. Měl jsem možnost mluvit s poslanci téměř ze všech politických stran a hnutí a všichni nabízejí pomoc. Říkají, mělo by se to někde najít. Tak já jenom prosím, není to věc politická, je to věc nás všech, nechceme přece přijít o naše lesy a dívat se tam na houfy kůrovců. Já vám moc děkuji a doufám, že najdeme společně řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Faltýnek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já jenom kratičkou reakci na vystoupení kolegy Podala. Zhruba před hodinou jsem tento problém řešil s panem ministrem zemědělství Tomanem, kde jsem na něho stejně jako vy apeloval, ať v rámci své kapitoly hledá peníze. Dneska je tam 620 milionů korun, mám pocit, od pasu. A příslib je, že by v rámci rezortu zemědělství a jeho kapitoly ta částka měla být zhruba jedna miliarda korun. Takže se hledají peníze na řešení kůrovcové kalamity v rámci rozpočtu Ministerstva zemědělství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Baxa, po něm pan poslanec Zahradník. Jenom připomínám všem, že máme na 12.45 hodin pevně zařazené volební body, takže to je limit, do kterého je možno hovořit. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, dovolte mi, abych obrátil vaši pozornost k rozpočtové kapitole Ministerstva kultury ČR, tedy k jednomu ze segmentů celého rozpočtu, o kterém se tady teď diskutuje.

Mám ten pocit, že návrh rozpočtu Ministerstva kultury na rok 2019 v takovém menším měřítku odráží to, co již tady zaznělo. To znamená to, že nejsou vidět nějaké přínosy toho, jak ekonomika v současné době šlape, když to řeknu takto lidově. Neodráží se v rozpočtu Ministerstva kultury to, že země prochází nebývalou etapou rozvoje, prosperity, která se mimo jiné také projevuje v tom, že obecně narůstá zájem občanů ČR o kulturní služby, o kulturní dění, o kulturní památky, tedy o to, na co můžeme být pyšní obzvlášť v době, kdy slavíme sto let vzniku samostatného Československa. (V sále je hlučno.)

Dámy a pánové, nechci kritizovat rozpočet Ministerstva kultury jako celek, protože je v něm jedna důležitá věc. Na straně jedné, a to si lze bezesporu přičíst znaménkem plus, dochází k tomu, že Ministerstvo kultury výrazně navyšuje rozpočet

pro jím zřizované příspěvkové organizace. Jednak co se týká provozního příspěvku kulturním institucím, jednak co se týká investic do tzv. národního kulturního pokladu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid, ať mohou zaznít argumenty a může pan poslanec Baxa v přijatelné atmosféře hovořit o tom, co považuje za důležité. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji, pane místopředsedo. Dochází tedy k nárůstu investičních prostředků do tzv. národního kulturního pokladu. Až potud vše v pořádku. Co si ale podle mého názoru zaslouží jednoznačnou kritiku, a mrzí mě, že bohužel pan ministr zde v tuto chvíli není, je to, že fakticky o naprosté minimum narostly finanční prostředky určené pro lidi, kteří se věnují kulturním aktivitám mimo kulturní instituce Ministerstva kultury ČR, a velmi málo narostly finanční prostředky do oblasti péče o kulturní památky.

Program státní podpory profesionálních divadel a stálých profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů je navržen na příští rok v nezměněné výši 160 mil. Kč, jako tomu bylo v letošním roce, a to i přesto, že kulturní veřejnost, jednotlivé svazy, jednotlivé profesní organizace dlouhodobě volají po tom, aby se peníze v tomto programu výrazně navýšily, a to z jednoho prostého důvodu, proto, že stát zvyšuje prostřednictvím nařízení vlády odměny, platy v této sféře, což je samo o sobě v pořádku, lidé v kultuře pracují za málo peněz, platy mají být vyšší, ale stát odmítá jakýmkoli způsobem kompenzovat náklady, které tím vznikají zejména samosprávám, obcím a krajům. A těchto 160 mil. Kč všeho všudy má sloužit k tomu, aby se pomohlo desítkám a desítkám kulturních institucí, které zřizují jak kraje, tak města a obce v České republice.

Pro mě těch 160 mil. je důkaz toho, že pravděpodobně Ministerstvu kultury a vládě nezáleží na tom, aby se udržela kultura v regionech. Kritizuji to jednoznačně a odmítám tento přístup, protože pokud mají toto nést samosprávy na svých bedrech, může dříve nebo později nastat situace, kdy si některé z nich řeknou, proč bychom my měli z vlastních peněz kompenzovat to, co na nás uvaluje stát, a přitom se jedná o poměrně malé částky. Ještě se k tomu později vrátím a budu v tomto smyslu také navrhovat pozměňovací návrhy.

A co se týká péče o kulturní památky, je to téma, na kterém se vždycky průřezově všichni shodnou. Musíme pečovat o kulturní dědictví, které nám tady nechali předkové. Naše památky mají jasný potenciál v oblasti cestovního ruchu. Je to fenomén specifický pro Českou republiku, to znamená, že se občané v širší míře zajímají o kulturní památky, navštěvují je atp. Bohužel tomu ale opět neodpovídá návrh rozpočtu Ministerstva kultury v této oblasti. Všeho všudy dochází k navýšení příslušné části tohoto výdajového bloku o 37 mil. Kč – ale abychom si to řekli ve faktických číslech: 700 mil bylo v letošním roce, 737 mil. pro rok 2019. A to v době, kdy všeobecně rostou ceny stavebních prací, rostou ceny služeb v oblasti restaurování, toho, co se tedy týká péče o kulturní památky, a tak si vlastně můžeme říci, že v této oblasti k žádnému výraznému navýšení rozpočtu nedochází. Tím pádem vlastně tato vláda říká, že nebudeme splácet dluh, který na našem kulturním dědictví

byl vytvořen v desetiletích komunistické vlády, a že se nehlásíme k tomu, aby se kulturní dědictví ČR v podobě kulturních památek obnovovalo, rekonstruovalo a restaurovalo.

I toto já podrobuji velmi přísné kritice a i v této oblasti budu potom navrhovat úpravy rozpočtu tak, abychom si společně jako Poslanecká sněmovna řekli, že si vážíme kulturního dědictví v naší zemi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Je 12.44. Na 12.45 máme pevně zařazené volební body. V tuto chvíli přerušuji projednávání návrhu státního rozpočtu.

Prosím pana předsedu volební komise, aby se pomalu dostavil k řečnickému pultu. V tuto chvíli je 12.45 hodin, takže se budeme zabývat prvním pevně zařazeným bodem, což je

135.
Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavice nám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 91 ze dne 23. října 2018. Nyní prosím pana předsedu Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji vám, vážené kolegyně a vážení kolegové, dobré odpoledne. Jménem volební komise si dovolím přerušit projednávání státního rozpočtu, tak jak jsme se včera domluvili. Napevno máme zařazeny volební body a moje vystoupení dnes bude velmi stručné před 13. hodinou. Máme připraveny tři body.

Prvním je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Je to standardní volební bod, kdy víceméně na každou schůzi teď už vypisujeme jako volební komise na žádost klubů lhůtu vždy do pondělí, a poté, pokud tedy kluby chtějí učinit nějaké přesuny mezi svými členy, svými poslanci, tak tak mohou učinit.

V tomto případě byla lhůta do pondělí 22. října do 12.00 hodin. Volební komise obdržela návrhy z klubu hnutí ANO a od sociální demokracie. Já vám je teď kvůli stenozáznamu přečtu. Oba návrhy jsou obsaženy v usnesení volební komise číslo 91 ze dne 23. října a mohu konstatovat, že přesuny jsou v rámci onoho pomyslného kvora nebo počtu, který klubu hnutí ANO a i sociální demokracii náleží. Jsou to tedy přesuny uvnitř těchto dvou poslaneckých klubů. Zároveň připomínám, že obsah změn jste obdrželi vytištěný na vaše lavice.

Co se týká rezignací, tak hnutí ANO navrhuje rezignaci kolegy Stanislava Fridricha z rozpočtového výboru a Miloslava Janulíka z ústavněprávního výboru. Dále sociální demokracie navrhuje rezignaci kolegy Milana Chovance ze stálé komise pro kontrolu činností Generální inspekce bezpečnostních sborů a Kateřiny Valachové ze stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Proti těmto rezignacím, jak už jsem řekl, v rámci těchto dvou klubů jsou nominace. Do rozpočtového výboru za hnutí ANO Petr Venhoda, do ústavněprávního Stanislav Fridrich za hnutí ANO a do stálé komise pro kontrolu GIBS za sociální demokracii Roman Onderka a do stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny předseda klubu sociální demokracie pan poslanec Jan Chvojka.

Podle jednacího řádu a i podle ustálené zvyklosti tyto volby, tyto změny, vždy Sněmovna hlasuje veřejným hlasováním, aklamací, takže avizuji, že i my v souladu se svým usnesením jako volební komise navrhujeme aklamaci.

Nyní vás, pane předsedající, poprosím o otevření rozpravy a poté bych prosil o hlasování nejdříve tedy o rezignacích a druhé hlasování o nominacích.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se přihlásil pan místopředseda Poslanecké sněmovny Pikal. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré odpoledne. Nechci to nijak zásadně protahovat. Jenom bych chtěl pozornost Sněmovny obrátit při této příležitosti k jedné věci, a to tomu, že v době, kdy se tato Sněmovna ustavovala a ještě panovala taková dělná atmosféra, tak jsme sněmovním tiskem číslo 24 schválili, že stálé kontrolní komise Sněmovny budou mít ne sedm členů, ale nejméně sedm členů uspořádaných tak, aby tam byli zástupci všech politických stran. Měnilo se kvůli tomu šest zákonů. A tohle usnesení nebylo do této chvíle naplněno, tak se ptám, jestli k tomu někdy sáhneme, nebo jestli jsme to měnili jen tak pro formu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Mám tu přihlášku pana předsedy Stanjury s faktickou poznámkou. Ano, není aktivní tato přihláška. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí, rozpravu končím.

Pan předseda volební komise navrhl, abychom nejprve hlasovali o rezignacích a potom hlasovali o volbách. Pokud proti tomu není žádná námitka, tak bych dal hlasovat o navržených rezignacích.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 48: přihlášeno 182 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o volbě, tak jak byli jednotliví kolegové nominováni a jak nás s tím seznámil pan předseda Kolovratník.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 49: přihlášeno 184 poslanců, pro 160, takže návrh byl přijat a zmiňovaní kolegové byli zvoleni. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

136.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Prvé kolo proběhlo ve středu 3. října 2018 na 19. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím pana předsedu Kolovratníka, aby zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Opravdu potvrzuji, je to tedy druhé kolo první volby, takže nemáme už žádnou rozpravu. V tom prvním kole byla zvolena profesorka Jiřina Jílková, která získala 84 hlasů. Bylo to 3. října, profesorka Jílková svoji pozici obhajovala.

Dále je tam ještě tedy jedno neuvolněné místo, na které nyní budeme vybírat ze dvou postupujících do kola druhého. Prvním je pan doktor Martin Kobert, ten získal v prvním kole 29 hlasů, a tím druhým je profesorka Jana Stávková, která v prvním kole získala 66 hlasů a také tuto pozici obhajuje. Nyní prosím o přerušení tohoto bodu a otevření bodu číslo 137.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozprava již byla ukončena, takže přerušuji projednávání tohoto bodu pro uskutečnění tajné volby a otevírám bod číslo

137.
Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Připomínám, že v prvém kole na 19. schůzi Poslanecké sněmovny 3. října nebyl nikdo zvolen a prosím opět pana předsedu Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Ve velké mediální radě je také jedno místo neobsazené a nyní jsme opět tedy v druhém kole té volby. V prvním kole s počtem 20 hlasů byl nominován pan Patrik Košický a s počtem 27 hlasů paní Olga Ulrichová. Nebyl tedy nikdo zvolen, protože žádný z kandidátů nedosáhl kvora potřebného pro zvolení, a nyní tedy v druhém kole budeme vybírat z těchto dvou kandidátů.

I zde prosím o přerušení tohoto bodu, pane předsedající. A protože to vydávání lístků, vyplňování bude jednoduché, tak myslím, že stačí krátký čas, osm minut, do 13 hodin budeme vydávat lístky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane předsedo, ještě nám prosím sdělte, kdy bude vyhlášen výsledek volby.

Poslanec Martin Kolovratník: Omlouvám se. Výsledky volební komise oznámí tradičně ve 14.30 hodin na začátku odpolední části jednání Sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Končím dopolední jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny. Členům organizačního výboru připomínám, že se organizační výbor sejde ve 13.05 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji pěkné odpoledne. Zahajuji odpolední jednání 20. schůze Poslanecké sněmovny. Dříve než se vrátíme k projednávání přerušeného bodu, požádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou.

Tak pan poslanec Martin Kolovratník není přítomen, takže ho nahradí místopředsedkyně výboru paní poslankyně Monika Jarošová. Pardon, místopředsedkyně komise paní poslankyně Monika Jarošová. Tak, paní poslankyně, máte prostor.

136.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Poslankyně Monika Jarošová: Vážené dámy a pánové, dovolte, abych vás seznámila s výsledky dnešních voleb. Volba ke jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury ČR, jednalo se o první volbu, druhé kolo. Počet vydaných hlasů byl 174, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků 174, počet neodevzdaných hlasovacích lístků nula. Kvorum bylo 88. Martin Kobert získal 22 hlasů, Jana Stávková získala 98 hlasů. Tímto byla ve druhém kole zvolena Jana Stávková. Tímto volba končí.

Prosím, pane předsedající, o ukončení tohoto bodu a otevření následujícího volebního bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, já ukončuji tento bod a prosím, seznamte nás, jak dopadla volba, jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

137.
Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Poslankyně Monika Jarošová: Jednalo se o první volbu, druhé kolo. Počet vydaných hlasovacích lístků byl 174, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků taktéž 174, počet neodevzdaných nula. Kvorum bylo 88, kdy Patrik

Košický získal 35 hlasů a Olga Ulrichová 28 hlasů. V tomto druhém kole nebyl zvolen nikdo.

Tímto volba končí a je nutno vyhlásit novou lhůtu na podávání návrhů. Včas budete informováni o vyhlášení této lhůty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vám děkuji. Děkuji paní poslankyni Monice Jarošové, že nás seznámila s výsledky volby členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky a s volbou člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Já bych teď ještě přečetl omluvy. Takže pan poslanec Petr Pávek se omlouvá mezi 14.30 a 19 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji. Pan poslanec Ing. Radim Fiala se omlouvá z jednání do 16 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec Jiří Ventruba se omlouvá z jednání dneska již na celý den z osobních důvodů. Pan poslanec Marek Benda se omlouvá z důvodu účasti na oslavách stého výročí československého státu na Ústavním soudu v Brně a paní poslankyně Jana Levová se omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní tedy opět budeme pokračovat v projednávání bodu

1.
Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 /sněmovní tisk 287/ - prvé čtení

Jenom uvedu a připomenu, že bod byl přerušen dnes ve 12.45 z důvodu konání voleb. Byla přerušena obecná rozprava, ve které se tedy v tomto okamžiku nacházíme.

Takže se podívám, koho tady máme. Požádám o vystoupení pana poslance Jana Zahradníka a připraví se k vystoupení paní poslankyně Kateřina Valachová. A já vás, vážené kolegyně a kolegové, poprosím o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit. Tak, pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych se chtěl, jak už je mým zvykem, v prvním čtení vyjádřit ke kapitole 315 státního rozpočtu České republiky pro rok 2019, tedy kapitole, která se týká Ministerstva životního prostředí. Ta kapitola není příliš rozsáhlá co do finančního objemu, který je jí svěřen. Je tam zhruba 15 miliard korun, což ve srovnání s tím 1,5bilionovým rozpočtem je vlastně jedna setina, jedno procento. Přesto ale, když si vzpomeneme, jaká témata jsou frekventovaná v našich médiích, jaká témata jsou frekventovaná v debatách mezi občany, tak jsou to popravdě témata, která se týkají životního prostředí. Je to klimatická změna jako určitý fatální globální efekt, který doléhá podle některých názorů na naši zem. Je to sucho, které trápí naše zemědělce, naše lesníky, které trápí vlastně nás všechny. A je to také otázka kůrovce, která byla velmi živá. Dokonce jsme tomu věnovali i samostatnou schůzi naší Sněmovny. To téma trochu

utichlo s příchodem podzimu, ale určitě zase začne být živé s příchodem jara a léta, kdy nastanou další kůrovcové gradace. Proto tedy mi dovolte, abych o této malé kapitole přesto tady promluvil.

Konkrétně bych tedy začal příjmy rozpočtu naší kapitoly. Ty jsou, jak už jsem řekl, ve výši zhruba 15 miliard korun, z toho polovina je tvořena fondy Evropské unie a dalšími fondovými prostředky a zhruba druhá, přibližně stejně veliká část, je tvořena příjmy z prodeje povolenek, tedy takzvaných emisních povolenek. Tady dochází k nárůstu té příjmové částky o 1,4 miliardy korun. Mohli bychom být rádi, Ministerstvo životního prostředí je určitě rádo, že má větší objem peněz na rozdělování. Tento jev, tento nárůst je důsledkem zvýšení ceny na trhu dražených emisních povolenek, která byla na začátku letošního roku zhruba ve výši 8 eur za kus a nyní dosahuje již tedy téměř 20 eur za jednu povolenku. To jsou určitě dobré peníze do našeho rozpočtu, ale musíme si být také vědomi toho, že tento nárůst ceny povolenek má významný dopad třeba na naše teplárenství, které se už teď s tím velmi těžce potýká. Samozřejmě se tím zvyšují jeho náklady a je to věc, kterou dříve či později my tady ve Sněmovně budeme muset řešit. Takže to je k příjmům.

Já bych další příjmové položky už podrobně nekomentoval, podíval bych se na výdaje, které jsou rozpočtovány tedy v přibližně stejné výši. A tady bych se věnoval některým vybraným výdajovým blokům, konkrétně výdajovému bloku na ochranu přírody a krajiny. Tady dochází k navýšení o 250 milionů korun zhruba. Výdajové okruhy, jakási podkapitola zlepšování stavu přírody a krajiny plus 200 milionů.

Ale už program péče o krajinu, jehož cílem je zlepšování krajiny, ať už jsou to managementová opatření, sečení pastva, vysazování, tady dochází ke zvýšení pouze o 5 milionů korun. Je tam 150 milionů, ale to navýšení je o 5 milionů. Přitom když srovnáme výšku té dotace s rokem 2017, je tam dokonce zaznamenatelný pokles o 10 milionů korun. Čili tady jedno z těch opatření – zadržení vody v krajině. Kdo tedy z ministerstva mluví o nutnosti zadržování vody v krajině, ať si uvědomí, že na to dávají poměrně málo peněz. V každém případě tedy ty částky nejsou adekvátní tomu důrazu, který je na ta opatření kladen.

Podpora obnovy přirozených funkcí krajiny na léta 2019 až 2028. Tady je to stejné jako v roce 2018. Čili opět nedochází tady k nárůstu, který bychom čekali, když si uvědomíme, jak závažné dopady má sucho, kůrovec, klimatická změna. Tady musím zase citovat: "Program je založen za účelem naplňování povinností vyplývajících z národní a evropské legislativy, z mezinárodněsmluvních závazků a postupů a strategie Ministerstva životního prostředí." No proboha, proč to není program založený za účelem obnovy přirozených funkcí krajiny? Proč se tady musíme pořád odvolávat na nějaké evropské mezinárodní smluvní závazky, evropskou legislativu a já nevím co všechno? Pořád si necháváme od Evropy diktovat.

Pak tady máme podprogram ochrana a péče o přírodu a krajinu. Tady je nárůst na (o?) 150 milionů. Významně tady chybí podrobnosti. Významně tady chybí podrobnější rozvedení této obrovské částky. Ona je totiž po tom zvýšení 406 milionů korun. Jedná se o prostředky Evropské unie, které tady budou přerozdělovány, ale není zde žádná konkrétní podrobnost. Zejména podrobnost, která by reagovala na to,

co jsem zmiňoval – sucho, kůrovec, klimatická změna. Budou tady tvořeny plány, zase další stohy papírů. Není tady kůrovec, není tady zmíněno sucho. To je podle mě závažná chyba tohoto podprogramu.

Dalším výdajovým blokem je technická ochrana životního prostředí. To je tak nějak na svém. Je tam 3,6 miliardy korun. To se nemění, tam není přidáno. Zkvalitnění nakládání s odpady je opět na stejné výši, jako bylo v minulém roce. Ale pozor – odpady, materiálové toky a ekologické zátěže a rizika, což je konkrétní podprogram, už má deficit 20 milionů korun. Prostě ekologické zátěže zřejmě nejsou tak velký problém. Přitom my, kteří v jejich okolí žijeme, ať už jsou to třeba jižní Čechy, severní Morava, tak dobře víme, že ekologické zátěže jsou velký problém. Nevím, proč je tady tedy minus 20 milionů. Jinak ten text, který tady je, je text zkopírovaný z rozpočtu 2018, stejná slova, stejná písmenka, stejné řádkování, komplet všechno. Na jednotlivá podopatření není uvedeno, kolik na ně bude finančních prostředků.

Výdajový okruh zlepšování vodohospodářské infrastruktury a snižování rizik a povodní je sice dotován navíc ve srovnání s minulým rokem 90 miliony korun, ale stále je tady deficit ve srovnání s rokem 2017 ve výši jedné miliardy korun. Pořád tady ten deficit máme. Monitoring povrchových vod. Tam to jde z nějakých důvodů z deseti na dva miliony korun. Opět není zřejmé, z jakého to je důvodu. Zlepšování kvality vody a snižování rizik a povodní. Tam je tady nárůst, ale opět jednotlivá opatření jsou stále stejná, zkopírovaná z minulého rozpočtu.

Já bych se mohl ptát, kolik je tady plánováno na odbahňování rybníků. Mluvíme o tom, že chceme zvyšovat retenční kapacitu krajiny, chceme zvyšovat retenční kapacitu vodních nádrží, a tady na to není vyčleněno vůbec nic. Pan ministr by možná řekl: je to přece všechno v kapitole zemědělství. Tam je asi 600 milionů korun. Příjemci té dotace musí ze své kapsy přispět podle mých informací 55 %. Tam je dotace pouze 45%. To je velmi málo a myslím, že je třeba s tím něco dělat. Navíc naše legislativa, kterou jsme tady my schválili, bohužel k odbahňování rybníků nepřispívá, protože jsme z kalů z rybníků učinili odpad, což zabraňuje tomu, co si mnozí z nás myslí, jako že je věc samozřejmá, a to jest to, že by se vytěžené bahno z rybníků vyvezlo na pole, kde by mohlo sloužit jako hnojivo. Není to možné. Stane se z toho odpad a je třeba s tím jako s odpadem nakládat. Čili my tomu, mám teď na mysli resort životního prostředí, ještě bráníme.

Ochrana klimatu a ovzduší. Další téma, které hýbe světem. Celkem plus 1,2 miliardy, ale pořád ještě minus 800 ve srovnání s rokem 2017. Opět je tedy zde jakýsi skrytý deficit.

Já bych tady možná už přešel k okruhu udržitelné využívání zdrojů energie, což patří do tohoto výdajového bloku. Podprogram energetické úspory. Je zde miliarda a půl a je to vesměs na snižování energetické náročnosti velkých veřejných budov a zvyšování využití obnovitelných zdrojů energie. A dalším cílem je dosažení vysokého energetického standardu nových veřejných budov. Čili to se týká veřejných budov, budov, které budou ve veřejné správě. Na soukromníky se určitě ještě dostane. To ten rozpočet na to myslí. Toho jsem si vědom. Ale chci jenom říci – jaké obnovitelné zdroje chceme využívat? Jak je chceme podporovat? Další solární energetika, další

dotace nebo větrné elektrárny? Nebo chceme podporovat biomasu? To tady také opět není. Je tady uvedeno, na co to – kondenzační kotle na zemní plyn, kombinovaná výroba elektřiny... Ale to všechno nejsou ty obnovitelné zdroje, která já mám na mysli, které tady byly zmíněny. A dokonce myslím, že o tom mluvil sám pan prezident ve svém projevu o obnovitelných zdrojích a nebezpečnosti jejich masivní podpory.

Na občany tady myslí náš rozpočet. Myslí na ně i program Nová zelená úsporám, který je dotovaný 2,7 miliardy korun. Já tomu vytýkám dlouhodobě to, že tento program přestal podporovat obnovu uhelných kotlů, podporuje kotle kombinované, kotle vyšší kvality, podporuje tepelná čerpadla, která jsou ovšem velmi drahá. Náklady na jejich pořízení činí až do 150 tisíc korun. I když s dotací, přesto pořizovatel musí vynaložit veliké prostředky. A ti lidé, kteří topí v kotlích tou nekvalitní směsí a pálí tam ty různé kaly a plasty a já nevím co všechno, ti na to prostě nemají. Těm musíme dát šanci, aby dosáhli na dotaci, aby si mohli pořídit levnější kotel na dostupné palivo, kterým je uhlí. A dneska ty kotle na uhlí už jsou velmi čisté a jejich emisní charakteristika je možná srovnatelná s kotly na dřevo. Tady to vytýkám této kapitole.

Opět se tady ale – a to musím připomenout, na to bych málem zapomněl. Z tohoto programu Nová zelená úsporám je plánováno ještě pořád 30 % zdrojů na veřejné budovy, budovy veřejného sektoru. Čili k těm, já nevím, kolik tady bylo, k té 1,5 miliardy ještě bude dalších 30 % těchto kotlíkových dotací.

Dalším výdajovým blokem jsou ostatní činnosti v životním prostředí. Tady z toho mě vždycky zaujme, když to řeknu solidním korektním jazykem, činnosti v ochraně životního prostředí. Tady několik prvních položek přejdu, ale zastavím se jenom u první. Agentura ochrany přírody a krajiny 400 mil. korun, dochází k nárůstu o 75 zaměstnanců. To není málo. Určitě by stálo za to zeptat se pana ministra, proč tento nárůst zaměstnanců tady budeme platit.

A hned se dostávám k další položce tohoto výdajového okruhu a to jsou neinvestiční dotace neziskovým organizacím. Je tady teď, myslím, že už se ministerstvo nějak uklidnilo a po předchozích letech minulého období, kdy lineárně zvyšovalo tyto dotace, tak aspoň tady v této položce je pořád jenom těch 20 mil., což měli loni, předloni tam ještě zkoušeli 30, nakonec se nějak podařilo vyrovnat. Jenomže je tady plánovaný program na podporu jednotlivých projektů, které ty neziskovky budou dávat. Ten počítá s minimální výší podpory 30 tisíc korun, maximální výší 200 tisíc korun, každá neziskovka může dát maximálně tři projekty, no a když si spočítáme, že to je nějaká průměrná výše podpory a 100 tisíc korun, ta neziskovka dosáhne, řekněme, na dva, když už jsou to tak přičinliví lidé, že dosáhnou na dva projekty, a těch neziskovek aktivních může být kolem 50, jsem si vždycky spočítal, tak je to 10 mil. korun. Na co tam je těch 10 mil. dalších, nevím, a také ve druhém čtení navrhnu přesunutí 10 mil. na jiný, užitečnější výdajový okruh v našem rozpočtu.

Mluví se o kompenzaci ztrát obcí na území národního parku. Je tam deficit 400 tisíc korun. Vždycky se ptám, kolik peněz dostanou Kašperské Hory, město na Šumavě, které má veliký majetek v národním parku, který je majetkem obecním a

který nemůže vlivem zonace a nepřístupnosti používat. Jestli mu skutečně ta kompenzace, která činí 95 korun na hektar, její ztrátu vyrovná.

Nesmím zapomenout na transfery mezinárodním organizacím. Já pokaždé, už asi počtvrté, tady s tímto tématem vystupuji a ptám se vždycky pana ministra, žádám ministerstvo, aby udělali nějakou analýzu, jak jsou tyto smlouvy pro nás výhodné, které z nich ještě jsou živé nebo které už jsou nesmyslné, abychom skutečně takto vysokou částku, která tady činí 250 mil. korun, nějak mohli redukovat, mohli jsme ji snížit a ty peníze vynaložit třeba zrovna na to udržování vody v krajině, které je tam podle mého názoru podhodnocené. Zatím nikdy mi nikdo žádný takový rozbor neudělal. Sice tady jsou napsány nějaké – například Mnohostranný fond Montrealského protokolu, Dohoda o mezinárodní komisi pro ochranu Labe, Úmluva o spolupráci pro ochranu a únosné využívání Dunaje, EUMETSAT apod. Nevidím tam nikde Pařížskou dohodu, kterou jste tady vy ratifikovali v minulém volebním období, která zavazuje naši zemi k určitým finančním plněním, ale přesto náš rozpočet, aspoň jsem tam nikde nenašel, že by Pařížská dohoda měla nějakou svoji položku v rozpočtu. Jenom pro informaci, podle ní se každý rok musí dát dohromady 100 mld. dolarů na podporu opatření v rámci ochrany navyšování globálního oteplování pro rozvojové země. Takže tady žádná Pařížská dohoda podle mě zmíněna není.

Blížím se k závěru, dámy a pánové. Platy a zaměstnanci. Je zde plánovaný nárůst v naší kapitole 234 zaměstnanců. To je hodně, zatíží to 185 mil. korun rozpočet. A dochází k navýšení platů, což kvituji s uspokojením. Lidé, kteří poctivě pracují v tomto nepříliš dobře dotovaném resortu, zaslouží nárůst platů. Tam je to asi o 2 000 korun v průměru, což já považuji za správné a nezpochybňuji to nikterak. A to jsou platy, to jsem musel zmínit, pane ministře, protože to se mi zdá, že je příliš, tolik mnoho nárůst.

A poslední moje připomínka se týká příspěvkových organizací ministerstva. Hydrometeorologický ústav, CENIA atd. Ale teď tady jsou parky. KRNAP, národní park Šumava, Podyjí a České Švýcarsko. Jsou tady uvedeny globálně dotace, které dostávají, jsou to řády, 156 mil. korun dostane KRNAP, Šumava dostane 169 mil., Podyjí dostane 29 a České Švýcarsko 67, zaokrouhleno tedy na miliony. To je hezké, ale my přece ty parky máme každý jiný. Ty parky jsou každý jiný, ať už z hlediska rozlohy, nebo i z hlediska povahy té přírody, která tam je, její ochrany a jejího managementu. Takže má cenu spočítat, jaká je ta dotace na hektar území, a to už je něco jiného. Krkonošský národní park 4 325 korun na hektar. Dobré. Národní park Šumava ovšem 2 453 korun na hektar. Podyjí 4 638 korun na hektar a České Švýcarsko 8 547 korun. Proč Šumava má tak málo? To už ta bezzásahovost natolik pokročila, že se zabývá už jenom správou národního parku, evidencí, papírováním, dohlížením, trápením návštěvníků, kam nesmí chodit, a už se nestará o konkrétní management, o vysazování, případně těžbu a další věci, které by se měly podle mě dělat na Šumavě? Proč je takto nízká dotace na jeden hektar?

Slíbil jsem, že to je už konec, poslední. Ano, je tomu tak. Už dál tedy mluvit nebudu. V druhém čtení opět vystoupím a pokusím se předložit návrhy, které by podle mého názoru aspoň minimálně ten rozpočet nějak vylepšily, tzn. ubrat tam, kde se peníze vyhazují oknem, různým neziskovkám nebo mezinárodním smlouvám, a dát

to na konkrétní obnovu krajiny a budování nádrží, odbahnění rybníků a tyto věci. V druhém čtení se opět přihlásím o slovo a své návrhy předložím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Zahradník. A nyní bych tedy požádal o vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou a připraví se pan poslanec Martin Kupka. Máte slovo, paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, děkuji za malé posečkání. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, ráda bych se vyjádřila ke kapitole Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Především bych chtěla poděkovat stávající ministryni financí za strukturu rozpočtu pro školy pro rok 2019. Na rozdíl od svého předchůdce nedopustila, aby některá z částí, které školství bezpochyby potřebuje, byla nedofinancována, nenaplněna zcela. To je první věc. Jsem ráda, že tímto způsobem Ministerstvo financí ukázalo, že vnímá vzdělávání jako strategickou surovinu, surovinu republiky, že školství má z hlediska svého významu pro naši zemi stejnou razanci a úroveň jako třeba armáda a že si všichni přejeme, aby svět, který se mění, a my musíme zajistit, aby děti, naše děti, na něj byly skrze vzdělávací systém připraveny.

Oceňuji také, že už podruhé za sebou rostou v rozpočtu současně platy učitelů a učitelek a také mzdy nepedagogických pracovníků. Je to velmi důležité, protože do té doby, než se začne přistupovat k rozpočtu tímto způsobem, byli ředitelé a ředitelky škol nuceni při samozřejmě zajištění co nejlepších mezd a platů pro učitele i neučitele v rámci jedné školy – protože škola není jen tak nějaký barák, je to mechanismus a organismus, který musí fungovat jako celek – no tak museli sahat zkrátka do kapes těch či oněch. A je velmi důležité, abychom zajistili jako poslanci a poslankyně, pokud rostou mzdy a platy, tak aby rostly jak učitelům, tak neučitelům, a umožnili tak ředitelům škol a ředitelkám škol zdravé financování a plánování financování nikoliv pouze na jeden rok, ale i přes další roky.

Co se týká takzvaného společného vzdělávání, chci se samozřejmě vyjádřit ke čtyřem miliardám, tak jak tady byly zmíněny. Chci zdůraznit, že do roku 2015 byla od roku 2005 situace v našich školách taková, že děti se specifickými vzdělávacími potřebami, a je úplně jedno, jestli byly v běžných, nebo speciálních školách, neměly své potřeby ve školách financovány tak, jak by měly. Zkrátka jejich potřeby nebyly financovány systémově a v řadě případů nebyly financovány vůbec. To samozřejmě vedlo k tomu, že tyto investice, možná někdo řekne náklady, byly zčásti financovány z kapes učitelů a zčásti byly financovány z kapes rodičů, a to v situaci, kdy v České republice máme zaplať pánbůh z ústavního pořádku bezplatné, bezplatné vzdělávání. Takže děkuji za tuto částku, která se už nekrade z kapes učitelů ani z kapes rodičů a je školám a ředitelům škol spravedlivě financována. Podotýkám, že ředitelé škol toto oceňují a jsou rádi, že toto mají poctivě kryto. Stěžují si, řeknu to na rovinu, na papíry a byrokracii, to je věc, kterou musíme zdolat. Ale žádný z ředitelů škol nenapadá, že by nebylo správné a nebylo by poctivé tyto peníze školám dát.

Další výzva, která zůstává nenaplněna, ale není ve zpoždění, z posledního usnesení Sněmovny, o kterém tady vaším prostřednictvím, pane předsedající, hovořil opakovaně Lukáš Bartoň, je, že Sněmovna dala úkol vládě, aby sjednotila financování investic školské infrastruktury. To je velmi důležité do budoucna pro zachování sítě škol, mateřských škol, základních škol, středních odborných škol, gymnázií. A je to důležité zkrátka proto, že víme, že zejména základní škola, je-li v obci, je srdcem obce, a potřebujeme do budoucna tuto síť zajistit co nejhustší. Jak jsem byla informována, vaším prostřednictvím, paní ministryně financí informovala podvýbor pro regionální školství v červnu tohoto roku právě při průběžném plnění tohoto usnesení o tom, že sloučení těchto investičních programů, které jsou v tuto chvíli různé, se připravuje. Usnesení Sněmovny dalo termín do roku 2020. Je to tedy záležitost dalšího rozpočtu.

Další věc, kterou bych chtěla zmínit a na kterou bych nerada, aby Sněmovna zapomněla, je fakt, že teprve druhý rok po sobě, a opět ministryně financí zajistila plné financování tohoto oprávněného požadavku směrem k obcím a městům, došlo k mimořádnému zvýšení příspěvku na žáka. A skutečně k mimořádnému, řádově tisíce korun. V roce 2018 tedy naše obce si poprvé nemusely stěžovat na to, že nemají dostatečné peníze na zajištění provozu škol, a řada z nich si významně polepšila i v případě zajištění investic. V roce 2019 opět Ministerstvo financí tyto peníze zajistilo a já se domnívám, že je to velká částka, na kterou bychom neměli při celkovém financování vzdělávacího systému, že existuje, zapomínat.

Určitě je důležité říct, poctivě říct, že nás jako poslance a poslankyně a samozřejmě i vládu čeká velký úkol, a to je zajistit nové financování regionálního školství. Víte, že došlo k ročnímu zpoždění. A já jsem skutečně příznivcem toho, aby tato reforma financování regionálního školství byla co nejlépe připravena, a jsem stoprocentně přesvědčena o tom, že je zcela nezbytné změnit financování našich škol, tak abychom zajistili síť škol do budoucna a vzdělávací systém do budoucna. Jsem ráda, že reforma financování škol je z hlediska rozpočtu plně, plně kryta.

Naposledy bych asi zmínila to, co ještě stále nepokládám za dokonalé – ale dokonalosti nelze dosáhnout během jednoho, dvou nebo tří let, o dokonalost je potřeba usilovat každý rok a žádná vláda by si neměla vzít dovolenou, a já si troufám říct, že některé vlády si vzaly dovolenou – a to je financování pedagogických fakult a vůbec financování vysokého školství. Určitě nás čeká velká výzva nejenom zajistit systémové financování pedagogických fakult a nespoléhat se na již třetí rok speciálně fungující mimořádné dotace směrem k pedagogickým fakultám, ale čeká nás také oříšek, jak přistoupit do budoucna k financování vysokého školství. Že by se toto financování mělo změnit a mělo by to být zakotveno zákonem, si troufám říct, že je zcela jasné. Stejně tak je zcela jasné, že investice, které potřebujeme do školství a do vzdělávání našich dětí oproti ostatním zemím, které potřebujeme, jsou obrovské a nevystačíme do budoucna pouze se státním rozpočtem. Jsem přesvědčena, že zejména u odborného vzdělávání, odborného školství, středního odborného školství by bylo namístě tak jak ve Slovenské republice zajistit vznik fondu zaměstnavatelů, kteří by právě z hlediska svých priorit ohledně oblastí a sektorů ekonomiky, které zajišťují, dofinancovávali ze svých zaměstnavatelských zdrojů odborné školství. Jak jsem zmínila, je to takto na Slovensku a myslím si, že bychom měli jít také touto cestou.

Stejně tak si myslím, že by školství mělo získat zpětné investice a mělo by být financováno zpětně i z vědních peněz, ne jenom skrze zaměstnavatele, ale i samozřejmě skrze výstupy z vědeckých projektů a přínosy, které věda bezpochyby přináší.

Také bychom chtěli zvládnout v následujících letech těžký oříšek toho, a jsem o tom skutečně přesvědčena, že česká vzdělávací soustava velmi často nahrazuje některé věci týkající se Ministerstva práce, tady narážím zejména na sociální práci nebo sociální služby, anebo Ministerstva zdravotnictví, tady narážím na zdravotnické služby. Je samozřejmě dobře, pokud děti dostanou peníze jednodušeji a z jednoho místa. Na druhé straně je nutné, aby Ministerstvo školství bylo tímto způsobem dofinancováno a Ministerstvo financí sledovalo z hlediska rozpočtu kapitol Ministerstva práce a Ministerstva zdravotnictví spravedlivé financování. Zkrátka aby to, co Ministerstvo školství přejímá, a je to dobře pro děti, protože to je třeba snazší, pro školy je to snazší, tak aby také toto bylo dofinancováno na vrub Ministerstva zdravotnictví nebo Ministerstva práce.

Naposledy bych chtěla zmínit věc, která je velmi diskutovaná. Předpokládám, že se v rozpočtu o tom budeme bavit, a to je výše třídnických příplatků. Já nepokládám výši třídnických příplatků samozřejmě za spravedlivou. Ale stejně tak je poctivé říct, že nám od toho nepomůže nějaká novela zákoníku práce. Zásadní problém je v rozpočtu. A i když ministryně financí připravila rekordní rozpočet, navíc strukturálně dobře postavený, a znovu jí za to děkuji, tak je jasné, že pokud chceme všichni dohromady zvýšit třídnické příplatky, tak potřebujeme rozpočtové krytí. Tak to prostě je. Na závěr tedy vyzývám kolegy a kolegyně v Poslanecké sněmovně, abychom se při diskusi o třídnických příplatcích bavili o možných zdrojích na samozřejmě té stránce tedy příjmové státního rozpočtu a hledali ve výborech spolu s ministryní financí řešení, jak tyto finanční prostředky nejlépe již pro rok 2019 najít.

Děkuji vám za pozornost, vážené kolegyně a kolegové.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, to byla paní poslankyně Valachová. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Martina Kupku a připraví se pan poslanec Leo Luzar. No, naskočila mi tady faktická poznámka, ale až poté, co jsem vyzval pana poslance Kupku, takže já vám dám... Ne, jestli chcete vystoupit, nebo dáte prostor na faktickou... (Poslanec Kupka mimo mikrofon dává přednost faktické poznámce.) Chcete, abyste mohl... Tak já požádám tedy o vystoupení, faktická poznámka, pan poslanec Martin Baxa. Tak prosím, dali jste si vzájemně stranicky prostor, to je dobře. Takže prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za toleranci, pane předsedající, já jsem se přihlásil trošku později. Chtěl bych sdělit dvě věci. První se týká mého předchozího vystoupení. Protože jsem potom vedl tady takový jako mimomikrofonový dialog s paní ministryní Schillerovou, tak chci takto veřejně říct, že opravdu uznávám to, že došlo k významnému navýšení rozpočtu Ministerstva kultury v částech, které se týkají příspěvkových organizací Ministerstva kultury. Jedná se opravdu o velké

navýšení. Ale to nijak neumenšuje moji kritiku, která směřuje k panu ministrovi za ty dotace, které směřují k externím subjektům.

A další věc, kterou jsem chtěl říct k vystoupení paní kolegyně Valachové prostřednictvím pana předsedajícího. Paní poslankyně, ta slova se poslouchají velmi pěkně a je opravdu vidět, že některé priority v tom rozpočtu již byly zohledněny. Ale já považuju znovu za svou povinnost zdůraznit to, že podle mého názoru a našeho názoru není jasné budoucí refinancování regionálního školství. Já jsem opravdu přesvědčen o tom, že ten projekt je velmi riskantní, že to, že se Ministerstvo školství a vláda do něj pustily, je svým způsobem hazardem s financováním školství, že ten nový systém není připravený na spuštění a že bez nějaké hlubší reformy školství jako celého to opravdu představuje velké riziko. Jiným tématem je zvýšení platů pedagogů, na tom se jednoznačně shodneme, ale tady já vidím problém, který nás může dohnat v horizontu několika let. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy bude reagovat s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já děkuji Martinu Baxovi za věcnou připomínku, prostřednictvím pana předsedajícího. K plénu chci poznamenat, že Plzeňský kraj v tomto byl skutečně názorově konzistentní. Nicméně byl v menšině při kritice reformy financování regionálního školství.

Jenom stručně. Reforma financování regionálního školství je téma nás všech. Nebo přála bych si, aby to bylo téma nás všech. Jsem připravena na velmi detailní práci v podvýborech, ve výborech, Ministerstvo financí bez pochyby také tomu bude nakloněno. A souhlasím s Martinem Baxou v tom, že musíme mít jasnou představu o síti mateřských, základních a středních škol, pokud chceme férově říct, jak má fungovat reforma financování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy budeme pokračovat v obecné rozpravě, takže pan poslanec Martin Kupka a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jsem pozorně poslouchal slova pana premiéra, když představoval rozpočet a zmínil mimo jiné, že bude dost peněz na památky. Dokonce to zaznívalo často při cestách vlády po krajích České republiky, pravidelně to skloňuje také prezident České republiky, kdykoli někam vyjede, jako jeden z významných dluhů, které má Česká republika vůči svému historickému dědictví. A je to jedna z věcí, v nichž s panem prezidentem souhlasím.

Tak jsem se podíval do rozpočtu, abych zjistil, jak to vlastně s těmi slovy je. A bohužel se ukázalo, že pravděpodobně zůstane znovu jen u slov, protože tam, kde peníze plynou na obnovu památek mimo vlastnictví státu, dochází naopak

k významnému snížení těch prostředků. Zatímco v roce 2017 částka plynoucí na opravu památek přesahovala významně jednu miliardu korun, tak v případě rozpočtu na příští rok ta částka bude téměř o 40 % nižší a bude se pohybovat někde kolem 750 milionů korun. Mluvím o prostředcích, které mají sloužit právě na obnovu památek, které nejsou ve vlastnictví státu, ale patří buď obcím, krajům, anebo soukromým vlastníkům. Je jasné už z toho výčtu, že to je významný objem historického dědictví, významný objem staveb od drobných sakrálních staveb až po významnější třeba městské zámky apod., tvrze a kostelíky, a to všechno podle návrhu vlády by přeci mělo mít větší podporu, nicméně ten rozpočet počítá s pravým opakem.

Tak bych chtěl adresovat vládě výzvu, aby se pokusila dostát svým slovům. My se budeme snažit také v pozměňovacích návrzích tenhle zásadní nesoulad mezi slovy a činy narovnat a přispět k tomu, aby znovu na obnovu památek, na opravy památek, i těch, které nejsou prohlášeny za kulturní památky, bylo více prostředků, aby bylo možné při cestách po České republice najít víc kulturního dědictví, které je opravené.

Samozřejmě že se všichni ekonomové shodují na tom, a všichni odpovědní politici, že v době ekonomického růstu připravit schodkový rozpočet je vážná chyba. Tím spíš by člověk očekával, že se třeba na druhé straně podaří tím splatit alespoň nějaký z historických dluhů a využít tu příležitost k tomu. Ale když se podíváte přesně na to, co znamená pomoc obnově historických památek, tak se to znovu neděje. Tak bych rád poprosil jak ministryni financí, tak ministra kultury, ministryni pro místní rozvoj a ministra zemědělství, kde všude právě taková podpora obnovy památek byla, aby se k tomu rozpočtu vrátili a pokusili se s touto kapitolou, s touto konkrétní pomocí něco udělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Také děkuji. A nyní bych tedy požádal o vystoupení pana poslance Leo Luzara a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení ministři, vážená paní ministryně, dovolte mi, abych i já přispěl k nynější debatě o státním rozpočtu. Budu krátký, nebudu se vás snažit příliš zahltit informacemi, protože samozřejmě jedná se o první čtení tohoto nejdůležitějšího zákona tohoto roku. A jistě si všichni, jak zde jsme, užijeme ještě debat v rámci výborů, které se tím budou velice podrobně zabývat. Proto mi dovolte, abych se jenom v krátkosti zastavil nad problematikou, která se týká a bude projednávaná v petičním výboru.

Petiční výbor má na starosti oblast, mimo jiné tedy, oblast nestátních neziskových organizací napojených na státní rozpočet a dotační politiku státu. Již dopředu chci říci, že jsem tvrdým odpůrcem zlehčování důležitosti pomoci státu nestátním neziskovým organizacím. Tyto organizace jsou velice důležité pro správné fungování společnosti. Ne státu, chci říci společnosti, protože společnost není schopna zabezpečit veškeré různorodé úkoly, které stojí před tím, aby občané této společnosti mohli spokojeně a dobře žít, a samozřejmě ministerstvo a ministerstva a vláda nejsou schopny zabezpečit všechny nuance potřeb tohoto oboru. Hovořím o tělesné výchově

a sportu například, kdy je to jedna z významných kapitol dotační politiky státu, bez kterého by spolková činnost a sportovní činnost našich občanů od vrcholového sportu, ale až po ten amatérský sport nebyla vůbec možná. Všichni zde určitě můžeme kvitovat s úspěchem fungování sociálních služeb. Sociálních služeb na bázi neziskového sektoru, kdy doplňuje, a dle mého názoru velice úspěšně doplňuje, prostor, který vzniká v rámci péče státu o své občany i o věci, které stát není schopen řádně a včas zabezpečovat, a tyto neziskové organizace jsou proto dle mého názoru velice důležité.

Další oblast, v které tento neziskový sektor je velice důležitý, a bohužel v této oblasti i je dosti napadán tím paušalizováním, že desítky miliard jdou do neziskového sektoru, tím výkřikem "musíme ušetřit, musíme tam vzít ty peníze" si myslím, že je zbytečně vyléváno dítě i s vaničkou. Oblast kultury například je velice úzce spojena s neziskovým sektorem, protože každý si představí pouze základní... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás poprosím o klid v sále, prosím především v levé části, aby se pan poslanec mohl vyjádřit. Tak, děkuji. A pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Je mi jasné, že oblasti kultury v rozpočtu ne všechny zajímají, ale chci tady poukázat na to, že nejsou jenom státní kulturní instituce, ale je taky velká řada uměleckých sborů, které pracují na neziskovém principu, popřípadě jsou dotovány v rámci státu, aby byla zachována různorodost kultury České republiky, a teď hovořím nejen o té vznešené velké kultuře, s uvozovkami, ale i lidové kultuře, o tradicích a dalších záležitostech. Tady musím také kvitovat z pohledu na ten rozpočet, když se podíváte na čísla a předpoklady, protože se jedná většinou o grantový sytém, čili se tady uvažuje pouze v číslech předpokládaných maximálních výdajů, které budou čerpány, a na porovnání s rokem 2019, který je výhledový, tak se ukazuje, že i vláda předpokládá většinou buď zachování, anebo mírné zvýšení těchto dotací. Jinými slovy v tom neziskovém sektoru v těch potřebných věcech, které já považuji za velice důležité pro rozvoj společnosti, dojde k určité valorizaci a zvyšování.

Nedílnou součástí tohoto rozpočtu týkající se těchto organizací a je i protidrogová politika. Tady mě trošku mrzí, že ta protidrogová politika je rozvětvena mezi více ministerstev, která mají své vlastní programy. Tady se zapojuje Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě jako hlavní garant, ale je zde i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a další ministerstva, která protidrogovou problematiku řeší ve své gesci z titulů, které přináleží tomu, že pod ně spadají některé organizace, které tímto problémem trpí nebo se o něho starají. Přesto bych si tady dovolil doporučit, aby začala vláda, potažmo asi Úřad vlády, pod který by to logicky mělo směřovat a spadat, uvažovat o nějaké unifikaci, popřípadě soustředění tady těchto dotačních titulů podle určitých oborů, aby následně i kontrola vynakládání těchto prostředků byla jasně směřována a jasně určena a mohla probíhat. Největším problémem toho materiálu, o kterém hovořím, anebo ze kterého čerpám, je také to, že prostě ty

jednotlivé projekty jsou rozmístěny po těch ministerstvech a následná kontrola je docela problematická.

Samozřejmě hodně emocí vzbuzují – tady to zaznělo mnohokrát již i v dnešním dnu, dovolím si použít ten výraz, který tu zazněl, byť není mým oblíbeným – nepřizpůsobiví a výdaje na fungování a činnost organizací zabezpečujících nějaké to fungování této skupiny lidí, které obecně paušálně nazýváme nepřizpůsobivými. Tady bych byl velice opatrný v té paušální kritice tohoto fenoménu, protože samozřejmě stát musí mít ve své zřeteli i to, že musí podporovat projekty, které pomůžou těmto lidem, kteří dneska jsou třeba v této kategorii nepřizpůsobivých, ale ještě mají šanci se z této kategorie dostat, mají šanci na život v normální společnosti a zapojit se do produktivního života, a proto peníze, které do této oblasti dáváme, si myslím, že nejsou úplně vyhozené peníze. A byl bych velice opatrný k návrhům, které k tomuto rozpočtu zazní, abychom paušálně vyškrtávali celé kapitoly jenom proto, že mají v titulku název třeba integrace, nepřizpůsobiví, podpory, dávky a další záležitosti. Tady bych před tím velice, velice varoval.

S tím samozřejmě chci upozornit na to, že ne vše, co je tady navrženo, je dle mého názoru navrženo účelně a správně. Tady bych zase nefandil těm, co to připravovali. A například projekty rovné příležitosti mužů a žen mnohdy mohou vzbuzovat veliký úsměv, když se začtete do těch projektů, co je jejich cílem a jak dosahují, tak si troufnu říct, že mnohdy by stálo za to se na to i podrobněji podívat. (Hluk v sále zleva i zprava.)

Jedna z velkých položek, nebo položek, které se objevují a které naopak zase kvituji, je položka zabývající se bojem s korupcí. Boj s korupcí zvláště v té sféře... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poprosil bych Poslaneckou sněmovnu o klid. Nechme skutečně vyjádřit pana poslance. Tak, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: ... v té sféře korupce má probíhat k tomu, aby zamezilo tomu, že se ve společnosti stane korupce samozřejmostí. Bohužel se s tím mnohdy setkáváme a já to považuji za velice velký nešvar hovořící o tom, že korupce je vlastně něco normálního, a pouze když překročí nějakou mez, popřípadě je spojena s dalšími negativními projevy třeba už i v té trestněprávní rovině, charakteristicky v trestněprávní rovině, nejenom spojené s korupcí, tak až potom si občané jakoby říkají, že pozor, tady není něco v pořádku. Myslím si, že i toto jsou projekty, které by vláda měla podporovat a brát v potaz.

Co však ale z tohoto materiálu vyplývá a na co se zaměřím i v petičním výboru, a to již dopředu říkám a upozorňuji na to, je medializovaný slib paní ministryně financí ohledně právě těchto fondů a těch velkých peněz vynakládaných na tyto aktivity nevládních neziskových organizací s deklarovanou maximální úsporou, zdůrazňuji to slovo maximální, protože ten výraz byl asi vytržen z kontextu a potom bylo opraveno, že se jedná až o tu maximální úroveň tří miliard. Chci se na to zaměřit a podívat se, zda opravdu bylo dosaženo některých úspor, protože ze stávajícího rozložení rozpočtu a tabulek podle jednotlivých ministerstev, které mám teď před sebou, se

dívám na plánované výdaje roku 2018 a 2019, skoro ve všech údajích dochází k nárůstu těchto výdajů, čili sám budu zvědav, když to porovnám potom s roky 2015, 2016, 2017 a tedy následně rokem 2018, o který se nám momentálně jedná, a rok 2019, tak jaké budou nárůsty a kde se objeví ta deklarovaná úspora.

Když jsem upozornil i v minulých vystoupeních, že hlavně Ministerstvo zahraničních věcí disponuje docela velkými prostředky, které považuji někde za diskutabilní a problémové, které míří do zahraničních, nejenom humanitárních pomocí, ale takzvaných transformačních, transformační spolupráce, kdy pod tento krásný vznešený název se schovávají projekty, které mnohé státy, které nám nejsou nakloněny, nazývají jako ingerence do vnitřních záležitostí státu a podobně. Každopádně bude mě zajímat, jak pracuje vyhodnocení těchto projektů a jak se pracuje s tím, že do těchto činností jde řádově 70 a v příštím roce 80 milionů korun v rozpočtu, byť to nejsou velké částky, ale když se podíváte na celkový rozpočet Ministerstva zahraničních věcí, popřípadě věnovaných programů, finančně věnovaných programů na tyto účely dotační, tak se jedná o docela velkou částku. A to vyhodnocování dle mého názoru je docela velký problém.

Když jsem se snažil dopátrat k jednotlivým tabulkám a číslům, tak jsem narazil na určitou bariéru toho, že je to rozloženo přes ta ministerstva. A znovu se budu opakovat. Pokud by mělo být výsledkem do budoucna a při přípravě příštího rozpočtu opět zachováno to rozložení těchto prostředků přes různá ministerstva a zároveň mít i tu kontrolu rozloženou přes více ministerstev, aniž by se zohledňovaly celkové dopady a celkové sumy, které ze státu a ze státního rozpočtu na tyto účely jdou, tak bych byl velice nerad, a pevně věřím, že se nám podaří minimálně třeba v těch nevládních, nestátních organizacích neziskových na příští rok už nasadit nějaký směr vyhodnocování, nějakého průkazného hodnocení úspěšnosti jednotlivých projektů a popřípadě i snahy komunikovat mezi jednotlivými ministerstvy, aby opravdu centralizace těchto prostředků nastala a nebyly takhle rozvětveny mezi jednotlivé úřady.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Leo Luzar. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopečka a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Budu se snažit být nikoli dlouhý, ale spíše na základě některých čísel dokumentovat, ilustrovat to, co se asi ode mě čeká, a sice že s tímto návrhem státního rozpočtu nemohu souhlasit.

Samozřejmě platí ta mnohokrát opakovaná věta, že deficit v řádu desítek miliard korun v době už několikaletého ekonomického růstu a velmi nízké nezaměstnanosti je zkrátka neakceptovatelný a nemá jakoukoli oporu ani v ekonomické teorii. I kdybychom měli vládu plnou keynesiánců, tak platí, že i keynesiánci v době ekonomického růstu samozřejmě respektovali to, že se má stát připravovat na nějaké horší období, a šetřili a nepřipravovali schodkové rozpočty.

Nicméně ještě než se dostanu k těm číslům samotným, tak myslím, že stojí za to upozornit na jednu věc. My tady dneska vážně mluvíme o státním rozpočtu, nicméně ten státní rozpočet nám vážně nebyl předložen. Já jsem ho dneska ráno na tiskové konferenci označil za fejkový. Protože jestli si vzpomínáte, tak včera při projednávání daňového balíčku paní ministryně říkala, že jak letošní, tak i ten příští dopadne vyrovnaně. A já skutečně myslím, že ještě nikdy v historii jsme nezažili situaci, kdy paní ministryně den před projednáváním státního rozpočtu říká o rozpočtu, že bude vyrovnaný, a druhý den ho přinese na plénum Poslanecké sněmovny a předkládá ho jako deficitní. Myslím si, že pokud to myslí s tím vyrovnaným rozpočtem vážně, tak i tak měl být připraven. V opačném případě se potvrzuje to, že hnutí ANO bere rozpočet jako další marketingový nástroj ke své politice a jde mu pouze o to, aby na konci roku ten výsledek byl lepší než plán, o kterém už na začátku ví, že není realistický.

K samotnému deficitu. Někdo by si myslel, že těch 40 miliard je málo, ale je potřeba si uvědomit, že příjmy státního rozpočtu rostou meziročně o 151 miliard korun, takže vláda, přestože získá meziročně o 151 miliard navíc, dokázala z toho rozpočtu ušetřit desítku miliard korun. Jednu desítku miliard korun. To je velmi málo v době ekonomického růstu a nízké nezaměstnanosti. Zbytek z těch 151 mld. utratí. Je to samozřejmě tím, že vláda se zaměřila nikoliv na výdajovou stranu rozpočtu, ale příjmovou, což je vidět i na růstu složené daňové kvóty, která se má v roce 2019 vyšplhat až na 35,7 %. Jenom připomenu, že ještě v roce 2015 to bylo 32,6 %. Toto číslo ukazuje, jakým způsobem stát uvaluje, nebo v jaké výši stát uvaluje daňové břemeno na daňové poplatníky. A tady vidíme, že i když se ekonomice daří, i když je nízká nezaměstnanost a člověk by si řekl, že je menší nutnost transferů obyvatelům, tak přesto vláda zvyšuje kontinuálně daňové zatížení.

Vláda se bohužel zaměřila jenom na příjmovou stranu, chce si ještě více sáhnout do kapes daňových poplatníků. A pro rok 2019 to skutečně platí, protože daňová kvóta, daňové břemeno lidem roste. Čili všechny báchorky o tom, jak hnutí ANO snižuje daně, neplatí. Stačí se podívat na složenou daňovou kvótu. Složená daňová kvóta roste, hnutí ANO tahá z kapes daňových poplatníků více peněz.

Naopak jakoukoliv ambici nevidím na straně výdajů a zejména v tom typu výdajů, které nazýváme mandatorní, které ze zákona vláda musí vyplácet, ať se děje s ekonomikou cokoliv. Na rok 2019 jsou plánovány ve výši 828 mld. korun, což bude činit 55 % celkových výdajů. Ten podíl, to je potřeba zmínit, abych byl férový, podíl mandatorních výdajů drobně oproti minulému roku by měl klesnout. Nicméně 55 % rozpočtu, více než polovina rozpočtu je předem daná a vláda s ní nemůže cokoliv dělat, i kdyby se s ekonomikou dělo cokoliv. A to jsou jenom mandatorní výdaje. Pokud bychom k tomu přidali kvazimandatorní výdaje, tak se dostáváme někam ke dvěma třetinám výdajů státního rozpočtu. A s těmito výdaji zkrátka vláda nemůže jakkoliv nakládat, nemůže dělat aktivní fiskální politiku, přestože by se ekonomika dostala třeba do klesající fáze a vláda by potřebovala ekonomiku podpořit, tak ten fiskální prostor se jí každý rok snižuje, nebo je velmi malý, protože těch 55 % je skutečně číslo, které je nebezpečné.

Navíc ten drobný pokles oproti minulému roku není proto, že by vláda dělala nějaké strukturální reformy a snižovala objem mandatorních výdajů, protože ten stále

roste. Ten podíl klesl jenom díky tomu, že hrubý domácí produkt rostl rychleji než absolutní výše mandatorních výdajů. Ty mandatorní výdaje oproti plánu nebo oproti schválenému rozpočtu roku 2018 rostou o 46 mld. korun, od roku 2014 máme nárůst dokonce 83 mld. korun, takže je to skutečně časovaná bomba, která každý rokem bude zužovat prostor vládě pro jakoukoliv aktivní fiskální politiku.

Kdybych se měl zastavit u kapitálových výdajů, tak tam si myslím, že nemá smysl je vůbec komentovat, protože vláda se sice chlubí tím, jakým způsobem navyšuje i rozpočtované prostředky na národní dotace, ale já myslím, že to opravdu by byla ztráta času, protože když se podíváme na předchozí roky, tak zjistíme, že se málokdy vládě podařilo proinvestovat to, co si na začátku roku naplánovala. Takže byť ty kapitálové výdaje vypadají lépe než v uplynulých letech, tak já odhaduji, že to dopadne jako v letech předchozích, tedy že skutečně čerpané investice, skutečně proinvestované peněžní prostředky budou daleko nižší. Což mimo jiné je také jedna z mála kapitol, ve které vláda může skutečně "uspořit" na to, aby ten deficit nebyl 40 mld., ale aby byl někde nula. Ale nebude to díky úsporám provozních, běžných, mandatorních, sociálních výdajů, ale bude to jenom tím, že vláda nebude schopna proinvestovat to, co si naplánovala.

Naopak běžné výdaje, ty podle mého názoru smysl komentovat má. Běžné výdaje mají narůst o 108,8 mld. korun oproti roku 2018, což je nárůst o 8,5 %. Když si uvědomíme, že česká ekonomika má růst v příštím roce kolem 3 %, což je i číslo, na základě kterého vláda konstruuje rozpočet, a já s ním souhlasím, není to číslo, které by bylo nějakým způsobem nafouknuté, myslím, že to je ze strany ministerstva odpovědný přístup, že na základě zhruba tříprocentního růstu konstruuje tento rozpočet. A když srovnáme růst HDP 3 % a růst běžných výdajů 8,5, tak zjistíme, jakým stylem současná vláda přistupuje k veřejným financím, jak je hospodářsky odpovědná. Protože normální by bylo, aby běžné výdaje rostly buď stejně, nebo méně než hrubý domácí produkt, tak, aby se struktura rozpočtu zlepšovala. Nikoliv, vláda přesto, že máme, jak znovu opakuji, slušný ekonomický růst už několik let, přestože máme nízkou nezaměstnanost, tak je schopna na běžných výdajích vydat o 8,5 % více, přestože ekonomika roste pouze o 3 % více.

Stejný problém vidím v sociálních výdajích. Ty jsou plánovány ve výši 693 mld. korun, což je téměř o 44,7 mld. korun více oproti roku 2018. Tam je růst sedmiprocentní. Znovu porovnejme růst hrubého domácího produktu ve výši 3 % a růst sociálních výdajů o 7 %. Znovu, abych byl férový, je potřeba říct, že velkou část, dominantní část nárůstu sociálních výdajů tvoří důchody ve výši 37,6 %, na čemž byla napříč politickým spektrem tady shoda. Ale prostě si musíme přiznat, že takováto situace bez jakékoliv reformy sociálních výdajů, bez penzijní reformy je zkrátka neudržitelná. Není možné každý rok zvyšovat sociální výdaje více, než roste hrubý domácí produkt. A tady ten růst je více než dvojnásobný.

Jak říkám, ekonomika pravděpodobně poroste o 3 %, na sociálních výdajích vydá stát v příštím roce téměř o 7 % více. Situace naprosto neudržitelná a ohrožující příští generace.

Vláda se bezesporu bude ptát, kde by opozice chtěla šetřit. Já vám garantuji za klub ODS, že bezesporu ve druhém čtení přijdeme s návrhy na to, abychom ten

deficit snížili k nule. Ukážeme, že na výdajové straně lze najít 40 mld. korun a mít rozpočet od samého začátku vyrovnaný. Kdybych chtěl vládě napovědět, kde je možné brát, tak stačí se podívat například na to, jakým způsobem se pod stávající a předchozí vládou, kde hnutí ANO mělo dominantní pozici, vyvíjel počet státních zaměstnanců. Počet státních zaměstnanců v roce 2019 se počítá na úrovni 469 tis. míst. Když to srovnáme s rokem 2015, což není zase tak dlouhá časová osa, tak je to nárůst o více než 45 tis. lidí. A to v době, kdy trh práce je vyčerpaný a kdy soukromý sektor nemá kde brát lidi, tak stát to tomu soukromému sektoru zhoršuje ještě tím, že vysává pracovní sílu z trhu a podnikatelům zhoršuje jejich konkurenční postavení.

Na základě těchto jasných jednoduchých čísel jsem chtěl ukázat, že vláda nám předložila projídací rozpočet. Vláda nám předložila rozpočet, který není adekvátní k fázi ekonomického cyklu, kterou prožíváme. A co já jí nejvíc vyčítám, je, že nevidíme na stole žádné koncepční strukturální změny, které by napověděly, že podobné deficitní rozpočty nebudeme muset schvalovat i v budoucnu. Na stole není ani náznak penzijní reformy a dobře vidíme na těch číslech, že ten hlavní problém veřejných financí bude v neudržitelném penzijním systému. Ten problém je ve stále nákladnější zdravotní péči. Znovu, nemáme tu ani náznak reformy financování zdravotnictví. To všechno nás bude v dalších letech uvrhávat do stále větších problémů a jakákoliv vláda bude mít velmi malý prostor na to využívat rozpočet a fiskální politiku k nějaké skutečně aktivní rozumné politice. To je to, co vládě vyčítám. Prohospodařuje dobré ekonomické počasí a je to faul a kopnutí do budoucích generací, které na tom díky této vládě, která není schopna k odvážnějším krokům, prodělají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Jan Skopeček. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Hrnčíř a následně v obecné rozpravě, pakliže nenaskočí další faktická, se připraví pan poslanec Vojtěch Munzar. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl v krátkosti zareagovat na předřečníky ke státnímu rozpočtu.

Jak víme, celkové výdaje státního rozpočtu na rok 2019 navrhuje Ministerstvo financí na 1 505 mld. korun a příjmy na 1 465 mld. korun. S deficitem 40 mld. korun úřad počítá i v následujících letech 2020 a 2021. V současnosti přitom zažíváme nebývale vysoký hospodářský růst, a tím i vysoký výběr daní, takže bychom měli splácet státní dluh. Ovšem v roce 2017 státní dluh vzrostl, tentokrát o více než 11 mld. korun na nějakých 1 625 mld. Na rok 2018 je pak rozpočtován deficit státního rozpočtu 50 mld. korun. Takové počínání jde za současných okolností proti jakékoliv ekonomické logice. Naproti tomu v roce 2017 bylo vyčerpáno pouze 48 % konečného rozpočtu kapitálových výdajů, tedy investic.

Dále. Návrhy na zvýšení dávek hmotné nouze, tedy životního a existenčního minima, jsou dalším pokračováním zcela špatné sociální politiky státu, jelikož se dává nejen potřebným, ale také lidem štítícím se práce. To je velmi demoralizující a

prohlubuje to sociální problémy. Na tyto neadresné sociální dávky je každoročně vynakládáno více než 150 mld. korun ze státního rozpočtu. V podstatě tuto dávku dostane téměř každý, kdo si o ni řekne. Navíc Česká republika se pro své obyvatele postupně stává jednou z nejdražších zemí Evropy. Za české platy si koupíme mnohem méně věcí než lidé v okolních státech na západ od nás. Máme mnohem dražší byty, elektřinu, vodu nebo jídlo. Navíc se očekává, že situace se bude dále zhoršovat. (Upozornění na čas.)

Bohužel na žádný z těchto problémů návrh státního rozpočtu nereaguje (další upozornění na čas), proto jej nemůžeme podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy do obecné rozpravy pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se pan poslanec Jiří Kohoutek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Dovolte i mně, abych tady přednesl pár svých poznámek spíše z globálního pohledu na návrh státního rozpočtu a také vysvětlení, proč nemohu s tímto návrhem souhlasit.

Tady už bylo mnohokrát zmíněno, že celkový objem státního rozpočtu neustále roste a zároveň se hospodaření se státními financemi za poslední dobu vytrvale zhoršuje. Přes ekonomický růst se projídá budoucnost deficitními rozpočty, málo se investuje a zejména rostou provozní výdaje našeho státu. Dlouhodobě tak vzniká strukturální problém, protože daleko rychleji než kapitálové výdaje rostou provozní výdaje státu. (Poslanec se odmlčel vzhledem k obrovskému hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás poprosil o klid v sále, opět především v levé části.

Poslanec Vojtěch Munzar: Neroste jen samotná výše provozních výdajů, ale také jejich poměr k investicím. To je opačný trend, než by zdravý státní rozpočet měl v době ekonomického růstu mít. V roce 2014 byl podíl provozních výdajů na celkových výdajích státního rozpočtu v úrovni 90,1 %. V roce 2017 již 93,6 %. Uvidíme, jak dopadne rok 2018. Na rok 2019 je tento poměr, abych byl férový, zatím navržen 92 %. Na papíře mírné snížení, ale uvidíme, jak dopadne skutečně čerpání rozpočtu a zejména skutečné čerpání investic, a k tomu se ještě vrátím.

Ale ono to není jenom o zachování poměrů mezi provozními a kapitálovými výdaji, je to také o tom, že peníze, které poslední dobou stát vybírá, nevyužívá navíc efektivně, ale na enormní růst provozních výdajů. Tyto výdaje nejsou jednorázové, ale budou se opakovat v budoucích letech. Ekonomika již dnes vykazuje pomalé zpomalování ekonomického růstu. V budoucnu jistě přijde stagnace či recese, dříve či později, to je logika ekonomických cyklů, a po této vládě a po těchto rozpočtech, které nám tady tato vláda předkládá, zůstane drahý a buclatý stát. Teprve v době recese se v plné nahotě projeví strukturální problém rozpočtů, ale to už bude pozdě.

Místo abychom ekonomický růst dnes využili k tolik potřebným investicím a jako příležitost například ke snížení daní, k potřebným reformám, k zastabilizování naší ekonomiky a našich státních financí, místo toho se utrácí a zvyšuje se tlak na straně příjmů i na daňové poplatníky. V době, kdy by bylo možné z důvodu ekonomického růstu nechat více peněz lidem v peněženkách a umožnit jim, aby sami více rozhodovali o penězích, které vydělají, tak v takové době roste složená daňová kvóta, tedy daňové zatížení našich obyvatel a podniků. Proto je to další rok ztracených příležitostí.

Každopádně provozní výdaje rostou, stejně jako bobtná státní aparát. V době rekordně nízké nezaměstnanosti, kdy je nedostatek pracovníků na trhu práce, stát de facto kanibalizuje soukromý sektor, který ho navíc živí, a to dvěma kroky. Za prvé růstem počtu státních zaměstnanců a za druhé růstem platů ve veřejné sféře, a tím je nepřirozenou konkurencí soukromému sektoru. A kdo to zaplatí? Pouze ten daňový poplatník, kterému stát jako lux vysává pracovní síly. Do budoucna si stát vytváří tento strukturální problém se všemi neblahými vlivy do naší ekonomiky. (Trvalý hluk v sále.)

Pár čísel. Od roku 2014 má nárůst počtu zaměstnanců státu hodnotu 45 431 lidí. To je velikost například statutárního města Mladá Boleslav, pro vaši představu. O tolik narostl jejich počet. Výdaje na platy rostou od roku 2014 o více než 77 mld. – o 58 %. Připadá vám, kolegyně a kolegové, že se zlepšily a zefektivnily služby státu za posledních pět let o více než polovinu? Má takový pocit daňový poplatník?

O investicích se zde již hodně hovořilo. Je rozdíl mezi tím, co se nám vždycky na začátku roku, respektive na konci roku, předkládá na příští rok v návrhu státního rozpočtu, a skutečnými výdaji. Podívejme se na rok 2017. Na papíře investice přes 100 mld., ve skutečnosti čerpáno 33,6 mld. Nejméně reálných investic za posledních dvanáct let. Rok 2018. Na papíře necelých 100 mld., ke konci srpna vyčerpána necelá polovina, ale možná se to stihne. V roce 2010 byly skutečné investice 133 mld., v roce 2012 113 mld., a to při daleko menších celkových objemech státního rozpočtu. Nyní se plánuje 122 mld. Uvidíme, jaká bude skutečnost.

Já si to dovolím shrnout jedním takovým přirovnáním. Stát pod vládou ANO, ČSSD a s podporou komunistů se chová jako nezodpovědný bohém. V době blahobytu utrácí za opulentní večírky, šampaňské teče proudem, zve na večírky každého a ještě se kvůli večírkům zadlužuje, rozhazuje kolem sebe spropitné. Přes toto pozlátko do jeho domu začíná střechou téct. Až skončí doba blahobytu, tak život takového bohéma brzy skončí. Bude žít o konzervách a ve starém hubertusu se bude schovávat před kapkami kapajícími z rozbité střechy. Bude si nadávat, že radši neinvestoval do svého domu než do večírků.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. Toto jsou důvody, proč rozpočet nepodpořím. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Munzar. Nyní, než dám prostor na faktickou poznámku panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi, přečtu dvě omluvy. Omlouvá se pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch dnes od 18 hodin. Dále se omlouvá pan poslanec Jan Birke od 15.30 hodin a zítra na celý den.

Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem s kolegou Munzarem v řadě bodů souhlasil, především s tím důrazem na investice. Nicméně poznámka k platům ve státní sféře.

Já si myslím, že je potřeba, aby se česká ekonomika výhledově snažila dohnat západoevropské ekonomiky a růst mezd je jedna z cest k dohnání těch ekonomik. I to posílí vnitřní spotřebu, spotřebu domácností u nás. Podle mě zvlášť u těch nízkopříjmových profesí ve státní správě je zcela namístě ty platy navyšovat a tlačit tak soukromou sféru, aby přidávala také, ostatně 300 mld. zisků, které z České republiky odcházejí do zahraničí, může klesnout, pokud platy u nás stoupnou, aby se aspoň ta výtěžnost české ekonomiky blížila třeba Polsku, které prostě procentuálně na dividendách a jiných způsobech odlivu kapitálu odvádí daleko méně. Takže tady naopak se musím vlády zastat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy vyzývám pana poslance Jiřího Kohoutka a připraví se pan poslanec Roman Onderka. Máte slovo, prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, je asi zbytečné opakovat zásadní výhrady k rozpočtu, který dělá dluh, aniž by ve skutečnosti musel. Žádný ekonom by ho takto nesestavil. Nesestavil by ho žádný selsky uvažující člověk. A shodnou se na tom jistě i všechny opoziční strany. Věřte, že na tisíc procent by naše výhrady opakoval i pan premiér, pokud by byl on v opozici a rozpočet sestavoval třeba pan Kalousek nebo pan Sobotka.

V čem je tedy to kouzlo dluhu, které táhne politiky k rozhazování cizích peněz? Navzdory ekonomice, navzdory logice, navzdory zdravému rozumu? Je to bohužel politika. Věřím, i bez zázraků, že skutečný schodek bude nižší, a to proto, že rozpočet je lehce nafouknutý. Proč? Protože titulky v novinách, že vláda ušetřila x miliard a snížila deficit, za slovní kritiku ve Sněmovně se podle píaristů, poradců, zřejmě vyplatí. Podle marketingových průzkumů se vyplatí udělat z živnostníků zloděje, na úkor těch, co se zaměstnávají sami, se vyplatí raději zaměstnávat tisíce úředníků. Pro politika je lehčí škrtem pera zvýšit rozpočet, zvýšit počet státních zaměstnanců a těm před volbami lehce přidávat, a tak získávat voliče. Pro politika je naopak daleko těžší napravovat ekonomické prostředí tak, aby se lidem zvyšovaly příjmy díky vyšší efektivitě práce, vyšším ziskům firem a živnostníků. Je to pomalejší a chce to velkou řadu změn.

Vážení kolegové a kolegyně, tento rozpočet je typickým obrazem světa, do kterého nás vede současná politik, a pravda, v podstatě bez ohledu na jednotlivé vládní partaje. Více byrokracie, méně svobody, více přerozdělování peněz, které prostřednictvím právě tohoto rozpočtu mají v rukou ti, co vládnou. Není nádherné sebrat lidem pár miliard a pak při jednání o rozpočtu být velkorysý a říct: podívejte, vždyť jsme přidali tisícovku důchodcům, tisícovku učitelům, policistům, no nejsme

skvělá vláda? Občané i my tady bychom si měli uvědomit, že když stát oloupí občany o jejich peníze a pak jim vrátí drobné, není to fraje řina, ale je to stále svým způsobem loupež. Tak jako nejekologičtější energie je ta, kterou nespotřebuji, tak pro občana je nejpřirozenější ta koruna, kterou jim nesebereme. Ono sebrat tu korunu totiž stát stojí peníze. Takže kupodivu, když lidem budeme brát méně, tak stát o tolik zase nepřijde.

Bezesporu lze souhlasit s tím, co řekl už Tomio Okamura, že stát má rezervy v řádu stovek miliard jak v příjmech, tak v úsporách. K těm příkladům, které už padly, bych rád zmínil např. poplatky za těžbu přírodního bohatství. Tato vláda se dušovala, že je zvýší tak, aby z bohatství, které patří všem, měli užitek všichni, nejen těžaři. Podle posledních prohlášení Ministerstva průmyslu a obchodu se prý poplatky měnit nebudou údajně v zájmu stability těžařských firem.

Vážený pane premiére, vážení kolegové ministři, vaším i naším úkolem je v prvé řadě stabilita státu. Vyčítáme vám z vašeho pohledu marginální schodek 40 mld., jenže podstata není v tom konkrétním čísle. Je v tom, že pro vás jsou desítky miliard marginální částka. Paní ministryně financí to odtaxovala tuším na 0,7 % HDP. A problém je, že ani v čase velkého ekonomického růstu, očekávání horších časů nedokážete odolat, abyste neplýtvali. Pokud je 40 mld. marginální pro vás, pak mi uniká důvod, proč jste nenašli řešení, aby tak marginální částka se buď neutratila, nebo aby do rozpočtu nepřiplula třeba z peněz, které odtékají do zahraničí za prací českých rukou nebo za českou vodou nebo za jmenované zdravotní zákonné pojistky zaměstnavatelů a cizinců. Navíc 40 mld. je zanedbatelných možná pro vás. Žádný z prostých občanů si tak vysokou částku neumí ani představit. A podle nás je dobrá ne každá miliarda, ale každý ušetřený milion, který tak dramaticky chybí právě u těch starobních a invalidních důchodců, policistů nebo učitelů. Nechlubme se, milá vládo, kolik kde přidáváte, ale spíše zkuste obhájit, proč nedokážete bez deficitu dát lidem takové důchody a platy, jaké si zaslouží. Obhajte, proč nás zadlužujete, aniž byste ucpali díry, kterými miliardy po desetiletí tečou z rozpočtu ven.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Kohoutek. Nyní tedy vyzývám k vystoupení pana poslance Romana Onderku a připraví se zatím jako poslední diskutující přihlášený bez přednostního práva pan poslanec Jurečka. Dále máme přihlášeného pana předsedu poslaneckého klubu Faltýnka. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, tady v rámci rozpravy o rozpočtu, asi jednom z nejdůležitějších zákonů v Poslanecké sněmovně každý rok, se ukazují směřování a názory jednotlivých poslanců a jednotlivých politických uskupení, a to mám na mysli toho pravo-levého vnímání. Jestli tady z pravé strany slyším, že je kanibalizací navyšování průměrných mezd s tím, aby se tlačila soukromá sféra, aby k ní také docházelo, tak vnímání levicové strany této Sněmovny bezesporu s tím souhlasí a bude souhlasit. Protože nás už nebaví číst si na internetu průměrnou mzdu 31 tis. korun měsíčně, když minimálně dvě třetiny až tři čtvrtiny zaměstnanců v České republice na tuto mzdu nedosáhnou a vůbec nechápou, kdo a jakým způsobem ji mohl vypočítat. To

není kanibalizace. To je částečné napravení křivd z minulosti – a teď nemám na mysli čtyři, osm let, ale období od roku 1989 a bohužel i období před rokem 1989.

Rozpočet je politickou záležitostí. Jsou to vize, jsou to přání, jsou to sliby jednotlivých politických představitelů, které dávají před volbami anebo které mají ve svých volebních programech. A ty strany, které jsou potom ve vládě, následně tyto vize, tato svá přání zhmotňují do návrhu rozpočtu na každý rok. To je potřeba si uvědomit.

Já jsem velice vděčný paní ministryni, že struktura rozpočtu je taková, jaká je. Jsem s ní velmi spokojen. Dále jsem vděčný za to, že dokázala řešit problémy, které se vyskytly již při tom prvním čtení, tzn. v tom projednávání rozpočtu mezi Ministerstvem financí a jednotlivými resorty, a došlo k navýšení některých položek. Mám na mysli zachování matrik, Ministerstvo vnitra, mám na mysli navýšení financí do vodního, lesního hospodářství, Ministerstvo zemědělství, mám na mysli náležitosti týkající se Ministerstva kultury. Bezesporu i rozpočet je kompromisem mezi vládními stranami. Každý z nás ty priority prostě nemá úplně stejné a jsem rád, že k tomu kompromisu došlo.

Samozřejmě musíme vnímat i to, že v rámci rozpočtu jsou věci, které je nutné upravit, a to i ze stran vládní koalice, a to s ohledem na to, že k dohodám na některých věcech došlo z časového hlediska později nebo se vyskytly nějaké technické náležitosti, které nebyly v stavu být řešeny v tom daném čase. Mám na mysli např. finance v rámci resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, tzn. navýšení ISPROFINu, tzn. máme položku v rozpočtu na domovy důchodců a nemáme tam ani korunu, záležitosti dotýkající se pomocných prací, tzn. aktuální politika zaměstnanosti, veřejně prospěšné práce v obcích apod. To jsou věci, o kterých samozřejmě budeme jednat ještě v rámci druhého čtení a hlavně při projednávání v jednotlivých výborech a v neposlední řadě, nebo v poslední řadě, v rozpočtovém výboru a následně zde na plénu Poslanecké sněmovny

Tady vnímání rozpočtu ještě z té politické roviny má jednu zásadní věc. Ta zásadní věc je o tom, zda opravdu finanční prostředky šetřit, složit rozpočet bez deficitu, vyčkávat ty dny horší, anebo zda splácet dluhy z minulosti. A já si myslím, že v ten moment to nejsou opulentní večírky, o kterých tady padalo. To je 900 korun pro seniory. A vláda není geniální, protože pro ty seniory by ta částka měla být ještě třikrát větší. Jsou to záležitosti dotýkající se navyšování průměrných mezd, tak jak jsem o tom mluvil, v tlaku na soukromou sféru. My si dnes samozřejmě velice dobře jsme vědomi, že růst ekonomiky bude něco přes 3 % a v následujícím roce klesne někde na nějakých 2,5 % a ten třetí, který zatím se predikuje, bude 1,5 %. My víme, kam se ekonomika bude posouvat. Nedokážeme dneska odhadnout, jaké kritické momenty se mohou v ekonomice vyskytnout. Mám na mysli ekonomické krize vyvolané například bankovním sektorem apod. To jsou překvapení, se kterými si budeme muset poradit v daném čase.

Já si myslím, že tak jak byl sestaven rozpočet, je to dobrý základ pro to, aby byl projednán ve výborech, je to dobrý základ pro to, abychom řešili pozměňovací návrhy a Poslanecká sněmovna ho schválila, protože je to rozpočet, který jasně se dívá nejen do budoucnosti, ale také do minulosti: splácíme dluhy těch, kteří ve vládě byli před

námi, kteří seděli v těchto poslaneckých lavicích před námi. Proto bych chtěl paní ministryni poděkovat. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD a ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré odpoledne. Já také děkuji a jako dalšího do rozpravy pozvu pana poslance Jurečku, připraví se paní poslankyně Mračková.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, členové a členky vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Zaznělo tady hodně v tom maratonu diskuze od rána a já se pokusím trošku vypíchnout některé věci, které tady možná nezazněly vůbec.

Říkat, kde posílit příjmy na straně státního rozpočtu, je někdy teoreticky hodně jednoduché, prakticky je to mnohem složitější. Já jsem ty debaty zažíval čtyři roky ať už v rámci jednání vlády, či jednání koaličních rad a samozřejmě takové ty jednoduché návrhy typu: můžeme snížit výdaje ministerstev, vidíme jejich nespotřebované nároky, pojďme je osekat – je to nějaká cesta, ale není to všelék. Můžeme říkat: pojďme snížit náklady tam, kde nám dnešní technologie umožňují snížení nákladů v rámci digitalizace, v rámci úspor na IT systémech – také je to cesta, ale není to rozhodně úplně jednoduché řešení, které se dělá ze dne na den.

Víceméně nezazněla tady dneska v diskuzi asi vůbec jedna věc a to je, kde posílit příjmy státního rozpočtu relativně rychle a kde je poměrně velký potenciál. Já když jsem se na to podíval z toho řekněme národohospodářského pohledu, tak my víme, že tady mluvíme dlouhodobě, už zhruba 2,5 roku, o velké krizi na pracovním trhu a že české firmy nemají dostatek pracovníků a musejí odmítat zakázky. Přiznám se, nezaznamenal jsem nikdy žádnou studii, která by podrobně ukazovala, jaký je tu nevyužitý potenciál naší ekonomiky. Když jsem se podíval na ta čísla, tak mi dovolte jenom stručně tady některá vypíchnout.

Mluvíme dneska o tom, když se bavíme se firmami, že je tady zhruba 192 tisíc akutně poptávaných pracovních míst a firmy kvůli nim nemají plně využity svůj potenciál, odmítají zakázky, odmítají další exportní příležitosti. Když budu brát těchto faktických 192 tisíc, které opravdu jsou zmiňovány jako ty akutně potřebné, tak když se podíváme na ty přímé příjmy do státního rozpočtu, pokud bychom tyto lidi dokázali dostat z nám kulturně blízkých a bezpečných zemí, tak jenom na ušlém sociálním pojištění – takhle, já vycházím z průměrných dat, průměrné hrubé mzdy, tak to jsou jednoduché počty, které můžete ověřovat – takže ušlá roční hrubá mzda je 57 mld. Kč. Ušlé sociální pojištění je 18 mld. Kč, ušlé zdravotní pojištění je 7,7 mld. Kč, ušlá daň z příjmů je 7,8 mld. Kč. V součtu dohromady přímý výpadek pro státní rozpočet, resp. nerealizovaný příjem je 33,3 mld. Kč, které by česká ekonomika tady mohla mít už dnes, kdybychom tady tyto lidi měli, a kdy bohužel díky ne úplně operativnímu přístupu Ministerstva vnitra se tyto věci nedaří. Když se na to podíváme z toho pohledu ještě dalších multiplikačních efektů, které by tito lidé do české ekonomiky přinesli, tak je to číslo v souhrnu 117,448 mld. Kč a připravujeme se zhruba, když to přepočteme na výkon ekonomiky, o 1,6 % našeho růstu, který by tady mohl být.

Takže to jenom takový pohled, když pořád mluvíme o tom, kde bychom měli dokázat ty peníze ještě vygenerovat, kromě toho je umět efektivně spravovat a cílit je tam, kde je multiplikační efekt nejvyšší v rámci investičních podpor státu. Mně se líbilo to, jak vždycky pan prezident říkával v minulosti, že v dobách ekonomického růstu se má sestavovat minimálně vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet. Dnes to pěkně zakulantnil, dneska už to tak přesně neřekl, dneska tak docela tu větu nebo svoji dřívější myšlenku tady neuplatnil v Poslanecké sněmovně.

Nicméně teď se dovolím ještě podívat na tu otázku rezortů, které jsou mně blízké a které nějakým způsobem i z odborné kompetence jako člena dvou výborů v Poslanecké sněmovně sleduji, kde si myslím, že naopak by se měly posílit jejich rozpočty. A sice když se podíváme na rozpočet Ministerstva dopravy, tak pokud sledujete trendy v posledních dvou letech, kde nám bohužel roste počet smrtelných zranění při dopravních nehodách. Je to trend, který na rozdíl od většiny států EU, kde toto číslo klesá, u nás bohužel začalo toto číslo růst. Je to otázka, jak funguje BESIP, jak funguje dopravní policie, ale samozřejmě to je otázka investic do preventivních opatření, technických opatření v rámci infrastruktury. To si myslím, že je něco, co si zaslouží pozornost, protože i ty zmařené lidské životy a nehody a jejich následky mají poměrně výrazný dopad do státního rozpočtu v řádu miliard korun ročně.

Potom je to také otázka investic do silnic II. a III. tříd. Tady se vždycky vede taková, řekl bych, trošku nedůstojná a nefér komunikace a hra vůči krajům, kdy se vždycky ad hoc až v daném roce řekne: nakonec jsme ty dvě tři čtyři miliardy korun na silnice II. a III. tříd našli a my vám je tedy přidáme. Teď mluvím trošku i z pozice krajského zastupitele Olomouckého kraje, kdy prostě podfinancování silnic II. a III. tříd je tady dlouhodobé, a bylo by dobré tyto věci řešit systematicky, dlouhodobě, posílením Státního fondu dopravní infrastruktury a umožněním systémovou změnou legislativy, aby tento fond investice krajům na dvojky a trojky mohl poskytovat.

A teď na závěr jsem si nechal asi věc, bych řekl, poměrně zásadní, nebo možná nejdůležitější. My tady můžeme mluvit o problémech, které máme v rámci infrastruktury, v rámci bezpečnosti, v rámci sociálních záležitostí, ale já si troufnu říct, že největší problém má ČR, naše společnost i globální svět s problematikou sucha, dostatku vody a především tato otázka bude mít velký dopad na budoucí generace. Když se podíváte na situaci změny klimatu, tak za posledních 134 let se průměrná teplota v ČR zvedla o 1,4 °C. Za posledních 20 let je ten nárůst o 0,8 °C a klimatologové předpokládají, když se optimistické scénáře do konce století naplní, tak při optimistických výhledech to bude nárůst o další zhruba necelé 2 °C, při těch pesimistických plus 4 °C. To je ten největší problém, který tady dneska před sebou máme, aby tady naše děti a naše vnoučata byly vůbec schopny žít v podmínkách klimatické změny. A my na to dostatečně bohužel nereagujeme s ohledem na to, jak ten problém je vážný.

Myslím si, že minimálně posílení rozpočtu Ministerstva zemědělství v oblasti investic do vodohospodářské infrastruktury, která řeší právě propojování sítí, jejich bypassování tak, aby i obyvatelé ČR měli tu základní surovinu, kterou voda je, k dispozici, a pokud neposílíme financování tzv. pozemkových úprav v krajině, které tu krajinu vracejí co nejblíže k přirozeným přírodním podmínkám, tj. tvorba biopásů, remízků, retenčních nádrží, mokřadů apod., tak můžeme o klimatické změně stále

hovořit, ale v reálu pro to, abychom dokázali udělat opatření, která budou těmto trendům čelit, děláme velice málo. A myslím si, že tady ČR, česká vláda by měla ukázat, že i z hlediska rozpočtového je tato oblast prioritní, a mělo by se do ní investovat mnohem víc. Podceňujeme to a za pár let se nám to může vrátit.

Dneska čteme tak zpovzdálí ty články, jak jsou prázdné vodní nádrže, u některých čteme, že dokonce i ty, které jsou za účelem vodohospodářského využití, že je hladina 50 % pod dlouhodobým průměrem. Čteme to a říkáme si: tak vlastně nás se to netýká, nám voda z toho kohoutku pořád teče. Ale ten problém je vážný, ta tikající bomba tady je. A troufnu si říct, že ho podceňujeme. Takže bych byl rád, abychom se ve druhém čtení zamysleli i nad těmito prioritami, které by měly být víc akcentovány.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu další řečníky, je tady omluva paní poslankyně Brzobohaté, která se omlouvá dnes od 16 hodin do konce jednacího dne a 25., to znamená zítra, po celý jednací den ze zdravotních důvodů.

A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kotena, připraví se pan poslanec Jelínek. Vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Celý den se tady bavíme o státním rozpočtu, o tom, které kapitoly jsou nebo nejsou dobré, kde by se dalo ušetřit, a aby ten rozpočet byl přebytkový nebo vyrovnaný. Já za těch posledních 28 let jsem nezaznamenal, že by některá z těch polistopadových vlád tady postavila 200 kilometrů dálnice nebo nějakou přehradu nebo něco takového. Jsem jenom zvědav, jestli někdy v budoucnu se tuto skutečnost podaří naplnit, protože jak tady řekl můj předřečník, nemyslíme na budoucnost. A skutečně problém s vodou vysoce pravděpodobně bude díky nějaké klimatické změně, a pokud na to nebudeme připraveni a nebudeme schopni investovat ty peníze právě tímto směrem, tak dopadneme velmi špatně. Takže já bych se velmi přimlouval, aby v některém z dalších rozpočtů byla tato kapitola rozpočtována a aby se nějaké takové projekty tady v té republice skutečně udělaly.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Jelínka a připraví se pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, projednáváme rozpočet. V době rozpočtu myslím, že by bylo ideální a je asi správný čas na debatu např. o důchodové reformě. Osobně si myslím, že to je věc, která tuto zemi postihne, a jestli to postihne tuto vládu, nebo další, zodpovědná vláda by to neměla posouvat dál. Důchodová reforma – tady kdysi byl jeden pokus, díky za něj,

bohužel nebyl příliš zdařilý a dopadl tak, jak dopadl, v podstatě zrušením některých pilířů, které měly být základem této reformy.

Pár čísel, v podstatě průměrná výše důchodu a průměrná měsíční mzda. Nevím, jestli jste si všimli toho poměru, ale v roce 2005 ten poměr byl téměř 55 %, v roce 2010 43 %, v roce 2017 je to 37 %. Samozřejmě nevíme, jaké bude toto číslo po výsledku rozpočtu a v podstatě důchodů a průměrných mezd v roce 2019, nicméně z toho trendu je jasně vidět, kam celé důchodové zajištění spěje. A že to není příliš pozitivní výhled, to si snad uvědomujeme všichni.

Pokud teď samozřejmě v rozpočtu jsou návrhy na přidávání důchodů, nějakých pevných částek, nikoli procentuálních, tak si osobně myslím, že to nemůže být dostatečné pro další vývoj tohoto sociálního zabezpečení. (Předsedající: Čas, pane poslanče!) Já bych chtěl vládu požádat, aby se touto problematikou zabývala. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana poslance Stanjuru s faktickou poznámkou, ale já ho tady v tuto chvíli nevidím, takže poznámka propadá a posuneme se dál. Prosím paní poslankyni Mráčkovou do rozpravy. Mračkovou – já se omlouvám za svůj přízvuk.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych se i já vyjádřila k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2019. Nepřihlásila jsem se s faktickou poznámkou, protože mě vždy znervózňuje ten dvouminutový limit, přesto bych chtěla reagovat na některé dnešní řečníky, kteří se vyjadřovali právě ke státnímu rozpočtu.

Nejdříve bych se chtěla vyjádřit právě k paní Kovářové, tak jak jsem avizovala, protože ona je zároveň i členkou Sdružení místních samospráv a trochu jsme také spojeny, protože samozřejmě hájí města a obce tak jako já. I z pozice předsedkyně Asociace krajů se snažím hájit kraje, ale samozřejmě součástí krajů jsou města a obce, takže jsou to spojené nádoby.

Já bych chtěla říct, a všichni to vědí, že v rámci zákona o rozpočtovém určení daní se v minulosti, a řekněme si, za koho vlády, především v rámci daňových příjmů městům a obcím především snížil koeficient v rámci daně z přidané hodnoty a právě ta minulá a současná vláda je ta, která všechny tyto rozdíly narovnala. Krajům se vrátilo DPH od roku 2017 a obcím to bylo od roku 2018. Když srovnáme to, kolik v rámci daní obdrží města a obce právě v roce 2019, tak ten nárůst je skoro o 15 mld. Kolik obdrží kraje navíc, je o 5 mld. To znamená, že kraje obdrží zhruba 75 mld. a obce 246 mld.

Řada z vás je tady komunálních politiků, takže víte, že opravdu z hlediska těch daňových příjmů, které se pouze předpokládají, ten rozpočet tak jako v minulém, tak v letošním roce se tvoří velmi dobře a že v rámci těch daňových příjmů obce, města a kraje dostávají daleko více finančních prostředků, než je předpoklad. A velmi mně vadí, když se tady řekne, že rozpočet je schodkový s částkou 40 mld., že je to plácnutí do vody, že je to, tak jak tady řekl pan Munzar prostřednictvím pana předsedajícího,

že jsme nezodpovědní bohémové. Tak já jsem asi taky nezodpovědná bohémka, protože já sestavuji – samozřejmě to nemůžeme úplně srovnávat – jako paní ministryně státní rozpočet, tak já sestavuji krajský rozpočet. A já jsem krajský rozpočet na rok 2017 sestavila se schodkem 600 mil. A jaký byl výsledek? Přebytek rozpočtu 900 mil. A jsme právě u toho, že paní ministryně musí být především zodpovědná v té příjmové části, protože ta příjmová část se musí doopravdy naplnit. Anebo popřípadě, pokud se naplní o to více, tak je to dobře, protože ona v rámci těch příjmů musí samozřejmě nastavit i tu výdajovou část.

A když tady paní poslankyně Kovářová říkala, že tedy není možné proinvestovat některé věci, tak určitě řada z vás ví, že když si do rozpočtu tyto věci dáte, že budete investovat, že postavíte školu, že ji opravíte, zrekonstruujete, tak tam pak máte spoustu takových nenadálých faktorů, jako je zákon o veřejných zakázkách, jako je stavební zákon a další úskalí, které vám způsobí to, že v tom daném roce ty finanční prostředky neproinvestujete. Ale v tu chvíli můžete tyto finanční prostředky zavázat do dalšího roku, nebo vám popřípadě spadnou do přebytku. No a pokud samozřejmě se v té výdajové části finanční prostředky netvoří, tak samozřejmě pak spadnou do toho přebytku.

Já třeba řeknu, že v minulém roce všechny ty rezervy, tak jak tady bylo hovořeno, to znamená nespotřebované výdaje těch jednotlivých resortů, tak tam právě byly ty finanční prostředky, kde Ministerstvo financí našlo ty 4 mld. na opravy silnic druhých a třetích tříd pro kraje. A já věřím tomu, že tomu tak bude i v tom příštím roce. Že paní ministryně velmi bedlivě sleduje rozpočty všech resortů a že sleduje, jakým způsobem naplňují tu výdajovou část. A pokud není naplněna a jsou tam ty nespotřebované výdaje, tak se pak snaží, samozřejmě v rámci těchto finančních prostředků, je samozřejmě podle zákona nějakým způsobem přesunout. Ty peníze nezmizí, ty finanční prostředky na těch resortech v těch rozpočtech jsou.

Chtěla bych říct ještě jednu důležitou věc. V minulém roce se tady schvaloval také rozpočet se schodkem 50 miliard. Já doufám, že jste všichni dneska dobře poslouchali, protože pořád úplně nechápu, když tady pořád hovoříte o té nezodpovědnosti. K 22. říjnu letošního roku má rozpočet přebytek 6,3 mld. A v minulém roce jsme tady také schvalovali rozpočet se schodkem 50 mld.

Musím také říct jednu důležitou věc. Já si myslím, že paní ministryně financí s celou vládou se opravdu velmi snaží. A všichni víte, že na ministerstvech sledují, že jsou neobsazená místa, že jsou tam černé duše a další. Ta opatření z hlediska té výdajové části dělá.

Já to opět převedu, omlouvám se, na hejtmanku Karlovarského kraje. Já jsem u mě třeba zavedla opatření, že opravdu veškeré objednávky a faktury a smlouvy jdou přes hejtmana a bez jeho parafy prostě z toho kraje neodejdou. A garantuji vám, že za mého působení na kraji ke mně řada těch objednávek už nedoputovala po mém vrácení. A to je fakt. Já si myslím, že i touto cestou jde paní ministryně financí a že se v maximální míře snaží. Samozřejmě ty rezervy jsou vždycky a to tady také dneska zaznělo od pana premiéra.

Ale zase, já jsem samozřejmě poslankyní teď velmi krátce, ale z druhé strany, a to mi určitě pan Stanjura potvrdí, že bohužel poslanci tady schvalují ty právní předpisy a

přenášejí tu administrativní zátěž a ty další povinnosti, na které se musí zaměstnávat ti další úředníci. A to je taky fakt, který bychom si měli všichni uvědomit. Já v současné chvíli nechávám zpracovat na svém krajském úřadě paní ředitelkou všechny agendy. Protože my pořád přidáváme ty agendy, ale žádné neodebíráme. A jsou některé agendy, které ti úředníci jenom dělají, ale nejsou pro nikoho, ničemu neslouží, nemají žádnou efektivitu. Takže si myslím, že to je ta cesta toho, abychom docílili, aby došlo právě ke snížení počtu úředníků.

Doufám, že jsem se vyjádřila úplně ke všemu. Já jsem tedy přesvědčena o tom, že Ministerstvo financí udělalo rozpočet zodpovědně. Je mi jasné, že opoziční strany budou říkat, že je to špatně. Znovu říkám ten údaj: v minulém roce jsme schválili rozpočet, který měl schodek 50 mld., k dnešnímu dni je v přebytku 6,3 mld. Myslím si, že toto číslo hovoří za vše.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana předsedu Stanjuru, připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jedno číslo říká vše. K 22. 10. přebytek 6,3 miliardy. Já s tím číslem nemám problém. Nedíval jsem se, má to paní ministryně. Ale tak ať nám paní ministryně řekne i jiné číslo. Kapitálové výdaje k 22. 10. Neinvestovat a říct, že mám přebytkový rozpočet, umí každý. Mohl bych použít oblíbené sousloví pana prezidenta, ale neudělám to. To umí úplně každý.

Souhlasím s tím, že mnohé zákony přinášejí další administrativu obcím a krajům. Ale pět let hlasuji já proti těm zákonům. Paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, vaši kolegové hlasují pro tyto zákony. Já myslím, že legendární PAP výkaz by každý starosta nejradši hodil Ministerstvu financí na hlavu každý den. Pět roků řídíte Ministerstvo financí. Proč jste pomocné analytické podklady nezrušili, k čemu vlastně jsou? Financování dvojek a trojek. Proč to dělat jednoduše, když to jde dělat složitě.

Dneska jsme měli dozorčí radu SFDI. A my tam vyhodnocujeme jednotlivé smlouvy mezi kraji, jak čerpají ty 4 miliardy. Kolik úředníků se tím živí? Napsat žádost, vyhodnotit žádost, podepsat smlouvu, zkontrolovat plnění. Nestačilo by poslat ty 4 miliardy přes RUD? Úplně jednoduše? Ne, my k tomu budeme používat stovky úředníků a ještě budeme děkovat paní ministryni, že v únoru ty peníze najde. Proč to dělat jednoduše, když to jde složitě. Proč to neposlat přímo rozpočtovému určení daní, když se vláda rozhodne dát 4 miliardy navíc krajům, proč ne? Ale proč k tomu vymyslíme dotační titul? To my vysvětlete, paní kolegyně. Vám to vyhovuje jako hejtmance? Žádat o ty peníze, posílat žádosti, sepisovat smlouvu, dávat vyhodnocení. Proč ty peníze nemůžete zaslat rovnou rozpočtovému určení daní, proč to děláte tak složitě?

A takhle bych mohl mluvit... Až se přihlásím, tak vám dám plno jiných příkladů. Takže... Vy říkáte, že děkujete paní ministryni. Paní ministryně kdyby to chtěla dělat jednoduše, tak navrhne zvýšení RUD pro kraje o 4 miliardy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Kovářovou s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych reagovala na kolegyni Mračkovou, která tady přiblížila a položila otázku, za čí vlády se snížily koeficienty DPH a podobně. Já bych jí také položila kontrolní otázku. (Předsedající: Mým prostřednictvím prosím.) Vaším prostřednictvím. Chtěla jsem říct, že položím kontrolní otázku, soudruzi, ale to neudělám. Ta otázka zní: za čí vlády došlo k zásadní novele rozpočtového určení daní? Bylo to za vlády, kdy ministrem financí byl pan ministr Kalousek a tehdy se umožnilo, že dnes obce nejsou diskriminovány ve financování a mají větší podíl na DPH. A to bylo to období, kdy začalo.

A ještě jeden dovětek k tomu. A jestlipak víte, kdo se bránil této zásadní novele? Byl to právě Svaz měst a obcí. Vzpomeňte si, jak to bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl především poděkovat kolegyni Mračkové, že – (Předsedající: Mým prostřednictvím.) – ano, prostřednictvím pana předsedajícího, že je světlá výjimka v rámci koalice a vystupuje k tomu tématu. Za to tedy děkuji.

Nicméně co se týče toho deficitu, tak tam jsou tři základní otázky. Jestli se nám podaří mít ty příjmy, které jsou plánované, a ten rozpočet je plánuje mírně optimisticky, tak pravděpodobnost, že se ty příjmy podaří naplnit v plné výši, je nižší než v tomto roce pro ten rok příští podle toho, jak je ten rozpočet navržen. Takže tohle je jeden faktor.

Druhý faktor je, nakolik se nám podaří realizovat ty výdaje kapitálové, což se dlouhodobě daří výrazně méně, než je plánováno. Takže to je typický příklad třeba – nejsem seznámen se situací v Karlovarském kraji, nicméně v Praze ty obří přebytku rozpočtu jsou způsobené tím, že třeba metro D se nezačalo stavět tam, kde se stavět mělo. A potom samozřejmě záleží na tom, jestli nastanou nějaké výrazné ekonomické změny třeba v průběhu roku a bude potřeba na něco reagovat. Třeba povodně nebo nějaká taková věc. A jak přijdou peníze z Evropy, nebo nepřijdou.

A my máme za to, že v období růstu je potřeba plánovat rozpočet tak, aby pokud se tedy sejdou ty okolnosti příznivě, tak abychom vytvořili alespoň nějaký polštář na ty roky horší, a plánovat ho tak, že v nejlepším možném případě budeme na nule. A když se nepotvrdí ty příjmy tak optimisticky, jako to bylo, tak budeme v minusu. Tak prostě i ta nula v tomto období není dost vzhledem k tomu, jaký máme státní dluh, a vzhledem k tomu, že krize dřív nebo později přijde.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čas, pane poslanče. Děkuji. Ještě se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Dolínek. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý podvečer. Nechci vás zdržovat, ale prostřednictvím pana předsedajícího, to, že si nějaké město šetří miliardu a půl na to, aby zaplatilo bez státu, který nefinancuje metro D, metro, a převádí to z roku na rok jako hospodář, který má našetřeno, neznamená, že jsou to přebytky. Paní ministryně velmi dobře ví, kde má peníze v rozpočtu, kde je může použít na investice a kde si je vrací zpátky do rozpočtu, kde nejsou použity. Prosím, úspora a zodpovědné hospodaření nerovná se tomu, že vy chcete utratit každou korunu za každou cenu, protože vás to asi baví. My zodpovědně šetříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se omlouvám kolegovi Dolínkovi. Nechtěl jsem šlápnout na jeho kuří oko. (Předsedající: Mým prostřednictvím. Smích v sále.) Prostřednictvím pana předsedajícího. Chtěl jsem jenom konstatovat, že přebytkové hospodaření Prahy je způsobeno tím, že se nedaří realizovat investice. Jeho působení jako radního pro dopravu už zhodnotili voliči. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ještě bude s faktickou poznámkou reagovat paní poslankyně Mračková.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Dovolila bych si, vážené paní poslankyně, poslanci, reagovat na paní Kovářovou prostřednictvím pana předsedajícího. Znovu bych chtěla zdůraznit, že v rámci zákona o rozpočtovém určení daní se DPH na hodnotu, myslím, 21,4 % u obcí vrátilo od 1. ledna roku 2018. Byly to právě kraje, které do toho nezasahovaly, aby se opravdu obcím tato daň, která vlastně je největším příjmem, to je vždycky ta největší daň, která samozřejmě do obcí, měst a krajů proudí. Takže bych na to znovu chtěla zareagovat, že se to podařilo právě předešlé a této vládě, aby se to narovnalo, a všichni jsme za to moc rádi a děkujeme za to.

Ještě na pana Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych jenom chtěla říct, že určitě máte pravdu v tom, že ty procesy jsou složité, a chtěla bych také říct – mluvil jste o Státním fondu dopravní infrastruktury, tak ten byl zřízen na základě zákona z roku 2000. To, že jsme si tady zřídili Státní fond dopravní infrastruktury, Správu železniční dopravní cesty, Ředitelství silnic a dálnic atd., a je ten systém podle mého názoru také velmi složitý, a já jsem zastánce jako hejtmanka toho, že všechno, co se vyvádí mimo kraj z hlediska právě takovýchto organizací, tak jsem zastánce toho, ať je to pod krajem, ať je to pod absolutní kontrolou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Bude reagovat s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím si, že srovnávat ŘSD, SŽDC a Státní fond dopravní infrastruktury není fér. Jediné, co je spojuje, že je to z oblasti dopravy. Ale to je dost málo. ŘSD potřebujeme, ne jako příspěvkovou organizaci. Nestihli jsme to transformovat na akciovou společnost. Vy jste to na pět roků zabetonovali. Budiž. Sama dobře víte, když pořád říkáte jako hejtmanka, tak jako hejtmanka sama dobře víte, když řídíte příspěvkovou organizaci, že vlastně můžete udělat jako zřizovatel jediné. Vyměnit ředitele. Nemáte vůbec šanci do těch procesů zasáhnout. To u ŘSD není vůbec výhodné. SŽDC je jiný případ.

Nicméně Státní fond dopravní infrastruktury, já jako ministr jsem navrhoval zrušení, je úplně zbytečný. Důvody, pro které vznikl, byly důvody rozpočtové v té době. Všechno, co se nespotřebovalo do 31. 12., propadalo zpět do státního rozpočtu. V oblasti dopravy je to složité uzavřít. Nevíte, jak dlouho bude stavební sezóna, jaké bude počasí. Dneska to už rozpočtová pravidla umožňují. To jsou ty nespotřebované výdaje. Úloha fondu se dávno přežila. Chybí politická odvaha a politická vůle to zrušit. V okamžiku, kdy to navrhnete, sesypou se na vás ze všech stran. Ze všech stran světových, ale i politických, podotýkám, že říkám ze všech stran, a budou říkat, že takový fond nemůžete zrušit, protože dělá to či ono. Já si myslím, že to klidně může dělat Ministerstvo dopravy, v tom žádný problém nevidím.

Kritizoval jsem složité byrokratické procesy, které si vymýšlíme my sami.

Jen tak pro pořádek, zvýšení podílu obcí, to byl poslanecký návrh z opozičních lavic, tak neděkujte vládě. To není korektní. Vláda to dokonce poprvé zamítla. Až před volbami Andrej Babiš změnil názor, a pak ano, i hlasy vládních poslanců, jinak by to nešlo. Opozice nikdy nemá většinu. To prošlo. Ale není korektní říkat: děkuji vládě za to. Mohlo to být o rok dřív. Vláda tehdy byla proti. Je třeba poděkovat těm, kteří to navrhli a kteří pak sehnali podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. V tuto chvíli prosím do rozpravy pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Diskuse o státním rozpočtu v prvním čtení je tady dneska bohatá. Hodně se tady diskutovalo o makroekonomických parametrech, takže já už tady nebudu opakovat všechny důvody, které opozice zmiňovala jednak k plánovanému deficitu státního rozpočtu, ale i k tomu, že návrh státního rozpočtu na rok 2019 je velmi málo proinvestiční. Klub KDU-ČSL, jak už zde zaznělo, má s tímto problém. Myslíme si, že v dobách ekonomického růstu by rozpočet měl být i v makroekonomických parametrech sestaven jinak. Nicméně já bych se teď ve svém příspěvku soustředil ještě na některé strukturální oblasti.

Na ten úplný počátek ještě navážu na kolegu Mariana Jurečku. Kromě toho, že by rozpočet v dobách ekonomického růstu měl být proinvestiční, tak by měl rozpočet také reagovat na výzvy, které v současné době Česká republika má. O té jedné zásadní výzvě, která si myslím, že děsí nejenom občany ČR, ale i občany celé Evropy, a tím problémem je problematika sucha, tady hovořil Marian Jurečka.

Navážu ještě druhým problémem, s kterým se tady setkáváme a který už tady taky byl několikrát diskutován v rámci tohoto volebního období, a tím je kůrovcová kalamita. Ono to s tím problémem sucha souvisí, a jak řešení kůrovcové kalamity, tak řešení sucha patří k prioritám, nebo by mělo patřit k prioritám v nadcházejícím období. A mě mrzí, že v rámci návrhu státního rozpočtu jsou obě tyto oblasti sice částečně řešeny, nicméně vzhledem k tomu, jak se kůrovcová kalamita, zejména kůrovcová kalamita v letošním roce rozvinula a jak podle predikce odborníků se bude vyvíjet v dalších letech, a to nezadržitelně, tak jsem přesvědčený o tom, že ta opatření, která jsou nastavena v rámci gesčních ministerstev, jsou nedostatečná.

V tomto ohledu vyzývám vládu a chci požádat, poprosit i vás, milé kolegyně a kolegové, abychom v rámci projednávání státního rozpočtu ještě do problematiky řešení kůrovcové kalamity a problematiky sucha přinesli další finanční prostředky a hlavně hledali i ta praktická řešení.

Nyní už se soustředím na dvě gesce nebo na dvě oblasti, dvě kapitoly státního rozpočtu, které jsou mi blízké, a to je kapitola Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva zdravotnictví.

Pokud se týká rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, tak není žádným tajemstvím, že z hlediska objemu je to jedna z nejobjemnějších kapitol, a také pokud se týká struktury rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, tak tady pravidelně o nich nejvíce diskutujeme v rámci všech projednávání ve výborech a následně pak i při závěrečném čtení státního rozpočtu a asi se tomu nelze divit.

Předpokládám, že i letos bude kapitola MPSV velmi diskutovanou. A já bych zde zmínil některé problémy, které ve struktuře i v celkovém objemu kapitoly MPSV vidím. Proběhlo 26. 9. 2018 jednání komise Asociace krajů pro sociální záležitosti, kterého se zúčastnila i paní ministryně Maláčová a kde se diskutovala ta asi nejožehavější záležitost, a to je financování sociálních služeb. Ministerstvo práce a sociálních věcí požadovalo pro návrh státního rozpočtu na rok 2019 částku 17,2 miliardy korun. V současném návrhu, který máme dnes předložen, je navržena částka 15,52 miliardy korun. Jsem přesvědčený o tom, že tato částka je pro financování sociálních služeb nedostatečná.

Tím hlavním důvodem, proč vidím, že ta částka je nedostačující, je personální situace v sociálních službách. Asi si vzpomínáte na diskusi, která tady probíhala vloni při schvalování rozpočtu a vlastně i v těch letech předchozích. Pracovníci v sociálních službách jsou dlouhodobě podfinancovaní, a i když v loňském roce konečně došlo k trošku vyššímu navýšení mezd v sociálních službách, tak přesto přese všechno ta situace není jednoduchá a myslím si, že by mi to tady mohli dosvědčit i přítomní hejtmani, ale i zástupci samospráv ve městech. To znamená, pokud v tuto chvíli vláda navrhuje navýšení platů pracovníků v sociálních službách o 5 %, tak vzhledem ke konkurenci, která je na trhu práce, si troufám tvrdit, že nám opět začnou pracovníci ze sociálních služeb utíkat.

Proto avizuji, že za klub KDU-ČSL připravíme pozměňovací návrh, který bude navrhovat pro sociální služby částku o 800 milionů korun vyšší, tak abychom zabránili krizi v sociálních službách. A ta krize může vyústit i v omezení některých typů služeb v krajích napříč Českou republikou.

Z hlediska struktury kapitoly MPSV bych zmínil ještě jednu oblast a ta se týká investic do materiálně-technické základny sociálních služeb. Víme, že je to také oblast, kterou jsme tady v minulosti hodně diskutovali. Hodně se diskutovalo i o tom, jestli dokáže Ministerstvo práce a sociálních věcí ty alokované částky využít. Všichni víme, že vzhledem k tomu, jak dlouho trvá mnohdy stavební řízení a veřejné zakázky, že to někdy je trošku problém, nicméně potřeba investovat v sociálních službách i vzhledem k tomu, jaká je potřeba z hlediska demografického vývoje, je jednoznačná. A jestliže v tuto chvíli vysychají prostředky z Evropské unie na podporu projektů do sociálních služeb, tak pokud se my k tomu jako stát nepostavíme, pak odsuzujeme znovu část občanů k tomu, že se jim kapacity v sociálních službách nedostane.

Tolik aspoň zběžně k rozpočtu kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí.

Pokud se týká kapitoly Ministerstva zdravotnictví, tam je ta situace poněkud odlišná. Všichni víme, že zdravotní péče v naší zemí je primárně zajištěna prostředky z veřejného zdravotního pojištění a to, jakým způsobem to zdravotnictví bude finančně prospívat, záleží na kondici veřejného zdravotního pojištění a také na efektivitě jeho využívání. Takže rozpočet Ministerstva zdravotnictví je z tohohle ohledu poměrně málo objemný, nicméně i zde si myslím, že ta struktura není ve všech ohledech úplně správně nastavená. Já bych zde zmínil dvě oblasti, které si myslím, že stojí za zvážení.

Tím jedním problémem, který je dlouhodobý, a tady bych to rozhodně nedával na bedra pana ministra zdravotnictví, ten problém skutečně už je tady několik let, je významné podcenění fungování a rozvoje primární prevence nemocí. My jsme státem, který dává prioritně finanční prostředky do akutní zdravotní péče a do péče o dlouhodobě nemocné. To je samozřejmě naprosto správné. Nicméně pokud bychom se porovnávali z hlediska kvality zdraví se zeměmi, jako je Dánsko, Finsko, Švédsko, ale i některé další, tak z hlediska kvality zdraví jsme v posledním desetiletí nebo možná v posledních 15 letech nepostoupili ani o krok. A všichni víme, že můžeme nalít jakékoliv finančních prostředky do akutní péče, dokážeme tím prodloužit průměrnou délku života, nicméně z hlediska kvality zdraví se pohneme jenom velmi málo. Primární prevence je v této zemi popelkou a bohužel stagnace i finančních prostředků do této oblasti je v posledním desetiletí zřejmá. To znamená, tady bych chtěl apelovat na pana ministra, možná to není jenom na rozpočet roku 2019, ale i směrem do budoucnosti. Pokud chceme zefektivnit i fungování zdravotnictví, ale i zlepšit kvalitu zdraví naší populace, tak se soustřeďme na primární prevenci. A je to jak o programu Zdraví 2020, ale i o následných programech, kde jsme v tomto ohledu zaspali, a je potřeba se co nejrychleji probudit.

Druhou oblastí, kterou bych ještě zmínil, je investiční. Tak jak jsem zmiňoval sociální oblasti, tak i z hlediska zdravotnictví prostředky, které máme z Evropské unie na obnovu materiálně-technické základny jak přímo řízených organizací, tak i zdravotnických zařízení v krajích, nám vysychají. To znamená, jestliže nedokážeme najít investiční prostředky na obnovu jak fakultních nemocnic, tak dalších důležitých zdravotnických zařízení, tak budeme ve velmi krátké době v poměrně velikých problémech. Vím, že na letošní rok, nebo tedy na rok 2019, jsou některé akce naplánovány. Za to Ministerstvu zdravotnictví děkuji. Nicméně je tady celá řada

dalších problematických situací prostorových i z hlediska vybavení jak ve fakultních nemocnicích, tak v některých dalších zdravotnických zařízeních.

Já bych tady zmínil jeden konkrétní případ. Doufám, že se na mě ředitelé těch ostatních zdravotnických zařízení nebudou zlobit, protože oni by jich jistě vyjmenovali další desítky, ale my jsme s panem ministrem každý v jiném období navštívili Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie v Brně, což je velmi špičkové pracoviště. Troufám si tvrdit, že to je takový moravský IKEM. A oba jsme tam viděli tu situaci. To zdravotnické zařízení provozuje špičkovou kardiovaskulární chirurgii, špičkovou transplantační péči, nicméně pacienti, kteří jsou v pooperačním režimu, mají velmi, velmi neúnosné podmínky. Takže já bych chtěl Ministerstvo zdravotnictví i Ministerstvo financí požádat, aby alespoň v rozpočtu na rok 2020 s akcemi, které jsou v tomto ohledu nutné, to znamená, buď rekonstrukce toho stávajícího objektu, anebo naplánování nového, aby s tím počítalo, protože situace tohoto ústavu podle mého názoru skutečně už nepatří do současné doby.

Milé kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčený o tom, že v rámci projednávání státního rozpočtu máme před sebou ještě několik výzev. Já to jenom zopakuji. Za klub KDU-ČSL k nim patří: boj se suchem, boj s kůrovcovou kalamitou, prostředky na provoz i investice v sociálních službách, prevence nemocí. A samozřejmě se nebráníme ani dalším změnám, které budou v rámci projednávání rozpočtu přínosné, samozřejmě rozvoj dopravní infrastruktury a další, to všechno si myslím, že je ještě na diskusi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní mám hlášeného do rozpravy s přednostním právem pana předsedu Faltýnka, po něm paní ministryni Schillerovou a poté pan předseda Bartošek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Já jsem dneska téměř celý den, ne tedy úplně stoprocentně, ale téměř celý den pozorně poslouchal tu debatu na téma státního rozpočtu na příští rok. Dnes je 24. října. Víte, kdo má dneska výročí? Ví to někdo? (Hlas z pléna: Ví.) Neví. Já se k tomu dostanu záhy. To hlavní v té debatě, které znělo v podstatě od všech zástupců opozice, od všech stran, byla kritika, že v době hospodářského růstu se plánuje deficitní rozpočet. Já si ten podrobný rozbor nechám až na druhé čtení, ať teď nezdržuji, ať máme ještě čas diskutovat na téma návštěvy předsedy Poslanecké sněmovny v Moskvě, ale tu základní informaci přece jenom by kolegové, kteří tady třeba nebyli v těch minulých volebních obdobích, měli mít.

Když to vezmu od roku 2000, kdy byl hospodářský růst 4,6 % HDP, tak schodek byl minus 46 miliard, v roce třeba 2006, bez ohledu na to, kdo vládl a kdo byl ministrem financí, teď nejsem adresný, nikoho nekritizuji, pouze komentuji suchá čísla, tak v roce 2006, kdy byl hospodářský růst 7,1 % HDP, tak bylo plánováno v rozpočtu 83,7 miliard minus a skutečnost byla minus 97,3.

Rekordu jsme dosáhli – ale to byl ten hospodářský propad, to je pravda, abychom byli objektivní – v roce 2009, kdy jsme zaťali sekeru do státního dluhu v objemu 192 miliard korun. Šampionem je a první místo získává kdo? Miroslav Kalousek (ojedinělý potlesk z různých míst sálu). Ne, přátelé, počkejte ještě, budeme pleskat až později. Tím reaguji pouze na to, jak tady hovořila kolegyně Kovářová, kdy chválila jednoho z našich nejlepších ministrů financí. Tak jenom pro vaši informaci, bývalému ministrovi financí Miroslavu Kalouskovi, našemu váženému kolegovi, se podařilo za období ve funkci ministra financí, což bylo 1943 dní, vyrobit dluh 667 miliard korun. Zaokrouhleno. To je celkem slušný výkon.

Tak a teď proč je dneska výročí? 24. října 2012, vážení přátelé, na to si někteří možná budou pamatovat, se stala zajímavá věc. Poprvé v historii České republiky, poprvé v historii projednávání státního rozpočtu požádal ministr financí, který tehdy naplánoval minus 100 miliard korun na rok 2013, tak požádal ministr financí, ale ne jako ministr financí, ale jako poslanec Miroslav Kalousek, o vrácení tohoto rozpočtu vládě k přepracování. Takže i takto někdy probíhalo projednávání státního rozpočtu. A já jsem toto výročí, které je vlastně dneska přesně šest let od toho památného okamžiku, chtěl připomenout nám všem v Poslanecké sněmovně, i těm, kteří tady nebyli a neseděli, ale i těm, kteří tady byli a seděli, abychom si vzpomněli a byli v těch debatách, pokud se týká státního rozpočtu, objektivní. A pokud se týká těch konkrétních čísel a srovnání, tak to bych si s dovolením nechal až na debatu v rámci druhého čtení.

A na závěr. Nebylo cílem vůbec naštvat kolegu Kalouska, a tedy tímto mým vystoupením já bych mu chtěl poděkovat, že na jeho návrh, a to je pravda...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Obracejte se přímo prosím mým prostřednictvím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Pardon... prostřednictvím pana místopředsedy bych chtěl poděkovat panu předsedovi Kalouskovi, že jsme měli možnost a na jeho návrh vlastně věnovat debatě o státním rozpočtu celý den. A ještě jednou mu z tohoto místa děkuji. (Potlesk poslanců ANO).

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji, nyní prosím s faktickou poznámkou pana předsedu Kalouska. (Poslanec Kalousek mimo mikrofon: S přednostním právem). Tak s přednostním právem tady mám už některé předtím. Takže v tom případě... s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem dalek toho, abych se naštvával, ale pokud jsou tu reminiscence na minulost, tak si prostě musíme uvědomovat ta tempa a ty trendy. Ten rok 2009 skončil skutečně v ohromujícím schodku, protože to bylo po lehmanovské krizi, kdy Topolánkova vláda v únoru a březnu připravovala novelu zákona o státním rozpočtu, leč vprostřed předsednictví ta vláda padla, a proto k té novele nedošlo. Já netvrdím, že by rozpočet neskončil ve schodku větším, než byl

plánován v roce 2008, protože plánován byl na výši 38 miliard, ale rozhodně by neskončil 190, kdyby naprosto neodpovědným krokem nepadla vláda, a tím pádem k té novele nedošlo, protože úřednická vláda žádný zájem novelizovat neměla.

K těm dalším rokům je potřeba podotknout, že je potřeba měřit něco, čemu se říká fiskální úsilí. To znamená úsilí vlády, kde aktivními kroky se snižují deficity. A i v údajích Ministerstva financí se o té naší historii píše, že se konsolidovalo tempem 60 miliard ročně. Bylo to tempo velmi ostré a mnozí nás dodnes kritizují, že jsme šetřili velmi úporně. Možná ano, možná že jsme mohli šetřit méně, pak bychom zase měli větší deficity. Je možné kritizovat nás za to, že jsme byli příliš úsporní, je možné kritizovat nás za to, že jsme měli velké deficity, ale jenom totální demagog, jako je předseda ANO, nás může jedněmi ústy kritizovat za obojí. Protože to prostě nejde.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09).

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času a prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Kovářovou, připraví se pan poslanec Válek. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych reagovala na vystoupení pana předsedy Faltýnka. Předpokládala bych, že po tak dlouhých vystoupeních opozičních poslanců se předseda vládního poslaneckého klubu přihlásí do diskuze a bude vyvracet některé výhrady opozičních poslanců. Tak bych si představovala důstojnou diskuzi nad návrhem státního rozpočtu. Taková paní hejtmanka Mračková, ta aspoň uváděla, i když s ní jsem nesouhlasila, uváděla některé argumenty. Vy jste se uchýlil k tomu...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Mým prostřednictvím prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Pardon, prostřednictvím pana předsedajícího. Jediné, co dokážete, že se uchylujete a oháníte se vždy jménem Kalousek. Myslím si... (Poslanec Faltýnek ze své lavice oponuje.)

Nekřičte na mě, prostřednictvím pana předsedajícího. Nepokřikujte na mě a chovejte se důstojně, prosím.

Vy jste se uchýlil k tomu, co děláte celá léta. Špiníte jméno pana poslance Kalouska. My se díváme dopředu. Tak nám řekněte, co vám vadí na našich vystoupeních? A nikoliv pouze tím, že se oháníte jedním jménem. Skutečně to je nedůstojné, prostřednictvím pana předsedajícího. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Poprosím o větší klid a prosím pana poslance Válka s faktickou poznámkou.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, já bych se prostřednictvím pana předsedajícího dovolil vrátit k těm výročím, protože dneska je řada výročí. Jedno z těch výročí je datum narození císaře Tita Flavia Domitiana. Titus Flavius Domitianus – poslední z flaviovské generace, který nastoupil – byl očekáván římským senátem s velkým očekáváním. Dneska víme, že to byl tyran, který se k senátu choval velmi sprostě, hrubě, urážel ho, a jeho pozici ocenila až historie, bohužel až historie. Já doufám, že podobné výročí dneska nemáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní tedy s přednostním právem pan předseda Bartošek a poté paní ministryně Schillerová.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Můj příspěvek bude velmi krátký. Nedávno vláda přišla s návrhem, že bychom měli navýšit stavy policistů zhruba o tisíc nových policistů. Já s tímto záměrem souhlasím, ale je potřeba jasně říct, že to není nic nového a objevného. To, že stavy policie jsou dlouhodobě pod stavem, který bychom potřebovali, víme. A bez toho, že bychom dokázali policii řádně zaplatit, není možné smysluplně oslovit nové lidi, kteří by chtěli v policii pracovat. Protože jestliže nástupní plat u policie je někde kolem 15–17 tisíc, tak jsou hluboko pod tím, co jsou schopni nabídnout prodavačkám. A já si myslím, že to je nedůstojné, co se týká práce u policie, protože to je bezpečnost naší země. A zde bychom měli skutečně podpořit a ocenit práci policie, i co se týká platů především v prvních pěti letech, kdy dochází k nejčastějším odchodům nových policistů.

Z toho důvodu jsem přesvědčen, že ideální stav by byl, kdyby nástupní plat u policie byl 20 tisíc čistého. Na jednu stranu oceňuji kroky vlády, že zvedli plat u policie o těch 8 %, ale přesto mi to připadá jako nedostačující. Z toho důvodu předložím pozměňující návrh, který bude zvedat platy u policie o 2 % na původně požadovaných 10 %, protože jsem přesvědčen, že naši policisté si to zaslouží a je potřeba je řádně odměnit.

Druhá věc, a to se týká investic, které zde byly dnes opakovaně zmíněny. Jsem přesvědčen, že dlouhodobě je bohužel podfinancován hasičský záchranný sbor. Je řada projektů, které jsou rozestavěny nebo které je třeba dokončit. Z toho důvodu předložím i zde pozměňovací návrh. Osobně odhaduji, že nedostatek peněz směrem k hasičům je někde kolem jedné miliardy. Předložím alespoň třetinu, to znamená, předložím pozměňovací návrh na 300 milionů z toho důvodu, že jsem přesvědčen, že hasiči patří právě k těm záchranným složkám a i o ty je potřeba se starat, protože je potřeba, aby hasiči měli dobré zázemí, abychom jim v tom pomohli. Nejsou to ve vztahu ke státnímu rozpočtu zásadní peníze. U těch platů je to trochu něco jiného, ale u těch hasičů je to skutečně pod rozlišovací schopnost rozpočtů. Takže jenom avizuji dopředu, že budu za sebe řešit tuto oblast. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní je na řadě paní ministryně Schillerová. (Hovoří s poslancem Bartoškem, ani jeden z nich nevnímá.) Paní ministryně, máte zájem o své vystoupení? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. My jsme tam debatovali s panem předsedou Bartoškem o platech v ozbrojených složkách. Omlouvám se.

Děkuji za slovo. Já jsem tady tento celý den velmi bedlivě naslouchala všem argumentům, které padly, dělala jsem si poznámky, mám tady celou řadu grafů. Budu věcná, jako jsem vždy, a budu reagovat pouze na to, co tu bylo řečeno, to znamená, nebudu se odchylovat, budu skutečně reagovat – a zvažovala jsem, jestli to vzít od odpoledne k ránu, ale vezmu to od rána, tak jak jsem si dělala poznámky, ať to má nějaký spád.

Ano, odpovědné rozpočtování je v nastavování trendů. S tím naprosto souhlasím. To je neoddiskutovatelný fakt. Trendů veřejných rozpočtů. Takže proto my sledujeme saldo očištěné o vliv hospodářského cyklu. Řekla jsem to v úvodním slovu, opakuji to tady neustále. Podle zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti může být minus jedna procenta HDP, u nás se pohybuje kolem plus jedna procenta HDP. Takže to jsou ty trendy, které sledujeme. Zdraví veřejných financí, strukturální saldo a samozřejmě výši dluhů.

Mandatorní výdaje v poměru k HDP klesají. Dovolím si vytáhnout první graf. (Ukazuje.) Klesají v poměru k HDP. Pokud bychom se měli bavit o absolutním poklesu, tak ten by znamenal buď pokles například průměrného důchodu, nebo nižší počet důchodců, a to při růstu cen a mezd v ekonomice a vývoji struktury obyvatelstva je zcela nereálný požadavek.

Rizika makro i daní jsou vychýlena směrem dolu. Ano, já jsem to tady připouštěla. Máme to ve všech oficiálních dokumentech, že se domníváme, že makro se bude pohybovat v příštím roce něco kolem tří procent, do tří procent. Samozřejmě se bude predikce zpřesňovat. Nicméně stále se domníváme, že je to makro postaveno na zcela reálných základech. Tak jak jsem řekla v úvodním slovu, podporuji i průzkumy predikcí ostatních domácích i zahraničních institucí. Jenom mimochodem, dneska jsme byli vyhodnoceni ratingovými agenturami jako 11. země s nejlepším ratingem a z V4, nebo z bývalého východního bloku, jsme na prvním místě. Dnes úplně čerstvá zpráva, během dopoledne jsem ji zaznamenala v ČTK, tak jenom že mi tak utkvěla v hlavě.

Pan předseda Kalousek hovořil ve svém ranním vstupu o tom, že v podstatě máme nedostatečné investice, a srovnával to s rokem 2012, kdy říkal, že v tom roce 2012, kdy byla hluboká krize, tak vlastně měli větší investice. Na rozpočtovém výboru mluvil o létech 2008 a 2009. Dobře, takže já se budu věnovat létům 2012, mám tady ten vývoj celý od rok 2007.

Zaprvé je nutno říct, že není možné srovnávat nesrovnatelné, to znamená, že nelze porovnávat skutečnost a rozpočet. To znamená, můžeme buď porovnávat plán vs. plán, nebo skutečnost vs. skutečnost. Takže když se podívám na ten rok 2012, tak v podstatě tam byl plán, pokud vidím dobře, 96,9 v čerpání. A když se podívám, já mám tady přesné grafy, tak samozřejmě většinu z toho dělaly příjmy EU, nebo resp. výdaje poskytnuté z EU. To znamená, že si musíme uvědomit také, kdy dáváme z národních zdrojů, kdy jsou to příjmy EU, a vlastně porovnávat skutečně to, co k sobě patří.

Naopak kdybych se ještě měla věnovat tomu roku 2008 a 2009, ale nebudu, protože chci být korektní, dnes to nepadlo, padlo to jen na rozpočtovém výboru, tak tam hrály roli ještě další kritéria, a to že v podstatě se tam překrývala programovací období a to vždycky prostě hraje takto roli. Proto také nebudu vyzdvihovat třeba léta 2015, 2016, kde jsme se dostali do úplně stejného postoje, to znamená toho, že se nám překrývala jednotlivá programovací období.

Pak tu byla řeč o tom, že kapitálové výdaje z hlediska procentuálního, že jejich čerpání ve vztahu k procentu HDP, že se pohybují níže než například v létech 2009, 2010, 2011, 2012. No. Za jakou cenu? Je to pravda. Tady vidím rok 2010. (Ukazuje další graf.) To procento vůči HDP bylo, kapitálové výdaje, procento celkových výdajů asi 10,3; vůči HDP to bylo 3,3. V roce 2009 to bylo 11,4; vůči HDP 3,4. Na rok 2019 plánujeme 8,1; vůči HDP 2,2. Za jakou cenu? Za cenu obrovského plánovaného deficitu. Jenom pro srovnání. Dívala jsem se na rok 2010, tak jak jsem si dělala, vlastně studovala historii, tak tam bylo makro 2,3, ale čtyřnásobný deficit. Deficit, který se pohyboval téměř ve výši více než 150 miliard. My na rok 2019 plánujeme makro zhruba kolem tří procent a deficit 40 miliard, tedy 0,7 procenta HDP. (Velký hluk v sále z pravé strany a z vládní lavice.)

Ještě bych možná ukázala pro srovnání, je to barevné, takže to bude hezky vidět. (Ukazuje modrozelený graf.) Máte tady od roku 2013 vždy vedle sebe dva grafy – schválený rozpočet čerpání kapitálových výdajů a skutečnost. Ta zelená část jsou vždycky prostředky EU, ta modrá jsou národní zdroje. Tak jenom pro srovnání, tady vidíte, že z národních zdrojů plánujeme téměř 80 miliard. Takže ona je to skutečně hra čísel a je možné s nimi potom takto hrát, když prostě vytrhneme ty věci z kontextu. Takže musíme se k nim skutečně postavit čelem.

A to nechci vůbec, protože chci být korektní a nechci tady vytahovat žádné staré bolesti, tak vůbec pominu velkorysostí sobě vlastní, jak problematické bylo čerpání ropy v té době, kdy vlastně velké množství asi za 14 miliard bylo pokryto trestním oznámením. Ale to prostě ponechávám teď, a už to nebudu v žádném případě rozebírat dále. (Příšerný hluk v sále.)

Co se týče podílového vyjádření, kapitálové výdaje rostou. Rok 2018 6,6 % celkových výdajů. Rok 2019 8,1 % celkových výdajů. Neinvestiční nákupy jsou v nárůstu o 4,7 %, to znamená o 5,6 miliard korun na 124,8.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Chtěl bych požádat sněmovnu, aby se trošku zklidnila. Hladina hluku nám stoupá. Diskusní kroužky se rozšiřují. Takže bych chtěl požádat o větší klid. Nechte prosím paní ministryni mluvit. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ale z hlediska struktury výdajů, a za chvíli ukážu graf, tak to prostě není částka, o které by tady stálo za to se bavit.

Sociální systém, zejména pak sociální výdaje na důchodové dávky. Neohrozí ani tak krize, kterou tady neustále je vyhrožováno, jako spíše jejich nastavení do budoucna a zastropování věku odchodu do důchodu. Ale tímto tématem se vláda bude zabývat. Bylo už předmětem několika koaličních rad, připravuje se, MPSV předloží

podle tohoto zákona analýzu na dané téma. To znamená, jsme dohodnuti do konce roku předložit analýzu a návrh věcných řešení.

Padalo tady neustále zvyšování mandatorních výdajů. Padalo tady nejzásadnější, za chvilku si vytáhnu ten koláč, jsou důchody a sociální systém. A my si musíme položit otázku. Já si vzpomínám, když tady hlasovala Poslanecká sněmovna, tato Poslanecká sněmovna, o navýšení důchodů, tak pokud si vzpomínám, tak to bylo schváleno valnou většinou poslanců. A já si myslím, že tady nemůže hrát roli hledisko jenom finanční, ale také lidské. To znamená, že také to, že skutečně důchody, je to nejvyšší zvýšení důchodů za deset let. Já netvrdím, že to je důchodová reforma. To ne. To je úprava důchodového systému tak, aby se důchody zvedly způsobem, který bude odpovídat alespoň částečně životní úrovni našich lidí a v podstatě toho, že výše důchodů neodpovídá této životní úrovni.

Pan předseda Okamura hovořil o zpomalení ekonomiky. My s tím počítáme, máme to, jak jsem řekla, ve všech našich oficiálních materiálech, je to zakomponováno v návrhu. Jsme si vědomi velmi dobře rizik a Ministerstvo financí je transparentně popisuje. Ale na druhé straně, a budeme se určitě o tom bavit v rámci dalších čtení, pokud se státní rozpočet do nich dostane, já věřím, že ano, tak si musíme říct, kde škrtat. Protože někdy návrhy, nezlobte se, a teď nejsem adresná, jsou skutečně demagogické. To znamená, co nám vadí? Vyšší počet učitelů? To, že jim zvedáme platy, abychom udrželi tyto lidi v tom systému? To, že zvedáme platy ve veřejném sektoru a ozbrojených složkách? Což jsem nakonec slyšela teď i z úst opozice, že by se mělo zvednout. Jinak my jsme těm ozbrojeným složkám zvedli za poslední dva roky plat o 28 %. Dvacet procent ta minulá vláda, 8 % teď zvyšujeme k 1. lednu. A je to v pořádku. Uvědomme si, že ve veřejném sektoru přes 30 % zaměstnanců je vysokoškolsky vzdělaných. Možná, že to číslo je i vyšší, takže mě nechytejte za slovo. To znamená, jestliže chceme profesionální veřejnou správu, tak ji prostě musíme zaplatit. A tady si myslím, že minulost zůstala velmi, velmi dlužná. (V sále je permanentní neklid a hluk, poslanci diskutují v hloučcích.)

My se věnujeme snižování pracovních míst, a já za chvíli vytáhnu další z grafů a ukážu vám, třeba mně poradíte, kde snižovat. Kde škrtat. Nicméně začali jsme mrtvými dušemi. Myslím si, že jsme první, kdo se do něčeho takového pustil. Nebylo to vůbec jednoduché, ty diskuse. Bylo to velmi náročné, protože ono když se o tom mluví jen tak obecně a pak se sedne s těmi resorty a trvá se na tom a berou se ty peníze, tak samozřejmě je to nepříjemné. A říkáme jedním dechem, je to první krok. Ale na druhé straně si dovolím vám ukázat za chvíli na grafech, a možná to udělám hned, ať to neodkládám. (Ukazuje graf.) Tak ono zase to tak dramatické není.

Pan předseda Kalousek tady hovořil, pokud si dobře pamatuji, pokud ne, tak to bylo možná na rozpočtovém výboru, srovnával nárůst počtu mých zaměstnanců oproti roku 2013 a 2019 o 44 919 míst. Tak se na to podívejte, tady to mám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl požádat o klid v sále, poslance a poslankyně, aby se usadili do lavic nebo přenesli diskuse mimo sál. Děkuji.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: 31 060, to znamená 69 %, dělají zaměstnanci v regionálním školství. 4 159, to je 9 %, dělají příslušníci policie, hasiči, vězeňská služba, celníci. V pořádku, ne? Vojáci z povolání, 1 922, to jsou 4 %. A ostatní zaměstnanci, to je 7 778, to je 18 %. Tak si vezmeme ty ostatní zaměstnance, těch 7 778, tam by teoreticky rezerva mohla být podle názoru opozice, tak se podívejme. 47 %, to znamená 3 623, nám dělají úřady práce. A víte proč? Víte proč? Já vám to řeknu. Protože převzali historicky správu dávek z municipalit. Proto jich tam máme tolik.

Další máme, to už nejsou velké položky, ale budeme se jich držet postupně: Ministerstvo vnitra 5 %, 425. Ministerstvo pro místní rozvoj 7 %, 557. Zaměstnanci Ministerstva průmyslu a obchodu 4 %, zaměstnanci soudů 2 %, civilní zaměstnanci ve vězeňství 5 %, zaměstnanci NÚKIB 3 %, zaměstnanci Finanční správy 942 kusů, je to 12 %. Bylo to v souvislosti s agendami EET a kontrolním hlášením. A ostatní 1 155, 15 %.

Takže to jsou samozřejmě rezervy, které budeme přezkoumávat, důsledně, jakož i rezervy na resortech. Ale nečekejme od toho nějaké dramatické výsledky. Já se tomu budu věnovat osobně, nicméně na druhé straně prostě vidíte sami, že ta struktura dává logiku.

Já mám samozřejmě další graf, strukturu zaměstnanců z pohledu státního rozpočtu a srovnání let 2019 a jejich změnu oproti 2018. Tady mám přesně uvedeno, kolik kdo činí početně, a mám k tomu, i kde dochází k nějakému buď nulovému nárůstu, nebo došlo k nárůstu, anebo je naopak propad. Tady se podíváte, nebudu vás tady, já to můžu předčítat, komukoliv to zapůjčím, komukoliv. (Ukazuje na grafu.) Ale vezmu ty největší koláče. Pedagogové, 16 109, ano navyšujeme pedagogy od 1. ledna 2019. Nemáme to dělat? Je někdo proti? Proti pedagogům? Já si myslím, že není. Nepedagogové, nenavyšujeme. A to je největší položka a pak už se bavíme v podstatě v kusech. A máte tam i minusy, takže i snižujeme. Takže jenom abychom si řekli, o čem vlastně mluvíme, o čem se tady bavíme, když tedy hledáme úspory. A já budu ráda, když mi někdo řekne, kde vidí ten prostor.

Tady padala celá řada věcí, ke kterým se vyjádřím, to byly už hodně detailní věci, na dalším čtení. Ale musím ještě zareagovat na pana poslance Skopečka. A to je jedna věc. On říká, že – a já jsem to tady včera skutečně řekla, nebudu to zapírat, to nedělám nikdy a dělat nebudu – já jsem řekla, že jsme na rok 2018 plánovali deficit minus 50 miliard, máme naplánovaný, schválila ho Poslanecká sněmovna, a že podle našich prognóz, tak jak vlastně se nám vyvíjí teď evropské peníze, vývoj příjmů ke konci roku, tak jsem uvedla už oficiálně, že očekávám vyrovnaný rozpočet. A řekla jsem, že jsem přesvědčena o tom, že to příští rok také dopadne lépe, než je plán. Ale je rozdíl, a já s veškerou pokorou přistupuji k zákonu o státním rozpočtu, připravovali jsme ho s maximální odpovědností, ale je potřeba si uvědomit, co se zohledňuje a co musí ministr financí zohlednit při přípravě zákona o státním rozpočtu.

Ministr financí, resp. Ministerstvo financí, v jehož čele stojí ministr financí, má tři zásadní funkce. Kromě funkce redistribuční, kdy vlastně zabezpečuje tady jakýsi transfer sociálních dávek atd., důchodů, alokační, zabezpečuje platy státních zaměstnanců, tak má především roli stabilizační. To znamená stabilizátora

ekonomiky. A musí zohledňovat v zákoně o státním rozpočtu i rizikové faktory. To znamená, když je předkládán návrh zákona o státním rozpočtu, ano je to politická záležitost, to znamená, musí být zohledněny politické priority, tak se předloží jakési maximální výdaje a odhadované příjmy v souladu s makroekonomickou predikcí, kterou letos poprvé výbor pro rozpočtové prognózy označil za realistickou. A dlouhodobě je dělaná konzervativním realistickým způsobem. A z toho musíme vycházet.

Pak jsou samozřejmě další faktory, které je třeba brát na zřetel. Sledujeme vývoj brexitu, který by samozřejmě mohl za určitých okolností mít dopad do naší ekonomiky. Sledujeme vyjednávání. Analyzujeme tyto věci, rizika s tím spojená. Sledujeme rizika vnitřní, tzn. vývoj na trhu práce, padlo to tu několikrát. Máme přezaměstnanost. Máme 300 tis. volných míst. Vidíme to prostě v daňové kvótě. Ano, která nám stoupá, pane poslanče Skopečku, ale z toho důvodu, že jsou takto strukturovány příjmy státního rozpočtu, že přes 50 % nám dělají odvody ze sociálního.

Samozřejmě že nám také hrají roli další faktory, už vedlejší, jako že nám roste trh s nemovitostmi atd. Sledujeme vývoj peněz z EU. Záleží samozřejmě, v jakém se nacházíme programovacím období, jak se nám daří čerpat, jak se nám daří investovat do určitých projektů a programů. Takže to jsou všechno věci, které musí být při přípravě státního rozpočtu zohledněny, a proto musí být státní rozpočet neboli návrh zákona o státním rozpočtu zejména v té příjmové straně připraven obezřetně. A to se samozřejmě děje. Proto očekáváme ten výsledek lepší. Ale musíme prostě zohlednit všechny tyto faktory.

A výsledkem politických priorit této vlády – a já si myslím, že jsou správně nastaveny, že kdy jindy přidat důchodcům, kdy jindy zvednout platy ve veřejném sektoru, kdy jindy zvednout platy učitelům než v době, kdy se daří ekonomice. A naší ekonomice se daří už šestým rokem a jsem za to ráda, velmi. A na druhé straně nerezignovat na investice. Já si myslím, že jsme na ně nerezignovali, že těch 80 mld. z národních zdrojů je prostě rekordních. Kromě toho ve vztahu k podílu HDP nám mandatorní výdaje klesají, to jsem vám jasně ukázala na tom grafu. A současně jsme nerezignovali na další věci, jako je sport, jako jsou dotace, které míří do obcí, které spravuje třeba Ministerstvo pro místní rozvoj, jako je věda, výzkum, kde jsme přidali – nakonec to ocenil i pan poslanec Bělobrádek. Ale samozřejmě věda, výzkum je další téma, o tom se určitě budeme bavit třeba na jiných čteních nebo na půdě rozpočtového výboru. Je to i o kvalitě, nejenom o tom nějakým způsobem tam nasypat peníze.

Takže tolik v rychlosti. Já mám tady celou řadu ještě technických reakcí na pana předsedu Stanjuru, kdy mluvil o SFDI a o těch věcech. Tam celá řada problémů je způsobena tím, že se vykazuje celá řada formulářů a celá řada těch listin, o kterých hovořil, z důvodu ČSÚ. Bylo s nimi jednáno, oni slíbili, že omezí některé jiné údaje, které musí podnikatelé uvádět. Budu s nimi zase jednat, nebo případně obce, tady se bavíme o obcích, o municipalitách, budu s nimi dále jednat. Mám domluvenou schůzku s panem předsedou na to téma, že budeme prezentovat do konce roku jasný úbytek formulářů a listin, které se musí vykazovat. A hlavně, my je sjednotíme, protože něco se vykazuje např. pro Finanční správu, něco pro Český statistický úřad.

Ještě vám dlužím, pane předsedo Stanjuro, jedno číslo v rychlosti v tuto chvíli a to je číslo čerpání kapitálových výdajů k dnešnímu dni, jste se ptal. Je to 72,2 mld., tzn. 80,2 %.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad ANO, sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. S faktickou poznámkou, protože jsme stále v rozpravě, rozprava nebyla ukončena, se hlásí místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Pikal. Pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý den. Já bych chtěl jenom drobně zareagovat na ty pomůcky, kterými tady bylo máváno. Pokud už budeme mávat grafy – a já to nenamítám, když budou v přiměřeném rozměru, tak bych prosil, aby pokud to budou koláčové grafy, aby to nebyly 3D koláčové grafy, protože zobrazení 3D koláčového grafu deformuje pohled těch částí a vytváří dojem, že některé ty části, které jsou jakoby blíže, jsou větší, než ve skutečnosti jsou. Takže pokud budeme mávat koláčovými grafy, prosím, aby nebyly 3D. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A tím je vyčerpána rozprava. (Námitky z pléna.) Aha, tak já jsem jenom zaskočil místo kolegy Pikala, který se hlásil k faktické poznámce, takže mu to přenechám. S přednostním právem pan předseda Stanjura a pan předseda Kalousek také. Tak, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Když jsem se přihlásil, jsem nevěděl, co nám paní ministryně tady předvede. Mně to připomínalo box, jak chodí s tím kolem (předvádí s papírem nad hlavou).

Ale když už paní ministryně používá grafy a používala graf, jak klesají mandatorní výdaje vůči HDP, škoda, že nemá graf, možná ho má a jen nám ho neukázala, jak klesají kapitálové výdaje vůči HDP.

Paní ministryně, vy říkáte, že tady opozice – a to máte pravdu a já bych řekl ze všech opozičních klubů – kritizuje výši kapitálových výdajů, tak bych čekal nějakou reakci. Vy řeknete, že 80 mld. z národních zdrojů je rekordní číslo. Ale když se vám to hodí, tak používáte absolutní číslo, a když se vám to hodí, tak použijete relativní číslo a poměr k HDP. Takže já bych poprosil, jestli ho máte k dispozici, nebo propříště, abyste nám ukázala poměr kapitálových výdajů k HDP. A ten je prostě tristní a nízký. A může paní ministryně tady říkat, co chce, jak ona sama sebe pochválila – já vždycky mluvím fakta a jenom fakta.

Nicméně chci začít pozitivně. Chci začít pozitivně. Návrh rozpočtu je zpracován profesionálně. Kdo chce, tak tam najde odpovědi na své otázky. Někteří používají místo slovo profesionálně raději – paní ministryně to taky řekla – transparentně. Tak

transparentně, mně to vůbec nevadí. Podle mě profesionálně mně připadá správné a normální. Takže chci ocenit profesionální úroveň přípravy tohoto materiálu.

Pojďme se podívat, jestli z toho materiálu zjistíme nějakou ambici vlády České republiky zlepšit život v české zemi, dostat Českou republiku mezi nejlepší země světa, jestli cítíme a najdeme nějakou výraznou rozpočtovou prioritu, se kterou opozice může, anebo nemusí souhlasit. Tomu já rozumím. A ten rozpočet je neslaný nemastný, instantní, úřednický, nicneříkající. 150 mld. zvýšení příjmů. A paní ministryně používá stejné rétorické cvičení jako pan poslanec Volný – no přece nechcete vzít důchodcům těch 36 mld.! Tak chci připomenout, že pro to zvýšení hlasovaly všechny poslanecké kluby, nebylo to vítězství vlády nad opozicí, byla to shoda. A chci připomenout, že vládní většina odmítla zvýšit důchody především ženám, které jsou více než 25 let v penzi. Odmítla to vládní většina. Prosadil to Senát, navrhl to Senát, vládní většina to odmítla. S tím, že jsou to 3 nebo 4 mld. Přitom má vláda k dispozici 150 mld. a na ty statisíce žen, které mohly od ledna brát o těch tisíc korun měsíčně víc, se vláda vykašlala. Tak nevím, kde vůbec paní ministryně bere odvahu kritizovat opozici za to, že by opozice nechtěla přidat důchodcům. Takže když od 150 mld. odpočteme těch 36 mld., ještě nám zůstane 114 mld., které vláda mohla někam alokovat, někam umístit.

Shoda, a já myslím, že velká politická shoda, je v posílení prostředků do oblasti školství. Současně si ale musíme říct, zda všechny výdaje v oblasti školství jsou efektivní. Poctivá odpověď je, že nejsou. Takže přesto, že podporujeme to zvýšení, tak budeme ukazovat na nesmyslné výdaje v této oblasti. Nebudeme navrhovat snížení celkových výdajů, ale případně změnu umístění prostředků tak, aby byly efektivní.

Pokud se nepletu, tak v oblasti vzdělávání a výdajů na školství je to 26 mld. navíc. Takže 38 důchody a 26 mld. výdaje na školství, do kupy je to 64 mld. To nezpochybnil nikdo z opozice. Nikdo! Nebo jsem si ho nevšiml, možná se pletu a paní ministryně mě opraví. A ještě k tomu vláda měla 86 mld. A to jí nestačilo a ještě vyrobí 40miliardový rozpočet. Kde jsou ty další priority? Kde je těch dalších 86 mld.? No tak různě. Paní ministryně chce poradit, kde ušetřit. Já vítám tuto snahu. My jí přineseme pozměňovací návrhy v rámci druhého čtení. Ale už obecně říkám, paní ministryně, podívejte se na jednoduchou položku, která je skoro všude: národní dotační programy. Já vím, že zemědělství je svatá kráva této vlády, že se nesmí sahat na dotace v zemědělství, ale podívejme se na všechny dotační tituly z národních zdrojů. Neuvěřitelné číslo.

Tato vláda říká, že EET narovnává podnikatelské prostředí. To není pravda. Co ale křiví podnikatelské prostředí jednoznačně, jsou dotace, a pokud někdo tvrdí, že to není pravda, tak lže. Dotace dostanou jenom někteří. Dostávají konkurenční výhodu. Podívejme se na investiční pobídky. Kdo je bere? Malý český podnikatel, nebo velké firmy? Já myslím, že odpověď všichni známe. Takže pokud chceme šetřit, a to není ani šetřit, to jsou vyhozené peníze, které jsou proti někomu, nejenom ve prospěch někoho, ale na tom trhu pracují proti těm, kteří ty dotace nemají, tak tady máme velký prostor.

Paní ministryně chce poradit, kde snížit počet úředníků. Já jsem si dneska překvapivě připravil podrobnější vystoupení ke kapitole MPSV, největší kapitola. Paní ministryně, podle našeho názoru v ústředí MPSV můžete zrušit 300 pracovních pozic. Donuťte k tomu svou kolegyni! Podívejte, jaký byl vývoj počtu pracovníků na MPSV. Zvýšil se výkon toho ministerstva? Dostali nové kompetence, nové úkoly? Nedostali! Takže je jenom to MPSV, tomu se pak budu věnovat podrobně, 300 pracovních pozic v ústředí. To nesouvisí s úřadem práce. Na úřadech práce musíme mít víc lidí, protože máme rekordní nezaměstnanost. Máme rekordní nezaměstnanost, na tom se přece shodneme! Ta čísla jsou skvělá. Ale současně paní ministryně řekla ve svém předchozím vystoupení, že tam potřebujeme víc lidí, takže úřady práce to musí dělat. Tak se i podívám na dávky v nezaměstnanosti na příští rok. Myslíte, že jsou nižší než letos? Nejsou nižší. Očekáváme zvýšení nezaměstnanosti nějaké podstatné? Nenašel jsem to v makroekonomické prognóze, ze které vycházelo Ministerstvo financí při sestavení rozpočtu.

Takže když se podíváme na ta čísla, a já myslím, že nejkorektnější je posuzovat výdaje směrem k HDP. Známe to v oblasti obrany. Myslím si, že jestli jsme to počítali na příští rok 1,19 %. Vzpomínáte si vy, kteří jste ve vládě už pět let, když jste slavnostně říkali, dokdy a jakým tempem zvýšíte výdaje na obranu na 1,4 % v minulém volebním období, abych byl spravedlivý? Daří se to? Nedaří se to! Jsou k tomu ekonomické podmínky? Jsou! Proč se to nedaří, když ekonomika roste a rostou tolik příjmy? Já tomu vůbec nerozumím, paní ministryně. Tak zkuste mi poradit a odpovědět na to, proč se nedaří plnit váš plán. My máme ještě ambicióznější, ale vycházejme z čísel, která v minulém volebním období koalice ČSSD, ANO a KDU říkala, jak se dostat na 1,4 % HDP ve výdajích na obranu.

Myslím, že vám poradíme. Jestli už máme skoro půl milionu zaměstnanců ve veřejné správě, tak kdy se ten trend zastaví? Paní ministryně slavnostně oznámila, že zrušila, já teď nevím kolik – tisíc černých duší, paní ministryně, nebo dva tisíce? Kolik? 1 300 černých duší, míst, která nebyla obsazena, tak to bylo jednoduše zrušeno. Výborně! Podívejme se do návrhu rozpočtu a podívejme se, kolik vláda navrhuje nových pracovních míst. Teď to nemůžu najít, tak to zkusím z hlavy. (Poznámka ministryně Schillerové.) Tak mi půjčte svůj graf, paní ministryně. Kolik nových pracovních míst vznikne příští rok podle návrhu rozpočtu? Vydržte chvilku – 16 tisíc! Šestnáct tisíc nových pracovních míst, a my šetříme pracovní místa. 1 300 jsme škrtli a vyrobíme 16 000, takže výsledek je plus 14 700 a to paní ministryně vydává za šetření!

Stejně tak jak paní ministryně snížila deficit – plánovaný, abych byl spravedlivý, z 50 na 40 mld. Tak my, kteří občas sledujeme eKLEP, tak nám paní ministryně určitě odpoví, protože ne všichni sledují eEKLEP, jak se toho dosáhlo od toho června do září z 50 mld. na 40 mld.? Kde škrtla paní ministryně těch 10 mld.? Které ubohé rezorty přišly o těch 10 mld.? Odpověď je jednoduchá: Nikdo o nic nepřišel. Přifoukly se příjmy a říká se tomu šetření. To mi připomíná starý školní vtip, jak přijde dítě ve skotské rodině domů a říká, tatínku, já jsem ušetřil dvě pence. A on říká: Jak to? Já jsem běžel vedle autobusu, místo abych jel. A otec mu vynadá. Říká: Kdybys běžel vedle taxíku, tak ušetříš dvě libry! Tak takhle šetří paní ministryně – 10 mld. ušetřila tím, že zvedla příjmy. (Potlesk a pobavení vpravo.)

Já teď nechci debatovat o výši příjmů a říkal jsem to na rozpočtovém výboru. Já ty příjmy považuji za mírně optimistické, ale dal bych důraz na slovo mírně, ne optimistické. To znamená, za to bych vládu nekritizoval, ani paní ministryni. A jestli hospodářský růst nebude 3,1, ale 3,0, tak to nebude mít žádný fatální dopad na bilanci státního rozpočtu. Na rozdíl od paní ministryně a některých předchozích vystoupení si nemyslím, že je dobře plánovat něco jiného a pak se holedbat jiným výsledkem. Myslím si, že je spravedlivé říct, že v řádu jednotek miliard je rozptyl mezi plánem a skutečností normální. Nedá se to naplánovat. Každý, kdo někdy sestavoval nějaký rozpočet i v mnohem menších číslech, než je státní rozpočet, tak vám řekne, že to nejste schopni trefit na 100,0 %. A jestliže máte 1 500 mld. výdajů, tak jednoduchým výpočtem 1 % je 15 mld., takže pokud se spletete o 5–7 mld., tak jste v řádu desetin procenta. Takže v tom ten rozpočet není nijak kritizovatelný, nebo jenom velmi mírně.

Já bych chtěl ukázat na třech základních číslech rozdíl mezi rozpočtovou politikou této vlády a tímto návrhem rozpočtu – jak jsem říkal, instantní, bezbarvý, bez priorit, nevidíte tam nic takového – a tím, jak bychom takový rozpočet při těchto příjmech sestavili my, konzervativní rozpočtová politika v podání občanských demokratů.

Bereme za to, že těch 65 mld. zvýšených výdajů, to znamená důchody a školství, je priorita všech poslaneckých klubů, takže ty zachováváme. A zůstává nám dalších zhruba 85 mld. My bychom snížili daň ze závislé činnosti, nechali bychom v peněženkách a na účtech našich občanů, zaměstnanců, zhruba 60 mld. To by přispělo ke konkurenceschopnosti české ekonomiky, zvýšilo by to příjmy domácností a zvýšilo by to kupní sílu našich občanů. Těžko, a nebudu odhadovat, kolik z těchto peněz by bylo investováno do nákupu služeb a zboží a kolik by se zvýšenou spotřebou vrátilo do státního rozpočtu, ať už ve formě spotřebních daní, nebo zaplacené daně z přidané hodnoty. A ještě bychom měli 25 mld. k dispozici u těch vyšších příjmů. A to je ten rozdíl. A tady kdybychom sestavili takový rozpočet, tak byste viděli jednu ambici, která je velmi důležitá – mít nízké a jednoduché daně. To není malá ambice. Nic z toho v tom návrhu rozpočtu nevidíme.

Včera jsme projednávali daňový balíček. Ani v daňovém balíčku ambici mít nízké a jednoduché daně nevidíme. Neřešíme tam nic podstatného. Nechci říct, že to je bezvýznamné, ale nic podstatného, nějaká ambice výrazným způsobem snížit a zjednodušit daně tam prostě vidět není. Zato vidíme EET. A když se podíváme i do rozpočtového výhledu a povedeme tu velmi těžkou debatu o rozpočtových přínosech EET, tak například pro rok 2020 Ministerstvo financí logicky i optimisticky předpokládá, že budou fungovat všechny vlny EET a že budou tedy všechny příjmy z EET už v rozpočtu v roce 2020. A zdaleka to není 18 mld., které mám schované v té knížečce od Andreje Babiše, kde říká, že to je spodní konzervativní odhad, 18 mld. ročně. A tak je to s těmi čísly vždycky. Buď je to kontrolní hlášení, nebo EET, no a možná ti podnikatelé, že jim to funguje, tak taky pro to mají nějaký význam, ale reálné to prostě není.

Říkal to můj kolega pan poslanec Skopeček – vláda vlastně pět let se soustředí vlastně na jednu stranu rozpočtu, a to na příjmovou. Za těch pět let – a paní ministryně je ve funkci necelý rok, takže má tu odpovědnost... (Ministryně

Schillerová reaguje mimo mikrofon.) Kolik? Deset měsíců a to je necelý rok, paní ministryně, já myslím, že se shodneme, že deset měsíců je necelý rok. Tak nemůže mít odpovědnost za celých pět let. Protože ministerstvo je monokratický úřad, rozhoduje ministr, náměstci nerozhodují, plní vůli ministra a tak to má být, takže má odpovědnost za deset měsíců. Žádná ambice změnit cokoli na straně výdajů. Ano, paní ministryně řekla – navýšení důchodů není důchodová reforma. No to nikoho z nás ani nenapadlo, že to je důchodová reforma. Nevím, možná někoho z vás, ale z opozice nikoho to nenapadlo, že to je důchodová reforma.

Ale je to taky o počtu zaměstnanců, struktuře úřadů, o vlastně žádné nové elektronizaci, digitalizaci, zjednodušení. Jestli chceme mít profesionální státní správu nebo veřejnou správu, o které mluvila paní ministryně, a já věřím, že ji chceme všichni, tak cesta není přijímání dalších a dalších úředníků. Cesta je zefektivnění, snížení počtu nařízení, regulací, ale i počtu povinností, které dělají ti úředníci. Oni většinou plní to, co vznikne v této Poslanecké sněmovně, ty nové povinnosti. Mluvili o tom někteří moji předřečníci, jak vznikají nové administrativní povinnosti na straně obcí, měst a krajů. Ale s tím my můžeme něco udělat. Kdo jiný než zákonodárci? Vidíte nějakou ambici v tom rozpočtu s tím něco udělat, s byrokracií? Žádná ambice.

Takže nemá cenu se přít o tom, zda to je profesionální, ukazovat si grafy, koláče. No to je fajn, ale kde je nějaká priorita? To, že mají penzisté těžit z ekonomického růstu, není priorita, ale jasná danost. Kdo by mohl být proti? Když je na tom shoda, tak to není priorita, je to normální a má se to udělat. Ale nevidíme žádný tah na branku, jenom prostou údržbu. A je to škoda a je to promarněná příležitost.

A teď mi dovolte, když jsem tady dopoledne jmenoval některé ministry, tak jsem jim k tomu hned přibalil podíl výdajů, jak panu ministru dopravy, tak panu ministru školství, tak já bych se chtěl věnovat té největší kapitole státního rozpočtu a to je Ministerstvo práce a sociálních věcí. A tady paní ministryni nevidím, nicméně je to 637 mld., které by měla obhajovat paní ministryně a tady není. Ta má do kupy skoro tolik, co všichni ostatní ministři. Ale pojďme si aspoň pár slov říct k této kapitole.

Možné úspory, jednu jsem už říkal, 300 pracovních míst, průměrný plat 40 000, s odvody 53 600, úspora 193 mil. ročně. Jestlipak víte, že máme Výzkumný ústav práce a sociálních věcí? Kdo z vás o něm někdy slyšel, kdo z vás něco četl z publikací? Když jsem se zeptal, k čemu to je, tak mi lidé, kteří se pohybují v sociální oblasti, napsali poměrně drsné hodnocení, k čemu to je. Já vám to přečtu: "Výzkumný ústav práce a sociálních věcí je pouze úschovna lidí, kteří se potřebují někam uklidit. Podobný orgán není v žádném případě zapotřebí." A je to 80 mil. ročně. Já se chci zeptat paní ministryně práce a sociálních věcí, k čemu ten orgán je, jaký výzkum provádí a kdo tam uklízí ty lidi. 80 milionů. Sociální dialog. Jestlipak víte, že ze státního rozpočtu je placen sociální dialog? 38 milionů ročně. Já vím, že to jsou malé částky, ale šetřit se musí od malých částek. Takže proč platí státní rozpočet sociální dialog?

Teď zmíním úsporu, která určitě nepotěší naše kolegy vlevo. Odborové orgány kontrolují bezpečnost práce. Stát na to má svůj orgán, je to ústřední orgán státní správy, sídlo je v Opavě, kdybyste nevěděli. A přesto stát platí odborům, které se rozhodnou, že budou samy místo státu vykonávat kontrolu bezpečnosti práce. Kdyby

to byla privátní firma, víte, co by říkali kolegové zleva? To je nepřípustná privatizace veřejné správy. Když to dělají odbory, tak je to co? Já nevím. Zase 40 mil. korun. Takže tyto čtyři položky, nebo pět, náhodně vybrané, už dělají 360 mil. úspor provozních výdajů jenom na ministerstvu. Vůbec nemluvím o dávkovém systému, k tomu se teprve dostanu. A to přece není málo.

A když se podíváme na ty výdaje – výdaje na důchody jsou jasné, shoda všichni ve Sněmovně, číslo odpovídá, spočteno, v pořádku. Co ale úplně v pořádku není, že vlastně vláda rezignovala na jakoukoli důchodovou reformu. Ano, máme to v programovém prohlášení, ta věta tam je, to je třeba přiznat. Ale je rok po volbách a kolik je hotovo? Nevím, slyšel jsem, že paní ministryně, nová paní ministryně, už má i harmonogram postupu. No my ho nemáme a naše zkušenost, vy nám nemusíte věřit, je taková, že pokud prosadíte důchodovou reformu těsnou většinou, tak to nemá dlouhé trvání. My jsme se poučili a cesta pro nás pro všechny je, pokud chceme něco s důchody dělat, tak ta většina musí být mnohem větší a ta shoda musí být mnohem větší, to znamená, každý z nás musí být připraven k mnohem větším ústupkům a ne prosazovat pouze svůj vysněný model té či které politické strany. To nikam nevede, to směřuje pouze k tomu, že děláme parametrické změny, ale před tím systémem zavíráme oči a ten problém odtahujeme a předáváme dalším vládám, ať už budou v jakémkoli politickém složení.

Chci připomenout, jak jsem o tom před chvílí mluvil, ten problém žen, které jsou více než 25 let nebo více než 20 let v penzi, které neměly šanci v bývalém režimu si vydělat na slušné peníze. Ale současně je další problém v důchodovém systému. Jsou to např. lidé, kteří dlouhodobě pečovali o své příbuzné a blízké, a ti mají mimořádně nízké důchody, protože ta doba se vlastně pořádně nezapočítává do možnosti. Máme problém s výší důchodů zdravotně postiženým lidem, kteří si nesou invaliditu už od dětství. Pamatujete si tu nehoráznou větu, kterou tady řekla paní ministryně práce a sociálních věcí? Těch 25 let, to má platit i pro invalidní důchodce? I těm chcete zvýšit o 1 000 korun měsíčně? Vzkazuji paní ministryni práce a sociálních věcí: ano, i těm ten návrh (nesrozumitelné). Ti lidé mají hendikep, pokud pobírají už dvacet let invalidní důchod, a někdo ještě z levé části politického spektra řekne: i těm chcete zvýšit důchod? Ano, i těm. Podívejte se, jak ty invalidní důchody jsou nízké.

Tak a dostávám se postupně k dávkovým systémům a sociálním dávkám. Podle našeho názoru nešťastně, a já nevím, jestli se to dá změnit metodicky, paní ministryně, do sociálních dávek v součtu se dostávají důchody. A já si myslím, že bychom to měli rozlišovat. V našem pojetí světa není důchod sociální dávka. Nevím, jestli vás k tomu nutí rozpočtová pravidla, nebo ne, tak já bych pro příště poprosil, ať máme zvlášť výdaje na penze a výdaje na sociální dávky, protože pak je to férová debata. Důchod není sociální dávka, to je prostě úplně něco jiného.

Teď se chci věnovat skutečně sociálním dávkám, letem světem, maximálně hodinu či dvě, jednotlivým typům sociálních dávek.

Přídavek na dítě. Svedli jsme o to souboj v minulém volebním období, nicméně když se podíváte na ten výsledek, tak zjistíte, že ten efekt, kteří ti, kteří to podporovali, to vlastně nepřineslo. Tím, že se zvyšuje průměrná mzda a je to dávka,

která je testovaná na příjmy rodiny, tak nedošlo k rozšíření počtu příjemců těch dávek.

Já jsem zaznamenal v minulých dnech, nebo týdnech, už nevím, já nevím, jestli to nevyděsilo i paní ministryni financí – paní ministryně práce a sociálních věcí, jejímž základním slovesem, to už jsem tady jednou říkal, je zvýšit, chce navrhnout zvýšit životní a existenční minimum. Není pro to žádný důvod. Není pro to žádný důvod. Při rekordní nezaměstnanosti není žádný důvod zvyšovat tyto dávky.

Současně se zvyšuje minimální mzda. Tam já vidím největší problém v té zaručené mzdě v těch vyšších skupinách – pět, šest, sedm, osm. To v krajích s nižší mzdou, jako je Moravskoslezský, skutečně vytváří pro zaměstnavatele problémy. Tady my zase doporučujeme rozdělit tu debatu o minimální mzdě a zaručených mzdách a vést ji skutečně racionálně a ne ideologicky.

A není žádný důvod zvyšovat životní a existenční minimum. Pokud chceme, a já věřím, že většina v Poslanecké sněmovně chce, aby se vyplatilo pracovat těm, kteří pracovat mohou, tak není žádný důvod. Na druhé straně když budeme přísně posuzovat sociální dávky, tak ti, kteří je skutečně potřebují, mohou dostat více než dneska. Mohou dostat více než dneska, když je nebudou pobírat ti, kteří je pobírat nemusí a nemají. Souvisí s tím příspěvek na bydlení a podobně.

Nevím, proč je taková nedůvěra vůči obcím. My si myslíme, že obec je přesně ta entita, která by měla rozhodovat o tom, kdo má například doplatek na bydlení dostávat. Obec moc dobře ví, jestli je to zavedená organizace, která poskytuje kvalitní sociální služby – mohl bych jmenovat Armádu spásy, Charitu a mnohé jiné – nebo je to někdo, kdo si koupí hotel a vytváří tam ubytovnu jenom proto, aby kasíroval v nevyhovujících podmínkách peníze z doplatku na bydlení. Ale toho se zejména sociální demokraté obávali, a přestože jsme to schválili, tak... abych nepoužil tak silné slovo, ale tak to řeknu, (kvůli) sabotáži bývalého ministra vnitra a bývalé ministryně práce a sociálních věcí najednou z povinnosti respektovat stanovisko obce se stalo doporučující stanovisko obce.

Přitom obce, například v Karviné, kde jsou sociální demokraté tak úspěšní i letos, měly velmi dobře vypracovaný systém – my jsme tam nevládli, byli jsme v opozici – kdy velmi dobře uměli rozeznat, komu ten doplatek přináleží a komu ne. Ale to bylo ze zákona odstraněno. Pak bylo přijato něco, co je mnohem méně elegantní a mnohem méně účinné, ale taky se to používá – to jsou ty bezdoplatkové zóny. Ale je to horší řešení, než to, aby to schvalovaly obce. Ale je to lepší řešení než nemít nic.

Pokud s tím něco chceme dělat, tak dejme důvěru starostům, zastupitelstvům a těm obecním úřadům. Ti totiž jsou schopni dělat skutečné sociální šetření a provádět sociální práci. Ne úřady práce. Ty to pořád posuzují od stolu. A přitom přibíráme nové a nové zaměstnance na úřady práce. Zeptejte se, jestli znají ty lidi, jestli vědí, jestli platí poplatky, jestli posílají děti do škol a tak dále. A pak zbudou peníze pro ty, kteří ty dávky skutečně potřebují a kteří si to zaslouží. Myslím, že se máme vrátit k debatě o sloučení příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení, ale v každém případě to testovat na příjmy. Bez toho to nebude mít žádný smysl.

Rodičovský příspěvek. Dokonce je to v koaliční smlouvě, že se zvýší. Velmi často vláda, kterákoliv vláda, abych byl spravedlivý, když chce podpořit

argumentačně nějaký svůj politický krok, tak nechává zpracovat studie v porovnání se zahraničím a říká: V zahraničí je to tolik, řídíme se těmito zdroji... (Odmlka pro silný hluk, zejména na levé straně sálu. Předsedající žádá o klid.)

Tak já bych poprosil vládu, aby udělala nějakou studii, kdyžtak to uděláme přes Parlamentní institut, ale aby to byla vládní studie, která by mohla porovnat délku rodičovské, rodičovské příspěvky, délku mateřské, příspěvky mateřské například v zemích Evropské unie. My máme poměrně velkorysou rodičovskou dovolenou. I když ta dovolená – souhlasím s panem poslancem Juchelkou, teď ho tady asi nevidím tak rychle – ale že to není dovolená, že to užívané sousloví není šťastné.

Máme i vícerychlostní, což je správně. Rodiče se mohou střídat, což je taky správně, a je poměrně velkorysá, co se týče financí, což je taky správně. Ale není žádný důvod to zvedat o 80 tisíc z 220 na 300. To je kolem 35 %. Neviděl jsem žádnou studii, proč bychom to měli dělat. Tak porovnejme, nechme si zpracovat analýzu, jak je to v okolních zemích, jak je to v zemích Evropské unie s délkou a výší, než přistoupíme k tomu, že ty dávky budeme zvyšovat.

Jednou z dávek, které jsou v rozpočtu MPSV, jsou dávky v pěstounské péči. A podle toho, jak se díváme na údaje, tak počet pěstounů vlastně roste. My si myslíme, že základní úlohou je, pokud je to jen trochu možné, nechat děti v rodinách. A to by měla být základní úloha OSPODu ve všech obcích s rozšířenou působností. Když už to není z objektivních důvodů možné, tak potom by mohla nastoupit pěstounská péče a až potom jako poslední je ústavní péče. Ale pokud se zvyšuje počet pěstounů, tak by bylo spravedlivé a rozumné vědět, zda se snižuje počet dětí v ústavní péči. Protože logicky by to tak být mělo. Pak to má smysl podporovat, protože je to lepší... (Další odmlka pro hluk. Předsedající žádá o klid.) Paní ministryně je v tom nevinně, já to chápu.

Měli jsme v roce 2006 12 500 pěstounů, v roce 2007 12 900, v roce 2008 je to 13 000 a příští rok to mát být 14 300. A mě by skutečně zajímalo, zda klesá počet dětí v ústavní péči, pak to plní tu funkci. Pokud ne, tak je něco špatně na tom systému a měli bychom se tomu věnovat. Je to citlivé téma. Já jako bývalý primátor musím říct, že je to jedno z nejcitlivějších témat, které řešíte na úřadu. OSPOD, ty dámy, protože většinou to dělají dámy, to mají velmi těžké, ale musíme se i na tohle podívat. Zda ten efekt, podpora pěstounské péče vede k tomu, že se snižuje počet dětí v ústavní péči, nebo ne.

Dávky nemocenského pojištění mají příští rok růst poměrně dost procentuálně. Nevím proč, paní ministryně financí. Proč mají růst dávky nemocenského pojištění příští rok? V roce 2017 byly dávky nemocenského pojištění zhruba 28 miliard, to je loni, a příští rok je plánováno 36,2 miliardy. To je nárůst zhruba přes 20 % v průběhu dvou let. Nevím, z čeho to plyne. Zda je to jenom nějaká lineární tabulka, konstanta, kterou zvýším výdaje.

Dávky v hmotné nouzi. Tady se vrátím vzhledem k tomu, že dávky v hmotné nouzi jsou navázány na životní minimum, k našemu odmítavému stanovisku na zvýšení životního minima. V současné době není naštěstí žádný problém, aby lidé 50+ jako já našli uplatnění na pracovním trhu. Aby našly uplatnění na pracovním trhu matky, které se vracejí z rodičovské dovolené, díky tomu, že je rekordně nízká

nezaměstnanost. A kdo může a jeho zdravotní stav mu to umožňuje, by měl pracovat. Zeptejte se nebo si přečtěte, kolik je volných pracovních míst každý měsíc a o kolik přicházejí nejenom ty firmy, o kolik zakázek, ale o kolik i díky ušlým daním přichází česká ekonomika a český stát.

Pak další příspěvek je příspěvek na mobilitu. Tady by se mohly snížit administrativní náklady. Kdyby se to vyplácelo jednou za pololetí, sníží se administrativní náklady. A je třeba otevřít debatu na uznávání zvláštních pomůcek, protože je to na pomezí zdravotního a sociálního. Je to ta dlouhodobá debata, kde končí zdravotní péče a kde začíná sociální péče. To není určitě politické téma, ale je to téma, kterému bychom se měli věnovat, a my jako konzervativní pravice jsme připraveni přispět i svým pohledem na debatu.

Podpora v nezaměstnanosti 7,3 miliardy pro příští rok. Já nevím, paní ministryně, čím vás paní ministryně práce a sociálních věcí přesvědčila, že to číslo je správně. Mně připadá příliš vysoké při tom, jaká je situace na trhu práce. A dlouhodobě mám velké pochybnosti o efektivitě položky, která se jmenuje aktivní politika nezaměstnanosti. Dlouhodobě za vlád ODS, abych byl spravedlivý, jsem marně prosazoval svůj radikální odmítavý postoj k této položce, že z praxe vím o úrovni různých školení tam a zpátky, peněz to stojí a efekt je velmi nízký a velmi těžko měřitelný. A za ty roky se tam – nechci říct investovaly, to ne, to není správné sloveso. Za ty roky se tam utratily desítky miliard korun a myslím, že efekt je velmi sporný. Mám tady nějaká čísla. I na příští rok se opět plánuje 2,5 mld. na aktivní politiku nezaměstnanosti.

To bylo jenom pár ukázek z jedné kapitoly. Ale protože tady máme torzo vlády, nebo v průběhu dne jsme měli torzo vlády, tak vlastně nejsme schopni vést (diskusi). Já bych očekával, že v tuto chvíli vystoupí ministryně práce a sociálních věcí a řekne: já si nemyslím, že 300 zaměstnanců na MPSV je dobře, já myslím, že bychom jich mohli propustit jenom 150, nebo 100, vy se pletete. A vysvětlí mi, co těch 300 lidí, které nabrala její předchůdkyně, tam vlastně dělá. Co myslíte, dozvíme se odpověď dneska? Nedozvíme.

Můj kolega Martin Baxa se ptal na program, jehož trapně nízkou hodnotu znám i ze své praxe z komunální politiky. Neptejme se na mikrofon. Podívejte se do rozpočtu, kolik dává stát na své instituce v oblasti kultury a kolik dává na program a podporu všech ostatních. 160 milionů korun na podporu všech divadel a symfonických orchestrů, které nezřizuje stát! Divadlo v Opavě má roční náklady přibližně 70 milionů korun. Když se zúčastníte nějaké konference o financování kulturních institucí, tak všichni, kteří vystoupí, stát, kraj, obec, zřizovatel, ředitel divadla, volají po vícesložkovém, vícezdrojovém financování. No jo, a pak dá obec 98 % a stát jedno, a máme na to program a říkáme tomu podpora profesionálních divadel a symfonických orchestrů. Já jsem pevně přesvědčený, že divadla nemají být jenom státní, že mají být i v regionech, městech, obcích a v krajích.

Máme tady ministra kultury, aby nám řekl, co s tím udělá? Má taky zkušenost. Byl primátor, nebo ještě možná je primátor Olomouce. Myslím si, že ještě není zvolený nový, ne? Tak ještě bude ve funkci. Myslím, že primátor je, dokud není zvolen nový, ale je to skoro jedno, jestli je deset dnů primátor, nebo skončil před

deseti dny. Určitě má svoje příspěvkové organizace v oblasti kultury a sám bude vědět, kolik dostaly kulturní instituce v Olomouci ze státního rozpočtu z tohoto programu. Dočkali jsme se odpovědi? Nedočkali.

Vrátím se k celkovému hodnocení. Občanští demokraté mohli připravit také vlastní usnesení k vrácení k přepracování, myslíme si, že nemáme soutěžit v opozičních stranách, kdo to předloží první, takže my podpoříme všechny návrhy na vrácení a přepracování. Logicky bych to nechal hlasovat, pokud mohu, podle výše, o kolik se má snížit rozpočet, abychom mohli logicky my, kteří to podporujeme, hlasovat pro všechny návrhy, které zazněly.

Hlavní důvod je úplně jednoduchý, a není to jenom deficit, abychom řekli. Bez ambicí, bez priorit, bez nápadu, instantní rozpočet. Takový rozpočet nemůže rozumná pravicová konzervativní opozice podpořit. Tomu přece rozumíte. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane předsedo. Faktická poznámka pan poslanec Ferjenčík. A pak s přednostním právem pan poslanec Kalousek a paní poslankyně Schillerová. Ještě než vám dám slovo, pane poslanče, přečtu omluvy. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá od 17.00 hodin do konce pracovního dne a pan poslanec Jiří Běhounek od 19.15 do konce jednacího dne.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jenom jednu věc vypíchnout z toho projevu pana Stanjury a chtěl jsem poprosit paní ministryni, jestli by se tím mohla zabývat. Bohužel pan Faltýnek... Omlouvám se.

Mám jenom prosbu, abyste skutečně zkusila realizovat prosbu pana poslance Stanjury v té věci oddělení důchodů a zbytku sociálních dávek. Ono to dělá za prvé strašný zmatek u veřejnosti, když se každý rok ve zprávách prezentuje státní rozpočet a vlastně vyvolává to podle mě nenávist k Romům, protože lidi uvidí, že tam je 600 mld. výdajů na sociální dávky, a úplně neodůvodněně si část lidí myslí, že to je způsobené, že financujeme někoho, kdo nepracuje, a přitom reálně jde z drtivé většiny o důchody.

A druhý problém, který už není prezentační, je ten, že je obtížné sledovat vývoj toho ukazatele, protože když se zhoršuje vývoj rozpočtu, zhoršuje se ekonomická situace, narůstají výdaje na sociální dávky, ale důchody nejsou valorizované tak rychle, protože průměrné mzdy nerostou tak rychle. Takže vlastně ty dva trendy jdou proti sobě, a tím, že vlastně dvě kapitoly se zcela opačnými vývoji trendů jsou v jednom čísle, tak to úplně zamlžuje sledování vývoje.

Jinak bych chtěl doplnit, že spousta Romů pracuje. Je to velká většina, nicméně bohužel tento předsudek v naší společnosti je.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času faktické poznámky. Já bych poprosil Poslaneckou sněmovnu, než dám slovo panu poslanci Kalouskovi, aby kdokoli z vás má něco podstatného, co si potřebuje sdělit se svými

kolegy, aby to vyřešil v předsálí jednacího sálu, abychom dali prostor přednášejícímu k tomu, aby řekl, co potřebuje.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, budu poměrně stručný. Jenom dvě drobné poznámky k tomu, co tady zaznělo od mých předřečníků, a dvě poznámky k tomu, co říkala paní ministryně, když komentovala naši diskusi.

Co se týče pojmosloví – sociální dávky a starobní penze – ono to v tom rozpočtu je. Když se podíváte na rozpis, lze přečíst, tohle je celkový objem sociálních dávek a z toho jsou starobní penze tolik a invalidní penze tolik, to si prostě přečteme. Kdo si to přečíst chce, tak si to přečte. Pokud se dohodneme, že to přejmenujeme, tak to také není vyloučeno, ale asi není úplně přesné říkat, že to tam není, ono to tam je. A je to tam celá léta.

Prudký nárůst nemocenského pojištění, kterému se tady divil pan poslanec Stanjura, to je celkem logická reakce aparátu Ministerstva financí na politické rozhodnutí zrušení karenční doby. To je průmět rozdílu, kdy kdysi došlo k nějaké úspoře, no a teď zase dojde k nějakému nárůstu výdajů vzhledem k tomu, že dnes jsou samozřejmě mzdy a výpočet jejich nemocenské jinak, tak to dělá zhruba 8 mld. Nikdo z nás není schopen odhadnout, jaká bude nemocnost populace v příštím roce. To se odhaduje asi tak stejně dobře, jako se odhaduje položka pohřebné. To mě každý rok bavilo, když jsme měli prognózovat, kolik vydáme na pohřebné. To se taky nedá úplně prognózovat a ovlivnit. Ale že ten nárůst je tam způsoben karenční dobou, o tom samozřejmě není pochyb. Jenom podotýkám, že to je poslední reformní opatření, které ještě vydrželo ze všech povinných pojistných systémů, které tato vláda ruší, a přitom sama s žádným jiným nepřišla.

Poslední poznámku k tomu, co řekl pan poslanec Stanjura a kde bych si dovolil s ním nesouhlasit, byl hodnotící soud, kdy řekl, že rozpočet je nemastný neslaný, úřednický. Troufnu si říct, že ne. Troufnu si říct, že kdyby profesionální aparát Ministerstva financí sestavoval rozpočet bez jasného politického zadání, tak by to taková hrůza nebyla. Že by ten rozpočet byl technický, možná bychom v něm obtížně hledali priority, ale měl by mnohem větší národohospodářskou logiku, než má to, co máme na stole. Tohle není úřednický rozpočet. Tohle je komunistický rozpočet. Skrz naskrz komunistický rozpočet. Z tohoto hlediska je zcela pochopitelná podpora poslanců KSČM tomuto rozpočtu, tomu rozumím. Proč by komunisté neměli podporovat komunistický rozpočet? Možná trochu více údivu bychom mohli mít vůči poslancům ANO a ČSSD, ale koneckonců to je jejich rozhodnutí. Ale určitě to není technický a nemastný neslaný rozpočet. Je to komunistický rozpočet.

K tomu, co říkala paní ministryně k počtu státních zaměstnanců. Když se nás tady ptala, no, potřebovali jsme tolik a tolik učitelů, potřebovali jsme tolik a tolik policistů, potřebovali jsme tolik a tolik – teď už nevím čeho... (Hlas z pléna: Vojáků.) Vojáků, děkuji. No ano, to také nikdo nezpochybňuje. Ale prosím pěkně ta armáda státních zaměstnanců bude mít příští rok téměř 470 tisíc. A ještě před čtyřmi roky byla zhruba o 40 tisíc nižší. A já nezpochybňuji priority vlády, která prostě reaguje na bezpečnostní situaci a situaci ve školství a musí zvýšit počet učitelů a musí zvýšit

počet policistů. Ale pak někde jinde musí umět ubrat. Prostě ta vláda – je to stejné, jako když v rodinném rozpočtu se chystám na zahraniční dovolenou a přijde vítr a odnese mi střechu. Já v tu chvíli pravděpodobně neřeknu: no, já si musím půjčit, protože si přece neopravím střechu. Já v tuto chvíli pravděpodobně si odřeknu tu zahraniční dovolenou a opravím tu střechu.

Vy veškeré výzvy, milá vládo, které před vás přicházejí, řešíte výlučně extenzivně. Přichází výzva, to, co je teď, je konstanta a prostě extenzivním nárůstem ten problém vyřešíme. Ale to náš první předřečník, který tady mluvil od 9 hodin od ráno těch 16 minut, tak by řekl: no, tohle umí i ten cvičený foxteriér. Prostě je možné měnit priority, ale není možné ty problémy řešit extenzivním nárůstem. (Neklid a hluk v jednacím sále.)

A to je tak asi všechno, co jsem chtěl říct k tomu, co říkala paní ministryně. Protože hádat se tady v tomhle ruchu o konkrétních číslech a o tom, co je nebo není relevantní srovnání, v tuhle chvíli pokládám už za neefektivní. (Gongování.) To si nechme na nějaký soukromější seminář.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji panu poslanci Kalouskovi. S přednostním právem mám tady přihlášeného pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. (Gongování.) Hezký podvečer, dámy a pánové. Já bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů, hnutí ANO a ČSSD, navrhnout, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích po 19. hodině i po 21. hodině, případně i po 24. hodině.

Děkuji. (Ojedinělý potlesk v levé části jednacího sálu, neklid a hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož je to procedurální návrh, nechám o něm hlasovat. (Žádosti z pléna o odhlášení.) Je tady žádost o odhlášení. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám, já mám námitku o nehlasovatelnosti tohohle návrhu. Hlasovatelné je jednání a hlasování po 19. hodině, po 21. hodině. Možná vás překvapím, ale já to podpořím, protože si myslím, že o státním rozpočtu má být dneska rozhodnuto. Ale není možné rozhodovat o hlasování po 24. hodině, protože 24. hodinou končí jednací den. Už jsme to tady mnohokrát řešili. A tohle je úzus. Už jsme to tady mnohokrát řešili, proto je to nehlasovatelné. Je hlasovatelný návrh, že se bude jednat a hlasovat po 19. i po 21. hodině, po 24. hodině nikoliv.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: No tak já děkuji za tu vstřícnost pana kolegy Kalouska. Nicméně musím přiznat, že jsem to konzultoval s legislativou, která mi to takto dala a řekla, že je to v pořádku. I moji ctění kolegové, jako například bývalý předseda poslaneckého klubu Sklenák říká, že už jsme o tom právě několikrát debatovali a že si myslí, že to můžu navrhovat tak, jak jsem to navrhl. Nicméně samozřejmě pokud je s tím nějaký problém, tak v rámci dejme tomu snazšího projednání tohoto bodu a toho, že nechci strávit další hodinu debatou o tom, jaký návrh je správný, tak po 19. a 21. hodině, jestli mohu takto. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Odhlásit jsem vás odhlásil. Rozumíme všichni, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 50: přihlášeno 182 poslanců, pro 122, proti 23, zdrželo se 37. Návrh byl přijat.

Tak a teď se vracíme zpátky do rozpravy k bodu o státním rozpočtu. Do rozpravy je řádně přihlášen pan poslanec Jiří Kobza.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo. A poprosím Poslaneckou sněmovnu opět o to, aby pokud máte něco na řešení se svými kolegy, abyste to řešili v předsálí a tady dali prostor řečníkům, ať sdělí to, co chtějí sdělit. Děkuji.

Poslanec Jiří Kobza: Vážené kolegyně, vážené kolegové, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, já mám jeden takový osobní problém s rozpočtem. Já jsem dostal kapitolu 306 prostřednictvím zahraničního výboru, který to dostal ve stejný moment od Ministerstva zahraničních věcí, dnes v půl čtvrté odpoledne. Takže jsem absolutně neměl možnost nějakým způsobem si to prostudovat, a proto nemůžu podpořit rozpočet, který jsem neměl možnost zpracovat. Dvě hodiny zasedání tady a ještě k tomu prostě opravdu nestačí. Nejsem účetní, možná nemám takovou erudici jako moji ctění předřečníci, ale tuto kapitolu já nemůžu podpořit, protože prostě jsem neměl možnost ji prostudovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Richterová. Paní poslankyně Richterová není... (Z pléna: Je.) Je přítomna, už jde, pardon. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pár poznámek k projednávanému prvnímu čtení rozpočtu, které navážou na pana kolegu Stanjuru.

Já bych ráda, musím říct potěšeně, zareagovala na to, jakou váhu v jeho projevu měla sociální problematika, věci, které se ve finále dotýkají statisíců lidí, protože skutečně to největší bohatství země jsou prostě lidi, to jsme my. A nejvíc ztrácíme, když neumožníme to, aby byl využit potenciál zejména mladých lidí s různým znevýhodněním.

Dneska jsme země, která velice negativně přenáší začarované kruhy chudoby, znevýhodnění, špatných návyků. Jsme v podstatě velice špatní v tom pomoci dětem chudým, z různých problematických rodin, aby se z tohohle začarovaného kruhu vymanily. A tenhleten těžký životní start, kterým ve skutečnosti ztrácíme všichni, protože se pak replikují různé špatné vzorce, je možné prolomit.

Ráda bych upozornila, že jsou známé nástroje, byly v minulosti zpracovány řady studií, byly trošku prošlapány cestičky, kudy jít, ale zatím se tak úplně nepovedlo z nich udělat dálnice, takové ty, jakých stavíme 14 km ročně. My tohle musíme stavět právě i na tom sociálním poli, aby se tady za dvacet třicet let dalo dobře žít.

Takže mám návrh, ať se ten rozpočet reálně zaměří vedle jaksi udržování současného stavu na investice i na poli – já tomu říkám sociální infrastruktura. Dnes bohužel neumíme nic jiného než dávat peníze. Ale co pomáhá mnohem víc, je provázat chytrou, rychlou i finanční podporu se službami. A tyhlety chybějící koncepční navazující služby pro lidi v potížích jsou ten hlavní důvod, proč se nám nedaří protínat ty začarované kruhy.

Byly tady zmíněny dětské domovy, ústavní péče. Já bych to rozšířila. Podívejme se na to, že těch zhruba tisíc dětí, mladých lidí, kteří opouštějí ať už tu ústavní, nebo i pěstounskou péči, každoročně potřebuje nějak pomoct do začátku života. A my jim dnes dáváme maximálně jednu finanční dávku. Nejsou tam plošně garantované podpůrné návazné služby. Jsou některé kraje, kde to funguje lépe, co se týče startovacích bytů a podobně. Ale chci upozornit, že jako stát jsme schopni roky v podstatě investovat až v součtu miliony a miliony, ale potom v takovém tom kritickém, křehkém období necháme ty mladé lidi spadnout na úplné společenské dno. A je to časté, protože prostě mezi bezdomovci je zhruba 70 % lidí, kteří právě prošli třeba dětskými domovy.

Tato chybějící návazná podpora pro lidi opouštějící zařízení je též velice chatrná u psychiatrických pacientů, nebo třeba i u chybějící podpory, skutečně té reálné, včetně nějakého doprovázení při zajišťování bydlení, třeba i u lidí propouštěných z vězení, čili po odpykání trestu je velmi málo v tom velice nákladném a drahém systému zase dáme do toho počátečního začlenění lidí zpět do pracovního trhu, do společnosti.

Ráda bych tady apelovala na to, abychom třeba začali v té sociální infrastruktuře investovat například tím, aby se skutečně povedlo dojednat Ministerstvu financí s obcemi, že přispějí na výkon sociální práce při podpoře lidí, aby byli schopni udržet si běžné bydlení, aby se nám ve výsledku v budoucnu podařilo omezit naprosto zásadním způsobem doplatky na bydlení, které jdou často do příšerných ubytoven a skutečně do byznysu s chudobou. Ale bez té prvotní investice do sociální práce to nepůjde. To je první apel.

Druhý apel je, máme i kde začít. Víme z čísel, že máme zhruba 15 tisíc dospělých osob pečujících o děti do 15 let, které jsou na dávkách v hmotné nouzi. Z velké části je těchto 15 tisíc dospělých právě na těch ubytovnách nebo ve velmi nevyhovujícím bydlení. 15 tisíc lidí na 10 milionů obyvatel. To není zas tolik. My můžeme začít na tomhle čísle a už tím reálně pomůžeme protnout, rozetnout ty začarované kruhy, protože kvalitní bydlení znamená lepší školní docházku, menší stres a vyrovnání těch životních šancí.

Co se té podpory škol týče, tam je pak naprosto klíčové, aby vedle pouhých dotací, kterými nyní podporujeme třeba velmi účinný program obědů do škol, se to stalo právě skutečně všeobecně dostupnou státní politikou, aby chudé děti nebyly závislé na tom, zda jejich škola a jejich kraj jsou zapojeny do programu, ale aby tenhle účinný, pozitivně motivující nástroj byl skutečně všeobecně dostupný.

Vedle pozitivní motivace a podporu dětí přes obědy do škol, případně obědy pro školy, jak se také jiný program jmenuje, je ještě jedna věc, která v minulosti fungovala. Namísto nekonečných debat se můžeme podívat, jak v minulosti fungovaly příspěvky na dojíždění do školy. I to je totiž zase možnost pozitivně motivovat přes zpětné proplácení. Třeba u navštěvování středních škol je zřejmé, že to je velký důvod, proč těch několik tisíc mladých lidí z vyloučených lokalit se nakonec na střední školu vykašle.

Vedle příspěvku na dojíždění jako zase možné investice do skutečně hlubokých změn v tom, aby nám nepropadaly další a další generace mladých lidí do toho začarovaného kruhu, tak úplně podobně je možné se bavit o asistentech pedagoga pro znevýhodněné lokality, pro znevýhodněné žáky. Čili ne pouze o asistentech pro děti s postižením, ale pro ty děti a pro ty učitele bych zdůraznila, kde pedagogové skutečně nemohou suplovat všechny ty chybějící sociální, případně hygienické rozměry, které je potřeba mít zajištěné, aby děti pak mohly zvládat běžnou výuku. Tohle je jedna část. (Velice silný hluk v sále.)

A druhá sociálně infrastrukturní část je ještě doprovázení zpět do práce. Naprosto souhlasím s tím, co tady také zaznělo, že nejsou efektivní naše politiky zvané aktivní politika zaměstnanosti, různé rekvalifikační kurzy. Nikdo nevyhodnocuje, zda všechny ty certifikáty a osvědčení k něčemu přispívají. Ale co v mnoha zemích světa funguje, je skutečně motivování zprostředkovatelských, teď to bude znít ošklivě, ale agentury se jinde osvědčily.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já vás přeruším. Hluk v sále je opravdu nedůstojný jednání Poslanecké sněmovny. A vy všichni, kdo k mikrofonu chodíte, víte, jak je nepříjemné, když musíte mluvit do hučícího sálu. Takže vás poprosím o to, abychom se ztišili. Děkuji vám. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za zklidnění.

Skutečně jedním z velmi účinných nástrojů, jak snižovat dlouhodobou nezaměstnanost a jak lidi, kteří pracovní návyky ztratili nebo je nikdy nezískali, postupně začlenit, je takzvané sdílené zprostředkování práce nebo doprovázení zpět

do práce, kde jsou ať už organizace, nebo jednotlivci odměňováni za to, jak dlouho si ten člověk tu práci udrží, normální bonusy za to, že půl roku, tři čtvrtě roku, rok ten člověk, který byl dlouhodobě nezaměstnaný, pracuje. Je to něco, co funguje v jiných zemích. A přesně tenhle nástroj nám zoufale chybí, protože my veškeré břemeno té obtížné počáteční práce s lidmi, kteří nemají pracovní návyky, přenášíme na zaměstnavatele. A to nemůže fungovat. Jediné, kde to trochu funguje, jsou obecní podniky, například obecní technické služby a podobně.

A tam přece jen máme ještě jeden obrovský problém, a sice administrativní náročnost zaměstnávání osob v exekucích. Komunikace s exekutory například při zaměstnání 32 osob zatížených většinou osmi až deseti exekucemi třeba v Technických službách ve Varnsdorfu znamená celou jednu pracovní sílu na celý rok na plný úvazek, aby pouze přes datovou schránku komunikovala s exekutory. Čili namísto řešení jaksi nových a nových certifikátů a nevyhodnocovaných, patrně často velmi neúčinných rekvalifikačních kurzů se zaměřme ve státní politice a ve státním rozpočtu na to, jak budeme alokovat naše peníze, na tyto systémové změny, které nám zásadně chybí, a ve výsledku skutečně směřujme k tomu, aby to největší bohatství naší země, což jsou lidi, všichni říkají, jak lidé dnes v práci chybějí, tak abychom skutečně dali šanci těm, kteří mají nejrůznější znevýhodnění, a našim zaměstnavatelům, aby tyto lidi mohli realisticky zaměstnat, aby to celé nebyly vzdušné zámky.

Ještě jednou se vracím k těm dětem ze znevýhodněného prostředí. Pokud nebudeme schopni poskytnout účinnou podporu právě dětem opouštějícím ústavní zařízení a pěstounskou péči a pokud nebudeme schopni i v tomto navrženém rozpočtu velice cíleně financovat primární péči, práci s rodinami, které se dostanou do krize, a rychlou sanaci těch krizí, třeba i formou změny zacílení dávek mimořádné okamžité pomoci jakožto nástroje, který máme zavedený, nebo právě tím zvýšením příspěvku obcím, aby mohly skutečně intenzivně sociálně pracovat s rodinami, které jim pomůžou bydlet v běžném bydlení, pokud takovéto změny systémového charakteru neučiníme, tak se nechci dožít toho, co nás tady bude čekat za 20, 30 let v některých lokalitách naší země.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Jelikož neregistruji žádné faktické poznámky ani řádné přihlášky do rozpravy, nevidím žádná přednostní práva, končím obecnou... Faktická poznámka, prosím pana poslance Benešíka.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo, za trpělivost. Já budu velmi stručný. To, co popisovala paní poslankyně Richterová, jsou určitě velmi dobré, zásadní věci, které rozhodně přispějí ke zkvalitnění života v naší společnosti. Chtěl bych jenom upozornit, že celou řadu věcí, které zde popisovala, v České republice máme. A velmi často i daleko efektivněji než stát vykonávají nejrůznější organizace, např. diakonie nebo Charita České republiky. A to, o čem mluvil můj kolega Vít Kaňkovský ohledně posílení právě této kapitoly na sociální služby, tak to je přesně o tom. Naše charita v Uherském brodě zdaleka nedělá jenom terénní služby

a neobsluhuje, řekněme, dépéesky apod., ale poskytuje například poradenství. Stará se o matky v nouzi, atd., atd. Poskytuje hospicovou péči. Čili to jsou ty věci, které tady zazněly a mají návaznost s tím, co tady přednášel Vít Kaňkovský. Takže já doufám, že ten jeho návrh podpoříme, aby právě i tyto služby, které jsou rozhodně záslužné a dobré, se mohly rozvíjet.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se omlouvám za tuto faktickou poznámku, nicméně na Facebooku ČT 24 píšou, že rozpočet už prošel, tak jsem se chtěl zeptat, jestli jsem něco minul. (Oživení a smích v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Neregistruji žádné faktické poznámky ani řádné přihlášky do rozpravy. Přednostní práva také ne. Končím obecnou rozpravu. Poprosím o závěrečné slovo paní ministryni financí. Není potřeba. Závěrečné slovo paní zpravodajky? Není potřeba.

Poprosím paní zpravodajku, aby nás provedla procedurálními a jinými návrhy.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych v úvodu vás seznámila s tím, že faktických připomínek se zúčastnilo 21 kolegyň a kolegů a někteří opakovaně. A rozpravy se zúčastnilo 27 kolegyň a kolegů a z toho vyplynuly návrhy, které máme k prohlasování. Jsou to tři návrhy, které navrhují vrátit vládě návrh zákona o státním rozpočtu k přepracování. Vzhledem k tomu, že každý tento návrh má jiná doporučení, tak budeme hlasovat všechny tři návrhy tak, jak už tady byl požadavek. To znamená, že začneme tím, kde to přepracování se snižuje schodek o 40 mld., pak bude 23 a pak bude to třetí, které je bez částky a je v obecné rovině.

A na závěr, pokud neprojde ani jeden z těchto návrhů, bychom hlasovali o usnesení rozpočtového výboru. To je procedura, kterou navrhuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Je obecný souhlas s touto procedurou? Nechám o tom hlasovat.

Zahajuji hlasování o proceduře. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 183 poslanců, pro 183. Návrh byl přijat.

Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Dovolte, abych vám ještě připomněla vždycky ten návrh, o kterém budeme hlasovat.

Prvním návrhem, se kterým bychom se měli vypořádat, je návrh usnesení, které přednesl pan kolega Kalousek a zní: "Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu s následujícím doporučením. 1. Příjmy ponechat v navržené výši. 2. Výdaje snížit o 40 mld. korun. 3. Saldo vyrovnané. 4. Poměr investičních výdajů k celkovým výdajům navýšit z navržených 8,1 % alespoň tak, aby dosáhly poměru posledního roku hospodářské krize 2012, to je 9,2 %. To znamená, navrženou částku 122 mld. korun investičních výdajů navýšit alespoň na částku 150 mld. korun." Termín toho přepracování 20 dnů, což je v souladu s jednacím řádem, § 102.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Rozumíme všichni, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 183 poslanců, pro 52, proti 99, 32 se zdrželo. Tento návrh byl zamítnut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Přistoupíme k hlasování o druhém návrhu, který přednesl pan kolega Ferjenčík. A ten zní: "Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu a doporučuje vládě provést následující změny v základních údajů návrhu zákona o státním rozpočtu. A. Příjmy zachovat na dosavadní úrovni. B. Výdaje snížit o 23,7 mld. korun. C. Zachovat dosavadní úrovně kapitálových výdajů v absolutních číslech. D. Zachovat dosavadní plánované úrovně zvýšení prostředků na vzdělávání. E. Zachovat dosavadní plánované úrovně zvýšení prostředků na dopravní infrastrukturu. F. Zachovat dosavadní plánované úrovně zvyšování platů nízkopříjmových zaměstnanců." A termín rovněž 20 dnů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nechám hlasovat o tomto návrhu v hlasování číslo 53.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 184 poslanců, pro 84, proti 99, zdržel se 1. Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. A máme tady třetí návrh na vrácení návrhu zákona o státním rozpočtu, a to z dílny SPD, pan předseda Tomio Okamura. A sice: "Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu s následujícím doporučením, a to je 1. Sestavit vyrovnaný rozpočet, nebo alespoň snížit deficit. 2. Nezvyšovat výdaje na státní správu, tzn. nezvyšovat počty státních úředníků a náklady na činnost státních úřadů. 3. Nenavyšovat počty státních úřadů." Termín opět 20 dnů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: O předneseném návrhu na usnesení nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 54. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 54, přihlášeno 184 poslanců, pro 82, proti 99, zdrželi se 3. Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Teď už nám zbývá prohlasovat pouze návrh usnesení rozpočtového výboru. A já, pokud nebude námitek, už bych tento tisk nečetla, protože za prvé už jsem tak udělala v rozpravě a za druhé ho máte všichni písemně. Takže pokud není námitek, tak se pouze odvolám na to načtení, které jsem tu udělala.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zahajuji hlasování číslo 55. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, přihlášeno 184 poslanců, pro 101, proti 83. Návrh byl přijat. Děkuji. (Potlesk poslanců ze střední a levé části sálu.)

Tímto konstatuji, že jsme projednali bod vládní návrh zákona o státním rozpočtu v prvém čtení. Než přistoupíme k dalšímu bodu, přečtu omluvu pana Pavla Jelínka z dnešního jednání od 18.50 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

V tuto chvíli zahájíme bod

173.
Informace o jednání delegace Poslanecké sněmovny ve dnech 14. - 16. října 2018 v Ruské federaci

Prosím, aby se slova ujala pověřená zástupkyně navrhovatelů tohoto bodu poslankyně Věra Adámková. Ale s přednostním právem mám tady přihlášku pana předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý večer. Já jsem považoval za vhodné, abych k tomuto bodu vystoupil jako první. Mám nějaký čas, předpokládal jsem delší příspěvek, pokusím se ho nějakým způsobem zkrátit i z humánních důvodů, jsme tady celý den.

Já na jednu stranu musím říct, že když jsem si poslechl některá vyjádření komentátorů nebo navrhovatelů tohoto bodu, napadají mě slova jako neznalost, nekompetentnost, ale to v takovém rozsahu, že jsou stejnou měrou zarážející jako urážející vůči mé osobě. Ale jsem tady pět let, takže se přes to dokážu přenést a pokusím se nějakým konstruktivním způsobem informovat Poslaneckou sněmovnu o své cestě do Ruské federace.

Ta odpověď je poněkud širší. Mně by možná více vyhovovalo, kdyby prošel návrh zástupce pirátské strany, který se nazýval "parlamentní diplomacie předsedy Poslanecké sněmovny", který možná více odpovídal, ale budu se tedy držet v mezích informace o návštěvě Ruské federace. Všechno špatné pro něco dobré. Takže já bych

chtěl na druhou stranu poděkovat za příležitost k vám promluvit, co se týče vůbec zahraničních cest předsedy Poslanecké sněmovny, a seznámit vás s částí své práce, o které možná někteří z vás ani nemáte tušení, v jakém rozsahu probíhá. Koneckonců neměl jsem tušení ani já, když jsem nastupoval do funkce a přebíral ji po svém předchůdci.

Samotná cesta do... Nebo když aspoň stručně: Při koncepci zahraničních vztahů jsem vždy vycházel z toho, že je dobré mít dobré vztahy se svými sousedy, takže jsem se setkal se všemi předsedy okolních zemí. Jsme velmi aktivní v rámci Visegrádské skupiny, např. při summitu v Tallinnu jsem měl devět bilaterálních schůzek, a setkal jsem se v tuto chvíli s nadpoloviční většinou všech předsedů parlamentů Evropské unie a snažím se rozvíjet tyto osobní vztahy.

Samotná cesta do Ruska byla schválena organizačním výborem řádně, 27. 6. 2018. Byl tam pouze jeden doplňující dotaz ze strany pana místopředsedy Pikala, který byl zodpovězen, co se týče agendy zdravotního výboru, načež na stenozáznamu pan místopředseda poděkoval za výbornou informaci a oba dva zástupci pirátské strany hlasovali pro cestu do Ruské federace. Následně se o této cestě hovořilo ještě na druhém organizačním výboru v bodě Různé, kde vystoupil pan předseda Bartošek a pan předseda Kalousek, kde jsem jim samozřejmě poskytl vysvětlení, jakým způsobem bude vypadat program a jakým způsobem hodlám vystupovat na této cestě do Ruska.

Tato cesta byla jedna z nejlépe a nejvíce připravovaných v rámci mého působení. Více času jsme věnovali snad jen přípravě cesty do Spojených států, do Kongresu Spojených států, kde jsem byl po 23 letech první oficiální státní návštěva na pozvání svého protějšku Paula Ryana, kterého si pamatujete, který vystoupil zde ve Sněmovně, a tuto cestu považuji také zatím za nejdůležitější v rámci svého působení.

Za každou zahraniční cestou je moře práce, kterou možná ani nevidíte, zaměstnanců protokolu, zaměstnanců Poslanecké sněmovny. A já bych rád třeba tady jen na úvod řekl, ať si uděláte obrázek, co se děje, než se uskuteční taková cesta.

Jako první jsme písemně požádali Ministerstvo zahraničních věcí, aby nám poskytli určité teze, o čem je možné v Rusku jednat. Tyto teze – pro zajímavost, takhle to vypadá (ukazuje), to je materiál, který jsem obdržel z Ministerstva zahraničních věcí. A když potom půjdete po jednotlivých bodech, zjistíte, že o všech těchto tezích jsem jednal v souladu s materiálem poskytnutým Ministerstvem zahraničních věcí. Požádali jsme odbor mezinárodních vztahů Ministerstva průmyslu a obchodu o konzultaci a poskytnutí podkladů. Požádali jsme Kancelář prezidenta republiky, aby nám sdělili informace o výsledcích Česko-ruského fóra, které vzniklo na základě iniciativy prezidenta Zemana, a tzv. follow-up, co následovalo po setkání tohoto Česko-ruského fóra. Požádali jsme např. o minutovník cesty prezidenta v roce 2017, abychom měli představu, o čem jednal pan prezident v detailech. Proběhla e-mailová korespondence, co se týče kauzy sochy Koněva, kdyby náhodou přišla řada i na tuto kauzu v Ruské federaci. Proběhla schůzka s referentkou odboru Rusko – Ukrajina. Proběhla schůzka s náměstkem ministra Tlapou o ekonomickém vztahu Ruské federace. Proběhla schůzka s referentem pro Ruskou federaci. Proběhla operativní komunikace s velvyslanectvím v Moskvě k obsahu jednání. Byla

komunikace ohledně nóty Ministerstva zahraničních věcí, co se týče toho, že se Ruská federace obrátila na Ministerstvo zahraničních věcí v otázce pomoci návratu uprchlíků do Sýrie. Proběhlo asi pět jednání se zástupci občanského sdružení Memorial v České republice, Člověk v tísni, těch schůzek bylo asi pět. To je jenom zlomek toho, co se děje před každou cestou. Současně proběhly nadstandardní konzultace a na místě samém brífink s velvyslancem. Ty byly velmi podrobné, protože samozřejmě tahle návštěva byla složitá, protože žádný český předseda nebyl v Rusku deset let, ministr zahraničí třináct let a poslední setkání premiérů se uskutečnila za vlády premiéra Nečase.

Samotný program byl tvořen se stejnou pečlivostí. Budu reagovat na to, že jsem v médiích zaslechl, že byl někdo snad nedostatečně informován. Prosím vás, tuhle knížečku asi znáte. To je minutovník (ukazuje), to má každý člen delegace, určitě jste ho mnozí dostali, protože také cestujete do zahraničí.

K námitkám, že tento minutovník nebyl poskytnut dopředu. Prosím vás, tento minutovník se neposkytuje dopředu, protože je v něm na minutu napsáno, kde se který ústavní činitel nachází. Tedy z bezpečnostních důvodů tyto informace nebývají poskytnuty předem. Jestliže je v minutovníku napsána soukromá snídaně, nerealizoval jsem žádné schůzky se zástupci atomového lobby. Snídal jsem se svými kolegy poslanci v Českém domě. Tady se na jednoho dívám. (Posl. Janulík.)

Myslím, že tato cesta je spojena s více fámami, a nevím, jak bych to jinak slušně popsal, než je zdrávo. Samotný program byl koncipován jako vyvážený. Nesetkal jsem se s žádnou protestní nótou, s žádnou námitkou žádného z našich spojenců či partnerů. Naopak, já jsem hodně času strávil například diskuzí s rakouským předsedou Parlamentu Wolfgangem Sobotkou, který se chystá v listopadu do Ruské federace. Samozřejmě že se setká se svým protějškem předsedou. Hovořil jsem s polským maršálkem, inspirovala mě návštěva nizozemské předsedkyně Senátu, která se sešla také se stejnými osobami jako já. Byl tam Španěl, byli tam členové Bundestagu, kteří hráli s Ruskou dumou fotbal. Některé námitky, které jsem zachytil v novinách, jsou až úsměvné, protože jestliže je namítáno, že Bundestag reprezentoval v Rusku při fotbalovém utkání místopředseda a nikoliv předseda, tak proč tomu tak bylo? Protože předseda pan Schäuble je invalida a nehraje fotbal, tak tam byl místopředseda. Tak si myslím, že některé připomínky byly až nedůstojné. Můj francouzský protějšek de Rugy, se kterým se znám, se kterým jsem se osobně potkal, se stal v mezidobí ministrem životního prostředí a ta schůzka neproběhla, proběhne v lednu. Ale i francouzský předseda Parlamentu navštíví Ruskou federaci. Tolik velice stručně.

Samotný program se skládal nejenom z těch dvou schůzek s paní Matvijenko a pane Volodinem, ale za velice přínosné považuji své setkání se studenty vysoké školy MGIMO, za velice důležité považuji to, že jsem měl možno otevřít a zahájit výstavu o našich legionářích v Rusku, a to vše za situace, kdy několik dní před naší návštěvou vyšel v Rusku článek o T. G. Masarykovi a našich legionářích ve velmi negativním světle. A tato výstava proběhla ve státním Muzeu moderních dějin, což je veliký úspěch, a jsem přesvědčen o tom, že kdybych nepodpořil tuto výstavu svou osobní přítomností a nezaštítil ji jako předseda, tak by zřejmě v těchto prostorách tato výstava neproběhla.

To je, řekněme, ta informativní část mého vystoupení. Teď bych řekl tu druhou, edukativní, vzdělávací.

Celá návštěva vychází mimo jiné z koncepce zahraniční politiky, kterou schválila vláda už v roce 2015. Já budu citovat: "Česká zahraniční politika bude za současného stavu usilovat o konstruktivní spolupráci s Ruskou federací, zejména v ekonomické a kulturní oblasti, a o co nejširší kontakty s ruskou občanskou společností. Dlouhodobým cílem je překonat současné problémy a dospět k partnerským vztahům." Tolik citát platné koncepce zahraniční politiky ČR ve vztahu k Ruské federaci.

Jestliže je namítáno, že snad součástí naší návštěvy měl být požadavek na omluvu, což jsem zachytil také v médiích, tak bych rád upozornil na to, že jako Česká republika už jsme přijali smlouvu o přátelství s Ruskou federací. Ta smlouva se diskutovala zde v roce 1993. A opět vám můžu citovat, článek 9: "Zvláštní pozornost bude věnovat rozšíření styků mezi parlamenty. Smluvní strany budou vytvářet příznivé podmínky pro přímé styky a spolupráci na úrovni republik, oblastí a jiných samosprávných územních celků, měst a obcí ve všech otázkách náležejících do jejich kompetencí." Samotná smlouva obsahuje v preambuli tento text: "Přejíce si definitivně skoncovat s totalitní minulostí spojenou s nepřípustným použitím síly proti Československu v roce 1968 a s dalším neospravedlnitelným setrváváním sovětských vojsk na československém území, jehož materiální důsledky jsou řešeny příslušnou dohodou." Takže nejenže zazněla omluva v dobách Borise Jelcina, máme i uzavřenu smlouvu, která konstatuje protiprávnost a nelegitimitu našeho obsazení v roce 1968. Toto jsou všechno fakta, se kterými jsem vás chtěl seznámit.

Třetí dokument, který by si měl každý nastudovat, než začne mluvit a kritizovat naše vztahy s Ruskou federací, je rozhodnutí Rady Evropy. To je ten sankční seznam. Tady je napsáno: "Členské státy přijmou opatření nezbytná k zamezení vstupu na svá území nebo průjezdu přes ně." To je vše, co se týká... A pak ještě následuje část týkající se zmrazení finančních operací. Kdyby EU, kdyby Evropská rada chtěla dát tyto osoby do klatby, a že se s nimi není možné setkávat, tak by to tam jistě uvedla. Výklad, který si někteří u nás v ČR přisvojují, je naprosto nepřiměřený a neodpovídá vůli všech členských zemí. Já tady mám pro zajímavost – opět toto jsou všechno seznamy návštěv v Ruské federaci. (Ukazuje.) Tam bylo od 10. května do 20. června 48 návštěv vysokých představitelů EU. A to jsem odečetl myslím fotbal. Když odečtu fotbal, pořád to znamená, že každý týden Rusko navštíví dva až tři politici z EU. Nesnažme se vyvolat dojem, že je Ruská federace izolována a že nedochází k žádnému dialogu. Naopak, jednotlivé země, zejména země západní Evropy, udržují velmi pracovní a intenzivní kontakty s Ruskou federací. Byl jsem minulý týden v Paříži. Ve Francii Národní shromáždění má speciální velký výbor pro spolupráci s ruským parlamentem, pravidelně se setkávají. Jak jsem řekl, jejich předseda pojede do Ruska brzy.

My si sami sobě ubližujeme, když se snažíme být papežštější než papež. My nehájíme dostatečně české zájmy a záměrem té mé cesty nebylo nic jiného, než abychom srovnali krok a vyrovnali se zemím, jako je Německo, Francie, Nizozemí. Já bych se pozastavil nad návštěvou předsedkyně Senátu Nizozemí v Rusku. Vezměte si, jak velkou a bolestivou mají otevřenou otázku, co se týče sestřeleného letadla.

Přesto se navštěvují a přesto spolu jednají. Všechny tyto návštěvy usvědčují z omylu ty, kteří tvrdí, že sankční seznam je něco jiného, že je to zákaz provádět základní diplomacii a potkávat se na pracovní úrovni.

Třetí část mého vystoupení, které opravdu zkracuji vzhledem k pozdní hodině, já vás tady nechci trápit, ale já jsem si domácí úlohu připravil velmi pečlivě a jsem připraven odpovídat na jednotlivé otázky, tak ta třetí část už by jenom reagovala na některá prohlášení. Jsem přesvědčen o tom, že nikdy, asi nikdy neuspokojím všechny svými prohlášeními v Rusku. Pro některou skupinu by snad jediné uspokojující prohlášení bylo, kdybych tam opravdu vyhlásil válku.

Já se opravdu cítím uražen, jestliže někdo tvrdí, že jsem tam vystupoval v lokajském či poníženém postavení. Není to pravda. K dispozici jsou záznamy z těchto jednání. Jsem první předseda Poslanecké sněmovny, který tam jasně deklaroval pozici České republiky jako spojence, člena NATO a členské země EU. Já jsem tam řekl slova Skripal, Ukrajina a otevřel tyto otázky. Kdo tomu nevěří, může si najít Twitter Ruské dumy, kde přímo paní Matvijenko uvádí, že pan Vondráček hovořil o těchto tématech. A můj mandát není k tomu, abych tam samozřejmě tyto otázky řešil. Tyto otázky řešíme spolu se svými partnery. Nicméně jsme se shodli se svými protějšky, že můžeme vést oboustranně výhodný pracovní dialog.

A samozřejmě už samotná návštěva podpořila urychlení např. jmenování našeho velvyslance, který předal pověřovací listiny, což se předtím několik měsíců nedařilo. Prezident Putin ještě před naším příjezdem vydal prohlášení, kterým odblokoval komisi mezi naším Ministerstvem průmyslu a obchodu a ruským Ministerstvem hospodářství. S tímto předběžným požadavkem jsme do Moskvy jeli. Nejdůležitější dimenze našich vztahů tedy může začít fungovat. A diskuse s podniky v Rusku ukázala opravdu zanedbanost našich vztahů a ukázala problémy. Za jeden z největších přínosů své cesty, za největší přínos považuji své setkání s českými podnikateli, jejich reálné zkušenosti z Ruské federace, jak se tam Čechům podniká. My tam máme investice, my tam máme spoustu českých zástupců, kteří jsou vysoce ceněni ve svých oborech.

V souladu s politikou vlády České republiky, ke které patří politika lidských práv, jsem zařadil do své návštěvy i podporu jednoho projektu občanského sdružení Memorial, nad kterým jsem převzal záštitu v době, kdy jsem ještě o cestě do Ruska neuvažoval. Ten projekt se jmenuje Poslední adresa. My jsme skutečně umístili pamětní plaketu na dům, odkud byl odvlečen a následně popraven Čech Václav Pilař. Je to hluboký lidský příběh, navíc když jsem se na místě dozvěděl, že byli popraveni ještě další dva jeho sourozenci. Pro vaši informaci, německý ministr životního prostředí se setkal se školní třídou na Rudém náměstí, neformálně se setkal s komikem a kritikem, spisovatelem Lukem Mockridgem, německý ministr zahraničí se potkal s organizací Human Rights Watch. Já se se svým projektem, na který jsem hrdý, s tou Poslední adresou, cítím v dobré společnosti a na svoji záštitu jsem hrdý. Doposud tak žádný vrcholný představitel České republiky neučinil.

Považuji za důležitou i svoji debatu na škole MGIMO, kde se se mnou přišlo seznámit 200 studentů. Celá první řada byli čeští studenti, bylo jich tam osm. Měli velký zájem setkat se s předsedou Poslanecké sněmovny. Byli tam studenti

bohemistiky. A to jsou lidé, kteří jednoho dne budou zastávat vysoké funkce v ruské diplomacii. Já to považuji za to nejlepší poselství, jaké jsem tam mohl předat, když jsem s nimi diskutoval a vyměňoval si zkušenosti. Samozřejmě ta cesta byla složitá, já jsem vždycky říkal: furt ve střehu, je potřeba si hlídat každé slovíčko. A nezabráníte tomu, že by někdy byl nějaký výrok vytržen z kontextu. Na druhou stranu vás chci ubezpečit, a můžete se zeptat mých kolegů, kteří byli v té delegaci se mnou, že vždy vše bylo řádně vysvětleno. A je v tom i trochu skrytý humor, jestliže nyní naše média, která normálně označují takový Sputnik za dezinformační médium, nyní přebírají tato vyjádření a argumentují jimi proti naší návštěvě. Něco takového opravdu už uhlídat nejde, to už je útok ze všech stran.

Já nevím, co bych vám k tomu ještě dodal. Celé motto naší návštěvy bylo jedno – nemusíme spolu souhlasit, ale je dobré spolu mluvit. Ale proto tam musíte jet. Já jsem přesvědčený, že ta návštěva z hlediska nějakého hierarchického rozčlenění v rámci Ruska byla důležitá, že to, že jsem tam byl osobně jako předseda, znamenalo, že se podařil lepší a kvalitnější program i pro náš zdravotní výbor. Předpokládám, že k tomu bude někdo od nás ještě hovořit. Rozhodně jsme si tam v ničem nezadali, rozhodně je v pořádku, že český předseda parlamentní komory hájí české zájmy v Rusku.

Slyšel jsem námitku, proč tam tedy nejel některý z místopředsedů, třeba proč tam nejel pan místopředseda Filip. Při vší úctě k panu místopředsedovi, který zcela jistě také vždy hájí české zájmy v Ruské federaci, si nemyslím, že je vhodné, aby pouze jeden poslanecký klub a jedna strana měla něco jako monopol na naše vztahy s Ruskou federací. Já si myslím, že je dobré, že tam jel předseda. A já jsem na každém tom setkání, zvlášť pod dojmem diskuse v organizačním výboru, kdy respektuji námitky např. pana Kalouska, který v tom vidí symboliku, tak jsem vždy zdůrazňoval, že jsem zástupce parlamentu, který prošel svobodnými volbami, a máme zde devět politických stran a hnutí a názorově se různíme. Ovšem to je i ruská Duma, i zde funguje opozice, a proto je důležité, aby fungovala parlamentní diplomacie, aby ty parlamenty spolu komunikovaly. Považuji to za nejvhodnější nástroj, abychom byli schopni vést dialog s Ruskem. Mohl bych tady citovat předsedkyni nizozemského senátu, která řekla, že parlamentní diplomacie je ideální pro otevírání a řešení těžkých otázek. To naprosto podtrhuji, s tím naprosto souhlasím.

Poslední námitka, kterou si vybavuji z hlavy, že jsem s sebou nevzal novináře a že se teda neví, co se na té cestě dělo. Tady je jednoduchá odpověď. Moskva je pokryta veřejnoprávními médii. Na konci každého našeho setkání byl přítomen zástupce Českého rozhlasu a České televize. Já jsem je tam nemusel s sebou vozit. Novináře jsem vzal pouze jednou, a to při své cestě do Saúdské Arábie a Spojených arabských emirátů, protože tam nebylo mediální pokrytí. Nebo jsem tam snad měl vzít zástupce jiných médií, než je Česká televize a Český rozhlas? Měl jsem tam brát třeba někoho z Bakalových médií, aby to bylo echt, aby to bylo vyvážené? Já se proti tomu musím důrazně, důrazně ohradit. Ti lidé tam byli a kladli nám otázky a samozřejmě mají přehled, co se tam dělo.

Padala otázka, že jsem se neměl setkat s předsedy, ale třeba s místopředsedy. Já bych považoval za snížení váhy České republiky, kdybych se jako předseda potkal s místopředsedou. Bylo by to z mého pohledu nedůstojné. Kdybych se nesetkal

s předsedou, já bych do Ruska nejel. Ve všech zemích, ve kterých jsem byl, jsem se vždy setkal s předsedou parlamentu. Byla to moje druhá cesta, kdy jsem doprovázel výbor. Poprvé jsem tak udělal v Japonsku a díky tomu, že jsem byl s výborem pro obranu, tak se podařily schůzky s premiérem, předsedou parlamentu, a dokonce s korunním princem Naruhitem, který bude příštím rokem císařem. Tomu všemu pomáhá přítomnost předsedy Poslanecké sněmovny a zvláště v některých zemích je na to kladen velký důraz.

Závěrem chci říct, že se cesta, naše mise podařila. Jak agenda zdravotního výboru, tak agenda školského výboru, tak moje setkání s mými protějšky byla úspěšná a teď bude záležet už na jednotlivých ministerstvech, skupinách přátel např. u nás ve Sněmovně, v jednotlivých výborech, jak bude tato spolupráce pokračovat. Možná by to chtělo trošku zklidnit tu hysterii, protože ta schůzka byla opravdu v podstatě úvodní, zdvořilostní, neměla za cíl nic vyřešit, ale podpořila tak důležité věci, jako je třeba Česko-ruské diskusní fórum, které by se samozřejmě mělo věnovat i vypořádání se s naší historií, a samozřejmě jejím cílem by mělo být otevírání archivů a diskuse o sporných historických momentech. Tím odpovídám na námitku pana poslance Zaorálka, který o tom hovořil v České televizi. Přesně to jsme tam dělali. Takže poté, co bych naše vztahy přirovnal k nule, tak nyní si myslím, že máme možnost lépe chránit zájmy českých občanů a českého státu v Rusku. Záleží to jenom na nás.

Mám ještě asi dvanáct stran textu a vidím nesouhlasné pohyby hlavou, takže já bych spíš nechal promluvit druhé. Já jsem opravdu připraven, a myslím, že jsem dobře připraven, a navzdory pozdní hodině jsem připraven reagovat na všechny dotazy, které mi položíte. Ale znovu bych se chtěl ohradit, důrazně ohradit proti kritikům, kteří jedním dechem dodávají, že vlastně nevědí, o čem jsme tam jednali, a že jsme tam vůbec jednat neměli. Právě pro to, co všechno jsem vám teď řekl, jsme tam jednat měli.

Já vám děkuji za pozornost, asi mě ještě uslyšíte v průběhu dnešního večera. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezký večer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu předsedovi Poslanecké sněmovny. A protože to bylo vystoupení mimo bod, tak se ptám paní poslankyně Adámkové, jestli chce vystoupit na zahájení, i když je řádně přihlášena do rozpravy. Jestli máte úvodní slovo? Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, byla jsem připravena na úvodní slovo, ale protože došlo k tomu, že se ujal slova pan předseda Vondráček, tak jsem se samozřejmě přihlásila i do diskuze. Moje úvodní slovo by bylo shrnutím toho, že tato cesta byla rutinní cestou představitelů Parlamentu České republiky. Byla řádně schválena organizačním výborem, tak úplně nechápu tady některé věci. Ale možná je to proto, že jsme tu krátce a nejsme zvyklí úplně na všechno, co se v Poslanecké sněmovně děje.

Domnívám se, že je naprosto nezbytné, aby na úvodní, velmi zanedbané bilaterární vztahy, ať už to je s kteroukoliv zemí, mluvím naprosto obecně, jezdili

vysocí představitelé Parlamentu. Protože jednotlivé výbory nemají šanci v těch zemích, kde všude panuje trošku jiný systém, řekněme, mezinárodních vztahů, aby se setkali s lidmi, kteří mohou ovlivnit věci v rámci celé republiky. Ať už to je Ruská federace, nebo třeba jiné země.

Musím říci, že jsem byla velmi ráda, že jsme mohli doprovázet pana předsedu Vondráčka. Byla jsem kromě jeho setkání s podnikateli a jeho rozhovoru na MGIMO přítomna vlastně všem jednáním. Protože my jsme v té době měli jednání odborné, takže to jsme se úplně nekryli. A musím říci, že jsem byla velmi pyšná na to, jakým způsobem jednal, protože se domnívám, už taky na to mám věk, že jsem poměrně dobrým pozorovatelem lidí. Patří to i k mé profesi.

A pro mě nejdůležitější bylo, že oba dva diplomaté a politici, ať už to je paní Matvijenko, nebo pan Volodin, jsou velmi zkušení, ostřílení a rozhodně nejsou měkcí. A v obou dvou těch očích poté, co s nimi hovořil pan předseda Vondráček, jsem spatřila respekt. Protože pochopili, že přijel naprosto rovnocenný, hrdý představitel Parlamentu své země, kde, jak říkal on, nemusíme se shodovat, ale hovoříme – on tedy opravdu hovořil – o všem. A byl pro vaši představu prvním ze všech diplomatů západního světa, který řekl termín novičok. Nikdo před ním to neřekl. Ani Bundestag, ani Francouzi, ani Italové, nikdo. A já bych si velmi přála, kdybychom tady byli korektní a nedělali z toho opravdu nějaké věci, které jsou na bázi sympatií, antipatií vůči jednotlivým politickým subjektům. Protože my můžeme být opravdu hrdí na svého předsedu, protože nikdo jiný to nikdy neřekl, ani když tam hráli ten fotbal.

A jinak co se týče návštěvy toho Bundestagu. Tak za prvé oni udržují velmi dobré přátelské vztahy na bázi opravdu nejenom těch diplomatických, ale i přátelských a ten Bundestag tam jede za několik týdnů znovu. Setkávají se se všemi těmi, kteří jsou takzvaně na tom sankčním seznamu. A ten sankční seznam – já jsem se na to ptala v Bundestagu, tedy jejich legislativy, před dvěma dny, protože jsem v tom chtěla mít jasno. Samozřejmě nevím všechno. A oni řekli, že to pro ně znamená, že s nimi neobchodují, nikoliv že je nenavštěvují. Takže je potom dobré, kdybychom opravdu sladili své kroky.

Dvakrát pan předseda Vondráček zopakoval, že jsme součástí Evropské unie, že jsme součástí NATO, že plníme své závazky ke svým spojencům, a řekl naprosto konkrétně panu Volodinovi: to snad pochopíte. A on samozřejmě řekl ano. A opět v těch jeho očích byl respekt, protože nikdo předtím s ním takto jasně nemluvil.

Chci jenom říci, že jsme tam jeli řešit samozřejmě odborné věci zdravotnické. A bez toho, že bychom doprovázeli pana předsedu, bychom nedomluvili to, co je pro naše lidi velmi důležité, a to jsou závažné zdravotní problémy, ať už to je našich občanů, kteří tam pracují, nebo tam jedou jako turisté. A bohužel musím říct, že co mě velmi překvapilo. Informační pool na našem velvyslanectví je velmi chudý. Oni opravdu ne, že by nechtěli, ale oni v současné době nemohou dát našim občanům, ať už jsou tam z jakéhokoliv důvodu, validní informace, protože je prostě nemají. To pro mě bylo tedy ne úplně dobré zjištění, ale je to pravda. Takže my už jsme tam začali v tom zdravotnictví samozřejmě dělat určitý systém, aby mohli poradit našim občanům v závažném, opakuji, v závažném zdravotním postižení.

Samozřejmě jsem hovořila jak s výborem pro zdravotnictví ruské Dumy, tak se zástupci Ministerstva zdravotnictví a samozřejmě i na úrovni dvou základních velkých institutů odborných jak pro chirurgické obory, tak pro interní obory. Takže kdybyste cokoliv k tomu kdokoliv se chtěl zeptat, tak po té odborné stránce vám samozřejmě cokoliv sdělím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupkyni navrhovatelů a otevírám rozpravu, do které je jako první přihlášen pan kolega Janulík. Zároveň ho požádám, aby se stal zpravodajem pro tento bod, protože je první vystupující. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Ano děkuji. Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Kolegyně, kolegové, no, bylo to asi poměrně vyčerpávající. Já nemám, co bych moc dodal k tomu. Jenom snad k tomu pár subjektivních postřehů.

Myslím si, že si to vůbec nezasluhuje tu pozornost, která se tomu dostává. Kdyby si to zasluhovalo tu pozornost, tak jedině snad v pozitivním slova smyslu. Protože to, co já jsem tam zažil, co jsem tam viděl a jak jsme tam vystupovali, s jakými pocity jsme odjížděli, tak já jsem na to hrdý. Ne že bychom se, jak jsem někde zaslechl, měli stydět a že to bylo ponižující a ostudné. To je teda opravdová nehoráznost z některých úst našich kolegů! To si opravdu vyprošuji. Protože celý ten dojem, který jsme tam – a já předpokládám, že to potvrdí, že to není jenom můj subjektivní dojem – který jsme tam zanechali, je vysoce pozitivní. My jsme se nevyhnuli tak, jak se mnozí jiní pokrytecky tváří, že ta témata neexistují, tak náš předseda ta témata zmínil. Dokonce předseda Dumy to ocenil a řekl, že ano, že to prostě jsou sporné body. Ale nebudeme se tvářit, že neexistují. Prostě řekli jsme, které to jsou, alespoň ty hlavní, a prostě takto to je, to je život. Ale to nám přece nemůže bránit v tom, abychom se pracovně setkávali.

Mimochodem ujišťuji vás, že jsem se přesvědčil, že si tam Evropa opravdu podává dveře, jezdí tam jedna delegace za druhou. Mnozí tam čile obchodují, přestože existují nějaké sankce. Doporučoval bych opravdu třeba kolegům z pravé části, aby se zeptali podnikatelů, protože tak rádi hájí podnikatele, jaký je názor našich podnikatelů, kteří podnikají v tom Rusku. Protože oni samozřejmě mají tu hmatatelnou dennodenní zkušenost v tom, jak se dají sankce obcházet zejména ze strany třeba italských, francouzských nebo německých firem. Takže my jsme zase v tomto smyslu papežštější než papež a zase budeme hájit nehájitelné, a až prostě přijde na to sčítání, tak zjistíme, že jsme někde hluboce vzadu. My jsme se opravdu jenom snažili dohnat krok s těmi našimi partnery z Evropské unie. To tam zaznělo pregnantně, že jsme prostě neochvějná součást Unie a NATO, a jsme pro naše partnery jednoznačně čitelní. Tedy v tomto smyslu jsou veškeré vaše námitky naprosto liché.

Pak teda musím říct svůj dojem. Po dlouhé době mnoha desítek let jsem navštívil Moskvu a je to neuvěřitelné, jak se dokáže země změnit.

Ale co bylo třeba přínosem, když zaznívají ty otázky, proč tam byl třeba výbor pro zdravotnictví. No, já bych řekl některým kolegům, zejména kolegům lékařům.

Byli jsme ve Višněvského institutu. Všichni, kdo mají alespoň první zkoušku z chirurgie, tak vědí, co je Višněvského balzám. On byl vynikající chirurg, který samozřejmě ve válečné době získal ty obrovské chirurgické zkušenosti. Tak jako v mnoha jiných zemích jsou váleční chirurgové ti nejlepší lékaři potom v civilu. A založil tam potom výborný institut, který má opravdu špičkovou úroveň. Takže my jsme viděli všechny údaje, prošli jsme si to, byli jsme z toho opravdu velmi překvapeni. Další institut, který jsme viděli, byl kardiologický, nebo kardiochirurgický institut, kde se dělá pět tisíc operací na otevřeném srdci ročně. Dokážete si, kolegové lékaři, představit, co to číslo znamená. Takže přijímal nás sám akademik pan profesor Bokerija a viděli jsme, jak pracují, na čem pracují, s čím pracují.

A řeknu vám, že můj dojem z toho je, že Evropa se snažila odstřihnout Rusko, ale mám z toho pocit, že Rusko spíš odstřihlo Evropu. Protože Amerika se rozhodně nezachovala takto. Protože alespoň tyto lékařské instituty, které jsme viděli, jsou kompletně vybavovány ze Spojených států za ceny výrazně nižší než z Evropské unie a jsou vybaveny na špičkové úrovni. Jejich lékaři se erudují na nejlepších amerických klinikách, jako na Mayo Clinic a tak dál. A naopak Američani jezdí k nim.

Samozřejmě jsme jednali i o tom, že by tam třeba mohli jezdit naši zejména mladí lékaři bezprostředně po promoci nebo v základním kmeni, aby se naučili věci, které my už můžeme znát jenom z knížek, protože oni se samozřejmě setkávají s případy medicínskými, které my už nemáme šanci vidět a pravděpodobně nikdy vidět nebudeme než samozřejmě nějakým náhodným způsobem. Člověk v tom nemůže získat nějakou zkušenost ani rutinu, a pokud se s tím dokáže seznámit kdekoli jinde na světě, je to jedině přínosem pro naše pacienty.

Samozřejmě jde o to, že tam opravdu žije a pracuje velké množství našich občanů, zmíním zrovna třeba podnikatele, kteří řeší dennodenní problémy, které přináší život, tzn. nemoc, úraz, a necítí se tam vůbec nijak komfortně, a to už tedy dlouhou dobu, a samozřejmě byli z tohoto hlediska naším státem víceméně zanedbáváni.

Musím říct, že mě velmi překvapila úroveň, vynikající úroveň našeho velvyslanectví, to je opravdu neuvěřitelný areál, a samozřejmě máme tam výborného reprezentanta. Pan velvyslanec Excelence Pivoňka byl velice rád, že tam někdo konečně na této úrovni zavítal, aby se přesvědčil o tom, jak to tam je, a povýšil nějak vztahy na jakousi adekvátní úroveň, alespoň na tu, kterou mají třeba ostatní státy sedmadvacítky, osmadvacítky, nebo alespoň ty rozhodující. Vidět to negativně považuji opravdu za dehonestaci.

Mohl bych tady pokračovat ještě hodiny a hodiny o těch pozitivech. Samozřejmě já jsem nějakých moc negativ nezaznamenal. Samozřejmě jsem, tak jak říkal pan předseda, furt ve střehu, protože samozřejmě patřím ke generaci, která s tím nemám úplně nejlepší zkušenost i osobně, takže toho ruského medvěda je potřeba obezřetně pozorovat a nenechat se nijak ukolébat, ale rozhodně to neznamená, chtěl bych říct zejména kolegům, kteří jsou krátce a svět vnímají hlavně virtuálně, že ono je potřeba zvednout hlavu od počítačů a monitorů a někam se zajet podívat. A řeknu jim, že Rusko tady bylo, je a bude. My se nemůžeme tvářit, že to tak není. Je to obrovská

země. Ta rozloha je šokující, možná díky velkým prostorům samozřejmě v jejich primární lékařské péči jsou úplně jiná měřítka a jiné poměry. Snažit se tam implementovat náš pohled na věc je trošičku zavádějící. Díky tomu, že jejich pacienti mají třeba úplně jiné vzdálenosti, tak potom oni vidí onemocnění v úplně jiných stadiích atd., atd. To je ryze specifická otázka.

Ale výtky, které jsem dosud zaslechl, jsou opravdu, řekl bych, hodně mimo. Takže jak jsem tady kdysi před lety řekl, pláčete hezky na cizím hrobě, ale dokonce jste ani hřbitov netrefili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janulíkovi. Stane se zpravodajem pro tento bod. Ptám se, jestli paní kolegyně Adámková v rozpravě chce vystoupit. Je tomu tak. Ještě než jí udělím slovo, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Omlouvá se do konce jednacího dne pan místopředseda Okamura, dále paní poslankyně Šlechtová od 8.15 do 19.00 hodin, resp. z důvodu návštěvy lékaře, kolegyně Matušovská od 18.50 do konce jednacího dne, paní poslankyně Jarošová z osobních důvodů do konce jednacího dne a pan poslanec Bláha také do konce jednacího dne.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, teď ještě jednou, a to proto, abychom si už pak řekli konkrétní věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se, paní poslankyně. Jak jsem četl omluvy, zapomněl jsem na faktickou poznámku pana kolegy Benešíka. Omlouvám se mu. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce. Dobře. Pokud počkáte, tak... (Domluva poslanců mimo mikrofony.) Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji. Omlouvám se za působení zmatků, ale hlásil jsem se elektronicky. Já bych jenom krátkou glosu na to, co tady zaznělo.

Myslím si, že bylo dobře, že pan předseda Vondráček vystoupil. Myslím si, že celou řadu věcí vysvětlil, osvětlil, a je to tak dobře. Nicméně musím paní předsedkyni Adámkové říct, že on nebyl první, kdo mluvil o novičoku. To byl bohužel Miloš Zeman, který Rusům poskytl nepravdivou informaci o tom, že ho umíme vyrobit, a ti toho dodneška drze zneužívají.

A druhá věc je, ta záležitost ohledně sankcí. Já mám takový dojem, že už jsem na toto téma tady mluvil. Evropská unie včetně některých jiných dalších západních zemí zavedla vůči Ruské federaci sankce, ale pouze na zbrojní výrobky, prostě na prostředky, které se dají použít ve válce, anebo na výrobky, které mají dvojí využití. Mají i mírové, ale mohou mít i válečné. A to se týká opravdu malého zlomku výrobků, které do Ruské federace kdy třeba i z České republiky šly. Ty sankce uvalila Ruská federace na normální spotřební zboží, potraviny atd. vůči zemím EU včetně

České republiky. To, že se některé západní firmy snaží obejít sankce, je pravda, ale oni neobcházejí sankce vlastních zemí, protože ty se drtivé většiny vývozu absolutně netýkají, oni se snaží uplatnit své výrobky právě tím, že obejdou ty sankce ze strany Ruské federace vůči nám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Janulík také s faktickou poznámkou. Paní poslankyně Adámková ještě posečká.

Poslanec Miloslav Janulík: Nebudu zdržovat. Jenom bych kolegovi Benešíkovi. V zásadě má pravdu, ale ne tak úplně, protože třeba Italové tam prodávají zbraně. A to jsme slyšeli od našich podnikatelů. Není to tak úplně pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Věra Adámková s řádnou přihláškou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji. Musím mít jednu doplňující. Nepočítali pana prezidenta Zemana, protože on tam byl na multilaterálním jednání a to oni nepočítali. Vím o tom, máte pravdu, ale ne úplně.

Jenom jsem chtěla říct, jaké jsme řešili opravdu věci, aby kdo je tady třeba s nějakými znalostmi ze zdravotních problémů, věděl, že jsou to věci velmi důležité.

Možná že někdo v rodině máte někoho mladého, perspektivního, který pracuje na vysokém postu, má třeba umělou chlopeň. Na nás se obrátilo několik zaměstnanců nadnárodních koncernů, že mají nabídku mít kontrakt v Ruské federaci a že vlastně nevědí, jestli s tou chlopní tam mají jet. A já se vám přiznám, že do doby, než jsem tam byla, tak jsem to nevěděla také, protože samozřejmě fama crescit eundo a dlouho jsme tam ty styky neměli, nevěděli jsme o tom. Teď už to vím a vím, kam eventuálně poslat, a už to má i naše ambasáda ty informace.

Další věci, prosím vás, které tady už zazněly, to je spolupráce s Mayo klinikou. Kdo nemáte povědomí o medicíně, prosím vás, Mayo klinika je Mekka medicíny pro nás, ať už to jsou chirurgické obory, interní obory, gynekologie, prostě Mayo klinika je opravdu takový top světa. Tak prosím vás, nejenom že oni by chtěli spolupracovat s Mayo klinikou, ale Mayo klinika spolupracuje s nimi aktivně. Což znamená, že samozřejmě zájem je tam minimálně opakovaný.

Další věcí, která vyplynula dneska, podělím se o ni s vámi jako s horkou novinkou. Šest let posledních, a skončilo to loni, probíhala velká studie HAPIEE, to je mezinárodní epidemiologická studie College of London, která byla dělaná s velikým epidemiologickým centrem v Novosibirsku, které patří od 80. let minulého století k těm nejlepším na světě, a s Českou republikou, a to proto, že nejlepší epidemiolog kardiovaskulárních chorob na světě je Čech. A protože to tak bývá u nás, žije v Londýně. A ten Londýn ho platí tak dobře, že on se pravděpodobně nebude vracet. To tak bývá taky běžně. A prosím vás, poté, co tato studie skončila, tak

College of London má veliký zájem o pokračování. A byli dokonce v tom Novosibirsku. A před naší návštěvou tam byly ty vztahy takové, že Novosibirsk nevěděl, jak s Českou republikou, jestli tam vůbec přijedeme, nebo jestli budeme komunikovat, nebo ne. Pokračování této velké několikaleté mezinárodní studie, dneska jsem s nimi hovořila, najednou má zelenou. Dneska jsem měla být v Londýně, ale protože byl zařazen tento bod, abyste viděli, jakou mu klademe důležitost, tak jsem zrušila setkání v Londýně, zrušila jsem zahájení Česko-britských kardiologických dnů v Londýně, abych mohla být tady, protože jsem tam byla. Kdybyste se chtěli zeptat, tak nejlépe zeptat se nás a ne novinářů.

A už jsem vyslala vzkaz do Londýna, že další jednání bude možné, a paradoxně i Novosibirsk už jim volal, že ano, že Česká republika už je opravdu hrdá a pravděpodobně ty další věci budou možné, protože došlo k tomuto jednání. Což je další věc, která je takový byprodukt. Vám se třeba bude zdát úsměvná, ale pro mezinárodní výzkumné týmy je to velmi důležité. Paradoxně pro Novosibirsk nebyl problém Londýn, ale Praha.

A abyste měli představu, jaké tam byly hluboké opravdu díry ve věcech, tak představte si, že zaměstnanec naší ambasády, absolvent MGIMO, hovořící naprosto plynně rusky, žijící tam deset let, potřeboval se svým dítětem zdravotní ošetření. Obrátil se na tu jejich databázi, co tam měli, a dojel do nemocnice, která nikdy neměla dětské oddělení. Tak třeba i ta naše návštěva – v tom případě on byl rád, protože prostě je to opravdu trošku jinak.

A já se domnívám, a už jsem to říkala opakovaně, že politika je o hovoru, zdraví je apolitické, protože nemocní jsme všichni. Úplně zdravý tady není nikdo, to vám můžu garantovat, i když si to třeba zatím myslí. A aby kvůli řekněme nadneseným problémům nebo neřešeným problémům naši lidé nakonec nemohli třeba pracovat na svých pozicích v mezinárodních firmách, by mně přišlo opravdu malé, hloupé a úsměvné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Věře Adámkové za její vystoupení a budeme pokračovat v diskusi vystoupením pana poslance Jana Lipavského. Připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Dámy a pánové, pane předsedající, já bych asi nejdřív poděkoval panu předsedovi Sněmovny za to jeho úvodní vystoupení, protože to byla asi první souhrnná jakási informace, které se nám o té cestě dostalo v takovém rozsahu a v takovém detailu. Nicméně mám několik otázek a mám několik bodů. Koneckonců asi jsem to já, kdo víceméně inicioval toto dnešní jednání, takže bych se k tomu měl i vyjádřit.

Hovořil jste o lokajství a sám jste se víceméně usvědčil z toho, že jsme v té pozici, protože pokud Rusko nebo Moskva odmítaly přijmout našeho velvyslance, zdržovaly přijetí pověřovacích listin a odblokovala to až vaše návštěva, tak krok, který bych v diplomacii považoval za naprosto samozřejmý, byl podmíněn nějakou další akcí.

Kontakt s opozicí. Hovořil jste o tom, že vaše cesta proběhla v rámci koncepce zahraniční politiky, ale zároveň jste mluvil o tom, že jste neměl žádný kontakt s opozicí. Já velice si vážím těch cedulek, to je skvělý projekt. Ale když tam byl teď například představitel USA, tak šel položit věnec na most, kde byl zastřelen významný opoziční politik. Takové gesto tam prostě nebylo. A v situaci, kdy my jsme byli Ruskem, nebo Sovětským svazem, pardon, Sovětským svazem okupováni, byla nám sem dovezena nesvoboda, tak bychom měli dát najevo, že nám záleží na tom, aby alespoň nějaké zárodky svobody a opozice byly v Rusku pěstovány.

Mluvil jste o tom, že Ruská federace není izolována. To máte naprosto pravdu. Ten seznam těch cest to dokládá. Ale Ruská federace se politicky snaží izolovat nás, dlouhodobě nepřijímají žádné návštěvy na úrovni exekutivy. Jediný, kdo tam jezdí, je Miloš Zeman. A jaksi předseda Poslanecké sněmovny není ta exekutivní role. V té souvislosti by mě zajímalo a byl bych rád, pokud byste na to odpověděl, vlastně kdy a od koho přišlo tedy pozvání na tu vaši cestu. A samozřejmě ocením, pokud byste dal k dispozici i ten konkrétní seznam nebo nějaký zápis z těch schůzek. Ale samozřejmě to není věc, která musí proběhnout na tomto jednání.

Jako z hlediska české zahraniční politiky já vnímám velice problematicky, že nemáme v zahraničí jeden hlas. De facto máme dnes čtyři ministry zahraničních věcí. Máme tedy již konečně pana Petříčka na Ministerstvu zahraničních věcí v Černínském paláci, máme prezidenta, který realizuje úplně vlastní osu politiky, víceméně na truc vládě. Máme politiku, kterou představujete vy jako předseda Poslanecké sněmovny. A já bych chtěl říct, že velice pozitivně vnímám například vaši cestu do USA nebo i tu iniciativu s rakouským parlamentem. A myslím si, že je nefér, když jste byl obviňován za cestu do Saúdské Arábie. Jel jste tam v situaci, kdy samozřejmě bylo jasné, že ten režim je problematický v mnoha místech, válka v Jemenu a tak dále, ale běžel tam nějaký dialog, takže takové ty pokusy něco na vás hodit, se přiznám, nevnímám jako férové.

Ale v té nejvyšší politice já prostě vnímám, že váš přístup k tomu, jaký máte přístup k Rusku, není úplně rovný. Je lokajský. Když prostě prezident Zeman, který je velice proruský a pročínský, rozesílá inaugurační pozvánky, vy jste mu vyšel vstříc. Když jsme měli mimořádnou schůzi k novičoku, vy jste byl součástí té obstrukce, kdy kolegové z ANO jaksi tady seděli, ale nebyli přihlášeni, takže se schůze přerušila. Tím pádem 14. schůze nám tam dodnes visí, už se pravděpodobně na ni nikdy nedostane. Když proběhla schůzka nejvyšších ústavních představitelů, tak vy jste mohl říct: já jako představitel parlamentu trvám na tom, že chci, aby tam byl můj kolega ze Senátu. To jste neudělal. Nebo aspoň jste nevylobboval, že tam musí být paní místopředsedkyně Senátu. A nyní jste jel na cestu, a já se k tomu teď dostanu, kde bylo několik problematických výroků. A stejně tak vnímám velice negativně vaši dnešní reakci na vtipkování prezidenta Zemana o likvidaci novinářů. Ha, ha, ha, v Rusku jich od roku 2000 bylo zabito sto třicet. Sto třicet.

A co jsme se tedy dočetli v médiích. Vedl jste úvahu na téma sankcí. Pomohly něčemu tyto sankce? V rámci EU je možné rozproudit diskusi na toto téma. Samozřejmě to je přesně to, co Rusové chtějí slyšet. Chtějí nabořit evropskou jednotu, která stojí na tom, že Rusko anektovalo násilně Krym, rozpoutalo válku na

Ukrajině, kde je deset tisíc mrtvých, a má neustále vojenská cvičení, ohrožuje Pobaltí, naše státy Evropské unie a potenciálně i nás.

A stejně tak bych se vás chtěl zeptat, jakým způsobem byl míněn víceméně výrok, já ho teď odcituji: "Já také čtu noviny a chci vás ujistit, že česká média nevyjadřují mínění většiny českých občanů. Jde o novou generaci, která nemá podrobné informace o Rusku, neučila se ve škole ruštinu. Věřte mi, že většina Čechů nejsou tací, jak je ukazují média v Evropě." Opravdu jako, to by mě tedy zajímalo, co a kdo tedy vyjadřuje tu vůli občanů. Já si myslím, že naštěstí doposavad máme i v České republice svobodná média, proč by tedy nemohla vyjadřovat jejich vůli. Takže pokud byste na toto mohl nějakým způsobem zareagovat, tak bych byl velice rád.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Lipavský. Vyvolal dvě faktické poznámky. První byla poslance Davida Kasala a potom pan předsedy Vondráčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Vážený pane kolego Lipavský, prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se. Nikdy nepoužívám tak silná slova, ale to, co tady slyším o lokajství – vy jste tam nebyl. Nevím, z čeho čerpáte. Fakt nevím, z čeho čerpáte. Já jsem tam byl u toho jednání. To jednání trvalo místo hodiny hodinu čtyřicet minut, bylo to natáčeno kamerami. Tak si to klidně můžete z toho Twitteru stáhnout. A já jsem obdivoval pana předsedu, jak před kamerami volil každé slovo a jakým způsobem jednal. A přenesl jsem se do roku 1968, kdy jsem ještě nebyl na světě, když tam byli naši představitelé – nemusíte se mi smát do očí, nemusíte – když tam byli naši představitelé, a uvědomil jsem si, jak to bylo, když tam Kriegel nic nepodepsal. Protože ono když tam sedíte a jste proti té ruské straně, ono to není tak jednoduché. Ale žádné lokajství jsem tam neviděl. Měl byste se omluvit! (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Kasalovi a nyní s faktickou poznámkou pan předseda Poslanecké sněmovny. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já to zkusím zklidnit a vejít se do dvou minut. Myslím, že je zcela v pořádku, když se bude používat slovo asertivita. Při těch jednáních je dobré prostě postupovat asertivně. Postupuje tak i druhá strana. A když to dělají oba, tak to nebrání tomu, abychom měli korektní vztahy. Já samozřejmě nemůžu podle vašich představ uskutečnit program, jaký byste si vy představoval. A já jsem si zvolil projekt Poslední adresa, silně lidský příběh, který humanizuje miliony, statisíce popravených totalitním stalinistickým režimem, nešel jsem na most, kde zahynul Boris Němcov. Ani není možné, prostě, znovu si to říkám, nemůžu vyhovět všem.

To, že se nedaří domluvit schůzky na exekutivní úrovni. Ano, to je ale přesně ono, a proto jsme tam jeli, aby se to změnilo. A prosím vás, tak to je. Tak je to všude ve světě, všude v diplomacii ve všech zemích světa. A proto je ideální pozice předsedy Poslanecké sněmovny, proto je ideální pozice předsedy parlamentu, který se skládá z více stran. Samozřejmě, že v té delegaci na druhé straně stolu byli i zástupci opozice. S panem Volodinem tam seděli i zástupci opozičních stran. Tam neseděl jenom pan Volodin.

Děkuji za poznámku k Saúdské Arábii. Já jsem tam opravdu jel za situace, kdy Saúdská Arábie přiznala Izraeli právo na existenci, kdy se začíná otevírat ekonomika, kdy jsme viděli, že Rijád se mění, ženy mohou řídit auta, mají tam teď už i kina, kde můžou ženy a muži chodit společně. Věc nebývalá. Tady ta naprosto morbidní, nevím, jak to nazvat, prostě středověká záležitost, a to vražda, to je incident, který to samozřejmě zásadním způsobem naruší. Mezinárodní společenství to nepřejde jenom tak.

Prosím vás, v Rusku jsem byl úplně poprvé v životě. Já nemám s Ruskem nic společného. A když to tady poslouchám, tak je to ještě o Rusku, nebo je to o Zemanovi, tady tahle ta debata? Já to pořád beru, že se bavíme o parlamentní diplomacii a o cestě do Ruska.

Ohradil bych se proti obstrukci ke schůzi o novičoku. Prostě lidi nepřišli do práce. Já nevím, co jiného bych dělal. A já jsem mohl počkat klidně hodinu. Pak se ještě 11.40 hlasovalo a pořád vás bylo málo, těch, kteří jste tu schůzi chtěli.

O sankcích jsem hovořil –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, přihlásil jste se k faktické poznámce. (Ano.)

Nyní faktická poznámka pana kolegy Lipavského a Farhana Kamala, potom pana... (Ke komusi v pravé části sálu:) Víte to, pane předsedo klubu, že elektronická přihláška má přednost? Já za to nemohu. Musím dát podle pořadí, jaké mám v elektronických přihláškách. Pan kolega Lipavský – faktická poznámka.

Poslanec Jan Lipavský: Musím reagovat na ta slova o odvaze při jednání v Ruské federaci. Já to vůbec nezpochybňuji. Ale ten dojem zde v České republice je naprosto tragický. Já jsem prostě trnul, když jsem viděl ty zprávy, které přicházely sem. (Smích ve středové a levé části sálu.) A myslím si, že jako opozice máme plné právo tím pádem se na ty kroky ptát. (Hlučná reakce v mnoha lavicích.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Farhan a připraví se kolega Janulík, Bartošek a pan předseda. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, měl jsem připravenou faktickou poznámku, částečně mě předběhl můj kolega David Kasal, takže se vyjádřím jenom asi ke dvěma, nebo ke třem věcem.

Tady bylo vyčteno panu předsedovi: Vy jste neučinil to gesto. Pan předseda to samozřejmě zmínil. On učinil jiné gesto. On uctil památku vlastně v rámci Poslední adresy tří mrtvých lidí. Jako já si myslím, že každý učiní nějaké gesto, které považuje za důležité.

Vy jste říkal, že vnímáte zahraniční politiku se čtyřmi ministry. My máme, pokud dobře vím, jednoho ministra zahraničí, jednoho pana prezidenta. Já to prostě vnímám takhle. To jsou vaše konstrukty, které vy máte ve své hlavě, a vnímáte prostě tu realitu světa jinak. A zase já ji vnímám jinak.

Panu předsedovi jste vytkl, že nepozval předsedu Senátu. Já samozřejmě nevím, kolikrát předseda Senátu ho pozval na nějakou společnou cestu. Prostě my si tady můžeme vyčítat spoustu věcí, ale jsou to jenom konstrukty v našich hlavách, které vnímají vlastně realitu tak, jak chtějí vnímat. Prostě vy ji nějak vnímáte, my ji vnímáme taky jinak. A určitě se tady nezaštiťuji, že občané České republiky. Jako já nevím, jako já znám spoustu občanů, kteří by takovou cestu podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Farhanovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Janulíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ke kolegovi Lipavskému samozřejmě vaším prostřednictvím. Cco se týče toho gesta, nevím, jestli kolegovi Lipavskému uniklo, že předseda Sněmovny přijímal tři z přeživších osmi statečných, kteří protestovali na Rudém náměstí v roce 1968, to zaprvé.

Také jsem vyslechl, myslím, že v rádiu říkal, skoro ho obviňoval z rusofilství, tak bych mu rád připomněl, že tady byl Paul Ryan a náš předseda byl na oplátku ve Spojených státech, nebo naopak, to je jedno. Takže to si myslím, že to bylo taky historické, od vystoupení prezidenta Havla takhle v Americe nikdo nebyl. Takže to si taky vyprošuji. A myslím si, že lidsky řečeno, že ta polévka je hodně řídká, kterou tady vaříte, a každý chlap má vědět, kdy má hodit ručník do ringu. Vy jste ten čas už skoro prošvihl. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO a SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Janulíkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Bartoška. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Dovolte, abych svou řeč zahájil takovým přirovnáním, teď jsem slyšel takovou pěknou poznámku, líbila se mi. Jestlipak víte, proč je tady tak málo poslanců komunistické strany? Protože poslanci hnutí ANO to za ně odmakaj.

Já zahraniční cestu nezpochybňuji z pohledu odbornosti lékařů, kteří tam jeli. Ale pro pořádek chci říct, že když jsem toto téma zvedl na organizačním výboru a ptal jsem se pana předsedy Vondráčka, že stejně tak jako vždy, když jednáme s Čínou, musíme otevírat otázku lidských práv, a když jednáme s Ruskem, musíme otevírat otázku národní bezpečnosti, a že jsme velmi znepokojeni situací kolem agenta Skripala, novičoku a toho, co se děje, zda toto téma otevře při těch jednáních, tak na organizačním výboru mi oficiálně řekl, že nic takového v programu není, že nic takového otvírat nebude a že se bude bavit o otázce lékařství, nebo věcí, týkajících se lékařů a školství. Proto jsem překvapen, že najednou nyní se do toho jednání dostávají tato témata.

A druhá věc. Jestliže jednáte s lidmi, kteří jsou na sankčním seznamu, a já říkám ano, s Ruskem je třeba jednat, tak je důležité, a to je o těch symbolech, když s nimi jednat, tak na neutrální půdě. Jsou to lidé a je to země a ty sankce následovaly poté, co Rusko ukradlo Krym. Jsou pochybnosti o sestřelení malajsijského letadla, zda to neudělala Ruská federace, a že ruští agenti otrávili agenta Skripala novičokem. S touto zemí se bavíme, a proto je důležité otevírat tyto otázky na vzájemném jednání. A mě bylo řečeno a na organizačním výboru zaznělo, že se o tom jednat nebude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za téměř dodržení času. Nyní ještě faktická poznámka pana předsedy Vondráčka, poté kolega Janulík a pak s přednostním právem ministr zahraničí. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. K dojmům. Vy jste reagoval na dojmy, které vytvářely zprávy, které přicházely. A to je ten problém. My se nemůžeme bavit o dojmech. My se musíme bavit o faktech. Vyšla zpráva, že jsem tam... Dám příklad. Mluvil jsem se studenty MGIMO, říkal jsem, že Česká republika je velmi otevřená ekonomika, proexportní, s největším podílem průmyslové výroby v celé Evropě, že jsme proti jakýmkoli sankcím, protekcionismu a proti obchodním válkám, že nás to poškozuje. Stejně tak jsem mimochodem mluvil v americkém Kongresu. Že tam potom je Sputnik a napíše, že Vondráček je proti sankcím USA, tak já už s tím fakt nic neudělám. Ale od toho jsme tady, abychom si to řekli.

A ano, máte pravdu, že máte právo se ptát. A jak říkám, všechno špatné je pro něco dobré. Já mám aspoň příležitost si tady promluvit. My možná po x letech tady řešíme vůbec náš vztah k Rusku. A o tom je ten parlament. Jsme různé strany a můžeme se bavit. Proto bude dobré, když se budou potkávat naše výbory. A my jsme tam nastartovali, že třeba zdravotní výbor a jejich zdravotní výbor budou komunikovat na nějaké pravidelné bázi. A tam jsou i opoziční.

Jinak u té tabulky, když jsem dával, tam byl zástupce Memorialu, to je zástupce občanské společnosti a to je v podstatě opozice. Já jsem si prostě vybral jeden projekt. Prosím vás, já mám zkušenost s Paulem Ryanem, když tady byl, tak na druhý den jsme vydali Nikulina. Já jsem tady přišel oslavit 100 let Československa, a jak nám pomohli Američané. A stejně mně chodily nenávistné maily, že jsem americký agent

a ten Ryan sem přijel jenom pro to, aby si odvezl toho Nikulina. Teď jsem zase ruský agent. Já nevím, co budu příští týden, nebo potom. (Reakce z různých stran pléna: Čínský agent.)

A panu Bartoškovi bych chtěl říct ano, mně přišlo to vystoupení na organizačním výboru korektní. A i vy s panem Kalouskem jste mě inspirovali a já jsem si to rozmyslel a ty otázky jsem otevřel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, čas platí i pro vás. Skončil čas k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Janulík také s faktickou poznámkou. A znovu se hlásí pan kolega Benešík.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji. Vaším prostřednictvím kolegovi Bartoškovi. Viděno vaší optikou, pane kolego, by to bylo tak, že na neutrální půdě. To by tam tedy nesměl nikdo jezdit. Ale teď si tam všichni podávají kliky. Takže kdyby to bylo podle vás, tak to tak asi nefunguje. Takže všichni to dělají špatně? Tak to je taková otázka jenom.

Jenom se vrátím k tomu, jak jste citoval, že média v České republice nevyjadřují ten názor. Předseda přesně řekl, že když si člověk přečte, nebo z novinových titulků člověk nemůže poznat, jaký je opravdový většinový názor občanů této republiky. Čili takto to tam zaznělo. To, že to média podají, jak se jim to hodí, to je samozřejmě druhá věc. Čili to jenom tak na margo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Benešík a připraví se ještě k faktické poznámce pan kolega Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl využít toho, že vlastně bude mluvit nový pan ministr zahraničních věcí. Jedná se o letitý problém, a sice počet diplomatů a zaměstnanců ruské ambasády v České republice. Česká republika má 10 milionů obyvatel. Myslím, že v rámci Evropy patří ke středně významným zemím, a Českou republiku pokrývá víc tzv. diplomatů než například Spojené království, myslím ruských diplomatů. Je jich tady kolem padesátky, po vyhoštění dohromady ruská ambasáda čítá snad s těmi diplomaty 150 zaměstnanců. U nás tuším Rusko pokrývá před vyhoštěním 15 diplomatů. Rusko je co do rozlohy největší země na světě, je to 150milionová jaderná a regionální velmoc. Takže mě by zajímalo, byť ten problém je velmi těžce řešitelný, jestli se uvažuje o nějaké vzájemné dohodě. Protože asi tady nejsme nikdo tak naivní, že si myslíme, že Ruská federace tak miluje Českou republiku, že tady má tak velké osazenstvo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní mám kolegu Jurečku také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Já bych poprosil možná i pro nějakou racionalitu té debaty, protože některé věci podrobně popisovat nejde. Jestli by pan předseda Vondráček mohl případně poslancům nechat zaslat zápis z těch jednání, ať se na to kdo chce, může podívat, ví, co jste přesně řekl, co bylo zodpovězeno z druhé strany. Mně to přijde korektní, férové, jako ministři jsme ty zápisy, se běžně pořizovaly, byly k dispozici, když bylo potřeba. Můžeme tady spekulovat, v jakém tónu tady byl zmiňován novičok, jak to bylo podáno apod. Není nic jednoduššího, koho to zajímá, se podívat na zápis a udělat si z toho obrázek. Děkuji, pokud mi může být vyhověno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Hájek. A ještě než se dostaví k řečnickému pultu, tak přečtu omluvy. Omlouvá se pan kolega Koten ze zdravotních důvodů do konce jednacího dne. Pan poslanec Marek Výborný od 19.50 z pracovních důvodů. Pan místopředseda Fiala ve středu se omlouvá od 20 hodin do konce pracovního dne. Paní kolegyně Válková od 19.30 do konce pracovního dne. Pan kolega Kaňkovský od 19.40 do konce jednacího dne. A od 19.45 paní poslankyně Malá z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji, pane předsedající. Byl jsem pohledy pokárán, že vystupuji, takže budu pokud možno stručný. Navážu na slova pana předsedy Sněmovny, který hovořil o tom, že se mnohdy posuzují dojmy na základě toho, že ten člověk tam nebyl. Já bych v té souvislosti připomněl pelmeně na ruské ambasádě, kde jsem nebyl, kde byla paní Balcarová s panem Peksou, kde tam papali, kušali pelmeně, pili vodečku (potlesk a smích z lavic ANO) a novináři napsali: "Piráti se vylodili u okupantů: Přišli hodovat s těmi, kterým před lety pomohli torpédovat umístění radaru, když si Bartošův kámoš Majíček nechal zaplatit od ruské firmy billboardy, kvůli tomu tu můžou řádit ruští agenti bez jakékoli západní pomoci a piráti vyřvávat, jak 'ohlídají hlídače'," atd.

Takže prosím vás, to jsou dojmy. Já samozřejmě tomu nevěřím, že by to byla pravda, ale tohle je mediální zkratka. To znamená, buď posuzujeme paní Balcarovou, kolegyni Balcarovou prostřednictvím pana předsedajícího, a pana Peksu prostřednictvím pana předsedajícího, že zradili zájmy Pirátů a chovali se skutečně podle a pili tu vodku a kušali ty pelmeně – no prostě něco hrozného! Takže já to tak neberu a ocituji slova tady paní kolegyně Balcarové, teď už ne přes předsedajícího, ale prostřednictvím mě, která napsala, cituji: "Se skandálním porušováním občanských práv v Rusku samozřejmě nesouhlasíme. Naopak. Úlohou politiků je však hledat diplomatická řešení. A kde chybí komunikace, tam eskaluje konflikt. Právě komunikací lze něčeho dosáhnout."

Proto si myslím, že pan předseda Sněmovny jednal správně a náš výbor udělal správně, že tam byl a komunikoval. (Silný potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jaroslav Holík, ještě faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na kolegu pana Benešíka. Já jsem v Ruské federaci pár let pracoval na našem obchodním zastupitelství. V té době tam bylo minimálně 100, možná 150 našich zaměstnanců. Nevím, kolik to bylo diplomatů, protože jsem byl pracovník obchodního zastupitelství. V té době naši lidé tam měli vlastní českou školu, moje děti chodily tam do školy na ZDŠ. A že je tady nějak nevyvážené něco mezi Českou republikou a Ruskem ve velikosti ambasád, považuji za scestné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Holíkovi za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Benešík to nenechá bez odezvy, také faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Jasně, v 90. letech bylo všecko jinak. Ono se nám to nezdá, ani mně se to nezdá, už taky stárnu, a to je fakt skoro 30 let. Dneska je to jinak, ty počty jsou takové, že před vyhoštěním jsme tam skutečně měli, a pan ministr mě asi doplní nebo opraví, kolem 15 diplomatů. Ruská federace tady měla tuším přes 50 diplomatů před tím vyhoštěním. Máme 10 milionů obyvatel, oni mají 150 mil. obyvatel. Ten nepoměr je evidentní a já si myslím, že nazývat toto nemístné – nemístné je, co tady provádí Ruská federace. Když si přečtete veřejné části zpráv našich zpravodajských služeb, tak se to tam dočtete. Čili já jako poslanec Parlamentu České republiky věřím vlastním bezpečnostním složkám. A ty počty jsou prostě jasné, to tady nikdo neokecá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem pan ministr zahraničí. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi nejprve, abych se omluvil, že jsem nemohl být přítomen této debatě od počátku, nicméně dnes večer probíhá jedna z prvních akcí ke stému výročí založení Československa. Je to slavnostní koncert ke stému výročí československé diplomacie. A věřím, že souhlasíte, že nemůžeme opomíjet také naše slovenské přátele.

Dovolte mi, abych začal tím, že Ministerstvo zahraničních věcí není odpovědné za parlamentní diplomacii a respektuje její nezávislost. V této souvislosti nicméně bych chtěl ocenit to, že pan předseda Vondráček se také zúčastnil např. cesty do

Spojených států, což je významným krokem k posílení vztahů s naším strategickým partnerem. Zároveň bych rád ocenil, že s panem předsedou jsme mohli hovořit na téma jeho cesty do Ruska. Shodli jsme se na tom, že je potřeba lépe koordinovat zahraniční cesty Poslanecké sněmovny a podporu Ministerstva zahraničních věcí. Zároveň bychom chtěli lépe připravovat podklady pro vaše cesty. A já jsem i nabízel, že bychom mohli s vámi vést jednání před vaším výjezdem, tak abyste měli aktuální informace o situaci v daných zemích.

Ocenil bych také to, že pan předseda mě ubezpečil o tom, že neproběhly žádné soukromé schůzky, o kterých byla informace v médiích. Zároveň bych ocenil, že pan předseda zahájil výstavu o československých legionářích. Je to také symbolická akce a je to určitě důležitý bod našich vzájemných vztahů s Ruskem. Velmi významné je také to, že v letošním roce proběhlo první Česko-ruské diskusní fórum. Je to právě platforma, na které lze řešit některé citlivé neuralgické body naší společné historie a našich vzájemných vztahů, jako je například rok 1968. Pan předseda o tomto fóru hovořil se svými ruskými partnery a věřím, že to je právě místo, kde bychom měli vznášet témata, která možná pro naši protistranu nejsou nejpříjemnější, nicméně která jsou trvale součástí naší zahraniční politiky, ať už je to podpora občanské společnosti, nezávislých médií, demokracie a ochrana lidských práv. Toto jsou věci, které máme my jako vláda v programovém prohlášení. Je to v naší koncepci zahraniční politiky z roku 2015 a Ministerstvo zahraničních věcí určitě bude dále pokračovat v prosazování této části našeho dialogu s ruskou stranou.

Na závěr mi ještě dovolte reagovat krátce na to, kolik máme ministrů zahraničních věcí. Ministra zahraničních věcí máme pouze jednoho. Nicméně zahraniční politiku naší země dělá několik ústavních činitelů, a to ne tak, že by měli na starosti její formulaci, nicméně se podílejí na reprezentaci naší země vůči našim partnerům. A já jsem rád, že začaly opět probíhat schůzky ústavních činitelů. Poslední schůzka ústavních činitelů mj. velmi jasně deklarovala naše postoje k sankcím k Rusku a přihlásila se k jednotné pozici EU a také se přihlásila k tomu, že tato pozice je nyní východiskem i pro další pokračování našich vztahů s Ruskem včetně selektivního dialogu v některých oblastech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ANO a sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které je přihlášena paní poslankyně Langšádlová.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážený pane místopředsedo. Vážený pane předsedo, vy jste říkal, že jezdíte na zahraniční cesty a patří to k vaší práci. A je to v pořádku. Nicméně uvedl jste tuto cestu jako každou jinou. Jako by to byla jako každá jiná cesta. A já musím s politováním říct, že to tak nevnímám. A nevnímám to tak ze dvou důvodů. První důvod je historická zkušenost. Asi mnozí známe naši novodobou historii od 1945 přes 1948, ruští poradci, smrt Jana Masaryka, okupace v 1968. Ruský vliv, který nás zkrátka vymanil ze Západu, vytrhl z demokratického vývoje a i do dneška má nedozírné ekonomické dopady. To je ta historická souvislost. (Hluk v sále.) A druhý

důvod proč, pane předsedo, tato cesta, vaše cesta není stejnou cestou jako každá jiná vaše cesta, je to, že současné Rusko je mimořádně agresivní imperiální velmoc. Je to to Rusko, které již před deseti lety, před deseti lety obsadilo Abcházii a Jižní Osetii, a my mnozí s kolegy jedeme zítra jako pozorovatelé voleb do Gruzie. Ano, je to Abcházie, Jižní Osetie, které jsou do dneška okupované právě tím Ruskem, které jste navštívil.

Všichni víme, že Rusko obsadilo Krym. A tady bylo řečeno, že tady jsou nějací lidé na nějakém seznamu. Ondra Benešík už vysvětloval, jak je to s těmi sankcemi. Opravdu Evropská unie uvalila pouze sankce v oblasti dovozu zbrojního materiálu a věcí, které mohou být použity k boji právě v souvislosti s válkou na východě Ukrajiny. Ruská strana pak uvalila sankce na dovoz potravin a dalších materiálů. Ale jak je to s těmi osobami na tom seznamu, s těmi osobami, se kterými, já si myslím, že není úplně dobré se scházet? Kdo to jsou ty osoby? Proč se tam dostaly? Možná někteří s nimi hrají ten fotbal, ale ony se dostaly na ten seznam proto, že se podílely na té anexi Krymu. Proto jsou tam ty osoby. Ony jsou tam proto, že se podílely na tom, že zabraly část sousedního území suverénní země. A to je věc, která je nebezpečná. Protože v Evropě najdeme desítky míst, kdy historicky nějaké území patřilo jednomu státu a dneska patří jinému státu. A tento krok Ruska přivádí Evropu do mimořádné nestability. A navíc je to opravdu zásadní porušení mezinárodního práva. Tito lidé jsou na sankčních seznamech především proto, že nesmí vstoupit na území členského státu Evropské unie. A na tom seznamu jsou proto, že se podíleli na anexi toho Krymu. A na to bychom měli být hodně citliví. My jsme země, která v roce 1938 zažila – a teď jsme si připomínali výročí Mnichova a ta analogie mezi Mnichovem a Krymem je opravdu velmi hluboká. Protože na tom Krymu proběhlo jakési referendum. A tady také někdo říkal při Mnichovu: máme nárok na to území, vždyť tam žijí Němci. Takže proto já považuji současné Rusko za velmi nebezpečné.

Současně samozřejmě pořád ještě probíhá válka na východě Ukrajiny a myslím si, že už jenom málokdo věří, že ti vojáci jsou tam v době dovolené a bojují proti Ukrajincům. Vím, že to tam není vůbec jednoduché.

Navíc určitě když otevřete jakékoli dokumenty mezi Evropskou unií a NATO, nebo kolegové, kteří jezdí na Parlamentní shromáždění NATO a poslouchají třeba generály Severoatlantické aliance nebo i naše generály, tak Rusko proti nám vede hybridní válku. To není nic nového, to trvá již dlouho. A my bychom právě pro tu svoji historickou zkušenost měli být velmi obezřetní. A právě i proto není cesta do Ruska stejná jako ostatní cesty.

My jsme měli možnost se setkat na půdě parlamentu např. s evropským komisařem pro bezpečnost Kingem z Velké Británie. Proti členským státům Evropské unie jsou denně vedeny kybernetické útoky. A jsou jich tisíce. Velká část jde i z Ruska. Část jde z Číny a dalších zemí, ale velká část jde z Ruska. Naše Ministerstvo zahraničních věcí bylo pod takovýmto kybernetickým útokem dlouhou dobu. Velmi pravděpodobně unikla velmi nebezpečná data. Bude nás to stát mnoho peněz. Kybernetické útoky jsou vedeny nejenom vůči Bundestagu, vůči Němcům, vůči Francouzům, ale i vůči nám. A jsou vedeny i z Ruska.

Další věci, které můžeme v Evropě pozorovat, jsou desítky zásahů do voleb, do referend. Když jsem se od našeho diplomata v Bruselu dozvěděla, že v rámci referenda o Katalánsku jenom 10 % informací na sociálních sítích šlo z Katalánska a ze Španělska a 90 % šlo zvenku, a bylo to právě z Ruska, z Venezuely a z dalších zemí, tak i tam bychom měli být na pozoru. Víme, jak probíhal brexit, víme, co se v tuto chvíli děje.

A s politováním musím říct, že v Rusku jsou likvidováni političtí oponenti a novináři. Bylo tady řečeno i to číslo. Já jsem měla možnost se před několika lety setkat s advokátem Borise Němcova. Ano, toho Borise Němcova, který byl zavražděn před okny Kremlu. On byl zavražděn. On byl zavražděn a ty nitě vedou k Putinovi. A těch lidí je celá řada, kteří byli zavražděni v Rusku. My dneska jsme zděšeni z toho, co dělají Saúdové, já jsem taky zděšená, ale víte, ona ta likvidace novinářů a opozičních politiků není jenom u Saúdů. V Rusku je taky. Nakonec kauza Skripal to zkrátka potvrzuje.

Pane předsedo, samozřejmě jestli vy jste při své cestě zmínil i tyto citlivé otázky, tak je to dobře. Nicméně bych se vás chtěla zeptat, jestli byste nám mohl dát seznam, s kým jste se setkal, zda jste se při jednáních s ruskou stranou, a to konkrétně s kým, kdy a s jakými výsledky, ohradil proti ruskému výkladu okupace Československa v roce 1968, kde mnohdy je teď okupace interpretována jako nezbytná pomoc Československu. Zda jste odsoudil anexi Krymu, boje Ruska na východě Ukrajiny, zda jste odsoudil chemický útok na Skripalovy a ohradil se proti obvinění vůči České republice Ruskem, že chemická látka novičok byla vyrobena v České republice. A chtěla jsem se zeptat, zda je pravda, že jste zpochybnil sankce. Já si opravdu myslím, a věřte mi, že to není nějaký politický boj, že vy jste vládní strana, my jsme v opozici – já jsem přesvědčena, že je zájmem České republiky a mělo by být zájmem všech českých politiků být velmi obezřetní. Být obezřetní právě pro tu historickou zkušenost a být velmi obezřetní i s ohledem na to, co se v tuto chvíli v posledních letech ve vztahu k Rusku odehrává a jakým způsobem to i nás ohrožuje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než dám slovo dalšímu řečníkovi v rozpravě, tak je tady s faktickou poznámkou pan předseda Vondráček a po něm se připraví pan poslanec Foldyna s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vy jste mi naložila, paní kolegyně, prostřednictvím předsedajícího! Já to zkusím stihnout za ty dvě minuty.

Já jsem snad zdůraznil, že to nebylo jako každá jiná cesta a jak pečlivá příprava jí předcházela. Byla to druhá největší příprava po té americké. Opravdu mimořádně pečlivá. A opakovaně jsem uvedl svůj pocit z cesty podle jednoho pořadu – furt ve střehu. Opravdu je potřeba si tam hlídat každé slovíčko.

Já plně respektuji ty, kteří mají díky historickým zkušenostem velice rezervovaný, a toto říkám diplomaticky, vztah k Rusku. Mají na to plné právo, je to

součást naší společnosti, je to součást tady parlamentní diskuze. Já bych nabídl svůj pohled.

Příští rok to bude 30 let od sametové revoluce. Je to nejdelší doba demokracie, ve které žijeme. Připomínáme si 100 let českého státu. Já myslím, že je opravdu čas být více sebevědomí, hrdí, suverénní v rámci své zahraniční politiky a aktivní. Celá parlamentní diplomacie je o tom mluvit, mluvit, mluvit. Jsem přesvědčen, že Bundestag, Národní shromáždění Francie, Senát a druhá komora Nizozemska a další, kteří navštívili Ruskou federaci, mají stejné informace, jako máme my, a přesto se setkávají. Protože samozřejmě bez Ruska a bez jejich angažmá si neumím představit nějakou deeskalaci napětí na východní Ukrajině. Prostě bez Ruska to nepůjde a musíme s ním vést dialog. Proto si to uvědomují obě strany. Já dám jako příklad k tomu sankčnímu seznamu. Nedávno navštívil Berlín náčelník generálního štábu Gerasimov, který je na seznamu proti těm sankcím. Německo se dopředu nezeptalo ostatních států. Gerasimov je přímo nějak spojen s vojenskými operacemi na Ukrajině, kdežto paní Matvijenko je na seznamu jenom proto (Mpř. Pikal: Čas, pane předsedo!), že kooptovali krymské poslance do toho tělesa, tak to schytala jako hlava. To je její podíl na anexi Krymu.

Víc jsem nestihl.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Nyní prosím pana poslance Foldynu s jeho faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem se fakt zaříkal, že nebudu vystupovat. Já se ale zavzdušnil. Ale nejdřív poděkuji panu ministru zahraničních věcí, protože to byl velmi vyvážený a státnický postoj, který nám tady řekl. Já jsem přemýšlel, jak bych to tady nazval, tu maškarádu, protože to je maškaráda velmi podobná Černým baronům. Mohli by tady natáčet pokračování za chvíli. Akorát za jméno Jasánek by si museli dosadit jméno úplně někoho jiného a možná, že by to s tím krumpáčem dopadlo stejně. (Pobavení a potlesk v řadách ČSSD a ANO 2011.)

Ale, přátelé, prosím vás, když tady zmiňujeme rok 1938 a budeme postupovat touto metodou, kdo jsme si, co jsme si, musel bych se ptát pana ministra, jestli požadoval od paní Merkelové ještě nějakou omluvu. Ptal bych se, proč jsme nedělali mimořádnou schůzi, když pan Herman jel za sudetskými Němci na sraz landsmanšaftu a (velmi hlasitě:) bylo to daleko horší než to, co udělal pan předseda českého parlamentu! To mě daleko víc urážel! A to jste tady... byli tiše. Promiňte, já jsem se málem uřekl. (Pobavení.) Ale já jsem emotivní. Já prostě tyhle věci...

Kdybychom si pořád něco měli vyčítat, a co bychom si tedy měli vyčítat? Tak já, až nějací Rusové sem přijedou, nebo Ukrajinci, nebo ti, co byli v tom Sovětském svazu, tak jim přijdu říct: Hele, soudruzi, já jsem musel od deseti let tahat uhlí do strážského kina. Mého tátu vyhodili z práce a stal se uklízečem v kině ve Stráži pod Ralskem, protože jsme nesouhlasili s okupací. Mám jim to tedy také říct, Ukrajincům a těm, pořád to budu hledat?

Já jsem rád, že pan Vondráček jel do Ruska po deseti letech a snažil se navázat nějaké normální vztahy a vysvětlit naše postoje a říct jim, že se nám nelíbí některé věci, a já s tím souhlasím. Nelíbí se mi. (Mpř. Pikal: Čas, pane poslanče.) Ani mně se to nelíbí. Děkuji. Já jsem emotivní. (Pobavení a potlesk poslanců ČSSD a ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Jurečku s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Lipavský, poté paní poslankyně Langšádlová. Prosím klid!

Poslanec Marian Jurečka: Já se jenom chci s dovolením ohradit prostřednictvím pana předsedajícího vůči panu poslanci Foldynovi. Já se nesnažím tady z toho dělat nějakou taškařici nebo nějaké divadlo, ostatně i předseda této Sněmovny řekl, že je rád, že tuto diskuzi vede, a myslím si, že většina těch, co tady chodí mluvit, se snaží mluvit racionálně. A prosím pěkně, myslím si, že je fakt důležité si tyto věci vyříkat. Tak prosím pěkně, nedělejme z toho estrádu větší, než je nutná, někteří se o to snaží, a zachovejme důstojnost, protože zatím jak pan předseda Sněmovny, tak pan ministr zahraničí reagovali věcně a konstruktivně a díky za to! (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Lipavského.

Poslanec Jan Lipavský: Dámy a pánové, já si dovolím dvě faktické poznámky. První pan poslanec Foldyna a pan ministr Petříček jsou z jedné politické strany.

A druhá poznámka je k tomu novičoku. My jsme svolali mimořádnou schůzi, vy jste nám ji zablokovali. Rusko se nám neomluvilo za to, že jsme byli obviněni z toho, že se zde vyrábí novičok, což vaše vláda, a my jsme to na zahraničním výboru jako opozice podpořili, jednoznačně bylo prokázáno jako lež. To, že to prezident není schopen pochopit a nahrává tím ruské propagandě, to je bohužel něco, co z Poslanecké sněmovny nezměníme. Nicméně pokud se nám Rusko nedokázalo omluvit, my bychom po nich tu omluvu měli vyžadovat a mělo by to být jedno z hlavních témat. Tady jde o čest. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Langšádlovou, připraví se pan poslanec Feranec, poté pan poslanec Holík.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce zareaguji. Pan předseda hovořil o tom, že je pro nás citlivá ta historická zkušenost. To asi pro mnohé z nás zkrátka je, ale pro mě je velmi citlivá i současnost. Opravdu, podívejte se na dokumenty Severoatlantické aliance a EU, které se tkají hybridních hrozeb, kybernetických útoků, dezinformačních kampaní. Opravdu je to hybridní válka, kterou proti nám Rusko vede, a právě proto je velmi citlivé, jakým způsobem tam jeden z našich nejvyšších ústavních představitelů vystupuje.

A pane předsedo, já bych byla moc ráda, kdybyste mně na ty konkrétně navržené otázky odpověděl, a byla bych velmi ráda, kdybyste mi i vysvětlil, jak je možné, když tam bylo to pokrytí novináři, byli tam naši novináři z veřejnoprávních médií, a oni nezmínili ani otázku toho, že jste zvedl otázku Ukrajiny, jak jste říkal, otázku novičoku, Skripalových atd. Já chci věřit tomu, že k tomu došlo, ale ty výstupy... (Z pléna: Není slyšet. – Řečnice se otáčela směrem k předsedovi Poslanecké sněmovny.) Omlouvám se. Ale ty výstupy zkrátka v médiích tady byly jiné. Já zkrátka bych chtěla jenom vědět, jestli můžete opravdu jasně doplnit, kdy a s kým a s jakými výsledky jste hovořil v těchto věcech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a pan poslanec Feranec svou faktickou poznámku stáhl, takže nyní pan poslanec Holík, poté pan poslanec Kasal. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Já se omlouvám, že tady jsem ještě jednou. Takže vážený pane předsedající, dovolte, abych kolegovi Lipavskému připomněl vystoupení na tomto místě bývalé ministryně obrany Šlechtové, která tady jasně řekla: v laboratorních podmínkách jsme novičok vyrobili, ale bylo ho tak málo, že to nestojí ani za řeč.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní prosím pana poslance Kasala, připraví se pan předseda Vondráček.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já bych reagoval na paní kolegyni Langšádlovou prostřednictvím pana předsedajícího. Jenom jednu věc, paní Langšádlová. Vy nám tady říkáte, abychom si přečetli doklady z NATO, z EU. Jasně, já to beru. Já vám znova říkám: Celé jednání se natáčelo. Byly tam tři kamery. Natáčelo se celé jednání hodinu a 40 minut nebo 47 minut. Je to na Twitteru, můžete si to prohlédnout. Byli tam dokonce novináři České televize, byl tam Karas konkrétně a byli tam z Českého rozhlasu. To, že to nezmínili, to tak zkrátka je. Dneska tady kolegové řekli, že už na ČT běží, že už je rozpočet schválen. Já dva dny čtu, že v Chrudimi máme už koalici, a nemáme. Tak je to otázka toho, jaké informace v té České televizi jsou. Znova vám říkám, máte zdroj, kde je to nesestříhané, můžete se na to podívat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím s faktickou poznámkou pan předseda Vondráček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptala jste se konkrétně, jestli jsem se vymezil k vyjádření k okupaci 1968. Pan premiér Medveděv poté, co se ostře ohradil prezident Zeman, se omluvil za ty dezinterpretace a dezinformace přímo v přímém přenosu, pokud vím, takže já už jsem osmašedesátý neotvíral. Já si myslím, že máme

jasno. A když vystupuji v českých médiích, tak já slova okupace a invaze říkám. Ale my jsme se prostě na toto téma nebavili.

Několikrát jsem říkal, že nebojuji za zrušení sankcí. Byl to výstup schůzky ústavních činitelů. Já už nevím, kolikrát jsem to opakoval. Já jsem jenom příznivcem diskuse o tom, zda je tam všechno domyšlené, nedomyšlené, jestli je to efektivní, neefektivní. Každý tam za tím slyší, že chci zrušit sankce. Otevřít diskusi o efektivitě a každý myslí, že zruším. Co kdyby výsledkem diskuse bylo, že bychom měli přitvrdit? Já jsem neřekl, že máme rušit nebo navyšovat. Já jsem říkal, pojďme se bavit, jestli nám náhodou neubližují. A pro mě bylo opravdu inspirativní setkání s našimi podnikateli, kteří nám navíc říkají, že výklad těch sankcí se liší stát od státu, že některé státy Evropské unie si je vykládají méně přísně než my a vytlačují nás potom z trhů, které jsme tam dlouhodobě měli. A o tom je ten dialog. Opravdu o nic jiného nejde. A já jsem hlavně – snad jsem to tady vysvětlil – neměl ambici tam skutečně všechno vyřešit.

Debata, jestli mikrosyntéza je nebo není výroba, já doufám, že už jsme za tím, že už jsme se nějakým způsobem posunuli, protože dneska se o tom opět bavili novináři s prezidentem. To opravdu nebyla součást těch diskusí. Nebyla. Bude třeba příště, až tam pojede někdo jiný.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní poslanec Rais, poté pan poslanec Feranec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, já budu krátký, akorát směrem ke kolegyni Langšádlové. Mě překvapuje, že se diví tomu, že něco jiného je v reálu a něco jiného je v televizi. Jak tahle akce skončí, tak máme volební výbor, kde budeme projednávat v podstatě informace, kterými krmíme malé děti na dětských programech, kde jsou v podstatě uváděny informace o tom, jak palestinské děti jsou chudáčci, protože Američani přestali dodávat peníze. Takže o objektivitě televize, která krmí děcka, která čekají, že tam bude Křemílek a Vochomůrka, a místo toho tam dostávají tyto informace, lze skutečně pochybovat.

Jinak ještě ke kolegyni Adámkové. Plně podporuji to, co jste tady říkala, protože je potřeba komunikovat. Jestliže tam byl školský výbor, tak jsme jednali jako naprosto srovnatelní partneři a rozhodně nikdo z nás neměl pocit, že jsme nějací lokajové nebo podlézavci nebo něco takového. Ta spolupráce s nimi na úrovni ruských univerzit probíhá strašně dlouho. Takže to není o tom, co dělá velká politika. Prostě ten život pod tím stejně žije. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Ferance s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já mám jenom jediný dotaz, jediný dotaz na pana kolegu Lipavského prostřednictvím pana předsedajícího. Pane kolego, vy jste poděkoval panu Vondráčkovi za to, že

vysvětlil okolnosti atd. Tak se ptám – jste schopen po jeho vysvětlení najít v sobě tu odvahu a omluvit se za svá slova o nekompetentnosti, zesměšnění? Jste schopen, máte tu odvahu to udělat? Pokud toho nejste schopen, chápu to, ale nemůžu si vás vážit. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Procházkovou s faktickou poznámkou.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já budu velmi stručná. Doufám, že se na tuhle debatu tady dívají také podnikatelé v České republice a že jsou opravdu rádi za to, že se konečně po těch deseti letech nějaké kontakty s tím Ruskem začaly, protože nebudeme si namlouvat, stejně jako každá jiná velká země, tak i Rusko je pro náš byznys velmi zajímavé. Já jsem z Karlových Varů, a když k nám přestali jezdit Rusové, tak hotely začaly kolabovat. To vám říkám z vlastní zkušenosti. Stejně tak jako když k nám ti Rusové jezdí a nemají zdravotní pojištění, máme s tím velké problémy. Jezdím na záchrance, a když se jim něco přihodí, opravdu je nedůstojné, abychom od nich vyžadovali platbu přímo v penězích. Není to vhodné u pacientů. Takže musím říct, že jsem velice ráda za to, že se ty kontakty konečně nějakým způsobem hnuly. A přiznejme si, ruský medvěd je opravdu veliká země. Ta opravdu není na takové maličké zemičce, jako jsme my, závislá. Nedělejme z toho takovou vědu. Buďme teda hrdí, jednejme tak, jak jednal pan předseda Vondráček. Určitě to bylo správně, já mu za to chci poděkovat. A nebuďme jenom jako psi uvázaní u německé boudy, protože jsme závislí a vždycky budeme závislí na velkých zemích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Já se omlouvám, ale když tady bylo zmíněno, že se na nás dívají ti podnikatelé, tak říct, že se tady deset let jakoby nic neudálo ze strany podpory exportu českých firem do Ruska, je hodně a těžce nefér. Já jako ministr jsem byl v Ruské federaci, byl jsem tam s podnikateli. Na území České republiky jsem na ministerstvu i na výstavách, jako je (nesrozumitelné) či Země živitelka, přijímal několik ruských podnikatelských delegací z různých oblastí, kde byli zástupci i vysokých politických představitelů. Já to říkám pro tu korektnost toho, že to není tak, že do teď se nic nedělalo a teď se najednou objevila Amerika v Rusku. Takže prosím pěkně neposouvejme tu debatu. Když potřebujete, zeptejte se na fakta, co se udělalo v oblasti proexportu. Já jsem tam vyslal naši zahraniční zemědělskou diplomatku jako ministr, která tam velice dobře funguje, a těch věcí v oblasti proexportu do Ruské federace se myslím dělá hodně.

A poslední věc. Já si fakt nemyslím, že by si čeští exportéři, čeští obyvatelé připadali, že jsou uvázáni u německé boudy. Já si myslím, že jsme hodně rádi, že nám fungují nadstandardně dobré vztahy v oblasti exportu, v oblasti vědy s našimi

partnery v Německu. Myslím si, že i tady vaši kolegové z ANO, třeba Pavel Juříček by mohl za Automotiv říct také spoustu příběhů. I díky těmto vztahům se české ekonomice nebývale daří. A když se podíváte na čísla exportu, to není uvázání u německé boudy. To je oboustranně výhodná partnerská spolupráce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a s faktickou poznámkou paní poslankyně Procházková. Prosím.

Poslankyně Věra Procházková: Já bych ráda to uvázání u německé boudy dala na správnou míru. Víte, já to vzala jako příklad, protože Německo je velká země a my jsme na ní opravdu závislí. To vidíme a myslím si, že to nikdo nepopře. A opravdu se může přihodit leccos a my bychom měli tu diverzifikaci na všechny strany udržovat, měli bychom se všemi velkými zeměmi komunikovat na nějaké slušné úrovni, samozřejmě jako rovnoprávní partneři, ale pořád jsme maličká země uprostřed Evropy a nemůžeme si tady hrát na bůhvíjaké velké mistry.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. V tuhle chvíli jsou vyčerpány faktické poznámky, takže já pozvu dalšího do rozpravy, pana poslance Rakušana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den. Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, to je to neštěstí řádně přihlášených, které všichni známe. To znamená, že během těch faktických připomínek skoro zapomeneme, co jsme chtěli říci. Nicméně já bych chtěl panu předsedovi také poděkovat za to, že to téma tady bylo otevřeno. Možná je i škoda, že je to v tuto hodinu, když už naše pozornost přece jenom trochu upadá a v některých případech v těch vzájemných reakcích jsou nervy na pochodu. Ono si to to téma nezaslouží.

Já jsem chtěl říci, že nezpochybňuji legitimitu cesty pana předsedy do Ruské federace. Koneckonců jak sám řekl, bylo o tom hlasováno na organizačním výboru, byť s nějakými dodatečným dotazy kolegů, a ta cesta jistě schválena byla. Ale ono to zavdává, a je dobré, že o tom máme příležitost mluvit, otázky k obecným východiskům naší zahraniční politiky nejenom ve vztahu k Ruské federaci. Protože pokud se objevují interpretace toho typu, že Česká republika by mohla být jakýmsi mostem mezi Západem a Východem, tak já jako vystudovaný historik toto musím odmítnout. Takováto interpretace vždycky přinášela jenom neštěstí a my bychom si měli uvědomit, že nejsme tím mostem. My jsme součástí Evropské unie, my jsme součástí Severoatlantické aliance a my jsme, a byl bych rád, kdybychom byli, prostě Západem.

Pokud vedeme dialog, který je určitě namístě, s Ruskou federací, tak by vždy bylo namístě, aby ten dialog měl nějaké ambice, aby byl ambiciózní. A pokud to má být dialog vyrovnaných partnerů, tak musíme my být těmi, kdo přichází s tématy. A přicházíme i s tématy, která prostě mohou být pro tu stranu v daný okamžik a v danou chvíli nepříjemná. Mnoho jich tady zmínila paní kolegyně Langšádlová. Ale já bych

zmínil další. Například našim polským sousedům se povedlo vyjednat, že se otevřely komunistické archivy, a oni se dozvídají pomocí jejich badatelů a historiků o tom, jaká zvěrstva páchala ruská tajná služba. V této chvíli jsme se například mohli bavit ve stoletém výročí republiky o tom, zda by nebylo namístě se vrátit k vraždě či sebevraždě Jana Masaryka a zda by i toto neměla být ambice naší diplomacie, ať už na té parlamentní, nebo na té vládní úrovni. Jsou to prostě důležitá témata a my bychom si samozřejmě představovali, a rádi bychom to od pana předsedy slyšeli, že máme ambice se bavit i o věcech, které jsou prostě pro naší protistranu nepříjemné. A proto se moc těšíme na to, až skutečně dostaneme ten oficiální záznam z jednání a budeme se moci přesvědčit, že i taková témata pan předseda Vondráček skutečně otvíral.

Rád bych se zmínil ale obecně o tom, jakým způsobem se vede zahraniční politika této vlády, ale i Sněmovny ve vztahu například k zahraničnímu výboru Parlamentu České republiky. My jsme neměli žádné informace dopředu o cestě pana předsedy Vondráčka a ani jsme nezaregistrovali, že by měl ambici nás podrobně jako zahraniční výbor s výstupy a výsledky té cesty informovat. Stejně tak tomu bylo v případě cesty pana premiéra Babiše za panem premiérem Orbánem. Stejně tomu tak bylo v případě cesty pana premiéra Babiše za Angelou Merkelovou. A je tady zahraniční výbor, který díky tomu, nebo kvůli tomu, že prostě nebyla obsazena pozice ministra zahraničních věcí, neměl teď půl roku žádné relevantní informace k tomu, jakou zahraniční politiku vede Česká republika, s jakými tématy přichází. A to považuji za obrovskou chybu a považuji za nutné, aby se toto – a já doufám, že s novým panem ministrem se to změní – aby se to skutečně změnilo.

A byl bych rád, kdyby pan předseda Vondráček přišel i na zahraniční výbor a s velkou mírou podrobnosti nás o své cestě informoval a přesvědčil nás o tom, že ty zprávy, které nás ne úplně uspokojovaly v médiích, se prostě nezakládají na pravdě a že jsme skutečně vedli ambiciózní zahraniční politiku s ambicí nastolovat témata a ne jenom s ambicí poslouchat, co nám protistrana říká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Já budu velice stručný. Dovolím si zareagovat na paní kolegyni Věru Procházkovou. Česko není malá země. My nejsme malá země. My jsme středně významná země. Je to velice zásadní rozdíl. A Rusko není velký medvěd. Ty naše vztahy s nimi můžou být úplně jiné, pokud budeme mít rovnou páteř. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali všeobecnou rozpravu. Paní poslankyně Němcová se ještě hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, pokusím se být co nejstručnější a nebudu už komentovat to, co jsme

slyšeli, nebudu opakovat to, co jsme slyšeli. Jenom sdělím, že naprosto souhlasím s tím, co zde řekla paní poslankyně Helena Langšádlová, a její obavy naprosto sdílím a argumentaci, kterou vznesla, podporuji.

Ale chci vznést některé dotazy. První z nich bude na předsedu Poslanecké sněmovny, druhý na ministra zahraničních věcí. Začnu tedy tou druhou na pana ministra zahraničních věcí.

Z médií, protože nemám odkud jinak, jsem se dozvěděla, že po této cestě pana předsedy Poslanecké sněmovny se něco dělo na Ministerstvu zahraničních věcí. Byla připravena nějaká odpověď, nebo nějaká – (Předsedající žádá, aby poslankyně mluvila na mikrofon, protože není slyšet.) – pozice Ministerstva zahraničních věcí a do tohoto procesu přípravy odpovědi, nebo její finalizace, měl vstoupit jiný člen vlády, ministr vnitra, místopředseda vlády pan Hamáček. Chtěla bych vědět, co je na tom pravdy. Takhle něco psala média. Bezpochyby bude lepší, když se dozvím od vás, jaký přesně ten průběh byl.

Druhý dotaz, který tedy směřuji k předsedovi Poslanecké sněmovny, a nezpochybňuji vůbec to, že ta cesta byla důkladně připravovaná. Opakoval jste to několikrát a myslím, že v nějakém rozhovoru jsem četla, že dokonce část této přípravy se odehrávala i na Pražském hradě. Chtěla bych se tedy zeptat, zda během této přípravy, jak z Ministerstva zahraničních věcí, tak z pokynů, které jste dostával na Hradě, zazněla otázka dobudování jaderných elektráren a pozice ROSATOMu, s kým jste z ruské strany na toto téma jednal, jaký prostor byl těmto jednáním věnován a s jakými závěry během vaší pracovní cesty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr bude chtít reagovat, tak prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Hezký večer ještě jednou. Paní poslankyně, já věřím, že k tomuto slouží určitě interpelace, nicméně rád odpovím. Já jsem sám požadoval po kolezích, aby mi připravili návrh možného prohlášení. Nicméně s panem předsedou jsme se domluvili, že se nejprve setkáme a ty věci si vyříkáme. Já jsem jasně deklaroval, když jsem nastupoval do funkce, že si nejprve se svými partnery, ať už s předsedou Poslanecké sněmovny, s prezidentem, či premiérem, pohovořím o tématech zahraniční politiky, než budu vystupovat v médiích. To byl i důvod, proč jsem potom nakonec prohlášení nevydal, protože po schůzce s panem předsedou jsem uznal, že už to není nutné, protože si jsme vyříkali konkrétní body, které jsme si potřebovali vyjasnit. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní pan předseda Vondráček s faktickou poznámkou. Poté paní poslankyně Němcová.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Co se týče problematiky jaderné energie, nedostal jsem žádný pokyn. Nepřijímám v této záležitosti žádné pokyny. A myslím si, že to vůbec nenáleží předsedovi Poslanecké sněmovny, aby někde řešil

jadernou elektrárnu. A za tím si stojím. Nerozumím tomu, moje role je úplně jiná. Jediný, kdo otevřel toto téma, byla paní Matvijenko, která se mě na to zeptala, jaká je situace. A já jsem jí řekl, že jsem zastánce, aby tady byla pokud možno výhodná soutěž bez geopolitických vlivů. Tím jsem to uzavřel. Pan Volodin se mě na to vůbec nezeptal.

Žádné další schůzky v rámci svého pobytu v Rusku ani tady v České republice jsem neměl, s nikým jsem se nesetkal. O to víc mě překvapila některá vyjádření jednoho pana senátora, který říkal, že ohrožuji nějakou energetickou bezpečnost. To není moje téma, já s tím nemám nic společného a jsou to všechno jenom spekulace.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Němcovou s faktickou poznámkou.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Dovolím si požádat pana ministra zahraničních věcí Petříčka, aby nechal prosím na mé úvaze, co budu považovat za potřebné ze svého pohledu sdělit během této diskuse a s čím se na něj obrátím v rámci interpelací. To prosím nechte na mně.

A tu otázku, kterou jsem vznesla, jste mi neodpověděl celou. Já jsem se ptala na roli také ministra vnitra pana Hamáčka, protože v médiích bylo napsáno, že byla připravena pozice Ministerstva zahraničních věcí po cestě předsedy Poslanecké sněmovny do Ruska. Tato pozice, že do toho jednání nějakým způsobem vstoupil pan místopředseda vlády Hamáček, a potom pozici žádnou Ministerstvo zahraničí nedalo. Tak na to jsem se ptala, jakým způsobem jste tedy spolupracoval s panem místopředsedou vlády Hamáčkem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude chtít reagovat? (Hlasité "Ne!" z lavic ANO.) Takže ne. V tom případě jsme vyčerpali faktické poznámky, vyčerpali jsme elektronické přihlášky do rozpravy. Pan předseda Kalousek se hlásí ještě do rozpravy z místa.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane ministře Petříčku, paní poslankyně Němcová vám položila upřesňující otázku. Samozřejmě není možné vás donutit k odpovědi, ale pokud neodpovíte, tak je to také informace. (Z lavic ANO: To je pravda. Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nehlásí-li se nikdo další, tak podrobnou rozpravu ukončím. Zeptám se na závěrečná slova paní navrhovatelky Adámkové, jestli má zájem o závěrečné slovo po všeobecné rozpravě. Ne. Pan zpravodaj má zájem? Nemá zájem. V tom případě přistoupíme k rozpravě podrobné a do té se mi jako první s elektronickou přihláškou přihlásila paní poslankyně Langšádlová, poté mám pana zpravodaje Janulíka. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Musím říct, že po té rozpravě tady bych přece jenom ocenila, pane předsedo, kdybyste mně, byť i dodatečně, odpověděl na ty otázky, které jsem tady kladla, ale už nechci – (Předsedající: Prosím na mikrofon.) Vzhledem k hodině s tím už nechci zdržovat. Já chci i věřit tomu, že to byly dezinformace, to že jste zpochybňoval sankce. Chci věřit tomu, že to opravdu byly nějaké šumy.

Proto navrhuji velmi obecné usnesení, které se jenom hlásí k našim závazkům. A chtěla bych upozornit, že je obecné, že se netýká, jen na vás jako na předsedu Poslanecké sněmovny, ale na všechny naše ústavní činitele a jenom opakuje to, k čemu jsme se zavázali.

Takže usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR trvá na tom, aby ústavní činitelé nezpochybňovali závazek sankcí, které byly přijaty zeměmi EU v souvislosti s činnostmi ohrožujícími územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny a v reakci na anexi Krymu." Je to to, co přijaly evropské země. Je to závazek, ke kterému jsme se přihlásili, a chci znovu zdůraznit, že to je obecný návrh usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím, abyste návrh usnesení poté předala zpravodaji a mně, a nyní prosím pana poslance Janulíka.

Poslanec Miloslav Janulík: Mám návrh usnesení, s vaším dovolením, pane předsedající, kolegyně, kolegové, který se týká – není obecný, ale týká se opravdu toho, o čem jsme se tady bavili, a to usnesení zní: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka o jeho jednání v Ruské federaci. Poslanecká sněmovna konstatuje, že návštěva předsedy Poslanecké sněmovny pana Radka Vondráčka v Ruské federaci byla uskutečněna v souladu se zájmy České republiky a v souladu s koncepcí zahraniční politiky vlády České republiky." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. V tom případě podrobnou rozpravu končím. Opět se zeptám, jestli je zájem o závěrečná slova. Vidím žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Paní poslankyně Adámková nemá zřejmě zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj asi také nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě se přesuneme k hlasování, kterým prosím, aby nás pan zpravodaj provedl, protože byly dva návrhy. Ohledně procedury apod. (Gong.)

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nejprve bychom hlasovali o návrhu (usnesení) kolegyně Langšádlové, které znělo, že "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR trvá na tom, aby ústavní činitelé nezpochybňovali závazek sankcí, které byly přijaty zeměmi EU v souvislosti s činnostmi ohrožujícími územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny a v reakci na anexi Krymu".

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jenom se pro pořádek chci ujistit, že je shoda na tom, že obě dvě usnesení lze přijmout společně (Hluk v sále. Reakce: Ne!), tedy že nejsou vzájemně...

Poslanec Miloslav Janulík: Ne, zvlášť. Navrhuji hlasovat zvlášť.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Rozumím. Hlasovat zvlášť, ale že můžeme přijmout oboje, že přijetí prvního neznemožní přijetí dalšího. (Hluk v sále. Zpravodaj: Můžeme.)

Děkuji. V tom případě jsem již zagongoval, všechny jsem vás odhlásil. Věřím, že se všichni také již přihlásili.

V tom případě zahajuji hlasování o tom prvním usnesení. Ptám se, kdo je pro. (Hluk v sále. Nesvítí to!) Omlouvám se, někteří ještě nebyli přihlášeni. (Hluk v sále.) Prohlašuji hlasování 56 za zmatečné. Budeme znovu hlasovat.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak jej přednesla paní poslankyně Langšádlová.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. V hlasování číslo 57 bylo přihlášeno 127 poslanců a poslankyň, pro 39, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Prosím další návrh usnesení.

Poslanec Miloslav Janulík: Další návrh byl můj. Zní: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka o jeho jednání v Ruské federaci. Poslanecká sněmovna konstatuje, že návštěva předsedy Poslanecké sněmovny pana Radka Vondráčka v Ruské federaci byla uskutečněna v souladu se zájmy České republiky a v souladu s koncepcí zahraniční politiky vlády České republiky."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji vám. Zahajuji hlasování číslo 58. Ptám se... (Posl. Michálek se hlásí o slovo. Zpravodaj Janulík mimo mikrofon: To nejde! To nejde do zahájeného hlasování vstupovat. – Posl. Michálek námitka z pléna. – Posl. Janulík: To není ale můj problém, to je problém předsedajícího. – Další námitka posl. Michálka. – Posl Janulík: Nejde do hlasování se hlásit. To nejde. – Další námitky posl. Michálka.)

Prohlašuji hlasování číslo 58 za zmatečné. Já se omlouvám. Pane předsedo Michálku, co chcete sněmovně sdělit? (Posl. Michálek ze sálu: Proceduru, abychom hlasovali odděleně o dvou částech.) Proceduru jsme již probírali. (Zpravodaj Janulík mimo mikrofon: To už bohužel. Tu jsme schválili. Takže jsi vedle. Jste vedle tedy. Procedura byla schválena. – Hluk a dohady v sále.)

O proceduře se nehlasovalo, nicméně se o ní diskutovalo. V tu chvíli jsem žádnou přihlášku k proceduře nezaznamenal.

Poslanec Miloslav Janulík: Poslední hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme hlasovat o tom návrhu usnesení, co načetl pan zpravodaj Janulík jako celku. (Námitky v sále.) V celku, že to nebudeme hlasovat po částech. Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 59. Ptám se, kdo je pro. (Hluk v sále.) Kdo je proti?

Děkuji. V hlasování číslo 59 bylo přihlášeno 128 poslanců a poslankyň. Pro 88, proti 10, návrh byl přijat.

Pan předseda Kalousek se hlásí s přednostním právem, tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Již vás nebudu dlouho zdržovat, ale opravdu si myslím, že by bylo potřeba, aby na záznam jasně zaznělo, co jste tady odmítli. Vy jste odmítli trvat na tom, vy jste odmítli trvat na tom, že ústavní činitelé nemají zpochybňovat sankce, ke kterým jsme se přihlásili v rámci Evropské unie. (Rozhořčený hluk v jednacím sále.) To je samozřejmě vaše právo. Můžete si odhlasovat, že voda teče do kopce. Ale když jste takhle hlasovali, tak ještě chvíli vyprávějte veřejnosti, že nejste komunistická vláda! (Hluk v jednacím sále a potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tímto projednávání bodu končím. Stejně tak jsme vyčerpali myslím dostatečně čas vyhrazený pro dnešní jednání. Takže se s vámi loučím a uvidíme se opět zítra v 9 hodin, kdy budou písemné interpelace.

(Jednání skončilo ve 20.51 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. října 2018
Přítomno: 150 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dobrý den. Já zahajuji třetí den 20. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec bez udání důvodu, Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Josef Bělica – zahraniční cesta, Jan Birke bez udání důvodu, Stanislav Blaha – zahraniční cesta, Andrea Brzobohatá – zdravotní důvody, Jana Černochová – pracovní důvody, Monika Červíčková od 14.30 do 18.00 pracovní důvody, Jaroslav Dvořák – pracovní důvody, Miroslav Grebeníček – pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Pavel Jelínek – pracovní důvody, Miroslav Kalousek – osobní důvody, David Kasal do 13 hodin pracovní důvody, Martin Kolovratník – zdravotní důvody, František Kopřiva do 12 hodin pracovní důvody, Pavel Kováčik – osobní důvody, Robert Králíček – zahraniční cesta, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Jana Levová – pracovní důvody, Jan Lipavský do 10 hodin pracovní důvody, Karla Maříková od 10 hodin pracovní důvody, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Radka Maxová do 11.30 pracovní důvody, Jana Mračková Vildumetzová do 12 hodin pracovní důvody, Ivana Nevludová od 9 do 16 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Jana Pastuchová od 9 do 13 hodin pracovní důvody, Vojtěch Pikal od 14.30 do 18.00 pracovní důvody, Pavel Plzák – zahraniční cesta, Petr Sadovský – zdravotní důvody, Julius Špičák – pracovní důvody, Karel Tureček – rodinné důvody, Vlastimil Válek – zdravotní důvody, Helena Válková od 9 do 11 hodin pracovní důvody, Petr Venhoda do 10 hodin pracovní důvody, Jiří Ventruba – osobní důvody, Rostislav Vyzula od 9.30 do 13.00 pracovní důvody, Pavel Žáček – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš do 14.30 pracovní důvody, Jana Maláčová do 14.30 pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Marta Nováková z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Robert Plaga – pracovní důvody, Antonín Staněk – zahraniční cesta, Dan Ťok od 12 hodin pracovní důvody, Miroslav Toman – zdravotní důvody. Dále se dodatečně ještě omlouvá pan ministr obrany Lubomír Metnar z celého dnešního dne z důvodu pracovních povinností.

Dnešní jednání zahájíme bodem 179, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k bodu

179.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

který tímto otevírám. Seznam odpovědí na písemné interpelace, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, a proto byly zařazeny na pořad 20. schůze Poslanecké sněmovny. Na pořad jednání 20. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem šest odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance, že podle ustanovení 112, odst. 6 jednacího řádu není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na jednotlivé interpelace. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci elektronického spisu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 268. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Tato překážka trvá, nicméně já v souladu s jednacím řádem otevírám rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení. Pan... (Posl. Michálek z místa: Nechce vystoupit.) Je přerušeno? Pan předseda není. Dobře. Takže překážka trvá... Já končím tuto interpelaci. Bude projednána, až bude přítomen pan ministerský předseda.

Bývalý ministr spravedlnosti Robert Pelikán odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci možné podjatosti soudu a státních zástupců. Interpelace se spolu s odpovědí a další odpovědí ministra spravedlnosti Jana Kněžínka předkládá jako sněmovní tisk 269. Projednání této odpovědi bylo také přerušeno do přítomnosti ministra spravedlnosti, který je v tuto chvíli přítomen. Tentokrát tedy můžu rozpravu otevřít. První vystoupí pan interpelující poslanec.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré jitro. Já bych krátce připomněl, oč jde. Já jsem kdysi dávno interpeloval pana ministra spravedlnosti ještě předchozího ohledně toho, že někteří soudci a státní zástupci, kteří působí v Praze, dostávají zároveň od hl. města Prahy levné dotované byty, a zároveň je možné, že rozhodují v kauzách, kde vystupuje hl. město Praha. Tím pádem vzhledem k tomu, že tedy bydlí v bytech od hl. města Prahy, které jsou velmi silně dotovány, dokonce se to vyskytuje v odborných publikacích, že v Sovětském svazu a v jiných státech jsou soudci drženi v podstatě závislí díky tomu, že bydlí v dotovaných bytech a dostávají různé benefity, tak to mi přišlo jako věc, která je nestandardní, a proto jsem požádal pana ministra, aby to řešil.

Myslím si, že je poněkud nedůstojné, že hl. město Praha pronajímá svoje byty, které jsou určeny pro občany se sociálními potřebami, soudcům a státním zástupcům, kteří berou sto tisíc korun měsíčně a víc a opravdu nepotřebují, aby dostávali dotované byty a bydleli v bytě, za který platí třeba pět tisíc měsíčně s nájmem šedesát korun za metr čtvereční. Takže tady si myslím, že by bylo dobré s tím něco dělat.

Já chápu, že ta situace je složitá a že ministerstvo má omezené pravomoci. Nicméně já jsem mluvil třeba s městským státním zástupcem v Praze a dohoda s městským státním zástupcem v Praze byla, že vyzve ty dotčené státní zástupce, kteří bydlí v těch dotovaných bytech, aby zjednali nápravu a usilovali o narovnání toho vztahu. Bohužel ani jeden z těch státních zástupců nepřistoupil na to, že bude platit tržní nájem, ačkoliv má odpovídající plat, tak se trošku děsím toho, co to vypovídá o personálním obsazení státního zastupitelství.

Já bych se chtěl zeptat pana ministra, jestli ho přeci jenom nenapadá způsob, jak s touto věcí, která znepokojuje občany hl. města Prahy, kteří potřebují to sociální bydlení a nemůžou se do těch bytů dostat kvůli tomu, že je zabírá dvacet, třicet, čtyřicet soudců a státních zástupců, jestli s tím přeci jenom není možné něco dělat, protože ty důvody podjatosti zejména v případech, kdy se rozhoduje o kauzách hl. města Prahy, tam být můžou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já s dovolením přečtu několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Kateřina Valachová od 9.00 do 11.00 ze zdravotních důvodů, omlouvá se Dominik Feri mezi 9.00 a 9.45 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Aleš Juchelka od 9.00 do 9.45 z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová od 9.00 do 10.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík a současně i Jaroslav Bžoch z pracovních důvodů z dnešního dopoledního jednání. Omlouvá se pan poslanec Jaroslav Martinů od 12.30 do konce jednacího dne, omlouvá se pan poslanec Milan Hnilička od 9.00 do 12.00, omlouvá se Lubomír Zaorálek po celý den ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Richter od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jiří Bláha od 9.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Květa Matušovská 25. a 26. z osobních důvodů na celé dny. Tak, omlouvám se, pane ministře, bylo jich víc.

Prosím, můžete reagovat.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče Michálku, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se možná pokusím, protože přece jenom od projednávání té interpelace už uplynula nějaká doba, celou tu záležitost uvést do kontextu. Nicméně nejprve mi dovolte, abych se omluvil za svou nepřítomnost na jednání 13. 9., kdy měla být poprvé projednávána tato interpelace. Bylo to z důvodu, pro který jsem byl řádně omluven. Byl jsem na svatební cestě a ta byla dlouho plánována ještě předtím než vznikla stávající vláda, takže nyní už snad by mělo být vše v pořádku.

Pokud jde o ten samotný problém, tak jádro toho problému tkví v hlubokých devadesátých letech, kdy v rámci řešení tehdejší personální krize v soudnictví hlavní město Praha přijalo určitá pravidla pro přidělování městských bytů vybraným profesím, mezi něž tehdy kromě zaměstnanců státních zastupitelství a soudů spadli i samotní soudci a státní zástupci. Cílem tehdy bylo právě zajistit řádný výkon těchto profesí a činností, které sem spadají, i pro hlavní město Prahu. Od té doby se samozřejmě situace z hlediska odměňování soudců a státních zástupců podstatným

způsobem změnila, nicméně také došlo k tomu, že se změnily ty smlouvy, které původně byly uzavírány na dobu určitou a dnes jsou tedy uzavírány na dobu neurčitou. To jen na úvod, jak vlastně vůbec dochází mnohdy k tomu, že soudci a státní zástupci takové byty obývají.

Zároveň je potřeba říci, že již můj předchůdce pan ministr Pelikán v této věci učinil několik kroků, na které my kontinuálně navazujeme, to znamená, pokračujeme v tom, co bylo učiněno. 27. 6. pan ministr oslovil primátorku hlavního města Prahy svým dopisem, ve kterém jednak doporučil, aby došlo ke změně pravidel pro přidělování bytů tak, aby byly přidělovány pouze administrativním pracovníkům soudů a státních zastupitelství, jejichž plat je diametrálně odlišný od platu samotných státních zástupců a soudců, a zároveň doporučil, aby v pravidlech pro přidělování těch bytů byl nastaven určitý příjmový strop. Mimochodem, právě příjem domácností je jedna z věcí, která se sděluje při žádosti o takový byt, nicméně posléze se s ní zřejmě ne úplně dokonale pracuje.

Je pravda, že ten dopis zůstal bez odezvy vzhledem k formování nové koalice v rámci hlavního města Prahy. Já učiním velmi podobnou výzvu vůči novému primátorovi, jakmile tedy bude jasné, kdo jím bude. V podstatě ta doporučení – protože nemůžeme hlavnímu městu Praze diktovat – která mi přijdou jako racionální, zopakuji.

Zároveň je potřeba říci, že byl osloven taktéž dopisem předseda Městského soudu v Praze, kterému bylo doporučeno, aby při výběru zájemců o ty byty, které jsou následně pronajímány hlavním městem Prahou, nenavrhoval jednotlivé soudce, ale pouze zaměstnance administrativy, to znamená zapisovatele, vyšší soudní úředníky, úředníky atd., přičemž úplně stejný krok, jak již zmiňoval pan poslanec Michálek, byl učiněn ze strany městského státního zástupce dr. Erazíma. Jinými slovy, do budoucna by samozřejmě nemělo, pokud se to navíc nakombinuje ještě s těmi opatřeními, která doporučíme hlavnímu městu Praze, docházet k tomu, že tyto nájemní byty budou získávat soudci a státní zástupci, ale budou přidělovány potřebnějším.

Na druhou stranu je ale potřeba říci jednu věc. Náklady na ten byt, jak jsem si neoficiálně sondoval, včetně nákladů na energie, činí zhruba 14 tisíc korun, což samozřejmě z hlediska hlavního města Prahy není cena nijak výrazně vysoká, ale pro mnohé zaměstnance soudů i tak bude nedosažitelná. Jestliže někdo má 18 tisíc korun hrubého, tak jako samostatně žijící osoba si prostě takový byt nikdy nemůže dovolit a ti lidé často dojíždějí. Ale to je druhý problém. Může se stát, ale to bude zase na hlavním městě Praze, že ty byly po nějakou dobu zůstanou v reálu neobsazené, protože zájemci minimálně ze strany soudů a státních zastupitelství nebudou.

Tak nám tady vlastně zůstává jeden problém, nebo možná kvaziproblém, a to je, jestli je správné, aby v těch bytech nadále zůstali ti soudci a státní zástupci, kteří je už užívají, a jestli existují nějaké nástroje, jak je případně donutit k tomu, aby ty byly opustili, a kdo těmi nástroji disponuje, jestli je to ministr spravedlnosti, potažmo Ministerstvo spravedlnosti, nebo předseda soudu. Tady je potřeba říci jednu věc. Oni všichni ty byty užívají na základě legálně uzavřené nájemní smlouvy, na základě postupu, který je v souladu s pravidly hlavního města Prahy pro přidělování bytů. A upřímně řečeno, ministr spravedlnosti nedisponuje žádnými nástroji, jak tyto soudce

nebo státní zástupce v jejich soukromoprávním vztahu donutit k tomu, aby ukončili nájemní smlouvu, aby ji vypověděli a aby se odstěhovali někam jinam. Nespadá to pod žádnou kompetenci, kterou by mělo Ministerstvo spravedlnosti, nevejde se to ani pod výkon státní správy soudnictví. Oni v těch bytech bydlí, oni v nich nesoudí. Je potřeba říci, že podobný problém z hlediska absence jakékoliv kompetence je i na straně předsedy Městského soudu, resp. městského státního zástupce. Může to tedy být v rovině doporučení.

Na druhou stranu to není tak, že by všichni unisono odmítli ten problém řešit. Já sám jsem obdržel v uplynulých dnech, mám pocit, že minulý týden, dopis jednoho soudce, který mi sděloval, že právě nájemní smlouvu ukončuje a ten byt opouští, a ne proto, že by se cítil, že páchá něco špatného, že jako bydlí v souladu s nájemní smlouvou, kterou ukončuje, ale prostě si uvědomil, že se asi ten byt může hodit někomu potřebnějšímu. Budu doufat v to, že podobné kroky ze strany soudců a státních zástupců budou následovat, nicméně opravdu nedisponuji v demokratickém právním státě, a upřímně se přiznám, že bych ani nechtěl disponovat, pravomocí, která by umožnila ministru spravedlnosti zasahovat do soukromoprávních vztahů, říkat jim, kde mají a kde nemají bydlet, co si mají nebo nemají koupit.

My jsme samozřejmě zvažovali i to, jestli tady nedochází k nějaké systémové podjatosti vůči hlavnímu městu Praze, jestli by tady nebyl důvod pro případné úvahy o nějaké kárné odpovědnosti, nicméně ty závěry nám vyšly poměrně jednoznačně že nikoliv. Samotná skutečnost, že někdo někde bydlí, každý někde bydlí, nezakládá ještě podjatost pro konkrétní vztahy. Tady samozřejmě bylo namítáno, že kdyby tedy vystupovali v nějaké věci, kde by byl nějaký veřejný funkcionář z hlavního města Prahy nebo samotné hlavní město Praha by bylo účastníkem, že to může vyvolávat nějakou podjatost. Pokud bychom takové podezření v nějaké konkrétní kauze zjistili, bezesporu bude namístě učinit velmi razantní kroky k tomu, aby takový soudce nebo státní zástupce byl kárně, nebo třeba nejen kárně potrestán, ale ze samotné skutečnosti, že má někdo uzavřenou s hlavním městem Prahou nájemní smlouvu, a někteří mají dokonce podnájemní smlouvu a ten systém je složitější, podjatost takového soudce nezakládá.

Ono by bylo absurdní, když řekneme, že by to měli být jiní potřební, třeba učitelé, dovozovat, že třeba potom všechny děti zastupitelů hlavního města Prahy nebo radních budou ve škole jedničkáři, budou nějakým způsoben protežovány. Koneckonců ad absurdum vzato, ty soudce platí stát. Pak by se dalo říci, že jsou podjatí vlastně v každé kauze, kde vystupuje jako jedna ze stran stát, což samozřejmě tak není.

Jinými slovy, je to problém, kterým se chceme nadále zabývat. Budeme činit kroky, doporučení vůči hlavnímu městu Praze, budeme nadále apelovat na soudce a státní zástupce skrze předsedu Městského soudu nebo vedoucího státního zástupce, ale nemůžeme ty lidi násilím vypudit a není možné dovozovat ani kárnou odpovědnost vzhledem k tomu, že oni nečiní nic nelegálního. A já pevně věřím, že podobně jako ten jeden soudce, který mě o tom kroku informoval, podobný krok zváží, velmi vážně zváží a možná i učiní ti ostatní. To je to, co k tomu mohu uvést.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Pan poslanec Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, především bych chtěl ocenit velmi seriózní přístup, který pan ministr k této interpelaci zaujal, a že se tím velmi vážně zabývá, což si myslím, že je příkladné. Jsem taky rád, že přinesl informaci o tom, že jeden soudce už se rozhodl tuto věc řešit tak, aby to nevyvolávalo žádné pochybnosti. Jenom budu stručně reagovat na záležitosti, které pan ministr zmínil.

Myslím si, že vůbec není potřeba se obávat toho, že by byty pro sociální případy pro potřebné v hlavním městě Praze zůstaly neobsazené, protože těch lidí, kteří mají tuto potřebu sociální, například jsou to senioři s různými zdravotními znevýhodněními, tak těch je opravdu celá řada, a já jsem se k tomuto případu dostal pouze z toho důvodu, že mě oslovila právě paní, která měla maminku seniorku se znevýhodněním a nemohla se přes ty pořadníky hlavního města Prahy dostat k tomu, aby dostala ten sociální byt, a upozornila mě na to, že v sociálních bytech bydlí právě ti soudci. To je důvod, proč já jsem se k tomu dostal a jak jsem to řešil.

Velmi si vážím toho, že jste přislíbil, že oslovíte nového primátora. Věřím, že nový primátor v této věci podnikne adekvátní kroky tak, aby případně došlo ke sblížení nájmů směrem k tržní hladině, když už tam soudci bydlí, aby neměli dotované zvýhodněné ceny.

Souhlasím s tím, že je velký problém u zaměstnanců soudu, pokud mají plat, který jim neumožňuje si najít v Praze bydlení za tržních podmínek, tak je to zásadní a závažný problém, který by ministerstvo spravedlnosti mělo řešit. Ministerstvo spravedlnosti má samozřejmě na starosti část rozpočtu, která upravuje platy pro tyto profese. My jsme dlouhodobě upozorňovali předsedu vlády na to, že některé profese v soudnictví, ať už jsou to soudní asistenti, čekatelé a další profese, které se třeba i zásadně podílejí na výkonu soudnictví, že jsou platově podhodnoceni a že pak nemůžeme očekávat, že kvalita soudnictví se bude razantně zvyšovat.

Pokud jde o otázku podjatosti, tak argument není postaven pouze na tom, že soudce bydlí v bytě, který mu pronajímá hlavní město Praha, ale je postaven na tom, že byt je dotován cca ze dvou třetin hlavním městem Prahou. A zkuste se vžít, pane ministře, do situace, že se soudíte s hlavním městem Prahou, kde vám třeba hlavní město Praha nějakým nezákonným způsobem ublížilo, třeba vás přejel jeho zaměstnanec na přechodu a bylo to v rámci výkonu městské policie, a na jednu stranu vy se soudíte jako účastník řízení, který má mít stejná práva a povinnosti, a na druhé straně stojí hlavní město Praha a soudí vás soudce, který bydlí v dotovaném bytě od hlavního města Prahy, tak samozřejmě nemůžete mít stejné zacházení a jsou tam dány zákonné důvody podjatosti podle příslušných procesních předpisů. Myslím si, že k těmto případům, samozřejmě nemám přístup do databáze případů, jako to má Ministerstvo spravedlnosti. Nemám žádnou kompetenci prověřovat ty případy. Ale vzhledem k množství kauz, které řeší hlavní město Praha, se obávám, že takové případy byly a že to roli hrát mohlo.

Pokud zveřejnění této kauzy pomůže aspoň tomu, že si na to začnou dávat ti soudci pozor a upozorní na svoji podjatost, tak já budu velmi rád, protože to zajistí spravedlivý proces těm, kteří by tím mohli být dotčeni.

Já bych chtěl závěrem říci, že pokud se nám nepodaří dosáhnout situace, v které soudci budou bydlet v Praze za tržní nájmy a nebudou okupovat sociální byty, tak zvážím možnost řešení zákonem, tak aby soudce neměl podle zákona možnost bydlet v bytech, které jsou určeny pro sociální případy a které jsou dotovány. Protože vypadá té, že bez té zákonné kompetence ministerstvo v této věci skutečně nemůže činit žádné další kroky. Uvítal bych spolupráci na tom, aby se nám to nějakým způsobem podařilo dořešit.

Děkuji, a to je všechno, co jsem k této interpelaci chtěl říci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Reagovat si přeje pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Jenom velmi stručně. My jsme tady včera projednávali poměrně dlouho návrh zákona o státním rozpočtu, jehož součástí je právě řešení jednoho z problémů, na který jsem poukazoval, kde právě administrativní personál soudů a státních zástupců patří mezi ty, u nichž se nejvíc zvyšuje objem prostředků na platy o 14, resp. 15 % při zaokrouhlení na celá procenta. To znamená, my jsme si problému odměňování samozřejmě vědomi. Řešíme ho. Jde to trošku mimo tu interpelaci, ale cítil jsem za potřebné to zmínit.

Samozřejmě pokud jde o podjatost, ona je to do jisté míry záležitost účastníků řízení, ale pevně věřím v to, že soudci jsou natolik velcí profesionálové, že sami dokážou odhadnout, kdy uplatnit svou podjatost a kdy nikoli, pokud už ji neuplatňují účastníci řízení. Jak jsem ale říkal, je potřeba posuzovat každé jednotlivé kauzy individuálně.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se: Ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu?

S dovolením zase musím přečíst několik omluv, které mi přišly. Omlouvá se pan poslanec Radek Koten z pracovních důvodů do konce jednacího dne. Omlouvá se pan poslanec Vít Kaňkovský od 9.00 do 10.30 z dnešního jednání. Omlouvá se pan poslanec Jiří Mihola od 9.00 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Marek Výborný od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se paní ministryně Alena Schillerová z důvodu zahraniční pracovní cesty z celého jednacího dne. Omlouvá se pan poslanec Dominik Feri mezi 12.00 a 13.00 z pracovních důvodů. Nevím, jestli ta omluva už tady není podruhé. Omlouvá se pan poslanec Miloslav Janulík mezi 10.30 a 12.30 z pracovních důvodů. Omlouvá se ministr zdravotnictví Adam Vojtěch z dopoledního jednání z důvodu neodkladných pracovních povinností.

Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a ptám se pana poslance Michálka, jestli navrhuje nějaké usnesení. Není tomu tak. Takže já vám všem děkuji a končím projednávání této písemné interpelace.

Jako další je zde písemná interpelace na paní ministryni financí. Ministryně financí Alena Schillerová odpověděla na interpelaci poslance Leo Luzara ve věci optimálního využití a zhodnocení relevantních superstrategických surovin EU v zájmu českého průmyslu a českého státu, Ostravsko-karvinské doly. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 280.

Otevírám rozpravu a dávám slovo panu poslanci Luzarovi.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, bohužel paní ministryně není přítomna, jak jsem zrovna zaslechl. Je omluvena pro zahraniční cestu. Přesto si dovolím svoji interpelaci přednést, protože si myslím, že to, co momentálně nemáme, je příliš času ve věci, která sice na první pohled vypadá složitě z toho titulu, který jsem použil, přesto je možná vcelku jednoduchá, ale ukazuje na určitý problém, na který jsme si zadělali v minulém volebním období při řešení problematiky OKD.

Problematika OKD, a dovolte mi mírný exkurz, než začnu k samotné interpelaci, byla spojena s tím, že stát hledal řešení pro tento podnik, kterému hrozila okamžitá likvidace a propouštění velkého množství zaměstnanců. Tehdy došlo k situaci, kdy se ministerstva mezi sebou přela o nejvhodnější řešení a vládní strany ANO 2011 a ČSSD chtěly toto řešení využít i ke svému politickému prospěchu, zcela logicky. Bohužel došlo k tomu, že jedna vládní strana disponovala ministerstvem, které pod sebou mělo státní podnik DIAMO, který zcela zřejmě a jasně z titulu toho, jak byl zřízen a jaké je jeho personální obsazení, jaké je odborné vybavení, je předurčen právě k takovýmto krokům státu vůči těmto podnikům. Druhá vládní strana měla Ministerstvo financí a samozřejmě společnost Prisco, státní, která je zase zřízena k tomu, aby fungovala v rámci finančních institucí, aby dozírala, pomáhala bankám a různým jiným společnostem, jinými slovy, hlavně přes peníze.

V minulé vládě převážila energie řešit situaci prostřednictvím Ministerstva financí, a tudíž státní podnik Prisco se stal tím, který řeší situaci v OKD. Důsledek tady tohoto postupu je ale ten, že lidé, kteří jsou jistě dobrými hospodáři a znalí, jsou ale spíše finančníci. Jsou to lidé, kteří pohlížejí na problém přes peníze, přes agendy, které mají čísla, přes agendy, které jsou jasné. Hodnotí to grafy, hodnotí to výstupy a tabulky. A je tady problém, který se ukazuje jako možná širší než jenom problém... Je tady problém, který se možná ukazuje jako širší problém, který není jenom zakletý v číslech, ale je problémem budoucím, postup, který zvolila společnost Prisco v rámci OKD, a teď budu mluvit konkrétně k Dolu Paskov, který je součástí OKD. Jen pro zajímavost, je to důl, který těží vysoce kvalitní černé uhlí, takzvané koksovatelné uhlí, po kterém je obrovská poptávka. Je to jedna z nejlepších surovin v ČR určitě, v Evropě možná také. Rozhodla jít postupem, který je čistě a jasně finanční. Na jednu stranu dala ekonomické náklady spojené s likvidací, ekonomické náklady spojené se stávajícím provozem útlumové části a na druhé straně dala ekonomické náklady sociální. Z toho jí vyšlo, této společnosti, že nejlepší cesta bude uzavřít tento důl,

zasypat ho, zakonzervovat v tom stavu, aby již nemohlo docházet k dalším nákladům na úkor státu, a jak se říká, zavřít hladinu nad touto šachtou. S tím ale, že technici říkají, že pokud by náhodou byla možnost znovu výhodně prodávat a těžit koksovatelné černé uhlí, tak zvolená metodika, která byla touto společností a samozřejmě potažmo podřízenou společností OKD zvolena, je nenávratná. Jinými slovy, k té šachtě se už nikdy nedostaneme.

Považuji to za obrovskou chybu, a proto hovořím o strategických surovinách a jejich možnosti a zakonzervování přístupu. Z mého pohledu technika to znamená dát na jednu stranu hodnotu, sumu prostředků, které stojí údržba dolu v konzervovaném stavu. Jinými slovy, aby tam probíhalo větrání, aby tam probíhala základní údržba, aby tam byl nutný počet personálu, který se o to musí starat. To by byl jasný čistý náklad této šachty. Ta šachta momentálně neprodukuje zisk, samozřejmě, protože by netěžila uhlí. Ale toto je nějaká suma. A teď se můžeme bavit, jestli je to šest milionů ročně, deset milionů ročně. Ale myslím si, že se budeme pohybovat tady v těchto sumách řádově milionů korun na zachování možnosti kdykoliv v budoucnu tuto šachtu odkonzervovat, tuto šachtu zprovoznit a začít okamžitě těžit vysoce kvalitní koksovatelné uhlí. To by byl dle mého názoru dobrý postup.

Společnost Prisco, jelikož je řízena hlavně ekonomy, říká, že by to zatěžovalo státní rozpočet, zcela logicky, že by to mohlo také způsobit určitý sociální dopad na zaměstnance a že to je odkládání pouze nějaké agónie tohoto podniku. Proto mě zaujalo, že se objevil soukromý investor, možná snílek. Ale kdo si ještě před pár lety myslel, že je možné vystřelit elektromobil raketou do vesmíru a nechat to jenom tak letět? Kdo si ještě před nedávnem myslel, že je možno dvě velká města spojit trubkou, do té trubky dát, vyčerpat vzduch a v rámci vakua tam provozovat dopravu lidí v trubce? A dneska už se to staví. Jsou to vizionáři a jsou to lidé, kteří hledají postupy, jak techniku vést dopředu.

Jeden takovýto člověk s podstatně střízlivějším projektem mě navštívil a řekl, že má projekt, který je vědecky podložen, který je diskutován v odborných kruzích, a ten projekt hovoří o tom, jak akumulačně a kompenzačně využít tuto šachtu jako zdroj elektrické energie. Nechci vás zatěžovat technickými podrobnostmi, které jsou s tím spojeny, pouze uvedu pár čísel, která v jejich materiálu jsou.

Bavíme se o produkci elektrické energie, která by byla řádově 47 gigawattů za rok. Což už je slušná elektrárna, 47 gigawattů, které by toto zařízení mohlo produkovat absolutně bezuhlíkově, ekologicky, v rámci nejvyšších možných ekologických standardů. Synergickým efektem tady tohoto by bylo, že by platilo to konzervování šachty. Jinými slovy, stát by to nestálo ani korunu, stát by ušetřil za to, že nemusí šachtu konzervovat, hlídat a vést k útlumu, popřípadě i zasypat, protože samozřejmě zasypání něco stojí. Všechny náklady by převzala tato společnost a ještě by tady zůstala zachována stále možnost, že kdykoliv je možno tuto šachtu otevřít a znovu začít těžit koksovatelné uhlí. Čili veškeré riziko by převzala tato společnost zkoušející tento nový energetický způsob využití hloubky těžních věží, napojení závaží na těžní věže. Mají to docela technicky zajímavě promyšleno. A stát by měl pouze možnost, že odloží případné zasypání, ať jsem v té obecné rovině, třeba o rok, o dva, než tato společnost vyzkouší, jestli je to schůdné, technicky schůdné.

Ekonomicky schůdné to prý je. Ale technicky schůdné, jestli nenarazí na nějaké problémy, které by zabránily tady tomuto provozu.

Přesto podle odpovědi paní ministryně financí je to nereálné a spíše se přiklání Prisco k tomuto zasypání. Ale bez udání argumentů. Já se ptám, když jsou to odborníci, proč tedy nezkusit s minimálním rizikem, řekněme na dva roky, které by stálo odložení toho zasypání, protože rozhodnout chceme. Do 30. června se mělo rozhodnout, to se trošku posunulo, ale tohoto roku by snad to rozhodnutí mělo padnout, jak dál s Paskovem. A neumožnit vyzkoušet to? Riziko stát neponese, pokud uzavře dobré smlouvy s tím člověkem, nebo s tou firmou, která by to chtěla vyzkoušet. A třeba ať tam dá zálohu dopředu, bankovní záruky, opravdu nevím, tady jsou od toho právě ti finančníci Prisca, kteří by to mohli velice dobře vědět, jak zabezpečit, aby stát o nic nepřišel, a přesto jsme měli možnost zachovat surovinu k možné těžbě a za b) vyzkoušet třeba technicky něco velice nového, zajímavého, co ve světě ještě nikdo nedělal.

Riziko, které z toho plyne, je maximálně to, že člověk, co mě navštívil, a tedy má tento projekt, který vám můžu potom samozřejmě ukázat, je snílek, nechci-li použít výraz úplně jiný, který by vás asi napadl. Ale může to být opravdu pouze snílek, který to nemá prozkoumáno, nemá to do detailu promyšleno. A to je samozřejmě schopna odhalit skupina odborníků, technické vysoké školy a další, na které by se potažmo společnost Prisco měla obrátit, aby zkonzultovali a oponovali třeba tento projekt, jak dalece to je reálné nebo není. Ale ani toto tato společnost neudělala.

Proto bych velice prosil paní ministryni Schillerovou, aby odpověď, která mi byla zaslána a která je velice obecná, prostě říká jenom, že to nejde, aniž by řekla, proč to nejde, co nás k tomu vede, proč jsme to úplně odhodili a chceme to jenom zasypat, aby tato ctěná Sněmovna tuto odpověď odmítla a požádala paní ministryni, aby opravdu zadala seriózní studii společnosti Prisco, popřípadě, jak jsem již na úvodu uvedl, jak ta historie Prisco versus DIAMO vznikla, aby požádala společnosti DIAMO, které k tomu má nejbližší a největší zkušenosti, potažmo v řízení státu, to znamená, má odborníky na důlní činnost, na likvidaci důlních činností, má odborníky spojené s hornictvím, aby provedli analýzu projektu, zda je rentabilní a schůdný pro stát, a aby se tyto kroky aspoň minimálně ověřily.

Protože něco zasypat, to je to poslední, co bychom mohli chtít, když víme, že ty nerostné suroviny – a považuji černé uhlí a koksovatelné černé uhlí za strategickou nerostnou surovinu – je pro nás do budoucna možná zatím nevyužitou, ale důležitou ekonomickou surovinou. Hazardovat s touto budoucností považuji za špatné.

Zároveň ten projekt, nebo to využití by mohlo nést s sebou budoucnost pro náš region, Moravskoslezský kraj, který potřebuje snílky, který potřebuje projekty, které jsou schopny na stávajících základech hutnictví, hornictví, na stávajících tradicích, které v tomto regionu jsou, začít budovat něco nového, ale ne tím, že zbouráme to staré a budeme stavět na zelené louce, ale naopak využitím stávajících možností, které tento kraj nabízí.

Proto bych vás, paní nepřítomná ministryně financí, opravdu požádal – a vím, že to není váš obor, znovu se omlouvám za to, že jste k tomu jako ministryně financí přišla, s dovolením výraz, jako slepý k houslím, protože je to ryze technická

záležitost. A ten úvod jsem řekl, proč to má Prisco a ne DIAMO. Přesto bych byl velice rád, abyste se zaměřili i na tu technickou stránku budoucnosti OKD, technickou stránku budoucnosti Dolu Paskov, ne jenom finanční, jak je zcela jasně a zřejmě ve společnosti Prisco, a hledali to technické využití. (V sále hluk.)

Vás, kolegyně a kolegové, prosím, abyste z hlasování odmítli odpověď paní Schillerové, které jí byla zpracována společností Prisco zcela zřejmě, ale opravdu pouze v té finanční rovině, nezohledňuje vůbec tu technickou stránku a nezohledňuje vůbec ten projekt, a aby příští odpověď byla i s odpovědí na otázky toho technického rázu, proč to tedy nejde, když se najde někdo, kdo chce platit za stát tu udržovací sanaci šachty a zkoušet na tom moderní technické přístupy výroby elektrické energie, efektivní výroby elektrické energie a tím zachovat možnost do budoucna těžit toto uhlí. Velice rád bych taky v té odpovědi slyšel stanovisko společnosti DIAMO v rámci budoucnosti této šachty a vlastně jde jenom o to získat čas a možnost se tak podívat nejenom přes ta čísla, ale i přes techniku a technickou realizaci. A třeba z té odpovědi vyjde, že ten člověk je snílek a ne realista, nejde to, ale přesto budu rád za tu odpověď, než jenom říci: my jsme to zasypali, no, neviděli jsme úplně všechno, dneska bychom to asi takhle neudělali, ale bohužel, stalo se. Proto bych tomu chtěl zabránit.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Faktická poznámka pan poslanec Vondrák, ale můžete i vystoupit, nikdo není přihlášen.

Poslanec Ivo Vondrák: Dámy a pánové, protože jsem hejtmanem kraje a od svého nástupu do funkce v tomto kraji řešíme OKD, tak bych chtěl říct, že zcela určitě tento kraj vidí budoucnost v tom, že těžba uhlí bude pokračovat minimálně do roku 2030. Byl to náš záměr, který jsme prezentovali, dokonce jsme o tom informovali na tripartitě i zástupce společnosti Prisco. Ta studie se připravuje. Já jenom chci říct, že i tato studie, nebo respektive příprava těžby do roku 2030 bude stát minimálně 5 mld. korun na investicích, tzn. budeme muset ty peníze do toho dát, nicméně předpokládá se, že to bude bez dotací, že to dá společnost OKD.

A samozřejmě když se vrátíme k problematice Paskova, tak já to vnímám obdobně v tom smyslu, že bychom měli být opatrní se zasypáním, ale prosím vás, buďme opatrní i se snílky. My máme na kraji pracovní skupinu, která je složena z nejlepších lidí z akademické sféry, z průmyslu, z průmyslové praxe, která připravuje koncepci, a ta zahrnuje samozřejmě i problematiku těžby uhlí a dalšího jeho využití. Takže já si myslím, že skutečně to není dle mého názoru interpelace na paní ministryni financí. My dneska máme pracovní skupinu, která na tom pracuje, ale jak říkám, prosím, snílků je hodně, ale všechno, co se bude dělat, musí být podloženo skutečně profesionální prací lidí, kteří tomu rozumějí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za dodržení limitu. Pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo. S dovolením ještě tedy přečtu omluvu. Pan poslanec Peksa se omlouvá z dopoledního jednání z pracovních důvodů.

Poslanec Leo Luzar: Já už jenom velice krátce. Tato interpelace opravdu, byť je adresována paní ministryni financí, uvedl jsem proč, to je ten důvod, bohužel v minulé vládě to takhle bylo, ona je v tom nevinně, to není její obor, to není to, čemu se věnuje. Já bych byl velice rád, kdyby to spadalo třeba pod Ministerstvo průmyslu a obchodu jako problematika. Pro mě je důležité, že tady vláda stanovila termín 30. červen 2018, ten už tedy nebyl dodržen, to jednání pokračuje. Samozřejmě společnost Prisco, která nějak rozhoduje a je vázána tady těmito usneseními, nějaké kroky činí bez řekněme ohledu až tak dalece na to, že my bychom mohli mít jiné představy, hledat jiné cesty. Proto bych byl velice rád, kdyby v té odpovědi na interpelaci se i tohleto zohlednilo a třeba se hledaly i ty cesty předat to tomu Diamu, nebo spolupracovat s nimi, ale to už je ta odpověď, kterou bych očekával jako druhou následnou odpověď paní ministryně, že prostě tento problém zůstane. A samozřejmě, mohou to být snílci, já tady s tímto nepolemizuji, ale pevně věřím, že těch projektů se může objevit více. A Paskov, který by byl první na ráně, který by byl zavřen, si to zaslouží, protože zásoby uhlí tam jsou obrovské i nadále a pouze světové trhy cen a velký tunel OKD zabránil tomu, aby ten Paskov mohl dneska ve velkém produkovat a mohl by být exportně zajímavý a úspěšný.

Budu velice rád a jsem velice rád, že tato odborná skupina při kraji je. Pokud bude v mých možnostech, velice rád se i zúčastním třeba toho jednání a pomůžu prosazovat věci, protože ten kraj to potřebuje. A já doufám, že vy všichni také cítíte, že nás Moravskoslezský kraj má velké problémy v restrukturalizaci průmyslu a že hledáme jakékoliv cesty a pomoc, jak tomuto kraji dát šanci restartu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Přeje si někdo vystoupit v rozpravě k tomuto bodu? Není tomu tak. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a ptám se pana poslance, zda tedy navrhne nějaké usnesení k této odpovědi.

Poslanec Leo Luzar: Já bych požádal ctěnou Sněmovnu o odmítnutí této odpovědi paní ministryně, tedy spíše společnosti Prisco, která obecně hovoří pouze v těch číslech, že to chce uzavřít a že jiná cesta není. Tím odmítnutím získáme čas, aby ten úkol pro společnost Prisco byl spíše technický a aby se spíše zajímala i o ty možnosti do budoucna. Není to nic proti ničemu, ale získáme trošku času možná to více projednat třeba s tím podnikem DIAMO a s odborníky nejenom přes čísla, ale i přes techniku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Luzar bude navrhovat usnesení: Poslanecká sněmovna odmítá odpověď ministryně Aleny Schillerové na písemnou

interpelaci. Budeme tedy o tomto usnesení hlasovat. Já jsem přivolal kolegy, aby případně se mohli zapojit do hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené usnesení, tedy že se odmítá odpověď? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 60. Přihlášeno je 91 poslanců, pro 37, proti 30. Tento návrh přijat nebyl. S usnesením tedy nebyl vysloven souhlas.

Děkuji vám. Končím projednávání této interpelace.

Další interpelace je opět interpelace na paní ministryni Alenu Schillerovou. Paní ministryně financí odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci postupu Finanční správy České republiky při zjišťování informací od novomanželského páru při svatební hostině. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 285. Děkuji. Otevírám rozpravu a poprosím pana poslance, aby se ujal slova.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Mě velice mrzí, že dnes není přítomna paní ministryně, ale chápu, že je na důležité zahraniční cestě. Nicméně mi dovolte, abych tu interpelaci pouze krátce uvedl, a pak vás požádám o přerušení této interpelace, protože bych se rád od paní ministryně dozvěděl nějaké bližší informace, a vysvětlím to vzápětí.

Já jsem se tázal paní ministryně na postup Finanční správy, respektive územního pracoviště finančního úřadu pro Olomoucký kraj v Přerově, který zaslal výzvu nikoliv jednomu, ale 95 novomanželským párům jako povinným osobám, aby sdělily Finanční správě osobní informace typu kde se hostina konala, kde byli ubytováni svatební hosté v den konání svatby či jaký byl počet hostů na svatební hostině. Ta výzva jako povinným osobám podle § 57 odst. 1 písm. d) daňového řádu obsahovala i následné poučení o pokutě. Na to jsem se zeptal paní ministryně. Ptal jsem se jí na to, zda to považuje za zákonný postup, za správný postup. Musím říct, že mě překvapilo, že odpověď byla v tomto případě od paní ministryně souhlasná, že to je zákonný postup. Jen tam byla věta, že by měla Finanční správa postupovat citlivěji.

Právě proto, že na to já mám trochu jiný názor a jiný pohled, tak bych chtěl tady o tom s paní ministryní diskutovat. Ona navíc tato kauza, jak jste si v médiích všimli, nabrala dalšího směru. Zjistilo se, že těch párů je 95 %. Možná paní ministryně pod tíhou těchto nových informací změnila názor, nicméně rád bych to slyšel od ní a rád bych od ní slyšel, jaké konkrétní opatření učiní, aby se takováto věc neopakovala.

Nechci tady přednášet celou interpelaci, nechci tady dneska přednášet všechny svoje argumenty. Rád bych o tom s paní ministryní diskutoval, a proto prosím o přerušení této interpelace do příštího dne, kdy budeme mít na pořadu písemné interpelace a bude tu paní ministryně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já tedy přivolám opětovně kolegy, kteří po hlasování šli něco řešit do předsálí. A budeme o přerušení projednávání interpelace hlasovat. Dám vám ještě chviličku. Eviduji žádost o odhlášení. Nevím, jestli to byl dobrý nápad. Já vás všechny odhlásím a požádám,

abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami... Zkontrolujte si všichni, zda jste řádně přihlášeni. Ještě jednou zagonguji. Tak, Sněmovna je s velkou převahou usnášeníschopná. (Pobavení v sále.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tento bod byl přerušen do přítomnosti ministryně financí? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 61. Přihlášeno je 71, pro 36, proti 29. Návrh byl přijat. Interpelace je přerušena do přítomnosti paní ministryně financí.

Je zde žádost o kontrolu. (Probíhá kontrola hlasování.) Tak, zkontrolováno. Potvrzuji, že projednání interpelace bylo přerušeno.

A budeme projednávat interpelaci na ministra dopravy Dana Ťoka. Ministr dopravy Dan Ťok odpověděl na interpelaci paní poslankyně Věry Kovářové ve věci "Spadnou mosty?". Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 310. Děkuji. Otevírám rozpravu a ke slovu se přihlásila paní poslankyně, které dávám slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych připomněla interpelaci písemnou, kterou jsem zaslala právě panu ministrovi Ťokovi, a pak zdůvodním, proč jsem s odpovědí vyjádřila nesouhlas. Moje interpelace se týkala stavu mostů a na to také v podstatě upozornil případ – protože ten špatný stav se zřejmě týká mostů v celé Evropě – případ na to upozornil, kdy se zřítil dálniční most v italském Janově.

V této souvislosti jsem zaznamenala zprávu ze sympozia Mosty 2018 a v reakci na to článek na serveru Novinky.cz, který uváděl, že v České republice je více než 270 mostů ve špatném stavu, a dokonce šest mostů je přímo v havarijním stavu. Článek dále ocitoval mluvčího ŘSD pana Rýdla, který odmítl poskytnout v té době seznam mostů, a dokonce neodpověděl ani na otázku, zda je některý z těchto mostů v provozu, tím myslím ty havarijní.

Já se osobně nedomnívám, že zveřejněním seznamu by se šířila poplašná zpráva, a je potřeba, aby i veřejnost byla informována o skutečném stavu mostů. Proto jsem písemně poprosila Ministerstvo dopravy a pana ministra, aby mi zaslal seznam mostů ve správě ŘSD, které jsou ve špatném nebo havarijním stavu. A dále jsem prosila o sdělení, zda některé mosty v havarijním stavu jsou stále v provozu a jaký je harmonogram oprav mostů v havarijním stavu.

Dostala jsem odpověď a k té odpovědi byla přiložena tabulka, tedy seznam všech mostů, a také s označením stavu špatný, velmi špatný a havarijní. Za tento seznam, pane ministře, samozřejmě děkuji. Co ovšem v odpovědi chybělo, byla odpověď na mé následující otázky, a to zda jsou mosty v havarijním stavu v provozu a jaký je harmonogram oprav mostů v havarijním stavu. Takže tímto prosím pana ministra, zda by odpověď doplnil. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní vystoupí ministr dopravy. Máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych se chtěl předně omluvit. Já jsem sám a moji kolegové též přehlédli otázku na ten harmonogram a stav mostů v havarijním stavu. Nicméně chtěl bych tady zopakovat, že Ředitelství silnic a dálnic eviduje dneska mosty, které jsou ve špatném stavu, ve velmi špatném stavu, přičemž špatný stav je kategorie pět, velmi špatný je šest a havarijní je sedm. V té kategorii sedm havarijní stav je šest mostů na silnicích první třídy a na dálnicích a všechny tyto mosty jsou v současné době v rekonstrukci. To znamená, že u všech tam probíhá oprava. Ta oprava probíhá buď tak, že ten most je vyloučen z provozu, nebo je část, na které se jezdí, podepřena a ta druhá se opravuje. Takže všechny tyto mosty se opravují tímto způsobem.

Tak jak jste zmínila ve své interpelaci, nebo ve své řeči, je to problém, který se netýká jenom České republiky, týká se v podstatě celé Evropy. Velkým problémem jsou zejména mosty s předpínanou betonovou konstrukcí. My jsme měli podobný případ v Karlových Varech, kdy jsme při modernizaci nebo opravě toho jednoho z mostů v Doubí přišli na to, že ten most má tu konstrukci úplně řekl bych zdegradovanou a prokorodovanou, takže se rozhodlo, že se most musí zbourat. Na základě této zkušenosti jsem dal pokyn, že se musí zkontrolovat všechny mosty, které byly v předmětné době, zejména v 60., 70. a 80. letech, speciálně zkontrolovat, dokonce i destruktivními metodami, protože nedestruktivní metodou se kvalita mostu nedá zkontrolovat. Výsledek této kontroly ještě znám není. Až bude znám, tak s ním veřejnost určitě seznámíme.

Jinak když jsme se o tom bavili, tak na půdě Evropské unie z hlediska financování se dneska debatuje i o tom, zdali by tyto mosty, které jsou toho typu, který byl v tom Janově, by neměly mít nějaký speciální dotační program. Ale ještě o něm rozhodnuto tedy není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat. Paní poslankyně Kovářová se hlásí v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za odpověď. V mé písemné interpelaci byly v podstatě položeny tři otázky. Tu první jsem dostala písemně, na tu druhou jste odpověděl, ale na tu třetí nikoliv. Pardon, vlastně vy jste odpověděl na otázku, jaká je situace v opravách havarijních mostů. Možná jestli můžete zde takto okamžitě odpovědět na otázku, jakým způsobem bude prováděna údržba těch mostů, které jsou v kategorii 1 až 4, tak aby se ony mosty nedostaly právě do té kategorie špatný až havarijní, což je kategorie 5 až 7. Samozřejmě jsem si vědoma toho, že dnešní stav je důsledkem zanedbané údržby po desetiletí. A možná, zda by bylo možné vyčíslit, když ne dnes, tak jestli pak mohu dostat odpověď, jaký je vlastně vnitřní dluh na těchto mostech a jakým způsobem bude tedy financována údržba a následně oprava těch mostů, které jsou v kategorii 5 až 7, resp. 5 a 6.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Pan ministr je připraven odpovědět hned. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče... Máte pravdu, ten stav je zapříčiněn tím, že se bohužel, když chyběly peníze v rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, tak se šetřilo bohužel na opravách. Takže nedostatečné opravy v posledních dvaceti letech tento stav mostů zapříčinily. Mosty jsou obecně projektovány na sto let a bohužel je vidět, že při nedostatečné údržbě se jejich životnost dostala někde na polovinu a to je velká škoda.

My jsme začali velmi intenzivně opravovat mosty i silnice prvních tříd. Zhruba do toho dáváme 11 miliard ročně poslední čtyři roky. A je to i bohužel vidět, že tyto opravy obtěžují motoristy, ale jsem přesvědčen, že především ve světle toho, co se v tom Janově stalo, je to velmi potřeba. To číslo teď nechci úplně střílet od boku, protože akademici, kteří se mosty a mostními konstrukcemi zabývají, na své konferenci udělali odhad, se kterým mě přišli seznámit. Mám takový pocit, že ten vnitřní dluh na mostech je někde kolem 80 miliard. Je to velké číslo. Nedá se to spravit hned. A myslím si, že toto číslo zahrnuje nejenom silnice ŘSD, to znamená dálnice a silnice prvních tříd, ale také druhé, třetí třídy, které jsou ve vlastnictví krajů. Je to věc, kterou se určitě budeme zabývat. Já jsem právě akademiky požádal, aby nám navrhli nějaké kroky, které by bylo potřeba udělat. Oni mi slíbili, že na příští konferenci Mosty z toho bude nějaký výsledek, se kterým bude ministerstvo, potažmo ŘSD dále pracovat. To přesné číslo vám tedy ještě pošlu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Budu velmi ráda, když mi dáte ono číslo k dispozici. To zaprvé. Zadruhé, pokud teď nemáte v hlavě ten harmonogram oprav, který ŘSD plánuje s nějakým výhledem, protože jak jste sdělil, finanční prostředky na jejich opravu jsou opravdu výrazné, a tím také další otázka, zda tedy na příští rok jsou v plánu finanční prostředky, v jaké výši, na opravu mostů a údržbu, protože ten stav, který je dnes, je znám řadu let. Víte také, že celá řada krajů si nechala udělat pasportizaci mostů a zjistila, že ten stav je v celé řadě neudržitelný. Myslím si, že by se to mělo řešit v celém komplexu, nejenom opravy mostů, které má na starosti ŘSD, ale zároveň by asi s kraji mělo být řešeno, jakým způsobem ony budou financovat opravy a údržbu mostů, protože je jasné, že vnitřní dluh je tak obrovský, že ani stát, ani kraje nejsou schopny samy zafinancovat opravu těch havarijních, natož tu vlastní údržbu. Příkladem je Středočeský kraj, kde tedy skutečně na údržbu se myslím vydává asi 250 milionů, což v tak velkém kraji absolutně nestačí. Možná by také stálo za úvahu, jaké jsou trendy v těch opravách, zda se ty opravy zrychlují, zda výše finančních prostředků bude vyšší než v minulých letech vzhledem k té katastrofální situaci.

Takže ještě jednou, abychom si to shrnuli, bych vás poprosila o harmonogram oprav těch mostů, které jsou ve stavu 5 až 7, resp. 6, a potom, jaké finanční prostředky budou vynakládány a v jakém časovém horizontu na údržbu právě těch, které ještě v tom špatném stavu nejsou, aby se do toho stavu nedostaly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr doplní svou odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak jenom pár poznámek. Určitě vám ty požadované informace předáme. Jenom bych ale nerad, aby tady z toho vzniklo, že je tady nějaká superkatastrofická situace s mosty, aby to tak nevyznělo. Je to určitě věc, které se musíme velmi pečlivě věnovat. Jenom bych chtěl říct, že stále tady platí pravidla, platí tady předpisy. Předpis říká, že každý most musí projít kontrolou, je tam vizuální kontrola, která by měla být myslím jednou za rok, pak je tam větší kontrola, která bude jednou za dva roky, na základě které se ty mosty vždycky posuzují. Jestli někdo z vlastníků tu kontrolu zanedbává, tak to si koleduje docela o průšvih. A já doufám, že se to neděje.

Naše organizace, tady bych chtěl říct ŘSD a SŽDC, ty kontroly dělají velmi pravidelně. A já věřím tomu, že i kraje dělají ty kontroly pravidelně. Trošku problém je zejména z hlediska prostředků u měst a obcí, zejména malých měst nebo malých obcí, které mají ty mosty ve vlastnictví, protože oni prostě na to nemají peníze, co si budeme říkat. Takže jsme se na ŘSD rozhodli, že ty mosty, které jsou na místních komunikacích a jdou přes dálnici a jsou ve vlastnictví obcí, pravděpodobně převezmeme zpátky do ŘSD, protože se o to obce prostě nemají šanci dobře postarat a je to potenciální nebezpečí.

Jinak pro vaši informaci, v návrhu rozpočtu SFDI na rok 2019 je zhruba stejná částka, zhruba těch 11–12 miliard, které by měly být na údržbu silnic I. třídy a mostů na nich.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se připojím k interpelaci, nebo k interpelování pana ministra. Pan ministr jistě ví, já jsem ho interpeloval v srpnu tohoto roku ve věci právě vlastnictví mostů v souvislosti s výstavbou dálnic. Asi ne každý ví, ale v případě, kdy při výstavbě dálnic dojde k výstavbě mostních objektů, na kterých jsou vedeny pozemní komunikace, které spojují obce mezi sebou, jedná se o mimoúrovňové křížení dálnic, ty mostní konstrukce, jak říkal pan ministr, jdou do vlastnictví těch obcí. A v případě malých obcí, které mají třeba 200, 300 obyvatel, ty obce nemají šanci se o tyto mostní konstrukce starat. Takže já si myslím – vy jste mi odpověděl, já s tou odpovědí nebudu souhlasit. Myslím si, že tohle není poslední den, kdy se tady setkáváme s problematikou mostních konstrukcí. Já jsem rád, že jste zmínil to, že se ty mostní

konstrukce, že uvažujete o tom, že by se vrátily zpátky do vlastnictví státu z vlastnictví těch obcí, protože ve vaší odpovědi jste mi napsal, že o tom neuvažujete. Zmiňoval jste fond na opravy, jehož kapacita se do dalších let nenavyšuje. Vy jste zmiňoval, že není žádná superkatastrofická situace, ale k této superkatastrofické situaci by mohlo dojít, pokud by se stát nějakým způsobem nepostaral o ty mostní konstrukce, které jsou teď ve vlastnictví obcí.

Vy jste navrhovali několik řešení. Já si myslím, že to řešení jedna, které navrhl váš náměstek, že by se to vrátilo do vlastnictví státu, je asi nejefektivnější řešení, protože ty obce opravdu nemají peníze na to, aby se o tyto mostní konstrukce staraly a opravovaly je. Děkuji. (Několik poslanců z lavic ANO se hlasitě baví.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Váchovi. A nyní vidím pana ministra Ťoka. Prosím sněmovnu o klid, aby odpověď ministra Ťoka byla slyšet i pro ostatní kolegy. Kolega Vácha je jistě napjatý, jestli odpověď dostane. Potom paní kolegyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych rád zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na tu připomínku nebo připojení se k interpelaci pana poslance Váchy. Ta odpověď dneska reflektuje to, co je dneska v zákoně. V zákoně je napsáno, že se vlastnictví převádí na tu obec. A proč se to do toho zákona dostalo, je docela jednoduché. Musíme si říct na rovinu, proč je tam tolik mostů nad tou dálnicí. Je to proto, že velmi často, neříkám, že stoprocentně, velmi často obec, která byla účastníkem řízení o stavebním povolení, prostě dala podmínku, že s tím bude souhlasit jedině za předpokladu, že všechny cesty, které tam předtím byly, které jsou třeba propojením na nějaké pole, tak že ty cesty tam zůstanou a bude tam mostní konstrukce. A u každého sídla jsou dva tři mosty – podívejte se na D10 – které mohly být vyřešeny jedním mostem, ale postavily se tři. Takže se řeklo dobře, my vám tam ty mosty dáme, ale o to vlastnictví a údržbu se postaráte. A ty obce to přislíbily. Nakonec se ukázalo, že na to nemají finanční sílu, a teď při posledních debatách na ministerstvu jsem sám navrhl, že to musíme změnit v zákoně a že si ty mosty převezmeme, protože to nebezpečí, že se o ten most nikdo nestará, padají z něj třeba kusy betonu dolů na dálnici a mohou někoho zranit, je poměrně velké.

Takže my opravdu hodláme iniciovat změnu zákona v tom, že si ty mosty zpátky vezme ŘSD a bude se o ně starat a budou prostě rozpočtovány profesionálním způsobem. Takže toto hodláme udělat. Na rozdíl od toho, co jsme napsali v polovině roku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Kovářová, potom poslanec František Vácha znovu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (Hlouček poslanců ANO v levé části sálu se hlasitě baví a ruší řečníky.)

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Pane ministře, řekl jste, že ŘSD provádí pravidelně kontrolu svých mostů a že tedy je otázkou, zda ostatní vlastníci – měli jsme pravděpodobně na mysli kraje – zda oni kontrolu provádějí. Já tedy musím říct, že znám dobře situaci ve středních Čechách, a tady koneckonců sedí pan radní Petrtýl. A tam ty kontroly jsou prováděny. Tak kontrola je ale jedna věc a druhá věc je, zda když třeba Středočeský kraj před dvěma lety takovou kontrolu udělal a zjistil, v jakém stavu mosty jsou, a my jsme viděli obrázky ze stavu těch mostů a ten stav není opravdu dobrý. A je otázka, zda kraj má na to finanční prostředky. Jak na údržbu, tak vlastně na tu opravdu. Takže to si myslím, že je potřeba řešit, protože... (Poslankyně se odmlčela a obrací se k předsedajícímu: Pane předsedající...)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím. Požádám ještě jednou všechny o klid, aby paní poslankyně Kovářová... Ne nadarmo samozřejmě odmítla odpověď na svou písemnou interpelaci, a proto je podle jednacího řádu, a to je zákon, projednávána tady. Tak prosím o klid.

Poslankyně Věra Kovářová: Protože obecně lze říci, že stav mostů v krajích je velmi špatný. A že finanční prostředky jsou tak obrovské, že je potřeba dle mého názoru řešit tuto situaci neprodleně a nějakým způsobem samozřejmě po konzultaci s Asociací krajů řešit přesun finančních prostředků právě na opravy mostů. Zkrátka a dobře, kraje na to finanční prostředky nemají. Ta kritická situace existuje, a jestliže je kritická situace, tak je potřeba najít nějaké krizové řešení.

A pak jste tady mluvil, nebo mluvili jsme o té prevenci. A myslím si, že prevence je důležitá. Je to jako u člověka. Pokud chodíte na preventivní prohlídky, tak se může leckdy zabránit nějaké katastrofě. Což si myslím, že v tomto případě je také důležité, aby šly finanční prostředky právě na údržbu těch mostů, které jsou v kategorii 1 až 4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Petrtýla, poté pan kolega Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Petrtýl: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, děkuji paní kolegyni Kovářové, že mě vyzvala k tomuto, když zmínila Středočeský kraj a stav jeho mostů. Když jsem nastupoval do funkce, tak prvním bodem, který jsem si řekl, je, že se dají do pořádku mosty, protože jsem si ty mosty prohlédl nejenom seshora, ale hlavně zespoda, a někdy ty pohledy byly skutečně tristní. Jenom pro vaši informaci, například Středočeský kraj má 1 844 mostů o celkové délce 26 kilometrů. A z těchto mostů v současné době máme zhruba 10 v havarijním stavu a postupně se na tom pracuje a snažíme se dávat tyto mosty do pořádku. Dělají se pravidelné kontroly a to si myslím, že je to samé i na ŘSD. Dělají se pravidelné roční kontroly, jsou po delším cyklu nějaké kontroly a samozřejmě se dělají i kontroly, když dojde k nějaké události nenadálé. Například povodeň, havárie nebo podobně. Ve Středočeském kraji jsme nechali zpracovat pasportizaci mostů,

takže přesně víme, v jakém stavu který most je. A oprava těch mostů jenom v našem kraji by byla zhruba v řádech deseti miliard. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený pan kolega František Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat panu ministrovi za změnu postoje Ministerstva dopravy. Chtěl bych se zeptat, jaká je vaše časová představa toho legislativního procesu, kdy přibližně by mohlo dojít k tomu, že by si stát převzal ty mosty, alespoň těch opravdu malých obcí, které se o to nemohou starat, do vlastnictví, a jestli máte nějakou představu, nakolik to zatíží státní rozpočet. Protože ony teď si ty obce mohou sáhnout do SFDI, ale předpokládám, že až stát ty mostní konstrukce převezme, tak se nesníží rozpočet SFDI. Takže tuhle informaci jestli byste mi řekl. Já jsem sice už nesouhlasil s tou vaší odpovědí na svoji písemnou interpelaci a nesouhlas je někde v administrativním procesu, ale uvažuji o tom, že bych ho stáhl a počkal třeba půl roku nebo nějakou rozumnou dobu, a pak bych se vás znovu zeptal, v jakém stavu ten legislativní proces je. Tak jestli byste měl ten časový horizont a ty finanční prostředky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr chce odpovědět. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Já vám to úplně přesně neřeknu, kdyžtak tu informaci dodám. My máme dneska několik našich zákonů otevřených, takže je dost možné, že by se to tam dalo dostat poměrně rychle přes nějaký pozměňovací návrh, takže to se můžeme domluvit, co se s tím dá udělat. Peníze na opravu těchto mostů v SFDI teď musíme najít a najdeme, protože bychom to mohli vyměnit za ten program, o kterém jsem mluvil. A tuto informaci vám dám.

A jestli můžu ještě zareagovat na paní poslankyni Kovářovou prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem tady neříkal, že se kraje nestarají o své mosty a že je nekontrolují. Já jsem vznesl spíše pochybnost, ale ani to nebylo nic špatného, ve stylu toho, že jestliže malá obec, kde je nové zastupitelstvo, které ten závazek možná ani neví, tak jestli jsou si vědomi své zodpovědnosti vlastníka mostu a toho, co se má kontrolovat a jak často a opravovat. To někde mám docela pochybnosti, to se přiznám. Ale není to ve zlém, je to spíš otázka systémová, která se musí napravit.

Co se týče těch výsledků kontrol. Když ta kontrola přijde na nějaký problém, tak to samozřejmě okamžitě musí začít vlastník mostu řešit. Něco lze řešit rychle, něco ne. A pokud je tam velký problém, tak je tam samozřejmě i povinnost ten most zavřít. A to se dneska občas stává.

A co se týče peněz. Já si nemyslím, že to je teď záležitost Ministerstva dopravy, které má vzít na sebe to, že to bude opravovat za všechny. Prostě vlastník mostů peníze musí hledat ve svých rozpočtech. Jestli se dobře pamatuji, kraje, města, obce

jsou dneska v přebytkových rozpočtech všude, tak možná by na to nějakou část peněz mohly najít. A nemyslím si, že to řešení je takové – máme tady problém, státe, přisyp. Protože když si sáhneme do minulosti na dvojky, trojky, jak se velmi často říká, že se na to krajům žádné peníze nepřevedly, ona to není úplně pravda. Protože před tím převodem měl Státní fond dopravní infrastruktury ve svých příjmech 20 % z daně z paliv, dneska má 9,1 a těch 10,9 % přecházelo do RUDu pro kraje a ty peníze tam evidentně byly. A když jsme si nechali vyjet za posledních deset let, kolik se investovalo do dvojek a trojek – nebo investovalo, jaké prostředky se dávaly na opravy dvojek a trojek, tak je to v průměru nějakých asi 6,7 mld. za všechny kraje. Když si vezmeme těch 10,9 %, to je zhruba 10 mld. v dnešních cenách. Takže tam někde ten deficit samozřejmě je. Já nechci teď hledat, kdo je čeho viníkem, ale určitě by to nemělo být tak, že se řekne: státe, dej! Ale měli bychom se bavit, jak budeme hledat společně cestu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně Kovářová chce vystoupit. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za ujasnění, pane ministře. Zmínil jste, že kraje by se měly o své mosty starat, což se snaží. Zmínil jste, že kraje mají přebytkové hospodaření. Já musím říci – omlouvám se za ten výraz, ale já jsem alergická na to, když tady hodně zaznívá, že obce jsou v přebytku, kraje jsou v přebytku, jen ten stát je v deficitu. Ty přebytky jsou zřejmé. Přebytky slouží k tomu, že jak na kraje, tak na obce čekají velké investice. Ony musí mít alespoň na to spolufinancování.

Co se týče Středočeského kraje, a myslím si, že těch krajů je celá řada, tak těch finančních prostředků, které ty kraje mají k dispozici, zase není tolik, protože podíváte-li se na rozpočet jednotlivých krajů, tak vypadá výborně, ale musíme konstatovat, že polovina z těch finančních prostředků jsou peníze, které přijdou od státu na školství, a kraj je zase okamžitě rozesílá do tohoto resortu. Kraje mají velké výdaje s dopravní obslužností. To jsou obrovské sumy, které se dávají do těchto prostředků. Na sociální služby. A zkrátka a dobře na ty mosty jako by tam najednou nezbývalo. Já se nechci o tom tady přít, já to prostě jenom konstatuji, protože i pan radní Petrtýl by o tom určitě mohl povídat své.

Také jste zmínil, že se stát finančně podílí na opravách silnic druhých a třetích tříd, což je také v pořádku. Za to tedy samozřejmě kraje musí poděkovat, protože ten stav je také neúnosný, v některých případech velmi špatný, a krajům tyto finanční prostředky rozhodně pomáhají.

Když se podíváte na to, co zde zaznělo. Ve Středočeském kraji ten dluh vnitřní v podstatě na těch mostech je 10 mld. korun. A to skutečně je finanční částka, která se nedá zvládnout během dvou tří let, což by si ty mosty tento časový horizont zasloužily. Zkrátka a dobře, měla jsem tím na mysli, zda by nebylo možné uvažovat o tom, a vy jste to nakonec zmínil ve své odpovědi, že by bylo dobré spolupracovat na těch opravách právě z toho důvodu, aby nedocházelo k tomu, že mosty se budou

pak nacházet v havarijním stavu, či velmi špatném, což je vlastně takový předstupeň toho stavu havarijního.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Do rozpravy se nikdo nehlásí, ptám se na návrh.

Poslankyně Věra Kovářová: Pokud mi pan ministr slíbí, že mi pošle onen časový harmonogram oprav, které se týkají těch špatných a velmi špatných mostů, a také finanční prostředky, nemusí to být dopodrobna, ale v nějakém nástřelu, jakým způsobem ten harmonogram bude probíhat a jak se plánuje údržba mostů, které jsou v dobrém stavu, tak myslím, že to pro mě bude dostačující, s tím, jestli bych mohla poprosit o nějaký termín, dokdy jste schopni toto... Čtrnáct dnů by vám stačilo, pane ministře? (Ministr žádá o tři týdny.) Tři týdny, výborně. Takže pokud mi toto slibujete, že do tří týdnů obdržím to, co jsem tady zmínila, tak nebudu zpochybňovat odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Návrh tedy na hlasování o vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana ministra nepadl, ministr slíbil, že dodá odpověď podle rozpravy, a mohu tedy tuto odpověď na písemnou interpelaci paní poslankyně Věry Kovářové ukončit.

Budeme pokračovat poslední písemnou interpelací, která je zařazena na dnešní jednání, a to je interpelace pana poslance Jakuba Michálka na ministra dopravy Dana Ťoka ve věci dostavby Pražského okruhu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 311. Pan kolega Michálek se hlásí, otevírám tedy rozpravu k této věci. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem velmi spokojen s odpovědí, kterou jsem dostal od pana ministra. Dostal jsem na dvou stránkách, a jak jste to dostali v podkladech, podrobně zpracovány termíny, harmonogram toho, v jakém období se očekává zprovoznění, výstavba Pražského okruhu.

Všichni určitě chápeme, že Pražský okruh je zásadní stavba nejenom pro hl. m. Prahu, ale pro celou ČR, protože je to centrum dálniční sítě ČR. A pro nás je to důležité a pro občany hl. m. Prahy, protože nechceme samozřejmě, aby skrz hl. m. Prahu jezdily ty nejvýraznější tahy, kamiony a obrovská doprava, která zatěžuje síť silnic hl. m. Prahy. A já jsem v tomto ohledu chtěl nabídnout panu ministrovi naši plnou součinnost, a to jak našich zastupitelů na magistrátu, tak tady poslanců.

Co můžeme všechno ještě udělat pro to, aby se to maximálně urychlilo, aby nedocházelo k prodlevám v tom projektu? Protože to je velký projekt, který jde napříč mnoha volebními obdobími. Mluví se tady o něm už, skoro by se dalo říct, desítky let a vždycky to skončilo tak, že politická reprezentace přijde, nějakým způsobem to rozdělá a stále se to prodlužuje. Takže mě by zajímalo, jestli jsou nějaké možnosti urychlení, jestli ty pracovní skupiny, které byly zřízeny, o kterých píšete v té

odpovědi na moji interpelaci, fungují dobře, jestli jsou tam prodlevy. Budu rád za jakoukoliv odpověď a možnost, aby se to konečně někam posunulo. Tak abychom případně pro naše nástupce ten projekt připravili v podobě, že už ho budou moci dokončit, pokud se to nestihne za tohoto volebního období, což se asi nestihne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Pan ministr dopravy Dan Ťok je připraven jistě upřesnit nejméně stavbu 511 a další. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Přesně tak. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl říct možná trošku optimistická slova zejména k 511. Já si myslím, že by příprava za této Sněmovny mohla být připravena a je potřeba, aby se pro to udělalo pár kroků. Jestli je tady nabídka na spolupráci, já se ji velmi rád ujímám.

Chtěl bych jenom říct, že pro tu 511 i pro ostatní pracuje dneska konkrétní pracovní skupina na magistrátu, nebo s magistrátem a s Ředitelstvím silnic a dálnic. My bychom byli velmi rádi, kdyby pokračovala i s novým vedením radnice, a tady si myslím, že by bylo dobře, nebo že bychom velmi uvítali, kdyby se naplnila slova, která nám slíbila ještě paní primátorka, že po vydání územního rozhodnutí, o které jsme už požádali, a to je věc, ve které by nám mohla reprezentace určitě mírným způsobem pomoci, že by se tam žádná z těch lhůt neprodlužovala, že by probíhaly tak, jak mají, tak je tam možnost nějaké pomoci při výkupu pozemků, protože po získání územního rozhodnutí můžeme začít vykupovat pozemky. A pak je to i otázka, řekl bych, debaty s občany, vysvětlování v těch jednotlivých částech. Tam by to určitě šlo.

Druhá věc, jak může Poslanecká sněmovna pomoci. My máme připraven a posíláme teď do mezirezortního připomínkového řízení tentokráte vládní novelu zákona 416, v které budeme mít další kroky, které by mohly ještě zjednodušit a urychlit přípravu těchto velkých infrastrukturních staveb. Tak tam bych chtěl dopředu požádat Poslaneckou sněmovnu o podporu a i u tohoto zákona, stejně jako jsme to udělali u minulé 416 anebo jako u zákona o taxikářích, bychom svolali takovou expertní skupinu poslanců a pozvali vás, jaké věci tam chceme dát, abychom o nich mohli začít debatovat možná dopředu a vyměnit si na ně svoje názory a třeba je i poupravit podle těchto možností.

Takže velmi to vítám a jenom chci říct, že ten harmonogram, a já vám tady ještě můžu dát takový lépe zpracovaný, je optimistický v tom slova smyslu, že nepočítá s nějakým velmi dlouhým zdržovacím procesem odvolání. A na ten se musíme potom připravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Danu Ťokovi a ptám se, kdo se do otevřené rozpravy hlásí. Pan kolega Michálek se hlásí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já moc děkuji za ten harmonogram. Myslím si, že na tu spolupráci můžeme navázat, a já se vynasnažím v rámci své působnosti, aby s námi spolupracovali i kolegové na pražském magistrátu. Samozřejmě je potřeba – ta jednání jsou velmi složitá, která se tam vedou, zejména pokud jde o zájmy obcí, životní prostředí, plánují se tam různé studie, takže je potřeba komunikovat mezi ministerstvem, Ředitelstvím silnic a dálnic, hl. m. Prahou, starosty dotčených obcí tak, abychom nalezli optimální a rychlé řešení tohoto problému. Takže já doufám, že na tomto se shodneme a budeme moct potěšit občany nejenom Prahy, ale celé České republiky, že příště, až pojedou přes Prahu, budou mít dopravu o něco rychlejší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, mohu rozpravu ukončit. Návrh na usnesení žádný nepadl, a protože to byla poslední písemná interpelace, se kterou vyslovil poslanec nesouhlas, a návrh na usnesení nepadl, mohu uzavřít i bod odpovědi na písemné interpelace, tedy bod 179. Protože máme další bod jednání pevně zařazen na 11. hodinu, přerušuji do 11.00 jednání s tím, že v 11.00 budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Ale samozřejmě podle zákona o jednacím řádu v 11 hodin mohou ještě padnout návrhy na změnu pořadu. Předpokládám, že ale nebude žádný velký zájem o změnu vzhledem k tomu, že ten pevně zařazený bod je očekáván dlouho. Děkuji. Přerušuji jednání do 11 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.37 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v dnešním jednáním Poslanecké sněmovny. Nyní bychom se měli zabývat pevně zařazeným bodem 177 schváleného programu, kterým je Pozice české vlády a Ministerstva průmyslu a obchodu k nucenému prodeji ArcelorMittal, a. s., Ostrava. Poté bychom projednávali body z bloku zprávy, návrhy a další.

Současně vás seznámím s omluvou, která ještě nebyla načtena. Pan poslanec Jan Řehounek se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Než přistoupíme k projednávání pevně zařazeného bodu, tak se samozřejmě ptám, zda má někdo zájem vystoupit s návrhem na změnu schváleného pořadu 20. schůze Poslanecké sněmovny.

Nikoho takového nevidím, takže budeme pokračovat, tak jak jsme si stanovili, tedy otevírám projednávání bodu

177.
Pozice české vlády a ministerstva průmyslu a obchodu k nucenému prodeji ARCELORMITTAL a.s. Ostrava

Prosím, aby se slova ujala paní ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková. Paní ministryně, prosím.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám všem dobré dopoledne. Sněmovna mě na návrh pana poslance Luzara požádala o aktuální informaci ve věci nuceného prodeje společnosti ArcelorMittal Ostrava. Jsem ráda, že při té příležitosti mohu využít, abych vás informovala o tom, co vláda a Ministerstvo průmyslu a obchodu v této záležitosti podniká a co podnikat může.

Pro úvod chci, aby zaznělo, že ani mně, ani celé vládě není situace s prodejem ostravských hutí lhostejná, a přestože má vláda v tomto ohledu velmi omezené kompetence, celý proces velmi pečlivě nejen sleduje, ale i aktivně jedná se všemi stranami, od majitelů přes odbory až po Evropskou komisi. Zásadní věcí je, že k privatizaci ostravské Nové huti došlo už před 16 lety, v roce 2002, kdy český stát ukončil probíhající restrukturalizaci a prodal svůj majoritní podíl 67,25 % akcií společnosti LNM Holdings. V roce 2007 vznikl holding ArcelorMittal a z ostravských hutí se pak stává ArcelorMittal Ostrava. Tedy od roku 2007.

V současné době firma vyváží své výrobky do více než čtyřiceti zemí světa a její roční výroba oceli dosahuje úrovně 2,4 mil. tun, přičemž výrobní kapacita je naplněna na 67 % celkové možné kapacity. Je dlužno podotknout, že tržby společnosti přitom kontinuálně od roku 2012 klesají, a to až na úroveň 1,4 mld. dolarů, což je 26,9 mld. korun v loňském roce. ArcelorMittal se dlouhodobě na tržbách celé skupiny podílí přibližně 2 procenty. Celé skupiny – mám na mysli celé evropské skupiny. Největší podíl výroby v hutích ArcelorMittal pak tvoří dlouhé a ploché válcované výrobky. Celá skupina ArcelorMittal pak produkuje přibližně 30 mil. tun plochých výrobků ročně, což je přibližně jedna třetina celkové evropské spotřeby oceli. Stojí za připomenutí, že současné celkové výrobní kapacity skupiny ArcelorMittal, kdyby byly plně naplněny, tvoří až více než 40 % roční evropské spotřeby. Je dobré vědět, že největšími trhy pro válcovanou ocel jsou v Evropě Německo a Itálie.

Italská ocelárna Ilva Group je nejen jednou z největších oceláren, ale produkuje ročně cca 6 mil. tun oceli. Ten důvod toho nuceného odprodeje je dán právě zájmem společnosti nebo skupiny ArcelorMittal o akvizici italské ocelárny Ilva Group. Italská akvizice by tedy pro skupiny ArcelorMittal ke všem jeho stávajícím hutím znamenala zisk více než polovičního podílu výroby válcované oceli v Evropě. Evropská komise tedy podmínila potenciální italskou akvizicí redukcí stávajících evropských výrobních kapacit celé skupiny ArcelorMittal, aby to neznamenalo ohrožení hospodářské soutěže a konkurenceschopnosti v rámci EU. Komise tedy stanovila podmínky, za kterých umožní Arceloru nakoupit italskou huť Ilva. Byl stanoven správce odděleného majetku, kterým se stal dosavadní generální ředitel Ashok Patil, a zároveň byl určen kontrolní správce, který se souhlasem Evropské komise, je to

nadnárodní auditorská a poradenská skupina Grant Thornton.Úlohou tohoto kontrolního správce, který je přímo zodpovědný Komisi, je dohlížet na řízení prodávání společnosti až do dokončení jejich prodeje.

Na základě rozhodnutí Evropské komise tak musí skupina ArcelorMittal redukovat své výrobní kapacity, aby neohrozila hospodářskou soutěž v rámci EU. Mittal nabídl k prodeji šest svých hutí. V Rumunsku, v italském Piombinu, v Makedonii, v Lucembursku, v Lutychu a také ostravské hutě. Celkem se jedná o nabídku k prodeji 13,5 % výrobní kapacity ArcelorMittal v Evropě. Podle našich informací původní nabídka na odprodej byla nižší, kterou ArcelorMittal nabídl, a ta byla ze strany Evropské komise odmítnuta. Teprve až když skupina ArcelorMittal navýšila tento podíl na uvedených 13,5 %, byla nabídla pro Evropskou komisi akceptovatelná. Všechny společnosti dohromady, které jsem jmenovala, těch šest, mají přitom téměř shodnou roční produkci jako ta italská společnost Ilva, kterou chce Arcelor odkoupit.

Pokud jde o prodej ostravských hutí, který byl oznámen na jaře letošního roku, je dobré si připomenout, že prodej ostravských hutí se stal významným politickým tématem i významným mediální tématem. A je to pochopitelné, protože se jedná o velmi důležitého a významného zaměstnavatele v regionu.

Celý proces prodeje přitom podléhá schválení ze strany Evropské komise, která je jediná oprávněna kontrolovat plnění závazků plynoucích z jejího rozhodnutí. Je to výhradně Evropská komise, kdo posuzuje a kdo může aktivně vstupovat do procesu prodeje. Činí tak z pohledu zachování evropské hospodářské soutěže a eliminace monopolizace průmyslových odvětví v rámci EU z naší národní pozice, protože ta je pro nás podstatná. S Evropskou komisí jednáme téměř na denní bázi. Nicméně informace, které souvisí s vlastním obchodem včetně jednotlivých podmínek, tak tyto informace jsou předmětem výhradního obchodního tajemství a Evropská komise nám je nezpřístupnila.

Do ostravských hutí historicky šly téměř 3 mld. korun na odstranění ekologických zátěží a další miliardové částky na čisticí technologie ke zlepšení životního prostředí. A hlavně tam pracuje téměř 7 tisíc zaměstnanců. Jistě jste zaznamenali, že vláda se v osobě premiéra Babiše i ministra průmyslu a obchodu bývalého Tomáše Hünera i mnou zabývala situací od samého začátku. Na platformě Ministerstva průmyslu a obchodu byla zřízena pracovní skupina a uskutečnila se celá řada jednání, jednak s vedením společnosti ArcelorMittal Ostrava a jednak s vedením společnosti ArcelorMittal v Londýně, a to i za účasti odborů, a samozřejmě celá řada jednání s odbory.

Od svého nástupu na ministerstvo jsem já sama několikrát jednala se všemi zainteresovanými a byla jsem v Ostravě. Téměř pravidelně na týdenní bázi posílám do Bruselu svou náměstkyni, která s Evropskou komisí komunikuje a konzultuje ten proces jako takový. Opakovaně ale musím zdůraznit, že Komise chápe naše postoje, chápe to, že jsme česká vláda a naším jednoznačným zájmem je prosperita českého hospodářství a českých společností. Mimo jiné jsem se setkala také s potenciálními zájemci o koupi ostravských hutí. Nejdříve to byla společnost British Steel a následně to byla společnost Liberty House, která u mě byla minulý týden.

V pátek 12. října oznámila společnost ArcelorMittal, vlastník ostravských hutí, že obdržela závaznou nabídku od společnosti Liberty House na akvizici společnosti ArcelorMittal v Ostravě, Rumunsku, Makedonii a Itálii. To znamená, ArcelorMittal prodává v určitém balíku čtyři své společnosti. Tato čtyři aktiva jsou součástí takzvaného kompenzačního balíčku prodeje, který ArcelorMittal musel předložit Evropské komisi v rámci jejího šetření ohledně akvizice společnosti Ilva. Tato nabídka je v současné době jedinou nabídkou, se kterou ArcelorMittal v současné době jedná.

Se zástupci společnosti, jak už jsem řekla, jsem se potkala. Ujistili mě, že budou respektovat veškeré požadavky Evropské komise. Za českou vládu jsem zdůraznila, že máme eminentní zájem na zachování výroby, zachování zaměstnanosti a dalších investic jak do výroby, tak do ekologie. Absolutně jsme nerezignovali na svou roli a velmi silně Evropskou komisi indikujeme, že pro vládu České republiky je zásadní, aby nový vlastník dodržel požadavky na udržení výroby a zaměstnanosti přesně podle rozhodnutí Evropské komise z května letošního roku.

Obchody tohoto typu jsou velmi senzitivní věcí nejen pro zaměstnance a odboráře, ale také pro managementy, které by měly mít především na paměti udržení svých zákazníků pro výrobu, což je pro budoucnost společnosti klíčové.

Evropská komise má nyní pět týdnů lhůtu na posouzení a případné schválení této transakce. Budu nadále opakovat Evropské komisi, že musí trvat na striktním dodržení stanovených podmínek. Pro mě osobně by bylo nejsmutnější, kdyby výsledkem všech protestů a zpochybňování procesu prodeje měl být postupný útlum výroby a ztráta zákazníků v bývalé Nové huti. Naším společným zájmem, tedy vlády, zaměstnanců i celého regionu, musí být, aby prodej ostravských hutí neměl negativní dopady do regionu. Ostrava má dlouhodobou podporu vlády České republiky. Ostatně zde působí vládní zmocněnec, pan senátor Cienciala, který se samozřejmě o celý proces velmi aktivně zajímá, a jsme s ním téměř v denním kontaktu.

Já osobně jako ministryně průmyslu a obchodu udělám v rámci svých možností maximum pro udržení výroby a zaměstnanosti v Nové huti, nejen proto, že mám k tomu regionu osobní vztah. Léta jsem tam bydlela.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Navrhovatelem tohoto bodu byl pan poslanec Luzar, takže se ho ptám, zda chce vystoupit. Předpokládám, pane poslanče, že nebudete nic namítat proti tomu, abyste se stal i zpravodajem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, dámy a pánové, vážení hosté, kdybychom nežili v Evropské unii, tak společnost ArcelorMittal by asi Novou huť uzavřela, koupila v jiném státě nějakou jinou huť a nestarala by se o to, co se tady bude dít potom. Je to klasický obchodní model společnosti, která chce co největší zisky, co největší pozici na trhu a chce dominovat ve výrobě produktu, který vyrábí, to znamená oceli. Tím, že jsme

v Evropské unii – a to je jedna z výhod Evropské unie, o kterých se málo hovoří – výhodou je, že Evropská unie si hlídá dominantní postavení na trhu. Evropská unie stanoví podmínky, za jakých může dominantní výrobce na trhu působit, za jakých podmínek může získávat své podíly akvizicemi podniků na trhu, a je schopna zákonně regulovat takovéto podnikání. Toto je přesně stav, před kterým stojíme.

ArcelorMittal je významný výrobce oceli i železa, válcovaného materiálu, prostě kovů, a je to strategické, protože současně v Evropě těch výrobců je více. Slyšeli jsme zde obchodní podíly, které jsou. Je to o to strategičtější, že sledujeme v přímém přenosu obchodní válku, kterou vyvolává Amerika právě na trhu těchto komodit, a všichni se bojíme, co se stane s evropskými výrobci těchto komodit a jak dalece je tato obchodní válka, která se zatím rozhořívá mezi Amerikou a Čínou, zasáhne.

Skupina ArcelorMittal byla přinucena Evropskou komisí prodat svoje jednotky, nebo své akvizice, ve střední a východní Evropě, pokud chce koupit akvizice italské. Jenom pro zajímavost, bavíme se podle Českého statistického úřadu o tom, že v České republice se jedná o import oceli ve výši 7,2 mil. tun oceli, které Česká republika potřebuje a importuje, a to je to porovnání s těmi 30 miliony, o kterých hovořila paní ministryně. Ale jedná se také o šest a půl tisíce kvalifikovaných pracovních míst, lidí, kteří v tomto podniku u nás pracují. Samozřejmě je tady další skupina, která je na ten podnik navázána. Zde se bavíme asi o 70 tisících lidí, kteří nepřímo nebo i přímo s tímto podnikem kooperují a fungují a v tomto regionu zabezpečují zaměstnanost. To je již síla, která by nás, politiky, měla nutit hledat opatření a zabraňovat věcem, které by ve svém důsledku mohly znamenat ztrátu těchto pracovních míst.

Opravdu se spoléháme na to, že skupina ArcelorMittal vybere toho nejlepšího kupce? Svého budoucího konkurenta na trhu? A spoléháme se na Evropskou komisi, že ví o veškerých problémech a podezřeních, které můžeme mít spojené s tímto nákupem? Já se bojím, že tomu tak není. Bojím se toho, že ArcelorMittal hledá cestu, jak uspokojit Komisi, jinými slovy, aby se vlk nažral, ale koza zůstala celá, to znamená, aby mu tady nevyrostla konkurence, která by ho později mohla na trhu ohrožovat, popřípadě mu způsobovat finanční ztráty.

Když se podíváte do výroční zprávy ArcelorMittalu, tak zjistíte, že mezi lety 2012 až 2017 dosáhly odpisy 5,5 mld. korun, investice za stejné období jen mírně přesáhly 4,4 mld., jinými slovy se také vyplatilo zahraničnímu majiteli 49,63 mld. korun na dividendách. Velice lukrativní. Minimum investic, čili neustále podinvestovaný podnik, nerozvíjí se, přesto odvádí velké miliardy své matce, svému vlastníkovi. Opravdu si myslíte, že Mittal chce, aby předvybraný kupec, jak tady bylo již zmíněno, Liberty House, bude investovat, bude rozvíjet a stavět novou konkurenci Mittal Steel, jak požaduje Evropská komise, že by to mělo být?

Odboráři mají obavu. Je to logické, jsou tam zaměstnáni a bojí se o ztrátu své práce. Proto se ozývají a čekají odpověď. Tak si pozvali, nebo měli možnost se setkat s generálním ředitelem divize Liberty Steel Jonem Boltonem, která by měl provozovat huť. Ptali se ho, jak budou vypadat investice do společnosti, jak chce zabezpečit rozvoj společnosti dle požadavků Evropské komise. To, co se dozvěděli, je vůbec nenadchlo optimismem, spíše nahnalo hněv do tváří, protože jim pan majitel

řekl – cituji – že chce společnost provozovat na stávajícím zařízení jako nízkonákladového dodavatele komodit bez nároku na investice. Když to přeložím do lidské řeči, dojit, dojit, dojit, až kráva chcípne. To už i původní majitel Mittal Steel měl plány a představy o tom, že aspoň přiveze secondhandovou drátovou trať ze Španělska a bude rozvíjet něco nového a bude hledat nové cesty odbytu. U tohoto nového vlastníka se bojím, že u jde opravdu jenom o to, aby dojil.

Opravdu může přijít do České republiky takovýto investor a my budeme mlčet, my budeme v klidu?

Druhá otázka, která mě napadá v této souvislosti, je, jestliže opravdu Mittal Steel Arcelor chce, aby mu nevznikla konkurence ani náhodou a aby mohl obejít nařízení Evropské komise, jak to udělá?

Když se potom podíváte na tu fabriku, zjistíte, že skoro uprostřed té fabriky je tzv. Energetika. Je to výrobce nejenom elektrické energie, ale i dalších produktů, které jsou nezbytně nutné pro hutní výrobu, kterou ten podnik vyrábí. A tak sledujete, co se děje, a zjistíte, že v tichosti, bez vědomí představenstva a dozorčí rady, bez jejich souhlasu byl tento podnik vyveden z ostravské Nové huti a stal se vlastnictvím matky. Když se to provalilo, řekli: nic se neděje, my to děláme právě proto, abychom tu Energetiku mohli prodat novému nabyvateli. Když se ale podíváte, co to obnáší, tak to obnáší, že nový nabyvatel bude muset souhlasit za prvé s kupní cenou zvlášť, ne spojenou s hutí, bude si to muset koupit později, bude na to muset mít prostředky. Někde se objevují spekulace, že na ty prostředky mu dokonce Mittal půjčí, aby si to mohl koupit. Zadluží se, ale nebude mít na investice. I kdyby je vůbec plánoval. A abyste věděli, o jakých objemech se bavíme, tak je to 3,2 mld., které se fakturují za energie. Mateřský podnik vnitřně s touto svou energetickou části. Kdyby se to vyvedlo ven, znamená to náklad 3,2 mld. za energie pro podnik, který by si bez této energie neuměl představit výrobu.

Říká se také, že jsou adekvátní náhrady. Na volném trhu energií si můžou koupit. Pak se nechala zpracovat studie společnosti PricewaterhouseCoopers, je ve volných zdrojích ve Sbírce listin, že to není možné. Že podnik je tak svázán, konstrukčně postaven s Energetikou, která je uprostřed, že to prostě nejde, aby se na volných trzích energií našla náhrada. Čili pokud dojde k tomuto scénáři, tak mateřská Nová huť bude mít kolem krku obojek, obojek z elektrických drátů, který někdo jiný bude moci přiškrtit anebo povolit, podle toho, jak bude potřebovat, aby ovlivnil evropský trh.

Je to v pořádku? Pokud máme zabezpečit dle požadavků Evropské komise dlouhodobou perspektivu a rozvoj? Myslím si, že ne, a je třeba na to také upozorňovat v Evropské komisi, že se tyto kroky dějí a že to je proti záměru Evropské unie, která deklarovala, že chce zachovat Novou huť, že chce zachovat zaměstnanost, dokonce rozvíjet. Je to jedna z podmínek, aby souhlasila s novou akvizicí pro skupinu ArcelorMittal.

Jak již jsem se zmínil, hovoří se tady o nákupech, o financování. Podívejme se, co je to vlastně ta společnost, která by měla zájem nakoupit, ta Liberty House. Je to nový žralok. Pochází z Indie, stejně jako mateřský podnik Mittal Steel Arcelor. A začíná akvizice po Evropě. Ale již nyní prosakují informace z otevřených zdrojů, můžu

citovat Financial Times, Economic Times, že tato společnost má obrovské problémy získávat banky na svou stranu, aby získala prostředky již na akvizice, které v Evropě provedla. 160 mld. dolarů ve Francii. Banky se odvracejí. Píše se tady, že vyhodili švýcarského manažera v bance, který zprostředkoval půjčku pro Liberty House, pro rizikovost této půjčky. Mají problém se splácením akvizic, které již provedli. Byli vyřazeni ze soutěže o odkup přístavu, o který měli zájem, protože neměli zajištěné financování. Přesto rozjíždějí velké transakce a akvizice po Evropě. To by nás mělo varovat, že tady není něco v pořádku s historií budoucího nabyvatele.

Když se podíváte do ještě větších detailů, zjistíte, že člověk, který vystupuje za tuto společnost, s jejím majitelem, až tak dalece nevím, je dlouholetý pracovník a spolupracovník ArcelorMittal Steel. Čili provázanost minimálně personální je zde zcela zřejmá a jasná.

Ptám se: Je to seriózní partner, kterému by Evropská komise měla věřit, že bude ten žralok a ta konkurence proti stávajícímu koncernu ArcelorMittal Steel a zabezpečí prosperitu budoucího odděleného nového podniku?

Otázka další. Evropská komise, potažmo Evropský parlament klade velký důraz na emisní znečištění. Proto vymyslel princip emisních povolenek. O emisních povolenkách se již dlouho bavíme i v jiných případech a víme, že vláda poskytla ostravské huti tyto povolenky zdarma, aby mohli investovat do nízkouhlíkatých technologií, nízkoznečišťujících technologií, které nutně Ostravsko potřebuje. Je to jeden z regionů s nejvyšším znečištěním ovzduší a bohužel tento hutní podnik historicky se na tom velice hodně podílí. Jak všichni víme, tyto povolenky jsou přidělovány konkrétnímu podniku na jejich IČO na základě výroby. Takže tyto povolenky, které ostravské huti vláda zdarma přidělila, se nyní mají z této huti vyvést a má z nich profitovat skupina ArcelorMittal. Samozřejmě nový nabyvatel by si je koupil od této skupiny. Otázka za co.

Jak chce profinancovávat tyto záležitosti, když sám říká, že je chce pouze do roku 2020? To znamená, nemá, aby si koupil povolenky navíc? Nad rok 2020 nemá peníze? Nebo plánuje udržet výrobu jenom do roku 2020 a potom už ji nebude potřebovat? Ví vůbec Evropská komise, že se tady provádí v rámci stávajícího mateřského podniku karuselový obchod s povolenkami? Že se ty povolenky takhle otočí přes matku, že se hodí zpátky a finance zůstanou u matky? A nebavíme se o jen tak nějakých financích, ale bavíme se v objemu 6,2 mld. korun za tyto povolenky. Nemělo by nás to také varovat a trvat na tom, že chceme, aby ty povolenky zůstaly v Ostravě a nekšeftovalo se s nimi v rámci matky? Opravdu si myslíme, že správce odděleného majetku jedná v nejlepším zájmu České republiky? Opravdu si myslíme, že stávající vlastník chce si nechat vybudovat konkurenci na trhu a podlehne přání EU, aby mu tady vyrostl tento konkurent?

Myslím si, že ne. Myslím si, že stávající vlastník dělá vše pro to, aby na tom vydělal. A je mu až tak ukradeno, jak tady bude fungovat v této republice huť, které se nuceně musí zbavit. Znovu zdůrazňuji – nuceně musí. A to ho nenutí česká vláda, to ho nutí Evropská komise, protože má velký zálusk, tento nový nabyvatel, o italské hutě. A je naše povinnost – nepřítomný pane premiére, ale děkuji za přítomnost paní ministryně –, abychom Evropské komisi předkládali otázky, předkládali argumenty,

předkládali důkazy a třeba i křičeli, že prostě Evropská komise nemůže ignorovat oprávněné otázky a odpovědi, které požadujeme na to, co se momentálně děje v soukromém podniku ArcelorMittal. Ano, je to soukromý podnik. Přesto Evropská komise má možnosti, jak ho donutit, aby byla zachována výroba, aby rostla výroba, aby bylo investováno do podniku, kterého nutí, aby prodal.

Není pravdou, že to je jediný zájemce. Těch zájemců celkem, byli tři zájemci. Mám informaci, že další zájemci drží svůj zájem vstoupit do této skupiny. Mimo jiné British Steel se tak vyjádřil. Je tedy opravdu hlavně na nás, jaké argumenty naše vláda předloží Evropské komisi. A doufám, že už souhlas s touto akvizicí náhodou nedala. To bych byl velice nerad. Protože právě otázky, které zaznívaly i v pátek, i v předešlých jednáních mezi odboráři a budoucím nabyvatelem, vyvolaly tuto vlnu, kvůli které tady dnes u tohoto mikrofonu stojím a kvůli které vy musíte poslouchat mé obavy. Moje obavy o osud ArcelorMittalu, ale hlavně o šest a půl tisíce přímých zaměstnanců a 70 tisíc lidí, kteří jsou přímo životně závislí na fungování tohoto jednoho z největších hutních podniků v ČR. Budu velice rád, když závěrem tohoto jednání bude jak paní ministryně, tak předseda vlády upozorňovat Evropskou komisi na tyto podklady, na tyto informace o možném nabyvateli a o možných problémech, které to může způsobit, o možných tricích, jak se z tohoto dostat ven.

Je to hlavně o informacích. Proto nebudu navrhovat žádné usnesení, které by ukládalo a přikazovalo a termínovalo. Ne, já si myslím, že podstatné zde zaznělo. Je to o informacích, aby Evropská komise měla všechny informace, aby jasně znala stanovisko české vlády, jak se na to díváme, kde spatřujeme rizika pro budoucí fungování tohoto hutního podniku a jak chceme, aby byla zachována možnost investování, ochrany životního prostředí a sociální smír v této lokalitě.

Trošku mě mrzí, a paní ministryně to tady zmínila, že bývalý ministr Hüner připravil, nebo založil odbornou skupinu, která měla toto sledovat a měla soustřeďovat tyto podklady, informace a být ten partner mezi odboráři, majiteli, vládou. Bohužel tato skupina byla rozpuštěna. Nevím, co vedlo novou paní ministryni k tomu, že tuto odbornou skupinu rozpustila, a odkud teď čerpá její ministerstvo další informace. Budu aspoň rád, když tady toto zazní. A jak by chtěla tyto informace získávat jinak než přes odborníky, kteří by se scházeli, kteří by jednali a všechny aktuální věci, které přicházejí na stůl, řešili.

Vážený pane nepřítomný premiére, vážená paní ministryně průmyslu a obchodu, budu velice rád, když Evropská komise rozhodne ne v zájmu Evropy, ale v zájmu zaměstnanců v ČR, v zájmu našich občanů, a pevně věřím, že vy i pan premiér budete zárukou toho, že se tak stane. Toto je upozornění na všechny problémy, které můžou nastat. Není to nic, co by nešlo ještě řešit, co by nešlo ještě dát do veřejného prostoru a informovat o tom Evropskou komisi. A nejsem úplně přesvědčen, jestli Evropská komise sleduje česká média. Myslím si spíše, že ne. Pevně věřím, že vaše ministerstvo, vaši pracovníci, vy osobně budete apelovat na Evropskou komisi, aby si dala pozor na to, jak vlastník ArcelorMittal postupuje v nařízeném prodeji svých hutních částí, jak budou financovány. Jestli ten, který by to měl nabýt, má dostatek financí a je finančně silný a je schopen toto řešit. Jestli se opravdu nejedná pouze o trik.

A bohužel, a možná i bohudík, mám tu zkušenost a možnost být ve vyšetřovací komisi OKD. A v mnohých postupech na nižších úrovních zodpovědnosti spatřuji hodně podobných znaků určité nečinnosti, určitého přehlížení a určité laxnosti, které bohužel třeba v případu OKD vedly k mnohamiliardovým ztrátám a deziluzi občanů. Já bych strašně rád, aby tento konkrétní případ nezvýšil euroskepticismus v ČR. Proto jsem tento rozhovor začal tím, že Evropská komise právě tím, že může ovlivňovat soukromé podnikání, nám pomáhá. A je to jeden z mála příkladů, kdy Evropská komise je v tom dobrém pro českého občana. Zkusme to využít, zkusme něco pro to udělat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů, ujal se role zpravodaje.

Než otevřu všeobecnou rozpravu, tak vás seznámím s omluvami, které nově přišly. Pan ministr Tomáš Petříček se omlouvá z dnešního dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan předseda poslaneckého klubu Radim Fiala se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z osobních důvodů, pan poslanec Ivan Jáč se omlouvá od 14 hodin z dnešního jednání z pracovních důvodů a pan poslanec Petr Venhoda se omlouvá od 13 hodin po dobu zasedání podvýboru pro energetiku.

Nyní otevírám všeobecnou rozpravu. Jako první je přihlášen pan poslanec Ivo Vondrák, po něm vystoupí pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl říct, že jako hejtman Moravskoslezského kraje, a samozřejmě paní ministryně, jsme měli a máme tu možnost se zájemci o nákup společnosti ArcelorMittal Ostrava jednat osobně. Měl jsem možnost jednat i s druhým zájemcem, kterým byl British Steel. A pravda je taková, že z té diskuse vyplynuly věci, které je třeba řešit a řekl bych nejen diskutovat, ale skutečně žádat o jejich řešení co nejrychleji, protože čas tady skutečně hraje proti nám.

Jako kupec byla vybrána společnost Liberty House. Nebudu ji popisovat, to už jste tady dneska slyšeli několikrát. Mě zarazila jedna věc zásadního charakteru. Ta společnost má dneska globálně přes 19 tisíc zaměstnanců a nákupem čtyř dalších společností v Evropě jim naroste počet zaměstnanců o 12,5 tisíce a chtějí zdvojnásobit produkci. Prosím vás, to jsou čísla, která jsou zásadní a skutečně ve mně vyvolala obavy. Proto jsem se dotázal, zdali na to je společnost připravena a zdali je připravena především na to investovat ve společnosti ArcelorMittal v ostravské huti, protože bez investic se tato společnost do budoucna neobejde. Bylo mi řečeno, že je to výzva. Tomu rozumím, že to je výzva, ale dle mého názoru je to také velké riziko. A myslím si, že to je věc, kterou bychom měli požadovat, a to urgentně, i ze strany vlády po majitelích Liberty House, aby předložili plán investic. Aby předložili plán investic, co chtějí v Ostravě investovat a jakým způsobem.

Druhá věc, o tom už tedy tady byla řeč, jsou emisní povolenky. Ty jsme dostali, Česká republika, pro výrobu v Ostravě a nelze připustit to, že je přenecháme někomu jinému, protože to zcela určitě povede ke zvýšeným nákladům na výrobu, čili jinými slovy řečeno, ostravská huť bude ztrácet konkurenceschopnost díky těmto navýšeným nákladům. I tady jsou cesty, jak přinutit tuto společnost toto nečinit.

Další informace, které jsem se dozvěděl, jsou znepokojující v tom, že 36 měsíců by měla být ostravská huť závislá na obchodní síti skupiny ArcelorMittal. 36 měsíců v podstatě bude ostravská huť pod novým vlastníkem vystavena v podstatě de facto nepřímému řízení ze strany ArcelorMittal, což je opět velmi nebezpečný krok, protože nevíme, jakým způsobem to bude probíhat. Já rozumím tomu, že musí doběhnout zakázky, ale dle mého názoru opět to může znamenat to, že bude naše ostravská huť v podstatě mimo trh a bude de facto v područí ArcelorMittalu, skupiny ArcelorMittal.

Poslední věc, která tady zazněla, zazněla na téma Energetiky. Ano, je pravda, že zatím nový zájemce o huť neprojevil zájem o vykoupení. Považují to za asi další možný krok, jak postupovat dále, nicméně toto opět činí v podstatě huť ostravskou, která se prodává, závislou na Energetice, která zčásti patří ArcelorMittal. Já se domnívám, že jediné možné řešení je požádat ze strany vlády nového zájemce, aby předložil odpovědi na tyto konkrétní otázky, a na základě nich okamžitě jednat i ve smyslu nebo ve směru k Evropské komisi, která musí garantovat věci, které slíbila. A ty garance hovoří o tom, že výroba se nesmí snížit a musí být zajištěn udržitelný rozvoj a konkurence, konkurence pro ArcelorMittal. To, co jsem tady popisoval, v podstatě de facto i de iure tyto věci narušuje.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Juchelka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, jenom bych chtěl doplnit fakta, která tady nezazněla ani od jednoho z mých předřečníků. A souhlasím plně s nimi, že z roční produkce 7,2 mil. tun oceli, které my vyvážíme, jenom ArcelorMittal produkuje 2,4 mil., což je velikánský balík, a má šest tisíc zaměstnanců. Chtěl bych samozřejmě vyzvat vládu České republiky a také Evropskou komisi, aby myslela i tady na toto číslo. Je to šest tisíc zaměstnanců přímo v ArcelorMittal, a to nemluvíme o všech návazných službách a dalších věcech, které se právě tohoto jednoho z největších zaměstnavatelů v našem regionu, v Moravskoslezském kraji, týkají. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Lubomír Volný ve všeobecné rozpravě. Po něm vystoupí pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Obávám se, že všechno to nejpodstatnější už dneska prakticky zaznělo. Vláda nemůže prakticky vůbec nic dělat. O všem rozhodne Evropská komise, která nebyla volena žádným občanem Evropské unie, a už vůbec ne žádným ze zaměstnanců ostravských hutí. V optimistickém projevu pana kolegy Luzara prostřednictvím pana předsedajícího zazněla naděje, že Evropská komise za nás tento problém vyřeší, že Evropská komise z nějakého důvodu se bude starat o to, jaký problém by vznikl v Moravskoslezském regionu kvůli tomu, že by tam byl ukončen provoz nějakého velkého místního zaměstnavatele. Můj pocit je jiný. Evropská komise nejen že nic nevyřeší, Evropská komise tuto situaci jako vždy pouze zhorší.

Tato moje úvaha vychází z toho, že ArcelorMittal je Evropskou komisí nucen do prodeje funkčního podniku, který mu ještě pořád vynáší nějaký ekonomický profit. ArcelorMittal nemůže nikomu prodat úplně bezcenný podnik. Ten podnik musí mít nějakou cenu, protože jej od něj nekoupí nikdo, kdo by na tom podniku nemohl něco vydělat. Tímto způsobem se ve své podstatě dostaneme k tomu, že ArcelorMittal prodá tuto společnost někomu, kdo jej definitivně vytěží, někomu, kdo si spočítá, jaká zůstatková hodnota kvalifikované laciné pracovní síly, zůstatková hodnota vložených výrobních prostředků, pozemků a všeho možného tomu podniku zůstává, a každý, kdo na základě pokynů Evropské komise koupí od ArcelorMittal tuto společnost, ji koupí jenom proto, aby ji definitivně vytěžil a výhodně pro sebe ekonomicky utlumil a ve finále zlikvidoval. Je to problém. Je to problém toho, že žijeme v současné době ve společenství, které si říká Evropská unie, má nikým nevolenou Evropskou komisi, která nám bude určovat, co my doma máme anebo nemáme dělat.

Ano, souhlasím s panem Luzarem. Přesně to, co popisuje, je to, o co se ArcelorMittal snaží a co připravuje, včetně toho bypassu energetických společností. Protože to je úplně stejná situace, jako kdybyste si koupili vysoce funkční, luxusní mobilní telefon, na který na světě existuje jenom jedna nabíječka. Budete prostě v pasti a zaplatíte za tu nabíječku podstatně více než za celý mobilní telefon, anebo budete vydíratelní.

Samozřejmě, majitelé ArcelorMittal nejsou žádní dobrodinci, jsou to tvrdí byznysmeni. A oni neudělají nic, co by je ve finále nějakým způsobem poškodilo. Oni udělají ve finále vždycky to, co nějakým způsobem posílí jejich pozici. Takže nějaká naivní představa, že existuje nějaká síla, která donutí globálního kapitalistu, aby prodal podnik vhodným způsobem ve prospěch občanů nějakého regionu někde v Evropě, je z mého pohledu naivistický eurooptimismus na úrovni nepovedeného vtipu.

Neříkám, že toto vše, ale značnou část těchto problémů, ve kterých se v současné době nacházíme, a to je to, že vyvážíme svoji vysoce kvalifikovanou, ale lacinou pracovní sílu nejenom v rámci Evropské unie, ale globálně, by podle mě vyřešil námi připravovaný zákon po vzoru zákonů z jiných evropských zemí o regulaci vývozu kapitálu, který byl získán právě touto kvalifikovanou a podhodnocenou prací našich občanů v této zemi, který by přinutil efektivně tyto firmy investovat část z těch výnosů, které tady na této zemi získají, zpátky do ekonomiky v České republice, nejlépe pochopitelně do rozvoje té jejich konkrétní firmy. Všechny ostatní návrhy a podněty jsou opravdu něčím na úrovni snu a naivismu a optimismu, ať už ho

nazveme jakýmkoliv způsobem. Protože nikdo nikdy nepřinutí globálního velkokapitalistu, aby se choval zodpovědně a mile k nějakému regionu někde v pro mnohé lidi zapadlém kousku Evropy, protože taková síla nikdy neexistovala, neexistuje a existovat nebude.

Dovolím si ještě po ukončení rozpravy načíst usnesení, se kterým bych ale dopředu rád kolegy seznámil, tak se zeptám, jestli je to možné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je to možné, ale poprosím vás, abyste potom v podrobné rozpravě se k tomu přihlásil nebo to znovu přečetl.

Poslanec Lubomír Volný: Dobře. Chtěl bych navrhnout usnesení, že Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby při vyjednávání s Evropskou komisí udělala maximum pro to, aby se podnik ArcelorMittal nedostal do rukou nikomu, kdo má v úmyslu jeho pouhé ekonomické vytěžení a útlum. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Dále je ve všeobecné rozpravě přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Je to už podruhé tento týden, kdy řešíme problém, který se dotýká mého volebního kraje, Moravskoslezského kraje. Po Fakultní nemocnici Ostrava máme problém s ArcelorMittal. Chci připomenout, že o této firmě a o rizicích pro další fungování této firmy jsme už mluvili v minulém volebním období, kdy jsme z podnětu opozice debatovali o riziku levné čínské oceli.

Já teď nechci hodnotit obchodní válku mezi Spojenými státy a Čínou, ale že z Číny hrozí nefér konkurence, je jasné. A naším zájmem musí být, aby Evropa na čínskou ocel, která má nefér podporu na rozdíl od našich podniků, byla uvalena vysoká cla. Protože pak ta soutěž nemůže probíhat. My jsme samozřejmě zastánci soutěže mezi podnikateli, mezi firmami, ale ta soutěž musí být férová. Jestli jeden z hráčů čerpá nedovolené státní podpory, tak pak mu samozřejmě firma z České republiky není schopna v rámci evropských či světových trhů konkurovat. A chci říct, že je poprvé.

V této chvíli to zdánlivě vypadá, že vláda nemá žádnou kompetenci. Ano, vláda to neprodává a nevybírá. Ale myslím si, že máme několik kroků, které vláda učinit může. Jsem rád, že vystupují vládní i opoziční poslanci. Toto není problém sporu mezi vládou a opozicí. Toto je problém regionální a už jsem to říkal při té debatě o levné čínské oceli. Z hlediska zaměstnanosti je ten problém pro Moravskoslezský kraj mnohem větší než problém OKD. A nemluvím pouze o přímých pracovních pozicích, ale i o subdodavatelích, kteří jsou navázáni a kteří mají své podnikání spojené pupeční šňůrou s ArcelorMittal.

Myslím si, že vláda České republiky – a jsme členy Evropské unie – má tlačit na Evropskou komisi, která stanovila podmínky pro nákup italské ocelárny pro rodinu Mittal, v tom smyslu, že by – za prvé, podporuji návrh pana poslance, hejtmana

Vondráka, že plán investic určitě chtít musíme od jakéhokoliv zájemce. Od jakéhokoli zájemce. Myslím, že je prostor na spolupráci s vládami těch zemí, kterých se týká ten nucený prodej čtyř podniků z holdingu, jestli to tak mohu nazvat, Mittal. A myslím si, že jsme schopni to zablokovat na úrovni premiérů. V Evropské unii přece probíhá velmi často výměnný obchod něco za něco. Tak dlouho jsme blokovali například snížení DPH u elektronických knih, až jsme si prosadili reverse charge. Já teď nechci hodnotit, jestli je to dobře, nebo špatně, ale je to příklad toho, že pokud jste ochotni zablokovat jiné věci kvůli ArcelorMittal, tak já říkám, že máme být ochotni a máme to udělat. A má to udělat česká vláda a premiér s plnou vážností. Protože ten dopad by mohl být skutečně fatální.

Ty stesky například mého předřečníka, že kdyby to Mittal nemusel prodat, tak že by to bylo dobře. No, já si nejsem jistý. Stejně tak dominantní hráč si může uzavřít kterýkoliv podnik ve svém regionu. Možná proto, že si vyhodnotí, že někdy je to pro něj výhodnější a někdy ne. To je prostě realita svobodného obchodu.

Ale pokud z hlediska konkurenceschopnosti je ten prodej nařízen, tak to skutečně nemůže být taková šaškárna, která se chystá. Ze všech vystoupení mých předřečníků je jasné, že pokud by se zrealizoval prodej tak, jak je v tuto chvíli nachystán, tak žádná konkurence pro dominantního hráče Mittal nevznikne. Právě naopak. To už mohli schválit ten prodej bez toho nuceného prodeje. Protože pokud to prodám, vyjmu z toho povolenky, navážu to na obchodní síť a mnohé další nitky, protože ten byznys není jednoduchý, tak vlastně ten nový majitel se pak bude tvářit, že za to vlastně nemůže. Že on by sice chtěl, ale objektivní okolnosti jsou takové či onaké.

Já si ani nemyslím, že musíme dneska přijímat usnesení. Pokud bychom došli k tomu, že vláda a premiér využijí všechny možnosti i v jiných bodech, aby ten prodej proběhl řádně, aby byla reálná naděje, že vznikne konkurent, a ne takzvaně, jak bych řekl, jenom falešná nebo neviditelná součást holdingu, ale reálně to bude součást holdingu, tak pak si myslím, že existuje nějaká šance pro to, aby ten podnik v následujících letech fungoval mnohem lépe.

A zkusme si připomenout programovací období, první programovací období, kdy jsme čerpali z evropských fondů, 2007–2013, kdy jsme vytvořili možnosti, aby z hlediska zlepšení životního prostředí tyto velké podniky čerpaly evropské peníze. A byl mezi nimi bezesporu i ArcelorMittal, který čerpal z těchto evropských projektů nemalé investiční peníze. Pokud by ta firma neměla budoucnost, tak ty peníze by byly vyhozeny.

Na druhé straně je třeba připomenout, a ono to není úplně populární v této chvíli, problém životního prostředí, který s produkcí a fungováním této firmy bezesporu v našem kraji existuje. A je v našem zájmu, abychom byli schopni vyvážit jak podporu podnikání, tak stav životního prostředí. A dostáváme se k tomu, o čem mluvili mnozí z mých předřečníků. Abychom to byli schopni vyvážit, aby ta firma mohla fungovat, udržovat zaměstnanost a současně aby se zlepšovalo životní prostředí v Ostravě a našem kraji, tak jsou nutné investice. Bez investic to není možné a docházelo by nejenom ke ztrátě pracovních míst, ale také by hrozilo zhoršování životního prostředí.

A to je podle mě úkol pro vládu a říkám, vidím tady shodu mezi vládními a opozičními poslanci. Myslím, že je to dobře. A pokud vláda usoudí, buď paní ministryně, nebo premiér, že potřebují nějaké silné usnesení, silný mandát Poslanecké sněmovny, tak za občanské demokraty říkám, že jsme připraveni se k tomu přidat a takovým silným mandátem vládu České republiky vybavit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Juříček. Než mu dám ale slovo, tak konstatuji, že pan poslanec Zahradník bude hlasovat s náhradní kartou číslo 7 a že místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá do konce dnešního dopoledního jednání z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já bych vám chtěl nastínit ještě jeden pohled. Protože jedna varianta je, že budeme přes vládu a přes Evropskou komisi tlačit na ty podmínky, tak jak tady říkal pan hejtman Vondrák prostřednictvím předsedajícího, ale je nutné si uvědomit, že podnikatelé se nechají tlačit jenom do nějaké míry.

Já jsem samozřejmě zákazníkem ArcelorMittal a vím, že cenová jednání ArcelorMittalu jsou dělaná z centrály v Londýně, což vlastně potvrzuje to, co tady říkal pan kolega Vondrák prostřednictvím předsedajícího. Ale je nutné si uvědomit, že ty čtyři hutě, které by měl koupit Liberty House, za kterým stojí indický podnikatel Gupta, tak že je to vlastně dohoda mezi dvěma indickými podnikateli, což je jasné, že tím se už něco ukazuje, tak je potřeba to vidět v rovině, že Piombino, Ostrava, Skopje a Galati, které by on měl koupit, tak má přebytek kapacit a je jasné, že něco z těch čtyř zavře, protože ty kapacity vytíženy nejsou. Spotřeba železa v té podobě, ve které je vyrábí ArcelorMittal, dlouhodobě klesá v Evropě i na světě. Ten trend je nezastavitelný. Takže je jasné, že něco z těch čtyř zavře.

Já bych viděl ještě než jenom ten tlak kolik investic a kolik objemu a jakou zaměstnanost, tak bych viděl ještě druhou věc a to je spíš to tahové řešení, jaké jim vytvoříme podmínky pro to, aby oni vytvořili headquarter v Ostravě. A ve chvíli, kdy se vytvoří z toho nového holdingu Liberty House headquarter v Ostravě, tak je mnohem větší záruka, že Ostravu nezavřou. Ale to je ten tahový směr. A já se na to dívám empaticky, jako kdybych do toho byl vtažen já jako podnikatel. Takže vytvářet pouze tlak přes Evropskou komisi, to nemusí být zcela vždy efektivní, a jak říkám, ten tlak může být jenom do jisté míry.

Já bych navrhoval dvě řešení. To, co říkal tady pan hejtman Vondrák prostřednictvím předsedajícího, a druhé řešení je, abychom jim nabídli vhodné podmínky, tak aby měli chuť tady zůstat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Ano pan zpravodaj Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Nehovořím zde teď jako zpravodaj, ale dovolte mi také se zapojit ještě do diskuze. Já jsem úmyslně nežádal – a na začátku jsem o tom hovořil, že si myslím (nemyslím?), že usnesení, které bychom dneska měli přijmout, by něco ovlivnilo. Pokud by to nemělo být na žádost vlády, že opravdu vyžaduje jednohlasné jasné usnesení Sněmovny jako podporu neochoty Evropské komise s nimi jednat. Potom bych to vnímal, že je to potřeba. Já si uvědomuji i ta rizika, která tady zazněla a která tady byla mými předřečníky řečena o budoucnosti.

Je na nás, tedy spíše na vládě a její pozici a na premiérovi, na pozici v Radě ministrů, aby si řekl, jaké pozice v České republice vůči této konkrétní problematice Mittalu chce zaujmout. Neřešil bych to momentálně, a přiznám se, říkám to tady otevřeně, striktním a jasným "musíte udělat to, to, to", protože v ten moment jeho pozice v Radě ministrů bude sevřena tady v těchto mantinelech, které nastaví náš parlament. Já bych mu umožnil tu volnost vyjednávat a tvrdě tlačit na Evropskou komisi, aby ty podmínky dala, protože trh s ocelí je opravdu ve velkých problémech a opravdu by do budoucna mohl skončit v některých naznačených oblastech problematicky. A zazněla tady Čína a zvýšená výroba a na trhu podíl, zazněly tady další problémy jiných hutí, které tolik neinvestovaly a mají teď problém s ekologickými limity a jsou v Evropské unii, a dalšími a dalšími.

Samozřejmě investiční plán je velice důležitý, ale je to taky jenom plán. A pokud v tom plánu nebudete mít jasné záruky, že budou finančně podloženy a že budou k něčemu v realizaci, tak takové plány známe a jsme schopni jich napsat asi každý tucty. Otázka reality je potom trošku někde jinde.

Proto bych byl velice rád, kdyby paní ministryně vzala tuto dnešní debatu jako základ toho, že by třeba, nevím, každý čtvrtek, kdy jsou interpelace, krátce poinformovala o vývoji situace v rámci jednání české vlády a Evropské komise k této problematice, v rámci jednání české vlády s budoucími nabyvateli, a aby informovala tuto Sněmovnu o těch aktualitách, protože si myslím, že týdenní rytmus, když tato událost, řekněme, je akutní – a je akutní –, bude optimální, abychom ty informace měli. K tomu nám nepomůže ani žádné usnesení. To je opravdu věc, která by měla být v zájmu České republiky zcela samozřejmá a automatická. A já předpokládám, že naše vláda funguje v zájmu České republiky a ne že, jak tady bylo naznačeno předřečníkem, podléhá Evropské komisi a Evropa, ani nic na ní, není dobrá.

Tolik z mé strany k tomu navrhovaného usnesení. Pokud by tedy mělo být tvrdé, jasné, ať si vláda řekne. Myslím si, že tady v této Sněmovně není nikdo, kdo by ho nechtěl přijmout. Pokud by to mělo být jenom fádní prohlášení sloužící spíše k volbám, sloužící spíše k ukázání, jak ta Evropa je špatná a jak my jsme dobří, to neřeší ten problém, který ta Nová huť má. To neřeší problém ani odborářů, ani zaměstnanců, ani obyvatel.

A na závěr mi dovolte ještě říci, že ta Energetika, to není jenom energie, ale je na ní třeba závislých 110 tisíc obyvatel Ostravy jihu, občanů, kteří jsou vytápěni tady z tohoto podniku. A bojím se situace, kdy by to dopadlo, jak je ten jeden černý scénář, o kterém jsem říkal na začátku, jak by se vláda postavila k tomu, kdyby tady bylo adekvátně OKD, kdyby vláda měla vstoupit do budoucího podniku ocelárny Ostrava, ať se to bude jmenovat jakkoli, a snažit se pokračovat ve výrobě, jak to

zažíváme a žijeme momentálně v podniku OKD. Toto je pro mě krizový scénář, který bych si nerad připouštěl. A proto znovu říkám, není to o tom, že by tady nikdo v této Sněmovně nechtěl. Jde tu o to, abychom do toho šlápli, aby paní ministryně a pan premiér to vzali jako prioritu a tu Evropskou komisi seznámili se všemi obavami, které máme, a aby Evropská komise tlačila na stávajícího vlastníka a na budoucího vlastníka, aby předložili hlavně záruky toho, jak chtějí pokračovat dál. A ty záruky se týkají jak Energetiky, tak emisních povolenek, tak hlavně investování finančních prostředků, investičního plánu. To jsou věci, které musí zaznít v té Evropské komisi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji hezké poledne. A nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Moment. Takže pan poslanec Volný (Lubomír). Jste přihlášený na faktickou. Nebo to nebylo panem kolegou, co přede mnou řídil, odmazáno. Dobře. Tak nyní tedy s přednostním právem... Takhle, chce vystoupit paní ministryně, takže vám umožníme, ale do obecné rozpravy tady mám ještě pana poslance Volného. I vy už jste mluvil v obecné rozpravě? (Ano.) Takže paní ministryně, jestli chcete ještě v obecné rozpravě, tak vám dáme prostor. Nicméně po ukončení obecné rozpravy bych se vás stejně zeptal, jestli máte zájem o závěrečné slovo. (Ministryně má zájem o obojí.) Jenom říkám, že se vás zeptám stejně ještě jednou následně, takže prostor máte dvojí. Máte dvojí prostor dokonce.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji, pane předsedající. Než budete formulovat usnesení, tak bych velmi ráda skutečně zopakovala, jaké jsou možnosti české vlády, protože abychom si tady prostě nedělali iluze o tom, co můžeme a nemůžeme.

Už tady bylo řečeno panem poslancem Juříčkem prostřednictvím pana předsedajícího, že tady se jedná o dva soukromé subjekty. A my opravdu to, co můžeme, tak můžeme apelovat na Evropskou komisi. A to děláme opravdu na denní bázi. My na denní bázi komunikujeme, jestli je nějaká změna. A pokud máme jakékoli informace, ať se to týká Energetiky, ať se to týká emisních povolenek, to, co tady bylo zmíněno, tak to jsou všechno témata, o kterých my pravidelně Evropskou komisi informujeme.

Na druhou stranu musím říci, že my jsme se nedostali do těch konkrétních podmínek. My jsme je od Evropské komise nedostali. My komunikujeme i s tím dozorovým orgánem, který tam je, což je Grant Thornton. Pravidelně komunikujeme s člověkem, který je tam určen ze strany ArcelorMittalu, s panem Ashokem Patilem. Ale abychom do usnesení dostali takové oblasti, které prostě tato vláda může ovlivnit.

Ještě bych chtěla říci, tady zmínil tuším pan hejtman Vondrák prostřednictvím pana předsedajícího, že je třeba spolupracovat se všemi čtyřmi zájemci. My jsme s nimi už komunikaci zahájili. Je pravda, že reakce v té první chvíli nebyla úplně řekla bych nadšená, protože tvrdili, že každá země má trošku jiné podmínky. Nicméně otázka udržení výroby a zaměstnanosti je otázka, která je charakteristická pro všechny země.

Děkuji za pozornost a ještě bych potom chtěla mít závěrečné slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Závěrečné slovo – tam prostor ještě dostanete, vážená paní ministryně. A nyní tedy s faktickou předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a s další faktickou se připraví pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Asi jsme si s paní ministryní úplně nerozuměli. Apelovat je dobře, ale je to málo. Já jsem navrhoval, abychom vyjednávali ve stylu něco za něco, třeba i z jiné oblasti, aby byl tlak Evropské komise, já nevím, kdo to bude řešit, je přímo Evropská komise, nebo DG Competition. Nevím, kdo to bude řešit. Apelovat je fajn, ale je to málo. Protože oni pak řeknou no, dostali jsme pět mailů, vládě České republiky se to nelíbilo, chtěli něco, ale my jsme se rozhodli jinak. Takže ten tlak podle mě musí být mnohem větší. Ta denní komunikace je určitě v pořádku, to patří i ministerstvu. Ale já si myslím, že to musíme zvednout na tu premiérskou úroveň a zkusit vyjednat ten tvrdý přístup. Zaprvé, Evropská komise v dohledné době končí, to je třeba říct, že se po příštích volbách, které jsou v květnu, bude ustavovat nová Evropská komise. Já u těch jednání nejsem, samozřejmě nevím, jestli to finální schválení prodeje italské ocelárny je podmíněno prodejem těch čtyř. Ale myslím si, že pokud to nesvážeme s jiným problémem... Možná to půjde i bez toho, to já samozřejmě nevím. Ale myslím, že v krajním případě máme vyjednávat takhle tvrdě, protože jenom apelovat a dostávat informace, to je v pořádku. Ale obávám se, že to by nestačilo, že přes to všechno by mohlo být rozhodnutí jiné, než by bylo vyhovovalo zájmům Moravskoslezského kraje, a tím pádem zájmům České republiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další s faktickou poznámkou požádám pana poslance Vondráka. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji za slovo. Už jenom velmi krátce. Jsem rád, že tady zaznělo, že vláda koná v těchto věcech, protože někdy toto je vnímáno spíše opačně. Jsem rád, že se to tady dneska probralo. A co se týká usnesení, domnívám se, že když se k tomuto problému vyjádří Poslanecká sněmovna České republiky, tak jen ignorant, a tím myslím toho, kdo chce koupit ArcelorMittal Ostrava, nemůže tyto věci nerespektovat.

Takže ještě jednou. Myslím si, vnímám to, že tímto usnesením můžeme pomoci vládě vyjednávat i s tím, kdo chce ArcelorMittal koupit. Proto si myslím, že by bylo dobré takovéto usnesení přijmout. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. V tuto chvíli nemám další přihlášku ani do obecné rozpravy, ani faktickou poznámku, takže se rozhlédnu po sále, zdali ještě má někdo zájem vystoupit. Vidím, že ne, takže s dovolením ukončím všeobecnou rozpravu a zeptám se, zdali je zájem o závěrečné slovo po ukončení všeobecné rozpravy. Paní ministryně má zájem a pan poslanec Luzar bude mít také

zájem? Ne. Takže paní ministryně, prosím. A následně otevřu rozpravu podrobnou. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji za závěrečné slovo, vážený pane předsedající. Bude velmi krátké. Já bych chtěla poděkovat Poslanecké sněmovně, vám, vážené kolegyně a vážení kolegové. Věřím tomu, že to usnesení, tak jak tady už bylo řečeno, pomůže vládě v dalších vyjednáváních. A jen bych chtěla ještě informovat, že jsem s premiérem ještě před jednáním této Poslanecké sněmovny mluvila, probírali jsme jeho intenzivní zájem o problematiku a už mu připravujeme materiály, které bude mít do Rady. Takže věřím tomu, že uděláme vše, co je v našich silách, abychom pomohli se situací v regionu.

Chtěla bych říci, že Evropská komise nenařídila prodej. Evropská komise nařídila redukci. A já bych byla velmi ráda, abychom vnímali tu situaci, že prodej je šance. Prodej je šance na to, že se skutečně bude nadále v ostravské huti vyrábět. A my jako vláda chceme dělat všechno pro to, aby byla udržena zaměstnanost a sociální smír v regionu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych otevřel rozpravu podrobnou. Takže o slovo mám přihlášeného pana poslance Lubomíra Volného. Takže předpokládám, že nám přednesete návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Po vzájemné dohodě mne jako zástupce SPD, pana Vondráka jako hejtmana Moravskoslezského kraje i kolegů z klubu Pirátů a ODS navrhuji tento text usnesení: "Poslanecká sněmovna pověřuje vládu České republiky, aby s maximálním nasazením hájila u Evropské komise zájmy zaměstnanců ArcelorMittal Ostrava tak, aby nedošlo k prodeji huti do rukou někoho, kdo ji má v plánu pouze pro něj ekonomicky a efektivně utlumit a odstavit. A také, aby vláda požadovala po zájemci o koupi ArcelorMittal Ostrava předložení konkrétního plánu a závazku investic do této huti." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy nemám dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy, takže končím podrobnou rozpravu. A nyní se zeptám, jestli je zájem o závěrečná slova, znova paní ministryně, pana navrhovatele. Takže pane navrhovateli, máte slovo, máte zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi jenom krátké závěrečné slovo. Samozřejmě, zazněl tady návrh usnesení. Já bych požádal předkladatele, aby mně návrh toho usnesení samozřejmě poskytl. Zároveň bych vás požádal o krátkou přestávku, ať se můžu s tím seznámit, popřípadě s předkladateli se domluvit, protože samozřejmě jsem také pro společné usnesení, aby

to bylo usnesení všech členů parlamentu a všech politických klubů. Čili bych požádal i ostatní představitele politických klubů, pokud mají zájem se na tomto usnesení podílet, aby se přidali. Protože je to důležité usnesení, které může ovlivnit pozici 70 000 obyvatel Moravskoslezského kraje do budoucna.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vy jste dneska místopředsedou poslaneckého klubu KSČM v nepřítomnosti předsedy poslaneckého klubu KSČM, takže vy tedy navrhujete, aby se vyhlásila přestávka. Takže to vám vyhovět můžu, samozřejmě, ale musíte upřesnit, jakou přestávku.

Poslanec Leo Luzar: Patnáct minut asi bude, 16 minut podle času, který ještě je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže já vám vyhovím, takže si to zorganizujte tak, jak jste říkal. A vyhlašuji přestávku 16 minut do 12.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme 12.30, takže já bych opět zahájil jednání. Já se tedy táži, protože jsem zaznamenal důvod té pauzy, vy jste tedy měl zájem... Jsem vás přerušil v závěrečném slovu a táži se, zdali tedy bude jiné usnesení, než bylo přečteno v podrobné rozpravě panem poslancem Volným. V tom případě bychom znovu otevřeli rozpravu a já bych paní ministryni požádal, aby nás pozdravila.

Poslanec Leo Luzar: Bude přečteno v upravené textaci usnesení, které bylo připraveno po dohodě všech předsedů politických klubů, kteří se o přestávce k tomuto sešli. Čili já bych požádal tedy paní ministryni –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No tak já požádám, s dovolením. Takže já bych tedy požádal, protože budeme muset znovu otevřít podrobnou rozpravu, paní ministryni Martu Novákovou nebo kohokoli z ministrů, ale asi vás, abyste nás jenom pozdravila – dobrý den. Nechci vám tedy diktovat, co nám máte říkat, ale potřebujeme, aby ministr vystoupil jedním slovíčkem, a tím se podle jednacího řádu otevře znovu rozprava. Stačí ale, když nás pozdravíte jenom.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, věřím, že budete mít dneska krásná témata k jednání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkujeme. Tímto já si tedy znovu dovolím otevřít podrobnou rozpravu a teď se ptám, kdo načte usnesení. Znovu pan poslanec Volný. Seznamte nás tedy s návrhem usnesení v podrobné rozpravě.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem usnesení Poslanecké sněmovny, na kterém se dohodla absolutní většina, nebo myslím, že všechny poslanecké kluby. Ten navrhovaný text usnesení zní:

"Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby s maximálním nasazením hájila u Evropské komise zájmy České republiky s přihlédnutím ke specifickým zájmům zaměstnanců ArcelorMittal Ostrava tak, aby došlo k prodeji huti do rukou zájemce, který zajistí udržitelný rozvoj ostravské huti, a tím i celého regionu. A také aby vláda požadovala po zájemci o koupi ArcelorMittal Ostrava předložení konkrétního plánu a závazku investic do této huti." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Rozhlédnu se, zdali má ještě někdo zájem se přihlásit do podrobné rozpravy. Zájem nevidím, takže já podrobnou rozpravu končím. Abych splnil formální záležitosti, tak se znovu zeptám na závěrečná slova, zdali má někdo zájem – paní ministryně, pan poslanec Luzar? Nemáte zájem.

Takže přikročíme k hlasování o usnesení. Já zagonguji, abychom svolali všechny poslance. Koukám, že jsme tady v dostatečném počtu. Přistoupíme k hlasování.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti usnesení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 62, přihlášeno 142 poslanců, pro 129, proti nula. Návrh usnesení byl přijat. (Potlesk ze střední části sálu.)

A nyní mám tady žádost od předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka, který poprosil předsedy poslaneckých klubů, aby přišli k němu na poradu ohledně rezoluce ke 100. výročí založení Československa. Ale my budeme pokračovat v jednání.

Já končím tento bod. A čeká nás další bod.

138.
Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/ - prvé čtení

Tento materiál uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já moc děkuji za možnost tady vystoupit. V podstatě se

trochu stydím, protože samozřejmě před vás předstupuji s výroční zprávou Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016, tak samozřejmě je otázka, co si tady k tomu budeme povídat. Já možná jenom zdůvodním, proč se vlastně tak stalo. Samozřejmě ten bod byl projednán řádně, vládou byl předložen do Poslanecké sněmovny, nebyl zařazen, do toho volby, takže pak to všechno spadlo pod stůl, muselo se znovu dát na vládu a vláda opět tedy v březnu navrhla zařazení na Poslaneckou sněmovnu a dnes to tedy tady máme.

Já samozřejmě mám tady informace o tom, jaké byly příjmy a výdaje za rok 2016. Já jsem i zkoumala to, co by se stalo, kdyby to Poslanecká sněmovna neprojednávala, protože mně to skutečně přijde s takto časovým zpožděním už irelevantní. Ale my bohužel nemůžeme vyvěsit výroční zprávu na webové stránky, pokud to nebude schváleno Poslaneckou sněmovnou. Tak jenom tedy velmi rychle, ať nezdržuji.

Příjmy v roce 2016 činily 1 224 mil., o 7 % překročily schválený rozpočet z důvodu toho, že byly mimořádné splátky úvěrů. Co se týká výdajů, rozpočet byl schválen na 2,3 mld. a skutečné výdaje dosáhly 1,4 mld.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk 106/1. A nyní tedy prosím zpravodajku paní poslankyni Lenku Dražilovou, aby nás o jednání výboru informovala a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Po vyslechnutí úvodního slova paní ministryně, která shrnula vše podstatné, mi nezbývá než konstatovat, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal Výroční zprávu a účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 dne 15. 3. 2018 a svým usnesením č. 25 doporučil Poslanecké sněmovně Výroční zprávu a účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016, sněmovní tisk č. 106, projednat a schválit v předloženém znění a zmocnil zpravodajku výboru, aby s usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní otevírám všeobecnou rozpravu a mám tady jednu přihlášku. Takže paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych ráda jenom připomněla, že to zkrátka není úplná maličkost. Státní fond rozvoje bydlení je důležitý nástroj státu, jak podporovat dostupné bydlení, jeho fungování musíme vyhodnocovat. A i když rok 2016 je dávno za námi, tak je namístě ptát se, jak to, že tady byly 2,3 mld. schválených výdajů a skutečné výdaje byly významně nižší, 1,4 mld., pokud jsem správně poslouchala. To, že jsou peníze k dispozici a pak se nevyužijí, přece vždycky znamená nějakou promarněnou

příležitost. Navíc, pokud mám správné informace, tak Státní fond rozvoje bydlení zaměstnává zhruba 50 lidí, čili tam je zase otázka, zda 50 lidí je adekvátní vůči takovéto efektivitě-neefektivitě. Samozřejmě je to už otázka toho roku 2016, ale my se za chviličku v následujícím bodu budeme bavit i o roku 2017.

Stejně tak bych samozřejmě ráda využila toho, že tady je paní ministryně, a zeptala bych se případně, jaká opatření se dělají, aby takovéhle čerpání-nečerpání se do budoucna nedělo. Protože když se podíváme, tak co to znamená. Jenom stručně bych vám nastínila, že byl poměrně úspěšný program Panel 2013. Tam bylo za rok 2016 nějakých 1 900 zrekonstruovaných bytů. Ale potom skutečně byla řada programů poskytovaných v rámci Státního fondu rozvoje bydlení, kde třeba byl ten počet pořízených v řádu jednotek, anebo byly i programy, které nebyly využity vůbec. Je to potom samozřejmě velká otázka, proč něco trvá i třeba celý rok, nevyhodnotí se dříve, že o to není zájem, že evidentně třeba pro obce tam byl program, který pro ně nebyl atraktivní.

Takže tohle jsou tak v kostce moje otázky. Je mi jasné, že koukáme do budoucna. Nicméně je potřeba se poučit i z té třeba ne úplně člověku příjemné minulosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy koukám, zdali... Takže paní ministryně také do všeobecné rozpravy. Tak, prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já děkuji. Tak samozřejmě já opravdu velmi rychle odpovím, co se stalo v roce 2016, proč se vlastně tolik nevyčerpalo. Bylo to tím, že zároveň zahájili výzvu Integrovaný regionální operační program na energetické úspory, což je v podstatě de facto stejný program jako Panel, proto se to nepodařilo.

Děkuji moc, že rovnou jsme skočili k té 2017, protože tam právě proto, že jsme zjišťovali vlastně, jaké máme dostatečné zdroje, otevřela se druhá obrátka Jessica na veřejné prostranství, bydlení mladých, a protože stále evidujeme možnosti, proto vlastně přicházíme s novými programy, viz vlastně program Výstavba na březen, duben příštího roku, kde samozřejmě opět zatím nenárokujeme peníze na státní rozpočet, protože musíme přehodnotit programy, a naprosto s tím souhlasím, že musí být zcela efektivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A máme tady faktickou poznámku. Takže předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl zeptat paní ministryně – k čemu ten fond máme? Podle mě to všechno, co dělá fond, může dělat samotné ministerstvo. Já myslím, že může. Myslím, že to je zralé k přehodnocení. Když si čteme ty buď neúspěšné, nebo velmi málo úspěšné programy, svědčí to o tom, že fungování toho fondu dle mého názoru nemá žádné větší opodstatnění.

Ano, je to nějaké dědictví minulosti. Jede to automaticky, každý rok do toho schvalujeme rozpočet. Už to... Vezměte sami jenom tu otázku, že 25. října 2018 debatujeme o výroční zprávě a účetní uzávěrce za rok 2016. Samo o sobě to svědčí o tom, jakou váhu tomu my sami k tomuto fondu přikládáme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Paní ministryně. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já opravdu jenom rychlou reakci a opět děkuji za tento podnět, protože my jsme to řešili opravdu s Ministerstvem financí. Nelze to, protože ministerstvo nemůže poskytovat úvěry a státní fond poskytuje výhradně zvýhodněné úvěry. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Do obecné rozpravy, nebo faktickou? (K poslanci Bartoškovi.) Jak chcete, jste stejně jenom jediný. Takže obecnou. Dobře. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. V tomto ohledu podporuji paní ministryni, byť z názoru ODS znám, že ten fond je potřeba zrušit. Já si naopak myslím, že má svoje opodstatnění i směrem např. k plánovanému bydlení, dostupnému bydlení, pomoci obcím ve výstavbě obecních bytů. Já vím, že v tomto se názorově rozcházíme. Vy jste spíš na straně privatizovat, já osobně jsem přesvědčen, že obce mají mít určité množství obecních bytů, skrze které mohou realizovat i svoji sociální politiku za dostupný nájem. Takže já osobně si myslím, že Státní fond rozvoje bydlení má svoje místo, a nerušil bych ho.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A s faktickou pan poslanec předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minutky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Při respektu ke kolegovi panu předsedovi Bartoškovi vaším prostřednictvím. Neinterpretujte náš program. Já jsem zastáncem toho, že každá obec to má rozhodnou sama. A nebudu nutit obce, jestli má privatizovat, nebo stavět, nebo si to ponechat. Je to kompetence obcí.

A pokud paní ministryně říká, že to ministerstvo dělat nemůže, no tak můžeme změnit zákony a zbavit se jedné nadbytečné instituce. Já myslím, že ministerstvo by to zvládlo, má plno jiných dotačních titulů, jsou tam zkušení úředníci, takže to umí administrovat. Není žádný důvod, abychom vedle toho měli další fond. Podobnou debatu jsme vedli ohledně Státního fondu dopravní infrastruktury. To je stejný případ. Pokud je k tomu potřeba změnit zákon, tak tomu změňme zákon. Neříkejme, že to nejde. My jsme zákonodárci, a já myslím, že by to příslušelo přímo na Ministerstvo pro místní rozvoj. Byla by i lepší kontrola, větší zodpovědnost, politická zodpovědnost. Protože když se dneska budeme ptát, kdo za to může, že v tom roce 2016 se nečerpalo... Může za to ministr? No, já si myslím, že jenom částečně. Kdežto

kdyby to bylo na ministerstvu, tak jasnou politickou odpovědnosti vůči Poslanecké sněmovně by nesl ministr či ministryně místního rozvoje. Takhle je trošku složité hledat tu konkrétní odpovědnost za dejme tomu částečně neúspěšné programy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní s faktickou pan poslanec Marian Jurečka. A následně máme přihlášeného předsedu klubu KDU, pana poslance Bartoška. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já tady si dovolím jenom drobnou i svoji osobní zkušenost, protože Ministerstvo zemědělství má obdobný fond, tzv. Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond. A ty argumenty, které tady říká pan předseda Stanjura – já je částečně chápu. Nicméně fakticky. Kdybychom ty lidi převedli pod to dotčené mateřské ministerstvo, které vystupuje jako zakladatel, tak prakticky si myslím, že ty lidi neušetříme, ta agenda je prostě nějakým způsobem daná, poměrně široká.

A jedna hlavní věc, kterou bych tady chtěl zmínit, která v okamžiku, kdy ten fond poskytuje úvěry, tak má, řekněme, určitou výhodu a je to určitý nástroj státu, aby dokázal některé politiky lépe prosazovat a případně motivovat i okolní komerční prostředí, je to, že takovýto fond nepodléhá regulaci České národní banky, ale vytváří to tomu státu určitou operativnost a možnost některé nástroje přiblížit k žadatelům, kteří by problematicky tyto podmínky splňovali. To je zkušenost, kterou jsem měl já za ty čtyři roky, a kde jsem to diskutoval i s odborníky, kteří v bankovnictví se pohybovali dlouhodobě, třeba Pavel Kyselka. On říkal, bylo by dobré, aby si stát tuto operativní formu ponechával.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní tedy pan poslanec Bartošek. Zatím poslední přihláška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, máte pravdu, zákonem lze měnit spoustu věcí. Výhodou tohoto státního fondu je, že zákon měnit nemusíme. A naopak tím, že můžeme poskytnout úvěry obcím, tak je můžeme poskytnout hned teď beze změny zákona, který by mohl být možná zdlouhavý, možná komplikovaný a s nejasným výsledkem. Takže v tento moment díky Státnímu fondu rozvoje bydlení můžeme poskytovat úvěry.

Spolu jsme se v lavici bavili a vy jste říkal, že to kazí trh. Já tomu rozumím. Je to striktně pravicová politika. Za sebe říkám, že některé věci trh nedokáže úplně ošetřit. A já jsem přesvědčen, že obce přeci nemají plnit jenom tržní úlohu, ale mají pomoci i svým občanům, kde lidé mohou bydlet. To znamená, já tady vidím jako velice dobrý nástroj k realizaci bytové politiky, potažmo sociální na městech. Ale souhlasím s vámi, že by to mělo být dobrovolné, aby si starostové případně byty postavili, nikoliv jim to přikazovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A s faktickou pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Fyzicky u toho byli jen ti nejúspěšnější starostové, kteří jsou starosty šest nebo sedm volebních období. Ale vzpomeňme si na podobné tituly z 90. let, a jaké konkrétní problémy to po uplynutí té lhůty, po kterou to např. muselo zůstat v majetku nebo muselo to zůstat jako nájem těm obcím, činilo, a jak jsme to pak museli zpětně řešit. Takže to není vůbec proti tomu úmyslu. Pokud chceme mluvit o efektivní státní správě, tak by měla být co nejjednodušší a pokud možno měl by mít ministr plnou kompetenci k tomu, když má plnou politickou zodpovědnost za ten rezort. To je všechno.

Já nechci nic zdržovat, nebo nechceme nic zdržovat. Voláme po racionální debatě o efektivním výkonu veřejné správy. A když už říkáme, že máme poskytovat zvýhodněné úvěry, já tomu rozumím, že to je jeden z nástrojů, které stát používá, tak máme Českomoravskou záruční a rozvojovou banku. A proč k tomu máme ještě další, další fondy? Minimálně o třech jsme v této chvíli mluvili. Ano, je to mimo státní rozpočet. Už to, že to (nesrozumitelné) uniká to státnímu rozpočtu. Pak v té bilanci státního rozpočtu najednou ty peníze investované nebo poskytnuté do nějaké ekonomické činnosti nevidíme.

A problém samozřejmě je ne to, že je zvýhodněný úvěr, tomu já rozumím. Ale dosáhnou na to jenom některé obce a to je ta nespravedlnost. Když řeknete – obec musí být připravená. Ale tak to úplně není. Máme představu, kolik obcí by to mohlo chtít? Máme na to prostředky? Jaké budou podmínky čerpání? Budou si to muset nechávat ve svém vlastnictví? Jak dlouho? Bude stát, který bude poskytovat třeba pořízení fondu, ty zvýhodněné úvěry, bude vyžadovat a bude kontrolovat výši nájemného, nebo ne? Pak se může stát, že postavíme ze státní podporou vlastně komerční byty jako takové. To se klidně stát může, pokud to nenastavíme dobře.

Takže úmysl dobrý, ale pokud nejsou vydiskutované detaily těch konkrétních podpůrných opatření, tak se těžko o tom diskutuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní již nemám další přihlášky. Ještě pan předseda klubu KDU poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Jenom krátká reakce. Pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, ty podmínky se připravují. Skutečně to bude nájemné, které bude nižší než komerční. To nájemné bude kontrolované a bude nižší právě proto, že tím, že se zreguloval trh s hypotékami, kterému celkem rozumím, aby se lidi nedostávali do problémů, když nedokážou splácet, tak těmto lidem je třeba nabídnout dostupné smysluplné bydlení za přijatelné peníze, aby mohli důstojně bydlet a obce jim mohly nabídnout tyto byty. Současně to pro některé starosty může být řešení například pro to, aby ve svých městech a obcích mohli ubytovat například doktory, sestřičky, případně učitele, někoho, koho ve svých obcích potřebují.

Já naopak vítám přístup Ministerstva pro místní rozvoj, že tímto směrem jde a že jde naproti starostům. Dohoda je taková, že na žádosti by měli dosáhnout všichni starostové, kteří o to požádají, když splní podmínky, s tím, že by se jednalo o víceletý projekt, s tím, že by se jednalo o to, že peníze tam budou postupně dodávány, aby se posílil bytový fond na obcích. To znamená, že tyto podmínky jsou definovány a pracuje se na tom.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další přihlášky nemám. V tuto chvíli končím obecnou rozpravu. Ještě přečtu tři omluvy. Omlouvá se paní Jana Mračková Vildumetzová z dnešního jednání od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jakub Michálek dnes mezi 12.30 až 18.00 z důvodu jednání a omlouvá se pan poslanec Jiří Kobza do konce jednacího dne z pracovních důvodů, jednání výboru, jednání kontrolních orgánů Sněmovny.

Nyní se zeptám, zdali je zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě. Není.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Tam žádného přihlášeného nemám, takže se rozhlédnu a podrobnou rozpravu končím. Zeptám se znovu, jestli je zájem o závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, jak nás s ním seznámila zpravodajka, poslankyně Lenka Dražilová. Přistoupíme k hlasování. Já jsem tedy opět zagongoval. Počkáme ještě na kolegy. Pan poslanec Holomčík se mi přihlásil s faktickou poznámkou, ale to teď nejde, takže já si vás odmažu. Myslím, že jsme tady již v dostatečném počtu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti usnesení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 63, přihlášeno 140 poslanců, pro 96, proto nikdo. Usnesení bylo přijato.

Děkuji paní poslankyni Dražilové a paní ministryni Kláře Dostálové. Tento bod končím.

Vrhneme se na další bod, kterým je

139.
Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 /sněmovní tisk 135/ - prvé čtení

Tento materiál opět uvede paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji ještě jednou za slovo. Děkuji za tu debatu, kterou jsme vedli u minulého bodu, která samozřejmě se prolíná i s tímto bodem. My rozhodně budeme sedět nad těmi podmínkami, dokonce bych ráda debatovala i o zařazení fondu, aby tam byla větší kontrola z pozice ministerstva, takže velmi uvítám i možný vzájemný dialog. Ještě jednou za to děkuji.

Rok 2017 je specifický tím, že byl schválen program na Jessicu, bylo do toho alokováno 100 milionů, je to takzvaná druhá obrátka Jessicy, takže tam právě dochází ke kombinaci zvýhodněného úvěru a dotace. Udělali jsme dotazníkové šetření na bydlení mladých. Bydlení mladých se otevíralo v letošním roce, ale na základě požadavků mladých lidí, to znamená, zvedla se hranice šesti let na patnáct let atd., takže ty věci takto postupují.

Co se týká příjmů, příjmy byly v roce 2017 926 milionů a skutečné výdaje byly ve výši 1,2 miliardy. Opět samozřejmě tam dochází k poklesu u Panelu, protože prostě funguje IROP, takže my aktuálně pracujeme na přepracování tohoto dotačního titulu, aby to bylo efektivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Tento sněmovní tisk byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 135/1. Prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru poslankyně Lenka Dražilová, informovala nás o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Já stejně jako v minulém bodě nemám nic, čím bych doplnila vyčerpávající způsob paní ministryně, takže vás seznámím se stanoviskem výboru.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal Výroční zprávu a účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017, uvedenou jako sněmovní tisk číslo 135, dne 26. dubna 2018 a svým usnesením číslo 34 vzal na vědomí výroční zprávu a účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017. Doporučil Poslanecké sněmovně Výroční zprávu a účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 projednat a schválit. Zmocnil zpravodajku výboru, aby s usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Olgu Richterovou, nicméně od vás mám přihlášku jak do obecné rozpravy, tak na faktickou poznámku. Takže tu obecnou rozpravu, mi tady naskočilo na displeji, takže faktická, ne obecná. Prosím. Stejně by první byla obecná, protože faktická reaguje až na obecnou. Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Debata už byla obsáhlá. Ráda bych za ni poděkovala. Jsem zvědavá, jak dopadne SFRB letos. Spolu s některými kolegy souhlasím s tím, že to je nástroj důležitý pro podporu důstojného bydlení, nicméně je čistě otázka efektivity, toho, když vlastně o nějakých souběžích třeba právě s programem IROB víme dopředu, a toho, že třeba program pro obce, který má podporovat obecní výstavbu, v roce 2017 vlastně nebyl vůbec využit, nebyla ani podána žádná žádost o poskytnutí úvěru nebo poskytnuta žádná smlouva. Podobně v programu Výstavba byly uzavřeny tři smlouvy. Původně v tom programu bylo

alokováno 320 milionů. Tak jsem chtěla upozornit, že skutečně ten rozpor mezi plánovanou částkou a realitou je opravdu značný i pro rok 2017.

Jako pozitivum bych ráda vypíchla portál o bydlení, informační zdroj, který nejspíše chyběl, protože má poměrně velký počet přístupů a to je dobře.

Ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Rozhlédnu se, zdali mám další přihlášku. Nemám, takže já tímto končím všeobecnou rozpravu. Zeptám se, zdali je zájem o závěrečná slova. Není.

V tomto případě přistoupíme k rozpravě podrobné. Rozhlédnu se, zdali se někdo hlásí, protože tady nikoho přihlášeného nemám. Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Táži se opět, zdali máte zájem o závěrečná slova. Nemáte. Paní ministryně také ne.

Přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Je tu žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Pan poslanec Kupka se mi přihlásil s faktickou, ale já si vás s dovolením odmažu.

Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 64, přihlášeno 118 poslanců, pro 89, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat. Končím tento bod.

Máme 12.59. Na základě žádosti paní poslankyně Němcové využiji tento čas k tomu, abych přečetl, kteří členové vlády budou odpoledne omluveni z hlediska interpelací, takže vyhovím této žádosti.

Pan premiér Andrej Babiš a poslanec je omluven do 14.30 z pracovních důvodů. Jestli tomu rozumím dobře, tak je přítomen na interpelace, které začínají ve 14.30. Paní ministryně Jana Maláčová je omluvena do 14.30 z pracovních důvodů, takže by měla být přítomna. Pan ministr Metnar je omluven z pracovních důvodů, nicméně nemá specifikovaný čas – takže nebudete odpoledne. Chápu to dobře? Budete odpoledne? Ano, budete odpoledne. Paní ministryně Marta Nováková je omluvena z odpoledního jednání z pracovních důvodů. Pan ministr Robert Plaga je omluven, mám pouze z pracovních důvodů napsáno, takže nevím, zřejmě na celý den. Pan ministr Antonín Staněk zahraniční cesta, pan ministr Dan Ťok je omluven od 12 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Toman je omluven ze zdravotních důvodů. Pan ministr Miroslav Toman je omluven ze zdravotních důvodů, nemám specifikovaný čas.

Tímto jednání teď přerušuji, přeji dobrou chuť a jednání bude pokračovat ústními interpelacemi ve 14.30 hodin.

(Po chvíli.) A ještě pro přítomné poslance, omluvena je také paní ministryně Schillerová z důvodu zahraniční pracovní cesty dneska, jsem tady našel. Také tady mám omluveného pana ministra Adama Vojtěcha na zvláštním papíru, ale pouze

z dopoledního jednání z důvodu neodkladných záležitostí. Odpoledne by měl být. Tak to je všechno.

(Jednání přerušeno v 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Na pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády ČR a poté budou následovat interpelace na ostatní členy vlády.

Než přistoupíme k tomuto bodu programu, tak vás seznámím s omluvami, které jsou zde k dispozici. Paní poslankyně Marcela Melková se z rodinných důvodů omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne. Od 14.30 hodin do 19 hodin se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Jiránek. Pan místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá z dnešního jednání od 15 do 16 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Ivo Vondrák mezi 15. a 17. hodinou z důvodu jednání, paní poslankyně Helena Válková v době mezi 14.30 až 18.00 hodin z důvodů pracovních. Pan poslanec Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů se omlouvá z odpoledního jednání, od 14.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Strýček. Paní poslankyně Monika Oborná od 13 do 19 hodin se omlouvá z pracovních důvodů. Z důvodu jednání se v době mezi 12. hodinou a 15.15 hodinou omlouvá paní poslankyně Kozlová. Pan předseda poslaneckého klubu Jan Bartošek se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání v regionu.

180.
Ústní interpelace

Jak už jsem říkal, budou následovat ústní interpelace určené předsedovi vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat. Připomínám, že čas od 14.30 do 16 hodin je určen pro interpelace na předsedu vlády, pro ostatní členy vlády potom od 16 do 18 hodin s tím, že kdybychom vyčerpali interpelace na pana předsedu vlády, budou hned pokračovat interpelace na další členy vlády.

Nyní můžeme přistoupit k interpelacím na předsedu vlády Andreje Babiše. Prvním vylosovaným poslancem je pan poslanec Josef Kott a po něm se připraví paní poslankyně Věra Kovářová. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, milé kolegyně, vážení kolegové. Pane premiére, vy často hovoříte o tom, že se vám dařilo jako ministru financí a dneska jako premiérovi snižovat státní dluh. Hovoří o tom i pracovníci Ministerstva financí. Včera tuto skutečnost zmiňovala i paní ministryně financí Schillerová při projednávání státního rozpočtu, kdy o této

skutečnosti hovořila, ale pokud se podíváme do otevřených zdrojů Českého statistického úřadu, tak vidíme, že za první pololetí roku 2018 došlo k nárůstu o více jak 83 mld. na skutečných 1 833 mld. Toto číslo, o kterém teď mluvím, zcela nepotvrzuje to, o čem je tady hovořeno.

Z tohoto důvodu bych se chtěl zeptat, jestli skutečně dochází ke snižování našeho zadlužování, nebo jestli je to naopak. A potom tedy otázka je velice jednoduchá, jestli je to ve skutečnosti tak, jak říká statistický úřad, tak by mě, a ne asi jenom mě, zajímalo, kdy dojde k zastavení zadlužování, nebo jestli tomu tak není, tak kdy se dočkáme ještě lepších čísel. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, ve věci snižování státního dluhu my samozřejmě od nástupu, mého nástupu do funkce ministra financí, my jsme začali aktivně pracovat s našimi financemi. A za mého působení, a to byla příznivá doba, ještě předtím, než skončila intervence ČNB, tak jsme si mohli půjčovat za záporný úrok. To znamená, že jsme si půjčili a někdo nám ještě zaplatil. Já myslím, že celkově ten podíl našeho dluhu, že nám někdo platí za to, že jsme si od něho půjčili, byl, myslím, někde kolem 13 až 14 %. Takže platí to, že my snižujeme státní dluh. A samozřejmě my ten dluh aktivně obhospodařujeme, to znamená, že podstatné číslo je na konci roku.

Takže já jsem to i ukazoval včera při mém vystoupení v rozpočtu (ukazuje tabulku). Tady je to vidět, že od roku 2014 podíl dluhu vůči HDP neustále klesá o 41,1 %. Plán 2018 je 30,6. Absolutně to kleslo z 1 683 na 1 613, takže ten dluh v roce 2016 je stabilní a vůči HDP klesá a samozřejmě dochází k výkyvům. Jsou to vlastně záležitosti, kde náměstek, respektive ředitel pan Pavelek sleduje trhy, a pokud je výhodná situace, tak si půjčí do zásoby a samozřejmě následně tyto peníze z dluhopisů, které emituje, použije na splacení dluhu. Takže první čtvrtletí, samozřejmě statistický úřad to publikuje každé čtvrtletí, takže každé čtvrtletí se dostává na veřejnost zpráva, že jsme se zadlužili, ale ve skutečnosti to tak není, protože je to jenom jednorázový výkyv. Takže ten dluh podle odhadu v roce 2018, koncem roku 2018 má být 1 624 mld. a je to stejný dluh, de facto roku 2017 byl 1 625. Je to stejný dluh, jako byl před rokem. Je to i z toho důvodu, že dnes ráno byl rozpočet přebytkový ve výši 16 mld., kdy jsme vlastně téměř na konci října a plán je minus 50 mld. Takže samozřejmě ti, kteří nás kritizují, vždycky poukazují na plán, ale podstatný je ten výsledek. Takže výsledek i od rozpočtu se čeká vyrovnaný.

A tohle naše finanční zdraví, které je jedno z nejlepších v Evropě, my se pohybujeme v první pětce, i když naši konkurenti jsou podstatně menší ekonomiky jako Lucemburk nebo Estonsko, tak jsme na tom velice dobře. A to naše finanční zdraví je oceněno i nejprestižnějšími světovými ratingovými agenturami. To znamená, že dnes ČR je na 11. místě v rámci 28 zemí. Myslím si, že je to velice dobrý výsledek.

Takže dluh se nenavyšuje, dluh je stabilní. A tím, že roste HDP, tak dluh v tom parametru, jak se sleduje, to znamená poměr dluh vůči HDP, klesá.

Stejně dobře jsme na tom u veřejných financí, to znamená, tam do toho parametru vchází i hospodaření samospráv a dalších institucí a pojišťoven a tam to hospodaření je přebytkové. A samozřejmě tyto instituce mají obrovské zůstatky na svých účtech, ale samozřejmě paralelně mají i nějaké dluhy. I to se bohužel nezapočítává, u naší pozice jako státu je to čistý dluh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane předsedo vlády, váš čas vypršel. Děkuji. Pane poslanče, přejete si položit doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Ještě jednou děkuji za slovo. Děkuji za vysvětlení, pane premiére. Nicméně se domnívám, že potom jednotlivé výstupy, které jsou veřejně dostupné všem, by se asi měly trošičku jinak interpretovat, protože samozřejmě jestli se někdo dočte o tom, že ten dluh se nadále prohlubuje, tak samozřejmě potom nějaká argumentace je pro člověka, který se v tom úplně neorientuje, poměrně složitá. Chci tedy věřit tomu, co tady padlo, že na konci bude státní dluh 1,624 mld., a pak je to všechno asi tak, jak nám zde předkládáte vy i potom Ministerstvo financí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda vlády odpoví na doplňující otázku. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Souhlasím, že ta komunikace asi není dostatečná. Požádám paní ministryni Schillerovou, v momentu, když Český statistický úřad zveřejní to zadlužení, aby Ministerstvo financí to okomentovalo s tím, že samozřejmě to dočasné navýšení toho zadlužení je, že jsme si půjčili do zásoby, protože jsme si půjčili výhodně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další interpelaci přednese paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Janda. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére. Často z vašeho okolí či okolí pana prezidenta Miloše Zemana můžeme slýchat, že neziskové organizace vysávají státní rozpočet. Například pan prezident prohlásil, cituji: Neziskové organizace pokládám za pijavice na státním rozpočtu a na tomto návrhu setrvávám. Sám bych změnil jejich financování tak, že za každou korunu státní dotace by si musely vydělat korunu vlastní.

S těmito paušalizujícími a populistickými výroky jsem chtěla vyjádřit nesouhlas. Bohužel, v posledních dnech jsem u některých neziskových organizací začala mít pochybnosti, ba dokonce pocit, zda s vámi nakonec nebudu muset souhlasit. Třeba aktivity Vodičkova Českého svazu bojovníků za svobodu, který jde na ruku hradním

a jim blízkým kruhům a zaštiťuje se bojovníky za svobodu, se už zcela zjevně vymykají svým původním vznešeným cílům. Podle mého názoru skutečně není ospravedlnitelné financovat je z veřejných peněz. Připomínám, že Vodičkův ČSBS by měl jen v příštím roce obdržet 6 300 000 korun. A to není málo. Ušetřené prostředky by jistě nalezly daleko lepší a vhodnější využití. Právě proto podám pozměňovací návrh, který by státní financování ČSBS výrazně upravil.

Vážený pane premiére, podpoříte takové snížení výše dotace, případně její úplné zrušení v případě ČSBS, politické neziskové organizace, která se začala viditelně odklánět od svých ideálů a hodnot a občanům již neslouží? Kauzu kolegy Ondráčka, který svého času proháněl svobodomyslné občany s obuškem v ruce a který nyní od Vodičkova ČSBS dostal medaili, asi nemusím jako nejnovější důkaz scestí, na které se také tato organizace dostala, připomínat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně, omlouvám se, vypršel čas. Děkuji a prosím o odpověď pana předsedu vlády. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Nemyslím si, že jsem použil, a určitě jsem o tom přesvědčen, slova, která jste uvedla. Co říká pan prezident, možná máte pravdu, nevím. V každém případě jsem první premiér, který se začal zajímat o tuhle problematiku, protože je to problematika Úřadu vlády, problematika premiéra. Jako ministr financí jsem na to poukazoval, že je potřeba vědět, jak se ty peníze používají, a je to celkem 18 miliard včetně samosprávy. A na Úřadu vlády máme jednu kolegyni, která za půl roku nebyla schopna si sjednotit data s ministrem financí. Je v tom strašný chaos, a to proto, že náš stát neeviduje tyhle výdaje na nestátní neziskové organizace a jsou zahrnuty v provozních nákladech jednotlivých ministerstev. A to konto, my jsme uložili paní ministryni Schillerové, aby našla metodiku, aby bylo jasně vidět, jaké jsou to peníze, my to analyzujeme. A samozřejmě jsem spíše kritizoval to, že – ano, neziskové organizace v povědomí lidí mají nějaký image, nebo jak to mám říct, ale my potřebujeme rozlišit samozřejmě peníze na sport, peníze na kulturu, tzn. peníze, které ty organizace přijímají, a jsou neziskové, ale říkal jsem, že nechci mít tyto kategorie a máme se zabývat jenom tím, kde skutečně stát není schopen vykonávat nějakou službu, a v tom případě používá neziskové organizace. A já sám jako předseda rady, která bojuje proti závislosti, alkohol, drogy, hazard atd., znám jejich aktivitu a jenom jsem chtěl, abychom analyzovali, jednotliví ministři, jestli skutečně všechny ty peníze jsou vynakládány efektivně. To i nastalo.

Já jsem se s vícero těmi organizacemi setkal, vystoupil jsem jednou kriticky, když jsme projednávali záležitost výstavby bytů, která samozřejmě u nás, bohužel ta koncepce, až teď s ní přicházíme, s tím projektem Výstavba, kde, ano, za určité období bylo utraceno 400 milionů korun na problematiku sociálního bydlení a zároveň stejný rok jsme postavili jenom, myslím, byty za 230 milionů. To jsem kritizoval.

Ale jinak je potřeba samozřejmě se na to dívat velice v detailu. Ale já jsem jenom vyzval ministry, aby zkrátka se podívali, jestli všechny ty prostředky, které se

používají, jsou vynakládány efektivně. Z toho vypadlo to, že jsme si nějak sjednotili, jak to budeme vykazovat, ale znovu opakuji, je to v kompetenci ministrů, oni přicházejí podle toho, jak se rozhodnou, ale mohou rozhodovat i bez nás. Včera jsme měli vládu, přišla paní Maláčová, myslím 25 milionů pro Klokánek, co jsme samozřejmě odsouhlasili.

Ale začátek vašeho vystoupení není... Já bych byl rád, kdybyste vnímala, jak já se k tomu vyjadřuji, jak se vyjadřují jiní politici. Já jsem se dokonce i potkal opakovaně i se Šimonem Pánkem z Člověka v tísni, bavili jsme se o různých jejich projektech. Jenom jsem chtěl vědět, protože tam byly různé divné názvy, jak jsou ty peníze vynakládány. Myslím, že je to oprávněné, protože jsou to velké miliardy a musíme si být jisti, že skutečně ty peníze jdou tam, kde je potřeba.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně, přejete si položit doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře, leč nebyla na moji položenou otázku, a to zda budete hlasovat pro případný pozměňovací návrh, který sníží příspěvek Vodičkovu Českému svazu bojovníků za svobodu. Tak to bych vás ještě poprosila v doplňující otázce.

Co se týče toho, zda jsem vnímala, jak se vyjadřujete vy, nebo ostatní politici. No, já jsem to právě vnímala, jak jste se vyjadřoval k neziskovým organizacím na počátku. Teď jste trošku ubral, ale ty počátky byly poměrně tristní. Jenom chci připomenout, že neziskové organizace jsou zásadním pilířem občanské společnosti, které se starají o hendikepované lidi, o seniory, zabývají se sociální službami, působí ve vyloučených lokalitách, starají se o mládež. A to je prostě zkrátka a dobře většina těch neziskových organizací. A to, jestli jste neměl čas za čtyři roky si na Ministerstvu financí udělat ohledně neziskových organizací pořádek, tak doufám, že to dáte do pořádku nyní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan premiér odpoví. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já nechápu, proč paní poslankyně není schopna komunikovat normálně. Proč říkáte, že jsem si neudělal čas, když to není pravda? Já jsem vám řek – jaký pořádek? Měl to na starosti premiér. Premiér se o to nestaral. Já jsem jako ministr financí na to poukazoval, aby se udělala analýza těchto nákladů. A pan premiér to neudělal. Tak neříkejte, že jsem si neudělal čas. Udělal jsem si čas.

A není pravda, že bych se vyjadřoval – já se vyjadřuji velice konkrétně. A pokud máme neziskovou organizaci, která bere peníze od nějakých ministerstev a tváří se nezávisle a potom udává do Bruselu, no, tak to kritizuji. Logicky.

A co se týká té vaší otázky, a tady je interpelace pana poslance Jandy ohledně aktivity Českého svazu bojovníků za svobodu, tak s dovolením na to odpovím najednou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a následuje již ohlášená interpelace. Přednese ji pan poslanec Jakub Janda. Prosím máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, minulý pátek udělil Český svaz bojovníků za svobodu poslanci Zdeňku Ondráčkovi pamětní medaili, která symbolizuje boj za svobodu a za vlast. Člen policejního pohotovostního pluku, který v roce 1989 rozháněl studentské demonstrace a který zasahoval 17. listopadu na Národní třídě a který svým jednáním svobodu přímo potlačoval, je tak oceňován medailí za svobodu. Není to však první lapsus. Připomeňme si pochybné aktivity bývalé předsedkyně Dvořákové s Klubem českého pohraničí, vystoupení lidických žen ze svazu po zvolení Jany Bobošíkové nebo působení Emila Kulfánka na Ministerstvu obrany a jeho obstrukce válečným veteránům. A hlavně, připomeňme si ten obecný příklon k režimu komunistického Československa. I přes to všechno je Svaz bojovníků za svobodu pravidelným příjemcem státních dotací. Na rok 2018 i na rok příští je to 6 milionů 300 tisíc korun.

Není jistě úkolem poslanců a vlády mluvit o spolkové činnosti občanského života, pokud neporuší zákony této země. Je však bytostně amorální, aby pofidérní spolek adoroval bývalé estébáky, konfidenty, komunistické policajty a jiné přisluhovače režimu, který se v tomto státě držel 40 let za pomocí vražd a sovětských tanků, z veřejných peněz. Proto se vás ptám, pane premiére, zda i nadále tento spolek budete sponzorovat z kapes daňových poplatníků? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana předsedu vlády o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Moc děkuji za ten dotaz. Akorát jste si, pane poslanče, neudělal úplně dobrou přípravu. Protože Ministerstvo obrany uzavřelo s tímto spolkem memorandum o spolupráci v roce 2011. V roce, kdy váš ministr za ODS byl Alexandr Vondra. Takže ten to začal a je to tam stále. Takže škoda, že jste si na to nevzpomněl.

A já určitě nikoho nesponzoruju, prosím vás. Já o tom nerozhoduju. Ten spolek v roce 2016 neobdržel žádnou dotaci z důvodu nevyúčtování poskytnutých dotací za předchozí rok, nesplnil podmínky. V roce 2017 dostal 40 tisíc na nějakou vzpomínkovou večeři. Takže já určitě – ten spolek se rozhodl, jak se rozhodl. Je to jejich rozhodnutí samozřejmě, oni o tom rozhodují.

Já nevím, o jakých šesti milionech je tady řeč. Nevím, jestli tady zaznělo šest milionů – za rok 2018 dostali 280 tisíc. A samozřejmě je to v kompetenci ministra obrany a je na něm, aby se k tomu nějakým způsobem postavil. A pokud – teď nevím

tu částku, jaká je navrhovaná, ale já určitě, jak se ptala paní poslankyně Kovářová, za sebe řeknu, že podporu této organizace nepodpořím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přejete si, pane poslanče, položit doplňující otázku? Ano, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Já jenom, že za rozpočet je odpovědný pan premiér. A ano, je to šest milionů tři sta navrženo v rozpočtu 2019.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Bude pan premiér reagovat? Bude. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se divím, že poslanec Sněmovny České republiky mi říká, že za rozpočet je odpovědný premiér. Vy jste tady asi včera nebyl. Rozpočet navrhuje ministr financí, schvaluje ho vláda a schvaluje nebo neschvaluje ho Sněmovna prosím vás. A pro mě je nová informace. Nevím, kdo navrhl 6,3. Já s tím určitě nebudu souhlasit. Tak neříkejte, že já jsem odpovědný za rozpočet, ano? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přejdeme k další interpelaci, se kterou vystoupí pan poslanec Miloslav Janulík, připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobrý den. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vážený pane premiére. Já bych trošku z jiné bečky. Tentokrát o zdravotnictví. Myslím, že předřečníkovi kolegovi Jandovi se ten skok nějak nepovedl. Tak já bych rád – samozřejmě zdravotnictví bylo předmětem vaší velké kritiky naprosto oprávněně. A já bych rád, kdybyste nás seznámil s tím stavem, jak ho samozřejmě vnímá k současnému dni vláda, respektive vy jako premiér. Jakých změn zejména v tom financování zdravotnictví, které v sobě skýtá ty zakořeněné a zděděné problémy, jakých změn se vám zatím podařilo dosáhnout po té relativně krátké době? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan premiér odpoví. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji. No tak ohledně zdravotnictví samozřejmě, já jsem rád, že poprvé ten resort konečně někdo řídí transparentně. Určitě si vzpomínáte na zprávu Evropské komise o korupci v českém zdravotnictví. My máme skvělé doktory. Včera jsem byl v Londýně, kde náš kardiochirurg, asi jeden z nejlepších na světě, šel na rok na stáž, zůstal tam 15 let a je to neskutečná kapacita.

Ale ve zdravotnictví se plýtvá. V tom reportu se mluvilo o tom Richelieu našeho zdravotnictví. Já nazývám jeho spojence, někteří byli ve vězení teďka, šnajdroidy. No a pan ministr konečně začal řídit ten resort. Začal řídit svoje podřízené organizace, aby se hospodařilo transparentně, abychom konečně už prosadili ten systém DRG, abychom měli nějakou koncepci zdravotnictví. Takže na tom se pracuje.

Já sám jako ministr financí jsem několikrát kritizoval ten resort a teď máme možnost konečně s tím něco udělat a zavést ty postupy, které jsou klasické. Že nemocnice by měly nakupovat transparentně, společně, ale ještě víc efektivně to budeme moci řídit, když konečně budeme mít takový zákon o státní službě, aby státní tajemník na Ministerstvu zdravotnictví nebyl víc než ministr. Takže se na tom pracuje. Nastavujeme metodické řízení nemocnic ze strany ministerstva. Skutečně se tam dějí konkrétní věci. A ty všechny kauzy, které byly, jak Homolka, Bulovka, Ostrava atd., jsou všeobecně známé a jediný asi problém náš je, že nemáme dostatečnou kapacitu kontrolních orgánů, abychom ještě více zkontrolovali všechny ty nemocnice, které má Ministerstvo zdravotnictví ve správě.

Snad konečně i ministr zavede tu transparentní komisi na nákup přístrojů, která v minulosti pracovala de facto v utajení. Ty přístroje se přidělovaly na základě politiky, ne na základě dostupnosti, jako magnetická rezonance atd. Takže je tam strašně moc věcí, které řešíme. Já si myslím, že to je na dobré cestě, abychom našli dodatečné zdroje na financování zdravotnictví, hlavně pro navýšení platů sester a lékařů, a nejenom čekali na odvody zdravotního pojištění nebo na peníze ze státního rozpočtu za státní pojištěnce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přeje si pan poslanec, nepřeje? Takže tato interpelace byla touto odpovědí ukončena.

Nyní bude pana předsedu vlády interpelovat paní poslankyně Richterová. Připraví se paní poslankyně Malá. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane premiére, já bych se ráda zeptala na věc, která je de facto organizační. Současně souvisí s těmi tématy, která jste zodpovídal před chvílí. A sice, týká se neziskové organizace. Týká se přesně oblasti, kde stát není schopen zajistit určitou službu. A týká se udržitelného financování sítě potravinových bank.

Oč jde? Zjednodušeně se dá říct, že jsou to jakési neziskové potravinářské podniky, mají chladicí přístroje, mrazáky, které poskytují humanitární pomoc. I to je totiž u nás potřeba. Zhruba pro 110 tis. osob v současné době zajišťují koncovou podporu potravinami, které by se jinak vyhodily. Jsou na to hezká tvrdá čísla. Za rok 2017 potravinové banky zachránily 2 300 tun potravin v hodnotě přes 120 mil. korun, podle toho, jak se jim daří redistribuovat potraviny, které by jinak obchody vyhodily. V letošním roce tak patrně letos zachrání přes 4 tis. tun potravin v hodnotě přes 230 mil. korun.

Proč je to i ekonomicky velice smysluplné, je to, že za likvidaci těch potravin obchody stejně platí. Stejně ta likvidace by vyšla zhruba na 24 mil. korun. Takže my

dnes jsme v situaci, kdy právě částkou zhruba 20 mil. korun přes Ministerstvo zemědělství tyto banky dotujeme, ale ony by potřebovaly dotaci dlouhodobou, resp. víceleté financování, a potřebovaly by smysluplně organizačně začlenit, aby neprosily u Ministerstva zemědělství, ale věděly, že toto je partner, který k nám náleží.

A to je otázka na pana premiéra. Kam mají o tu podporu žádat. (Upozornění na čas.) Jak je dlouhodobě zapojit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Vážená paní poslankyně, já s vámi souhlasím, že je to problém, který musíme vyřešit. My ho i řešíme. V podstatě na základě novely zákona o potravinách, tabákových výrobcích, která je v platnosti od 1. ledna 2018, konkrétně důsledkem pozměňovací návrhu poslance Kudely, došlo k značnému nárůstu povinné nabídky potravin.

V této novele je uložena povinnost nabídnout tzv. neprodejné potraviny všem obchodníkům, kteří mají své provozovny nad 400 metrů čtverečních. Předpokládaný nárůst objemu darovaných potravin je v roce 2018 až pětinásobek oproti minulému roku. Svým způsobem potravinové banky nesou náklady, které dříve musely vynakládat řetězce na likvidaci těchto neprodejných potravin. Problémem, který musí samozřejmě naše vláda řešit, je, že při schvalování poslaneckého návrhu se nedomyslely dopady na náklady, jejich úhradu, tak aby potravinové banky mohly tento pětinásobný nárůst nabízených potravin distribuovat potřebným lidem.

Dosavadní způsob financování potravinových bank je založen především na dotacích ze strany Ministerstva zemědělství. Z tohoto celkového objemu dotace však mohou žádat o dotaci také další subjekty s humanitárním zaměřením. V letošním roce vyčlenilo Ministerstvo zemědělství na tuto problematiku 33 mil., což je o 10 % více, než tomu bylo v roce 2017. Z toho je 22 mil. určeno potravinovým bankám, dalších 11 mil. určeno charitativním organizacím. K tomu, aby potravinové banky zajistily provoz v nezbytné výši do konce roku 2018, jim chybí necelých 8 mil. Já se osobně o tento problém zajímám a řeším ho. 5. listopadu se sejdu s paní předsedkyní Potravinové banky Praha a Středočeského kraje, paní Věrou Doušovou, a budeme tento problém společně řešit.

Ten problém vidím ve dvou rovinách. Krátkodobá – budu jednat s Ministerstvem práce a sociálních věcí o jejich aktivní účasti na činnosti potravinových bank. A systémová – musíme zajistit systém, který bude ve střednědobém horizontu pro potravinové banky stabilní, předvídaný a bude umožňovat kontrolu státu, jak jsou veřejné prostředky vynakládány.

Takže potravinové banky fungují v podstatě jako velkoobchod a přebírají nabízené potraviny především od obchodních řetězců. Skladují je a dále je distribuují. Zachráněné potraviny rozdávají prostřednictvím 500 partnerských organizací s humanitárním zaměřením a počet koncových podpořených lidí je 110 tis. Odběrateli jsou humanitární organizace, Armáda spásy, Červený kříž, azylové domy atd., které

tyto potraviny předávají těmto lidem v nouzi. Potravinové banky tak v podstatě nemají žádné příjmy kromě dotací a příspěvků.

Takže my ten problém chceme řešit. Je to důležité. A já myslím, že ho musíme vyřešit samozřejmě co nejdřív, chybějící peníze 2018 a potom příští rok systémově.

Na rok 2019 potřebují potravinové banky celkem 55 mil. korun, a to ideálně zálohově od začátku roku, jinak nebudou banky schopny krýt základní náklady počátkem roku. Takže já musím zjistit, jak vlastně to mají jednotlivé rezorty v rozpočtu 2019 naplánováno. A v tom roce 2018, tam vlastně MPSV... se navrhuje, aby si to dofinancovaly osm milionů, takže to budeme řešit neprodleně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane premiére. Paní poslankyně Richterová položí doplňující otázku.

Poslankyně Olga Richterová: Já jsem ráda, že bude schůzka. Vím, že se, pane premiére, snažíte tu situaci řešit. Ale současně tam je otázka, přece jenom si ji neodpustím, zda máte představu, který rezort by si to měl vzít do budoucna na starost. Protože jde přesně o druh věci, kde systémově, jak jste řekl, je to potřeba někam začlenit, a jestli skutečně už se to diskutuje dlouho. Oni od jara se snaží o nějaké dlouhodobější řešení, tak jestli třeba to MPSV versus Ministerstvo zemědělství jsou adepty na to, aby je převzaly pod ta svá ať už dotační, nebo systémová bedra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda odpoví. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě mám a myslím si, že by to mělo být Ministerstvo zemědělství. A s panem ministrem Tomanem jsem o tom mluvil a myslím, že se domluvíme, aby on to měl v gesci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další interpelaci přednese paní poslankyně Taťána Malá. Připraví se pan poslanec Valenta. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Taťána Malá: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové. Pane premiére, já bych měla na vás dotaz, který se týká platů zaměstnanců soudu. Zajímalo by mě, jak bude vláda a především Ministerstvo spravedlnosti řešit problematiku tzv. nesoudcovských pracovníků, kdy bohužel vzhledem k výši platů těchto pracovníků dochází k nadměrné fluktuaci a vznikají tak problémy v činnosti soudů. Chtěla bych vědět, jak chcete zajistit bezproblémový chod všech složek justice, tak aby ten systém fungoval ještě lépe než v tuto chvíli. Myslím, že to je velmi důležité téma, a jistě by stálo za to věnovat mu pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda vlády odpoví. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Ano, o tomto problému samozřejmě naše vláda ví. Tento problém samozřejmě řešíme, protože tam cítíme velký deficit, který je vůči těmto zaměstnancům dluhem z minulých let. Je nutné, abychom přijali systémové opatření, tak jak jsme to udělali v jiných, nebo ostatních resortech. Takže Ministerstvo spravedlnosti má tyto dlouhodobé cíle a svými návrhy systémových opatření realizuje odpovědnou a hlavně koncepční personální politiku s cílem zajistit konkurenceschopnost justice na trhu práce, a tím omezit vámi zmiňovanou fluktuaci pracovníků.

Co jsou ty konkrétní kroky, které nyní jako jedna z mála vlád realizujeme? V první řadě je to návrh rozpočtu pro další rok, tedy rok 2019. Na platy zaměstnanců soudů má Ministerstvo spravedlnosti navržené prostředky ve výši přes 3,5 mld. korun, přesně 3 546 926 712 korun. Tímto chceme docílit pro zaměstnance soudů plánovaného průměrného platu 29 968, takže de facto 30 tisíc. Pro vysvětlení, v této částce jsou zahrnuty změny vyplývající z novelizace nařízení vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách, to je změna zařazení na pozicích zapisovatelek, vyšších soudních úředníků, asistentů soudců, soudních tajemníků, zvýšení tarifních platů od 1. ledna 2019 a zvláštní příplatek zaměstnanců ve výkonu.

Jak jsem uvedl na začátku, naše vláda problémy řeší systémově. A je dobré, aby si všichni kritici uvědomili, že oproti roku 2018 se jedná o zvýšení rozpočtovaného průměrného platu téměř o 14 %, takže tady je ten případ, že jsme nenavyšovali všem plošně, ale že jsme navyšovali cíleně tam, kde máme největší problémy. Takže v roce 2015 průměrný plat těchto zaměstnanců byl 23 134 a návrh rozpočtu na rok 2019 je téměř 30 tisíc.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přeje si paní poslankyně položit doplňující otázku? Nepřeje, je spokojená s odpovědí.

Přejdeme k další ústní interpelaci, kterou přednese pan poslanec Jiří Valenta. Připraví se pan poslanec Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, začátkem října tohoto roku se Poslanecká sněmovna, jak jistě dobře víte, usnesla na tom, a teď to řeknu velice zjednodušeně, že hlasování Evropského parlamentu o doporučení sankčního řízení proti Maďarsku kvůli údajnému vážnému ohrožení hodnot Evropské unie bylo chybou. Mohl byste nejen mně, ale především široké veřejnosti sdělit svůj názor na velice smutný projev nedostatku solidarity ze strany dvou europoslankyň za hnutí ANO? Konkrétně se jednalo o Ditu Charanzovou a Martinu Dlabajovou hlasující pro eventuální unijní potrestání za projevy svobodného rozhodování suverénního státu.

Nemůže se do obdobné situace dostat v blízké budoucnosti i naše země? To znamená, že když si například zde ve Sněmovně něco domluvíme, schválíme si to,

budeme následně vystaveni až brutálnímu nátlaku ze strany Bruselu, realizovanému v různých formách, například různými hrozbami přes eventualitu nepřidělování eurodotací až po odnětí hlasovacích práv v orgánech Evropské unie, přičemž se za nás již nikdo nepostaví, a to dost možná pouze z recipročních důvodů? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda vlády má prostor pro odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Interpelace jsou určeny k činnosti vlády, nicméně vám odpovím, protože s tím nemám problém. Hnutí ANO je hnutí demokratické a já jsem se k hlasování našich europoslankyň vyjadřoval. Podpořil jsem předsedu vlády Maďarska, a to z toho důvodu, že v rámci V4 máme velice dobrou spolupráci. Bylo to hlavně naše dílo v červnu na Evropské radě, kde jsme společně prosadili, že nebudou kvóty a že relokace bude dobrovolná.

Samozřejmě, nějaký názor Evropského parlamentu je možná důležitý, ale není zásadní, protože tato problematika se řeší na Evropské radě. Já si myslím, říkal jsem to několikrát veřejně, že polská i maďarská vláda určitě diskutují s Evropskou komisí a že se tyto nějaké námitky nebo názory vysvětlí, a proto si myslím, že naše spolupráce v rámci V4, kde máme společné názory na migraci, na rozpočet atd., to hlasování na tuto spolupráci nemá žádný vliv, takže není určitě žádná obava, že by to mělo nějaký vliv na pozici moji na Evropské radě. Já jsem se vlastně k tomu vyjádřil a jsem přesvědčen o tom, že kdyby v Maďarsku nebo v Polsku byly nějaké řekněme zvláštní věci, tak určitě občané Polska i Maďarska nejsou hloupí a určitě by to vyjádřili ve volbách. To není ten případ. Takže vaše obavy jsou skutečně neopodstatněné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Doplňující otázka od pana poslance zazní. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Dobře tedy, já ten svůj dotaz budu ještě více specifikovat, aby to bylo na předsedu vlády a aby to nebylo jen tak pro nic za nic, ta tvrzení. Vy jste, pane premiére, byl při tomto hlasování ve Sněmovně fyzicky přítomen. Veřejně jste předtím kritizoval a odsoudil obě dvě vaše europoslankyně a při zmíněném hlasování, byť jste tady seděl, jste nehlasoval ani pro ani proti. Můžete mi to vysvětlit? Já tomu totiž vůbec nerozumím po tomto vašem postoji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan premiér odpoví. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já myslím, že není podstatné, jak jsem hlasoval nebo ne, nehlasoval. Podstatný je mandát vlády, jak vláda vystupuje na Evropské radě. Myslím si, že to je zbytečná debata a ani není třeba to komentovat.

My držíme linku a já řeším – vyřešili jsme kvóty, jak jsem to slíbil občanům, za půl roku jsme je zrušili, takže tady nic nehrozí. Já řeším aktivně ilegální migraci do Evropy, angažuji se, mluvím o tom se všemi, včera s premiérkou Mayovou, zítra tady bude paní kancléřka Merkelová, pan prezident Macron, takže jsme aktivní, máme konkrétní návrhy. Byl jsem na Frontexu, byl jsem na operaci Sofie. Takže chápu, že potřebujete dělat nějakou politiku, ale je to úplně zbytečná debata.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Dominik Feri. Připraví se pan poslanec Růžička. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedo vlády, mám dvě otázky. Ta první se týká oficiální pozice vlády k posílení agentury Frontex. Vytiskl jsem si tady ještě před interpelací tento článek, je z iDnes, dá se mu tím pádem věřit: Frontex nepotřebujeme, spolupráce V4 je perfektní, řekl v Košicích Babiš. Zajímalo by mě, když tedy pan předseda vlády odmítá Frontex a posílení ochrany vnějších hranic Evropské unie, což je to, co si myslím, že se všichni tady shodneme, že chceme, tak jaké navrhuje alternativní řešení a jaké kroky on a vláda podniknou, aby jich bylo dosaženo a hranice byla více chráněna.

A s ohledem na to, že tady začali nějakým způsobem překvapivě interpelovat i poslanci hnutí ANO, abychom byli odsunuti v tom pořadí trochu více dolů, tak bych se rád nádavkem – pardon, pane předsedající, ať na mě nepokřikuje pan kolega, děkuji – zeptal, vážený pane předsedo vlády, proč jste kontrasignoval vyznamenání pro Pavla Krúpu. Není to nic osobního. Jenom mě zajímá, čím se zasloužil o stát, že si to vyznamenání zaslouží.

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a prosím pana předsedu vlády, aby odpověděl. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vaše vystoupení, pane poslanče, má tak měsíc zpoždění. To, že nějaký novinář vytrhne z kontextu vyjádření, a je to pravda, teď to řekl premiér Conte, že on Frontex nepotřebuje. Říká to Bojko Borisov, bulharský, také to nepotřebuje. Říkal mi to Joseph Muscat, premiér Malty, byl jsem dokonce na lodi jejich pobřežní stráže. Také říkal, že to nepotřebuje.

A víte, já jsem první premiér Evropské unie, který navštívil Frontex ve Varšavě. První. Byla tam ještě předsedkyně polské vlády Szydło, ale ta to má za rohem. Šel jsem tam proto, abych zjistil, proč Frontex navyšuje rozpočet o 10 mld. eur, když migrace klesla o 90 %. Ano, a proč chtějí navýšit vlastně pobřežní stráž z 1 500 na 10 000. A na to mi nedali odpověď. Mám obavu, že je to nějaký politický návrh. Protože my v Evropě máme 7 000 policistů, kteří jsou tzv. Frontex, kdyby bylo potřeba, byla by nějaká krize. Sedm tisíc. My tam máme asi 170 našich policistů, 40 je v Makedonii.

Frontex dělá skvělou práci z hlediska monitoringu, z hlediska návratové politiky. Frontex v roce 2014 vypravil 40 letadel s lidmi, kteří nedostali azyl. Minulý rok to bylo 430 letadel. Frontex vyjednává centrální smlouvy Evropské unie s jednotlivými státy o návratové politice, protože my v Evropě máme 700 tisíc lidí, kteří přišli ilegálně, nedostali azyl a musí Evropu opustit.

A na rozdíl od jiných já chodím přímo na místo. Strávil jsem tam tři hodiny. A také my navrhujeme konkrétní řešení. Toto je dneska Schengen, tady. (Ukazuje mapku.) Tyto čáry máry. Místo toho, aby to byla vesnice Asterixe a Obelixe. Včera jsem ji ukazoval paní Mayové. A budeme bránit naši vesnici tady na moři, toto. A proč?

My říkáme, okamžitě vezmeme Chorvatsko, Rumunsko, Bulharsko do Schengenu, tady máme západní Balkán, s nimi udělejme dohody a chovejme se k nim, jako kdyby byli součástí Schengenu. Evropa musí mít nějakou vizi, nějakou definici. A já ji mám a taky to přednáším na zasedáních předsedů vlád. A samozřejmě i v rámci Evropy jsme se domluvili, že budeme aktivně řešit ilegální migraci.

Já jsem byl u operace Sofie, která má bojovat proti pašerákům. Ale bojuje tak, že nejdřív zachrání loď s ilegálními migranty, které vyloží na Sicílii, migranti nám ukážou ty pašeráky, ty zavřeme a potom tu loď zničíme. No tak já si to představuji jinak. Že ty lodě by neměly vyplout a ti pašeráci by neměli vydělávat 5,7 mld eur ročně na pašování lidí, ropy, zbraní, cigaret, drog atd.

Připravuje se nějaký systémový plán, který i já prosazuji, a já myslím, že to všechno funguje. Takže tady jde o to, aby Frontex... A ten názor, že nepotřebujeme navýšit ten stav tolik, nemám jenom já. Má ho konkrétně i premiér Conte, který vystoupil na Evropské radě a říkal: no já si to sám obsloužím. Takže těch 10 mld. eur na těch sedm let my můžeme použít lépe. Část můžeme použít možná na dohodu s Marokem, možná... s Egyptem už máme nějakou dohodu. Takže je to obrovská částka. A já nezpochybňuji, je potřeba definovat jejich roli. Možná by měli působit mimo Evropu a soustředit se na monitoring a návratovou politiku, to také dělají, ale jediná diskuse, kde já to zpochybňuji, je obrovská částka a samozřejmě navýšení z 1 500 na 10 000, na které jsem nedostal odpověď ve Varšavě. Předpokládám, že loajální úředníci se k tomu nevyjadřovali, protože je to asi nějaké politické rozhodnutí, a bude to předmětem debaty.

Naše pozice je jasná, je stabilní. My nejenom kritizujeme, my jsme dosáhli, co jsme chtěli. Nebudou žádné kvóty, nebudou žádné relokace. Protože je absurdní, když k nám vzhledem k tomu, že máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě, přicházejí všichni za prací na základě pracovního povolení. A tak by to mělo být v celé Evropě. Protože tihle ilegální migranti, kteří si zaplatili za cestu –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas vypršel, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: – pět tisíc dolarů, tak to musí skončit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ptám se pana poslance, jestli si přeje položit doplňující otázku. Je tomu tak. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: A velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Mně to přijde úplně absurdní, ptát se, proč chceme rozpočet tak navýšit. No z poměrně prostého důvodu. Aby se migrační krize neopakovala, a pakliže se bude opakovat, tak abychom na ni byli náležitě a sdostatek připraveni.

Ale k druhé otázce, která tak trochu zapadla na cestě. Proč jste kontrasignoval vyznamenání pro Pavola Krúpu? A další otázka – kdy vám o tomto jménu dal pan prezident vědět? Vy to spolu nekonzultujete? Máte spolu poměrně čilý vztah, řekl bych, tak jak to, že jste se vůči tomu nějakým způsobem aktivně nevyhranil, aby pan prezident toto jméno ještě zvážil? Myslíte si, že se nějak významně zasloužil o český stát, že si toto vyznamenání zaslouží? Děkuji za odpověď. A prosil bych opravdu odpověď, ne nějaké uhýbání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda vlády bude odpovídat. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Myslím si, že to je předmětem další interpelace. Pane poslanče, vy jste neposlouchal ohledně ilegální migrace. Vy tady něco povídáte, nerozumíte tomu. Přijďte na kafe, já vám to znovu řeknu, jak to je s ilegální migrací. Fakt tomu nerozumíte a je to zbytečná debata.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další ústní interpelaci přednese pan poslanec Pavel Růžička. Připraví se pan poslanec Martin Kupka. Já jenom ještě poprosím pana poslance o malé strpení. Seznámím vás s omluvami. Pan poslanec Milan Hnilička se omlouvá od 15.00 do 17.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Lenka Kozlová od 15.30 do 19.00 z rodinných důvodů a v době od 14.35 do 18.00 z důvodu jednání pan poslanec Jan Kubík.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane premiére, vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem velice rád, že tady můžu svobodně vystoupit s interpelací na pana premiéra, že se nemusím nikoho ptát, jestli svůj dotaz můžu vznést nebo nemůžu vznést.

K podstatě věci. Pane premiére, od ledna roku 2016 bylo zavedeno kontrolní hlášení. Od prosince 2016 elektronická evidence tržeb. Všichni víme, že s tím je spojena nějaká administrace, náklady na zavedení a daňový přínos, o kterém se vede neustálá polemika. EET jsem do svého obchodu také zaváděl před vstupem do Sněmovny, tak vím, co to obnášelo a jaké jsem měl náklady na její zavedení.

Opravdu jakou taková opatření nutná? Uznávám, že v Česku v posledních letech skutečně roste inkaso daní. Ale to může být z velké části způsobeno ekonomickým

růstem. Ptám se vás, pane premiére, jak si tedy stojí Česko v rámci mezinárodního srovnání ve výběru daní. Odráží se toto opatření nějak? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda vlády má prostor pro odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Samozřejmě co se týká výběru daní po mém nástupu na Ministerstvo financí, my jsme zavedli dvě zásadní opatření, to je kontrolní hlášení a EET, a samozřejmě boj proti karuselovým podvodům. A tam jsme přišli s projektem reverse charge. To je vlastně jediný český návrh v historii EU, co jsme prosadili proti Komisi a proti členským státům. Trvalo mi to čtyři a půl roku, nicméně jsme byli úspěšní.

Když jsem nastupoval na Ministerstvo financí, tak ten VAT Gap, mezera v DPH, tzn. to, co nám ukradli v DPH ročně, byla 19,1 %. A v podstatě teď jsme dostali nová čísla a tam bohužel Evropská komise, vždycky jim to strašně dlouho trvá, tak za rok 2016 jsme klesli na 14 %. Pokles za ta léta, je jasné, že pokles za další období bude další významný, činí, že jsme nevybrali o 14,1 mld. DPH navíc.

Takže je úplně jasné, že to naše inkaso daní, které se navyšuje, zavedli jsme Daňovou Kobru, zrušili jsme daňový ráj v Praze, tak je podstatně vyšší než náš růst. Například na konci září tohoto roku výběr DPH na úrovni veřejných rozpočtů dosáhl 7,4 %, takže daňové příjmy včetně pojistného byly plus 98,8 miliardy. A stejně funguje EET, které jsme prosadili a začalo od 1. prosince 2016, které vybralo už 10 miliard. A samozřejmě z toho profitují rozpočet, obce, kraje. A teď navrhujeme samozřejmě, a bylo to provázeno snížením daním, a teď je na stole nový návrh EET, kde snižuje daně pro první vlnu, ty restaurační služby, které jsme snížili z 21 % na 15, teď navrhujeme snížení na 10 %, a samozřejmě pro živnostníky navrhujeme snížení z 21 na 10 % a další úlevy z hlediska používání EET za pravidel, když vykážou do 200 000 ročně hotovostní platby, tak nemusí EET používat.

Takže toto všechno jsou zase snižování daní, proto nejsme levicová vláda, protože snižujeme daně. A jenom toto nové opatření vlastně sníží daně o 5,3 %. A ty projekty, které jsme udělali, jsou příkladem i pro ostatní ve světě. Slovensko se připravuje na EET a další země nás oslovily a diskutují s námi o našich zkušenostech, které jsou samozřejmě velice pozitivní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přeje si pan poslanec položit doplňující otázku? Nepřeje.

Přejdeme tedy k další interpelaci, kterou přednese pan poslanec Martin Kupka. Připraví se pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane premiére, dámy a pánové, před parlamentními volbami jste mluvil o tom, že bychom měli mít eGovernment jako v Estonsku, že bychom měli mít kompletně elektronizovanou státní správu.

Souhlasím s vámi. Bohužel realita je mnohem smutnější. Za poslední léta jsme v elektronizaci veřejné správy spadli z 25. místa na 54. místo. Teď vydala Evropská komise index digitální ekonomiky a společnosti za letošní rok, kde jsme na 17. místě, ale bohužel v oblasti digitálních veřejných služeb jsme na 22. místě a táhnou nás nahoru naopak soukromé firmy, které zvládají konektivitu dokonce lépe, než je evropský průměr.

Vím, že se práce na eGovernmentu rozbíhá a že na tom spolupracují politické strany napříč politickým spektrem, že pan Dzurilla pracuje. A o to víc mě překvapilo, když jsem se dozvěděl, že v plánu na příští rok je další navýšení počtu státních zaměstnanců o 15 tisíc lidí, přestože v souvislosti s elektronizací veřejné správy by naopak mělo přece státních zaměstnanců a především úředníků ubývat. Tak místo flexibilní státní správy máme pozoruhodný byrokratický aparát, armádu půl milionu úředníků. Mimochodem, od roku 2015 se počet úředníků zvýšil o 45 tisíc.

Chtěl bych se zeptat, kdy se konečně dočkáme toho, že se díky elektronizaci, protože to je jeden z důležitých smyslů elektronizace, dočkáme úspor, abychom měli víc peněz na platy učitelů, na lékaře, na pracovníky v oblasti kultury. Kdy se konečně začne šetřit a bude to fungovat tak, jak jste sliboval, a konečně nebudou náš stát řídit neschopní lidé. Tady je ten graf, který jasně ukazuje, jak na tom v oblasti digitalizace jsme, jak nás dolů právě táhne oblast digitálních veřejných služeb. (Ukazuje tabulku na notebooku.) Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má předseda vlády. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Mě fascinuje, pane poslanče, vy jako profesionální bývalý mluvčí, jak jste to hezky řekl. Protože vy v první části mluvíte o zaměstnancích, dobře víte, že jsou učitelé, o nich nemluvíte, takže vytváříte dojem lidem, že to jsou nějací byrokrati, a v druhé části mluvíte o těch učitelích.

Takže pokud se někde navyšují státní zaměstnanci, tak se navyšují učitelé a hasiči. Hasiči nám teď chybí, 150. My potřebujeme ty hasiče. Ty potřebujeme nejvíc asi v životě. A policisty taky potřebujeme, protože potřebujeme bezpečnost našich lidí. Tak to nejsou žádní zaměstnanci, kteří sedí v kanceláři. Jsou to učitelé, sestřičky, lékaři, hasiči, vojáci, to znamená všechno lidi, které my potřebujeme pro náš každodenní život. Takže bych byl strašně rád, kdybyste to nazýval stejně, ne že v první části to kritizujete a vytváříte dojem, že jsou to nějací úředníci a v druhé části mluvíte, že ti učitelé jsou důležití. Ano, jsou důležití. A chybí nám učitelé. Takže to je jedna věc.

A samozřejmě budu strašně rád, když konečně nám schválíte změnu zákona o státní službě, aby státní tajemník na Ministerstvu zdravotnictví nebyl víc než ministr zdravotnictví. Aby úředníci, kteří nedělají dobře svoji práci a možná někdy i způsobují škodu, abychom je mohli vyměnit, aby nebyli na překážkách, abychom konečně mohli začít řídit náš stát efektivně. My jsme přišli, naše vláda, s tím, že máme 16 tisíc černých duší. A paní Schillerová to již řeší. A snížili jsme. A my i

soutěžíme dokonce. Úřad vlády pod mým vedením, myslím, že máme 130 zatím od momentu, kdy jsme nastoupili, a to bylo 13. prosince 2017. Takže tam není ani rok. Ale snižujeme, víme to, tlačíme na ministry a doufejme, že nás vyslyší.

Ohledně eGovernmentu. Tak samozřejmě, za minulé koaliční vlády to nefungovalo, protože nebyl žádný vládní zmocněnec a nebyl nikdo, který by umravnil ty resorty a který by podpořil ten projekt digitalizace. A my jsme vládního zmocněnce na IT pana Dzurillu jmenovali hned v den vzniku naší vlády 13. prosince 2017. A myslím, že už máme velice konkrétní výsledky. Poprvé máme jasnou vizi, která byla schválena. A ty žebříčky, nevím, to je nějaké dědictví. Tak vy určitě víte, kdo řídil naši zemi od revoluce. To si nebudeme asi tady připomínat. Tak my máme konkrétní výsledky. Konkrétní výsledky, které fungují. Od 1. 7. máme elektronickou identitu na elektronickém občanském průkazu s čipem. Na to je projekt Portál občana, je tam 37 služeb veřejné správy, k tomu je připojení finančního ředitelství k Portálu občana od září 2018. My jsme toho vládního zmocněnce, pardon, tady mám napsáno 14. února 2018 jmenovali, ano, protože samozřejmě tam bylo zpoždění z hlediska těch různých technikálií. 3. 10. 2018 bylo schválení Digitálního Česka. Listopad 2018, připojujeme registr řidičů, katastr nemovitostí a živnostenský rejstřík na základě spolupráce ministra vnitra, dopravy a MPO. eRecept. Po schválení legislativy rozšíříme o náhled pro lékaře od roku 2019. Od roku 2019 bude přeshraniční výměna zdravotní dokumentace pro urgentní účely záchrany života. Máme v plánu eSbírku, eLegislativu, portál Moje daně, který bude v provozu 2020, koncem 2020. Plánované digitalizace kulturního dědictví Czechiana do roku 2020. Od roku 2021 digitalizace agendy stavebního řízení. Analýza má být do konce roku 2018.

Takže my na tom pracujeme. My samozřejmě vždy zveme všechny, aby nám pomohli. A můj přítel estonský premiér Juri Ratas tady bude 22. listopadu. 23. dopoledne organizujeme seminář, kde vystoupí zástupci Estonska, estonské vlády, a můžeme vidět, co oni tam mají, oni tam mají asi 170 služeb, a co máme my. A určitě konečně si i naši občané, živnostníci a firmy zaslouží (upozornění na čas), aby bylo podstatně míň byrokracie, abychom digitalizovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec má zájem o položení doplňující otázky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Několik poznámek asi pro upřesnění, Ten původní špatný zákon o státní službě jste přeci prosadili vy v předchozí koaliční vládě. To neprosazoval nikdo jiný, abstraktní, pod tím jste podepsaní a nefunguje to. A upozorňovali jsme na problémy, které s tím budou spojeny, a ony prostě spojeny jsou.

Vím, kdo vedl zemi od roku 1989, takže také vím, že například v roce 2008 jsme opravdu v digitalizaci veřejné správy byli 25. na světě a teď jsme 54. To je prokazatelné zhoršení. A mě to mrzí a chci taky přispět k tomu, aby se to zlepšilo. Proto se také chci zeptat, jestli se podaří podpořit i ze strany vlády iniciativu, která vznikla napříč Poslaneckou sněmovnou, zákon o právu na digitální službu, zákon

o právu občana na digitální službu. Tak bude možné tohle napříč Sněmovnou prosadit?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda vlády odpoví. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já souhlasím, že jsme byli u té státní služby, to samozřejmě, dílo se nepovedlo. Neříkám, že se povedlo. A teď ho chceme napravit a budeme rádi, když nám pomůžete. Když nás kritizujete, abychom řešili, efektivně řídili náš stát, to bychom rádi.

A ty žebříčky 2008, no tak je to divné. Já si myslím, že to není podstatné, ty žebříčky. Podstatné je, jestli, jak lidé komunikují, s úřady a já skutečně neznám, co před nástupem naší bývalé koaliční vlády bylo zdigitalizováno. Znám některé projekty v Ostravě, na Vysočině, ale žebříček není podstatný. Podstatné je, aby lidé měli komfort. A ten zákon, já neznám jeho obsah, ale určitě my na vládě projednáváme zákony, jestli jsou rozumné, jestli něco přinesou našim občanům. A pokud to bude samozřejmě zákon, který pomůže, tak ho rád podpořím. Ale podstatné je, abychom konečně realizovali ten náš plán digitalizace, který je první od vzniku naší země. První strategie. Nikdy žádná nebyla.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dalším vylosovaným v pořadí je pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan předseda Bartoš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové. Můj dotaz bude vcelku možná pro vás jednoduchý, protože máte aktuální a nejčerstvější informace o stavu tzv. brexitu. Jednal jste s paní premiérkou Mayovou a velice mě zajímalo, zda se vaše rozhovory týkaly budoucího osudu Čechů, kteří pracují, studují nebo žijí ve Velké Británii a mají obrovskou nejistotu z toho, co se bude dít, když přistoupí Velká Británie na tzv. tvrdý brexit. Jinými slovy, je tady kategorie Čechů, kteří jsou ve Velké Británii již pět a více let, je tady ale i kategorie lidí, kteří tam nejsou ještě pět let, jsou tam rok, dva, tři. Mají se připravit na odchod zpět domů, nebo je nějaký projekt připraven na to, aby mohli zůstat? Případně za jakých podmínek?

Druhá otázka se samozřejmě týká obecně pokračujících vztahů, které teď s Velkou Británií jsou velice dobré, Velká Británie je velký exportní partner České republiky. Ale samozřejmě s brexitem, pokud by byl v té černé variantě, jako že britské kruhy o tom stále častěji hovoří, že je na programu dne tvrdý brexit, jelikož nejsou schopni najít ani v anglickém parlamentu jednotnou shodu nad tím, jak by měla vypadat ústupová varianta v jednání s Evropskou komisí. Tak se ptám, jestli česká vláda již připravuje, popř. zda pracuje na českém projektu tvrdého brexitu pro situaci, která může nastat. A zda byste byl ochoten nás v nějakých měsíčních intervalech informovat o vývoji situace. Říkám ještě jednou, dotýká občanů České republiky nejenom žijících ve Velké Británii, ale taky samozřejmě našich, kteří obchodují s Velkou Británií, popř. se chystají do Velké Británie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já jsem byl včera ve Velké Británii jednak proto, abych společně s paní premiérkou Theresou Mayovou připomněl naši stoletou spolupráci. Byl tam skvělý koncert České filharmonie. Naše vztahy s Velkou Británií jsou nadstandardní a vždy byly. Ještě když jsem byl ministr financí, tak jsme společně vyjadřovali souhlasné názory jako členské státy, které nejsou v eurozóně. Takže ty vztahy jsou nadstandardní. A dnes je pozice členských států EU jasná, že vyjednává Michel Barnier, a my máme informace a pokračuje se intenzivně.

Tady můžu ukázat celý problém. (Ukazuje na mapě.) Problém je, že Irsko bude v EU a Severní Irsko odchází. A debata je o tom, jakým způsobem se bude kontrolovat zboží, které přichází, když tedy tady bude volná hranice. Takže to je celý problém. Paní premiérka mě informovala, že intenzivně ten její nejbližší kolega, který to má na starosti, vyjednává. A my samozřejmě víme, a naše priorita jsou naši občané. My sice nemáme úplně přesný počet, ale odhaduje se to, že tam pracuje asi 50 tis. našich občanů a celkově je tam 80 tis. Já jsem se s nimi včera setkal. Vnímám jejich názory, vnímám, co se děje. A paradoxně někteří se začínají vracet, protože Česká republika je šestá nejbezpečnější země na světě. My žijeme ve skvělé zemi, nám se daří, všichni to vnímají a plno lidí se vrací. Bez ohledu na brexit. A myslím si, že to je dobře.

Ale my samozřejmě jsme připraveni na tu variantu, že by nedošlo k dohodě. Já si myslím, že stále ta dohoda může nastat, a myslím si, že většinou si to všichni přejí, aby nastala. Samozřejmě paní premiérka má nějaké deadliny ohledně schvalování britského parlamentu. Vystoupení Velké Británie z EU bez dohody je nejhorší možný scénář a my samozřejmě přemýšlíme o tom, co kdyby se něco stalo. Ale v této chvíli je předčasné o tom mluvit, protože pokud stále rozhovory probíhají, tak nemám ani kompetenci o tom vyjednávat ani mluvit a čekáme. Já myslím, že ten deadline je konec listopadu. A pokud by nebyla ta dohoda, tak potom si myslím, že se začneme intenzivně tím zabývat. Samozřejmě může se stát, že i přijdeme do Sněmovny s nějakými zákony, které budeme potřebovat velice rychle schválit, a potom předpokládám, že všichni budeme podporovat naše pozice nebo nastavení nových vztahů.

Ale v tuto chvíli to není na stole a není potřeba strašit, protože já pevně věřím, že to nastane. Ale v případě, že to nenastane, tak samozřejmě máme v hlavách nějaké postupy, abychom zásadním způsobem ochránili zájmy našich občanů ve Velké Británii. A samozřejmě taky náš byznys.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přejete si položit doplňující dotaz? Ano, pan poslanec Luzar má slovo.

Poslanec Leo Luzar: Pane premiére, děkuji za ta slova, že vláda přemýšlí o tom, co by se stalo, kdyby náhodou došlo k tomu nejhoršímu. Oba to považujeme asi za velice špatné, kdyby k tomu došlo, ale je to možné. A požádal bych vás, jestli byste si mohl vyhradit ve svém programu čas, že byste nás na konci listopadu ve speciálním bodu věnovaném situaci, která může nastat, protože ten listopad je opravdu termínem, informoval o tom, jak jsme na to připraveni a jak budeme reagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan premiér ještě odpoví. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě. Já chodím pravidelně, nebo snažím se pravidelně, myslím, že jsem byl třikrát na zasedání výboru pro evropské záležitosti pod vedením pana Benešíka, takže já určitě jsem připraven vás informovat. Ale v této chvíli musíme vystupovat jako Evropa jako jeden blok, takže doufejme, že se to vyřeší. A pokud se to nevyřeší, tak samozřejmě budu připraven vás informovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Z dnešního jednání od 16 do 18 hodin se z důvodu slavnostního zasedání královského města Slaný ke 100. výročí republiky omlouvá pan poslanec Stanislav Berkovec.

S další interpelací na pana premiéra vystoupí pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, Česká pirátská strana dlouhodobě upozorňuje na problém střetu zájmů vybraných členů současné vlády, tedy i vás. Podle našich zjištění jste i nadále ovládající osobou ve vztahu ke společnosti Agrofert, a to bez ohledu na to, že byla tato společnost tzv. zaparkována ve svěřeneckých fondech. Podle našeho názoru a názoru odborníků porušujete jednak zákon o střetu zájmů, který byl přijat minulou vládou, ale také nové finanční nařízení EU platné od letošního srpna. Celou věcí se dnes intenzivně zabývá Evropská komise, ale také Evropský parlament.

Výbor pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu se v této věci před nedávnem dotazoval eurokomisaře pro rozpočet Günthera Oettingera, který potvrdil, že se Komise o problém střetu skutečně zajímá. Proto požádal útvary Evropské komise, Generální ředitelství pro regionální rozvoj a Generální ředitelství pro zemědělství, aby si od České republiky vyžádaly veškeré podklady vztahující se např. k čerpání dotací. Tato slova potvrdila i Magdalena Frouzová, zástupkyně stálého zastoupení Evropské komise v ČR, která prohlásila – a teď cituji: "O získání informací ohledně možného financování podniků, které jsou součástí skupiny Agrofert, z Evropského regionálního fondu, Kohezního fondu, Evropského sociálního fondu a Fondu pro zemědělství a rozvoj venkova včetně informací o kontrolách tohoto financování provedených na národní úrovni požádám. Nyní Komise čeká na odpověď od českých úřadů." Konec citace.

Chtěl bych se vás tedy zeptat, zda české úřady, které mají v kompetenci toto přerozdělování evropských dotačních titulů, dostatečně spolupracují s Evropskou

komisí – dle mých informací totiž úřady sdělit informace prozatím odmítly – aby byla celá tato věc evropským úřadům dostatečně vysvětlena, a zároveň v jaké fázi toto je. To je moje otázka na vás, pane premiére. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak vidím, že pan předseda Bartoš nemá jinou tému jak Antibabiš, přitom ještě roku 2014 jste chtěl za nás kandidovat na primátora Prahy – mám ještě tu esemesku. Vy jste říkal, že je to žert, ale dobře víte, že žádný žert to nebyl.

Já chápu, že je před evropskými volbami, a naši europoslanci samozřejmě nejsou hrdí Češi v Evropském parlamentu, oni musí kopat do nás, ne? I ta Grässle, která mi říkala v Berlíně: Pane Babiš, Česko vás potřebuje, vy musíte zůstat v politice! A teďka si na Babišovi dělá politiku.

Takže je to samozřejmě nesmysl. Nemám žádný střet zájmů, o němž hovoříte ve vašem udání, pardon ne udání, ale podání, které jste zaslal na Evropskou komisi. Jako předseda vlády i jako ministr financí jsem se neúčastnil na žádné přípravě, hodnocení, řízení auditu nebo žádného programu dotací. Nemám na to žádný vliv. Takže já jsem z firmy odešel 2014. Tady jste všichni prosadili lex Babiš, to jste byli všichni šťastní, že konečně zase proti tomu Babišovi je potřeba něco. Když to dopadlo na starosty, tak to byl velký problém, paní Kovářová tady běhala, co s tím budeme dělat. Takže je to všechno nesmysl. Takže je to lež. Aktivistický Transparency International Ondráčka, který dostal prachy od českého státu a který samozřejmě se zviditelňuje na Babišovi. Tak vy jste asi v týmu... Já k tomu nemám co říct. Já jsem splnil svoji zákonnou povinnost a taky jsem poslal jako občan Babiš některým komisařům svoji reakci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartoš položí doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já děkuji za vyjádření, které ovšem nebylo odpovědí na moji otázku. Pane premiére, já jsem se vás chtěl zeptat, já to znovu zopakuji. Já se neptám na tu historii. Evropská komise si vyžádala od českých úřadů, potvrdila to paní Frouzová, zástupkyně stálého zastoupení Evropské komise, data o čerpání dotací holdingu Agrofert v minulých letech. Poskytly české úřady Evropské komisi tato data nebo jí je poskytnou? Vyvíjejí tuto součinnost? A pokud se tak neděje, proč se tak neděje, pokud se tak děje, v jaké fázi tato součinnost je? Mě pouze zajímá, jestli české úřady obdržely tu výzvu, aby poskytly tato data, a zda tak konají, a pokud ne, tak proč. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane Bartoš, vy jste inteligentní člověk, tak nechápu, proč kladete takovou hloupou otázku. Já jsem nic nedostal jako premiér. A vy máte pocit, že když něco přijde úředníkům, že mě o tom informují? Neinformují. Takže já nemám žádnou odpověď na vaši otázku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zřejmě s poslední interpelací na předsedu vlády dnešního dne vystoupí pan poslanec Tomáš Vymazal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, léčebné konopí u nás není k dostání ve vhodných lékových formách a Česká republika na nemožnosti exportu našeho konopí utrpí obrovské ekonomické ztráty. S dovolením bych vám tedy položil dotazy týkající se systému léčebného konopí v České republice.

Za prvé. Současný systém zadávacích řízení pro výrobu léčebného konopí je zcela nefunkční. Poslední veřejná zakázka na čtyřicet kilogramů za čtyři roky se de facto zastavila po dodávce prvních pěti kilogramů, protože se na trhu objevilo levnější kanadské konopí stejné kvality. Kanadské konopí se bude dovážet i nadále. Pokud SÚKL objedná další dodávku od českého pěstitele, bude čelit nebezpečí nařčení z plýtvání veřejnými prostředky, protože pacienti rozhodně budou kupovat levnější konopí stejné kvality a české konopí se bude muset po roce spálit. Český výrobce nemůže na snížení ceny nijak reagovat, protože jeho cena je fixní po dobu čtyř let. Nemyslíte, že je místo toho potřeba začít udělovat pěstitelské licence na základě prostého splnění daných kvalifikačních předpokladů a přenést riziko finanční ztráty ze státu na pěstitele tak, že stát zaplatí jen za skutečně prodanou produkci?

Za druhé. Co nejdřív musíme umožnit export českého konopí do zahraničí. Evropský trh, který stále ještě teprve vzniká, je obrovskou příležitostí. Do deseti let se odhaduje na 500 mld. korun ročně a víc. V Česku mělo konopí dobře našlápnuto, abychom mohli mít svoji významnou ekonomickou komoditu. Bohužel díky nepochopitelné obstrukci Ministerstva zdravotnictví za současného stavu přicházíme o stovky pracovních míst a miliardy na daních. To se děje ve chvílích, kdy velké nadnárodní firmy investují např. do zemí, jako je Uruguay, miliardy dolarů. Souhlasíte, že takové chování je pro českou ekonomiku nezodpovědné a nehospodárné, jak na to upozorňoval donedávna ještě váš vysoký státní úředník a odborník na danou problematiku Jindřich Vobořil? Souhlasíte, že potřebujeme novelu zákona o návykových látkách, která umožní export českého konopí do zahraničí?

Místopředseda PSP Petr Fiala: (Vstupuje do řeči.) Vypršel váš čas, pane poslanče. Děkuji. Pan předseda vlády má nyní prostor pro odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Chápu, že konopí je téma pro Piráty. Pro mě také. Ještě když jsem byl ministr financí, tak jsme s Adamem Vojtěchem psali k tomu

dopisy, setkali jsme se s jedněmi rodiči, kteří mají dceru, která trpí roztroušenou sklerózou, a konopí jí pomohlo. Takže z hlediska tohoto, léčebné konopí je určitě věc, kterou my podporujeme.

No a my máme tady dva základní případy pacientů, tzn. pacienty pojištěnce, pro které nepředstavuje terapie individuálně připravovanými léčivými přípravky s obsahem konopí jedinou možnost z hlediska jejich zdravotního stavu. A u těchto pacientů lze tedy nahradit terapii individuálně připravovanými léčivými přípravky s obsahem konopí jinou dostupnou terapií.

Potom pacienti pojištěnci, pro které představuje terapie individuálně připravovanými léčivými přípravky s obsahem konopí jedinou možnost z hlediska jejich zdravotního stavu. Na takové pacienty tak v podobě možnosti výjimečné úhrady prostředků veřejného zdravotního pojištění adresně pamatuje ustanovení v § 16 zákona číslo 48/1997 Sb. Podle tohoto ustanovení hradí příslušná zdravotní pojišťovna ve výjimečných případech zdravotní služby včetně léčiv.

Jinak zdravotní pojišťovnou nehrazené, pokud jsou splněny následující podmínky: za prvé, je-li poskytnutí takových zdravotních služeb jedinou možností z hlediska zdravotního stavu pojištěnce, zdůvodňuje ošetřující lékař. A za druhé, existuje předchozí souhlas revizního lékaře s výjimkou případu, kdy hrozí nebezpečí z prodlení.

Současný stav potřeby konopí pro léčebné účely. Z dat poskytnutých Státním ústavem pro kontrolu léčiv vyplývá, že v současné době se konopím pro léčebné účely léčí 245 pacientů. Za období leden až září 2018 bylo těmto pacientům vydáno celkem 2 708 gramů konopí. Cena za jeden gram vypěstovaného konopí pro léčebné účely činí s dvacetiprocentní přirážkou v lékárně 180 korun bez DPH. Při běžné měsíční dávce 8 a 10 gramů konopí pro léčebné použití finanční zátěž je pro pacienta v rozmezí 1 300 až 1 800 korun za měsíc, což ve srovnání s výdaji na léčivé přípravky v průměru není dramatická částka. Státní ústav pro kontrolu léčiv stanovil pro všechny individuální připravované léčivé přípravky s obsahem konopí úhradu ve výši nula korun, a to zejména pro nedoporučující stanovisko některých odborných společností a nedostatek odborných důkazů.

Odborník hlavně na cestování Jindřich Vobořil, to nechám bez komentáře.

Doposud se na Státní ústav pro kontrolu léčiv bohužel neobrátil žádný specialista s novými poznatky, které by mohly posloužit jako relevantní pro možnost úhrady léčebného konopí ze systému veřejného zdravotního pojištění. Aktuálně je zajištěna dostupnost pro pacienty ČR vypěstovaného konopí pro léčebné použití.

ČR dováží také konopí ze zahraničí, kde se cena řídí běžnými ekonomickými standardy, nabídkou a poptávkou. Export není možný. Z dosavadních poznatků neregistruje rezort zdravotnictví poptávku po konopí pro léčebné účely ze zahraničí. Naopak ČR dostává nabídky na možnost dovozu konopí pro léčebné použití z ostatních zemí. Není tak aktuální otázka exportu, který v současné době ani není dle platné právní úpravy možný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přestože bylo 16 hodin, máte, pane poslanče, možnost položit doplňující otázku. Nepřejete si. Takže je 16 hodin, uplynul čas, kdy bylo možno podávat interpelace na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády a my si mezitím vyměníme řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně a vážení kolegové. Zahajujeme interpelace na ostatní členy vlády. Poprosím paní poslankyni Moniku Jarošovou, aby přednesla interpelaci na místopředsedu vlády a ministra životního prostředí pana Richarda Brabce. Připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážený pane ministře, obracejí se na mě občané Mostecka, kteří jsou znepokojeni situací kolem místní skládky odpadu provozované firmou CELIO, akciová společnost, která sídlí mezi městy Mostem a Litvínovem. Tato firma vlastní a provozuje jeden z největších skládkových areálů v zemi, který se pomalu ale jistě stává noční můrou místních obyvatel, protože její provoz provázejí časté rozsáhlé požáry a jejich likvidace vyžaduje nasazování velkého množství lidí a hasičské techniky. Ale to je jenom jedna část problému. Tou druhou je obava místních lidí o zdraví své a svých dětí. Mnozí si při těchto požárech opakovaně stěžovali na respirační problémy, pálení v očích a bolesti hlavy, a to i přesto, že byli ujišťováni, že k úniku škodlivých látek údajně nedochází.

Dovolte, abych vám přednesla malý výčet požárů, který v nedávné době postihly tento areál. V září 2016 byl požár v hale na zpracování odpadu. Škoda údajně dosáhla několika desítek milionů korun. Březen 2017 – požár odpadu na ploše zhruba stokrát sto metrů. Srpen 2017 – požár skládky, kde zasahovalo 10 jednotek hasičů, byl vyhlášen třetí stupeň požárního poplachu. Přestože škodlivé látky do ovzduší neunikly, obyvatelstvu bylo doporučeno nevětrat a omezit pohyb venku. Lidé si stěžovali na pálení očí, dýchací potíže a silný zápach. V povětří měly poletovat kusy ohořelého igelitu a papíru, plameny a hustý černý dým byly vidět na kilometry daleko. A toto není zdaleka plný výčet. K poslední události došlo 19. září tohoto roku, kdy hořela hala v uvedeném areálu. Na místě zasahovalo 15 hasičských jednotek a škoda se odhaduje na 100 milionů korun. V důsledku tohoto požáru byl vyhlášen nejvyšší stupeň požárního poplachu.

Z uvedených faktů jasně vyplývá, že se rozhodně nejedná o banalitu a že obavy tamních obyvatel jsou zcela namístě. (Upozornění na čas.) Zajímalo by mě tedy, jak je řešena bezpečnost v tomto areálu a jeho prevence, a pokud bude i nadále docházet k požárům, jaká budou následovat opatření odpovědných orgánů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr Richard Brabec odpoví na přednesenou interpelaci.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové,

kolegyně a kolegové. Děkuji za ten dotaz. Paní kolegyně možná ví, že jsem poslanec za Ústecký kraj mimo toho, že jsem ministr životního prostředí. Takže věřte, že ta situace je mi známa. Já jsem dokonce opakovaně areál navštívil, shodou okolností moje poslední návštěva byla, myslím, zhruba asi dva měsíce před tím posledním požárem.

Dovolte mi jen krátce zrekapitulovat, vy jste vlastně řekla i tu historii, krátce zrekapitulovat tu poslední záležitost, kdy bych to rozdělil na dvě věci. Ta první je, a to je ta dobrá zpráva, že měřením několika složek, měřením hlavně složek kvality ovzduší, nebylo vlastně ani krátkodobě naměřeno nějaké znečištění nebo překročení krátkodobých imisních limitů. To je ta dobrá zpráva, protože to samozřejmě zdálky a o to víc zblízka vypadalo poměrně dramaticky, nebo velmi dramaticky, a byla obava, zda samozřejmě při hoření těch látek nebo odpadů, což přirozeně byla většina i plastů, vznikají nějaké nebezpečné látky. Toto měření ale nepotvrdilo. To je ta dobrá zpráva.

Samozřejmě ta horší zpráva je, a to s vámi souhlasím, že je to jakási řetězová řada větších či menších problémů v té lokalitě, především zahoření. A když jsem tenkrát na tom místě byl a mluvil jsem s managementem podniku, vyjadřoval jsem svoji nespokojenost jako v tomto případě ústecký poslanec, nebo poslanec za Ústecký kraj, byť ne přímo za ten region, ale za Litoměřicko, nicméně člověk, který tam samozřejmě často jezdí, tak mě management skutečně přesvědčoval, že dělá veškeré kroky k tomu, aby podobné situaci do budoucna zabránil.

Hlavní roli v nějakých případných krocích, a já myslím, že jste o nich informována, hraje krajský úřad. Krajský úřad v návaznosti na ten poslední požár vlastně neprodleně zakázal další návoz odpadů, to bylo myslím 26. září, jestli se nemýlím. Ano, 26. září vlastně rozhodnutím krajského úřadu byl bezodkladně ukončen příjem odpadů do dotčené technické jednotky a zatím nebyl uvolněn. To znamená, ta jednotka samozřejmě je výrazně poškozená, ještě je tam ta druhá jednotka, ta je na spalování pneumatik, ale ta jednotka na spalování plastů v této chvíli – nebo především zpracování plastů, pardon ne spalování, zpracování plastů na druhé lince je výrazně poškozena. Znamená to, že dneska je vlastně paralyzován provoz té skládky, nebo v tomto případě toho zpracovatele odpadu, plastového odpadu. A zároveň krajský úřad také zahájil přezkum integrovaného povolení a vůbec postupu provozovatele v případě požáru včetně měření emisí a imisí a také preventivních opatření.

Přezkum je ukončen. Podle našich informací krajský úřad zahájil změnové řízení z moci úřední a v této chvíli nemáme žádné další informace o krocích, které krajský úřad plánuje, a je otázka, zda tedy – zatím tam padlo rozhodnutí, ale podle neoficiálních informací, které mám, samozřejmě i tlaky na krajský úřad jsou výrazné i z hlediska obcí nebo měst, například z Mostu nebo Litvínova. A krajský úřad, jak určitě víte, je ten orgán, který samozřejmě může omezit nebo v krajním případě dokonce odejmout povolení k provozu, omezit podmínky provozu a v krajním případě zastavit provoz. Ministerstvo životního prostředí je v takovém případě potenciální odvolací orgán, takže já se teď samozřejmě nemohu vyjadřovat k tomu, jak bychom takové případné rozhodnutí posuzovali. Mohu jenom říct za náš rezort, že tam probíhají pravidelně kontroly České inspekce životního prostředí plánované i

neplánované, tedy nějaké řekněme takové ty nárazovky, které tam jsou minimálně třikrát až čtyřikrát ročně, a zatím – (Místopředseda Hanzel: Čas, pane ministře.) Omlouvám se. Tak když tak případně na nějaký doplňující dotaz ještě odpovím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Je zájem o doplňující otázku? Ne, takže děkuji.

Dalším v pořadí vylosovaných interpelací je pan poslanec Marian Jurečka na paní ministryni průmyslu a obchodu Martu Novákovou.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážená nepřítomná, ale omluvená paní ministryně, dovolte mi, abych vás interpeloval se svým dotazem ve věci průběhu administrace a čerpání OPPIK v období 2014–2020. Chtěl jsem se zeptat, jaký je reálný stav administrace tohoto operačního programu, jestli ty problémy, o kterých se hovořilo v letošním roce, považujete již za vyřešené a zvládnuté a jakými opatřeními toho bylo dosaženo. A také především jsem se chtěl zeptat, zdali vidíte reálně možnost vyčerpat všechny alokované prostředky. Protože když se podívám na stav, který je dneska veřejně dostupný k 15. 10. 2018, tak z celkové částky 127 mld., která je alokována na všechny prioritní osy, tak v tento okamžik MPO dokázalo proplatit prostředky ve výši 11,4 mld. Kč. Při vědomí toho, že jsme již za polovinou programového období, tak tato čísla vzbuzují velkou obavu a otázku, zdali Ministerstvo průmyslu a obchodu je schopno efektivním způsobem tento operační program administrovat tak, aby v závěru programového období tady nebyla situace, kdy za každou cenu se budou tyto finanční prostředky alokovat do oblastí, které nejsou tak prioritní pro ČR a neposouvají při kvalitě projektů český průmysl, malé a střední podniky kupředu.

Takže bych se vás chtěl zeptat, zdali byste mohla říci, jakým způsobem teď běží změny v administraci tohoto programu, co se dělá pro to, aby tyto prostředky v rámci jednotlivých prioritních os byly čerpány, byly administrovány a byly propláceny (upozornění na čas), a v případě, pokud vidíte, že to není reálné, tak jaké konkrétní kroky budete dále navrhovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož paní ministryně není přítomna, bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec František Vácha na pana ministra Jana Kněžínka.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, předem se omlouvám za název svého příspěvku. Uvědomuji si, že to nejsou odměny, ale náhrady. To jenom na začátek.

Já průběžně každý rok interpeluji ministra spravedlnosti ve věci náhrad přísedícím u soudů. Ty náhrady byly zavedeny v roce 1992 ve výši 22 korun, v roce 1996 se zvýšily na 150 korun za den. Za jeden den sezení toho přísedícího u soudu ta náhrada je 150 korun. Je to na to, aby tam dojel na ten soud, najedl se a mohl odjet

zpátky. Já si myslím, že 150 je už v dnešní době velmi málo, zvlášť třeba v Praze, a proto pravidelně apeluji na ministra spravedlnosti, jestli by nešlo tyto náhrady zvýšit. Ono celkem náhrady přísedícím u soudů, jaké já mám informace, jsou přibližně 14 mil. Kč za rok, což v podstatě v rozpočtu Ministerstva spravedlnosti není vůbec žádná částka, nebo je to minimální částka, takže nějaké navýšení těch 150 korun si myslím, že by Ministerstvo spravedlnosti mohlo promítnout už do tohoto rozpočtu.

Já bych citoval slova, ale nechci, abyste je bral úplně doslova. Cituji slova pana bývalého ministra Pelikána, kterého jsem v minulém roce interpeloval, a on mi odpověděl, že až budeme příště vyjednávat o rozpočtu, slibuji, zeptám se, jestli by nepřidali aspoň 50 korun každému přísedícímu. Já si myslím, že 50 korun je málo. Nechal bych to na vás, ale apeloval bych, jestli by se už v tomto rozpočtu nepodařilo nějak ty náhrady navýšit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za přesné dodržení času. Než předám slovo panu ministrovi, tak přečtu omluvy. Pan poslanec Milan Feranec se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Adam Kalous od 17 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Vážený pane poslanče Vácho, vážené poslankyně, vážení poslanci, pokud jde o otázku odměňování – a klidně můžeme říkat odměňování, protože ono to má různé složky – přísedících u soudu, tak skutečně platí to, co jste uváděl. To znamená, právní úprava odměňování je v současné době tedy z roku 1992, naposledy jednou jedinkrát byla změněna a odměny valorizovány v roce 1995. Zároveň uvádím, že aktuálně máme, resp. k 1. lednu tohoto roku jsme měli 5 408 přísedících, kteří nevykonávají tu funkci na plný úvazek, ale podle zákona se v zásadě mají účastnit jednání maximálně 20 pracovních dnů v kalendářním roce. To znamená, je to něco, co nemá být a není výdělečnou činností. Ta právní úprava od samého počátku to chápe jako do jisté míry čestný výkon veřejné funkce, kde tomu přísedícímu náleží jednak náhrada ušlé mzdy, pokud je tedy pracující nebo zaměstnanec nebo v jiném obdobném poměru. Pokud podniká, tak v zásadě mu také náleží náhrada ušlé mzdy, nicméně tady je to tedy limitováno. Pokud nedoloží své příjmy, tak je to limitováno částkou 80 korun na hodinu, maximálně 650 korun na den. A krom toho tedy náleží ještě jako určitý bonus, ale spíš tedy symbolický, ta částka 150 korun na den. Vedle toho jsou přísedícím propláceny ještě jejich výdaje, které vzniknou v souvislosti s výkonem té funkce, v zásadě cesťáky. To znamená lístky na vlak, a pokud doloží technický průkaz, je jim proplacen benzin, pokud přijeli vozidlem. Samozřejmě ta částka není příliš vysoká a je pravda, že v uplynulých 20 letech se příliš nezměnila, což se do jisté míry podepisuje i na struktuře přísedících. Dneska většina z nich, nebo valná část z nich má přes 70 let.

K samotné vaší otázce. My ve státním rozpočtu nebo v tom návrhu nepočítáme s navýšením částky, ale důvod je prostý. My chceme, a teď už velmi intenzivně debatujeme o změně zákona o soudech a soudcích a koneckonců právě 12. listopadu tohoto roku, to znamená poměrně záhy, bude debatována i otázka přísedících. A my

se musíme zamyslet nad tím, co vlastně od nich očekáváme. Je to institut, který do jisté míry odpovídá principům zlidovění práva ještě z 50. let, kdy laici-přísedící mohou i v právních otázkách přehlasovat soudce profesionála. Takže my se chceme v prvé řadě zamyslet nad tím, jestli by se neměl omezit okruh věcí, ve kterých rozhoduje senát složený z profesionála a dvou přísedících, jestli by nemělo být častěji rozhodováno samosoudcem, a pokud bychom samozřejmě našli nějaké řešení, které umožní ušetřit ty prostředky na hodinách a dnech strávených na tom jednání, tak samozřejmě pak bude asi dán poměrně dobrý prostor pro to, aby se zvýšily odměny. Ale nechtěli jsme tam rovnou nalévat peníze, lákat v zásadě nové adepty, kteří by byli voleni, a potom jim záhy rok na to říct: ale my vlastně s vámi už nepočítáme, protože institut přísedících se uplatní jenom u některých kauz. Takže to je ten důvod. Samozřejmě je to věc, které se budeme dále věnovat, ale chtěli bychom to vyřešit komplexně a pro celou řadu následujících let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máte zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Ona to nebude tak úplně doplňující otázka jako spíše komentář. To není vaše vina a nijak vám to nevyčítám, ale přesně takovou odpověď, že se pracuje na zákonu, jsem dostával minulé čtyři roky. Věřím tomu, byť jste do toho šel ne úplně jako politik, ale jako profesionál, tak se pokusím věřit tomu, že opravdu ten zákon připravíte někdy během příštího roku. Pokud byste to tedy nestihli do konce příštího roku, tak bych vás poprosil, jestli byste se opravdu při sestavování rozpočtu na rok 2020 nezamysleli nad tím opravdu těm lidem něco přidat, protože to jsou, jak jste říkal, jsou to většinou důchodci a jim tu tramvaj proplatíte, ale za těch 150 Kč tady na Újezdě nevím, jestli jsou schopni se kvalitně najíst a napít. Takže si myslím, že by si zasloužili to navýšení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Zareaguji opravdu velmi stručně. Děkuji za váš vstřícný přístup ke mně. Jsem přesvědčen, že ten návrh předložíme. Je to opravdu jedna z věcí, na kterých mi mimořádně záleží, takže budu maximálně usilovat o to, abychom ten návrh předložili. A zároveň mohu říci, že pokud se nepodaří vyřešit otázku přísedících, tak budu usilovat o to, aby to navýšení bylo i příští rok, a doufám, že ať už tady za rok bude stát kdokoliv, odpověď třeba na tu interpelaci už bude jasná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Jana Krutáková na pana ministra Miroslava Tomana.

Poslankyně Jana Krutáková: Vážený nepřítomný pane ministře, původně jsem se na vás chtěla obrátit s dotazem ohledně dotací Ministerstva zemědělství, ale rozhodla jsem se na vás obrátit místo toho s prosbou. Dne 27. června letošního roku jste byl jmenován ministrem zemědělství a od té doby jste se nezúčastnil ústních interpelací. Dne 24. října pak byl projednáván státní rozpočet, kde konkrétně kapitolu zemědělství považuji za velmi důležitou. Na Ministerstvo zemědělství bylo alokováno přes 50 mld. Kč a je zde velký prostor pro diskusi. Nicméně ani této diskuse jste se nezúčastnil. Vím, že jste dnes omluven ze zdravotních důvodů, přesto má prosba zní: mohl byste se prosím zúčastnit příštího jednání o státním rozpočtu a ústních interpelací? Předem děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pana ministr není přítomen, bude odpovězeno na interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, Česká republika je jedna z posledních zemí v Evropě, kde je možné do ústavní péče umísťovat děti i mladší tří let. Za velký počet dětí v ústavech a roztříštěnost péče mezi resorty práce, školství a zdravotnictví kritizoval Českou republiku v minulosti Výbor OSN pro práva dítěte i další organizace. Výzkumy, podle kterých už dvouměsíční pobyt u malého dítěte znamená neurologické potíže na celý život, jsou jasným důvodem, proč se urychleně snažit situaci změnit.

Se zákazem umísťování dětí do ústavů počítala již národní strategie, kterou v roce 2012 schválila vláda s účastí TOP 09. Přesto ještě v roce 2017 existovalo 27 ústavů pro děti do tří let, které přijaly celkem 1 490 dětí. Domnívám se, že rušení nebo postupné omezování ústavů pro nejmenší děti je dluh, který musíme této společnosti splatit. A že se jedná o téma, které českou společnost skutečně pálí, svědčí i petice za podporu přijetí uzákonění zákazu umísťovat malé děti do ústavů, kterou přes 14 dny předala Asociace Dítě a Rodina Poslanecké sněmovně. Je pod ní téměř 16 000 podpisů.

Všechna fakta podporují postoj, že bychom měli upouštět od podpory ústavů a zaměřit se na preventivní pomoc rodinám na transformaci péče. Vážená paní ministryně, jaké jsou vaše záměry v této oblasti? Budete z pozice ministryně práce a sociálních věcí prosazovat uzákonění zákazu umísťování dětí do kojeneckých ústavů, ať už děti do tří let, nebo nějakou jinou variantu? Podporujete myšlenku sjednocení péče o ohrožené děti pod jeden resort? Jaké jsou legislativní, ale třeba i nelegislativní plány Ministerstva práce a sociálních věcí v této oblasti? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dětské domovy pro děti

do tří let jsou zdravotnickými zařízeními podle § 43 zákona o zdravotních službách a spadají do gesce Ministerstva zdravotnictví, které je tedy v první řadě kompetentní se k této věci vyjádřit. V roce 2017 bylo do těchto domovů umístěno 922 dětí.

Ministerstvo práce a sociálních věcí si uvědomuje, že současná situace není ideální, neboť prostředí těchto zařízení plně neprospívá vývojovým potřebám dětí. Osobně si myslím, že by děti do tří let nebo obecně nejmenší děti v takovýchto zařízeních umísťovány být neměly či nesměly. Nepatří tam. Prioritou pro MPSV je rozvíjet preventivní služby, které zabrání umísťování malých dětí do ústavní péče, podpoří rodičovské kompetence a umožní dětem zůstat ve vlastní rodině. Nebude-li to možné, je prvořadým úkolem pro ně zajistit náhradní rodinné prostředí. Nicméně Ministerstvo práce a sociálních věcí v současnosti diskutuje s Ministerstvem zdravotnictví o koncepci péče o nejmenší děti. Variant řešení je několik včetně převodu těchto zařízení do gesce MPSV, které pak zahájí proces deinstitucionalizace a rozvoje sítě potřebných komunitních služeb na podporu dětí v přirozeném rodinném prostředí. Ráda bych však zmínila, že cílem by neměla být transformace pod jeden resort, ale cílem by měl být nejlepší zájem dítěte. Jakou formou to proběhne, je pak otázkou vedlejší.

Ráda bych také zmínila, že toto téma bude diskutováno 13. listopadu tento rok na půdě MPSV na kulatém stole za účasti všech relevantních partnerů včetně právě zástupců Ministerstva zdravotnictví. Pokud jste neobdržela, prostřednictvím pana předsedajícího, poznámku na tuto akci, tak stav napravíme.

Nezbytným předpokladem změny koncepce je také analýza současného stavu, na jejímž základě budou navrženy vhodné alternativy péče o nejmenší děti tak, abychom měli jistotu, že o každé dítě bude odpovídajícím způsobem v souladu s jeho právy a potřebami postaráno. Toto za mne vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za odpověď. Využila bych té příležitosti, že bych tedy byla ráda pozvána na tuto akci – pokud vím, pozvánku jsem neobdržela –, protože si myslím, že je nutné právě mluvit se všemi zúčastněnými, zainteresovanými. Ke mně se právě donesla informace, kterou mám tedy, tak jak se říká, jedna paní povídala, takže nechci jí úplně přikládat takovou velkou váhu, ale že už se právě rýsuje dohoda mezi Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem práce a sociálních věcí, tedy zejména o té péče u dětí do tří let, tak, aby zdravotnictví si ponechalo pouze několik málo, opravdu jednotek takových zařízení, která budou řešit skutečně děti s vážným zdravotním postižením, nebo které mají nějaký zdravotní důvod, proč v takové péči být, a ten zbytek dětí že už by tedy se podařilo umísťovat do náhradní rodinné péče. Je to pravda, nebo rýsuje se to skutečně, nebo zatím nemám zakřiknout?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji za tu doplňující otázku. Skutečně o této věci s Ministerstvem zdravotnictví jak na pracovní úrovni, tak na úrovni ministrů jednáme. Nerada bych předesílala detaily. Prostřednictvím pana předsedajícího, přijďte na náš kulatý a stůl a dozvíte se více.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí jen poslanec Leo Luzar na pana ministra Metnara a připraví se pan poslanec Petr Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovolte mi, abych ze začátku svého projevu citoval: "Stydím se, stydím se, stydím se. Je mi smutno, chce se mi brečet, je mi zle, chce se mi zvracet a mám vztek. Taková nuznost, ubohost, nízkost, to se nedá rozdýchat. Plivnutí do tváře vojáků, podkopávání naší obranyschopnosti a bezpečnosti, definice sabotáže."

To jsem zde teď citoval, jsou slova, která sice byla zveřejněna na soukromém statutu facebookovém, ale přesto jsem politik, poslanec a jsem poslancem 24 hodin denně. Pan ministr je politik a je ministrem 24 hodin denně a generál české armády je generálem 24 hodin denně. Jestliže generál 24 hodin denně sloužící české vlasti použije tato slova, tak samozřejmě vyjádří svůj nějaký osobní názor. Neberu mu ho, ale měl by zvážit, jaký je to názor, a pokud chce takovéto názory používat, tak samozřejmě může, ale proto u toho svého generál by mělo být ještě v. v., generál ve výslužbě. Potom je plně oprávněn tato slova říkat, používat do médií a zveřejňovat. Myslím si, že zde pan generál Řehka trošku přestřelil, trošku moc přestřelil a měl by si jasně ujasnit dle Ústavy České republiky, kde je pozice poslance, zákonodárce a kde je pozice vojáka, který má bránit českou zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Slovo dostává pan ministr Metnar. Prosím.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem začnu tím, že zahraniční operace navrhuje a schvaluje vláda. Poté tento návrh schvalují obě komory Parlamentu České republiky. Já i Armáda České republiky jsme si plně vědomi, že mandát k zahraničním misím je plně v rukou politiků. Ti rozhodují o tom, kolik vojáků, v jakých zahraničních misích a s jakým úkolem budou vykonávat svoji službu.

Záležitost, o které hovořil pan poslanec Luzar jsem dneska projednal s panem náčelníkem Generálního štábu generálem Opatou, který mě informoval o tom, že tuto záležitost včerejšího dne probral s generálem Řehkou a po návratu generála Řehky ze zahraničí ji bude řešit kázeňsky. Na tomto místě bych ale rád ještě řekl další věci. V České republice, a to nejen v České republice, ale když to zobecním, v životě jsou časy dobré i zlé a my nesmíme podléhat náladám v dané chvíli a musíme se i nadále věnovat profesionálnímu přístupu k pracovním úkolům, pro které tady jsme.

Chtěl bych také zdůraznit na tomto místě, že si vážím převážné většiny konstruktivních přístupů politiků průřezem všech politických stran v debatách, které nad otázkami spojenými s armádou s Ministerstvem obrany vedeme, a to jak na půdě vlády, tak i na půdě obou komor.

Na závěr mi dovolte ještě, abych poděkoval všem vojákům Armády České republiky, kteří působí v zahraničních misích, za jejich službu, odvahu, ale i nasazení, se kterým zajišťují bezpečnost a ochranu svobody. Velmi si jejich práce vážím.

Závěrem mi ještě dovolte vyjádřit hlubokou lítost nad ztrátou životů všech příslušníků Armády České republiky, kteří padli při službě v zahraničních operacích. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. (O slovo se hlásí poslanec Luzar.) Ano, prosím máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, že ve vašich úvodních slovech zaznělo rázné a jasné slovo. Tak si představuji odpověď ministra České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Pávek na pana ministra Jana Hamáčka a připraví se pan poslanec František Kopřiva. Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych vás rád touto cestou informoval o tom, že všichni poslanci a senátoři zvolení za Liberecký kraj byli pozváni na schůzku odborovými předáky Policie České republiky v rámci kraje za přítomnosti krajského ředitele Policie ČR. Probírali jsme tam situaci ve sboru a zejména otázku personální, otázku odměňování, motivace, náborů nových rekrutů a podobně. Nakonec jsme se shodli na tom, že určitě nevymyslíme žádné systémové řešení na takové schůzce. Ale padla tam otázka, zda se bude nějak pokračovat nebo navazovat na ideu stravenek pro policisty, protože policisté v těch regionech, na těch obvodních odděleních a na těch služebnách nemají možnost závodního stravování. A zdá se, že v rámci toho motivačního programu by stravenky mohly představovat jakousi formu přilepšení při motivaci zůstávat u toho sboru.

Dostali jsme informaci, že nějaké kroky byly zahájeny už v minulém roce, ale nepřeklopily se do realizace. Tak já bych od vás rád slyšel, jestli se v této záležitosti pokračuje, a pokud ano, tak jaký má vývoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, já vás chci ujistit, že toto téma mám na zřeteli. Když jsem nastupoval na Ministerstvo vnitra, tak jsem si stanovil jednu klíčovou prioritu a tou bylo v rámci vyjednávání o státním rozpočtu zařídit, aby platy policistů,

a nejen policistů, ale i hasičů, stoupaly tak, aby policie i hasiči byli konkurenceschopní na trhu práce. To se mi, myslím, podařilo. Zvládli jsme vyjednat nárůst o osm procent – šest procentních bodů do takzvaného rizikového příplatku, dvě procenta do tarifu. Tím pádem pokládám alespoň v rámci možností toto téma za vyřešené.

Druhou prioritou u policie bylo a stále je, abychom zajistili obnovu vozového parku, protože vím, že policisté dnes jezdí s vozidly, která mají několik set tisíc kilometrů na tachometru, a není možné, abychom v tomto pokračovali. To znamená, snažím se udělat maximum pro to, abychom ten vozový park obnovili.

Stravenky jsou téma číslo tři. Já vím, že je to pro policisty téma důležité, takže to nepokládám za uzavřenou věc. Stále vyjednávám jak s odbory, tak s Policejním prezidiem a snažím se najít způsob, jak tu věc vyřešit. Jenom pro vaši informaci, pokud bychom zavedli stravenky pro policii, tak to znamená náklady ve výši 154 milionů korun ročně. Ty zatím nemáme, nicméně stále je hledáme. Tudíž za sebe říkám, ten problém vnímám, dělám všechno pro to, abychom našli řešení. Zatím ho nemáme, ale to neznamená, že ho nenalezneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máte zájem o doplňující otázku? (Ano.) Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Jenom krátce. Děkuji za tu odpověď. Já tomu rozumím tak, že při přípravě rozpočtu a jeho projednávání ve Sněmovně je tam pořád ještě prostor pro to těch 154 milionů najít. Je to tak?

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Tak samozřejmě, já jako představitel vládní koalice nemohu nikoho k ničemu navádět. Nicméně říkám, že samozřejmě prostor k jednání je. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další vylosovaný je pan poslanec František Kopřiva na paní ministryni Alenu Schillerovou, připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, 18. října udělil Český svaz bojovníků za svobodu medaili panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Jméno pana Ondráčka se skloňuje často v souvislosti s jeho účastí na demonstracích 17. listopadu 1989. Proto jsem byl zaskočen, když jsem ho viděl s medailí s textem Za vlast, za svobodu. Nechci znevažovat současnou práci pana poslance Ondráčka, nicméně myslím, že onoho dne tam byly tisíce jiných lidí, kteří by si tu medaili, to ocenění, zasloužili více.

Samozřejmě, že Ministerstvo financí nerozhoduje o tom, komu tento obskurní spolek jménem Český svaz bojovníků za svobodu medaile uděluje. Nicméně ze závěrečného účtu kapitoly 398 Všeobecné pokladní správy vyplývá, že Český svaz

bojovníků za svobodu dostal v roce 2017 podporu 6 milionů 300 tisíc korun. Dá se to dohledat na stránkách Ministerstva financí.

Kromě toho, že hospodaření Českého svazu bojovníků za svobodu je absolutně netransparentní, provází ho řada kontroverzních kauz. Především výroky a minulost současného předsedy a bývalého důvěrníka Veřejné bezpečnosti Jaroslava Vodičky, na které řada významných členů svazu reagovala odchodem. Hospodaření svazu dokonce před zhruba dvěma lety kritizoval sám bývalý ministr financí Andrej Babiš. Bohužel, nestalo se nic.

Jsem všemi deseti pro, aby se oceňovali lidé, kteří bojovali a bojují za svobodu a demokracii, ale udělování medailí spřáteleným soudruhům za peníze daňových poplatníků opravdové bojovníky podle mě znevažuje. Proto mě zajímá, kdo rozhodl o návrhu na udělení podpory Českého svazu bojovníků za svobodu ze státního rozpočtu 2018 a podle jakého klíče. Je podle vás současný styl vedení a hospodaření Českého svazu bojovníků za svobodu v pořádku? A za třetí, máte v plánu nějak přehodnotit finanční podporu této organizace? (Upozornění na čas.) Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Jelikož paní ministryně není přítomná, na interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský. Není přítomen. Takže další v pořadí je pan poslanec Jiří Valenta. Ten přítomen je. Má interpelaci na pana ministra Petříčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, sice jsem byl v nedávné době na tomto místě ubezpečován předsedou vlády, že se tzv. Benešovy dekrety resp. poválečné dekrety prezidenta republiky rušit u nás v žádném případě nebudou, že se tedy nemáme čím zabývat a že to je pro nás již jednou uzavřená záležitost, ovšem velká část občanů naší země to cítí odlišně. Věci jsou, a to bez ohledu na názory premiéra Babiše, jaksi stále více v nebezpečném pohybu a je dosti smutné, že on to neregistruje. Kupříkladu nejenom že rostou aktivity Sudetoněmeckého landsmanšaftu, jehož akce se sunou stále blíže k území naší republiky, ale začínají se v tomto smyslu probouzet i někteří významní politici. Mohu jmenovat německého ministra vnitra stavebnictví a domoviny Horsta Seehofera, který v srpnu prohlásil, že dokumenty z října 1945 jsou nespravedlivými dekrety, které se neshodují s hodnotami EU.

Osobně vidím v jeho prohlášení obrat postoje o 180 stupňů a na rozdíl od premiéra Babiše obrovské hrozící riziko pro naše občany. Plíživé úsilí o přepis výsledků druhé světové války, návrat nejen spravedlivě odsunutých nepřátel, kolaborantů a zrádců našeho státu a oprávněně zkonfiskovaného majetku k nám nyní přichází od nacionalistické strany AfD, která nyní získala ve volbách do bavorského parlamentu přes 10 % hlasů a 22 mandátů. Ptám se: To skutečně nebude Ministerstvo zahraničí na projevy a pokusy o revizi poválečného vývoje, byť v zemi našeho spojence v NATO, spolučlena EU, jinak také největšího dovozce našich výrobků, nikterak reagovat? Potom bych se musel ptát, komu že vlastně slouží.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A slovo dostává pan ministr zahraničí. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dovolte mi reagovat na vaši interpelaci ve věci nárůstu tenze ohledně rušení tzv. Benešových dekretů.

Dovolte mi nejprve konstatovat, že nárůst tenze ohledně narušení tzv. Benešových dekretů Ministerstvo zahraničí v současné době ve světě nezaznamenalo a nevnímá. Všechny hlavní politické strany se drží Česko-německé deklarace jako základu pro zacházení s minulostními otázkami. Jedinou neznámou je samozřejmě pro nás, a vy jste to i zmínil, Alternativa pro Německo, která je však neznámou i pro německé partnery, pro domácí politické klima v Německu a je svými postoji k EU i k minulostní problematice na parlamentní úrovni osamocena.

Zmínky představitelů AfD ohledně dekretů v rámci předvolební kampaně v Německu, např. před zemskými volbami v Bavorsku či Hesensku, jsou natolik ojedinělé a vytržené z kontextu, že je za negativní tendenci nelze označit. Pozorujeme naopak pozitivní trend v přístupu německých sousedů vůči náhledu na společnou minulost, ať již na spolkové, či zemské úrovni. Během mé první zahraniční cesty do Berlína nebyla otázka Benešových dekretů zmíněna a vůbec tematizována. Ani během posledních setkání předsedy vlády Andreje Babiše s kancléřkou Merkelovou či bavorským předsedou Söderem nebyly minulostní vztahy našich zemí obsahem jednání. Naopak bylo s uspokojením konstatováno, že jsme díky deklaraci našli pro obě strany akceptovatelný způsob, jak zacházet s našimi společnými dějinami.

V současné době se tak soustředíme na aktuální evropské otázky a v oblasti bilaterální především na otázky hospodářské nebo vědeckotechnické spolupráce. Dovolte mi vás ujistit, že v případě, že bychom vnímali, že naši vládní partneři na německé straně budou tematizovat Benešovy dekrety, tak na to budeme řádně reagovat. Nicméně naše Česko-německá deklarace z roku 1997 nám dává velmi silný základ pro to, abychom uzavřeli minulost, věnovali se budoucnosti a abychom křivdy spáchané v minulosti na obou stranách již nevztahovali do našich vzájemných vztahů. V tomto duchu obě strany od té doby postupně důstojně postupují. A k tomu i slouží např. Česko-německé diskusní fórum nebo Česko-německý fond budoucností. To jsou aktivity, které podporují naše vzájemné vztahy, a myslím, že to dokládá to, že naše vztahy jsou velmi, velmi silné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Já jenom na doplnění a velice krátce. Začnu od konce. Co se týče té Česko-německé deklarace, tak tu považuji za zcela nevyváženou, dysbalanční, v neprospěch ČR. A bude určitě třeba se v této souvislosti zabývat válečnými reparacemi ze strany Německa, což samozřejmě učiním. A budu toto projednávat zde na půdě Sněmovny s panem premiérem Babišem.

Co se týče té tenze ke zrušení Benešových dekretů, tak nevím, jestli třeba registrujete vyjádření předsedy maďarského parlamentu nebo ministerského předsedy Maďarska Orbána, který jako vyloženě explicitně na evropské půdě toto označil za nepřípustné a něco podobného přesně ve smyslu jako pan Seehofer. I když si tedy pana Orbána na druhé straně, co se týče migrační politiky jeho země, vážím. Ale v tomto případě on také nemá pravdu. A takových politiků by bylo více. Takže jako byl bych docela rád, aby vaše ministerstvo, váš úřad, začaly trošku více registrovat tyhlety tlaky (upozornění na čas), protože nejenom v Bavorsku mám plno známých a vím, že to je trošku jinak.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr odpoví. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Já bych ještě doplnil, že např. pan ministr vnitra Seehofer ta slova, která mu přičítáte, v takovém znění úplně nepronesl. Sice se účastnil diskuse, nicméně on sám se k minulostním otázkám vyjadřoval v souladu s tím, jak jsou nastaveny naše vzájemné vztahy.

Co se týče Česko-německé deklarace, já ji považuji za vyvážený základ pro naše vztahy. A je také zřejmé, že naše vztahy se za posledních dvacet let od jejího podepsání dostaly na zcela novou úroveň.

V případě Maďarska věřím, že pan premiér při návštěvě pana premiéra Orbána může to téma nadnést. Je to také možná otázka na naše kolegy z ANO, aby si toto vyjasnili. A já věřím, že i s našimi přáteli na Slovensku tato vyjádření, já jsem o tom hovořil i s panem ministrem Lajčákem, vnímáme velmi negativně, a je to pro mě téma na jednání s našimi maďarskými partnery, kde můžeme vnímat některé jiné oblasti spolupráce jako pozitivní. Nicméně já jsem připraven se bavit s Maďary velmi otevřeně o řadě dalších otázek. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Martin Baxa na pana ministra Miroslava Tomana. Připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážené členky, vážení členové vlády. Moje interpelace směřuje na nepřítomného ministra zemědělství pana Tomana. Týká se tématu, které je s rezortem zemědělství spojeno, řekněme, okrajověji, ale pro oblast památkové péče je velmi důležité.

Moje interpelace směřuje k tomu, zda pan ministr Toman opravdu rozhodl o zrušení speciálního dotačního programu na památky v oblasti památkové péče, který byl před několika lety zaveden na Ministerstvu zemědělství, naposledy ve výši 500 mil. korun, a znamenal velice nejenom vítaný, ale zásadní příspěvek k péči o památkové dědictví ve venkovských oblastech České republiky. Byl to dotační program, který umožňoval získávat dotace i na památkově hodnotné stavby, které ještě nejsou prohlášeny kulturními památkami a které tvoří nedílnou součást naší venkovské krajiny, jako jsou např. kapličky, křížky a tak podobně.

Já jsem se z médií dozvěděl o tom, že koncem srpna letošního roku údajně pan ministr Toman měl rozhodnout o tom, že tento dotační program bude na Ministerstvu zemědělství bez náhrady zrušen, a není obsažen ani v návrhu rozpočtu ministerstva na příští rok na základě nějaké jenom obecné teze o tom, že by mělo tento program převzít buď Ministerstvo kultury, nebo Ministerstvo pro místní rozvoj. Nicméně návrh rozpočtu Ministerstva kultury nepočítá s navýšením, které by kompenzovalo tuto ztrátu, a rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj také ne.

Takže můj dotaz směřuje k panu ministrovi a věřím, že dostanu písemnou odpověď, zda opravdu tento program zrušil, a pokud ano, z jakého důvodu. Moje apelace je taková, aby pan ministr zvážil to, aby tento program byl zachován, protože bez něj v oblasti památkové péče to bude špatné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, bude odpovězeno písemně. Než udělím slovo dalšímu v pořadí, přečtu omluvu pana poslance Richtera z dnešního jednání od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já se obracím se svým dotazem na paní ministryni průmyslu a obchodu Martu Novákovou, která není přítomna. Poprosil bych pak o písemnou odpověď.

Otázka, zdali dostavět Temelín, nebo Dukovany tady již delší dobu je. Já nezastírám, že jsem pro dostavbu Temelína. Z mnoha důvodů je to podle mého názoru vhodnější varianta. Ale ať to bude tak či onak, tak řešíme stále otázku, kdo bude budoucím dodavatelem. Ve hře je šest dodavatelů ze západního světa, ale také z Ruska. Projevily zájem společnosti z Ruska, Koreje, Číny, Spojených států, Francie a Japonska. Jednu z nejlepších referencí mají jižní Korejci, kteří nedávno včas za dohodnuté peníze a v požadovaných parametrech předali ke spuštění blok v Abú Dhabí.

Moje otázka na paní ministryni zní, zdali může zaručit, že dojde k férové soutěži, a zda bude bezpečnostní hledisko také jedním z kritérií při výběru dodavatele. Moje otázky nejsou neopodstatněné. V Maďarsku byl totiž nesoutěžním způsobem vybrán jako dodavatel ruský Rosatom, a to může mít nějaké další geopolitické dopady.

Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně není přítomna, bude odpovězeno na interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Radek Rozvoral na pana ministra Jana Hamáčka. Připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane ministře, dovolte mi, abych vám položil pár otázek od občana České republiky, který mě o to požádal.

Cituji: "Úvodem bych chtěl předeslat, že já coby občan České republiky, platící daně, a tudíž přispěvatel na vaše platy, stejně jako mnoho dalších spoluobčanů jsem zklamán a zahanben vaším jednáním jak na domácí úrovni, tak na mezinárodní. Na řádcích níže bych vám rád položil několik dotazů, a to proto, že rozhodujete o nás, obyčejných občanech, a byl bych rád, kdyby vaše odpovědi byly jasné a bez vytáček či vykrucování.

Vážený pane ministře Hamáčku, nemyslíte si, že jdete trochu přes čáru s osočováním obyčejných lidí, kteří ctí lásku k vlasti, rodné zemi, rodině a tradicím a nazýváte je xenofoby, rasisty, fašisty nebo pravicovými radikály? Tím nemyslím konkrétně vás, pane ministře, ale vaši ČSSD. Jenže oni se s vámi vezou i ostatní, ať už jde o KDU-ČSL, nebo TOP 09, či STAN, nebo Piráty. Vážení, uvědomte si, že tito lidé, a já patřím k nim, mají k této zemi vztah. Cítíme se s ní být spojeni a nevzdáme se jí. Hodnoty jako vlast, rodina, národní tradice, to jsou hodnoty, o které se musí bojovat a které se musí chránit a udržovat. Nikoli pomatené hodnoty pseudohumanity, multikulturalismu či vysávání peněz ze sousedních států. Tím, že nás kvůli vyznávání těchto pravých hodnot nazýváte fašisty, xenofoby, rasisty a podobně, nás urážíte."

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, no, pan poslanec si do jisté míry odpověděl sám, protože řekl, že já jsem nic takového osobně nikdy neřekl, a odkázal na nějaké vyjádření mé politické strany.

Já chci říci, že já si vážím občanů České republiky, vážím si těch, kteří se pokládají za vlastence. Já sám jsem členem Československé obce legionářské, která drží tradice první republiky a těch, kteří bojovali a umírali za to, abychom my mohli mít svůj samostatný stát a mohli jsme žít v míru a bezpečí. Takže já bych rozhodně nikoho nechtěl nálepkovat. Pokud pan poslanec snad myslel to, že Ministerstvo jako mnou řízený resort používá při své činnosti pojem extremismus, tak my vycházíme z definice tohoto pojmu a ta definice vznikla po široké debatě resortu a akademických odborníků. Byla poprvé zveřejněna ve zprávě o extremismu v roce 2002.

Pojmem extremismus jsou označovány ideologické postoje, které vybočují z ústavních zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, tak jak jsou definovány v našem ústavním pořádku. A my jako extremistické hodnotíme postoje a aktivity, které působí destruktivně a snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým, totalitním nebo autoritářským, diktaturou či anarchií.

Takže možná to směřovalo na činnost Ministerstva vnitra a možná na tu zprávu o extremismu, která je stále projednávána v rámci resortu a Bezpečnostní rady státu. Ale já chci říci, že se mi těžko odpovídá na dotaz, který není přímo cílen na mě či nepoužívá mnou pronesené výroky a do jisté míry abstraktně se odvolává na stanovisko někoho jiného. Já znovu říkám, já si vážím všech těch, kteří jsou vlastenci, kteří si váží České republiky. A je potřeba vždy připomínat oběti a úsilí těch, kteří stáli u zrodu naší demokratické státnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máte zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za odpověď, pane ministře.

Dále se ten samý občan ptá: "Chtěl bych se vás zeptat, zdali se cítíte kompetentní jako celá strana ČSSD k tomu být účastníky ve vládě vzhledem k vašemu programu, a tím myslím hlavně dlouhodobý program ČSSD, ve kterém jsou uvedeny body jako globalizace, multikulturalismus, imigrace, podpora myšlenek nového světového řádu a multietnicita národa. Tato fakta jsou dohledatelná ve vašem dlouhodobém programu na vašich webových stránkách.

Děkuji, že jste věnoval těmto řádkům pozornost, a doufám, že nám, občanům České republiky, na ně odpovíte. S přátelským pozdravem Michal Maršík."

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď? Ano.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Pane poslanče, sociální demokracie po dlouhé diskusi a po dlouhém vyjednávání vstoupila do vlády menšinové s hnutím ANO také proto, aby tady nevznikla vláda, která bude závislá na hlasech SPD. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za odpověď. Dalším v pořadí je pan poslanec Jan Skopeček a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Pan poslanec Jan Skopeček není přítomen, takže dám slovo paní poslankyni Věře Kovářové, která má interpelaci na paní ministryni Alenu Schillerovou, která není přítomna v jednacím sále. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, opět jsem se znepokojením zaregistrovala článek poukazující na hospodaření s majetkem, který spravuje Lesní správa Lány spadající pod Kancelář prezidenta republiky.

Není to poprvé, není to naposledy, kdy se o hospodaření v rámci Kanceláře prezidenta republiky objevují zásadní pochybnosti. Připomínám třeba nedávnou

reportáž v pořadu Reportéři ČT. Z té vyplývá podezření, že si z hradního rozpočtu a správy Hradu doslova udělali kasičku lidé kolem prezidenta Zemana. Ostatně sám pan premiér před časem prohlásil – cituji: Mynář a Nejedlý dělají byznys na hlavu státu a ředitel Lesní správy Lány je nepochybně Mynářův člověk.

Nejnovější kauza se týká podivných zakázek, resp. prodejů pro firmu, která je spolu s ředitelem Lesní správy obviněna v kauze revitalizace břehů vodní nádrže Klíčava. V tomto případě se jedná o prodej 17 tisíc kubíků vytěženého kamene v lánské oboře za více než poloviční cenu běžné ceny. Ano, víc než polovinu běžné ceny.

Vážená paní ministryně, tato zjištění považuji za velmi závažná. Jaké kroky hodláte z vaší pozice učinit? Připomínám jen, že Ministerstvo financí je ústředním orgánem správy pro hospodaření s majetkem státu a jako takové by mělo konat. Nebo budeme čekat na to, až pan Mynář, velmi zdatný obchodník, začne postupně rozprodávat lánský zámek? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož paní ministryně není přítomna, bude odpovězeno na interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Tomáš Vymazal s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, konopí je českým pacientům stále ekonomicky nedostupné a nepředepisuje ho dostatek lékařů. Chtěl bych se vás tedy zeptat na následující.

Za prvé, jak dopadlo mezivládní jednání mezi Českou republikou a Izraelem o školení českých lékařů? V odpovědi na mou minulou interpelaci jste mi sdělil, že lze očekávat proškolení patnácti českých lékařů. Podle našich informací dohodl s izraelskou vládou bývalý koordinátor Jindřich Vobořil proškolení těchto patnácti lékařů spolu s německými již na jaře. Vše však bylo nakonec v rukách úředníků Ministerstva zdravotnictví a někde se celý proces zastavil. Rádi bychom znali důvody tohoto zdržování. Jaké konkrétní kroky hodláte pro vzdělání lékařů podniknout nyní?

Za druhé, konopné léčivé přípravky stále nejsou ani částečně hrazeny ze zdravotního pojištění, a to i když jsou dle vyhlášky v režimu individuálních úhrad. V praxi se tak ani nejtěžší pacienti k této látce nedostanou s odkazem, že ještě existují jiné léky, které jsou pro organismus ovšem často náročnější. Většinou jde o syntetické opioidy.

Pokud chybí klinické studie, neměla by je pro potřeby zrodu funkčního systému léčebného konopí v České republice zaplatit a dodat Všeobecná zdravotní pojišťovna? Řekněme si na rovinu, že již existují důkazy, že účinky konopí třeba u závažných forem roztroušené sklerózy jsou velice slibné. Proč není stát aktivní a nedopřeje těmto pacientům úlevu, když tradiční léčba tak často selhává?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za ty dotazy ke konopí. Musím říct, že konopí léčebnému se věnuji poměrně intenzivně. On ten příběh je už dlouholetý, ono to tady bylo ostatně již zmíněno. Budu postupovat po jednotlivých bodech, doufám, že na nic nezapomenu.

Pokud jde o Izrael, tato jednání pokračují, ale jsou komplikovaná tím, že došlo k personální obměně na Ministerstvu zdravotnictví, kdy to řešila paní Vedralová, která je nyní na Úřadu vlády. Tím, jak ona odešla relativně nedávno, je tam třeba, aby noví nástupci opět ty vztahy obnovili. Ale pokud mám informace, tak komunikace pokračuje.

My jako Ministerstvo zdravotnictví nyní zintenzivňujeme školení prostřednictvím českých lékařů, kteří mají z této oblasti zkušenosti, kteří preskribují již konopí, a to na Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, IPVZ, což je přímo řízená organizace Ministerstva zdravotnictví, která se zabývá vzděláváním lékařů obecně. A mj. tedy je tam kurz právě týkající se léčebného konopí. Tam toto školení probíhá právě prostřednictvím českých lékařů, kteří již konopí předepisují.

Co se týče úhrady ze zdravotního pojištění, o té nerozhoduje ministerstvo, ale Státní ústav pro kontrolu léčiv, který je v této věci vázán zákonem a podmínkami, které zákon stanoví. Je třeba říci, že SÚKL, a já jsem to i opakovaně říkal několika lidem, kteří se tím zabývají a kteří měli podobnou kritiku, skutečně dosud nedostal jasné podklady, řekněme jasné klinické studie, které by prokázaly účinnost a klinickou nákladovou efektivitu léčebného konopí, tak aby mohla být přiznána úhrada. V tomto směru konopí není nic odlišného od běžných léků.

A skutečně, když se podíváte na zákon, jak je nastaven, tak SÚKL musí vést správní řízení, v rámci kterého skutečně musí být předloženy klinické studie, musí být předloženy důkazy o účinnosti toho léčivého přípravku včetně léčebného konopí a doposud nikdo toto nepředložil. Zkrátka tady pravděpodobně ty studie nebyly zatím provedeny, byť tu byly různé snahy. Podle mých informací dokonce teď snad nějaké probíhají, ale zkrátka nejsou ještě pohromadě a SÚKL v tomto směru tedy nedisponuje těmito dokumenty, tak aby prokazatelně bylo doloženo, že konopí je účinné a nákladově efektivní, tak jak vyžaduje zákon, a jde tedy o účinnou terapeutickou intervenci. Musí to být založeno na evidence-based medicine, tzn. skutečně na postupech založených na důkazech. A tady zatím tedy tyto dokumenty chybí. To je velmi složitá debata. Je pravdou, jak říkám, dnes je snad situace taková, že někde ty klinické studie snad byly zahájeny, ale asi to bude ještě nějaký čas trvat, než budou dokončeny a budou moci být použity v rámci ono správního řízení. My nemůžeme určitě hradit něco, kde účinek není prokázán na bázi klinických studií. V tomto směru bohužel tomu tak není.

My diskutujeme o nějakých možnostech dostupnějšího konopí, o možnostech udělování licencí například i pro samopěstování konopí čistě pro léčebné účely u definovaných skupin pacientů, kteří by na bázi toho, že to skutečně doporučí lékař,

nebo možná by tam byla nějaká revize, tak by dostali určitou individuální licenci třeba na omezený počet rostlin. Ale je třeba říci, že to je velmi složitá debata, protože na druhou stranu je tady argumentováno mezinárodním právem, mezinárodními úmluvami. Dokonce i Kanada, která je dnes velmi často zmiňována v médiích, která v zásadě rozvolnila pěstování konopí, tak je třeba říci, že je upozorňována na to, že porušuje mezinárodní smlouvy. Takže tam to mezinárodní právo je v tomto směru jednoznačné, že není možné samopěstovat konopí, že to musí vždy fungovat pod nějakou garancí státu. (Předsedající: Čas.) Ale diskutujeme o tom.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Moc děkuji za odpověď. Já právě vidím rozdíl mezi klasickými léčivy a konopím v tom, že konopí není nějaká chemická látka, kterou si někdo 20 let vyvíjel, patentoval a je potřeba ji důkladně prozkoumat. My víme, že konopí v určitých složeních funguje, a já se proto fakt ptám, proč tedy nezadáme studie vypracovat VZP.

A když už jste načal otázku samopěstování, tak se chci zeptat, když dnes víme, že v ČR je přes 800 tisíc lidí, kteří každý rok použijí konopí za nějakým léčebným účelem, chcete opravdu tu možnost samopěstování umožňovat jenom těm velice přesně definovaným skupinám pacientů? Není namístě umožnit to všem? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr odpoví. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. K té první oblasti klinických studií, tam to bohužel tak nefunguje. Není možné, aby si VZP zadala vypracování klinické studie, to není běžné u žádných jiných léčivých přípravků. A byť samozřejmě vám přijde, že léčebné konopí je jiné, tak z pohledu zákona je to standardní léčivý přípravek jako kterýkoli jiný, byť samozřejmě má jiné složení jiného charakteru, ale vždy musí zkrátka tu účinnost prokázat. A funguje to standardně tak, že se to prokazuje na nějaké kohortě pacientů, jsou tam nějaké základní postupy, a vždy to funguje v rámci nějakého zdravotnického zařízení apod. Ale není možné, aby VZP si zadala vypracování klinické studie, protože to jí nepřísluší. VZP pouze pak hradí určitý lék i léčebné konopí, pokud úhradu přizná Státní ústav pro kontrolu léčiv.

Tady to je spíš nějaká výzva, a jak říkám, podle mých informací už to snad někam směřuje, pro ty, kteří se věnují této oblasti, kteří se věnují preskripci léčebného konopí, aby zkrátka tyto studie provedli a mohly být pak na Státní ústav pro kontrolu léčiv předloženy.

Pokud jde o to samopěstování, my se bojíme, obáváme se skutečně toho to rozvolnit nějak výrazně, protože na druhou stranu jsou tady prostě názory takové, že by mohlo dojít k obchodování s tím léčebným konopím, že by skutečně mohlo dojít

k nějakému výraznějšímu rozvoji možná i drogového trhu a podobně, takže tady ten názor třeba Národní protidrogové centrály je velmi striktní. (Upozornění na čas.) My se bavíme o možnosti právě těch individuálních licencí pro definované skupiny pacientů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Ondřej Profant na pana ministra Jana Kněžínka. Připraví se pan poslanec Ondřej Polanský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré odpoledne. Vážený pane ministře, v rámci příprav, kdy jsem chtěl pomoct se zjednodušením podnikatelského prostředí, jsem narazil na stanovisko vašeho ministerstva. A to stanovisko de facto popírá platnost a aplikovatelnost české legislativy. Konkrétně je zpochybněno evropské nařízení eIDAS, které je rozporováno ve stanovisku vašeho ministerstva k přípravě jedné směrnice Evropské unie, což mi přijde zcela absurdní. Toto stanovisko jsem vám již posílal, čili nebudu přesně citovat.

Nicméně chci se zeptat: Komunikují vaši úředníci s dalšími ministerstvy? Co na tento postup říká Ministerstvo vnitra, které se tady snaží připravit kvalitní eGovernment, pracuje na tom, a vy pak ve svých stanoviscích píšete, že to je vlastně nepoužitelné, to nebudeme používat? Tím chcete snad zpochybnit jejich práci? Popřípadě pokud je v legislativě opravdu nějaký problém, což nepopírám, že může být, tak nebylo by lepší zvláště od vašeho ministerstva, kdyby se takovou legislativu snažilo opravit, a nikoliv ignorovalo to, že je problematická?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane poslanče Profante, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ten problém je prozaický. Ta rámcová pozice, na kterou vy se ptáte a ve které je uvedena ona věta, že v České republice tak jako v některých jiných ostatních členských státech prozatím není zavedena elektronická identifikace, je v záhlaví datována datem 6. června 2018, to znamená, ta elektronická identifikace, kterou bychom potřebovali a o které se v tom dokumentu ze 6. června 2018 píše, vyplynula až z právní úpravy, která je účinná od 1. července 2018. Jinými slovy, ono je tam právě použito to kouzelné slůvko prozatím. To prozatím platilo v době, kdy ten dokument vznikal, nicméně posléze v důsledku pouhého plynutí času došlo k tomu, že se tedy změnila právní úprava, nabyl účinnosti zákon o elektronické identifikaci. A samozřejmě dnes již by se ten text psal pravděpodobně, nebo téměř jistě jinak.

K vaší otázce, jestli komunikujeme s Ministerstvem vnitra, tak ta je samozřejmě kladná. Dokonce i příprava této rámcové pozice stejně jako jiných rámcových pozic a na ně navazujících dokumentů prochází připomínkováním v souladu s příslušnou směrnicí pro přípravu dokumentů souvisejících s členstvím v Evropské unii. A i tento dokument byl právě proto, že se týká elektronizace, velmi detailně diskutován

s Ministerstvem vnitra. A podstata té připomínky, proč je vůbec tahleta zmínka obsažena v tom dokumentu, ta je o něčem jiném. Jedná se o směrnici, která má zavádět digitální nástroje v právu obchodních společností. A nejde o nic jiného, než aby bylo možné založit online kapitálovou obchodní společnost, nebo i společnost akciovou, nebo s ručením omezeným, což v zásadě zrovna v České republice, tady jsme, byť neplatí to v řadě věcí, ale tady jsme poměrně průkopničtí, neboť právě zakládání těchto obchodních společností prostřednictvím notářského zápisu je vzorem i pro některé ostatní členské státy.

To znamená, ta obava naštěstí směřovala k tomu, aby všechny ostatní členské státy měly zavedeny nástroj, který vyloučí podvody při zakládání obchodních společností, popř. při změnách při zápisech do obchodních rejstříků, které se těch obchodních společností týkají, a to samozřejmě vyžaduje, aby ta směrnice byla jednoznačná a jednoznačně stanovila předpoklady pro to, jak se bude identifikovat. U nás to samozřejmě bude v souladu s nařízením eIDAS, resp. se zákonem o elektronické identifikaci, a tím nástrojem bude typicky občanský průkaz s elektronickým čipem.

Jinak pokud jde o to slovo prozatím, tak ono samozřejmě má i další význam. To, že 1. 7. nabyl účinnosti ten zákon, neznamená, že od 1. 7. mají všichni občanku s tím elektronickým čipem. Já jsem se ještě teď díval na svůj občanský průkaz, ten tedy elektronický čip nemá a je platný do roku 2026. Takže on ten náběh bude samozřejmě postupný.

Ale když se vrátím k podstatě vaší otázky, jde jenom o to, že ten dokument vznikl v červnu a ta úprava je z července.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Pane ministře, nicméně proto máme nějaký legislativní plán, proto schvalujeme velmi často zákony s jinou účinností, než je schválení, protože samozřejmě počítáme s nějakým dlouhodobým horizontem, zvláště pak u evropské legislativy. Takže my se bavíme o tom, že třeba přibližně šest let už víme, že prostě eIDAS bude platný, víme jeho přibližnou podobu, která se trošku ještě kodifikovala, ale prostě rámcový směr už byl jasný. Bavíme se o tom, že vaše ministerstvo posílalo pozici k návrhu evropské směrnice, která nejdřív bude účinná třeba za pět let, což i odpovídá na to, jak ti občané se budou identifikovat. Navíc nařízení eIDAS nemluví pouze o občanských průkazech, ale mluví i o dalších formách autentizace, autorizace (upozornění na čas), protože třeba v českém prostředí se mluví i o datových schránkách a podobně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr má zájem o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Zareaguji na to velmi stručně. Ono je to spíš opravdu na dvojku ze slohu toho, kdo psal tady ten nelegislativní rámcový dokument. To vůbec nesouvisí s legislativou. Tady neexistuje žádná legislativa Ministerstva spravedlnosti, která by představovala jakoukoli překážku pro aplikaci toho zákona o elektronické identifikaci. A žádná taková úprava ani v budoucnu nebude prosazována. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Ondřej Polanský, připraví se pan poslanec Petr Pávek. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám za slovo. Dovolte, abych nejprve vyjádřil politování nad tím, že se pan ministr dopravy po zveřejnění okruhů k ústním interpelacím omluvil z jednání.

Vážený pane ministře, adresoval jsem vám už dvě písemné interpelace, ve kterých jsem vás žádal o konkrétní kroky, které ukončí provozování nelegálních billboardů. Odpověděl jste mi, že počet nelegálních billboardů nedokážete vypočítat, a uvedl jste několik stran argumentů, proč ministerstvo nemůže konat. Dnes jsem na tiskové konferenci představil přehled asi 150 nelegálních billboardů podél dálnice D1 mezi Prahou a Brnem, na kterých se jejich provozovatelé obohatili od 1. 9. 2017, tedy od chvíle, kdy zákaz vešel v platnost, odhadem o 40 milionů korun, a to podle mého názoru v rozporu se zákonem. Vyzývám vás proto k podání žaloby na tyto provozovatele z důvodu nedovoleného obohacení. Navíc dodávám, že jsem zaznamenal instalaci nových nelegálních reklamních zařízení na mostech zbudovaných po roce 2016, k čemuž nejspíš musela být vydána příslušná povolení, což jasně odporuje zákonu.

Dovolte mi se proto vás otázat:

1. Podáte žalobu na provozovatele nelegálních reklamních zařízení z důvodu nedovoleného obohacení?

2. Bylo vydáno povolení k instalaci reklamního zařízení na mostu u obce Ostředek s označením D1-039? Pokud ano, kdo tak učinil? Kdo poté povolil uzavření dálnice, aby bylo umožněno navrtání mostní konstrukce zespodu?

3. Zde vám předkládám seznam 150 nalezených, pravděpodobně nelegálních billboardů a prosím vás, abyste se k nim jednotlivě vyjádřil, zda je podle Ministerstva dopravy billboard umístěn v souladu se zákonem, či nikoliv.

4. Jelikož pirátská strana zmapovala nelegální reklamní zařízení na dálnici D1, tak nepochybně i vy dokážete se svým aparátem lidí zmapovat nelegální billboardy na ostatních komunikacích. (Upozornění na čas.) Kdy mohu očekávat, že tak učiníte?

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, jeho odpověď na tuto interpelaci bude provedena písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Pávek na paní ministryni Janu Maláčovou a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, já bych vám rád přečetl jeden z mnoha dopisů, který jsem obdržel a který mě zaujal svou tristností.

"Můj otec byl v loňském roce vážně nemocný a po půlročním pobytu v nemocnici se nám podařilo si ho vzít domů do domácí péče. Domů přišel s tracheostomickou kanylou a PEGem s velmi omezenou možností pohybu. Se štěstím se nám podařilo sehnat paní, která o něj denně pečovala střídavě se mnou. Požádala jsem jeho jménem o příspěvek na péči. Tuto žádost jsem podala v červenci 2017. Do dnešního dne není vyřízena. Opakovaně jsem úřad telefonicky kontaktovala, ale vždy mi bylo jen řečeno, že žádostí je mnoho a máme čekat dál. Také vám připadá absurdní, že na vyřízení jedné sociální dávky budeme zanedlouho čekat rok? S pozdravem..."

Paní ministryně, já se vás chci zeptat, jestli o tom máte povědomí, o tomto zdlouhavém vyřizování žádostí. Chci se vás zeptat, jestli v této věci budete konat z úrovně ministryně směrem dovnitř do úřadu, do ministerstva, nebo jestli byste upřednostnila třeba možnost iniciace změn souvisejících zákonů tady ze Sněmovny tak, aby maximální lhůty pro vyřízení žádostí byly stanoveny zákonem. Děkuji vám za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než dám slovo paní ministryni Maláčové, přečtu omluvu. Pan poslanec Ferjenčík se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, vážené paní poslankyně. Vážený pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, pevně doufám, že váš dotaz, zda o těchto věcech mám povědomí, nebyl myšlen vážně.

Řízení o příspěvek na péči včetně lhůt upravuje správní řád společně se zvláštními právními předpisy, tj. zákonem o sociálních službách a zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Zákonné lhůty činí celkem 105 dní.

MPSV si je vědomo problémů lhůt při posuzování zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou. Danou situací se intenzivně zabývá. Hledáme všechny způsoby řešení. Víte, že Česká správa již v únoru tohoto roku přistoupila k mimořádným opatřením, která měla maximálně snížit počet nedodělků. Využila jsem možnost výpomoci mezi pracovišti, mimořádné odměny pro kmenové lékaře při zpracování posudků nad normu i smluvními lékaři. Koncem června se podařilo na první instanci stabilizovat stav. K 22. říjnu tohoto roku neeviduje ČSSZ žádný posudek v řízení o příspěvek na péči po lhůtě.

Hlavními faktory, které mají dopad na lhůty ve zpracování posudků, je nepříznivá personální situace lékařů posudkové služby, která spočívá v nedostatku lékařů

v České republice jako takové. Ten se sekundárně odráží v dlouhodobé značné neobsazenosti systemizovaných lékařských míst v resortu práce a sociálních věcí. S tím pak souvisí i vysoké pracovní zatížení posudkových lékařů, což má dopad i na dodržení zákonných lhůt pro vypracování posudků. Tyto personální problémy jsou v současné době zvýrazněny i stanovením věkové hranice 70 let v zákoně o státní službě. Navíc ke dni 31. 12. 2018 končí lékařům lékařské posudkové služby výjimka z této věkové hranice stanovená v § 195a zákona o státní službě, která se týká zhruba sta posudkových lékařů. Vyvstává tak reálné riziko, že od roku 2019 budou chybět potřebné kapacity posudkových lékařů, a budou tudíž ohroženy nároky pojištěnců a osob se zdravotním postižením. Proto je nezbytné na tuto situaci reagovat.

Chtěla bych upozornit, že jedna z prvních novel, které jsem předkládala dva týdny po svém jmenování do úřadu, bylo právě předložení návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 263. Návrh obsahuje dvě základní opatření ke stabilizaci lékařské posudkové služby. Navrhuje se převod lékařů z režimu zákona o státní službě do režimu zákoníku práce, tak abychom mohli využívat i lékaře starší 70 let – upozorňuji ještě jednou, 70 let. Tím by byl odstraněn věkový limit a zajištěno pružnější sjednávání pracovněprávních vztahů. Dále se navrhuje převod některých kompetencí, tj. posuzování zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení v oblasti nepojistných sociálních dávek, z posudkových komisí MPSV na Českou správu. Vzhledem k tomu, že by se i v odvolacím řízení posuzovalo monokraticky a využilo by se synergických efektů ČSSZ, zkrátila by se lhůta pro vydání posudku i v odvolací agendě. Aktuálně je sněmovní tisk projednáván v Poslanecké sněmovně a pevně doufám, že se jej podaří schválit do konce roku, tak abychom tuto krizovou situaci v lékařské posudkové službě vyřešili.

Délka řízení o příspěvek na péči je ovlivněna také tím, že se posuzuje řada skutečností sociální a zdravotní situace osoby, což vyžaduje součinnost více subjektů včetně poskytovatelů zdravotních služeb. Co nejkratší doba řízení, to je doba mezi podáním žádosti a přiznáním nebo nepřiznáním příspěvku na péči, je snahou celého resortu. MPSV připravuje změnu zákona o sociálních službách, která bude předložena v první polovině příštího roku. U příspěvku na péči bude pozornost věnována právě oblasti řízení. Smyslem úpravy bude racionalizace, zjednodušení některých procesních kroků v případě stanovení lhůt, ve kterých budou muset být určité úkony provedeny. Změna by měla zasáhnout i oblast sociálního šetření. Věříme, že zpřesnění pravidel sběru informací o schopnosti samostatného života té dané osoby v přirozeném sociálním prostředí je jedním z vhodných opatření.

Věřte mi, že tyto dopisy také dostávám. Dostávám jich několik desítek týdně. A jsem si té kritické situace vědoma. Takže toto za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní ministryně. Je zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já tedy mám dvě doplňující otázky. Ta první je, to znamená, jestliže tato paní, která iniciativně vezme svého tatínka z nemocnice ve

stavu, který vyžaduje dokonce i zdravotnickou péči, což je podle mě žádoucí stav, aby ti lidé nezůstávali v nemocnicích, nebyli k tíži tomu systému, protože ten pobyt je tam nesrovnatelně dražší, že čekala rok na schválení příspěvku na péči proto, že to leželo někde u posudkového lékaře, kterých je málo. Já jsem si některých systémových problémů vědom, o kterých mluvíte. Ale zdá se mi, že to nebude asi jenom to čekání na posudkového lékaře, že tam možná hrozí i skutečně prodlení v rámci toho administrativního procesu v rámci MPSV, resp. správy sociálního zabezpečení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ano, jak jste zmiňoval. Problém není pouze v nedostatku lékařů, kteří nechtějí... nebo vlastně máme problém s tím, že máme obecně problém s lékaři. A pak samozřejmě specificky v lékařské posudkové službě. Proto vláda v minulosti právě zareagovala akčním plánem na to, aby do budoucna zde bylo více lékařů. Tuším, že to číslo bylo 2 000 studentů ročně složí přijímačky na vysoké školy. Nicméně i přesto, že uspějí, tak nejsou přijímáni ke studiu. Je to ale věc, která bude vyřešena v řádu deseti let, protože tam je ta doba studia plus atestace atd. A nicméně ten výsledek není jistý na konci. Ale kromě té absence, a nevím teď, jestli jste zmiňoval kde, ve kterém regionu ta paní, které se to týká, žije, tak jen průměrně máme obsazenost lékařů posudkové služby na celkem 40 %. Ale přiznávám, a sama jsem to zmínila, že problém je taky v té oblasti sociálního šetření. Tam právě budeme reagovat novelou stoosmičky a pevně doufám, že se celý ten proces zrychlí a zefektivní.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Adama Vojtěcha a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, velmi mě znepokojila zpráva zveřejněná Českou televizí, která reflektuje výsledky průzkumu Vysoké školy ekonomické napříč zdravotními pojišťovnami. Hlavním kamenem úrazu jsou finanční rezervy zdravotních pojišťoven, které jsou, zdá se, jedním slovem bídné, jakkoliv mají zůstat letos v mírném přebytku. Pojišťovny nejsou absolutně připravené na období výraznějšího ekonomického poklesu, kdy u těch nejlépe si stojících pojišťoven vydrží rezervy maximálně 30 dnů. Takovou nepřipravenost zdravotních pojišťoven nepovažuji za velmi dobrou vizitku, spíše to považuji za potenciální průšvih.

Vážený pane ministře, jaké kroky se chystáte udělat pro zajištění připravenosti zdravotních pojišťoven na horší ekonomické časy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k této interpelaci. Já jsem samozřejmě tu zmiňovanou analýzu VŠE viděl, četl jsem ji. Je třeba říci, že ta analýza při vší úctě k jejím autorům nepřináší úplně nic zásadně nového. Ona vychází z materiálů, které jsou zpracovávány Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem financí, které ostatně chodí i do Sněmovny, protože Sněmovna schvaluje zdravotněpojistné plány zdravotních pojišťoven a i výroční zprávy zdravotních pojišťoven, takže tam všechna ta data jsou každý rok. A i na pořadu této schůze jsou zdravotněpojistné plány. Vychází z určitých dat, která se právě týkaly hodnocení zdravotněpojistných plánů na rok 2018.

My jako Ministerstvo zdravotnictví s Ministerstvem financí jakožto dvě instituce, které kontrolují hospodaření zdravotních pojišťoven, se snažíme sledovat ty rezervy. Už když jsem pracoval já osobně na Ministerstvu financí, tak jsme s tím začali. Snažíme se dělat určité modelové testy, které modelují určité výkyvy v ekonomice, kdyby přišla krize atd. Je pravdou, a to je třeba objektivně říci, že ty rezervy se v posledních dvou letech zvyšují postupně. V minulém roce systém skončil v přebytku 9,5 mld. korun a v tomto roce to bude podobné. Ono je to dáno tím, že výběr pojistného na veřejné zdravotní pojištění je velmi dobrý, ekonomika roste, máme nejnižší nezaměstnanost. To všechno způsobuje, že je samozřejmě nadvýběr. A tím mým cílem bezesporu je, aby se ty rezervy zvyšovaly, aby se nerozpouštěly do spotřeby.

Možná že jste zaznamenala, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, tu debatu i s odbory, kdy jsme vedli poměrně velkou debatu o odměňování na příští rok. Odbory právě tlačily trochu na to, aby se rezervy rozpustily trošku více do té spotřeby, což chápu z jejich pohledu, ale já jsem jasně řekl, že rezervy my chceme tvořit a chceme, aby se navyšovaly. My to sledujeme postupně. A ony se navyšují objektivně, byť nejsou stále v tom předkrizovém období, to byl někdy rok 2009, když přišla ekonomická krize, ale navyšují se. My je nemáme v úmyslu rozpouštět, my je máme v úmyslu zvyšovat v rámci právě stability systému veřejného zdravotního pojištění na tzv. horší časy, pokud by došlo třeba k nějakému zpomalení ekonomiky. Chceme tak předejít negativním scénářům, které by právě z toho hrozily.

Takže moje odpověď je taková, že určitě sledujeme rezervy a cílem je je postupně navyšovat. Což se naštěstí díky tomu, že ekonomika teď funguje velmi dobře a výběr je vyšší, než jsou výdaje systému veřejného zdravotního pojištění, děje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Není.

Přistoupíme k další interpelaci, pana poslance Víta Kaňkovského taktéž na pana ministra Adama Vojtěcha, a připraví se pan poslanec Tomáš Vymazal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane ministře, k práci každého ministerstva patří i mediální aktivita. Já pozorně sleduji aktivitu Ministerstva zdravotnictví. Obecně s ní nemám problém. Nicméně včera mě zaujal rozhovor na serveru iDNES s vedoucí oddělení úhradových mechanismů a zdravotního pojištění Ministerstva zdravotnictví, který měl nadpis Lékařů je dost, chodíme k nim ale zbytečně často, tvrdí odbornice.

Já nechci polemizovat s nadpisem tohoto rozhovoru. Co mě ale zaujalo a řekl bych možná až šokovalo, a nejen mě, ale i řadu kolegů, jsou některé pasáže z tohoto rozhovoru. Já nikomu neupírám právo na názor, taky jsem si vědomý toho, že člověk, když mluví s médii, a pokud chce vysvětlit nějakou odbornou věc, tak musí trošku zjednodušovat, může se přitom někdy mýlit, mnohokrát se to stalo i mně. Nicméně si myslím, že představitel státní správy by neměl používat tvrzení, která jsou zavádějící či podle mého názoru až klamavá.

Jen pro ty, kteří ten rozhovor nečetl. Ten rozhovor se týkal nedostatku některých lékařů nebo některých odborností napříč Českou republikou. A tady zazněl názor redaktorky, která řekla, že ambulantní lékaři mají od pojišťoven stanovený limit úhrad, a proto nepřijímají více pacientů. A na to vedoucí oddělení úhradových mechanismů a zdravotního pojištění Ministerstva zdravotnictví – a to zdůrazňuji – pronesla: Úhradovou vyhláškou má ambulantní specialista sice určen maximální limit úhrad za rok, ale tento limit se mění v závislosti na počtu ošetřených pacientů v roce. Pokud se tedy lékař rozhodne, že ošetří desetkrát více pacientů, tak se mu i celkový budget desetkrát navýší.

A tady chci panu ministrovi položit otázku, jestli považuje toto vyjádření za oficiální ze strany Ministerstva zdravotnictví, protože jak jsem si pak následně ověřil odpoledne (upozornění na čas), tento text se objevil na oficiálním webu Ministerstva zdravotnictví. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za toto slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, prvně musím říci, že ten rozhovor jsem samozřejmě četl. Paní Mgr. Žílová bezesporu je jedním z největších odborníků na Ministerstvu zdravotnictví přes úhrady zdravotní péče ze systému veřejného zdravotního pojištění. Myslím si, že kdybychom měli takových lidí na ministerstvu víc, tak by také věci lépe fungovaly. Takže já ji považuji za skutečně špičkového odborníka, na kterých bezesporu chci stavět dál Ministerstvo zdravotnictví. Nemáme tolik kvalitních úředníků.

Ten rozhovor obecně považuji za dobrý, protože je velmi edukativní. Uváděná data vycházejí ze statistik OECD. Tam není podle mě moc co rozporovat z hlediska počtu lékařů v přepočtu na obyvatele, z hlediska počtu návštěv v přepočtu na obyvatele. To je všechno statistika OECD, která myslím snad nejde zpochybnit. A obecně ten rozhovor zkrátka má edukativní charakter.

Pokud jde o tuto konkrétní větu. Nevím, samozřejmě se jí mohu na to zeptat, jak to bylo myšleno z hlediska unicitních pojištěnců. Můžeme se samozřejmě o tom pobavit, ale nechtěl bych tady jednu větu z rozhovoru, který těch vět má celou řadu, je to poměrně obsáhlý rozhovor, takto vypichovat. Nemám problém samozřejmě s tím, abyste se případně sešel s paní magistrou a dovysvětlili jste si to. Ale obecně ten rozhovor, tak jak je koncipován, to znamená, že tam vysvětluje otázku role praktického lékaře, jakou má mít roli v systému, to, že ministerstvo připravuje reformu primární péče, kde chce právě posílit praktického lékaře, kterého by tedy pacienti měli využívat více, že by neměli obcházet a bloudit v systému a chodit po specialistech, kdy skutečně pacient často bloudí bez jasné koordinace, tak to je zkrátka bohužel pravda, protože tak ten systém dnes funguje z hlediska organizace péče, skutečně není nastaven dobře, otázka toho, že pacient nesmí být odmítnut v případě akutního problému atd. Tady ty věci, které čtu v tom rozhovoru, jsou v zásadě velmi edukativní. A vy jste tady vypíchl jednu větu. Já nevím úplně, jak přesně byla myšlena, já jsem ten rozhovor nedával, takže nevím, v jakém kontextu pak případně byl nějak zkrácen. Ale nebráním se tomu opravdu, abychom případně s paní Mgr. Žílovou o tom vedli nějakou debatu. Ale obecně, když vidím ten rozhovor jako celek, tak si myslím, že je velmi dobrý, že vychází z dat, ze statistik, a je velmi edukativní i pro pacienty a řekl bych velmi potřebný a že takových rozhovorů by bylo třeba vícero. Protože pacienti často nevědí, na co mají nárok, jak systém zdravotnictví funguje, u nás obecně zdravotnická gramotnost je velmi na nízké úrovni. A právě podobné rozhovory, které přinášejí skutečně nějaký vhled do organizace péče, do práv pacientů apod., z mého pohledu jsou velmi užitečné.

Takže to jen za mě. Ale skutečně nechci tady hodnotit jednu konkrétní větu z velmi dlouhého rozhovoru. Myslím si, že to ani není úplně korektní. A musel bych se zeptat paní Mgr. Žílové, jak přesně to bylo myšleno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já děkuji panu ministrovi. Já jsem na začátku řekl, že chápu, že se musí v podobných rozhovorech zjednodušovat. Já také ten rozhovor nekritizuji jako celek. Edukativní rozhovory jsou namístě. Nicméně je potřeba vidět i tu druhou stránku a to jsou ti zdravotníci. Jestliže jsou tady zdravotníci a ambulantní specialisté, kteří několik let byli regulováni zdravotními pojišťovnami, a pokud udělali něco nad 100 % své práce, tak to nedostali zaplaceno, tak pak samozřejmě se jich podobné zjednodušení velmi dotýká. Jestliže někdo řekne, že pokud udělá lékař desetkrát víc práce, tak že desetkrát víc dostane zaplaceno, tak je to prostě nesmysl a je to klamání veřejnosti. Já chápu, může se to stát, ale myslím si, že by si to v tom případě nemělo ministerstvo dávat na své webové stránky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď? (Ano.)

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Znovu říkám, já to samozřejmě s paní magistrou proberu, zeptám se jí, jak to bylo myšleno, a případně to můžeme nějak korigovat, v tom nevidím nějaký problém. Ale je třeba říci skutečně, že ten rozhovor je velmi dlouhý a toto je pouze jedna věta z rozhovoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Tomáš Vymazal, připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, léčebné konopí u nás není k dostání ve vhodných lékových formách a ČR na nemožnosti exportu našeho konopí velmi pravděpodobně utrpí obrovské ekonomické ztráty. S dovolením tedy budu pokračovat ve svých dotazech týkajících se systému léčebného konopí v ČR.

Dotaz čtvrtý. Současný systém zadávacích řízení pro výrobu léčebného konopí je zcela nefunkční. Poslední veřejná zakázka na 40 kilogramů za čtyři roky se de facto zastavila po dodávce prvních 5 kilogramů, protože se na trhu objevilo levnější kanadské konopí stejné kvality. Český výrobce nemůže na snížení ceny nijak reagovat, protože jeho cena je fixní po dobu čtyř let. Nemyslíte, že je místo toho potřeba začít udělovat pěstitelské licence na základě prostého splnění daných kvalifikačních předpokladů a přenést riziko finanční ztráty ze státu na pěstitele tak, že stát zaplatí jen za skutečně prodanou produkci?

A poslední dotaz. Co nejdřív musíme umožnit export českého konopí do zahraničí. Evropský trh, který stále ještě teprve vzniká, je obrovskou příležitostí. V Česku mělo konopí dobře našlápnuto, abychom mohli mít svoji významnou ekonomickou komoditu. Bohužel díky nepochopitelné obstrukci Ministerstva zdravotnictví za současného stavu přicházíme o stovky pracovních míst a miliardy na daních. To se děje ve chvíli, kdy velké nadnárodní firmy investují například do zemí, jako je Uruguay, miliardy dolarů. Souhlasíte, že potřebujeme novelu zákona o návykových látkách, která umožní export českého konopí do zahraničí? A souhlasíte, že ji potřebujeme dřív, než se z centra výzkumu a inovace staneme popelnicí na odpadní předražené konopí z vyspělých zemí? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, já myslím, že léčebné konopí je tématem dne, ale to je v pořádku a je to určitě důležitá věc. Je třeba říci, že v ČR v současné době, tak jak je systém pěstování konopí pro léčebné použití nastaven, je v souladu s mezinárodním právem. Tam vždycky musíme brát v úvahu skutečně, jak mezinárodní úmluvy regulují pěstování konopí, protože to není běžná rostlina. Je to považováno za omamnou psychotropní látku a v souladu tedy s mezinárodními úmluvami je takto i regulována.

V ČR je zajištěna v současné době fyzická dostupnost vypěstovaného konopí pro léčebné použití, tedy z domácích zdrojů. Je vítěz veřejné zakázky, která byla vypsána, vlastně ta první zakázka měla stejného vítěze, taktéž – firma Elkoplast ze Slušovic, která dodává léčebné konopí. To znamená, máme zde české konopí a taktéž se dováží konopí ze zahraničí, kde ta cena se řídí běžnými ekonomickými standardy, tedy nabídkou a poptávkou, to je jasné. To léčebné konopí ze zahraničí musí splňovat stejné kvalitativní požadavky jako konopí domácí. A já určitě jsem připraven zvážit, zda povolit distribuci případně pouze českého konopí a regulovat tím dovoz ze zahraničí, o tom se může vést debata, ale byla by nutnost změnit legislativní úpravu tak, abychom tedy měli pouze české konopí.

K vašemu návrhu, že by státní agentura vykupovala pouze aktuálně potřebné množství, nelze úplně z pozice mezinárodního práva vyhovět, protože Státní agentura pro léčebné konopí při SÚKL musí vykoupit veškerou vypěstovanou úrodu splňující kvalitativní požadavky. Je to vlastně obrana proti vytváření nadbytečných zásob návykových látek. Takto i hovoří mezinárodní smlouva, že skutečně musí pouze to, co je možné spotřebovat, a musí tedy vykoupit veškerou úrodu. Nemůže někde nechat nějaké zásoby volně. Takže tak je to nastaveno, aby se s těmi zásobami samozřejmě pak nemohlo případně nějak obchodovat nelegálně.

Konopí pro léčebné účely je uvolněno pouze v několika zemích Evropy, to je také třeba říci, není to úplně běžné. My se samozřejmě snažíme, aby bylo zajištěno dostupné konopí pro léčebné použití pro české pacienty. Já už jsem o tom hovořil v té první interpelaci. Musím říci, že debata o tom, jestli by měl být povolen vývoz českého konopí, už je tady nějaký čas. Zatím tedy jsme nezaznamenali nějakou zásadní poptávku, že by někdo přišel a měl skutečně zájem o české konopí. Tuto poptávku nemáme, ale samozřejmě nebráníme se diskuzi o tom, že bychom to v budoucnu umožnili opět v souladu s mezinárodním právem, kde by bezesporu muselo toto probíhat skrze státní agenturu. Asi by nebylo možné, aby s tím konopím volně obchodoval jakýkoliv soukromý subjekt. Muselo by to stále být pod státním dohledem. Takto hovoří právě mezinárodní smlouvy, které jasně říkají, že pěstování a jakékoliv nakládání s touto omamnou psychotropní látkou musí probíhat pod dohledem státu. Tam to není možné rozvolnit tak, že by s tím nakládal jakýkoliv subjekt bez omezení. Takže to je třeba vzíti v úvahu.

My o léčebném konopí, když to řeknu obecně, velmi diskutujeme v poslední době, protože vnímáme to, že ten systém není v některých ohledech úplně dokonalý, byť objektivně je řečeno, a na datech je to vidět, že počet třeba preskribujících lékařů stoupá v čase, stejně tak stoupá i objem předepsaného léčebného konopí, což je pozitivní zpráva, a možná je to dáno i tím, jak jsem hovořil v odpovědi na první interpelaci, že se tady klade trošku větší důraz na edukaci lékařů, ale stále samozřejmě jsme možná ne úplně na tom potenciálu, který existuje. Ale jak říkám, musíme se stále řídit mezinárodním právem. A znovu opakuji, my uvažujeme o individuálních licencích jako o jedné možnosti (upozornění na čas), jak to zpřístupnit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Doplňující otázka. Prosím.

Poslanec Tomáš Vymazal: Pane ministře, já mám pocit, že jsme dneska svědky situace, kde SÚKL vlastně, protože potřebuje vykoupit všechno to konopí naráz a musí za něj ručit, tak mu vyhovuje vlastně vás neustále krmit dokola argumenty o tom, že o konopí není zájem. Nemáte pocit, že touhle obranou proti tvorbě příliš velkých zásob omamných látek dojde k tomu, že prostě ČR bude poslední v Evropě, kdo bude mít funkční systém léčebného konopí? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: To je samozřejmě velmi složitá otázka. Když se dívám vůbec na tu situaci, která je třeba v Kanadě, kdy velmi nedávno tam došlo k významnému rozvolnění vůbec pěstování konopí pro, řekněme, rekreační účely, tam už to není ani otázka léčebného konopí, tak sám si kladu samozřejmě dotaz nebo otázku ve smyslu, kam ta regulace půjde dál. Na druhou stranu, jak říkám, stále zde existuje mezinárodní právo a to asi musíme respektovat, byť se nám třeba nemusí líbit. My se snažíme v rámci toho, jak systém dnes funguje, mezinárodní smlouvy respektovat a uvidíme, jak se bude vůbec ta situace vyvíjet do budoucna. Možná, že dojde k nějakému většímu rozvolnění, ale zase na druhou stranu je třeba říci, že skutečně těch států, které mají dnes léčebné konopí i v Evropě, je zatím velmi malé množství. Není to běžné. Není to věc, která by byla nějak zásadně rozšířená.

Česká republika tehdy byla jedna z prvních, dnes je dostupné ještě v Německu, samozřejmě v Nizozemsku, možná ještě někde jinde, ale těch států zatím je velmi malé množství. Což také o něčem svědčí, protože kdyby to bylo tak v pořádku, tak asi by to léčebné konopí bylo už dneska rozšířeno mnohem více v rámci Evropy, ale to, že státy toto nepovolují, tak také asi je určitý znak něčeho. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než přistoupíme k další interpelaci, načtu omluvu pana ministra Jana Hamáčka od 17.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka. Ten není v sále, tudíž jeho přihláška padá a paní Věra Kovářová, interpelace na nepřítomného pana ministra Jana Hamáčka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás s problémem odchodného a odměny uvolněného starosty při jeho přechodu na post neuvolněného místostarosty. Je známým faktem, že v naší zemi máme mnoho zkušených a schopných starostů, kteří vedou svou obec či město několik volebních období. Takto úspěšný starosta, který by rád následně předal vedení obce někomu dalšímu, předal mu drahocenné zkušenosti a znalosti, dokončil rozběhlé projekty, je konfrontován s nepříznivými podmínkami.

Dám vám zcela jasný příklad. Uvolněný starosta přechází na post neuvolněného místostarosty, aby mohl nového starostu tzv. zaučit. Bohužel při takovém postupu si výrazně finančně pohorší, protože obsazením neuvolněné funkce s minimální odměnou ztrácí nárok na odchodné z postu starosty. Obávám se, že takové nedůstojné podmínky demotivují starosty, aby své dobře spravované obce či města kontinuálně předali další generaci.

Pane ministře, nešlo by s těmito pravidly, která podle mne jsou jednak nedůstojná, jednak neefektivní, něco udělat? Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na otázku bude odpovězeno písemně. Dalším v pořadí je pan poslanec Tomáš Vymazal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, v posledních měsících jsem se v novinách několikrát dočetl o tom, že Ministerstvo vnitra v dražbách odprodává všemožné zboží, které bylo zabaveno Policií České republiky. Mimo jiné se v těchto zprávách psalo o tom, že dochází také k prodeji vybavení zabaveného při památné razii proti growshopům, které je mj. vhodné pro pěstování konopí, což byl původní důvod zabavení tohoto zboží. Měl bych na vás proto dva dotazy.

1. Nepřijde vám naprosto nesmyslné, aby Policie České republiky zabavila nějaké zboží, protože pomocí něj údajně měla být spáchána trestná činnost, a vzápětí jej se slevou jen tak někomu prodala? Domnívá se snad Ministerstvo vnitra, že si takové zboží ti kupci doma postaví na poličku a budou se na něj dívat?

2. V roce 2014 se v médiích objevila také informace o tom, že zabavené vybavení z growshopů bylo nabídnuto České zemědělské univerzitě. Zjišťoval jsem si to a univerzita dosud naprosto žádné takové vybavení neobdržela. Místo toho je toto vybavení dále prodáváno mimo akademickou sféru, aby následně mohlo být znovu zabaveno a znovu zpeněženo. Můžete mi sdělit, jak je možné, že po čtyřech letech stále k žádnému transferu těchto věcí směrem k akademikům nedošlo? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně. Pravděpodobně poslední interpelace, paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, chtěla bych se vás zeptat na objasnění situace ohledně fungování Pošty Partner. Česká pošta totiž oznámila pozastavení programu Pošty Partner, avšak např. na Plzeňsku nadále dochází k poměrně nátlakovému přesvědčování místních samospráv. Mohl byste mi vysvětlit, jak mohlo k této rozporuplné situaci dojít?

Dále bych se vás chtěla zeptat na budoucnost projektu Pošty Partner. Z vašich vyjádření jsem vyrozuměla, že tento projekt podporujete a považujete za úsporný a efektivní způsob fungování pošty v místě bydliště občana. Osobně jsem se ale setkala

i s negativními zkušenostmi Pošty Partner, kdy např. v některých obcích má otevírací hodiny pouze okolo 15 hodin týdně, což je pro pracující občany málo. Musím se proto zeptat, jaká je budoucnost tohoto projektu. A změnil se váš názor na něj? Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně. A jelikož ještě není 17.55 hodin, tak můžete přednést poslední interpelaci na pana ministra Petříčka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře. Má interpelace směřuje na koordinaci naší zahraniční politiky, konkrétně na koordinaci mezi úřadem prezidenta republiky a Ministerstvem zahraničí. Případů, kdy jedna větev výkonné moci má jinou zahraniční politiku než větev druhá, máme nespočet. Přispívá to pouze k nečitelnosti a nepředvídatelnosti české zahraniční politiky a věřím, že se mnou budete souhlasit, že to není dobře.

Vážený pane ministře, jakými způsoby či nástroji se chystáte koordinovat zahraniční politiku s panem prezidentem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, já prosazuji a v několika nedávných projevech jsem také zmínil opakovaně, že naše zahraniční politika by měla být založena na tzv. třech K: na kontinuitě, což znamená, že budeme navazovat na dlouhodobé priority, na naši zahraničněpolitickou koncepci, kterou máme už od roku 2015, zároveň byla postavena na koherenci, kterou rozumím zejména koordinaci stanovisek a diskusi mezi nejvyššími ústavními činiteli. Nejedná se pouze o pana prezidenta, jedná se o další ústavní činitele. Dalším východiskem mé zahraniční politiky je také konsenzus, kterým myslím, že to je vedení debaty o klíčových otázkách, tématech napříč politickým spektrem, a myslím, že to je zásadní také i s veřejností.

Nicméně co se týče zahraniční politiky České republiky, jak sama víte, je ústavně odpovědná vláda České republiky a Ministerstvo zahraničních věcí je hlavním koordinačním orgánem zahraniční politiky naší země a já věřím, že v tomto budeme i nadále pokračovat. Ministerstvo chce být aktivním tvůrcem zahraniční politiky. My se v tuto chvíli např. začneme věnovat revizi právě té zmíněné koncepce zahraniční politiky z roku 2015, protože nás k tomu zavazuje revizní klauzule, která je v ní obsažena. Mým cílem je skutečně velmi pravidelně hovořit se všemi ústavními činiteli, tak abychom nalezli shodu na našich zahraničněpolitických prioritách. Myslím si, že základem byla již schůzka ústavních činitelů v září letošního roku, kde se podle mě podařilo vyjasnit některá témata, nalézt shodu v prohlášení se připojit k řadě důležitých priorit počínaje Ruskem, situací v Izraeli apod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Jen bych se ráda ještě tedy poptala, co mi přišlo z minulosti zarážející, že některým zahraničním jednáním prezidenta nebyla přítomna tamní diplomatická reprezentace České republiky a jediný doprovod pana prezidenta tvořili pouze pánové Nejedlý nebo Mynář. Proto se tedy ptám, zda budete vůči panu prezidentovi trvat na přítomnosti našich diplomatů při jeho setkání se zahraničními státníky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Budu od pana prezidenta chtít, aby naši diplomaté byli účastni jeho zahraničních cest, stejně tak jako cest či delegací Senátu a Poslanecké sněmovny. Myslím si, že jednak je to kvůli tomu, že mohu nabídnout znalost daného teritoria, mohu nabídnout odbornost, a hlavně je to také o tom, abychom transparentně si tady mohli předat informace o tom, co vlastně bylo na našich zahraničních cestách řečeno, jaké byly výsledky těchto cest.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož byl naplněn čas pro ústní interpelace, končím dnešní jednací den. Budeme začínat zítra v 9.00 hodin ráno bodem 172 Slavnostní připomenutí 28. října 1918. Děkuji.

(Jednání skončilo v 17.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. října 2018
Přítomno: 180 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 20. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tu vítám.

Poprosím, abyste se už usadili na svých místech, případně mi ohlásili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Farhan hlasuje s náhradní kartou číslo 8, pan poslanec Bartoš hlasuje s náhradní kartou číslo 13.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Hana Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, Dana Balcarová – zdravotní důvody, Josef Bělica – pracovní důvody, Stanislav Blaha – zahraniční cesta, František Elfmark – zdravotní důvody, Alena Gajdůšková – pracovní důvody, Pavla Golasowská – rodinné důvody, Miroslav Grebeníček – pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Miroslav Kalousek – osobní důvody, David Kasal do 9.35 – zdravotní důvody, Martin Kolovratník – zdravotní důvody, Barbora Kořanová – zdravotní důvody, Robert Králíček – pracovní důvody, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Květa Matušovská – osobní důvody, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Pavel Plzák – zahraniční cesta, Milan Pour mezi 9.00 a 9.45 – osobní důvody, Julius Špičák od 9.00 do 12.00 – pracovní důvody, Vlastimil Válek – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – rodinné důvody, Pavel Žáček – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Robert Plaga z pracovních důvodů, Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty, Miroslav Toman z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazeným bodem 172, což je slavnostní připomenutí 28. října 1918. Poté bychom pokračovali body z bloku třetích čtení, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty, a to body v tomto pořadí: 112, sněmovní tisk 71, 114, sněmovní tisk 132, 115, sněmovní tisk 138, a 116, sněmovní tisk 139. Dále bychom případně pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu, to je body z bloku prvních čtení.

Ptám se, zda je nějaký zájem o vystoupení k návrhu změn pořadu dnešní schůze. Pan poslanec Hnilička se hlásí z místa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych jménem poslaneckého klubu ANO navrhl zařadit pevně bod 65 pořadu schůze, tisk 241, poslanecký návrh zákona o podpoře sportu, a to na středu 31. 10. jako druhý bod našeho odpoledního jednání, tedy za bod číslo 169 a před body číslo 50 a 52.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přihlášeno je v tuto chvíli 152 poslanců, pro 105, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále bych vás chtěl informovat, že v neděli 28. října bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří u příležitosti Dne vzniku samostatného československého státu, a proto bych vás chtěl požádat a apelovat na vás, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak dojde k jejich skartaci, můžete o ně přijít.

Otevírám bod

172.
Slavnostní připomenutí 28. října 1918

Poprosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu, a tím je místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v první řadě chci poděkovat Poslanecké sněmovně, že jste přijali náš návrh, aby si naše ústavní instituce připomenula a symbolickým způsobem uctila 100. výročí vzniku první Československé republiky, výročí založení naší moderní státnosti. Myslím, že toto výročí si zaslouží, abychom při této příležitosti sami před sebou, vůči sobě a také před občany České republiky dali speciálním způsobem najevo zvláštní význam tohoto svátku.

My jsme tady samozřejmě proto, abychom velmi tvrdě mezi sebou bojovali, bojovali za zásady, programy, přesvědčení, pro které nás sem vyslali lidé, ale jsou příležitosti – takových příležitostí jistě není mnoho, ale toto je jedna z nich – kdy je třeba se zastavit a přihlásit se k tomu, co nás musí a má spojovat, a dát najevo občanům České republiky i sami sobě zde v Poslanecké sněmovně, že navzdory rozdílným názorům, navzdory i někdy zásadně odlišným představám, co naší republice prospívá, co jí škodí, co ji zvelebuje, co ji ohrožuje, navzdory všem těmto rozdílům existuje několik důležitých principů a zásad, ve které věří přesvědčivá většina z nás.

Myslím, že umíme dát společně najevo, že si uvědomujeme, že i díky první Československé republice jsme dnes moderní sebevědomou a úspěšnou zemí, že to uchováváme v paměti a že na to nezapomínáme.

Myslím, že bychom se mohli také shodnout na tom, že to byla svoboda, demokracie, humanismus, které byly základním étosem první republiky při jejím vzniku před sto lety a že na nich stály úspěchy tehdejších osobností, skvělých osobností, ale i běžných lidí, a společné úspěchy celého našeho samostatného státu.

Myslím, že ti z nás – a doufám, věřím, jsem si jist, že je to v tomto sále drtivá většina – kteří si těchto principů váží, si uvědomují, že jsme se k nim dokázali v poslední době vrátit i díky zakladatelům státnosti, i díky dílu, které vytvořili, i díky jejich odkazu.

A řekl bych, že se můžeme shodnout ještě i na další věci, kterou obsahuje návrh té stručné deklarace, kterou jsme připravili, a sice že nechceme jenom odkazovat, ale že chceme také navazovat, že nechceme jenom slavnostně připíjet pod portrétem prezidenta Masaryka a dalších zakladatelů, ale že si vážíme jejich výzvy, která jde k nám napříč stoletím.

Mluvím o tom, že Československá republika byla na svou dobu moderním, demokratickým a hospodářsky vyspělým státem. Řadila se k nejvíce prosperujícím zemím Evropy i světa, patřila do skupiny deseti nejrozvinutějších. Výrobky československého průmyslu znal už tehdy celý svět. Naše osobnosti měly úctu doma i v zahraničí, náš společenský systém a demokracie byly ve své době značkou vysoké kvality a naše diplomacie měla ve světě váhu.

Před sto lety 28. října existence našeho státu začala prohlášením, které všichni znáte: Samostatný stát československý vstoupil v život. Ať dnes tedy vstoupí v život náš cíl vrátit republice takové vysoké ambice, jaké byly před sto lety, jaké měli před sto lety její zakladatelé. A myslím si, že i toto může být výzva pro nás všechny, výzva, na které se můžeme shodnout při tomto velkém a slavnostním výročí, a že to je výzva, ke které má smysl se přihlásit.

Vážená Sněmovno, vážené kolegyně, vážení kolegové, v tomto smyslu a v tomto duchu a s vědomím nejzákladnějšího společného jmenovatele jsme připravili text stručné deklarace Poslanecké sněmovny, se kterým vás na závěr svého vystoupení seznámím.

Text deklarace zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky u příležitosti stého výročí založení Československé republiky hlásí se k odkazu 28. října 1918 a oceňuje úspěšné úsilí představitelů naší země vedoucí k založení samostatné Československé republiky. Považuje demokratický charakter státu, na jehož základě byla první republika postavena, za základní pilíř moderní České republiky. Navrhuje, aby toto výročí posloužilo k posílení národní hrdosti a ambicí České republiky patřit mezi nejúspěšnější země světa."

Dámy a pánové, věřím, že tento text deklarace společně za chvíli schválíme. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní zahájím všeobecnou rozpravu. Chtěl bych informovat všechny poslankyně a poslance, že na grémiu bylo dohodnuto mezi předsedy klubů, že za každý klub vystoupí jeden řečník podle velikosti klubu, v případě nerozhodném je kritériem výsledek ve volbách, takže pořadí je spravedlivé, v určitém omezeném čase. Dále nebudeme debatu nějak extendovat, v podrobné rozpravě by se znovu přečetlo toto slavnostní prohlášení, deklarace, kterou bychom následně schválili.

Nyní poprosím o vystřídání při řízení schůze, protože za klub ANO tedy promluvím já.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Slovo má předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené dámy, vážení pánové, já s dovolením budu trochu slavnostnější. Bude to taková malá ochutnávka na náš velký nedělní svátek 28. října.

Naše země slaví sto let. Za tu dobu se velmi proměnila. Má jinou velikost, z onoho století byla naše vlast svobodná vlastně jen polovinu doby a de facto dnes žijeme už ve čtvrté republice, přičemž jsme zažili dva totalitní režimy. Ale pořád je to naše vlast, je to ona masarykovská republika, o které říkám, že vlast není jen území, vlast je především místo v srdci, místo, které by jinak bylo prázdné.

Náš první prezident řekl, že státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily. Ideály první republiky přežily nacismus i komunismus, přecházely z generace na generaci a nyní je na nás, abychom je předávali našim dětem. Je naší povinností předat jim lásku k vlasti a úctu k ideálům humanity, demokracie a svobody, protože naše republika byla před sto lety založena především jako prostor těchto hodnot. Je třeba si to stále znovu a znovu připomínat. Pouze takový stát, který je založen na respektu k takovým hodnotám, si zaslouží být nazýván vlastí. Pouze takový stát mohou občané vnímat jako svůj, ne jako něco cizího. Pouze když dokážeme nadřadit tyto společné hodnoty každodenním půtkám, dokážeme zachovat ideály, z nichž se naše vlast zrodila. Za takový stát, který stojí na ideálech humanity, svobody a demokracie, mnozí bojovali a umírali na bojištích první a druhé světové války, v nacistických a komunistických lágrech. A i dnes, kdy doma žijeme v míru, za tyto ideály bojují a umírají naši vojáci v zahraničních misích. Nikdy jim za to nemůžeme být dost vděční. Oni dobrovolně přinášejí tu nejvyšší oběť. Vzpomeňme prosím na jejich rodiny a blízké.

Dnes se často, a mnohdy právem, kritizuje řevnivost a osobní útoky na politické scéně, ale ani první republika v tom smyslu nebyla jiná. Prezident Masaryk často nabádal strany k větší svornosti a připomínal, že demokracie je diskuse. Sporům se prostě nevyhneme. Pokud nám o něco jde, pokud chceme něco pro lidi prosadit a udělat, je nutné si to vyříkat. Ale je důležité vědět, že existuje ještě něco nad tím, že kromě rozdílných názorů a subjektivních pravd existuje něco jiného, a to je naše vlast.

Jsem přesvědčen, že přes všechnu nedokonalost, přes všechny hádky, přes všechny rozpory všichni nosíme naši českou zemi ve svém srdci. Když o něco jde, když je třeba bránit naše národní zájmy, nakonec se umíme sjednotit. Někdy to trvá dlouho a někdy se nám moc nechce. Někdy vítězí touha to oponentovi tak nějak nandat, natřít, ale nakonec se vždy najde dostatečná shoda, ať už jde o zahraniční mise, o prosazování našeho názoru v Evropské unii, nebo o řešení aktuálních hrozeb, jako jsou migrace či terorismus. Nakonec vždy dokážeme odhodit stranická trička a táhnout za jeden národní provaz. Věřím, že právě tohle ukazuje, že oněch sto let

nebylo promarněných. I když mnohá z nich byla trpká a hořká, právě v nejtěžších dobách si lidé připomínají, co pro ně znamená vlast.

Dnes žijeme zřejmě v nejšťastnějším období naší národní historie. V dobrých časech necítíme tak silnou potřebu si připomínat, co pro nás znamená naše vlast, naše demokratická a svobodná republika. Sluší se připomenout si to alespoň ve sváteční den, jako je tento nebo jako bude neděle 28. října. Sluší se, aby se každý z nás v duchu a sám pro sebe řekl, co je ochoten pro svoji zemi udělat. Národní svébytnost, svoboda a demokracie nejsou samozřejmé a naše smutné zkušenosti uplynulého století to dokládají.

Jak už jsem zmínil, jsme povinni zachovat hodnoty naší republiky a předat je našim dětem, zvláště když k tomu máme takové ideální podmínky. Naši předkové častokrát takové štěstí neměli. Žijeme ve svobodě skoro třicet let. První republika dostala čas jen dvacet let.

Co musíme udělat pro zachování našich hodnot a naší svobodné a demokratické vlasti? Pro začátek nic velkého. Už prezident Osvoboditel říkal, že nejdůležitější je drobná každodenní práce. A základem drobné každodenní práce pro demokracii je ochota se nejen poslouchat, ale také si naslouchat. Onen prostý Masarykův slogan, že demokracie je diskuse, je geniální a stále platný. Takže dámy a pánové, dál se hádejme o řešení každodenních problémů, ale snesme názor toho druhého a snažme se pochopit, že i když si myslí něco jiného než my, nakonec mu jde o to stejné – o naši společnou vlast. Tak nejlépe uctíme sto let naší republiky a jejího zakladatele.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Poslanecké sněmovny Vondráčkovi. Nyní je na řadě pan předseda Ivan Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládo, občané, s výročím sto let vzniku samostatného státu Čechů a Slováků si připomínáme nejen samotný akt jeho založení, ale zejména ty, kteří usilovali a usilují o svobodnou a demokratickou společnost. Historii naší země ale nepíší jen velcí hrdinové, které známe z učebnic, ale také statisíce, a já věřím, že spíš miliony lidí, kteří bez ohledu na to, zda je doba míru či války, zda je svoboda skutečná či jen na oko, zda je doba dobrá či zlá, žili a žijí své životy v pravdě a spravedlnosti. Své každodenní životy. Lidé, kteří svým každodenním nasazením v životě, v práci, v rodině i společnosti věnují svoji energii a péči nejen svým dětem, ale také svým bližním. Tito všichni lidé tvoří to, co já osobně chápu jako národ, republiku a občanskou společnost. A spojuje nás více než jazyk a víc než jen ta naše česká kotlina.

Vše, co má růst, může vyrůst jen z péče a lásky. Každý svou prací na sobě, lidskosti a soucitem stavíme ten společný chrám humanity. Čím více budeme tyto hodnoty uplatňovat sami na sobě, tím méně prostoru zbude pro diktátory a oligarchy. Vyspělá společnost se totiž bez nich obejde. Dokážeme se i bez nich postavit ke svým problémům a problémům všech svých občanů. Od těch nejmenších a nejmladších po

ty nejstarší, a to otevřeně, bez předsudků a nenávisti. Přeji nám tedy více spolupráce a méně her na vítěze a poražené.

Sto let republiky si připomínáme jako sto let úsilí o lepší život pro nás pro všechny. A já věřím, a doufám, že nejsem sám, že dalších sto let zvládneme prožít už zcela ve svobodě, bez útlaku jako vzdělaná, svobodná a digitálně propojená společnost. Pravdu každému přejme. Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A nyní poprosím, aby za klub SPD vystoupil pan místopředseda Tomio Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vážení hosté, když připomínáme výročí založení naší Československé republiky, nelze tak bez připomenutí otce zakladatele prezidenta Masaryka, idejí a principů, které do smrti prosazoval. Prezident zakladatel v prvé řadě zdůrazňoval myšlenku: státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily. Jeho druhé zásadní krédo bylo přesvědčení, že člověčenstvo je organizace z národů, ne ze států. Stát je něco umělého, historického, národ je něco přirozeného.

Boj našich legionářů proti Rakousko-uherské monarchii za národní český a slovenský stát byl národním vlasteneckým bojem. Naši legionáři bojovali a umírali za myšlenku vlastního národního státu, který bude demokratický a sociálně spravedlivý. Pokud kdokoliv z nás chce jakkoliv navazovat nebo ctít oběti mužů a žen, kteří padli za moderní československý stát, musí mít na vědomí, že pokud ctíme oběti všech, kteří za vybudování a následné udržení našeho státu padli, musíme i my bojovat za naše národy, za demokracii a za spravedlnost, a to nejen sociální, ale spravedlnost ve všech oblastech života naší země. Naši legionáři bojovali za suverenitu naší země a pro mne osobně to znamená závazek pro nás všechny potomky a dědice těch, co naši republiku budovali, závaznou povinnost bojovat za suverenitu naší země. Masaryk mimo jiné napsal: Být mezinárodní, neznamená být protinárodní. Věřím, že jako čeští a moravští vlastenci naprosto přirozeně ctíme stejná práva i hrdost všech ostatních národů. Ctíme i právo mít vlastní národní státy v historických hranicích, aniž by to jakkoliv bránilo našemu právu chránit suverenitu našeho národního státu v našich historických hranicích.

Vážené dámy a pánové, kdykoliv budeme přemýšlet o naší zemi, mysleme i na to, jak by naše rozhodnutí a skutky vnímali ti, kdo vymanili naše národy z diktátu mocnářství, které nám po tři staletí kus po kuse ubíralo na suverenitě a pracovalo cíleně na odnárodňování našich národů ve jménu nadnárodního celku. Úctu k naší zemi, k těm, co ji budovali, bychom neměli projevovat jen formálními veřejnými akty, kladením věnců. Buďme čeští a moravští vlastenci v činech, v každodenním životě nejen o výročích a ústy.

Čest a úcta památce těch, kteří za naši republiku, za naše národy bojovali, čest a úcta těm, kteří za naši vlast a její suverenitu položili život. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a nyní poprosím o vystoupení pana místopředsedu Poslanecké sněmovny pana Vojtěcha Filipa.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, myslím, že jde o velmi slavnostní okamžik a připomenutí 28. října má smysl pro nás pro všechny. Bylo to jen několik málo lidí, kteří měli odvahu v roce 1918 obletět celý svět, objet ty, kteří v té době měli možnost něco rozhodnout, a domluvit se s nimi o tom, že vznikne společný stát Čechů a Slováků. Museli pro to najít dostatečnou politickou podporu a schopnost ho vybudovat. Je potřeba jim za to nejen poděkovat, ale také vzpomenout, že to nebylo nic jednoduchého. Potřebovali jak naše lidi, kteří byli v různých státech světa, potřebovali k tomu Wilsona, potřebovali k tomu Brestlitevský mír, aby si lidé uvědomili, že je možné vybudovat něco nového. A po válečném konfliktu, kterému se říkalo velká válka, teprve později jsme zjistili, že byla první světová, takže následoval další konflikt, najít dostatek schopností na to, aby tento stát vznikl.

Slavíme vznik Československa a slavíme ho jako Česká republika a jsem šťastný, že ho slavíme společně také jako založení Československa i se Slováky. Rozešli jsme se a možná, že je to příklad pro celou Evropu, že i rozvod může být kulturní. Obrečel jsem to v roce 1992, nevzdal jsem se a byl jsem svědkem toho, jak krok za krokem Češi a Slováci byli schopni budovat svou budoucnost vedle sebe jako přátelské národy. Ne každý to dokázal. A tak jsem přesvědčen, že Češi, Moravané, Slezané, Slováci jsou národy, které mají budoucnost v celé Evropě, v celém světě. Máme být na co hrdí, protože jsme dokázali vyrobit od špendlíku až po jadernou elektrárnu cokoliv, co jsme si zamanuli. Je potřeba si neklást malé cíle, ale cíle, které povedou naše národy k tomu, že nejen že nevymizíme, že nebudeme odnárodněni, ale že budeme trvalou součástí světového společenství. Jsem přesvědčen, že na to máme a že to dokážeme, když své půtky budeme řešit tady, ale vždycky český národní zájem kdekoliv za hranicemi našeho státu budeme schopni obhájit.

Děkuji vám. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A nyní předávám slovo místopředsedovi vlády Janu Hamáčkovi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, sto let je v moderním světě velmi dlouhá doba a od roku 1918 se změnilo opravdu mnoho. Za to století jsme zažili dvě totality, náš stát se proměňoval, jak co se týká velikosti území, tak režimu, něco však ty změny přežilo. Tím něčím je ideál demokracie.

Pokud si tedy máme něco skutečně připomínat z odkazu 28. října 1918, pak je to na prvním městě víra v demokracii. Víra v to, že správa této země patří do rukou lidu, víra, že politické instituce demokracie jsou nadřazeny osobním a partikulárním zájmům, víra v ústavnost, vládu práva a spravedlnost. Víra v solidaritu společenství, víra, že stát má měřit každému stejným metrem bez ohledu na jeho pohlaví, rasu,

náboženství či názory. Demokratický ideál, ve který Tomáš Garrigue Masaryk a další zakladatelé našeho státu věřili, pro který pracovali a pro který mnozí naši lidé umírali, je tím, co skutečně tvoří náš stát. Kdyby lidé v tento ideál nevěřili, nebylo by legionářů, nebylo by odbojářů a nebylo by ani dnešních bojovníků na zahraničních misích.

Masaryk se přiznal, že jeho nejtěžším rozhodnutím bylo vydávat rozkazy k boji, protože věděl, že pro mnohé legionáře to bude znamenat zranění, či dokonce smrt. Činil tak s vědomím, že je to nezbytné pro vznik a svobodnou existenci našeho státu. A my nikdy nedokážeme vyjádřit dostatečnou vděčnost těm, kteří pro naši demokracii a svobodu přinesli oběť nejvyšší, hrdinům všech tří odbojů, mužům i ženám, kteří dnes bojují za Českou republiku a nasazují svoje životy jak v Afghánistánu, tak i v dalších zemích. Prosím nezapomínejme na ně. Nezapomínejme na jejich rodiny a na jejich blízké. Zaslouží si naši úctu. A také nezapomínejme, za co tito stateční mužové a ženy bojovali a bojují. Bojují za náš stát, za ideál demokracie. Tento ideál byl mnohokrát pošlapán, přišla nacistická okupace, komunistická totalita, ale tomu Masarykovu ideálu jsme se vzdálili i za takzvané druhé republiky. A ani ty tři poválečné roky nebyly obdobím plné demokracie. A nikoliv náhodou toto období skončilo rozbitím tradičních stran. Demokracie totiž není možná bez demokratů. Oslabování demokratických stran je vždy spojeno s oslabováním demokracie jako takové.

Já jsem ale přesvědčen, že ten demokratický ideál masarykovského státu všechny tyto tragické zvraty přetrval a dnes všichni žijeme v daleko šťastnější době. Máme svobodu, máme demokracii, naše bezpečnost je zajištěna jako nikdy v historii. Ale to nás ovšem v nejmenším nezbavuje povinnosti onen demokratický ideál bránit a chránit. Musíme bojovat s extremismem, s nenávistí, s rasismem, ale také se sobectvím, lhostejností k druhým, s korupcí. Musíme bojovat s populismem, demagogií a lží. My dnes podobně jako za první republiky zažíváme ekonomický úspěch. Ale bez demokracie je každý takový úspěch jen iluzí. O tom jsme se v minulosti přesvědčili. Zničení či znevěrohodnění demokratických institucí, jakým jsou parlament a strany, policie, soudy, svoboda vyjadřování a nezávislá média, vede k zkáze morálky, ztrátě bezpečí a nakonec i k úpadku prosperity.

Držme se tedy ideje, která stvořila a stále tvoří náš stát, ideje demokracie. Jak řekl Masaryk, demokracii dělají demokrati, lepší demokracii lepší demokrati. Buďme tedy nejen demokraty, ale lepšími demokraty a oslavme společně důstojně 100 let naší republiky. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A poprosím o slovo pana poslance Pavla Bělobrádka za klub KDU-ČSL.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegové, kolegyně, státy se udržují těmi ideály, z kterých se zrodily. Už jsme to tady slyšeli, i když se to opakuje tak často, že se z tohoto sousloví stává i klišé. Přesto pořád platí a platit budou dál, protože když platit přestaly, já doufám, že platit budou dál, když přestaly, vznikla druhá Československá republika se všemi svými

nedostatky, se všemi svými popíráními právě těch ideálů. Pokud zanikne první polistopadová republika tím, že se zase odchýlíme od těch zásad, na kterých byl položen 17. listopad a události návratu svobody a demokracie do Československa, pak vznikne druhá polistopadová republika. A to bych si vůbec nepřál.

Myslím, že si musíme také připomenout to, že Československá republika vznikala za situace, kdy Československo bylo státem mnohonárodnostním, státem, z kterého Masaryk chtěl udělat takové Švýcarsko, kde bude politický československý národ, který bude obsahovat Čechy, Němce, Slováky, Maďary, Poláky a další národnosti. To se úplně nepovedlo, nicméně pořád platí Masarykovo "ne Ježíš, ale Caesar", což znamená, že demokrat musí mít také nějaké morální principy, morální hodnoty, že se musí rozhodovat věcně, ale také zásadově, nikoliv pouze sahat po moci, která se pak stává jenom tím nikoliv prostředkem, ale tím, o co tady jde, o jejíž dosažení jde. A to je myslím velmi důležité, abychom si vždycky uvědomovali, že "Ježíš, ne Caesar" je vždycky pokušení jednotlivých politických stran a vůdců, aby se dali do situace, která bude jednoznačným způsobem vyplývat z toho, že tady máme někoho, kdo rozhoduje za nás, kdo všechno řídí.

Jsem přesvědčen, že náš moderní československý stát se zrodil proto, aby tady byla svoboda, aby tady byla spravedlnost. A k tomu ideálu vždycky musíme tíhnout. První, druhý, třetí odboj, všichni tito lidé, kteří se zasloužili o to, že jsme měli demokratickou republiku a nyní zase máme, si zaslouží naši úctu a náš vděk. Všechny ty oběti nesmějí být marné. A nesmějí být marné právě tím, že nedopustíme, aby ideály toho, jak se vrátila svoboda do Československa, byly pošlapány. Aby místo lásky a pravdy vítězila lež a nenávist.

Demokracie, jak ji chápe Masaryk, v sobě musí obsahovat humanitu, vysokou morálku, kritické myšlení, občanskou společnost, svobodná média. Demokratické instituce bez obsahu se stávají jenom prázdnou slupkou. Masaryk věděl, že je potřeba demokraty, a proto také věděl, že je potřeba, aby se dělala opravdová demokratická lidová politika. My teď máme úplně jinou situaci. Jsme začlenění v NATO, v Evropské unii a z tohoto hlediska musíme také daleko více využívat možností, které máme. Masaryk i Havel dali naší republice mezinárodní rozměr a jsem přesvědčen, že přesto, že ani jeden nebyl neomylný, přesto, že ani jeden se nevyvaroval chyb, přesto nám musejí být pořád vzorem.

To poslední, co bych chtěl říct k odkazu 28. října, je, že mezi vlastenectvím, láskou k vlasti a humanitou není rozpor. Ovšem mezi moderním nacionalismem a humanitou bývá, jak říkal Masaryk. A to je bohužel aktuální i dnes, protože láska k vlasti, to znamená láska k vlastnímu národu, ale neznamená nenávist k jiným.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní poprosím o vystoupení pana poslance Karla Schwarzenberga, který vystoupí za klub TOP 09.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážení poslanci, vážené poslankyně, vzpomínáme tady sto let od založení první Československé republiky. Já

se obávám, že jsem poslední poslanec, který se v této republice aspoň narodil a zažil celé její osudy od protektorátu přes Únor a tak dále.

Ten vývoj, jak jsem říkal, byl někdy... Pamatuji si nadšení po povstání v roce 1945, kdy jsme znovu získali svobodu. Pamatuji si depresi, která padla na všechny po Únoru, když jsem viděl pochodovat milice po Národní třídě. Pamatuji se, trošku vybočuji z čistě českých záležitostí, jak v roce 1956 v listopadu jsem stál a pomáhal na maďarských hranicích. A když se mě ptali, odkud jsem, já jsem říkal z Čech, lehce pohrdavý úsměšek. A co vy děláte? My krvácíme a vy držíte hubu.

Dva roky poté jsem byl v Bruselu v našem slavném pavilonu, který opravdu byl nejzajímavější a nejkrásnější na celé světové výstavě v Bruselu. Pamatuji si, jak jsem se tam prošel a slečna z toho pavilonu mě doprovázela, vysvětlovala všechno, mluvila se mnou anglicky a byl jsem nadšen. Opravdu tehdy byl člověk hrdý na náš stát a na náš národ a na tu republiku. Ale pamatuji si také, když jsem jí najednou odpověděl česky, tak vymizela. A tím jsem zase byl převeden na půdu reality, abych věděl, co tehdejší Československo bylo. Ona nesměla mluvit s někým, kdo by byl v podezření, že byl emigrant.

Potom rok 1968 se vší euforií předtím a krutým pádem v srpnu a krásné dny v listopadu 1989 a znovunabytou svobodu. Ale pamatuji také, jak v roce 1992 mě prezident republiky Václav Havel vyslal na Pražský hrad, abych stáhl vlajku posledního československého prezidenta. Připouštím, že jsem se tehdy slzám neubránil. Československo odešlo do dějin, vznikla Česká republika.

A teď se zamýšlíme nad tím, co bylo před sto lety. Byl to velmi civilizovaný převrat. Buďme vděčni císaři Karlovi blahé paměti, který zakázal použití násilí. Takže to předání moci v Praze a všude proběhlo naprosto klidně, bez násilí. Teprve poté se vrátil Masaryk, Beneš, pokusil se navrátit Štefánik ze zahraničí. Převrat byl dělán zde, muži 28. října, a byl to civilizovaný způsob, jak se to stalo. Teď také. My jsme se rozpadli, aniž jsme se o to příliš zajímali. Naše Československá republika zanikla.

Naše dnešní Česká republika je něco jiného. Že jsme opustili ideály československého národa, československého státu, prosím, chápu, dějiny se změnily. Ale ty ostatní myšlenky, na kterých tento stát byl budován, a Masaryk nám připomněl, že státy vzkvétají a scházejí na základních myšlenkách, na kterých byly postaveny. Jedna z velikých myšlenek Tomáše Garrigua Masaryka bylo evropanství. Když čtete jeho Hovory, články a tak dále, tak vidíte, že se o to zajímal, jak podporoval Coudenhove-Kalergia a tak dál. My ovšem tady se vyznamenáváme spíše tím, že se o Evropu nezajímáme. Ano čerpáme dotace, to s nadšením. Ale přispíváme co nejméně a se solidaritou u nás to také valné není.

Za druhé humanita. Masaryk nám zanechal hlavní poselství – humanitu. Ano, naši humanitu jsme teď právě prokázali, když jsme odmítli přijmout ty sirotky do České republiky z válečných vřav, aby mohli v klidu vyrůst. Opustili jsme všechny ideály a zůstalo nám pouze národní sobectví, na kterém tento náš novodobý stát stavíme. Obávám se, že to je poněkud chabý základ pro stát. Obávám se, že když všechny ideje, na kterých náš stát, naše republika byla postavená, opustíme, když neprokážeme ani Evropě, ani světu, že jsme k něčemu užiteční, také svým sousedům

ničím nepomáháme. A popravdě řečeno našemu vlastnímu národu, když se dívám, jak ničíme vlastní půdu, což je hrozné, starý sedlák Schwarzenberg vám řekne, to je opravdu tristní pohled, když se podíváme, jak byly vydolovány staré domy v našich městech a vlastně už jádro Prahy není obývané. Když se na celý tento vývoj díváme, tak v čem jsme prospěšní i vlastnímu obyvatelstvu? K čemu dnes tento stát je? ptejme se. A já vás ujišťuji, když neprokážeme užitečnost ani vlastnímu národu, ani sousedům, ani Evropě a světu, tak se obávám o osud našeho státu, tak se obávám o naši další samostatnou existenci. Caveant consules ne quid detrimenti respublica capiat.

Děkuji mnohokrát. (Delší potlesk, který přetrvával v pravé části jednacího sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím, aby za klub Starostové a nezávislí vystoupil pan poslanec Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, ctěný zákonodárný sbore, sto let od vzniku samostatného Československa, sto let novodobé moderní státnosti. To je to, co dnes asi každý, kdo v této zemi žije, v těchto dnech prožívá, na co myslí. A je úplně jedno, že Česká republika už není státem v těch hranicích a s oněmi národnostmi, v jejichž rámci právě před sto lety začínala.

Zamyslíme-li se nad tím hlouběji, pak sto let je časový úsek, který přesahuje dobu života, která je vyměřena naší pozemské existenci každého z nás. Právě v tom, ne v líbivé kulatosti tohoto výročí vidím obrovskou symboliku letošního jubilea. Vystihuje právě onen přesah státního útvaru, který cítím. Přesah státu nad námi smrtelnými lidmi. Těchto sto let symbolicky jako svátek patří nám všem. Patří nemnohým z nás, kdo se narodili v roce 1918 nebo třeba i dříve a prožili svůj život v této zemi či s touto zemí, ale také většině z nás, kteří se sta let nikdy nedožijí. V těchto významných dnech je potřeba si připomenout ty, kteří svůj život obětovali. Před sto lety, před desítkami let nebo třeba před několika dny. Právě proto, aby příběh, který začal v roce 1918, mohl pokračovat a měl smysl.

Když už jsem se zmínil o smyslu, přestože sto let podobně jako jiná významná výročí je potřeba slavit, ohlížet se a bilancovat, myslím si, že právě v těchto dnech bychom nejvíce měli myslet na naše blízké, na naše předky, na ty, kteří jsou nám nejbližší nebo na ty, kteří pro každého z nás jsou nějakým způsobem důležití, protože v těch sto letech našeho státu vykonali něco, na co máme právem být hrdi. Důležitější totiž než to, jak dlouho něco existuje, je obsah té existence a její smysl. Formu si připomínáme v kulatých výročích. Smysl ale tvoříme neustále. Ten smysl tvoříme, s Tomášem Garriguem Masarykem řečeno, v každodenní drobné práci. Někdy se nám daří lépe, někdy hůře a je jedno, jestli je to vláda, nebo poslední občan v nejzapadlejší obci. Smysl právě spočívá v kontinuitě každodenní poctivé práce. To je a bude ta červená nit, na které jednotlivé historické milníky jsou jen většími či menšími uzly.

Přeji nám všem, ať se nám vlákna této pomyslné nitě co nejméně zamotávají, přeji nám zákonodárcům, ať pomáháme v případě, že se zamotají ta vlákna, je co

nejrychleji rozmotat, a děkuji všem, kteří svou drobnou každodenní práci dělají poctivě a svým srdcem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já nyní bez závěrečných slov po dohodě končím všeobecnou rozpravu. Až teď mi došlo, že jsem vlastně zpravodaj, když jsem vystoupil první v obecné rozpravě.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Poprosil bych pana místopředsedu Fialu, aby v podrobné rozpravě zopakoval usnesení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Návrh usnesení zní takto:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky u příležitosti 100. výročí založení Československé republiky:

– Hlásí se k odkazu 28 října 1918 a oceňuje úspěšné úsilí představitelů naší země vedoucí k založení samostatné Československé republiky.

– Považuje demokratický charakter státu, na jehož základě byla první republika postavena, za základní pilíř moderní České republiky.

– Navrhuje, aby toto výročí posloužilo k posílení národní hrdosti a ambicí České republiky patřit mezi nejúspěšnější země světa."

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu a nyní přistoupíme k hlasování. Eviduji požadavek na odhlášení. Počet se nám ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 66. Přihlášeno je 172 poslanců, pro 172 poslanců, proti nikdo. Můžeme si zatleskat. (Potlesk v celém sále.)

Děkuji vám všem. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a končím tento bod. Dovolte mi přečíst omluvu pana ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka, který se omlouvá po celý dnešní jednací den z pracovních důvodů. Dále chci přečíst zrušení omluvy pana poslance Martina Kolovratníka z dnešního dne. Pan poslanec je přítomen.

Zahajuji další bod jednání a to je bod číslo

112.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr spravedlnosti Jan Kněžínek a zpravodaj garančního výboru, jímž je ústavněprávní výbor, pan poslanec Jan

Chvojka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 71/6, který byl doručen dne 9. října 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 71/7.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy (Ano.) Pan ministr má zájem. Já vás všechny poprosím o klid v sále. Případné diskuze prosím přeneste do předsálí. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dostáváme se ke třetímu čtení návrhu zákona, který má za cíl řešit problém nadměrného zadlužení až předlužení nezanedbatelné části občanů České republiky. Cílem je tedy řešení problematiky takzvané dluhové pasti, kdy usilujeme o to, aby se ti občané, kteří v této dluhové pasti jsou, co nejdříve poté, co splní v mezích svých schopností a možností své závazky, vrátili do standardního sociálního a ekonomického prostředí. Aby se zapojili do standardního fungování společnosti.

Zároveň říkám, že už ve druhém čtení byl Poslaneckou sněmovnou vzat za základ pozměňovací návrh uvedený pod písmenem A, přijatý ústavněprávním výborem, který reflektuje velmi dlouhou podrobnou a korektní diskuzi, kterou jsme nad tímto návrhem vedli ať už na půdě ústavněprávního výboru, nebo ostatních orgánů Poslanecké sněmovny, ale také s odbornou veřejností včetně soudců, kteří rozhodují v insolvenčních věcech, včetně samotných insolvenčních správců.

Moc děkuji za tuhle debatu a pevně věřím, že návrh, tak jak je předložen, pomůže řešit tento problém. Zároveň předesílám, že tady podpoříme řadu z podaných pozměňovacích návrhů ze strany předkladatele, zejména ty ústavněprávního výboru, ale i některé další, které podle mě přispívají ke zkvalitnění té právní úpravy. Všem moc děkuji za debatu nad touto právní úpravou, za čas nad ní strávený a moc prosím o podporu tohoto návrhu i ve třetím čtení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu, do které se jako první hlásí pan zpravodaj Jan Chvojka, který má přednostní právo v tomto bodu. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Je to tak, pane předsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl už spíš jenom velmi krátce vystoupit jako zpravodaj tohoto tisku. Ale nejenom jako zpravodaj, ale i poslanec, právník a člověk, kterému samozřejmě jde o blaho a osud České republiky a lidí, kteří se dostali do dluhové pasti.

Já se přiznám, že – a říkal jsem to už i na několika různých fórech, a těch fór proběhla spousta za tento rok a věnovala se insolvenčnímu zákonu. Ta rozprava k této novele byla velmi dlouhá, velmi podrobná, široká a obsáhlá. A já jsem za ni rád. Přiznám se, že považuji institut oddlužení, který byl přijat v roce 2006 právě v tomto insolvenčním zákoně č. 182/2006 Sb. s účinností od 1. ledna 2008, za jednu z nejlepších věcí, která se zde po revoluci odehrála a která se schválila. Je potřeba

říci, že tento institut oddlužení, nebo jak říkají někdy nesprávně média osobní bankrot, pomohl desetitisícům lidí, kteří se dostali do dluhové pasti. A do té doby, než byl v roce 2006 schválen insolvenční zákon, se leckdy lidé prostě bohužel z té dluhové pasti nedostali a nemohli dostat, protože na ně byla vedena exekuce, například až do konce života. Prostě nebyl institut, který by jim pomohl se z té dluhové pasti vymotat.

Bohužel za těch deset let, od doby, kdy je zákon účinný, se ukázalo, že byť zákon pomohl, jak jsem říkal, desetitisícům lidí, tak stále ještě jsou v České republice lidé, kterým tento zákon nemohl pomoci, protože ti lidé nedokázali splnit podmínku, tu jednu zásadní podmínku, kterou ten zákon má, to znamená, pokud chci dnes vstoupit do oddlužení, tak musím prokázat, že po dobu následujících pěti let musím splatit minimálně 30 % svých závazků. To znamená, že do tohoto institutu oddlužení se bohužel za ta léta účinnosti zákona nemohly dostat například matky samoživitelky, které prostě jednoduše nemohly prokázat na základě toho, jaký mají příjem, že zaplatí těch 30 % svých dluhů. Nebo například právě osamělí senioři či seniorky, kteří také logicky nemohli zaplatit minimálně 30 % svých dluhů, protože jejich důchod je tak průměrný, že prostě své dluhy nejsou schopni zaplatit.

Na druhou stranu je potřeba říci, že na tom, že se mnozí lidé dostávali do dluhové pasti, měl značný podíl i náš stát, který minimálně do roku 2016 umožňoval na půdě různých spotřebitelských úvěrů, nebankovních půjček a dalších takovýchto institutů hrozná zvěrstva, kdy z dluhu tisíc korun najednou dluh vystoupal na výši 50 tisíc, či kdy z dluhu 20 tisíc dluh vystoupal na 200 tisíc. Takové věci se děly, od roku 2017 se dějí již méně. Ale byla to chyba státu, že nereguloval tento segment trhu tak, jak by měl být regulován, a tak, jak je regulován na západ od nás.

Ukázalo se tedy, že je potřeba novelizovat insolvenční zákon, pokud chceme ještě těch dalších několik desítek tisíc lidí, kteří jsou v dluhové pasti, z té dluhové pasti dostat. Jsou to, jak jsem již zmínil, například právě matky samoživitelky, invalidní důchodci a další. Proto se předložila novela insolvenčního zákona. Jak jsem říkal na začátku, mluví se o ní velmi dlouho. Koneckonců původně přišla do Poslanecké sněmovny ještě v minulém funkčním období Poslanecké sněmovny, kdy byl ministrem spravedlnosti Robert Pelikán, a já jsem tenkrát podepisoval tu novelu jako předseda Legislativní rady vlády. Bohužel se nepodařilo, bylo to v podstatě už v závěru funkčního období Sněmovny, tu novelu tehdy projednat, a proto byla předložena znovu na půdu této Poslanecké sněmovny.

Diskuse k ní byla obsáhlá, bohatá, široká. Koneckonců se to odrazilo i na množství pozměňovacích návrhů, které byly projednávány ať už na půdě podvýboru pro insolvence, exekuce, nebo na půdě ústavněprávního výboru, a koneckonců asi o dvaceti budeme hlasovat i dnes.

Je potřeba říci, že jsou tam pozměňovací návrhy leckteré. Některé se snaží držet leitmotiv toho zákona, resp. novely zákona. Ten leitmotiv pro mě je druhá šance pro více lidí, šance pro více lidí, aby se dostali z osobního bankrotu, z předlužení, ze zadlužení, z dluhové pasti. Některé se snaží ještě více otevřít to síto lidí, kteří se dostanou do té dluhové pasti. Některé pozměňovací návrhy do určité míry se snaží zracionalizovat ten poměr těch dvou stran, protože je to o dvou stranách, jedna strana

jsou věřitelé, druhá strana jsou dlužníci, všichni ostatní na ten proces v podstatě jenom dohlížejí jako procesní subjekty podle insolvenčního zákona. Ale myslím si, ať už bude přijat takřka, ne všechny, ale ať už bude přijat takřka jakýkoli pozměňovací návrh, tak nezničí leitmotiv novely, která by měla být v tom: dovolme a pomozme více lidem, aby se dostali z dluhové pasti a podstoupili oddlužení.

Tudíž já velmi prosím o to, abychom dnes ten insolvenční zákon konečně schválili. Debatovalo se o něm skoro rok, což je velmi dlouhá doba. Sám jsem zvědavý, až ho schválíme, jak se k němu postaví Senát. Nedokážu odhadnout, protože se politické poměry samozřejmě po volbách trošku změnily. Je možné, že se s tím zákonem uvidíme nebo potkáme ještě jednou, pokud ho Senát vrátí s nějakými připomínkami. Ale prosím, zachovejme se tak, aby ideálně nejpozději na jaře příštího roku byl tento zákon, tato důležitá novela přijata, resp. aby byla účinná a řídily se podle ní vztahy mezi věřiteli a předluženými dlužníky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji za vystoupení v rozpravě. Mám tady faktickou poznámku pana kolegy Pavla Blažka. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Musím vždycky reagovat na takové ty, teď se omlouvám, levicové argumenty, které tady zazněly a zaznívají pořád dokola, které popisují ten stát v minulosti takový, jak nebyl, a hlavně popisují naše občany jako nějaké hlupáky.

Tak zaprvé bych řekl, že se říká, že byla nějaká politika státu, která dovolovala upřímně řečeno zvěrské úroky a podobně. To prosím vás nebylo tak, že by stát nařizoval, kdo si půjčí, tak vždycky ten úrok bude 100 %, 150 % a podobně, a to jsem dalek od toho, abych hájil některé lichvářské úvěry. Ale není to tak, že by ten stát to nařizoval, jak z toho málem vyplývá.

A druhá věc. Ti lidé hloupí nebyli tenkrát. Ano, bylo x občanů, kteří si napůjčovali takto hloupě, ale naprostá většina občanů, a to z těch čísel je jasně vidět, si buďto nepůjčovala vůbec, nebo si půjčovala za normální úroky, nebo si dokonce půjčovala i za ty, jak bylo řečeno, zvěrské úroky, ale ti svoje dluhy spláceli.

To znamená, poprosil bych, aby ten popis minulosti nebyl takto úplně levicově ulítlý, protože v takové minulosti jsme nežili. A protože ten stát začal některé věci regulovat správně, to je samozřejmě pravda. Ale znovu říkám, naprostá většina lidí hloupá nebyla, těmto praktikám nepodlehla, a dokonce ty dluhy splácela. Bavíme se o určité části občanů, kteří podlehli. A já odmítám takovou tu rétoriku, že jenom proto, že si smlouvu nepřečetli, nebo špatně viděli, nebo něco, tvrdím a bude vám to tvrdit naprostá většina, věděli, do čeho jdou, a věděli, jaké úroky budou splácet. Jenom byli nezodpovědní a říkali si, když to nezaplatíme, nějak bylo, nějak bude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Paní poslankyně Valachová bude také reagovat ještě s faktickou poznámkou. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, musím zareagovat na Pavla Blažka v návaznosti na jeho reakci na Jana Chvojku. Musím doplnit, že rozhodování soudů v minulých deseti letech, patnácti letech, a to bez pochyby nepopře ani můj předřečník, jasně ukázalo v mnoha případech, že praktiky, které byly trpěny v rámci půjčování, spekulativního postupování pohledávek bez vědomí dlužníka, porušování zákoníku práce, nerespektování výše úroků, které následně byly označeny soudy proti dobrým mravům, příslušenství opakovaně navyšované způsobem, který zákon nedovoluje, opět soudy odmítnuto, proti dobrým mravům atd. atd. Byl by tady celý telefonní seznam toho, co soudy – naše soudy – odmítly jako praktiky proti dobrým mravům. A tohle bylo velmi často způsobeno tím, že stát právě neměl férová pravidla pro spotřebitele a půjčování peněz. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Blažek bude také ještě reagovat jednou faktickou poznámkou. A pan kolega Dominik Feri je plný pochopení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: O to já se nepřu a ani to nehájím. Ale to nebylo tak, že by ten stát někoho nutil, aby do těch závazků vstoupil. A na to jsou potřeba dva. Jeden to nabízí, ty nemravné úroky, a druhý, který je přijme. To mi prostě nevymluvíte. A tak to bylo. Než nějaký stát řekl: kdokoli si půjčí, vždycky musí platit tolik a tolik. A budu se opakovat. Obrovské množství smluv a těch dluhů, které z toho vznikly, takové vůbec nebyly, mám na mysli typicky dluhy z nájmů a podobně, kdy někdo neplatil a taky je dneska možná v té dluhové pasti. A nebavme se o tom, že to bylo všecko způsobeno nějakými nemravnými úroky a podobně. Ale byly potřeba minimálně dvě strany – ten, kdo půjčuje, a ten, kdo ty podmínky přijímá. A já jenom odmítám tu levicovou rétoriku, že naprostá většina lidí byla tak, řekl bych, okradených těmi darebáky, že si za to taky trošku nemohou sami. Tu smlouvu si měli přečíst, anebo, a to je to moje tvrzení, určitá část, a na tom trvám, naprosto vědomě přijala tyhlety podmínky a dopředu věděla, že to splácet nehodlá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A ještě jednou paní kolegyně Valachová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Souhlasím s předřečníkem, že na smlouvu musí být dva. To uzná asi každé malé dítě. Ale právě proto, že na smlouvu mají být dva, tak také věřitelé mají svou odpovědnost. A o tom je právě zákon o oddlužení. Je to zákon, který je moderní, který mají země v Evropě i ve světě, ať jsou pravicové, nebo levicové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A můžeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Dominika Feriho. Připraví se pan kolega Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený předsedo vlády, vážení přítomní členové vlády a vážený pane ministře, tady to je bezesporu ten nejdůležitější zákon, který jsme tu zatím za ten rok projednávali, a věřím, že ho dneska úspěšně dotáhneme.

V prvním čtení jsem tu citoval slova slavného anglického básníka 18. století Williama Blackstonea, který prohlásil: "... pročež se bankrotář stane znovu očištěným od dluhů a může se tak stát užitečným členem společnosti." To znamená, že popsal vůdčí zásadu, kterou je ovládané insolvenční řízení, nebo tedy ten osobní bankrot.

Od toho prvního čtení uběhla poměrně dlouhá doba a já jsem se domlouval s Patrikem Nacherem, že on to tady celé pak zrekapituluje hezky. Bylo na něm učiněno mnoho práce a za dobře odvedenou práci se sluší poděkovat. To znamená, že bych rád poděkoval vám všem, kolegyně a kolegové, kteří se účastnili jednání ústavněprávního výboru, kteří se účastnili jednání podvýboru. Děkuji i jeho panu předsedovi. Dále bych chtěl také poděkovat zástupcům procesních subjektů a dalších skupin, které se chtěly vyjádřit a chtěly být účastny přípravy tohoto zásadního právního předpisu. A také bych chtěl poděkovat panu ministrovi a vůbec osazenstvu ministerstva za projevenou vstřícnost a za ochotu, která tu, musím se přiznat, dřív nebyla, nebo když sem ten zákon přišel, nebyla úplně běžná.

Za poslanecký klub TOP 09 bych chtěl říci, že my podpoříme ty pozměňovací návrhy, které respektují zásady obsažené v insolvenčním zákoně, které se snaží urychlit celý proces a zkapacitnit ten systém, a také ty pozměňovací návrhy, které se snaží najít rozumnou rovnováhu mezi zájmy dlužníků, lidí v dluhové pasti, kteří se budou z té pasti chtít dostat, a zcela oprávněnými zájmy věřitelů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dominikovi Ferimu. Slova se ujme pan poslanec Marek Výborný, připraví se kolega Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážení členové vlády, pane ministře, pane zpravodaji, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci tady opakovat dlouhý popis projednávání celé novely insolvenčního zákona. Z mých úst tady zazněl jak v rámci prvního, ale hlavně potom v rámci druhého čtení. Já se samozřejmě připojuji ke slovům svého předřečníka. To poděkování je zcela namístě jak vůči vám poslancům, poslankyním, kteří se do té debaty nejenom na půdě podvýboru, výboru, ale i na různých odborných grémiích, sympoziích, kulatých stolech zapojili. Stejně tak to poděkování patří směrem k Ministerstvu spravedlnosti, zvláště teď v době pana ministra Kněžínka, tak i ke sněmovní legislativě, která na tom také odpracovala své. Díky.

Já bych rád jenom řekl teď aktuálně k té situaci, jaká je před třetím čtením a co považuji já osobně i poslanecký klub KDU-ČSL za důležité a co podpoříme. Ano, říkáme to od začátku, skutečně nám jde o to, aby tady byla přijata vyvážená novela insolvenčního zákona, která na straně jedné nepodlehne těm extrémně prověřitelským tlakům a na straně druhé nebude zohledňovat pouze a výhradně oprávněné požadavky těch dlužníků, kteří chtějí skutečně ten systém využít ve svůj prospěch. A to je to, oč nám jde. Abychom ty lidi dostali z dluhových pastí, tak jak už to tady opakovaně zaznívalo. My se k tomu hlásíme, je to důležité. Ale zároveň i ti dlužníci si musí být vědomi toho, co nakonec v jednom z těch pozměňovacích návrhů je uvedeno, že musí vynaložit veškeré úsilí, které po nich lze spravedlivě požadovat.

Já bych v tomto bodě chtěl možná vyvrátit, nebo se pokusit vyvrátit to, co zaznívá v posledních dnech i ve veřejném prostoru, že vlastně ta novela ničemu nepomůže a že dlužníci budou stále ve stavu jakési nejistoty. A že ti soudci se budou chovat jako nějací orientální pašové, kteří po těch pěti letech se prostě špatně vyspí a řeknou: Dlužníku, sorry, sice jsi splatil 25 %, ale já mám pocit, žes mohl udělat víc. Tak skutečně, tak jak jsme tyto věci konzultovali s panem ministrem, tak jak byly konzultovány s těmi soudci, kteří se insolvenčnímu právu věnují, tzn. s místopředsedy krajských soudů, z těch insolvenčních úseků, tak je zcela zřejmé i z toho znění dotyčného paragrafu a pozměňovacího návrhu kolegy Patrika Nachera, který souhlasně kývá hlavou, je zcela zřejmé, že ten soudce bude posuzovat pouze to, zda v průběhu těch pěti let tam náhodou neutekl nějaký nepoctivý záměr. Ale podotýkám, že pokud by tam byl, tak musí být indikován ze strany insolvenčních správců, kteří za to budou mít tu zodpovědnost už v průběhu těch pěti let. Ale jinak ten soudce pouze na základě těch informací a zpráv, které po těch pět let bude o chování dlužníka mít, řekne: Ano, byl jsi v situaci, kdy jsi z objektivních důvodů nebyl schopen splatit alespoň těch 30 % toho dluhu, těch závazků, ale samozřejmě, my tě oddlužíme. Čili to strašení, které tady možná dnes je, tak já se domnívám, že skutečně není namístě. A nakonec i Ministerstvo spravedlnosti a justice budou mít dostatečný čas na to metodicky se na rozhodování v rámci § 412 a novely insolvenčního zákona připravit.

Dovolte mi ještě připomenout dva pozměňovací návrhy, které jsou z mého pera. Respektive ten první je společný s kolegou Petrem Sadovským. Jedná se možnosti oddlužení v té rychlejší variantě, tzn. tříleté, kde původně v tom návrhu byla povinnost splatit 50 % dluhu. Já jsem to tady říkal už v rámci druhého čtení, že to považuji za extrémně nebezpečné. Mohlo by to býti zneužíváno. Pokud někdo je schopen za tři roky splatit 50 %, pravděpodobně bude za pět let schopen splatit podstatně víc. Rozumím tomu, že samozřejmě hledáme nějaký vyvážený kompromis. Proto jsem byl rád, že jsme se dokázali shodnout na té variantě 60 %. To znamená, v případě, že dlužník splatí za tři roky 60 % svých závazků vůči věřitelům, bude také oddlužen. Těch 60 % je výsledkem opravdu nějaké kompromisní dohody. Chtěl bych poděkovat i Asociaci krajů České republiky, paní předsedkyně tady není, ale děkuji za to, že Asociace krajů toto jednoznačně podpořila i z jejich legislativní komise. Věřím, že tento návrh, který je součástí té vyváženosti celé novely, získá vaši podporu.

Dále tam je pozměňovací návrh E1, který řeší zjednodušení sepisu návrhu insolvenčního. Chtěl bych také požádat o jeho podporu, a to zvláště v situaci nebo

v kontextu toho, na čem dohoda také je, a sice že podpoříme pozměňovací návrh kolegy Farského pod písmenem J3. To znamená, že zrušíme onu horní hranici, která by byla doposud podmínkou pro vstup do oddlužení. To znamená, že skutečně dveře toho dobrodiní státu budou otevřeny všem dlužníkům a nikoli jenom těm, kteří by byli pod hranicí tisícinásobku existenčního minima.

Tento návrh, tak jak vyplynulo i z jednání ústavněprávního výboru, má všeobecnou podporu napříč poslaneckými kluby. Je to správně. A v okamžiku, kdy toto rušíme, tak se skutečně domnívám, že je nadbytečné, aby dlužníci museli na začátku predikovat svůj příjem na příštích šest, resp. dvanáct měsíců, stejně tak, jako je nadbytečné dokládat příjmy posledních dvanácti. V tom mém návrhu stačí doložit příjmy za posledních šest měsíců a aktuální příjmy. To si myslím, že je oprávněné i proto, aby s tím mohl insolvenční správce pracovat, aby v tom návrhu bylo. Ale pojďme skutečně ty věci procesně co nejvíce zjednodušit. A ten pozměňovací návrh E1 směřuje právě k tomu. Říkám, je to i v návaznosti na předpokládané přijetí pozměňovacího návrhu kolegy Farského. To zjednodušení, které už teď nastává. Já jsem tomu rád, že jsme se dokázali shodnout na těch 25 nebo téměř 30 pozměňovacích návrzích, které zjednoduší ekonomiku celého insolvenčního řízení a zajistí to, že celý systém nezkolabuje ani u správců, ani na insolvenčních úsecích soudů. Myslím si, že toto je velmi důležité, a prosím tedy o podporu.

Dámy a pánové, tolik tedy můj komentář. Děkuji za to, že se dokážeme na konci shodnout a přijmout novelu insolvenčního zákona, která skutečně podle mě je jednou z prvních zásadních norem, které tady projednáváme, a bude mít výrazný dopad do naší společnosti. Protože na jedné straně pomůže dlužníkům z dluhových pastí, na straně druhé samozřejmě pomůže i těm věřitelům, protože se dočkají splacení alespoň části svých závazků. A co je důležité, pomůže České republice. Prostě budeme čistit tu šedou zónu i ekonomiky a chceme tyto lidi dostat do systému. To se samozřejmě projeví pozitivně i v rámci ekonomického systému České republiky.

Děkuji za vaši podporu těch rozumných kompromisních pozměňovacích návrhů, kterých je většina. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Výbornému. Nyní má slovo pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane premiére, dámy a pánové, ono se to nezdá, ale podle mě tady máme nejdůležitější zákon za poslední rok. A ta důležitost a komplikovanost tkví v tom, že je tam celá řada hráčů. Je tam dlužník, je tam věřitel, jsou tam insolvenční správci, insolvenční soudci, nějakou roli v tom samozřejmě hraje stát a pak jsme tam my, poslanci. Já jsem to definoval, protože jsem se kolem toho pohyboval posledního tři čtvrtě roku, že my poslanci jsme jako rozhodčí, protože tohle nemá černobílé řešení. (Odmlčuje se pro hluk zprava a hovor poslance stojícího u stolku zpravodajů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Žádám kolegy o klid, a pokud diskutujete něco jiného, tak prosím v předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Patrik Nacher: Jsem velmi rád, že napříč všemi poslaneckými kluby vznikla norma, kterou bych nazval nadpolitickou. To není nepolitická nebo apolitická věc, tohle je ryze politické. A je to nadpolitické, protože to není ani vlevo, ani vpravo, tady jsme se nerozdělili na liberály nebo konzervativní, dokonce ani ne na opoziční nebo koaliční. Protože když se podíváte na pozměňovací návrhy, tak jdou skutečně napříč. A já jsem za to velmi rád.

Z čeho šťastný nejsem, je ten dalmatinský, tj. černobílý pohled na tu věc, který potom vyústí v různé interpretace toho, co my teď tady dneska doufám schválíme. Na jedné straně se popisuje dlužník jako nevinná oběť a věřitel jako sprostý lichvář a na tom druhém pólu je dlužník nepoučitelný pitomec, když to takhle řeknu, a věřitel je matka Tereza. Já si myslím, že ani jedno z toho není pravdivé, a jsem velmi rád, že jednotlivé poslanecké kluby a v zásadě všichni poslanci se tomuto černobílému vidění světa vyhnuli.

Já jsem si tady připravil – a já to zkrátím – právě i ukázky toho, co všechno na nás směřovalo, některé ukázky z veřejných zdrojů jednotlivých hráčů, kteří k tomu mají co říct. Já to tedy velmi zkrátím, ale jenom pro přehled.

Filip Hanzlík, náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace – a všechno to budou odpovědi na základní otázku: Je nutné měnit současné podmínky oddlužení? To je ta základní otázka. A teď se nebavíme jak, ale jestli vůbec. A ty odpovědi: Soudě podle výsledků rozsáhlého šetření ohledně efektivity oddlužení v posledních deseti letech, které provedla letos v červnu a prezentovala společnost InsolCentrum, dosavadní systém oddlužení funguje překvapivě dobře. Více než polovina dluhů byla zaplacena ve zhruba 56 % případů. – Ještě jednou opakuji, více než polovina dluhů. My se tady furt bavíme o nějaké hranici 30 %. V 56 % ten dlužník zaplatil více než polovinu. A dokonce ve čtvrtině dlužníci dokonce zaplatili celou částku, tedy 100 %. Jenom abychom tady nežili v nějaké chiméře. – Problémem nicméně zůstává tzv. historické zadlužení. – Tím je míněn stav před 1. prosincem.

Reakce Michala Žižlavského, člena představenstva České advokátní komory a předsedy Rady expertů Asociace insolvenčních správců na tutéž otázku: Oddlužení spotřebitelů je nástroj, který funguje na rozdíl od konkurzu podnikatelů a korporací. Věřitelé dostávají v oddlužení v průměru zpět více než 50 %, v konkurzu jsou to jen jednotky procent. – Zkracuji to.

Pavel Staněk, prezident České asociace věřitelů: Současný systém dle našeho názoru funguje poměrně dobře, obecně v něm není potřeba dělat žádné zásadnější změny, zvláště pak ne změny, které by do budoucna poskytovaly dlužníkům neúměrně snadnou cestu, jak se zbavit svých závazků. – A pak je to opět o tom, že se tady bavíme o situaci, kterou je potřeba řešit, která se naakumulovala před platností zákona o spotřebitelském úvěru.

A naproti tomu Daniel Hůle, analytik společnosti Člověk v tísni: Jednoznačně je potřeba podmínky změnit. Dlouhodobě je ročně schvalováno přibližně 20 tis.

insolvencí, ačkoliv máme přibližně půl milionu lidí, kteří mají tři a více exekucí. Jednoznačně vychází i mezinárodní srovnání. Okolo nás a na západ od Česka není jediná země v Evropské unii, která by neumožňovala tzv. nulové oddlužení. Horší podmínky mají pouze na Balkáně.

Jinými slovy tady krásně vidíte u lidí a u subjektů, které oni reprezentují, samozřejmě každý má trochu jiný záměr a jiný úhel pohledu, jak se obrovsky liší v tom pojetí, jestli vůbec něco měnit a jak se na tu problematiku dívat.

Já jsem velmi rád, že my jako poslanci jsme vlastně přišli s návrhem kompromisním, s návrhem, který kdybych si vypůjčil – u restitucí se říkalo, že je to narovnání nebo náprava některých křivd, tak tady bych řekl, že to je narovnání stavu zejména před 1. 12. 2016, odkdy platí nový zákon o spotřebitelském úvěru, a že to je pomoc maximu lidí, nikoliv všem, nějakým revolučním opatřením, které by narovnalo rádoby nespravedlnosti z minula a vytvořilo by nespravedlnosti nové.

Tady si dovolím opět citaci z mailu jedné paní, která je matka samoživitelka. Jinými slovy, že to není spor jenom věřitel – dlužník, ale mohl by v případě nějaké revoluční změny nastat problém dlužník – dlužník. Člověk, který projde insolvencí letos, nespadá do novely zákona. Ve skutečnosti by i on měl mít třeba nárok na to, aby mu po třech letech byl prominut zbytek dluhu, pokud by splatil 50 %. – To je ta verze tři roky 50. – Ale člověk, který prochází insolvencí už letos nebo minulého roku, tak pokud se ten zákon schválí, tak tuto možnost nemá. Ten, který do toho vejde příští rok, tak tu možnost má, a dokonce bude platit vlastně kratší dobu než ten, který je v té současné době, měl by na to, aby po třech letech zaplatil 50, případně 60 %, jestli projde pozměňovací návrh, tak ten to paradoxně bude platit ještě déle. Jelikož doteď byla o hodně přísnější pravidla pro lidi, kteří chtěli projít insolvencí, a teď jsou v podstatě nulová, je to vůči nám nespravedlivé.

To je jeden z mailů. Samozřejmě každý tady může citovat různé maily. Já jsem to tady dával jako příklad toho, že my tady nevedeme ostrý řez věřitel – dlužník, ale vedeme i určitou debatu o tom, jak k tomu přijdou dlužníci, kteří dnes platí a dnes pro to dělají všechno.

Já bych to ukončil a navážu na Marka Výborného, jaká by měla být interpretace. Ta interpretace podle mě je jednoznačná. Spíše než o oddlužení se bavíme o osobním bankrotu. Osobní bankrot, to je pomoc těm dlužníkům. Restart. Druhá šance. A druhá šance pro ty, kteří chtějí, aby jim bylo pomoženo. Pro ty, kteří chtějí, aby jim bylo pomoženo, to nechtějí všichni, a zároveň jsou ochotni a schopni pro to něco udělat, příp. i něco obětovat a zároveň paralelně s tím nepoškodit zájmy seriózních věřitelů. Seriózních podtrhuji, aby mě někdo nechytal za slovo.

Já si myslím, že tak jak je připraven ten zákon, a mohou tam být některé detaily, které se potom můžou ukázat v budoucnosti, tak se pojďme na to ještě podívat – ale myslím si, že globálně tak jak je to připravené, tak že se myslím tahle interpretace toho, tzn. pustit do toho systému více lidí, neblokovat je 30procentní hranicí, podařila. A já bych chtěl všem poslancům, kteří se na tom podíleli, poděkovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Patriku Nacherovi. Budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana kolegy Jana Bauera, ale ještě předtím přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 9 do 12 hodin pan poslanec Petr Venhoda se omlouvá z dnešního jednání.

Slovo má pan poslanec Jan Bauer, připraví se kolegyně Valachová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Pane premiére, milé dámy a pánové, já jsem se k problematickým bodům diskutované novely opakovaně vyjádřil již v průběhu prvního a druhého čtení. Také jsem zde v tomto průběhu položil členům vlády několik otázek, na něž mi většinou nebylo odpovězeno, tak třeba některé odpovědi zazní dneska, např. jaké náklady budou spojeny se zavedením nových pravidel do insolvenčních řízení, kolik to vlastně bude stát státní kasu, tedy všechny daňové poplatníky, tzn. nás všechny, stát. A také jsme se nedozvěděli ani to, zda budou soudy vůbec schopné nápor nových insolvencí zvládnout, což bylo téma, které se diskutovalo jak na výboru, tak na příslušném podvýboru. Své obavy z praktických dopadů této novely ale nebudu opakovat, to už tady zaznělo mnohokrát, a chci se jenom vyjádřit konkrétně ke dvěma pozměňovacím návrhům.

V první řadě vás chci požádat o podporu návrhu, který je veden pod písmenem C a v systému pod číslem 1375, který blíže definuje tzv. nepoctivý záměr. Chtěl bych říci, že nejde o zásah do koncepce tohoto zákona, který by jakkoliv měnil nebo upravoval jeho záměr nebo kontury. O tom určitě není tento pozměňovací návrh. Návrh má za cíl pouze blíže specifikovat, co má být posuzováno jako nepoctivý záměr. Nepoctivý záměr dlužníka má podle mého názoru rozhodný význam pro zamítnutí návrhu na povolení oddlužení a pro případné následné zrušení oddlužení, aniž by bylo ze stávající předlohy dostatečně zřejmé, jaké chování lze alespoň příkladmo považovat za nepoctivé.

Sami předkladatelé tvrdí, že zákon má přinést právní jistotu dlužníkům, a takové ustanovení k ní zcela jistě přispěje podle mého názoru. Považuji za žádoucí, aby zákon obsahoval alespoň základní vodítko, podle kterého bude posuzováno, zda se dlužník chová slušně, anebo se nechová slušně. Demonstrativní výčet v návrhu obsahuje například tyto body: dlužník neuvedl nezanedbatelnou část svého majetku v seznamu majetku v rámci insolvenčního řízení, vědomě uvedl nepravdivou informaci nebo zatají některý ze svých příjmů. A chtěl bych také říci, že tento výčet není nahodilý. Já jsem se inspiroval, nebo tento návrh čerpá mj. z novely slovenského insolvenčního zákona, který podobný demonstrativní výčet obsahuje. Kromě toho odráží také ustálenou judikaturu ohledně posuzování nepoctivého záměru dlužníka.

Ve druhém případě mi dovolte pár slov k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Jana Farského, který zcela ruší vstupní hranici výše dluhu, s nímž lze do insolvence vejít. Chtěl bych říci, že už samotný vládní návrh stanovil tuto hranici poměrně vysoko nad 2 mil. korun, a to přesto, že průměrná výše dluhů se podle důvodové zprávy pohybuje v řádu několika set tisíc korun. Návrh kolegy Jana Farského tuto hranici ruší úplně a chce umožnit vstup do insolvence dlužníkovi s jakkoliv vysokým

dluhem. Jako člen podvýboru pro exekuce a insolvence upozorňuji, že tento návrh ani jeho dopady tam na rozdíl od jiných návrhů nebyl diskutován, a proto mě celkem překvapil i souhlasný postoj s tímto návrhem ze strany ústavněprávního výboru. Jestliže doposud nebyla schvalovaná novela morálním hazardem, tak v případě přijetí tohoto návrhu se domnívám, že to zcela jistě bude.

Nechci být úplně příkrý, já rozumím motivaci –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane kolego, přeruším a požádám sněmovnu o klid! Já myslím, že je potřeba, pokud vedete jiné diskuze, abyste je vedli v předsálí a nechali řečníka, který hovoří ve třetím čtení k tématu, aby ho mohli ostatní vnímat. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych říci, že nechci být úplně příkrý a rozumím a chápu motivaci pana kolegy Jana Farského, rozumím argumentu, že v dobách, kdy neexistovala legislativa na ochranu dlužníků a kdy se na poli poskytování půjček pohybovaly opravdu pofidérní firmy, se mohly v rámci různých nekalých praktik i zanedbatelné dluhy vyšplhat do několikamilionové výše a že právě lidem s takto vzniklými dluhy je třeba nyní pomoci, protože právě oni ztratili šance a výhled, že takovéto závazky někdy splatí. Zrušení vstupní hranice proto dávalo smysl, pokud by se týkalo skutečně jen dluhů, které vznikly v této – a já to nazvu divoké a neregulované době. Insolvenční novela ale s velkou pravděpodobností neskončí jen u těchto dluhů, ale stanoví obecná pravidla insolvencí do budoucnosti, a tedy pravidla pro ty, kteří se teprve začnou zadlužovat. Právní prostředí je přitom dnes již zcela jiné než v minulosti a legislativa dlužníky efektivně chrání.

Pokud návrh kolegy Jana Farského projde, měla by se veřejnost dozvědět, že s jeho přijetím se proces oddlužení neotevírá pouze předluženým chudákům, ale také spekulantům s miliony, kteří zákony jen využijí k vlastnímu prospěchu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Než vystoupí paní kolegyně Valachová, faktická poznámka pana poslance Marka Výborného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já chci reagovat na pana kolegu Bauera. To avizované zrušení vstupní horní hranice pro dlužníky, je potřeba si říci zcela jednoznačně: dnešní medián dluhů se pohybuje mezi 600 a 800 tisíci korunami, čili je dalece vzdálen té navrhované původní hranici, která byla někde 2,2 mil. korun, to je ten tisícinásobek, a naprostá většina dlužníků je pod touto hranicí. Ta hranice tedy svým způsobem byla virtuální, ale hlavně, a to byl ten důvod, proč jsme se na ústavněprávním výboru a nakonec i s panem ministrem na tom shodli, proč to podpořit, je ten, že na začátku tady nebude muset soud složitě zjišťovat, a někdy k tomu ani nebude mít podklady, jestli ten dluh náhodou není 2,1 mil., nebo už 2,3 mil., a procesně by to celý systém výrazně ohrozilo. Proto je zřejmé, proč toto

podporujeme, protože se domníváme, že ta hranice v zásadě nehraje vůbec žádnou roli, týká se minima dlužníků, a je tedy je rozumné z toho systému úplně vypustit. Nic jiného v tom není potřeba hledat.

A rád bych ještě zareagoval na to, co říkal kolega Patrik Nacher. Já s ním naprosto souhlasím, ale aby tady z toho nevznikl dojem, že ten systém, tak jak tady bylo citováno několik výroků ze strany věřitelů, že ten systém dneska skvěle funguje. Funguje, ano, samozřejmě, ta čísla jsou pravdivá, ale jenom proto, že do toho oddlužení dnešní systém pustí pouze cca 20 tisíc dlužníků ročně, protože ostatní nesplní dnes tu vstupní podmínku 30 %. A mě mrzí, že tyto argumenty pak zaznívají z úst justičních řekněme kapacit typu předsedy vrchního soudu, protože on sám moc dobře musí vědět, že ta čísla jsou ovlivněna právě tím (upozornění na čas), kdo se do toho oddlužení dostane. Ničím dalším. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Jana Farského. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych jenom prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Bauerovi. Ten limit, proč ho navrhuji, aby nebyl v zákoně, má to několik důvodů. Jeden, kde bych řekl, že jsem se odpíchl od toho, že už dnes tam žádný limit není, a je to novinka, která byla navržena původně ze strany Ministerstva spravedlnosti. Není to tak, že se do oddlužení a do možnosti uniknout z dluhové pasti dostane kdokoliv. Bude se posuzovat poctivost záměru, lehkomyslnost, nedbalost, jestli je schopen zaplatit alespoň tu část, a nepustí tam nikoho, kdo by oddlužením prošel v posledních deseti letech. Takže není to tak, že bychom pustili úplně dveře.

A to, co mně přijde zásadní, a to říkám jako poslední, ale ten nejsilnější argument, tak prostě to, že my dneska už nevíme, jaká byla původní jistina. Vzhledem k tomu, že i z desetitisícových dluhů prostřednictvím pokut, různých dalších forem sankcí, lichvářského úročení, přes přeprodej a možnou kapitalizaci my prostě nenajdeme, co byla ta původní jistina. Kdybychom toho byli schopni, tak ta debata samozřejmě může i mít smysl, ale ve finále se může stát, a často to tak je, že z desetitisícových dluhů tady v rámci možného úvěrového Klondiku, který tady do prosince 2016 prostě byl, tak z desetitisícových dluhů jsou milionové, a kdybychom těm lidem nedali šanci z dluhové pasti uniknout, tak ten zákon, aspoň v této části, vlastně postrádá smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Kateřiny Valachové, připraví se pan poslanec Lukáš Kolářík. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolte mi několik slov respektujících samozřejmě fázi projednávání novely insolvenčního zákona. Oceňuji, že se do komplexního pozměňovacího návrhu, který byl podpořen ústavněprávním výborem, dostaly

pozměňovací návrhy, které prosazovala sociální demokracie, zejména způsob oddlužení, nebo chcete-li osobního bankrotu, směrem k seniorkám a seniorům během tří let, tedy o dva roky rychleji, nežli je běžná lhůta. A navíc tedy v situaci, aby po těchto třech letech měli senioři a seniorky jistotu, že pokud budou respektovat pravidla a vynaloží veškeré úsilí pro splacení dluhů, tak budou skutečně oddluženi.

Takže za toto děkuji a jsem ráda, že alespoň prozatím se podařilo pro tento návrh najít většinu, a samozřejmě prosím, aby Sněmovna napříč politickým spektrem tento pozměňovací návrh podpořila v rámci podpory právě toho společného komplexního pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru.

Druhá věc, za kterou jsem velmi ráda, opět je to v tom shrnujícím balíčku pozměňovacích návrhů a věřím, že i toto bude oceněno kolegy a kolegyněmi, je zlepšení postavení při vymáhání výživného. Víte, že to je velký problém. Napříště tedy výživné bude hrazeno ihned po odměně insolvenčního správce.

Třetí věc, kterou jsme podporovali jako sociální demokracie a také se dostala do tohoto balíčku pozměňovacích návrhů, je tedy to, aby příslušenství, které přesáhne hranici 100 % původního dluhu, spadlo do takzvaných podřízených pohledávek. Samozřejmě i to odstraňuje překážky, které velmi často brání skutečnému oddlužení a druhé šanci pro dlužníky.

Na závěr bych vás upozornila na pozměňovací návrh I1. Tento pozměňovací návrh jsem podala s cílem výkladového zpřesnění – znovu opakuji, výkladového zpřesnění – pozměňovacího návrhu Malá–Nacher s cílem, aby na konci pětiletého období s dlužníky insolvenční soudy zacházely v obdobných případech obdobně, pokud se splní podmínky a dodržují podmínky po dobu pěti let, pravidla splácení, a současně kumulativně vynaloží veškeré úsilí, které na nich lze spravedlivě požadovat, tak aby tyto dvě podmínky, pokud jsou splněny, tak skutečně byli dlužníci oddluženi. Cílem, jak už jsem zmínila, je tedy předejít z opatrnosti nejednotné soudní praxi a zajistit plné respektování vůle zákonodárce, jak tady zaznívala při projednávání z úst Patrika Nachera, Taťány Malé, mých, ale i Marka Výborného a samozřejmě zmíním i zpravodaje Jana Chvojku, a dokonce si troufnu zmínit i pana ministra spravedlnosti Jana Kněžínka. Děkuji vám za zvážení tohoto pozměňovacího návrhu a jeho podpory.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové. Nyní pan poslanec Lukáš Kolářík, připraví se pan kolega Farský. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych i já ve stručnosti tady shrnul postoj Pirátů k této novele insolvenčního zákona.

Určitě víte, že jednou z priorit Pirátů je právě boj proti chudobě. Proto jsme předložili novelu exekučního řádu a podporujeme i tuto novelu insolvenčního zákona. V situaci, kdy je v Česku zadlužený každý desátý člověk, je třeba hledat řešení a těmto lidem pomáhat.

V současné době na oddlužení dosáhne jen ten, kdo splatí 30 % svých závazků během pěti let. Paradoxně tak vlastně ti lidé, kteří potřebují oddlužení nejvíce, na něj dnes nedosáhnou a v dluhové pasti jsou odsouzeni být až do konce života. Tato navrhovaná novela otevře oddlužení většímu počtu osob, a proto my, Piráti, pro tento návrh budeme hlasovat.

Zcela zásadní je v tuto chvíli podle mého názoru také to, aby prošel pozměňovací návrh Kateřiny Valachové a pana Farského, protože bez těchto pozměňovacích návrhů schválíme v podstatě pouze současný stav a nepomůžeme předluženým lidem, pomůžeme pouze insolvenčním správcům a insolvenčním soudcům, a spousta hodin stovek lidí, kteří na tom pracovali, vyjde vniveč. Proto prosím za klub Pirátů o schválení nejen této novely, ale i těchto dvou pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kolářikovi. Nyní pan poslanec Jan Farský, připraví se pan kolega Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych také z tohoto místa poděkovat Ministerstvu spravedlnosti, které odvedlo velkou práci a bylo zázemím pro přípravu pozměňovacích návrhů a pro tuto debatu. Chtěl bych určitě poděkovat zvláště kolegovi Výbornému, který v rámci podvýboru odvedl obrovskou práci. V době, kdy ministerstvo nebylo zcela ukotveno svým vedením, tak on tu insolvenční káru táhl dál a nezastavila se, za což si zaslouží velké poděkování. Ale chtěl bych poděkovat všem těm, kteří se podíleli a tomuto tématu se věnovali, byť ne vždycky se samozřejmě na výsledku shodneme, ale respektuji to jako demokratickou diskusi.

Já bych vás chtěl požádat o podporu pozměňovacích návrhů J1, J2 a J3 a zároveň bych tady chtěl podpořit pozměňovací návrh Kateřiny Valachové, který právě řeší situaci po ukončení pěti let a tu debatu, která tady pořád zaznívá, jestli se to bude znovu posuzovat, nebo jestli to bude automatické. To je situace, kterou si myslím, že by tento návrh zcela vyjasnil, a proto ho určitě budu podporovat tak, jak je navržen, ať už v pozměňovacím návrhu J2, nebo v pozměňovacím návrhu poslankyně Valachové.

K pozměňovacímu návrhu J3 bych si teď dovolil načíst legislativně technické úpravy. Tady také děkuji za možnost konzultace s Ministerstvem spravedlnosti, které s tím pomohlo.

V souladu s § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny navrhuji následující opravy legislativně technických chyb a úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů.

I. V pozměňovacím návrhu J3 bod 5. ve sněmovním tisku 71/6 zní: "5. Novelizační bod 31 zní: "31. V § 406 odst. 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.".".

II. V pozměňovacím návrhu J3 v bodu 7. ve sněmovním tisku 71/6 se slova "Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b)" nahrazují slovy "Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).".

III. V pozměňovacím návrhu J3 ve sněmovním tisku 71/6 se za bod 7. vkládá nový bod 8., který zní: "8. V novelizačním bodu 60 se text písm. c)" nahrazuje textem "písm. b)".". Dosavadní body 8. a 9. se označují jako body 9. a 10.

IV. V pozměňovacím návrhu J3 bod 9. (původně bod 8.) ve sněmovním tisku 71/6 zní: "9. Novelizační bod 61 se mění tak, že v návětí se slova "za písmeno c) vkládá nové písmeno d)" nahrazují slovy "za písmeno b) vkládá nové písmeno c)", v § 418 odst. 1 se slova "d) dlužník" nahrazují slovy "c) dlužník" a v závěrečné větě se slova "písmeno d) se označuje jako písmeno e)" nahrazují slovy "písmeno c) se označuje jako písmeno d)".".

Je mi jasné, že z toho nikdo moudrý být nemůže, ale procedura mi nedovoluje odkázat se jenom na vytištěný text, a proto jsem byl nucen ho tady načíst. Tím se omlouvám všem, kteří se snažili zachytit myšlenky, paragrafy a odstavce, které tady létaly vzduchem. Z legislativy takto je to předáno a Ministerstvu spravedlnosti ještě jednou děkuji za pomoc s formulací. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Farskému. Nyní faktická poznámka pana poslance Nachera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já jsem dnes nechtěl využívat formu faktických poznámek, ale musím reagovat, aby to zaznělo na mikrofon, na kolegu z pirátské strany. Pokud projde ten pozměňovací návrh nebo ta základna, která je v písmeně A, tak není pravda, že se nezmění proti současnosti nic. Je tam výrazná změna. Výrazná změna, to opakuji znovu. Dneska je 30 % bariéra vstupu. Ta odpadá. Těch 30 % tam je v tom zákoně implicitně. Někdo tomu říká jako výchovný, někdo tomu říká jako červené světýlko. A zásadní tam je informace, pokud ten dlužník vyvine veškeré úsilí, které je po něm možno spravedlivě požadovat, a v těch pěti letech bude pod určitou kontrolou toho insolvenčního správce, to zase řeší jiné pozměňovací návrhy, tak bude oddlužen. Prosím, nevytvářejme tady nějaké chiméry, že se nic nezmění. Změní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka poslance Marka Výborného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Já se nechci úplně opakovat, protože jsem v zásadě chtěl říci to, co říkal kolega. Skutečně ten základ je v tom, že se mění celá filozofie toho oddlužovacího procesu. Prostě buď tam bude špunt na začátku, anebo to odšpuntujeme a ty lidi tam vpustíme. A to je zásadní sdělení pro veřejnost a to je potřeba jasně říci. Na konci je to pouze o té, řekněme, psychologii toho, zda ten dlužník před sebou bude mít jakýsi, já říkám pomyslný červený semafor, že bude vědět: a musím opravdu si tím oddlužením projít se vším, co k tomu patří. Nebude to žádný hippy, žádný med těch pět let nebo ty tři roky, ale to dobrodiní státu tady prostě na konci je. A ne že opravdu potom si s tím ten soud bude moci nakládat dle své

libovůle. Není tomu tak, nestrašme veřejnost ani my, ani média a nakonec ani ne část odborné veřejnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Výbornému. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jen velmi stručně reagovat na předřečníka. Já si myslím, že odhadovat, jaká bude ta reálná soudní praxe, je bohužel v této zemi velmi odvážné, že bych si netroufal tady dělat nějaké predikce. A z toho důvodu my např. podporujeme pozměňovací návrh kolegy Farského.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a pokračujeme vystoupením pana poslance Jana Chvojky v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já už nebudu mluvit věcně, to jsem si už odehrál v rámci té své úvodní řeči a myslím, že už bylo v podstatě od mých kolegů řečeno vše. Ale je potřeba ještě v souladu s § 95 odst. 2 jednacího řádu Sněmovny provést opravy legislativně technických chyb a úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů. A já bych si tady dovolil jich několik přednést.

Tak za prvé, v pozměňovacím návrhu B k bodu VI ve sněmovním tisku 71/6 se za slovo "ustanovení" vkládají slova "části první bodu 5 (k § 102 a 6), k § 139, která nabývají účinnosti prvním dnem 40. kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení".

Odůvodnění je takové, že pozměňovací návrh B bodu VI a návrh A31 v bodě 3 upravují ustanovení o účinnosti zákona. Úpravy spolu nejsou v rozporu. S ohledem na hlasovací proceduru navrhuji do pozměňovacího návrhu B promítnout i úpravy účinnosti podle návrhu A31.

Potom poprosím v pozměňovacím návrhu I v bodu 2 ve sněmovním tisku 71/6 se slova "má se za to" nahrazují slovem "platí".

Odůvodnění – předložený návrh obsahuje konstrukci vyvratitelné právní domněnky. Z jeho logicky je však nade vši pochybnost zřejmé, že měla být užita právní domněnka nevyvratitelná. Navrhuji tedy proto příslušnou formulaci uvést do souladu s uzancí zavedenou občanským zákoníkem pro vyjádření nevyvratitelné domněnky.

A potom si dovoluji požádat o uplatnění a samozřejmě potom schválení legislativně technického návrhu při přijetí pozměňovacího návrhu B IV, a to takto. Do názvu zákona se doplní slova "zákon č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a

některé další zákony", přičemž tato úprava reaguje na podaný pozměňovací návrh B IV, což je změna účinnosti pro změnu zákona o soudech a soudcích, jehož novela je obsažena v zákoně č. 296/2017 Sb. Tato legislativně technická úprava by se hlasovala jako podmíněná samozřejmě přijetím toho pozměňovacího návrhu B IV. To znamená, nebude-li pozměňovací návrh B IV schválen, nebude zapracována tato legislativně technická úprava do konečného znění. To je za mě vše a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chvojkovi, nyní s faktickou poznámkou pan kolega Jiří Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se chtěl sice přihlásit s delším proslovem, ale zhodnotil jsem to, že vás nechci dlouho zdržovat, takže jenom v krátkosti.

Tady jsme se doslechli záležitosti v celém průběhu přednášejících, jak jsou zatěžováni na jedné straně dlužníci, na druhé straně ti, co peníze půjčují, anebo banky a jiné instituce, advokáti atd., ale nikdo se nezmínil o jedné z nejdůležitějších složek a to jsou ti, kteří ty peníze vybírají, což jsou v 99 % podnikatelé, kteří navíc zaměstnávají ty dlužníky. To znamená, že já bych rád, abychom po dnešním dni dospěli k závěru, že je nutné se insolventním a exekučním zákonem nadále zabývat a že je potřeba změnit, protože v celém průběhu nedošlo k absolutní změně v pomoci právě podnikatelům v tom, aby se jim snížila administrativní zátěž na základě péče o jejich zaměstnance. V dnešní době jsou podnikatelé zahrnuti celou řadou povinností, kterou musí dělat, a hlavně se k nim dostávají všechny exekuční a insolvenční náležitosti v papírové podobě a pod hrozbou pokuty jsou nuceni se o toto starat. Já vám jenom uvedu jeden příklad. U mě jedna moje zaměstnankyně má 23 exekucí, takže si asi umíte představit, jak je u mě dotyčné děvče, které to zpracovává, zatížené.

Takže já bych tímto chtěl říct, že různé asociace a zájmové spolky navrhovaly, jak by se mělo změnit nakládání s daty, aby podnikatelé nebyli zatíženi. Bohužel to bylo všechno shozené ze stolu a ve výsledku ten, kdo je na konci, ten podnikatel, který se o to stará, tak vlastně z toho vychází pořád jenom v minusu. Takže já vás poprosím, abychom na to nepozapomněli a abychom si uvědomili, že je potřeba podnikatelům pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, tolerance sama, čas pro faktickou poznámku vypršel.

Ještě v rozpravě se hlásí pan kolega Marek Benda. Žádnou jinou písemnou přihlášku nemám, čili přihláška z místa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane premiére, dámy a pánové, já jsem vůbec nechtěl vystupovat, ale jenom

mě vyprovokoval pan poslanec Bláha, který zase mluví o něčem, co v tom zákoně vůbec v žádném případě není. Ano, tento zákon řeší insolvenční část předlužených lidí. Budeme muset přijímat v nějaké podobě někdy asi i nějaké části, které se týkají exekucí, jejich spojování nebo zjednodušení administrativy pro zejména zaměstnavatele, kde je opravdu absurdní, pokud jim chodí 24, 27 exekučních titulů a na každé odvádějí 1,70 koruny. Ale to není případ insolvenčního řízení, tam je to přesně obráceně. V insolvenčním řízení už je to sloučeno do jednoho rozhodování, vybírá insolvenční správce jedním rozhodováním a ten rozděluje mezi věřitele.

A pak je tady samozřejmě ta druhá část, a myslím, že je správné, aby byla v tuto chvíli také zmíněna, a to je, jakým způsobem stát vypomůže zejména věřitelům, jakým způsobem se bude stát podílet na tom, aby se zjednodušila situace dlužníků, a to jsou zejména snazší možnosti daňového odepisování. Jedna část je v daňovém balíčku, který tady předevčírem předkládala paní ministryně Schillerová. Tam je ta část daně z přidané hodnoty. Tu další část, jak rychle rozpoznat a řekněme být schopni určit, že tato osoba už nikdy nic nesplatí, proto je zbytečné ten dluh za ni stále někde vést a je možné ho daňově uznatelně odepsat, budeme muset řešit až někdy v budoucnu. Chtěli jsme to otevřít i v této insolvenční novele, ale bylo by to příliš zatěžující. Víme ale, že ten problém existuje a že se potřebujeme s ním také nějakým způsobem vypořádat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Bláha, po něm paní poslankyně Válková. Máte slovo. (V sále je trvalý ruch.)

Poslanec Jiří Bláha: Já jsem rád, že to tady zaznělo, že mám ještě čas sem přijít. Je s podivem, že nikdo si neuvědomuje, když ten zaměstnanec jde k insolvenčnímu řízení, kolik dokumentů musí firma připravit pro toho zaměstnance, aby mohl to insolvenční řízení zahájit. A co se stane po tom insolvenčním řízení. Většina těch lidí, kteří spadnou do insolvencí, okamžitě odchází do šedé zóny, protože prostě plat deset, dvanáct nebo čtrnáct tisíc měsíčně mu nestačí na život. Takže ten podnikatel, jehož zaměstnanec spadne do insolvence, se potýká s problémem, okamžitě se potýká s problémem, co může udělat pro svého zaměstnance, aby si ho zachoval. Protože ten zaměstnanec, jestliže má povinnost zaplatit pouze 30 % a na tu povinnost 30 % z 800 tisíc mu stačí jenom čtyři tisíce měsíčně a v okamžiku, kdy bere 27 tisíc čistého a spadne najednou do skupiny lidí, která bude brát jenom 14 tisíc čistého, tak samozřejmě se tomu nechce podrobit a odchází do šedé ekonomiky, takže zaměstnavateli vystupují na povrch další povinnosti, kterými se musí zabývat. To znamená, jak se s tím vypořádat. V nejhorším případě, kde sežene dalšího pracovníka, protože většina lidí na práci je pouze z toho, aby ti, kteří pracují rukama, kteří jsou právě v insolvencích a v exekucích. Takže myslete na to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Paní poslankyně Válková je stále přihlášená s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já bych jenom chtěla vysvětlit, že zřejmě můj kolega pan poslanec Bláha za hnutí ANO chtěl kolegyním a kolegům vysvětlit, do jakých faktických problémů se může dostat dlužník. Nicméně to, co tady projednáváme, je úplně o něčem jiném a myslím si, že každý z nás, troufnu si říci, se nemůže věnovat všemu. Takže vy se věnujete těm faktickým dopadům. My jsme tady předložili způsob, jakým právě krok po kroku řešit tu bezútěšnou situaci, kterou vy tady dramaticky, a jistě částečně oprávněně – částečně, říkám z hlediska právního to není tak, jak říkáte, líčíte. Čili já bych doporučovala, abychom od těch politických, faktických dopadů šli k tomu, co tady my jako Sněmovna můžeme, to znamená odsouhlasit novelu insolvenčního řízení, která výrazně zlepší postavení těch, o které vám tolik jde. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Chvojka se hlásí s faktickou poznámkou – pane poslanče? Nebo do rozpravy. Můžete do rozpravy, takže do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl reagovat na pana kolegu Bláhu prostřednictvím samozřejmě pana místopředsedy. Pan kolega Bláha je takový, skoro bych řekl, nešťastník, který když už se nějaký bod blíží ke konci, tak on vystoupí s nějakou faktickou poznámkou, která je nesmyslná, a pak se o ní hodinu a půl bavíme. Já bych ho chtěl vyzvat, aby už to nedělal (smích v sále), protože pak o každém bodu jednáme o dvě hodiny déle, než to vypadalo. Ale reagovat bohužel musím, protože jak pan Bláha musí reagovat, tak pravdu nemá, ale líbí se mi na tom to, že pan Bláha má takový hezký hlas, mohl by mluvit audioknihy, které mám rád, a hezky by se přitom usínalo.

Ale já bych chtěl reagovat na to, co řekl. Ono to, co říkal, samozřejmě nemá logiku. Ten člověk, který jde do insolvence, on řekl, on jde do insolvence a okamžitě mizí do šedé ekonomiky. To je přece v rozporu. To je v jedné větě dvě tvrzení, která jsou v rozporu. Ten člověk, pokud chce vstoupit do oddlužení, tak musí mít právě nějaký příjem a musí doložit, minimálně v dnešní době, že nějaký příjem má. A pokud nedoloží, že nějaký příjem má, tak žádné oddlužení nikdy schváleno nebude. To znamená, do žádné šedé ekonomiky neutíká.

A to druhé tvrzení. On utíká do šedé ekonomiky a s tím mají potom zaměstnavatelé spoustu práce. To je přece úplně nesmysl. Kdyby utekl do šedé ekonomiky, tak žádnou oficiální práci nemá, nemá žádného oficiálního zaměstnavatele a je konec.

Chtěl jsem upozornit na to, že jste zase neměl pravdu, a prosím, zkuste už na mě nereagovat, ať to zase nevyvolá nějaké další faktické poznámky. Děkuji. (V sále je velký hluk. Poslanci mezi sebou hovoří a neposlouchají.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, já prosím o klid, abychom se navzájem slyšeli v Poslanecké sněmovně. Bude zde reakce pana poslance Bláhy, který se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já jsem rád, že tady všichni prostřednictvím pana předsedajícího vědí, jak to chodí v podnikatelském prostředí. Jsem za to opravdu rád, že máte přehled. Ale přesto vám ještě jednou popíšu, jak to funguje, abyste to opravdu věděli.

To znamená, že každý, kdo se chce nechat oddlužit, tak musí požádat svého zaměstnavatele, aby mu vypracoval dokumenty, které pak předloží insolvenčnímu správci. To je první krok. Když dojde k tomu oddlužení, tak ten dotyčný zaměstnanec zjistí, že mu nic jiného nezbývá, aby uživil svoji rodinu, než odejít od toho, kdo mu chce platit oficiálně, anebo se i zeptá toho svého zaměstnavatele – jsi ochoten mi platit načerno? A dokonce to dopadá tak, že zaměstnanci, kteří ke mně přijdou a mají již splacenou částku 30 %, jsou vyzýváni insolvenčními správci: řekni tomu Bláhovi, že teď když ti nedá ty peníze načerno, tak že se hodíš marod. To je normální praxe. Jenže vy žijete tady, ve zlatém pozlátku Poslanecké sněmovny, a já žiju tam, kde ti zaměstnanci to po mně vyžadují.

Uvědomte si jenom, že pokud chcete někoho soudit, tak si musíte zjistit informace. A informace jsou základ k tomu, abychom mohli něco řešit. Až si o tom budete chtít se mnou popovídat, jsem nakloněn tomu a rád vám to vysvětlím. Děkuji. (V sále je velký hluk. Je špatně slyšet.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozprava bude pokračovat faktickými poznámkami. Přihlášeni jsou paní poslankyně Richterová, pan předseda Stanjura, pan poslanec Benda, pan poslanec Veselý. Než dám slovo paní poslankyni Richterové, tak vás poprosím znovu o klid. Ta atmosféra tady není taková, abychom mohli pokračovat v jednání. Prosím všechny, aby se ztišili a mohli jsme v důstojné atmosféře dokončit projednávání tohoto bodu. (Hluk trvá.) Děkuji.

Paní poslankyně Richterová má slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych ráda, abychom se dostali k hlasování. Pouze chci věcně upozornit, že budeme mít šanci projednávat návrh, který sníží administrativní zátěž pro podnikatele. Ráda bych upozornila, že třeba dnes, když obecní firma spravující komunikace, což je konkrétně příklad Varnsdorfu, má skutečně zhruba třicet dva, třicet tři zaměstnanců, kteří mají každý několik exekucí, tak potřebují navíc k běžné agendě jednoho plného člověka na komunikaci s exekutorskými úřady. Takže to je obrovská zátěž. To pro malou obec prostě znamená minimálně půl milionu výdaj navíc v roce. To je fakt. Ale to prosím neřeší dnes projednávaný insolvenční zákon. Prosím, to bude řešit, pokud se to dostane na projednání, což věřím, že ano, novela

exekučního řádu a přispěje ke zlepšení teritorialita exekutorů. To je v pirátském návrhu.

Prosím, vraťme se dnes k insolvencím a doprojednejme to. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu mluvit, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, k panu kolegovi poslanci Bláhovi. Nedělejte z nás pitomce. Já žiju na vesnici, která má 1 800 obyvatel. Nejste jediný, který nežije v Praze. Nedělejte z nás pitomce. Mluvíte věcně správně, ale v úplně blbém bodě. Říkali to i vaši kolegové. Bavme se o tom, většina z nás souhlasí s popisem situace, s tou administrativní náročností, včetně toho, že lidé utíkají do šedé ekonomiky. S tím souhlasíme. Ale to bychom také mohli probírat v GDPR nebo v pojistném nebo sociálním zabezpečení nebo vnitřní správě EU. To je stejně tak namístě, jako když to probíráme v tomto bodě. Ve třetím čtení jste úplně vedle a ještě nás urážíte, že žijeme v nějaké zlaté kleci. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Bendy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryni žádnou nevidím, dámy a pánové. On to do značné míry řekl pan předseda Stanjura, ale fakt se nedá občas na to, co tady říká pan poslanec Bláha, nereagovat.

Zaprvé mi řekněte, které jsou ty soupisy papírů, které musí chudák zaměstnanec předkládat do insolvence a které mu musí zpracovávat zaměstnavatel. Plat. Jediné, co mu dáváte do insolvence, je, jaký bude mít v následujících šesti měsících, a vede se diskuse, jestli to budou tři měsíce, nebo šest měsíců, budeme o ní za chviličku hlasovat. Jediné, co musíte sdělit, je jeho plat. Svoje dluhy si musí spočítat sám. A zase v těch pozměňovacích návrzích je obsaženo, že je nebude muset počítat. Právě proto, že tam nebudeme mít pevné hranice. Tak to je první věc.

A druhá věc. Jestli vy mně říkáte, že vás někdo vyzývá k tomu, abyste podváděl a šidil svoji ministryni financí na daních, tak to si prosím ale řešte prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení a ne tím, že tady budete ve Sněmovně brečet. To, co nám tady líčíte, je přece čistý daňový podvod! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Veselý s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji, pane předsedající. Já to zkusím vrátit na neútočnou neosobní rovinu. Ale všem poslancům, kteří to úplně nechápou, řeknu, že je obrovský rozdíl mezi exekucemi a insolvencemi. Ano, v exekucích se stává, a ti

lidé pro to mají obrovskou motivaci, aby šli do šedé zóny, aby nepřiznávali svoje příjmy prostě proto, že jim nebude co exekuovat. Pokud to udělají v insolvenci, a to zdůrazňuji pro všechny, tak jsou v háji, protože o tu insolvenci přijdou a nebudou mít druhou šanci.

Prosím vás, insolvence a exekuce jsou obrovský rozdíl, mysleme na to. Ten zákon je připraven velmi střídmě a nepochybujme o tom. To, co říká pan poslanec Bláha prostřednictvím pana předsedajícího, se týká exekucí. Insolvence ve chvíli, kdy půjdete do šedé zóny, tak končíte s insolvencemi a už nedostanete novou šanci. Je to úplný nesmysl a ten člověk, co to udělá, je naprostý šílenec. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl zastat kolegy Bláhy, protože si myslím, že je fajn, když někdo říká svoji zkušenost s tím, jak ty zákony pak reálně fungují. A skutečně, pokud jemu se to děje, tak si myslím, že je relevantní, aby to ve Sněmovně řešil. Prostě ta situace, kdy jde zaměstnanec do insolvence a požádá zaměstnavatele, aby mu kvůli tomu část výplaty dával načerno, mi přijde naprosto reálná. Nemyslím si, že je úplně reálné, že zaměstnavatelé budou na policii udávat svoje zaměstnance, kteří je o tohle požádali, přestože samozřejmě de iure je to špatně. Asi někdo, kdo má na krku x-milionové dluhy, potřebuje živit svoji rodinu a přijde tady za panem Bláhou, jestli se to dá nějak řešit, tak asi pan Bláha kvůli tomu nepůjde na policii, když mu třeba řekne, to ses zbláznil, to je přece podvod. Tady mám nějaké pochopení, že i soucit v tom hraje roli, a nedá se myslím racionálně očekávat, že tenhle problém se bude řešit na policii. Takže prosím, abychom se tady navzájem neuráželi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Žádnou další přihlášku do rozpravy nemám. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Není tomu tak, rozpravu končím. Je zde zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele? Je. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, budu maximálně stručný. Děkuji moc za tu rozpravu, která proběhla, ještě jednou. V rámci rozpravy zazněly některé věci, které, přiznám se, nevím, jestli tady byly řešeny. Předpokládám, že ano. Nicméně padly některé otázky, ke kterým bych se v rámci závěrečného slova vyjádřil. Ono to o tom návrhu hodně vypovídá.

Kolik to bude stát? My předpokládáme, že zapojení těch lidí, kteří jsou dneska v té dluhové pasti, zpět do řádného ekonomického procesu, a samozřejmě vycházejme z toho, že jsou to hrubé odhady, protože my nevíme, pro kolik lidí nakonec bude ta insolvence natolik lákavá, že do ní vstoupí. Očekáváme, že přínos

pro státní rozpočet může být mezi třemi až deseti miliardami korun ročně. Jenom na odvodech, jenom na tom, že budou v tom standardním ekonomickém procesu.

Pokud jde o dopady na soudy, tak ty naše kalkulace vycházejí z toho, že nápad se zvýší o 30 až 40 %, což bude znamenat navýšení počtu soudců o 20 až 30 v rámci celé České republiky. Náklady s tím spojené budou 100 až 130 mil. korun v roce 2020. Jinými slovy, určité výdaje ze strany státního rozpočtu z kapitoly Ministerstva spravedlnosti tady budou, ale měly by být bohatě kompenzovány tím, že se ty desetitisíce a možná i statisíce lidí vrátí do standardního ekonomického života, nemluvě o tom, že to bude mít samozřejmě pozitivní dopad na dávky a tak dále. To znamená, jenom tolik, abych zodpověděl tuhletu otázku.

Zároveň tady v rozpravě zazněla určitá obava z té hranice 30 %, která je na konci toho oddlužení. Nicméně já jsem si pro sebe udělal takový algoritmus, podle kterého bych jako soudce posuzoval takovou otázku. A mohu ujistit, že to neznamená žádné zavřené dveře pro kohokoliv v rámci oddlužení. Jako soudce si budu muset v prvé řadě odpovědět na otázku, jestli bylo splaceno 30 %, nebo nebylo. Pokud bylo, druhá otázka bude znít: Je tady nějaká důvodná pochybnost, že oddlužení neprobíhalo řádným způsobem? Pokud takovou pochybnost neshledám, platí právní domněnka, že bylo plněno řádně a jsou splněny podmínky pro oddlužení. Pokud takovou pochybnost shledám, například, že někdo splatil 31 % a přitom byl schopen splatit 90 %, budu dál dokazovat, jak vlastně ty podmínky oddlužení plnil.

Pokud při tom prvním kroku zjistím, že splatil méně než 30 %, automaticky postupuji do dalšího kroku. A tady budu zkoumat, zda opravdu vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat. To, co se tím veškerým úsilím rozumí, respektive co bude tím neplněním podmínek oddlužení, to nám dnes už poměrně bohatě naznačuje soudní judikatura. Jestli někdo právě třeba přestane pracovat, změní práci z dobře placené, odejde na špatně placenou práci, to jsou přesně ty případy, pro které by mělo být to oddlužení zrušeno. To znamená, opravdu je to tak, že ten systém oddlužení vrací lidi do standardního ekonomického režimu a udržuje je v něm, což je podstatné.

Nebudu už dále k tomuto návrhu vystupovat. Jsem přesvědčen, že je prospěšný pro občany naší České republiky, že je prospěšný pro stát a nakonec nepoškozuje ani samotné věřitele. A moc prosím o jeho podporu ve znění těch pozměňovacích návrhů, kde za ministerstvo vyjádřím kladné stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Má zájem pan zpravodaj garančního výboru o závěrečné slovo? Nebo pan zpravodaj dalšího z výborů, výboru pro sociální politiku, který se zabýval tímto zákonem? Také nemá zájem o závěrečné slovo.

Než přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, tak požádal o vystoupení s přednostním právem pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, o jak zásadní normu se jedná, tak bych poprosil o přestávku v délce trvání čtvrt hodiny, aby se mohli zúčastnit všichni poslanci, a poté bychom hlasovali o návrhu usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. Této žádosti vyhovuji. Jednání Sněmovny bude pokračovat v 11.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.35 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 11.35 hodin, budeme pokračovat v našem jednání. Jsme v situaci, kdy zazněla závěrečná slova, a měli bychom přistoupit k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Prosím pana předsedu Chvojku, který je zpravodajem, kterého tady zatím nevidím... a už je tady, aby nás seznámil s návrhem procedury a provedl nás hlasováním o pozměňovacích návrzích.

Poslanec Jan Chvojka: Tak děkuji ještě jednou za slovo, pane místopředsedo. Proceduru mám před sebou, byla schválena na schůzi ústavněprávního výboru. To znamená, je to standardní postup. Ta procedura je celkem jednoduchá, to znamená, budeme hlasovat 22krát. Měli jsme tady už delší hlasování. Pojďme se, pane místopředsedo, do toho pustit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já bych přece jenom byl pro, abychom ten návrh procedury, tak jak je předložen garančním výborem, schválili hlasováním. Ono to bude jistější i z toho důvodu, že ta procedura není úplně jednoduchá. Navíc mám pocit, že pan poslanec Luzar se hlásí právě k tomu, aby se vyjádřil k proceduře, takže...

Poslanec Jan Chvojka: Možná se mu nebude líbit, protože on by ji samozřejmě měl znát. Má ji každý poslanec ve svých mailech na svých stolech. Dám panu kolegovi přednost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Takže prosím, pane poslanče, pokud se hlásíte k proceduře, tak vám dám slovo. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, děkuji za slovo. Pan kolega Chvojka vaším prostřednictvím se bát nemusí, nechci mu nabourávat jeho složitou proceduru. Pouze prosím, aby v bloku hlasování A, což je blok schválený ústavněprávním výborem, se zvlášť hlasovalo o bodu 9, který byl evidován pod číslem 1189. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ptám se pana zpravodaje, zda souhlasí s takovýmto návrhem?

Poslanec Jan Chvojka: No ne, tak já jsem to krátce konzultoval tady s předsedou ÚPV a předsedou podvýboru a tvrdí, že to není možné. To znamená, rozumím návrhu pana kolegy Luzara, ale legislativně to nejde.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Ještě se hlásí předseda ústavněprávního výboru k této proceduře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, tady jsme v trochu nestandardní situaci. My jsme na začátku druhého čtení schválili, že projednáváme ve znění usnesení ústavněprávního výboru. To jest ten bod A. Pro jistotu – já bych skoro za sebe tvrdil, že už to tak je – ale pro jistotu jsme ještě na závěr hlasování dali hlasování o bodu A jako celku. Ale návrh na to, aby se o něčem z těch bodů hlasovalo zvlášť, by musel být podán. A také jsme na to tady tak upozorňovali. Ve druhém čtení není možné ho vyčlenit do čtení třetího, protože se opravdu jedná o podklad, o kterém tato Sněmovna rozhodla, že bude hlasovat jako o celku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za vysvětlení. A protože tu existuje názor, že nelze hlasovat o návrhu pana poslance Luzara, já bych to celé vyřešil tím, že budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji předložil garanční výbor a jak ji tady přednesl pan předseda Chvojka. A pokud ta procedura bude schválena, tak podle ní budeme postupovat.

Poslanec Jan Chvojka: Přesně tak. Souhlasím. Já si myslím, že není potřeba, abych tady četl těch 22 bodů, jak půjdou za sebou. Opakuji, máte to každý ve svých mailech nebo na svých stolech. Koneckonců tu proceduru potom uvidíte při té proceduře, jak to jde za sebou. Ale určitě z hlediska nějaké jistoty a i proto, co říkal kolega Benda, že jsme si opravdu odsouhlasili ten komplexní pozměňovací návrh ÚPV jako základ pro ty další pozměňovací návrhy, pojďme si to ještě jednou schválit hlasováním o té proceduře samotné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Takže nyní budeme hlasovat o proceduře tak, jak byla navržena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 67. Z přihlášených 177 poslanců, pro 170, proti 2. Návrh byl přijat a budeme postupovat podle navržené procedury, kterou jsme nyní schválili. Prosím, pane zpravodaji, proveďte nás.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Samozřejmě jak bývá zvykem v rámci velké části třetích čtení, tak nejdříve bychom měli hlasovat o opravách a úpravách legislativně technických a vyplývajících z předložených pozměňovacích návrhů. My

tady máme ty moje legtechy a legtechy kolegy Farského. To znamená, hlasujeme o legislativně technických úpravách, všech.

Místopředseda PSP Petr Fiala: O všech legislativně technických úpravách, ano. Možná to není v tomto případě potřeba, ale pro pořádek vás požádám o stanovisko.

Poslanec Jan Chvojka: Já jenom koukám na pana předsedu ÚPV. Má nějaký opět problém? (Smích v sále.) Jak bývá zvykem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, prosím.

Poslanec Marek Benda: Já bych poprosil, aby se o těch návrzích hlasovalo tak, jak byly předloženy, to znamená panem kolegou Chvojkou a panem kolegou Farským. Minimálně u některých mám jisté pochybnosti, jestli se opravdu jedná o legtechy, ale to vyjádřím hlasováním. Jenom bych prosil, aby se hlasovaly zvlášť.

Místopředseda PSP Petr Fiala: To znamená dvě hlasování.

Poslanec Jan Chvojka: Dobře, já proti tomu... s tím nemám žádný problém. Myslím si, že se to dá hlasovat jedním hlasování, protože to je oboje legislativně technická úprava. Pokud je tady jiný návrh, tak v rámci nějaké prevence pojďme hlasovat o legtechu, který načetl Chvojka, a legtechu, který načetl kolega Farský.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Takže nyní budeme hlasovat o legislativně technických úpravách, které navrhl pan poslanec Chvojka. (Zpravodaj: Přesně tak.) A vaše stanovisko?

Poslanec Jan Chvojka: Obávám se, že stanovisko moje už se nežádá, ale spíše stanovisko ÚPV. (Předsedající: Ano.) Které není. Které logicky není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Chápu. U legislativně technických nemusíme na stanovisku trvat. Dobře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno 177 poslanců, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o legislativně technických úpravách navržených panem předsedou Farským.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69, přihlášeno 177 poslanců, pro 135, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Nyní tedy přikročíme k pozměňovacím návrhům. Tady už prosím o stanovisko jak zpravodaje výboru, tak pana ministra. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Tak dovolím si vás opravit, pane místopředsedo, už ne zpravodaje výboru, ale výboru jako celku stanovisko budu říkat.

Budeme hlasovat nyní o pozměňovacím návrhu B, což je pozměňovací návrh můj. A ke každému pozměňovacímu návrhu řeknu krátce jednou větou, pokud to půjde jednou větou, o čem je. To znamená, pozměňovací návrh B je technický pozměňovací návrh, který se vztahuje ke generátoru přidělování insolvenčních věcí na soudech. A je tam stanovisko ústavněprávního výboru, které tento pozměňovací návrh doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 177 poslanců, pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Nyní pozměňovací návrh pod písmenem C. Předkladatelem je pan poslanec Bauer. Opět krátce – demonstrativní výčet případů zakládajících nepoctivý záměr. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr? (Stanovisko nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 71, přihlášeno 177 poslanců, pro 27, proti 116. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Další pozměňovací návrh je pozměňovací návrh D1. Je to pozměňovací návrh pana kolegy Feriho. Zkráceně – zvýšení odměny zpracovatele návrhu na povolení oddlužení. Stanovisko ÚPV nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Stanovisko nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno 177 poslanců, pro 4, proti 148. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále D2. Opět pozměňovací návrh pana kolegy Feriho, který chce omezit možnost přerušení průběhu oddlužení. Stanovisko ústavněprávního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přihlášeno 177 poslanců, pro 23, proti 153. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále máme pozměňovací návrh F1, což je pozměňovací návrh paní kolegyně Ožanové. Tento pozměňovací návrh chce výslovně vyloučit sdílení zaměstnanců insolvenčního správce či insolvenčních správců. A stanovisko ústavněprávního výboru nebylo zaujato, bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Stanovisko neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 177 poslanců, pro 16, proti 93. Také tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. F2 jako celek. Také pozměňovací návrh paní kolegyně Ožanové, znamená výslovnou úpravu výkonu funkce insolvenčního správce, primárně osobně, nebo prostřednictvím zaměstnance či zaměstnanců. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující. A bude-li přijat, tak už nemůžeme hlasovat o D3 a G3.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Stanovisko souhlasné.) Ano, je to tak.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, přihlášeno je 176 poslanců, pro 105, proti 55. Návrh byl přijat, což znamená, že návrh D3 je nehlasovatelný. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Jan Chvojka: Mám za to, že není hlasovatelný G3 ani D3.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Návrh G3 je podle toho, co mám k dispozici zde v podkladech, a podle usnesení ústavněprávního výboru hlasovatelný. Není hlasovatelný pouze návrh D3.

Poslanec Jan Chvojka: My už jsme o tom vedli diskusi, hlasujeme tedy o G3 pana kolegy Bendy. Zkráceně – pro personální vybavení se zaměstnancem rozumí i ohlášený společník. Stanovisko ÚPV je doporučující. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno 177 poslanců, pro 63, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. D3 je tedy nehlasovatelný. Takže dále je na řadě pozměňovací návrh pana kolegy Výborného E1 jako celek. Zkráceně znamená zrušení dokládání příjmů. Stanovisko ÚPV nebylo zaujato, bez stanoviska. (Ministr: Stanovisko je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno 177 poslanců, pro 81, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále v pořadí máme J1 jako celek, pozměňovací návrh pana kolegy Farského. Znamená to, že splnění oddlužení po třech letech bez kvalifikovaného uspokojení pohledávek věřitelů, zkráceně. Stanovisko ÚPV: Nedoporučuje. (Ministr: Stanovisko je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 78, přihlášeno 177 poslanců, pro 28, proti 125. Návrh nebyl přijat, což znamená, že můžeme hlasovat o dalších pozměňovacích návrzích.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále také pozměňovací návrh pana kolegy Farského J2 jako celek, splnění oddlužení po pěti letech bez kvalifikovaného uspokojení pohledávek věřitelů. Stanovisko ÚPV: Nedoporučuje. (Ministr: Stanovisko je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přihlášeno 177 poslanců, pro 26, proti 134. Také tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále máme pozměňovací návrh pod písmenem G2 jako celek. Autorem je pan poslanec Benda a jde o omezení mírnější podmínky oddlužení jen na dlužníky s dluhy vzniklými před 1. prosincem roku 2016. Stanovisko ÚPV: Nedoporučuje. (Ministr: Stanovisko je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 177 poslanců, pro 48, proti 127. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále pozměňovací návrh pana kolegy Výborného pod písmenem E2, zvýšení nutného uspokojení po splnění po třech letech z 50 % na 60 %. Stanovisko ÚPV: Doporučující. (Ministr: Stanovisko je neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno 177 poslanců, pro 130, proti 28. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále tady máme pozměňovací návrhy, které budeme hlasovat společně, H2, H3 od paní kolegyně Levové, vyloučení možnosti tříletého oddlužení. Stanovisko ÚPV je nedoporučující. Pardon, pardon...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já mám tady poznámku, že to nemůžeme hlasovat, protože jsme schválili pozměňovací návrh E2.

Poslanec Jan Chvojka: Je to pravda. Děkuji za upozornění, bylo by to nadbytečné hlasování. Bylo by v rozporu s tím, co už jsme si schválili, tudíž nehlasovatelné. Omlouvám se, já jsem se překoukl.

Potom tedy hlasujeme o pozměňovacím návrhu I1 paní kolegyně Valachové, což je úprava podmínek pro splnění oddlužení a vypouští domněnku 30 %. ÚPV nezaujal stanovisko, tudíž bez stanoviska ÚPV. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přihlášeno 177 poslanců, pro 36, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále v pořadí mám pozměňovací návrh pana kolegy Bendy G1 jako celek. Zkráceně umožnění vykonávat funkci insolvenčním správcům i exekutorům. ÚPV bez stanoviska, nezaujal stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu. (Ministr: Stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihlášeno 177 poslanců, pro 41, proti 44. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále tady mám pozměňovací návrh H1, což je pozměňovací návrh paní kolegyně Levové. Vkládá do insolvenčního zákona úpravu částky, na kterou se může srážet bez omezení. Stanovisko ÚPV: Nedoporučuje. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přihlášeno 177 poslanců, pro 23, proti 143. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Už se pomaličku blížíme do finále. Dále musíme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní kolegyně Valachové pod písmenem I2, omezení úroků z prodlení v případě neúspěšného oddlužení. Stanovisko ÚPV: Bez stanoviska. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, přihlášeno 177 poslanců, pro 34, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Pozměňovací návrh J3 jako celek pana kolegy Farského, kterým se odstraňuje vstupní zábrana v podobě maximální výše dluhů 2,2 mil. Kč. Stanovisko ústavněprávního výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom pro pořádek – jsme u návrhu J3.

Poslanec Jan Chvojka: J3 pan kolega Farský.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Pan ministr? (Stanovisko souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 86, přihlášeno 177 poslanců, pro 130, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Předposlední hlasování o bodu A, což je souhrn pozměňovacích návrhů doporučených ústavněprávním výborem pro druhé čtení jako celek, ve znění přijatých změn. Stanovisko výboru – doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Stanovisko souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 87, přihlášeno 177 poslanců, pro 164, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. A nyní, pokud se nepletu, legislativa nic neříká ani kolegové, tak opravdu už jen hlasování o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nepletete se. Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 71, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Poslanec Jan Chvojka: Ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr, předpokládám, také doporučuje. (Ano.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 88, přihlášeno 177 poslanců, pro 154, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk.)

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Než přistoupíme k projednávání dalšího bodu, tak vás seznámím s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec David Kasal se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Miroslava Němcová se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny dnes od 11.30 do konce jednacího dne a pan poslanec Julius Špičák se omlouvá z dnešního jednání v době mezi 12. a 14. hodinou z pracovních důvodů.

Zahajuji projednávání

114.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujal místo místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Kateřina Valachová. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 132/3, který byl doručen dne 3. října. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 132/4.

Táži se pana navrhovatele, zda chce vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Takže pan ministr má slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já bych jenom velmi stručně zrekapituloval, jaké jsou cíle tohoto návrhu zákona, kterým se mění zákon o státní službě a některé související zákony.

Konkrétně: 1. Změna úpravy výběrových řízení a otevření výběrových řízení na jednotlivé kategorie představených širšímu okruhu osob. 2. Úpravy systému služebního hodnocení. 3. Možnost odvolání představených i v případě dosažení dostačujících výsledků služebního hodnocení. 4. Omezení počtu oborů státní služby pro služební místo státního zaměstnance. 5. Povinnost vykonat úřednickou zkoušku při změně oboru služby. 6. Možnost rychlejšího platového postupu státních zaměstnanců. 7. Vyloučení možnosti státního zaměstnance odmítnout plnění služebních úkolů v případě, že služební úkol spadá do působnosti organizačního útvaru, do kterého je státní zaměstnanec zařazen.

Návrh zákona samozřejmě také obsahuje změny legislativně technické povahy, drobné terminologické úpravy a zohledňuje změny provedené v jiných právních předpisech.

Chtěl bych říci vzhledem k tomu, že jsme ve třetím čtení, že za Ministerstvo vnitra souhlasím s pozměňovacími návrhy, které jsou označené písmeny B, C, D, F a E8. Tyto návrhy jsou podle mého názoru v souladu s koncepcí vládního návrhu zákona, když mj. dále rozšiřují možnosti zařazování státních zaměstnanců na jiná vhodná služební místa bez konání výběrových řízení a zjednodušují obsazování volných služebních míst, na nichž státní zaměstnanci dočasně nevykonávají státní službu.

Co podpořit nemůžeme jako Ministerstvo vnitra, jsou pozměňovací návrhy paní poslankyně Kovářové, které jsou označené písmenem A. Dle mého názoru nejsou zcela koncepční a do jisté míry odporují dosavadním principům státní služby. Rovněž nemohu podpořit ani pozměňovací návrhy pana poslance Výborného, které jsou označené písmeny E1 až E7, E9 až E12, které jsou dle mého v rozporu s koncepcí vládního návrhu zákona, zejména s opatřeními směřujícími k vyšší efektivitě fungování státní služby, a to s ohledem na skutečnost, že obsahují návrat k platné úpravě vyhlašování druhých kol výběrových řízení na služební místa představených a rovněž částečný návrat ke způsobu provádění služebního hodnocení.

Tolik úvodem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A v tuto chvíli otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Martin Kupka, ale dám slovo nejprve paní zpravodajce. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážená vládo, jenom si dovoluji načíst pozměňovací návrh, kterým by bylo umožněno posunout účinnost služebního zákona a připravit se tak na možnou situaci, pokud by Senát vrátil zákon o státní službě Sněmovně zpět a nestihli bychom nyní předpokládanou účinnost návrhu zákona od 1. ledna 2019. Dovolte mi tedy, abych

v souladu s procedurou a v souladu s ustanovením § 95 odst. 2 jednacího řádu navrhla následující změnu:

V části třetí článek IV zní: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Nyní stručné odůvodnění: Ustanovení o nabytí účinnosti zákona se navrhuje upravit tak, aby mohlo pružně reagovat na pokračující legislativní proces. Pokud by byl zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů ještě v průběhu prosince roku 2018, nedošlo by ke změně a návrh by nabyl účinnosti podle plánu, tedy 1. ledna 2019. V případě vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů až v průběhu příštího roku pak bude zajištěno, aby zákon nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce, což je nezbytné pro jeho bezproblémovou aplikaci zejména ve vztahu k běžné personální praxi, kdy především informační systém pro personalistiku je navázán na začátek měsíce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 132/3, který byl doručen dne 3. října 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 132/4. A nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. (Ministr Hamáček sděluje, že už mluvil.) Dobře. Takže já otevírám rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane premiére, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já už jsem se jak v prvním, tak ve druhém čtení přikláněl k tomu, aby se celý návrh vrátil zpět k přepracování. My jsme už při projednávání toho prvotního zákona o státní službě upozorňovali na celou řadu vážných problémů.

Smyslem zákona o státní službě bylo odpolitizovat státní správu, zajistit, aby mohla fungovat efektivně, aby fungovala nezávisle na výměnách vlád, nezávisle na tom, o čem bude jednat Poslanecká sněmovna, ale zároveň zajistit veřejnou státní správu takovou, aby byla schopna, a to byl jeden z našich důležitých požadavků, uplatňovat vůli vlády. A jsme přesvědčeni o tom, že si zákon o státní službě zaslouží jinou podobu, protože to, k čemu jsme dospěli, by na první pohled byla nezávislá státní správa, ale bohužel zafixovaná a zakonzervovaná do té podoby, že není konkurenceschopná, že se uzavřely brány státních úřadů schopným lidem z komerční branže, jejich vstup do státní správy, do státní služby je prostě mnohem komplikovanější.

V tomhle směru voláme po tom, aby se upravil zákon tak, aby byl pružnější, aby bylo možné se rozloučit s těmi, kteří nepracují dobře, a přijmout ty třeba i z komerční sféry, kteří by státní správě přinesli důležité nové podněty a příslušně efektivní výkon. A upozorňovali jsme na to, že máme v ČR konkrétní podobu jiného zákona, zákona o úřednících samosprávných územních celků, který by mohl posloužit jako vodítko a jako lepší vzor pro to, jak organizovat i státní službu. Nicméně všechny tyto připomínky a podněty tehdy byly oslyšeny a teď máme v ruce návrh na novou

úpravu, vládní úpravu, která ale ve skutečnosti představuje vychýlení kyvadla přesně do opačné úvrati. Tím prvním zákonem jsme se dostali k podobě, která zejména vyhověla všem, kteří volali po absolutní nezávislosti, zafixování, zakonzervování státní služby. Ukázalo se, že to nefunguje, ukázalo se, že na ministerstvech mají reálné problémy s tím, jak se rozloučit s některými, kteří špatně pracují, že mají vážné problémy s tím, jak vůbec uplatňovat vůli vlády. V tomto směru praxe bohužel dala za pravdu našim připomínkám. A aby se s tím vláda vyrovnala, tak místo systémového opatření, kvalitního zákona, kvalitní úpravy přichází opravdu s vychýlením kyvadla na druhou stranu, kdy se může stát, že všechna první kola výběrových řízení budou vlastně jenom naoko, protože se bude čekat, až se otevře kolo druhé, do kterého je možné potom přizvat i všechny ostatní účastníky, zájemce například z oné privátní sféry.

Co nejlépe dokumentuje, co nejlépe dokresluje to, že jde o vychýlení kyvadla přesně do opačné úvrati, je možnost, aby státní tajemníky na návrh příslušného ministra odvolávala vláda. To je přece zásadní popření té prvotní základní motivace pro vznik zákona o státní službě, pokud neměl jenom tehdy posloužit k tomu, aby se mohl premiérem stát člověk se záznamem v tajných službách a zároveň aby naplnila ČR požadavek EU. Přeci tady šlo o to opravdu vytvořit podmínky pro efektivně fungující státní službu. Vychýlení kyvadla do opačné úvrati to znovu nezajistí. Proto chci povědět a chci znovu poprosit, zda by bylo možné tuto normu neschválit a dospět k úpravě, která by byla systémová, která by byla správnější, nepředstavovala to, co bohužel u nás umíme příliš, že umíme buďto jeden, nebo druhý extrém, ale často neumíme jít správnější střední cestou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a s přednostním právem mám přihlášeného předsedu poslaneckého klubu Pirátů Ivana Bartoše a následně s přednostním právem, teď se přihlásil, předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, já vystoupím v této věci pouze krátce. My jsme cestu zákona o státní službě sledovali ještě v době, kdy Piráti ještě nebyli v Poslanecké sněmovně. Viděli jsme i ta úskalí, která v některých momentech vlastně zakonzervování stavu státní správy tento zákon přinesl, a nepopíráme ten fakt, že tento zákon po vyhodnocení a po praktických zkušenostech vyžaduje novelizaci. Jsme ovšem přesvědčeni, že tato novelizace, která přišla a vlastně byla diskutována už na přelomu roku poté, co ministerstvo a vláda sbíraly informace z jednotlivých pracovišť, není připravena dobře.

K tomuto návrhu zákona byly výhrady z Evropské komise. A my jsme se bavili s Ministerstvem pro místní rozvoj, jakým způsobem byly tyto výhrady vypořádány, a v řadě pozměňovacích návrhů jsme shledali, že jsou adresovány ty největší problémy. Skutečně to umožnění během velmi krátké doby zopakovat hodnocení a vlastně bez možnosti nápravy se tak toho nepohodlného úředníka zbavit. Tyto věci v pozměňovacích návrzích jednotlivých poslanců jsou a jako takové mají podporu

pirátské strany, protože řeší asi ty čtyři nebo pět nejkritičtějších výhrad. Bohužel na poslední chvíli, vlastně není to příliš dávno, do tohoto návrhu výrazně zasáhly i pozměňovací návrhy, které negují, a to tady zaznělo – prostřednictvím pana předsedajícího děkuji panu Kupkovi – od pana Kupky, samotnou podstatu tohoto zákona a tou má být depolitizace státní správy. A je to skutečně umožnění nahrazování těch náměstků pouze na popud ministra nebo vlády. Toto je značně problematické a já odmítám důvod, který nám byl několikrát zde ve Sněmovně sdělen, ten praktický příklad, že někde je nějaký náměstek, který dělá problémy, samozřejmě, a bohužel jsme to v negativních aspektech viděli při takzvaných, a říkám schválně takzvaných, nechci to slovo používat, čistkách, kdy prostě pomocí dvou nějakých výtek a důtek dostanete člověka do momentu, kdy před třetí důtkou, ač tyto třeba nebyly oprávněné, sám raději odchází. Takže pokud se vláda nebo premiér nebo někdo chtěl zbavit nějakého člověka, ty metody bohužel, které se tváří navenek naprosto v pořádku, protože to kárné řízení se dá skutečně nastartovat, ale dá se i zneužít k tomu, tak ta metoda tady je. Jestli je používána správně, nebo není, skutečně pokud někdo neplní své úkoly, pokud někdo opakovaně neplní zadané úkoly nebo má nějaké problémy s prací, s docházkou, s tím, aby se vyskytoval na důležitých jednáních, dá se to řešit touto cestou, ne tím, že skutečně uvolníme ruce vládě a ministrům, aby se těchto lidí zbavovali.

Takže to je ten problém. Je to myslím návrh, který je načten od paní ministryně Dostálové v tuto chvíli, a kdyby prošel tento návrh, tak ta novela zákona v podstatě vytvoří precedens nebo tu bezzubost, skutečně to, co je v rozporu s původním smyslem zákona, a to je depolitizace státní správy. Pokud tento návrh projde, pirátská strana rozhodně tuto novelu zákona o státní službě nepodpoří a já jsem z tohoto důvodu načetl v předchozím čtení návrh na zamítnutí novely tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy do obecné rozpravy pan poslanec Marek Benda... Pardon, s přednostním právem ještě pan poslanec Stanjura a připraví se pan poslanec Benda. Prosím, omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My podpoříme návrh na zamítnutí. Já bych měl pro pana předsedu Bartoše smutnou zprávu. Já jsem si jist, že bohužel tento pozměňovací návrh projde, tím pádem vláda si bude měnit státní tajemníky, jak chce, a bude tomu říkat, že provedla depolitizaci státní správy ve smyslu: státní tajemník, když bude mít správnou politickou příslušnost, tak to vykonává dobře, a když nebude mít správnou politickou příslušnost nebo správné politické názory, tak to vykonává špatně.

Paní zpravodajka se nás pokusila zmást, protože nevěřím tomu, že by to nevěděla jako zkušená právnička, a navrhuje ve třetím čtení změnit účinnost. To není možné! Já vám přesně odcituji paragraf. Vy jste si podle mě spletla projednávání zákona podle § 90 odst. 2 a třetí čtení návrhu zákona. Paragraf 95 odst. 2: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb. Změna účinnosti určitě není chyba. Gramatických chyb. Změna účinnosti určitě není gramatická chyba. Chyb písemných nebo tiskových. Ani v tomto případě se nejedná

o ten návrh, který přednesla paní zpravodajka. – Které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů případně, a takový návrh by měl logiku, pokud chce někdo změnit účinnost, zapomněl na to ve druhém čtení, může požádat Sněmovnu o opakování druhého čtení, tam se ten návrh dá samozřejmě načíst, a pokud pak bude ve třetím čtení schválen, tak je to legitimní. Jinak je to návrh, o kterém se nedá hlasovat, protože by to bylo protizákonné.

A pak se chci zeptat paní zpravodajky na proceduru. Já vím, že je možná brzo, ale mně to nedá. Body 8 a 9 jsou nesmyslně za sebou řazeny, minimálně poznámka za bodem 8. Dávám k vaší logické úvaze tento text, a teď to není vůbec o obsahu těch pozměňovacích návrhů: 8. návrhy E5 až E7 společně jedním hlasováním, poznámka: nehlasovatelné v případě přijetí návrhů D17 a D18. Z toho vyplývá, že o těch návrzích D17 a D18 by se muselo hlasovat dříve než o návrzích E5 až E7. Jinak ta poznámka nemá žádný smysl, paní zpravodajko prostřednictvím pana předsedajícího. Takže buď ty body přehodíme, 8 a 9, pak smysl má, nebo neplatí věta nehlasovatelné v případě přijetí návrhu D17 a D18, protože ty se budou hlasovat podle návrhu procedury až po bodě 8. To znamená, nemůžu hlasovat o bodě 8 podle toho, jak dopadne hlasování v bodě 9. Na tom bychom se pravděpodobně shodnout mohli.

Poprosil bych o stažení toho pozměňovacího návrhu, nebo té takzvaně legislativně technické úpravy, protože to žádný legtech není, ale pokud na tom trvám, tak říkám, jediná legitimně čistá cesta je navrhnout a přesvědčit Sněmovnu o opakování druhého čtení a tam to načíst. Nebo to prostě nechat být tak, jak to je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (Hlásí se poslankyně Valachová.) Tak moment, protože i s přednostním právem jste až třetí. Takže buď teď půjdete na faktickou a umožním vám to hned, nebo do obecné jste až třetí. Tam kam tedy? Tak faktickou, dobře, udělám výjimku, i když jste se přihlásila teď, tak na faktickou, ale potom přednostní právo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji. Chci jen rychle zareagovat. Samozřejmě právnička jsem, ale zásadně nedělám podrazy.

Co se týká návrhu na změny účinnosti, tak se to týkalo návrhu, který vzešel z legislativy Sněmovny, a s odkazem na to, že už k takové praxi došlo, byť to výslovně jednací řád neumožňuje. Já bych navrhla vyčkat ještě stanoviska pana ředitele legislativy a následně, pokud se ověří, že to opravdu nejde, tak samozřejmě ten pozměňovací návrh stáhnu.

A k té druhé věci. Pan předseda Stanjura vaším prostřednictvím, pane předsedající, je bystrý. Já už jsem dostala od legislativy před zahájením dnešního jednání úpravu skutečně jazykové chyby, která je v proceduře ústavněprávního výboru. Následně budu upravovat a číst proceduru tak, že bod 8 zní: Návrhy E5 až E7 společně jedním hlasováním. V případě přijetí je nehlasovatelné D17 a D18. A bod 9: Návrhy D17 a D18 společně jedním hlasováním, nehlasovatelné v případě přijetí E5 až E7. Myslím, že to je v pořádku. Jenom chci upozornit, že předřazení E5 až E7 odpovídalo vůli ústavněprávního výboru jako garančního.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní mám přihlášeného s přednostním právem pana poslance Bartoška a následně pana poslance Bartoše, jestli tomu rozumím dobře. Předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já se krátce vrátím k předchozí diskusi. Nebudu v současné době polemizovat, zda to lze, nebo nelze hlasovat. Za klub KDU-ČSL mohu konstatovat, že změnu služebního zákona v současné době vnímáme jako naprosto účelovou, včetně toho, že se jedná o posilování politické moci směrem k výkonu státní služby. Za KDU-ČSL mohu konstatovat, že jednak podpoříme návrh na zamítnutí, a současně mohu konstatovat, že budeme proti změnám ve služebním zákonu. Vnímáme je jako účelové, které se v současné době šijí na míru vládní koalice, aby si mohli vyhazovat státní úředníky, jak jim bude libo. Tento návrh zákona je špatný. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou předseda Pirátů Ivan Bartoš. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já jenom krátce. Chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat panu Stanjurovi. Samozřejmě, hovořil jsem o státních tajemnících, nikoliv náměstcích. Udělal jsem chybu ve svém proslovu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy v obecné rozpravě s řádnou přihláškou pan poslanec Marek Benda. Připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážená paní ministryně, pane ministře, dámy a pánové, říkal jsem to v prvním i ve druhém čtení a situace se stále jenom zhoršuje. My jsme nabízeli, že jsme připraveni se věcně bavit o tom, jakým způsobem má být upraven zákon o státní službě tak, aby mohl vyhovovat parametrům účinného řízení státu. Myslím, že jsou cesty, jak se k tomu dobrat. Jsou cesty například přejít z toho návrhu, který nám tady před čtyřmi lety do značné míry vnutili úředníci, a podle toho vypadá, na systém čtyřstupňového řízení na ministerstvech, vyjmout náměstky ze státní služby, tyto učinit podřízenými ministra s tím, že mohou řídit jednotlivé úseky v otázce věcné a nemohou je řídit personálně. Ale ta cesta, kterou se vydává vláda, je podle mého názoru opravdu naprosto mylná. Říkám vláda, protože nám tady bylo minule prezentováno, že se jedná o návrh, na kterém se dohodly koaliční strany a který tady přednášela paní ministryně Dostálová, i když původně ve vládním návrhu obsažena tato úprava nebyla.

Představa toho, že připustíme, že státní tajemníky pro státní službu, to znamená ty, kteří mají zajistit depolitizaci státní služby, kteří mají udržet ten odstup, ten distanc mezi přicházející politickou mocí a tím státním úřadem, může odvolávat vláda na návrh ministra, mně připadá – prostě to jste ten zákon mohli škrtnout úplně celý a mohli jsme se vrátit do zákoníku práce. A bylo by to možná nejlepší a nejjednodušší.

Ale v okamžiku, kdy připustím tuto tezi, tak je to jediné, že tedy možná na těch úplně nejnižších úrovních, zejména na územních pracovištích, opravdu máme zákon o státní službě, který mi zajišťuje, že pokud jsem státní úředník, tak mě nikdy nikdo nevyhodí, dokud neudělám chybu. To je krásné, územní pracoviště se asi samo o sebe postará. Ale na té ústřední úrovni pokud připustím, že ta osoba, která měla být odcloněním, odfiltrováním té státní služby od politického vlivu, je odvolatelná na základě politického rozhodnutí vlády, tak si myslím, že jsme veškeré představy o státní službě opustili, a domnívám se, že pokud ten zákon projde způsobem, jaký je v tuto chvíli navržen a jaký byl doporučen většinovým hlasováním ústavněprávního výboru přes protesty některých z nás, tak rovnou řekněte, že státní službu rušíte a že prostě celou vládu a státní aparát obsazuje premiér této země se svým konglomerátem, který má za zády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní sdělím jednu omluvu. Pan poslanec Vít Rakušan se omlouvá od 13 hodin z důvodu akce v regionu.

Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče, zatím jste posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, pane premiéře, vládo, dovolte mi, abych i já se vyjádřil k této novele ve třetím čtení. Především se k tomu budu vyjadřovat z určité životní zkušenosti, kdy za poslední čtyři roky jsem byl na ministerstvu, když jsme začali aplikovat tehdy přijatý zákon o státní službě a kdy jsme ho v loňském roce po zkušenostech z jednoho a půl roku fungování tohoto zákona novelizovali. My jsme tento zákon loni v dubnu 2107 před volbami novelizovali. Ta novelizace probíhala po diskusi napříč všemi resorty, byla tehdy koaliční shoda na tom, že po jednom a půl roce fungování toho zákona chceme některé parametry upravit. Myslím si, že k tomu tehdy proběhla velice korektní diskuse.

Přiznám se, protože jsem byl jedním z iniciátorů, tedy za Ministerstvo zemědělství, aby tato novelizace proběhla, abychom dokázali reagovat na některé poznatky, které jsme měli po jednom a půl roce, tak jsem nezaznamenal, že by tam někdo z ministrů za hnutí ANO navrhoval takové změny, které vidíme teď v této novele. Kladu si otázky proč. Proč před rokem v tuto dobu tak zásadní věci, které dnes máme schvalovat, nebyly navrhovány. Proč to nebyla taková potřeba. Nevím. Odpověď na to ať si dá každý podle svého svědomí, ale mně na rovinu přijde, i z té mé zkušenosti, že takovýto způsob, kdy státního tajemníka bude odvolávat vláda, to bych řekl možná při současném rozpoložení a fungování této vládní koalice, možná

by bylo jednodušší do toho zákona napsat, že to je kompetence premiéra. Možná by to bylo čitelnější a průhlednější.

Opravdu si myslím, že přijetím této novely, pokud k němu dojde, a já bohužel předpokládám, že asi dojde, jednoznačně politizujeme státní správu, rozebíráme systém, který jsme tady za poměrně nákladné prostředky poslední tři roky budovali, a prostě rezignujeme na to, aby státní správa byla lepší.

Já bych pochopil to, kdyby tady ležel návrh, který řeší opravdu kvalitní práci třeba s lidskými zdroji, kdyby v rámci zákona o státní službě byly zavedeny opravdu kvalitní prvky, kdy se služební hodnocení nedělá pouze pro formu, ale dělá se opravdu kvalitně, umí dávat zpětnou vazbu těm lidem, funguje na principu např. hodnocení 360 a podobně. Tak to bych pochopil, že to je krok lepším směrem, že se tam zavádějí třeba prvky talent managementu a podobně, ale nic takového z hlediska moderní personalistiky v tomto zákoně nevidím. Vidím tady čistě účelovou politizaci, aby vláda takovýmto jednoduchým způsobem si mohla prostě výrazným způsobem měnit personální obsazení resortů, protože chápu, že i ta systemizace k 1. lednu je komplikovaná. Někteří, kteří byli odvoláni nebo byla jejich místa zrušena v rámci systemizace, z náměstků, si dovolili tu drzost, že se proti těmto změnám odvolali a podali stížnosti. Tak chápu, že to je něco, co vládě komplikuje vládnutí, ale prostě takhle se stabilní nepolitická státní správa nebuduje. Proto nemohu s tímto návrhem novely zákona o státní službě souhlasit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a ještě mám jednu přihlášku a to je paní ministryně Klára Dostálová do obecné rozpravy. Tak prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, já budu opravdu velmi stručná. Jenom tady opravdu zásadně musím odmítnout slova o politizaci atd., protože jediné, co za tím pozměňovacím návrhem je, že státní tajemníky dáváme do stejného režimu, jako je šéf státní služby. Poslouchejte dobře – šéf státní služby. A státní tajemníci budou ve stejném režimu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy dvě faktické poznámky. Za prvé pan poslanec Marek Benda a připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Takže pane poslanče, máte faktickou poznámku.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, reaguji prostřednictvím pana předsedajícího na to, co tady řekla paní ministryně. To přece není pravda. To je zásadní, ale zásadní klamání této Sněmovny. Je to obráceně. My jsme před čtyřmi lety, když se připravoval zákon o státní službě, řekli: musí existovat někdo, kdo stojí nad hlavou této státní služby. A tam se připustilo, že je to vláda. A tato hlava chrání celý ten zbytek státní služby a to je ten jediný, kdo může být vládou vyměněn. A to je ten jediný, nad kterým není nikdo další, abychom nešli do nějakého modelu, že bude generální ředitelství, nad

kterým už nebude nikdo. A teď najednou říkáte: nestačí nám vyměnit tu hlavu, my si chceme vyměnit každého jako politici, každého, kdo je na každém tom resortu, a chceme mít my tu pravomoc, když tam přijdeme, říct – státní tajemníci pro státní službu jsou odvoláváni vládou. To je tak zásadní rozdíl a tak zásadní posun proti původnímu návrhu zákona, že mi fakt neříkejte, že myslíte vážně, vteřinu že myslíte vážně, že říkáte, že to posouváte na úroveň státního tajemníka. Ano, formálně posouváte, ale fakticky to znamená naprosto zásadní změnu ve státní službě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Benda. Následně ještě jednu faktickou poznámku, pan poslanec Marian Jurečka je přihlášen. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Já už teď s dovolením jenom technickou reakci právě na paní ministryni Dostálovou. Možná víc než pro tuto Sněmovnu, u které nevím, nakolik to poslance opravdu trápí a nakolik kdo zná to fungování, ale spíš možná pro veřejnost. To, co řekla, je právě ten zásadní rozdíl, protože když se podíváme na ten princip, jak byl nastaven doposud, kdy státního tajemníka jmenovala vláda... (Upozornění ze sálu.) Pardon, náměstka pro státní službu jmenovala vláda – děkuji – ale státního tajemníka jmenoval náměstek pro státní službu po dohodě s ministrem daného resortu, tak to je teď zásadní změna v okamžiku, kdy to bude dělat vláda. Tak najednou tady může být ministr, který teoreticky najednou je postaven do role, kdy většina ve vládě, aniž by třeba on s tím souhlasil a byl zodpovědný za ten svůj resort, mu je schopna ovlivňovat to, jakého bude mít státního tajemníka na tom resortu. To je poměrně výrazná změna. A navíc když jsme viděli za poslední půl rok, jakým způsobem odcházeli někteří klíčoví lidé ve státní službě, tak si nedělám iluze o tom, jak to bude teď tímto způsobem na tomto principu fungovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji a nyní paní poslankyně zpravodajka Kateřina Valachová má přání ještě vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, provedli jsme konzultaci s legislativou Sněmovny, tak jak jsem přislíbila, a chtěla bych oznámit Sněmovně, že skutečně sněmovní legislativa potvrdila, že ke změně účinnosti skrze legislativně technické úpravy ve třetím čtení z hlediska praxe došlo minimálně desetkrát, aniž by to kdokoli namítal. Ale! Ale z hlediska formálního – a skutečně Zbyněk Stanjura vaším prostřednictvím, pane předsedající tu námitku vznesl – opravdu jednací řád z hlediska formálního toto neumožňuje. Máme ambici jako Sněmovna, aby novelizace jednacího řádu, kterou připravujeme, toto umožňovala. Takže vzhledem k tomu, že Zbyněk Stanjura vznesl námitku, a i přesto, že tato Sněmovna to mnohokrát udělala v jiných případech bez námitek, tak já ten pozměňovací návrh, a činím tak v rozpravě, řádně v rozpravě, stahuji.

Pro poslance a poslankyně, kteří se rozhodnou podpořit služební zákon jako celek, ještě informace. Znamená to, že pokud Senát vrátí novelu služebního zákona

Sněmovně ještě před koncem roku k hlasování a nestihneme účinnost od 1. ledna 2019, uplatní se nález Ústavního soudu, to znamená následně, pokud tedy znovu schválíme služební zákon, tak nabude účinnosti 15 dní po vyhlášení ve Sbírce zákonů. Takže tato situace je kryta nálezy Ústavního soudu a dokážeme se s ní vypořádat.

Na závěr jenom taková poznámka. Celý výsledek naší debaty jenom v podstatě znepříjemní zavádění těch změn služebního zákona do praxe personalistům.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, tím je vámi navržený pozměňovací návrh dořešen z formálního hlediska, takže se tomu už nemusíme věnovat.

A nyní se rozhlédnu, zdali je ještě nějaký zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Zájem nevidím, takže já tím pádem rozpravu končím. Nyní se tedy zeptám, zdali je zájem o závěrečná slova navrhovatelů, zpravodajů. Paní poslankyně Valachová, pan poslanec Kupka? (Ne.) Pan ministr také ne. Takže přistoupíme k hlasování.

Nyní tedy na úvod já tedy požádám zpravodajku, aby nás provedla. Tak nám to tedy sdělte.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, všichni máte proceduru k dispozici, ovšem musím tady upřesnit proceduru tak, jak ji schválil garanční ústavněprávní výbor, ještě jednou, jak jsem to učinila v obecné rozpravě. To znamená, upřesňuji proceduru, v bodě 8 správný text zní: "Návrhy E5 až E7 společně jedním hlasováním. V případě přijetí je nehlasovatelné D17 a D18. A úprava bodu 9, návrhy D17 a D18 společně jedním hlasováním, nehlasovatelné v případě přijetí E5 až E 7." S touto úpravou tedy doporučuji Poslanecké sněmovně proceduru schválenou ústavněprávním výborem ke schválení, pane předsedající.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak dobře. Takže nejdřív tedy zahájíme hlasování, ale předtím tedy jako první bychom hlasovali o návrhu na zamítnutí.

Poslankyně Kateřina Valachová: Ano, velmi správně. Děkuji, pane předsedající za upozornění. Padl ještě návrh na zamítnutí a podle procedury bychom se s ním měli vypořádat ještě samozřejmě před hlasováním o samotném zákoně. Tedy jako první by se Sněmovna měla vypořádat s návrhem na zamítnutí návrhu zákona, tak jak padl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. A od tohoto prvního hlasování o návrhu na zamítnutí se tedy odvinou případná další hlasování. Tak, takže se podíváme, jak nám naskakuje kvorum. Myslím, že počty poslankyň a poslanců se nám již stabilizovaly, takže nebudu otálet.

Jako první hlasování bude hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 89 přihlášeno 164 poslanců, pro 58, proti 104, návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Takže paní zpravodajko, prosím, abyste nás seznámila s procedurou hlasování. To jste nás již seznámila. Jestli souhlasíte, jelikož tam byla určitá změna nebo upřesnění, tak bychom hlasovali s tím, jestli Poslanecká sněmovna souhlasí o té proceduře... (Zpravodajka: Ano. Souhlasím.) Pardon? (Zpravodajka: Ano. Souhlasím, pane předsedající.) Ano. Souhlasíte s tím, že budeme hlasovat o schválení procedury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro proceduru, kterou nám přednesla paní zpravodajka, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 90, přihlášeno 165 poslanců, pro 164, zdržel se 1. Výsledek byl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dovolím si tedy zahájit hlasování. Vzhledem k tomu, že jsem stáhla onu úpravu, tak nemáme žádné hlasování o technických úpravách a přejdeme podle hlasovací procedury k dalším návrhům. Návrhy D1 až D15 společně jedním hlasováním. Jedná se úpravy služebního zákona ve smyslu zvýšení flexibility státní služby, prodloužení doby služebního hodnocení, úpravy zahraniční státní služby a jsou to úpravy, které původně schválil ústavněprávní výbor. Ještě upozorňuji, že návrhy C, D22, E8 a F se po hlasování po D1 až D15 stanou nehlasovatelnými, neboť jsou věcně totožné. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já nebudu otálet. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Ministr: Stanovisko ministra je souhlas.) Dobře. Tak hlasujeme – kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 91, přihlášeno 165 poslanců, pro 164, zdržel se 1. Výsledek byl přijat.

Jenom upozorňuji, že se podle jednacího řádu mohu ptát ministra na stanovisko, ale nemusím. Takže budu se ptát pokaždé, jenom aby bylo jasné, že jsem nic neporušil. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dále budeme hlasovat o návrhu A1. Jedná se o pozměňovací návrh paní poslankyně Věry Kovářové, jehož cílem je posílení postavení vedoucího služebního úřadu vůči státnímu tajemníkovi. Stanovisko garančního výboru bylo nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko pana ministra? (Ministr: Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dále budeme pokračovat v hlasování –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Moment.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pardon. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: V hlasování číslo 92 přihlášeno 165 poslanců, pro 39, proti 104. Návrh byl zamítnut. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Valachová: Získala jsem tempo od pana předsedajícího. Omlouvám se.

Návrh A2 je pozměňovacím návrhem Věry Kovářové a jeho obsahem je odměna za služební pohotovost. Stanovisko garančního výboru bylo nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Ministr: Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 93, přihlášeno 165 poslanců, pro 39, proti 86. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrhu B. Pod tímto písmenem je pozměňovací návrh Kláry Dostálové, který se týká vynětí státních tajemníků u kárné odpovědnosti a týká se také úpravy odvolávání státních tajemníků. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 94 přihlášeno 166 poslanců, pro 103, proti 59. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Dalším hlasováním je návrh na D16. D16 se týká zmocňovacích ustanovení v souvislosti s pozměňovacím návrhem mým, Kateřiny Valachové. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 95 přihlášeno 168 poslanců, pro 140, proti 1. Výsledek je, že byl návrh přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrzích E5 až E7 společně jedním hlasováním. V případě přijetí je nehlasovatelné D17 a D18. Upozorňuji, že v případě návrhu E5 až E7, o kterých budeme hlasovat, se jedná o pozměňovací návrh Marka Výborného, dříve Jana Bartoška, a zjednodušeně řečeno – ano. (Smích v sále.) Jedná se o pozměňovací návrh Marka Výborného, který jako první přednesl Jan Bartošek. Zjednodušeně řečeno se jedná o zpětný chod směrem k původní právní úpravě, to znamená, tento pozměňovací návrh chce zachovat stávající, dosavadní systém, kdy pokud není vybrán uchazeč v prvním kole, nepokračuje se do druhého kola. Nelze vyhlásit druhé kolo. Stanovisko garančního výboru bylo nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Ministr: Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 96 přihlášeno 168 poslanců, pro 58, proti 107. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrzích D17 a D18 společně jedním hlasováním. (Předsedající: Stanovisko?) Stanovisko garančního výboru bylo doporučující a upozorňuji, že se jedná o můj pozměňovací návrh, Kateřiny Valachové, to znamená, je to úprava vyhlašování druhého kola a znamená to tolik, že v případě představených na úrovni vedoucího oddělení a ředitele odboru to bude tak, že druhé kolo lze vyhlásit pouze tehdy, pokud v prvním kole nebyl nikdo vybrán.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 97 přihlášené 168 poslanců, pro 165, proti nula. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrzích D19 a D23 společně jedním hlasováním. Jedná se o pozměňovací návrh Kateřiny Valachové týkající se změn v oblasti kompetencí politických náměstků. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 98 přihlášeno 169 poslanců, pro 165, proti nula. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrhu D20, což je zajištění, aby s odbory státních zaměstnanců i nadále byl povinen komunikovat přímo státní tajemník. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 99. Přihlášeno 170 poslanců, pro 139, proti 1. Výsledek byl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrhu D21, což je pozměňovací návrh Kateřiny Valachové k prodloužení doby provádění služebního hodnocení ze 40 na 90 dnů. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 100. Přihlášeno 170 poslanců, pro 168, proti nula. Výsledek byl přijat. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o návrzích D24 a D25 společně jedním hlasováním. Jedná se o přechodná ustanovení k pozměňovacím návrhům Kateřiny Valachové. Stanovisko garančního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 101. Přihlášeno 170 poslanců. Pro 167, proti nula. Výsledek byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích E1 až E4 společně jedním hlasováním. Jedná se o pozměňovací návrhy Marka Výborného, které znamenají zachování dosavadní úpravy vyhlašování dalších

kol výběrového řízení. (Předsedající: Tak moment.) Stanovisko garančního výboru bylo nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Pan ministr nám ještě řekne stanovisko, ať to nepřerušíme. (A1 až E4 nesouhlas.) Tak.

A tam je žádost o odhlášení. Všechno vypnuté? Aha, tak moment. Já vás odhlásím, zkusíme to znova. Ano, už to funguje. Táži se, fungují všem hlasovací karty? Dobře. Takže stanoviska máme, víme, o čem budeme hlasovat, mohu tedy zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 102. Přihlášeno 170 poslanců. Pro 58, proti 107. Návrh byl zamítnut. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní budeme hlasovat návrhy E9 až E11 společně jedním hlasováním. Jedná se o pozměňovací návrhy Marka Výborného, zachování stávající úpravy spolupráce představeného a služebního orgánu při hodnocení vyšších představených. Stanovisko garančního výboru bylo nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti? Stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 103. Přihlášeno 170 poslanců, pro 60, proti 90. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Budeme hlasovat o návrhu E12, což je pozměňovací návrh Marka Výborného, podávání námitek proti hodnocení zaměstnancem. Stanovisko garančního výboru bylo nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 104. Přihlášeno 172 poslanců, pro 58, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Táži vás, paní zpravodajko, zdali mi můžete potvrdit, že bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích.

Poslankyně Kateřina Valachová: Ano, pane předsedo, bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích. A nyní se vypořádáme s hlasováním o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 132, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro souhlas s tímto zákonem, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 105. Přihlášeno 171 poslanců, pro 109, proti 59. Návrh zákona byl přijat. (Potlesk převážně z lavic poslanců ANO.)

Já tímto děkuji jak zpravodaji (předkladateli) Janu Hamáčkovi, tak zpravodajce Kateřině Valachové. Děkuji tedy za to, že jste nás provedli hlasováním a projednáváním tohoto bodu. Tímto končím.

Nyní tady mám jednu omluvu. Pan premiér Andrej Babiš se omlouvá od této chvíle do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Přikročíme k projednávání dalšího návrhu zákona, je to vládní návrh zákona... Tak ještě nejsme v obecné rozpravě, pan poslanec Petr Pávek se mi přihlásil do obecné rozpravy. Já vás škrtnu, ještě ne. Za chvilku.

Máme tady bod

115.
Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení

Chtěl jsem poprosit, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček, ovšem ten už tam sedí, a zpravodaj garančního výboru, ústavněprávního výboru poslanec Marek Benda. Pana poslance Bendu požádám, aby se posadil. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 138/12, který byl doručen dne 21. září 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 138/13.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Máte zájem. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, velmi stručně. Dovolte mi, abych ve třetím čtení uvedl návrh zákona o zpracování osobních údajů. Jak všichni víme, je to adaptace českého právního řádu na požadavky obecného nařízení o ochraně osobních údajů, takzvané GDPR, a zároveň implementuje evropskou směrnici o ochraně osobních údajů v trestněprávní oblasti. Návrh byl zpracován Ministerstvem vnitra ve spolupráci

s úřadem pro ochranu osobních údajů. Tímto návrhem dokončujeme úkol převzatý po předchozích vládách, protože do přípravy zákona vstoupily volby.

Zákon o zpracování osobních údajů ruší stávající zákon o ochraně osobních údajů, provádí adaptaci na obecné nařízení o ochraně osobních údajů a transpozici trestněprávní směrnice, která upravuje zpracování osobních údajů justičními a policejními orgány. Tento zákon rovněž zavádí výjimky, které podle GDPR mohou členské státy využít, aby se naplňování GDPR co nejvíce usnadnilo. A my jsme spolupracovali s jednotlivými výbory na tom, aby Česká republika využila výjimky v maximální míře všude tam, kde to dává smysl.

Tento návrh také nově upravuje strukturu Úřadu pro ochranu osobních údajů. Vycházíme nejen z praxe, ale také z požadavků evropského práva na úplnou nezávislost dozorových úřadů a na intenzivní spolupráci a spolurozhodování dozorových úřadů zejména v přeshraničních případech. Kontroly úřadu by měly do budoucna provádět odborně zdatní specialisté.

Tento zákon byl v prvém čtení přidělen šesti výborům, je tam celá řada pozměňovacích návrhů. Za předkladatele bych chtěl říci, že jsem připraven podpořit návrhy výborů pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výboru ústavněprávního.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tímto tedy otevírám rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Petr Pávek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené ministryně, vážení ministři, já budu hlasovat proti tomuto návrhu zákona jako celku. A chtěl bych vás vyzvat, abyste též nehlasovali pro tento zákon jako celek, nezávisle na tom, jaké budou pozměňovací návrhy. A vyzývám i pana ministra vnitra, aby tento zákon neobhajoval. Nejenom proto, že není ani jeho, ani jeho předchůdce pana Metnara, ale proto, že to je paskvil. Je to jeden z největších paskvilů, které navštívily tuhletu Sněmovnu, a je to paskvil, který není vůbec potřeba v takovéto podobě.

Vzpomeňme si – GDPR. Pamatujete si na tu hysterii, která propukla v loňském roce? Jak vloni všechny subjekty v této zemi začaly hysterčit, média informovala o tom, co se všechno bude muset dělat, jak budeme muset chránit ta data, jak nebudeme smět nechat ležet vizitku na stole, jak se nesmí nikde spojit fotografie s vaším jménem, nebo dítěte? Jako úplné hámotiny. Já nevím, kdo to spustil. Jestli to byly ty IT firmy, které si z toho udělaly dobrý byznys, jako jestli to spustily svévolně, anebo na základě konzultací s úředníky na Ministerstvu vnitra. Já nevím. Ale víte, co vím? A v tom mi dáte za pravdu. GDPR jako nařízení Evropské rady a Evropského parlamentu platí více jak půl roku. Platí. To nařízení platí, to není směrnice, to není něco, co musíme přijmout. To platí, to začalo platit 24. května tohoto roku. Stalo se něco? Nestalo se vůbec nic. Vůbec nic se nestalo. Ale víte, co se stane, když necháme projít tenhleten vládní návrh zákona? Já nechci říkat vládní návrh zákona, protože to

je návrh zákona, který tam napsala nějaká parta na tom Ministerstvu vnitra jakoby prostě ve standardním procesu.

A já se nechci pouštět vůbec do střev toho zákona, protože od toho jsou tady ty pozměňovací návrhy. Pokud s nimi budete ztotožněni, nechám to na vás. Já se chci zabývat tou procedurou, jak vlastně evropské právo transponujeme nebo implementujeme do práva národního neboli českého. Ten postup je následující. Začne se o něčem diskutovat na úrovni Evropské komise a jednotlivé resorty tam začnou vysílat svoje úředníky. Ti úředníci tam jezdí a většinou mlčí. Většinu těch schůzek tam promlčí, není to tak, že by tam zvedali nějaké návrhy, které by nám mohly pomoct jakoby potom do budoucna při implementaci. Prostě si tam jezdí. Já nevím, jestli si domů přivezou potom ty pralinky nebo něco z toho Bruselu, ale každopádně to tam důsledně většinou promlčí. A pokud něco řeknou, tak to není zásadní. A pokud něco řeknou a je to zásadní, tak to nikdy neprosadí. Potom sem přijde evropská norma, a teď je jedno, jestli v podobě nařízení, nebo v podobě směrnice, a zase se nic neděje. Přistane to na patřičném ministerstvu, dostane to příslušný odbor a tam někdo vezme prostě tu evropskou normu, dá si ji na židli a zasedne ji na rok a půl svým zadkem. A ten rok a půl to tam takhle pěkně leží a všichni čekají a vymýšlejí, co se bude potom dít. A za ten rok a půl vytáhnou tuhletu normu, přidají k ní to, co známe ve Sněmovně jako přílepky, a pošlou to do legislativního procesu. Tak, že to do Sněmovny nakonec doputuje až na poslední chvíli, nikdo nemá čas se tím pořádně zabývat, všichni vykřikují, jak je to strašně důležité, jak tedy musíme jakoby prostě ten národní zákon přijmout, jak ho musíme přijmout ve lhůtě, jaké nám hrozí šílené sankce. A víte, co se děje? Že ty přílepky obsahují většinou témata, která by nikdy, nikdy touto Sněmovnou neprošla. Nikdy sama o sobě. Ti úředníci nemají odvahu vzít to, co potřebují protlačit z těch svých zájmů touto Sněmovnou a následně Senátem, a poslat to sem samostatně, protože pak bychom to četli. Pak bychom měli čas na to projednávat to seriózně ve výborech. A pak by se ukázalo, že to jsou prostě hámotiny. A tyhlety hámotiny bychom neschválili. Ale když se tyhle hámotiny vezmou a přilepí se v podobě přílepků k jakékoliv evropské normě a pošle se to sem na poslední chvíli, no tak mají velkou šanci, že jim prostě tyhlety jejich hámotiny projdou. A také bohužel velmi často procházejí.

GDPR je evropské nařízení, které nemělo primárně chránit osobní údaje. My máme národní zákon o ochraně osobních údajů, který s výhradami funguje už několik let a funguje v zásadě dobře, takže to není to, co potřebujeme řešit. Ale toto nařízení o ochraně osobních údajů mělo řešit zákaz obchodování s těmi daty. Obchodování. A to je velký rozdíl. V zásadě tato norma měla dopadnout pouze na největší držitele databází osobních údajů. Kdo to je, takovíhle držitelé databází osobních údajů? Myslíte si, že to jsou ty školky? Školy? Pekaři? Instalatéři? Malé firmy? Střední firmy? Ne. Jsou to samozřejmě banky, jsou to samozřejmě pojišťovny, jsou to prodejci energií, jsou to operátoři. To jsou subjekty, které v minulosti obchodovaly, a já nepochybuji o tom, že tak činí dodnes navzdory nařízení Evropského parlamentu a Evropské rady o GDPR.

Evropská komise nechala vyčíslit hodnotu datového souboru každého z nás a ta částka, která z toho vzešla, činila 200 eur, v průměru samozřejmě na hlavu. Někteří z nás mají možná vyšší hodnotu, někteří menší, ale v průměru to dělá 200 eur, což je

zhruba pět tisíc korun. Pro jednodušší počítání: víte, že když má třeba operátor milion klientů a podaří se mu takový soubor prodat, tak je to milionkrát pět tisíc, pět miliard, dobrý vedlejšák. Totéž platí samozřejmě o bankách. Je zajímavé, že právě tyto instituce, na které bylo GDPR zacíleno, se s tím vypořádaly velmi jednoduše. Zkoušeli jste si někdy dneska pořídit kartu do mobilního telefonu? Zkoušeli jste si někdy založit teď v poslední době účet v bance? Velmi jednoduché. Dostanete k té standardní smlouvě ještě papír, že souhlasíte se zpracováním svých osobních údajů. A bez toho vám ten účet neotevřou, bez toho vám nedají kartu k telefonu, bez toho se prostě neděje vůbec nic. Takže ti velcí, proti kterým bylo vlastně to GDPR neboli ten pokus o zabránění obchodování s našimi daty, proti kterým byl tedy zacílen, tak ti s tím vypořádali velmi jednoduše, právními kličkami, protože na to mají kapacity.

Ale ta česká verze GDPR, ta česká verze zákona je plná povinností a pokut, které dopadnou na všechny subjekty v této zemi. Teprve když to dneska schválíte ve třetím čtení, tak ta hysterie, která propukla před rokem, bude opodstatněná, protože teď, přestože GDPR platí, tak se neděje nic. Ale když to dneska schválíte, tak teprve potom všechny ty obavy, které byly před rokem, o kterých se psalo v novinách, mluvilo v televizi, chodily tyhlety firmy, jakoby všechny strašily, dělala se různá školení, školitelé nevěděli, o čem mluví. Ti, kteří se nechali školit, také nevěděli, o čem ti školitelé mluví. Všichni byli vyděšení, proboha jenom aby na nás nedopadly ty hrozné pokuty.

Podle mého názoru a úsudku je nejlepší cesta tento zákon neschválit, tak aby se Ministerstvo vnitra znovu muselo konsolidovat v této oblasti a aby zkrátka předložili návrh nový, jednoduchý, srozumitelný, který formou všeobecných výjimek osvobodí anebo zmírní dopady do života této společnosti, společnosti všech lidí v České republice. Protože to se dotýká všech, nejenom podnikatelů, nejenom příspěvkových organizací měst a obcí, nejenom škol, školek, domovů pro seniory, knihoven, muzeí, středních škol, vysokých škol, ale i obyčejných lidí, kteří dneska všude podepisují ty souhlasy, kteří se nedozvědí, kdo vlastně sedí vedle jejich dítěte ve školce, protože tam je napsáno žák 12 a ten je přiřazen ke jménu někde v trezoru. Takovéhle nesmysly.

Já jsem před tím rokem zažil neuvěřitelné příběhy v provozu. Zažil jsem ředitelku školky, která odešla do předčasného důchodu, aby nebyla s GDPR, tak jak jí bylo prezentováno, konfrontována. Vůbec si neuměla představit, jak toho dráčka, koloběžku nebo psaníčko, kterými si děti označují ty svoje pytlíky a skříňky, jak zařídit, aby k tomu nikde nebylo přiřazeno jméno a už proboha se nikde neobjevila jejich fotka.

Takovýhle hámotiny vymysleli na Ministerstvu vnitra před několika lety a dneska nám to sem cpou. Cpou nám to sem po termínu, cpou nám to sem prostě jakoby v časové legislativní tísni. A já vůbec nechci z toho vyvodit žádnou politickou odpovědnost ani pro stávajícího ministra, ani pro toho předchozího. Prostě to někde uteklo. Jestli za to nese politickou odpovědnost ten přepředministr, já nevím. Ale navrhuji tento zákon prostě neschválit.

Myslím si, že pokud tento zákon projde – a teď nezávisle na politickém přesvědčení, spektru, koalici, opozici – tak bude mít obrovský dopad do této

společnosti. A každý z vás, kdo nepodpoří jeho neprojití, na tom ponese spoluodpovědnost. Ta hysterie v loňském roce stála národohospodářsky viděno určitě miliardy peněz. Na všech těch opatřeních, protiopatřeních, školeních, jakoby úplných nesmyslech. Když ten zákon dneska projde v té podobě, v jaké je, i s těmi úpravami, které napříč tím spektrem navrhujete a navrhujeme, abychom zmírnili ty dopady, tak budou ty národohospodářské škody pokračovat a přidá se k tomu ještě obrovská šikana a další nárůst byrokracie.

Já vám děkuji za pozornost a věřím ve vaši statečnost a úsudek, že tento návrh zákona nepodpoříte. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a budeme pokračovat v rozpravě. Jako první další je přihlášen pan poslanec Luzar, poté pan poslanec Martínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, milé kolegyně, milí kolegové, nechci zde zneužívat třetí čtení k obsáhlým proslovům k materiálu, který jsme již vícekrát diskutovali, a to je GDPR. Od mého předřečníka již tady zazněly některé argumenty, které nutí k zamyšlení. Ale dovolte mi osobní názor na tuto věc. Je to jeden ze zákonů, kterému jsem věnoval snad možná i nejvíc času ve Sněmovně. Procházel jsem semináře, účastnil jsem se debat na různých úrovních, v různých výborech, setkával jsem se jak s lidmi z venčí, kteří jsou zainteresováni přímo na tomto zákoně, tak s jejich odpůrci, kteří vnímají, že tento zákon může být problémový. Z toho všeho jsem se snažil s maximálním vědomím a svědomím připravit návrh pro náš poslanecký klub, jak se vyrovnat s těmi návrhy, které jsou.

Již od začátku jsem hovořil, že mám určité výhrady k pasáži, kterou nazývám obecně generální výjimkou pro média. Snažil jsem se tuto výjimku změnit, neuspěl jsem. Byl na mě činěn i nátlak z toho pohledu, že bych chtěl ubírat svobodu médiím. Z druhé strany byly činěny kroky k tomu, aby se přesto do toho návrhu k těm médiím aspoň doplnilo něco, co by vyvrátilo ty mé obavy z toho bezbřehého omezení, bez toho bezbřehého zrušení jakékoliv kontroly nakládání s osobními údaji, které v tom zákonu vůči médiím je obsaženo.

Pokusil jsem se navrhnout a odborně prodiskutovat návrh nějakého v uvozovkách etického kodexu, který by byl kontrolován Úřadem pro ochranu osobních údajů a který by alespoň trošku nutil ta velká média pro své zaměstnance, pro ty, kteří pracují s osobními údaji, aby je donutil alespoň k nějakému etickému chování vůči těm datům, vůči tomu nařízení, které je z Evropské unie přesunuto k nám. Bohužel jsem neuspěl a i garanční ústavněprávní výbor tento návrh nedoporučuje ke schválení.

Velice mě to mrzí, zvlášť s ohledem na to, že v posledním týdnu, čtrnácti dnech zažíváme, všichni tady, předpokládám, lavinu emailů žádajících naopak větší transparentnost a větší uvolnění v oblastech týkajících se bezpečnosti – policie, vyšetřování, soudy, žádosti, prověřování, a dalších –, které volají po větší transparentnosti. Dávám to do souvislosti, tyto dva návrhy, protože ono to k tomu spěje. Z jedné strany máme absolutní volnost pro média, která vlastně nebudou muset

říkat nikomu nic dle tady toho nařízení Evropské unie. Z druhé strany je tady bezpečnostní hledisko orgánů, které by ze zákona měly mít zachovány nějaké principy práce s těmito údaji, a je tady voláno po jejich větším uvolnění. Mám z toho velice špatný pocit, přiznám se vám, a sám budu zvědav, jak budete k jednotlivým pozměňovacím návrhům přistupovat a jak k nim budete vstřícní, popřípadě ne.

Zakončím svoji debatu, nebo svoje vystoupení tím, že je to velice složitý zákon. A jak již tady bylo řečeno, to nařízení platí. Podle toho nařízení všichni již fungujeme a ty hororové scénáře, které nám byly předkládány, se nenaplnily. Bohužel v hlavách lidí, kteří pracují s osobními daty, to neustále je, neustále jsme zaplavováni informacemi od ředitelů škol, od učitelů a dalších, jak mají postupovat, když někam s dětmi jedou, jestli můžou ty fotky z té soutěže někam dát. A to jsou záležitosti, které jsou pro mě absolutně absurdní. Přesto to v té společnosti vře. A zrovna tuto oblast třeba ten návrh vůbec neřeší. Nechává to volně k dispozici rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Znovu zdůrazňuji, my tu máme úřad, který je pověřen, a máme zákon, který na to všechno pamatuje. Proto nehrozí, že bychom se ocitli v nějakém právním vakuu a že by osobní údaje zůstaly někde ležet, jak se říká, na ulici. Tento úřad funguje, dle mého názoru funguje velice dobře a velice rozumně přistupuje k aplikaci těchto zákonů, které před námi jsou v ochraně osobních údajů.

Já bych proto za svoji osobu doporučil, abychom v těch výjimkách, nebo v tom zjednodušení té směrnice, tak jak je ze začátku předkládáno v těchto návrzích, přistoupili s velkou uvážlivostí a hlavně zhodnotili stávající dopad. To nařízení platí už půl roku. Já bych doporučoval této Sněmovně, abychom se k tomu třeba za rok, za dva vrátili. Podle zkušeností, které bude mít Úřad pro ochranu osobních údajů s praktickou aplikací tohoto nařízení Evropské unie, abychom až později hledali správné cesty, jak uplatnit možnost zmírnit negativní dopady GDPR na českou společnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, přečtu nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan místopředseda Petr Fiala od 13 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, dále předseda vlády inženýr Andrej Babiš od 13 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Krutáková mezi 13.12 a 14. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní prosím pana poslance Martínka.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, já bych nejdřív rád podpořil na rozdíl od předřečníka tu složitě vyjednanou novinářskou výjimku, která tam je jako jeden z pozměňovacích návrhů, a pak bych se chtěl vyjádřit ještě k jednomu pozměňovacímu návrhu. Ještě jednou bych vás rád požádal o podporu pozměňovacího návrhu E, snížení věku pro souhlas se zpracováním osobních údajů na internetu na 13 let. Mám informace, že by jeho neschválení mohlo poškodit podnikatelské prostředí v České republice a vést k přesunu sídel některých společností, které přinášejí množství daňových odvodů do státního rozpočtu. Připomínám, že pozměňovací návrh podpořili například zástupci Svazu průmyslu a

dopravy, Národního centra bezpečnějšího internetu nebo České rady dětí a mládeže zastupující téměř všechny významné mládežnické organizace. Snížená věková hranice stanovená tímto pozměňovacím návrhem bude platit v nejvíce zemích Evropské unie. Například se jedná o Irsko, Dánsko, Estonsko, Belgii, Finsko, Švédsko, Lotyšsko, Španělsko, Portugalsko, Velkou Británii, nebo i dokonce konzervativní Polsko. Podrobně jsem vše prezentoval během druhého čtení a lze danou argumentaci nalézt i na stránce piratskelisty.cz.

Znovu vás proto tímto žádám o podporu pozměňovacího návrhu E, aby se Česká republika mohla stát ekonomickým tygrem Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A jako další je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Valachová, kterou tu ovšem nevidím, takže ji posuneme. A prosím pana poslance Michálka. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené dámy, vážení pánové, chtěl jsem poděkovat Ministerstvu vnitra i kolegyni Valachové, se kterou jsme konzultovali můj pozměňovací návrh, který je ve sněmovním tisku 138 pod písmenem J, že Ministerstvo vnitra k němu dá neutrální stanovisko. Je to návrh, který upravuje Úřad pro ochranu osobních údajů tak, aby měl působnost nejenom v oblasti toho práva na ochranu osobních údajů, ale i ohledně práva na informace, které je často v kolizi s tímto právem, a z hlediska systémové úpravy je logičtější, aby se to vyřešilo na jednom místě na tom jednom úřadu, než se to eskaluje k soudům, které jsou tímto způsobem zbytečně zatěžovány. K tomuto návrhu J výbor nepřijal stanovisko, to znamená, není tam překážka tomu, abychom to teď na jednání Poslanecké sněmovny mohli podpořit. A já věřím, že to pomůže systémovější úpravě Úřadu pro ochranu osobních údajů i práva na informace.

Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Poprosím sněmovnu, aby v těch probíhajících jednáních tady byli poněkud tišší. A prosím paní poslankyni Valachovou. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážená vládo, dovolte mi se jenom krátce vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který si klade za cíl řekněme spojit na jednom místě právo na informace a také ochranu soukromí. Je to pozměňovací návrh Jakuba Michálka. Chtěla bych jenom z profesního hlediska i ze své profesní zkušenosti pohybu a působení na různých pozicích ve veřejné správě víc jak 15 let tento návrh podpořit. Toto spojení těchto dvou práv, práva na informace a práva na soukromí, v jednom místě z hlediska ochrany koneckonců opakovaně doporučoval ve svých stanoviscích svého času i doktor Otakar Motejl, první český veřejný ochránce práv. A je bezpochybné, že se jedná o správný systémový přístup. Chtěla bych také upozornit, že pozměňovací návrh Jakuba Michálka počítá s dostatečnou mírou času přípravy dané instituce na tuto změnu a je podle mého soudu realizovatelný v čase.

Nakonec jenom drobná poznámka. Víte, že zejména obce a kraje – vidím tady, vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím Janu Vildumetzovou jako šéfku Asociace krajů. Bezpochyby i ona potvrdila, jaké problémy někdy vznikají při interpretaci práva na informace. Můj osobní názor je, že mít sjednocenou metodickou a přezkumnou činnost na jednom místě prospěje oběma právům, právu na soukromí i právu na informace, a celkově by to zkultivovalo a zlepšilo prostředí ve veřejné správě.

Děkuji vám za pozornost a doporučuji vám tento pozměňovací návrh i za sebe k podpoře s tím, že já sama ho samozřejmě podpořím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali řečníky přihlášené písemně. A nyní prosím pana poslance Bendu, poté pan poslanec Profant. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, už tu nebudu dlouho zdržovat, abychom pokud možno stihli to hlasování. Snad jenom krátkou poznámku k tomu, co tady na začátku řekl pan poslanec Pávek. Ač s ním věcně souhlasím v hodnocení toho, jakým mnohdy nešťastným způsobem se za naše resorty vyjednává v Bruselu a jakým způsobem nedokážeme prosazovat své zájmy, ač s ním věcně souhlasím, že nařízení o obecné ochraně osobních údajů, tzv. GDPR, je strašlivé, nesmyslné, tak si myslím, že zrovna případ tohoto zákona to úplně není. Tento zákon opravdu pro Českou republiku upravuje jenom výjimky, které můžeme učinit a které, neučiníme-li, a tam bych byl rád, aby toto bylo jasné, neučiníme-li, tak platí obecné nařízení a ty osoby, pro které jsme výjimky neudělali, mohou být pokutovány, ať už se jedná o veřejné subjekty, nebo o celou řadu soukromých subjektů. Takže je správné, abychom výjimky učinili. A teď se můžeme přít a hádat o tom, jestli jsme je udělali už dostatečně široce. A o tom bude většina hlasování, které budeme dneska absolvovat. To je první poznámka k návrhu zákona.

Druhá poznámka. Pan ministr tady řekl, že se vláda rozhodla pro jinou strukturu úřadu, než je doposud. Já navrhuji a navrhoval jsem, a budeme o tom v jednom z návrhů také hlasovat, abychom zachovali dosavadní strukturu Úřadu na ochranu osobních údajů jako nemonokratického úřadu, a myslím si, že je to správně, a pokládám za velmi nešťastné, když se současně tak zásadně mění kompetence a mění struktura.

A poslední, co jsem chtěl říct v této chvíli, je uvedení dvou legislativně technických upozornění. Pak budu mít ještě jedno upozornění k proceduře, ale to myslím, že stačí, když přednesu, až budu přednášet proceduru.

První návrh legislativně technické úpravy upozorňuje na to, že... v návrhu ústavně právního výboru uvedeném pod písmenem A.C v případě jeho přijetí navrhuji tuto legislativně technickou změnu. V § 6 odst. 2 písm. f) se text "a), b) a e)" nahrazuje textem "a) až e)".

Stručně odůvodním, protože se jedná o trošku jakoby složitější legislativně technickou změnu, ale myslím, že opravdu správnou a odpovídající vůli výboru tak, jak byla. Navrhovaná legislativně technická úprava odpovídá cílům pozměňovacího

návrhu ústavněprávního výboru pod písmenem A.C, který upravuje výjimky z práv subjektu údajů ve vyjmenovaných situacích, a zároveň odpovídá i cílům vládního návrhu zákona. V důsledku pozměňovacího návrhu A.C, návrhu ústavněprávního výboru a výboru pro veřejnou správu, rozšíření výjimky pro soukromoprávní správce podle čl. 23 odst. 1 písm. i) a j) – došlo k navázání možnosti výjimek z GDPR pouze na chráněný zájem podle § 6 odst. 2. Záležitosti, které jsou předmětem kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, byly zahrnuty v původním ustanovení § 11 odst. 1 písm. c), které však nebylo do nového znění § 11 zapracováno. Je proto navrhována následná úprava ustanovení § 6 odst. 2, kde dojde k požadovanému a původně předkladatelem zamýšlenému cíli, tedy umožnění dohledové, kontrolní nebo regulační funkce spojené s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až e), nikoli pouze v případech a), b) a e).

Druhý legislativně technický návrh, který dávám, který je opravdu jenom čistě technickým. Pod písmenem A.D v usnesení ústavněprávního výboru novém § 16 máte zvláštní chybičku, že v písmenu j), protože se to týká novinářské výjimky, tak tam bylo vloženo slovo "textování", ale z logiky věci tam má být "testování". Takže v písmenu j) navrhuji opravit textování na testování. Není to věcná změna. Vzniklo to opravdu jenom tím, kde se to zpracovávalo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za načtení legislativně technických oprav. Doufám, že se s nimi všichni seznámí a případně si vyjasníme, jestli jsou legislativně technické, či nikoli.

Teď tady mám s faktickou pana poslance Pávka. A pan poslanec Profant stáhl svoji přihlášku. Takže prosím pana poslance Pávka s faktickou. (V sále je neklid, trvalý hluk.)

Poslanec Petr Pávek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si samozřejmě nesmírně vážím vaší práce na pozměňovacích návrzích, kterými se snažíte zmírnit dopad tohoto zákona do společnosti. Přesto mi dovolte krátké přirovnání. Někdy, když máte starý barák, tak se vyplatí ho rekonstruovat –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já poprosím o větší klid ve sněmovně! Vím, že se blíží hlasování a všichni jsou nervózní, ale chtěl bych poprosit, abychom vydrželi. Prosím, pokračujte.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Někdy se vyplatí ten starý barák rekonstruovat a bude výborně fungovat. A někdy je lepší ten starý barák strhnout a postavit místo něj nový. Já jsem přesvědčen, že to přirovnání sedí na předlohu návrhu zákona, že v tomto případě je lepší ten barák strhnout a postavit nový. Myslím si, že Ministerstvo vnitra jako resortně příslušné je schopné uchopit všechny vaše pozměňovací návrhy, které měly vést k nápravě toho špatného stavu, měly vést k tomu, aby se ten zákon vylepšil, a zapracovat ho do úplně nové verze. Já bych rád připomenul, jak se s tím

zákonem vyrovnaly některé okolní státy. Například Rakousko dalo paušální výjimku na pokuty. Ochránilo své subjekty, své občany. Náš návrh zákona je sankcionuje. Mně to přijde úplně šílený.

Já vás znovu chci poprosit, abyste se alespoň zdržením v tom hlasování vyjádřili pro nepřijetí tohoto zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana předsedu Stanjuru. Než dorazí, tak tady mám omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Juchelka od 13.40 z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že to přirovnání, které teď zaznělo, prostě kulhá. Protože kdyby to byl výmysl české vlády a s touto iniciativou by přišla česká vláda, tak bylo by naprosto namístě to odmítnout. Ale to není o tom, jestli odmítneme zákon. To nařízení prostě svým hlasováním neodmítneme. A bude platit. Samozřejmě nemusíme změkčovat vůbec nic. Myslím, že v Rakousku to není tak, jak jste říkal, protože ano, paušální výjimka, ale pro orgány veřejné správy. Tak se zeptejte občanů, jak to vítají. Malý živnostník se tím bude muset řídit. A stát, který sbírá nejvíc informací o nás všech, bude mít výjimky. Tak tohle je velmi nevyrovnané. Takže to, že můžeme ulevit veřejné správě, to je sice možné, možná i vítané, ale nic to nepomáhá občanům a podnikatelům. Ani v Rakousku, ani tady. Takže kdybychom to chtěli skutečně zbořit, tak to musíme zbořit na evropské úrovni a ne dnešním hlasováním v české Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Tím je rozprava v tuto chvíli vyčerpána. Pokud se nikdo další nehlásí, tak rozpravu končím. A ptám se, jestli je zájem od navrhovatele nebo od některého ze zpravodajů o závěrečná slova. Podle všeho tomu tak není. Dobře, není zájem o závěrečná slova. V tom případě přikročíme k hlasování o návrzích.

Prosím pana zpravodaje ústavněprávního výboru, což je výbor garanční, pana poslance Bendu, aby nás návrhy provedl.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, návrh procedury máte před sebou předložen. Doufám, že ho nemusím znovu číst. Jenom upozorňuji na jednu droboulinkou změnu. V bodě 18 návrh J, tak tam má být jenom v tom dalším, za návrhem J má být J4 lze hlasovat pouze v části týkající se slov "nebo právo na informace". Pokud bude přijat návrh AG. Jenom tady je tato jediná změna. Ale jinak se hlasuje J jako celek, ale jenom to upozornění, že v té části, pokud bude přijato AG, tak lze J hlasovat jenom v té části týkající se práva na informace.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře, děkuji. A nyní asi přikročíme, pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Prosím o kratičkou přestávku, abych se mohl seznámit s tím, co říkal pan kolega Benda.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Budou vám stačit dvě minuty, pane předsedo? V tom případě vyhlásím na žádost klubu přestávku do 13.37 a pak přikročíme k hlasování o proceduře.

(Jednání přerušeno od 13.35 do 13.37 hodin.)

Je 13.37 hodin, přestávka končí. Poprosím všechny poslance a poslankyně, aby se usadili ve svých lavicích a připravili se k hlasování, a prosím pana zpravodaje, aby pokračoval.

Poslanec Marek Benda: Myslím, že bychom možná měli odsouhlasit proceduru navrženou ústavněprávním výborem s tou jedinou změnou, kterou jsem vám uvedl, že v bodě 18 návrh J jako celek a J4 lze hlasovat jenom v té části, která se týká práva na informace. Navrhuji hlasovat o proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já souhlasím. Pokud nikdo nemá jiný návrh procedury, který jsem nezaznamenal, tak zahajuji hlasování o proceduře. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 106 je přihlášeno 173 poslanců a poslankyň. Pro 152, proti nikdo, návrh byl přijat. Takže jsme proceduru schválili a prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním o návrzích.

Poslanec Marek Benda: První, s čím bychom se měli vyrovnat, jsou legislativně technické změny vznesené ve třetím čtení. Pokud jsem správně zaznamenal, tak jsou dvě, obojí ode mne. První se týká § 6 odst. 2 písm. f), kde se text A, B a E nahrazuje textem A až E.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme hlasovat o této legislativně technické změně.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 107 je přihlášeno 173 poslanců a poslankyň, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Druhá legislativně technická změna – usnesení ústavněprávního výboru pod písmenem AD – v § 16 odst. 1 písm J se slovo textováním nahrazuje slovem testování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 108 je přihlášeno 173 poslanců a poslankyň, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Je tady žádost o odhlášení, takže vás odhlásím a přesuneme se k dalšímu návrhu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: A nyní můžeme přejít už k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Jako první by se mělo hlasovat o návrhu pod písmenem AA, což je návrh ústavněprávního výboru. Jedná se o extenzivní výklad plnění právní povinnosti. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Souhlas.) Děkuji.

Takže zahajuji hlasování číslo 109. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, bylo přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 161, 1 se zdržel (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Paní poslankyně měla problém s přihlášením? (K poslankyni Levové.) Chcete zopakovat hlasování? Tedy budeme hlasovat o námitce proti hlasování.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, bylo přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 154, proti 1. Návrh byl přijat. Budeme opakovat předchozí hlasování. Já prosím.

Poslanec Marek Benda: Hlasování o bodu AA, stanovisko ministra i výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, je přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Dalším návrhem, o kterém bychom měli hlasovat, je návrh pod písmenem AB, který prosím vylučuje pak hlasování o návrhu pod písmenem C1 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože jsou tyto dva návrhy totožné. Ústavněprávní výbor přejal návrh výboru pro veřejnou správu do svého. Jedná se o zpřesnění výjimky z informační povinnosti. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Souhlas.) Děkuji.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, je přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 162 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Dále přistoupíme ke čtvrtému hlasování, což je hlasování o návrhu AC – rozšíření výjimek pro soukromoprávní správce dle článku 23 GDPR. V tom případě budou nehlasovatelné C2 až C4 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože jsou totožné jako AC, a bude současně nehlasovatelný bod K6 pana poslance Leo Luzara, kde se jedná o výjimku pro politické strany a sdružení. Čili můžeme hlasovat o AC. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlas.) Výborně.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 113 je přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 165, proti nikdo. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Tím pádem se stal nehlasovatelný bod K6. Přikročíme k bodu AD, což je návrh ústavněprávního výboru – výjimky pro vědecký a historický výzkum a statistiku. V takovém případě bude nehlasovatelné písmeno B, což je usnesení petičního výboru, které bylo zase celé inkorporováno pro totožnost, takže jsou stejné a můžeme o tomto návrhu hlasovat. K písmenu AD je stanovisko ústavněprávního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Souhlas.) Děkuji.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 114, je přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Nyní můžeme hlasovat o návrhu F paní poslankyně Levové, a to části týkající se věty první, zbytek už je obsažen v hlasování, které jsme právě provedli, AD. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.) Já děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 115 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 51, proti 99. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Přejdeme k hlasování pozměňovacího návrhu pod bodem AE, jedná se o návrh ústavněprávního výboru – výjimka pro novinářská zpracovávání. V takovém případě bude nehlasovatelné D, což je usnesení volebního výboru, pro úplnou totožnost. Takže doporučuji, kdo z volebního výboru chce pro to hlasovat, ať hlasuje pro ÚPV návrh AE. Je hlasovatelný, doporučuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlas.) Děkuji.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 116 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 165 (na tabuli 162), proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Přejdeme k návrhu pod číslem 9 – návrh AF, což je zpřesnění ústavněprávního výboru – doby uchovávání logů a změn osobních údajů na tři roky. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Souhlas.) Děkuji.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 117 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo (na tabuli proti 1). Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Marek Benda: Dále budeme hlasovat o návrhu AG, což je návrh ústavněprávního výboru, který zavádí povinnost Úřadu na ochranu osobních údajů vyjadřovat se i k návrhům zákonů týkajícím se ochrany osobních údajů, které jsou předkládány vládou. V této části je právě totožný s návrhem pana poslance Michálka pod bodem J4, tak jenom upozorňuji, že jeho návrh bude hlasovatelný kromě této části, pokud projde AG. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 118 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Marek Benda: Další návrh je pod bodem 11, návrh AH ústavněprávního výboru, zpřesnění podmínek prolomení mlčenlivosti. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 119 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Poslední návrh z této oblasti je návrh pod bodem AI, což je ústavněprávní výbor a zavedení principu oportunity do celého řízení před úřadem. V tu chvíli bude nehlasovatelné C8 výboru pro veřejnou správu, které je také zcela totožné. Ústavněprávní výbor se snažil při jednání usnesení ostatních výborů inkorporovat, aby bylo jasné, co je základem, takže je to stejné, jako byl návrh výboru pro veřejnou správu. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 120 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Tím jsme se vypořádali s těmi bezproblémovými návrhy a teď přicházíme k těm, které možná ve Sněmovně budou trochu složitější.

Pod bodem 13 je návrh E pana poslance Tomáše Martínka, který mění věk dítěte, které zodpovídá za sebe, z 15 na 13 let. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 121 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 32, proti 76. Návrh byl zamítnut. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Další návrh, ke kterému přecházíme, je pod písmenem I pana poslance Víta Kaňkovského, který navrhuje, aby sankce pro veřejný sektor nebyly žádné. Pak následují návrhy C5 až C7, což jsou návrhy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Všechny, abych to zjednodušil, všechny veřejné subjekty sankce maximálně 10 tisíc, a pak návrhy pod písmenem G paní poslankyně Kovářové, které mají členěné malé obce 5 a 15 tisíc, obce první a druhé kategorie, 5 a 15 tisíc pokuty. Pokud by prošel některý z těch vyšších návrhů, jsou ty další návrhy nehlasovatelné.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pod písmenem I pana poslance Víta Kaňkovského, žádná sankce pro veřejný sektor. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 18, proti 117. Návrh byl zamítnut. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Další jsou návrhy pod písmeny C5 až C7, to je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, všechny veřejné subjekty maximální sankce 10 tisíc korun. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 123 je přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 49, proti 43. Návrh byl zamítnut. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Poslední je návrh pod písmenem G paní poslankyně Věry Kovářové, malé obce prvního a druhého stupně, pokuty členěné na 5 a 15 tisíc korun. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 102, proti 17. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

(V sále sílí hluk, poslanci se dohadují, jak hlasovat.) Jsou nějaké námitky? Prosím o klid v poslaneckém klubu ANO.

Poslanec Marek Benda: Já teď jen poprosím legislativu, ať mě kontroluje. Já myslím, že návrh H je hlasovatelný v tuto chvíli. Ano. To byla chybička, která se mi vloudila. Je to návrh pana poslance Karla Raise, jiné pokuty pro vysoké školy. Já řeknu jenom stanovisko výboru. Ústavněprávní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o stanovisko ministerstva. (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 125. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 125 je přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 64, proti 76. Návrh byl zamítnut. Prosím o další návrh.

Žádost o odhlášení. Nejdříve se odhlásíme. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. (Chvíli čeká.) Vypadá to, že se počet ustálil, takže prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Další je návrh pod písmenem J pana poslance Jakuba Michálka s tím, že jenom v bodě J4 se hlasuje pouze o části týkající se práva na informace. Ta druhá již byla schválena. Jedná se o rozšíření působnosti Úřadu na ochranu osobních údajů také o právo na informace, zjednodušeně. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Stanovisko je neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 je přihlášeno je 162 poslanců a poslankyň, pro 107, proti 12. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Dále jsou zde návrhy K1 a K2, společně jedním hlasováním, pana poslance Luzara, zavedení kodexu pro mediální domy. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko ministerstva? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 127. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 je přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 14, proti 135. Návrh byl zamítnut. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Návrh K3 pana poslance Leo Luzara, který přemísťuje Úřad na ochranu osobních údajů do Ostravy, tvoří sídlem Ostravu. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 128 je přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 29, proti 114. Návrh byl zamítnut.

Prosím o klid v sále, dokončíme toto hlasování.

Poslanec Marek Benda: Máme před sebou ale předposlední hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Stanjura s přednostním právem

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle zákona, což je jednací řád, právě uplynula doba pro projednávání zákonů ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Je tedy 14 hodin, doba vyhrazená pro dnešní jednání je tímto vyčerpána. Než schůzi ukončím, tak bych vám chtěl připomenout, že 28. října zde bude probíhat den otevřených dveří v rámci oslav dne vzniku samostatného československého státu, a důrazně na vás apeluji, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak budou skartovány nebo nalezeny veřejností.

Ukončuji tento jednací den. Schůze bude pokračovat příští týden v úterý od 14 hodin. Děkuji vám a přeji příjemný víkend. (Jednání skončilo ve 14.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. října 2018
Přítomno: 177 poslanců

(Jednání zahájeno v 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 20. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli mám informaci, že náhradní karta byla vydána dvěma poslancům. S náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Jaroslav Dvořák a s náhradní kartou číslo 5 pan poslanec Valenta.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Vondráček Radek zahraniční cesta, Brzobohatá Andrea zdravotní důvody, Faltýnek Jaroslav pracovní důvody, Golasowská Pavla zdravotní důvody, Hanzel Tomáš od 15.30 do 16.30 pracovní důvody, Chovanec Milan zdravotní důvody, Kasal David zdravotní důvody, Kobza Jiří do 16 hodin pracovní důvody, Krutáková Jana zahraniční cesta, Kytýr Jaroslav zdravotní důvody, Maxová Radka do 16.30 pracovní důvody, Onderka Roman osobní důvody, Ožanová Zuzana pracovní důvody, Schwarzenberg Karel zdravotní důvody, Šafránková Lucie zdravotní důvody, Štolpa David pracovní důvody, Vácha František pracovní důvody, Vyzula Rostislav pracovní důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej zahraniční cesta, Brabec Richard zdravotní důvody, Hamáček Jan osobní důvody, Nováková Marta zahraniční cesta, Petříček Tomáš pracovní důvody, Plaga Robert od 15 hodin pracovní důvody, Staněk Antonín zahraniční cesta, Ťok Dan zahraniční cesta. A to jsou zatím všechny omluvy, které jsem dostal.

Ještě dodávám, že s náhradní kartou číslo 8 mi nahlásil, že bude hlasovat pan poslanec Špičák.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejdříve vás chci seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme za prvé, aby bod 3 – sněmovní tisk 170, přístupnost internetových stránek, druhé čtení – schváleného pořadu byl zařazen pevně na úterý 13. 11. jako první bod. Za druhé, aby bod 115 – sněmovní tisk 138, osobní údaje, třetí čtení – a bod 116 – sněmovní tisk 139, osobní údaje, související zákon, třetí čtení – schváleného pořadu byly zařazeny pevně na středu 14. 11. jako první a druhý bod.

Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodu z bloku zákony druhé čtení. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice.

A nyní bychom tedy postupně probrali návrhy poslanců na změnu schváleného pořadu 20. schůze. Takže tady mám písemné přihlášky a jako prvního vyzývám pana poslance Lukáše Bartoně. Paní poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, protože tady nahoře neslyším přesně, co pan poslanec navrhuje. Tak prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Dovolte mi, abych navrhl pevné zařazení bodu číslo 175. Jedná se o kontrolu usnesení ve věci platů učitelů a pevné zařazení na úterý 13. listopadu, pravděpodobně jako druhý bod, pokud zde bude pevně zařazeno, co již bylo říkáno přede mnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže jako druhý bod, pakliže bude zařazen ten bod z grémia, což, předpokládám, bude. Dobře děkuji. To byl pan poslanec Bartoň. Další přihlášku má pan poslanec František Kopřiva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl navrhnout na zítra, na 31. 10., pevné zařazení bodů 50 a 52. Ony sice napevno zařazeny jsou, ale je před nimi ještě žádost o vydání –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon. Já vás ale, pane poslanče, vůbec neslyším. Prosím o klid, protože tady nahoře opravdu není slyšet, co pan poslanec přesně navrhuje. Takže prosím ještě jednou.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navrhnout pevné zařazení bodů 50 a 52, které sice už na zítra jsou napevno zařazené, ale nikoliv na pevný čas. A jelikož to jsou body oponentní a bude se navrhovat zřejmě sloučení rozpravy, tak si myslím, že je všeobecná vůle je probrat. Před nimi je ještě žádost o trestní stíhání pana poslance Zdeňka Ondráčka a novela zákona o podpoře sportu. Byť věřím, že ty rozpravy proběhnou rychle, tak bych přesto apeloval na pevné zařazení na 16.00 bodů 50 a 52. Jedná se o sněmovní tisky 201 a 211. Zároveň bych rád předeslal, že pokud to nestihneme zítra projednat tyto dva body, tak potom budu navrhovat ve variabilním týdnu, pokud budeme jednat, o zařazení na 13. 11. na pevný čas. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak moment, abych to pochopil. Takže to, o čem my budeme hlasovat, je váš návrh zařadit na zítra na 16.00, ale to, co jste říkal na variabilní týden, to ještě nebudeme hlasovat. Dobře.

Takže další je paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. Chtěla bych vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 176, Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku. Už jsem to tady zmiňovala ten minulý týden. Jen pro připomenutí, v současné době probíhají ve věci zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku jednání s Evropskou komisí a měli bychom znát postoj vlády, která na jednání vysílá své úředníky. Zároveň bychom měli svým usnesením vládu v jednání podpořit, aby měla silný mandát a mohla se postavit další zbytečné regulaci, která by měla dopad na naše olympijské sportovce, rybáře, myslivce, lovce, střelce... (Odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak prosím o klid, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Doufám, že vláda tentokrát tedy nebude přešlapovat na místě a že se podaří vyjednat v rámci Evropské komise něco pozitivního, ať už výjimka pro Českou republiku, nebo že se to shodí pod stůl.

Jednání naší Poslanecké sněmovny, jak už jsem avizovala tehdy, by vůbec nemuselo být dlouhé. Mohli by zase vystoupit případně za jednotlivé politické kluby jednotliví poslanci, za každý klub jeden. Usnesení, jak jsem minule slibovala, jsem poslala všem členům výboru pro bezpečnost a členům výboru pro obranu elektronicky, takže máte možnost se s tím seznámit. Snad všichni, co jste měli možnost se s tím seznámit a přečetli jste to, mi můžete dát za pravdu, že tam nebylo nic konfliktního. Jde skutečně o to, abychom vládě dali nějaký mandát jako Poslanecká sněmovna a ten mandát aby vláda měla opřený o zákonodárný sbor.

Dovoluji si navrhnout zařazení tohoto bodu na tento pátek, 2. listopadu, jako první bod po bloku třetích čtení, nebo na úterý 13. 11. za vládním návrhem zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona číslo 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je to ten sněmovní tisk číslo 170, druhé čtení.

Vzhledem k tomu, že mám informaci, že tady teď nebude vlastně nějaké dny pan ministr vnitra Hamáček, tak tady naopak tím, že to navrhuji zařadit za jeho bod číslo 170, tak je jistota, že by tady pan ministr Hamáček v tu chvíli byl a že bychom to mohli projednat i tedy s ním jako s ministrem, který to má kompetenčně na starosti. Takže si vám dovolím poděkovat za vaši případnou podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, paní poslankyně, já to jenom zopakuji. Takže vy navrhujete na úterý 13. 11. za ten první bod internetové stránky, ano?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, za sněmovní tisk číslo 170 – olůvka, to znamená buďto v úterý, anebo v pátek, kdy už by také pan Hamáček, předpokládám, měl být pátek 2. listopadu, jako bod, první bod po bloku třetích čtení. Ty návrhy mám tedy dva, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže ta hlasování budou dvě tedy. Za prvé jednak 13. 11. za sněmovní tisk číslo 170, anebo za 13. 11., nebo na 2. 11. pátek?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, ještě jednou. Pátek 2. listopadu jako první bod (Předsedající: Ano...) po bloku třetích čtení (Předsedající: Ano.), nebo na úterý 13. 11. po sněmovním tisku číslo 170.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je mi to jasné. Teď mi jenom řekněte, které hlasování chcete, aby bylo první, které druhé.

Poslankyně Jana Černochová: Tak jak jsem to řekla.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, super. Další máme paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dobrý den. Pane místopředsedo, já tam mám dva body. Tak můžu je sloučit? (Předsedající: Poslechneme si to.) Mohu, tak ano.

Já mám na vás dvě prosby, konkrétně o předřazení dvou bodů. Jedním z nich je číslo 55, sněmovní tisk 214, což už je tedy opakovaná moje žádost, abychom předřadili tuto novelu trestního zákona, který se týká týrání zvířat, množíren, a tedy tématu velmi palčivého, který veřejnost velmi řeší. Ještě jednou říkám, apeluji na vás, kolegyně a kolegové, kteří jste tento zákon společně se mnou podepsali, bylo nás celkem 77, někde úplně celé kluby. Takže věřím tomu, že máte zájem, aby se ten návrh projednal co nejdříve a mohl tedy účinně pomáhat v praxi. To znamená, zařazení navrhuji, aby to nebylo takto v tomhle týdnu už, ale až v tom variabilním, na 13. listopadu, což je úterý, jako první pevně zařazený bod. Takže v úterý jako první bod, mohli bychom tím začínat. (Předsedající: Ano.)

A ten druhý bod, o který si vás dovolím, dámy a pánové, požádat, je bod číslo 56, který tedy navrhuji zařadit už tady na tento pátek, 2. 11., a to po již pevně zařazených bodech v třetím a druhém čtení, takže by to byl první bod z prvních čtení. A jedná se

v tomto případě o novelu zákona o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. (Trvalý luk v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já prosím o klid a zároveň vás, paní poslankyně, upozorním, že na pátek 2. 11. ještě nemáme žádný pevně zařazený bod, dokonce ani z grémia.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Takže jinými slovy, bylo by to po třetích a druhých čteních, pokud se tam nějaká objeví. (Předsedající: Po třetích a druhých čteních.) Jako první z prvních čtení. Tak. Doufám, že to je srozumitelné.

Tady v tomto případě se jedná o změnu zákona, která umožní distanční volbu. Minulý týden v pátek v souvislosti... (Poslankyně se odmlčela kvůli hluku, který v jednací síni přetrvává. Hlasy z pléna se snaží hladinu hluku snížit.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás opravdu poprosím o klid, protože paní poslankyně se nemůže vyjádřit. Já ji tady ani neslyším. Tak, vážené paní poslankyně, poslanci, tak ať opravdu slyšíme. Je to dáma, tak ať jí umožníme důstojné vystoupení. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Paní poslankyně v sobě nezapře učitelku, takže jí děkuji tímto za pomoc. (Reakce na poslankyni z lavic hnutí ANO, která se snažila ztišit hluk.)

Nicméně co se týče tady toho zákona, tak tedy minulý týden v pátek nás tisíce spoluobčanů vyzvaly k tomu, abychom umožnili distanční volbu. Většina předsedů klubů, respektive zástupců jednotlivých klubů, si byla vyslechnout petenty a zástupce petentů několika petic, které na toto téma vznikly, ať už tedy od našich spoluobčanů v zahraničí, tak těch, kteří žijí trvale v České republice, ale také třeba našich vědců, kteří nás velice důstojně reprezentují v zahraničí a kteří stojí o to, aby se mohli podílet na svých základních občanských právech, tedy na tom základním právu volby, možnosti účastnit se voleb. V současné době je tato jejich možnost zúčastnit se voleb poměrně teoretická, protože v řadě zemí, zejména v těch rozlehlých, jako jsou třeba Spojené státy, ale i Rusko a další, se dostavit na ambasádu a moci tedy volit je nejenom časově, ale často i velmi finančně nákladné. (Hluk přetrvává.)

To opravdu se nedá...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, prosím vás, já bych poprosil o klid. A jestli tedy nebude klid, budu muset vyhlásit pauzu, než se poslanci zklidní.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já si myslím, že si zaslouží pozornost tady tento bod, protože to opravdu není jen tak ledajaká změna. Je to docela zásadní věc.

Tak poprosím tedy o to, abychom právě umožnili těmto našim spoluobčanům opravdu reálně se účastnit voleb, aby mohli taktéž jako jejich další spoluobčané rozhodovat o složení Parlamentu a tak dále. A tento bod to tedy konkrétně řeší. Je předložen několika zástupci poslaneckých klubů, takže na něm vznikla poměrně široká shoda, a pokud bychom jej projednali ještě opravdu sice velmi kvapně, ale přece jenom v tomto roce, tak by ještě i v těch následujících volbách, které nás teď nejblíže čekají, což jsou volby do Evropského parlamentu na jaře příštího roku, se už mohlo podle této změny začít hlasovat. Takže je tady v tomto případě velký zájem určitě nejenom těchto našich spoluobčanů, kterých se to přímo týká, ale může se to týkat kohokoliv z nás, když se budeme zrovna v době voleb nacházet v zahraničí, se tedy voleb účastnit a tady tento zákon tedy projednat. Takže vás prosím, abychom jej zařadili, zopakuji ještě, na tento pátek jako první bod prvních čtení, pokud budou body v třetím a druhém čtení, tak po nich.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Já ještě sdělím, že s náhradní kartou číslo 10 bude hlasovat paní poslankyně Matušovská. A chtěl jsem vás znovu poprosit o klid, protože není možné, aby se poslanec musel dvakrát přerušovat, aby se vůbec mohl vyjádřit.

Další v pořadí máme poslance Marka Výborného a připraví se pan poslanec Rozvoral, následně se připraví pan poslanec Bartošek a následně pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, chtěl bych vás požádat o podporu pevného zařazení bodu číslo 40. Jedná se o novelu zákoníku práce, zákon číslo 262/2006 Sb., sněmovní tisk číslo 159. Jedná se o opakovanou snahu projednat navýšení příplatků pedagogům, kteří vykonávají pozici třídního učitele, a také případně pedagogům, kteří se věnují specializovaným činnostem ve školách. Tato věc byla mnou projednána s ministrem školství, který přislíbil nalézt finanční prostředky pro krytí v rozpočtu tak, abychom byli schopni účinnost této novely nastavit nikoliv od 1. 1., jak tam teď dnes máte, ale až od 1. 9., to znamená od začátku školního roku 2019/2020. To si myslím, že by mělo být v síle rozpočtu v rámci druhého a třetího čtení.

Prosím o pevné zařazení, abychom tuto trapnou situaci vůči naší pedagogické veřejnosti dokázali napravit, a sice navrhuji zařazení na úterý 13. listopadu po již pevně zařazených bodech. Některé tady byly teď načítány, tak tak jak to bude hlasováno, po pevně zařazených bodech napevno zařadit bod číslo 40, sněmovní tisk číslo 159. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Vážení poslanci, mně je to velmi nepříjemné, ale já budu muset jmenovat jmenovitě poslance, kteří ruší, protože není možné opravdu opakovaně, že tady ani neslyšíme a že se poslanci nemůžou vyjádřit. Tak jestli byste přerušili skutečně, tady v levé části, jestli se to netýká skutečně

projednávaného bodu, je to bezohledné vůči poslancům, kteří se chtějí vyjádřit. No tak vidím, že je to marné trošku. (Hluk v sále přetrvává.)

Já poprosím pana poslance Radka Rozvorala a připraví se pan poslanec Bartošek. Tak, prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych požádal o zařazení napevno bod číslo 174, s názvem Projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království, a to na úterý 13. 11. po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Než dorazí pan poslanec Bartošek k mikrofonu, tak omlouvám pana poslance Jiřího Maška dne 30. 10. z pracovních důvodů a také pana poslance Pavla Blažka v úterý 30. října z osobních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěl požádat o zařazení nového bodu na program schůze Poslanecké sněmovny. Ten název bodu by byl Výroky předsedy zahraničního výboru v zahraničních misích a v zahraniční politice České republiky.

Chceme na plénu projednat výroky pana předsedy na adresu české armády a našich vojáků v zahraničních misích. Jsem přesvědčený, že to je natolik klíčové téma směrem k naší armádě a zahraniční politice, že bychom se tomu měli věnovat na plénu, protože není možné o naší armádě hovořit jako o vražedných komandech. V případě, že tento bod bude zařazen na program, tak navrhuji jeho pevné zařazení v pátek jako první bod, případně po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže v pátek 2. 11. po pevně zařazených bodech. Další v pořadí máme místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Filipa. Prosím, pane předsedo. Jako poslední se zatím přihlásil s návrhem na změnu pořadu schůze předseda poslaneckého klubu Piráti Jakub Michálek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu stručný. Já jsem avizoval na poradě politického grémia, že by bylo vhodné zařadit do této schůze ještě návrh prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, a to návrh na jmenování člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu, kterého volí Poslanecká sněmovna právě na návrh prezidenta. Ten návrh je předložen. Tak jako má pan prezident 40 dnů na rozmyšlení, tak i my bychom neměli tu změnu nějakým způsobem zdržovat. Navrhuji tedy, aby to proběhlo 14. 11. ve středu před polední přestávkou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A jako poslední pan poslanec předseda Pirátů Jakub Michálek... a potom ještě Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovolte mi, abych navrhl změnu pořadí, a to tak, že se stávající bod 12 zařazuje za bod 9 programu schůze. Jde o náš návrh na zveřejňování smluv ČEZu, Českých drah a dalších státních a polostátních organizací, které dnes požívají výjimky, která byla schválena v minulém volebním období. Sněmovní tisk byl předložen a je evidován pod číslem 50, a přesto dosud neproběhlo druhé čtení. Nemyslím si, že by tam někdo chtěl v té části exhibovat. Místo toho tam máme zařazeny body, které jsou předtím ve druhém čtení, které mají pořadové číslo 170. Takže po těch obdobích, kdy ten sněmovní tisk byl blokován, by bylo načase, abychom se k němu dostali. Navrhuji tedy jeho zařazení za bod 9 hned po vládních návrzích.

Ostatně součástí programového prohlášení vlády bylo i to, že vláda přistoupí k revizi zákona o registru smluv. Původně tam explicitně dokonce u první vlády Andreje Babiše bylo uvedeno, že prosadí zveřejňování smluv ČEZu a Českých drah. Takže si myslím, že je správně, abychom se k tomu dostali. Tak jak je to navrženo nyní, se k tomu bohužel nedostaneme, protože ještě předtím bude diskuse k církevním restitucím, u které lze očekávat, že bude velmi velmi obsáhlá. A také se domnívám, že na ni úplně dobře nejsme připraveni. Ostatně paní ministryně financí uvedla v médiích, že má k dispozici analýzu ohledně církevních restitucí. My jsme zatím tu analýzu neviděli, takže se nemůžeme na tento bod kvalifikovaně připravit, a myslím si, že k těm církevním restitucím bychom se měli dostat až v okamžiku, kdy obdržíme relevantní podklady pro naše rozhodování. Do té doby by bylo dobré, kdybychom projednali ty návrhy zákonů, které už jsou tam zařazeny, včetně našeho návrhu.

Takže ještě jednou zopakuji pro pana předsedajícího, aby si to mohl poznamenat. Navrhuji bod 12 zařadit za bod 9. Pouze změna v programu... (Krátká odmlka. Předsedající: Děkuji.) Já jsem to nedořekl! (Předsedající: Prosím.) ... v pořadu druhých čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se vám omlouvám. Já jsem se přehmátl tlačítkem a vypnul jsem vás omylem, takže se na mě nezlobte. Změna zařazení bodu, bod 12 za bod 9. Chápu to dobře?

Dalšího vyzývám pana poslance Zbyňka Stanjuru, předsedu klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Včera jsme oslavili sto let výročí republiky a my jsme k tomu výročí přišli s jednou iniciativou. Předevčírem, děkuji za upřesnění a za radu. My jsme přišli před prázdninami s naší iniciativou, kterou jsme nazvali "velký právní úklid". My jsme ve dvou návrzích zákonů navrhli zrušení zbytečných právních předpisů plus souvisejících právních podzákonných norem a podobně. Je jich více než dvě stě. Vyzvali jsme v tom okamžiku vládu, aby se k tomu přidala. Kdo jiný než týmy legislativců, některá ministerstva by se k tomu mohla přidat. Bohužel ta skutečnost předčila naše pesimistické očekávání. Nejenže se vláda nepřipojila, dokonce dala negativní stanovisko. Zřejmě podle názoru vlády je dobré mít tyto zákony nadále v naší legislativě.

V pátek máme sice navržený blok třetích čtení, a když se podíváte na program, tak v pátek, kdy nemáme co projednávat v bloku třetích čtení, protože nebude ani

jeden návrh zákona připraven na projednávání v pátek, tak mi dovolte, abychom ty dva body, to je bod 45, sněmovní tisk 189, a zákon 54, sněmovní tisk 213, abych to navrhl zařadit v pátek po bodech, které navrhla moje kolegyně Jana Černochová. Pokud neprojde, tak v úterý odpoledne po pevně zařazených bodech, případně po bodech, které byly navrženy po pevně zařazených bodech.

Z počátku tohoto volebního období se vládní strana chlubila tím, že projednáváme návrhy zákonů v tom pořadí, jak to bylo zadáno, a že to je velká změna proti tomu, jak to fungovalo v minulých volebních obdobích. Tak už jsme zpátky u tradice. Když se podíváte, jak jsou seřazeny – já tomu rozumím, organizační výbor, ale v tom má vládní většina také většinu – body jsou seřazeny tak, že jsou nejprve vládní návrhy zákonů a pak tam zůstávají viset několik měsíců poslanecké návrhy. Vzhledem k tomu, že tento můj návrh neblokuje projednávání žádných jiných návrhů zákonů ani ve třetím, ani ve druhém čtení, tak předpokládám a pevně doufám, že tyto naše návrhy podpoříte, a v pátek bychom se v prvních čteních těmto dvěma návrhům zákonů mohli věnovat. Případně příští úterý ve variabilním týdnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane předsedo, jenom si přeprověřím – bod 45 a bod 54. Super. Já děkuji. To byl asi poslední návrh na změnu pořadu schůze, takže přistoupíme k hlasování. Nejprve bychom hlasovali o návrzích z grémia.

Já jenom zopakuji, že z grémia se to týká tří bodů. Za prvé bod 3, sněmovní tisk 170, přístupnost internetových stránek, druhé čtení na úterý 13. 11. jako první bod, a body 115, sněmovní tisk 138, osobní údaje, třetí čtení, a 116, sněmovní tisk 139, osobní údaje, související zákon, třetí čtení zařadit pevně na středu 14. 11. jako první a druhý bod. Já se táži, zdali to můžeme hlasovat v jednom bloku. Jestli někdo protestuje? Je to z grémia. Neprotestuje nikdo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 129 přihlášeno 172 poslanců, pro 166, proti nula. Výsledek: bylo přijato.

A teď půjdeme na návrhy poslanců, kteří vystoupili.

Jako první budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bartoně, a to abychom bod 175, platy učitelů, zařadili na úterý 13. 11. jako druhý bod po bodu z grémia. Ano, to je to, co jsme hlasovali teď. Víme všichni, o čem budeme hlasovat? (Ano.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 130 přihlášeni 172 poslanci, pro 106, proti nula, zdrželo se 66. Výsledek: byl přijat.

Další hlasování pan poslanec Kopřiva, a to body 50 a 52 pevně zařadit na středu, tedy zítřek 31. 10., na 16.00. (Dotaz ze sálu: O co se jedná?) Jedná se o bod občanský zákoník, je to v podstatě bod ohledně manželství, řekl bych, stejnopohlavních párů, a bod 52, základní listina práv, že muž a žena mají být definováni jako rodina. Ale nechytejte mě za slovo, říkám to z hlavy, ty poznámky až tak podrobné nemám. Bod 50 a 52 pevně zařadit zítra 31. 10 na 16 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 131 přihlášeni 173 poslanci, pro 38, proti 27, zdrželo se 108. Návrh byl zamítnut.

Nyní přistoupíme k návrhu paní poslankyně Jany Černochové a tady budou dvě hlasování. Týká se to tisku (bodu) 176, je to pozice vlády ke střelivu. Jako první budeme hlasovat návrh, aby tento tisk (bod) 176 byl zařazen na pátek 2. 11. jako první bod po třetích čteních. Následně, pakliže to neprojde, paní poslankyně navrhuje, aby to bylo zařazeno na 13. 11. za sněmovní tisk 170.

Zahajuji hlasování o 2. 11. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 132 přihlášeni 173 poslanci, pro 64, proti 4. Výsledek: byl zamítnut.

Budeme hlasovat o druhé variantě, aby byl zařazen tisk (bod) 176 na 13. 11. za sněmovní tisk 170.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 133 přihlášeni 173 poslanci, pro 77, proti nula. Výsledek je, že návrh byl zamítnut.

Nyní přistoupíme k hlasování o dvou návrzích paní poslankyně Adamové Pekarové. Za prvé jde o bod 55, týrání zvířat, sněmovní tisk 214. Paní poslankyně to navrhuje zařadit na úterý 13. 11. jako první pevně zařazený bod. Jenom upozorňuji, že 13. 11. jsme schválili už jako první pevně zařazený bod bod 3. Takže tomu rozumím, že po něm. (Hlasy ze sálu.) Už i druhý bod je schválen, je to 175, takže by byl třetí. Víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 134 přihlášeni 173 poslanci, pro 75, proti 3. Návrh byl zamítnut.

Jako druhý návrh máme bod 56, zákon o volbách. Návrh paní poslankyně Adamové Pekarové je, aby to bylo zařazeno na pátek 2. 11. po třetích a druhých třetích jako první bod prvního čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 135 přihlášeni 173 poslanci, pro 42, proti 13. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy přistoupíme k návrhu pana poslance Marka Výborného, bod 40, zákoník práce, navrhujete zařadit na úterý 13. 11. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 136 přihlášeni 173 poslanci, pro 96, proti 2. Návrh byl přijat. Tento bod byl taky zařazen.

Následně tady máme návrh pana poslance Radka Rozvorala. Jedná se o to, aby se bod 174, sankce vůči Saúdské Arábii, zařadil po již pevně zařazených bodech také na úterý 13. 11.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 137 přihlášeni 174 poslanci, pro 160, proti 1. Výsledek: byl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Bartoška. Tady budeme hlasovat dvakrát, protože navrhujete zařadit zcela nový bod s názvem Výroky předsedy zahraničního výboru k zahraničním misím. Jestli to takhle můžu nechat? Stačí takhle? Kdyžtak upřesněte. Je to nový bod, ale skutečně jenom upřesněte. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Pouze přečtu název: Výroky předsedy zahraničního výboru k zahraničním misím a zahraniční politice České republiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Za prvé budeme nejprve hlasovat o tom, jestli vůbec zařadíme tento bod na program schůze. A pakliže bude zařazen, budeme hlasovat o návrhu na pevné zařazení bodu na tento pátek.

První hlasujeme o tom, jestli ho vůbec zařadíme na program schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruce. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruce.

V hlasování pořadové číslo 138 přihlášeni 174 poslanci, pro 46, proti 24. Návrh byl zamítnut. Takže tedy nemá smysl hlasovat o pevném zařazení.

Následně tady máme návrh místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, aby návrh na jmenování člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu byl zařazen – je to hlasování o tomto členovi, o jmenování – na středu 14. 11. před polední přestávkou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. (Dotaz ze sálu, zda jde o nový bod.) Ano, o zařazení nového bodu. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 139 přihlášeni 174 poslanci, pro 88, proti 2. Návrh byl přijat.

A nyní tedy budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu. Návrh pana místopředsedy Vojtěcha Filipa byl na středu 14. 11. před polední přestávkou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 140, přihlášeno 174 poslanců, pro 127, proti 3. Návrh byl přijat.

Teď nám ještě zbývají návrhy dvou poslanců na změnu programu schůze.

Mám tady pana poslance Jakuba Michálka, který navrhuje změnu zařazení bodů, a to aby bod 12, svobodný přístup k informacím, byl nově zařazen za bod 9. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 141, přihlášeno 174 poslanců, pro 56, proti 43. Návrh byl zamítnut.

Nyní máme návrh pana poslance předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury a týká se to bodů 45 a 54. Vy navrhujete tyto dva body zaprvé v pátek 2. 11. po bodech Jany Černochové, když to cituji, které ovšem neprošly, takže jako první body, protože na pátek tady zatím nic nemám. Víme, o čem budeme hlasovat. Bod 45 a 54 zařadit v podstatě v pátek jako první body.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 142, přihlášeno 174 poslanců, pro 64, proti nula. Návrh byl zamítnut.

Takže máme ještě druhou variantu, co navrhoval pan předseda Stanjura, aby se tyto body 45 a 54 zařadily na úterý odpoledne 13. 11., po pevně zařazených bodech, kterých je už tuším pět.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 143, přihlášeno 174 poslanců, pro 64, proti nula. Návrh byl zamítnut.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tímto jsme se vypořádali s návrhy na změnu schůze a přikročíme tedy k projednávání schváleného pořadu naší schůze Poslanecké sněmovny. Jako první přikročíme k bodu

2.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova. (Náhlý hluk v sále.)

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Vážená pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vám v rámci druhého čtení představil vládní návrh novely zákona o Rejstříku trestů... (Hluk v sále trvá, řečník se na chvíli odmlčel.) Což je poměrně stručná novela tohoto zákona, jejímž primárním cílem je adaptace zákona na nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. června 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii.

Oč jde? V rámci Evropské unie byl tedy přijat přímo použitelný předpis, jehož cílem je usnadnit volný pohyb osob tím... (Hluk se zvyšuje, řečník se opět odmlčuje.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poprosím vás o klid, aby se pan ministr mohl v klidu vyjádřit.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane předsedající.

... usnadnit volný pohyb osob tím, že pro některé standardizované dokumenty vydávané členskými státy bude zároveň zavedeno jejich vícejazyčné vyjádření neboli vícejazyčný standardní formulář. V případě výpisu z rejstříku trestů by tedy ten, kdo o to výslovně požádá, zdarma kromě samotného výpisu obdržel ještě formulář, který bude sloužit jako překlad do jazyků jiných členských států, a na základě toho potom takový dokument bude moci být použit v jiném členském státě, aniž by bylo potřeba pořizovat oficiální úřední překlad. (Hluk v sále trvá.) Týká se to pouze výpisů, které budou tedy ovšem bez záznamu. Tam, kde by byl záznam, tak tam by se tohle opatření neuvádělo. Jak už jsem uváděl, tak by to bylo tedy v rámci vydáno na požádání a bez zvláštního správního poplatku. To je hlavní, primární účel tohoto návrhu, proto také je navrhováno, aby ta úprava byla účinná od února 2019 tak, aby byla v souladu s tím příslušným nařízením. (V sále je velmi hlučno.)

Dalším důvodem předložení tohoto návrhu zákona a dalším okruhem problémů, kterými se tento návrh zákona zabývá, je reakce na zákon účinný od 1. července tohoto roku... (Další odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás opravdu poprosím o klid. Pan ministr se nemůže opakovaně vyjádřit. Já vím, že se tady vidíme po víkendu, ale prosím, jestli projednáváte něco, co se netýká tohoto bodu, tak jestli byste to projednali před jednacím sálem. Pane ministře, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane předsedající.

Jedná se konkrétně tedy o zákon o elektronické identifikaci, kde my na něj v zákoně o Rejstříku trestů reagujeme tak, že upravujeme možnost dálkového podání žádosti o výpis z rejstříku trestů prostřednictvím elektronické identity s využitím tzv. e-občanky vydávané od 1. července.

Třetím okruhem problémů, který v tom návrhu řešíme, je potom reakce na zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kde tu právní úpravu uzpůsobujeme tomuto novému přestupkovému zákonu tím, že zpřesňujeme okruh údajů o některých přestupcích, které jsou potom evidovány v evidenci rejstříku trestů pro účely případného přísnějšího ukládání sankcí za přestupky recidivistům.

Pokud jde o projednání toho návrhu, tak na ústavněprávním výboru zazněl jeden pozměňovací návrh, se kterým my souhlasíme, a pevně věřím, že tedy dnes by nemělo nic bránit tomu, aby po případném přednesení dalších pozměňovacích návrhů ten návrh postoupil do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 136/1. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jakub Michálek a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor projednal návrh na své 23. schůzi dne 5. září 2018, přijal k tomu usnesení číslo 73. Jak už řekl pan předsedající, to usnesení vám bylo rozesláno. V tom doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila, a doporučil Poslanecké sněmovně, aby k tomu přijala dva pozměňovací návrhy, které máte uvedeny v tisku, jsou to body 4 a 5, kterými se tam doplňují některé technické záležitosti v návaznosti na elektronickou identifikaci. Také je tam návrh na změnu účinnosti toho právního předpisu, aby nabyl účinnosti 16. února 2019 s výjimkou ustanovení článku 1 bodu 4 a 5, které nabývají účinnosti dne 1. ledna 2020, to znamená odklad. Dále mě pověřil, abych vám toto usnesení odůvodnil na plénu Poslanecké sněmovny, což právě proběhlo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní otvírám obecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášené poslance, proto se rozhlédnu po sále a vidím, že se nikdo nehlásí ani z pléna, takže tedy končím obecnou rozpravu. Táži se pana ministra, zdali má zájem o závěrečné slovo. (Ne.) Táži se pana zpravodaje, zdali má zájem o závěrečné slovo. (Ne.) Nemáte. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací i jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Dívám se ovšem a do podrobné rozpravy nemám nikoho přihlášeného. Takže končím podrobnou rozpravu.

Táži se na závěrečná slova. Pan ministr, pan zpravodaj? Nemají zájem. A jelikož zde nemáme žádné návrhy, o kterých bychom mohli hlasovat, tak končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní bych přečetl omluvu. Omlouvá se pan ministr Lubomír Metnar, a to dnes 30. 10. z celého jednacího dne z důvodu zahraniční pracovní cesty.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu a jedná se o bod

4.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o směnárenské činnosti, byl podrobně představen na minulé schůzi. Dovolte mi tedy, abych jen stručně zopakovala zásadní body návrhu.

Předložená novela zavádí právo zákazníka odstoupit od smlouvy o směnárenském obchodu do dvou hodin od provedení směny. U směnárenských automatů je lhůta pro odstoupení stanovena na tři pracovní dny, a nemůže-li zákazník odstoupit od smlouvy, protože mu v tomto brání překážka na straně směnárny, je pro odstoupení stanovena náhradní lhůta v délce šesti měsíců.

Aby nedocházelo ke zneužití institutu odstoupení pro spekulace, je rozsah, v němž je možné odstoupit, omezen na tisíc eur. Odstoupit tak bude možné zhruba u 90 až 95 % směnárenských obchodů. U obchodů, kde je možné odstoupit od smlouvy, se ruší předsmluvní informace. Klient tak obdrží pouze jeden doklad, kde budou uvedeny všechny pro něj potřebné informace, včetně informace o právu odstoupit.

Návrh dále stanoví, že výhodnější podmínky směny, tzv. VIP nabídka, nesmí být inzerovány formou směnného kurzu. V provozovně a jejím okolí bude moci být jen jeden kurzovní lístek a to má zamezit záměně standardního kurzu a výhodnější nabídky.

Rovněž se omezuje právo požadovat úplatu za provedení směnárenského obchodu. Úplata bude moci být zohledněna pouze ve výši směnného kurzu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 188/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozpočtový výbor projednal daný tisk na své schůzi 10. října 2018 a doporučil ho schválit ve znění jednoho pozměňovacího návrhu. Ten pozměňovací návrh jsem předkládal já a mění pořadí informací, které mají směnárny povinnost uvádět na dokladu, mění tam pořadí informací a doplňuje tam webovou stránku, kterou bude spravovat Česká národní banka, aby se turisté mohli informovat i on-line a nejenom skrz fyzické provozovny nebo fyzické kanceláře těch institucí, které tam jsou uvedeny. Tento návrh výbor doporučil, stejně jako doporučil schválit celý zákon. Myslím si, že jsme se tomu věnovali již velmi obšírně a čím dříve ta změna bude platit, tím lépe.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám dva přihlášené. Takže první požádám o vystoupení pana poslance Víta

Rakušana. Jako druhý se připraví pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve mi dovolte ocenit, že přichází zákon, kterým jsme se jako klub Starostů a nezávislých meritorně zabývali už od března. Náš tehdejší návrh o jeden jediný hlas neprošel do druhého čtení. My jsme navrhovali, že právě v tom druhém čtení jsme mohli ve společné rozpravě hovořit o obou zákonných návrzích, nicméně samozřejmě akceptujeme, jak hlasování dopadlo.

Jak jsem řekl, meritorně je tam ta základní věc, o kterou my jsme také usilovali, to znamená, že je možné provést reklamaci provedené transakce ve směnárně, a tím se zvyšuje komfort uživatele, komfort turisty, který už by neměl být takovýmto nekalým způsobem podváděn. V konečném důsledku toto má samozřejmě i pozitivní vliv na obraz České republiky v očích turistů, kteří sem přijíždějí. Chtěl bych říci, že klub Starostů a nezávislých, byť jsme měli jinou představu o tom, jak rychle a jaký návrh by měl být podpořen, podpoří i tento vládní návrh zákona, protože meritorně sleduje stejný cíl. Nicméně přesto, že neprošel rozpočtovým výborem, resp. nebyl doporučen můj protinávrh... omlouvám se, pozměňovací návrh, který se vyjadřuje k předsmluvním ujednáním.

Danou věc jsem konzultoval jak se zástupcem České národní banky, tak se zástupci dTestu, kteří se dlouhodobě věnují právě ochraně spotřebitelů. A dovolte mi, prosím, abych přečetl v této chvíli názor dTestu na zrušení předsmluvních opatření: "Ochrana slabší smluvní strany, kterou je vždycky spotřebitel, je zajišťována zejména informační povinností na straně podnikatele tak, aby i neprofesionál, kterým je spotřebitel, obdržel jasným a srozumitelným způsobem dostatek informací, aby mohl učinit rozhodnutí ohledně uzavření smlouvy. Zrušení informační povinnosti je proto v rozporu s principem ochrany slabší smluvní strany a snižuje standard této ochrany. Již nyní řada zákazníků smlouvu neuzavře poté, co se seznámí s podmínkami směny dopředu."

Chci jenom poukázat na to, že předsmluvní opatření u veškerých transakcí, a nejenom u transakcí přesahujících 1 000 eur, kterých je menšina, tak tyto předsmluvní informace byly kvalitním institutem té dosavadní podoby směnárenského zákona. My přicházíme s vylepšením, evidentním a jednoznačným, na kterém se všichni shodneme, to je možnost reklamace, ale zároveň v tom zákoně rušíme něco, co fungovalo. Ty předsmluvní informace prostě svůj jednoznačný smysl měly. Já jsem četl argumenty jak rozpočtového výboru, tak paní ministryně, tak si umím představit prostřednictvím pana předsedajícího argumenty pana poslance Nachera. Nicméně já i přesto, po veškerých odborných konzultacích, svůj pozměňovací návrh v podrobné rozpravě načtu a ještě jednou bych poprosil vážené kolegyně a kolegy o skutečné zvážení toho, že se nejedná o nějaký politický šprajc. Dopředu avizuji, že i bez tohoto pozměňovacího návrhu zákon jako celek podpořím. Stejně tak moji kolegové z klubu. Přesto ještě jednou prosím o zamyšlení, zda předsmluvní informace nebyly tím institutem, který naopak pomáhal i doteď a pomáhal by i do budoucna v kombinaci s možností reklamace ještě více. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Rakušan. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Patrika Nachera. Zatím poslední. Faktickou? (K poslanci Ferjenčíkovi u stolku zpravodajů.) Tak omlouvám se, na faktickou a navíc ještě jako zpravodaj s přednostním právem, prosím, můžete vystoupit kdykoli. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl přece jenom prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegu Rakušana ohledně těch předsmluvních informací.

On ten zákon, který rozpočtový výbor doporučil, přináší celou řadu obtíží pro ty provozovatele, pro směnárníky. A já bych si velmi přál, aby v uvozovkách zvlášť ti poctiví z toho něco měli. A myslím si, že zrušení těch předsmluvních informací je adekvátní ve chvíli, kdy zavádíme možnost reklamace, a dát tam nějaké opatření, které kompenzuje náklady, které s tím zavedením zákona budou mít, je podle mě zcela namístě.

Dále jsou tam obrovské změny třeba ve věci kurzovních lístků a poplatků. Rušíme možnost mít dva paralelní kurzovní lístky a rušíme možnost mít poplatky za tu transakci, což mimochodem jsou jednotlivé případy, kdy třeba poplatek deset korun za transakci měl nějaké opodstatnění. My jim tady dost výrazně ztěžujeme život v těchto věcech. Podle mne z dobrých důvodů je to odůvodněné, ale současně mi přijde naprosto namístě jim alespoň od nějaké byrokracie ulevit. A tady skutečně si neumím představit ten případ, kdy ten člověk nezvládne si řádně přečíst kurzovní lístek, absolvuje tu transakci a současně to nedokáže stornovat, a že by někoho takového odradily ty předsmluvní informace, mi přijde zcela virtuální problém.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám ještě jednu faktickou poznámku, pane poslanče, moment. S faktickou poznámkou pane poslanec Vít Rakušan. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Rakušan: Ještě jednou promluvím k danému tématu, budu mlčet navždy, poté už budu jenom hlasovat. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu předřečníkovi. Základem mé úvahy je to, že pokud jsou dány do ruky předsmluvní informace, ten turista se s nimi seznámí, je to turista, který umí číst, je gramotný, tak už v té chvíli zjistí, že se ocitnul ve směnárně, kde ten kurz jako takový je nevýhodný. A v té chvíli se naopak předejde tomu, aby docházelo k institutu, který vy říkáte, že je zatěžující, přichází posléze a přichází jako ten opravný prostředek, a to je reklamace. Znovu říkám, jsou to záležitosti, prostřednictvím pana předsedajícího vážený pane kolego, které jsou prostě konzultovány i s odbornými místy, a skutečně mám strach, že v rámci nějakého zjednodušení, o kterém hovoříte, prostřednictvím pana předsedajícího, skutečně rušíme instrument, který byl funkční a je funkční.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času a nyní tedy do všeobecné rozpravy pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Vystoupil jsem k tomu, že nemá cenu opakovat ten obsah, to už jsme si tady řekli při tom prvním čtení. Chtěl jsem se tady přihlásit, a konkrétně potom řeknu s jakým číslem, k pozměňovacímu návrhu, už jsem to odůvodňoval na začátku, kde bych rád rozšířil to dvouhodinové storno na tři hodiny, a to z toho důvodu, zejména v momentě, kdy k té směně dochází těsně před koncem pracovní doby a před zavírací dobou a v té chvíli ten klient v momentu, kdy zjistí, že má ten nevýhodný kurz, pak druhý den už má samozřejmě úměrně tomu méně času. Mně přijde, že ty tři hodiny jsou vhodná doba vzhledem k zejména tedy rozměrům a vzdálenostem v Praze.

Nicméně když už jsem tady u mikrofonu, tak budu reagovat ještě na svého předřečníka, rozšířím to, co říkal kolega Ferjenčík, to jest, on tady vlastně volá po duplicitním opatření, protože to mělo smysl předtím. V momentě, kdy tady dneska existuje možnost storna, ani bych to nenazval jako reklamaci, ale storna, tak v té chvíli opatření, po kterém voláte, pane kolego, je zbytečné, je zbytné, protože ten člověk se dočte na tom lístku, že má možnost do dvou, případně, když projdete můj pozměňovací návrh, do tří hodin tu směnu stornovat, a tudíž ta slabší strana je informována, myslím si, zcela dokonale. To znamená, že tam zase nedává skutečně smysl, abychom tady zaváděli institut a instrument storna a zároveň ještě dále administrativně zatěžovali ty směnárny. Tam to skutečně smysl opravdu nedává, věřte mi.

Shrnul bych to. V podrobné rozpravě potom načtu číslo, pod kterým najdete ten pozměňovací návrh, prodlužující dobu storna ze dvou na tři hodiny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Asi ještě přečtu tady dvě omluvy. Pan poslanec Radim Fiala se omlouvá do konce jednacího dne od začátku z pracovních důvodů a paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá mezi 15. a 16. hodinou z pracovních důvodů dnes.

A nyní tedy se rozhlédnu, zdali má někdo ještě zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Zeptám se na zájem o závěrečná slova. Paní ministryně financí, pan zpravodaj – máte zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě? Ano, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jenom velice ve stručnosti zareaguji. Chtěl bych ocenit to, že tento zákon má podporu i u opozice. To velmi oceňuji, protože si myslím, že skutečně řeší velké problémy, a zejména problémy v Praze. Myslím si, nechci už vůbec připomínat to, že tato novela je komplexní z dílny Ministerstva financí, to je zbytečné, to jsme si tady řekli a nechci skutečně tady znovu to vytahovat a vyzdvihovat, ale jsem ráda, že se i počkalo, zase to zpoždění nebylo tak velké. My jsme na té novele pracovali velmi usilovně a velmi jsme se snažili ji předložit rychle, proto je tady tak brzo.

Jenom bych možná k té poznámce pana poslance Rakušana. Kdyby ty předsmluvní instrumenty – my je tam dneska máme, a právě kdyby fungovaly, tak jsme dneska nemuseli projednávat tu novelu. A volá se tady, opakovaně to slýchám:

snažte se odstranit byrokratickou zátěž, snažte se prostě zjednodušovat procesy. Tady bychom zasypali ty klienta zase dalšími papíry navíc, ve kterých se nevyznají, když to řeknu lidově. Myslím si, že právě tak, jak je to teď tam uvedeno v té novele, tak je to správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Zeptám se ještě, jestli pan zpravodaj závěrečné slovo. Nemáte zájem. Otevřu tedy podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy, přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy odůvodněny. Tedy do podrobné rozpravy mám dva přihlášené. Nejprve požádám vystoupení pana poslance Víta Rakušana, prosím, pane poslanče – tři. Pana poslance Víta Rakušana.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Můj pozměňovací návrh byl dostatečně zdůvodněn v obecné rozpravě, proto se pouze hlásím ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 1267 jako ke svému pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Už jsem to také odůvodňoval a ten pozměňovací návrh prodlužující dobu storna ze dvou na tři hodiny najdete pod číslem 1318.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další pan poslanec Jakub Michálek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Rovněž souhlasím s tím směrem, kterým jde Ministerstvo financí v regulaci směnárníků, zejména těch nepoctivých, se kterými je problém v hlavním městě Praze, a také je to věc, na které jsme pracovali s Patrikem Nacherem. Pokud jde o tu lhůtu na výměnu, tak bych šel ještě o maličko dál. Myslím si, že v okamžiku, kdy někdo ve 14.00 hodin, kdy ten turista je okraden, tak by měl mít ještě do konce toho pracovního dne, do konce toho odpoledne, do nějakých 18.00 hodin, čas si ty peníze zpátky vyměnit. Já jsem u těch směnáren stál několikrát a byl jsem v kontaktu s těmi turisty a ti turisté často prostě přijdou po těch třech hodinách, nebo i později, po třech a půl hodině, takže mně by přišla rozumná polovina toho pracovního dne, což z osmi hodin jsou čtyři.

Proto načítám ještě drobný pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu kolegy Nachera k sněmovnímu dokumentu 1318, a to tak, že číslo tři se nahrazuje číslem čtyři.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane poslanče, jsme v podrobné rozpravě u druhého čtení, takže vám dám slovo. Ano, prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom navrhnu zkrácení na projednání ve výborech na sedm dní mezi druhým a čtením.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Pan poslanec Kubíček navrhuje návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní. Reflektuji váš návrh. Jestli je to všechno, tímto končím podrobnou rozpravu, táži se znova na závěrečná slova, jestli je zájem. Pan poslanec Ferjenčík, prosím, zpravodaj.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jen ještě jednou podpořit ten zákon a podpořit i ten návrh na zkrácení lhůty. Myslím si, že je velmi užitečný a že čím dříve bude chválen, tím lépe.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, máte také zájem ještě něco říci? Nemáte. Končím podrobnou rozpravu a přistoupíme k hlasování. Já zagonguji, protože tady máme jeden návrh na hlasování, a je to návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů. Takže přivolám poslance do jednacího sálu. Já vás odhlásím na žádost pana poslance Bžocha, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. (Po chvilce.) Myslím si, že jsme již tady v dostatečném počtu.

Já tedy pro ty poslance, kteří nebyli zrovna v jednacím sále, ještě zopakuji, že budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kubíčka na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 144, přihlášeno 147 poslanců, pro 130, proti 6. Návrh byl přijat. Takže lhůta pro třetí čtení bude zkrácena na sedm dnů. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o

5.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat.

Předkládaný návrh zajišťuje především adaptaci plemenářského zákona na nařízení EU 2016/1012 o plemenných zvířatech. Cílem vládního návrhu novely zákona je zajištění podmínek pro provádění šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat v České republice po nabytí účinnosti zmíněného nařízení Evropské unie, které nastává ke dni 1. 11. 2018.

Návrh novely zákona rozděluje vyjmenovaná hospodářská zvířata na hlavní druhy zvířat upravené nařízením, tzn. skot, prasata, ovce, kozy a koňovití, a ostatní vyjmenovaná hospodářská zvířata druhy zvířat tímto nařízením neupravené, tzn. drůbež, ryby, včely, kde se dosavadní zákonná úprava nemění. V návaznosti na nařízení Evropské unie byla přepracována ustanovení týkající se uznaných chovatelských sdružení a chovatelských podniků prasat. Nové nařízení umožňuje, aby v jednom členském státě existovalo více plemenných knih pro stejné plemeno. Nařízení dále zavádí přeshraniční fungování plemenných knih. Posouzení a uznávání plemenných knih bude sice nadále provádět Ministerstvo zemědělství, avšak nařízení umožňuje odvolání vůči rozhodnutím členských států k Evropské komisi. Z důvodu zavedení nového zootechnického osvědčení nařízením Evropské unie byla upravena i problematika uvádění plemenných zvířat do oběhu.

Návrh novely zákona byl průběžně diskutován s dotčenými subjekty, pro které je způsob adaptace nařízení EU akceptovatelný a zohledňující dosavadní chovatelskou praxi v oblasti šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 15. schůzi dne 10. října 2018 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí Ministerstva zemědělství a přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan ministr. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 169/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec David Pražák a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Sněmovní tisk byl projednán na půdě Poslanecké sněmovny, následně na zemědělském výboru, kde byl přerušen v obecné rozpravě k podání pozměňovacích návrhů, které mohly být podány do 3. října. Pozměňovací návrh byl podán jeden poslancem Karlem Turečkem, který byl následně projednán na zemědělském výboru, a zemědělský výbor doporučil ke schválení ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Jiné pozměňovací návrhy nebyly podány.

Dopředu jenom avizuji, že v rámci podobné rozpravy bych navrhl zkrácení lhůty na sedm dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vy to ještě řeknete potom. Takže nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného. Rozhlédnu se po sále, zdali je zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Není. Takže já obecnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova – pan ministr, pan zpravodaj? Nemáte zájem.

Takže já nyní otevírám podrobnou rozpravu. Ano, pan poslanec Pražák má zájem vystoupit v podrobné rozpravě. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prosím.

Poslanec David Pražák: Jenom v rámci podrobné rozpravy navrhuji zkrácení lhůty na projednání na sedm dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Reflektuji váš návrh. Rozhlédnu se, zdali je nějaký další návrh v podrobné rozpravě. Není. Já tedy končím podrobnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Pan zpravodaj, pan ministr, máte zájem? Nemáte zájem.

Takže přistoupíme k hlasování o vašem návrhu. Já zagonguji a svolám poslance do jednacího sálu. (Po chvilce.) Přistoupíme k hlasování.

Ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Pražák navrhuje zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 145, přihlášeno 149 poslanců, pro 101, proti 4. Návrh byl přijat. Lhůta pro třetí čtení bude zkrácena na sedm dnů. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu programu naší schůze, schůze Poslanecké sněmovny. Je to

6.
Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Pavel Kováčik. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Protože v prvním čtení to úvodní slovo bylo dostatečně silné, jen připomínám, že se jedná o změnu zákona o spotřebních daních, která se týká tzv. zelené nafty, čili vratky spotřební daně, kterou jednak prodlužuje až přes konec tohoto roku, kde původně tento program měl být ukončen, a jednak rozšiřuje o některé další oblasti, zejména co se týká živočišné výroby a některých dalších komodit. Máme k dispozici už i

komplexní pozměňovací návrh, máme k dispozici projednání v zemědělském výboru, projednání v rozpočtovém výboru, nyní se nacházíme ve druhém čtení. A já víc k tomu jako úvodní slovo snad ani pro urychlení toho průběhu nemám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já přečtu jednu omluvu. Do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Dominik Feri.

A nyní tedy budu pokračovat. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán zemědělskému výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky číslo 183/2 až 183/5. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka rozpočtového výboru poslankyně Ivana Nevludová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už jste tady z úst mého kolegy slyšeli, jedná se zelenou naftu. Podpora prostřednictvím vratky spotřební daně pro zemědělskou výrobu je důležitou součástí systému podpory zemědělského odvětví. Obdobná podpora je poskytována ve většině států EU. Zemědělský svaz ČR tento předložený návrh vítá, je pro něj systémovým krokem k zachování rovných podmínek pro české zemědělce a rozměru českého zemědělství.

Na rozpočtovém výboru usnesením ze 13. schůze ze dne 10. října 2018 rozpočtovém výboru doporučil Poslanecké sněmovně návrh schválit. Já bych tedy to usnesení načetla:

"Usnesení rozpočtového výboru ze 13. schůze ze dne 10. října. Po úvodním slově zástupce předkladatelů poslance pana Volného, zpravodajské zprávě poslankyně Nevludové a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh poslanců k návrhu poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 183)

a) schválila bez připomínek;

b) schválila ve znění komplexního pozměňovacího návrhu."

K tomuto komplexnímu návrhu vydalo Ministerstvo financí stanovisko neutrální, kdy uznalo, že komplexní návrh s sebou oproti původnímu návrhu přináší značné administrativní zjednodušení pro správce daně i dotčené subjekty, a dají se tak očekávat úspory nákladů na obou stranách a dojde ke zvýšení spravovatelnosti systému vrácení spotřební daně. Na druhou stranu nadále upozorňuje na stejné rozpočtové dopady – přibližně 900 mil. ročně oproti situaci, která má 1. ledna 2019 nastat dle stávající úpravy.

Zemědělský výbor tento návrh také projednal, projednal ho na své 15. schůzi ze dne 10. října a Poslanecké sněmovně ho doporučuje schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně. Já vás, za prvé, poprosím, abyste na to usnesení ještě poukázala, nemusíte ho číst znova, v podrobné rozpravě. Takže teď už jste ho přečetla, ale potom ještě vystupte v podrobné rozpravě a jenom na něj poukažte, abychom splnili formality. Nicméně co se týče stanoviska zemědělského výboru, tak to tady poprosíme, jestli tedy pan poslanec Marian Jurečka chce vystoupit jako zpravodaj zemědělského výboru, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já mohu jenom doplnit, že tento sněmovní tisk a pozměňovací návrhy k němu byly projednány 10. října na schůzi zemědělského výboru s tím, že zemědělský výbor projednal i pozměňovací návrh, který já jsem doručil ve lhůtě zemědělskému výboru, který víceméně předložený tisk, tak jak byl tady zmiňován v rámci projednávání i rozpočtového výboru, upravuje v jedné jediné části, která se týká rozšíření principů zelené nafty také o tzv. citlivé komodity v rámci rostlinné výroby. To znamená, že se prodlužuje princip vratky zelené nafty, který je pro živočišnou výrobu vyšší, i po 1. lednu příštího roku. A přidává se k tomu právě ten akcent pro zemědělce, kteří nemají živočišnou výrobu na úrovni 0,3 VDJ, ale mají pouze rostlinnou výrobu, ale mají více jak 10 % tzv. citlivých komodit, které jsou v návrhu specifikovány, to znamená ovoce, zelenina, brambory, chmel a cukrová řepa, a tito zemědělci, kteří pěstují tyto plodiny, které jsou řekněme environmentálně příznivé z hlediska osevního postupu, tak jsou bonifikováni také tou vyšší sazbou vratky spotřební daně, jako je tomu v případě zemědělců, kteří mají tu vyšší intenzitu rostlinné výroby. Tento návrh zemědělský výbor doporučil a je také v příloze tohoto materiálu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. A nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které máme pět přihlášených poslanců v tuto chvíli, takže nebudeme otálet a požádám o vystoupení paní poslankyni Janu Černochovou. Máte slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chtěla bych využít příležitosti projednávání novely zákona o spotřebních daních k řešení jednoho problému, na který jsem narazila na městské části, kde jsem starostkou. Týká se to školy, která se věnuje výuce výroby piva, což je určitě v této době chvályhodný počin, a opravdu ten můj návrh vychází z praxe z mého setkání se zástupci Vyšší odborné školy, Střední průmyslové školy a Střední odborné školy v Podskalské ulici, která nabízí právě výukový program pivovarnictví a která narazila na jeden veliký problém stran spotřební daně. Zákon o spotřebních daních totiž stanovuje v současné době povinnost platit spotřební daň z piva každému, kdo ho v daném roce vyrobí více než 200 litrů. Osvobození od této daně se bohužel nevztahuje na školská zařízení, ať již veřejná, či soukromá, která se věnují výuce výroby piva a která své pivní produkty chtějí využít nekomerčním způsobem, například při prezentaci školy, na veřejných akcích apod., a tedy je neznehodnotí. Vzhledem k tomu, že ze spotřeby těchto produktů neplyne školám žádný zisk, odvod

spotřební daně musí hradit z vlastních zdrojů, které jsou jinak vyčleněny například na výuku, pořízení školních pomůcek, k provozu apod., a jak víme, tak u veřejných škol, což je právě případ těch u nás na dvojce, tak se jedná de facto o úhradu z prostředků vybraných od daňových poplatníků, že se z jedné kapsy finanční prostředky přelévají do kapsy druhé v rámci jednoho státního prostředku.

Cílem mého pozměňovacího návrhu tedy je tuto situaci změnit, osvobodit školy od povinnosti platit spotřební daň z piva vyrobeného v rámci výuky, pokud jej nechtějí znehodnotit a zároveň pokud není určeno k prodeji, ale k nekomerční spotřebě. Chtěla jsem vás všechny moc poprosit o podporu tohoto mého návrhu a v případě, že by někdo z kolegů měl zájem tuto školu navštívit, tak to mohu zprostředkovat, a skutečně stojí to za to. Je to škola, která má tradici více než 150 let, a určitě bychom jí neměli jako zákonodárci házet klacky pod nohy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další tedy požádal o vystoupení pan poslanec Josef Kott a připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Pane předsedající, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych stručně představil komplexní pozměňovací návrh zemědělského výboru k tomuto návrhu, který byl na jednání zemědělského výboru schválen. Nejprve se ale musím vrátit k argumentaci některých kolegů, která zde probíhala při prvním čtení, kteří hovořili o tom, že zelená nafta nefunguje, že zelená nafta nepomáhá a místo ní bychom měli zjednodušit a odbourat byrokracii podnikatelům v zemědělství. Jednoduché podnikání je sice věc krásná, ale těžko souhlasit s názorem, že tohoto cíle jsme schopni dosáhnout bez podpory našeho českého zemědělství. Nicméně rozumím argumentům, že současný stav ve vyplácení vratky spotřební daně byl složitý a předpokládal v podstatě to samé, které probíhá až do konce letošního roku, a to nejenom pro zemědělce, ale i pro kontrolní orgány – Ministerstvo financí, což zde při prvním čtení zmínila paní ministryně financí Schillerová.

Proto jsme připravili komplexní pozměňovací návrh, který administrativu zjednoduší, aniž by šel cestou, že zelenou naftu prostě zrušíme. Za takovéto zjednodušení administrativy by nám asi zemědělci příliš nepoděkovali. Návrh zemědělského výboru chce tyto cíle dosáhnout v podstatě takovými třemi kroky. Za prvé je to snížení počtu skupin osob provozujících rostlinnou výrobu a zároveň chov hospodářských zvířat ze tří současných skupin na dvě, tedy zavedení pouze dvou sazeb vratky daně. Za druhé je to zavedení možnosti prokazování spotřeby minerálních olejů úředními evidencemi a využití ročních normativů těch nejlepších podniků minimální spotřeby k určení výše nároku na vrácení daně. Za třetí je to prodloužení zdaňovacího období z jednoho měsíce na jedno čtvrtletí, respektive jeden rok u živočišné výroby.

A ještě mi nyní dovolte, abych stručně ty jednotlivé tři kroky okomentoval.

Takže snížení počtu skupin osob provozujících rostlinnou výrobu a zároveň chov hospodářských zvířat pro účely vracení spotřební daně dělených podle intenzity chovu hospodářských zvířat ze tří skupin na dvě je jedním ze způsobů snížení administrativní zátěže. Úprava počtu sazeb i výše vratky je navrhována tak, aby ve srovnání s rokem 2018 zůstala zachována intenzita podpory. Z návrhu proto nevyplývá snížení podpory ani zvýšení nároků na státních rozpočet.

Výhodou umožnění prokazování spotřeby minerálních olejů pomocí ústředních evidencí je pro dotčené subjekty zrušení povinnosti vést evidenci o skutečné spotřebě. Na straně správce daně dojde ke zjednodušení kontrolní činnosti. Ta se omezí pouze na kontrolu správnosti údajů, které jsou vedeny v ústředních evidencích, respektive na kontrolu, zda byla daná plodina na konkrétním pozemku skutečně pěstována nebo bylo hospodářské zvíře skutečně chováno, ustájeno.

Za třetí. Také prodloužením zdaňovacího období dochází ke snížení administrativní zátěže spočívající v prodloužení zdaňovacího období, a tedy snížení počtu podání při uplatňování nároků. Při prokazování spotřeby pomocí úředních evidencí bude zdaňovacím obdobím kalendářní rok, případně při prokazování evidence o skutečné spotřebě kalendářní čtvrtletí.

Přijetím zákona ve znění komplexního pozměňovacího návrhu zemědělského výboru se umožní v příštích letech tak jako v původním návrhu udržet dosavadní stavy chovaných hospodářských zvířat v České republice, popřípadě i dosažení žádoucího zvýšení jejich počtu včetně jejich přínosu pro životní prostředí, což je zejména zachování kvality půdy. Při snížení administrativy dojde ke zlepšení ekonomické situace chovatelů hospodářských zvířat, zvýší se rentabilita chovu hospodářských zvířat a bude to mít i pozitivní sociální dopad do života obyvatel na venkově.

Na závěr mi ještě dovolte, abych avizoval zkrácení lhůty na projednání mezi druhým a třetím čtením podle § 95 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny na sedm dnů. K tomuto se přihlásím v podrobné rozpravě a dovolil bych si vás požádat ve třetím čtení o podporu těchto našich pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kottovi. Svého stranického kolegů předběhne pan kolega Ondřej Benešík, který se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, já jenom na návrh paní poslankyně Černochové. Myslím, že je to chvályhodné, zejména v České republice. Jsme přece jenom pivovarnická velmoc. Ale přece jenom jestli existuje nějaký limit na takto nezdaněné pivo, byť to, které se vyrábí v rámci výuky a praxe, anebo jestli neexistuje takový limit... Jestli neexistuje, tak jestli je možno vést nějakou diskuzi i třeba s odbornými kruhy, se školami, které se tím zabývají, jestli je nějaké množství, které je běžně v nějaké časové jednotce vyrobeno. Protože za určitých okolností hrozí, že i to nekomerční využití může být zneužito.

Já si vzpomínám na jednu historku, která tak nějak koluje u nás po Slovácku, že jistý spolek, možná hasiči, možná myslivci, měli ve svém účetnictví položku dva tisíce za inkoust a jiné tekutiny. Takže přece jenom, jestli by se neměla vést diskuze o nějakém limitu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Jan Pošvář. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl ještě teď v této obecné rozpravě blíže okomentovat právě ten pozměňovací návrh, který byl projednán a doporučen zemědělským výborem, protože ho považuji v dnešní době, kdy hovoříme o tom, jak vypadá naše krajina po problémech s klimatem, o tom, abychom lépe hospodařili s vodou a lépe chránili půdu proti erozi, já ten návrh považuji za velice důležitý. Protože my tím vlastně říkáme, že chceme opravdu dlouhodobě, systémově, motivovat zemědělce k tomu, aby v daleko větší míře měli pestřejší osevní postupy, aby se vraceli k plodinám, které třeba nemají úplně takovou vysokou ekonomickou přidanou hodnotu pro ně.

Výčet těch plodin, já si dovolím ho ještě rozvést, je poměrně výrazný. Jsou to brambory, chmel, ovoce obou těch dvou druhů, ať už je to velmi vysoká, či vysoká pracnost. To stejné u zeleniny. Obě dvě ty kategorie zeleniny jsou zde uvedeny, cukrová řepa, a co jsem v tom svém prvním příspěvku zpravodaje zemědělského výboru nezmínil, tak jsou i bílkovinné plodiny. To znamená opravdu plodiny, které zvyšují svým kořenovým systémem absorpční kapacitu půdy, zlepšují právě půdu, která je dlouhodobě třeba utužená, mají samozřejmě také příznivý dopad na kvalitu půdy.

Proto si myslím, že tito zemědělci, kteří opravdu v těch svých osevních postupech dokážou třeba i díky této motivaci začít něco měnit ve svém hospodaření, si zaslouží takovouto systémovou podporu právě i tímto nástrojem.

Když jsme před třemi lety v této Poslanecké sněmovně znovu obnovovali takzvanou zelenou naftu, tak tehdy jsme ji v tom prvním roce vrátili pouze pro rostlinnou výrobu paušálně. Rok poté v návaznosti na vývoj krize v zemědělství, především v sektoru mléka a vepřového masa, jsme tehdy právě i na poslanecký návrh tehdy kolegy Šrámka zavedli odstupňování té zelené nafty právě i podle intenzity živočišné výroby. A teď si myslím, že stojí za to, když tu možnost máme, zvážit právě i podporu těch, kteří i v rámci rostlinné výroby dokážou mít zajímavý dobrý pozitivní hospodářský přístup ke krajině, tak je ocenit i touto formou. Protože z toho, řekněme, fytosanitárního hlediska ta větší diverzifikace osevních postupů i určitým způsobem nepřímo může snižovat i takové věci, jako je pesticidní zátěž, snižování nutnosti aplikace fungicidů, ale i třeba insekticidů, protože správné střídání plodin v osevním postupu, které tady tímto návrhem motivujeme, má opravdu logiku a smysl.

Proto bych byl rád, abychom našli shodu na této podpoře, byť na rovinu poctivě přiznávám, že určitý výpadek do státního rozpočtu to způsobí. Ten je odhadován na základě dat Ministerstva zemědělství někde v objemu okolo 315 milionů korun.

Z hlediska transparentnosti je nutno poznamenat, že evidence toho, co zemědělec dnes pěstuje, je opravdu poměrně přesná. Tam je ta chybovost prakticky vyloučena, protože zemědělec v rámci jednotné žádosti uvádí, co má v osevním postupu. Je to kontrolováno satelitními snímky. Takže i tady si troufnu říct, že i tento princip a tento návrh je opravdu v maximálně možné míře transparentní a zároveň také poměrně jednoduše administrovatelný.

Takže se budu potom ještě jednou ozývat ve třetím čtení. Budu prosit o podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi za jeho vystoupení. S faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se kolega Pošvář. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím budu reagovat na kolegu Benešíka. V současné době je zákon o spotřební dani postaven tak, že kdo v příslušném kalendářním roce vyrobí více než 200 litrů piva, musí platit spotřební daň, a to bez výjimek. A ta škola, která mě vlastně na toto upozornila, škola v Podskalské ulici, vyrobí při výuce více než 200 litrů piva za rok. A toto pivo se většinou znehodnocuje při laboratorních cvičeních z chemie a mikrobiologie, ale část se použije na prezentaci školy na různých akcích. Třeba například při tom výročí 150 let bylo možné ochutnat to pivo, které tam studenti vyrábějí. Tady opravdu je jistota toho, aby to někdo nezneužíval. Ta bude v tom, že v tom mém pozměňovacím návrhu bude, že se to pivo nesmí prodávat. A skutečně tato škola neprodala ani deci piva, takže je nespravedlivé to, že vlastně z toho odvádí daň, přestože na straně příjmů má nulu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Pošvář, připraví se pan kolega Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické... pardon, k normálnímu vystoupení.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, mě mrzí, jak doposud probíhala diskuse k tomuto návrhu, a hlavně jaké podklady dostáváme. Na zemědělském výboru jsme dostali mapu se seznamem zemí, které zelenou naftu mají, a proč ji musíme mít také. Krom toho, že ten seznam nebyl správný, tak především je chybou tvrdit, že se jedná o zachování nebo zrušení zelené nafty. Bavíme se pouze o zachování současného stavu, tedy o zvýhodnění živočišné výroby.

Dál mě zaráží, že nikdo neřeší, jakým způsobem je řešena zelená nafta v zemích, kde je zavedena, když se jimi argumentuje. Proto jsem si nechal sestavit tenhle seznam zemí EU (ukazuje), kde se vlastně píše, jakým způsobem jsou ty různé, buď daňové úlevy stanoveny. Z toho seznamu vyplývá, že devět zemí nemají žádné

daňové úlevy ze spotřební daně. Belgie naopak má úplně nulovou úroveň zdanění. Sníženou sazbu ze spotřební daně dále má šestnáct zemí a pouze dvě země, to je Česká republika a Maďarská republika, mají vratku ze spotřební daně.

Já vítám změny k lepšímu, které se týkají zelené nafty, které tady zavádíme a budou platit pravděpodobně od příštího roku, ale stále se jedná o netransparentní podporu. A my Piráti zelenou naftu z tohoto důvodu nepodporujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Pošvářovi. Nyní pan poslanec Válek. Zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, původně jsem velmi stručně chtěl komentovat... ke kterému se pak přihlásím v následujícím – pozměňovací návrh komplexního pozměňovacího návrhu, což teď řeknu. Já mám drobný pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu poslanců kolegů Kotta a Volného, a sice s tím, že z těch citlivých plodin vypadla réva vinná. To znamená, v těch jednotlivých bodech, kde jsou uvedeny citlivé plodiny, tak navrhuji doplnit "a révy vinné." Protože se domnívám, že patří mezi ty plodiny, které tady byly vyjmenovány, jsou, je náchylná k těm rostlinným nebo klimatickým podmínkám a je to citlivá plodina. A zaslouží si, aby tam byla v tom uvedena.

Co se týče pozměňovacích návrhů stran těch středních škol. Já si jenom dovolím upozornit, a je škoda, že nás to nenapadlo včas, že např. na Střední vinařské škole ve Valticích je studijní obor, kde se v rámci toho studia pálí slivovice, nebo tedy alkohol, a ten není osvobozen od daně, a mají velmi obdobný problém, kde ten limit je ještě tvrdší. To znamená, nevím, jestli v této fázi... Já velmi podporuji ten pozměňovací návrh, protože to se nebude týkat jenom této školy, ale většího počtu škol. Nicméně přece jenom jestli nějakým způsobem by to nešlo zobecnit obecně na alkohol používaný při výuce. Nevím, jestli je to technicky možné. Já tedy mám pocit, že se v těch procesech tady úplně pořád nevyznám.

A konečně třetí věc. Já naprosto rozumím tomu, co říkají kolegové z řad Pirátů, že není dobré jakýmkoliv způsobem zvýhodňovat pomocí úlev nebo výhod nějaké skupiny. Rozumím tomu. Ale situace je taková, jaká je. Proto bych s tím svým konkrétním pozměňovacím návrhem chtěl jaksi docílit ještě větší spravedlnosti a zjednodušit celý ten systém tak, aby ti vinaři z toho nevypadli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. A vyvolal ještě faktickou poznámku pana kolegy Jurečky a Pavla Kováčika. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já si dovolím jenom faktickou poznámku na předřečníka pana kolegu poslance Pošváře. Když tady hovořil o tom, že v některých jiných státech je to jinak, a dokonce tady zmiňoval státy, které tam nemají žádnou spotřební daň, tak právě my tady tímto principem se snažíme zemědělcům vytvořit to podobné prostředí, jaké mají v jiných státech. A když se na to podíváte, na seznam těch států, které touto formou buď mají trvale vyjednanou výjimku pro zemědělce či jiné obory v rámci třeba zemědělství, lesnictví apod., či mají tu slevu, neboli resp. vratku z té spotřební daně, tak je to drtivá většina státu, které právě touto formou podporují své zemědělce na svém území.

A nutno říci – já vždycky slyším často od kolegů z ODS: najděte jiné formy podpory, jak zemědělce jednodušeji podporovat než některými složitými dotačními tituly, nebo např. vratku spotřební daně. Já vždycky říkám: tak se někdy pobavte jak se zemědělci, ale potom se také seznamte s právem EU a zkuste vymyslet a navrhnout nějaký efektivnější systém. Těch nástrojů mnoho není. Opravdu, teď tady hovořím jako člověk, který v zemědělství vyrostl odmalička, velice dobře to prostředí zná. A prostě říct dneska zemědělcům za Piráty, že vy jste proti tomuto principu, tak jim v zásadě říkáte, že jim berete podporu ve formě dvou miliard korun, která jde prostě k malým, ke středním. Dneska jde k těm, kteří dělají živočišnou výrobu. Chceme ji směřovat k těm, kteří dělají ty pozitivní věci v rámci krajiny. A myslím si, že to není odůvodnění, které by opravdu šlo za tou podstatou věci a tím smyslem, proč zelenou naftu tady vůbec zavádíme a proč stát touto formou ty vybrané činnosti nejenom v zemědělství, ale máte tam i lesnictví, které je dneska ve velice složité situaci, máte tam i rybáře, kteří také mají za sebou velice těžký rok, tak i všechny tyto házíte přes palubu.

To jenom pro vysvětlení toho kontextu, který je mnohem širší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kováčik s faktickou poznámkou. A po něm paní poslankyně Vrecionová také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Předřečník mi velmi usnadnil roli. Takže já jenom to, co je navíc nad to, co řekl pan kolega Jurečka, ty argumenty pro pana kolegu profesora Válka. Prostřednictvím, pane předsedající, vás bych rád sdělil, jestli by se zamyslel nad tou formulací alkohol používaný při výuce. Může to být zneužito. Já bych třeba navrhl alkohol používaný pro účely výuky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Vrecionová, také s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, pane předsedající, já musím jenom rychle zareagovat na pana poslance

Jurečku. My jsme už, ta diskuse se tady při prvním čtení myslím odehrávala dost dlouho. A my za ODS jsme opakovaně říkali – tady vlastně na tomto systému nám nejvíce i vadí to, že zase mají... nemají problém s tím čerpáním ti velcí. Řada těch malých zemědělců vůbec o tu vratku nežádá. Je to pro ně složité. A navrhovali jsme podpory, např. zvýšení paušálů. Mluvíme o tom, snižme pro ně byrokracii, snižme papírování. Zjednodušme jim život, to oni by ocenili zdaleka nejvíce.

Jinak bych chtěla říct, že tady podrobně sleduji všechny ty pozměňovací návrhy, a bez ohledu na to, že mám velký problém s celým tím zákonem, tak bez pochyb je velice dobře, že když už to tak má být, tak že tu zelenou rozšiřujeme pro všechny možné další segmenty, především citlivé produkty, pro víno atd. Takže to samozřejmě podporuji. Ale samozřejmě bych byla ráda, aby to celé probíhalo úplně jiným způsobem a systémověji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Vrecionové za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Pražáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Pražák: Děkuji. Já prostřednictvím pana předsedajícího na paní kolegyni Vrecionovou. Před třemi týdny jsem byl na jednání předsednictva ASZ. A budu citovat, dovolím si citovat pana předsedu Stehlíka, který řekl: "Právě díky těmto pozměňovacím návrhům si můžou malí zemědělci sáhnout na čerpání zelené nafty." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Davidu Pražákovi. To byl poslední vystupující v obecné rozpravě. Ptám se, jestli se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Nepadl žádný návrh, který by byl po obecné rozpravě možné hlasovat.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. První přihlášená do podrobné rozpravy je paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem myslím odůvodnila svůj návrh dostatečně, takže se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který jsem vložila do systému pod číslem 1526. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Nyní pan poslanec Jiří Dolejš v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému pod číslem jedna pět dva nula, nebo chcete-li patnáct set dvacet, s tím, že opravdu zevrubné zdůvodnění je v přiloženém textu. Pro vaši orientaci, týká se to drobné úpravy spotřební daně, kterou řeší nekonfliktně vládní návrh tisku číslo 206. Možná si vzpomenete, minulý týden, když jsme tady měli tisk číslo 206, že se tady vedly debaty, zda se nám ho podaří v těch lhůtách legislativně zvládnout. A protože tato drobnost je tam plánována s účinností k 15. únoru příštího roku, tak po konzultaci i s Ministerstvem financí jsem si dovolil tuto věc načíst do tohoto tisku.

Toť vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já myslím, že jsem zdůvodnil dostatečně jasně a srozumitelně ten svůj drobný, ale podle mého názoru důležitý pozměňovací návrh, který jsem načetl do systému pod číslem 6812. Takže ještě jednou: rozšíření o tři slova: "a révy vinné". Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní pan poslanec Josef Kott v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Já bych se přihlásil k tomu, co jsem řekl v obecné rozpravě, a dovolil bych si navrhnout zkrácení lhůty na projednání mezi druhým a třetím čtením na sedm dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji, mám poznamenáno. Mám tady poznámku od pana místopředsedy Okamury, že paní kolegyně Nevludová se také hlásila do rozpravy a pan kolega Jurečka se přihlásil do podrobné rozpravy. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Ano, děkuji. Já si dovolím se přihlásit jenom k tomu, co jsem přečetla, a to bylo usnesení rozpočtového výboru ze 13. schůze ze dne 10. října 2018, kdy rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně schválit tento komplexní pozměňovací návrh bez připomínek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak to bylo potřeba přečíst v rozpravě. Nyní pan kolega Marian Jurečka a kolega Válek se hlásí ještě jednou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Taktéž děkuji. Já se chci tady jako poslanec i jako zpravodaj tohoto tisku v zemědělském výboru přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem tady prezentoval v rámci obecné rozpravy, který byl načten a vlastně je obsahem usnesení zemědělského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Takže máme oba výbory pokryté. Prosím, pan poslanec Válek v rozpravě.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se nesmírně omlouvám. V životě by mě nenapadlo, že jako starý muž se dočkám toho, že při premiéře selžu. Selhal jsem, přečetl jsem špatné číslo. Tak pro záznam, návrh byl načten pod číslem 1515, tisíc pět set patnáct. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, takže oprava bude zaznamenána. Tím jsme vyčerpali i podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Podrobnou rozpravu mohu ukončit. V podrobné rozpravě, ale i v rozpravě obecné padl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů podle § 95 odst. 1. To je věc, kterou musíme hlasovat nyní. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtení budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 146, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 146 z přítomných 122 pro 83, proti 20. Návrh byl přijat.

To je jediný návrh, který byl hlasovatelný ve druhém čtení, a proto končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní poslankyni Nevludové, děkuji panu poslanci Kováčikovi a končím bod číslo 6.

Děkuji a můžeme pokračovat, a to bodem číslo

7.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - druhé čtení

Konstatuji, že u stolku zpravodajů zaujme své místo paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, a požádám, aby byli připraveni pan poslanec Jan Volný jako zpravodaj rozpočtového výboru, který je u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem garančního výboru, a pan poslanec Marek Benda, který je zpravodajem ústavněprávního výboru, který také projednával tento návrh. (Hluk v jednacím sále.)

Nyní už mohu požádat paní ministryni práce a sociálních věcí, aby z pověření vlády návrh uvedla. Ale neučiním tak, protože je tady nadměrný hluk. Požádám sněmovnu o klid, debaty vedené na jiné téma aby byly převedeny do předsálí... Tak já ještě počkám. Chápu, že vás předchozí bod jistě přivedl k řadě diskusí. Začnu odprava tentokrát, kde je hluk větší, přes střed až doleva. Paní Maláčová je jistě připravena, ale nemohu jí dát slovo, protože by ji nebylo slyšet. Potřebuje některý klub přestávku na poradu klubu? Tak ještě chvilku. (Vyčkává se na snížení hluku v jednacím sále.) Myslím to opravdu vážně. Pokud debatujete jiné téma, než je zákon číslo 236/1995 Sb., opravdu v předsálí. Děkuji vám.

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane předsedající, účelem vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, je zmírnit nárůst výše platových základen představitelů státní moci. Ten je zapříčiněn nejen průběžným růstem průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře, ale také postupným zvyšováním násobku průměrné mzdy používaného za účelem stanovení platové základny představitelů státní moci na základě ustanovení § 3a v zákoně číslo 236/1995 Sb.

Jak jistě víte, návrh novely zákona má do budoucna stabilizovat výši násobku pro výpočet platové základny představitelů státní moci na hodnotě 2,5, která je platná pro kalendářní rok 2018, aby nedošlo ke skokovému navýšení násobku platové základny představitelů státní moci, a to na plánovaný 2,75násobek průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře.

Dalším účelem novely zákona je uvést právní úpravu do souladu s nálezem Nejvyššího soudu České republiky, podle kterého se v praxi postupuje již od roku 2015. Navrhuje se tedy upřesnit, že pro účely výpočtu platových základen se má použít údaj o průměrné nominální měsíční mzdě na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře, nikoliv o průměrné nominální měsíční mzdě fyzických osob v nepodnikatelské sféře.

Ústavněprávní výbor i rozpočtový výbor na svých jednáních dne 10. října tohoto roku doporučili Poslanecké sněmovně, aby předložený návrh schválila beze změn.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové a konstatuji, že v prvém čtení jsme přikázali tento návrh k projednání v rozpočtovém výboru jako garančnímu výboru. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky číslo 167/1 až 167/3.

Nejdříve tedy pan zpravodaj rozpočtového výboru, pan poslanec Jan Volný. Požádám ho o informaci o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den. Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegové, kolegyně, paní ministryně uvedla tento bod myslím dostatečně. Já tady jenom přečtu usnesení rozpočtového výboru, ke kterému se potom v podrobné rozpravě pouze přihlásím. To znamená, usnesení rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 5. září 2018. Po úvodním slově náměstkyně ministra práce a sociálních věcí pana Hovorky, zpravodajské zprávě poslance Jana Volného a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, který mění zákon číslo 236/1995 Sb., o platnosti dalších náležitostech spojených s výkonem funkcí představitelů státní moci a některých státních a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 167, schválila bez připomínek. Za druhé zplnomocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu ČR, což jsem právě učinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za hospodářskou zprávu a nyní požádám o totéž zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Marka Bendu, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy také odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážená druhá paní ministryně, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Ústavněprávní výbor na své schůzi 14. října návrh zákona projednal a doporučil Poslanecké sněmovně, aby jej schválila. Komentovat toto usnesení nijak nebudu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi, zpravodaji ústavněprávního výboru a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Petra Pávka, ale s přednostním právem jsou přihlášeni pan poslanec Jakub Michálek, potom Tomio Okamura, pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že primárně, pokud jde o naše platy, tak bychom neměli dopustit, aby se to zvrhalo v nějakou exhibici. Měli bychom k tomu přistupovat věcně. Myslím, že tak k tomu přistupuje i návrh Pirátů, který se pohybuje mezi těmi dvěma extrémy. Jeden extrém je, že ten návrh zákona necháme tak, jak to doteď bylo koncipováno, to znamená, že platy vzrostou o 20 procent, ten druhý extrém je takový, že se platy zastropují, že zůstanou stejné a nebudou růst vůbec. To samozřejmě si

myslím, že dlouhodobě by mělo velmi negativní důsledky pro obsazení politické sféry.

My jsme se tohoto bodu, který navrhovala vláda, zhostili následovně. Zaprvé chceme, aby se vyřešil problém, který už tady dlouhou dobu je, a to že se ty platy určují od státní sféry, nikoliv od celého hospodářství, což potom samozřejmě oprávněně občané kritizují, proč si politici mohou zvyšovat platy tím, že zvýší platy například učitelům nebo státním zaměstnancům. Takže logické je, aby se napojilo na celou ekonomiku, kterou samozřejmě poslanci úplně tak jednoduše ovlivňovat nemůžou. Když jsem se ptal matadora Marka Bendy, jak tohleto vzniklo, tak jsem se dozvěděl velmi zajímavou informaci, že kdysi dávno, když se schvaloval tento zákon, tak se to navázalo na státní sektor z toho důvodu, že ve státní sféře rostly platy pomaleji a že politici nechtěli provokovat voliče, tak to dali podle státní sféry. Nicméně teď se ovšem situace v posledních několika letech změnila a platy ve státní sféře rostou rychleji, a tudíž rostly rychleji i platy politiků. Takže tohleto je první věc, kterou bychom chtěli vyřešit.

Máme připravený jednoduchý návrh, který zachovává výši platů, ale do budoucna by ty platy měly růst podle celé ekonomiky, nikoliv pouze podle státní sféry. Je to i v souladu s rozhodnutími Ústavního soudu, protože tam dochází k takové úpravě koeficientu, aby soudcům zůstal stejný, o několik málo korun vyšší plat, takže se tam zvyšuje koeficient, ale snižuje se základ. Takže tyto dvě změny dohromady jsou navrženy tak, aby ve výsledku se soudcům plat nesnižoval, abychom neporušili judikaturu Ústavního soudu.

Pokud jde o druhý bod, ten se týká nemocenské. My jsme se touto věcí opět podrobně zabývali. Narazili jsme na to, že v Poslanecké sněmovně už dneska by to mělo fungovat tak, že pokud poslanec je nemocný, případně je v karanténě, tak by tuto záležitost měl oznámit Kanceláři Poslanecké sněmovny, nicméně nevím o tom, že by to kdokoliv dělal. Já osobně ani žádný z našich poslanců jsme na to upozorněni nebyli. Takže si myslím, že to je příležitost k tomu, abychom si tuto otázku vyjasnili, že poslanci mají mít v této oblasti stejné podmínky jako občané, a už je to ostatně upraveno i v platném zákoně, což je zákon č. 236/1995 Sb., který o tom hovoří v § 34 odst. 4 větě druhé a třetí.

Takže v této oblasti navrhujeme, aby Poslanecká sněmovna přijala doprovodné usnesení, kterým tuto skutečnost vezme na vědomí a vyzve poslance, aby postupovali podle tohoto platného zákona, který v § 34 odst. 4 stanoví – cituji: Ostatním představitelům – což je i poslanec, v rámci zákona o platech – přísluší v období od 4. kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti /karantény/ do 14. kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti /karantény/ plat za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 procent jedné třicetiny platu. Plat nepřísluší za období prvních tří kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti a v období prvních tří kalendářních dnů nařízené karantény přísluší za každý kalendářní den ve snížené výši, a to ve výši 60 procent jedné třicetiny platu. – Takže už dnes to zákon upravuje, ale všichni známe ten příklad pana senátora Čuby, který byl v pracovní neschopnosti, ale rok a půl bral plat v Senátu a živil se z něho a žádný člověk v Senátu s tím neudělal vůbec nic, ačkoliv tu máme platný zákon, kterým by se měli jak poslanci, tak senátoři řídit.

A nyní pokud jde o poslední část, ta se týká další nesrovnalosti, na kterou jsme narazili, a ta se týká § 38 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce. Jde o to, že podle § 38 odst. 1, pokud má poslanec nebo senátor neomluvenou neúčast, absenci na jednání Poslanecké sněmovny, pokud jsou dvě, tak se mu snižuje plat na 50 procent, pokud jsou čtyři, tak se mu snižuje na 0 procent v následujícím měsíci. Opět jde o záležitost, která byla sice napsaná v zákoně, ale historicky se nikdy neuplatňovala, a to z toho důvodu, že patrně nebyl určen příslušný orgán, který měl být pověřen podle § 38 tím, že bude rozhodovat ve sporných případech. To samozřejmě může být v některých případech ošemetná záležitost, ale já věřím, že když tady náš mandátový a imunitní výbor je schopen doporučovat i tak závažné záležitosti, jako je projednání přestupku nebo projednání vydání k trestnímu stíhání, tak bude schopen objektivně podle nějakých pravidel, která si tady dohodneme, i posoudit, jestli někdo dlouhodobě nechodí do práce z toho důvodu, že je třeba nemocný a že by měl být na nemocenské, nebo se prostě dlouhodobě neomlouvá z jednání Poslanecké sněmovny, absentuje, a pak samozřejmě, zejména v případech některých výborů to může působit i problémy s usnášeníschopností těchto výborů.

Takže já ten pozměňovací návrh, který se týká vyměřovacího základu, aby byl z celé ekonomiky, nikoliv jenom ze státní sféry, načtu v podrobné rozpravě jako pozměňovací návrh a také načtu návrh doprovodného usnesení, který upravuje pověření orgánu příslušného rozhodovat podle § 38 odst. 1 zákona o platech a doprovodnou výzvu k tomu, aby poslanci v případech dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény postupovali podle § 34 platného zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi, který je přihlášen také do podrobné rozpravy. A tam se jenom ptám, jestli taky uplatňuje přednostní právo i v přednostní rozpravě. Ano, dobře, takže to tady ponechám do podrobné rozpravy.

Nyní s přednostním právem pan místopředseda Tomio Okamura. Ještě než přijde k pultu, přečtu došlou omluvu, a to pana poslance Ondřeje Benešíka od 16.00 do 18.30. Prosím, pane místopředsedo. (V sále je obrovský hluk!)

Já vám zase udělím slovo, až se tady uklidní sněmovna. Rád bych, aby skutečně tento tisk byl projednán v důstojné atmosféře. Pokud diskutujete jiné téma, prosím v předsálí. Děkuji. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, právě projednáváme návrh zákona o platech představitelů státní moci, to znamená politiků. Já myslím, že jsme tady jasně slyšeli i od mého předřečníka, pana poslance Michálka od Pirátů, že jsou tady v podstatě tři varianty.

Tou první variantou, kterou pan poslanec Michálek nazval jako extrémní a pro Piráty nepřijatelnou, je návrh SPD. My navrhujeme zamrazení růstu platu politiků na celé volební období až do 31. 12. 2021, protože si myslíme, že platy politiků a

představitelů státní moci jsou již dostatečně vysoké a není je potřeba jakkoliv zvyšovat. Dokonce my v SPD odmítáme zvyšování platů představitelů státní moci včetně politiků. V tomto smyslu jsem předložil pozměňovací návrh, o kterém již hlasoval rozpočtový výbor Sněmovny, a ukázalo se černé na bílém, jak to vlastně ve Sněmovně je. Jediní dva poslanci, to znamená poslanci za SPD, Ivana Nevludová a poslanec Hrnčíř, kteří nás zastupují v rozpočtovém výboru, hlasovali pro pozměňovací návrh, kterým SPD navrhuje zamrazit růst platů politiků až do roku 2021. Všichni ostatní poslanci všech ostatních politických stran tento návrh nepodpořili. Takže ano, SPD je jedinou stranou v Poslanecké sněmovně, která odmítá zvyšovat platy politiků.

A pak je tady ten druhý návrh, o něm mluvil právě pan poslanec Michálek z Pirátů, a to je návrh Pirátů a hnutí ANO, aby se zvyšovaly platy politiků o 10 %. My si myslíme, že je to neadekvátní návrh. My si myslíme, že je to plivnutí do obličeje občanům České republiky, protože průměrný plat v České republice je cca 30 tisíc hrubého, přičemž většina občanů má pochopitelně ještě mnohem méně. Takže jsem vás chtěl znovu poprosit, zdali byste nezvážili podporu našeho pozměňovacího návrhu, o kterém se bude hlasovat ve třetím čtení v celém plénu Poslanecké sněmovny. Žádám vás o podporu toho, abychom si zamrazili platy nás politiků a dalších až do 31. 12. 2021, respektive, abychom zamrazili jakýkoliv nárůst.

A pak je tady ten třetí extrém, to je zřejmě ten původní návrh, který by platil, kdybychom tady neiniciovali společně s některými dalšími tuhle diskusi, a to by se platy politiků a představitelů státní moci navýšily, tuším, asi cca o 20 %. Takže já si myslím, že je skutečně zcela nepřijatelné, aby tady v situaci, kdy politici mají v čistém v průměru, tuším, asi čtyřnásobné nebo pětinásobné platy, než je průměr v České republice, kdokoliv navrhoval zvýšení našich platů. A navrhují to Piráti, navrhuje to hnutí ANO, potažmo tomu sekundují také KDU-ČSL, TOP 09, ODS, ČSSD a další strany, snad i KSČM.

Abych se už neopakoval, prosím, zvažte to ještě jednou. Do třetího čtení máme ještě čas, cca 14 dní. Já vás chci znovu požádat, abyste podpořili můj pozměňovací návrh na zamrazení našich platů až do roku 2021. Já se tedy ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásím samozřejmě ještě konkrétním číslem v podrobné rozpravě. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Mám tady dvě faktické poznámky – kolega Kalousek, který je přihlášen s přednostním právem, posečká – pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Gazdík. (Hluk v sále neutichá!) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl, prostřednictvím pana předsedajícího, reagovat na kolegu Okamuru. Já nesouhlasím s tím principem zamrazení, protože on teď vypadá dobře, když ty platy rostou. Ale může přijít hospodářská krize, klesnou platy v celé ekonomice a jenom poslanci je budou mít zmrazené a poslanci jediní budou mít to privilegium, komu klesat nebudou. (Veselost

v sále.) A proto my chceme, aby ty platy byly navázané na platy v ekonomice a poslanci tady neměli nějaké výsady. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh. Nyní pan kolega Gazdík také s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, já bych především, když už jsme tady v těch orgiích populismu, chtěl vyzvat pana místopředsedu Poslanecké sněmovny, aby se vzdal auta s řidičem, čímž daňovým poplatníkům ušetří daleko více, než je zamrazení platů, které navrhuje. Prosím, pane místopředsedo Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, abyste šel nám všem příkladem, a než tento váš návrh projde, abyste nám to fakticky ukázal. To je část první.

Druhá část se týká návrhu pana poslance Michálka ohledně nemocenské poslanců. Dovoluji si přátelsky upozornit ctěné kolegy a kolegyně, že se to týká také všech ústavních činitelů, tudíž i prezidenta republiky. Můžete se tak velmi negativně vzhledem k chatrnému zdraví pana prezidenta podepsat na jeho příjmech, a proto bych před tím důrazně varoval a nechci, aby to bylo bráno jako útok na prezidenta republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za péči o ústavní činitele. Kolegovi Kalouskovi ještě řeknu, že musí posečkat, protože mám další dvě faktické poznámky, a to pana poslance Bělobrádka a pana poslance Lubomíra Volného. Takže nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, padlo tady jméno pana místopředsedy Okamury. Já nevím, už jsem starší člověk, možná si to nepamatuji tak přesně, ale myslím, že když v roce 2013 kandidoval na místopředsedu Poslanecké sněmovny, tak říkal, že není žádný papaláš, aby jezdil v autě s řidičem. To je první faktická poznámka.

Možná by to šlo zamrazit jenom vedení Sněmovny. (Veselost v sále.) To je druhá poznámka.

A třetí. Jenom se dostáváme do narušení vah a protivah, protože pokud soudcům budou platy neustále růst a pokud ostatním ústavním činitelům, a netýká se to jen politiků nebo jen poslanců, tak potom tam dochází k nějaké dysbalanci. Určitě jsme ochotni se bavit o výši. Jenom bych chtěl tyhle věci připomenout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného, připraví se pan kolega Kobza a pan místopředseda Okamura – všechno faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl vaším prostřednictvím, pane předsedající, vyzvat kolegu pana Gazdíka, aby šel příkladem místopředsedovi naší Sněmovny panu Okamurovi a vzdal se celého svého ročního platu. Děkuji. (Hluk a neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Kobza s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Ještě ne. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, chápu, že to někoho velmi pobaví, ale Poslanecká sněmovna by měla jednat v důstojné atmosféře. Prosím tedy všechny o klid, a aby hovořil jen ten, komu bylo uděleno slovo. Ještě posečkám...

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych se jenom rád vaším prostřednictvím zeptal pana kolegy Gazdíka, jestli opravdu rozumím dobře, že odplatou za návrh pana místopředsedy Okamury chce, abychom propustili jednoho řidiče ze služeb Sněmovny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana místopředsedy Okamury. (Hluk v sále trvá.) Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já jsem se samozřejmě nechtěl na tuto debatu nějakým způsobem snižovat. Ale když už jsme u toho, všichni, kdo jsou ve vedení Sněmovny, jezdí BMW sedmičkovou řadou. Já jsem jediný, který od prvního dne řekl, že odmítám sednout do tohoto auta. Já jsem v soukromém životě jezdil mercedesem třídy S za své peníze. Já si to nepotřebuji užívat za státní peníze a jezdím Škodou Superb.

Takže já bych byl rád, aby i ostatní představitelé státní moci si z toho vzali příklad a nejezdili drahými luxusními auty a také vyměnili luxusní Audi A8, jako má pan premiér anebo někteří ministři, jako mají i ostatní nějaké BMW sedmičkové řady ze státních peněz, tak ho taky vyměňte jako já za Škodu Superb.

Já to říkám, od prvního dne jsem o to požádal a takovým způsobem se k tomu stavím. Já jsem v soukromém životě, jak známo, jezdil násobně lepšími auty za své vlastní peníze. Nepotřebuji si to užívat. Takže pane Gazdíku, vždyť vy jste byl místopředsedou Sněmovny, tak já si myslím, že tam jedno to BMW po vás není ještě? Nebo si nejsem jistý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, i vy oslovujte kolegy mým prostřednictvím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Omlouvám se. Ale já už k tomuto tématu nebudu vystupovat. Řekl jsem, jak jsem se zachoval já, čím jezdím já. A myslím si, že by bylo dobré, aby kolegové, kteří by mě případně chtěli kritizovat, tak aby řekli, čím tedy jezdí, a můžou jít také příkladem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já to tušil. Takže pan kolega Benda s faktickou poznámkou? Nechce. Pan kolega Michálek s faktickou poznámkou? (Jmenovaný se diví, že už.) Pan kolega Benda totiž odmítl vystoupit s faktickou poznámkou, takže pan kolega Michálek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Čistě prostřednictvím pana předsedajícího pro pana Okamuru – jezdím metrem a tramvají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. A nyní se dostáváme... Pan kolega Jurečka se hlásil? Ne? (Ano.) S faktickou poznámkou? Tak prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Mně přijde, že ten materiál, který má prostě svoji váhu a má nějakou logiku, byla vysvětlena, jak k tomu v minulosti došlo, proč se růst platů fixoval takto, jaká situace je dnes. Ale teď, co tady sleduji v posledních minutách, už opravdu ztrácí nějaké zdravé ratio. Už je to přehlídka určitého typu populismu. Myslím si, že reálně poslanci, kteří opravdu dělají svoji práci dobře, čtou materiály, jsou schopni dávat smysluplné připomínky, tak jsou zaplaceni přiměřeně. Někteří, kteří ty materiály nečtou, některé tady neslyším ani několik let vystoupit, potom podávají někdy zlobbované pozměňovací návrhy, tak ti jsou tady i zadarmo drazí. Občané ať si o tom udělají obrázek. Můžeme tady vést debatu, jestli jezdíme někdo RegioJetem, Českými dráhami nebo LeoExpresem, ale myslím si, že toto už je opravdu nedůstojné. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi nejen za dodržení času k faktické poznámce.

Nyní s přednostním právem pan poslanec Miroslav Kalousek a dále je přihlášen pan kolega Pávek, který byl řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, obávám se, že je to docela zbytečné, ale přece jenom se pokusím tu debatu směrovat do nějakého systému, protože i odměňování ústavních činitelů, nebo chcete-li představitelů státní moci, by mělo mít nějaký systém, podle kterého ty odměny jsou vypláceny. Jednak prosím projednáváme novelu zákona o platu představitelů státní moci, ale mluvíme důsledně o platech politiků. Ale představitelé státní moci podle

tohoto zákona nejsou zdaleka jenom politici – poslanci, senátoři a ministři – těch je tak do tří stovek, když vezmeme, že někteří ministři nejsou ani poslanci, ani senátoři, a pak ještě dva tisíce soudců, zhruba kolem dvou tisíc. To jsou ti představitelé státní moci, kteří jsou vypláceni podle tohoto zákona. Těch soudců je tedy téměř řádově víc. A byla to moc soudní, já si na to dobře pamatuji, byla to moc soudní, která trvala na tom, aby tady nebyly zvlášť platy politiků a zvlášť platy soudců, ale aby to bylo opravdu dohromady právě v nějaké rovnováze jako platy nebo odměny představitelů státní moci. Tak to také bylo. Byl dohodnut nějaký systém, kdy, souhlasím, můžeme vést diskusi, zda to má být odvozováno od průměrné mzdy v celé ekonomice, nebo průměrné mzdy ve veřejné správě, nebo od čehokoli jiného, to je úplně jedno, ale mělo by to mít svůj daný systém a svůj předpokládatelný vývoj. Čitelný a předpokládatelný vývoj, což na samém začátku nějak mělo.

Byl jsem to prosím pěkně já, a dodnes někteří kolegové se za to na mě velmi mračí, kteří tu tenkrát byli, kdo v roce 2011 prosadil ve vládě i v Poslanecké sněmovně snížení platů, ale prosím pěkně všech představitelů státní moci, právě pro tu rovnováhu, nejenom tedy poslanců a senátorů, ale i soudců, výrazné snížení o téměř 20 % a zamražení na tři roky. To proběhlo. A proběhlo to pro to, že byla výjimečná situace ekonomické krize. My jsme bolestivě šetřili, kam jsme se podívali, na všechny strany, a pokládali jsme za naprosto správné a legitimní, že když se bolestivě šetří, tak musíme především šetřit sami na sobě. Takže tenkrát ten návrh měl své legitimní opodstatnění, včetně onoho časového omezení na tři roky. A týkalo se to prosím pěkně, ten zákon se týkal všech představitelů státní moci. Soudci pak, já to nepodrobuji žádné kritice, poté, co tento zákon vstoupil v platnost a i jim byly ty platy sníženy, nejenom nám, tak si vymohli ústavními žalobami zrušení sami pro sebe tohoto omezení a uhráli to na něco, čemu se říká legitimní očekávání. Říkali, my jsme měli legitimní očekávání takovéhoto nárůstu podle těch platů, podle toho automatu, a pokud to politici omezili svým rozhodnutím, tak vlastně omezují nezávislou moc soudní. Teď jsem to samozřejmě velmi zjednodušil, prosím pěkně, ale zhruba to bylo jádro té argumentace. Ústavní soud na tuto argumentaci šel a soudcům tedy byly ty platy zvýšeny zpět a rozmraženy.

Skončila ekonomická krize, skončilo přechodné období a já jsem se domníval, že je konec těch trapných diskusí v Poslanecké sněmovně o našich vlastních platech, že je tady nastavený nějaký automat, jak říkali ti soudci, legitimní očekávání, jak se ty platy budou vyvíjet, a že už do něj nebudeme žádným politickým rozhodnutím zasahovat a že jsme si definitivně navždy přestali stanovovat svoje platy. Ó, jak jsem se mýlil. Prostě ten populismus je naprosto neodolatelný. Takže když už jsme se tedy zbavili toho problému, že si rozhodujeme o svých platech, kdy je tady platná, účinná právní norma, kde bez jakékoli politické a veřejné diskuse se ty platy předvídatelným způsobem na deset dvacet let dopředu mají vyvíjet, tak přichází vládní návrh, který zase chce, abychom si zase rozhodovali o svých platech. Do toho přicházejí Piráti s nějakým kompromisním návrhem, abychom si nějak jinak, ale opět zase politickým rozhodnutím, rozhodovali o svých platech. Samozřejmě nemůže zůstat pozadu pan místopředseda Okamura ve svém superbu, který také chce, abychom si taky rozhodovali o svých platech.

Já vás prosím, abychom to nedělali. Nerozhodujme si proboha o svých platech! Ten systém tady existuje. Ta očekávatelnost je zřejmá, je legitimní. A jakýkoli politický zásah do toho je opět zase jenom otevření Pandořiny skříňky. Vy si myslíte, že to skončí, ať už bude odhlasován vládní návrh, Okamurův návrh, nebo pirátský návrh? Ne. Za rok zase někdo přijde s nějakým chytrým nápadem a zase nás bude nutit do toho, abychom si zase rozhodovali o svých platech. To je nesmysl! My tady nejsme od toho, abychom si rozhodovali o svých platech! Ten systém je nastaven a nechme ho běžet. Nepřinese to nic dobrého.

Jediná efektivní věc, která z toho mohla vzejít, byla, že při diskusi o tomto zákonu pan kolega poslanec Ferjenčík evidentně inspiroval jazykové vyjadřování pana prezidenta. Ale to už proběhlo, to se stalo. A nic víc, nic víc, nic víc z toho nezískáme.

Rád bych tedy uzavřel tuhle diskusi tím, že poslanecký klub TOP 09 – a říkám to jako člověk, který kdysi zcela vědomě snížil platy ústavních činitelů o 20 %, a nedělalo mi to dobře. Ale byla výjimečná situace, krize a věřil jsem, že je to správné rozhodnutí. Ale dnes poslanecký klub TOP 09 nevidí jediný důvod, proč bychom si měli opět rozhodovat o svých platech na základě jakéhokoli návrhu. A už vůbec nevidím jediný důvod, proč bychom měli odmítnout onu argumentaci moci soudní, na kterou jsme tenkrát přistoupili, že ty platy se mají vyvíjet společně. To má hluboký smysl. Vládní návrh se týká pouze politiků – a ty dva tisíce soudců co? To je duch boží vznášející se nad vodami? Ne, to jsou stejní představitelé státní moci jako my. Těch se ten návrh netýká.

Já to chápu, je to prostě dáno z té zkušenosti, že oni si to vysoudili, a tak by si to nepochybně vysoudili znovu, protože nález Ústavního soudu o legitimním očekávání tady je. Ale to legitimní očekávání mají všichni, nejenom ti, kteří berou ty platy, ale celá ta veřejnost, která prostě tady ví, že existuje nějaké legitimní očekávání vývoje odměn představitelů státní moci. Akorát že se vždycky najde nějaký chytrák ať už na Ministerstvu práce a sociálních věcí, nebo v pirátském klubu, nebo v klubu SPD, který zase chce vznášet do toho automatu, který tady je a platí, který do toho automatu chce vnášet nějakou lidovou tvořivost. A přitom si ještě povídat, jestli chodí pěšky, nebo jezdí v superbu nebo v porsche.

My z tohohle systémového důvodu nemůžeme podpořit žádný z těch návrhů, který leží na stole. Chci deklarovat, že jsme připraveni diskutovat o možné změně celého systému. Dobře, jestli ten systém nevyhovuje, tak si o něm pojďme povídat, pojďme si o něm povídat i s těmi druhými představiteli státní moci. Pojďme skutečně diskutovat o tom, jestli platy soudců a platy senátorů a poslanců nemají být od sebe odděleny. Jestli tam nemají být jiná měřítka. Pojďme si klidně říct, na jakých parametrech má ten systém být postaven. Ale systém, prosím pěkně! Populisticky do stávajícího automatického systému vnášet parametrické změny je nesystémové, špatné, nic to nevyřeší a je to never ending story. Nedělejme to!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi, který vystoupil. Nyní dvě faktické poznámky. Nejdříve paní poslankyně Helena

Válková, poté pan poslanec Jakub Michálek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, pokud to nezvládnu v rámci dvou minut, tak se přihlásím ještě do diskuse.

Za prvé. Já jsem to jako ministryně spravedlnosti, toto oddělení platů soudců a státních zástupců, na ně bychom také neměli zapomenout, odnesla doslova a do písmene, protože jsem musela přesvědčit tehdejší vládu v roce 2014, 2015, začátkem, aby vyplatila soudcům určitou kompenzaci. Protože tady nebyl jenom nález Ústavního soudu, ale tady byly i hromadné žaloby soudců, kteří se domáhali... špatně, chtěla jsem teď říct údajně, doteď nevím, ale vycházím z toho konečného rozhodnutí, že to byl špatný výpočet, který statistický úřad částečně dal k dispozici pro výpočet jejich odměňování, a my jsme museli zaplatit, nemýlím-li, se asi čtyři miliardy místo těch žalovaných asi osmi miliard. Teď střílím trochu od boku, možná že tam nějaká miliarda byla navíc nebo míň. Čili jednoznačně je oddělování, zamražování, jakékoli zásahy živelné povahy, byť vedeny nejlepšími úmysly – byla třeba výjimečná situace, jak řekl můj předřečník pan předseda Kalousek vaším prostřednictvím, pane místopředsedo – cestou do pekla. Takže v tomto směru s ním souhlasím. Pojďme diskutovat tedy o oddělení odměňování představitelů, resp. zástupců justice, soudců a státních zástupců od politiků. Ale jsme v jednom systému s ústavními činiteli, s justicí a máme zvláštní režim. A ten důvod je skutečně populistický. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jakuba Michálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já oceňuji rétorické schopnosti pana poslance Kalouska, ale domnívám se, že mu uniká podstata té věci. My navrhujeme, aby se platy poslanců odvíjely od růstu ekonomiky. To není žádné politické rozhodnutí. Jestli vy máte někde v klubu TOP 09 se šesti poslanci tlačítko, kterým ovlivňujete růst ekonomiky, já vás velmi rád navštívím a podíváme se na to, jak to politicky můžeme naboostovat tak, aby česká ekonomika rostla 20 % a i naše platy se zvýšily o 20 %. Ale tak jak to navrhujeme my, to opravdu má být tak, že to nebude politické rozhodnutí, bude to podle růstu ekonomiky. Naopak dnes to je tak, že to je politické rozhodnutí. Protože když vláda se rozhodne a změní tabulky a zvýší platy učitelům, zvýší platy v různých sektorech, v sociálních službách, tak díky tomu vzrostou platy v nepodnikatelském sektoru a díky tomu rostou platy politiků. To je fakt.

A teď ještě jedna poznámka, a to k té moci soudní. Mezi soudní mocí a Parlamentem, poslanci a senátory, je jeden zásadní rozdíl. A to že soudci mají Ústavou garantovanou nezávislost. A je to tak v řadě ústav států na celé zeměkouli. Když se podíváte do americké ústavy, tak je tam explicitně garantováno, že soudcům nesmí klesat plat během jejich volebního období. Že zákonodárce nesmí tlačit na

soudní moc tím, že jí snižuje plat. A tahle zásada se tuším promítla i do rozhodování Ústavního soudu. Čili snížit jednorázově platy soudců bylo špatně. Ale pokud bychom se do budoucna rozhodli, že se jejich platy mají odvíjet od ekonomiky s tím, že nebudou klesat, pokud ekonomika bude klesat, tak to je věc, která by byla v naprostém souladu s rozhodnutím Ústavního soudu. V naprostém souladu s rozhodnutím Ústavního soudu, aby se respektovala pravidla, která vytyčil.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, prosím. Máte faktickou? Vy jste taky s faktickou, dobře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Návrh na to, aby se platy ústavních činitelů odvíjely od vývoje ekonomiky, je návrh KSČM z roku 1998. Přednášel ho tenkrát myslím Svatomír Recman. A já s tím absolutně souhlasím. Ale nesouhlasím s tím, abychom oddělili platy politiků a soudců, protože to není možné. Americký systém je jiný, tam nejsou soudci jmenováni na doživotí, a tím pádem to jedno volební období nelze slučovat s obdobím soudců, kteří jsou jmenováni na dobu neurčitou až do doby dožití věku 70 let. Každý politik má volební období čtyřleté, resp. šestileté v Senátu, kdežto soudci, když budou jmenováni ve svých 30 letech, protože pan prezident Klaus si to nepřál, aby to bylo dříve, a začalo se tím docela výrazně argumentovat, a ta tříletá lhůta u justičních čekatelů se většinou protáhne právě o to, než ministr spravedlnosti to učiní (nesrozumitelné), tak v podstatě na 40 let byste stanovovali neměnnost platů soudců. To je nesmysl! V tomto ohledu musím souhlasit s kolegou Kalouskem, že v našem systému parlamentní demokracie oddělit ty moci i tím, že je bude odlišně financovat, je nesmysl. Ale souhlasím s tím, protože to byl návrh KSČM z roku 1998, aby se to odvíjelo od průměrného platu v ekonomice, protože to je opravdový signál pro společnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo a jenom stručnou odpověď panu poslanci Michálkovi. Pochopil jsem podstatu toho návrhu, ale odmítám tomu říkat systémová změna. Hovořím o systému odměňování, platu představitelů státní moci, tzn. poslanců, senátorů, ministrů, soudců, a pojďme se tedy bavit o tom, zda ten systém takový má být, nebo ne. A podle jakého parametru – to není systémová změna, to je parametrická změna – podle jakého parametru se potom ten automat má odvíjet, to už je čistě technická věc, to je věcí dohody. A pojďme se o tom bavit, ale nesnažme se teď do stávajícího systému udělat zvláštní režim pro určitou část představitelů státní moc a pro tu druhou ne. To je absurdní.

Koneckonců já s vámi zcela souhlasím prostřednictvím pana předsedajícího, že soudci mají garantovanou z Ústavy nezávislost a patří mezi ty, kdo na tom trvá, ale nikde jsem si nepřečetl, že by tomu tak nebylo u poslanců a senátorů. Tedy nevím,

jestli to mají nějak vnitřní normou upraveno v pirátském klubu, ale jinak my všichni trváme na tom, že naše rozhodování je nezávislé podle našeho vědomí a svědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce panu kolegovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan Vlastimil Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Mnohokrát děkuji. Doufám, že jsem se strefil do toho, co je faktická poznámka. To znamená, jenom abych to pochopil správně, my v podstatě chceme oddělit způsob, jakým by se – pokud beru ten návrh kolegy Michálka, prostřednictvím pana předsedajícího, tak, jak já ho chápu – my chceme oddělit to, jakým způsobem se budou strukturovat a vypočítávat platy soudců a státních zástupců a jakým způsobem se budou vypočítávat platy poslanců a senátorů. Jedním způsobem, ten, který je teď, se budou vypočítávat platy soudců a státních zástupců a podle současné ekonomické situace nebo čehosi – teď to nesnižuji, jenom jsem to úplně nezachytil – se budou vypočítávat platy poslanců a senátorů. Jenom jsem se chtěl ujistit, že jsem to správně pochopil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi a pan kolega Michálek se také hlásí k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Budu reagovat tedy pouze fakticky na předřečníka. Jde o ustanovení § 3, kde v odstavci 3 se navrhuje upravit tu základnu, která je společná jak pro poslance, tak pro soudce. Nedochází tam k odlišení dvou různých režimů. Dochází tam k tomu, že tam bude znít věta: Platová základna činí od 1. ledna do 31. prosince kalendářního roku 2,54násobek a pro soudce 3,06násobek průměrné normální měsíční mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok.

Vyvíjí se to od základu, kterým je průměrná mzda v národním hospodářství, pak jsou tam koeficienty: jeden pro soudce, jeden jako základ pro politiky. A je potřeba přihlédnout k tomu, že ti politici mají potom ještě ty další koeficienty, kterými se to násobí, takže ve výsledku tato změna, kterou navrhujeme, vzhledem k úpravě těch koeficientů, zachovává absolutní výši. Ta změna je opravdu pouze ohledně výše základu, nikoliv ohledně absolutní výše platu, je to i potom v důvodové zprávě k tomu návrhu, sněmovní dokument 1523.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Válek také ještě jednu faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Prostřednictvím pana předsedajícího, děkuji za vysvětlení. Teď je mi to jasné. A jenom jestli mi něco neuniká, protože už jednou došlo k tomu snížení, jestli jsem to správně zachytil v té debatě, a soudci se odvolali. To znamená, nehrozí riziko, že se bude opakovat ta situace, která byla, že zase budou soudy řešit nějaké odvolání? Jenom to bych chtěl vědět, jestli to správně chápu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To nemůžeme asi vyloučit, protože každý má svobodnou vůli se obrátit na soudy v České republice včetně Ústavního soudu. Ale pan kolega Michálek se hlásí ještě k faktické poznámce, potom paní kolegyně Válková. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Rád to osvětlím, děkuji za tento prostor, ale dohodnuti jsme nebyli. Jde tam o to, že u těch soudců se zvyšuje koeficient na 3,06násobek, dneska je tam 3 a v dopadu na absolutní výši toho základu to vychází 84 225 a 84 958, ten základ, takže je to o pár stovek vyšší, ale je to nastaveno tak, aby v rámci zaokrouhlení ten plat u soudce zůstal v absolutní výši stejný. Jediná věc, která se mění, je, že do budoucna, až budou růst platy, tak se to bude určovat z celé ekonomiky, nikoliv pouze ze státního sektoru, z nepodnikatelského sektoru, jak říká zákon přímo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní kolegyně Válková s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Ono je to vždycky, milý pane kolego, vaším prostřednictvím, riziko v rámci dvou minut vysvětlit něco, co samozřejmě by vyžadovalo podrobnější výklad. Ale tady byly dva důvody, dvě příčiny, proč soudci žalovali. Ta, o které já jsem hovořila, byla trochu odlišná od té, o které hovořil pan poslanec Kalousek, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Já jsem hovořila o té, která byla generována údajně, nebo skutečně chybným výpočtem a postupně se kumulovala a žádný ministr spravedlnosti neměl odvahu vrátit ten rozdíl, který se mezitím dostal do těch velmi vysokých čísel, soudcům a státním zástupcům, protože by jinak za to politicky velmi zaplatil.

A pokud jde o tu druhou změnu, to byl nález Ústavního soudu, ten byl samozřejmě zaměřen na něco jiného a to by se opakovat nemělo, protože v současné době nejde o to, že by soudci byli v tom svém legitimním očekávání zkráceni. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Válkové za dodržení času k faktické poznámce. A nyní tedy přistoupíme k vystoupení pana poslance Petra Pávka. Pane poslanče, ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Pavel Bělobrádek od 18 hodin do konce jednacího dne našeho jednání. A nyní máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zdá se, že je výhodou být nahlášen jako jediný do obecné rozpravy, neboť množství předřečníků vyčerpalo většinu věcných argumentů, zejména tedy poukážu na vystoupen kolegy Kalouska, který provedl místo mne ten exkurz do minulosti a vysvětlil, že se jedná o automat, který měl skutečně zabránit politikům v tom, aby sami sobě rozhodovali o platech.

Potom bych poukázal tady prostřednictvím pana předsedajícího na vystoupení paní kolegyně Válkové, která vysvětlila velmi věcně a správně, k čemu došlo potom při těch žalobách ze strany justice nebo justičních orgánů, ať už soudců, nebo státních zástupců, a znovu došlo k tomu, že to zasahování ze strany nás politiků do platové oblasti je v podstatě nepřípustné.

Budu mluvit sám za sebe, nebudu mluvit za klub nebo za ostatní kolegy ze Starostů a nezávislých, ale chtěl bych tady vyjádřit své rozpoložení. Cítím se velmi trapně, musím přiznat, při těch debatách, které jsou zde vedeny, a nehodlám ani příliš reagovat na výrony populismu a pokrytectví, ke kterému dochází tady v sále, a nehodlám ani dál živit tu závist, kterou některé návrhy mají probudit v těch lidech, kteří jsou mimo tento sál.

V zásadě je to ale tak, že speciálně poslanci, nejenom politici obecně, ale speciálně poslanci trpí velkou nedůvěrou ze strany občanů v této zemi. Vy víte, že poslanec, potažmo vylepšený politik, je opravdu velmi nedůvěryhodný. Nedivím se. Musím říct, že při takovéto diskusi občana na ulici velmi dobře chápu, protože na ulici je deset milionů obyvatel, od nově narozených až po nejstarší, v různých sociálních situacích a ti všichni chtějí přidat. Ti všichni chtějí přidat. Naprosto přirozeně. Každý zaměstnanec oceňuje svoji práci, věří, že ji odvádí dobře, a chce od svého zaměstnavatele přidat. Každý podnikatel, kterému se daří, chce ve svém podnikání udržet větší zisk. Každé mimino chce víc mléka a každý důchodce chce vyšší penzi. To je naprosto přirozené. A debata o tom, že si za svou práci tady budeme snižovat náš plat, je natolik pokrytecká, že nemůže, nemůže působit důvěryhodně. A já vím, že tady ta debata v minulých obdobích byla několikrát zvednuta.

A směrem k těm, kteří si myslí, že jim to ještě nějakým způsobem pomůže u voličů. Mohu vás ujistit, že ani historicky snížení nebo zamražení platů politiků nikdy nevedlo k žádnému politickému zisku. Nikdy! A když budeme postupovat tímto způsobem, pro mě v podstatě prolhaným způsobem, jako až moc už, tak jsme v politice, ale až prolhaným způsobem, tak nám ti lidi neuvěří, ani kdybychom sem ty peníze nosili. I kdybychom si snížili plat na nulu a dohodli jsme se, že sem z jiných příjmů budeme donášet peníze, tak stejně nám neuvěří.

Takže vážené kolegyně a vážení kolegové, já tady stojím, možná jako jediný v tomto sále, a říkám – ano, já chci přidat. Já chci přidat, protože všude jinde, ve všech ostatních oblastech, jsme přidali a přidáváme dál a je to zasloužené, je to dobré. A tady už několik let jsou zmraženy růsty platů a mně to přijde nepřirozené, mně to přijde zvrácené. Takže přirozené automaticky navyšované příjmy si zaslouží určitě i politici, a dokonce i my, poslanci.

Já vám děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Pávkovi za jeho vystoupení v rozpravě a mám další faktické poznámky, a to pana kolegy Benešíka, Richterové, Ferjenčíka a Bláhy. (Velký rozruch v sále.) První tedy pan kolega Ondřej Benešík.

Prosím o klid! Pane poslanče, ještě chviličku posečkejte. Já počkám, až se situace ve sněmovně uklidní a budete mít dostatečný klid na vaše vystoupení... Máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, vážená vládo, já jsem vůbec nechtěl do této diskuse zasahovat, ale přece jenom si myslím, že je tady jeden fenomén, který má souvislost s tím, co probíráme, a sice kumulace funkcí. My tady máme určitě několik kolegů a kolegyň, kteří takzvaně na plný úvazek pracují ve dvou, někdy i ve třech funkcích. Jinými slovy pobírají plnou odměnu, laicky řečeno plat, za výkon dvou tří funkcí, které mají být na 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu. Rozhodl tak volič. Velmi často tak rozhodl volič, oni to zvládají, tvrdí o sobě, že to zvládají, je to v pořádku, je to jejich věc.

Ale já bych chtěl vyzvat ty kolegy, kteří podpoří toto snížení poslaneckých platů a mají dva nebo tři platy z veřejných peněz, aby udělali to, co jsem udělal já, když jsem byl poslancem a jeden rok ještě starostou. Já jsem sám navrhl, abych byl neuvolněný, abych tu funkci mohl vykonávat, ale za tu funkci starosty jsem si navrhl odměnu nula. Udělejte to a bude všechno v pořádku. Já si myslím, že ti z vás, kteří budou podporovat tento návrh, ale mají ze státního rozpočtu další dva platy nebo jeden plat, by toto měli udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Richterová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Richterová: Jenom velice rychle. Je naprosto normální, že tady tuhle věc diskutujeme. Platy politiků jsou normální politikum. Je to hledání rovnováhy mezi tím, co je náležité za tuhle práci, kterou děláme, co je přijatelné, abychom se neodtrhli a zároveň aby se kompenzovalo třeba to, že přerušíme nějaké své kariéry, nějaké odborné působení, že vlastně může být v některých profesích i velice obtížné se vrátit. Tohle jsou všechno věci na miskách vah.

Já bych jenom ráda zdůraznila, že je naprosto v pořádku, že se o tom tady otevřeně bavíme, že to není žádné sebemrskačství, ale normální diskuse, a že jsme právě proto zdůrazňovali v Pirátech, že je dobré navázat naše platy, nějaké ty koeficienty na to, jak se celkově daří ekonomice, aby skutečně, jak tady říkal pan kolega Pávek, že chce přidat, tak v okamžiku, kdy třeba i díky kvalitě veřejné správy, když poroste výkonnost ekonomiky, tak porostou i odměny politiků, a naopak, když se dařit nebude, třeba proto, že naše státní správa skutečně nevzkvétá, tak to pocítíme

velmi osobně. Ještě jednou, je to normální politická záležitost, je to hledání rovnováhy. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha, připraví se kolega Ferjenčík, také s faktickou poznámkou. A opět, než dám kolegu Bláhovi slovo, požádám Sněmovnu o klid! Prosím tedy tentokrát opravdu pravý roh, aby se zklidnil. Každý poslanec má své místo, takže se prosím usaďte na svá místa a nechte jednotlivé kolegy slušně vystupovat. Nemyslím si, že na to musím upozorňovat po každém vystoupení. Jestli chcete někdo přestávku, tak prosím, předsedové klubů o ni mohou požádat. Děkuji.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu opravdu krátký. Já bych navrhoval v rámci toho, aby tady nezaznívaly různé populistické návrhy a předešli jsme téhle debatě, která, nevím, jestli trvá hodinu, možná že i déle, a vlastně nikdo nechtěl ani vystupovat, a pořád všichni vystupujeme, tak že bychom mohli třeba udělat to, že na začátku volebního období řekneme, že po celé volební období ten plat bude stále stejný. To znamená, že po celé volební období, ty čtyři roky, bude 100 tis., 200, 300. (Úsměv v sále.) Není důležitá částka, ale my se pak nebudeme dohadovat o tom, jestli to máme navázat napravo, nebo nalevo, jestli tenhle návrh je ještě takhle populistický, nebo takhle populistický, kdo má jaký auto nebo jakou kravatu nebo peněženku. Takže za mě, možná že bychom to mohli zjednodušit a říct ano, po celé volební období je plat poslance takovýto. A víc se o tom nebudeme bavit. Budeme vědět, že jdeme za těchto podmínek do práce jako ten normální dělník, který jde taky za nějakých podmínek do práce. A bude vyřízeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan kolega Benešík také s faktickou poznámkou. A opět žádám o klid, kolegové a kolegyně. Pane poslanče, ještě posečkejte. Tentokrát levá část sněmovny... Tak. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom velmi stručně reagovat na kolegu Pávka. Chtěl jsem říct, že v celé té státní správě a naštěstí i soukromé sféře se přidává, ale nikde se nepřidává 20 %. A některým z nás přišlo, že není adekvátní, abychom přidávali učitelům 15 a jiným profesím ve státě méně, a sami si zvedli platy o 20 %. A proto vláda předložila ten návrh a proto my jsme ho pomohli dostat na pořad schůze a proto se tady o něm, doufám, bude hlasovat.

Jinak ten automat tam samozřejmě zůstává, takže pokud nám to všem v budoucnu přijde adekvátní, tak není potřeba v tom dělat žádné změny, na rozdíl třeba od návrhu kolegy Okamury, který by po třech letech tu debatu vyvolal znovu. Ten automat tam je. Ale každopádně nám vadilo to skokové navýšení platů politiků o 20 %. To je důvod, proč máme tenhle zákon na stole.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní pan kolega Benešík, potom pan poslanec Jelínek, poté pan poslanec Kalousek, poté pan poslanec Sklenák. Všichni s faktickými poznámkami. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Ale právě my ten automat máme, my se o těch svých platech vůbec nemusíme dohadovat, kdybychom nechali ten automat běžet. A ten automat prostě funguje na základě průměrné mzdy v České republice. Můžeme se bavit o tom, jestli je to špatně, nebo je to dobře, ale tato diskuze byla vyvolána uměle. Prostě ty platy rostly o tolik, že to způsobuje těch 20 %. Někomu se to zdá moc, někomu málo. Ale právě na pana poslance Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího, o tom to je, že my jsme si tu diskuzi sami uměle vyvolali, a teď jsme do ní zabředli. Je to tak.

Ale já znovu vyzývám ty z vás, kteří to podpoří a berou ze státních nebo z veřejných prostředků dva nebo tři platy, nemusíte znovu čekat na žádný zákon, nechejte se zneuvolnit, pobírejte jenom jeden, zůstanou vám kompetence, zůstanou vám pravomoci, zůstane vám vliv, nezklamete své voliče, jenom prostě budete odměněni z veřejných peněz jenom jednou! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Jelínka, připraví se pan předseda Kalousek.

Poslanec Pavel Jelínek: Dobrý večer, vážený pane předsedající, kolegové –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím, máte slovo. Počkejte malý okamžik, než se podaří zprovoznit stopky. Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, členové vlády, já bych chtěl reagovat na poznámku kolegy Bláhy a velice mu poděkovat, protože on v podstatě jinými slovy přetlumočil náš návrh na zmražení platů ústavních činitelů na toto období, a já jenom doufám, že potom bude pro náš pozměňovací návrh hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom zdvořilou odpověď vaším prostřednictvím panu poslanci Ferjenčíkovi. Toto je přesně ten systémový pohled na tu věc, který jste, pane kolego, tlumočil: nám to přišlo moc, protože nikde jindy ty platy tolik nerostou. Ono nikde jinde tolik nerostou, protože také nikde jinde nikdo nesebral 20 %! Tady byl nastaven nějaký automat, teď do toho vývoje přišla ta distorze v době krize, kdy to o těch 20 % sletělo, a po uvolnění to postupně dorůstá. A vám to přišlo moc. No, mým kolegům, když jsem jim tenkrát sebral těch 20 %, tak

jim to také přišlo moc. (Pobavení.) A já si myslím, že do toho prostě už zasahovat nemáme a máme to nechat běžet tím automatem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Sklenák, po něm pan poslanec Ferjenčík, také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Dámy a pánové, já jsem v Poslanecké sněmovně už osmým rokem a debatu o platech ústavních činitelů a představitelů státní moci jsem zažil několikrát. Řekl bych, že úroveň té debaty je rok od roku horší. Vždycky si říkáme, že musíme nastavit nějaký automat, abychom se k tomu už nikdy nemuseli vracet, pak se nám, máme ten pocit, podaří takový automat nalézt, ale další rok opět někdo přijde s tím, že je potřeba udělat novou úpravu. A v podstatě je to skutečně způsobeno tím, že kdysi došlo k zamražení platů, a vždycky když má nastat ten okamžik, že se ty platy rozmrazí, tak mně to přijde, že ještě, ještě ne, ještě to musíme posunout. A my jsme ostatně tohle udělali i to minulé volební období, a ještě právě abychom nebyli osočeni z toho, že si to rozmražujeme pro sebe, tak jsme řekli, to velké rozmražení, ať přijde až pro naše nástupce, až v příštím volebním období. A z té minulé Sněmovny nás tady přece není většina. Takže teď přišli naši nástupci, ano někteří jsme tady i z toho minulého volebního období, a přichází jak vláda, tak poslanci s tím, že je potřeba nepřipustit toto rozmražení.

Ale víte, co mně nejvíc vadí? Ta argumentace! Skutečně v důvodové zprávě vlády i v tom, co zaznívá, poslouchám tu debatu poctivě, tak je to spíš o dojmech, že to je moc. Jak říkal kolega Ferjenčík minule – jak já se budu cítit v té hospodě, když tam přijdu s tímto platem? Přece takhle nemůžeme tyto věci posuzovat. My jsme se v minulém období alespoň snažili k tomu přistoupit poměrně zodpovědně, my jsme požádali i Parlamentní institut, aby nám udělal nějaké srovnání s platy v dalších evropských státech, posuzovali jsme věcně, jestli třeba je správně, že náměstek má víc než ministr, že premiér, když jedná s představiteli státních podniků – (Místopředseda Fiala: Pane poslanče, váš čas vypršel!) – a tak dále. Takže prosím, pokud se o tom bavíme, zkusme alespoň věcně. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Ferjenčík, kterého jsem ohlásil, se mezitím odhlásil s faktickou poznámkou, takže nyní je na řadě pan předseda Stanjura přihlášený do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já zkusím věcně komentovat jak samotný návrh zákona, tak některá vystoupení předřečníků a budu také něco připomínat. Kolegům, kteří si to budou pamatovat a nebude se to líbit, tak se omlouvám, ale fakta si připomínat snad můžeme.

Za prvé chci říci, že to je vládní návrh, ale vládní návrh vlády, která nikdy nezískala důvěru Poslanecké sněmovny. To za prvé.

Za druhé. Sedí tady ministryně z České strany sociálně demokratické, která to tady obhajuje, i když vím, že nebyla... Tak připomeňme si roli této politické strany v této otázce. V minulém volebním období došlo k politické dohodě všech politických klubů, jak tuto otázku řešit. Nebylo to jednoduché, dohoda byla uzavřena. Potom tehdejší pan premiér z Ameriky pod dojmem svých poradců, proslulý svou politickou odvahou, která ho provázela celou politickou kariéru, tuto dohodu rozbil. Rozbil! Jinak to bylo vyřešeno v minulém volebním období a dneska bychom se k tomu nevraceli. Pro ty, kteří si myslí, jak na tom návrhu zákona vydělají politicky, připomeňte si jak politický osud Bohuslava Sobotky, tak výsledek České strany sociálně demokratické v minulých volbách. Neříkám, že to byl důvod, ale bezesporu jim to nepomohlo.

Načež poté, co to Bohuslav Sobotka zbořil, vznikla většina, my jsme nebyli součástí té většiny, která prosadila automat, a já se nebojím říct Hamáčkův automat, nový předseda České strany sociálně demokratické, aby dneska ministryně za tuto stranu řekla, že je to nepřijatelně vysoko. Neslyšel jsem paní ministryni, že by kritizovala svého předsedu Jana Hamáčka za tento návrh, který on přednesl a získal pro něj většinovou podporu. To je třeba říct. Takže je to buď sociálně demokratický automat, nebo Hamáčkův automat. Vyberte si!

A nebylo to, a v tom se liším se svým předřečníkem, ctěným kolegou Romanem Sklenákem, prostřednictvím pana předsedy Fialy, to nebylo tak, že ti, kteří to prosadili, to dělali pro ty příští. To opět byl nedostatek politické odvahy, proto se to v minulém volebním období zvedalo o pět setin a v prvním povolebním roce o dvacet pět setin nebo o čtvrt procentního bodu, jak chcete. Já jsem to hodnotil jako nedostatek politické odvahy, někdo to hodnotí, že to nebylo pro stávající poslance, ale pro příští. To už je ale interpretace.

Pak přijde menšinová vláda bez důvěry, která sáhne do toho zákona a říká: to jsme překvapeni. Jak si myslíte, že hlasovalo hnutí ANO u návrhu Hamáčkova automatu? Z hlavy to nevím, nedíval jsem se, ale aby to prošlo, tak museli být pro. Neříkám, že všichni, ale bezesporu výraznou většinou museli být pro. I oni jsou překvapeni, co vlastně schválili, tak hodně. Sociální demokraté to vymysleli, s hnutím ANO to prosadili a teď jsou překvapeni a budou nám tady vykládat o tom, jak je to moc. To jste nevěděli, že dvacet pět setin je pět krát víc než pět setin? To je matematika základní školy! Proto souhlasím s jedním z předřečníků, že to je pokrytectví těch, kteří to prosadili a dneska jsou překvapeni, jak je to hodně.

A teď v té debatě směšujeme několik věcí dohromady. Já osobně podporuji návrh, aby se ta základna počítala z platů v celé české ekonomice. Je to rozumné, je to systémové, a kdyby ten návrh šel k tomu, že se změní výpočet, že to nebude jenom z platů, když to řeknu zjednodušeně, v nepodnikatelské sféře, ale v celé ekonomice, tak jsem si jist, že ten návrh prošel velmi hladce, přestože by to mohlo znamenat nějaké jisté snížení.

Já dlouhodobě považuji za nezdravý jev české ekonomiky, že v nepodnikatelské sféře jsou platy vyšší než v podnikatelské. No ale to nesmíme mít levicovou vládu. Dokud tady bude levicová vláda, tak to tak prostě bude. Beru to jako fakt, beru to jako politický program. Ale je logické, aby plat představitelů státní moci se

vypočítával – a teď se můžeme bavit, jaký ten vzoreček bude – ze všech platů v celé ekonomice. Takže to je správný argument. A nemění to ten automat, jenom ho dělá spravedlivější.

Debata o oddělení soudců a ostatních je možná. Ale máme tři moci podle Ústavy. Zákonodárnou, jejímiž představiteli jsme mimo jiné i my, výkonnou a soudní. Dobře, soudní moc. Máme tady rozhodnutí Ústavního soudu, může s tím někdo nesouhlasit a to je tak všechno, co s tím můžeme dělat. Je to fakt a s tím faktem je třeba takhle pracovat a takhle k tomu přistupovat.

Ale návrhy, které například přinesla paní poslankyně Válková... Státní zástupci jsou součástí výkonné moci. Takže my nejenom že máme nerovnost mezi mocí výkonnou, zákonodárnou a soudní. My máme nerovnost i uvnitř moci výkonné. Může mi někdo říct, proč má ministerský předseda koeficient 2,5 a okresní státní zástupce 2,75? Když oba patří do moci výkonné? Respektive proč má ministr spravedlnosti 2,5 a všichni, kteří jsou v té soustavě státního zastupitelství, mají koeficient 2,75? Jakou to má logiku? Žádnou logiku to nemá. Jenom nedostatek politické odvahy. Má to být stejně. Nám je jedno, jestli 2,5, nebo 2,75. Ale má to být stejně. A ne že část výkonné moci...

Já mám pro paní ministryni otázky, které se týkají rozpočtu. Podle mě se pan předseda Kalousek spletl. Soudců jsou zhruba 3 000, státních zástupců zhruba 1 500 a ostatních představitelů státní moci zhruba 300. Já bych chtěl vědět, kolik jsou náklady státu při odměnách představitelů státní moci v moci soudní celkově a na jednoho, kolik jsou v moci výkonné celkově a na jednoho a kolik jsou celkově pro moc zákonodárnou a kolik na jednoho. To pak může být racionální debata o rozpočtových dopadech. Všimněme si, že ti, kteří propagují zmražení, zamražení, snížení, nepatrné zvýšení, výhradně mluví jenom o těch třech stovkách. Z logiky věci největší skupina má největší koeficient. Tam je největší rozpočtový dopad. Ale to je vlastně mimo naše rozhodování, tomu já rozumím.

Takže argumenty o rozpočtu nejsou relevantní. A pokud ano, ať nám je tady paní ministryně řekne. Ať nám řekne, jaké jsou dopady. Ať mi vysvětlí rozdíl koeficientu ministra spravedlnosti a státního zástupce. Z toho, jak jsme to ohodnotili, tak každý státní zástupce je pro stát užitečnější než ministr spravedlnosti. Nechci to úplně hodnotit, ale já s tím prostě nesouhlasím. A je jedno, kdo sedí v tom křesle ministra spravedlnosti. A takhle to máme.

Takže když to shrnu. Debata o změně, že se to bude počítat ze všech platů v ekonomice, je podle mě správná, ten názor je správný a má minimálně moji osobní podporu. Debata o oddělení soudců může probíhat, to nevyřešíme v tomto návrhu zákona. Debata o vyjmutí státních zástupců je úplně mimo. To je úplně mimo. To bychom příště mohli taky dát zvlášť prezidenta, ne? A premiéra zvlášť, ministry zvlášť a poslance a senátory zvlášť. Mně by vůbec nevadilo, kdyby o platech rozhodovali jenom senátoři.

Já jsem tady stejně dlouho jako Roman Sklenák a absolvoval jsem ty debaty ve všech třech volebních obdobích. Ale nebýt zásahu Bohuslava Sobotky z letadla, z Ameriky, tak jsme to měli vyřešené. Nebýt toho, že i ti sociální demokraté, kteří prosadili Hamáčkův automat, to tak dneska nevidí, aniž by kritizovali toho, kdo to

prosadil. Tomu bych rozuměl. Předsedo Hamáčku, musíš odejít. Jak jsi mohl mít takový antisociální návrh, takhle zvýhodnit jednu skupinu politiků? A ne, dostal důvěru po volbách. Tak je to pokrytecké. Nebo není? Je.

A nikdy to nedělám a neudělám to ani dneska, ale když srovnám debaty za zavřenými dveřmi s představiteli ostatních politických klubů s tím, co říkají dneska, tak s výjimkou strany pirátské, s výjimkou TOP 09 a ODS, kteří říkáme vlastně totéž za zavřenými dveřmi jako před mikrofonem, tak mnozí ostatní říkají tady něco jiného, než nám říkají za zavřenými dveřmi, a co si skutečně myslí. Dokonce se nás ptají: a připravili jste nějakej ten pozměňovák, abychom s tím ještě něco udělali? Ti sami, kteří pak poslechnou příkaz šéfa. Tak můžete mi říct, nemusíte, tato debata nebude mít vítěze. Bude mít jenom poražené. Poraženými jsou všichni poslanci a všichni senátoři. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásila se paní ministryně Maláčová. Já se vás jenom, paní ministryně, ptám – hlásíte se do rozpravy, nebo s faktickou poznámkou? S faktickou. Tak prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tak. Byl tady dotaz na ty rozpočtové náklady. Souhlasím s tím, že ty rozpočtové náklady jsou zanedbatelné. Jenom některé částky, které by vás mohly zajímat. Rozdíl v těch návrzích u poslance, senátora bez funkce, je měsíčně 8 200 korun. U předsedy výboru nebo předsedy poslaneckého klubu je to 11 600 korun měsíčně, u místopředsedy komory 15 700 měsíčně a předsedy komory 22 100 korun měsíčně. Celkově je to 65 milionů ročně. To znamená, že se pravděpodobně asi shodneme, že ty rozpočtové náklady jsou zanedbatelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následovat budou faktické poznámky pánů předsedů Kalouska a Stanjury, v tomto pořadí. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že jenom z té odpovědi je znát, že tady nejde o žádnou úsporu. Že jde o nějaký pocit a o nějaký populistický výkřik.

A možná že k tomu historickému výkladu, který teď tady dal naprosto přesně pan předseda Stanjura, chci ještě dodat, že je tady přece jen jistá historická konzistence. Že když měl být rozmražen onen automat po tom zamražení a byl tady všeobecný konsenzus, že zajisté, že skončila krize a může být rozmraženo, zavelel tehdejší premiér Sobotka z letadla, a byť s tím nesouhlasil celý sociálně demokratický klub, tak toho svého premiéra poslechl a byl dohodnut onen Hamáčkům kompromis, který už se zase ale dneska některých sociálním demokratům zjevně nelíbí.

No a dneska je to to samé. Jsem si naprosto jist, že celý poslanecký klub ANO si myslí, že je to naprostá pitomost, úplně stejně, jako si to tenkrát myslel poslanecký klub ČSSD, ale zavelel premiér. Tak uvidíme, jak se bude hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu parafrázovat české přísloví, že – je tam tykání, použiji vykání. Já o koze, paní ministryně, vy o voze prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem se ptal, kolik jsou náklady na celé jednotlivé soudní moci. Já jsem se neptal, o kolik se týká zvýšení předsedy okresního soudu, krajského soudu, předsedy výboru, předsedy podvýboru, předsedy Sněmovny, a tak dále. To je opět zavádějící. Já jsem chtěl slyšet, kolik z nákladů, které stát dává na platy představitelů státní moci, se platí soudní moci jako celek, kolik se platí výkonné moci jako celek, z toho kolik z té výkonné moci se platí státním zástupcům, kolik se platí ostatním – jsou to i právníci Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, členové kolegia NKÚ a tak dále, takže to nejsou pouze poslanci a senátoři. Abychom si udělali představu o celkovém objemu. A co se dozvíme. Předseda výboru, nebo podvýboru, já se omlouvám, si polepší o 6 100. Na to jsem se ale neptal, paní ministryně.

Tak buď se posloucháme – nebo může to být vaše vystoupení, ale to bezesporu nebyly odpovědi na mé otázky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Hájek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, pan Stanjura tady – já jsem chtěl taky trošičku tady pro dvě třetiny nových popsat tu situaci, která tady byla v tom minulém volebním období. 5. prosince 2014 se právě tenkrát hlasoval ten Hamáčkův kompromis. Mně v té souvislosti s těmi různými nápady nebo návrhy – i tady pan kolega Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího, zmiňoval, že bychom o tom tématu měli diskutovat – tak mě v této věci napadá určitá souvislost, nebo možnost využít zkušenosti, které mám já nebo řada z vás, kteří pracovali v nějakých zaměstnáních, s tím, že i v hornictví jsme měli odborové funkcionáře, kteří byli uvolněni pro svoji práci na čtyřleté období, což koresponduje tady s Poslaneckou sněmovnou. A byli odměňováni svým průměrným výdělkem, kterého dosahovali na předcházejícím pracovišti nebo před tím nástupem.

To znamená, mě z toho evokuje to, že jestli chceme do té Sněmovny získat úspěšné lidi, kteří na předcházejících pracovištích třeba vydělávali více jak v té Sněmovně, tak umožněme nebo diskutujme nad tím, abychom plat toho poslance udělali obdobně, jak je v tom zákoníku práce ošetřena mzda těch odborových funkcionářů. Jestli bude někdo studovat jedenáct let a dostane se přímo ze školy tady do Poslanecké sněmovny, tak dostane minimální mzdu. Jestli do té Poslanecké sněmovny přišel z úřadu práce, dostane jeho mzdu z úřadu práce. Jestli někdo byl úspěšný manažer, ano, vydělával-li podstatně více, než je tato částka, tak dejme strop tři, nebo strop, jak mají soudci. A umožníme, docílíme to, že si tady nebudeme závidět, jestli vydělává ten nebo onen, ale bude opravdu odměňován za to, co měl předtím. Už se dotyčnému nesníží životní úroveň. Nebo se mu razantně nezvýší

životní úroveň, protože máme tady případy, že se mu razantně zvýší životní úroveň, ale nemůže chodit do hospody! Nemůže chodit do hospody, protože řekne, že je z těch Brd. Brd. Brd.

Takže prosím vás, zkusme o tom diskutovat. Já tady nebudu dneska, tady, jestli 2,5, 2,75. Pojďme diskutovat nad tímto tématem, kde by skutečně plat toho politika byl odvíjen z jeho předcházejícího platu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, mě tedy vyprovokoval ctěný kolega Hájek, k němuž bych nejprve zareagoval vaším prostřednictvím.

Patřím k těm lidem, kteří už hodně pamatují. Takhle to bylo do roku 1989, resp. do začátku roku 1990. A pak se najednou vidělo, že ti komunističtí funkcionáři, kteří zůstali sedět ve svých lavicích po kooptacích, berou náhrady za ředitele národních podniků. A ti, co přišli z kotelen a z podobných zaměstnání, berou náhrady za kotelny a podobná zaměstnání. Proto se řeklo – a je to tak všude na světě. Nevím o zemi, kde by se plat vysokých ústavních činitelů odvíjel od toho, jakým způsobem se tam ten člověk dostal. Možná že by to vyhovovalo některým magnátům, kteří tady dneska jsou, že by měli ty refundace v plné výši, ale pokládám to za velmi, velmi nešťastný nápad. Tak to první poznámka. Nevymýšlejme novinky. Občas můžou vést k velmi smutným koncům.

Druhá poznámka, kterou pokládám vlastně za mnohem smutnější. Tento návrh přece není ani návrhem vlády. Tento návrh je rozhodnutím předsedy vlády, jednoho jediného předsedy vlády, kterého jsme tady od voleb měli. Který má pocit, že politika jemu osobně nemá přinášet peníze z jeho platu. Já mu rozumím. Já být tak bohatý jako on, tak to také tak cítím. Ale nám sděluje, nesmí vám růst platy příliš rychle, protože se tady najednou sešel nárůst daný koeficientem a najednou sešel nárůst daný výrazným růstem platu ve veřejné sféře před dvěma lety, protože je to vždycky zpětně dva roky. A k tomuto předsedovi vlády se připojí nadšenci od Pirátů, kteří nám sem chodí s tezemi, jako že se bojí jít doma do hospody. A my všichni ostatní tady na to koukáme.

Pevně věřím, že budeme mít dostatek odvahy na to, abychom pro to ruce nezvedli. Pevně věřím. Uvidíme. Ujišťovali vás tady už mnozí moji kolegové, každý, kdo to udělal, jenom splakal nad výdělkem. Nic mu to nepřineslo a byl za to bit.

Přesto bych si ještě dovolil několik otázek na ministryni práce a sociálních věcí, která je předkladatelkou v tuto chvíli formálně toho návrhu. Když jsme projednávali návrh na ústavněprávním výboru a ptáme se – paní ministryně byla omluvena – ptáme se nižších úředníků, jak došli k částce 2,5. Pokládají ji za nějakým způsobem zdůvodněnou? Má to nějaký vztah k platu soudců? Má to nějaká vztah k platu náměstků? Má to nějaký vztah k jiným platům? Tak oni tak říkali no, to je politické rozhodnutí.

O tom dneska rozhodujeme. O politickém rozhodnutí, že se bojíme nárůstu platů. To je přece dnešní jediné rozhodnutí, do kterého nás natlačil premiér této země spolu s Piráty. Je to hezké, ale nevím, proč na to přistupujeme my jako zbytek.

Mě by zajímalo, jaké jsou vztahy. Má nejvyšší státní zástupce více než ministr spravedlnosti? Má většina náměstků více než jejich ministr? A to nepočítám odměny a další věci. Mají předsedové – Nejvyššího soudu, předseda Ústavního soudu více než premiér? Více než prezident republiky? Umí někdo tato čísla mi sdělit? A umí mi říct, jaká je v nich logika? Neumí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, panu poslanci Bendovi. Žádnou další přihlášku do obecné rozpravy nemám. Nikoho nevidím, že by se hlásil, tak obecnou rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova? Paní ministryně, pan zpravodaj? Ne, není. Takže můžeme přikročit k podrobné rozpravě, kterou zahajuji.

Do podrobné rozpravy se s přednostním právem hlásí pan místopředseda Okamura. A pan předseda Michálek má také přednostní právo. (Posl. Michálek se dohodl s posl. Okamurou, že mu dá přednost.) Dává přednost. Takže prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já se jenom přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 1417 a již jsem ho dostatečně zdůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Michálek přihlášený do podrobné rozpravy.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu – sněmovní dokument 1523. Je to ta změna, pouze změna základu pro výpočet tak, aby se do budoucna ten růst odvíjel od růstu ekonomiky, nikoliv od růstu státního sektoru. Jak už jsem uvedl, ten dopad u poslanců a soudců by byl minimální. To je ošetřeno těmi koeficienty.

Dále se hlásím ke sněmovnímu dokumentu, kterým je návrh doprovodného usnesení, sněmovní dokument 1527, který se týká určení orgánu, který je příslušný k projednání záležitosti podle § 38 odst. 1 zákona 236/1995. Já jsem si vyžádal informaci. To jsou případy těch opakovaných absencí a snižování platů od Kanceláře Poslanecké sněmovny. Podle vedoucího Kanceláře Poslanecké sněmovny se podle uvedeného ustanovení poslanci snižuje plat a paušální náhrady o polovinu, nebo v plné výši tehdy, jestliže se bez řádné omluvy nezúčastnil dvou, resp. čtyř jednacích dnů Poslanecké sněmovny nebo jejích orgánů. O důvodech ztráty nároku má rozhodovat orgán Poslanecké sněmovny pověřený Sněmovnou.

Podle informací z legislativního odboru KPS byl ve Sněmovně v minulosti učiněn dvakrát pokus tento orgán určit. A teď mě pozorně poslouchejte. Poprvé předsedou

Poslanecké sněmovny Milošem Zemanem v roce 1998 – to je pro kolegy z ČSSD. A podruhé předsedkyní Poslanecké sněmovny Miroslavou Němcovou, cca v roce 2012. To je pro kolegy z ODS. Ani v jednom případě však Sněmovna příslušný návrh nepřijala. V současné době tedy není určen orgán Poslanecké sněmovny, který by rozhodoval o důvodech ztráty nároku poslance na plat a paušální náhrady v případech, které jsou uvedeny v § 38 odst. 1 zákona o platu.

Takže navrhuji v doprovodném usnesení bod I: Poslanecká sněmovna určuje mandátový a imunitní výbor jako orgán rozhodujících o důvodech ztráty nároku podle § 38 odst. 1 zákona atd.

Nyní římská dvě, ta se týká uplatnění toho režimu nemocenské. Opět jsem si vyžádal stanovisko Kanceláře Poslanecké sněmovny. Podle Kanceláře Poslanecké sněmovny poslanec není v pracovněprávním poměru k žádnému subjektu, nevztahuje se na něj proto zákoník práce ani jiné příslušné zákony v otázkách vystavování a předkládání neschopenky. Nicméně § 34 odst. 4 zákona číslo 236/1995 Sb. stanoví několikrát, že – cituji: Představitelům přísluší v době dočasné pracovní neschopnosti náhrada právě v té snížené výši a z uvedeného vyplývá, že by nemocní poslanci měli žádat o vystavení neschopenky a měli by ji Kanceláři Poslanecké sněmovny předložit. Stále cituji Kancelář Poslanecké sněmovny. V praxi se to však ve většině případů neděje. Pokud poslanec v době nemoci nepředloží neschopenku, není stanovena pro tento případ žádná sankce s tím, že poslanci se běžně omlouvají z jednání Poslanecké sněmovny z důvodu nemoci, aniž by kdokoliv zkoumal, zda předložili neschopenku.

Pro tyto účely tedy navrhuji v doprovodném usnesení bod II, který stanoví, že Poslanecká sněmovna vyzývá poslance, aby řádně postupovali podle § 34 odst. 4 věty druhé a třetí zákona číslo 236/1995 Sb., o platu a tak dále, a oznamovali svoji nepřítomnost z důvodu dočasné pracovní neschopnosti /karantény/ příslušnému orgánu Sněmovny, kterým je ekonomické oddělení hospodářské správy Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Takže tento pozměňovací návrh a návrh doprovodného usnesení, které jsem načetl, ještě jednou opakuji, že to je sněmovní dokument číslo 1527 a 1523, předám zpravodaji a předsedovi Poslanecké sněmovny a žádám vás o jejich podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do podrobné rozpravy se dále hlásí pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já navrhuji zkrácení lhůty na projednání zákona na sedm dní. (Nesouhlasné poznámky a smích v plénu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zaznamenal jsem ten návrh. Je to návrh, se kterým se vyrovnáme po skončení podrobné rozpravy hlasováním. Ještě je nějaké přihláška do podrobné rozpravy? Není. Podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zda paní ministryně nebo pan zpravodaj mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Takže jak jsem již oznámil, budeme nyní hlasovat o jednom návrhu, který zazněl v podrobné rozpravě, už teď po druhém čtení a je to návrh na zkrácení lhůty pro třetí

čtení na sedm dní, tak jak ho přednesl pan poslanec Ferjenčík. Je zde žádost o odhlášení, takže jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Tak, nyní můžeme přistoupit k hlasování. Hlasujeme o návrhu... (Hlas z pléna: Ne.) Nemůžeme přistoupit k hlasování – pan poslanec Nacher už se přihlásil, tak teď můžeme.

Budeme hlasovat o zkrácení na sedm dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 147: přihlášeno 157 poslanců, pro 44, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Končím druhé čtení tohoto návrhu, ale s přednostním právem dávám slovo panu předsedovi Michálkovi.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl uvést, že pan předseda Faltýnek na jednání na grémiu uvedl, že podpoří to zkrácení doby, takže mě mrzí, že nedodržel ten svůj slib a že hlasy ANO tudíž to omezení růstu platů politiků nebude projednáno. Mrzí mě to, bylo by dobré, abychom dodržovali sliby, které učiníme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chápu, že některým se to musí opakovat dvakrát. Ale já si již podruhé dovoluji sdělit panu poslanci Michálkovi, že nikde v Ústavě není závislost poslance a senátora a že každý poslanec a senátor hlasuje podle svého vědomí a svědomí. Takže že to nedodržel pan poslanec Faltýnek, který tady není, to si s ním vyřiďte, ale nikomu jinému to vyčítat nemůžete. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Sdělil jste to, pane předsedo, prostřednictvím pana předsedajícího, abychom byli v souladu s jednacím řádem. Tak. Ukončil jsem projednávání druhého čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodajovi a paní ministryni.

Zahajuji projednávání bodu

8.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

Pan ministr kultury Antonín Staněk je omluven a z pověření vlády za něj předložený návrh odůvodní paní ministryně Maláčová, která už je, stejně jako

zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Gazdík, přítomna u stolku zpravodajů.

Dámy a pánové, prosím, abychom vytvořili podmínky pro projednávání tohoto vládního návrhu zákona. Abych mohl dát slovo paní ministryni, tak k tomu potřebujeme příslušnou atmosféru. Děkuji vám za pochopení. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych v zastoupení pana ministra kultury Antonína Staňka, který je na zahraniční pracovní cestě, k projednávání tohoto návrhu ve druhém čtení stručně připomněla důvody jeho předložení.

Jedná se o výlučně implementační předpis reagující na schválení dvou nových předpisů Evropské unie, nařízení a směrnice k provedení mezinárodní smlouvy o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým osobám, osobám se zrakovým postižením nebo s poruchami čtení. Takzvaná Marrákešská smlouva byla přijata v rámci Světové organizace duševního vlastnictví v roce 2013 a v platnost vstoupila v roce 2016. Dne 1. října tohoto roku byly uloženy ratifikační listiny o přístupu Evropské unie k této smlouvě. Na smlouvu navazující směrnice měla již být transponována v termínu 11. října tohoto roku a nařízení se stalo přímo použitelným ve všech státech EU dnem 12. října tohoto roku. Smlouva se stane pro Evropskou unii a její členské státy závaznou od 1. ledna příštího roku, to znamená od roku 2019.

Cílem nové úpravy je zlepšit dostupnost autorskoprávně chráněných děl v podobě knih, odborných periodik, novin, časopisů, hudebních partitur a podobných písemností osobám zrakově postiženým včetně nevidomých... (Odmlka.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně, já se omlouvám. Já požádám zvláště kolegy teď v pravé části sálu o to, aby zde vytvořili podmínky pro vaše vystoupení. Prosím, pokračujte. Děkuji.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. ... včetně nevidomých a osobám s poruchami čtení, jako je například těžká dyslexie. Návrhem se doplňuje stávající výjimka umožňující pro osoby se zrakovým hendikepem zhotovovat rozmnoženiny autorskoprávně chráněných děl ve speciálních formátech o možnost přeshraniční výměny takovýchto formátů. Tuto výměnu bude možno realizovat jak mezi členskými státy Evropské unie, tak i mimo Unii do a ze států, které jsou smluvními stranami Marrákešské smlouvy.

Návrh již byl projednán garančním výborem, a já proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona propustila do třetího čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jenom ještě přečtu omluvy, které mezitím přišly. Paní poslankyně Šlechtová se omlouvá od 18 do 19 hodin z důvodu jednání a od 18 hodin se omlouvá pan poslanec Čižinský.

A nyní má slovo zpravodaj garančního výboru pan poslanec Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer. Milé kolegyně, milí kolegové, paní ministryně v podstatě řekla všechno hlavní. Jde o implementaci evropské směrnice, která přidává výjimku z autorského práva za účelem rozmnožení díla výhradně pro účely zprostředkovat ho osobám slabozrakým, nevidomým nebo s poruchami čtení, nesmí jít všude o obchodní prospěch. Úprava je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a já vás taktéž žádám, abychom ji propustili do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk číslo 175/1. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Kozlová, které nyní uděluji slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Dobrý podvečer, vážená vládo, vážené poslankyně a vážení poslanci. Ráda bych k novele k autorského zákona, sněmovní tisk číslo 175, načetla tři pozměňovací návrhy, které byly nahrány jako sněmovní dokument 1518. Všechny jsou povahy spíše technické a rozhodně se nejedná o nějakou revoluci v pojetí autorského zákona. Vnímám je jako drobné konsenzuální změny, které mohou spoustě lidí výrazně ulehčit život.

Můj první pozměňovací návrh je pouhou snahou o narovnání dvojího metru. Podle současné úpravy, pokud někdo neoprávněně užije autorské dílo, kolektivní správce je oprávněn požadovat náhradu bezdůvodného obohacení ve výši dvojnásobku běžné sumy. Smysl náhrady škody a vydání bezdůvodného obohacení je v českém ústavním a právním řádu jinak pouze kompenzační, to znamená, jedna strana vrátí, co neoprávněně nabyla, a zdvojnásobení této částky je zvláštním druhem sankce, pro kterou ale nejsou žádné důvody. Navíc se jedná o úpravu, která je v českém právním řádu zcela ojedinělá a nesystémová. Žalobce je zde pak ve dvojité výhodě. Nejenže si může vybrat mezi kompenzací podle skutečně ušlého zisku nebo podle ceny licence běžné v době užívání díla, což jak víme, je například v případě digitálního šíření multimediálního obsahu podstatně jiné, ale ještě k tomu má být sankce dvojnásobná. Navrhuji vyškrtnout větu, která toto zdvojení umožňuje.

Druhý pozměňovací návrh napravuje současný nevhodný stav ohledně kopírování notovin. V tuto chvíli je platná výjimka, která přímo zakazuje zhotovení rozmnoženiny notových záznamů, hudebních či hudebně dramatických děl. To vede k zvláštním situacím, kdy například prosté hraní pro radost je nesmyslně omezeno při rozmnožení na papír. Rádi bychom tuto situaci změnili tak, aby zhotovení rozmnoženiny notového záznamu pro vlastní potřebu bylo umožněno. To znamená, když si půjdete zazpívat Rybovu mši na Hlavní nádraží o Vánocích, můžete si

rozmnožit noty, podle kterých budete zpívat. To je cílem tohoto pozměňovacího návrhu.

Poslední pozměňovací návrh se týká problematiky osiřelých děl. Velmi jednoduše. V tuto chvíli mají na základě něčeho, co považujeme za spíše legislativní díru než cokoliv jiného, kolektivní správci oprávnění žalovat uživatele osiřelých děl. Jsou to tedy taková díla, jejichž autor není znám nebo se ho nepodařilo vůbec dohledat. Nemyslíme si, že by mělo být úlohou kolektivních správců žalobami stíhat uživatele děl autorů, kteří zjevně z jakéhokoliv důvodu nejeví zájem o své dílo a nechtějí být ani zastupováni. Zůstala by možnost uživatelům děl požádat kolektivní správce o licenci osiřelému dílu například pro situace, kdy by chtěl dosáhnout naprosté právní jistoty i pro případ, že by se v budoucnu autor objevil. Tímto způsobem tak nedojde k žádné zásadní újmě na právech kolektivních správců a situace se narovná.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je dále přihlášen pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Hezký podvečer dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom krátce odůvodnit pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím v rámci podrobné rozpravy. On to totiž není můj pozměňovací návrh, je to pozměňovací návrh paní kolegyně Valachové, která tady bohužel teď nemůže být, tudíž jsem tuto roli po ní převzal.

Ona v článku 2 sněmovního tisku 175 slova "11. září 2018" nahrazuje slovy "jeho vyhlášení", to znamená, že jde o změnu v účinnosti, to, co navrhuje. Vládní návrh zákona počítá s účinností k datu určené transpozice, to znamená k 11. říjnu 2018. 11. října 2018 už je dávno pryč, a tudíž se navrhuje změnit účinnost na den vyhlášení, což je umožněno i skutečností, že většina potenciálně dotčených subjektů je s novou právní úpravou obeznámena. A já se k tomuto pozměňovacímu návrhu ještě přihlásím v rámci podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde ještě nějaký zájem o vystoupení v obecné rozpravě? Je zde s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Jáč. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Jáč: Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřil ještě jako zpravodaj klubu za přímluvu, aby naše hlasování bylo samozřejmě pozitivní, protože tento návrh umožňuje, jak bych řekl, přeshraniční využití těchto zformátovaných kopií také našim zahraničním studentům, našim krajanům v zahraničí, a tak lépe umožní jejich využití. To je to, co jsem chtěl dodat, že má i tento efekt. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde prosím nějaká přihláška do obecné rozpravy? Není, takže obecnou rozpravu končím. Má paní ministryně a pak zpravodaj zájem o závěrečná slova? Ne, takže otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 9. schůze ze dne 5. září 2018. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění náměstkyně ministra paní Smolíkové za Ministerstvo kultury, zpravodajské zprávě poslance Petra Gazdíka a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o odměně některých zákonů, autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 175, schválit v předloženém znění. Za druhé pověřuje předsedu výboru poslance Václava Klause, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny. Za třetí pověřuje zpravodaje výboru poslance Petra Gazdíka, aby toto usnesení předložil ve schůzi Poslanecké sněmovny. Za čtvrté zmocňuje zpravodaje výboru poslance Petra Gazdíka, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je do podrobné rozpravy přihlášena paní poslankyně Kozlová, po ní vystoupí pan předseda Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Děkuji za slovo. Já bych se jenom ráda přihlásila ke svým pozměňovacím návrhům, které byly nahrány ke sněmovnímu tisku číslo 175 pod číslem 1518. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Chvojka, zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji moc, pane místopředsedo. Tak jak jsem avizoval, já se formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který ovšem načetla do systému kolegyně Valachová, ale není tady, tudíž si to beru na svá bedra, a je to pozměňovací návrh číslo 1533.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Ne, tedy podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova ze strany paní ministryně a pana zpravodaje? Není. Nezazněl žádný návrh, se kterým bychom se v této fázi projednávání museli vyrovnávat hlasováním, takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

9.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na úvod druhého čtení bych jen připomněla, že návrhem zákona se řeší akutní problémy v lékařské posudkové službě. Navrhují se dvě opatření. Prvním opatřením je převedení lékařů posudkové služby z režimu zákona o státní službě do režimu zákoníku práce, což bude znamenat větší pružnost při zajišťování těchto lékařů. Druhým důležitým opatřením je převod posuzování zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení správního v oblasti nepojistných sociálních dávek z posudkových komisí MPSV na Českou správu sociálního zabezpečení, což umožní v důsledku synergických efektů pružnější reakce na problémy v personální situaci v lékařské posudkové službě.

Ještě bych uvedla, že návrh zákona projednaly dva výbory, kterým byl návrh zákona přikázán, a to výbor pro zdravotnictví a výbor pro sociální politiku. Oba výbory návrh zákona podpořily a doporučily s návrhem zákona vyslovit souhlas.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh byl v prvém čtení přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Dále se tiskem zabýval výbor pro zdravotnictví. Usnesení výborů máme doručena jako sněmovní tisky 263/1 a 2.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro sociální politiku, který je zároveň zpravodajem výboru pro zdravotnictví, pan poslanec Vít Kaňkovský, a informoval nás o projednávání tohoto návrhu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s projednáním sněmovního tisku 263 v obou zmíněných výborech. Začnu výborem garančním, kterým byl určen výbor pro sociální politiku. Ten se zabýval tímto tiskem na své 18. schůzi dne 2. října 2018. Jak už zde zmínila paní ministryně, vyslovil s tímto návrhem souhlas.

Přečtu vám usnesení k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 263.

Po odůvodnění ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, zpravodajské zprávě poslance Víta Kaňkovského a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 263,

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. (Poslanec Kaňkovský upozorňuje na další výbor.) To byl jeden výbor, výbor garanční. A nyní nás pan zpravodaj, který je zpravodajem obou výborů, jak jsem oznámil, seznámí se stanoviskem druhého výboru.

Poslanec Vít Kaňkovský: Jak už zde zaznělo z úst paní ministryně, výbor pro zdravotnictví projednal tento tisk s kladným stanoviskem. Stalo se tak na 26. schůzi dne 26. září 2018.

Přijal toto usnesení. Po úvodním slově náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí pro řízení sekce sociálně pojistných systémů Ivy Merhautové, zpravodajské zprávě poslance Víta Kaňkovského a po rozpravě výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 263.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji obou výborů. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je jako první přihlášena paní poslankyně Maxová, které udělím slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem velice ráda, že zde můžeme projednávat vládní novelu zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, která se především samozřejmě týká problematiky lékařské posudkové služby. Ačkoliv jsme slyšeli, že jak vláda, tak zpravodaj doporučují tuto novelu schválit a pustit do dalších čtení, vzhledem k tomu, že se této problematice poměrně intenzivně věnuji a sbírám fakta a čísla, vyvstávají na povrch určité pochybnosti o tom, zdali všechny návrhy na změnu, co se týkají

lékařské posudkové služby, jsou správně koncipovány. Proto si dnes dovolím v podrobné rozpravě načíst dva pozměňovací návrhy. (V sále je velký hluk!)

Jeden pozměňovací návrh se bude týkat možnosti odvolacího správního řízení. Já hned vysvětlím proč. Vládní návrh novely zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení převádí posuzování zdravotního stavu v odvolacím správním řízení o dávkách pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením a příspěvku na péči z posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí na Českou správu sociálního zabezpečení. Cílem má být zkrácení doby řízení zapojením posudkových lékařů České správy sociálního zabezpečení, kteří dnes posuzují pouze invaliditu v námitkovém řízení, a zavedení monokratického posuzování, což znamená, že už to teď nebudou v přezkumném řízení posuzovat komise, ale bude to posuzovat pouze jeden posudkový lékař.

Kromě výše očekávaných přínosů však spatřuji určité riziko v přijetí této části novely. Osoby se zdravotním postižením podávající opravný prostředek do budoucna přijdou totiž o možnost odbornějšího a pečlivějšího komisionálního posouzení posudkovou komisí. Toho nebude možné dosáhnout ani v přezkumném soudním řízení. Posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí ministerstva je vyhrazeno pouze pro řízení ve věcech důchodového pojištění. Pokud napadne účastník řízení rozhodnutí o dávkách pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením nebo příspěvku na péči správní žalobou, nedojde k přezkoumání jeho zdravotního stavu posudkovou komisí jako v řízení o invalidním důchodu. Soud nemá a nebude mít zmocnění k tomu, aby si vyžádal posudek posudkové komise ministerstva, a rozhodnutí o dávce nebo průkazu přezkoumá pouze po právní, neboli formální stránce. V případě zjištění vad řízení, nejčastěji nedostatečné odůvodnění rozhodnutí, pouze zruší napadené rozhodnutí a vrátí věc k novému projednání, což znamená další prodloužení řízení.

Pokud by měl soud k dispozici odborné posouzení posudkové komise ministerstva, mohl by již odvolací orgán ve zrušujícím rozhodnutí zavázat právním názorem ohledně posouzení zdravotního stavu účastníka řízení a soudní řízení by bylo rychlejší a efektivnější. (V sále je stále velký hluk!)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně, já se omlouvám. Jenom požádám kolegy, aby se opět ztišili a mohli jsme všichni poslouchat to, co říkáte. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Osoby se zdravotním postižením by tak získaly v soudním přezkumu podstatně účinnější prostředek obrany v případě nespokojenosti s rozhodnutím.

Výše uvedená omezená možnost soudního přezkumu spolu se skutečností, že v obou instancích bude fakticky posuzovat zdravotní stav žadatele o dávku či průkaz lékař z téhož úřadu, to znamená České správy sociálního zabezpečení, dle názoru předkladatelů odůvodňují zavedení posuzování zdravotního stavu posudkovou komisí alespoň v přezkumném řízení soudním u dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením a příspěvku na péči.

Pro úplnost bych chtěla uvést, že na počátku účinnosti zákona o dávkách pro osoby se zdravotním postižením takové posuzování posudkové komise v přezkumném soudním řízení na žádost soudu prováděly. Avšak jakmile soudy zjistily, že k němu chybí zákonné zmocnění, začaly od této praxe ustupovat. Zavedení tohoto posuzování by nemělo přinést zásadní personální zatížení posudkových komisí. Z důvodové zprávy k zákonu vyplývá, že posudky pro přezkumné řízení soudní představují pouze 5 až 10 % stávající činnosti posudkových komisí ministerstva. Obdobné zatížení lze očekávat v případě posudkové činnosti u výše uvedených nepojistných dávek a průkazu pro osoby se zdravotním postižením.

Tento pozměňovací návrh, který bude pod č. 1489, proto dává větší právní jistotu klientům, kteří se budou chtít odvolávat, aby měli lepší zastoupení a možnost lepšího rozhodnutí.

Druhý pozměňovací návrh pod č. 1514, ke kterému se potom přihlásím, je trošku z jiného ranku. Vzhledem k tomu, jak se vyvíjí situace na lékařské posudkové službě, na České správě sociálního zabezpečení a zároveň na Ministerstvu práce a sociálních věcí v posudkových komisích, mě přivedlo k návrhu tohoto pozměňovacího návrhu, protože v současné době jak na České správě sociálního zabezpečení... (Odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Poprosím i kolegy z vašeho poslaneckého klubu, aby vás nerušili při vašem projevu. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Radka Maxová: Jak situace na České správě sociálního zabezpečení, lékařské posudkové služby, tak na posudkových komisích Ministerstva práce. To jsou dvě instituce, kde v současné době je nařízeno krizové řízení, protože ani jedna z institucí nezvládá vyřizovat dávky. A my touto novelou, která je předložena, dáváme dvě instituce, které jsou v krizovém řízení, do jedné instituce s dvojitým krizovým řízením. Posudkové komise na Ministerstvu práce a sociálních věcí měly v září zhruba tak 9 000 nevyřízených žádostí, 6 000 po prodloužené lhůtě na vyřízení. A my tuto instituci, posudkové komise, které nestíhají svou práci, chceme přesunout na Českou správu sociálního zabezpečení, která má také krizové řízení.

Proto mě to přivedlo k tomu, že dávám pozměňovací návrh, kde budu žádat zrušení článků v této novele z hlediska těchto rizik, která vám zde přednesu.

Hrozí další nárůst nedodělků a prodloužení délky posudkového řízení na okresních správách sociálního zabezpečení – zavedeno od 1. 2. 2018 krizové řešení s více jak 50 000 nevyřízenými žádostmi při měsíčním nápadu menším nežli 35 000 žádostí s nápravou nevyřízených po zákonné lhůtě.

Za další hrozí další nárůst nedodělků na posudkových komisích. K 31. 8., jak jsem říkala, bylo nevyřízeno 9 000 žádostí, po lhůtě 6 000 žádostí, při celkovém nápadu za rok 20 000 žádostí.

Další – může hrozit nedodržení principu rovnosti. Zatímco referentky okresních správ jsou ponechány v 8. platové třídě, referentky druhé instance, to znamená

námitkové, jsou v 9. platové třídě. Nově zavedené pozice odborný asistent posudkového lékaře v první a v druhé instanci jsou v 10. platové třídě, ale tajemnice posudkových komisí ministerstva jsou v 11. platové třídě. Pokud by došlo ke schválení této novely, od 1. 1. 2019 budou všechny tyto pozice, které jsem jmenovala vykonávat srovnatelně složitou agendu.

Další riziko – nedodržení principu rovnosti u lékařů. Bude nezbytné zajistit uplatnění stejného principu rovnosti alespoň mezi lékaři v oddělení lékařské posudkové služby, což je pracoviště České správy sociálního zabezpečení, a lékaři převedenými z posudkových komisí Ministerstva práce. Ale vzhledem ke skutečnosti, že řada lékařů okresních správ jsou ve 13. platové třídě a jsou nuceni tzv. vypomáhat ve druhém stupni námitkovém, takže by bylo atestovaného lékaře nutno převést do 14. platové třídy.

Další riziko – neschopnost zajistit plynulý chod pojistných a nepojistných agend lékařské posudkové služby v případě převodu posudkových komisí bez současného převodu dosud nedefinovaného objemu mzdových i provozních prostředků. (Velký hluk v sále.)

Další riziko – nedořešená struktura organizace práce, vyšší časová náročnost metodické a kontrolní činnosti bez znalosti tzv. nepojistných agend –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně, já vás znovu přeruším a prosím kolegy a kolegyně, tentokrát v levé části tohoto sálu, aby vytvořili podmínky pro dokončení vašeho vystoupení. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající.

Další riziko – v případě odlišné dislokace snížená možnost operativního využívání pracovního potenciálu zaměstnanců a z toho plynoucí potenciální riziko nárůstu dalších nedodělků.

Za sedmé, což je celkově velký problém Ministerstva práce a České správy sociálního zabezpečení – dosud nezajištěná IT aplikační podpora pro lékařskou posudkovou službu, natož od 1. 1. 2019 s následným dalším nárůstem nevyřízených žádostí po zákonné lhůtě.

Dále – dosud ve spisové dokumentaci pouze písemné posudky posudkových komisí ministerstva, omezené využití dostupných dat a prodloužení délky posudkového řízení v případě nutnosti využívání dvou oddělených aplikací pro lékařskou posudkovou službu. Předpokládané snížení efektivity a výkonnosti lékařské posudkové služby vlivem nutnosti řešení nejasností, dosud chybí metodiky, a tak hrozí další riziko nesprávného úředního postupu. Z dostupných zdrojů se projevuje i neochota pracovníků posudkových komisí přejít na Českou správu sociálního zabezpečení, tedy další prohloubení personální krize lékařské posudkové služby a další nárůst nevyřízených žádostí, či dokonce po zákonné lhůtě.

A v neposlední řadě – osoby se zdravotním postižením podávající opravný prostředek do budoucna přijdou o možnost odbornějšího a pečlivějšího komisionálního posouzení posudkovou komisí. Toho nebude možno dosáhnout ani

v přezkumném soudním řízení. Posouzení zdravotního stavu posudkových komisí Ministerstva práce je vyhrazeno pouze pro řízení ve věcech důchodového pojištění.

Nedoporučuji proto převod těchto posudkových komisí do struktury České správy sociálního zabezpečení pro vysokou míru nepřipravenosti a především pro ohrožení práv žadatelů o posouzení zdravotního stavu. Předtím, než bychom převedli posudkové komise z Ministerstva práce na Českou správu, je nezbytné stabilizovat novou systematizaci na odděleních lékařské posudkové služby na všech okresních správách sociálního zabezpečení i na odděleních lékařských posudkových pracovišť České správy sociálního zabezpečení, především u lékařů, referentek a odborných asistentů posudkových lékařů jak z hlediska personálního, tak mzdového. A připomínám, že zde na lékařské posudkové službě probíhá krizové řízení od 1. 2. 2018. A stejně tak je nutno stabilizovat situaci na posudkových komisích ministerstva, kde probíhá opět krizové řízení od 1. 6. 2018.

Z těchto důvodů, které jsem přednesla, bych vás požádala potom o podporu těchto dvou pozměňovacích návrhů, ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Malá se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Pokračujeme v obecné rozpravě. Nyní je přihlášen pan poslanec Sklenák. Připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte, abych i já vám představil pozměňovací návrh, ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím. Tento pozměňovací návrh odkládá zavedení elektronické neschopenky. Jak asi víte, v našem právním řádu je tento institut zaveden a měl by být účinný od 1. ledna 2019, tedy za dva měsíce. Bohužel stav je takový, že technicky tato oblast není připravena. A my jsme i zde v Poslanecké sněmovně vedli na toto téma poměrně rozsáhlou diskusi při projednávání tisku 204. Bohužel spíše jsme hledali viníka té situace, než hledali řešení. A projednávání toho tisku 204, který právě odkládá nebo ruší zavedení elektronické neschopenky tak, aby toho 1. ledna nenastala účinnost, tak je v takovém stavu projednávání, že my jsme ještě nedokončili ani první čtení, byť jsme ten tisk obdrželi již před prázdninami. Proto svým pozměňovacím návrhem navrhuji vyřešit tuto věc právě při projednávání tohoto tisku.

Čili ten návrh, ke kterému se přihlásím, hovoří o tom, že se odloží zavedení elektronické neschopenky o jeden rok, tedy z 1. ledna 2019 na 1. ledna 2020.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě dále vystoupí paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tak jenom stručně k předřečníkovi, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Tak to je krásný příklad přílepku, který tady k tomuto zákonu máme. Protože asi nejste schopni prosadit klasickou novelou to, co chcete, tak využíváte této jako nosiče pro tuto změnu. Tak jenom abychom věděli, co nám tady bylo právě představeno.

Nicméně k meritu samotné věci a k tomu problému, který tato novela má řešit. Zrovna včera jsem měla v rámci poslaneckého dne návštěvu od občanky, nebudu ji jmenovat, samozřejmě, ale říkejme jí třeba Marie. A paní Marie měla tatínka, onkologicky nemocného pacienta, který ve chvíli, kdy žádal o změnu příspěvku na péči, o změnu stupně, tak už byl opravdu ve vážném stavu. A asi jak tušíte, ten příběh nebude končit dobře, protože ještě dříve, než stihl být posouzen jeho nárok, tak zemřel. A příspěvek na péči mu na ten čtvrtý stupeň, na který by jisto jistě měl nárok, zvýšen nestihl být za jeho života. Tedy jeho pozůstalí ten problém spojený nejenom s tíživou situací vážného zdravotního stavu a odchodu svého blízkého, ale i s dalšími s tím spojenými věcmi museli nést jako vlastní břímě. A tohleto je jeden z mnoha případů. Tohleto je samozřejmě jeden z mnoha, kterých tady určitě spousta z vás také slyšela řadu a o kterých se tady bavíme ne tenhle první rok téhle Sněmovny, ale bavili jsme se i v minulém volebním období velmi intenzivně na sociálním výboru. Měli jsme tento bod zařazovaný, já myslím, že snad co půlrok, a možná i dokonce v tomto případě nebudu přehánět, když budu říkat co čtvrtrok. A stále jsme v té situaci, že k těmto věcem dochází, že občané, kteří jsou v těchto potížích, nedostanou včas to, na co by měli nárok.

Stále se nám nepodařilo posunout a dostat tu situaci do lepšího stavu. Naopak, tady v tomto případě se ještě zhoršuje. A co se týče lékařské posudkové služby, lékařů, kteří v ní působí, tak opravdu se dostáváme do toho, co jsme tady už mnozí, a zejména předsedkyně sociálního výboru, současná předsedkyně se tomu věnuje velmi intenzivně, a musím prostřednictvím předsedajícího poděkovat za velký zájem o tu problematiku, byť je to tedy z opozice, ale v tomto směru opravdu nehledím na to, kdo jsme v jakém klubu, tak musím říci, že se opravdu intenzivně tomu věnujeme a bavíme se o tom. A znovu tady máme novelu, o které pak slyšíme právě od člověka, který se tomu velmi intenzivně věnuje, že vlastně bude naprosto nefunkční.

A mě by zajímalo od paní ministryně, zda je schopna zaručit, že změna, kterou v této novele předkládá, opravdu povede ke zlepšení stavu a že Česká správa sociálního zabezpečení je natolik připravena se toho úkolu, který je opravdu velmi složitý a který je léta zanedbávaný, spíš neřešený, ujmout, jestli opravdu to bude fungovat. Abychom nevylili s vaničkou dítě a abychom se nedostali do toho stavu, že místo toho, abychom těm lidem, o kterých jsem tady hovořila ze začátku svého příspěvku, místo abychom jim pomohli, tak to ještě zhoršíme a ten stav vlastně budeme, ten problém budeme ještě prohlubovat.

Myslím si, že rozměr toho problému si řada z nás uvědomí právě ve chvíli, kdy se k němu dostanou tyto konkrétní případy, kdy to není to číslo 9 000 nevyřízených, ale kde je to konkrétní osud konkrétního člověka, který se té pomoci nestihne ani dočkat, když to řeknu takto. Myslím si, že to je věc, která je velmi zásadní, a měli bychom jí věnovat maximální pozornost. A proto bez ohledu na to, že bych tady chtěla pískat tento spor v rámci koalice, protože ho vnímám jako určitý spor v tom, jak to řešení

má vypadat, tak by mě opravdu zajímala věcnost té problematiky, a jestli jsme schopni opravdu s tím už konečně po těch letech hnout k tomu, aby to přineslo kýžený efekt.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Maxová. Pak je s přednostním právem do rozpravy přihlášena paní ministryně Maláčová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla poděkovat samozřejmě paní kolegyni Pekarové, že ocenila práci sociálního výboru. A chtěla bych uvést na pravou míru – já to nevnímám jako spor. Já to jenom vnímám jako rozdílný pohled na fungování lékařské posudkové služby, nebo spíše nefungování, a na posudkových komisích. Já to beru jako věcnou problematiku. Kdyby to byl koaliční spor, tak je to koaliční spor třeba o karenční dobu nebo zálohované výživné, ale toto je pro mě opravdu srdcová záležitost. Věnuji se tomu a s úplně čistým svědomím opravdu předkládám oba pozměňující návrhy, aby bylo dobře pro samozřejmě osoby se zdravotním postižením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já jsem to avizovala už při prvním čtení a naznačila jsem to ještě dnes na začátku. V podstatě tato novela řeší vyřešení akutního stavu lékařské posudkové služby. Já jsem byla jmenována do funkce 30. července a na konci roku nám končí výjimka pro posudkové lékaře ze zákona o státní službě. To znamená, že jsem měla velmi krátkou lhůtu na to, aby se tento akutní stav vyřešil. Zároveň jsem avizovala na sociálním výboru, že Ministerstvo práce a sociálních věcí, a o těch problémech víme, jsou velmi zásadní a nelze je skutečně podceňovat, že v průběhu příštího roku připravíme komplexní reformu lékařské posudkové služby. Ale v tuto chvíli opravdu odvracíme situaci, kdy by nám výpadkem lékařů lékařská posudková služba zkolabovala k 1. 1.

Co se týká pozměňovacích návrhů paní poslankyně Maxové, tak tam bych chtěla říct, že souhlasíme s jedním, nebo s druhým pozměňovacím návrhem. Ty pozměňovací návrhy se vzájemně vylučují. Paní předsedkyně to ví. Pokud by zůstaly komise na MPSV a zároveň by se zavedlo přezkumné řízení nebo posudky pro soudy, tak by stejné komise lékařské posudkové služby MPSV revidovaly na stejné instanci, čili odvolací instanci. Revidovaly by tím pádem své vlastní posudky. Takže proto lze podpořit buď jeden, nebo druhý. Co se týká přípravy přesunu míst, tak to se samozřejmě připravuje v rámci systemizace. A systemizaci bude schvalovat v měsíci listopadu vláda. Co se týká obecně krize na Lékařské posudkové službě, tak tam je potřeba zdůraznit, že hlavním důvodem je to, že nemáme dostatek lékařů. A to je opravdu běh na dlouhou trať.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickými poznámkami budou reagovat paní poslankyně Pekarová Adamová a paní poslankyně Maxová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jsem samozřejmě čekala tak trochu tenhle přístup, že jste, paní ministryně, na ministerstvu teprve krátce. Nicméně sociální demokraté mají Ministerstvo práce a sociálních věcí teď už pátý rok. Ano, byla tam nějakou dobu přestávka, kdy to bylo hnutí ANO, které mělo ministryni paní Němcovou, ale i minulé volební období to bylo ministerstvo řízené právě vaší stranou. A i v minulém volebním období tento problém byl znám. I tehdy jsme říkali, všichni na sociálním výboru jsme se shodovali na tom, že nás čeká krize a je potřeba se tomu začít co nejvíc, rychle se tomu začít věnovat a začít opravdu systémově řešit. A opět tady máme jenom to, že za tak krátkou dobu jsme nemohli připravit nic lepšího. Tak co tedy dělalo to ministerstvo čtyři roky, aby předešlo tomu, že nastane tato krize, nebo aby se snažilo aspoň zmírnit její průběh? Já se domnívám, že ten problém je identifikovaný už dostatečně dlouho na to, abychom mohli tady už dnes nejenom řešit to, že posouváme zase nějakou budoucí krizi do dalšího roku a že si zase budeme slibovat nějakou systémovou velkou novelu, která ten problém už jednou provždy konečně vyřeší. To slýcháme už několik let.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Maxová a její faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Já bych chtěla reagovat na nedostatek lékařů v lékařské posudkové službě, protože naše paní ministryně Němcová zavedla krizové řízení 1. 2. 2018 díky tomu, že tam bylo několik tisíc nedodělků po lhůtě, což je samozřejmě nepřípustné. A díky správné finanční motivaci se podařilo tyto nedodělky zlikvidovat. A v současné době, pokud lidé, kteří se zabývají lékařskou posudkovou službou, mají správné informace, tak je ta, že lékaři posudkové služby v podstatě teď stíhají všechno posuzovat. Dokonce se stalo, že i odborné asistentky posudkových lékařů, které byly nabrány na posílení, aby tato agenda byla rychleji vyřizována, jim není stanovena norma, protože ony nemají co dělat.

Takže teď tady opravdu vyvstává otázka, zdali pokud je správně manažersky řízena lékařská posudková služba a posudkové komise, jestli opravdu máme nedostatek lékařů, anebo jestli je správně – nesprávně nastaveno řízení celého tohoto systému. To samozřejmě budeme řešit příští týden na sociálním výboru, protože taková je teď současná situace v lékařské posudkové službě. Nemají co dělat lékaři, protože všechno stíhali, byli dobře motivováni a odborní asistenti nemají stanoveny normy, protože vlastně nemohou brát práci lékařům posudkové služby. Takže trochu začarovaný kruh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě zájem vystoupit v obecné rozpravě? Není. Obecnou rozpravu končím. Paní ministryně, pane zpravodaji, máte

zájem o závěrečné slovo? Ne. Zahajuji, otevírám podrobnou rozpravu. V podrobné rozpravě je jako první přihlášena paní poslankyně Maxová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Jak jsem avizovala v obecné rozpravě, chtěla bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 1489 a pod číslem 1514.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v podrobné rozpravě vystoupí pan poslanec Sklenák. Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu 1525, který jsem zde v obecné rozpravě představil, a nedomnívám se, na rozdíl od paní kolegyně Pekarové, že se jedná o přílepek. Ten můj pozměňovací návrh řeší oblast nemocenského pojištění, a tedy věcně souvisí s agendou sociálního zabezpečení, byť samozřejmě připouštím, že obsahem se úplně nedotýká té původní předlohy.

Současně využiji toho, že mám slovo, a dovoluji si navrhnout zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova ze strany pana zpravodaje nebo paní ministryně? Není zájem o závěrečné slovo.

Zazněl zde v podrobné rozpravě jeden návrh, se kterým se nyní vypořádáme hlasováním. Byl to návrh pana poslance Sklenáka na zkrácení lhůty pro třetí čtení nejvýše na sedm dní. Přivolám poslance, kteří jsou v předsálí. Vidím zde návrh na odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Nyní jsme... nejsme připraveni na hlasování. Jsme připraveni. Ano, teď už se všem se podařilo přihlásit hlasovacími kartami.

Hlasujeme o zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 148. Přihlášeno 138 poslanců, pro 122, proti 12. Návrh byl přijat. Lhůtu pro třetí čtení jsme zkrátili na sedm dní.

Děkuji paní ministryni. Děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji projednávání bodu

10.
Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Vladimír Koníček, kterému dávám nyní slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, ten návrh zákona je velmi krátký. Má pouze dva články. V prvním se v § 15 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, odst. 6 zrušuje a v článku 2 se tato změna promítá do zákona o dani z příjmů. To je všechno.

Chtěl bych ještě avizovat, že o pozměňovacím návrhu budou hovořit zpravodajové a za předkladatele s prodloužením účinnosti souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Koníčkovi, který vystoupil za navrhovatele. My jsme návrh v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru, usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisky 38/2 až 6.

Nyní prosím pana poslance Milana Ferance, který je zpravodajem rozpočtového výboru, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se ještě omlouvám, pane zpravodaji. Slovo jsem vám sice dal, ale poprosím sněmovnu, aby se ztišila, abychom vás všichni mohli slyšet. Prosím, pokračujte.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Jenom krátce k té historii. Návrh zákona byl podán v prosinci 2017. Vláda ho projednala v lednu. Garanční výbor byl rozpočtový. Rozpočtový výbor přijal 6. června následující usnesení.

Usnesení rozpočtového výboru z 9. schůze ze dne 6. června k návrhu poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 482/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi. Po úvodním slově

předkladatelů poslance Koníčka, zpravodajské zprávě poslance Ferance a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 482/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, schválil bez připomínek. Zmocňuje zpravodaje s tímto usnesením seznámit Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a jak jsem již říkal, tento návrh jsme také přikázali ústavněprávnímu výboru. Prosím pana poslance Bendu, který je zpravodajem, aby nás seznámil s projednáním ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předkladateli, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, ústavněprávní výbor na své 23. schůzi 5. září 2018 projednal návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 38. Po vyjádření člena návrhové skupiny poslanců poslance RNDr. Vladimíra Koníčka, zpravodaje a poslance Marka Bendy a po rozpravě ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila. Za druhé, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tuto změnu a doplnění, v části třetí: článek 3 se slova dnem 1. 1. 2019 nahrazují slovy: dnem 1. 1. 2020. Dále pověřuje předsedu výboru a pověřuje zpravodaje.

Tolik usnesení ústavněprávního výboru k předmětné věci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je jako první přihlášen pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, bude-li tento návrh přijat, tak stát tím nejenom že bude novelizovat zákon, to koneckonců stát dělá často, ale stát tím podle mého názoru poprvé v historii poruší závazek smlouvy soukromoprávního charakteru, který na základě zmocnění tohoto zákona podepsal předseda vlády České republiky s 15 křesťanskými církvemi a s Federací židovských náboženských obcí. To je docela vážná věc, když se jedna smluvní strana soukromoprávního charakteru rozhodne ty smlouvy porušit. A já se otáčím za sebe a nevidím ani předsedu vlády, který je logickým nástupcem závazku, který podepsal předseda vlády Nečas, a ani nikoho z jeho místopředsedů. Já si neumím představit, že o tom budeme diskutovat bez někoho, kdo odpovídá za podpis státu České republiky pod těmito smlouvami.

Dávám tedy procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do doby přítomnosti předsedy vlády, nebo alespoň někoho z místopředsedů. Až tak jsem velkorysý. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže já to ještě zopakuji, abychom přerušili jednání do doby přítomnosti předsedy vlády. (Poslanec Kalousek doplňuje: Nebo alespoň místopředsedů.) Nebo alespoň místopředsedů.

Je to procedurální návrh, proto o něm budeme hlasovat neprodleně. A já ještě přečtu, že pan poslanec Jaroslav Faltýnek hlasuje s náhradní kartou číslo 13.

Takže já zagonguji, svolám vás do jednacího sálu. Je tady žádost o odhlášení, slyším ťukání o stůl, takže se prosím znovu přihlaste svými hlasovacími kartami. A až se shromáždí poslanci, ještě jednou sdělím, o čem vlastně budeme hlasovat.

Tak já si myslím, že už se počet poslanců a poslankyň stabilizoval, takže ještě jednou zopakuji. Pan poslanec Kalousek navrhuje procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti předsedy vlády, nebo alespoň některého z místopředsedů.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 149, přihlášeno 150 poslanců, pro 52, proti 82. Návrh byl zamítnut.

Pane poslanče, jste ale druhý v pořadí, protože mám tady přihlášku s faktickou pana místopředsedu Filipa. (Na poznámku reagují poslanec Michálek i poslanec Kalousek.) No, jsou to faktické, vy jste s přednostním právem v obecné rozpravě. Faktické mají přednost. Takže pan místopředseda Filip, následně pan předseda Kalousek a následně, jestli nebudou faktické, tak do obecné rozpravy s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo na faktickou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, mně na to stačí faktická poznámka.

Samozřejmě bych bral tu výhradu kolegy Kalouska velmi vážně, kdybychom nebyli svědky mnohem většího vstupu do soukromoprávních vztahů. Mohu např. připomenout, že zákonem bylo zrušeno 10 300 pracovněprávních smluv učitelů vysokých škol. Taková likvidace politických odpůrců byla. Protože se neuměli vypořádat s tím, že by museli dávat výpovědi z politických důvodů, tak to prostě zrušili, a ti, kteří byli nepohodlní politicky v letech 1992–1993, přišli o ty smlouvy a už jim je nikdo neobnovil. Takže takový vstup v zákoně je možný. Jsem zvědav, jak chcete s tímto argumentem obstát kdekoli jinde. Prostě stát může zejména v daňové oblasti změnit pravidla, která tady jsou. Proto zákony, které jsou podkladem pro státní rozpočet, se musí přijmout tak, aby státní rozpočet k 30. 9. mohla vláda předložit, a ty jednotlivé kroky, které jsou zdaňovány, nebo nejsou zdaňovány, prostě mají pro ten následující rok nové znění, nové pravidlo a není to nic, co by nebylo možné. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že tento vstup, byť jde o soukromoprávní vztahy, pořád je v rukou státu, stát je v tomto ohledu suverén.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Přečtu jednu omluvu. Dnes se mezi 18.29 a 19.00 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Julius Špičák.

Tak pan poslanec Kalousek faktická poznámka. Protože vy jste bohužel v obecné... (k poslanci Michálkovi, kterému ale poslanec Kalousek dává přednost). Dobře. Vy jste byl na faktickou, to byste byl před tím, ale dobře, vzdáváte se. (K poslanci Kalouskovi.) A vy jdete v obecné rozpravě, nebo s faktickou? (K poslanci Michálkovi.)

Poslanec Jakub Michálek: Tak faktickou před panem Kalouskem. Aby to bylo korektní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Super. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem chtěl říct jenom jednu věc. My už jsme to naše stanovisko řekli jasně. Na ústavněprávním výboru jsme procházeli stanoviska expertů na ústavní právo a doporučovali nám, abychom byli velmi obezřetní v tom, abychom přijímali radikální kroky bez toho, aniž bychom měli podkladové analýzy. Zástupci vlády, např. paní ministryně Schillerová, uváděli, že mají k dispozici nějaké analýzy, ale zatím jsme je neviděli. Protože ústavní právníci doporučují, abychom tímto způsobem sahali řekněme do zdanění nebo zpětné revize toho, co už bylo schváleno, pouze v případě, že budeme mít konkrétní a důvodné pochybnosti, že došlo k pochybení při stanovení výše té náhrady. A tyto konkrétní a důvodné pochybnosti zde zatím doloženy nebyly. Zazněly zde pouze z úst pana premiéra odkazy na vystoupení řečníků sociální demokracie v rozpravě. Ale se vší úctou ke kolegům, tam to zkrátka nebylo postaveno na datech, faktech tak, aby to bylo seriózní, a tak, aby to mohlo vést k úvahám o transferech a přesunech v řádu miliard korun, které se navrhují s tímto zdaněním. Takže je tady opravdu velké riziko, že Ústavní soud to v případě schválení shledá protiústavním, pokud nevynaložíme aspoň tu elementární námahu pro to, abychom to podložili fakty.

Já vás prosím, abychom si zachovali aspoň základní soudnost. Já jsem na začátku taky byl řekněme vstřícný k tomu návrhu, aby se to nějakým způsobem zrevidovalo, protože mi přišlo, že se ta částka vyčíslila netransparentně, nicméně pojďme se na to vrhnout až v okamžiku, kdy budeme mít od vlády reálné analýzy.

Takže já navrhuji, abychom to přerušili do doby, než vláda předloží analýzu výše finanční náhrady podle zákona o církevních restitucích.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže pane poslanče, ještě jednou. Vy navrhujete procedurální hlasování, abychom přerušili do doby, než vláda předloží tu analýzu. (Poslanec Michálek souhlasí.) Tak o tom budeme opět hlasovat ihned. Takže já vás opět svolám do jednacího sálu. Slyšel jsem ťukání – to byl návrh na odhlášení? Ne? Je tady návrh, abychom se odhlásili. Takže já znovu odhlašuji a přihlaste se prosím hlasujícími kartami. Tak pane poslanče Kotte, faktickou teď ne, já vás tam nechám, ale až po hlasování.

Já tedy znovu řeknu, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Jakub Michálek navrhuje, abychom přerušili jednání o tomto bodu do doby, než vláda předloží analýzu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, zvedněte ruku, stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 150, přihlášeno 156 poslanců, pro 54, proti 86. Návrh byl zamítnut.

Jenom okamžíček, pane poslanče Kotte... Takže to byl omyl, vy nemáte faktickou. Takže pan poslanec Kalousek faktickou poznámku. Prosím. (Poslanec Kalousek namítá, že v obecné rozpravě.) V obecné rozpravě. Ano. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Musím říct, že mě pan místopředseda Filip trochu rozveselil, když říkal, že všechny zákony s rozpočtovými dopady musí být schváleny do té doby, než se bude projednávat státní rozpočet. Já si to dovolím někdy připomenout při některých jiných příležitostech. A že jich bude, kolegové. Ale to není asi ten důvod, proč jsem se přihlásil.

Pro nás je nemožné, nebo dovolíte-li nepřijatelné projednávat to bez přítomnosti signatáře za stranu státu. Dokážeme si představit, že když tady není předseda vlády, od toho má koneckonců místopředsedy, že tu bude nějaký místopředseda vlády, ale tady není žádný člen vlády, který by se mohl přihlásit k tomu, že je kontinuálním zástupcem signatáře. To je taková změna strategie debaty ve druhém čtení, která nás nutí požádat o přestávku poslaneckého klubu v délce – nebudeme vás dlouho zdržovat – 25 minut. Jenom co se poradíme, pak jsme vám hned k dispozici.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy přerušuji jednání. Přestávka v délce 25 minut, takže já tedy končím jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny a uvidíme se zítra v 9 hodin. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.41 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
31. října 2018
Přítomno: 192 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji dnešní jednání 20. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními hlasovacími kartami a v případě, že žádáte o vydání náhradní karty, abyste mi to oznámili. S náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Dvořák.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Monika Červíčková v době od 14 do 16 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Čižinský v době mezi 10. a 11. hodinou a od 15 hodin z pracovních důvodů, Pavla Golasowská celý den ze zdravotních důvodů, Tereza Hyťhová z pracovních důvodů, Jiří Kobza v době mezi 17. a 19. hodinou z pracovních důvodů, Jana Krutáková z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Kytýr ze zdravotních důvodů, Roman Onderka z osobních důvodů, Zuzana Ožanová z pracovních důvodů, Jana Pastuchová do 10.30 a v době od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, Milan Pour od 15 hodin z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů celý den a Lucie Šafránková do 9.20 hodin.

Dále se z jednání omluvili tito členové vlády: Jan Hamáček z osobních důvodů, Jan Kněžínek z pracovních důvodů, Jana Maláčová od 15 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Petříček do 13 hodin z pracovních důvodů, Antonín Staněk celý den z důvodu zahraniční cesty a Miroslav Toman také z celého jednání dnešního dne z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazeným bodem 113, to je zákoník práce. Po jeho projednání se budeme věnovat bodům z bloku druhých čtení. Připomínám, že od 14.30 máme pevně zařazené body 169, 65, 50 a 52.

Nyní dám prostor těm poslankyním a poslancům, kteří chtějí navrhnout změnu schváleného programu 20. schůze. (Hluk v sále. Několik poslanců nesedí na svých místech a diskutují.) Ale abychom si mohli ty, kteří chtějí změny navrhnout, a jako první je přihlášen předseda poslaneckého klubu ANO pan Faltýnek, tak vás poprosím o klid v jednacím sále. Jinak se nemůžeme věnovat návrhům na změnu schváleného programu schůze. Děkuji.

Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl zařadit pevně na pátek, na tento pátek, 2. 11., od 9 hodin následující body, a sice bod číslo 25, tisk 204, novela zákona o pojistném na sociální zabezpečení, jedná se o první čtení,

pracovně řečeno eNeschopenka; dále bod číslo 28, tisk 303, novela zákona notářský řád, první čtení; dále číslo 38, tisk 302, novela zákona o léčivech, první čtení; dále číslo 42, tisk 179, novela zákona o daních z nabytí nemovité věci, první čtení, jedná se o poslanecký návrh; a potom bod číslo 78, tisk 273, novela zákona o obcích, první čtení, poslanecký návrh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Znamená to ráno na pátek, v tomto pořadí, v jakém jste to načetl. (Posl. Faltýnek: Ano.) Hlásí se ještě někdo k pořadu schůze? Pokud ne, tak budeme hlasovat o návrzích, tak jak je přečetl pan předseda poslaneckého klubu ANO. Znamená to, že budeme hlasovat o tom, že na pátek 2. 11. od 9 hodin pevně zařadíme body. Ale protože je zde návrh na to, abychom o těch bodech hlasovali jednotlivě, tak budeme o jednotlivých bodech hlasovat jednotlivě. Já vám vždy řeknu, o čem hlasujeme.

Nejprve budeme hlasovat o zařazení bodu číslo 25, tisk 204, to je návrh zákona o pojistném na sociální zabezpečení.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 151, přihlášeno 151 poslanců, pro 111, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o zařazení po tomto již schváleném tisku, že bychom zařadili bod číslo 28, tisk číslo 303, to je notářský řád, první čtení.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 152, přihlášeno 154 poslanců, pro 104, proti 4. Také tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zařazení bodu 38, tisk 302, návrh zákona o léčivech, první čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 153, přihlášeno 155 poslanců, pro 95, proti 23. Také tento návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o bodu číslo 42. Jde o sněmovní tisk 179, návrh zákona o dani z nabytí nemovité věci. Je to poslanecký návrh, prvé čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 154, přihlášeno 157 poslanců, pro 85, proti 7. Také tento návrh byl přijat.

A poslední navržený bod je číslo 78, tisk 273, návrh zákona o obcích, poslanecký návrh v prvém čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 155, přihlášeno 158 poslanců, pro 102, proti 26. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že na pátek 2. 11. od devíti hodin jsme v tomto pořadí zařadili nově body číslo 25, 28, 38, 42 a 78. Děkuji.

Tím jsme se vyrovnali s návrhy na změnu pořadu schůze a můžeme v souladu se schváleným programem přistoupit k projednávání bodu

113.
Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - třetí čtení

Já prosím paní poslankyni Valachovou, která je zástupkyní navrhovatelů, a dále prosím zpravodaje garančního výboru, což je výbor pro sociální politiku, pana poslance Marka Nováka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 109/5, který byl doručen dne 9. října 2018. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 109/6.

Ptám se paní navrhovatelky, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dovoluji si jménem předkladatelů požádat o podporu tohoto návrhu zákona ve třetím čtení. Jeho obsahem, jak víte, je obnovení nemocenské od prvního dne nemoci. Má se tedy jednat o zrušení právní úpravy, která zavedla to, že první tři dny nemoci zaměstnanci pracující nedostávají žádné hmotné plnění. To znamená, tyto tři dny majetkově nemají žádným způsobem vyrovnaný příjem, resp. svou ztrátu příjmu.

Jako předkladatelé sociálně demokratický klub se domníváme, že se jedná o nespravedlivé trestání pracujících za nemoc, a stejně tak se domníváme, že z důvodu neplacení nemocenské v prvních třech dnech také není zcela naplněna Ústava a ústavní pořádek, to znamená přiměřené hmotné zabezpečení v době výpadku příjmu a v době nemoci. Je nepochybné, že kvalita života, kvalita pracovních podmínek pracujících a zaměstnanců v 21. století by měla odpovídat standardu, který máme jako ekonomika, zažíváme hospodářský růst, to znamená, kdy jindy než právě nyní pracujícím tuto kvalitu jejich pracovních podmínek a samozřejmě života a jejich zdraví zvednout a zajistit. (V sále je stále hluk.)

Doposud probíhalo projednávání v Poslanecké sněmovně tak, že zejména sociální výbor jako výbor garanční opakovaně doporučil plénu Sněmovny tuto změnu právní úpravy, to znamená obnovení nemocenské od prvního dne, ke schválení. I já –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, paní poslankyně. Dámy a pánové, prosím o klid, ať můžeme poslouchat zdůvodnění, se kterým vystupuje zástupkyně navrhovatelů. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Kateřina Valachová: I já vás zcela přirozeně o tuto podporu žádám.

Co se týká zaměstnavatelů, tak došlo k tomu, že návrh zákona počítá s kompenzacemi směrem k zaměstnavatelům, a to ve výši snížení pojištění o 0,2 bodu, to znamená zhruba o 3,5 mld. korun. Jako předkladatelé jsme navíc přesvědčeni o tom, že snížení pojistného již v roce 2008 vytvořilo rezervu, kterou v tuto chvíli s ohledem na zvyšující se tempo ekonomiky, a tedy i příjmy ze snížení již tedy z roku 2008 lze využít ve prospěch nákladů zaměstnavatelů.

Závěrem vás tedy žádám o podporu tohoto návrhu, to znamená obnovení nemocenské od prvního dne nemoci, skončení trestání pracujících za nemoc a samozřejmě také šetření našich veřejných prostředků nás všech zejména na vrub veřejného zdravotního pojištění. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni jako zástupkyni navrhovatelů. Konstatuji, že z dnešního jednání se v době od 9 do 10.30 omlouvá pan poslanec Benešík. A dále že pan ministr a poslanec Brabec hlasuje s náhradní kartou číslo 5.

V tuto chvíli otevírám rozpravu. Do rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan předseda Kalousek. Dále je s přednostním právem přihlášena paní poslankyně Richterová. S přednostním právem, protože bude přednášet stanovisko klubu Pirátů. Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Včera, pravděpodobně řada z vás zaznamenala, zveřejnila Národní rozpočtová rada pozici, kde říká to, co řada z nás se snaží ve veřejné diskusi říkat už mnoho let. Dlouhodobě jsou české veřejné rozpočty v této struktuře neudržitelné. Je to strukturální problém související zejména s prodlužováním délky lidského života a se zásadními pojistnými systémy, tedy systém zdravotního pojištění, penzijního pojištění, ale i nemocenského pojištění, kterého se týká dnes projednávaný návrh zákona.

Minulé vlády, které si byly tohoto faktu, včera zveřejněného Národní rozpočtovou radou, vědomy, do pojistných systémů začaly implementovat první reformní kroky. Do všech tří. Vaše vláda – a tady si dovolím říci vaše vláda i pro minulé volební období, protože sociální demokracie a hnutí ANO tvořily hlavní pilíř minulé vlády – ve všech těch pojistných systémech reformní kroky zrušila. Nic proti tomu, koneckonců nikdo nejsme nositelem jediné pravdy. Ale očekával bych, že když se něco zruší, tak se navrhne alternativa, o které argumentuji, že je to efektivnější, že je to lepší. Nic z toho ale vaše vláda nedělá. Ruší bez alternativy.

Opozice je často pod palbou kritiky. Říká: Vy kritizujete vládní politiku – a kde máte alternativu? My tu alternativu říkáme ve svých programech, ale tady já si dovolím použít stejný argument: Kde máte alternativu? Kde máte alternativy k reformě penzijního pojištění? Zrušili jste začátek reformy položené Nečasovou vládou, slíbili jste předložit penzijní reformu, a kde nic tu nic. Také si nemyslím, že někdy něco uvidíme během tohoto volebního období. Kde máte alternativu ke zrušeným reformním krokům ve zdravotním pojištění? Kde? Není ani věcný záměr, není ani diskuse.

A dnešek máme takový trochu slavnostní den, protože poslední reformní krok v povinných pojistných systémech, který jste ještě nezrušili, byť jednoznačně prokázal svoji efektivitu, zrušíte dneska. A já se zase ptám: Kde máte alternativu? Nikde! Umíte jenom rušit, neumíte tvořit. Neumíte předložit nic, co by nahradilo reformní kroky, které rušíte. Rozdáme, co můžeme, a po nás potopa. To je vaše politika. Jste vysloveně protireformní vláda! (V sále je velmi rušno.)

Nemůžeme proto souhlasit ani se zrušením tohoto posledního reformního kroku v povinném pojistném systému. Víte, ono každé pojištění má nějakou spoluúčast. Myslíme si, a prokazovali jsme to v dobách, kdy jsme to zaváděli, že první tři dny nemoci je velmi rozumná, efektivní a v žádném případě ne asociální spoluúčast –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, omlouvám se. Prosím o klid, tentokrát především v levé části jednacího sálu. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Oni řvou i v té pravé, ale dá se to vydržet, pane předsedající. Děkuji.

Ty první tři dny nemoci efektivní, nikoliv asociální spoluúčast k pojištění, umožňující právě pro ty dlouhodobě nemocné, aby brali důstojné plnění. Zrušíte-li to, zatíží to mnohem víc veřejné rozpočty, zatíží to mnohem víc podnikatele.

Koneckonců vy to sami dobře víte, protože v návrhu rozpočtu na příští rok rozpočtujete nepřirozeně vysoký nárůst nemocenské, rozpočtujete to proto, ne že si myslíte, že budeme více nemocní, ale víte, že prostě zrušením tohoto kroku naroste čerpání nemocenské, a nenaroste efektivně. Je to špatné rozhodnutí, a znovu opakuji, zejména proto, že nenabízíte alternativu ani k sociálnímu pojištění, ani ke zdravotnímu pojištění, ani k nemocenskému pojištění. Dokážete rušit, nedokážete nic vymyslet. Je to politika po nás potopa. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní ministryně Maláčová, po ní s faktickou poznámkou paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jenom v reakci na pana poslance Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího. Věta "umíte jenom rušit" od představitele vlády, která zrušila proplácení prvních tří dnů nemocenské, opravdu sedí. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den. Také jenom rychlá reakce na pana předsedu Kalouska. Otázka je, co je to reforma. Když byla řeč o důchodech, tak

zavedení druhého důchodového pilíře v podobě tenkrát ministra financí pana Kalouska nebylo nic jiného než likvidace průběžného pilíře, který se prostě nedá rozkrást, a zavádění nových bankovních produktů. A to bylo všechno. Veškeré reformy Nečasovy a Topolánkovy vlády nebyly nic jiného než zavádění nových bankovních produktů. A my jsme se snažili to napravit ve prospěch lidí, zaměstnanců. O tom je i dnešní návrh na zrušení... nebo zavedení znovuproplácení nemocenské od prvního dne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat budou faktické poznámky pánů předsedů Stanjury, Kalouska a pak dalších poslankyň. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na vystoupení paní ministryně, která jako obvykle použije jenom kousek argumentu. Kdyby se pouze zavedla karenční doba, nebyly žádné kompenzace např. pro zaměstnance, tak byste možná mohla mít pravdu. Ale proč nemluvíte o tom, že se zaměstnancům vlastně snížilo na nulu pojistné, které platili, do kupy 1,6 %? To nikdo nevyčíslí. Tak si vezměme průměrnou mzdu, vezměme si, kolik každý průměrně ušetřil, kolik čerpal nemocenské, pak můžeme udělat nějakou bilanci. Ale to sociální demokraté skutečně neznají. A opakovaně jsem říkal, že pro každého zaměstnavatele je nejlepší, co má, když má dobré zaměstnance, a vy tady pořád z těch zaměstnavatelů děláte ty zločince, kteří ty zaměstnance neustále týrají, využívají, nechtějí jim platit atd. Tak to prostě není, tak to skutečně není a važte slova!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Kalousek, po něm paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. S faktickou poznámkou paní ministryně Maláčové se vyrovnal již pan předseda Stanjura, já bych jen opakoval jeho slova, takže dovolte jenom reakci na vystoupení paní poslankyně Gajdůškové. Říct tříprocentnímu snížení z 28 % povinného pojištění do prvního pilíře, říct zrušení, to už není ani diskusní argument, to je prostě lež, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího. Nicméně prosím, ano, pokud se vám tato reforma nelíbila, já jsem řekl, že nikdo nejsme nositelem jediné pravdy, že pokud jste to zrušili a předložili byste alternativu, o které jsme mohli diskutovat, tak je to v naprostém pořádku. Ale toho vy nejste objektivně schopni! Slíbil nám to pan předseda Babiš v roce 2016, že dá v červnu na stůl penzijní reformu, máte to v programovém prohlášení jako prioritu, že předložíte penzijní reformu. Jediné, co jsme si zatím přečetli, že chcete oddělit penzijní účet od státního rozpočtu. Prosím, můžeme o tom diskutovat, ale tomu snad nechcete říkat reforma. To je k smíchu! A na nic jiného jste se nezmohli. A to je to, o čem já tady povídám: že dokážete rušit, nedokážete nic vymyslet, i když všichni víme to, co včera řekla Národní rozpočtová rada, že je to dlouhodobě neudržitelné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka paní poslankyně Pekarové Adamové, po ní vystoupí paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Já taktéž musím směrem k paní poslankyni Gajdůškové prostřednictvím předsedajícího, že už to je trošičku ohraná písnička. Vy jste se v ČSSD naučili jednu větu ohledně toho, že tedy ta naše tehdejší reforma byla destrukcí prvního pilíře, což není vůbec žádná pravda, ale už vůbec neříkáte, jak to tedy chcete řešit vy, jakým způsobem budete řešit ten problém, který tady v České republice prostě máme, a jsou pro to jasná čísla. V současné době dáváme na důchody třetinu výdajů rozpočtu, téměř třetinu zaokrouhleně. V roce 2060 se toto číslo přiblíží 45 % výdajů státního rozpočtu, a to ještě do toho nepočítám, že ve chvíli, kdy bude samozřejmě mnohem větší podíl starších obyvatel, tak bude více výdajů i na zdravotní systémy, na sociální systémy, na sociální péči atd., takže polovina státního rozpočtu za pár desítek let už tady půjde jenom na důchody. Kde máte vzdělávání, kde máte obranu, kde máte investice do dalších nutných věcí provozu státu? To neřešíte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová, po ní pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jsem ráda, že debatu o důstojných podmínkách pracujících v nemoci využívá opozice k tomu, aby volala po důchodové reformě. To se sebou opravdu hodně souvisí.

Co se týká důstojnosti a důstojných podmínek pracujících v nemoci, tak my napadáme jednoduchou věc. Tři dny neplacení nemocenské nic neřeší, kromě toho, že lidé nemoci přecházejí, kromě toho, že využívají dovolenou, kromě toho, že osvícení zaměstnavatelé zavádějí sick days, což znamená stoprocentní plnění v době řekněme nevolnosti nebo zkrátka nějaké indispozice. Všechny tyto argumenty svědčí o tom, že karenční doba dnes v tuto chvíli nemá své opodstatnění. A pro to tady mluví i čísla, protože – a prostřednictvím předsedajícího pan kolega Kalousek to jistě ví – co se týká nemocenské od 4 do 14 dnů a od 15 do 21 dnů, to nejsou žádní simulanti, to jsme skoro my všichni, všichni pracující, tak tato nemocenská od roku 2014 trvale stoupá. A co se týká roku 2008, já jsem stoprocentně přesvědčená o tom, že regulační efekt neměla karence, ale především zdravotnické poplatky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat reakce faktickými poznámkami v následujícím pořadí: páni poslanci a poslankyně Kováčik, Staněk, Gajdůšková, Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Nám komunistům se – v odpovědi panu kolegovi Kalouskovi prostřednictvím vás, pane předsedající – tedy nám komunistům se ona tzv. reforma

nelíbila už od počátku a od počátku jsme také navrhovali zrušení karenční lhůty. Ještě s kolegyní Soňou Markovou jsme tak učinili několikrát a vždycky to bylo, jak se říká, pouze připraveno do šuplíku, protože tady ve Sněmovně se to buď vůbec nedostalo k projednání, anebo to bylo velkou většinou vás, kolegyň a kolegů, odmítnuto. Já jsem přesvědčen o tom, že tady nepadl jeden rozhodující argument. Ona reforma totiž byla skutečně, já jsem řekl takzvaná reforma, ona nebyla takzvaná, ona byla skutečná, ve prospěch bohaté menšiny, v neprospěch nebohaté většiny národa. A nemusím nikomu vyprávět, že ten, kdo se živí běžnou prací, nebo je v penzi, nebo je student, tak pro něho je významné, když onemocní a má náklady na léky, má náklady na zdravotní péči, má náklady na cestování k lékaři a nemá žádný příjem, tak pro něho právě ty první tři dny jsou docela zásadní. On nemá tento člověk takové zásoby finančních prostředků, aby to s lehkostí oné bohatší menšiny unesl. Proto to rušíme, proto to chceme zrušit a proto jsme to od počátku navrhovali ke zrušení. I teď je to i naše novela a já prosím o to, abychom zvážili ve prospěch většiny karenční lhůtu zrušit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Staňka, po něm paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Já bych se vaším prostřednictvím chtěl obrátit na pana kolegu Stanjuru, který má velmi pádné logické argumenty a velmi si ho vážím. Ale to, co předvedl před chviličkou, je pro mě neakceptovatelné.

Jsem podnikatel, zaměstnávám 70 lidí a necítím se touhle změnou poškozen natolik, že by mí zaměstnanci úplně změnili svůj přístup a změnili své chování. Takže prosím vás, nezjednodušujme to, nestavějme to černobíle, ten svět kolem nás je pestrý. Ano, u některých profesí, v některých zaměstnáních můžeme způsobit určité problémy, ale není to plošné a není to takhle jednoduché. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Gajdůšková, po ní pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, přiznávám se, že nemám moc ráda tento systém faktických poznámek, ale prostě zazněly tady nepravdy, nebo řekněme věci pod jiným úhlem pohledu a ony vždycky ty pohledy mohou být různé. A já to musím napravit.

Za prvé pokud se týká důchodového systému. Můžeme se podívat na důchodový systém do budoucna pohledem jiných čísel. My dneska dáváme na důchodový systém nějakých 8 plus minus procent HDP. V roce 2050 je predikce, že to bude 12 procent HDP. Ano, je to nárůst. Ale stejné procento HDP dneska vydává Polsko. Nevím o tom, že by se v důsledku důchodového systému Polsko hroutilo. Ten stát to prostě unese. Jedna věc.

Druhá věc je ohledně toho druhého pilíře a destrukce průběžného důchodového systému. Na Slovensku zavedli docela masivně – ale měli tam myslím jenom 4 procenta na rozdíl od těch u nás navrhovaných 3 procent odvodů do druhého důchodového pilíře. Důsledek byl takový, že lidé, kteří do toho druhého důchodového pilíře přešli, byli bez důchodu, protože jim řekli, že si neplatili dostatečně dlouho. A průběžný pilíř, ten první, byl natolik oslaben, že slovenský stát to musel znova vyplatit, znova převést do toho průběžného pilíře, protože to nebyli stavu unést. To jenom abychom věděli, o čem mluvíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Chvojka. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Paní poslankyně Valachová nám řekla, že používáme, nebo snad dokonce zneužíváme, promiňte, diskuzi o třech dnech karenční doby k diskuzi o penzijní nebo zdravotní reformě. A jak to spolu souvisí. No ale ono to prosím pěkně spolu souvisí. To je jeden strukturální problém v našem státním rozpočtu, který se jmenuje povinné pojistné systémy.

Česká republika jako sociální stát, protože jako sociální ji budovala už první Klausova vláda, drží ve svém právním řádu povinné pojistné systémy. Což je jeden ze znaků sociálního státu. A to je nemocenské pojištění, to je sociální pojištění, to je penzijní pojištění a to je zdravotní pojištění. A my všichni víme, že je to dlouhodobě neudržitelné ve stávající struktuře. Máme to dokonce podložené včerejším stanoviskem Národní rozpočtové rady, což je odborná autorita nad politickou veřejností. Přestože všichni víme, že je to dlouhodobě neudržitelné, tak vy neděláte nic jiného, než že rušíte jeden reformní krok za druhým, což – dneska je to ten poslední – což bych akceptoval, pokud byste měli lepší. Ale vy nemáte nic. To je prostě jízda do zdi a politika po nás potopa.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan předseda Chvojka, po něm paní poslankyně Richterová. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl reagovat na několik věcí. Za prvé nechci, aby tady byla diskuze o důchodovém pojištění, byť, jak říká pan předseda Kalousek prostřednictvím pana místopředsedy, to spolu souvisí. No ale velmi úzce. Přece nemoc je jiná sociální událost než stáří. To znamená, jde o dvě odlišné věci, byť spolu možná úzce souvisí díky těm odvodům.

A já jsem chtěl reagovat na to, co říkal pan předseda Kalousek prostřednictvím pana místopředsedy. Tohleto přece není ze strany ČSSD nějak ad hoc návrh, něco, nad čím přemýšlela v úterý a ve středu to předložila. My jsme přece před těmi deseti lety – já jsem tady ještě nebyl, ale když se tenkrát schvaloval ten takzvaný Topolánkův batoh a ty reformy, ČSSD velmi protestovala proti tomu, aby karenční doba byla zavedena. A vlastně celých těch deset let od té doby jsme se snažili o to,

aby to bylo zrušeno. To znamená, to není žádný ad hoc návrh, o kterém my jsme nepřemýšleli a který jsme si vycucali z palce. Je to prostě naše zásadní programová věc a troufám si tvrdit, že na ní stojí i stabilita této vlády.

Víte, mě vždycky urážela jedna věc. Já pocházím z manuálně pracující rodiny. Moje maminka a koneckonců i všichni ostatní pracovali rukama a mě vždycky uráželo takové to tvrzení, že ti lidé naschvál omarodí, aby naschvál měli nějakou nemocenskou. No, tyhle lidi, co pracují nebo pracovali jako dělníci, tak když oni měli mzdu 12 tisíc, tak pro ně setsakra to byl rozdíl v té nemocenské. Pro ně ty čtyři tisíce rozdíl, jestli měli dvanáct, nebo když byli nemocní osm, tak to byl sakra rozdíl. Oni určitě nebyli naschvál nemocní. A potom ještě když byli tři dny bez peněz, tak to byl další rozdíl, který pro ně měl velmi neblahé důsledky.

To znamená, pro mě je znepokojující představa, a to, co se těch deset let dělo, když matka samoživitelka, která má doma dítě, si nemůže dovolit být nemocná, protože ty tři dny by ji sakra bolely na tom příjmu, jak na tom svém, tak hlavně pro to dítě. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následovat budou faktické poznámky v tomto pořadí. Paní poslankyně Richterová, pan poslanec Munzar, paní poslankyně Valachová, pan poslanec Zaorálek. Prosím máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jelikož tato Sněmovna přestala využívat řádnou rozpravu a uvrhla se do dvouminutových faktických poznámek, tak alespoň jednu věc zdůrazním, která ještě vůbec nezazněla, a je to právě ten podstatný fakt. A sice my se nebavíme o nulové spoluúčasti. My se bavíme pouze o tom, že z nulového proplácení v prvních třech dnech nemoci má být proplácení ve výši 60 % platu. To je stále velice citelná spoluúčast. Ten, kdo je nemocný a má ten plat nebo mzdu nízkou, tak to stejně velice výrazně pocítí. Čili ten jaksi odstrašující efekt tam stále zůstává. 60 % z platu z prvního týdne nemoci. To si můžete všichni spočítat, že to zkrátka není žádná hitparáda, pokud počítáte s každou stokorunou. Tak tam opravdu pořád ten vyvažující prvek spoluúčasti je. Tahle věc tady nezazněla, a proto jsem ji v této faktické poznámce chtěla zdůraznit.

Zároveň jsem se ještě stručně chtěla fakticky vyjádřit k té debatě o tom, jaký máme rozbujelý sociální stát. Je dobré si uvědomit, že máme stát, který počítá s tím, že se ne všichni chovají zodpovědně, že nemoc může přijít na kohokoliv, a proto systém musí být nastavený takovým způsobem, aby právě i v případě krátké, nebo delší nemoci někoho, kdo s tím nepočítal, tam nějaká ta fungující sociální síť byla. Jsem ráda, že náš stát je takto nastavený. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já mám poznámku k tomu, co řekla paní poslankyně Gajdůšková prostřednictvím pana předsedajícího, a to větu "stát to unese". Ono, vážené kolegyně, vážení kolegové, takhle přehlíživý pohled nad budoucími riziky a potřebami státu je velice nebezpečný a je to hazard s budoucností nejenom naší generace, ale i těch generací, které přijdou po nás.

Protože to stát unese. Co to vlastně znamená? Znamená to, že buď budete muset škrtat čtyři procenta HDP ve výdajích státu, k čemuž samozřejmě ten prostor je, ale já nevidím právě na straně levicových stran vůli někdy něco škrtat, nějaké státní výdaje. Nebo budete muset zvednout daně, protože ve finále všechno zaplatí daňový poplatník. To nezaplatí stát, to zaplatí daňový poplatník. Anebo za třetí, zase se rozjede spirála se zadlužením státu. Takže ono stát to unese – takovýmhle způsobem tady mluvit o budoucnosti našeho státu je velmi, velmi rizikové. To je skutečně hazard s budoucností. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová, po ní s faktickou poznámkou pan poslanec Zaorálek. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jenom tři poznámky. Zaprvé. Skutečně není normální, pokud jsem pracující, chodím do práce, potom onemocním, tak abych z důvodu té nemoci byla odsouzena k tomu, že nezvládnu platit své běžné výdaje, anebo že dokonce upadnu do dluhové pasti. A toto je realita. Toto je realita obrovského množství lidí. Proto také objektivní průzkumy agentury STEM nebo dalších nezávislých institucí ukazují, že třetina, třetina lidí skutečně chodí do práce s chřipkou kvůli výpadkům z příjmů a dvě třetiny Čechů nezůstávají doma na neschopence, 44 % Čechů si nemůže dovolit stonat. Tohle není normální.

A pokud se bavíme o makroekonomice, tak jak prostřednictvím předsedajícího vyzýval kolega Kalousek, tak přece tohle má své dopady, ale do jiného pojistného systému. Do pojistného systému veřejného zdravotního pojištění. Ale má to také vliv na délku dožití. Na to všechno to má vliv. My přece nemůžeme chtít jako politici, aby nemocní lidé úmyslně z důvodu obavy o výpadek příjmu, pracující, nebyli schopni v případě nemoci platit běžné výdaje. A já vám říkám, že toto se v České republice děje. Děje se to v době, kdy máme maximální, nebo rekordní hospodářský růst. A to je špatně. Je to špatně pro nás všechny. Tohle nevyhraje nikdo. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Mezitím vás seznámím s tím, že z pracovních důvodů se v době od 12.40 do 15 hodin omlouvá poslanec Jiří Běhounek a místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá v době od 14.30 do 16.30 hodin z pracovních důvodů, a dále s tím, že poslankyně Matušovská hlasuje s náhradní kartou číslo 10.

Faktické poznámky budou pokračovat v pořadí: poslanec Zaorálek, poslankyně Pekarová Adamová, poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, zdálo se mi, že slyším něco, co pravda není, tak mi dovolte, abych na to zareagoval. A bylo to vystoupení pana poslance Kalouska, který tady Sněmovně tvrdil, že máme ze včerejška něco černé na bílém, že Národní rozpočtová rada říká, že systém udržitelný není, a že my na to odmítáme reagovat. Tak mi dovolte, abych tady proti tomu, co řekl pan poslanec, tvrdil, že to pravda není, proto, že Národní rozpočtová rada nám nic takového neříká. Ona nám říká, že systém není udržitelný. Taky jak by nám to mohla říkat, když byl třeba v loňském roce v přebytku? To je vlastně ve sporu s tím, co tady tvrdíte, když říkáte: Třeste se. A strašíte, což je teď taková oblíbená politická metoda, že se lidi straší, tak je strašíte, že to prostě nebude fungovat. Ale opakuji, jak to souvisí s tím, že byl v přebytku loňský rok? Není to naopak tak, že ten systém je funkční? Prostě rozumíte, vždyť přece dneska vidíme, že ten systém vystačí. Parametry jsou tak nastavené, že to v této chvíli funguje. Funguje to a my nemáme problém dneska zajišťovat odpovídající důchody.

To, co ta Národní rozpočtová rada říká, je pouze to, že ty náklady porostou. Samozřejmě. A to my nemůžeme přesně vědět jak, protože neznáme dopředu vývoj ekonomiky. Máme tam dokonce podle zákona pětileté vyhodnocování situace. Právě proto, abychom reagovali na výkon ekonomiky, protože ten systém, tak jak je, a Národní rozpočtová rada nezpochybňuje, že v rámci toho našeho průběžného systému jsme schopni tu situaci zvládat, a když náklady porostou, my na to můžeme reagovat, protože se musíme zabývat přece také příjmy, to znamená změny v daňové oblasti, otázka odchodu do důchodu a podobně, a těmito parametry, aniž bychom dělali ty vaše reformy, které nakonec mají jediný cíl, aby zhoršily postavení zaměstnanců a zlepšily postavení několika finančníků, které do toho pustíte. (Předsedající: Omlouvám se pane poslanče, váš čas vypršel.) Dobře. Tak já říkám, nestrašte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Poslankyně Pekarová Adamová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Teď musím reagovat na předřečníka prostřednictvím předsedajícího. Samozřejmě že nejde o to, že bychom mohli fungovat třeba následujících deset let z jednoho přebytku. Vy mu také velmi pouštíte žilou, upřímně řečeno. V minulém volebním období jsme schválili další dávky, které jsou z nemocenského pojištění placené. Dám příklad, třeba otcovská dovolená. Takže i když třeba my z opozice předkládáme návrhy, které se tohoto systému týkají, tak nám samo ministerstvo říká, že už nebude do budoucna možné financovat zvýšené náklady právě z toho důvodu, že přibývají nové výdaje, zvýšila se v minulém volebním období dlouhodobá nemocenská. To jsme tady schvalovali. My jsme proto taktéž hlasovali, ale právě s tím, že zůstane karenční doba.

A když se tady dozvídáme od poslankyně Valachové, jakým způsobem se chováme nezodpovědně vůči těm lidem, naopak, my je chceme tímto opatřením vést k zodpovědnosti o vlastní zdraví. To tak bohužel možná na první pohled pro vás nevyznívá, ale ono to tak je. Zdraví je ta nejvyšší hodnota, kterou všichni máme. To

se asi shodneme. Všichni si ho přejeme ke všem možným příležitostem. Připíjíme si na něj a tak dál. Ale důležité je také k němu přistupovat sami aktivně a starat se o něj. Takže například taková očkovací látka proti chřipce, když si koupíte, tak stojí necelé tři stovky. Necháte se očkovat, máte nějakou dobu účinek a tak dál. Kolik stojí tři krabičky cigaret? Také tři stovky. Tak si můžete vybrat, co si koupíte. Koupíte si očkovací sérum, anebo si budete ničit zdraví pravidelným kouřením. A takovýmhle způsobem k tomu musí každý sám za sebe přistoupit. Chápu, že se to samozřejmě někomu nelíbí, protože zodpovědnost je věcí, která se nedá úplně vynutit, ale dá se k ní určitě vést. A myslím si, že tady v tomto případě si ještě povíme... Já se hlásím do debaty, takže rozhodně nechci zneužívat faktických poznámek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, čas vypršel, paní poslankyně. (Pekarová Adamová: Ano, řekl to předsedající.) Děkuji vám. Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Kalousek také s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jen stručná faktická poznámka. Mně přijde úplně neuvěřitelné, že lidi, co berou sto tisíc, a když onemocní, berou úplně stejných sto tisíc a odmítají to změnit, tady vykládají něco o zodpovědnosti a říkají lidem, že když onemocní, tak si mají vzít dovolenou. Mně to přijde úplně absurdní. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, po něm paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom stručně na poslance Zaorálka. Asi jsme četli každý trochu jiný text. Já ocituji jenom jednu větu: Přes očekávaný růst ekonomiky a daňových příjmů jsou české veřejné finance dlouhodobě neudržitelné ve stávajícím systému a parametrech. – Ano, pokud počítáte s tím, že třeba zvednete daně na 50 %, tak to ten stát skutečně unese, jak řekla paní poslankyně Gajdůšková, ale to pravděpodobně není ten cíl dokonce ani levicových stran, některých, tedy asi ne všech.

Takže odpovědné rozpočtování nespočívá jenom v tom, že nám to náhodou vyjde, když se ekonomice výjimečně daří. Odpovědné rozpočtování spočívá v tom, že vám to musí vyjít, i když se výjimečně nedaří. Ve světě narůstají signály ochlazení ekonomiky. Neporosteme věčně tím tempem, kterým rosteme teď. A už jenom při ochlazení, ani nemusí dojít ke krizi, se ty vaše rozpočty při současné rozpočtové politice dostanou pod takový tlak, že to odskáčou právě ti nejchudší a nejslabší, za které se teď v téhle chvíli berete nejvíc.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nezlobte se na mě, musím také reagovat při této hojné diskusi, kde se dozvídáme samé zajímavé věci. Každopádně bych měla reagovat vaším prostřednictvím, pane předsedající, na kolegyni Pekarovou Adamovou, protože, nezlobte se, jedním dechem hájíte zdraví každého člověka a druhým dechem se jim vlastně vysmíváte, protože první tři dny jsou opravdu zásadní v jakékoliv nemoci. A já už jsem to říkala na výboru, že vám asi opravdu nejde o to, abyste měli krátkodobě nemocného zaměstnance, ale abyste si vypěstovali dlouhodobě nemocné zaměstnance. A musím říci, že bych se možná zeptala, komu jste pouštěli žilou za doby Drábkovy reformy? Možná by to bylo zajímavé. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktické poznámky v tuto chvíli nejsou. Vracíme se k těm, kteří jsou přihlášeni do obecné rozpravy. První vystoupí paní poslankyně Richterová, která vystupuje se stanoviskem klubu Pirátů. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, po té bouři faktických poznámek nyní nějaká klidná voda shrnujícího stanoviska za Piráty. Je to skutečně z našeho pohledu poměrně důležité velké téma, protože to pocítí každý zaměstnaný člověk v této zemi. Je to skutečně otázka vyvažování, vyvažování té perspektivy dlouhodobější a krátkodobé. Je samozřejmé, že někteří i tady v této Sněmovně akcentují právě třeba to krátkodobé. Ať si o tom myslíme, co chceme, tak já si myslím, že každý krátkodobý pohled je vždycky krátkozraký. Těch 60 % platu, které by měl, pokud to schválíme, člověk dostávat od prvního dne nemoci v průběhu prvního týdne je běžné v Evropě jakožto právě ten jistý odstrašující prvek. Lidé to stejně velmi pocítí. Já bych si přála, abychom to zavedli i my v Poslanecké sněmovně. Je opravdu velmi nestandardní, že my nemocenskou nevnímáme, protože máme stále tentýž plat.

A co se týče celkového efektu na fungování společnosti, může i tato debata, která je vedena nejenom na půdě Poslanecké sněmovny, ale i v médiích, přispět k tomu, aby celospolečensky jak zaměstnavatelé, tak zaměstnanci začali právě více dbát na to, co znamená přechozená viróza, že to velmi negativně přispívá právě k těm dlouhodobým onemocněním, a na druhou stranu že kvalitní pracovní prostředí, dobré vztahy v zaměstnání, to, jak celkově funguje firma, velice přispívá ke zdraví zaměstnanců. Je to tak úzká souvislost, že je právě zase velmi dobrým vyvažujícím prvkem v tom celém systému, že právě ty zaměstnavatele velmi zajímá, zda jsou jejich zaměstnanci zdraví. A věřím, že již v mnoha firmách a v mnoha sektorech zavedené benefity sick days, podpora toho, aby lidé, když se třeba necítí dobře, zůstali doma na home office, že se to ještě nějakým způsobem rozšíří, i třeba tam, kde právě není toto snadno možné, protože je tam třeba výroba na směny, je nutná fyzická přítomnost. Tam se ale nabízí právě to, co již některé firmy využívají, pozitivní motivace zaměstnanců. Pozitivní třeba finanční podpora, když člověk celý měsíc není

nemocný, nebo různé zdravotní programy, kterými zaměstnavatelé právě motivují, aby se lidé o svoje zdraví co nejvíc starali.

Tahle cesta nám v Pirátech přijde jako dlouhodobě udržitelná, dlouhodobě finančně výhodná. Z toho úhlu pohledu, že v rámci Evropy máme v průměru o dva roky nižší střední dobu dožití, je vidět, že stále máme co dohánět. Máme velmi kvalitní zdravotní péči, ale pořád, co se týče doby dožití, jsme na chvostu. Čili to, že se nyní péči o zdraví v souvislosti s touhle debatou věnujeme, zase rozhodně nebude na škodu.

A konečně poslední poznámka za klub Pirátů k tomu, co je velice důležité, a sice elektronizace. Měli jsme na poslaneckém klubu jednání s paní ministryní i s paní poslankyní Valachovou. Velmi důrazně jsme se vyptávali na okolnosti zavádění eNeschopenky. Jak už tady také mnohokrát zaznělo, od 1. ledna 2019 by mělo být možné nahlížení do systému, pasivní účast na něm a od 1. ledna 2020 by ten systém měl být plně funkční. Ano, všichni bychom si přáli, aby systém byl funkční už nyní. Není tomu tak, k tomu zdržení došlo za jiné ministryně. Z toho důvodu nechceme svazovat naše hlasování pouze s tím, aby už to bylo aktuálně nyní platné. Ale pevně počítáme s tím, a budeme i prostřednictvím předsedy podvýboru pro IT na MPSV poslance Lukáše Kolářika velmi bedlivě sledovat, aby nyní skutečně ta implementace probíhala důsledně a velice rychle.

S elektronizací, která je v rukou paní ministryně, pak souvisí další důležité věci. To už nepatří na toto projednávání, jenom zmíním, že třeba nedostatečná míra elektronizace úřadů práce je naprosto alarmující. Tam bude potřeba i velká součinnost, aby stát efektivně fungoval, České správy sociálního zabezpečení. U těchto dvou úřadů se zase budeme, co se pokroku v elektronizaci a v digitalizaci týče, velice bedlivě vyptávat a sledovat.

Shrnu tedy, že máme-li institut nemocenského pojištění, máme-li stát, který chce, aby lidé dovolenou na zotavenou čerpali skutečně na zotavenou, tak považujeme za správné to přehodnocení, že z nulové podpory v prvních třech dnech nemoci si nyní zaměstnanci polepší na 60 % podpory, 60 % platu v prvních třech dnech nemoci, respektive v celém prvním týdnu. A současně apelujeme na urychlené zavedení eNeschopenky a možnost rychlého, bryskního informování zaměstnavatelů.

Závěrem to přání, aby v našich firmách, ve státních institucích, všude, kde spolupracuje větší množství lidí, byla zaváděna taková opatření, která podpoří dobrou atmosféru na pracovišti a lidé nebudou nemocní. To je snad samozřejmé. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Pekarová Adamová bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já chci reagovat na jednu podle mého názoru ne úplně pravdivě uvedenou informaci, respektive záleží na úhlu pohledu. Vy jste, paní poslankyně, prostřednictvím předsedajícího, řekla, že je to běžné i v dalších zemích, že tedy není žádná karenční doba. Já tady mám seznam

všech evropských států a přehled toho, jak dlouhá je kde karenční doba, pokud existuje. A je to tak zhruba půl na půl. Není to tedy tak, že bychom byli nějaká výjimečná země, která karenční dobu má po dobu tří dnů. Ale například i ve Francii, která se dá určitě taktéž považovat za sociální stát, jsou tři dny, v Itálii jsou tři dny, v Portugalsku nebo nám blízkém Rakousku, Řecku, Španělsku, na Maltě a tak dále. Ale třeba také ve Velké Británii je to sedm dní, v Irsku šest dní a na Islandu dokonce čtrnáct dní. Takže to zdaleka není tak, že bychom v tomto byli nějakým výjimečným státem v měřítkách Evropy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka paní poslankyně Richterové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jenom stručná reakce. Třeba obrovská ekonomika, sousední Německo, karenční dobu nemá a hradí plat nemocným zaměstnancům stoprocentně. I to je v Evropě k nalezení. Jenom připomenu, že těch 60 % platu, které, bude-li ten návrh dnes schválen, se mají hradit, je jakýsi demotivační prvek, těch 60 % platu zůstává.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v rozpravě. S přednostním právem je nyní přihlášen pan předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dovolte mi, abych vystoupil velmi krátce se stanoviskem SPD k této problematice. Jako první větu musím říct, že SPD souhlasí s návrhem sociálních demokratů na to, aby nebyla karenční doba, aby se zaměstnancům první tři dny proplácely. Nicméně nesouhlasíme s tím v této podobě, v jaké to bylo předloženo.

Tato vláda, abych to zobecnil, vlastně předložila tento návrh a říká, že to má někdo zaplatit, že to má zaplatit určitá skupina, to znamená zaměstnavatel. A my si myslíme, že zaměstnavatelé a firmy v současné době už mají spoustu problémů s tím, aby vůbec přežili, spoustu byrokracie, velké daňové zatížení, zaměstnanci platí sociální, zdravotní odvody samozřejmě ze své mzdy nebo ze svého platu, ale zaměstnavatelé za ně také platí sociální, zdravotní.

Takže my jsme pro to, aby ty první tři dny platil stát. My jsme podali pozměňovací návrh, kdy chceme, aby první tři dny byly zaměstnancům placeny a hrazeny v nemocnosti, ale chceme, aby to platil stát. A tato vláda tento zákon navrhla. Tato vláda spravuje státní rozpočet. A já jsem přesvědčen, že tyto finanční prostředky ve státním rozpočtu je schopna najít, a ne aby to prostě platila nějaká společenská vrstva naší společnosti, protože pak zase přijde vláda s nějakým jiným, úplně jiným návrhem a řekne, ať to zaplatí třeba důchodci. My to chceme, ale ať to zaplatí důchodci nebo prostě někdo jiný. Takže já si myslím, že to je špatný přístup.

Znovu opakuji, my v SPD chceme, aby první tři dny byly hrazeny, ale aby na to vláda našla finanční prostředky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Reagovat bude s faktickou poznámkou paní poslankyně Valachová. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: V roce 2008, 2009 došlo ke kompenzaci směrem k zaměstnavatelům, kdy se snížila sazba pojistného pro zaměstnavatele z 3,3 na 2,3 %. Pouze jednou jedinkrát, následující rok, byly provedeny analýzy, co to znamená z hlediska dopadu na zaměstnavatelské prostředí. Ačkoli tehdy ten jeden procentní bod činil zhruba 11 miliard korun jako kompenzace směrem k zaměstnavatelům, ta částka, kterou Ministerstvo práce a financí tehdy zjistilo za pouhých šest měsíců z hlediska dopadu do zaměstnavatelského prostředí, byly pouhopouhé 2 miliardy. Pokud to tedy znásobíme, tak to byly 4 miliardy ročně. Nicméně kompenzace byla 11 miliard. V tuto chvíli s ohledem na objem mezd, který tato vláda systematicky zvyšuje, stejně jako předchozí, se jedná o kompenzaci ne ve výši 11 miliard, ale 14 miliard. Z toho důvodu jsme přesvědčeni, že další kompenzace, kterou navrhujeme my směrem k zaměstnavatelům -0,2 procentního bodu, to znamená 3,5 miliardy, je s touto rezervou z tohoto předchozího kompenzačního opatření dostatečná.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kováčik. S faktickou poznámkou, nebo do rozpravy? S přednostním právem do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, dovolte mi, abych velmi v krátkosti sdělil Poslanecké sněmovně postoj klubu KSČM. Jak už jsem tady řekl v předchozím svém příspěvku, KSČM od počátku tuto tzv. reformu, která byla reformou proti těm, kteří nejsou bohatí, nepodporovala a aktivně se snažila ji zrušit. Několik návrhů na zrušení tzv. karenční doby v různých podobách, mimo jiné i v té podobě, kterou tady představil pan kolega Fiala, předseda klubu SPD, již touto Sněmovnou v nějaké podobě proběhlo.

Klub KSČM tedy podpoří návrh, který zde je ve třetím čtení a který má napravit to, co tady kdysi dávno v tzv. protikrizovém opatření předložila pravice, napravit tak, aby to bylo ve prospěch většině obyvatelstva. Ve smyslu podobných návrhů, které jsme do této doby předkládali, bude tedy hlasovat pro návrh sociální demokracie. A budeme hlasovat i pro návrh pana kolegy Fialy, resp. hnutí SPD, aby alternativně navzdory tomu, že víme, že příslušné kompenzace jsou v návrhu obsaženy, tak aby to případně více hradil stát, více se na tom podílel stát. Je to na základě principu solidarity. Není to na základě toho, že bychom, jak zcela určitě opáčí, nebo by opáčil pan kolega Kalousek, chceme tahat všem daňovým poplatníkům z kapsy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní se dostáváme k těm poslancům, kteří se přihlásili písemně do obecné rozpravy. Jako první vystoupí pan poslanec Bauer, po něm paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, pane premiére, členové vlády, já jsem stará škola, tak se přiznám, že se snažím nezneužívat faktických poznámek, a musím říci, že asi budu muset změnit taktiku, protože až jednou příště zase budu mít co říci této ctěné Poslanecké sněmovně, tak asi budu muset pozměnit taktiku a možná se připojit k těm, kteří využívají v hojné míře ten systém, který nám jednací řád umožňuje.

Nejprve bych chtěl říci a sdělit vám stanovisko hospodářského výboru, protože jsem byl zpravodaj návrhu na zrušení karenční doby. Chtěl bych vás informovat, že hospodářský výbor významnou většinou členů tohoto výboru navrhl zamítnutí tohoto poslaneckého návrhu. A také bych vás chtěl informovat, že nejenom na půdě hospodářského výboru, ale i na půdě garančního sociálního výboru velmi často se objevovaly poznámky, že neexistuje nějaká relevantní, seriózní studie o tom, zda zavedení karenční doby mělo nějaký přímý vliv na snížení krátkodobé nemocnosti, tak já jsem je na těchto výborech mnohokrát informoval, že ty studie jsou k dispozici, a pokud byste někdo chtěl vidět tu, která je velmi seriózní a relevantní, tak je to studie, kterou vypracoval Národohospodářský ústav při Akademii věd ČR. (Ukazuje studii.) Takže to jsou jenom první dvě informace.

Také jsem při diskusi na plénu Poslanecké sněmovny, při jednání na obou dvou výborech pochopil, že mé úsilí vyzývat členy Poslanecké sněmovny, aby velmi pečlivě zvážili, zda se připojí k těm hlasům, které nakonec zruší karenční dobu, že asi nemá význam, abych přesvědčoval již přesvědčené, což jsou především zástupci sociální demokracie a komunistické strany. A chtěl bych tu svoji výzvu spíše směřovat k panu premiérovi, resp. k zástupcům hnutí ANO, kteří budou při tom finálním hlasování, které nás tady za malou chvíli čeká, mít rozhodující slovo.

Víte, my jsme i na jednáních těch výborů zažívali velmi možná komickou nebo schizofrenní situaci, kdy zástupci hnutí ANO přicházeli do výboru ve snaze přesvědčovat přesvědčené, což byli zástupci klubu ODS, o tom, že není dobré rušit karenční dobu. A dále se snažili tito zástupci přesvědčovat své koaliční partnery ve vládě, aby změnili svůj názor. A já jsem zvědav, jak se dnešním hlasováním ukáže, zda to mělo význam, nebo nemělo. Já jsem přesvědčen, že především členové hnutí ANO budou velice složitě, pokud dojde k tomu, že bude zrušena karenční doba, obhajovat toto rozhodnutí před svými voliči, protože před volbami jste se prezentovali jako politické hnutí, které je pro podnikatelské prostředí, je pro kultivaci podnikatelského prostředí, je pro to, aby se nejenom vláda, ale i zástupci samospráv a vyšších územně správních celků chovali předvídatelným způsobem pro podnikatelské prostředí, a proto není dobré, aby se rušila karenční doba. Také si myslím, že budete velice složitě vysvětlovat své rozhodnutí těm, kteří mají alespoň elementární ekonomické vzdělání, protože těm těžko budete vysvětlovat, že rušíte karenční dobu v době ekonomického růstu. V době ekonomického růstu rušit něco, co tady velmi složitě bylo v minulosti zavedeno, bylo to zavedeno na základě dohody v tripartitě, je opravdu čirým ekonomickým nesmyslem.

A chtěl bych také říci, že pokud jste se rozhodli, že chcete někomu v této republice z veřejných prostředků pomoci, tak to nedělejte prostřednictvím karenční doby, protože její zrušení bude mít nesporně v rámci těch opatření, která s tím souvisejí, bude mít negativní vliv na deficit státního rozpočtu. Pokud chcete skutečně

někomu pomoci, pomoci těm, kteří si to zaslouží, tak se pojďme domluvit, a máte naši plnou podporu, přidejme ve třetím nebo ve čtvrtém stupni, nejlépe v obou dvou stupních péče, protože to je věc, která pomůže lidem, kteří si skutečně tu pomoc zaslouží a momentálně se nacházejí ve velice složité situaci. *

A v neposlední řadě jak ústy pana premiéra v minulosti, a mám to zdokumentováno, tak ústy mnoha zástupců hnutí ANO zaznělo, že nedojde k tomu, aby došlo ke zrušení karenční doby ještě předtím, než bude plnohodnotně zavedena eNeschopenka. A víte, vy můžete na pátek dopoledne předřadit jakýkoli bod, pochopil jsem, že je předřazen bod, který se týká eNeschopenky, ale tento bod bude znamenat pouze to, že se zavedení eNeschopenky v lepším případě odkládá o jeden rok, v tom horším případě to bude o více let. A proto nesporně tím, že zrušíte karenční dobu, nedostojíte svým slibům, že tato nebude zavedena ještě před zavedením eNeschopenky.

Já jsem ostatní důvody, které mě vedly k tomu, abych se vás pokusil přesvědčovat, již řekl na půdě Sněmovny v rámci prvního čtení i ve druhém čtení, a proto jenom zkráceně. Jsem skutečně přesvědčen, že se tady z politických důvodů přepisují pravidla, která tady fungovala, která byla v minulosti velmi složitě vydiskutována. A jednalo se o kompromis, se kterým souhlasili jak zástupci zaměstnavatelů, tak zaměstnanců. Tento návrh podáváte i přes jednoznačný nesouhlas Hospodářské komory nebo Svazu průmyslu a obchodu.

Karenční doba prokazatelně, a tu studii tady mám k dispozici, splnila svůj účel. (Ukazuje brožuru.) Karenční doba jednoznačně přispívá k větší odpovědnosti zaměstnanců, hlavně u té krátkodobé nemocnosti. A v neposlední řadě karenční doba evidentně zmenšuje prostor pro fiktivní nemocnost. Myslím si, že zrušením karenční doby vrátíte Českou republiku zpět o mnoho let, kdy byla dvojnásobná nemocnost. Zrušením karenční doby poškodíte podnikatelské prostředí, poškodíte firmy a zaměstnancům, o kterých tady velmi často hovoříte, v žádném případě nepomůžete. Zrušením karenční doby, a také to zaznělo na jednání hospodářského i sociálního výboru, zákonitě přenesete požadavky zaměstnanců na další desítky tisíc pracovních míst.

Úplným závěrem, a také už jsem to mnohokrát řekl, nebývá vždy úplně běžné, že se zájmy malých živnostníků, osob samostatně výdělečně činných, dostávají do souladu se středními firmami, s velkými firmami nebo s nadnárodními společnostmi. A je opravdu velmi zajímavé, že možná historicky poprvé se všichni zástupci bez rozdílu, jestli jsou to živnostníci, malé, velké nebo nadnárodní firmy, jednoznačně shodli a žádají vládu a tuto Poslaneckou sněmovnu, aby nepřistoupily k tomu, aby byla zrušena karenční doba.

Děkuji vám za pozornost. (Tleskají poslanci ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Dále v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Pekarová Adamová. Připraví se pan poslanec Rais. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vlastně se v tuto chvíli bavíme o návrhu zákona, který umožnil jako jeden z mála vznik této vlády, protože podmínkou sociálních demokratů pro utvoření a vstup do vlády byla právě novela, která bude řešit zrušení karenční doby. To znamená, nikoliv abychom se tady bavili o reformních krocích, aby si dali jako podmínku věci, které souvisí třeba s reformou našeho vzdělávacího systému, právě s udržitelností našich veřejných financí, ale bavíme se tady o tomto návrhu jako o něčem, co je natolik klíčové, že na tom stojí vznik této vlády. A vím od celé řady zástupců hnutí ANO, kteří jsou třeba zaměstnavatelé, kteří s touto novelou vůbec nesouhlasí, že opravdu přes velké skřípění zubů pro ni budou nakonec hlasovat právě proto, aby neohrozili vládu. To je jenom důležité si říci asi na úvod, o čem se tady dnes vlastně bavíme.

Zdůvodním, proč pro tuto novelu nemůžeme jako TOP 09 hlasovat a co tedy máme za výhrady. Některé z nich už tady samozřejmě zazněly, takže mě omluvte, že budu některé věci opakovat znovu, ale myslím si, že je důležité, abychom si je znovu připomněli.

Vraťme se do minulosti, vraťme se do doby, kdy karenční doba byla zavedena. Bylo to nejdříve v roce 2008 a pak následně v roce 2009. A vraťme se do toho, jak ten systém vypadal předtím, kolik bylo vlastně nahrazováno lidem, kteří byli nemocní. V letech 2004 až 2007 byla konkrétně nemocenská ve výši 25 % pro první tři dny nemoci. Takže my se tady dneska bavíme o tom, že se ani nevracíme k něčemu, co už tady fungovalo, ale zavádíme ještě velkorysejší přístup, protože vláda chce v současné chvíli prosadit 60 % v prvních třech dnech nemoci. Takže to je důležité zmínit.

Málokdy tady také padá, resp. málokdy předkladatelé také přiznávají, že tehdy zavedení karenční doby bylo právě zaměstnancům výrazně kompenzováno, a to snížením odvodové povinnosti, která se tehdy tedy úplně zrušila, protože zaměstnanci pojistné prostě v tomto konkrétním pojistném systému neodvádějí, neplatí. A bylo to tehdy 1,1 %, o které se jim snížily odvody. To si myslím, že je velmi dobrá kompenzace toho systému, resp. že to bychom tady měli mít také na paměti. V současném návrhu však znovu povinnost hradit pojistné zaměstnancům nedáváme. Takže jsme vůči nim podruhé velmi velkorysí. A ano, je to určitě politické rozhodnutí, je to na obhajobu těch, kteří to předkládají, určitě mají k tomu své důvody – nicméně, co to způsobí? Způsobí to to, že, už jste to tady opět mnohokrát slyšeli, systémy, které už dneska jsou ohroženy z dlouhodobého hlediska, nejsou úplně udržitelné, tak tím učiníme ještě slabšími, ještě více v tomto směru do budoucna budeme hazardovat. A jak víme od odborníků, od ekonomů, také to tu mnohokrát bylo zmíněno, tak prostě z dlouhodobého hlediska, tedy nejenom výhledově v dalším roce, ve dvou letech, jsou tyto systémy ohroženy a jsou opravdu náchylné na nějaký budoucí kolaps. A to není žádné strašení, které bychom tady používali my jako poslanci opozice, to jsou fakta, která nám předkládají renomovaní odborníci, kteří před tímto varují.

A na koho potom samozřejmě nejvíce dopadnou následky toho, když systémy, které financují právě třeba nemocnost a takovéto záležitosti občanů, na koho to nejvíce dopadne? Samozřejmě na ty nejslabší. Ti se s tím nebudou umět poprat tak

jako ti, kteří jsou na tom lépe a kteří mají třeba nějaké úspory, kteří jsou schopni tu dobu krize přestát snáze. To je jednoduchá logika, to je běžný fakt a to můžeme vidět i v dalších zemích, resp. v historii, mnohokrát.

Zaznělo tady, že nemáme funkční systém kontroly prvních tří dnů neschopnosti. Ten systém, který je současný, postavený na papírových neschopenkách, tak samozřejmě neumožňuje to, aby si zaměstnavatel v prvních dnech zkontroloval, zda skutečně zaměstnanec stůně, nebo zda je fiktivně nemocný. A dokud eNeschopenky nebudeme mít v našem systému zavedeny, dokud nebudou funkční, tak to možné prostě nebude a kontrola v tomto případě úplně chybí. A eNeschopenky, jak víme, máme v jiném zákoně rušit, resp. odkládat jejich účinnost, odkládat funkčnost toho systému. Vláda to nebyla schopna připravit a nebyla schopna uvést v život. A to si myslím, že je základní problém, který tady také máme.

Karenční doba se osvědčila, je to pohled možná pro někoho pravicový, ale karenční doba má také jeden nesporný fakt nebo nespornou výhodu v tom, že motivuje lidi k větší péči o vlastní zdraví. Motivuje je k tomu, aby vzali za své zdraví více zodpovědnost. Protože co jiného bychom si měli opravdu snažit strážit a snažit se pro to něco dělat než právě naše zdraví? Když zmíním ještě jednou, očkování proti chřipce je v ceně tří krabiček cigaret, tak si každý může rozmyslet, jestli se raději nechá očkovat, anebo jestli si raději bude ničit své zdraví vykouřením 60, 70, 80, 90 – 90 cigaret, to někteří zvládnou za tři dny, takže to není až tak velký výdaj v tu chvíli pro ně. A já si myslím, že tohleto bychom měli zdůrazňovat – že je to o vlastním přístupu, o vlastní prevenci.

Snaží se tomu předcházet, resp. pomáhat, i firmy. Mnohé firmy mají celou řadu preventivních programů, mají řadu zvýhodnění, benefitů pro své zaměstnance, které se právě zdraví týkají. Uvědomují si svůj určitý díl odpovědnosti, snaží se motivovat zaměstnance k tomu, aby žili zdravěji, aby měli zdravější životní styl. A také velká část firem, jsou to desítky procent, má zavedené tzv. sick days, tedy zdravotní volno, které mohou lidé využít a kdy mohou třeba právě jenom lehké nachlazení, nějakou lehčí nemoc během dvou tří dnů vyléčit a pak se vrátit do práce, aniž by na tom byli jakkoli tratni, a samozřejmě se to velice osvědčuje. Takže je to i velmi oblíbený benefit ze strany zaměstnanců jako takových.

V minulém volebním období jsme tady řešili dlouhodobou nemocnost, řešili jsme zvýšení dlouhodobé neschopnosti, která se zvýšila o několik procent. A my jsme tehdy argumentovali tím, že ano, považujeme za důležité, aby lidé, kteří jsou závažněji nemocní, kteří mají nějaký větší zdravotní problém, který se nedá vyřešit během pár dnů, ale jejich léčení trvá několik týdnů, tak aby se nedostávali třeba až na pokraj chudoby. Ale chtěli jsme, podmiňovali jsme tady ten náš souhlas právě tím, aby karenční doba nebyla rušena, aby byla zachována a aby ta motivace pro zaměstnance, aby určitá spoluúčast těch zaměstnanců, která tím je vyjádřena, byla stále platná. A tehdy právě došlo i k tomu zvýšení nákladů celého systému nemocenské.

Tehdy jste také prosadili další dávky, které se z tohoto systému platí, a od té doby dochází k tomu, že ten systém už dlouhodobě v přebytku nevydrží vlivem těchto kroků. A já jsem přesvědčená o tom, že je opravdu mnohem lepší pomoci lidem ve

chvíli, kdy mají nějakou závažnou nemoc, kdy si ji opravdu nemohou vyléčit jenom nějakým vyležením se v posteli, ale kdy potřebují závažnou pomoc jak zdravotní, tak pak třeba následnou péči, místo toho, abychom se tady snažili řešit každou rýmu, každé řekněme jednotlivé nachlazení. V tu chvíli, když jste nachlazeni, tak se prostě vyležíte a za pár dnů jste fit, kdežto když máte třeba rakovinu, tak určitě to léčení je mnohem nákladnější a mnohem náročnější ze všech možných úhlů pohledu. To si myslím, že je ten základní princip, který bychom měli mít na paměti, a máme jej na paměti my, a proto tedy nechceme, aby se karenční doba rušila, proto považujeme za důležité, aby lidé byli motivovaní k vlastní zodpovědnosti a zdravějšímu životnímu stylu, který se jim v dlouhodobém hledisku samozřejmě vyplatí – jak jim samotným, tak i celé společnosti.

Nikdo nikoho přece nenutí chodit nemocný do práce. Přesto znám celou řadu lidí, kteří byť by si mohli poležet, tak přenášejí choroby dál a roznášejí je, a to nejenom na pracovišti, to zdaleka tak není. Teď mám čerstvou zkušenost nedávno z jednoho jazykového kurzu, kam chodím a kam přišla taktéž velmi nemocná naše spolustudentka, řekněme, a velmi se divila, když jsem jí řekla, že se mi zdá, že je to od ní velmi nezodpovědné vůči těm ostatním asi deseti lidem, které tam nakazí, ještě se divila, co si to dovolují jí vůbec říci. To je prostě o přístupu člověka. Jsou i lidé, kteří, byť bude placeno třeba 100 %, tak budou prostě dál chodit do práce i nemocní a roznášet ty nemoci mezi ostatní. Tak to bohužel někteří pojímají a někteří si neuvědomují tento svůj díl zodpovědnosti.

Nicméně myslím si, že tady ta debata, bouřlivá, ukazuje, že se jedná o přístup, který je pravicový. A já tedy tímto apeluji na poslance, kteří se za pravicové považují a často to zdůrazňují ve vládní straně ANO, aby se v tomto případě uměli za ten svůj postoj podle svého vlastního přesvědčení a svědomí postavit, aby se v tomto směru nenechali manipulovat do něčeho, co jim je proti srsti, protože vím, že to tak někteří cítíte. Tak mějte trošku odvahy to takto pojmout a hlasujte tak, jak cítíte, že je správné, nikoliv jak musíte podle nějakých vašich závazků. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pouze faktická, pane předsedající. Dohoda mezi zaměstnavateli a zaměstnanci v roce 2008 nebyla! Opakovaně to zdůrazňují odborové svazy zaměstnanců. Nebyla v roce 2008 a nutno dodat, že není ani v roce 2018.

A co se týká zrušení pojištění zaměstnanců v roce 2008, to nebyla žádná dohoda. To byl příkaz Ústavního soudu z důvodu, že v opačném případě by pokládal karenční dobu za neústavní. Byl to příkaz Ústavního soudu. Žádná dohoda.

A co se týká oněch tří dnů, které jsou nám neustále předkládány, že jsou zneužívány, tak chci upozornit, že ve srovnání roku 2007 a 2017 není žádný rozdíl. Skutečně žádný rozdíl v počtu těch, co využívají pracovní neschopnost do tří dnů. To je další důkaz toho, že ani v tomto případě karence nemá regulační efekt.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v rozpravě. Na řadě je pan poslanec Rais, po něm vystoupí paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěl požádat ctihodnou Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila pozměňovací návrh můj a kolegyně Válkové ve věci svým způsobem okrajové, ale taky důležité, ve věci rozvrhování a evidence pracovní doby akademických pracovníků.

Je to problém, který tíží univerzity a instituce vysokého školství, protože střední a základní školy se o sebe postaraly už v předcházejícím zákoně, takže ony mají rozvrženou pracovní dobu v tom smyslu, jak jsem tady mluvil minule. Já bych to dost nerad opakoval, ale jde o to, že bude pevná pracovní doba, co se týká výuky, která je definovaná, tzn. přednášky, cvičení, konzultace, zkoušky atd., a ta druhá část bude volná, bude záviset na konkrétních podmínkách pracoviště a toho konkrétního člověka. Je to pozměňovací návrh, který jsme si nevymysleli sami s paní kolegyní Válkovou, nýbrž je podporován a víceméně naším prostřednictvím prezentován návrh Rady vysokých škol. Čili mluvím jenom o tom, aby to náhodou nedopadlo špatně, protože už mám z předcházejících jednáních negativní zkušenosti, kdy taky takovýhle apolitický návrh propadl tím, že tady byl trochu organizační zmatek. Takže věřím, že tentokrát nás podpoříte. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková nyní vystoupí v rozpravě, po ní pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, možná se vejdu do těch dvou minut určených pro faktickou poznámku, ale radši pro všechny případy jsem se nechala napsat na tabuli, protože bych chtěla v této souvislosti navázat na pana poslance, pana profesora Raise vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, a to s apelem, abyste nám schválili zákon, který sice novelizuje zákon o vysokých školách – a to by někdo mohl namítnout, že to je přílepek, takže předem říkám, že tento argument neobstojí ve světle toho, oč nám jde, protože nejde o nic méně a o nic více než o úpravu pracovní doby akademických pracovníků působících v oblasti vysokého školství.

Mělo by tady zaznít ještě jednou pro vás, kteří v téhle oblasti nepracují, to jasné dělení na tři oblasti činnosti.

Jedna je pedagogická, výuková. Tu asi všichni chápeme. Prostě my chodíme na přednášky. Taky je to často vidět. I tady vystupujeme příliš dlouze, jak je nám vytýkáno oprávněně řadou z vás.

Za druhé je to oblast, kdy vlastně musíme – takové to známé publish or perish, publikuj, nebo zemři, odejdi z akademické oblasti. Musíme publikovat. A abychom mohli publikovat, tak musíme provádět výzkumy nebo kompilovat, ale tvůrčím způsobem, přípustným, tzn. zahraniční literaturu, domácí literaturu, a to často nemůžete dělat v rámci běžné denní – my tomu říkáme v akademické oblasti takzvané

– pracovní doby. Já bych nebyla ani docentkou, ani profesorkou, pokud bych nepsala mezi osmou hodinou večerní do takových dvou tří hodin, někdo to má zas obráceně, vstává třeba ve čtyři a hodně toho napíše do osmi. Takže tam to asi také není zrovna důvod toto upravovat.

A třetí oblastí, o které si myslím, že vůbec není zanedbatelná, a my si to také často testujeme v anonymních dotaznících, a podle toho jste buď více, či méně oblíbený studenty, to je práce se studenty. Já ji mám třeba strašně ráda. Vůbec ji dělat vlastně nemusíte, ale musíte, pokud jako pedagog chcete někoho někam postrčit a vidět ho jako úspěšného soudce, státního zástupce, advokáta, tak se musíte věnovat i tomu, že s ním půjdete do věznice, konkrétně mu prezentujete nějaké příklady z praxe, máte konzultační hodiny a velmi často se to odehrává ve večerních hodinách.

Takže promiňte mi ten epický úvod, já se vrátím k našemu návrhu. Ono něco podobného, ne úplně identického, už máme v právní úpravě, v zákoně č. 563/2004 Sb., o regionálním školství, tak ta prošla novelou a tam už vlastně máme i řešeno, jak zacházet potom s náklady, které mohou vzniknout, ale nemusí, pokud vykonává ten pracovník, akademický, pedagogický, vysokoškolský kantor tu práci mimo své obvyklé pracoviště. Takže tam srovnáváme a sjednocujeme tu úpravu.

Aniž bych šla do dalších detailů, prosím vás o podporu nejenom, jak tady bylo řečeno, za Radu vysokých škol, ale připojuji ještě Konferenci rektorů a celou širokou akademickou veřejnost. Myslím si, že zde vysokoškolští pedagogové, kteří sedí i ve vysokých pozicích v parlamentu, mohou potvrdit, že bychom potřebovali dodržovat zákony a rádi bychom se řídili tím, co je v právním předpise, a popravdě řečeno zatím se tím tak moc v praxi někdy neřídíme. Takže umožněte nám tím, že zvednete ruku pro náš pozměňovací návrh, který je i vaším tedy, a tím umožníte, aby akademičtí pracovníci skutečně mohli pracovat 24 hodin denně a nemít u toho špatné svědomí, že pracují mimo pracovní dobu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat, a to v diskuzi, kdy je řádně přihlášen pan poslanec Václav Klaus, připraví se paní kolegyně Hana Aulická. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážené dámy, vážení pánové, je takovým dobrým zvykem, že když se u nějakého vážného zákona jeho projednávání blíží ke konci, tak přistoupí k mikrofonu někdo a řekne, jak je to ve skutečnosti v praxi. Takže já bych si dovolil říci, jak vypadá karenční doba z hlediska pozice ředitele školy. Nechci samozřejmě vůbec tím karikovat třeba pana poslance Bláhu. Já si naopak myslím, že čím více je takových řečí, které se netýkají tématu úplně přesně, a čím více se lidé dohadují v té Sněmovně, tím je to pro blaho občanů lepší, protože se nepřijme spousta šílených zákonů. Takže já si také dovolím trošku odbočit a řeknu vám, jak vypadá karenční doba z pohledu ředitele školy.

Nemocenská je zavedena proto, aby lidé, kteří jsou nemocní dlouhodobě, měli příjem. Ta není zavedena proto, že když má někdo rýmu nebo kašel, tak aby nešel do práce. A ve školách to vypadá zhruba tak, že když v listopadu udeří chřipková sezóna

a je středa, tak tam jako ředitel chodíte a vidíte ty zaměstnance, kteří za vámi chodí, že by zůstali druhý den doma atd., že už mají kašel a není jim dobře. A vy je tam zoufale prosíte, že na tu chemii už tam nikoho na to suplování nemáte, a takhle tam s tím bojujete, aby ta škola zůstala v chodu. Opatření, které samozřejmě ty lidi podporuje zůstat doma a dva dny tam do té soboty zůstat, samozřejmě tohle výrazným způsobem komplikuje. Dlouhá léta jsem se jako ředitel školy ve chřipkových obdobích snažil tu školu držet v chodu, a zbytečně zase poslanci tady zavádějí něco, abychom to zkomplikovali i ve školách. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Nyní paní poslankyně Hana Aulická, připraví se pan kolega Juříček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte tedy i za klub KSČM. Asi naše stanovisko je samozřejmě známé, protože my už dlouhodobě usilujeme o zrušení karenční doby, a vlastně předvedly to naše návrhy v minulosti, které byly tři nebo čtyři, už si to téměř nepamatuji. A mě opravdu velice mrzí i poslední diskuze na garančním sociálním výboru, kde tedy bude po mně hovořit i kolega Juříček a určitě řekne své stanovisko, kde mám pocit u některých kolegů právě za hnutí ANO, že k tomu přistupují spíše se svými zájmy, to znamená z pozice zaměstnavatelů, a tím se tak trošku dostávají do střetu zájmů.

Chtěla bych apelovat na vás všechny, že opravdu v ČR dvě třetiny zaměstnanců nedosahují průměrné mzdy v ČR. A zdůrazňuji to právě proto, že tři dny nehrazení nemocenské má právě dopad na jejich příjmy. To znamená, jestliže se bavíme o příjmech, kdy mají 15–16 tisíc čistého, a oni v tu chvíli přijdou třeba o 3 tisíce, tak je to opravdu pro ně existenční a mnohdy se tím uvalí do velkých životních problémů. A nejsou to samotní zaměstnanci, ale jsou to celé rodiny. Proto si myslím, že bychom opravdu měli mít zájem my zákonodárci o to, aby chod celé rodiny nebo obecně našich zaměstnanců byl opravdu tak, že i při těchto nízkých mzdách samozřejmě se snažíme a myslím, že i zaměstnavatelé se snaží, aby měli vyšší mzdy, tak aby jejich život byl aspoň trošku důstojný a my jim nepodkopávali ještě nohy, a proto vás žádám, protože si myslím, že zrušení karenční doby není nic, za co bychom se měli stydět. Právě naopak! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové a nyní mám dvě faktické poznámky – Kateřiny Valachové a Lubomíra Zaorálka. Kolegyni Valachovou nevidím, takže kolega Zaorálek. Prosím. Pan kolega Juříček... (Posl. Valachová přichází k řečništi.) Já jsem vás neviděl! Omlouvám se. V tom případě...

Poslankyně Kateřina Valachová: Přicházím nečekaně zprava.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To jsem také nečekal! (Pobavení.)

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedající, jenom faktická poznámka. Musím říct, že zejména ze strany zdravotních sestřiček, učitelek a učitelů skutečně naopak slýchám argumenty a prosby pro to, abychom karenční dobu a neplacení nemocenské od 1. dne zrušili. Je paradoxní, že právě tyto, bych řekla, velmi důležité a společensky prospěšné profese a lidé v nich jsou právě nuceni nemoci přecházet, ať je to z organizačních důvodů, jak to tady zaznělo u řečnického pultíku, anebo je to z důvodů majetkového výpadku příjmů. A skutečně zvlášť děsivé je to u zdravotních sester, které v podstatě tady nemocné pečují o nemocné. Skutečně to není normální a prosím všechny poslance a poslankyně, abychom se zamysleli nad tím, jestli tohle je něco, co chceme dál trpět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat ještě na pana poslance Václava Klause, který tady předvedl určité hledisko učitele, kantora, který potřebuje ty učitele v práci, a tak je přesvědčuje, i když jim začíná chřipka, nachlazení, aby přece jenom vydrželi. A já bych mu jenom namítl jiné hledisko, jinou optiku. Protože já jsem z lékařské rodiny a poslouchal jsem otce, který mi vždycky vyprávěl, že právě tyhle rinofaryngitidy a tyhle nosohltany a začínající chřipky jsou vlastně v něčem strašně rizikové. On říkal, z těch nosohltanů to prostě klesne na průdušky, z průdušek to klesne na plíce, je z toho zápal plic a nakonec záněty srdečního svalu. A ti lidé právě proto, že to přecházejí, tak později mají vážné problémy a nakonec často končí právě díky tomu, že mají poškozené srdce. Takže tohle já jsem slýchával celé mládí a připadá mi, že tohle je také legitimní hledisko, aby ti lidé to prostě nepřecházeli. Jde nám o zdraví populace, nebo nejde?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka ještě pana poslance Václava Klause. Kolega Juříček podle jednacího řádu ještě posečká. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Já děkuji panu Zaorálkovi, že poslouchal můj projev. Ale on ten svět je složitější, pane Zaorálku, s tím zdravím, protože když se tak bojíte těch kardiovaskulárních chorob a všeho, tak neustále skoro 40 poslanců tamhle hulí na tom balkoně směrem k Pražskému hradu atd. Čili lidé se zase nechovají vždycky jenom podle hlediska zdravotního, ale někdy právě sledují i zájmy pracovní, vzdělávací a o tom byl ten můj projev.

A když mám slovo, ještě řeknu jednu věc. Já jsem to nechtěl nějak ohnivě kritizovat, protože si uvědomuji, že část viny je i na pravicové opozici, protože nesestavila vládu s vítězným hnutím, no tak je levicová vláda, tak logicky vznikají

levicové zákony a spousta poslanců ANO se skřípěním zubů bude muset pro tento nesmyslný zákon hlasovat. Takže tomuto rozumím. Chci na vás apelovat, abyste tak stejně nehlasovali, protože ti vaši partneři to vydrží. Takže to bych vám prakticky doporučil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu kolegovi Václavu Klausovi za dodržení času k faktické poznámce. A teď je řádně přihlášený pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já samozřejmě, všichni víte, že nejsem v konformní situaci, neboť jsem člen ANO a mám respekt ke svým koaličním partnerům. Ale nicméně ten názor, který tady říkám, a říkám ho na vládě a říkám ho všem ministrům a i koaličním partnerům, je od začátku v podstatě stejný.

Nicméně musím napravit některé informace, které tady padly. Tenkrát v roce 2008–2009, jsem vám říkal, že jsem u toho byl, když jsme domlouvali tenkrát s tripartitou a s odbory vlastně tu změnu zavedení tří dnů. A musím opravit, protože tenkrát zaměstnanci získali snížení z osmi procent sociálního pojištění – paní Pekarová, prostřednictvím předsedajícího – na šest a půl. Takže to bylo jeden a půl procenta za první tři dny. A vlastně zaměstnavatelé získali jedno procento. To znamená z dvaceti šesti procent na dvacet pět procent za čtyři až čtrnáct dnů. Jinými slovy, když to přepočítáme na váhu, tak pro zaměstnance v tu chvíli to bylo pětkrát výhodnější než pro zaměstnavatele. Ano, Kateřina Valachová, prostřednictvím předsedajícího, má pravdu. Pro zaměstnavatele to bylo zhruba 11 mld., ale pro zaměstnance zhruba 50 mld. tenkrát na úspoře vlastních daní. Takže to jenom abychom si řekli ty fakta mezi rokem 2008 a 2009.

A co teď je? Píše se rok 2018, zavedeme to v 2019, protože předpokládám, že samozřejmě koaliční smlouva bude naplněna. A je jasné, že vox populi má významné slovo, protože 73 % občanů si přeje zrušení karenční doby, to je pravda. Samozřejmě to je pravda. Ale pokud jsme trošku hospodáři a myslíme i nejenom na to, co se tady stále diskutuje, ale myslíme i na to, ty ušlé příležitosti, tak prosím vás na základě úplně posledního výzkumu CEEC Research, na základě asi 200 největších podniků v České republice, uznávám, že to nejsou střední a malí podnikatelé, tak vychází, že Česká republika v průběhu předcházejícího roku přišla o 19 % zakázek z důvodu právě krize pracovního trhu. A kdyby nebyla krize pracovního trhu, tak pravděpodobně i ta diskuse bude možná mnohem snazší. Ale my neřešíme krizi pracovního trhu, byť hovoříme o tom, že tady chybí 313 tis. zaměstnanců, ale to je jenom číslo. Tam není ještě ta struktura, která chybí, protože když máte individuálně některé odborníky a ten vám onemocní, no tak zároveň stojí dalších třeba dvacet lidí. A to je ten problém, že my máme velikánský problém ve struktuře zaměstnanců, a to je dlouhodobý problém, který není problém této vlády, ale to je problém všech pětadvaceti let, jak jsme zdeformovali učení. Jak jsme zdeformovali střední školy, a že nám vychází na vysokých školách 62 % populace, byť je to deflační, a to všichni víme.

Ale znovu se zkusme vrátit tedy ke karenční době. Jestliže tento výzkum poslední, který pravděpodobně bude v následujících asi čtrnácti dnech zveřejněn, říká o tom, že Česká republika na daních přišla o 117 mld. korun z důvodu právě nemožnosti plnit zakázky, a o tom, už jsem hovořil, že důvěryhodnost České republiky vůči zahraničí padá, tak ona padá už i s tou úvahou, že se zavede znova karenční doba, nebo že se zruší karenční doba a že tady chybět dalších 50 tis. zaměstnanců. Takže ten výsledek nakonec může být opravdu především dopad do státního rozpočtu.

My zaměstnavatelé si nějak poradíme. Vždycky jsme si poradili. A vždycky jsme se dívali na nemocnost zaměstnanců, jak v krátkodobém hodnocení, tak v dlouhodobém. V tom krátkodobém samozřejmě víme, že rizika zvýšení nemocnosti v krátkodobém hledisku budou pravděpodobně někde kolem čtyř procent, protože to odpovídá tomu, té změně mezi rokem 2008 a 2009. Co se týká dlouhodobé nemocnosti, o které tady se stále hovoří, tak ona má jinou charakteristiku, protože zodpovědní zaměstnavatelé to samozřejmě sledují. Jsou to mimopracovní úrazy, zlomené ruce, zlomené nohy. Jsou to kardiovaskulární choroby. Je to samozřejmě karcinogenní bujení a velmi často riziková těhotenství. Tu analytiku z vlastní firmy mohu poskytnout, že se tomu věnujeme. A tam by velmi pomáhalo, protože jestli přijmeme... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Požádám sněmovnu o klid, abychom mohli...

Poslanec Pavel Juříček: Jestliže přijmeme postulát, že my jsme každý sám individuálně, majoritně zodpovědni za své zdraví, tak pak samozřejmě i k té dlouhodobé nemocnosti i ke krátkodobé nemocnosti by bylo velmi výhodné, kdybychom zavedli do budoucna malus bonus, o kterém dneska vůbec nikdo nehovoří. A to by mělo ten smysl k tomu, abychom si my více pečovali o své zdraví, a to je ta prevence, která zatím tady chybí, a to je také ten strach podnikatelů a nakonec i o ten státní rozpočet, že přijdeme možná o dalších 30, 40 mld. rizika.

Ať si převezme každý z vás individuálně zodpovědnost za to, že státní rozpočet bude naplněn v té původní výši, tak jak je připravován. Já si myslím, že to tak nebude, protože to vidím, a ty názory těch podnikatelů, vidím, že ty daně z příjmu právnických osob prostě nebudou v té výši, protože samozřejmě když nebudeme mít ty zakázky, které nemůžeme reálně splnit, tak my samozřejmě nebudeme dělat takové daně. A to si myslím, že je potřeba férově říct, a že to není žádná podnikatelská lobby, že to je strach o nás, o zaměstnavatele. Jak říkám, my jsme vždycky všechno přežili a vždycky jsme našli nějaký mechanismus, jakým způsobem se uhájíme a nějakým způsobem vybojujeme situaci. My zodpovědní zaměstnavatelé i v době roku 2008–2009, kdy jsme dělali obrovské ztráty... Já například musím přiznat, že jsem dělal tenkrát 300milionovou ztrátu ročně, tak jsem nikdy nepropustil klíčové zaměstnance, protože jsem věděl, že bych si podvázal svoji budoucnost. A v tom si myslím, že je chyba, protože my vždycky se díváme na krátkodobé požitky a nedíváme se na dlouhodobé potřeby. A to je bohužel psychika nás lidí, kde vždycky

vidíme v tom krátkodobém hledisku podstatně větší motivaci než v tom dlouhodobém hledisku. Takže jenom abych řekl, co si myslím, co bychom mohli udělat ještě pro minimalizaci ztrát anebo nákladů, které nám to bude vázat.

eNeschopenka není jenom zázrak. Ta nám pomůže jenom pro krátkodobé urychlené řešení toho, jak předěláme nějaký pracovní plán. Můžeme se bavit možná v budoucnu, pokud to dopadne, jedna až jedenáctý den. O tom také byla diskuse.

Ale co je klíčové, je potřeba otevřít trh práce, protože ten tady prožívá krizi už nejméně deset let a teď ho máme v plné nahotě právě těmi ztrátami těch ušlých příležitostí. A jestli chceme ztrácet další, tak nebudeme dělat nic. Pokud to tak bude, tak otevřme normálně dveře dalším padesáti tisícům zahraničních pracovníků, kteří nám pomohou vyřešit obé. Jak počet lidí chybějících, tak i tu strukturu. Protože mohu vám říct, že z těch v této chvíli třiapadesáti Ukrajinců, kmenových Ukrajinců – kteří mě stojí víc, ne že je to levná práce, protože je musím obléct, musím přeložit všechny technologické postupy, všechny kontrolní návodky, všechny pracovní návodky, a tři měsíce mají ubytování zdarma, takže mně... a mzdu mají totožnou, jako český zaměstnanec, takže jsou pro nás dražší, ale doesn't matter.

OK, my to uděláme, ale my potřebujeme ten zdroj, abychom nepřicházeli o další zakázky a abychom zdůvěryhodnili Českou republiku. To je podle mě nejsilnější pilíř, který můžeme udělat. 0,2 nebo 0,5 %, to už je na základě toho, jestli si budeme uvědomovat, že přijdeme o další zakázky nebo nepřijdeme. To už samozřejmě je škoda, že zaměstnavatel vlastně zaplatí to, co se tady prosazuje na této Sněmovně.

Já jsem chtěl říci, já to nevidím jako drama, ale vidím to jako situaci, když něco mám udělat, tak musím podpořit různými pilíři to, abych neudělal škody, které v této chvíli neumím zcela přesně odhadnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Juříčkovi. Kolegyni Gajdůškovou požádám o strpení, protože mám jednu faktickou poznámku Lubomíra Zaorálka a přednostní právo k vystoupení paní ministryně Jany Maláčové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já tedy opravdu musím zareagovat na pana poslance Juříčka. Moc bych ho poprosil, kdyby mě sledoval, protože on řekl, že my chceme dlouhodobé efekty nahrazovat krátkodobými. Ale já jsem tady už před chvilkou říkal, že to je právě úplně opačně. Podívejte se, v roce 2008 zavedení karenční doby vedlo ke snížení krátkodobé nemocenské. Jenomže odborníci říkají, že po roce 2012 se to jednak začalo srovnávat, jednak se ukázalo, že se zvětšily dlouhodobé nemocenské.

To znamená, když vy těm lidem – to je to, co jsem tady říkal před chvilkou – když vy je necháváte doma, protože oni si prostě nedovolí marodit z finančních důvodů, tak ten výsledek je, že vám dlouhodobá nemocenská začne v dlouhodobém čase právě narůstat, protože ti lidé odskákávají komplikace, které si tím způsobí. To znamená, že to je právě opačně. Jsem-li tedy dobrý hospodář, což tady bylo řečeno,

dobrý hospodář, tak dobrý hospodář uvažuje, že je dobré, když se ten člověk vyzdraví, a ne ať má potom komplikace, ze kterých marodí daleko déle. Takže já tvrdím, že to je tedy úplně opačně, než tady bylo řečeno. Tohle je opravdu hledisko dobrého hospodáře. Nehledím na krátkodobé efekty a snažím se, abych dlouhodobě měl zdravou populaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zaorálkovi. Mám dvě faktické poznámky. Nejdříve paní poslankyně Adamová Pekarová a potom pan poslanec Juříček. Paní ministryně, ač s přednostním právem, ještě počká. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Budu stručná, paní ministryně. Já jenom k předřečníkovi, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Vy jste tady, pane Zaorálku, udělal takovou rychlou analýzu, ale některá fakta jste do ní nezohlednil. Tak například se podívejme také na úroveň zaměstnanosti ve srovnávaných letech. Dnes máme mnohem vyšší zaměstnanost, než jsme měli třeba právě v těch krizových letech. To se určitě do počtu nemocných, kteří pak čerpají nemocenskou, také promítá. A celá řada dalších věcí. Třeba když říkáte vyšší dlouhodobá nemocnost. Tak jestli to skutečně souvisí s tím, že lidé přecházejí nemoci, nebo nikoliv, to by bylo na nějakou opravdu velkou analýzu, velký výzkum, ale myslím si, že takový nemáte k dispozici, abyste se jím tady teď mohl zaštiťovat, a že to jsou tedy jen určité dojmy, je to taková dojmologie. Také nám stárne populace, máme prostě další jevy, které jsou s tím spojené, vyšší nemocnost může souviset s tím. Ale to já teď tedy nechci tvrdit jako fakt, protože takový výzkum nemám k dispozici a na rozdíl od vás si netroufám tento svůj dojem, který z toho mám, přetavovat v nějaká fakta, která můžeme brát jako směrodatná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Pavla Juříčka. Paní ministryně už bude mít šanci. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji ještě jednou. Nechci zdržovat, ale Luboši prostřednictvím pana předsedajícího, ty jsi právě zaměnil jenom slova za obsah. Ty jsi mě neposlouchal. Tady je potřeba se skutečně podívat na to, jakým způsobem je ta struktura nemocnosti a jakým způsobem se dá řešit. A to je to, o čem já jsem hovořil. Ano, je potřeba se dívat jedním okem pod sebe a druhým okem do dálky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Juříčkovi za dodržení času a nyní s přednostním právem v rozpravě paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já jsem původně už nechtěla vystupovat, nechtěla jsem to prodlužovat, ale teď si prostě neodpustím, abych nereagovala.

Tady padaly argumenty zejména trojího typu. Zavedení karenční doby mělo být motivací pro to, aby lidé více pečovali o své zdraví. To znamená, že si z toho správně dedukuji, že vlastně otázka nemoci a zdraví je jen otázkou dostatečné motivace? Chápu to správně, paní poslankyně?

Druhý argument – opatření proti simulaci. Já to také nechápu. Pokud má být zavedení karenční doby opatřením proti simulaci, tak proč karenční doba platí také pro úrazy, hospitalizace nebo vážná onemocnění, jako rakovina? To se přece simulovat nedá. Nerozumím tomu argumentu.

Další argument – krize pracovního trhu. Znamená to, že tím pádem budeme nahánět do výroby nebo do služeb nemocné lidi? To má být to řešení, karenční doba? Nerozumím tomu.

Já bych chtěla shrnout, že vlastně karenční doba znamená, že kolektivně trestáme pracující. Lidé se bojí z finančních důvodů onemocnět, mají strach, jak na konci měsíce zaplatí hypotéku nebo nájem, a to si myslím, že je velmi nespravedlivé. Zároveň, když se podíváme na čísla, tak víme, že krátkodobá nemocnost se nám vrátila v těchto letech zpátky na dobu z let 2008, to znamená, že karenční době nevedla vůbec k těm věcem, které vy tady avizujete, i když argumenty jsou zacyklené. Zároveň ale dlouhodobá nemocnost nám stoupla o polovinu, to znamená, že my jsme vlastně ty náklady převálcovali z kapitoly MPSV, snížili jsme náklady zaměstnavatelů, ale zatížili jsme zdravotnický systém.

Já si myslím, že zrušení karenční doby je podporou pracujících a jejich zdraví, a budu moc ráda, když dnes ta novela projde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. Paní kolegyně Pekarová a pan kolega Stanjura s faktickými poznámkami. Paní poslankyně, prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Opět zopakuji něco, co už tady zaznělo, ale pro paní ministryni raději ještě jednou. Vy v současné době navrhujete první tři dny proplácet 60 %. Před rokem 2009, resp. 2008, než byla karenční doba poprvé zavedena, to bylo 25 %. V té době, kdy se v roce 2009 zavedla karenční doba, se zaměstnancům snížilo na nulu nemocenské pojištění, bylo to o 1,1 %, zaměstnavatelům se taktéž snížilo, a to z 3,3 na 2,3. Vyčíslil to tady pan poslanec Juříček. Došlo tady k úsporám na straně zaměstnanců, A teď, v tuto chvíli, návrh, který navrhujete, už ale nevrací tuto povinnost zaměstnancům se na tom podílet. To znamená, že vy jste si z toho systému, který tady kdysi fungoval, vzali jenom asi ani ne čtvrtinu, na to jste nějakým způsobem nabalili další své návrhy, které se toho týkají, ale už jste vůbec nedali – vlastně totiž nemáte odvahu těm zaměstnancům říci: Tak, budete to mít sice proplácené, dokonce lépe, než to bylo

kdysi dávno před deseti lety, ale také se na tom nějak podílejte. Tuto odvahu vy prostě nemáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ale vyvolala další. Já přečtu pořadí. Než dám slovo panu poslanci Stanjurovi, došla předsedovi Poslanecké sněmovny omluva pana poslance Farského a pana poslance Špičáka z jednání takže ji konstatuji.

Nyní faktická poznámka pana poslance Stanjury, pana poslance Maška, paní ministryně Maláčové a paní poslankyně Valachové. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já respektuji odlišné politické názory na tuto otázku, opravdu je respektuji, a o tom je ten politický střet. Ale když logika úpí, tak já úpím taky. Paní ministryně řekla, že díky tomu, že se lidé bojí chodit na nemocenskou, se prodloužila dlouhodobá nemocenská. Můžeme mi v tomto výroku najít logiku? Tam žádná logika není. Je to přesně naopak. Díky tomu, že lidé nechodí na nemocenskou, se nám prodloužila dlouhodobá nemocenská, ještě jednou to zopakuji. A hledejte elementární logiku v tomto výroku, který je absolutně nesmyslný. Když tam nejdu, tak nejsem na nemocenské vůbec. Tak jak si můžu prodloužit dlouhodobou nemocenskou, když se bojím na tu nemocenskou jít? (Hlas ze sálu.) No to není blbost. To říká vaše ministryně. To je blbost, souhlasím s panem bývalým ministrem Zaorálkem, který na mě pokřikuje přes celý sál.

A když už se bavíme o těch úlevách, které dostali zaměstnanci, tak to nebylo jednom 1,1 % nemocenského pojištění, o kterém dneska nikdo nemluví, ale taky 0,5 % příspěvku – omlouvám se, teď to přečtu přesně – 0,5 % na státní politiku zaměstnanosti placených zaměstnanci. Takže 1,6 % byla úleva. Tak mi zkuste někteří z vás, kteří tady vyprávíte takové pohádky a dojmologii, spočítat, to znamená u průměrného zaměstnance, pokud uspoří za deset let, kdy to funguje, kolik uspoří při průměrné mzdě tohoto placeného pojištění nebo daně, to je jedno, jak to nazveme, 1,6 % z hrubé mzdy každý měsíc, a k tomu si položme průměrnou nemocnost. A zase když se zvýší i krátkodobá nemocnost a máme mnohem víc zaměstnaných, a mluvila o tom např. paní kolegyně Adamová Pekarová, tak zase nesrovnáváte správná čísla, že ty argumenty nejsou poctivé, nejsou logické. Ale jak říkám, přitom respektuji jiný politický názor. Tomu já rozumím. Ale pokud to chci podpořit nějakou statistikou, tak to musí mít hlavu a patu. (Předsedající: Pane předsedo, skončila vám doba.) Děkuji za upozornění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Mašek, poté paní ministryně Maláčová, paní poslankyně Valachová, poslanec Zaorálek a kolega Staněk. Takže nyní pan poslanec Jiří Mašek, připraví se k faktické poznámce paní ministryně. Máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, prostřednictvím pana předsedajícího se tady objevilo mnoho zdravotnických expertů, tak si dovolím jako lékař, který ty pracovní neschopenky vypisuje, také zareagovat. Skutečně nepatřím k těm, kteří by vestoje tleskali nápadu zrušit karenční dobu, ale přesto ten názor a ten zákon podpořím. A podpořím ho s jednou podmínkou. Také si troufám mít trošku ekonomický názor, byť nejsem expertem ekonomickým. Na zrušení karenční doby, resp. v těch souvislostech mi tam vadí jedna věc. Lékař při vypisování pracovní neschopnosti může, a často to dělá, vypisovat neschopnost až tři dny zpátky. Je to tak ze zákona. Budu se snažit působit tím směrem, aby při eNeschopence a při jejím projednávání toto bylo změněno a aby počátek pracovní neschopnosti byl spojen s vyšetřením u lékaře. Tam si myslím, že to bude mít ekonomický dopad, že to bude dobré pro zaměstnavatele a přitom nedojde k tomu, že pacient by byl ochuzen na svých právech svou nemoc vlastně léčit od začátku a pobírat patřičnou částku sociálního pojištění.

Můj závěr je, že navrhuji svým kolegům podpořit tento zákon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Maškovi. Nyní paní ministryně Jana Maláčová také s faktickou poznámkou, připraví se kolegyně Valachová také s faktickou poznámkou. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já v reakci na paní poslankyni Pekarovou Adamovou prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěla říct, že jsem ráda, že slyším vlastně konečně jiný argument, protože ve dne v noci slýcháváme neustále od TOP 09, že je potřeba snižovat sociální odvody, protože náklady práce v České republice jsou velmi vysoké, a teď slyším vlastně něco opačného. Takže to je pro mě novinka.

Druhá věc, v reakci na pana předsedu Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem to takto neřekla. Vy jste vytáhl dvě věty, spojil je, ale budiž, když to tak je. Krátkodobá nemoc je např. chřipka. Když přechodíte chřipku, tak to se nějakým způsobem zvládne, ale dlouhodobá nemoc je třeba zápal plic, to už se přechodit nedá. Takže takto za mě, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Jenom faktická poznámka k tomu vlastně, kolik činila nebo nečinila náhrada v prvních třech dnech nemoci v roce 2008. Pravda je taková, že tam došlo k turbulentním změnám právě v návaznosti na výroky a nálezy Ústavního soudu, takže částečně tam bylo těch 25 %, jak zmínila paní poslankyně Pekarová, ale v roce 2008 určitou část roku platila i náhrada ve výši 60 %. To tak prostě bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji za upřesnění i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Lubomír Zaorálek, připraví se kolega Staněk, potom dále paní poslankyně Pekarová a Stanjura. Jsme tedy ve faktických poznámkách, kolegyně Gajdůšková ještě chvíli posečká. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Mohu, pane místopředsedo? Můžu. Já bych tady chtěl říci, že pan poslanec Stanjura zde uvádí naprosto lživá, nepravdivá alternativní fakta, a dokážu to celé Sněmovně. Před všemi tady řekl, že já na něho volám přes celý sál. Prokazatelně jste všichni viděli, že jsem volal ani ne přes půlku sálu. (Pobavení v sále.) Takhle je to s těmi fakty, která uvádí pan poslanec Stanjura, takhle je to se všemi jeho údaji. Tak ne celý sál, sotva půlka.

No a potom ta věta, ta je celkem jasná, ta, která mě tak pohoršila, protože ta údajně nelogická věta, že když se někdo bojí marodit, tak potom stůně déle, tak to je to, co jsem tady už dvakrát vysvětloval, už se mi zdálo, že to přeháním, že prostě ve chvíli, kdy vy prostě nejdete marodit, protože nechcete, bojíte se, že přijdete o peníze, tak se vám to potom vrátí, že marodíte déle. Takže proto ta čísla potom po roce 2012 také rostou. Takže to, co vy říkáte, že to nemá logiku, a vlastně tím jakoby toho protivníka takhle shazujete, že mu to logicky nemyslí, tak to má přece logiku a ta logika je přece jasná a dá se prokázat čísly. Takže tolik a nabádám pana poslance, aby příště zvažoval přesnost svých výroků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Staněk, potom paní poslankyně – jsou to faktické poznámky, pane předsedo, takže musím dodržet pořadí elektronických přihlášek – pan kolega Staněk, potom paní poslankyně Pekarová. Máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající. Já bych se znovu obrátil vaším prostřednictvím na pana předsedu Stanjuru. Ta čísla, která tady zazněla... Já tedy nejsem poslancem déle než jeden rok, takže nemám tu paměť předchozích období, ale jestliže se bavíme o změnách ve prospěch zaměstnanců a ve prospěch zaměstnavatelů ve výši zhruba 10 mld. a 50 mld., tak se bavíme o číslech, která se týkají, předpokládám, všech zaměstnanců a všech zaměstnavatelů. Ale karenční doba, její zkrácení, zrušení nebo procento navýšení nemocnosti, které je ve výši 4 až 5 %, nebo hladina osciluje mezi 3,5 až řekněme 4,5 %, se týká právě tohoto zlomku. Tak prosím vás neargumentujme tím, že státní rozpočet přišel o 50 mld. nebo o 60 mld. ve chvíli, kdy chceme vrátit tyhle odvody všem zaměstnancům. To, co tady zaznělo od kolegyně paní Pekarové. Takže není to tak, nemůžeme žonglovat s těmi čísly vždycky. A nejste jediný, prostřednictvím pana předsedajícího, kdo trpí, když trpí logika. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Staňkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Pekarové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Nejdříve k paní ministryni. Vy jste se dopustila jasného argumentačního faulu, protože jste řekla, že TOP 09 má ve svém programu a prosazuje snižování odvodů a najednou navrhuji, abychom je zvýšili. Není to pravda. Kdyby to bylo na nás, tak karenční doba zůstává zachována, takže bychom se tady o tom tématu vůbec ani nebavili, protože bychom se nebavili o nemocenském pojištění. Ano, máme v programu snížení odvodů, ale na ty ostatní systémy, to znamená zejména na sociální výdaje. To je jedna věc.

Druhá věc, k panu Zaorálkovi prostřednictvím předsedajícího. Máte-li analýzu, výzkum, který dokazuje to, co tady tvrdíte, tak nám jej prosím předložte. Můžeme ten bod dneska přerušit do té doby, než nám budou tato fakta dodána, tak se určitě nic nestane, když se bude projednávat bod třeba v pátek. My si to rádi nastudujeme, třeba vám dáme za pravdu. Máte něco takového, nebo jsou to jenom dojmy?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejdřív se chci omluvit panu poslanci Zaorálkovi, křičel na mě skutečně přes polovinu sálu, ale mohu ho ubezpečit – ptal jsem se i kolegů – že ho bylo slyšet v celém státě. Já bych tu debatu nerad shazoval na rádoby vtipné poznámky.

K panu poslanci mému předřečníkovi. S těmi čísly jsem nežongloval já. Já jsem neřekl ani jedno slovo o 10 nebo 50 miliardách, byl to váš stranický kolega pan poslanec Juříček. A podívejte se do záznamu, já jsem o těch číslech vůbec nemluvil, já jsem mluvil o snížení sazby pojistného placeného zaměstnanci, 1,1 na nemocenské a 0,5 % na státní politiku zaměstnanosti.

K panu poslanci Zaorálkovi to už řekla má kolegyně paní poslankyně Pekarová Adamová. Lékař amatér bez analýzy. Ukažte mi ta čísla, ukažte mi tu analýzu, podpořte ten svůj názor nějakými fakty. Já jsem takovou analýzu neviděl. Jinou analýzu vám pak představí ve vystoupení můj kolega pan poslanec Kupka, který skutečně má relevantní čísla od relevantních institucí, a bavme se o tom, ne o těch dojmech, že expert na zahraniční politiku ví, jak je dlouhá nemocnost v tom či onom případě. Já bych takovou odvahu to tvrdit neměl. Já s tím nebudu polemizovat, nemám data k tomu, abych polemizoval s tímto dojmem pana poslance Zaorálka. A je to vážná věc. Abychom to debatovali racionálně, tak bychom měli mluvit věcně. Tak se poslouchejme. Pokud kritizujeme vystoupení, například 10, 50 miliard, tak kritizujme toho, kdo to řekl, ne toho, kdo o tom vůbec nemluvil.

Že bylo sníženo pojištění všem zaměstnancům o 1,6 procentního bodu, je prostě pravda. Já to vítám. To byl dobrý krok, já jsem to ocenil. Protože jsme snížili daňové

zatížení našich zaměstnanců. To je v pořádku. Co je na tom špatně? Kde úpí logika? Snížilo se každý měsíc za těch deset let o 1,6 % každému zaměstnanci daňové zatížení? (Předsedající upozorňuje na čas.) Ano, nebo ne?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Vítězslav Válek (správně Vlastimil). Připraví se pan poslanec Kupka také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající, a doufám, že jsem se trefil do toho, co je faktická poznámka. Takže prostřednictvím pana předsedajícího k paní ministryni Maláčové. Chřipka rozhodně není krátkodobé onemocnění nebo krátkodobá neschopnost. Je to pro mnoho pacientů smrtelná choroba, očkuje se proti ní. A dokonce bych řekl, že z obecného globálního pohledu je to daleko závažnější onemocnění než zápal plic. To není žádná kritika, jenom spíš odborně.

A myslím si, že tady je kámen úrazu. Možná by stálo za to, abychom si řekli – a je škoda, že to neprošlo zdravotním výborem, mea culpa, že jsem nenavrhl, aby to zdravotní výbor projednával – abychom si řekli, čemu říkáme a co jsou to ta onemocnění, kdy ten člověk je fakt tři dny nemocný. Co je to vlastně za onemocnění? O nich bychom se měli pobavit. Protože to, co tady padá, úrazy, rakovina, chřipka, zápal plic, nic z toho tam nepatří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kupka, připraví se pan poslanec Staněk také k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Kupka: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, mě několik verbálních přestřelek tady vyprovokovalo k tomu, abych se podíval na skutečná data. Troufnu si tvrdit, že Ústav zdravotnických informací a statistiky je dostatečně věrohodný zdroj takových informací o tom, jak je to ve skutečnosti se statistikou ukončených případů pracovní neschopnosti. A ten graf vypadá takhle. Jasně dokazuje, že není pravda, že změnou právě těch počtů krátkodobých pracovních neschopností došlo fakticky k navýšení těch dlouhodobých. Došlo ke změně statistického ukazatele. A to je velmi jednoduché, protože v okamžiku, kdy z toho vypadla celá řada těch krátkých pracovních neschopností, tak tomu vzorku, ze kterého se odvozuje ono procento dlouhodobých pracovních neschopností, prostě přirozeně těch dlouhodobých zbylo víc. Ale je jasný argumentační faul, pokud z toho vyvozujete, že tím pádem došlo k tomu, že víc lidí bylo stiženo komplikacemi souvisejícími s přecházením nemocí.

Já jsem se snažil také dohledat něco, co by ukázalo na ty informace, nebo na ten závěr, který přednesl pan kolega Zaorálek prostřednictvím pana předsedajícího. Jestli existuje nějaká analýza, která by říkala, že se od roku 2008 vyskytovalo ve společnosti rázem víc lidí, kteří přecházeli své banální nemoci, a tím podléhali komplikacím. Žádná taková analýza neexistuje, a dokonce se troufnu tvrdit, a je to

jasné z průběhu té křivky, že tomu nenasvědčuje nijak ani ta celková statistika případů pracovní neschopnosti. Prostě žádný dramatický výkyv směrem nahoru se tam v dalších letech už neodehrál.

Prosím, respektujme základní data, která tady jsou k dispozici a nevyvozujme amatérsky – (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Staňka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající. Nebudu dlouho zdržovat. Jenom vysvětlím, co jsem myslel tou úpějící logikou. Omlouvám se panu předsedovi Stanjurovi, který je momentálně nepřítomen. Neřekl to přímo on, zaznělo to obecně z pravé strany našeho sálu. Jestliže čtyři procenta nebo čtyři a půl procenta lidí zvýší nemocnost, tak my potrestáme všechny zaměstnance tím, že jim vrátíme zpátky to procento. To byla ta úpějící logika, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Paní poslankyně Procházková, která je poslední přihlášená do faktických poznámek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já mám faktickou poznámku vůči panu doktorovi poslancovi Válkovi, který tady řekl zajímavý argument, že – něco o třídenní nemoci. To vypadá, jako že vůbec nepochopil to, že tady nám jde o to zaplacení těch prvních tří dnů. Nejde o třídenní nemoc, ale o to zaplacení těch prvních tří dnů. Nejde o třídenní nemoc, ale i těch prvních tří dnů následující nemoci. To není jenom o tom, že pacient přijde na tři dny k penězům. To je o tom, aby si lehl hned na začátku té nemoci, aby neroznášel ty bacily. Vůbec nechci jíst rohlíky poprskané streptokokem, vůbec ne. Vůbec se mi nelíbí, když zemře mladý muž na myokarditidu, protože kvůli tomu, aby neztratil peníze první tři dny, tu nemoc přechází a nakonec zemře. Já to zažila na záchrance. Opravdu si myslím, že je vhodné, aby si člověk lehl hned první den, aby neroznášel ty bacily. A vůbec důležité je pro podnikatele, aby nenakazil i další pracovníky. Vždyť to všichni vidíme, a co pak budou dělat, když jim lehne celá pekárna? Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyni Věře Procházkové. Vyvolala ještě jednu faktickou poznámku paní poslankyně Pekarové. A paní kolegyně Gajdůšková řádně přihlášená do rozpravy stále čeká. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já chci jenom říci zcela jasně tady na mikrofon, že přece nikdo nikomu nebrání jít na neschopenku. To je tady taková

zvrácená snaha o argumentaci, která vyznívá tak, že my tady nutíme chudáky nemocné lidi nebo s úrazy a takovými věcmi chodit do práce. To přece není pravda. A jestli je někomu v tu chvíli – ano, chápu, že někdo může mít velmi nízké příjmy a pro něj i ty tři dny výpadku jsou prostě problém, to chápu, ale plošně to tak rozhodně není. Naprostá většina lidí si tu svoji neschopnost, nebo respektive ten určitý výpadek prostě může dovolit, mohou se také samozřejmě připojistit a tak dále. Ale ve chvíli, kdy tady budeme tvrdit, že vlastně nutíme ty lidi chodit do práce, tak je to spíše o tom, co je pro ty lidi větší hodnotou, jestli to jejich zdraví, nebo něco jiného.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Vyvolala ovšem další tři faktické poznámky. Nejdříve paní poslankyně Věra Adámková, poté kolegyně Černochová a dále paní kolegyně Aulická. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Je pravda, že akce vzbuzuje reakci, a říkala jsem si, že budu dneska velmi zticha – nemůžu. Je to pro úplné doplnění informací. Používejme informace, které víme opravdu přesně. A mohu vás upozornit, že vím naprosto přesně, kolik lidí – a jsou tam dva póly těch ekonomických ukazatelů tedy. Jednak to jsou ti, kteří vydělávají dost, ale bojí se o své místo, a jednak jsou to ti, kteří vydělávají málo a bojí se i o těch pár korun. Takže děláme opakovaně koronarografie na dovolené. Ty lidi si ani nelehnou, protože nechtějí. Čili tato čísla se samozřejmě nikam nedávají. Není to statisticky hodnoceno, ale není pravda, že ti lidé si mohou jít lehnout. Oni prostě nemohou. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Adámkové a nyní faktická poznámka paní kolegyně Černochové. Připomínám, že jsme ve třetím čtení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já jsem dneska ještě nevystupovala. (Předsedající: Ne, to nebylo vůbec vůči vám, paní kolegyně.) Musela jsem reagovat, nebo chci reagovat na svoje předřečnice, protože si přece nemůžeme tady, jak všichni sedíme, myslet, že my v případě, že projde tento návrh, změníme chování lidí. Že nebudou poprskávat rohlíky, že budou chodit k lékaři, že se nebudou bát toho, o čem tady mluvila druhá kolegyně, že ten zaměstnavatel na ně bude pohlížet skrze prsty, protože budou doma s chřipkou nebo jakýmkoliv jiným onemocněním.

Já nevím, myslím si, že v té debatě už to tady zaznělo někdy v úvodu. Já bych možná jenom zopakovala to, že pokud zaměstnavatel chce předejít takovýmto věcem, aby mu nějaký zaměstnanec chodil po kancelářích a šířil bacily, tak může udělat to, co my jsme třeba udělali na městské části Praha 2. My máme takzvané sick days. Jsou to čtyři dny za rok, kdy zaměstnanec může toto volno čerpat. Nepodléhá to žádné kontrole ze strany posudkových komisí, že by pak někdo chodil k někomu domů,

zvonil u těch lidí, jestli jsou doma a opravdu leží v posteli, anebo jestli si vyřizují své jiné záležitosti, které si prostě potřebují vyřídit – zubaře, jiného lékaře. Takže tohle je podle mě ta cesta, jak motivovat zaměstnavatele, aby ve svých firmách, ve svých podnicích měli tuto možnost, tento bonus pro své zaměstnance, a neřešit to skutečně tím návrhem, který tady tolik obhajujete. Protože chování lidí nezměníme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní kolegyně Aulická. A ještě se přihlásil kolega Dolínek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych prostřednictvím pana předsedajícího reagovala především na kolegyni Adamovou Pekarovou a samozřejmě tak trošku i na kolegyni Černochovou. Já jsem se trošku uklidňovala při vašich projevech, protože jsem si říkala, že kdybych to řekla tak, jak si to opravdu myslím, tak bych vyvolala určitě faktické poznámky další, ale možná bych se dostala i někam jinam. Každopádně, nezlobte se na mě, ale to, co jste tady předvedly, tak to doslova plivete těm zaměstnancům do obličeje. Protože říci, že jim nikdo nebrání si vzít tu nemocenskou, to je pravda. Ale právě ty tři dny, o kterých jsme tady hovořili, že jsou pro ně zásadní v těch jejich nízkých příjmech, jsou pro ně ten důvod, proč nechodí právě na nemocenskou nebo proč si berou dovolenou, kterou mají čerpat úplně na něco jiného. A vy se jim tady vysmíváte, že si přeci můžou vzít ty tři dny dovolené. Ale nikdo jim to nezaplatí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Aulické za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Dolínek s faktickou poznámkou a potom ještě faktická poznámka paní kolegyně Pekarové. S přednostním právem se hlásí předseda klubu sociální demokracie, který dostane po faktických poznámkách čas. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne. Dopravní podnik hlavního města Prahy je největší městská firma v celé České republice. Umíte si představit, že váš recept na sick days by si vzali všichni řidiči autobusů? To je nesmysl. Proboha, to je holý nesmysl. Nechte ty lidi stonat tak, jak jsou nemocní, a ne podle vašich sociálních experimentů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Dolínkovi. Nyní poslankyně Pekarová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já teď navážu na předřečníka. Možná si to nevybavím úplně správně, tak mi pomozte vy, kolegové, kteří jste tady byli už i v minulém volebním období. Nebyla to náhodou sociální demokracie, která

alternativně navrhovala, že by měli zaměstnavatelé povinnost sick days poskytovat, pokud právě neprojde zrušení karenční doby? Myslím si, že to tak bylo, ne? Možná se teď mýlím, ale dívám se třeba na bývalého předsedu poslaneckého klubu sociálních demokratů pana Sklenáka, v minulém volebním období taktéž člena sociálního výboru. Mě to něco mýlí, že to tak bylo.

Dobře, to jsem ale nechtěla v tuto chvíli reagovat. Chci jenom říci, že co se týče toho, jak se změní–nezmění to chování lidí a tak dál. Já vám vedu příklad jedné nadnárodní společnosti, která je na tom tak dobře a tak štědrá vůči svým zaměstnancům, že proplácí 30 dní ve 100 procentech výše. To znamená, že žádné první tři dny neplacené, žádných 60 % od dalších dnů. Prostě 100 procent, jakmile je člověk... od prvního dne dostává. A co myslíte? Myslíte, že tam nechodí nemocní lidé? Myslíte si, že všichni zůstanou doma, protože prostě přece jim to vůbec nic neudělá na jejich příjmech? Ne. Chodí tam také i ti, kteří jsou nachlazeni, roznášejí tam dál tu nemoc. Prostě tak to bohužel je. Takže to jenom konkrétní příklad, kdybyste – já tady nebudu říkat na mikrofon, ale pracuje tam jeden můj blízký, takže to vím velice dobře. Klidně vám tady popíšu, jak to tam funguje. A to tam mají i sick days a mají jich tam tolik, že by se na Praze 2 o tom zaměstnancům snilo, protože jich tam mají skutečně 12. A na co myslíte, že je používají nejvíc? Když jdou večer ve čtvrtek na nějaký společný večírek. Je to bohužel tak. Ale to je příklad z praxe, když už tady o té praxi hovoříme, jak to někdy funguje. A nikdo tím neříká, že tím chceme nějak dehonestovat lidi, kteří jsou opravdu nemocní, kteří jsou opravdu v tíživé situaci. To tedy vůbec neděláme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, i vám skončil čas k faktické poznámce. Tak. Poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Tak o logice už tady mluvil náš pan předseda klubu Stanjura. Mně to nedá, musím reagovat vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, na poslance Dolínka. Já se vůbec nedivím, že ten výsledek sociální demokracie v Praze je takový, že se sociální demokracie nedostala ani do Zastupitelstva hlavního města Prahy. Protože pokud takto brilantně uvažoval náměstek primátora, tak mě to vlastně nepřekvapuje.

Pane Dolínku prostřednictvím pana místopředsedy, možná se informujte o tom, co znamená sick days. To neznamená, že budou mít všichni zaměstnanci čtyři dny volna naráz. Na Praze 2 si také neberou ty čtyři dny v roce, co mají, neberou si je všichni. A je to samozřejmě o těch manažerech. Vždycky to je o tom, že musí to volno nahlásit svému nadřízenému. A samozřejmě že na něm je, jestli řekne ano, beru na vědomí, anebo je zapotřebí zajistit dopravu, obslužnost, cokoli. Máme přepážková pracoviště. Takže skutečně přemýšlejte o tom, co říkáte na mikrofon, než k tomu mikrofonu jdete.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka poslance Váchy. Před kolegyní

Gajdůškovou je s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já bych se vrátil k základu. To je prostě pravicový a levicový pohled na svět a na proplácení zdravotního pojištění nebo těch tří dnů.

Chtěl bych upozornit na jednu věc, o které už tady mluvila kolegyně Pekarová a která tady nějak zjevně zapadla. V roce 2009 bylo zrušeno nemocenské pojištění. Zaměstnanec nemusí od roku 2009 platit nemocenské pojištění. To znamená, ty peníze mu zůstanou v kapse. Nikdo mu nebrání, aby si ty peníze, které ušetřil, strčil doma do slamníku, a pak když je jednou na rok nebo dvakrát za rok nemocný, aby je použil na krytí nákladů na ty tři dny, kdy není doma. To je ten pravicový a levicový pohled na svět. Pravicový pohled je: Jsem zodpovědný za to, jak se chovám vůči sobě, vůči společnosti. Levicový pohled je: Spoléhám na to, že za mě stát všechno zaplatí, zařídí a já se budu moct flákat, nebudu chodit do práce, nebo když budu nemocný, tak budu doma, protože on to za mě zaplatí. O tom se tady bavíme. A bavíme se také o tom, že v současné době vy nenavrhujete to, aby ten zaměstnanec zase platil nemocenské pojištění. On pořád nebude nic platit. Pokud byste navrhli to, že by se vrátilo nemocenské pojištění na to 1,1 %, pak bychom se možná mohli bavit o tom, že bychom to nějakým způsobem podpořili. Ale to vy tam nedáváte. To je jádro problému, o kterém se tady bavíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie Jan Chvojka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Tak, přednostní právo, faktická, mně už se to motá. Prostě chtěl jsem vystoupit. Chtěl jsem reagovat prostřednictvím vás, pane místopředsedo, na kolegyni Pekarovou. Už jsem ale zapomněl, od té doby, co TOP 09 není ve vládě, jak je tato strana asociální. Ale připomněl mi to právě výrok paní kolegyně, kterou mám jinak rád a mám s ní dobré vztahy, o tom, že vlastně ti nemocní nebo ti, co se necítí dobře, mají tu svoji volbu. A pokud jsou nemocní a chtějí si jít lehnout, nebo potřebují si jít lehnout, to je něco jiného, tak že samozřejmě můžou. No samozřejmě že nemůžou, protože mně píšou maminky, já jsem o tom mluvil ve svém prvním vystoupení, pro které těch tisíc korun nebo dva tisíce korun, o které přijdou za ty tři dny nemoci nebo za celou tu nemoc, je prostě hodně. Jestli mají příjem 13 tisíc, nebo devět, je pro ně zásadní věc. A paní kolegyně mi připomněla výrok manželky Ludvíka XVI. Když si ti chudí stěžovali, že nemají na chleba, a ona řekla: Tak proč nejíte koláče? To mně připomnělo to, co řekla paní kolegyně. A opravdu, TOP 09 je stále asociální tak, jak bývala před těmi mnoha lety. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi. Kolegyně Gajdůšková ještě posečká, protože paní kolegyně Pekarová se opět přihlásila k faktické poznámce. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já tu debatu rozhodně nechci extendovat a rozhodně nechci, aby to vypadalo, že něco obstruujeme. To tady chci říct na mikrofon, aby i předkladatelé si nemysleli, že to tak je. Ale nemohu nereagovat samozřejmě.

Byli jsme tady napadeni, že jsme asociální. Víte, vy když to máte v názvu, jako strana, tak to neznamená, že se chováte sociálně zodpovědně. A už jsme si to tady v mnoha příspěvcích vyslechli. V mnoha příspěvcích zaznělo, že právě z dlouhodobého hlediska pokud nebudeme řešit veřejné rozpočty, pokud nebudeme řešit jejich udržitelnost, tak v tom jste nejasociálnější, jak můžete být, protože na ty nejslabší to vždycky dopadne nejhůř, až se systémy zhroutí a až to stát nebude moci všechno ufinancovat. To jenom zaprvé.

A zadruhé co se týče toho, že by snad lidé nemohli stonat. Ano, teď to tady pan profesor poslanec Vácha řekl naprosto přesně. Snížili jsme před deseti lety pojištění u zaměstnanců, to znamená, že jim zůstává více peněz v peněženkách. Je na nich, jestli si za to koupí to očkování, třeba proti chřipce a budou té chřipce předcházet, anebo jestli to propijí, nebo si to dají na nějaké jiné své zbytné věci. Prostě je to na každém z nás. Na každém. A jestli si prostě bude postupně odkládat, byť třeba po stokoruně měsíčně, a pak na to období, kdy ta nemoc přijde, bude mít nějaké peníze pod polštářem a bude schopen to období přečkat, je také na každém. A to je opravdu o tom pravicovém a levicovém přístupu, kdy my za ty lidi nechceme všechno řešit, nechceme je vodit za ručičku, ale věříme v ně a v to, že si sami jsou schopni tyto věci dát dohromady a že jsou schopni se zodpovědně chovat vůči vlastnímu zdraví. Vůči čemu jinému než vůči vlastnímu zdraví bychom se měli zodpovědně chovat? Takže budou schopni si to takhle dát dohromady a opravdu se takhle chovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Mám další tři faktické poznámky. Paní kolegyně Gajdůšková je jistě trpělivá. Pan kolega Vácha, kolega Dolínek a kolega Sklenák. To je pořadí faktických poznámek, které mám. Chcete mě přesvědčit, abych i já změnil názor na třetí čtení. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já budu opravdu krátký. Já bych chtěl říct panu kolegovi Chvojkovi, že on mě neposlouchal. On teď neposlouchá znova, tak to řeknu vám ostatním. (Poslanec Chvojka již poslouchá.) Vy jste mě neposlouchal. Příklad té vaší paní, která nemůže jít do práce. Ona ty peníze má, ona je celou dobu, co chodí do práce, dostává, protože neplatí nemocenské pojištění, které do roku 2009 platila. To znamená, že ona je v té kapse má. Akorát je utratí místo toho, aby si je dávala stranou. A my bychom měli mít systém, že tedy stát si je od ní vezme zpátky a pak jí je dá, když bude nemocná. To je jediné, co jsem chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Dolínek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Já mám dvě jednoduché poznámky. Za prvé jsem rád, že pan předřečník, prostřednictvím pana předsedajícího, nás seznámil s tím, že maminka na nemocenské je bohatá. Děkuji, já to budu všude vzkazovat. Je to bohatá maminka, nemocná maminka a maminka pošle děti na školu v přírodě, protože je bohatá tím, že je nemocná. Děkuji za váš argument. Já to budu všude vzkazovat.

A druhá věc. K paní Pekarové, opět prostřednictvím pana předsedajícího. Víte sociální demokracie je tady 140 let. Je tady proto, že tady kdysi pracovaly děti. Kdysi tady ženský pracovaly tak, že měly dvanáct hodin denně práci. A sešla se parta takových nádeníků, trošku chytrých lidí, U kaštanu na Břevnově, to je kousek odsud, jděte tam někdy, někdo z vás tam má možná pronajatý byt, a řekla si: Hele, co kdyby ty naše děti radši chodily do školy než do práce, co kdyby ty ženský radši byly s námi doma než chodily do práce. A ta parta si řekla: My to zkusíme. Oni je pak všechny pozavírali. Jak šli ten den z té hospody, tak je všechny zavřeli. Ale oni to nevzdali. Něčí táta potom byl prezident za komunistů, to nemusím milovat, ale je to součást historie sociální demokracie. Ale ta parta to prostě nevzdala. A dneska prosím paní Pekarovou prostřednictvím pana předsedajícího, aby tady nebyla demagogická a neříkala nám, že tady říkáme divný věci! Prostě lidi mají právo být nemocní. Mají právo – ženský, chlapi být doma s dětmi, když jsou nemocné, a každý má právo se chovat podle toho, co potřebuje, a ne podle toho, jak nám tady bude někdo říkat, že to vidí on! Prosím, pražské pohledy na republiku nechme stranou. Prostě republika potřebuje, aby lidi měli právo být nemocní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Sklenák, také faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Paní kolegyně Pekarová Adamová říkala, že nechce obstruovat, ale o očkování proti chřipce už mluvila dneska potřetí.

Já nebudu reagovat na její poznámky o stavu veřejných financí a další. Chci vás všechny vyzvat – já jsem člověk, kterému vždycky jde o výsledek. Co chceme dnes? Já chci, aby ten zákon byl schválen. Na třetí čtení máme ještě necelých devadesát minut. Já vyzývám všechny, kteří tak jako já chcete, aby byl dnes ten zákon schválen, prosím, nereagujte na paní kolegyni ani na další, ať se dostaneme k hlasování. Já si myslím, že už zaznělo skoro všechno k tomuto tématu a už se opakujeme. To je moje prosba vůči vám. Jsme ve třetím čtení. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Sklenákovi za dodržení času. Já rozumím tomu, že třetí čtení dříve bylo... Nyní pan kolega Vácha je přihlášen k faktické poznámce. Než dojde, připomenu, že kdysi se třetí čtení

posuzovalo podle toho, jak to ve výborech bylo prodiskutováno, ale evidentně se to nedaří.

Tak máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já souhlasím s kolegou Sklenákem. Já jsem slíbil kolegyni Valachové, že nebudu vystupovat, ale prostě musím vystoupit. Pan kolega Dolínek říkal, že tady říkáme divné věci. Ale divné věci říkáte vy. Já jsem neřekl, že ta paní je bohatá. Já jsem to neřekl. Já nevím, kde je komunikační chyba, že neslyšíte, co říkám. Já jsem řekl jenom tu věc, že ona od roku 2009 neplatí nemocenské pojištění. A důvod, proč je neplatí, byl ten, že si pak s těmi penězi může pokrýt tři dny nemocenské. To bylo jediné, co jsem řekl. Neřekl jsem, aspoň doufám, že jsem se tady tolik nezbláznil, že si nepamatuji, ale fakt jsem neřekl, že je bohatá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek také faktická poznámka. Paní poslankyně Pekarová je další s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Omlouvám se, Romane, nic nebudu říkat. (Myšleno zřejmě k poslanci Sklenákovi.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní paní kolegyně Pekarová s faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já vás naprosto chápu. Já nerada vystupuji, ale když nás tady osočujete z něčeho, co jsme neřekli, naprosto lžete, s prominutím, prostřednictvím předsedajícího se to nedá říct jinak, tak reagovat musíme. Takže nejdříve si, pane Sklenáku, udělejte pořádek uvnitř –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pořád prostřednictvím předsedajícího, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Ano, pořád prostřednictvím předsedajícího, samozřejmě. Tak si udělejte pořádek v tom, že buďto nás poslouchejte a argumentujte opravdu fakty a argumenty, a ne tím, že překroutíte naše slova. (Poslanec Josef Hájek z lavice: Nechte se očkovat.) To opravdu není v zájmu projednání toho tisku. A nedivte se potom, že si nenecháme takovéto vaše praktiky líbit. A to je poslední moje přihláška.

A nechte se všichni očkovat, jak tady říká kolega, ať už to nemusíme opakovat. (S úsměvem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Gajdůšková. Připraví se pan poslanec Martin Kupka. Stále jsme v rozpravě ve třetím čtení. Máte slovo, paní poslankyně. (Hluk v sále!)

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, mám připraveno delší vystoupení, ve kterém bych docela ráda promluvila i něco o krizi trhu práce a vnitřní výpovědi a tak dále.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid!

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ale nám sociálním demokratům jde o lidi. Je nám vyčítáno, že stojíme na straně zaměstnanců, že straníme zaměstnancům. Ano, straníme zaměstnancům. A proto i v této chvíli své vystoupení skončím, protože nám jde o to, aby návrh na placení nemocenské od prvního dne, který zaměstnancům skutečně pomůže bez ohledu na analýzy a statistiky, prošel, jde o zaměstnance. Toto své vystoupení jsem tedy skrečovala. Poprosím vás o podporu návrhu. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní pan poslanec Martin Kupka, připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jde o vážnou diskusi, protože se máme vážně zabývat tím, co může zrušení karenční doby přinést. Já jsem se vydal k dalším statistickým údajům, a nejen statistickým. Dovolím si citovat z nedávno zveřejněné studie Filipa Pertolda, pracovníka institutu CERGE při Akademii věd České republiky.

Píše: V důsledku reformy nemocenské zavedené zkraje roku 2018, spočívající ve zrušení finanční náhrady mzdy v prvních třech dnech nemoci, poklesl téměř okamžitě počet dní, které průměrný zaměstnanec stráví během jednoho čtvrtletí na nemocenské, o 2,2 dny. Tento pokles představuje 15 % průměrné doby na nemocenské před zavedením reformy. Odhaduji, na základě porovnání situace na Slovensku a v České republice, že reforma znamenala až 25% pokles doby strávené na nemocenské.

Důležité je si uvědomit, že před reformou nemocenské v roce 2008, například v roce 2003, tak dosahovala průměrná míra pracovní neschopnosti až k 7 %, tedy vysoko nad evropský průměr. Po reformě v roce 2008 se snížila dokonce pod 4 % a v současné době se pohybuje mírně nad 4 %, což je ukazatel, který je srovnatelný s ostatními zeměmi Evropské unie.

Já nejsem příznivcem toho, že by se na všechno měla používat statistická data. Ale na druhou stranu, pokud se srovnáváme se zahraničím, máme věrohodné,

srovnatelné údaje, tak přece je možné z nich vyvodit, zda v České republice existuje vážný problém, nebo neexistuje vážný problém. A z toho jasného srovnání je patrné, že reforma nemocenské skutečně přivodila významnou změnu a zlepšení ukazatelů oproti opravdu nadprůměrným ukazatelům, nepříznivě nadprůměrným ukazatelům v České republice, které jasně indikovaly zneužívání nemocenské. A jestliže v tuto chvíli tvrdíme, a je to průkazné, že ten údaj v České republice je srovnatelný s jinými zeměmi Evropské unie, tak je přece jasné, že to funguje a že v tomto směru by nás nic nemělo vést k tomu, že fungující systém budeme měnit.

Mezitím našli zaměstnavatelé způsob, tady o tom byla řeč už několikrát, k tomu, aby nabídli svým zaměstnancům úlevu, zaměstnaneckou výhodu. Těch společností, dokonce i státních institucí, obecních úřadů, krajských úřadů, které nabízejí v tuto chvíli svým zaměstnancům sick day, je celá řada. A troufnu si tvrdit, že to opravdu pro ty zaměstnance ve výsledku znamená dokonce větší výhodu, než kterou nabízíte vy v podobě tohoto zákona, protože mimochodem ten sick day je plně hrazený a znamená to pro lidi možnost také svobodně rozhodovat o tom, kdy opravdu tu pomoc potřebují, aniž by museli hned vyhledat lékaře nebo aniž by museli shánět nějakou zbytečnou byrokracii.

V tomto směru naopak způsobíme změnou, která se teď chystá, nebo kterou chystáte, že se ten v tuto chvíli poměrně oblíbený a zavedený systém sick day a podobných výhod bude samozřejmě nutně měnit, protože to těžko zaměstnavatelé unesou. A je dost možné, že narazíte na to, že z toho původního záměru nakonec sklidíte bohužel jenom negativní odezvy, kromě významného negativního dopadu do ekonomiky České republiky.

Nechci zbytečně prodlužovat svoje vystoupení. Chtěl jsem jenom na závěr ještě jednou důrazně zopakovat, že jestliže statistická data ukazují na to, že se podařilo změnit a zlepšit problém, který v České republice prokazatelně panoval – údaje roku 2003, 2002 to jasně ukazují, ten obrovský rozdíl mezi průměrnou mírou pracovní neschopnosti v ostatních státech a v České republice prostě nebyl samo sebou, to opravdu bylo způsobeno i poměrně vysokou mírou tzv. fiktivní nemocnosti –, tak zůstaňme věrni základním datům, základnímu respektu i ke statistickým údajům a vyhodnocujme střízlivě, co za recept se tu má ordinovat české ekonomice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kupkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Dolínek. Připraví se pan kolega Bláha v řádné přihlášce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Budu opět velmi rychlý. Zaprvé bych chtěl říct, že vítám to, že se hlásíte k Evropské unii, takže doufám, že téma euro bude konečně zase zpátky na plénu někdy, protože tak jak vy jste velebil teď Evropskou unii, tak myslím, že euro patří k Evropské unii, a můžeme se o tom v budoucnosti bavit a je to správně. Jsem rád, že jste velkým podporovatelem Evropské unie prostřednictvím pana předsedajícího.

A co se týká té další věci, byl bych velmi nerad, aby z dneška vyšla zpráva: buď máte sick days, anebo máte nemocenskou. Tak to není. Sick days jsou prostě dny, které zaměstnavatel nabízí jako benefit svým zaměstnancům. Není to nic, co se týká tohoto zákona. Prosím, aby to zde zaznělo a bylo potvrzeno, že sick days jsou prostě benefity, které může každý čerpat na základě své osobní dohody zaměstnanec vs. zaměstnavatel. A tento zákon to neřeší. Ten zákon to nepotírá. A ten zákon to neodmítá. A to je velmi důležité si říct. A myslím, že takto mluvíme, pane kolego, shodně, je to prostě benefit, který je možný. Vy pro ekonomiku říkáte, že je lepší než ten návrh, to uznávám, že vy ten názor můžete mít. Já říkám, že lepší je mít jak možnost od prvního dne stonat a mít plný plat, resp. 60 % platu, tak zároveň mít tu možnost sick days. Ano, je to příkop, který asi umím překročit, ale je potřeba říct zřetelně: tento zákon nezakazuje možnost benefitu zaměstnancům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha. Připraví se pan kolega Skopeček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, udělal jsem si asi tak sto poznámek, na které bych chtěl reagovat, ale nebudu. Byl jsem vyzván, abychom to zkrátili, takže vám řeknu jenom důležité věci.

Rozhodně jako zaměstnavatel, který v dnešní době zaměstnává 200 lidí, tak nemám důvod, opravdu nemám důvod, abych byl ve střetu zájmů. Cítím to zrovna tak jako zaměstnanci, že to je křivda. Křivda pro ně, že nedostávají něco zaplaceno. Ale bohužel před deseti lety jsme zavedli nástroj, který měl faktický dopad na nemocnost, a ta se nám snížila o pět set tisíc – o pět set tisíc – za rok, jenom abyste měli představu. A za celých deset let nikdo, žádná strana nic neudělala pro to, abychom ten nástroj změnili tak, aby ti zaměstnanci tu křivdu necítili, abychom byli schopni to posunout a opravdu důstojně zainteresovali všechny naše občany do toho, aby si vytvářeli přirozeně tu rezervu a aby ti, kteří dokážou hospodařit, kteří nezneužívají, měli výhody.

Já říkám, eNeschopenka není spasitelný nástroj, protože jestliže půjde zaměstnanec odpoledne k doktoru, když měl ráno v pět být na pracovišti, tak co to asi vyvolá? Ve výsledku, kdyby všichni s rýmou šli v jeden okamžik marodit, tak by se třeba hromada krámů, ale i firem neotevřela vůbec. My bychom ani nezahájili jednání tady v Poslanecké sněmovně. To je potřeba si uvědomit.

A co se týče sick days, tak zkuste dojít do firem, kde to mají zavedené, a zkuste se zeptat těch manažerů, jak se to rozvinulo za těch pár let, kolik lidí to zneužívá pro to, aby si udělali volno mezi dnem pracovního klidu a dnem pracovního volna, když tam je jeden pracovní den. To znamená, že když končí neděle a v úterý je svátek, kolik lidí si vezme sick days jenom proto, že chce být doma. Zkuste o tom přemýšlet.

Já osobně si myslím, že musíme jít úplně jinou cestou. Změnu systému musíme zavést a změnu důchodového a zdravotního pojištění. Já na to mám vymyšlenou věc, které dávám název aktivní salda občana, a hrozně rád na to s vámi budu diskutovat a otevřu to v hospodářském výboru i v kontrolním výboru a nadnesu to a budu rád,

když na tom budete spolupracovat. Ale myslím, že každý z nás bychom si měli začít šetřit. Na druhé straně bychom měli vědět o tom, kolik vybíráme. A pokud nám zůstane víc než tomu, co s tím plýtvá, tak bychom měli být za to státem odměněni. To je nějaká myšlenka.

Takže za mě to je všechno. Já budu hlasovat pro zrušení karenční doby, protože si myslím, že je potřeba odstranit právě tu křivdu těch, kteří opravdu poctivě pracují. A budu čekat na to, že se přidáte ke mně a změníme a uděláme reformu důchodového a sociálního zabezpečení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Bláhovi. Než vystoupí kolega Skopeček, ještě ho předběhne jeho stranický kolega Vojtěch Munzar s faktickou poznámkou. Já reagovat nemohu, protože bych musel připomenout, že tady do roku 2008 také byl nějaký systém. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuju. Budu velice krátký. Mě jenom překvapilo to vystoupení pana kolegy Bláhy vaším prostřednictvím, protože na hospodářském výboru, který projednával tento bod, hovořil docela jinak, než hovoří nyní. Takže jeho názor se posunul. To, jak nám tady vysvětlil, jak se zneužívají sick days, tak přesně takto mluvil na hospodářském výboru o neschopenkách. Takže mě překvapuje ten názorový posun, ale respektuji ho. Každý máme právo na změnu názorů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Skopeček, připraví se pan kolega Válek. Máte slovo, pane poslanče. (Sněmovna hlučí.)

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jen několik argumentů, proč budu hlasovat proti zrušení karenční doby. Ten první argument je ten, že podle mého názoru a podle všech dat to opatření fungovalo, snížila se krátkodobá nemocnost na úroveň vyspělých zemí. Do doby, než karenční doba existovala, tak nemocnost byla nadprůměrně vysoká. A byla nadprůměrně vysoká i ve srovnání s okolními zeměmi, jako je Slovensko, Polsko, se kterými se vždycky i ekonomicky srovnáváme, a to i přesto, že náš zdravotní systém je lepší a efektivnější než ten na Slovensku či v Polsku. Takže to nemá jakoukoliv logiku. I když jsme ta čísla srovnali s nemocností osob samostatně výdělečně činných, tak jsme rovněž viděli, že nemocnost zaměstnanců byla vyšší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám zejména vaše stranické kolegy, aby případné debaty o něčem jiném přesunuli do předsálí. Je tady nesmírný hluk a já bych byl rád, aby každý, kdo vystupuje, komu bylo uděleno slovo, aby to mohl přednést v důstojném prostředí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuju pěkně. Bojím se, že v okamžiku, kdy se karenční doba zruší, tak se znovu zvýší fiktivní nemocnost na původní nadprůměrné hodnoty. To, že takové riziko existuje, koneckonců o tom hovoří i oficiální materiál vlády, který v souvislosti s projednáváním elektronického hlášení lékaře, eNeschopenky, říká, že se musí počítat s tím, že pojištěnci se budou v některých případech pokoušet o spekulativní uznání biologicky neodůvodněné dočasné pracovní neschopnosti. Takže i samotné vládní dokumenty si riziko toho, že se zvýší fiktivní nemocnost, tak si toto riziko uvědomují.

Zároveň je potřeba připomenout, a tady už to několikrát zaznívalo, že v souvislosti se zrušením karenční doby se zaměstnancům snížily odvodové povinnosti. To je rovněž argument, že v okamžiku, kdy díky tomu mají vyšší disponibilní příjem, tak samozřejmě z té úspory mohou našetřit na období, kdy budou nemocní. Takže nebylo to opatření, které by jenom rušilo karenční dobu a přenášelo náklady na hřbet zaměstnance, ale zaměstnancům se snížily odvody.

Razantně taky odmítám rétoriku těch, kteří útočí na zaměstnavatele, že jsou to drábové, kteří chtějí za každou cenu a na úkor zdraví mít zaměstnance v práci. Já se proti tomu velmi ohrazuji. Často tento argument formulují odbory. Není to pravda. Každý zaměstnavatel vám potvrdí, že v práci potřebuje efektivního, zdravého a spokojeného zaměstnance, zvlášť v kontextu situace na trhu práce, který je velmi napjatý. To platí dvojnásob, protože pokud tady bude zaměstnavatel, který se nebude chovat hezky k zaměstnanci a bude ho nutit chodit do práce přes nějakou zdravotní indispozici, tak se s ním bezesporu ten zaměstnanec rychle rozloučí a má dneska velkou příležitost najít zaměstnání u někoho jiného. Takže tento argument je velmi lichý. Já bych se velmi rád tady zastal zaměstnavatelů, že to nejsou žádní zloduchové, kteří by chtěli, aby zaměstnanci pracovali na úkor svého zdraví. Poškodilo by to samozřejmě samotné zaměstnavatele.

Naopak, zaměstnavatelé vycházejí zaměstnancům vstříc v řadě případů, v řadě firem a ten počet je rostoucí. Existují tzv. sick days, to je jasný důkaz toho, že zaměstnavatelům nejde jenom o maximální počet odpracovaných hodin, ale že jde zaměstnavatelům o to, aby dlouhodobě měli zdravé a spokojené zaměstnance. A velmi nízká míra nezaměstnanosti a velký počet volných pracovních míst samozřejmě bude i nadále nutit zaměstnavatele, aby podobné benefity, jako je sick days, zaměstnancům poskytovali. Takže jak vidíte, není nutné kvůli všemu měnit zákony. Není nutné kvůli všemu mít nějakou regulaci nebo normu. V tomto případě ten levicí nenáviděný trh řeší i to, že zaměstnavatelé poskytují čím dál tím víc benefitů, jako je sick days.

Ze všech těchto důvodů jsem proti tomu, aby se karenční doba rušila. A velmi prosím, aby zvítězil zdravý rozum, aby zvítězily argumenty, které jsou jasně na straně těch, kteří karenční dobu chtějí zachovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vystoupení. Nyní pan kolega Válek, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem si počkal, až se dostanu na řadu, a nevystoupil jsem s poznámkou. Tak teď té situace využiji a prostřednictvím pana předsedajícího bych kolegyni chtěl říct, že my starší muži – pan předseda Faltýnek bude vědět, o čem mluvím – můžeme sem tam působit na mladší, především ženy, jako méně chápající a ne zcela v obraze. Ale ono to tak úplně nemusí být. Možná holt věci víc zvažujeme. To znamená, mně je naprosto jasný rozdíl mezi třídenní neschopenkou, mezi dlouhodobou neschopenkou, mezi přechodem, a já pouze se snažím aplikovat to, co znám z osobní zkušenosti v Poslanecké sněmovně. Protože z mého pohledu tato debata je o hledání kompromisu mezi výrazně levicovým pohledem na svět a výrazně pravicovým pohledem na svět tak, abychom se co nejslušněji zachovali k zaměstnancům, ale na druhé straně abychom nezapomněli na to, že musíme být korektní vůči zaměstnavatelům.

Z mého pohledu nastane jedna změna, pokud vše projde tak, jak pravděpodobně projde, a to že ti, kteří dneska jdou na jeden, na dva dny, na tři dny na neschopenku, nemají hrazenou, nepotřebují tedy vystavit neschopenku, jsou prostě doma, tak teď budou muset navštívit lékaře, budou muset mít vystavenu neschopenku, možná se tedy mýlím, a rád si to nechám vysvětlit, a zase po ukončení jednodenní, dvoudenní či třídenní neschopenky půjdou k lékaři ukončit si tu neschopenku, budou ji muset dodat zaměstnavateli. Předpokládám, že tím pádem bude nějaký nárůst návštěv u lékařů, ale ten systém to jistě zvládne, není v tom problém. Zvýší se samozřejmě administrativa, protože ty neschopenky vyžadují určitou administrativu, ale jistě to nebude zaměstnavatelům ani zaměstnancům vadit. A předpokládám, že ten dopad nebude nijak významný.

Já rozumím tomu, že člověk má pořád před sebou řadu nemocných, kteří přecházejí choroby, a pak to má pro ně závažné důsledky. A chci věřit tomu, že pokud tento zákon nebo tato změna projde, že takoví pacienti zmizí a nebudou přecházet své choroby, i když si to osobně nemyslím, ale nechť. Rozumím tomu, že pacient, který má banální nachlazení, koupí si nějaké pastilky nebo si dá jenom horký čaj eventuálně večer s rumem a ráno si myslí, že to přechodí, a jde o práce, tak teď nebude ve zvýšené míře využívat toho, že může nastoupit na neschopenku a bude to mít hrazené. A naopak, že to udělá jenom tehdy, když to bude opravdu závažné. A chci věřit tomu, že se tím pádem nezvýší zásadním způsobem počet krátkodobých neschopenek. Protože to je to, co mně nejvíc trápí a vadí.

Samozřejmě jsem deformován svojí profesí, tak jako každý z nás, protože se celý život pohybuji ve zdravotnictví a pohybuji se celý život ve školství. A znovu a znovu se setkávám se situací, kdy lékař, zdravotní sestra jde s lehkým nachlazením sloužit, prostě proto, že tu službu musí někdo zajistit. Přednášející jde s lehkým nachlazením přednášet, jde s lehkým nachlazením zkoušet. A věřím tomu, že jakákoli změna toto fungování systému neohrozí, protože každý z nás sem tam přechází nezávažné lehké nachlazení, bolesti hlavy, prostě něco, co je banální. Každý z nás to dělá, děláme to i tady v parlamentu, děláme to ve svých civilních profesích, děláme to pravidelně. Děláme to v obdobích, kdy jsme vystaveni různým nepříjemným okolním vlivům, které zhoršují naši obranyschopnost, a kdy prostě máme nějaké banální onemocnění.

Já bych se domníval, že tady vždycky záleží na osobní odpovědnosti a přístupu každého z nás, jak se k tomu postavíme.

Pevně věřím a doufám, pokud tento zákon projde, byť já pro to hlasovat nebudu, že se nezvýší počet těch nezodpovědných, kteří toto zneužijí a budou ohrožovat fungování některých z těchto systémů, o kterých jsem mluvil. Já pevně věřím, že to tak nebude, pevně věřím, že to máme promyšlené, a pevně věřím, že se krátkodobá neschopnost nezvýší. Protože to je to jediné, co by mně vadilo a trápilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní je faktická poznámka pana poslance Jiřího Bláhy a s přednostním právem pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ještě chtěl říci, tady to zaznělo – my děláme z těch lidí blbce. A oni žijou stejný život, jako žijeme my. To znamená, že jestliže mi něco je a chci jít marodit, tak mě v tom omezuje v první řadě řada okolností –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Neměřím vám zatím čas k faktické poznámce, ale skutečně je tady nesmírný hluk a potřeboval bych, abychom důstojným způsobem dokončili tu rozpravu. (Poslanec Bláha už chce mluvit.) Ještě chviličku... Ještě chviličku... Tak. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl, aby tady zaznělo to, že občané nejsou hlupáci a často nejdou marodit kvůli těm penězům. Opravdu, já si myslím, že je to hrozně málo zástupný problém. Ty lidi nejdou marodit z osobních důvodů. A ty důvody jsou různé – rodinné povinnosti, mají naplánované kino, divadlo, muzikál, musí platit úvěry nebo dluhy, jedou na dovolenou nebo mají nějaké osobní zájmy nebo mají také nějakou osobní zodpovědnost třeba vůči kolegovi, který chtěl zůstat doma na dovolené, a v okamžiku, kdy by on nepřišel do práce, tak by kolega musel zrušit tu dovolenou. Takže to není jenom proto, že by přišli o peníze. Tak to prostě je. Oni žijí stejný život jako my, nejsou o nic horší ani o nic lepší. My jsme vzorek toho, co je za touto zdí, a chováme se stejně, jako se chovají ty lidi. Takže když vím, že zítra mám něco naplánovaného, tak dneska se nehodím marod, protože to chci udělat. Takže takhle žijí ty lidi úplně normálně. Takže nepodsouvejme to, že všichni to dělají jenom kvůli mamonu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem do rozpravy pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nikdo se nehlásí, tak je to podle mě bez přednostního práva, ale to nevadí. Já bych chtěl shrnout stanovisko našeho klubu a upřít vaši pozornost na pozměňující návrh, který jsem jménem našeho klubu podal.

V té faktické připomínce, kterou jsem měl, jsem říkal, že plně respektuji jiný politický názor a že preferuji v této debatě věcné argumenty. Tak než půjdu k tomu pozměňujícímu návrhu, tak zkusím pár obecných věcí a pár čísel.

My podpoříme návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, protože si myslíme, že ten nástroj funguje, že není výjimečný v Evropě, že se používá i v jiných západoevropských zemích a že ty klady převažují nad zápory toho systému, tak jak je dneska nastaven. K tomu zkusím říct ta čísla a zkusím vyjít z průměrné mzdy a z mediánu mzdy – a omlouvám se, že to zaokrouhlím na tisíce, aby se to dobře počítalo.

Říkal jsem, že každý měsíc ušetří zaměstnanec 1,6 procentního bodu – 1,6 – 1,1 a 0,5 – 1,6 procentního bodu toho, co musel platit před zavedením karenční doby. Tak pokud si vezmeme průměrnou mzdu a její zaokrouhlení na 30 tis. – budu se pohybovat v roce 2018, nebudu se pohybovat v předchozích letech – tak je to 480 Kč měsíčně, což je za rok zhruba 5 700, když to zaokrouhlím. A k tomu si můžeme říct, jak často by takový zaměstnanec měl tři dny neplacené nemocenské v prvních třech dnech. Pokud si vezmu medián – zase zaokrouhlím – je to 25 tis. měsíčně, pak ta suma je 400 Kč měsíčně a jednoduše za rok je to 4 800 ušetřených každý rok, za těch deset let je to 48 tis.

Pak chci jenom připomenout – já myslím, že to možná víme úplně všichni v tomto sále, ale nemusí to vědět všichni, kteří poslouchají a sledují naši debatu – že nemocenská se počítá, platí, nebo neplatí za každý kalendářní den, ne za každý pracovní den. A já bohužel neznám statistiku těch tří dní neplacených, jestli tam byl i zásah toho dne víkendového. Protože pokud by někdo nastoupil na nemocenskou v pátek, tak vlastně přichází tím, že je karenční doba, o jeden den, a ne o tři. Pokud ve čtvrtek, tak přichází o dva dny, a pokud v pondělí až středa, tak přichází o všechny tři dny. Ale k tomu dejme tu úsporu na daních či odvodech nebo pojistném, jak to nazveme, není důležité, je to 480 Kč navíc každý měsíc při průměrné mzdě a 400 Kč při mzdě, která se rovná mediánu.

Nicméně aby opozice pouze nekritizovala a neříkala, že je to špatně, a nevedla pouze ten pravo-levý střet, tak jsme připravili pozměňující návrh, který já jsem podal a který vám ještě jednou krátce zdůvodním a o kterém jsem opravdu přesvědčen, že je kompromisem mezi těmi vyhraněnými pohledy, kdy na jedné straně říká nechat stávající systém, a druhý pohled říká: zrušme karenční dobu.

Obsahem toho pozměňujícího návrhu je – a teď budu mluvit především k poslankyním a poslancům největšího vládního klubu, a to klubu hnutí ANO. Ten pozměňující návrh vlastně ctí koaliční dohodu a programové prohlášení vlády, proto mluvím o kompromisu, ne o politickém názoru naší strany, protože politický názor je zamítnout tento návrh – říká ano, bude zrušena karenční doba a budou propláceny i první tři dny nemocenské pro zaměstnance, a to ve výši 60 % denního vyměřovacího základu, což vlastně odpovídá politickému názoru druhé vládní strany.

Pokud budu citovat z programového prohlášení vlády – všechny informace, jak tady říkám, jsou uvedeny v tom pozměňujícím návrhu, který máte všichni k dispozici na webových stránkách Poslanecké sněmovny – tak cituji: Od 1. července 2019 obnovíme náhradu mzdy v prvních třech dnech pracovní neschopnosti ve výši 60 % denního vyměřovacího základu a projednáme možnosti, jak tento krok kompenzovat zaměstnavatelům. – Ten můj, nebo náš pozměňující návrh plně respektuje tu první větu, tzn. nechává datum účinnosti 1. července 2019, obnoví se náhrada mzdy v prvních třech dnech nemocenské, a to ve výši, kterou předkladatelé navrhli, tzn. 60 % denního vyměřovacího základu. Takže v tomhle se shodujeme, když si vezmu tento pozměňovací návrh a původní návrh. V čem se neshodujeme, a o tom pozměňovacím návrhu bude hlasování, to je druhá věta, která říká: projednáme možnosti, jak tento krok kompenzovat zaměstnavatelům.

Náš návrh vychází, a mluvil o tom opakovaně můj kolega pan poslanec Bauer, z poměrně unikátní situace, kdy všichni zaměstnavatelé bez ohledu na velikost, od živnostníků po největší firmy, mají stejný názor. Velmi dobře víme, že v jiných ekonomických otázkách se ty názory logicky různí, jiné zájmy mají malí a drobní podnikatelé, jiné naši největší podnikatelé, největší zaměstnavatelé. Je to logické, je to přirozené, je to normální. Tady je unikátní situace, že se všichni shodují.

Velmi často zejména kolegové z levé části politického spektra mluví o důležitosti tripartity. Je třeba říct, že původní návrh navrhovatelů nemá podporu všech tří stran tripartity, ale pouze dvou – odborů a velkou podporu jedné vládní strany a takovou strpěnou podporu druhé vládní strany. Ale zaměstnavatelé tento návrh nepodporují. Když jsem měl možnost debatovat se zástupci zaměstnavatelů ve všech těch úrovních, od těch nejmenších po ty největší, a debatoval jsem s nimi tento náš pozměňovací návrh, tak pro ně je to přijatelný kompromis. Kdyby navrhovatelé poctivě hledali shodu všech tří stran sociálního dialogu, tak by sami přišli s tím a podpořili by tento pozměňovací návrh.

Takže zopakuji: datum účinnosti, vrácení náhrady mzdy a výše je v tom pozměňovacím návrhu stejná. My navrhujeme, aby se kompenzace zaměstnavatelům blížila nule, na rozdíl od navrhovatelů tohoto zákona. A už tak vláda couvá z těch, já bych řekl, dohodnutých předpokladů.

Zkusme si říct, co by mohlo být obsahem té kompenzace zaměstnavatelům, aby i oni byli spokojeni. Za prvé, zavedení eNeschopenky. Dneska už víme, že k 1. červenci se to nestihne. Takže tato kompenzace nebude splněna a uvidíme kdy. Já teď nechci odhadovat, jestli to bude od 1. ledna 2020, nebo jindy, nemám k tomu dostatek informací a dostatek faktů, abych tady mohl s plnou vážností říct: bude to od tehdy a od tehdy. Ale shodujeme se, a já bych řekl, že všichni, že to je dobrý nástroj, který by měl doprovázet zrušení karenční doby. Už to je ústupek i z naší strany, že nepodmiňujeme tento pozměňovací návrh tímto datem účinnosti eNeschopenky.

Druhou věcí, která by mohla kompenzovat zvýšené náklady zaměstnavatelům... (Řečník se odmlčel.) Poslouchám i debatu pana premiéra. Pro mě je to zajímavé, tak se omlouvám, že jsem se na chvilku odmlčel.

Druhou věcí, kterou bychom mohli kompenzovat zvýšené náklady zaměstnavatelům, je výraznější snížení placeného pojištění za zaměstnavatele. My

navrhujeme, aby to nebyly dvě desetiny procentního bodu, ale aby to bylo půl procentního bodu.

Další věcí, která by mohla pomoci, ta se ovšem neřeší v zákoně, ale v exekutivě, je větší možnost zapojení zahraničních zaměstnanců z nám kulturně a civilizačně blízkých zemí, protože nebudu opakovat ta slova, která zazněla i dnes o situaci na pracovním trhu. Myslím, že to všichni známe. A ta kvantifikace promarněných příležitostí, odmítnutých zakázek, tím pádem odmítnutí vlastně zvýšení příjmů penzijního systému, systému zdravotního pojištění, daní ze závislé činnosti, to se odhaduje, jestli to jsou desítky miliard. Možná to může být i více.

Z těchto tří věcí jsme schopni reálně dnes v těchto dnech a týdnech vyřešit jenom tu prostřední, to znamená zvýšení kompenzace na půl procenta.

Čtvrtou podstatnou podmínkou té kompenzace je, aby zaměstnavatelé platili 1. až 11. den místo 4. až 14. To znamená, já nerozumím, a poprosil bych zástupce předkladatelů, ale i zástupce hnutí ANO, v čem je problém s tímto pozměňovacím návrhem. Zachovává termín, zachovává vrácení náhrady mzdy, zachovává výši. Pak mně připadá, že jediným důvodem – nebo důvody mě napadají dva. První, politicky prestižní, že to bude přesně v té verzi, kterou napsali sociální demokraté, a budou se tři a půl roku bít v prsa, jak to prosadili, a druhý je obecná nedůvěra této politické strany k zaměstnavatelům. Podotýkám k zaměstnavatelům, neříkám k podnikatelům, protože ne všichni zaměstnavatelé jsou podnikatelé. Protože co je špatného na tom, že budeme kompenzovat naším rozhodnutím, legislativní činností dopady pro zaměstnavatele? Co je na tom špatně? To bych chtěl slyšet od zástupců sociální demokracie a případně od zástupců hnutí ANO. Proto je to kompromis, to, co tady obhajuji.

Kdybych tady plamenně hovořil a přesvědčoval vás, abyste ten návrh zákona zamítli spolu s námi, tak vím, že bych neuspěl. Přesto si myslím, že to je nejrozumnější, co můžeme udělat. Ale pokud to neprojde, tak máme na stole kompromis, který plní tu část politické dohody, na které vznikla vláda, a současně nezatěžuje zaměstnavatele. Co je na tom špatně? To bych chtěl slyšet. Zatím jsem neslyšel argument proti tomuto pozměňovacímu návrhu. Slyšel jsem argumenty proti ponechání stávajícího stavu. Tomu rozumím, tu debatu nechci opakovat, nechci, abychom si neustále říkali ty argumenty tam a zpátky. Toto je podaná ruka ze strany opozice, která pomůže zaměstnavatelům, ale i zaměstnancům. V tom politickém souboji na to nedoplatí ani jedna strana.

A musím to zopakovat, i když jsem to říkal opakovaně, nestavme zaměstnavatele proti zaměstnancům! Tak to v reálném životě vůbec není. Je tady dostatek zaměstnavatelů v našich řadách, ať už vedli veřejné instituce, samosprávy nebo privátní firmy. Každý z nich potvrdí, že to, co je nejlepší pro tu instituci, obec, kraj, státní podnik nebo privátní podnik, to jsou zaměstnanci. Tak proč chceme zatěžovat zaměstnavatele? Pokud je zatížíme a zvýšíme jejich náklady, tak kromě toho, a mluvil o tom pan poslanec Juříček, že může klesnout výběr daně z příjmů právnických osob, tak také zúžíme prostor pro možné zvyšování platů. Zúžíme prostor pro možné zvyšování platů, protože vzniknou dodatečné náklady, a peníze, které by event. mohly ty podniky použít buď na mzdy, nebo na investice, rozvoj, k získávání nových

zakázek, budou muset použít podle tohoto zákona na kompenzaci svých ztrát. Co je na tom dobře?

Já bych chtěl požádat ty podporovatele, navrhovatele, aby nám řekli na mikrofon, co je špatně na tom kompromisním pozměňovacím návrhu. Já vás všechny žádám, abyste ho podpořili. Splníte to, co jste slíbili svým koaličním partnerům, a současně nepoškodíte zaměstnavatele. To si myslím, že je slušný politický kompromis. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v obecné rozpravě. Vystoupí v ní paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu velice stručně. Ráda bych jenom za klub Pirátů zdůraznila, že jsme rádi, že je poměrně široká shoda na tom, že těch 60 % denního vyměřovacího základu, jinak řečeno 60 % platu v prvním týdnu nemoci, je vlastně takový adekvátní kompromis, jak zajistit, aby lidé zejména s nízkými příjmy nebyli skutečně ve velice obtížné situaci, když jsou nemocní, a současně jak tam přeci jen mít nějaký ten demotivující prvek, aby se člověk zamyslel, zda je opravdu nemocný, nebo není. Takže těchto 60 % denního vyměřovacího základu, ne 100 % platu, jak má sousední Německo, je přesně ten druh kompromisu, který znamená politiku. Myslím si z toho, jak tady zaznívá diskuze, že je tady velká šance, že se na tomhle shodneme.

Jenom ještě po téhle dlouhé diskuzi poslední vyzdvihnutí toho, že je to skutečně velice rozdílně vnímáno různými profesemi, různými odvětvími. Je řada firem, na které toto opatření patrně nedopadne, protože různé firmy využívají už dnes sick days, využívají i třeba doplácení právě toho rozdílu mezi mzdou v nemoci a běžnou mzdou – 29 % firem používá jako benefit sick days. Je to tedy obrovský rozdíl mezi profesemi, řekněme kvalifikovanými, bílými límečky, a také v těchto profesích pak právě do statistik se nezapočítává, že jejich zaměstnanec zůstal doma, protože mu je trošku špatně, a dostal tedy home office nebo má domluvený sick day. Takže my dnes vůbec nevíme, jaká je opravdová reálná krátkodobá nemocnost.

A ještě poslední poznámka. Máme u nás řadu profesí, kde naopak budeme v budoucnu řešit ne tolik samotnou karenční dobu, ale obrovské přesčasy, a i to je důvod, proč u nás je ve výsledku, v souhrnu zhruba o dva roky nižší střední doba dožití nežli ve zbytku EU. Takže lze přivítat tu dnešní diskuzi i jako nějaký krůček k tomu, abychom jak v zaměstnáních, tak ve svých osobních životech dbali na to, abychom mohli skutečně žít stejně dlouho jako naši sousedé na západní straně hranice.

A poslední poznámka. V Pirátech pevně věříme v to, že ty nastartované kroky v přípravě eNeschopenky jsou nastartované dobře. Budeme to bedlivě hlídat. A elektronizace státní správy, kterou přislíbila paní ministryně Maláčová, je naprostá priorita i pro nás.

Čili tolik ještě jednou závěrem té diskuse stručné stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji pěkně. Ještě jednou ve vší úctě k právě přednesenému příspěvku, který říká, a nebylo to jediné vystoupení, které říká, že za stávající situace, kterou chcete změnit, se lidé, zejména ti nízkopříjmoví, dostanou do nesmírně obtížné situace, jsou-li krátkodobě nemocni.

Prosím pěkně, ještě jednou. Vím, že marně, ale chci, aby to zaznělo. Mluvíme o pojistném systému. Smyslem pojištění je, abych byl co nejlépe zajištěn vůči situacím, které, dá-li pánbůh, nepřijdou. V nepovinných systémech povodeň, vyhoření. Pojišťuji se, ale doufám, že se mi nestane. I smyslem tohoto systému je, abych byl co nejlépe zajištěn v případě skutečně vážné dlouhodobé nemoci, kdy pevně doufám, že se mi nikdy žádná nestane. A pak chci, aby moje životní úroveň pokud možno neklesla, abych byl důstojně zajištěn v takovém případě, a na to se pojišťuji.

Pojišťuji se na něco, co je neočekávané. Co, dá-li bůh, tak nepřijde. Zatímco to, že jednou za čas budu nachlazen, je úplně stejná jistota, jako že jednou za čas si musím dojít koupit boty. A na to se také nepojišťuji. Kdy se tady dozvím, že prostě budeme muset přispívat na boty, protože lidi, kteří si potřebují koupit boty, se dostanou do velmi obtížné sociální situace?

My se tady bavíme o té míře spoluúčasti a my si troufáme tvrdit, že vzhledem k situaci, v kterém je struktura našich rozpočtů, jsou tři dny karenční doby únosnou spoluúčastí, která nemůže, když je dopředu známá a každý s ní v tom rodinném rozpočtu musí počítat, která prostě nemůže nikoho dostat do závažné situace. Naopak, budete-li se takto chovat, tak v dohledné době dostanete do závažné situace všechny ty, kteří budou chtít být zabezpečeni dlouhodobě ve vážném problému. To je prostě ta vyváženost té spoluúčasti, té osobní odpovědnosti a toho systému, do kterého jsem pojišťován.

Vím, že mluvím úplně marně. Vím, že mluvím úplně zbytečně. Právě proto, že všechny pojistné systémy, i ten sociální, i ten zdravotní, má-li být dlouhodobě udržitelný, funkční a efektivní, tak prostě obsahuje jednu politicky sebevražednou větu: Více osobní odpovědnosti, více osobní spoluúčasti. Jinak je to dlouhodobě neudržitelné. A drtivá většina této Sněmovny se téhle věty bojí jako čert kříže a odmítá přiznat, že je to pravda. A připravuje tedy velmi, velmi vážné potíže v delší době, jak říkal pan poslanec Juříček, to je ten krátkodobý pohled a ten dlouhodobý.

My, TOP 09 je strana nepopulistická a odpovědná. Proto nemůže ignorovat ten dlouhodobý pohled a proto nemůžeme váš návrh podpořit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, jenom v krátkosti opravdu vás chci seznámit s tím, jak jsou zaměstnanci placeni v době nemocenské. My si to vůbec

neuvědomujeme, ale tady, prostřednictvím pana předsedajícího, bych chtěl reagovat na Piráty, protože ti říkají, že v Německu dostávají lidi 105 %, nebo 100 %. Ale u nás to je 105 %. Protože jakmile jste nemocní déle, dostáváte přes 70 % nemocenské z platu, ale za každý promaroděný den, to znamená, že i za dny, kdy normálně v práci ty peníze nedostanete.

Takže to je možná i odpověď, proč někteří zaměstnanci nebo někteří lidé marodí dlouhodobě, protože ve výsledku dostanou do své kapsy daleko víc, než kdyby šli do práce. Navíc nemusí platit peníze za dopravu, mají levnější stravu a jsou v pohodě. Takže jenom abyste věděli, že vlastně my jsme možná dál než v Německu, protože platíme těm zaměstnancům ještě víc, než kdyby chodili do práce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Reagovat bude faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: My máme takovou úžasnou vlastnost, že vždycky, když se nám to hodí, tak řekneme, jak je to v nějaké sousední zemi, a vytrhneme ten detail z celkového systému jeho sociálního státu a zabezpečení.

Ano, v Německu mají nula karenční dobu. A v Anglii zase 14 dní, ve Španělsku 3 dny. Proboha, přizpůsobme to vlastním podmínkám, vlastní situaci, vlastní udržitelnosti pojistných systémů a vlastnímu vývoji. Tam se jaksi ukázalo a osvědčilo, že ty 3 dny karenční doby je ideální, nebo optimální, ideální neexistuje v tomto případě, ale je optimální řešení, které si prostě určitá část této Sněmovny vzala jako politický fetiš, a jako politický fetiš ho tady prosazuje. Kolegové, kteří tady sedí proti mně, vědí, že mám pravdu. Nikdy by se neodhodlali pro něco takového zvednout ruku. Ale zvednou pro to ruku, protože bližší košile než kabát. Ta budoucnost je zajímá daleko méně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku nevidím, takže rozpravu končím. Na řadě jsou závěrečná slova. Má zájem? Ano, paní navrhovatelka. Její závěrečné slovo. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji všem poslancům a poslankyním za proběhlou rozpravu za předkladatele. Samozřejmě vás za předkladatele žádám, obnovme nemocenskou od prvního dne nemoci. Přestaňme trestat nemocné za nemoc. A skutečně jsme přesvědčeni jako předkladatelé, že důstojnost lidí v nemoci není fetiš. To není fetiš.

Co se týká obnovené nemocenské od prvního dne, je to 60 % z vyměřovacího základu, to znamená polovinu mzdy. Polovinu mzdy. To není žádný večírek.

K zaměstnavatelům a k zaměstnancům. Nedospěli ke shodě v roce 2008. Nedospěli za společným stolem s vládou ke shodě ani v roce 2018. Návrh, který předkládáme, se blíží nejvyššímu kompromisu, který byli schopni zaměstnanci a

zaměstnavatelé v roce 2016 dosáhnout. A ten máte na stole. Návrh, který předložil pan předseda Stanjura, protože dlužím mu odpověď, byl projednáván v rámci sociálního dialogu, ovšem přísnější, než předkládá on. Ještě přísnější, protože počítal se znovuobnovením placení pojištění zaměstnancem. Ani tehdy, ani tehdy zaměstnavatelé nesouhlasili.

Kompenzace zaměstnavatelům jsou podle předkladatelů dostatečné. Je to 3,5 mld. korun. A už jsem v obecné rozpravě popisovala, jak to je nebo není, podle nás, je to náš názor, samozřejmě, nás předkladatelů, s kompenzacemi, které vznikly už v roce 2008 při změně v systému.

Dámy a pánové, děkuji vám za věcnou debatu, která byla vedena na plénu této Sněmovny. A prosím za předkladatele, obnovme placení nemocenské od prvního dne. Je to otázka důstojnosti. Důstojnosti v nemoci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bohužel už je uzavřena rozprava, nemám jinou možnost než reagovat. Vždycky záleží, jak interpretujeme čísla. Zvýšené náklady na straně zaměstnavatelů budou zhruba 8 mld. Můžeme říci, že 3 mld. kompenzujeme. Já bych věřil tomu, že bych dostal 11 mld. Takhle bude ztráta pro zaměstnavatele dodatečné náklady 5 mld. Může to podávat jako paní navrhovatelka, že to je kompenzace 3 mld., ale 3 z 8. A 5 mld. dodatečný náklad.

Já bych vám s dovolením jako poslední věc v této rozpravě odcitoval rozhodnutí Ústavního soudu, který nálezem ze dne 24. dubna 2012, vyhlášeným pod číslem 186/2012 Sb., návrh na zrušení karenční doby zamítl, mimo jiné s těmito závěry. Jsou to jen tři odstavce, nebojte se, stihneme hlasování, není to žádná obstrukce, ale je to poměrně vážné a reflektuje to i debatu a argumenty, které používali zastánci tohoto návrhu zákona.

Ústavní soud konstatoval: Zákonné zakotvení třídenní karenční doby spojené současně s osvobozením zaměstnanců od povinnosti platit pojistné na nemocenské pojištění a na státní politiku zaměstnanosti není protiústavním omezením práva na hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci garantovaného ustanovením článku 30 odst. 1 Listiny. Ústavní úprava tohoto základního sociálního práva totiž ponechává zákonodárci poměrně, i když nikoli bezmezně, široké pole působnosti, pokud jde o nastavení jeho zákonných parametrů. Je to ustanovení článku 41 odst. 1 ve spojení s článkem 4 odst. 4 Listiny.

Dále Ústavní soud konstatoval nebo rozhodl: Napadená úprava prošla testem rozumnosti, který je měřítkem ústavnosti při přezkumu práv vyjmenovaných v ustanovení článku 41 odst. 1 Listiny, neboť nezasahuje do samotného jádra práva na hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci, sleduje legitimní cíl a k dosažení tohoto cíle zvolila racionální a nikoliv svévolné prostředky.

Poslední citace z rozhodnutí Ústavního soudu: Karenční doba v délce tří dnů a s ní související výpadek příjmů je sice určitým zásahem do příjmů dotčených osob,

avšak nejde o takový zásah, který by onemocnělým osobám okamžitě znemožnil dosažení hmotného standardu postačujícího k vedení důstojného života. Dočasně neschopné nevystavuje bezvýchodné situaci.

To jsou slova Ústavního soudu, ne opozičních politiků.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. S přednostním právem je dále přihlášen pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám. Já dokážu pochopit, že máme na tuhle věc každý jiný názor, ale přece jen se musím ohradit proti argumentačnímu faulu paní předkladatelky, která říká: přestaňme nemocné trestat za nemoc. Bože můj, cožpak spoluúčast v pojistném systému je trest? Nebo vůbec spoluúčast ve veřejných rozpočtech je trest? Když platí kdokoliv daň z příjmu, tak je trestán za to, že pracuje? Když půjdu koupit pleny pro své vnuky a zaplatím tam DPH – KDU-ČSL připomínám, že pořád tu základní, protože ta snížená se tam platit nedá –, tak jsem trestán za to, že kupuji pleny pro své vnuky? Když půjdu do lékárny a budu platit doplatky za léky, tak jsem trestán za to, že jsem nemocen a musím platit doplatky za léky? Co je to za nesmysl? Co si to tady, prosím pěkně, říkáme? To je prostě normálně všechno regulérní spoluúčast a ta spoluúčast je nezbytnou mírou spoluodpovědnosti za to, aby ty systémy byly dlouhodobě udržitelné.

Bohužel, tuhle odpovědnost většina komunistů ve většině politických stran v této Sněmovně ztratila a tak to také celé dopadne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v závěrečných slovech. Ptám se pana zpravodaje garančního výboru, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá zájem. Stejně tak má právo na závěrečné slovo i pan zpravodaj Bauer za hospodářský výbor. Také nemá zájem o závěrečné slovo.

Než přistoupíme ke schvalování procedury při hlasování o pozměňovacích návrzích, tak se musíme vyrovnat s návrhem na zamítnutí, který zazněl a který podle jednacího řádu budeme řešit nyní. Slyším žádost o odhlášení, které jsem vyhověl. Všichni jste odhlášeni. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Jsme připraveni na hlasování. Hlasujeme o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 156, přihlášeno 186 poslanců, pro 34, proti 137. Návrh nebyl přijat.

Budeme se zákonem zabývat dále. Nyní prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s návrhem procedury a provedl nás jednotlivými pozměňovacími návrhy. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v souladu s doporučením výboru pro sociální politiku navrhuji následující proceduru.

Návrh na zamítnutí máme za sebou, byl odhlasován.

Jako další bude bod A, což je pozměňovací návrh pana poslance Karla Raise, následně pozměňovací návrh pana poslance Karla Krejzy pod písmenem B, následně pozměňovací návrhy paní poslankyně Kateřiny Valachové D1 až D6 en bloc. Budou-li tyto návrhy přijaty, jsou nehlasovatelné návrhy C1 až C5 a E1 až E12, následně pozměňovací návrhy pana poslance Zbyňka Stanjury E1 až E12 en bloc v případě, že nebudou návrhy D1 až D6 přijaty. Budou-li návrhy E1 až E12 přijaty, jsou tím pádem nehlasovatelné návrhy C1 až C5. Dále se dostaneme případně k hlasování o pozměňovacích návrzích paní poslankyně Lucie Šafránkové C1 až C5 en bloc, samozřejmě v případě, že nebudou přijaty D1 až D6 nebo E1 až E12. Nakonec bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Je návrh postupu jasný? Já myslím, že ano. Já dám o této proceduře hlasovat.

Kdo je prosím pro? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, přihlášeno 186 poslanců, pro 185. Proceduru jsme schválili, budeme podle ní postupovat. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Karla Raise pod písmenem A.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o stanovisko výboru. (Stanovisko výboru – bez stanoviska.) Paní navrhovatelka? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přihlášeno 188 poslanců, pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Novák: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Karla Krejzy pod písmenem B. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní navrhovatelka? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 159, přihlášeno 190 poslanců, pro 33, proti 108. Tento návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Novák: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích paní poslankyně Kateřiny Valachové D1 až D6 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní navrhovatelka? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 160 přihlášeno 191 poslanců, pro 125, proti 38. Návrh byl přijat. Můžete pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Novák: Tak nyní vzhledem k tomu, že byl přijat návrh D1 až D6, by měly být nehlasovatelné E1 až E12 i C1 až C5.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je to tak, odpovídá to schválené proceduře, takže pokud se na tom shodneme, tak jsme se vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy, které jsme mohli hlasovat. Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu zákona jako celku. Přednostní právo pan předseda Stanjura, tomu samozřejmě udělím slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych poprosil o stanovisko legislativy. Šest návrhů paní poslankyně Valachové se určitě nedublovalo s dvanácti návrhy, které jsem podal já. Já souhlasím, že některé body byly stejné, jako účinnost, takže ten návrh je nehlasovatelný, např. E12 odpovídal D1 atd. Ale nechtěl jsem zdržovat proceduru, věřil jsem, že ten návrh neprojde, ale chtěl bych znát vysvětlení, jak to, že ani jeden z těch bodů E1 až 12 není hlasovatelný, protože neobsahovaly protinávrhy ke všem těm bodům návrhu paní poslankyně Valachové. Děkuji za vysvětlení před závěrečným hlasováním. Já myslím, že osud těch návrhů je jasný, že neprojdou, ale myslím si, že nemůžeme takhle šmahem říct, že jsou nehlasovatelné. Děkuji za vysvětlení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím pana zpravodaje, ať se vyjádří k této otázce nebo navrhne nějaký další postup. Pokud to neučiníte, tak protože jsme schválili proceduru, tak budeme muset přistoupit k hlasování. Pan předseda Stanjura ještě s přednostním právem.

Poslanec Marek Novák: Já jenom vzhledem k tomu, samozřejmě konzultace s legislativou v případě toho protinávrhu je nutná, protože já při přípravě zprávy jsem samozřejmě od legislativy dostal tohle stanovisko. Máte-li vy jiné, je potřeba o něm diskutovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná jsem to mohl říct u té procedury, nicméně stanovisko legislativy je komické. Když se o tom hlasuje dohromady, tak jedna část se opakuje, tudíž se nedá hlasovat i o těch částech, o kterých jsme nehlasovali. Já to považuji za selhání legislativy, opravdu za komické stanovisko, protože jsme o některých návrzích nehlasovali vůbec, vůbec. Takže vy jste měli upozornit pana zpravodaje, že některé návrhy jdou proti sobě, tudíž např. E12 není hlasovatelný,

protože byl přijat D1, a tak dále, a ne takhle šmahem odsoudit všech dvanáct částí mého pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan místopředseda Poslanecké sněmovny Pikal s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já tedy jsem nestudoval podrobně ty pozměňovací návrhy, které jsou proti kterým, ale chtěl bych vyzvat kolegy z ODS vaším prostřednictvím, pane předsedající, aby pokud nesouhlasí s procedurou, tak aby to projevili v době, kdy se projednává procedura, abychom to mohli řešit v tu chvíli a ne až teď uprostřed hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, procedura je v pořádku, tam jsme řekli, že když se odhlasují pozměňovací návrhy, které byly předtím, tak ty další jsou nehlasovatelné, ale pak jsou nehlasovatelné ty, které jsou opravdu nehlasovatelné. To znamená, jestliže E1 až E12 jsou v pěti šesti bodech v rozporu a jsou nehlasovatelné, odhlasovali jsme si, že to budeme hlasovat v celku, předpokládám, že pan předseda Stanjura nemá námitky proti tomu, že budeme v celku hlasovat ty, které zůstaly hlasovatelnými, ale nemůžeme říct, že jsou nehlasovatelné všechny. A tak já jsem také chápal tu proceduru, když jsem pro to hlasoval.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, ještě dám slovo, než tu věc nějak z pozice předsedajícího rozhodnu, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já doporučuji Sněmovně, abychom o tom hlasovali. Jinak budeme postupovat nezákonně, protože nebudeme hlasovat o některých podaných pozměňovacích návrzích a to je nezákonný postup. To je celé. Tak mně přijde trvání na tom, že nebudeme hlasovat o ničem, jako obstrukční chování těch, kteří ten zákon chtějí. Jaký je problém v tom, hlasovat o těch, o kterých jsme ještě nehlasovali? Podle mě je výsledek jasný, ale proceduru musíme dodržovat přesto, že známe pravděpodobný výsledek hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále se s přednostním právem hlásí pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dámy a pánové, blíží se 13. hodina, kdy bychom chtěli odhlasovat tento důležitý zákon. Já si myslím, že bude asi lepší nechat hlasovat o tom, co mají někteří kolegové za to, že se mělo hlasovat a nehlasovalo se, než se teď hodinu bavit o tom, jestli se mělo, nemělo. Pojďme to zkusit, udělat to, co možná

oprávněně navrhuje opozice, a já si myslím, že je to lepší než tady hodinu přemýšlet nad tím ano – ne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, já jsem úplně nerozuměl vašemu návrhu. Ten je jaký?

Poslanec Jan Chvojka: Myslím, že ten návrh zazněl, asi ne zcela jasně pro vás, ale vaši kolegové z ODS kývali, že to chápou, to znamená dohlasovat ty body E1 až E12 tak, aby bylo učiněno proceduře zadost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To by byl návrh, se kterým bych přišel i já, ale tohle není otázka, jestli to chápou kolegové z ODS, ale já jsem vás neslyšel a jako předsedající vám musím rozumět, abych věděl, co je podstata vašeho návrhu. Já bych prosil pana zpravodaje, aby nám v souladu s touto shodou navrhl další postup.

Poslanec Marek Novák: Můžu požádat o tři minuty času?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, já této žádosti vyhovuji, myslím, že je i správná. Přerušuji jednání Poslanecká sněmovny do 12.49 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.50 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, avizované přerušení do 12.49 hodin se protáhlo o necelou minutu, ale k dohodě došlo. Takže můžeme pokračovat. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s výsledkem této dohody a s postupem hlasování. Současně prosím všechny, aby vytvořili podmínky pro to, abychom mohli dokončit hlasování. Myslím, že není možné, abychom pokračovali dál, dokud například nebudete mít přístup k řečnickému pultu. (Několik poslanců postává před řečnickým pultem a blokují tím přístup k němu.) Prosím pokračujte.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Takže poprosím v rychlosti, pokud by bylo možno revokovat předchozí usnesení, vrátit se k hlasování procedury, odhlasovat si proceduru, že budeme hlasovat v první řadě blok pod písmenem E, dále blok pod písmenem C a nakonec blok pod písmenem D, s čímž souhlasí všichni zástupci předkladatelů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Je zde návrh na revokaci hlasování ve věci procedury. Dám nejprve hlasovat o tom, jestli souhlasíte s návrhem na revokaci toho hlasování o proceduře. To je myslím srozumitelné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 161. Přihlášeno je 191 poslanců, pro 180, proti 3. Tento návrh jsme přijali a znamená to, že budeme znova hlasovat o návrhu procedury.

A prosím ještě jednou pana zpravodaje, aby nevznikaly nejasnosti. Jaký je nyní návrh procedury?

Poslanec Marek Novák: Takže za prvé. Návrh na zamítnutí zákona máme za sebou. Za druhé je to číslo A, pozměňovací návrh pana poslance Raise. Dále pod písmenem B pozměňovací návrh pana poslance Krejzy. Následně blok E1 až E12 pana poslance Stanjury. Následně C1 až C5 paní poslankyně Šafránkové. A následně D1 až D6 paní poslankyně Valachové.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, tento návrh je srozumitelný, nicméně s přednostním právem pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, je srozumitelný a já s tím nemohu souhlasit. Protože my jsme revokovali proceduru hlasování, to je v pořádku. Ale nerevokovali jsme výsledky hlasování pana poslance Raise a pana poslance Krejzy. A o těch už jsme hlasovali. A já odmítám hlasovat podruhé o tom, o čem už jsem hlasoval, bez toho, aniž by se výsledek toho hlasování revokoval. To jako promiňte, tohle je Poslanecká sněmovna, to není chlívek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Chvojka s přednostním právem.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat, nebo navrhnout, jestli bychom si nemohli odhlasovat to, že o tomto zákoně ve třetím čtení budeme hlasovat i po 13. hodině, protože to tady spěje k tomu, že to tak...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já vám hned odpovím, pane předsedo. Nemusíme nic hlasovat, protože můžeme o zákonech ve třetím čtení hlasovat do 14. hodiny podle jednacího řádu. Přestávka ve 13 hodin je otázkou zvyku, a jak jsem pochopil jednání předsedů poslaneckých klubů, tak zde existuje shoda na tom, že budeme pokračovat v jednání do té doby, než odhlasujeme tento zákon.

Poslanec Jan Chvojka: Dobře. Tak to je dobrá zpráva. Ono se to někdy hlasovalo a někdy ne, ale pokud je dohoda, že můžeme po 13. hodině, tak jsem spokojen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím pana zpravodaje, aby reagoval na námitku pana předsedy Kalouska.

Poslanec Marek Novák: Tak jestli jsem to správně pochopil, tak bylo napadeno, že jsme hlasovali a nerevokovali dva pozměňovací návrhy (Z řad ministrů se ozývá, že tři návrhy.) Tři dokonce, ano, A, B a D. A navrhuji, abychom revokovali i tato usnesení a dodrželi si tu proceduru, kterou jsme si teď v předchozím hlasování odsouhlasili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já s tím souhlasím, ale abychom dostáli jednacímu řádu, tu revokaci může navrhnout pouze ten, kdo hlasoval pro. Myslím, že pan zpravodaj hlasoval pro A a D, tak já navrhuji, abychom revokovali i hlasování o písmenu B, kde my jsme hlasovali pro. Protože revokaci nemůže navrhnout ten, kdo hlasoval proti. Takže pan zpravodaj navrhuje revokaci pod písmenem A a D a já navrhuji revokaci pod písmenem B a navrhuji, že to můžeme revokovat jedním hlasováním, pokud proti tomu není námitka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Skutečně je to tak. Návrh na revokaci může přednést pouze ten, kdo hlasoval pro. V tom případě tak, jak jste to nyní přednesl, je toto ustanovení jednacího řádu dodrženo.

Zaznamenal jsem návrh, abychom o revokaci hlasovali jedním hlasováním. Ptám se, zda je proti tomu námitka. Je proti tomu námitka pana předsedy Poslanecké sněmovny. V takovém případě budeme hlasovat jednotlivě. To znamená, budeme hlasovat o revokaci usnesení pozměňovacího návrhu B, A a D. Pane zpravodaji, prosím, abyste nás takto prováděl hlasováním. Nebo nemusíte, já provedu tu revokaci.

Takže nejprve budeme hlasovat o revokaci usnesení, kterým jsme schvalovali pozměňovací návrhy pod písmenem A.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro revokaci? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 162. Přihlášeno je 190 poslanců, pro 176, proti 8. Návrh byl přijat.

Nyní revokace písmeno B.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro revokaci? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 163. Přihlášeno je 190 poslanců, pro 174, proti 10. Návrh byl přijat.

Následuje hlasování o revokaci D.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro revokaci? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 164. Přihlášeno je 190 poslanců, pro 172, proti 10. Návrh byl přijat.

Podle mých poznámek jsme provedli nyní revokaci procedury, provedli jsme revokaci návrhů, které byly odhlasovány, a schválili jsme novou proceduru. Takže

nyní můžeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích v souladu se schválenou procedurou. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Novák: Takže za prvé je to pozměňovací návrh A pana poslance Karla Raise. Stanovisko výboru je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatelky? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 165. Přihlášeno je 190 poslanců, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Novák: Nyní následuje pod písmenem B pozměňovací návrh pana poslance Karla Krejzy. Stanovisko výboru je nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatelky? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 166. Přihlášeno je 189 poslanců, pro 39, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pana poslance Zbyňka Stanjury E1 až E12 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko výboru: bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní navrhovatelka? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 167. Přihlášeno 189 poslanců, pro 48, proti 94. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích paní poslankyně Lucie Šafránkové C1 až C5 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní navrhovatelka? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 168. Přihlášeno 190 poslanců, pro 23, proti 134. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích paní poslankyně Kateřiny Valachové D1 až D6 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní navrhovatelka? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 169. Přihlášeno 190 poslanců, pro 131, proti 29. Návrh byl přijat.

Poslanec Marek Novák: Nyní můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 109, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 170. Přihlášeno 189 poslanců, pro 128, proti 35. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Končím projednávání tohoto bodu, končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znovu ve 14.30 a budeme pokračovat pevně zařazeným bodem číslo 169.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré odpoledne. Já tedy zahajuji odpolední program jednání Poslanecké sněmovny, a než otevřu bod, tak s přednostním právem místopředseda Poslanecké sněmovny, pan poslanec Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den, dámy a pánové. Já se potřebuji vyjádřit k hlasování k bodu 113, novela zákoníku práce, sice k hlasování číslo 156, které bylo... kde šlo o návrh na zamítnutí toho předloženého návrhu. Já jsem v tu chvíli řídil schůzi, tak jsem si nemohl zkontrolovat, že na záznamu hlasování mám, že jsem se zdržel. Já jsem přitom hlasoval pro vrácení tohoto návrhu. Já prosím nezpochybňuji hlasování, pouze pro stenozáznam uvádím na pravou míru to, jak jsem hlasoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A než otevřu bod, tak tady mám, koukám, sérii omluv. Tak za prvé, pan poslanec Michálek se omlouvá do 16.30 hodin z dnešního jednání, pan poslanec Jan Hrnčíř se omlouvá mezi 14.30 a 19 hodin

z důvodu jednání, předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá od 14.30 do konce jednání Sněmovny z pracovních důvodů, ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček se omlouvá z odpoledního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poslanec Petr Dolínek se omlouvá z dnešního odpoledního jednání od 14.30 do konce jednacího dne, pan poslanec Jiří Bláha se omlouvá od 15 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá mezi 14.30 až 16.00 z důvodu návštěvy lékaře, pan poslanec Petr Dolínek se omlouvá ještě jednou a v jiném čase, než jsem původně četl, takže tady to je od 15.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, takže ta předešlá omluva byla od 14.30 do konce jednacího dne, takže to je ta důležitá. A poslední, pan poslanec David Kasal se omlouvá od 14.30 ze zdravotních důvodů. To byly omluvy.

A nyní tedy přistoupíme k dalšímu bodu schváleného programu schůze Poslanecké sněmovny a tím je

169.
Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka

Na 19. schůzi Poslanecké sněmovny dne 21. září 2018 jsme usnesením č. 342 přerušili projednávání tohoto bodu a odročili jej do příští řádné schůze. Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a dnes vám bylo doručeno na lavice jeho usnesení č. 69 ze dne 25. září 2018.

Prosím předsedu výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka. Tak, pane předsedo výboru, prosím, máte slovo. A já poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid, abychom pana poslance slyšeli a aby se mohl v klidu vyjádřit. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení členové vlády, na 19. schůzi Poslanecké sněmovny jsme zahájili projednávání žádosti Obvodního ředitelství policie Praha 2 o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka. Projednávání této žádosti ze dne 10. srpna 2018 a doručené předsedovi Poslanecké sněmovny dne 15. srpna téhož roku bylo dne 21. září 2018 usnesením Poslanecké sněmovny č. 342 přerušeno do další schůze.

Dnes tedy budeme pokračovat v přerušení jednání, v jehož úvodu si vás dovolím informovat, že projednávání žádosti zahájil mandátový a imunitní výbor na své 15. schůzi konané dne 5. září 2018 a její projednávání ukončil na 16. schůzi dne 25. září téhož roku. Žádost policejního orgánu obsahuje vymezení skutku, o který jde, a jeho předpokládanou právní kvalifikaci, jak vyžaduje zákon o jednacím řádu Sněmovny. Tyto skutečnosti jsou pak obsaženy v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny, který vám byl rozdán na lavice.

Při projednávání žádosti policejního orgánu mandátový a imunitní výbor posuzoval, zda jsou v imunitní věci dány podmínky pro zahájení trestního stíhání člena Poslanecké sněmovny, pro které je vyžadována vyšší míra pravděpodobnosti závěru o spáchání trestného činu určitou osobou. Za účelem tohoto posouzení si výbor vyžádal stanovisko archivu bezpečnostních složek k anonymnímu podání doručenému výboru, které obsahovalo kopii svazků Sázkař. Členové výboru se seznámili s trestním spisem v prostorách sídla policejního orgánu a po vyslechnutí vyjádření policejního komisaře poručíka Mgr. Jana Jaňovky a dozorového státního zástupce Mgr. Tomáše Svobody se k věci osobně vyjádřil na jednání výboru i pan poslanec Zdeněk Ondráček.

V daném případě jde o střet dvou základních lidských práv zakotvených v českém právním řádu v Listině základních práv a svobod a v mnoha mezinárodních smlouvách, jimiž je ČR vázána. O střet práva na svobodu projevu, které však není neomezené a má i své limity, a práva na ochranu osobnosti. O střet, který je řešen v trestním řízení. U veřejně činných osob, tedy i politiků, jsou však mantinely přípustné kritiky celkově širší než u jiných osob. Na tomto principu je postavena jak judikatura Evropského soudu pro lidská práva, tak i soudů českých. Lze obecně konstatovat, jak ve svém nálezu opakovaně uvedl Ústavní soud ČR, že osoby veřejně činné musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. (Silný hluk v sále.)

Na základě provedeného šetření a následného posouzení věci přijal pak mandátový a imunitní výbor usnesení, které z přítomných 16 členů výboru podpořilo 10 členů, jeden člen se hlasování zdržel.

S tímto usnesením výboru vás seznámí následně zpravodaj výboru pan poslanec Marek Benda. Pro tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane předsedo. A já ještě přečtu jednu omluvu. Od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Jan Bartošek z pracovních důvodů.

Nyní tedy poprosím zpravodaje mandátového a imunitního výboru, pana poslance Marka Bendu, aby se ujal slova. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, budu maximálně stručný. Mandátový a imunitní výboru, tak jak již bylo řečeno jeho předsedou, na své 17. schůzi konané 25. září 2018 přijal usnesení č. 70, kterým... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid... Já vás poprosím opravdu o klid, aby pan poslanec nás pan poslanec mohl informovat o závěrech mandátového a imunitního výboru. Tak, prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji.

I. bere na vědomí vyjádření poručíka Mgr. Jana Jaňovky, komisaře Obvodního ředitelství policie Praha II, Mgr. Tomáše Svobody, státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu II, poslance Zdeňka Ondráčka a zpravodajskou zprávu poslance Marka Bendy;

II. nedoporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance JUDr. PhDr. Zdeňka Ondráčka, Ph.D., nar. 28. 7. 1969;

III. pověřuje předsedu mandátového a imunitního výboru, aby Poslanecké sněmovně předložil toto usnesení.

K žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka přijal výbor i usnesení číslo 69, které máte všichni před sebou, které obsahuje návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Tento návrh posléze přednesu v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já nyní zahajuji všeobecnou rozpravu. Chtěl bych se dotázat – mám tady dva přihlášené, pana poslance Rozvorala a pana poslance Jurečku, ale s tím, že pan poslanec Zdeněk Ondráček mě požádal, protože nemá přednostní právo, zdali by mohl vystoupit. Pan poslanec Jurečka teď neposlouchá, ale chci se zeptat, jestli vám nevadí, že pan poslanec Ondráček mě požádal, jestli by mohl vystoupit, a nemá přednostní právo. Panu poslanci Rozvoralovi to také nevadí. Takže bychom mu umožnili vystoupit jako prvnímu a pak aby mohl když tak reagovat. Děkuji za vstřícnost.

Požádám o vystoupení pana poslance Zdeňka Ondráčka. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, vám dvěma kolegům děkuji, že jste mi umožnili vystoupit jako prvnímu.

Přemýšlel jsem, zda vůbec vystoupit a jak vystoupit. Původně jsem zvažoval, že bych si mohl vzít na ruce pouta a dát si přes pusu pásku, ale pouta jsem půjčil jedné kamarádce a zatím mi je ještě nevrátila. (Smích v sále.) A pokud bych měl pásku na puse, tak by se mi blbě hovořilo. Takže jsem si řekl, že tady nebudu dělat tu teatrálnost a budu normálně mluvit tak, jak je potřeba, a to, co chci říci, protože z toho všeho, co vyplývá, imunitu jako poslanec už můžu mít pouze u tohoto řečnického pultu, tak se mi to snaží někdo namluvit.

Dovolte mi tedy v úvodu říci, že jsem velmi rád, že můžu vystoupit a říci svůj pohled na danou věc. Dovolte mi, abych vám, kteří nejste členové mandátového a imunitního výboru, přečetl alespoň část žádosti policejních orgánů služby kriminální policie a vyšetřování Obvodního ředitelství Praha II s tou žádostí. Popis jednání, kterého jsem se měl dopustit, je popisován tímto způsobem:

Doktor Zdeněk Ondráček, narozen, v rozhovoru pro internetový zpravodajský server eurozprávy.cz v článku s názvem Ondráček pro EZ: Horáček je mi ukradený,

nejde tu o komisi a o mě, ale o úplně něco jiného. To je název toho článku, který byl uveřejněn na webových stránkách www.eurozprávy.cz 14. 12 2017 ve 14.01 hodin.

Uvedl jsem v jedné ze svých písemných odpovědí na dotazy redaktorky o panu Mgr. Michalu Horáčkovi, Ph.D., narozenému, nepravdivou informaci spočívající v tvrzení, že pan Mgr. Michal Horáček, Ph.D., v minulosti působil jako takzvaný vekslák a spolupracoval se Státní bezpečností. Konkrétně v rozhovoru sdělil – jako já: Horáček je dle dostupných informací bývalý vekslák a spolupracovník StB s krycím názvem Sázkař – vytržená tato věta – a uvedl jsem to podle této žádosti s vědomím skutečnosti, že se jedná o nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou – a to prosím vás poslouchejte, to je docela podstatné – ohrozit dobrou pověst a vážnost Mgr. Michala Horáčka, Ph.D., u spoluobčanů a zároveň mu způsobit jinou vážnou újmu v podobě možného negativního ovlivnění vnímání pana Mgr. Michala Horáčka, Ph.D., v očích potenciálních voličů s ohledem na probíhající kampaň prezidentských voleb, ve kterých byl pan Mgr. Michal Horáček, Ph.D., jedním z kandidátů.

V podstatě se mi klade za vinu, že pan Mgr. Michal Horáček, Ph.D., nebyl zvolen prezidentem České republiky.

Moje odpověď, to, co je zde uvedeno v této žádosti, moje odpověď v tom serveru eurozprávy.cz, které byly otištěny 14. 12. 2017, byla již pouze reakcí na články, které vůči mně vydával pan Horáček, a to od 4. 12. 2017. Co jsem tedy přesně řekl? Dovolím si – protože ne všichni jste možná citovali.

Paní redaktorka mi pokládá otázku: Hodně viditelnou kampaň proti vám – proti mně – vede prezidentský kandidát Michal Horáček, kterého podporuje celá řada známých osobností. Sledujete, co o vás říkají?

Moje odpověď: Horáček je dle dostupných informací bývalý vekslák a spolupracovník Státní bezpečnosti s krycím jménem Sázkař. Takový člověk je mi ukradený, jeho výlevy moudrosti nevyhledávám, ale dostávají se ke mně a pak na některé reaguji. – To byla moje odpověď.

Další otázka: Na kritiku odpovídáte například na sociálních sítích. Uvažoval jste, že si zvolíte i jinou variantu, že se například s Michalem Horáčkem setkáte tváří v tvář a vše si jako chlapi vyříkáte?

Odpověděl jsem: Jak jsem řekl, Horáček je mi ukradený, stejně jako řada jiných z pražské kavárny. Odborníci na komunikaci vám řeknou, že diskutovat s dutohlavem, a tím nemyslím zrovna pana Horáčka, ale obecně, nemá žádný smysl. Mohla by to být sice trapná mediální komedie, ale těch máme v našich sdělovacích prostředcích i tak už více než dost.

Další otázka: Podle mnohých je problematická vaše minulost a aktivní role v zásahu proti demonstrantům v roce 1989. Je něco, co byste svým kritikům v této souvislosti vzkázal?

Moje odpověď zněla: Policie zasahuje proti demonstrantům na celém světě stejně. Pokud to někdo náhodou zpochybňuje, ať si vyhledá zásahy naší policie například při zasedání Mezinárodního měnového fondu nebo aktuální zásahy španělské policie v Katalánsku. Zkuste si také odpovědět na otázku, proč je problém u Ondráčka a ne

také u dalších stovek bývalých kolegů, včetně těch, kteří nám rozkazy dávali. Moje odpověď je jednoduchá. Mám tu drzost být poslancem za KSČM. Ano, tak to je.

A pokračuje rozhovor.

Já bych vám chtěl, kolegové a kolegyně, říci, že každým půlrokem, to znamená dvakrát do roka, přišlo na nástupní policejní školu, která se nazývala Pohotovostní pluk Ministerstva vnitra, cca 400 nových mladých mužů ve věku 19 let. Se mnou 1. 8. 1988 nastupovalo 426 kolegů. 426 kolegů. Znáte pouze jediného a to jsem já. No, znáte ještě jednoho, ale ten tady není zrovna přítomen. Já jsem s mnoha svými kolegy hovořil, mnozí mí kolegové jsou ve vysokém policejním postavení, ať již na Policejním prezídiu, nebo jsou řediteli územních odborů Policie České republiky, a mezi námi, já jsem jim vždy slíbil, že dokud jeden z nich bude ve službě, já o naší službě mluvit nebudu. My jsme nikdy zákony České republiky neporušili, byli jsme prověřováni a tím to končí.

Co následovalo? 2. 1. 2018 pan Mgr. Michal Horáček, Ph.D. se fotí u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu II a oznamuje všem do světa, že podává trestní oznámení na mě. Proč Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2? Praha 2 – asi víte, co to je za obvod, nejlépe paní starostka Jana Černochová, a hlásí se paní profesorka Válková, asi v tomto obvodu žijící – Praha 2, víme kde v Praze je, nemusíme vymezovat. Po přijetí oznámení pan státní zástupce posílá tento podnět na Obvodní ředitelství Praha II, která zastřešuje Prahy 2, 5, 13, 16. Chtěl bych zmínit, že server eurozprávy.cz patří do mediální skupiny Incorp, a. s., se sídlem na Praze 7.

Dovolte mi, abych v této souvislosti zmínil i trestní řád. Paragraf 18 trestního řádu se nazývá místní příslušnost: Řízení koná soud, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán. Nelze-li místo činu zjistit nebo byl-li čin spáchán v cizině, koná řízení soud, v jehož obvodu obviněný bydlí, pracuje nebo se zdržuje. Jestliže se nedají tato místa zjistit nebo jsou mimo území České republiky, koná řízení soud, v jehož obvodu čin vyšel najevo.

Proč tedy Obvodní státní zastupitelství Praha 2 a proč policie Praha II? Chtěl bych říci, že můj trvalý pobyt je v Trutnově, poslaneckou kancelář mám v Hradci Králové, zde působím na Praze 1. Na Praze 2 s nimi nemám vůbec nic společného, ani s Prahou 5, 13, ani 16. Zajímavá je také skutečnost, kterou jsem se dočetl v médiích. Policejní orgán Obvodního ředitelství policie Praha II po provedení prověřování věc odložil. Státní zástupce však jeho rozhodnutí zrušil a přikázal zahájit trestní stíhání. Státní zástupce, který je místně nepříslušný. Buď na Praze 2 nemají do čeho píchnout, anebo je pan státní zástupce tak velmi aktivní, že nabírá i věci, které jsou místně nepříslušné. Chtěl bych říci, že ani pan Mgr. Michal Horáček, PhD., nemá bydliště na Praze 2. Proč si tedy vybral Prahu 2, nechám na vašem zvážení.

Abychom mohli pokračovat dál, je asi potřeba malinko vhlédnout do historie. V první polovině prosince roku 2016 – někteří jste zde byli, někteří ne, je to za předchozí Sněmovny – jsem společně s dalšími šedesáti kolegy a kolegyněmi předložil sněmovní tisk číslo 961, který měl zavést trestný čin, nebo znovu zavést, abych byl přesný, protože takový trestný čin zde byl a je v mnoha jiných státech Evropy i světa, trestný čin hanobení prezidenta republiky. To vyvolalo velmi silnou odezvu zejména z pražské kavárny a jiných a část kolegů, a já jim to nevyčítám,

neměli takovou vůli a takovou sílu a podpisy postupně stáhli. Na projednání tohoto sněmovního tisku 961 v minulém funkčním období nikdy nedošlo, ale to teď není důležité. Pro mě je důležité to, že jsem dostal informaci během následujících asi tří nebo čtyř měsíců, že budu kriminalizován. Slyšíte dobře – budu kriminalizován.

Samozřejmě jako bývalý policista jsem se okamžitě zamyslel, jak budu kriminalizován, a se znalostí věcí, které si můžete vy dohledat, jsem vzpomněl na pana Jaroslava Štefce, myslím, že to byl plukovník, který prováděl šetření kolem korupce na Ministerstvu obrany. Tomuto člověku, ač má stejně jako já legálně zbrojní průkaz a legálně zbraně, někdo podstrčil nelegální zbraň do vozidla, a ejhle, zahájilo se trestní stíhání. Pan plk. Jaroslav Štefec byl zdiskreditován, aby trestní řízení bylo později zastaveno. Takže pistole by na mě asi moc neplatila. Byla zde i jiná možnost. A vzpomněl jsem si na pana Karla Daňhela, experta na vojenskou techniku, který spolupracoval a rozkryl, nebo spolupomohl rozkrýt kauzu CASA. Ten byl obviněn ze zneužívání dívek, to je poměrně jednoduchá věc a já jsem to už před několika lety veřejně řekl, že i to hrozí mně v případě, že si nedám zámek na pusu. Ano, většina lidí o mě ví, že jsem i ve svých skoro padesáti letech aktivní a jezdím jako vedoucí na dětské tábory, ale – a pokud takový pokus možná byl učiněn – chtěl bych říci, že moje děti, a já si klidně dovolím říci moje děti, protože jsem mezi nimi už mnoho let, se zřejmě buď koupit nedaly, anebo jsou to děti mých bývalých kolegů, protože ten tábor je policejní. Takže tudy cesta nevedla. Následně by přicházela možnost znásilnění. To je poměrně hezký trestný čin, za to by se pár roků vyfasovalo, vazba by za to také byla, určitě by to mělo význam. No a představte si, já jsem v průběhu toho období, do té doby, než bylo sděleno nebo vzneseno toto obvinění pro pomluvu, se účastnil různých společenských akcí a až jsem si začal sám sobě říkat, jak jsem neodolatelný ve svých padesáti letech, skoro padesáti letech, když se nejméně ve dvou případech na mě nabalily krásné mladé ženy, hezky jsme si povídali a skončilo to pozváním do nedalekého bydlení. Co by následovalo, jsem si uměl poměrně rychle vyhodnotit. A chtěl bych říci tomu, kdo vybíral tyto ženy a dívky, měl velmi dobrý vkus. Určitě by to stálo za to. Bohužel, ani to nevyšlo.

Takže je zde trestný čin pomluvy. Chtěl bych říci, že za 25 let trvání České republiky a tohoto Parlamentu České republiky, samostatného českého státu, se nerozhodovalo o tomto trestném činu, a myslím, a neberte mě úplně doslova, nejsem znalcem, že za sto let historie Československa nebyl trestně stíhán poslanec Parlamentu České republiky, Československé republiky atd. za tento trestný čin.

OK, co se dá dělat, jsem zde a stojím před vámi pro pomluvu. Já jsem jenom chtěl se zeptat, jestli pan státní zástupce, který není místně příslušný, zná zásadu subsidiární trestní represe a na to navazující zásadu ultima ratio. Ta říká, že na právní jednání je třeba reagovat prostředky trestního práva, až v krajních případech v souladu s pomocnou, tedy subsidiární úlohou trestního práva v právním řádu a ve společnosti. Dovolím si to přeložit do jazyka českého, aby to pochopil každý, kdo není právník. Lze tedy říci, že trestní zákoník stejně jako trestní právo vůbec chrání práva a oprávněné zájmy fyzických a právnických osob a dalších subjektů, jakož i právem chráněné zájmy společnosti a státu včetně ústavního zřízení České republiky jen tehdy, jestliže právní prostředky jiných právních odvětví k jejich ochraně nepostačují.

A tím bychom se dostali do oblasti civilního práva. Civilní právo by poté – musel bych učinit další dotaz, jestli pan státní zástupce někdy v životě četl nález Ústavního soudu pod spisovou značkou II ÚS 2051/2014 ze dne 3. 2. 2015. Pokud ano, domnívám se, že spíše ne, dovolím si i zde vám přečíst část z tohoto mnohastránkového nálezu: "Pokud jde o kritiku ve vztahu k veřejně činným osobám, je nutno vždy zvážit, zda je při kritice konkrétní osoby zasaženo do její profesní sféry či sféry soukromého života." Budeme uvažovat, že kandidát na prezidenta je veřejně činná osoba, je to politik. "Na základě shora uvedeného činí Ústavní soud následující obecnější východiska. Při řešení kolize mezi základním právem na svobodu projevu a základním právem na ochranu důstojnosti a cti jednotlivce musí být brána v potaz zejména

1. povaha výroku, to znamená, zda jde o skutkové tvrzení, či hodnotový soud;

2. obsah výroku, zda jde o projev politický, či komerční;

3. formu výroku, zejména nakolik je předmětný výrok expresivní, či dokonce vulgární;

4. postavení kritizované osoby, např. zda jde o osobu veřejně činnou, či dokonce o osobu aktivní v politickém životě, případně o osobu veřejně známou;

5. zda se výrok dotýká soukromé či veřejné sféry této kritizované osoby;

6. chování kritizované osoby, např. zda kritiku sama nevyprovokovala či jak se posléze ke kritice postavila;

7. kdo výrok pronáší, zda se jedná o novináře atd.;

a konečně, kdy tak učiní, to znamená, zda měl nebo mohl mít autor v daný okamžik k dispozici konkrétní údaje, z nichž vycházel, a v jaké situaci tak učinil.

Interpretace pojmu pravdivost. Pokud by" – stále cituji z nálezu Ústavního soudu: "Pokud by si jednotlivec musel před pronesením skutkového výroku být zcela jistý tím, že je bez jakýchkoliv myslitelných pochybností v absolutním souladu s objektivním stavem reality, měl by zřejmě, přísně vzato, v mnoha životních situacích raději pouze mlčet." Ano, měl by pouze mlčet. A o to tady jde. O to tady jde, abych mlčel.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se vrátil do 19. ledna 2018, kdy u tohoto řečnického pultu vystupoval pan premiér Andrej Babiš, který zde řekl – cituji: "My žijeme v zemi, kde si můžete objednat stíhání a objednat, pravděpodobně dostat někoho do vězení." To řekl pan premiér Babiš a reagovalo na něj hned několik poslanců. Dovolím si citovat některé z nich.

Pan kolega poslanec Pavel Blažek, někde tady určitě pobíhá, řekl: "Ale jestliže tady říkáte," myšleno pane premiére, "že v této zemi je možné objednat si trestní stíhání – vy už čtyři roky máte odpovědnost za policii a státní zastupitelství a za soudnictví – co jste tedy udělali pro to, aby toto nebylo možné? Nic."

Pan poslanec Stanjura reagoval: "Kolikrát jsme tady slyšeli a i jinde od právníků, že pánem přípravného řízení je státní zástupce." Tak když si vezmete konkrétní případ, který zmínil pan předseda, ten mluvil o paní Vitáskové, bývalé předsedkyni ERÚ. Kdo byl pánem přípravného řízení, kdo může za těch pět let, o kterých mluvil

pan předseda vlády? A je to kauza, o které se mluvilo i teď v souvislosti s udělováním státního vyznamenání panem prezidentem Milošem Zemanem.

Reagoval také pan poslanec Jan Birke, který řekl: "Chci jenom říci, že to, co jsme tady slyšeli od pana premiéra, já mu rozumím. Já jsem zažil v Královéhradeckém kraji, kdy měsíc před volbami si pro dva papíry přišlo 300 policistů, zapečetili kanceláře a večer odjeli a řekli – my se vám ozveme. Do dneška se nikdo neozval, nikdo není obžalovaný, obviněný a tak dále. Já sám jsem jako starosta strávil osmihodinové výslechy, že jsem otrávil půlku republiky arzénem. Dneska je prostě národním sportem kohokoliv, kdo večer sedne k počítači, napíše trestní oznámení a na nás to takhle spadne na všechny, co tady sedíme, a na všechny komunální politiky, kteří sedí a jsou v této zemi. Čemu se divíte?" Pan kolega Birke přikyvuje. Já cituji pouze ze stenozáznamu.

K této diskuzi jsem se svou troškou přidal i já, když jsem zmínil, že znám případy účelového obviňování, a vztáhl jsem to pouze na policisty. A věřím, vážené kolegyně, vážení kolegové, že i vy znáte například poslední případ trestního stíhání kolegy policisty Šimona Vaice, který zastavil ujíždějícího motorkáře. Byť ještě není pravomocný rozsudek, ale prvoinstanční soud trestní stíhání zastavil.

Mohl bych zmínit kauzu pana kapitána Mgr. Rostislava Kotrče, mého bývalého kolegy z ÚOKFK, který byl víc, než pět let dehonestován za vyzrazení utajované informace, zneužití pravomoci úřední osoby a tak dále. A myslím, že zrovna shodou okolností na Parlamentních listech, kde jsem to viděl v záložce, kdy pan kapitán Kotrč o svém případu hovoří.

Kolegyně a kolegyně z hnutí ANO možná znají, nebudu jmenovat, člověka, který pracuje v Agrofertu, jehož bratr byl také více než dva roky trestně stíhán. Vzhledem k tomu, že nemohli právě na něho, i jeho trestní stíhání bylo zastaveno.

A nezbývá mi, než si položit otázku, kdo za to může a komu tento stav vyhovuje. A mám poměrně jednoduchou odpověď. Zmínil jsem pana premiéra Babiše, sedí zde i pan poslanec Faltýnek, který byl trestně stíhán, ale trestní stíhání bylo zastaveno. Ptám se, co je tak skutkově složitého na trestním případu pana premiéra Andreje Babiše, že už je vyšetřován policií víc, než – a teď nevím, čas hrozně rychle plyne – tři roky? Tři roky. Když vezmu, že kauzy, které u nás probíhají, jsou u policie jednou třetinou, u soudu pak probíhají dvě třetiny. To znamená, že pokud by to teď bylo skončeno, tak dalších šest let bude probíhat soud. Devět let. Přijde vám to normální, aby devět let někdo někoho vláčel? A pak to skončilo třeba zprošťujícím rozsudkem? Ne, tento stav vyhovuje těm, kteří teď jsou.

Pan premiér je trestně stíhaný, to znamená, jakoukoliv reformu justice, čehokoliv by chtěl udělat, tak je to útok na nezávislost těch pánů přípravného řízení. Kolegové z Občanské demokratické strany pokud slyší VSZ, tak jim naskakují pupínky, protože moc dobře vědí, jak skončil jejich bývalý premiér a jak ta celá kauza skončila.

Takže ano, byla zde paní profesorka Válková, která možná mohla mnohé udělat, protože by to dokázala, ale nedokázala ustát, řekněme, souboj, nebo vnitřní tlaky uvnitř hnutí, byla odvolána. Následně pan Pelikán, to byl udržovací pan ministr, a mnohokrát jsem mu řekl, že by bylo lepší, kdyby svoji misi na Ministerstvu

spravedlnosti, chce-li pro spravedlnost něco udělat, ukončil. Bohužel vydržel až do konce.

Paní kolegyně Malá přes to, čím vším si prošla a jak jsem měl možnost ji poznat v ústavněprávním výboru, si myslím, že by mohla být dobrou ministryní, protože jako manažer mi přijde velmi dobrá a odborně kvalifikovaná. Dnes je tady pan ministr, který tedy zde není, bohužel je v podstatě neviditelný. Takže tento stav vyhovuje a je to zakonzervování stavu. A nic se nezmění, dokud pan premiér, který by měl sedět za mnou, bude trestně stíhaný, protože ten stav v takovém stavu, jaký je, tady prostě někomu vyhovuje.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi v podstatě před závěrem jenom dva vzkazy. Jeden vzkaz bude pro novináře. Mohl bych ho doprovodit gestem, které zmínil kdysi pan poslanec Kalousek, když označoval pana premiéra jako jedničku. Já to nepotřebuji udělat.

Já vám řeknu, páni novináři, jste pro mě mediální žumpa, tak to prostě je a bude. Já s vámi i takto bohužel někdy musím jednat. To, co předvádíte vůči mě a vůči mé osobě, je prostě někdy až za hranou. Ale i tak vám děkuji, protože příznivců, ať na sociálních sítích, anebo kde jinde, mi přibývá po stovkách. Takže děkuji, jste jedničky bez jakéhokoliv gesta.

A pak mi ještě dovolte druhý vzkaz a ten je velmi osobní, který vyřídím své ženě. Prosím, vydrž to, protože jak řekl pan premiér, za minulý rok bylo v této zemí stíháno a odsouzeno díky bohu nezávislými soudy 1 150 lidí, kterým jsme za to zaplatili odškodné ve výši 80 milionů korun. Až to jednou skončí, daňový poplatník nám zaplatí výbornou dovolenou.

Kolegyně, kolegové, v závěru mi dovolte, abych vám připomněl článek 23 Ústavy České republiky odst. 3, a je to slib poslance: "Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." Tak prosím také hlasujte.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl poslanec Zdeněk Ondráček. A nyní přečtu omluvy, které mi tady přistály na stole. Poslanec Lubomír Španěl se omlouvá mezi 16. a 19. hodinou z důvodu jednání. Poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne a zároveň do konce tohoto týdne, do 2. 11. 2018 včetně. A poslanec Karel Tureček se omlouvá mezi 15. a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní tady mám jednu faktickou, takže poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Opravdu jsem neměl v úmyslu komentovat tuhle velmi neobvyklou řeč. Nicméně byl jsem zmíněn ve vztahu k jednomu gestu a byla tady uvedena zcela nepravdivá informace, že jsem označil tímto gestem pana premiéra, když hovořil o tom, že jsem jednička.

Ono to tak vůbec nebylo a pamětníci si jistě pamatují, že tímto gestem, já už si vlastně ani nepamatuji, jaké bylo (oživení v sále), ale že tímhle gestem označil pan předseda Topolánek komunisty. Komunisté také velmi protestovali a já jsem potom v té diskusi vysvětloval, že já jsem na rozdíl od nich to gesto pochopil tak, že pan předseda vlády říká: Kalousku, jsi jednička. Tak takhle to bylo. Vy jste to řekl úplně opačně, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Ondráčku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Kalousek. Další faktická. Žádám o vystoupení pana poslance Zdeňka Ondráčka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, já se omlouvám, v tu dobu jsem ještě sloužil státu a viděl jsem to pouze v televizi. Ano, bylo to tak, jak říkáte vy. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení v obecné rozpravě poslance Radka Rozvorala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovolte mi, abych se za poslanecký klub SPD vyjádřil k žádosti Policie České republiky k vydání poslance Zdeňka Ondráčka k trestnímu stíhání a k naší práci v mandátovém a imunitním výboru zabývající se touto problematikou.

Na úvod je třeba říci, že hnutí Svoboda a přímá demokracie odmítá podpořit snahu neúspěšného prezidentského kandidáta, pana Michala Horáčka, kriminalizovat poslance Zdeňka Ondráčka za jeho verbální kritiku, a tím se veřejně zviditelňovat. Naše rozhodnutí nevychází z podpory poslance Ondráčka a jeho politického jednání. Vychází ze skutečnosti, že pan Horáček chce kriminalizovat politického konkurenta za věci, které sám jiným dělá a v jiných případech schvaluje. Pan Horáček nemá žádný morální nárok na kritiku jednání jiných. Je to manipulátor, který hrubě urážel nejen členy SPD a hrál si na falešnou roli morálního arbitra české politiky. Arogantně sel v politice vítr a teď fňuká, že sklidil bouři.

V celé věci je potřeba si hlavně uvědomit, že jak pan Ondráček jako poslanec, tak také pan Horáček jako kandidát na prezidenta jsou oba politicky exponovanými osobami, které musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. Tak to alespoň popisuje nález Ústavního soudu ke kolizi práva na svobodu projevu a práva na ochranu osobnosti veřejně činných osob z roku 2014, ve kterém se mimo jiné uvádí následující – cituji: "Obecně pak platí, že limity přijatelné kritiky jsou širší u politiků než u soukromých osob a že osoby veřejně činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy a jiní, musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. " Konec citátu.

Všichni, co tady sedíme, jsme se za svou dráhu politika zcela určitě setkali alespoň jednou s nějakou kritikou nebo pomluvou od své politické konkurence. A

pokud bychom to měli pokaždé řešit trestním oznámením, tak bychom za chvíli nedělali nic jiného. Varuji proto před takovouto kriminalizací politiky, jelikož jsem přesvědčen, že je to velice nebezpečné. Pokud má pan Horáček pocit křivdy, má možnost podat žalobu v rámci občanskoprávního řízení.

Závěrem mi dovolte sdělit stanovisko poslaneckého klubu hnutí SPD k žádosti Policie České republiky k vydání poslance Zdeňka Ondráčka. Vzhledem k tomu, že všechny tyto mé argumenty, které jsem zde sdělil, zazněly i v drtivé většině i od kolegů napříč politickým spektrem na jednání mandátového a imunitního výboru, doporučili jsme s mým kolegou Mílou Roznerem poslaneckému klubu SPD hlasovat proti vydání poslance Zdeňka Ondráčka k trestnímu stíhání a stejně jsme oba hlasovali i na mandátovém a imunitním výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu dvě omluvy. Pan ministr Dan Ťok se omlouvá od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A pan poslanec Jan Skopeček se omlouvá od 15 hodin do konce dnešního jednání.

Máme tady dvě žádosti o faktické poznámky. Pan poslanec Farský... nebo do obecné? A pane poslanče Bartoni, vy faktickou, nebo obecnou? Obecnou. Takže první jde pan poslanec Farský tím pádem. Připraví se pan poslanec Bartoň.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s pozicí poslaneckého klubu Starostové a nezávislí, ke kterému jsme se po diskusi dostali. Nejsme soudem. Řešíme jen to, jestli v tomto případě uplatnit imunitu a nevydat k trestnímu stíhání jednoho z poslanců, který se z našeho pohledu dopustil dost velkého přesahu tím, že z této budovy a z ochrany tohoto území zaútočil na jiného politika, na občana České republiky. A když jsme zvažovali, jestli je to situace, pro kterou má platit imunita, pro kterou se má vztahovat ta ochrana k tomu, abychom byli svobodní ve svých vyjádřeních, svobodní ve svých názorech a mohli říkat skutečně, co chceme, tak jsme vyhodnotili, že na tyto případy se nevztahuje.

My nejsme nadlidi v tom, že bychom si mohli dovolit odsud napadat kohokoli, útočit na kohokoli a pak říct: My máme imunitu, na nás se nevztahují tyto zákony a my budeme čekat, dokud tady budeme v této budově a bude odloženo to trestní stíhání, po dobu výkonu naší funkce. My jsme vyhodnotili, že toto není správně, protože se tady potýkáme s jedním velkým problémem naší společnosti, který se pořád zvětšuje a zvětšuje, a to je hrubnutí komunikace ve veřejném prostoru. Není to jen otázka sociálních sítí, kde si každý může najít různé útoky. Ať v soukromých zprávách nebo i v různých komentářích je určitě nachází. To, co by jindy ti diskutující do očí neřekli, to, co by ve společnosti, na ulici nezaznělo, a jsem rád, že nezaznívá, tak se stává v komunikaci na sociálních sítích standardem. A pokud tady zároveň vidíme, že jeden z nás vystupuje způsobem, který je za hranou slušné komunikace, kdy tady napadá lidi mimo tuto Poslaneckou sněmovnu způsobem, který skutečně je posouvající komunikaci do úrovně, která nemá probíhat, tak my, ať se nám to líbí,

nebo nelíbí, ať si to ke své funkci připojujeme, nebo ne, tak samozřejmě určitý standard chování, jednání a komunikace do společnosti vysíláme. A toto není v pořádku. Říkat o někom, že je vekslák a spolupracovník StB, aniž bych to měl v tu chvíli podložené, znamená, že příště budeme jak útočit? Na sebe, to si ještě můžeme dovolit. Ale jak útočit vně této budovy? Kam až posuneme hranice běžné komunikace mezi lidmi, než se tato komunikace bude stávat a stane standardem? A co bude dalším krokem?

Já si myslím, že to je přesně ten moment, který bychom překračovat neměli. A měli bychom i nést odpovědnost za to, jakým způsobem jednáme, jakým způsobem komunikujeme, protože ten způsob ovlivňuje celou společnost. Proto jsme toto vyhodnotili jako situaci, která se skutečně pod imunitou neskrývá. To není za žádný politický projev v Poslanecké sněmovně, to není za to, že vyjádřil svůj názor na jiné směřování kohokoli jiného. To je prostá pomluva. Policie to také tak vyhodnotila a požádala nás o vydání. A sice můžu souhlasit s kolegy, a souhlasím s tím, že může tuto situaci občan řešit samozřejmě i v občanskoprávním řízení, a nechť ji řeší. Ale zároveň bych mu neupíral možnost podat trestní oznámení. A tak jako u každého jiného běžného občana by proběhlo trestní řízení. Není žádný důvod, aby stejně neproběhlo i u kolegy Ondráčka. Proto budeme jako klub hlasovat pro vydání. Nežijme za sklem, nežijme v akvárku, žijme jako běžní lidé. A za své činy nesme odpovědnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Farský. Máme tady dvě přihlášky, dvě faktické poznámky, takže vyzývám pana poslance Milana Ferance, aby se vyjádřil. A připraví se pan poslanec Pavel Plzák. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Skutečně jenom krátká reakce na to, co říkal pan Farský přede mnou. Já jsem člen mandátového a imunitního výboru, tak měl jsem možnost se seznámit se žádostí policie. Když to zkrátím, o co tam šlo? Jeden politik uvedl o jiném politikovi nepravdivé informace. Což je špatně. A teď jenom se zeptám: Kolik současných poslanců napsalo v médiích například o panu prezidentovi Zemanovi, že je ruský agent atd.? Stalo se něco? Nic se nestalo. Buďme soudní, prosím vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a faktickou poznámku pan poslanec Pavel Plzák a s faktickými poznámkami se ještě přihlásili a připraví se pan poslanec Kalousek a pan poslanec Benešík. Tak, prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, zástupci vlády, mě děsí jedna věc. Já nejsem právník, abych posuzoval vinu, nevinu. Ale důležité je to, že pan Ondráček řekl, že pouze vychází z veřejných zdrojů. A představte si, že by tady stál každý z nás za to, že někde něco ocituje, co přečetl na internetu nebo někde, a zdůraznil, že vychází z tohoto veřejného zdroje.

Netvrdí, že má patent na pravdu. Je to pomluva, nebo není? Já nevím. Já jsem si, když tato kauza přišla do Sněmovny, rozklikl, zadal jsem si do vyhledávače jméno pana Horáčka a on opravdu tam se objeví ten spis StB s tím jeho krycím jménem Sázkař, atd. Pak je tam opravdu uvedeno, že byl vyloučen z vysokoškolského studia, protože uváděl nějaké falešné informace, když chtěl jet do Spojených států. A pracoval jako skladník, tak jsem si vzpomněl na film Bony a klid, kdy každý vekslák měl toho svého vrátného, který tam za něj někde dělal, atd., atd. A to, že pan Horáček hrál hazard a sázel na koně, tak to prostě víme všichni a on se tím ani nijak netají.

Takže já teď do budoucna nevím, jestli vůbec můžu někde říct, že vycházím z nějakého veřejného zdroje a klidně i ocitovat. Já přeci nejsem ten, kdo vždycky musí mluvit a vědět, že to je pravda. Ale já to zdůrazním, že to nevím, ale ocitovat to snad proboha mohu! To bychom tu za chvíli stáli za tím pultíkem všichni. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou pan poslanec Miroslav Kalousek a připraví se pan poslanec Farský. Prosím, vaše dvě minutky.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom stručná reakce na pana poslance Plzáka, který tuto situaci pomluvy přirovnal k situaci, kdy kdokoliv označí pana prezidenta republiky za ruského agenta. Pardon, omlouvám se, tak na předřečníka. Kdy kdokoliv označí pana prezidenta republiky za – pan poslanec Feranec – kdy kdokoli označí pana prezidenta republiky za ruského agenta. Tyto dva případy spolu naprosto nesouvisí. Pomluva je definována jako nepravdivý údaj. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já jsem rád za ta vystoupení, která tady proběhla, protože ona dokládají to, jak se domníváme, že my jsme tak trochu tím soudem, kdo má rozhodovat o tom, co je pravda, co je lež, co proběhlo, neproběhlo. Ale to je ta zmýlená! My prostě rozhodujeme jenom o tom, jestli se vztahuje nebo nevztahuje imunita na čin, který se stal. A teď máme rozhodnout jenom o tom, jestli tady každý bude moci napadat kohokoli jakýmikoli nepodloženými informacemi, anebo jestli si svoje informace budeme ověřovat a jestli za ně, když už je vyřkneme, také poneseme odpovědnost.

A já nechci, abychom tady byli sbor neodpovědných, který bude nejen mezi sebou, ale i navenek vystřelovat různé urážky a obvinění a pak říkat: Na mě ale nemůžete, na mě se nevztahuje odpovědnost, já mám imunitu. To je špatně! To je neskutečně negativní vzkaz do společnosti jednak z toho, že ze sebe děláme někoho více, než jsou ostatní občané, a druhak ten, že tu společenskou debatu a komunikaci nesmírně poškozujeme. A odkazovat se na to, že to někde zahlédl na veřejných sítích – no tam se dočtete věcí! Kór když surfujete po Parlamentních listech nebo AC24.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan místopředseda Sněmovny Okamura, za nějž přeberu řízení schůze po dobu jeho vystoupení. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jak už bylo řečeno, tak klub SPD nepodpoří vydání. Pan Michal Horáček je lhář, podvodník a manipulátor, který uráží voliče SPD. O SPD například napsal – cituji: SPD je problém. Viděl jste, co je to za lidi? On by se měl omluvit nejprve SPD. Dále říkal, že Okamura, který si vytuneloval vlastní stranu. Přitom jsem byl prošetřen policií na základě trestních oznámení a nic takového se mi neprokázalo.

Takže takový člověk tady žádá o to, že má být někdo vydán? Nám je úplně jedno kdo. Prostě naše hlasy v žádném případě mít nebude. On ať se omluví nejprve poslancům SPD za svoje lživé, podvodné a manipulativní výroky. On ať přestane lhát o ostatních a hlavně on ať se nejdřív omluví našim 540 tisícům voličům, které permanentně urážel.

A co se týče poslanecké imunity, já jsem byl ten, kdo vždycky byl pro omezení poslanecké imunity. Ještě jako senátor jsem hlasoval aktivně pro to, aby byla omezena imunita poslanců a senátorů. My vůbec nechceme nikoho hájit proto, že má imunitu. Jestli někdo tady dá takový návrh na omezení, my nemáme problém ho podpořit. Ale tady je to jiná záležitost. Tady je to záležitost, že tady budeme hlasovat o návrhu pana Horáčka, resp. policie, a je to návrh od člověka, který permanentně lže, podvádí, uráží, a to prostě absolutně nejde. To je něco jiného. Je to něco jiného, než kdyby tady byla nějaká trestněprávní kauza, nějaká ekonomického charakteru atd. Takže já jsem chtěl jasně říci: My nejsme pro to, aby tady byla nějaká silná imunita, nebo jestli někdo to chce omezit, tak proč ne, pojďme se o tom bavit. Ale případ pana Horáčka, konkrétně tento jeden případ – on by se měl omluvit, ne aby se mu omlouval někdo jiný. Děkuji. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kováčik s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, s licoměrností jemu vlastní rozumím, co říkal pan kolega Farský. On patří k oné skupině, aspoň já to tak vidím, politiků, pro které platí dvojí metr. Zatímco napadání, urážení, lhaní o komunistech, o premiérovi, o prezidentovi je v pořádku, tak některých jiných se nelze ani dotknout. My tady rozhodujeme o tom, jestli politické spory budou nadále kriminalizovány – ale jenom u některých – nebo jestli i nadále budeme moci mít alespoň v politice, ve svých sporech pravo-levých či severo-jižních či jakýchkoli jiných zavřenou hubu, nebo můžeme nadále otevřeně o těch věcech hovořit. Děkuji. (Potlesk části poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Kolegové, opravdu velmi věcně. My tady přece nepískáme spor Horáček–Ondráček. My nerozhodujeme ani o žádosti pana magistra Horáčka, jak řekl pan místopředseda Okamura. My rozhodujeme o žádosti Policie České republiky jako určeném zákonném orgánu, která dospěla k tomu, že tady byl spáchán trestný čin. O tom rozhodujeme, o ničem jiném. A já bych se nerad nechal vlákat do toho, že my pískáme spor Horáček–Ondráček. Proto také pokládám za velmi nešťastné, že pan magistr Horáček si vybral cestu trestního práva. Podle mého názoru si měl vybrat cestu práva civilního, pak by to byl opravdu spor těchto dvou lidí a rozhodl by to nezávislý soud. Proč to máme proboha rozhodovat my?

Ale my rozhodujeme o žádosti policie, nikoliv o žádosti Mgr. Horáčka. A to ve mně vybudilo takovou řečnickou otázku na pana místopředsedu Okamuru, který řekl, že nemůže vyhovět žádosti člověka, který takhle ošklivě hovoří o SPD. Pane místopředsedo Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, znamená to, že kdyby o vás mluvil hezky, tak že Ondráčka bez problémů vydáte? No tak to opravdu jaksi svědčí o tomto aktu to samé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy máme čtyři faktické poznámky, resp. přihlášky, takže pan poslanec Marek Výborný a připraví se pan poslanec Ondřej Benešík. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové. Vaším prostřednictvím k vám osobně jsem chtěl říci to, co už tady zaznělo. Skutečně ta žádost, která dorazila na mandátový a imunitní výbor, nebyla od Michala Horáčka, byla od Policie České republiky, čili orgánu činného v trestním řízení. Tak to prostě je. A mně taky přijde úsměvné, abychom jakkoli zohledňovali láskyplný či neláskyplný vztah mezi Michalem Horáčkem a SPD, to sem skutečně nepatří. A možná si vezměme Ústavu, tam je jasně napsaná a definovaná imunita, čeho se týká, a podle toho rozhodujme. Skutečně nejsme tady proto, abychom vynášeli ani rozhodnutí o vině, ani o trestu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy pan poslanec Benešík s faktickou, připraví se pan poslanec Žáček. A mám tady napsaného pana poslance Foldynu – to byla taky faktická? Pane poslanče, vy taky faktickou? Jste v pořadí? (Poslanec Foldyna ukazuje, že nemá zájem.) Nic. Dobře. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. No já na rozdíl od celé řady řečníků nebudu tvrdit, že imunita je na nic. Já jsem vždycky zastával názor, že imunita k něčemu je, má plnit svůj účel, a bavme se možná o jejích parametrech. A teď tady je plejáda řečníků, kteří si zdůvodňují změnu názoru podle toho, o kom se hlasuje. Já ten problém s tímto nemám. Já si osobně myslím, že imunita má svůj význam, a nebudu svým voličům prostě říkat ve středu něco jiného než ve čtvrtek, jak to říká někdo, a pak si psát facebookové statusy, že vlastně v tomto případě je to jinak.

A také bych chtěl upozornit na to, že opravdu nehlasujeme o panu Horáčkovi. Pan Horáček je ten, který podal trestní oznámení policii, a dorazilo to z policie. O tom, jestli máme pana Horáčka rádi, nebo nemáme, o tom přece nebudeme hlasovat. A pokud někdo dělá takovouto zkratku, tak prostě nerozumí tomu, o čem hlasujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A s faktickou jako poslední pan poslanec Pavel Žáček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já jsem byl jedním z před předpředpředřečníků vyprovokován vyjádřit se k evidencím Státní bezpečnosti. Myslím si, že na tyto věci po 25 letech se můžu označit za experta.

Rozhodně bych nebagatelizoval to – a česká veřejnost čekala dvacet let na to, až se zveřejní, zveřejnily se, dneska jsou zveřejněny na webové stránce státní instituce Archivu bezpečnostních složek, na Slovensku na webové stránce ÚPN, čili dneska každý včetně poslanců si může rozkliknout, podívat se, jestli svazek Sázkař, nebo jakýkoli jiný, je svazek vedený v kategorii agent nebo sledovaná osoba. To si myslím, že je nutné velmi vážně rozlišovat a nedostat se do té fáze, že budeme označovat někoho, aniž bychom si takhle jednoduše na webu nebo na mobilu zjistili, jaká je situace.

Že označení někoho za agenta Státní bezpečnosti je vážná věc, vždyť to vidíme na dvou osobách z našich řad. Pan Vojtěch Filip se v 90. letech soudil a dospělo to k nějakému rezultátu a pan premiér Babiš se stále za to označení ještě soudí, dokonce soudí naši partnerskou Slovenskou republiku ve Štrasburku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy další faktická, pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, a potom, jestli už ne faktická, pan poslanec Bartoň trpělivě čeká, tak snad se dostanete ke slovu. Tak pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jen fakticky. K panu kolegovi Žáčkovi – mohl dořict, že jsem ten spor vyhrál, ale to on nemohl říct, to se nedá nic dělat. Ministerstvo vnitra se ani neodvolalo.

Ale druhá věc je podstatná, to, co říkal kolega Benešík. Myslím si, že to je podstatné. My opravdu nerozhodujeme spor mezi kolegou Ondráčkem a prezidentským kandidátem Horáčkem. Opravdu ne. My rozhodujeme o tom, jestli tady je svoboda slova alespoň pro poslance, nebo jenom pro vydavatele novin, protože ani někteří redaktoři nemají svobodu slova, protože jim to prostě nevydají. A jestli tedy chcete omezit svobodu slova tímto způsobem, že nikdo nesmí říct vůbec nic, protože to jiného uráží – a tady souhlasím s kolegou Kalouskem, se kterým souhlasím málokdy, že pokud by byla civilní žaloba, tak by to bylo úplně o něčem jiném. To přece mohl udělat. Ale protože nešlo o spor samotný, ale šlo jenom o to, aby se pan kolega Horáček více zviditelnil, tak udělal trestní oznámení, které má zadarmo. No fuj. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A s faktickou paní poslankyně Jana Černochová. Vaše dvě minutky, paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Aby to nezapadlo, já bych se chtěla zeptat kolegů z mandátového a imunitního výboru na to, co tady pan poslanec Ondráček vaším prostřednictvím říkal, jaké otázky tady kladl. Protože tady bylo zmíněno Státní zastupitelství Prahy 2, byla tady zmíněná informace, že II PČR tu věc odložila, ale že státní zastupitelství ne, jestli skutečně ta místní příslušnost tady je správná. Protože tohle jsou věci, které přísluší Sněmovně. Skutečně Poslanecká sněmovna by neměla pískat spor mezi panem Ondráčkem a panem Horáčkem. My bychom měli řešit ty procesní věci, jestli skutečně došlo ke všemu v pořádku, jestli tady nejsou nějaké pochybnosti, že by mohlo jít o politickou objednávku. Nevím. Praha 2 zrušila všechny herny, tak je možné (s úsměvem), že bylo shledáno to, že když někdo měl nebo neměl název Sázkař, tak že zrovna Státní zastupitelství 2 bude objektivní, protože tam herny nejsou. Ne, nechci si z toho dělat legraci. Myslím si, že to tady řekla i celá řada kolegů, hodně to řekl i pan kolega Benešík. My jako poslanci snášíme různé útoky od různých lidí a musíme se s tím nějakým způsobem smířit.

Chci se zeptat a chci položit řečnickou otázku: Kdy se z člověka stane politik? Když kandiduje, nebo když je zvolený? Co by se stalo, kolegyně a kolegové, kdyby byl pan Horáček zvolen prezidentem? Došlo by k tomu soudnímu sporu, nebo nedošlo? Mohl by po něm v civilu, pokud by ho na něj odkázal trest, pak žalovat pan Ondráček pana Horáčka za náhradu škody? No nemohl, protože prezident není trestně odpovědný. To je důvod, proč já se v případě (předsedající upozorňuje na čas) hlasování o vydání pana Ondráčka zdržím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní poslankyně Černochová. A nyní tedy pan poslanec Bartoň, rychle dokud není nějaká faktická, už čekáte dlouho. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych vás rád seznámil se stanoviskem klubu Pirátů. Ještě předtím bych se prostřednictvím pana předsedajícího obrátil na pana poslance Ondráčka. Nejsem si jist, zdali z jeho řeči (z pléna kdosi upozorňuje na prostřednictví) – to jsem říkal, děkuji. Nejsem si jist, jestli z jeho řeči bylo jasné, zdali souhlasí s vydáním, nebo zdali nesouhlasí s vydáním, jestli by to mohl doplnit.

A ještě bych reagoval na paní poslankyni Černochovou. Praha II – mně osobně to nepřijde divné vzhledem k tomu, když jsem se jel podívat do spisu, tak Praha II, ředitelství, naproti Smíchovskému nádraží, je to odsud deset minut tramvají, mně to přišlo jako dost blízká příslušnost. Nemohu soudit, neznám pozadí. (Ozývá se smích zleva.)

Rád bych uvedl, že v tomto sporu nejde, jak tady zaznělo přede mnou, o svobodu slova, nejde o kritiku jiného politika, jde o prostý fakt. Pan Ondráček uvedl fakt, že byl pan Horáček spolupracovníkem StB, ačkoliv pro to nemá jediný zdroj, nemohl nic

citovat, kdokoli, kdo ten spis viděl, tak z něho jasně vyplývá, že nebyl. Takže jde o pravdu, nebo lež. Je to digitální, je to jednička, nula.

Pokud nevydáme pana Ondráčka, tak vlastně připouštíme to, že jakýkoliv poslanec může říkat svobodně lži o ostatních politicích. Pokud má pan Ondráček pro své tvrzení nějaké jiné důkazy, než jsou veřejně známé, tak jeho nevydáním se bohužel připravíme o to, že bychom zjistili nějakou další pravdu o panu Horáčkovi, že by nedošlo k soudu.

Z těchto a dalších důvodů poslanci Pirátů budou hlasovat pro vydání pana Ondráčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď tady mám tři faktické poznámky, nicméně první se hlásil předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, ale jestli jste do obecné, tak si musíte počkat, nebo jestli faktickou, tak hned. Počkáte si. Já tedy vyzvu nejdřív s faktickou paní poslankyni Janu Levovou. Připraví se pan poslanec Ondráček a následně ještě pan poslanec Kováčik. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla vrátit ke svému předřečníkovi panu Kalouskovi prostřednictvím pana předsedajícího. Chtěla jsem se zeptat, jak hlasoval v lednu 2018, 24. ledna, když se hlasovalo o vydání pana Svobody. Já jsem se podívala a hlasoval jste pro nevydání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan poslanec Ondráček s faktickou. Prosím. Připraví se pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Úplně v závěru, a myslel jsem, že mluvím dostatečně pomalu, že by to mohli být schopni vnímat i kolegové Piráti, takže pro vás speciálně ještě jednou. Úplně ten závěr, přečtu vám ještě jednou, co jsem řekl: "Kolegyně, kolegové, hlasujte podle slibu, který jste složili, s odkazem na článek 23 odst. 3 Ústavy České republiky: Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat Ústavu a zákony, slibuji na svou čest, že budu svůj mandát vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

To jsem řekl. Poděkoval jsem za pozornost a tím jsem skončil. Já nebudu nikoho z vás ovlivňovat, jak máte hlasovat. Je to vaše volba. Vy jste složili slib, který jsem vám právě teď odcitoval, a ten naplňte. A pokud tady mluvíte o lžích a pravdách, tak o těch rozhodují pouze soudy. Já jsem v procesním postavení podezřelého, ani obviněného. Uctivě ctěte presumpci neviny. Děkuji. Pokud víte, co to je. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Ondráček. Nyní tedy pan poslanec Kováčik, předseda klubu KSČM. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, a takhle se tady můžeme dohadovat do večera, nebo taky do rána a nepřetlačíme se. Mně z té diskuse jenom vyplývá to, co už jsem tady řekl, že tedy i o kterémkoliv poslanci může kdokoliv říct jakoukoliv lež a ten poslanec se nesmí bránit, protože když se brání, je na něho okamžitě podáno trestní oznámení. Vycházím z faktu, a vzpomeňte si, jak to tehdy bylo, že kolega Ondráček byl zvolen předsedou jisté komise, nebo čeho to bylo, a zvedla se jistá část, řekněme, politické roviny společnosti zejména napravo, dobře, říká se tomu pražská kavárna, abyste věděli jasně, a vyrazili s útokem proti Zdeňku Ondráčkovi. A těch urážek na jeho adresu jsme slyšeli velmi mnoho, i na adresu komunistické strany, i koneckonců na adresu hnutí ANO a premiéra, nebo tehdy předsedy hnutí Babiše, prezidenta Miloše Zemana. Běhalo se tady s červenými kartami a nebylo to zrovna úplně jemně v rukavičkách a vybranou salonní mluvou. A když se Zdeněk Ondráček jako napadaný, v té chvíli jako oběť, pokoušel bránit, tak okamžitě přišel onen vřískot o neslušnosti a tak podobně.

Já osobně, a víte, že jsem tady mnohokrát hlasoval pro vydání, v tomto případě jde o ryze politiku, ryze politický spor, my jsme tady politici, my jsme tady od toho, abychom tyto spory vedli, k tomu nás sem také voliči poslali, nebudu v žádném případě hlasovat pro vydání. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Kováčik. A nyní pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já obecně nesouhlasím s trestným činem pomluvy. Myslím, že obecně se to má řešit občanskoprávně, nicméně pokud ho máme, tak ať platí pro všechny, i pro poslance. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy do obecné rozpravy pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že potřetí v tomto volebním období, pokud mě paměť neklame, rozhodujeme o vydání či nevydání. A na těch debatách, aspoň pro mě, je nejcennější ta obecná debata. Ne debata o tom konkrétním případu. Tady jsme zatíženi politickou sympatií, politickou nesympatií, osobní sympatií, osobní antipatií a podobně. Dneska se hodně mluví o svobodě slova. A já jsem velký příznivec svobody slova a jsem pro to, aby svoboda slova patřila i pro takové politiky, kteří jsou poslanci a kteří mlátili i mladé ženy za to, že projevily svobodu slova. I pro ně to musí platit. Buď ta svoboda slova je, nebo není. To je obecná poznámka.

Druhá věc, a citoval to tady i předseda mandátového a imunitního výboru, svoboda slova není bezbřehá. A jsou jisté mantinely a ty mantinely nakonec posuzuje nezávislý soud. Urážet politika je velmi jednoduché, protože naše soudy judikují, že my politici máme menší stupeň ochrany osobnosti. To musíme vzít jako fakt. Může se nám to nelíbit, ale je to fakt. Problém, který dneska řešíme, vznikl tím, že jeden

z politiků se rozhodl řešit z jeho pohledu urážky a nepravdy podle trestního práva. Kdyby to řešil jinak, jak už řekli mnozí předřečníci, tak se tím problémem nezabýváme.

Ale já se chci vrátit k té obecné poloze – a chybí mi tady ministr spravedlnosti. Minimálně podruhé z těchto tří případů (upozornění: čtyř), čtyř, omlouvám se, tady zní slova o tom, že se u nás dá objednat stíhání a odsouzení. To jsou mimořádně závažná slova. Tehdy jsem vyzýval tehdejšího ministra spravedlnosti, aby se k tomu vyjádřil. Mlčel statečně. A dneska bych rád vyzval ministra spravedlnosti, který tady není. Já to nechápu. Kde je? Ten bod byl pevně zařazen. Všichni jsme věděli, že ho budeme projednávat. Kdo jiný by měl případně na otázky z oblasti legislativy, či výkladu zákona, nebo Ústavy, či názoru na jednotlivá ustanovení trestního řádu nebo Ústavy poslancům a poslankyním odpovídat než ministr spravedlnosti? Není tady. Vláda si z nás dělá legraci. Já vím, že jsme si zvykli, že tady na orloji sedí jeden, který si odsedí svůj bor (?) a pak zase rychle uteče a přijde jiný. A takhle se nevede vážná debata.

Když už jsem byl citován ve vystoupení pana poslance Ondráčka, já to klidně zopakuji. Říkal jsem, že zejména státní zástupci velmi rádi říkají, že pánem přípravného řízení je státní zástupce. To nebyla pochvala z mé strany, nebo nadšení z této strany, to byla jenom citace toho, co velmi často slyšíme. Ale všimněme si, pokud kritizují práci státního zastupitelství opoziční poslanci, tak vládní poslanci jim nenaslouchají a říkají, že je to vlastně dobře, ta ódéeska si pořád stěžuje. Co by chtěli? Dobře jim tak. Když se situace otočí, tak my se k tomu stavíme jinak. My říkáme: Je to problém, a pokud má někdo ten pocit, tak ho řešme. Co udělal ministr spravedlnosti pro to, aby pán přípravného řízení byl místně příslušný? Nevím, jestli je to pravda, nebo není, zneužil, či nezneužil, měl extenzivní výklad, nebo neměl. Moc těchto lidí je obrovská. V okamžiku, kdy se ovšem hodí vládě stanovisko nejvyššího státního zástupce nebo vrchního státního zástupce, tak ho velmi rádi v politickém zápase, argumentaci používají. Podívejte se, opozice, i nejvyšší státní zástupce nás podpořil. I on má pochybnosti. Není to zodpovědnost za fungování celé soustavy nejvyššího státního zástupce? Odpověď je úplně jednoduchá. Je. A co dělá ministr spravedlnosti? Kdyby aspoň ztratil kritické slovo, buď aby zkritizoval své kolegy, že to není pravda, nebo aby požádal nejvyššího státního zástupce, aby to prověřil, zda to pravda je, nebo není.

Já to nevím a nebudu tady dělat soudce v tomto sporu. Ale přijde mi neuvěřitelné, když si premiér, poslanec stěžují a říkají, že se dá objednat trestní stíhání, dokonce odsouzení. A co pak normální občan, který nemá to postavení? Co si má o tom myslet? Jak se k němu pak asi chovají tyto orgány, když tohle dělají premiérovi podle jeho slov, nebo poslanci podle jeho slov? Já zase netvrdím, že je to pravda. Ale to mlčení od ministra spravedlnosti je trestuhodné. A je to tady už podruhé.

A prosím, abychom tak slepě nesrovnávali, paní kolegyně. Když jsme hlasovali o vydání mého kolegy pana docenta Svobody, tak jsme hlasovali o vydání za hlasování, za politický názor. Kdyby u pana poslance Ondráčka bylo požádáno policií, abychom ho vydali například za to, jak hlasoval v obecním zastupitelstvu, vím, že je zastupitel (upozornění z pléna) – v městském zastupitelstvu, omlouvám se panu starostovi –, tak bych byl proti bez ohledu na politickou příslušnost. Taky když

se to stalo kolegovi z hnutí ANO a policie požádala o vydání kvůli hlasování, tak nejenom já, ale naprostá našeho klubu byla proti, protože to je jiná věc. Ale tady se nebavíme o politickém rozhodnutí například poslance Ondráčka, když hlasoval v zastupitelstvu. Bavíme se o jiné věci.

Já nevím, kdo z členů vlády... Já požádám přítomné členy vlády (v sále jsou přítomni jen ministr Ťok, ministr Vojtěch a ministryně Dostálová), aby se vyjádřili k tomu názoru jejich premiéra, poslance i koaličního poslance, že se u nás dá objednat trestní stíhání a odsouzení. Nevím, jestli mi to řekne ministr dopravy, nebo ministr zdravotnictví, nebo paní ministryně pro místní rozvoj. A to je mi jedno, to se domluvte, jste tu tři. Torzo vlády. Je to vážná věc, takové veřejně vyslovované, opakovaně veřejně vyslovované obvinění. Tak už něco řekněte. Neseďte tu jako pecky s tím, že máte potom možná nějaký svůj zákon.

Ale nejvíc bych kritizoval nepřítomnost ministra spravedlnosti. Ten tady prostě sedět měl. Kdyby to padalo poprvé, tak by mohl být překvapený. Pamatuji si, když byl nominován, tak se ptali novináři budoucího ministra spravedlnosti, zda mu vadí, nebo nevadí trestně stíhaný premiér. Řekl, že mu to nevadí. Já bych mu položil jinou otázku. Já bych mu položil otázku, zda mu vadí, nebo nevadí, že premiér veřejně říká, že se dá u nás objednat trestní stíhání a odsouzení. A tu otázku kladu ministru spravedlnosti dnes, i když je nepřítomný. A prosil bych ho o odpověď. Protože kam tu debatu potom posuneme? Neodbíhejme od té podstaty. Svoboda slova platí pro každého, i pro ty, kteří mlátili lidi za svobodu slova. A tak je to správně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Stanjura. Teď mám paní poslankyni Válkovou, nicméně jste zároveň přihlášena na faktickou, na obecnou. Tak asi do obecné, ne? Tam to nemáte omezeno časově. Tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Správně jste upozornil. Původně jsem chtěla na faktickou, ale protože to často bohužel nezvládnu v těch dvou minutách, ale budu se snažit být stručná.

Milé kolegyně, milí kolegové, jako bývalá ministryně spravedlnosti nemohu zastoupit svého kolegu, nynějšího ministra spravedlnosti pana ministra Kněžínka, nicméně přece jenom nějakou zkušenost mám, takže bych se ráda k některým věcem vyjádřila.

Zaprvé ty řečnické otázky, jako je, jestli si můžu objednat trestní stíhání, tak všichni víme, že de lege lata, čili podle platné právní úpravy, a v každé demokratické právní společnosti si takové trestní stíhání objednat nemůžeme. Můžeme si ho objednat, ale samozřejmě riskujeme potom, že se dopouštíme už jenom tím objednáním přinejmenším přípravy ke zvlášť závažnému zločinu, případně nějaké formy účastenství. To tady nemusíme rozebírat. Takže nelze. Tak to je jedna odpověď, kterou všichni známe.

Druhá už je komplikovanější, protože ve společnosti, kde některé kauzy jsou řešeny tak, že veřejnost ztrácí důvěru v justici a v její spravedlivý a nestranný chod,

může vzniknout podezření, že to trestní stíhání někdo objednal. A potom někdo, kdo se nevyjadřuje zcela přesně – a tady si myslím, že si nevybíráme, jestli je to někdo, kdo se zabývá opravováním třeba nějakých věcí, nebo v domácnosti, nebo jestli jde o člena vlády – tak tím, že nevyjádří přesně to, co si myslí část veřejnosti, tak může vzbudit dojem, že takový způsob jednání je legální, právě proto, že on vyřkne, resp. že je to akceptovatelná aktivita, protože v této společnosti se to bohužel děje. Tady je ta odpověď stejná. Nemělo by k tomu docházet. Pokud k tomu dochází, tak existují i příslušná ustanovení trestního zákoníku, která v těch závažnějších případech neoznámení trestného činu kriminalizují správně, natož pak nepřekaženě.

A ta třetí rovina se týká těch nejsubtilnějších věcí, kdy se nám zdá, že dokonce do toho spravedlivého chodu justice zasahuje někdo, kdo zneužívá třeba nějakého svého politického nebo finančního postavení, aby ovlivnil výsledek takového rozhodování. Myslím si, že i tady je třeba, abychom si dávali velmi pozor na to, co říkáme, protože pokud nemáme důkazy, jak tady řekl můj předřečník pan poslanec Stanjura vaším prostřednictvím, pane předsedo, tak samozřejmě se může dopustit trestného činu pomluvy.

Takže kdybych to shrnula, myslím si, že nynější ministr spravedlnosti by vám asi odpověděl zhruba v tomto duchu a ujistil by vás, že resort, za který má odpovědnost, bude dělat všechno pro to, aby ani první, ani druhá, ani třetí rovina se nikdy nestala běžnou realitou.

Já sama nicméně, když jako poslankyně se seznamuji se stížnostmi občanů, musím konstatovat, že jsem velmi nespokojena s řadou aktivit, které navozují dojem v oblasti trestního stíhání, že nejsou vedeny v tom optimální smyslu slova, to znamená velmi nestranně a spravedlivě, a posuzují nezaujatě důkazy ve prospěch i v neprospěch těch, kteří jsou podezřelí z trestné činnosti. A teď jsme se seznámili s jedním případem, kde byl konkrétně jmenován – aspoň jsem to tak pochopila, kdyžtak ať mě pan poslanec Ondráček vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, opraví –, státního zástupce, který přestože ten příslušný policista, který vyšetřoval jeho případ, chtěl případ odložit, tak dal pokyn, aby dál pokračoval.

Já se ve své praxi poslankyně s takovými případy setkávám ne dnes a denně, ale chce se mi říci téměř každý týden v pondělí, protože moji kancelář hojně navštěvují ti, kteří buď nemají na advokáta, anebo mi důvěřují. V obou případech jsem se setkala statisticky významně často s případy, kdy státní zástupci, a já jsem trestní právník, i v případech, které důkazně jsou slabě podložené, trvají, pokračují, a dávají dokonce jejich nadřízení pokyny, aby dávali opravné prostředky v případě, že se ten případ dostane dokonce už i před soud a je tam zprošťující rozsudek – těch případů teď v poslední době mám několik –, důkazy obžaloby jsou přesvědčivě vyvráceny, a přesto se státní zástupce na místě odvolá.

Můžeme si tady klást otázku, jestli takto si představuje státní zastupitelství optimální způsob vedení trestních procesů. Jsem si vědoma toho, že samozřejmě nejvyšší státní zástupce nese svoji odpovědnost za politiku, kterou uplatňuje v rámci soustavy státního zastupitelství. A navíc je zde ještě takové určité slabé místo, na které také v tom projevu pan poslanec Ondráček upozornil, a to je místní příslušnost, která sice není na tom tak... nebo v praxi se neporušují trestní řád a další normy

upravující místní a věcnou příslušnost státního zastupitelství, tak jak by to mohlo vyvolat tady z toho líčení dojem. Nicméně v tomto ohledu si myslím, že by ten přísnější dohled nadřízených státních zástupců byl namístě a nemohlo by se stávat to, co se tady stalo, kde opravdu musíme zvažovat, proč zrovna ten státní zástupce byl tím vhodným státním zástupcem a nebyl to někdo jiný. Těch případů je mnoho, viz kauza Rath. Judikatura nejvyšších soudů se k tomu také velice kriticky vyjádřila a myslím, ten manévrovací prostor státního zastupitelství teď vyjasnila a zúžila.

Čili kdybych to shrnula. Myslím si, že pokud jde o velmi citlivou oblast, jakou je důvěra veřejnosti v justici, obzvlášť trestní justici, tak bychom neměli hazardovat takovými termíny, jako tady padalo třeba v tom smyslu, že si lze objednat trestní stíhání. To si myslím, že opravdu není namístě a že tím jedině prohlubujeme nedůvěru těch, kteří váhají, jestli mají věřit v nestrannost trestní justice, nebo ne. Na druhé straně si myslím, že v oblasti například politiky, která je uplatňována státním zastupitelstvím, by se měly udělat přímo kroky, které by odstranily současný – teď si troufnu říct neutěšený – stav, kdy někteří státní zástupci stíhají trestné činy, které posléze u soudů jsou zproštěny. My jako všichni daňoví poplatníci platíme nemalé částky na náhrady škod. Ty už se teď nepohybují často v desetitisících, ale statisících až milionech. Jsou to nejen náhrady bezprostřední škody – ušlý výdělek, třeba když nemohl ten člověk pracovat nebo vykonávat znaleckou činnost, ale je to třeba i ta imateriální újma psychická apod.

Těch případů je poměrně dost. A já opravdu nechci být příliš konkrétní, ale vezměte si, jak dlouho už běží některé kauzy, jako je třeba i kauza Čapí hnízdo, a stále nejsou vůbec žádné výsledky, o kterých bychom věděli. To jsou kauzy, které zračí stav trestního stíhání ve věcech, které veřejnost velice pečlivě sleduje a kde bych předpokládala, že tedy dostaneme nějaké výsledky těch činností třeba v podobě podání obžaloby nebo zastavení trestního stíhání. Zatím tedy o ničem nevím a myslím si, že to je i svým způsobem určitá bezradnost trestní justice, která v těchto případech už s ohledem na čas, jak dlouho trvá takové řízení, ztrácí důvěru naší veřejnosti.

Omlouvám se, že to bylo možná trošku delší. Já nejsem spokojena se stavem trestní justice v ČR. Myslím si, že nutně potřebujeme nejenom nové procesní kodexy, ale potřebujeme i trošku kritičtější pohled na justici, a nemyslím teď soudy, myslím zejména státní zastupitelství. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, jímž je pan předseda Kalousek, přečtu dvě omluvy. Omlouvá se nám pan poslanec Julius Špičák od 15.54 do 17.30 hodin z důvodu návštěvy lékaře a omlouvá se nám paní ministryně Schillerová dnes od 17 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane předsedo, vaše faktická poznámka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem velmi pozorně poslouchal paní poslankyni Válkovou, když odpovídala, jak ona řekla, na tu řečnickou otázku, zda si tady lze, nebo nelze objednat trestní stíhání. Ta odpověď byla hezká, ale ta otázka takhle nezněla. Ta otázka zněla úplně jinak. Ta zněla, jak je možné, že předseda vlády, šéf exekutivy, tvrdí na tento mikrofon, že žijeme v zemi,

kde je možné si objednat trestní stíhání. Tak zněla ta otázka. A na to nutně musí odpovědět někdo z vlády, protože tohle tvrdil šéf exekutivy. Koneckonců pan poslanec Ondráček se na to odvolával. Takže na to je možná jenom jediná odpověď. Vy jste ji poskytla, vy jste řekla: v této zemi to není možné. Explicitně tedy paní poslankyně Válková řekla, že pan premiér je lhář, protože on řekl, že to možné je, tedy v této věci lhář, ale musí to říct buď ministr spravedlnosti, nebo premiér. Myslím si, že Poslanecká sněmovna na takhle vážné tvrzení předsedy vlády musí chtít odpověď, kdy předseda vlády řekne: ne, není to možné a já jsem nemluvil pravdu. Nebo ministr spravedlnosti mu jako odpovědný za orgány činné v trestním řízení musí říct: ne, není to možné a předseda vlády nemluvil pravdu. To, že to řekla paní poslankyně Válková, není to možné, tudíž předseda vlády nemluvil pravdu, je sice poctivé, já jí za to děkuji, ale není to dostačující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek. Vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, svatý Mirek se tady prostřednictvím pana předsedajícího rozčiloval, že tady někdo lže, mluví nepravdu atd. Včera jsem očekával, jak pan kolega Stanjura tady vzpomínal výročí, tak jsem myslel, že vzpomene výročí toho, že bylo Policií ČR zjištěno, že korunové dluhopisy nebyly žádný zločin, žádný trestný čin. 14. a 15. března 2017 Poslanecká sněmovna na základě tady žádosti pana Kalouska zařadila bod, který byl nazvaný daňové podvody ministra financí. Daňové podvody ministra financí! Poslanecká sněmovna odsoudila svým usnesením premiéra Babiše, že v rámci korunových dluhopisů okradl Českou republiku, a po 18 měsících policie zjistila, že žádný trestný čin spáchán nebyl. Takže svatý Mirku prostřednictvím pana předsedajícího, jestli máš trošku slušnosti v těle, tak se tady omluvíš, že jsi skutečně obvinil nepravdivě hanebně pana premiéra! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Dovolím si podotknout, že na výroky a fungování ve Sněmovně se vztahují trošku jiná pravidla než na mimo ni.

A nyní prosím s faktickou poznámkou pana předsedu Stanjuru, poté pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana poslance Hájka vaším prostřednictvím. Ten bod byl zařazen, Sněmovna přijala usnesení. Měla opozice v té době většinu hlasů, nebo neměla? Já myslím, že ten váš spravedlivý hněv, nebo váš hněv, abych neříkal spravedlivý, váš hněv a rozhořčení by měly směřovat k vašemu bývalému, ale i současnému koaličnímu spojenci. To byli ti, kterým jste dneska ráno ustupovali a hlasovali jste pro karenční dobu, kteří s opozicí prosadili zařazení toho bodu a kteří s opozicí hlasovali pro to usnesení. My jsme bohužel neměli většinu. Tak se netvařte takhle pokrytecky! Kalousek má jenom jeden hlas. Jenom jeden hlas má Kalousek. To znamená, nezařadil ten bod poslanec Kalousek, ale většina poslanců včetně vašich

drahých koaličních partnerů. Ale to se vám nehodí! O tom raději mlčíte. Co kdyby se naštvali? To by bylo hrozné, co?!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance Kalouska s faktickou poznámkou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem se prosím pěkně nerozhořčoval o tom, jestli tady někdo lže, nebo nelže. Třeba premiér nelže, když říká jako předseda vlády, že žijeme v zemi, kde je možné si objednat trestní stíhání. Já vůbec netvrdím, že lže. To, že to není pravda, řekla jenom paní poslankyně Válková. Tím pádem řekla, že v této věci pan premiér lže. Já to nevím, ale tedy zatraceně mě zajímá, a dokonce si myslím, že je to moje svatá povinnost jako poslance Parlamentu ČR se ptát, jak je možné, že tohle řekne předseda vlády, protože jestli to je pravda, tak je to velmi vážný problém a je to odpovědnost toho předsedy vlády. A jestli to není pravda, tak předseda vlády lže a je to také velmi vážný problém. Ale hlavně by mě zajímalo, jak to je!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. V tuto chvíli nemám dalším faktických poznámek, stejně tak nemám žádné přihlášky do rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí z místa, tak rozpravu končím. Chtěl bych se zeptat, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan poslanec Benda. Tak prosím, závěrečné slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové, já v závěrečném slovu jenom jednu poznámku. Zaznělo tady dneska mnoho výkladů Ústavy. Zaznívá tady vždycky při imunitách mnoho výkladů Ústavy. Já bych jenom rád odcitoval – nepochybně ho všichni znáte, ale rád odcitoval čl. 27 odst. 4: "Poslance ani senátora nelze trestně stíhat bez souhlasu komory, jejímž je členem. Odepře-li komora souhlas, je trestní stíhání po dobu trvání mandátu vyloučeno."

Já bych jenom řekl, nemá to žádná kritéria. Každý z nás si je stanovuje podle svého vědomí a svědomí a tímto způsobem má hlasovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tím jsme ukončili závěrečná slova. Pokud vím, tak nebyly předneseny žádné hlasovatelné návrhy v tuto chvíli. Přesuneme se k podrobné rozpravě, kterou tímto otvírám, a ptám se, jestli se někdo hlásí. Předpokládám, že ano. Takže prosím pana zpravodaje.

Poslanec Marek Benda: Ano. Máte před sebou, ale pro jistotu přečtu návrh usnesení a předem bych na četné dotazy z pléna, které nám tady zaznívaly, řekl, že vždy předkládáme jako mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovně usnesení, kterým Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s trestním stíháním. A pak k tomu

dáváme své doporučení či nedoporučení mandátového a imunitního výboru, jak s takovým usnesením naložit. Takže také stejným způsobem jsme udělali teď a předkládáme Poslanecké sněmovně k hlasování tento návrh:

"Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance JUDr. PhDr. Zdeňka Ondráčka, Ph.D., nar. 28. 7. 1969, který se měl dopustit trestného činu pomluvy podle ustanovení § 184 odst. 1, odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Této trestné činnosti se měl dopustit tím, že v rozhovoru pro internetový zpravodajský server EuroZpravy.cz, v článku s názvem 'Ondráček pro EZ: Horáček je mi ukradený. Nejde tu o komisi a o mě, ale o něco úplně jiného', který byl uveřejněn na webových stránkách www.eurozpravy.cz dne 14. prosince 2017 ve 14.01 hodin, v jedné ze svých písemných odpovědí na dotazy redaktorky o Mgr. Michalu Horáčkovi, Ph.D., nar. 23. 7. 1952, uvedl: 'Horáček je dle dostupných informací bývalý vekslák a spolupracovník Státní bezpečnosti s krycím jménem Sázkař.'

Výše uvedeného jednání se měl poslanec Zdeněk Ondráček dopustit s vědomím skutečnosti, že se jedná o nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit dobrou pověst a vážnost Mgr. Michala Horáčka, Ph.D., u spoluobčanů a zároveň mu způsobit jinou vážnou újmu v podobě možného negativního ovlivnění vnímání jeho osoby v očích potenciálních voličů s ohledem na probíhající kampaň prezidentských voleb, ve kterých byl Mgr. Michal Horáček, Ph.D., jedním z kandidátů."

Prosím, abychom o tomto usnesení rozhodli v hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za přečtení usnesení. Zeptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím. Předpokládám, že závěrečná slova nebudou. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Případně svolám kolegy do sálu. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. (Chvilku čeká.) Až se nám počet přítomných přihlášených ustálí...

Tak zopakuji pro příchozí, že budeme hlasovat o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání. V tuto chvíli se nám počet přihlášených ustálil.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 171 je přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Já vám děkuji. Tím jsme se vypořádali s tímto bodem. Já děkuji navrhovateli a zpravodaji. Bod uzavírám. Posuneme se k dalšímu bodu. Než jej otevřu, tak přečtu omluvu. Omlouvá se nám z pracovních důvodů z dnešního jednání od 16.10 hodin pan poslanec Sklenák. (Někteří poslanci opouštějí sál. Hluk.)

A já otevírám další bod, jímž je pevně zařazený bod

65.
Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - prvé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Milan Hnilička. A ještě vás vyzývám ke strpení, protože poslanci stále odcházejí, takže není dostatečný klid. Nicméně... je to vaše.

Poslanec Milan Hnilička: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, společně s 51 kolegyněmi a kolegy poslanci vám předkládám k projednání návrh zákona o změně zákona č.115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů, který je projednáván jako sněmovní tisk č. 241.

Od 1. března letošního roku vykonávám vedle funkce Poslanecké sněmovny též funkci vládního zmocněnce pro oblast sportu. Spolupracuji se zástupci sportovního prostředí, ze kterého sám jako bývalý profesionální sportovec a hrdý reprezentant naší republiky a později klubový a svazový funkcionář pocházím. Komunikuji s obecními a krajskými samosprávami, pro které se snažím zohlednit jejich potřeby při nastavování pravidel financování sportu na centrální úrovni státu. Má spolupráce s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, s Ministerstvem pro místní rozvoj nebo s Ministerstvem financí je samozřejmostí a jsem velmi rád, že od zástupců těchto rezortů dostávám i na svou práci vládního zmocněnce pro sport kladné reakce.

Mnoho kamarádů a známých i spousta cizích lidí se mě ptá, proč to vlastně dělám. Jestli mám vůbec zapotřebí dělat politiku. Často to slýchávám: Vždyť jsi na tom hokejovém svazu měl poměrně dobrou pozici. Já jim odpovídám: Ano. Mám to zapotřebí. Už mě nebaví se dívat na to, kterým směrem se sport v Česku ubírá. Naše děti čím dál méně sportují. Pohybová gramotnost našich dětí je žalostná. A tělocvik se stal jedním z nejméně oblíbených předmětů. Naše národní sporty se úspěšně propadají světovými žebříčky. A jediné sporty, které se ještě dnes vyrovnají světové špičce, jsou vesměs založeny na individuálním přístupu jedince a jeho rodiny, téměř nezávisle na systému státní podpory.

Mám to zapotřebí i proto, že vidím, že sport se venku dělá jinak. Lépe, efektivně. S mnohem lepšími výsledky, ať už na úrovni reprezentace, nebo i všeobecně na úrovni sportování celé společnosti. A tady u nás bohužel vidím a slyším neustálé remcání, jak nic nefunguje. Jak je všechno drahé, jak nemáme potřebná sportoviště. V klubech nemají na základní sportovní vybavení. Jak trenéři, kteří se starají o naše malé holky a kluky, dělají svou práci fakticky zadarmo. A já to už nechci poslouchat. Já bych to chtěl změnit. Proto jsem tady, proto jsem kandidoval do Poslanecké sněmovny, abych pomohl změnit fungování podpory sportu a napravil dnes nelichotivou reputaci všech těch, kteří sport z centrální úrovně řídili.

Co mě ale opravdu štve, a možná bych pro to našel i jiný výraz, když v televizi každou chvíli slyším nebo v novinách čtu o nových a nových kauzách při přidělování sportovních dotací. Tohle se mi příčí, protože vidím, jak to degraduje celé sportovní prostředí, jak to znedůvěryhodňuje všechny ty, kteří v tomto sportu poctivě pracují a dělají to s láskou a velkou obětí na úkor svého volného času, svých rodin a nejbližších a často s použitím svých vlastních peněz, které opravdu nejsou malé.

Když jsem se jako zástupce ANO podílel na přípravě programového prohlášení vlády a jednali jsme se zástupci sociální demokracie, jasně jsme se shodli, že se sportem musíme pohnout a vytvořit novou entitu, která bude nově oblast podpory sportu v České republice řídit. A přestože ho znáte, já si dovolím pro vás všechny, kolegyně a kolegové, odcitovat část znění tohoto uzavřeného programového prohlášení: "Vládní zmocněnec pro sport, podřízený předsedovi vlády, bude ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy koordinovat oblast státní podpory sportu a definovat institucionální, finanční a legislativní parametry pro vznik nové centrální autority, Národní sportovní agentury, která bude komplexně zajišťovat realizaci státní politiky v oblasti podpory sportu a pohybových aktivit obyvatelstva."

Takže dámy a pánové, tady to máme. Do prvního čtení je předložena technická novela zákona o podpoře sportu, která upravuje to klíčové, a to je, že dává možnost vzniku Národní sportovní agentuře. Agentuře, která bude mít za cíl komplexně zajišťovat realizaci státní politiky v oblasti podpory sportu a pohybových aktivit obyvatelstva, tedy nás všech. Chci teď na tomto místě poděkovat všem, se kterými jsem měl tuto technickou novelu možnost komunikovat a připravovat, což bylo napříč politickým spektrem, a kteří se pod ni posléze i připodepsali. Ještě jednou děkuji.

Z jednání, která vedu se zástupci sportovního prostředí, vyplývají jednoznačně závěry a doporučení, nejen že to je potřebné, ale je nutné změnit a nastavit nové podmínky podpory sportu tak, aby odpovídaly významu sportu jako veřejně prospěšné činnosti. Při poskytování podpory sportu je naprosto klíčové klást důraz na rychlost, přehlednost, transparentnost, předvídatelnost, stabilitu a průběžnou informovanost.

Asi se ptáte, co myslím tou rychlostí. Uvedu konkrétní příklady. Není absurdní, aby se Jizerská padesátka, která se koná v lednu, dostala jako žádost o projekt ve výzvě v červnu a dotace jí byla přidělena v září nebo až v říjnu, tedy devět měsíců poté, co dojel i poslední závodník tohoto skvělého a prestižního závodu? Tou rychlostí myslím také to, že malý klub, který si v prosinci požádá o dotaci na podporu své činnosti, obdrží dotaci v srpnu následujícího roku, tedy opět až po osmi měsících, co podal žádost. Já se ptám, jak může sportovní prostředí efektivně a účelně fungovat, což se od něj samozřejmě očekává, když vlastně pořádně neví, jestli mu dotace bude přidělena, jestli nebudou změněny podmínky dotace během doby od vyhlášení výzvy po udělení dotace a vydání rozhodnutí.

Chci tady říci, že rychlostí nevnímám to, že by se peníze bezhlavě a slepě posílaly všem, kteří o ně požádají, ale že je sportovní prostředí průběžně informováno o přípravách výzev, o podmínkách a kritériích, za kterých je možné finanční podporu získat, že jsou s nimi, tedy sportovním prostředím, připravované změny konzultovány a že tak nedochází k chybám a zbytečným administrativním a byrokratickým

obstrukcím, právě kvůli kterým často dochází k tomu, že kluby, svazy a prostě celé sportovní dění dlouho čeká na požadovanou finanční podporu. Tady vidím nutnost a principiální změnu přístupu poskytovatele dotace ke všem žadatelům o dotaci.

Dále jsem zmínil přehlednost. Zde mám na mysli především vytvoření funkčního rejstříku sportovců, trenérů a sportovních funkcionářů, ale také zavedení rejstříku sportovišť. Vždyť centrální autorita, tedy Ministerstvo školství zodpovědné za oblast sportu, v současné době pořádně ani neví, kolik je aktivních sportovců, trenérů, klubů, hřišť a sportovišť. Ptám se tedy – je možné v takovém naprosto nepřehledném prostředí udělovat správně a včas, přehledně a efektivně sportovní dotace, které český sport drží nad vodou? Je možné v takovém prostředí očekávat, že se nám s podporou státu podaří vychovat nové olympijské vítěze nebo že se nám podaří ke sportu, sportování a sportovní činnosti přilákat většinu naší společnosti? Podle mého názoru určitě ne. Takové prostředí tomu jednoznačně nenahrává. Nemůžeme se proto divit, když na poslední zimní olympiádě hrála čtrnáctkrát norská hymna, osmkrát holandská a pětkrát rakouská, a nebýt naší fantastické a poměrně autonomně fungující Ester Ledecké, tak bychom tu naši hymnu neslyšeli ani jednou.

Ty země, které jsem zmiňoval, Norsko, Holandsko či Rakousko, nejsou velké jako Spojené státy americké nebo Rusko. Jsou podobně velké, jako jsme my, ale ve svých systémech mají vyprecizované – není to přesně to, co nám chybí? – přehlednost, transparentnost, jasné zacílení podpory a s tím související efektivitu vynaložených prostředků. Mají prostě to, co nám na centrální úrovni chybí.

Proto když začneme tím základním, to je rejstříkem, bude pro potřeby přehlednosti rovněž důležité zavést digitalizaci sportovního prostředí, ať už v rámci elektronické evidence sportovců pro účely přesnějšího a rychlejšího přerozdělování dotačních prostředků, nebo pro účely efektivní kontroly. Teprve po reálném zprovoznění takovýchto opatření budeme moci mluvit o základních prvcích přehledného sportovního prostředí.

Zmínil jsem také transparentnost, předvídatelnost a stabilitu. Tato kritéria, resp. tyto nutné podmínky k sobě neodmyslitelně patří a jsou základními stavebními kameny pro rozvoj sportu, protože každá sportovní organizace potřebuje pro svou činnost vědět, za jakých podmínek jí bude poskytnuta podpora ze strany státu a ideálně také v jaké výši. Pro svůj rozvoj potřebuje znát, za jakých podmínek bude moci případně dosáhnout i na podporu vyšší, nebo případně na podporu jinou či další z jiného finančního zdroje. Dovolím si tvrdit, že téměř každá sportovní organizace řeší vícezdrojové financování.

Co ale rozvoji českého sportu v posledních letech způsobilo největší problémy, byla absence systematického přístupu. Téměř v pravidelných intervalech se střídali noví ministři školství, s každým jedním novým ministrem přišel i jiný způsob uchopení podpory sportu. Za posledních deset let se na resortu školství vystřídalo třináct ministrů. A v takovém prostředí se opravdu jen velmi těžko vytvářejí fungující systémy. A já se ptám – nebude právě v novele zákona námi navržené šestileté funkční období předsedy agentury tím, co tyto nutné podmínky pro rozvoj sportu v podobě transparentnosti, předvídatelnosti a stability zajistí? Nebude právě toto

vytvářet potřebný prostor pro systematický přístup ke sportu? Dovolím si odpovědět, že ano, že bude.

Možná si, milé kolegyně a kolegové, pro sebe teď říkáte, co nám to tady ten Hnilička povídá, kde k tomu přišel, že nám tvrdí, že to je právě takhle. No, dovolím si na tomto místě použít kontrolní závěry Nejvyššího kontrolního úřadu, které mám i tady s sebou, mohu popřípadě i ukázat, závěry ze čtyř posledních kontrol provedených na MŠMT v letech 2011 až 2016. Konstatují, že se při poskytování dotací ze státního rozpočtu jednalo o systémová pochybení MŠMT při poskytování dotací na podporu sportu.

Uvedu několik příkladů. MŠMT přidělilo dotaci ze státního rozpočtu ve výši 4,5 milionu korun příjemci, který vypracoval žádost o dotaci jedenáct měsíců po stanoveném termínu a zároveň vůbec nesplňoval stanovené podmínky programu. Nebo třeba když MŠMT poskytlo dotaci na projekt, na který žadatel podporu nepožadoval. Konkrétně MŠMT poskytlo dotaci ze státního rozpočtu ve výši 250 tisíc korun příjemci na projekt, přestože v žádostech o poskytnutí dotace žadatel o podpoření tohoto projektu vůbec nežádal. Není pro mně zcela neuvěřitelný závěr a nález NKÚ, že MŠMT neoprávněně vynaložilo peněžní prostředky státního rozpočtu a porušilo rozpočtovou kázeň tím – a teď mě, prosím, dobře poslouchejte – že poskytovalo dotace na základě žádostí o dotaci, které byly vyhotovené až poté, co bylo vydáno rozhodnutí o jejím poskytnutí.

Výčet systémových pochybení je dlouhý, popisuje chyby v žádostech, chyby v termínech, samozřejmě i chyby v účelu použití dotace apod. Pochybení rovněž NKÚ spatřoval v nedostatečné kontrole, kdy MŠMT prověřovalo dotace pouze ve dvou případech, v projektech za 15 milionů korun, ačkoli došlo ze státního rozpočtu k podpoře projektů za více než 3 miliardy korun. Jak říkám, jsou to pro mě zcela neuvěřitelná pochybení, která byla jako nálezy NKÚ učiněna opakovaně i při dalších kontrolách.

Nejde nezmínit, že výsledkem kontrolních akcí NKÚ zaměřených na poskytování dotací na podporu sportu bylo podání čtyř trestních oznámení a podání 25 oznámení na podezření z porušení rozpočtové kázně. Když k tomu přidám zásah Policie České republiky z května loňského roku, který probíhal v souvislosti s rozdělováním dotací na podporu sportu, pak jen podtrhnu doslova kritický stav, do kterého se systematická podpora sportu v Česku dostala a ze kterého se jen velice komplikovaně a složitě dostává. V této souvislosti pouze doplním, že zásah policie měl tak fatální dopad na odbor sportu na MŠMT, že mimo obviněné znamenal bezprostřední odchody referentů, vedoucích oddělení nebo ředitele odboru sportu.

Milé dámy a pánové, kolegyně a kolegové, pochybuje ještě někdo z vás o tom, jak zásadně nutná a potřebná je změna, která musí nastat, aby mohla začít fungovat profesionální, systematická a cíleně vedená podpora českého sportu? Já spolu s ostatními předkladateli novely zákona o tom nepochybuji.

Jako první a nezbytný krok ke změně společně prosazujeme vytvoření nového ústředního orgánu státní správy, který bude mít zároveň vlastní rozpočtovou kapitolu ve státním rozpočtu, navrhujeme vznik Národní sportovní agentury. Odpovím možná dříve, než se zeptáte – ne, nebude to nové ministerstvo s často náročným a

komplikovaným systémem fungování a někdy i velmi těžkopádným aparátem. Jsem společně s ostatními předkladateli tohoto návrhu zákona přesvědčen, že pro naplnění očekávání nejen sportovního prostředí, ale i široké veřejnosti není nezbytné zakládat nové ministerstvo, přestože to zaznívá z návrhů některých zástupců sportovního prostředí nebo od některých kolegů z Poslanecké sněmovny. S ohledem na předchozí zákonodárnou praxi, zkušenost a historii při vyčleňování specifických částí kompetencí z ministerstev, jako je právě navržené vyčlenění sportu z resortu Ministerstva školství, se osvědčil model, při němž tyto kompetence přecházejí na nový, další ústřední orgán státní správy, nikoli však na úrovni nově zřízeného ministerstva. Pro příklad uvedu, že tento model byl použit při vzniku Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí nebo Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře. Za předkladatele novely zákona jsem přesvědčený, že uvedený postup má svou logiku, též s přihlédnutím k zákonu o státní službě a jeho prováděcím právním předpisům, zejména pak nařízení vlády č. 92/2015 Sb., o pravidlech pro organizaci služebního úřadu.

Rád bych v této souvislosti poznamenal a s plným přesvědčením prohlásil, že ačkoli se předloženým návrhem zákona jedná o vyčlenění sportu z resortu školství, tak je potřeba celou sportovní oblast považovat za tak zásadní pro celou naši společnost, že navržená agentura bude mít některé atributy – a opakuji, jen některé atributy – podobající se ministerstvu. A právě i proto je agentura navržena jako ústřední orgán státní správy mající vlastní rozpočtovou kapitolu. Pokud se ptáte, proč si myslíme, že je to takto správně, odpovím jednoduše. Od té doby, co se pohybuji ve sportovním prostředí jako funkcionář, potažmo poslanec a vládní zmocněnec, se snažím vést debaty a diskuse s rodiči sportujících dětí, trenéry, učiteli a učitelkami tělocviku, zástupci sportovních svazů, největších sportovních klubů, probíráme sport s kamarády sportovci, jako jsou Radek Štěpánek, Jarda Jágr nebo Pavel Nedvěd, jsou to mí dobří přátelé, a další, kteří se již také pomalu dostávají ve sportu na tzv. druhý břeh. A jsem po těchto debatách jednoznačně přesvědčen, že sport je součástí úplně celé společnosti. Sport se prolíná do sportovních aktivit předškolních dětí, dětí ve školách, studentů na univerzitách, týká se mnoha z nás, kteří jsme zapsáni v profesionálních, poloprofesionálních či amatérských sportovních klubech, v jednotách a spolcích, ve kterých nalézáme vlastní naplnění a satisfakci ze sportovních výkonů. Sport se jednoznačně stává nedílnou součástí života i řady našich seniorů a to mě velmi těší.

Asi tady všichni také vnímáme fakt, že sport je základním atributem zdravého života a nástrojem pro udržování fyzické i psychické kondice našich dětí, potažmo i dospělých. Vnímáme to, že sport má zásadní význam jako preventivní nástroj proti vzniku onemocnění a hraje významnou roli při předcházení důsledkům nadužívání informačních technologií na úkor přirozeného způsobu trávení volného času. Sport má důležitou roli při posilování prevence kriminality, protidrogové prevence a jiných sociálněpatologických jevů.

Dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové, při vší úctě k celému kulturnímu prostředí, dovolte mi uvést určité srovnání sportu a kultury. Oblast sportu je z pohledu celospolečenského dopadu oblastí stejně významnou, jako je oblast kultury. Kultura je na rozdíl od oblasti sportu spravována ministerstvem a dvěma státními

fondy jako nástroji Ministerstva kultury pro rozdělování dotací. Kdežto sport je celospolečenský fenomén stejně jako kultura, ale působnost státu v této oblasti je vykonávána pátou sekcí v rámci resortu školství. Úspěšní sportovci šíří dobré jméno naší země v zahraničí, stejně jako umělci nebo vědci. Budoucnost dětí je významně spjata se sportem, stejně jako s kulturou či vědou. A přes to všechno doposud nenašel sport jako celospolečenský fenomén vlastní místo mezi ústředními orgány státní správy.

Dámy a pánové, ze všech důvodů a skutečností, které jsem zmínil, a věřím, že i dostatečně odůvodnil, si dovolím tvrdit, že námi předkládaný návrh novely zákona o vytvoření ústředního správního úřadu pro oblast sportu je fakticky jediným možným řešením nastalé situace, kterou už nelze dále přehlížet. V souladu s vládním prohlášením ANO a ČSSD proto navrhujeme, aby – jak jsem již několikrát zmínil – nesla tato instituce název Národní sportovní agentura.

Hlavním úkolem agentury bude vytvoření nového systému státní podpory sportu, který ve spolupráci s krajskými a obecnými samosprávami zajistí systematickou, cílenou a účelně vedenou pomoc a podporu sportu na všech úrovních. Jsme si vědomi, že nemůžeme samosprávám ukládat žádné úkoly. Můžeme jim však pomoci finančně a metodicky. Společně se samosprávami můžeme podporu sportu z centrální úrovně lépe plánovat a koordinovat. Cíl je tedy naprosto jasný – restart fungování sportovního prostředí, profesionální, systematická a cíleně vedená podpora českého sportu a snížení finanční náročnosti sportu, která jde především na vrub rodin a domácností. Ano, největší zdroj finančních prostředků směřujících do sportu u nás skutečně představují domácnosti. Podle studie KPNG činil v roce 2017 podíl prostředků domácností na celkové spotřebě sportu 81 %. Až pak následovaly peníze z veřejných zdrojů.

Dle všech potřebných formálních náležitostí prošel poslanecký návrh novely zákona o podpoře sportu připomínkovým řízením a v polovině srpna jej vláda schválila s tím, že navrhuje určitá doporučení. Pevně věřím, že novela projde prvním čtením, a proto považuji za vhodné tato doporučení dále prodiskutovat, některá z nich zohlednit a ideálně je i do novely zákona zapracovat. Za klíčové považujeme doporučení Legislativní rady vlády, která konstatuje, že pro potřeby novely zákona je žádoucí precizně zpracovat přechodná ustanovení, která zcela jasně stanoví plán a harmonogram, vytyčí po určitou dobu společné kompetence starého a nového úřadu a rovněž popíší průběh delimitace funkčních míst odborníků z odboru sportu pro potřeby agentury.

Jelikož se v navrhované novele zákona počítá i s určitými změnami kompetenčního zákona, které spočívají v přesunu kompetencí v oblasti sportu z MŠMT na Národní sportovní agenturu, navrhujeme rovněž upravit zákon o střetu zájmů, a to s cílem vytvořit podmínky k tomu, aby v čele agentury mohl být kdokoli, kdo splní podmínky potřebné pro tuto pozici a koho na návrh premiéra schválí vláda. Zcela odpovědně říkám, že tato pozice by měla zůstat otevřena i poslanci či senátorovi Parlamentu České republiky. Možná se mě opět zeptáte proč. No proto, že by naprosto jednoduše došlo k posílení prestiže a postavení Národní sportovní agentury, a to jak v rámci státní správy, tak i na mezinárodní úrovni.

Když jsem se před dvěma týdny v Gruzii účastnil mezinárodního setkání ministrů sportu a zástupců sportu na úrovni parlamentů, nebylo vůbec pochyb o tom, jak důležitou celospolečenskou úlohu i v jiných zemích a regionech sport má. Chci tím konstatovat, že by proto ani u nás nemělo být překážkou, pokud by pozice předsedy agentury byla otevřena poslanci či senátorovi Parlamentu. Demonstrovalo by to význam a prestiž sportu pro celou naši společnosti i tady u nás. Dle našeho názoru by to mělo výhodu i při projednávání nové státní politiky sportu, nového zákona o sportu a dalších navazujících dokumentů. Právě proto, že agenturu čeká od počátku jejího působení velmi náročné legislativní období, projednávání politik a zákonů, které bude muset probíhat v těsné součinnosti s Poslaneckou sněmovnou i Senátem, je možné považovat působení poslance či senátora v pozici předsedy agentury za výhodu pro všechny.

Jak jsem již naznačil, v čele agentury by měl stanout předseda, který si zvolí dva místopředsedy. Agentura je koncipována jako orgán, jehož úkolem je v co nejširším měřítku zlepšit podmínky sportu, jehož veřejná prospěšnost je stanovena zákonem o podpoře sportu. Významná role agentury bude spočívat v přípravě strategických koncepčních dokumentů a zákonných i podzákonných předpisů. Zásadní bude její koordinační a metodická činnost směrem k samosprávám i sportovním organizacím. Zejména proto navrhujeme, aby předseda a místopředsedové agentury zákonu o státní službě podřízeni nebyli.

Také jsem často dotazován, jak máme vymyšleno, že bude vypadat struktura agentury. Samozřejmě toto řešíme v úzké spolupráci se zástupci Ministerstva financí a Ministerstva vnitra. Nicméně moje představa je zcela jasná. Kolem předsedy a místopředsedů by měl být vytvořen podpůrný administrativní kabinet, který bude napřímo spolupracovat s oddělením zahraničních vztahů a oddělením komunikace, stejně jako s oddělením bezpečnostním. Předpokladem je, že většina těchto lidí bude zaměstnána podle zákoníku práce. Výkonnou složku budou tvořit čtyři odbory, ve kterých se bude koncentrovat klíčová síla pro zajištění rozvoje podpory sportu.

Určitě bude velice důležitý odbor sportovních programů, který bude dále členěn dle programů podporujících sportovní činnost a podporu zajišťující obnovu a výstavbu sportovní infrastruktury.

Protože se dnes již nic neobejde bez silné IT struktury, bude vytvořen odbor ICT, který bude zajišťovat digitální infrastrukturu agentury, IT správu sportovních programů a elektronických rejstříků sportovců, klubů a svazů. Bude mít pod kontrolou rovněž elektronické systémy zajišťující hodnocení projektů a celé projektové řízení od podání žádosti žadatelem až po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Dalším odborem bude odbor právně-ekonomický, který zajistí všechny potřebné legislativní a právní záležitosti stejně jako vedení účetnictví agentury, výběrová řízení, personální a platové otázky a nakonec i ty otázky hospodářské správy agentury.

Čtvrtým a s ohledem na další budoucí aktivity agentury klíčovým odborem bude odbor analyticko-metodický, který bude vyhodnocovat dopady podpory sportu na sportovní prostředí, bude analyzovat potřebné úpravy programů tak, aby peníze

investované do sportovního prostředí z veřejných zdrojů byly co nejefektivnější. V rámci tohoto odboru bude nastaveno rovněž oddělení statistické a stejně tak oddělení kontroly sportovních programů.

Byl bych velice rád, kdyby se podařilo agenturu spustit od poloviny příštího roku s tím, že ještě po zbytek roku 2019 by fungovala v plné součinnosti s MŠMT. Realizovaly by se přechody zaměstnanců a převádění zodpovědností a závazků. Předpokládaný konečný stav počtu zaměstnanců agentury je 80, přičemž 30 zaměstnanců Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kteří agendu sportu vykonávají dnes, by mělo být postupně delimitací převedeno na agenturu. Zbývající zaměstnanci budou vybráni ve výběrovém řízení v souladu se zákonem o státní službě nebo dle pravidel zákoníku práce.

Vážené kolegyně a kolegové, poslankyně a poslanci, rád bych vám sdělil, že předložením našeho návrhu jsme svoji práci na zavedení nového systému státní podpory sportu neukončili, ba naopak. Předložením tohoto návrhu zákona pro nás začala další etapa. Pracujeme na vytvoření podmínek pro vznik nové autority v oblasti sportu dále, tak aby přechod agend z MŠMT na nový úřad byl co nejjednodušší, bezproblémový a neměl žádné negativní dopady do sportovního prostředí.

Jsme si velice dobře vědomi negativního nazírání veřejnosti na způsob rozdělování dotací ve sportu v současnosti a uděláme vše, aby se i v tomto ohledu povědomí veřejnosti a její důvěra ve státní správu a Poslaneckou sněmovnu začala zlepšovat.

Chtěl bych na tomto místě za všechny předkladatele poděkovat všem, kteří se na vzniku návrhu zákona svými podněty, připomínkami a návrhy podíleli. Zejména děkuji zástupcům sportovního prostředí, pracovníkům odboru vládní legislativy a Ministerstvu financí. Děkuji zástupcům krajských samospráv, že jsme měli možnost s nimi návrh zákona konzultovat, a také těm zástupcům obcí, kteří nám umožnili diskuzi i s veřejností.

Speciální poděkování bych chtěl vyjádřit zástupcům největších střešních organizací – České unii sportu, Českému olympijskému výboru a České obci sokolské. Obdržel jsem na konci září jejich společný dopis, který mi adresovali a ve kterém píší následující – dovolím si citovat: "Vážený pane vládní zmocněnče, v návaznosti na setkání s vámi a premiérem České republiky panem Andrejem Babišem, jež proběhlo 16. srpna 2018 a během něhož se sportovní organizace a svazy měly možnost vyjádřit k návrhu novely zákona o podpoře sportu, kterou jste předložil společně s dalšími poslanci Parlamentu České republiky, vyslovují Český olympijský výbor, Česká unie sportu a Česká obec sokolská podporu tomuto návrhu. Pevně doufáme, že změny v organizaci státní správy, které má novela za cíl vyvolat, zásadním způsobem napomohou českému sportu na všech úrovních, od sportu široké veřejnosti a dětí až po ten vrcholový. V rozvoji českého sportu jsme kdykoliv připraveni vám pomoci. S pozdravem Jiří Kejval, předseda Českého olympijského výboru, Miroslav Jansta, předseda České unie sportu, Hana Moučková, starostka České obce sokolské." Tady si dovolím předložit originál tohoto dopisu.

Na základě všech informací a poznatků a skutečností, které jsem vám tady dnes sdělil, mi dovolte vyjádřit své hluboké přesvědčení, že návrh novely zákona o podpoře sportu je připraven tak, aby mohl být Poslaneckou sněmovnou projednán a postupně ve všech třech čteních schválen. Dnes vás tady žádám o podporu a schválení prvního kroku. Jsem připraven vést diskuzi o tom našem návrhu v dalších čteních a všechny podněty, které povedou k jeho dalšímu vylepšení, akceptovat.

Vážené dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové, jménem všech poslanců, kteří k návrhu připojili svůj podpis, i jménem svým vás zejména z důvodů, které jsem uvedl, chci tímto požádat, abyste námi předložený návrh zákona propustili do druhého čtení.

Děkuji vám všem za pozornost. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Připomenu, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 241/1. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Václav Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, ujmu se role, nebo ujal jsem se role zpravodaje. Děkuji panu poslanci Hniličkovi za velice podrobný přednes zákona. Myslím, že kdyby mu neprošel zákon o sportu, že by se uplatnil na Kubě jako řečník z hlediska délky toho projevu.

A teď už vážně.

Role zpravodaje je samozřejmě velice obtížná. Viděli jsme tady dopoledne při volbě o karenční době, kdy se zpravodaj dostal do velkého tlaku odborníků na proceduru našeho pana poslance Stanjury a pana poslance Kalouska. Takže vidíte, že to není nic záviděníhodného, ale přesto tady předstupuji, abych tento zákon zpravodajoval.

V úvodním slově se soustředím na ryze technické věci, abych vám popsal, o čem ten zákon je, a tak dále. Jakožto zpravodaj potom ještě s přednostním právem vystoupím s nějakým politickým komentářem.

Tato změna zákona o podpoře sportu víceméně zavádí úřad s názvem Národní sportovní agentura. Ve své podstatě přenáší pravomoce řízení sportu z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra do rukou této nové agentury. Stanovuje tam technicky orgány této nové agentury. Stanovuje dozorový orgán, to vás může zajímat, kde by bylo pět členů, které by jmenovali ministři školství, obrany, vnitra, místního rozvoje a financí z řad zaměstnanců a pět členů Poslanecké sněmovny, kteří by zasedali v dozorovém výboru.

Působnost agentury je vymezena zejména na poskytování finanční podpory sportu ze strany státního rozpočtu, ale také na vydávání antidopingových pravidel a programů a koordinaci rezortních sportovních center Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra. A také si klade za ambici sport propagovat. Další části předložené novely jsou také poměrně technické a jednají zejména o ta přechodová období, než by to z Ministerstva školství přešlo na tuto novou Národní sportovní agenturu.

To, abych byl upřímný, je v jádru v rámci této novely všechno. Čili zkrátka je to vznik této nové Národní sportovní agentury. Nejsem tady od toho, abych vám četl celou důvodovou zprávu, a také bych fušoval do řemesla svému předřečníku. Takže toto asi z formálního hlediska považuji za dostatečné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tímto tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli šest přihlášek. Jako první řádně jsou přihlášeni poslanci Bartoň a Krejza, ale pochopil jsem, že pan poslanec Klaus se hlásí s přednostním právem do rozpravy... (Poslanec Klaus hovoří mimo mikrofon.) Ještě ne, dobře. Tak v tom případě prosím poslance Bartoně.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jak jsem poslouchal projev pana navrhujícího, poslance Hniličky, tak hned bych některé jeho teze podepsal. Nicméně se potřebuji více zabývat tím, co je psáno v návrhu novely a jaké to může mít důsledky.

Samotná národní agentura pro sport, nebo Národní sportovní agentura, její vznik, proč ne? Dovolím si říct, že sport obecně na Ministerstvu školství spíše stagnuje. Není mu věnována patřičná pozornost. Chtělo by to zlepšit mnoho procesů, které tam jsou. Národní sportovní agentura by toto mohla zajistit, pokud by byla dobře vedená, dobře spravovaná, pod kontrolou a tak dále.

S čím nemůžu souhlasit, je to, jak je Národní sportovní agentura definovaná v novele zákona. Asi bych měl ještě říci, že pokud se řekne sport, tak pod pojmem sport pravděpodobně vnímám něco jiného než většina společnosti. Řekl bych, že pod pojmem sport vnímám hlavně to, že lidé jdou sportovat. Děti, mládež, amatérští sportovci ve svém volném čase sportují. To, co se vybaví většině lidí, tak to je takzvaná sportovní zábava. Sportovní zábava je jednoduchá. Člověk sedí na gauči nebo v hospodě u piva a sleduje, jak někdo jiný sportuje. Ale u nás se těší větší oblibě ta sportovní zábava, nikoliv sport jako takový. Nicméně k tomu pravděpodobně řeknu daleko více, až se bude jednat o rozpočtu.

Neznám ani jiné odvětví, kde by byl tak rozsáhlý klientelistický systém, jako je ve sportu. A souhlasím s předkladatelem, poslancem Hniličkou, a jsem mu nápomocen v čemkoli, kde se bude snažit omezit klientelistické prostředí, prokorupční prostředí tak, aby byla dohledatelná každá koruna z veřejných peněz, kam putuje, tak, aby se neztratily někde v černé díře, jako se to bohužel stává nyní. A těmi veřejnými penězi nemyslím jenom dotace z ministerstva, těmi myslím i veřejné peníze z krajů, z obcí.

Návrh má některá pozitiva. Jako jedno z pozitiv bych uvedl kupříkladu § 6b odst. 2, kde si předkladatelé kladou za cíl jasná pravidla pro to, komu nebude udělena dotace. Je zde řečeno, že nebudeme podporovat doping, nebudeme podporovat v žádném případě subjekty, které se snaží ovlivnit soutěž. Nebudeme podporovat subjekty, které poruší podmínky čerpání dotace. Toto je velice pozitivní, to nebylo dosud extra zvykem.

Nicméně zde chybí, a já už jsem to i dříve vyčítal, trochu větší snaha o požadavek transparentnosti všech subjektů v oblasti sportu, tedy i těch subjektů, které dále přerozdělují dotace. Tam už nevidíme. My vidíme z těch veřejných peněz, komu ty peníze jdou, jaké sportovní organizaci, ale už nevíme, nevidíme dál, kam je přerozdělí. Narážím vyloženě na sportovní asociace, které jsou vlastně soukromým subjektem, jsou spolkem a nemusí vůbec dávat informaci o tom, jak hospodaří se svými penězi, zejména s těmi penězi, které získají z veřejných zdrojů.

Malé plus také vidím i v tom, že návrh, to je v § 6b odst. 3, se snaží o víceleté financování, což bych podtrhl, že v oblasti sportu, kdy trenér se má zejména starat o své děti a nikoliv psát žádosti každý rok a čekat několik měsíců, než mu ta dotace dorazí. Pokud toto víceleté financování je zejména na financování činnosti těch trenérů a těch tělovýchovných jednot, které se starají o amatérský sport, tak to jednoznačně vítám. Je potřeba doopravdy jim zajistit nějaké zázemí, je potřeba, aby ty peníze přišly už 1. ledna nebo 2. ledna, ne aby se stávalo, jako se to stalo minulý rok, že některé dotace na projekty, ačkoliv bylo zažádáno včas, tak dorazily asi o devět měsíců později. Takže víceleté financování vítám, je to možné, ačkoliv u nás se moc neuplatňuje, v zahraničí je to už běžnější.

Co na návrhu postrádám, je tvorba pravidel pro získání té dotace jak v samotné agentuře – ačkoliv poslanec Hnilička zmiňoval, že je to jeho cílem, mít jasná a transparentní pravidla a odstranit ten lidský faktor, který to přerozdělí trošku někam jinam, tak mi schází i nějaký právní rámec, aby i tato jasná pravidla pro přerozdělování dotací měly i ty další subjekty v řadě. To znamená i ty asociace, které to dál rozdělují. Tam narážím právě na to klientelistické prostředí. A zejména na té nejnižší úrovni, kde jakmile Franta nezná Honzu, tak se pomalu může s dotací nebo s nějakým nárokem od těchto subjektů rozloučit.

Jako velkou nevýhodu vidím to, že Národní sportovní agentura bude ústředním orgánem státní správy. Bude kompletně vyjmuta z rozhodování vlády. Vláda na ni nebude mít vliv a nebude mít ani jakoukoliv páku na jejího předsedu. V tomto jsem hodně v rozporu s předkladateli. Upřímně řečeno, myslím, že vláda by měla mít politiku i v oblasti sportu, tuto politiku zadávat a Národní sportovní agentura by měla tuto politiku naplňovat. Ale politika je něco, co by mělo vzejít i od vlády, něco, co by mělo být kontrolovatelné, co by mělo být... Měla by se zodpovídat i Poslanecké sněmovně. My když nyní chceme něco ve sportu, můžeme interpelovat ministra, pod kterého to spadá, ale jakmile to bude ústřední orgán státní správy, tak zde už nemůžeme nic. To je, jako kdybychom nyní chtěli interpelovat Úřad pro hospodářskou soutěž nebo Radu pro rozhlasové a televizní vysílání. Nemůžeme. Takže tady to vidím jako velké minus.

Předseda, který je jmenovaný a odvolávaný vládou, ale, a to jsem si tady vytáhl, může být odvolán, pouze pokud poruší své povinnosti zvlášť hrubým způsobem. Tady před tím bych hodně varoval, tím pádem dle praxe, dle různých výkladů je de facto neodvolatelný. Co je to hrubé porušení svých povinností?

Já mohu říct, není to tak dávno, když se podívám, bývalá ministryně školství paní kolegyně Valachová vlastně rezignovala na svůj mandát jenom na základě toho, že

jeden z činitelů ve sportu navštívil její náměstkyni. Říkám to správně? Určitě, prostřednictvím pana předsedajícího jsem se nyní obrátil na kolegyni Valachovou.

Tohle je hrubé porušení povinností předsedy agentury? Já bych řekl, že nikoliv. Ale dokud je to na ministerstvu, tak ano, toto můžeme vnímat. Je to přímý vliv nějakého subjektu, kterému je přidělována dotace, a tento subjekt se snažil lobbovat přímo na ministerstvu. Což vidím tady, že předseda Národní sportovní agentury by byl tímto úplně nepostižen. Takže tohle vidím, že ten předseda je vlastně nedotknutelný, rozhoduje o Národní sportovní agentuře, má pod sebou rozpočet, diktuje, jaká budou pravidla. Z mého pohledu se vlastně předsedou Národní sportovní agentury stane takový sportovní diktátor v naší zemi, který bude neomezený ve svém působení. Zejména také to, že si jmenuje dva své místopředsedy, aniž by vůbec nějaké výběrové řízení probíhalo, aniž by zohledňoval jakékoliv další standardní postupy.

Co je zajímavé, tak je vyjmutí předsedy ze zákona o střetu zájmů. Nechci předjímat, asi je tady jediný poslanec, který má ambice na to býti předsedou Národní sportovní agentury, ale varoval bych před tím, aby poslanec nebo senátor byl vyjmut ze střetu zájmů právě v tomhle. Asi ačkoliv si pana předkladatele dost vážím, tak rozhodně bych protestoval proti tomu, aby byl poslanec předsedou Národní sportovní agentury, aby byl v tomto jasném střetu zájmů. Přistupuji k tomu i tak, že netušíme do budoucna, kdo to bude. Takže mluvím obecně a hodně se zabývám i tím, jak může být toto zneužito.

Další věc, co je nestandardní na této sportovní agentuře, tak to je ojedinělý dozorový orgán agentury, který bude tvořen vlastně z pěti poslanců, z pěti zástupců vlády, dá se říci. A zde bych zase upozornil, je to naprosto nestandardní řešení, kdy nic podobného nemáme. Když už, tak aby dozorový orgán byl jmenován Poslaneckou sněmovnou, ale ne aby to bylo přímo pět poslanců opět vyjmutých ze zákona o střetu zájmů. Takže myslím, že tam je, že pokud poslanec vykonává někde dozorovou činnost, tak za tuto činnost nebere odměnu. V tomto případě by to tak bylo.

Co beru jako pozitivum tohoto návrhu, je rejstřík a snaha o digitalizaci. Ten rejstřík není nic nového, ten už v zákoně o podpoře sportu máme nyní. Už nyní by měl být rozběhlý, už by měl fungovat půl roku. Už půl roku bychom měli vědět a měli bychom být digitalizováni a měli bychom mít představu o tom, jaká máme sportoviště, jaké máme kluby, kdo je tam trenérem, kolik členů tam sportuje. Měli bychom mít přehled o tom, kolik je jich přihlášeno v jakém sportu, jestli se duplikují, nebo jestli je jich přihlášeno ještě víc. To už by mělo fungovat nyní. Nicméně jsem rád tomu, že pokud Národní sportovní agentura projde, že si toto vzalo za své, právě díky digitalizaci může být snadnější a jednodušší přidělování dotací pro sport. Protože už přesně víme, kdo kde sportuje, kdo si kde zaslouží větší, nebo dotaci vůbec na činnost. Víme, máme přehled o tom, kde jsou potřeba vůbec nová sportoviště. Podle toho, kde kdo sportuje, kde se kdo hlásí k tomu.

Takže závěrem bych uvedl, že vítám snahu o to, že se bude dít něco v oblasti sportu, zejména v oblasti sportu amatérského, nikoliv sportovní zábavy, která je bohužel pro mnoho lidí důležitější. Ale v návrhu vidím tak moc problémů, že je snad nebude možné ani řešit v druhém čtení. Proto, a přihlásím se pravděpodobně k tomu i

v podrobné rozpravě, bych dal návrh na vrácení k přepracování, a zejména s tím důrazem, aby byly odstraněny všechny výjimky, aby zákon o podpoře sportu byl v souladu se zákonem o střetu zájmů, se služebním zákonem. Aby byly odstraněny veškeré nestandardnosti jak v řízení, tak v kontrole agentury. To je velice důležité. A jako zásadní bod, aby bylo přepracováno to, že Národní sportovní agentura bude ústředním orgánem státní správy. Nejlépe, pokud by zůstala na úrovni v gesci ministerstva. Nebo pokud nemá být v gesci ministerstva, aby zůstala na úrovni vlády. Aby vláda měla odpovědnost za tuto agenturu a my jako kontrolní orgán, který má hlídat vládu, abychom mohli kontrolovat i vládu, že má politiku v oblasti sportu a tuto politiku naplňuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Dovolím si podotknout, že v prvém čtení podrobná rozprava není, takže registruji váš návrh na vrácení k dopracování, protože podrobná rozprava není v prvém čtení.

A nyní prosím, jsou tady dvě faktické poznámky, takže jako první pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Nacher. Poté s přednostním právem pan zpravodaj Klaus. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já teď zareaguji na to, co tady říkal kolega Bartoň. Já s ním víceméně souhlasím, až na drobné výjimky. Zarazila mě tam ta sportovní zábava versus sport a kontrola těch peněz na úrovni měst a krajů. Musím říct, že města dneska jsou hlavním garantem financování sportu jako takového a kraje samozřejmě přispívají také, abych byl spravedlivý. Ale my na městech dneska máme ty systémy vypracovány tak, že víme opravdu o poslední koruně, která jde do sportu, ať do investic, nebo na provoz sportovních klubů.

Ale proč jsem vystoupil se svou faktickou poznámkou? Víte, já chápu předkladatele, kteří chtějí řešit financování sportu po těch malérech, jak to tady bylo. Vlastně ono to začalo pádem Sazky, kdy vlastně sportovní bafuňáři si nechali ukrást zlatou slepici. To si řekněme, že tehdy ty peníze nějakým způsobem chodily, nebylo to ideální, ale rozhodně bylo víc peněz do sportu, než je teď. Dneska je tíha na obcích a krajích. Ale na druhou stranu musím říct, že všechny dobré úmysly nemusejí vést ke zdárnému konci. Myslím si, že cesta do pekel je dlážděna samými dobrými úmysly, a tento návrh zákona mně tak trochu připadá... Ať se na mě předkladatelé nezlobí, protože když jsem četl stanoviska ministerstev k tomuto návrhu zákona, tak nejsou negativní jenom proto, že to jsou vládní ministerstva. A je to de facto návrh vládních poslanců. Skutečně si vůbec nemyslím, že jsme schopni tento návrh zákona opravit ve druhém čtení, dát takové kvalitní pozměňující návrhy, aby ten zákon měl smysl. Já si myslím, že takhle to nejde. Že všichni cítíme, že je potřeba s tím financováním něco udělat, ale tato cesta touto formou mně připadá opravdu velmi podivná. Myslím si, že vláda by si měla vzít za své financování sportu, vláda by nám měla předložit kvalitní návrh tak, aby byl v souladu s evropskou legislativou a se vším právem České republiky, tak abychom to tady nemuseli lopotně upravovat. (Upozornění na čas.)

Také se připojím k návrhu vrátit k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Nachera.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem pozorně poslouchal kolegu Bartoně a já tam vidím určitý rozpor. Napsal jsem si to, abych byl úplně přesný. On zároveň řekl, a já s ním do jisté míry souhlasím, že prostředí sportu je prostředí, kde je největší – kdyby mě poslouchal – největší, abych tak řekl, shluk klientelismu, nejvíce klientelistické prostředí je kolem sportu. Zároveň ale ovšem označil předsedu té budoucí agentury jako sportovního diktátora, jak jsem si napsal, což si myslím, že je příliš silný výraz, ale řekl, že je téměř neodvolatelný.

No, jestli bude těžko odvolatelný, tak je to naopak pro mě znak nezávislosti, protože kdyby byl snadno odvolatelný takový předseda, tak právě může podléhat těm politickým tlakům, a tudíž tomu klientelismu. Takže buď platí jedno a vadí mi ten klientelismus v tom sportu, a pak budu chránit předsedu takové agentury tím, že bude těžko nebo hůře odvolatelný, anebo bude snadno odvolatelný, a tudíž potom bude snadněji pod těmi klientelistickými politickými tlaky. Ale nemůže platit obojí. Takže já bych docela rád slyšel prostřednictvím pana předsedajícího, k čemu se tedy přikláníte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a pan poslanec Bartoň bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych reagoval na pana poslance Nachera vaším prostřednictvím. Jedná se o to, kdy má být předseda takové agentury odvolán. Já jsem ho nazval sportovním diktátorem, protože z toho, jak to vidím, je de facto neodvolatelný a není tam řečeno, za jakých podmínek ho může vůbec ten předseda vlády odvolat. Ihned, jakmile by ho odvolal... Řeknu to takhle, paní poslankyně Valachová mi promine: Jakmile mu tam vejde do dveří Pelta, můžu ho odvolat, nebo ne? To je jednoduchá otázka. Podle tohoto zákona ne. V momentě, kdy by to předseda vlády udělal, tak samozřejmě předseda se odvolá k soudu, protože nebyly naplněny podle jeho výkladu podmínky odvolatelnosti, soud nevíme, jak rozhodne, bude rozhodovat rok, mezitím už máme dalšího předsedu, po roce soud rozhodne, že nebyly naplněny podmínky odvolatelnosti, vrátí ho nazpátek, máme najednou dva předsedy Národní sportovní agentury a jsme tam, kde jsme byli. Takže tam šlo o to, kdy může být odvolán předseda Národní sportovní agentury a kdy ne. Osobně bych se přikláněl k tomu, aby byl kdykoli, když třeba premiér o tom rozhodne, když o tom rozhodne vláda, která ho jmenuje, aby ho mohla kdykoli odvolat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já se omlouvám, já jsem to nestihl dovyprávět v těch svých dvou minutách. Já si myslím, že takovýchto diskusí ještě dneska bude celá řada.

Já jsem říkal, že se připojuji k návrhu vrátit k přepracování, a to jen z toho titulu, že chápu snahu předkladatelů, že chtějí, aby nám tady v České republice ten sport vzkvétal, a nejsem v tuto chvíli natolik ještě, řekl bych, nastaven, abych dal rovnou návrh na zamítnutí. Protože podle mě opravdu by bylo správné, aby toto téma uchopila vláda. Nedělejme si iluze, že my to tady uděláme, že to tady opravíme, že nás za to dokonce někdo pochválí, jak si to myslí, hlavně ti sportovci si to myslí, jako že když to tady protlačíme za každou cenu, že to bude dobře. Já před tím varuji. Nebude to dobře. Četl jsem ty důvodové zprávy. Opravdu je to nebezpečná věc. Chápu dobrý úmysl, ale znovu opakuji, dobrý úmysl nestačí. Musí to být profesionálně zpracováno.

Takže v tuto chvíli jenom vysvětluji, že dávám návrh k přepracování, což pro mě znamená, že to bude předloženo vládě, předkladateli a že si prostě přes svoji stranu protlačí, aby tento návrh zákona šel v profesionální podobě sem na plénum Sněmovny, aby nás neuváděl do rozpaků a do zbytečných diskusí, abychom pak mohli všichni s čistým štítem tu ruku zvednout. Je to zákon, který podle mě není až tak opoziční, koaliční, prostě všichni víme, že to je problém, chceme to vyřešit, ale v tuto chvíli, nezlobte se, takto to nejde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pochopil jsem, že nenavrhujete ještě zamítnutí v tuhle chvíli.

A nyní prosím pana zpravodaje Klause s přednostním právem, připraví se pan poslanec Krejza.

Poslanec Václav Klaus: Já konstatuji, že padly dva návrhy vrátit k přepracování, pana Bartoně a pana Adamce, který i shrnul většinové stanovisko našeho klubu, jak jsme o tom orientačně hlasovali. Já tedy nebudu už třetí, co by to navrhoval vrátit k přepracování.

Asi jste zaznamenali, že nejsem zrovna nějaký výborný řečník, ale občas vás pobavím nějakým zkratkovitým způsobem uvažování, tak to zkusím i tentokráte. Podle mě tento zákon vznikl tak, že předseda vlády se rozčiloval a řekl "udělejte něco s tím sportem" a ujal se toho kolega Hnilička. Kolegu Hniličku má skoro každý rád, včetně mě, upřímně, takže to je ten důvod, proč většina lidí má tendenci, že by se ten zákon mohl možná nějakým způsobem poslat do druhého čtení atd. Ale to prostě nestačí. Ten zákon skutečně považuji za velice slabý. Pár našich kolegů z našeho klubu taky, i sportovců, to z podobných důvodů chtělo podpořit. Ale podle mě ten zákon nic z toho, co je tím problémem, neřeší. Já souhlasím s tezemi o krizi sportu a jeho podpoře, o chybách celého systému. Ale o tom tady není nic. A my vlastně zavádíme nový orgán, který bude přerozdělovat dotace. To už pro pravicového politika nezní dobře, takovýto plán.

Tady vlastně nebyl žádný tlak, aby se změnila nějaká konkrétní vyhláška, aby se sešel podvýbor nebo školský výbor a zatlačil na změnu vyhlášky nebo změnu metodiky atd. To jsou všechno normální procesy, kdybychom chtěli opravovat ty věcné věci, kterými mohou poslanci něco takového činit. Činit zákonem poslanecké iniciativy takovouto vážnou koncepční věc mně přijde, že není v pořádku, a zcela se ztotožňuji se svým předřečníkem poslancem Adamcem. To je skutečně věc, kterou má předložit vláda.

Máme tady klíčové otázky: Kolik chceme do toho sportu dávat peněz? Je to vážná otázka. Odpověď není nekonečno. Jak konkrétně je tam chceme dávat? Jak konkrétně zajistíme peníze pro trenéry dětí a mládeže? Jedna z nejklíčovějších věcí. Jaké sporty chceme podporovat a podle jakých kritérií? Tohle všechno jsou vážné otázky, koncepční a já je v tomto návrhu zákona nikde nevidím. Vidím tam jenom návrh agentury.

A navíc, nezlobte se, já budu vždycky hlasovat proti tomuto typu zákonů, protože my rozhodujeme o daních a tuhle zemi má s prominutím spravovat vláda. Když chcete sport povýšit, já s tím souhlasím, já taky sport miluju, ještě doteď závodím nějaké ty dědečkovské cyklistické závody, tak udělejte ministerstvo sportu. To je normální. To má ministra, ten je volen poslanci, je z většiny z Poslanecké sněmovny, má to za úkol, sledují ho novináři, nadávají mu, my ho interpelujeme. A tento orgán musí víc pracovat. Představa, že vytvoříme zase jakousi agenturu, kam ve středu ve 12.30 budeme volit, a přijde mi esemeska: volíme Kolohnáta nebo Vomáčku... Takovýmto způsobem... Vždyť ti lidi, zrovna ten hodný pan Hnilička tam nebude navěky v té funkci, tam zase za pět let bude někdo jiný. A vznikne agentura, která nebude pod kontrolou veřejnosti. Ta si bude žít vlastním životem, bude tam pět jakýchsi poslanců, jednou za rok přijde do sněmovního výboru kontrolní zpráva o 40 stránkách, každý šestý poslanec ji otevře aspoň, zeptá se jednou hloupatou otázkou a pak se schválí 8 miliard. Je to schváleno, konec. V tom normálním světě ta ministerstva musí fungovat, musí fungovat správně, jsou pod kontrolou. Takhle je ten svět založen.

Já prostě odmítám vytváření dalších a dalších agentur, takových závisle nezávislých, protože tím se ruší jakákoli veřejná kontrola. Piráti by tomu řekli transparentnost možná, nevím, ale ten systém má fungovat odshora dolů. To jsou zhruba ty hlavní otázky, proč já tento typ zákona nemohu podpořit, a také jsem to panu předkladateli opakovaně říkal, tak se mu tímto omlouvám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Vondrák, poté pan poslanec Hnilička. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Vondrák: Já děkuji. Dámy a pánové, já bych přece jen k tomu, co tady zaznělo před chvílí, měl svoji připomínku, protože jsem bývalý sportovec, dneska jsem už i bývalý vědec a myslím si, že právě v oblasti vědy jsme vyřešili problém transparentního rozdělování prostřednictvím agentur. Máme dvě, je to Grantová agentura České republiky, máme Technologickou agenturu České republiky, které fungují k tomu účelu, aby skutečně odstínily rozdělování finančních

prostředků od vlivu a rozhodování politiků. A myslím si, že to funguje dobře. A já si myslím, že ta analogie s tou sportovní agenturou nebo agenturou sportu není vůbec špatná, protože si myslím, že hlavním cílem takovéto agentury je najít způsob, jak rozdělovat ty prostředky. Myslím si, že to je cesta, která je zajistitelná a je transparentní. Stejně tak jako kontrolujeme Grantovou agenturu České republiky a Technologickou agenturu České republiky zde v parlamentu, tak samozřejmě můžeme kontrolovat transparentně i takovouto agenturu pro sport. Proto se mi ta myšlenka líbí.

Já chápu, že připravit takovýto zákon z čisté vody na zelené louce není nic jednoduchého, ale přesto bych si dovolil tady podpořit další rozpracování tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Hniličku, připraví se pan poslanec Rais – s faktickými poznámkami.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji. Já bych jenom v krátkosti reagoval na své předřečníky. Co se týká podvýboru, my jsme to tam dvakrát konzultovali, novelu jsme tam probírali a jedno z témat, abych nebyl moc dlouhý, byla právě pozice předsedy. Zaznělo tam, že je pro nás důležitá stabilita právě pozice předsedy, aby nebyl politicky měněn ať už s novou vládou, nebo za jakýchkoliv politických podmínek. Tudíž toto téma tam zaznívalo velmi silně a shodli jsme se na tom, že ano, chceme vytvořit silnou pozici, nicméně ta pozice pro mě byla nakonec vytvořena standardně. Dovolím si citovat: "Předseda je odvolatelný, pokud porušil své povinnosti vyplývající ze své funkce zvlášť hrubým způsobem." Já si myslím, že to by mohlo být dostačující. "Nebo pokud není schopen vykonávat svou činnost šest měsíců." To je asi má reakce na to.

Chtěl bych říct, že rozhodně jsme si novelu nevytáhli z kapsy, ale jednali jsme na podvýboru pro sport dvakrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Raise. Připraví se pan poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Přeji dobrý den. Tady už byla řeč o agenturách GAČR a TAČR. V rámci Ministerstva školství je taky Národní akreditační agentura, která možná dává důležitější věci, než jsou peníze. Umožňuje v podstatě práci tisícům, desetitisícům univerzitních lidí, aby fungovali, aby plnili svoji funkci. Mluvím o tom z toho důvodu, že ten model vedení agentury se v podstatě dá... nechci říct opsat, ale využít. V rozpravě jsem vlastně nic jiného konkrétního neslyšel, tedy v oblasti výtek, že je to otázka odvolatelnosti a neodvolatelnosti vedení agentury. To si myslím, že všechny věci, které tady šly, se dají v podstatě v podvýboru a ve školském výboru dále řešit. Čili já si myslím, že není důvod to lidově řečeno podřezávat, nýbrž je lepší to posunout a tam diskutovat ve druhém čtení.

Protože tady už taky něco pamatuji, tak za poslední čtyři roky si vzpomínám, jak jsme dělali Agenturu pro vědu a výzkum, to bych tady nerad vytahoval. V tom je přece vidět výrazný rozdíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji. Dovolím si podotknout, že jsme teprve v začátcích rozpravy. Prosím pana poslance Klause, připraví se pan poslanec Vácha s faktickou.

Poslanec Václav Klaus: Já využiji faktickou poznámku k tomu, k čemu slouží, reakci na své předřečníky.

Nejprve na pana poslance Raise. Já se tedy upřímně domnívám, že zrovna Národní akreditační agentura je odstrašujícím případem nezávislosti agentury v prostředí českého školství. Máme díky tomu 81 vysokých škol. Vždycky bych hájil myšlenku, že to má být jeden odbor na ministerstvu. Opakovaně jsem to i psal, a dokonce i za panování paní ministryně Valachové, kde mě nikdo nemůže podezírat, že bych tam měl nějaké mocenské sympatie, kdo o tom má rozhodovat. Skutečně stát má být jednoduchý, chovat se jednoduše.

Druhá věc. Zareaguji na pana poslance Vondráka. Dejme ty peníze pryč od rukou politiků. Opět, já s tím nesouhlasím. To jsou peníze lidí, daňových poplatníků. My je tady teď zastupujeme. Můžeme tomu říkat pejorativně politici, ale tady ten návrh zákona tam taky zavádí, že v orgánech je pět členů jmenovaných ministrem školství, obrany, vnitra a tak dále a pět poslanců. Jsou to také nějakým způsobem politici, akorát je to desetkrát složitější. Normální věc je, že vláda pracuje, parlament ji kontroluje, kritizuje, ministr kontroluje svoje příslušné odbory a ty dělají koncepční práci, dělají ji léta, ti lidé jsou vyměnitelní, je tam politická vůle. A skutečně tento zákon má být vládním zákonem, nikoliv poslaneckou iniciativou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance Váchu. Připraví se pan poslanec Rais.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Budu reagovat na kolegu Raise, na oba kolegy akademiky. Já bych nesrovnával tuto agenturu s agenturami GAČR a TAČR. Přece jenom do těch vědeckých agentur jdou ty nejexcelentnější projekty. Ti vědci ten projekt musí napsat, obhájit, musí mít nějaké předchozí výsledky a podobně. Kdežto tahle agentura bude nejenom na ten vrcholový sport, ale bude i na sport na té základní úrovni. Budou rozdávat peníze do různých klubů, kde bude dvacet třicet dětí, a budou si chtít koupit žíněnku a budou muset provozovat ten klub každý rok pravidelně a peníze půjdou hlavně na tu jejich činnost, na zaplacení nějakého trenéra. Takže to srovnání mezi GAČR, TAČR a touto agenturou není, myslím, úplně správně.

Co se týče akreditační agentury, máme už Národní akreditační úřad, který je vyčleněn z Ministerstva školství, takže tam to srovnání už taky pokulhává.

Já se pak možná přihlásím k dalším výtkám. Jenom když už tady jsem, bych souhlasil prakticky se všemi výtkami, které tady byly řečeny všemi předřečníky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Rais. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Co se týká kolegy Klause vaším prostřednictvím, v podstatě tady prezentoval přesně diskusi, která může proběhnout někde na nějakém výboru nebo podvýboru, jestli má být pět politiků ve správní radě, nebo čtyři, nebo šest. To je přesně ten prostor na to, abychom se o tom bavili.

Co se týká pana kolegy Váchy, asi jsme si špatně rozuměli. Já bych to zpřesnil. Mně šlo samozřejmě o formální strukturu výstavby agentury, mně nešlo o procesy, které budou probíhat vevnitř. Patřím mezi zastánce toho, že si myslím, že Národní akreditační agentura byl krok správným směrem, protože to skutečně přineslo v podstatě daleko větší stupeň volnosti pro vysoké školy, než byl minule. S tou volností samozřejmě souvisí taky zodpovědnost, musí se chovat adekvátně, daleko zodpovědněji než dřív, když byl nějaký centrální orgán.

A když už jsme u těch filozofických kroků, toto odpovídá liberálnímu přístupu, aby řízení šlo dolů a nebylo rozhodováno někde svrchu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý večer. Technická z místa. Prosím. Faktická poznámka.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Jestli tedy nikdo nebyl přihlášen. Já jsem za vámi mohl jít a říct to, ale chci, aby to bylo na záznam. Ty kontrolní mechanismy v grantových agenturách, ti lidé, kteří jsou v kontrolních orgánech grantových agentur, jsou vybíráni z odborníků a jsou schvalováni Poslaneckou sněmovnou. Kdežto tady ten kontrolní orgán té nové agentury bude čistě v pravomoci koalice. Budou tam zástupci z ministerstev a budou tam zástupci poslanců. Půjde tam pět poslanců, ale ty poslance si tam najmenuje Poslanecká sněmovna a samozřejmě Poslanecká sněmovna může najmenovat jenom poslance z koalice, může najmenovat poslance z opozice, ale vždycky to bude majoritně pod správou vlády nebo koaličních, nechci říct, sil, poslanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Milan Hnilička.

Poslanec Milan Hnilička: Já bych chtěl reagovat na svého předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího, pana kolegu Váchu. Ten kontrolní orgán je tam tak trošku navíc, protože pokud vím, tak tady máme NKÚ a Ministerstvo financí, které především bude tento orgán kontrolovat. Tudíž to byla vůle předkladatelů dát

tomu ještě větší váhu, aby transparentní rozhodování o dotacích a o penězích nás všech bylo posíleno. To byl ten účel. Pokud se ve výborech, podvýborech, pokud projde to prvním čtením, rozhodneme tento orgán zrušit nebo prostě nějak upravit, tak to je ten prostor, kde to můžeme udělat. Je to samozřejmě živý materiál.

Já si myslím, že je také potřeba vnímat také to, a proto jsem jmenoval ty velké organizace, že tato agentura je dělaná pro sportovní prostředí. Pro ně my přidělujeme ty peníze. Je to novela o podpoře sportu, ne o restrikcích sportu. A tyto organizace se jasně vyjádřily, tudíž pojďme se vrátit k jádru věci. Tato agentura je nabídkou pro to sportovní prostředí, aby se mohlo rozvíjet, abychom jim vytvořili podmínky pro to, abychom mohli sportovat všichni, aby právě naše děti mohly začít sportovat více. A tyto detaily, o kterých se tady zmiňujeme, pojďme řešit ve výborech.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Mám tady dvě přihlášky faktických poznámek. První je pan poslanec Vácha. Připraví se pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuju za slovo. Samozřejmě já podporuji to, a myslím si, že to tu všichni vyjádřili, že nějaká změna ve financování sportu by měla být. Ale stejně jak to tu říkal pan kolega Bartoň a myslím, že i kolegové z ODS, ve chvíli, kdy to bude agentura, tak rozdělování současných myslím šesti miliard korun prostě bude v moci nebo v rukou pár vyvolených lidí, bude je kontrolovat nějaký kontrolní orgán, který najmenuje Sněmovna a ministři. A my, kteří budeme schvalovat státní rozpočet, nad těmi šesti miliardami nebudeme mít už žádnou kontrolu. Nedělám si nějakou iluzi, že bychom měli kontrolu nad finančními prostředky, které tečou třeba na ministerstva, to ne. Ale pořád můžeme ty ministry interpelovat, můžeme za nimi chodit, můžeme je nějakým způsobem vláčet médii. Tak to bychom mohli toho předsedu samozřejmě taky. Ale přece jenom ten mechanismus kontroly ministerstva a nějaké vládní agentury na úrovni Poslanecké sněmovny je diametrálně odlišný od situace, kdy to bude ministerstvo a kdy to bude agentura. A to jsou ty detaily, o kterých bychom se možná měli bavit na výboru, anebo, jak to už navrhovali předřečníci, by se o nich měl bavit navrhovatel třeba s vládou, případně pokud by prošlo to přepracování. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ivo Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Takže stručně. Já si myslím, že úkolem těchto agentur je provést výběr subjektů, kterým potom přiřkneme ty dotační prostředky, finanční podporu. Čili já bych se prosím vás bránil pojmu excelence, stejně jako bych se bránil tomuto pojmu u grantových vědeckých agentur, kde to taky není vždycky nutně o excelenci, ale je to vždycky o jakési relevanci, kam ty peníze chceme dát, za jakým účelem. Ale není smyslem vést tady tuto diskusi. Myslím si, že od toho jsou výbory. Ale proto bych chtěl, abychom to do těch výborů posunuli, abychom se o tom začali bavit. Takže to už je moje poslední připomínka. Dejme to skutečně do té odborné

diskuse, aby to nějakým způsobem mohlo proběhnout, protože se domnívám, že právě teď se ty peníze pro sport rozdělují pro mě neznámým způsobem. A my máme pokaždé na kraji každý rok velký problém, komu ty peníze máme dát, na základě jakých kritérií. To je nesmírně komplikovaný proces. A já budu jenom rád, když mi něco takového jako agentura pro sport k tomu pomůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Milan Hnilička s faktickou poznámkou. A připraví se pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Milan Hnilička: Omlouvám se. Nechtěl jsem dneska moc vystupovat. Ale k té kontrole. To je naprosto zásadní. A já jsem tady četl v té své řeči, v jednom roce, nebudu jmenovat, došlo ke kontrole, ke dvěma kontrolám ve výši 15 milionů ze 3 miliard. A to bylo na ministerstvu. Tak o jaké kontrole se bavíme, že nad tím máme kontrolu? To je jeden z důvodů, proč vlastně jsme tady. Jinak jsme se neměli možná ani o čem bavit. A to bylo ještě před tou aférou s těmi dotacemi. Tudíž nebavme se o tom, že doteď Poslanecká sněmovna měla kontrolu nad tím, jakým způsobem se dotace do sportu přerozdělují.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Budu mluvit na předřečníka pana Vondráka, na jeho apel: dostaňte to do výborů a tam se tomu budete odborně věnovat. Jako čemu proboha? Jako tomu, jestli tam bude pět poslanců, nebo čtyři v tom dozorčím orgánu? Nebo jestli tam bude jmenovat ještě ministr zemědělství jednoho člena? Vždyť tam nic odborného není! To je čistě technicistní novela, že vzniká státní orgán a nějaké stanovy, že má předsedu a místopředsedu. To je první bod.

A druhý bod. Pro mě teď peníze do sportu tečou neznámým způsobem. A tady z té novely zákona jste se dozvěděl něco o tom, jak tečou peníze? Tam o tom není ani slovo. Ten zákon o tom vůbec není. Tak se trošku ohrazuji proti těmto argumentačním faulům. Bavme se tedy o tom, jestli má smysl, aby vláda neměla ministerstva a vznikaly další a další agentury. Tuhle debatu beru, chápu, že někdo má jiný názor. Ale nemaťme veřejnost něčím o aférách ve sportu a podobně, protože tento zákon není o aférách ve sportu. Tento zákon je o vzniku Národní agentury pro sport, která bere vládu nad sportem Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy a částečně Ministerstvu vnitra a Ministerstvu obrany. Tak veďme tu debatu skutečně konkrétně a neházejme tady takovými věcmi, které v tom zákoně nejsou. Měly by tam případně být. Ale nejsou tam.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivo Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Aby bylo jasno panu předcházejícímu předřečníkovi, chci říct, tento zákon definuje, jak vytvořit nástroj, který bude ty finanční prostředky rozdělovat. To je účelem. Takže prosím vás, tady jako pojem manipulace zjednodušeně nepoužívejme. Chovejme se trošku na úrovni. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A nyní se vracíme do obecné rozpravy. Slovo má pan poslanec Karel Krejza. Připraví se pan poslanec Jakub Janda.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já sice nejsem olympijský vítěz jako jeden z předkladatelů zákona ani jsem nevyhrál světový pohár jako Jakub Janda, který bude za mnou mluvit. Ale zato se dvanáct let věnuji tomu, že podporujeme na komunální úrovni sport. Je to z veřejných prostředků a ta problematika opravdu jednoduchá není. Není. Podle mého názoru není možné vytvořit zcela transparentní, nebo resp. jednoznačná pravidla tak, abychom vyloučili lidský faktor. To prostě nejde. Neumím si to představit. Nevymyslel jsem to. Asi to nevymyslel nikdo. Zatím. Protože pokud by takový návrh tady byl, tak jak jsem souhlasil se všemi svými předřečníky, tak bychom se asi shodli a prohlasovali bychom to jednohlasně, všechno by bylo ideální, ale to bohužel nenastane.

Neměl jsem pocit, že bych absolutně s nějakým argumentem z mých předřečníků nesouhlasil. Ovšem můj závěr je jiný. Jsem zvyklý riskovat. Pro mě je podpora sportu důležitá. A všichni víme, že je třeba změnit financování sportu. Nemyslím si, že je možné dát do zákona ta pravidla. Myslím si, že pak kolega Klaus asi, nevím, jestli je to schopen do zákona dát. Já si to nemyslím, i když nejsem legislativec.

Jenom o čem se bavíme. Sport vytváří z výkonu našeho hospodářství zhruba 2,7 %, 5 % dělá Škoda Auto. To je opravdu jako veliký podíl na HDP. Když započítáme multiplikační efekty, tak je to 300 miliard korun ve výkonech a 65 miliard korun příjmy do veřejných rozpočtů. To jsou obrovská čísla. Já bych klidně podpořil založení Ministerstva sportu. Ale bohužel takto ta situace dneska nestojí.

Myslím si, že kritika toho zákona je oprávněná, nebo toho současného návrhu, který tady máme, je oprávněná. Bude potřeba na něm výrazně zapracovat. Ale já jsem se rozhodl, že pokud neprojde návrh na vrácení k dopracování, tak osobně podpořím tento návrh do druhého čtení, možná proti většině svého klubu, ale činím tak proto, že si vážím všech lidí, dobrovolníků, jejichž práci můžeme odhadnout až na 20 mld. ročně, kteří vstupují do sportu. A já sám jsem to dělal, nakoupil jsem spoustu dresů pro děti atd. atd. a možná mnozí z vás, takže víte, o čem ta řeč je. A ta podpora ze strany státu je nedostatečná, a přestože tady byly argumenty typu pravicová řešení, tak já bohužel tady v tom případě bohužel žádné pravicové řešení prostě neznám. Takže to podpořím do druhého čtení a budu doufat, že se společně dostaneme k nějakému kvalitnějšímu návrhu, a myslím, že mi to předkladatel slíbil, a předpokládám, že svoje slovo dodrží, pokud mě poslouchá. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poděkovat svému předřečníkovi za ta slova, vlídná slova, nicméně bych chtěl reagovat ještě na to, co zaznělo úplně předtím, protože mám pocit, že my tady malujeme nějaký kulatý čtverec. Všichni se shodneme na tom, že s financováním sportu je potřeba něco udělat, ano, vidím, že kýváte hlavami, že ano, a když se něco navrhne, tak se řekne, že to není ono. Když se navrhne agentura, tak zde slyším, že by bylo dobré, abychom přišli přímo s ministerstvem. Dovedu si představit, nevím, kdybychom přišli s ministerstvem, tak někdo přijde, proč tady jdeme s ministerstvem, proč tady jdeme s tankem na mouchu, že by stačila i agentura.

Jinými slovy, já mám pocit, a navázal bych právě na kolegu předřečníka, který byť je z opozice, tak to podpořil, pojďme hledat v tom to pozitivní, co v tom je, a ne, co v tom není. Protože to tam vždycky najdeme. Ten, kdo by byl příznivcem nového ministerstva, tak získáme jeden hlas a zároveň dva ztratíme, protože řekneme: tvoříme tady celý nový úřad. Takhle tady je agentura. To znamená, skutečně pojďme nemalovat kulatý čtverec, ale pojďme to posunout dál. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zpátky do obecné rozpravy. Pan poslanec Jakub Janda, připraví se pan poslanec Jan Bauer.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, předložená novela zákona o podpoře sportu de facto odráží aktuální stav, úroveň, postavení a jeho uchopení z hlediska veřejné správy. Dá se říci, že sport je zkrátka jakousi popelkou mezi agendami spravovanými vládou, jakýmsi nechtěným přívažkem na Ministerstvu školství, jakýmsi trpěným tématem. Na rozdíl od minulosti má však alespoň své postavení v tak důležitých dokumentech, jako je programové prohlášení vlády. Je sice vágně popsáno, jak se sportovní agendou nakládat nebo jak ji vlastně pojmout z hlediska správy státu či veřejné správy obecně, jaké má mít priority nebo jak na něj nazírat z celostního hlediska jako systému, nicméně své místo tam má a díky za to.

Předtím, než začnu věcně rozebírat jeho věcnou a technickou část, a také předtím, než mnozí z vás přestanou tento můj projev poslouchat, mi dovolte říct, proč bychom měli být velmi bedliví při projednávání tak zásadního bodu, jako je tato novela. Jinou legislativní úpravu krom mezinárodních úmluv a zákona o ochraně olympijských symbolik sport totiž na rozdíl od mnoha jiných agend nemá. A dovolte mi také v této souvislosti připomenout několik základních poslání, která sport v naší společnosti má a pro která máme sportu jako takovému věnovat dostatečnou pozornost. Uvědomovali si to už naši předci, uvědomovali si to poslanci všech sněmoven od první republiky, i ještě tehdejší rakousko-uherské říšské rady, jen my jsme na to částečně zapomněli a rezignovali. Na sportu vznikla i naše první republika, tehdy tomu však sokolové neříkali sport, ale tělesná kultura.

Tak tedy. Sport je základním pilířem mezilidských vztahů. Sport byl a je nezanedbatelnou součástí občanského a spolkového života. Komunitní život v obcích a městech udržuje naši společnost zdravou a je jedním z nástrojů socializace člověka, rozvoje vztahů mezi lidmi a především nástrojem, kterým vychováváme děti ke zdravé soutěživosti nebo aktivitě v oblasti sociální. Navazování životních přátelství se mnohdy děje právě skrz nebo při sportování. Sport nás učí týmové práci, spolupráci a odpovědnosti vůči celku, vůči sobě, vůči našim blízkým, vůči známým, vůči společnosti. Sport probouzí v člověku vše zdravé, na čem naše společnost vznikla, na těchto zdravých základech se mnohdy vyvíjí morální a společenské hodnoty.

Sociálněpatologické jevy, jako je vyloučení ze společnosti, občanská pasivita a vůbec atomizace naší společnosti, jsou mnohdy důsledkem toho, že mezilidské vztahy v naší společnosti nefungují. Sport je vůbec nejlepší prevencí proti drogám. Jen si vzpomeňte na nekonečné debaty na půdě Sněmovny, ať již v plénu, nebo na konferencích, kulatých stolech, jak je důležité toto aktuální téma. Řešíme důsledky a represi, přitom je to právě sport, který je tou nejúčinnější a nejlepší prevencí. Sport má naprosto nezanedbatelný vliv na zdraví. Kolik se jen ušetřilo peněz veřejného zdravotnictví díky předcházení civilizačním chorobám a nemocem díky sportování. Já vím, že spousta z vás řekne, že tolik, kolik stálo sádrování zlomených kostí při sportu, jenže finanční rozdíl mezi naraženým žebrem z basketbalu a rakovinou plic z kouření je hodně velký, pokud vůbec porovnatelný. Nepopřeme však, že zdatnost, ať již je fyzická, nebo duševní, je základem pro osobní spokojenost. Spokojený člověk většinou vede kvalitní život a kvalitní život je základem osobního štěstí. Zdatný člověk má prokazatelně nižší nemocnost, větší odolnost a většinou i vyšší pracovní výkon, což jsou významné ukazatele kvality života vůbec a také ukazatele národohospodářské i ekonomické. Sport je také vůbec nejlepším vývozním artiklem ČR. A není to jen o české reprezentaci. Je to o výchově, samostatných a sebevědomých osobnostech, které vychováváme k patriotismu a vlastenectví.

Mohl bych pokračovat, ale myslím, že pokud vás nepřesvědčily ani tyto argumenty, nepřesvědčí vás ani mé názory k tomuto návrhu zákona. Nebudu však k tomuto návrhu nekritický. Otevřeně říkám, že tato novela nepřinese něco zásadního, čím by český sport převrátila na ruby, a díky níž by se konečně tzv. hnuly ledy, a alespoň tedy ne v té skutečné sportovní realitě malých klubů a oddílů. To, co však tato novela přináší, je alespoň pokusem o změnu. Pokusem ambiciózním, který by mohl být základem širší změny, kterou český sport tolik a tak nutně potřebuje. Pokusem, který chce zavést tolik nutnou stabilitu, efektivní a nezávislou podporu sportu. Pokusem, který má ambici zavést skutečné a systémové řešení.

Ano, sport totiž potřebuje systém. Systém, a zvláště ten, který je dobře nastaven, je alfou a omegou úspěchu, alfou a omegou fungování sportovního prostředí, alfou a omegou pro omezení netransparentnosti. Systém, který by ve sportu nastavil nějaký zaběhnutý pokus či zvyklost, totiž výrazně přispěje k navrácení sportu a České republiky mezi tahouny, mezi lídry. Nastavení systému sportu je alfou a omegou k tomu, abychom se přestali v televizi dívat na neustálé rozkrádání státních peněz sportovními bafuňáři a na neustálé kauzy, které zmítají sportovním prostředím na těch nejvyšších úrovních. Abychom se přestali dívat na to, že děti v Horní Lhotě nemají na kopačky, zatímco v Dolní Lhotě mají na hřišti vyhřívané sedačky, přestože tam

neexistuje ani fotbalový klub. Abychom nestavěli sportovní haly jen tehdy, když někdo vyhraje olympiádu. Abychom přestali dotovat rauty a šampusy politikům. Abychom viděli naše děti sportovat, třeba jen pro radost, a aby je také měl kdo trénovat.

Ten důvod, proč o těchto věcech mluvím a proč se na tyto věci díváme, je totiž strašně malá politická odvaha onen systém nastavovat, nebo alespoň o něm souvisle přemýšlet. Místo politické odvahy jednat se sportovními svazy a předložit sofistikovaný zákon jsme se totiž dočkali jen etapizace. Samozřejmě, že sportovní svazy a jiné instituce budou vždy protestovat a připomínat jakýkoliv pokus o nastavení systému, protože onen systém většinou nebude spravedlivý. Spravedlivý systém ve sportu holt nikdy nenastavíme. Ten prostě neexistuje. Ví to každý náměstek, který měl někdy sport v gesci ať už na úrovni obce, kraje, nebo ministerstva. Ví to každý člen nějaké sportovní komise nebo výboru. Rozdělit spravedlivě peníze ve sportu totiž nejde. Vždy bude někdo, kdo bude prosazovat raději masové sporty než ty malé, nebo naopak někdo, kdo bude prosazovat rovnoměrné rozdělení všem sportům.

Zpátky však k oné etapizaci. Neustálá etapizace, o kterou se pokoušely minulé vlády, je prvotní a základní chybou, která se v naší legislativě stala. Už při vzniku první sportovní legislativy bylo ustupováno, protože sportovní prostředí bylo vůbec rádo, že dostanou aspoň zákon o podpoře sportu místo standardního zákona o sportu, nebo nějaký jiný právní rámec, který by alespoň částečně navazoval na dřívější zákony o organizaci tělesné výchovy. Uvědomme si ovšem, že zákon o podpoře sportu měl v ryzí podobě pouze legalizovat tok veřejných financí do sportu. Tím to začíná a tím to zároveň končí. Tento zákon neměl k ničemu jinému sloužit než k tomu, aby legalizoval veřejné peníze používané pro tělovýchovu. Žádný ministr však od té doby nenašel dostatek politické odvahy, aby otevřeně řekl, že ve sportu je nepořádek, a bude jej řešit koncepčně, systémově. Budu spravedlivý. Pokusy byly. Vždy ovšem skončily hrozným neúspěchem, a to především proto, že nikdy nenalezli posluchače ve vládě nebo tady ve Sněmovně. Snad je to způsobeno právě tím, že sport kompetenčně spadá pod Ministerstvo školství, které je samo o sobě problémových rezortem, a žádnému ministrovi se nechtělo pro takovou marginálnost, jako je sport, vyvíjet tolik úsilí, které by navíc stejně ve Sněmovně nikdo neocenil. A ještě, jak to tak bývá, dostal by za to vynadáno. A když už se našel ministr, který tu odvahu měl, vydržel ve funkci, jak to bývá u ministrů školství zvykem, jen pár měsíců.

Nicméně zpátky k meritu věci. Máme zde zákon o podpoře sportu, jehož účelem je legalizace veřejných peněz plynoucích do sportovní činnosti. Máme zde zákon o ochraně olympijských symbolik a pak ještě několik mezinárodních úmluv. Shodou okolností na pořadu této schůze je také jedna týkající se dopingu, které dohromady dávají jakýsi legislativní rámec, kterým se má to obrovské sportovní prostředí řídit. Vážně vám to připadá jako dostatečná veřejná autorita? Vážně vám to připadá jako dostatečné právní zázemí pro sportovní prostředí?

Srovnejme si rámec legislativy pro takovou kulturu, která má samostatné ministerstvo s velikostí kulturního prostředí. Je to vážně adekvátně srovnatelné? Že potřebuje samostatný zákon o sportu, říkají všichni, krom politiků, odborníci i

sportovní svazy a možná i sami sportovci. Jenže my místo toho, abychom si sedli za stůl a začali přemýšlet od A do Z, neustále novelizujeme. Jednou přilepíme tomuto zákonu sportovní rejstříky. Jednou povinné obecní a krajské koncepce. Příští rok to může být výkonnostní sport. Po příští půlrok zase sportovní lékaři. Vzniká chaos, který vůbec nikomu nevyhovuje, ale my se tváříme, jak jsme problém vyřešili, a ještě si u toho necháme tleskat.

Mimochodem, ony slavné sportovní rejstříky, které mají po poslední novele tohoto zákona fungovat již dva roky, překvapivě nefungují. Polovina obcí, jimž novela tohoto zákona dala za úkol vypracovat koncepci rozvoje sportu, ony koncepce také nemá, tedy alespoň v tom lepším případě... (Odmlka – řečníka ruší debata u stolku zpravodajů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. Já bych poprosil, aby u stolku zpravodajů byl klid. Děkuji mnohokrát za to, že dáte prostor panu poslanci, aby mohl dokončit svůj příspěvek.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji, pane předsedající.

V tom horším obec nebo město zadaly vypracovat tuto koncepci nějaké agentuře, příslušný starosta koncepci rozlepil z poštovní obálky a schoval někde hluboko do šuplíku. Polovina krajů udělala Ctrl+C a Ctrl+V, a má koncepci jako ze žurnálu. Čest obcím, městům a krajům, které přípravu sportovní koncepci vzaly se vší odpovědností a zamyslely se nad alespoň základními pilíři toho, kudy se má v jejich případě sport ubírat, jaké podmínky sport potřebuje a co pro to hodlají udělat a také kdy. Moc jich ale není. Proč to tak vše je? Protože to nikdo nekontroluje. Těch dvacet úředníků, kteří jsou trpěni na Ministerstvu školství, je sotva schopno zpapírovat a zúřadovat dotace, natož aby zkontrolovali nějaké závazky vyplývající z novely zákona o podpoře sportu, zvlášť dva roky staré.

O tom, že by se někdo zamýšlel nad nějakou strategií, ne-li i sportovní politikou, o tom, že by se řešil výkonnostní problém reprezentace nebo problémy, jak dostat zpátky děti ke sportu, už ani nemluvím. Nemá to prostě kdo dělat, což je problém asi číslo 122 českého sportu. Pak dochází k takovým případům, kdy sportovní funkcionáři přijdou týden před olympiádou za ministrem školství a hystericky před kamerami a mikrofony vykřikují, že olympiáda je v ohrožení a že sportovci neodjedou a že z toho bude mezinárodní ostuda. A nekompetentní politik, toho času ministr školství, vezme několik desítek milionů, které mohly být určeny dětem, a pošle je obratem funkcionářům, aby ostuda nebyla. Sportovní funkcionáři se smějí, sami sportovci reptají a politik je smýkán policií a médií.

Proč to všechno říkám. Protože sport jsou spojené nádoby, a kdyby existoval onen systém, o kterém jsem mluvil hned na začátku své řeči a o který se snaží tento návrh, problém by nemohl vzniknout. A to není zdaleka všechno. Jak chceme dosáhnout například výsledků naší reprezentace, když mají dnes sportovci postavení armádních uklízeček? Jejich cena práce je tudíž někde na úrovni letní brigády sběru jahod v Anglii, a přitom se jedná o vrcholového sportovce s řádnou přípravou. Nějaký institut nebo zakotvení toho, čemu se říká profesionální sportovec, dnes vůbec

neexistuje. Pokoutně jsou dnes profesionální sportovci živnostníci, jejichž účetním vstávají vlasy na hlavě hrůzou při tom, jak mají započítat jejich příjmy. Aby toho nebylo málo, tak jim do ranku přidáme ještě EET. Teď budu mluvit o absurdu, ale opravdu bych se bavil při pohledu na fotbalistu, který bude při střídání vystavovat na kase účtenku, nebo na lyžaře, který projede do cíle a bude podepisovat pokladní lístek.

Jak chceme přitáhnout děti ke sportu, když nemáme dostatek trenérů, tím spíše trenérů, kteří by děti motivovali sportovat? A tím spíše, kdy je tělocvik ve školách většinou neoblíbený předmět. Jak tedy chceme získávat trenéry a kvalitní tělocvikáře, když pro ně nemáme podmínky? Musíme totiž umožnit trenérům stát se tělocvikáři a naopak rozvíjet jejich pedagogický a tělovýchovný potenciál, dělat z nich kvalitní pedagogy a poskytovat jim takové podmínky, aby sami byli spokojeni a motivovali děti ke sportu. Musíme umožnit sportovcům duální kariéru, aby měl naše děti vůbec kdo trénovat. Aby profesionální sportovci po ukončení své kariéry mohli trénovat naše děti a neodcházeli někam pracovat, třeba do fabrik. Přicházíme tím totiž o ohromné lidské bohatství. Záměrně tady nemluvím o sportu amatérském, sportu výkonnostním, sportu hendikepovaných nebo o sportu seniorů.

Sport prostě potřebuje systém. Potřebujeme jasně danou sportovní strategii na úrovni politiky, která bude určovat směr, filozofii a priority. Potřebuje koncepci a celistvost. Potřebuje jasně dané mantinely, ve kterých se může pohybovat. Tato novela jej úplně nepřináší. Tato novela dostatečně nezdůrazňuje důležitost nastavení sportovní politiky jako takové v nějaké formě sofistikovaného dokumentu nebo strategie, která by uceleně nastavovala filozofii, kam a jakými prostředky se dál český sport bude ubírat. Sportovní politiku, s níž by byly ztotožněny sportovní svazy a sportovní prostředí vůbec, o niž by mohly opřít svůj budoucí vývoj a vědět, co mají v příštích letech očekávat, a na niž by navazoval tradiční plán, který by namísto stávajících vládních floskulí popisoval konkrétní priority a ukazoval prostředky, kterými budou prováděny, a to bez úřednických parametrů a prázdných vět.

Tato novela vágně vymezuje vznik nového úřadu, agentury, která má nejasné kompetence, nejasnou strukturu, velmi nestandardně nastavený systém managementu, nejasné povinnost a nejasná práva. Co je však nejdůležitější, není jasné kým, čím a jak bude kontrolována, jaké to budou mechanismy zpětné vazby, jaké budou pojistky, že plní své úkoly, jak budou řešeny její otázky.

Novela v paragrafech popisuje vznik předsednického postu, který bude rukou neomezenou a tvrdou vládnout nad novým úřadem. Ne že by to český sport nepotřeboval, jenže jsme pořád v právním a demokratickém státě, kde musí existovat kontrola. V tomto případě také a zejména opoziční kontrola. Zejména pak v institucích, kde probíhá jmenování vládou. Nemůžeme dovolit stav, ve kterém opozice nebude mít možnost ovlivnit a kontrolovat státní aparát.

Ani předseda nově vzniklé agentury de facto nemá vyjasněné kompetence a pravomoci. Jedná jménem agentury navenek, předsedá vlastně komu? Kdo se vlastně může stát předsedou agentury? Kdokoli, kdo se aktuálně bude líbit panu premiérovi? Jak bude svou funkci řádně vykonávat a musí ji vůbec řádně vykonávat? Co bude

dávat záruku, že funkci bude vykonávat v souladu se sportovní strategií nebo politikou? To jsou všechno dosud nezodpovězené otázky.

Ve jmenované novele jednoznačně chybí ukotvení toho, že předseda agentury musí předkládat své strategické dokumenty ke schválení.

Dle mého názoru je také bezpodmínečně nutné, aby vyžádá-li si orgán Sněmovny přítomnost předsedy nebo zástupce agentury na svém zasedání, musí se předseda nebo aspoň zástupce agentury dostavit.

Novela nejasně také dává vznik předsednickým postům, opět bez vymezení, k čemu místopředsedové jsou, v jakém rozsahu budou předsedu agentury zastupovat. Opět je také nejasné, kdo se může místopředsedou agentury stát. A já bych si rozhodně nepřál, aby sportovní politiku určoval například bývalý liberijský trenér, nic proti Liberijcům nemám. Naopak, ve složení s předsedou by místopředsedové měli tvořit jakýsi vrcholný orgán agentury, který má tu zásadní rozhodovací pravomoc... (Odmlka kvůli hluku v sále.)–

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil vážené kolegy, aby...

Poslanec Jakub Janda: Děkuji. Který má tu zásadní rozhodovací pravomoc v tvorbě sportovní politiky a je tím moudrým kolegiem, které zvažuje odborně a nezávisle sportovní priority České republiky. U místopředsedů taktéž není jasné ani to, jaké budou mít dlouhé funkční období. Za nevhodnou lze považovat stávající situaci, ve které jsou oba jmenováni. Minimálně jeden z nich by měl být volen například Sněmovnou.

Je to právě onen vrcholný orgán agentury, který by měl rozhodovat o těch nejdůležitějších věcech, jako je například schválení a předložení vládou akčních sportovních plánů, návrh rozpočtu a závěrečného účtu, výroční zprávu, návrh organizační struktury nebo pravidla činnosti a financování resortních center. Na to všechno opět novela neodpovídá nebo s tím nepočítá. Vlastně není ani jasné, jaké bude její právní postavení z hlediska veřejné správy. Bude to ústřední orgán státní správy, nebo ne? Není ani jasné, zda se agentura bude zabývat podněty Sněmovny nebo Senátu a jejich orgánů. A v případě, že ano, kdo bude zodpovědný za jejich vyřízení, jak a kdy.

Tato novela nejasně předpovídá, že bude koordinovat nejen resortní centra, ale také antidopingové centrum. Resortní sportovní centra jsou velkým a nezodpovězeným problémem českého sportu. Zasahování do této agendy je velmi ambiciózním krokem, který vítám, ale musí být jasně a srozumitelně představen, prodiskutován a všemi stranami akceptován.

Tato novela nepřesně definuje, jak bude fungovat sportovní rejstřík a jak budou spravovány, doplňovány a aktualizovány údaje v něm. Není jasné, ani kým budou spravovány, kdo do nich bude vkládat údaje, co se stane, když to nikdo neudělá. Navrhovatelé zřejmě počítají s tím, že to budou dělat sportovní kluby, takže už tak administrativně zatížené kluby, založené především na dobrovolné práci, donutíme

znovu a znovu papírovat, a přenášet tak na ně další zátěž. V době digitalizace, kdy by právě tyto věci měly co nejvíce být odbourávány.

Tato novela přenastavuje toky financí a vůbec celý způsob financování sportu, zavádí některé kroky a mechanismy a vrací se k praxi, která byla v minulosti už úplně opuštěna.

Myslím, že k návrhu novely jsem byl dostatečně kritický. Všechno jsou to však věci, které můžeme doplnit a změnit. Nejsou to věci, přes které, jak se říká, nejel vlak. Jsou to věci dílčí, které pozměňovacími návrhy mohou být změněny. Pro mnohé z vás to mohou a budou všechno argumenty, pro které bychom měli tuto novelu shodit ze stolu. Buďme však na chvíli konstruktivní. Skutečně konstruktivní. Tohle je ta příležitost. Novela není dokonalá, není ani ideální a z mého pohledu není dopracovaná. Přes to všechno bych jí strašně rád dal šanci. Má totiž ambici. Přichází s něčím, co není dílčí, ale komplexní, a aspoň částečným způsobem se snaží řešit problémy českého sportu. Snaží se o stabilizaci, snaží se odbourávat negativní jevy, které sport doprovázejí, snaží se o osamostatnění a nezávislou, ale efektivní kontrolu financí. Zkrátka a dobře má ambici, která je správná.

Já osobně jsem byl sportovec, jsem sportovec a vždy jsem se snažil jednat čestně. Věřím na dané slovo a podání ruky. Stejně tak vnímám i Milana Hniličku, který tuto novelu předložil. S ním ostatně již několik měsíců a týdnů řešíme a nepochybuji o tom, že řadu z námětů, o kterých jsem zde mluvil, do novely zapracuje.

Na této novele bude spousta práce. Možná i ohromná spousta práce. Bude se muset udělat spousta kompromisů. Sám ostatně již mám připravených několik pozměňovacích návrhů a o desítkách z nich jsem s překladateli už diskutoval.

Dejme prosím této novele šanci. Pojďme na ní pracovat, pojďme na ní pracovat společně. Ukažme, že tak jako je sport týmová práce s týmovým duchem, bude i tato novela týmovou prací s týmovým duchem, na které pracují všichni stejným dílem pro dobrou věc a pro dobrý výsledek českého sportu.

Dámy a pánové, vím, že jsem byl dneska trošku delší. Přesto vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než udělím faktickou poznámku panu poslanci Janu Birkemu, přečtu omluvy. Od 18 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Rostislav Vyzula, dále pan ministr Adam Vojtěch z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Richter 18 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat vaším prostřednictvím panu poslanci Jandovi za jeho přesné a trefné popsání situace sportu v České republice. Myslím, že to bylo velmi ve shodě s úvodním velmi podrobným představením té novely o agentuře z úst a pera Milana Hniličky, vaším prostřednictvím.

Dovolte mi – já tedy když jsem dělal sport, tak to už končila druhá světová válka, takže dneska už jsem jenom ten, kdo dává finanční prostředky na sport z titulu role starosty. Já jen chci poprosit, a myslím, že to tady zaznívá, a nechci přesvědčovat přesvědčené a nechci přesvědčovat nepřesvědčené, nicméně jenom opravdu tři čtyři věty k tomu záměru. Já bych byl velmi nerad, abychom s tím záměrem, s tou negací toho, že všechno je špatně, ten záměr zabili. Já si myslím, že se asi všichni shodneme, že začala velmi dobrá a důležitá debata, protože když ten svaz, který máme ve všech městech, nebo ten spolek, ten sportovní klub, nedostane peníze od ministerstva, pak je nedostane od kraje a pak už má poslední instanci a pak už má jenom to město. A když to nedostane od toho města, tak pak už jsou jenom ti rodiče, kteří na to dají nějaké finanční prostředky. Možná jsem někoho přeskočil a možná jsem někoho nezmínil.

Na druhou stranu právě proto jsem, a možná stejně jako můj předřečník pan kolega Janda, právě na rukoudání, a protože Milana Hniličky si vážím vaším prostřednictvím, jako bývalého hokejku, a myslím, že drží slovo. A pokud jsme připraveni to otevřít a začít to debatovat, tak si myslím, že můžeme dojít k situaci, kdy se sportem je třeba něco dělat. Není to pravé, není to levé, ale je potřeba to vyřešit, protože zkrátka a dobře, takhle to dál nejde.

Děkuji a omlouvám se za to, že jsem vyplnil celý limit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Děkuji za přesné dodržení času na faktickou poznámku a vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Slovo dostane pan poslanec Jan Bauer, připraví se pan poslanec Ivo Pojezdný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, hezký podvečer. Vážené dámy a pánové, taktéž jsem vyrůstal a stále žiji ve sportovním prostředí, tak si dovolím být ne prvoplánovitě kritický, protože to si opravdu český sport v žádném případě nezaslouží, nicméně bych chtěl na úvod říci možná malé podivení nebo údiv, protože je evidentní, že na začátku té diskuse vystoupil vládní poslanec, shodou okolností v jedné osobě vládní zmocněnec, s podle mého názoru relativně příkrou a ostrou kritikou poměrů na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, které se tam děly v minulých letech, mimo jiné i pod vládou jeho vlastní strany, hlavně pod vedením současného koaličního partnera. A přiznám se, já jsem teď viděl, že pan ministr odešel, že jsem zatím neslyšel – současný ministr školství, mládeže a tělovýchovy zatím mlčí a nevyjadřuje se, tak ani bývalá paní ministryně se nevyjadřuje a mlčí. Protože ta slova, která tady zazněla, by myslím nemohla potěšit žádného ministra, který nese odpovědnost a který tady slyšel ta slova, která tady byla řečena. Je to logické. Mě by zajímal názor současného ministra školství, mládeže a tělovýchovy, který zatím mlčí, a my mu tady připravujeme to, že přibližně jednu třetinu těla toho ministerstva odkrojíme a pravděpodobně zůstane pouze Ministerstvo školství a mládeže. Doufám, že do budoucna nepřijde návrh, aby třeba odešlo i Ministerstvo školství, pak by mu třeba zůstalo pouze Ministerstvo mládeže. Ale zajímal by mě především jeho názor, co si o tom všem myslí. (V sále je rušno.)

Sport mě velmi zajímá a svých kolegů, kteří jsou členové podvýboru pro sport, se pravidelně ptám, co je nového. Já jsem si vždycky dal tu práci na začátku tohoto

volebního období, abych si přečetl programové prohlášení z ledna 2018 – (V sále je rušno.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím vás, já vás přeruším. Poprosil bych všechny poslance, pokud mají něco důležitého, ať to řeší v předsálí, protože nikomu není příjemné, když hovoří do hučícího sálu. Děkuji mnohokrát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji, pane místopředsedo.

Já jsem si dal tu práci a na začátku tohoto volebního období, kdy vznikala vláda bez důvěry, jsem si přečetl programové prohlášení a musím říci, že bohužel k mému údivu chudinka sport skončil až na posledním, 34. místě celého toho seznamu, na té poslední stránce, a rok jsem čekal, co nového, jako velký fanda do sportu. A já naprosto souhlasím s tím, co tady na začátku řekl pan předkladatel Milan Hnilička, že současný sport má mnohé úspěchy, ale má také mnohé problémy, že stojí za to, abychom se tomu věnovali. Rok čekám, jestli přijdeme s něčím novým. Pak přišlo druhé programové prohlášení vlády, které jsem si také v té kapitole sport přečetl, zase je na posledním místě, na pěkné stránce číslo 40, kde se tomu věnuje jedna kapitola, a během toho roku se skutečně nestalo nic, a dokonce i moji kolegové v jižních Čechách, protože se věnuji hlavně venkovskému sportu, se vždycky ptali, kdy konečně přijdou a začnou se realizovat ta velká slova, ta velká pecka, která přijde na podporu sportu, protože v obou těch dvou programových prohlášeních je napsáno, že se budou výrazně navyšovat finanční prostředky do sportu.

Rok čekám, a proto se spíš řečnicky ptám: děje se to, bude se to dít? Má se připravit nový zákon o podpoře sportu. Rok na to čekám. Bude to, nebude to? Bude nějaký nový? Je to už rok. Připravíme víceleté finanční plány – což je velký problém financování sportu, protože vše se prostě vážně k jednomu fiskálnímu roku. Bude se to dít, nebude se to dít? Podpora přímého rozdělování peněz přímo sportovním klubům, tělovýchovným jednotám, svazům atd. Děje se to během toho roku? Děláte to, neděláte to? Vím, že některé věci se dějí, a věřím, že mi pan předkladatel odpoví. Větší zapojení odborníků do všech oblastí sportu – nevím, jestli se ta situace zlepšila, nebo ne. Podpora tréninkových středisek, což je prostě bolavé místo českého sportu, opět jestli tady může padnout nějaká zmínka. Peníze ze státního rozpočtu na významné mezinárodní sportovní akce jinak, než se to dělalo v minulosti. Opět by mě zajímalo, jestli se v tom něco změnilo. A mimo jiné ve spolupráci s obcemi a s kraji připravíme finanční prostředky tak, aby se zainvestovala podle mého názoru významně podfinancovaná infrastruktura pro česká sportoviště.

Takže z toho důvodu, ať se na mě pan předkladatel nezlobí, já mu jeho upřímný názor neberu, že chce s českým sportem něco udělat, ale během toho roku čekání na konkrétní výsledky ta pecka, to, co jsem očekával, je, že je tady poslanecký návrh podepsaný 51 poslanci, který mimo jiné je o tom, že se konstatuje, že na minulém a současném Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy se to dělalo podivně. MŠMT, ruce pryč od těch peněz, vy to neumíte. To rozdělování peněz se bude dělat jiným způsobem a z toho důvodu přicházíme s agenturou, kde se to bude dělat úplně jinak a transparentněji.

Chtěl bych tomu samozřejmě věřit. Proto jsem si přečetl důvodovou zprávu a ne jako opoziční politik, ale jako člověk, kterého skutečně zajímá, co je podstatou toho návrhu, jsem si chtěl připravit nějaké argumenty, které pochválí ten návrh a které třeba zkritizují ten návrh. A když jsem si přečetl tu důvodovou zprávu, a ono to tady dneska už několikrát zaznělo, tak se musím přiznat, že ani vláda, odkud tento návrh pochází, protože samozřejmě vládní zmocněnec má být přímo podřízen panu premiérovi, nepodpořila tento návrh, dala neutrální stanovisko, a naleznete tam tři stránky zpochybňujících připomínek. A čím více se do toho začtete, tak tím více otazníků a tím více otázek se objeví. Bohužel, říkám bohužel. Slova jako nesystémové, vláda postrádá, vláda doporučuje zvážit, je to nevhodné, je to atypické, nutné vyjasnit, nutné rozpracovat, návrh nereflektuje, nepovažuje vláda za shodné, není zřejmé – takto vypadá ten text v rámci vládního stanoviska, která dala neutrální stanovisko.

Možná, že než domluvím, tak dorazí pan současný ministr školství, mládeže a tělovýchovy, pardon, a řekne nám, jestli mu vadí, že jedna třetina těla jeho ministerstva – pravděpodobně tento návrh získá podporu – odejde z jeho ministerstva. Tak mě zajímá jeho názor.

Vážený pane ministře, moc prosím prostřednictvím pana předsedajícího, jestli byste se k tomu mohl vyjádřit. Ale stanoviska ostatních ministerstev jako kontaktních ministerstev, jako je MŠMT, Ministerstvo financí, obrana, spravedlnost, vnitro, nemluvím o ÚOHS, který dokonce dal nesouhlasné stanovisko, tak opět k tomuto návrhu, kde jsem očekával jako opoziční poslanec podporu, si přečtete slova jako návrh nereflektuje, je sporný, je problematický, přináší nejistotu, neřeší, chybí, není jasné, nutné rozpracovat, nutné dořešit, nerespektuje, není důvodné, nepřípustné, nesouhlasíme, navozuje dojem – takto ministerstva řízená buď stranami, anebo stranou, odkud pochází předkladatel tohoto návrhu, se vyjadřují k té práci, kterou tady předvedl.

A teď ten úplný závěr. Já bych nechtěl být ten, který boří dobré myšlenky a dobré nápady skutečně něco s českým sportem udělat, ale mám pocit, že to, co tady teď máme k dispozici, není návrh zákona, ale má spíš podobu věcného návrhu zákona, který samozřejmě obíhá nějakým připomínkovým řízením po všech ministerstvech, a podle mého názoru vzhledem k té kritice, ne z mé strany ani z opozice, ale kritice z vlastních řad prakticky je nedopracovaný a není hodný, abychom o něm hlasovali, protože skutečně vyžaduje významné dopracování.

Proto bych závěrem chtěl především požádat buď minulou paní ministryni, ale hlavně současného pana ministra, který se prostřednictvím té důvodové zprávy velmi kriticky vyjádřil k tomuto návrhu, aby tady jednoznačně řekl své stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr je přihlášený s přednostním právem, ale je tady faktická poznámka pana poslance Václava Klause. Dá vám přednost, takže můžete. Pane ministře, můžete.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já budu reagovat samozřejmě na předřečníka. Ale ještě předtím v těch úvodních pasážích dnešního projednávání tohoto bodu tady padly některé věci a já bych je rád osvětlil.

Tady padly záležitosti týkající se toho, že současný stav je tristní na Ministerstvu školství. Padly tady nějaké věci o kauzách let minulých. A samozřejmě ty kauzy tam byly, ty nálezy NKÚ tam byly a také bylo postupováno s těmi nálezy NKÚ. To znamená, že řada opatření se zavedla.

Takže abych zareagoval na pár věcí, co tady řekl kolega Bartoň. Ale neberu to nějak konfrontačně, jenom jako na ozřejmění té debaty. Co se týká peněz, které jdou na svazy, tak vězte, že právě tím, že to má povahu dotace, tak co se týká veřejných prostředků, tak se zpřísňuje kontrola vyúčtování té konkrétní dotace. Tedy pokud jste zaznamenali nějakou kauzu letošního roku třeba na FAČRu, tak se týkala nikoliv veřejných peněz, ale peněz soukromých, které tam měli a které nějakým způsobem přerozdělovali.

Tedy, a asi se shodneme na tom, že tím žádoucím stavem je také to, aby pokud je to státní politika sportu, tak ty svazy by neměly libovolně přeposílat peníze do toho prostoru. Zase musím říct, že jsme urazili nějaký kus cesty, a pokud mohou svazy využívat peníze na činnost a organizaci, tak pouze na předem zacílené projekty, které jsou pod nějakou kontrolou a nejsou to nahodilé akce.

Co se týká zrychlení dotačního procesu. Uvědomme si, a já říkám, že velmi obtížně tím, že je to navázáno na státní rozpočet, tak se k někomu dostávají prostředky 1. 1. kteréhokoliv roku. Technicky to prostě nejde. Ale musím říct, že se daří meziročně zrychlovat ten proces výplaty dotací.

A taková vlajková loď, která směřuje k jednotlivým jednotám a klubům, kdy čtyři a půl tisíce klubů i z důvodu výpadků prostředků na municipální úrovni, tak si žádá na centrální úroveň o peníze na provoz. A tím kritériem je počet sportujících dětí, tedy to, co chceme, tak se meziročně zvyšuje. Zvyšuje se už další rok po sobě a pro příští rok opět objem těch prostředků, které tam půjdou, to znamená, z 960 milionů to půjde někam k jedné a půl miliardě. A počet klubů, které si žádají a které mají sportující děti, tak věřím, že se bude blížit šesti tisícům, což v tuto chvíli z registrovaných asi devíti tisíc klubů je poměrně solidní číslo.

Ale, a teď se dostávám k jádru pudla, nebudu zastírat, že sport je jednou z agend velkého Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. To znamená, že plně v souladu s programovým prohlášením vlády jakékoliv zlepšení v oblasti sportu, které tyto dobře nastartované procesy posune dál a umožní konkrétnímu vedení agentury, anebo ministerstva, když to tady padlo, věnovat se pouze agendě sportu, je krok správným směrem.

Co se týká připomínek, které vláda měla k poslaneckému návrhu, který podepsalo, tuším, 51 poslanců, tak ano, máte pravdu. Řada rezortů ty připomínky vznesla a já musím říct, že jsme se na vládě dohodli, že zpracujeme a předkladateli, respektive zástupcům předkladatelů předáme vypořádání tak, jak bychom si představovali my jako ministerstva, že budou ty připomínky vypořádány. K tomu došlo. To znamená, že pan kolega Hnilička má k dispozici v podstatě paragrafové

znění k těm jednotlivým připomínkovým bodům. Takže za mě ty připomínky, které vláda měla, jsou zpracovány a myslím si, že mohou být velmi dobře diskutovány v rámci dalšího procesu, respektive tohoto legislativního procesu. To znamená, je tu připraven komplexní pozměňovací návrh, nebo podklady pro kompletní pozměňovací návrh, který samozřejmě musí dát předkladatel. A tím pádem je možné podle mého názoru brát ty připomínky vlády jako vypořádané, nebo připravené k vypořádání v dalším průběhu legislativního procesu. Tedy, mám-li to přeložit do jednoduché češtiny, pustit do dalšího čtení tento návrh a tam je možné tyto věci zapracovat.

Děkuji, to je pozice Ministerstva školství.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus, připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Milan Hnilička. Poprosil bych, jestli by tady mohl po levé straně stolu být klid. (Poslanci v ministerských lavicích vedou diskuzi.) Děkuji.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem chtěl říct ještě jednu věc. Zákony obecně mají být kvalitní. Je to o věcech, které mají platit dlouho. A jenom si uvědomte, že kdyby třeba tento zákon předložil, co já vím, pan poslanec Pávek s panem poslancem Krejzou, že by to takhle načetli. Tak přece veškeré stanovisko vlády by bylo negativní, nikoliv neutrální, ten zákon by byl okamžitě zamítnut, nebo by skončil na nějakém 680. místě a do Vánoc by na něj nedošlo. Tohle je jeden fakt.

A druhá věc, která je vážnější. Matematici tomu říkají důkaz sporem. Přece stejně problémů jako ve sportu je ve školství. Čili můžeme říct, ve školách je spousta problémů, s financováním, studenti nic neumí a tak dále, no tak založme Školskou agenturu, jmenujme tam pět dozorujících poslanců a ministr Plaga se stane ministrem mládeže. To je přece úplně stejná logika, jakou teď tady používáme pro blaho toho sportu. Předsedkyní Školské agentury by byla třeba paní Rutová ze školského výboru.

Čili to je úplně stejná logika, kterou my tady používáme, a tváříme se, že tím ten systém jakoby napravíme. Ale ta správná metoda by byla interpelovat ministra Plagu, že? Tlačit na něj my opozice ještě víc. Vládní poslanci taky, aby nebyla ostuda. Co s tím sportem je, už to změnili to rozdělování, kdy to změní, proč to změní? To jsou přece ty normální kroky, jak to má probíhat. A my tady čtyři hodiny už se bavíme o technicistním, jako kdy bude agentura. Pomalu ještě sídlo tam chybí, abychom tam dodali. To dodáme ve druhém čtení. Takže asi tak.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším pan poslanec Milan Hnilička a připraví se pan poslanec Jan Volný, všechno faktické poznámky. Prosím máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Já bych chtěl jenom reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana ministra a podpořit přesně to, co říkal. Dneska na odboru sportu je obrovská snaha vylepšit ty programy a ty výzvy. A to, co tam bohužel chybí, jsou prostředky, nebo jaksi ten bihekl, jak to dostat do těch klubů. Ten program Můj klub, který se týká financování všech tělovýchovných jednot a malých i velkých

sportovních klubů, je závislý na tom, že oni, to sportovní prostředí, zadávají počet členů a my dneska bohužel nemáme, jak zkontrolovat, jestli ve skutečnosti tam ten počet členů je. Tudíž jednoznačně podporuji snahu na Ministerstvu školství s tím něco udělat, to jednoznačně podporuji. Ale bohužel jak personální, tak odborné zázemí na tomto odboru není. V dnešní době tam funguje v podstatě dvacet zaměstnanců a to při rozdělování tolika prostředků v podstatě nestačí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Volný.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, děkuji. Zdravím všechny kolegy a kolegyně. Já bych chtěl trochu polemizovat tady s výrokem pana kolegy Klause mladšího. On přirovnal postoj ke sportu ke školství, že ve školství jsou také problémy. Já si myslím, že tato aktivita, která jistě není úplně dokonale napsaná, chce sjednotit ten postoj a financování sportu. A tady u mnohých předřečníků bylo správně řečeno, že je to roztrhané, že každé ministerstvo má nějaký obolus peněz na podporu sportu. Těch ministerstev a těch orgánů, které do sportu dávají peníze, je možná pět, možná šest. Tady je snaha to dostat pod jednu čepici, pod jednu kontrolu. A nejenom proto, aby se kontrolovalo, zda to je účelně vynakládané, samozřejmě je to nutná podmínka, aby to fungovalo, ale také, aby se to vzalo v celé šíři.

Já jsem také bývalý sportovec, reprezentant, a následně jsem byl v Mariánských Lázních dlouholetým trenérem. A vím, jak ti trenéři, ti nadšenci, jsou schopni buď podpořit, udržet, anebo úplně zničit vztah ke sportu na takových městech, jako jsou Mariánské Lázně. A kolikrát byli naprosto neoceněni a naprosto plonkoví, protože to dělali jenom z lásky. Oni to budou dělat možná dál, ale pokud nebudou vidět aspoň nějaké minimální ocenění, tak dřív nebo později je ty rodiny, ty manželky prostě zatlačí na to, aby chodili spíš někam na brigádu, než aby každý den byli na stadionu.

Já bych moc prosil, abychom tomuto zákonu dali prostor. Nebudeme ho uspěchávat, nebudeme zkracovat lhůty, pojďme o tom diskutovat. Mně se líbil projev pana kolegy Jandy. (Upozornění na čas.) Pojďme tomu dát prostor! Děkuji. (Poslanci hlučí.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím tentokrát pravou stranu jednacího sálu, aby ztišila svoji hladinu hluku. Děkuji.

V obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Ivo Pojezný, připraví se pan poslanec Juránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo. Pěkný podvečer, dámy a pánové. Chtělo se mně říct pěkné odpoledne, tehdy jsme začali, už máme podvečer. Myslím, že tato Sněmovna začíná trpět jakousi poslaneckou nemocí, to jsou faktické připomínky, které potom zvrhnou celou debatu úplně někam jinam, než jsme ji původně vedli. Já jsem toho nevyužíval, protože jsem věděl, že budu vystupovat, a tak se mohl rozhodnout každý kolega. Myslím, že je to férové.

Proto mi dovolte nejdříve reagovat na některé kolegy. Například na pana kolegu Bauera, který tady vyzval pana ministra, aby hovořil. On se nechal vyprovokovat, možná, že mohl ještě chvilku počkat, paní Valachovou, bývalou ministryní, ale možná, že mohl taky požádat bývalého ministra školství z jeho řad pana Fialu, a to je právě to nejtragičtější období ve financování sportu. Myslím, že pan kolega Hnilička byl velmi mírný, když nás informoval jenom o nějakých drobných průšvizích, ale já to uvedu trošku na pravou míru.

Nejvyšší kontrolní úřad jasně definoval v období 2011 až 2013, a to je ta černá můra našeho českého sportu, že MŠMT selhalo jako garant v oblasti sportu. Nebylo schopno stanovit měřitelné cíle a přerozdělovalo prostředky, aniž by mohli vyhodnotit výsledný efekt, které dotace mají přinést. Teď pozor: z více než tří miliard poslalo víc než 1,2 mld. příjemcům na základě neúplných, chybných, pozdě dodaných nebo zcela chybějících žádostí o dotace. Jedna miliarda putovala příjemcům, kteří naprosto nesplňovali podmínky pro přidělení dotací. No tak se nemůžeme divit, že potom existuje nějaká poslanecká iniciativa, která prostě z toho chce ven, a že byl vytvořen nějaký návrh novely zákona o podpoře sportu.

Pan Jakub Janda, pan kolega Janda, velký fanda sportu, taky říkal, že nechce, aby se platily nějaké šampusy, já mám dojem, že na této úrovni je to spíš drahé šampaňské, nebudu říkat, v jaké ceně nějaké té lahve šampaňského, aby se neplatily politikům. No tak se podívejme zpětně právě na ten sport, kteří politici navštěvovali významné sportovní události v České republice. Já jsem tam neviděl příliš zástupce levice, ale viděl jsem tam vždycky zástupce z ODS. Vzpomeňme například na fed cupy, tenisové turnaje apod. Ano, byli hoštěni. A vzpomeňme si na toto období, kdy byli úředníky stanoveny jasné mantinely a nějaký žebříček pořadí, které sportovní kluby finance dostanou. No co se stalo? Až byl ten žebříček zpracovaný podle jasných pravidel, tak přišel náměstek ministra, škrtl celou stránku a napsal tam to, co chtěli právě ti mafiáni, proti kterým tato novela zákona o podpoře sportu bojuje.

Samozřejmě i pan Bartoň, který se dotkl této novely, no nejde jasně o nic jiného než o tu kontrolu poslednímu příjemci finančních prostředků. Bez toho bych vůbec tuto novelu nepodepsal. A není možné, abychom, a to byl vždycky návrh občanských demokratů – dejme to svazům, oni si to nějak přerozdělí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím vás, já vás přeruším! A pokud nebude klid v jednacím sále, hlavně z pravé strany, tak nebudeme pokračovat. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji. Chtělo se mi říct, pane učiteli, ale pane místopředsedo, za ztišení svých kolegů.

No a dopadlo to velmi tragicky. To přerozdělení bylo neefektivní, špatné, a pokud se přerozdělovalo přes svazy, tak kam došly ty finance? Došly na mzdy různých funkcionářů. A vzpomeňme si jenom na dopis, já bych řekl, kdy zneužili paní Čáslavskou asi před třemi lety, když jsme dostali dopis, jednotlivé kluby, abychom z Českého olympijského výboru udělali největší autoritu, která ty finance bude přerozdělovat. Ale oni dostali tu možnost. Dostali možnost přerozdělit finance

z loterií. Mám dojem, že to bylo nějakých 600 milionů korun. Měli to dát hlavně na děti, mládež a na trenéry mládeže, a z těch 600 milionů korun, jestli jste se na to dívali, přišlo 400 tisíc právě na děti a mládež. Ze 600, nebo více než 600 milionů korun.

Já chci říct, že jsem tuto novelu zákona podepsal s naprosto čistým svědomím, že je to jediný možný krok v současné době nějak vybřednout z těch velkých problémů našeho tak bohužel korupčně zasaženého sportovního prostředí, a to zavirovaného nejen korupcí, ale taky špatným, neefektivním, netransparentním přerozdělováním finančních prostředků. A jsem taky rád, že tato novela reflektuje na ten obrovský význam sportu a jeho společenské postavení pro jeho mimořádnou důležitost, na kterou se bohužel zapomínalo už někdy od roku 1990. A když se podíváte, kolik finančních prostředků šlo ze státního rozpočtu, tak jsme byli skutečně na chvostu Evropy. Neříkám Evropské unie. Skutečně celé Evropy. Mám dojem, že jsme byli někde na druhém místě, za námi bylo pouze Rumunsko.

Já to ale cítím jako teprve první krok a je potřeba oddělit zákon o podpoře sportu a zákon o sportu. Právě tím druhým krokem, ten by měl směřovat k novému zákonu o sportu, ale samozřejmě i k dostatečnému zafinancování prostředků a určitě v neposlední řadě ke zkvalitnění kontrolních mechanismů. A myslím si, že tato novela k tomu naprosto jednoznačně směřuje.

Podstata financování musí zůstat, tak jak to nakonec říkal pan ministr, na přímém financování klubů, především s důrazem na sportování dětí, mládeže, ale také na pomoc zdravotně postiženým, na národní reprezentaci, na mezinárodní sportovní akce na našem území a nesmíme zapomínat ani na propagaci sportu. Ale pozor, hlavně na propagaci ne mezi dospělými, ale hlavně na tu propagaci, která osloví naše malé děti. To nejcennější, co máme. A bohužel díky tomu, kam byl veden tento sport, tak nám vznikla celá generace, která nikdy nesportovala. To jsou lidé do 40 let, kteří dneska zakládají rodiny, mají své děti a já naprosto pochybuji o tom, že tito lidé povedou své děti ke sportu.

Vím, že ubývá sportujících dětí na celém území Evropy. Víme, že u nás je to tragické v tom, že například za posledních šest let ukončilo svoji činnost na 350 fotbalových klubů, tzn. těch, které jsou na malých vesnicích, a tohle břímě si určitě poneseme dlouho. I když vím, že v celé Evropské unii skončilo ve fotbale za posledních pět let myslím osm milionů fotbalistů. Tragédie je taky v tom, že ti, kteří sportují, většinou v 15 letech úplně končí se sportem a nepokračují dál v dorosteneckém věku.

Sportu samozřejmě také chybí po léta obrovské množství investic. Už to tady bylo řečeno. Pokud máme sportovišť za více než 90 miliard korun, tak podle nějakých – mám dojem, že ČUS s tím vyšlo, že vnitřní zadluženost na sportovištích je přes 60 miliard korun. Navíc je to většinou infrastruktura, která byla vybudována před rokem 1989.

Vznik agentury, tedy jakéhosi malého ministerstva sportu, jsme podporovali již v minulosti a záměr vytvořit optimální a profesionální subjekt zabývající se sportem, který má samostatnou rozpočtovou kapitolu a navíc s optimálními kontrolními mechanismy, je z mého pohledu nesmírně žádoucí. Tím by nemělo docházet

k nehospodárným jevům, mnohdy s kriminálním pozadím, a je to zcela zásadní krok a velmi důležitý krok pro očistu sportu od různých lobbistických skupin napojených na tuto oblast.

Já vidím tedy novelu jako nástroj pro zkvalitnění podmínek celého sportovního prostředí. Vidím, že to zefektivnění financování sportu podpoří také navyšování finančních prostředků, že tak dostane zelenou. Budu věřit vládě, budu věřit i Milanu Hniličkovi, který to má prosadit v současné vládě, že tomu tak opravdu bude. Ale jsem taky pevně přesvědčený, pokud ta agentura bude zřízena, že Nejvyšší kontrolní úřad po letech nebude mít důvod ukazovat na tak závažné nedostatky, které tady byly bohužel v té minulosti. Proto jsem podepsal ten návrh. A jsem pevně přesvědčený, že ten návrh je kvalitní. Může se to samozřejmě změnit – není to o Milanu Hniličkovi, jak jsem slyšel z mnoha stran, protože on tu dneska je, zítra tu být naprosto nemusí, může tam být někdo jiný. Souhlasím i s tím přesahem toho funkčního období, aby zasahovalo do více těch parlamentních voleb. Je to jenom dobře. Já věřím, že sportovní prostředí to bude přijímat velmi pozitivně, a je vidět, že i přes ty velké střešní organizace, které to podpořily, tak moje informace jsou ty, že to podporují i ty malé a věří, že to sportovní prostředí se rapidně zlepší. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Mám tady tři faktické poznámky. První je pan poslanec Kopřiva, připraví se pan poslanec Václav Klaus. I pan Adamec je v pořadí faktických poznámek.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem rád, že ta diskuse běží a všichni se chtějí vyjádřit, ale máme dneska ještě zařazené další dva body napevno a i ty bychom měli probrat. Takže bych si dovolil navrhnout prodloužení jednání dneska po 19. hodině, tak aby se stihly projednat body 50 a 52, neboť byly na dnešek zařazené. A myslím si, že když se zařadily, tak panuje všeobecná shoda na tom, aby se i probraly. Chápu, že někteří třeba o tom mluvit ani nechtějí, protože jim to třeba nepřijde vhodné, ale myslím si, že bychom to dneska probrat měli. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tento návrh musíte vznést jménem dvou poslaneckých klubů, jinak o tom nenechám hlasovat. (Hluk v sále. Poslanci na zagongování přicházejí do sálu.) Já jsem rád, že poslanci přišli do sálu všichni, ale bohužel návrh pana poslance Kopřivy o prodloužení jednacího dne je nehlasovatelný z toho důvodu, že tento návrh musí vznést dva poslanecké kluby.

Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Ivan Adamec. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já nevím, jestli vás v tuto chvíli překřičím, nicméně chtěl jsem reagovat na pana kolegu z levé strany, kdy tady říkal některé věci, jak to bylo velmi špatné za těch ošklivých

pravicových vlád. Tak pan předseda Fiala tu není, nemůže se bránit. Já bych chtěl jenom konstatovat, že v roce 2010 až – teď přišel – 2012 byl ministrem školství pan Dobeš a pan předseda Fiala byl od května 2012 do června 2013, kdy padla vláda. Takže si každý udělejte obrázek, kdo ty rozpočty připravoval a jak to bylo, jak se konzumovaly. A mimochodem nevím, čí náměstek byl vyslýchán a zavřen policií, kdo pak vedl posledních pět let Ministerstvo školství a tělovýchovy. Tak jenom abychom si to ujasnili. Jinak samozřejmě já chápu to, co tady padlo, nemám problém s tím, že –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon. Já poprosím Poslaneckou sněmovnu, aby se opravdu ztišila, protože je velice nepříjemné mluvit do hučícího sálu.

Poslanec Ivan Adamec: Mně to nevadí. Já to klidně zopakuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Počkáme. Já vám ten čas nastavím.

Poslanec Ivan Adamec: Takže já znovu opakuji, že je třeba používat fakta, tak jak skutečně byla ta fakta, a neházejme ty problémy na někoho jiného. Já si myslím, že vůbec bychom se neměli vracet do minulosti v tuto chvíli.

Máme před sebou závažnou otázku. Podívejte se, za jakého zájmu vlády tady probíhá projednávání tohoto bodu. (Ve vládní lavici sedí dva ministři.) Já si myslím, a znovu opakuji, že by to měla být vládní priorita číslo když ne jedna, tak aspoň dvě. A nedělejme tady z toho obviňování se, jak to bylo v minulosti. Já si myslím, že dneska do této doby víceméně veškerou zátěž nebo většinovou zátěž financování sportu nesly obce, města a kraje. Takže já nemám nic proti tomu, že to chceme změnit, ale otázka je jak. A s tím zásadně nesouhlasím, protože já ten návrh považuji za velmi nekvalitní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji i přesto za dodržení času. A poprosím pana poslance Václava Klause s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem také chtěl zareagovat na pana poslance Pojezného, a sice s tím, že se mi nezdá důstojné zatahovat nějaké otázky minulosti do věcného projednávání zákona o sportu. Někomu se ten zákon líbí nebo ho předkládá, někomu se nelíbí, vznášíme proto argumenty. Ale vy sami velice úzkostlivě vždycky reagujete, když vám tady někdo předhazuje třicet let staré záležitosti, čemuž rozumím, když třeba někteří z vás nejsou až tak staří, tak na to velice reagujete, že za to nemůžete, ale zrovna tak co sám nerad, nečiň jinému. Při věcném projednávání zákona tady předhazovat něco před sedmi lety, devíti lety, kdo byl ministr, není

k meritu věci. K meritu věci je, jestli je ten zákon kvalitní a správný, nebo není. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak další s faktickou poznámkou pan poslanec Ivo Pojezný.

Poslanec Ivo Pojezný: Vážení kolegové, já jsem začal svůj projev tím, že reaguji na své předřečníky. A jelikož moji předřečníci právě o té minulosti hovořili, tak jsem jim to vrátil. Nic víc. Já jsem se o tom vůbec nechtěl bavit. Ani o těch zprávách Nejvyššího kontrolního úřadu, nechtěl jsem reagovat, vy jste s tím přišli. Kdybyste s tím nepřišli, tak jsem na to nereagoval. Asi jste mě neposlouchali. Reagoval jsem konkrétně na pana kolegu Bauera a pana kolegu Jandu. Nic jiného jsem neudělal. To, že na mě reagujete potom, že to nemám zatahovat, tak proč jste to sem zatahovali vy? Já bych řekl jenom k té novele zákona o podpoře sportu a nic víc. Takže neosočujte mě. Já jsem reagoval pouze na vás. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím jménem dvou poslaneckých klubů ANO a ČSSD navrhnout jednání po 19. hodině do projednání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. O tomto návrhu nechám hlasovat. Takže já vás odhlásím.

Budeme hlasovat o návrhu dvou poslaneckých klubů ANO a ČSSD o doprojednání tohoto bodu i po 19. hodině. Počet se ustálil.

Já zahajuji hlasování... Teď jsem zahájil hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 172, přihlášeno 147 poslanců, pro 106, proti 8. Návrh byl přijat.

Budeme pokračovat dál. Ve faktických poznámkách je přihlášen pan poslanec Jan Lipavský, připraví se paní poslankyně Dana Balcarová. Odhlásil se, tak paní Balcarová. Taky se odhlašuje, takže jdeme do rozpravy. V rozpravě je přihlášen pan poslanec Juránek. Prosím, máte slovo. (V sále je obrovský hluk!) Poprosím ještě jednou, než udělím slovo panu poslanci Juránkovi, o to, aby se Poslanecká sněmovna ztišila, abychom mohli doprojednat tento bod. Děkuji.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, vážení předkladatelé, vážený pane ministře, teď myslím ministra školství, já jsem velice rád, že tady proběhla tato debata. Já jsem do ní nevstupoval a ani nechci reagovat na ty, kteří byli přede mnou, protože si z toho beru to, že o tento zákon je velký zájem. A ještě to

doplním o jedno, je ještě větší zájem o to, abychom tady měli zákon o sportu jako takový. A to si myslím, že je věc, o kterou se usiluje velice dlouho, a vůbec se tady tato věc nedaří.

Nebudu mluvit o minulosti, ani kdo za to může. To není důležité. Důvod, proč tato situace vznikla, je, že to už je zoufalství těch, kteří jsou a žijí se sportovním prostředím víc než jenom tím, že se dívají z gauče. Protože oni chtějí, aby nějakým způsobem bylo sportovní prostředí řešeno lépe shora. Protože to, co dělají obce, za to jim moc děkuji, obce dělají, co mohou, ale mají určitou míru rozpočtu a určitou míru zodpovědnosti. Kraje se také velmi snaží a myslím si, že když jsem se díval na souhrnnou zprávu, co kraje dávají do sportu, že kraje dávají na to, co mají z rozpočtového určení daní, maximum. V každém tom kraji se najde někdo, kdo nějakým způsobem ten sport podporuje.

Jestli teď mluvíme o tom, tak samozřejmě my se musíme zabývat tím zákonem o sportu a v něm budeme řešit velkou část připomínek, které tady zazněly, a já se pod ně klidně připodepíšu, klidně je budu řešit a budu z toho mít velkou radost, že už byly dnes naneseny, ale že jiným způsobem budou řešeny systémově a že to budeme řešit. (Hluk v sále neutichá!)

Je to důležité, zaznělo to tady, je důležité, abychom tohle řešili. Ale teď jsme u té podpory. Já bych teď řekl, prosím vás, my jsme se dostali do situace, že podpora není a nemůže být řešena. Já děkuji panu ministrovi za to, co se řeší. Že se jako kritérium objevil na prvním místě počet dětí, myslím ve věku šest až dvacet tři let (upozornění od zpravodaje: jedna až dvacet tři), dokonce jedna až dvacet tři, omlouvám se, ať je to přesně, to je velký posun dopředu.

Já vám řeknu, že situace, která nastala například u nás ve školách, je naprosté šílenství. Když jsem chodil do školy, byl tělocvik nejpopulárnější. A jestli někdo nechodil do tělocviku, tak to byla tak velká ostuda, že i kdyby měl zlomenou nohu, tak by tam chodil, předstíral a pajdal. V současné době, a to už je deset let zpátky, dochází k tomu, k čemu došlo třeba v Jihomoravském kraji na jedné ekonomické škole, kde tehdy byla samá děvčata, že tam do tělocviku nešla ani jedna. Představte si, že na celé škole nebylo ani jedno děvče, které by chodilo na tuto školu. Pan ředitel to řešil, už je to dvanáct let zpátky, ať řeknu, jak to je. Řeknu vám, že hledal řešení v rámci školy. Já schválně uvedu, jakým způsobem se k řešení nakonec dostal. On vypsal výběrové řízení na učitele tělocviku, přišla tam jedna učitelka a řekla: když mi to odsouhlasíte, já budu v hodinách tělocviku dělat aerobic. Ne že by se přihlásila polovina děvčat, všechna děvčata na té škole se přihlásila do tělesné výchovy. (Poslanci hlučí.)

Já tady dávám jenom takový návod. V té škole se to zvládlo, ale už se to nezvládlo na té celostátní úrovni. Nezvládla se ani třetí hodina tělocviku. A v současné době je tělocvik nenáviděný předmět. Já moc prosím, abychom i tím, že pomůžeme těm trenérům, že pomůžeme nějakým způsobem v rozdělování peněz a že podpoříme tuto agenturu, respektive to čtení, které zde máme do druhého čtení, tak abychom mohli naplnit –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším, protože míra hluku... v jednacím sále je opravdu... nedůstojná Poslanecké sněmovny... Já bych vás poprosil, abyste pokračoval, protože jsme se ztišili. Děkuji vám.

Poslanec Stanislav Juránek: – abychom mohli naplnit některé věci, které se řeší od roku 1995. My tady mluvíme o tom, že agentura dá dohromady rejstřík. Ne že by neexistoval rejstřík, ale v rejstříku je 10,5 milionu sportovců. Je to marné. Pořád se k tomu číslu 10,5 milionu blížíme a dostáváme se do té situace, že nedokážeme podchytit, jestli je někdo ve třech jednotách, nebo jestli je v jedné, a ani nedokážeme přesně podchytit, jakým způsobem jsou ty děti například přijímány. To znamená, už jenom to, že dáme za úkol téhle agentuře, aby se postarala o ten rejstřík z trošku jiné podoby, že to bude jejich náplň, to je obrovský přínos směrem do sportovního prostředí.

Stejně tak, prosím vás, se sportovišti, která máme. V každém kraji se to zmapovalo nějak jinak, v každém městě se to zmapovalo nějak jinak podle nějakého systému, ale my jsme nenašli ještě ani ta správná kritéria, na základě kterých to potřebujeme vyhodnotit, protože si představte, že máme tělocvičny, do kterých se nevejde podle pravidel ani košíkářské hřiště. Když budu mluvit o volejbalu, kolik máme hal, kde můžeme hrát podle pravidel. Ani v těch školách, když se staví tělocvičny, se na tyto věci nedbá. Je zapotřebí, abychom tyhle cesty hledali. Mně by nevadilo, kdyby existovalo Ministerstvo školství, nicméně teď v tuto chvíli na základě toho... pardon... (upozornění od zpravodaje) Děkuji. Ministerstvo školství existuje, ale myslel jsem Ministerstvo sportu. Nevadilo by mi, kdybychom k této věci dospěli, ale to je těžší cesta než najít cestu teď k té agentuře. Proto si myslím, že agentura je správný krok tím směrem, abychom tomu sportovnímu prostředí výrazně pomohli, a to výrazně tím, že se tam budou připravovat i ty koncepční materiály, protože nebudou mít nic hlavnějšího na starosti, než jak tu koncepci sportu vytvořit. (V sále je stále velký hluk a neklid!)

A teď vám řeknu ještě jednu věc. Já jsem, u někoho přede mnou to zaznělo, určitě pro ten masový sport, takový ten sport pro širokou veřejnost. Jsem pro to, aby děti, které v tuto chvíli jsou většinou s nadváhou, trošku ubraly. Ale jsem také pro tu reprezentaci. Víte, totiž jestliže jim nedáme tu motivaci těch našich sportovců, jestliže nevytvoříme na druhé straně i ten prostor pro reprezentaci, tak nejsme schopni je k tomu sportu přitáhnout a ani jim ukázat, jak je to dobré, že nějakým způsobem sportují. Proto jsem se k této věci přihlásil a jsem také podepsán mezi předkladateli. Vím, že to má řadu vad, ale připomínky, které jsou z jednotlivých ministerstev, jsou už jejich řešení navržena přímo v paragrafovém znění. To znamená, že to není, že by se vařilo z vody, že by se muselo něco znovu připravovat. Ta ministerstva s tím vyslovila souhlas. A základem pro mě je, že s tím souhlasí ministr školství, jak tady zaznělo, musím to říct celé, školství, mládeže a tělovýchovy, abychom nezapomněli na to, že tam ta tělovýchova také patří. Z toho pohledu je to pro mě, že jsme už teď udělali obrovský krok kupředu. A já děkuju všem, kteří se tím zabývali a zabývají.

Prosím vás, ono se nás to dotýká úplně všech, protože se to dotýká úplně každého dítěte. Jestli máme děti, nebo jestli máme vnoučata, všech se to v tuto chvíli dotýká.

A můžeme do toho zapracovat všechno, včetně toho zdravotního sportu, protože tam ten přesah k tomu zdravotnictví v okamžiku, kdy jsme jako národ ztloustli, a máme na to statistiku, že jsme výrazně ztloustli, co se týká našich dětí, tak to už samozřejmě hraničí. Ale ministr zdravotnictví tady není, ale věřím, že ministr zdravotnictví to také podpoří.

A teď k té agentuře jako takové potřebuji určitě, abychom si řekli a přijali to, že to je ta cesta, kterou půjdeme, abychom opravdu nezapomněli na to, že jsme se na téhle věci shodli, aspoň většinově. Ale já budu rád, když ty připomínky, které tady byly, budou zapracovány do dvou zákonů. Máme o tom koneckonců stenografický záznam, takže si to všechno můžeme přečíst, protože tady to nepovažuji za ztracené hodiny, které jsme tomu věnovali, protože v rámci těch hodin tady zazněla i příprava na ten zákon o sportu. A o sportu jako takovém nebude rozhodovat agentura. Ten zákon o sportu budeme schvalovat tady. A když budou koncepční materiály té agentury, tak se zase dostanou sem, protože koncepční materiál té agentury nemá kdo jiný schválit.

To znamená, já tady považuji za velmi důležité říct, že jsme dnes udělali první krok, a děkuji všem, kteří se na tom prvním kroku podíleli. Děkuji, že jste mě vyslechli. Snažil jsem se nevstupovat těmi dvouminutovými ani reagovat teď na ty, kteří nějakým způsobem něco řekli, protože jsem chtěl, aby nám zůstal takový ten ucelený pohled na sport. A říkám, že děkuji všem. Ale chci ještě na závěr speciálně poděkovat tomu, že ten určitý výpadek, který ze strany státu vznikl, tak že tento výpadek je z velké části kompenzován na těch obcích a krajích.

A na závěr vám řeknu jenom jedno postesknutí. Víte, já se teď stavím do toho, že patřím do sportovního prostředí, a my jako sportovní prostředí jsme jednu věc v minulosti prohráli. Ta prohra byla velká a těžká a jmenuje se Sazka. Doufám, že se další takové chyby ve sportovním prostředí nedopustíme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dovolte, abych přečetl omluvy. Je tady omluven pan poslanec Ondřej Benešík od 19 hodin do konce jednacího dne. Dále se omlouvá pan poslanec Mikuláš Peksa z osobních důvodů od 19 hodin 5 minut 31 sekund 157 milisekund a 486 mikrosekund. Byl jsem požádán, abych to takhle přečetl a přesně specifikoval čas odchodu pana poslance Peksy. A dále se omlouvá pan místopředseda Okamura do konce jednacího dne.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, máme tady poslední přihlášku do rozpravy. Byl bych opravdu rád, kdybychom pana poslance Válka nechali přednést svoji řeč v důstojném a klidném prostředí, abychom se mohli dobrat k závěru projednávání tohoto bodu. (Poslanec Válek: Děkuji, pane předsedající.) Pardon, pane poslanče. Pardon, pane poslanče. Myslím si, že stále... Nerozumím tomu, proč se neumíme někteří zklidnit, a pokud chceme něco projednávat, tak ať to projednáváme v předsálí. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Ještě jednou děkuji, pane předsedající, ale v Poslanecké sněmovně je vždycky důstojné prostředí, tak toho já se nebojím. A vzhledem k tomu, že máme poměrně hodně studentů samoplátců, jsem zvyklý

přednášet před těmi, kteří v podstatě nevědí, o čem mluvím. A tady tohle nehrozí. (Smích v plénu.) Já teď dumám, jestli mám taky říct, jak tady bývá zvykem, že budu krátký. Tak to neřeknu. Nebudu krátký, ale budu stručný, jestli to jaksi pomůže.

Chtěl bych říct, že se bavíme o sportu. Hledal jsem si tedy, co je to sport. Našel jsem si, že slovo sport je z anglického slova disport a že znamená obveselení a rozptýlení. Tak úplně jsem neměl pocit, že tady toto je to, o čem se bavíme. Ale zaznělo tady, že ten návrh podporuje Obec sokolská, a to se mi velmi líbilo. Kolega profesor doktor Tyrš, který byl univerzitní profesor, pedagog – a my jsme se tady bavili o profesorech – podobně jako Pierre de Coubertin, definoval sport poněkud jinak. Definoval ho slovem kalokagathia. Kalokagathia je z řečtiny a znamená harmonii a symbiózu mezi duchem, myslí a tělem. A já si myslím, že o tom bychom měli debatovat a to by tady mělo zaznít. A já si na to nechám, pokud se to posune do druhého čtení, v druhém čtení dostatek prostoru.

Chtěl bych říct velmi stručně tři věci. První věc bych se chtěl zmínit o bafuňářích. Bafuňář z anglického buffoon znamená šašek nebo veselá kopa, a to určitě bafuňáři, tak jak je známe z českého sportu, nejsou. Jsou to gauneři a lumpi, kteří okrádají sportovce o peníze.

Druhou věc, kterou bych chtěl zdůraznit, tak z mého pohledu jsou sportovci vrcholoví, výkonnostní a rekreační. Já si nesmírně vážím vrcholových sportovců, tak jak si vážím nositelů Nobelovy ceny. Velmi si vážím výkonnostních sportovců, tak jak si vážím těch vědců, kteří se živí bazálním výzkumem. Ale to, co bych já chtěl, abychom podpořili, jsou rekreační sportovci, tedy ti, kteří právě tu harmonii těla a ducha, sportují ve svém volném čase. A ty bych chtěl podpořit. Tedy pokud by vznikla taková agentura – chci věřit tomu, že debata o tom zákoně, o té agentuře, bude velmi otevřená a bude se ten původní návrh měnit – tak pak bych rád, aby finance byly rozděleny velmi jednoznačně a jasně v duchu navrhovaných grantových agentur na finance pro vrcholový sport, výkonnostní sport a rekreační sport, protože tak jako ve vědě nemůže tým, který chce bádat z malého okresního pracoviště, soutěžit s týmem z výzkumného ústavu nebo z univerzity, tak těžko mohou stejnou sumu peněz kompetovat rekreační sportovci a vrcholoví sportovci.

A proč mně jako lékaři jde o tuto změnu? Protože kdo se na mě podívá, hned vidí na první pohled, že nejsem ani vrcholový, ani výkonnostní, byť rekreační sportovec jsem. Proč mi o tuto změnu jde? Protože se zvyšuje obezita našich dětí. Zvyšuje se obezita populace, což vede ke zvyšování počtu chorob.

Závěrem bych chtěl upozornit na jeden velmi zajímavý výzkum, který probíhal v Anglii v souvislosti s olympiádou v Londýně v roce 2012. Angličtí olympionici postupně získávali méně a méně peněz a poté, co byla schválena olympiáda do Londýna, tak se parlament, sněmovna rozhodla, že dramaticky zvýší peníze, které půjdou do olympioniků, do přípravy olympioniků, anglických olympioniků. A ano, v Londýně skočili angličtí olympionici na třetím místě. Pod jakou záminkou tyto peníze byly do těchto olympioniků investovány? Ta záminka, nebo ta obhajoba byla velmi jednoduchá. Tím, že podpoříme olympioniky, zpropagujeme sport, mládež a děti začnou více sportovat, budou zdravější, budou štíhlejší. K naprostému zděšení všech těch, kteří tento projekt prosazovali, došlo k úplnému opaku. Ten jeden

olympionik stál snad stokrát víc než předtím, ale populace dál tloustla, děti dál méně sportovaly. A ty příklady, ty krásné příklady z Londýna 2012 nevedly k tomu, že by mládež víc sportovala.

Já věřím tomu, že kolegové vrcholoví sportovci, kteří jsou v našich řadách a kterých si osobně velmi vážím, mají především zájem o to, aby děti sportovaly, aby byly děti zdravé, a že toto bude cílem té agentury. A pokud ano, pak má moji podporu. Pokud ne, pak nemá moji podporu a udělám všechno pro to, aby nebyla. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci. Nemám přihlášené žádné další poslance. Končím obecnou rozpravu. Případná závěrečná slova? Pan zpravodaj? Pan navrhovatel? Máte zájem? Ano.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji. Já bych jenom chtěl všem přítomným poděkovat za věcnou diskusi. I oponentům bych chtěl poděkovat za jejich názory, protože jedině takto se můžeme zlepšovat a pracovat na našem materiálu. A teď bych chtěl všechny požádat, aby nám dovolili se dostat i do druhého čtení, a tím pádem dneska hlasovali pro naší novelu. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan zpravodaj.

Poslanec Václav Klaus: Já se opět převtělím do role zpravodaje. Nebudu už mluvit o věcných věcech. Konstatuji, že debata byla věcná. Padly dva návrhy vrátit zákon k přepracování, z klubu Pirátů pan Bartoň a z klubu ODS pan Adamec.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak jak říkal pan zpravodaj, máme tady návrh na vrácení návrhu navrhovateli k dopracování. Já o tomto návrhu nechám hlasovat. Předtím vás odhlásím...

Takže než zahájím hlasování, budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého materiálu k dopracování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 173, přihlášeno 148 poslanců, pro 42, proti 81. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu... Ano. Je tomu tak. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem přesvědčena, že tento zákon

tím, pokud vejde jeho platnost a účinnost a vznikne tady Národní agentura pro sport, tak se změní struktura veřejné správy. To znamená, že tato Národní agentura bude svým způsobem oddělena z Ministerstva školství. Proto dávám návrh, aby to bylo dáno garančnímu výboru, a to výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože to je právě ten výbor, který má na starosti veřejnou správu, a tím nejdůležitějším úkolem tohoto zákona je, že právě se změní tato struktura. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nechám hlasovat o návrhu, aby garančním výborem byl určen výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 174, přihlášeno 148 poslanců, pro 99, proti 32. Návrh byl přijat. Konstatuji, že garančním výborem byl určen výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Mám tady faktické poznámky, ale... S přednostním právem pan předseda Michálek se hlásí. Faktické poznámky nejdou.

Poslanec Jakub Michálek: Tak já bych tedy navrhl ten výbor, který navrhoval i předseda Poslanecké sněmovny a který gesčně to má mít opravdu na starosti. Čili školský výbor.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Prosím vás, teď jste rozhodli, že to odebíráte ministru školství a ze školství, a pak nám to budete přidávat. To je úplná komedie podle mě. Ten zákon stejně bude paskvil, když do toho budou vstupovat tisíce dalších poslanců. Paskvilem je už teď. Takže bych velice žádal, abyste nám to nepřidělovali do školského výboru, když jste nám to odebrali. Děkuji. (Smích a pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já nechám hlasovat o návrhu pana předsedy Michálka, aby jako dalším výborem byl určen výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Nechám hlasovat o tomto.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 175. Přihlášeno 148, pro 126, proti 12. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Válek. (Silný hluk a neklid v sále.) Poprosím o klid!

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, byť se to teď až bojím říct, ale doufám, že... Já bych tedy navrhoval, aby jedním z výborů nebo

dalším výborem byl výbor pro zdravotnictví z důvodů, které jsem zmínil. Ale pokud budete proti a...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Mám to brát jako návrh?

Poslanec Vlastimil Válek: Ano. Navrhuji, aby dalším výborem byl výbor pro zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nechám hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přihlášeno je 148, pro 52, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Tímto jsme se vypořádali... Ještě se hlásí někdo? Já nikoho nevidím. Prosím vás, ještě paní poslankyně. (Opět silný hluk.)

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla navrhnout ještě výbor zemědělský. Děkuji. (Silný smích a pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: No. Já samozřejmě o tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 177, přihlášeno je 146, pro 27, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Nevidím žádný další návrh na přikázání. Konstatuji, že tento bod ukončujeme. Po dohodě poslaneckých klubů budeme pokračovat zítra v deset hodin podle programu, kde budeme probírat smlouvy... (Rozhovor mimo mikrofon.) Interpelace jsou zrušeny. Interpelace nejsou. Je to dohoda politických klubů.

(Jednání skončilo v 19.18 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
1. listopadu 2018
Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 20. schůze Poslanecké sněmovny. Dnešní jednání jsme měli zahájit bodem 179, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, a obě interpelace jsou přerušeny do doby přítomnosti předsedy vlády a ministryně financí. Vzhledem k tomu, že předseda vlády Andrej Babiš a ministryně financí Alena Schillerová jsou na dobu písemných interpelací omluveni, nebudeme se dnes tímto bodem zabývat. A v souladu s tím, co bylo řečeno včera, když jsme končili včerejší den schůze, došlo k dohodě předsedů poslaneckých klubů a budeme pokračovat v jednání v 10.00.

Samozřejmě upozorňuji na to, že do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Než přeruším, přečtu omluvy. Omlouvá se Margita Balaštíková – pracovní důvody, Martin Baxa – pracovní důvody, Jiří Běhounek – rodinné důvody, Pavel Bělobrádek – pracovní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Milan Brázdil z dopoledního – jednání pracovní důvody, Monika Červíčková... Kolega nám kazí průměr přítomných, zvýšil o 30 %, ne? Lenka Dražilová – pracovní důvody, Monika Červíčková od 15.45 z pracovních důvodů, Jaroslav Dvořák bez udání důvodu, Alena Gajdůšková – pracovní důvody, Pavla Golasowská – zdravotní důvody, Jaroslav Holík do 11 hodin pracovní důvody, Jan Hrnčíř – pracovní důvody, Tereza Hyťhová – pracovní důvody, Stanislav Juránek – pracovní důvody, Jiří Kobza od 12 do 19 hodin pracovní důvody, Jana Krutáková – zahraniční cesta, Jana Levová od 10 hodin osobní důvody, Taťána Malá – pracovní důvody, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Mihola Jiří – pracovní důvody, Jana Mračková Vildumetzová – pracovní důvody, Marek Novák – pracovní důvody, Roman Onderka – osobní důvody, Zuzana Ožanová – zdravotní důvody, Ivo Pojezný – osobní důvody, Karel Rais do 13 hodin – zdravotní důvody, Lubomír Španěl – pracovní důvody, Helena Válková – pracovní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá Andrej Babiš do 14.30 z pracovních důvodů, Jan Hamáček z osobních důvodů, Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Robert Plaga z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Alena Schillerová do 11 hodin – pracovní důvody, Antonín Staněk – zahraniční cesta, Dan Ťok do 13 hodin – pracovní důvody, Miroslav Toman do 16 hodin – pracovní důvody. A to je vše. Děkuji za pozornost.

Přerušuji do 10.00. Tak má vypadat klid v jednací síni.

(Jednání přerušeno v 9.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Kromě omluv, které byly načteny při zahájení schůze, se dále omlouvají paní poslankyně Věra Adámková od 10.00 do 10.40 z pracovních důvodů, Andrea Brzobohatá od 10 do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Lubomír Volný od 9 do 14.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Bláha od 10.00 do konce jednacího dne Poslanecké sněmovny, pan poslanec Lukáš Kolářík od 10.00 do 19.15 z jednání, od 14.30 do 17 hodin se omlouvá pan místopředseda Petr Fiala, od 10.00 do 11.15 pan poslanec Jan Čižinský, od 9.00 do 9.15 z pracovních důvodů Ivana Nevludová a pan poslanec Jiří Mašek do 12 hodin z pracovních důvodů.

Nyní bychom měli pokračovat pevně zařazenými body schváleného pořadu schůze, a to body 88, 89, 87 a 90. Poté bychom se zabývali bloky smluv z prvního a druhého čtení. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 180, což jsou ústní interpelace.

Hlásí se někdo k pořadu schůze? Nikdo se nehlásí, budeme tedy podle pořadu schůze postupovat.

88.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - prvé čtení

Požádal bych paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů, a pana zpravodaje pro prvé čtení Daniela Pawlase, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů.

Jakmile se hladina hluku ustálí, požádám paní ministryni financí, která z pověření vlády uvedený vládní návrh této dohody odůvodní. Prosím, paní ministryně, ještě malou chviličku, než skončí debaty. Pokud máte debaty jiné, než je vládní návrh dohody o ochraně investic s Lotyšskem, tak v předsálí.

Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Návrh na vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s ratifikací Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót, je předkládán

v souladu s usnesením vlády číslo 853 ze dne 9. července 2008 a číslo 1529 ze dne 1. prosince 2008.

Vláda České republiky těmito usneseními schválila způsob a postup při ukončování platnosti některých dvoustranných investičních dohod, které Česká republika uzavřela s členskými státy EU. Seznam dohod určených k ukončení je obsažen v příloze k usnesení číslo 853, o kterém jsem hovořila, vládního usnesení, a investiční dohoda s Lotyšskem je uvedena pod bodem 10 této přílohy. Usnesení byla přijata s ohledem na to, že po vstupu České republiky do Evropské unie se staly dohody o ochraně a podpoře investic uzavřené mezi členskými státy EU nekompatibilní s právem EU, což bylo potvrzeno i nedávným rozhodnutím Soudního dvora ve věci Achmea číslo C-284/14.

V souladu s vládou schváleným postupem předložila Česká republika ve dvou vlnách návrh na ukončení platnosti dvoustranných investičních dohod uzavřených mezi členskými státy Evropské unie dohodou. První vlna ukončovacích nót byla rozeslána v první polovině roku 2009, druhá potom v první polovině roku 2016.

Lotyšská strana reagovala pozitivně až na druhou z těchto nót, přičemž v nótě ze dne 28. prosince 2017 souhlasila s ukončením platnosti stávající investiční dohody, a to včetně vyloučení aplikace takzvané ochranné lhůty. Z ujednání smluvních stran tedy plyne, že se na investice existující ke dni ukončení platnosti stávající česko-lotyšské investiční dohody již nebude po dobu dalších deseti let vztahovat ochrana podle této investiční dohody. Takto vyměněné nóty spolu tvoří dohodu o změně a ukončení platnosti, která je nyní předkládána Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací.

Dohoda vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po obdržení pozdější nóty potvrzující splnění požadavků vnitrostátního práva nezbytných pro vstup této dohody v platnost. Ministerstvo financí bylo informováno o tom, že na lotyšské straně již došlo ke splnění všech vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup dohody v platnost. Vzhledem k této skutečnosti se doporučuje iniciovat ratifikační proces co nejdříve, aby tak byla vyloučena možnost případného zahájení arbitrážního řízení proti České republice podle dosud platné investiční dohody.

Dohoda o ukončení je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí za přednesené úvodní slovo. Než dám slovo zpravodaji, dovolím si konstatovat, že paní kolegyně Matušovská má náhradní kartu číslo 10.

Došly další omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Maška tentokrát od 10 do 12 hodin a od 14.30 hodin pana poslance Řehounka. Pan poslanec Bojko se omlouvá od 10.45 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Daniela Pawlase, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, projednáváme sněmovní tisk 233, změna dohody mezi Českou republikou a Lotyšskem o podpoře a vzájemné ochraně investic. Já víceméně budu opakovat to, co řekla paní ministryně.

Důvodem předložení tohoto tisku je fakt, že Evropská komise doporučila členským státům Evropské unie, aby zvážily další platnost dohod o ochraně a podpoře investic uzavřených mezi členskými státy navzájem. Obsah bilaterálních investičních dohod zčásti náleží do působnosti Evropské unie, jejíž právní úprava má přednost před úpravou podle dohod o ochraně investic uzavřených mezi členskými státy.

Nejasné právní prostředí v oblasti investic může způsobit nepřehlednou situaci při výkladu a použití dvoustranných investičních dohod. Výše uvedené poukazuje na nutnost ratifikace dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic podepsané dne 25. října 1994 v Rize a ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót.

Dohoda o ukončení platnosti je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme hlasováním číslo 178, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 178, přítomných 117, pro 106, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Ptám se, jestli je návrh na přikázání jinému výboru. Není tomu tak. Můžu tedy konstatovat, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Mohu tedy ukončit bod číslo 88.

S přednostním právem mezi body se hlásí předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, odpusťte prosím, řeknu to teď ve velmi dobré víře. Já se několik měsíců odhodlávám k předání jedné zkušenosti z minula, kterou jsem už nesměle zmínil i na organizačním výboru.

Smlouvy, které jsou sestavovány zejména podle standardů OECD a které jsou řekněme opravdu standardizované a které máme samozřejmě jistě všichni pečlivě nastudované, tak minulé vlády, když se dostávaly pod tlak, že se začaly smlouvy vršit, tak předkládací zprávy, zpravodajské zprávy, když se vešly do jedné minuty, tak Sněmovna neprotestovala a ono to odsejpalo. Takže pokud by, jsem přesvědčen, že ani v tomto případě by Sněmovna neprotestovala, a je to prostě jenom takové předání zkušenosti v okamžiku, když se dostáváme pod tlak. Samozřejmě je na předkladateli i na zpravodaji u každého dokumentu, jak s tím naloží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi za jeho vyjádření. Budeme pokračovat bodem číslo 89 a tím je

89.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - prvé čtení

Požádám paní ministryni Schillerovou o úvodní slovo. Kolega Kubík už je. (Upozornění z pléna, že se hlásí poslanec Stanjura.) Omlouvám se. S přednostním právem, no dobře, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Já se chci zeptat, v jakém stavu vlastně jsme? Od 9 do 11 hodin měly být písemné interpelace, mimo jiné na paní ministryni financí, která se do 11 hodin omluvila, vyhnula se debatě o písemné interpelaci, aby v 10 hodin, protože ministři jsou omluveni, začaly body, u kterých sedí paní ministryně. Mně to nepřijde normální. Já rozumím omluvě, tomu já rozumím, tak jsme mohli v deset začít písemnou interpelaci mého kolegy, pana poslance Munzara. Fakt tomu vůbec nerozumím.

Nebylo to korektní. Vy jste nás doběhli, vy jste nás podvedli. My jsme se bavili, že začneme v deset, že ministři nebudou na písemných interpelacích. A v deset tady paní ministryně je. Mohli jsme probrat písemnou interpelaci, která je stará několik týdnů. To já považuji za nefér a za faul. Říkám, chápu to, kdyby paní ministryně byla omluvená, tak je to v pořádku, nic se neděje, projednali bychom to příště. Ale teď jsme ještě v čase, kdy jsme měli projednávat písemnou interpelaci pana poslance Munzara na paní ministryni financí, a jednáme úplně o něčem jiném. Jak to souvisí? A jestli postupujeme, pane místopředsedo, podle jednacího řádu? Jsou vyčleněné hodiny na písemné interpelace v jednacím řádu? Je paní ministryně přítomná? Je. Je přítomný pan poslanec, který podal interpelaci? Je. Ale fintou hnutí ANO... Tak

v tom případě navrhuji to přerušit a projednat písemnou interpelaci do 11 hodin. Možná to stihneme. Tohle opravdu není korektní postup.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, pane předsedo, to je sice pravda. Já o vašem návrhu dám hlasovat. V 9 hodin, když zahajoval předseda Poslanecké sněmovny schůzi, tak konstatoval za prvé, že jsou omluveni pan premiér Babiš i paní ministryně Schillerová a platí usnesení o přerušení těchto bodů do jejich přítomnosti, a přerušil to do 10 hodin, tak jak byla včera dohoda předsedů poslaneckých klubů.

Váš návrh je hlasovatelný, já ho vůbec nezpochybňuji, dám ho prohlasovat, že přerušíme bod 89 pevně zařazený a budeme se věnovat, protože je opravdu 10.15, do 11 hodin je ze zákona, a to je víc než usnesení Poslanecké sněmovny, doba k projednání písemných interpelací a můžeme to projednávat. Pokud to Sněmovna odhlasuje, protože už jedno hlasování proběhlo. Jestli jste takto srozuměn s tím postupem? Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, ten postup je správný, nemám námitky. Ale abychom to řekli celé. V 9 hodin četl pan předseda omluvu paní ministryně do 11 hodin. Proto jsme souhlasili s tím, že ostatní body se začnou projednávat v 10 hodin. Protože jsme si mysleli, že tady paní ministryně nebude. Takže to je skutečně zvláštní kombinace a zvláštní přístup k písemným interpelacím. Říkám, kdyby paní ministryně byla omluvena, plně to respektuji. Ale není možné říct: já tady nebudu na interpelace, zrušme interpelace, začněme smlouvami v 10 hodin. A na smlouvy paní ministryně přijde a na interpelace by nepřišla? To přece není normální. Ale s vaším procedurálním postupem samozřejmě souhlasím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je tu přednostní právo poslance Radima Fialy. A já opravdu musím předtím nechat hlasovat to, co navrhl pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Je to hlasování procedurální bez rozpravy, ale samozřejmě jsem k odůvodnění jeho postupu musel slovo dát.

Takže o návrhu poslance Stanjury, že přerušíme projednávání smluv v prvním čtení pevně zařazených a vrátíme se k zákonné povinnosti projednávat písemné interpelace, budeme hlasovat v hlasování číslo 179, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 179, z přítomných 130 pro 70, proti 14, návrh byl přijat.

Děkuji, ano. Paní ministryně má chvilku pauzu, aby si jistě našla ten materiál.

Přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, potom dám slovo Radimu Fialovi s přednostním právem a potom se vrátím k bodu 179. Nyní tedy omluvy. Omlouvá se od 10 do 11 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Marek Výborný, do 13 hodin se omlouvá pan poslanec Martin Kupka, od 10 do 11 hodin paní poslankyně Olga Richterová. Dále se omlouvá paní poslankyně Nevludová od 10.00 do 10.30 a od 11 do 13 hodin se omlouvá pan poslanec Kott.

Nyní s přednostním právem Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, vážené kolegyně a kolegové. Já jsem chtěl vystoupit ještě před tím hlasováním, byť chápu, že to procedurálně nebylo možné. Nicméně musím podpořit v této věci Zbyňka Stanjuru, protože včera byla nějaká dohoda, že písemné interpelace jsou jenom dvě, že začneme v 10 hodin. My přijdeme do Sněmovny, díváme se po sobě, protože místo interpelací je normální schůze, přestože víme, že doba od 9 do 11 hodin je zákonem dána právě pro písemné interpelace. Takže jsem rád, že s tím Zbyněk Stanjura vystoupil.

Jenom bych chtěl upozornit na to, že bych si přál, abychom dodržovali dohody, abyste ráno nepřišli do práce a nezjistili, že je jiný pořad, než jste se dohodli včera. A jsem rád, že jste k tomu přistoupili takhle konstruktivně a že jsme dnešní program změnili. Takže za to vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě požádám, pan předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně a kolegové. Já se tedy omlouvám Radimovi Fialovi, ale patrně nedošlo u nich v klubu k předání informace, protože to byla dohoda všech klubů, že vlastně jsou omluveni na začátek interpelací jak pan premiér, tak paní ministryně financí na těch devět hodin, a proto jsme zvolili tady tento postup. Nicméně už jsme to hlasováním vyřešili.

A já v tuto chvíli poprosím, protože paní ministryně nemá u sebe ty podklady a šla si je na tu interpelaci zařizovat, o přestávku v trvání jedenácti minut, do půl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Vyhlašuji přestávku do 10.30. A budeme pokračovat bodem číslo 179, interpelací pana poslance Munzara na paní ministryni financí Schillerovou.

(Jednání přerušeno v 10.20 hodin)

(Jednání pokračovalo v 10.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Přečtu ještě dvě došlé omluvy, paní poslankyně Radky Maxové od 10.00 do 11.00 z pracovních důvodů se omlouvá a pan poslanec Bžoch se omlouvá na 1. a 2. 11. z důvodů zahraniční cesty.

Nyní se vracíme do přerušeného bodu

179.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Konstatuji, že u sněmovního tisku 268 trvá důvod pro přerušení jednání, tedy nebudeme projednávat interpelaci na předsedu vlády, ale překážka, pro kterou bylo

přerušeno jednání o sněmovním tisku 285, odpadla a podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se můžeme tedy do tohoto bodu vrátit.

Jedná se o interpelaci pana poslance Vojtěcha Munzara ve věci postupu Finanční správy České republiky při zajišťování informací od novomanželského páru při svatební hostině. Interpelaci spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 285. Projednávání bylo přerušeno. Paní ministryně je přítomna, otevírám rozpravu.

Hlásí se pan kolega Munzar. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, jsem rád, že i přes tu úpornou snahu poslanců za hnutí ANO minule, kdy se snažili zablokovat přerušení bodu do přítomnosti paní ministryně, a po těch dnešních hrátkách jsme se dostali na projednávání této mé interpelace. Děkuji.

Začnu možná netradičně, a to jedním konstatováním. Přirozenost státní moci je její roztahovačnost a úkolem demokratického politika je státní moc brzdit, krotit a držet na uzdě, aby se necítila všemocná a nedotknutelná. Nekritický přístup, snaha obhájit neobhajitelné, bagatelizace, to je živná půda pro roztahovačnost. A takovým případem je to, na co jsem se ptal – výzva novomanželským párům, a to pod hrozbou pokuty a jako povinných osob pro sdělení soukromých údajů o své svatební hostině, Finanční správou. Po obdržení odpovědi na mou písemnou interpelaci se ukázalo, že se nejedná o ojedinělé případy, ale o masivní kobercový nálet na novomanžele na Přerovsku. Tady možná patří, určitě patří velký dík médiím za jejich práci. Nicméně k meritu věci a k meritu mé interpelace.

Územní pracoviště Finančního úřadu pro Olomoucký kraj v Přerově zaslalo výzvu novomanželským párům k poskytnutí obsáhlé série údajů a listin týkající se jejich svatební hostiny. Zároveň se Finanční správa odkazovala zejména na § 57 odst. 1 písm. d) daňového řádu. Šlo zejména o tyto osobní informace: kde se hostina konala, kde byli ubytováni svatební hosté v den konání svatby či jaký byl počet hostů na svatební hostině atd. V poučení, v té výzvě, jim poté bylo sděleno, že proti povinnosti naplnit tuto výzvu se nelze odvolat, a zároveň jim bylo sděleno poučení o pokutě.

V písemné interpelaci jsem se ptal paní ministryně, když to zjednoduším, zda to považuje za zákonný postup a proč a zda to považuje za správné z lidského hlediska a jaká byla přijata nápravná opatření. K mému překvapení jsem dostal odpověď, když to zase zjednoduším, že to nebyl žádný exces, jak jsem se domníval, ale že to byl zákonný postup Finanční správy a že paní ministryně požádala pouze Finanční správu, aby postupovala citlivěji ve vážných případech. Co jsou to ty vážné případy, to jsem se nedozvěděl. Mé otázky a písemnou odpověď máte ve svých podkladech, kolegyně a kolegové, a musím skutečně zkonstatovat, že mě odpověď velmi překvapila. Doufal jsem, že odpověď bude v tom smyslu, že se jednalo o ojedinělý výstřelek, který se prošetří a nebude se dále opakovat. Doufal jsem marně.

Tento příklad je doklad, že se Finanční správa utrhla ze řetězu. Viděli jsme to na nárůstu zajišťovacích příkazů, šibeničních lhůt pro firmy na jejich vyjádření a nyní právě na tomto příkladu osobních otázek manželským párům. Přiměřenost je, zdá se,

pro státní správu, pro Finanční správu, neznámé slovo. Místo aby Ministerstvo financí začalo plnit svoji roli a Finanční správě dávalo určité mantinely jako ústřední orgán státní správy, tak vidíme, že přistupuje k veškerým krokům Finanční správy nekriticky. Mnohdy je obhajuje či bagatelizuje. A tento nekritický přístup znamená legitimizaci toho, že Finanční správa začala nadužívat své pravomoci a mimořádných nástrojů, a to bez ohledu na důsledky. Proto vidíme takový nárůst zajišťovacích příkazů, proto vidíme de facto v přímém přenosu likvidaci mnoha firem, vidíme tolik prohraných sporů státem, vidíme tisícikorunové pokuty za neevidovanou krabičku Tic Tac či za pár ponožek. A vidíme také zejména nárůst – správné slovo – horlivých úředníků, kteří neváhají rozeslat 95 novomanželským párům výzvu o sdělení osobních informací, a to včetně těch, kteří měli hostinu doma. A ten nárůst horlivých pracovníků umožňuje to, že politické signály od vedení Ministerstva financí jsou dlouhodobě jasné: honba za výběrem daní za každou cenu, i nepřiměřeně. Přiměřenost, to je to, jak by státní správa měla konat, a bohužel tak nekoná.

Jedna z doplňujících otázek, paní ministryně: považujete za přiměřené rozeslat výzvu 95 manželským párům, jestli náhodou neměli svatbu v zařízení, které bylo podezřelé z nepřiznání tržeb, jako povinných osob? Nepopírám, že by se mělo proti daňovým únikům bojovat, ale otázkou je, jestli účel, byť bohulibý, světí za každou cenu prostředky. Protože kde je ten mantinel, kdy se tato honba za novodobou mantrou zastaví? Obeslat 95 manželských párů s osobním otázkami v okolí nějaké restaurace či zařízení, i když podezřelé, to je nechutné. Ale zdá se, že rozkaz zněl jasně. Protože, abych byl korektní, v posledních dnech se začalo spekulovat o odchodu ředitele Finanční správy pana Janečka. Dneska dokonce proběhla zpráva, že sám podává žádost o ukončení svého angažmá v čele Finanční správy, tuším, k 27. prosinci, nebo tak jsem to nějak zahlédl, paní ministryně mě určitě doplní.

Ale považte, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, co všechno se muselo stát, co všechno se muselo stát, než se tento krok učinil. Nadužívání zajišťovacích příkazů, to ho nijak nepostihlo. Další věci, pro spory prohrané státem ho nějak nepostihlo. Dokonce, paní ministryně, i vaše odpověď, ta první, písemná, kterou dnes projednáváme, se snažila obhajovat kroky Finanční správy. Teprve až poté, co ten mediální tlak se zvýšil, teprve poté pan ředitel Janeček odchází. S touto informací o množství párů se přece mělo dávno pracovat. Přece prvním krokem, když jste obdržela moji písemnou interpelaci, bylo přece prověřit tuto záležitost, nečekat, co všechno se v médiích udělá, a udělat ihned nápravná opatření.

Proto jsem se také ptal, jaké konkrétní kroky učiníte pro to, aby se to neopakovalo. A chcete příklad bagatelizace? 9. října vydala Finanční správa tiskovou zprávu ohledně této kauzy, kterou si dovolím, část, odcitovat. "Cílem akce bylo tuto činnost eliminovat s pomocí prosby občanům o poskytnutí relevantní informace s tím..." (Listuje v materiálech.) Teď se omlouvám... "že pokud by informace nedodali, tak by jim de facto žádná pokuta nehrozila." Výzva, která se v tiskové zprávě nazývá prosbou, a údajně by jim nic nehrozilo, přestože novomanželé dostali tuto výzvu s poučením o pokutě. A jak to ti chudáci novomanželé měli vědět, když dostali tuto výzvu, že to byla jenom prosba, že to nebyla výzva, jak je v názvu toho dokumentu, že jim nehrozila pokuta, když dostali poučení o pokutě? Jak to měli vědět?

Paní ministryně si podle odpovědi nechala předložit právní analýzu Finanční správy, která potvrzuje zákonnost postupu. Alespoň tak jste mi, paní ministryně, odpověděla. Respektive výklad, že dle § 57 jsou novomanželé povinnými osobami, které získávají jiné údaje nezbytné pro správu daní. Tak zní ten paragraf. Tento výklad je ale velmi sporný a diskutabilní. Kdybychom ho takto nekriticky přijali, tak by to znamenalo, že každý z nás, každý, kdo v této zemi zorganizoval nějaký absolventský večírek, maturitní večírek, narozeninovou oslavu, rozlučku, tryznu atd., by byl povinnou osobou. Představte si takový sraz absolventů gymnázia po padesáti letech. Babičky a dědové ve věku sedmdesáti let. Sejdou se v restauraci, berňák bude mít podezření, že restauraci nepřiznává tržby v EET, a protože i účastníci srazu si objednali službu realizovanou daným podnikatelem, znamená to podle paní ministryně, že berňák může kontaktovat účastníky srazu a ptát se jich na osobní informace.

Já se chci zeptat: Souhlasíte tedy, paní ministryně, s výkladem paragrafu 57? Znovu to potvrdíte, že každý, kdo organizuje nějakou oslavu v restauraci, je povinnou osobou? To je opravdu velmi extenzivní výklad v neprospěch našich občanů. Proti tomu stojí druhý názor odborné veřejnosti, ke kterému se já osobně přikláním, dle něhož takový výklad absolutně neodpovídá koncepci celého ustavení paragrafu 57 daňového řádu. Toto ustanovení totiž taxativně vymezuje okruh subjektů, od nichž má správce daně právo požadovat předmětné údaje. Takže zákonnost je diskutabilní. To potvrzuje i uznávaný komentář, který zpracoval pan doktor Baxa a spolek autorů. (Ministryně Schillerová mluví mimo mikrofon.) A paní ministryně je dokonce spoluautorkou. Který říká, že oproti stávající úpravě – reagovalo to na změny – je okruh povinných osob, jakož i rozsah povinně poskytovaných informací zredukován.

A přímo k tomu bodu – písm. d). Osobami, které získávají jiné údaje, jsou však nezbytné pro správu daní, mohou být např. osoby evidující údaje o ubytovaných osobách, evidující technické prověření automobilů apod. Je tedy zřejmé, že úmyslem zákonodárce nemohlo být, aby tuto povinnost měli všichni, kdo přijdou do platebního styku s podnikateli, tak jak de facto zněla vaše odpověď. A mě překvapila vaše odpověď, protože jste spoluautorkou tohoto komentáře. Pokud by zákonodárce přece chtěl, aby se to vztahovalo na každého, tak by ten paragraf zněl jinak. Asi následujícím způsobem: Každý, kdo disponuje informacemi, či podobně, tak jak je to třeba u svědecké výpovědi v paragrafu 96 daňového řádu.

Podle expertů, s kterými jsem to konzultoval, je nutné dané ustanovení vykládat tak, že se jedná o osoby, kterým povinnost získávat jiné údaje nezbytné pro správu daní stanoví zákon a je to součástí jejich činnosti. Je přece evidentní, že novomanželé v průběhu svatební hostiny žádné údaje od majitele restaurace nezískávají a ani je nevyžadují. Podle daňových expertů Finanční správa mohla maximálně využít svědectví, v rámci kterého jsou ovšem garantována práva jak daňových subjektů, tak i svědků.

Takže mě by zajímalo, jestli jste neposunula, paní ministryně, svůj názor na tuto záležitost. Zda to považujete za přiměřené. Jaké učiníte konkrétní kroky pro to, aby se to neopakovalo. Zda trváte na zákonném postupu. A zda považujete osobní otázky za relevantním v daňovém řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Vojtěchu Munzarovi. Slovo má paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, jenom ještě k tomu rannímu úvodu. Já jsem se v žádném případě nevyhýbala té interpelaci. Já jsem měla závažné osobní důvody, pro které jsem musela odjet domů, a vrátila jsem se. Takže vůbec nebylo to žádné vyhýbání. Já jsem samozřejmě připravena odpovídat na vaši interpelaci, což věřím, že teď dokážu.

Takže dovolte mi zareagovat na vaši interpelaci, kterou jste tady teď shrnul, ze dne 25. října 2018, která navazuje na naši předchozí písemnou komunikaci ve věci problematiky institutu výzvy k poskytnutí informací podle paragrafu 57 daňového řádu a jeho použití v aplikační praxi. To bude to důležité, o čem se tady budeme teď bavit.

Já jsem ráda, že jste citoval komentář, protože já nebudu mluvit podle nějakého připraveného podkladu jenom tak suchého. Já budu mluvit se znalostí věci člověka, který dvacet pět let pracoval ve Finanční správě, a který se specializoval – děkuji, že jste citoval komentář k daňovému řádu – který se specializoval na daňový proces.

Ale úvodem. Moje postavení podle kompetenčního zákona, a to věřím, že znáte dobře, když jste se zaobíral touto interpelací, tak je pořád stejné. Jednou je mi podsouváno, že řídím Finanční správu, je démonizovaná moje role, že jí snad nařizuji provádět nějaké činnosti. Podruhé je mi zase vytýkáno, jako dnes, že málo konám, že bych ji měla víc řídit a víc bych měla prostě dohlížet na její procesy. Ne. Já se chovám pořád stejně! Pořád stejně celý život, kdy sloužím této zemi ve veřejných službách a pořád stejně postupuji podle zákonů kompetenčních a dalších souvisejících. To znamená, neuhnu ani o krok, ať jsem napadána tak, či onak. Čili podle zákona.

To znamená, a teď už navazuji na vaši interpelaci, nepřísluší mi posuzovat tímto způsobem, k jakému mě vyzýváte, zákonnost konání jednotlivých správců daně. Prostě já nemohu ze své pozice, a nemohla jsem tak činit dokonce ani z pozice náměstkyně ministra financí, když bylo zase démonizováno toto moje postavení, nemohu zasahovat do jednotlivých řízení, a je to dobře! Politici nesmí zasahovat do řízení správců daně. V žádném případě! K tomu bych byla povolána pouze z těchto zásadních zákonných důvodů: vyřizování opravných či dozorčích prostředků na úrovni Ministerstva financí, upozorňuji, protože to ve vztahu k finančnímu úřadu navíc není nejblíže nadřízeným orgánem. To znamená, neřeší případné odvolání nebo stížnosti. Orgány Finanční správy jsou jasně strukturovány v kompetenčním zákoně, to znamená v zákoně o Finanční správě. Ministerstvo financí se dostává do role až případného posuzovatele opravných či dozorčích prostředků za předpokladu, že Generální finanční ředitelství rozhodovalo v posledním stupni. Takže to je jediné, kdy já mohu vstoupit z pozice do konkrétního spisu.

Obecně platí, že každý správce má za úkol soustavně zjišťovat předpoklady pro vznik či trvání povinností osob zúčastněných na správě daní, činit nezbytné úkony. To vyplývá ze základní zásad správy daní, kterou jsou zakotveny v zákoně,

v daňovém řádu. Naleznete ji především třeba v paragrafu 9 odst. 2 daňového řádu. Čili správce daně nemůže, a teď mluvím obecně, ne se znalostí toho konkrétního spisu, to znamená, že správce daně při realizaci této zásady nemůže dopředu rezignovat na kontrolu určitých odvětví. To znamená, jenom proto, že se třeba věnují činnosti, která je veřejností vnímána citlivěji, jako jste uvedl příklad pořádání svatebních hostin nebo jste citoval tuším nějaké abiturientské večírky, pokud se dobře pamatuji. Takže doufám, že se shodneme všichni na tom, v tuto chvíli, v obecné rovině, že musí posuzovat správce daně, postupovat v souladu se zásadou rovnosti, a musí tedy všechny zákony platit pro všechny stejně.

K základním povinnostem správců daně, je to zakotveno v základních zásadách správy daní, které jsou obsaženy v daňovém řádu, patří vyhledávací a kontrolní činnost. To patří k základním zásadám. A její zacílení z povahy věci nemůže být komplexní. To znamená, musí tomu předcházet nějaká analytická činnost, zjišťování podkladů a tak to prostě v praxi funguje. Není v lidských silách zkontrolovat plnění každé daňové povinnosti. Čili bez vyhledávací činnosti, bez analytické činnosti by kontrolní činnost, která navazuje, byla k ničemu. To znamená, že správce daně se tak zaměřuje především na ty případy, kde existuje určité podezření nebo podněty od dotčených osob, že dochází k porušování daňových předpisů.

A teď se dostaneme k té první části, která byla předmětem vaší první interpelace v září. To byla ta jedna výzva, o které jsem byla informována z médií stejně jako vy. Podle mně dostupných informací tak to bylo i v případě volby subjektů, na které se zaměřila vyhledávací činnost Finančního úřadu pro Olomoucký kraj. Čili v té první fázi, kterou jste teď citoval, vycházelo to z podnětů od konkrétních osob, které upozorňovaly na nekalé praktiky některých pořadatelů svatebních hostin. To jsou obecné informace, které mohu dostat já, které vám mohu předat. Bližší informace, já si nemohu vyžádat spis. Ani to nikdy neudělám. Nikdy neporuším zákon.

To znamená, že správce daně v rámci své vyhledávací činnosti nejprve čerpá informace z vlastních zdrojů a aktivit, jako jsou třeba data vykázaná z evidence tržeb, data z daňových přiznání a hlášení, veřejně dostupné informace, místní šetření nebo údaje z rejstříků a evidencí, do kterých má přístup. To je ta analytická činnost, o které jsem hovořila. Na základě toho vytipuje daňové subjekty, u kterých je podezření na neplnění daňových povinností, tak aby další fázi vyhledávací činnosti mohl adresně zacílit. Samozřejmě že využívá i komunikaci s jinými osobami, kterými mohou být instituce typu banky, konkrétní fyzické či právnické osoby, pro něž tato komunikace představuje určitou časovou i administrativní zátěž.

Samotná komunikace – a teď se dostávám vlastně k té komunikaci s těmi svatebčany – se zmíněnými subjekty, které zákon souhrnně označuje třetími osobami, to znamená, tam se vedlo nějaké řízení s konkrétním subjektem a ti svatebčané byli v pozici třetích osob, by měla respektovat zásadu proporcionality. Která platí nejen na poli daňového práva, ale správce daně nemůže tyto informace po těchto subjektech požadovat bez zmíněné prvotní fáze vyhledávací činnosti. To znamená, on musí mít indicie o tom, že skutečně k něčemu došlo. To znamená, nemůže si dovolit provést pomyslný kobercový nálet, o kterém vy jste hovořil, jaksi preventivně, aby zjistil, jestli bylo vše v souladu s daňovými předpisy. To znamená, toto by bylo samozřejmě v rozporu a bylo by to nepřiměřené a bylo by to v rozporu se základními zásadami

správy daní, tak jak jsem je citovala v daňovém řádu. To znamená, vždy by měl vycházet z konkrétního podkladu, z dosavadní vyhledávací činnosti, která množinu třetích osob zúží na nezbytné minimum. Neznamená to ovšem, že takto smí být kontaktován pouze ten, kdo skutečnou informací disponuje. To znamená, z povahy věci musí správce daně mít vyhledávací činnost, musí mít indicie ve spise, proč přistoupí k tomu či onomu kroku.

A teď, jaké má možnosti? On v podstatě při komunikaci se třetími osobami má na výběr ze dvou základních možností. První je podání vysvětlení podle paragrafu 79 daňového řádu, který lze charakterizovat jako nějakou předběžnou svědeckou výpověď. Vy jste o tom i hovořil, vy jste uváděl, pokud si dobře vzpomínám, ve svém vystoupení tento příklad. Ta má ale zpravidla ústní povahu. Toto podání vysvětlení. To znamená, pak, má-li být zopakován v rámci důkazního řízení, aby byla osvědčena relevantnost toho důkazu a jeho použitelnost jako důkazu v rámci celého komplexu důkazního řízení i v rámci třeba případně už kontrolní činnosti, tak se to musí zopakovat jako oficiální svědecká výpověď. To říká zákon zcela naprosto jasně a samozřejmě vyplývá to i z naprosto konstantní letité judikatury Nejvyššího správního soudu. Osoba, která podává vysvětlení, případně i svědeckou výpověď, tak je podle zákona povinna, až na nějaké výjimky, ale ty se netýkají tohoto případu, povinna pravdivě vypovídat, jinak se vystavuje riziku sankce za nepravdivou či neúplnou výpověď. Takže to je jeden způsob. Nevím, jestli je tento způsob šetrnější.

Druhým je institut výzvy k poskytnutí informací podle § 57 daňového řádu té předmětné výzvy, kterou jste tady, pane poslanče, citoval, a ten představuje písemný způsob komunikace. Oslovená třetí osoba má povinnost reagovat ve stanovené lhůtě. Správce daně by měl podle zákona případnou nesoučinnost vynucovat přiměřenou pořádkovou pokutou, vyplývá ze zákona, dle míry společenské škodlivosti takovéhoto jednání. To vám cituji teď zákonnou úpravu. Pokud třetí osoba poptávanou informací nedisponuje, např. proto, že si s odstupem času danou skutečnost nevybavuje, postačí reakce v tomto duchu, například. Pro oba instituty, tedy jak podání svědecké výpovědi, tak odpověď na tuto výzvu, je společné, že správce daně musí poučit tuto třetí osobu o následcích spojených s povinností vypovídat, reagovat na výzvu, zachovávat mlčenlivost atd.

Chápu, plně tomu rozumím. Setkávala jsem se s těmito reakcemi celý svůj profesní život, že strohé poučení, sdělení jazykem zákona na většinu lidí působí chladně, odtažitě a nejednoho adresáta může zmínka o horní hranici sankce znepokojit. Je to nezbytný požadavek odpovídající ústavnímu právu na spravedlivý proces a jako takový je plně namístě, je zákonem předepsán.

Mohu-li soudit podle své dlouholeté zkušenosti daňového praktika, tak v aplikační praxi je zpravidla za méně zatěžující nástroj považována výzva k poskytnutí informací než podání vysvětlení a následná svědecká výpověď, což znamená už vyzvání té třetí osoby, aby se dostavila k podání výpovědi atd. Myslím si, že to je mnohem více zatěžující, navíc osoba, která je oslovena touto písemnou formou, tak má čas si svou odpověď řádně promyslet a není nucena ztrácet čas návštěvou úřadu.

Místo, kde jednoznačně vidím prostor pro zlepšení, a to nejen ve vztahu k výzvám určeným svatebčanům, je samotná formulace podobných výzev. Platí sice, že výzvy jsou formálně rozhodnutími, to říká daňový řád, že výzva má charakter rozhodnutí a jako takové musí obsahovat určité formální náležitosti, jako je třeba mnou zmíněné poučení, ale i tak vidím prostor pro vlídnější tón, kterým by mohly být jednotlivé požadavky formulovány, jakož i pro srozumitelnější poučení o tom, v jaké procesní situaci se dotyčný nachází. V úvodu svého vystoupení jsem zdůraznila, že správce daně nemůže rezignovat na kontrolu daňových subjektů, které svou činnost provádějí v různých odvětvích, např. v těch, která jsou vnímána jako citlivější. Specifičnost těchto odvětví ale může zohlednit při samotné komunikaci s dotčenými osobami a volit přívětivější tón, než je běžným standardem úřední korespondence. Domnívám se totiž, že citlivým a adresným přístupem k dotčeným osobám lze v konečném důsledku dosáhnout daleko lepších výsledků i vzájemné spolupráce.

Pokud vás, vážený pane poslanče, zajímá, jaká konkrétní opatření jsem v dané věci učinila, tak vás asi nepřekvapím, když sdělím, že jsem pana generálního ředitele Janečka vybídla k podrobnému prošetření celé záležitosti. Teď mluvím o té další části, o 95 výzvách, o kterých jsem se dočetla v médiích stejně jako vy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás musím přerušit, protože zákonná lhůta uplynula, a budu muset přerušit i projednávání odpovědi na písemné interpelace k tisku 285, který nám zůstane případně na 15. listopadu, pokud bude jednacím dnem, čtvrtek ráno, protože to je interpelace, která nebyla dokončena, stejně jako ten tisk předchozí, interpelace na pana premiéra.

Přerušuji bod 179 a vracíme se do zařazených bodů a to je bod 89. Paní ministryně zůstává u stolku zpravodajů, požádám pana poslance Kubíka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Vrátíme se do jednání o mezinárodních smlouvách. Mám tady přihlášku kolegy Stanjury, ale ta se týkala té věci, čili je teď neaktuální.

Takže se vracíme do bodu

89.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - prvé čtení

Požádám paní ministryni financí, aby z pověření vlády přednesla úvodní slovo. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, v návaznosti na připomínku pana předsedy Kalouska – já jsem vyhrávala vždycky soutěže v rychločtení – tak se budu snažit do minuty.

Předkládám návrh na vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s ratifikací dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou. V podstatě je nezbytné, aby byla tato smlouva přejednána. Usnesení byla přijata na základě usnesení vlády, že po vstupu České republiky do Evropské unie se staly dohody o ochraně a podpoře investic uzavřené mezi členskými státy EU nekompatibilní.

V souladu s vládou schváleným postupem předložila Česká republika ve dvou vlnách návrh na ukončení platnosti dvoustranných investičních dohod uzavřených mezi členskými státy Evropské unie dohodou. První vlna byla rozeslána v první polovině roku 2009, druhá v první polovině roku 2016. Polská republika reagovala až na druhou z těchto nót. Česká strana přijala nótu 11. dubna 2018 s ukončením platnosti stávající investiční dohody, a to včetně vyloučení aplikace tzv. ochranné lhůty.

Z ujednání smluvních stran tedy plyne, že se na investice existující ke dni ukončení platnosti stávající česko-polské investiční dohody již nebude po dobu dalších deseti let vztahovat ochrana podle této dohody. Takto vyměněné nóty spolu tvoří dohodu o změně a ukončení platnosti, která je nyní předkládána Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací, a dohoda vstoupí v platnost tři měsíce po datu obdržení pozdější nóty potvrzující splnění požadavků vnitrostátního práva nezbytných pro vstup této dohody o změně a ukončení platnosti. K tomuto datu tak dojde k ukončení platnosti stávající dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané 16. července 1993 v Budapešti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Kubík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Kubík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se odvolám na vystoupení paní ministryně, poněvadž zpravodajská zpráva obsahuje ty samé informace, které nám sdělila ona, takže si myslím, že vše, co k tomu mělo zaznít, zaznělo. A poprosím vás o podporu ratifikace této smlouvy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do obecné rozpravy žádnou přihlášku, takže obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl, aby se tímto návrhem zabýval zahraniční výbor. Má někdo nějaký jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím, takže budeme o tomto návrhu hlasovat.

Tedy budete hlasovat o tom, zda souhlasíte s tím, aby se tímto návrhem zabýval zahraniční výbor. Je zde žádost o odhlášení, takže jste v tuto chvíli odhlášeni všichni a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Myslím, že jsme v tuto chvíli připraveni na hlasování. Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 180, přihlášeno 104 poslanců, pro 103, proti nebyl nikdo. Návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji bod

87.
Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - druhé čtení

Předložený návrh postupně uvede paní ministryně financí Alena Schillerová a po ní pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, což se možná nestane, tak paní ministryni prosím, aby se ujala slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych zde opět uvedla vládní návrh na přístup České republiky ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, známý jako fiskální pakt – nadále budu používat už jenom této zkratky. Nejdříve bych stručně shrnula dosavadní projednávání fiskálního paktu v Parlamentu České republiky a pak se zaměřím především na argumenty odpůrců fiskálního paktu, které tu již opakovaně zazněly.

Vláda přistoupení ke smlouvě poprvé schválila svým usnesením 24. března 2014 a znovu 14. února 2018. V Senátu byl návrh projednán výborem pro hospodářství, zemědělství a dopravu, výborem pro záležitosti EU, výborem pro zahraniční věci, bezpečnost a obranu. Všechny výbory Senátu doporučily dát souhlas s přístupem ke smlouvě. Plénum Senátu projednalo návrh dne 18. července 2018 a usnesením odročilo projednávání tohoto návrhu do projednání v Poslanecké sněmovně. Poslanecká sněmovna se návrhu věnovala v prvním čtení během května a června, načež byl přidělen k projednání zahraničnímu a rozpočtovému výboru. Rozpočtový výbor projednal návrh dne 5. září 2018 a zahraniční výbor dne 7. září 2018, přičemž oba výbory doporučily dát souhlas s ratifikací.

Oba spolupředkladatelé návrhu ke smlouvě přistupují jako k mezinárodní smlouvě, která nepřenáší pravomoci dle čl. 10a Ústavy a k jejíž ratifikaci postačí souhlas prosté většiny členů v obou komorách Parlamentu. Relevantní ustanovení smlouvy se pohybují v mezích pravomocí na Evropskou unii již přenesených a doplňují je. Smlouva na Evropskou unii ani na jinou mezinárodní organizaci či instituci nepřenáší žádné nové pravomoci, ale odkazuje na již existující a fungující mechanismy evropského práva. Jedná se proto o mezinárodní smlouvu tzv.

prezidentské kategorie dle čl. 49 Ústavy, k jejímuž schválení postačuje prostá většina v obou komorách Parlamentu, a to platí i pro případ budoucího přistoupení k hlavám III a IV.

V rámci projednávání ve výborech byla také nadnesena otázka vnitrostátního postupu pro případ, že by vláda České republiky měla úmysl být vázána všemi ustanoveními hlav III a IV této smlouvy nebo jejich části k dřívějšímu okamžiku. Nutno konstatovat, že český ústavní pořádek výslovně neupravuje podmínky a procedury pro takový případ, ani dosavadní praxe jej neřeší. Nejedná se totiž z formálního hlediska o typickou výhradu k mezinárodní smlouvě, jelikož výjimka z aplikovatelnosti hlav III a IV vyplývá přímo z ustanovení smlouvy.

Na základě uvedeného lze nastínit dvě výkladové alternativy.

Za prvé. Při zdůraznění oznámení dle článku 14 odst. 5 smlouvy jako aktu aplikace již existující ratifikované smlouvy, kdy Parlament dávající k ratifikaci souhlas si je objektivně obsahu smlouvy vědom, a to včetně ve smlouvě zachycených mechanismů způsobilých založit různé varianty rozsahu právních závazků, lze uvažovat o dostatečnosti oznámení, jehož jediným vnitrostátním překladem by bylo toliko schválení vládou s následným odesláním depozitáři.

Za druhé. Jakkoliv by se nejednalo o změnu textu smlouvy, pokud zvážíme faktický rozsah závazků, které nastoupí ze smlouvy bez dalšího, je zřejmé, že se významně liší od rozsahu závazků, které s eventuálním oznámením dle článku 14 odst. 5 smlouvy mohou přistoupit.

Je otázkou, nakolik souhlas Parlamentu v sobě skutečně předpokládá další dispozici vlády s rozsahem mezinárodních závazků vyplývajících ze smlouvy, přesně řečeno, zda snad souhlas implikuje delegaci takové dispozice na vládu a zda takto koncipovaná diskrece vlády odpovídá ústavní funkci Parlamentu v oblasti normotvorby. Na oznámení článku 14 odst. 5 smlouvy by bylo možno naopak materiálně nahlížet jako na formu odvolání výhrady k mezinárodní smlouvě. Oznámení by tak muselo být projednáno stejným způsobem, jako by se jednalo o změnu smlouvy, to znamená, před ratifikací prezidentem by byl návrh oznámení předložen Parlamentu České republiky k vyslovení jeho souhlasu.

Jedná se o situaci specifickou a dosud neřešenou, a proto nelze dát jednoznačnou odpověď, nicméně z důvodu právní jistoty a jisté věrohodnosti České republiky, kdyby vnitrostátní procedura přijetí mezinárodních závazků neměla být následně vnitrostátně zpochybněna, se spolupředkladatelé a ministr spravedlnosti shodují, že by měl být uplatněn druhý z uvedených postupů s předpokladem obligatorního projednání v Parlamentu a ratifikací prezidentem republiky. Předesílám, že konečným arbitrem může být v této věci při splnění procesních podmínek pouze Ústavní soud.

A nyní bych zde zmínila nejčastěji uváděné důvody pro nepřijetí fiskálního paktu, mezi něž patří především následující domněnky.

Za prvé, že fiskální pakt údajně není mnohými státy plněn a jeho plnění není nikým kontrolováno.

Za druhé, že v současné chvíli, kdy Česká republika nepřijala euro, není fiskální pakt vůbec potřeba.

Za třetí, v neposlední řadě také to, že ho někteří chybně spojují s přijetím eura.

Ráda bych zde tedy opětovně vyvrátila tyto nepřesnosti.

V žádném případě nelze tvrdit, že by fiskální pakt nebyl plněn. Plnění číselných fiskálních pravidel, která jsou ve fiskálním paktu obsažena, tj. pravidla strukturálně zhruba vyrovnaných veřejných financí, pravidla pro zadluženost veřejných financí, je pravidelně hodnoceno nezávislými národními institucemi v souladu s národním právem smluvních stran a na evropské úrovni Evropskou komisí a svou roli zde má i Rada, respektive její pracovní orgány.

Za druhé. Ratifikace smlouvy je pro Českou republiku výhodná, protože jí umožní nejen účastnit se, ale také se plnohodnotně podílet na diskusích během eurosummitu.

Za třetí. Přistoupení k fiskálnímu paktu rovněž žádným způsobem Českou republiku nezavazuje ani nijak nepřibližuje k přístupu do eurozóny. Primárně je smlouva sice určena zemím eurozóny, její ratifikace však nijak neovlivňuje rozhodnutí České republiky o vstupu do eurozóny a nijak nás k němu dodatečně nezavazuje. Vláda se v prosinci minulého roku rozhodla datum vstupu do eurozóny nestanovovat a návrh na přistoupení k této smlouvě na tom nic nemění.

V neposlední řadě mi opět dovolte zopakovat, že Česká republika je poslední zemí, která k fiskálnímu paktu nepřistoupila, což je pro naše evropské partnery i s ohledem na stav našich veřejných financí jen stěží pochopitelná věc.

Závěrem bych chtěla také podotknout, že pokud by se vláda v budoucnu rozhodla být vázána všemi ustanoveními hlav III a IV této smlouvy nebo jejich částí k dřívějšímu okamžiku, zastávají spolupředkladatelé a ministr spravedlnosti názor, že takový závazek by měl být opět podroben celému ratifikačnímu procesu, a vláda tudíž nebude mít volné ruce, aby rozhodla o dřívější vázanosti ustanovení hlav III a IV bez souhlasu Parlamentu a ratifikace prezidentem republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Tento sněmovní tisk jsme přikázali k projednání jak zahraničnímu výboru, tak i rozpočtovému výboru. Usnesení výborů nám byla doručena jako sněmovní tisky 97/1 a 2. Nyní poprosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Kubíka, aby nás seznámil s projednáním ve výboru a odůvodnil usnesení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Kubík: Ještě jednou dobrý den. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se opět odkážu na projev paní ministryně, poněvadž si myslím, že k tomuto tématu už tady bylo řečeno vše. Debata byla podrobná a dlouhá nejen na půdě této Sněmovny, ale i ve výborech. Proto své vystoupení pouze zkrátím na přednesení usnesení zahraničního výboru, který byl určen výborem garančním.

Usnesení zahraničního výboru ze 17. schůze ze dne 6. září 2018 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky

k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, sněmovní tisk 97.

Po odůvodnění náměstkyně ministryně financí JUDr. Ing. Lenky Dupákové, Ph.D., náměstka ministra zahraničních věcí JUDr. Martina Smolka, Ph.D., zpravodajské zprávě poslance Jana Kubíka a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas s přístupem ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, která byla podepsána v Bruselu dne 2. března 2012;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru – což také činím.

To je za mě vše. Rád bych vás poprosil o podporu ratifikace této smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Zbyněk Stanjura, tak ho prosím, aby nás seznámil s projednáním ve výboru. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, pane místopředsedo. Já tak určitě učiním. Bohužel nemohu splnit to poslední, jak jste říkal, abych odůvodnil. Já vlastně nevím, proč to rozpočtový výbor doporučil ke schválení, protože žádné racionální důvody pro to nejsou.

Ale abych dostál své povinnosti: rozpočtový výbor to projednal na své řádné schůzi, nebudu číst po úvodním slově a vystoupení těch či oněch, základní stanovisko rozpočtového výboru je, že rozpočtový výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby tuto smlouvu schválila.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já myslím, že i takto jsme naplnili jednací řád. Nyní otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen nejprve pan místopředseda Okamura s přednostním právem, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme na programu znovu Smlouvu o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, takzvaný fiskální pakt Evropské unie. Já si dovolím zopakovat jednoduché a čitelné argumenty, proč tuto smlouvu neodhlasovat.

Tyto návrhy v praxi znamenají jediné: ztrátu kontroly suverénních států nad svými rozpočty. Hnutí SPD samozřejmě přijetí fiskálního paktu nepodpoří.

Před pár dny jsme slavili sto let od data, kdy naši předci definitivně vybojovali suverenitu nad národním evropským soustátím. Je třeba říci, že součástí tohoto soustátí jsme se stali dobrovolně hlasováním českých stavů. Vstupovali jsme do něj jako absolutně suverénní země, ale centralistická vláda tohoto nadnárodního spolku postupně očesávala naše práva a naši suverenitu až k momentu, kdy jsme se stali ve své podstatě pouhou ekonomickou kolonií ovládanou z byrokratického centra mimo naši zemi.

Fiskální pakt je další krok přibližování České republiky do eurozóny a ke společné rozpočtové politice Evropské unie. Já to zdůrazním pro paní ministryni, že co říkáme, a to je prostě pravda, fiskální pakt je další krok přibližování České republiky do eurozóny a ke společné rozpočtové politice Evropské unie.

Opakuji poněkolikáté, že v debatě o paktu bychom neměli hovořit o tom, jakou přináší rozpočtovou kázeň a jak by se nám to hodilo. To, aby naše vlády hospodařily hospodárně, chceme, věřím, všichni. A společně to pojďme prosazovat. Jenže k tomu není třeba fiskální pakt. A po pravdě víme, jak jakákoli pravidla v rámci Evropské unie v mnohých případech dopadla. Žádné pakty a ekonomické úmluvy nepomohly Řecku, Itálii ani Španělsku či Portugalsku, jen je dotlačily k falšování hospodářských výsledků. K tomu, abychom hospodařili správně, potřebujeme slušnost, rozum a vymahatelnou odpovědnost těch, co s veřejnými penězi hospodaří.

My v SPD po léta navrhujeme švýcarský model, dlouhodobě vyrovnaný rozpočet, kdy samozřejmě je možné pružně reagovat například na hospodářské cykly dočasnými deficity, ale s povinností je vyrovnávat v čase prosperity.

Platí samozřejmě, že vzhledem k závažnosti rozhodnutí ohledně přijetí fiskálního paktu Evropské unie, kdy jde skutečně o významnou část státní suverenity, resp. jde skutečně o to, že přicházíme o významnou část státní suverenity, nemá ani tato Sněmovna jakékoli právo a mandát o takové otázce rozhodnout. Měla by to být otázka na referendum. Pokud chcete našemu státu sebrat další pravomoci, pokud ho chcete opět o kus víc podřídit cizí vládě v Bruselu, o tom mají potom právo rozhodnout jen majitelé této země – všichni občané –, nikoli my, pouzí správci pověření hájit jejich zájmy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Když jsem říkal ve zpravodajské zprávě, že nechápu, proč to vlastně rozpočtový, nebo jaké byly důvody, aby to rozpočtový výbor podpořil, tak jsem to myslel vážně. Mohl bych jenom spekulovat.

Myslím, že odpovědi na vážné otázky najdete na webu Poslanecké sněmovny. Když si přečtete mé otázky, které jsem položil v rámci písemné interpelace paní ministryni, tak musíte dojít ke stejnému závěru jako my. Ta smlouva je zbytečná. My vlastně schvalujeme jenom úvod a závěr, to i paní ministryně a vláda přiznávají. A je velmi obtížně vymahatelná.

V těchto dnech sleduji veřejnou debatu o rozpočtové disciplíně Itálie, velkého člena Evropské unie, a jsem velmi zvědav, jak ta debata dopadne. Nicméně jsem přesvědčen, že je to pravomoc vlády konkrétního státu a poslanců či senátorů, podle toho, jak mají upravené schvalování státního rozpočtu, aby rozhodli, jaký bude státní rozpočet v konkrétní členské zemi. Říkám to, že jsem příznivec našeho členství v Evropské unii. Ale to neznamená, že nebudu mít kritický názor na věci, které považuji za zbytečné nebo škodlivé.

Shoduji se s paní ministryní v tom, že v tomto okamžiku po té ratifikaci ta věc je zbytečná. Možná takové to pořád, chudáka našeho premiéra by nechali za dveřmi, ale když my to dneska odhlasujeme, tak ho pozvou k tomu stolu, aby s nimi moudře porokoval o problémech eurozóny či podobně. Já to považuji minimálně za neslušné, aby na nějakém jednání stál český premiér za dveřmi a doprošoval se vstupu k jednacímu stolu. Dokonce si myslím, že to ani nehrozí. Nejen že je to neslušné, ale myslím, že to nehrozí a že to je vymyšlený zástupný argument. Nedostal jsem nikdy žádnou informaci, že by se to kterémukoli premiérovi České republiky stalo. A je to tak správně.

A mohl bych tady donekonečna opakovat naše argumenty, ale dnes to neučiním. Říkáme je v Poslanecké sněmovně čtyři roky. Na tom se nezměnilo nic. Na tom fiskálkompaktu se nezměnilo nic. Jediné, co se změnilo, je přístup hnutí ANO. To je jediné, co se změnilo. Protože kdyby tento názor, který mají dnes, zastávali už v minulém volebním období, tak ta smlouva byla ratifikována před třemi lety. Tehdy byli s námi v názorové shodě. Pak ty názory opustili. Nevím proč. Mohu spekulovat. Nebudu spekulovat, co za tím je. A proto se změnil poměr sil příznivců a odpůrců hlasování, nebo ratifikace této smlouvy.

Místo toho, abychom vedli vážnou debatu o našich vlastních rozpočtových pravidlech, abychom vedli vážnou debatu o skutečné finanční ústavě, která bude přijata ústavní většinou, která zakotví i automatické brzdy a podobné mechanismy, místo toho, abychom si otevřeně řekli, že to je naše věc a je v našem zájmu, abychom hospodařili rozumně, přebytkově v dobách růstu a možná deficitně v dobách hospodářských krizí, tak tady schvalujeme něco, co nemá žádný význam.

Náš postoj je dlouhodobě známý. My jsme pro přísná rozpočtová pravidla v České republice. Jsme připraveni na tu debatu tak, jak jsme byli připraveni před pěti lety, před třemi, tak jsme na ni připraveni dnes, příští rok, přespříští rok. Ale to by musel být zájem vládních stran takovou vážnou debatu vést, a ne takové ty finty, omlouvám se paní ministryni, ušetřila jsem 10 miliard. A jak se vám to povedlo, paní ministryně? No zvýšila jsem příjmy o 10 miliard. A tomu se říká úspora a snížení deficitu v návrhu rozpočtu pro rok 2019. Tím dneska nebudu zatěžovat debatu. U rozpočtu budeme mít druhé, třetí čtení.

Za náš klub chci potvrdit náš dlouhodobý postoj. Budeme hlasovat proti ratifikaci, protože – a to mi paní ministryně ve svém vystoupení nevymluvila, spíš potvrdila – je to zbytečné. A kdo z nás by podepisoval, ratifikoval zbytečnou smlouvu ve svém soukromém životě?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jan Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já mám jednu otázku na pana kolegu Okamuru vaším prostřednictvím, aby mi tady řekl pár příkladů, kdy přicházíme tím, že přistoupíme k eurokompaktu v této podobě, na ztrátu značných částí pravomocí. Já tomu nerozumím. Já to v tom prostě absolutně nevidím. A když to tvrdí, tak ať mi řekne pár pravomocí, které tímto přistoupením ztratíme.

K vystoupení pana kolegy Zbyňka Stanjury. On říká, že to je zbytečná věc, věc nic neřešící. Nicméně já tady znova podtrhuji, jsme poslední stát eurozóny, nebo Evropské unie, který v tomto spolku není. A pokud tvrdí, že to je zbytečné, nic neřešící, tak pak se divím, že – ano, vyjádřil svůj názor, to je legitimní a já ho beru jako velice vážně. Ale proč tomu tedy nenechá volný průběh? Ať si to tedy vláda a vládní koalice, která si myslí, že to není zbytečné, ať si to odhlasuje, jestli to chce, nebo to nechce.

A mám furt takový blbý pocit, a ono to začalo, zase abych byl spravedlivý, i tím, jak jsme si v době našeho předsednictví odstřelili vládu a odstřelili jsme si premiéra. Nemohli jsme počkat aspoň do konce našeho předsednictví? Byla to velká ostuda v celé Evropě, že naše koalice, ať je levá, nebo pravá, vždycky se řídí: čím hůř, tím líp pro vládnoucí koalici. A já si myslím, že to není úplně dobrý signál pro Evropu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem v rozpravě pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručný, protože jsem postoj poslaneckého klubu vyjádřil už v prvním čtení. Jenom stručnou reakci na své předřečníky.

Pan předseda Stanjura řekl, že ODS je ve své pozici konzistentní už čtyři roky. Já bych dokonce řekl, že mnohem déle. Já si dobře vzpomínám na diskuzi ve vládě, kdy jsem jako ministr financí společně s panem ministrem zahraničních věcí Schwarzenbergem marně se snažil svého koaličního partnera přesvědčit k tomu, aby vláda přistoupila k fiskálkompaktu. Důvody, které jsme říkali, jsou stále stejné a i důvody, které říká ODS, jsou stále stejné. Je to už opravdu šest let, takže já touhle diskuzí teď už Poslaneckou sněmovnu zatěžovat nebudu a jenom říkám, jsme ve svém názoru šest let stejně konzistentní, jako je konzistentní ODS na druhé straně. Prosím, to je korektní.

Ale mám velkou prosbu, když už tedy argumentujeme, abychom při tom nelhali. Pan místopředseda Okamura tady vystoupil a říkal: přistoupení k této fiskální smlouvě, myslím si, že budu citovat přesně, neznamená nic jiného než ztrátu suverenity České republiky nad svými veřejnými rozpočty. Prosím pěkně, to je stoprocentní nepravda. Tak jak nám to vláda předkládá k ratifikaci, tam není písmenko, ani interpunkční znaménko, ze kterého by mohlo býti vyvozeno, že Česká

republika ratifikací této smlouvy, navíc ještě s výjimkou z hlav III a IV, by ztratila byť jenom milimetr své suverenity nad veřejnými rozpočty. V tomto kontextu by mohl pan místopředseda Okamura klidně prohlásit, že ratifikace této smlouvy neznamená nic jiného než příliv nelegálních migrantů. Byla by to totiž úplně stejná pitomost a strašení lidí. Takže prosím pěkně, tyto pseudoargumenty, které nemají oporu v pravdě, v té diskuzi nepoužívejme. Mám respekt k opačnému názoru, ale nemám respekt k informacím, které jsou výlučně fake news!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jako předseda evropského výboru bych chtěl podtrhnout to, co už tady zaznělo. Česká republika neztrácí suverenitu v této oblasti, ledaže by tu kompetenci chtěla sama dobrovolně sdílet. Do chvíle, než bychom vstoupili do eurozóny, což bude opět rozhodnutí České republiky, nikoho jiného, hlava III a IV platit nebude. Jsou to ustanovení této smlouvy, která by znamenala přenos kompetencí. Jinak se jedná víceméně jenom o možnost přístupu na jednání, přístupu k informacím. A Česká republika jako otevřená ekonomika přece by měla mít zájem na tom, abychom přístup k informacím ohledně eurozóny měli. Takže strašit tady ztrátou suverenity není korektní, není to pravda. Ale jsem si vědom toho, že na facebookových profilech to bude vypadat velmi efektně, byť to není pravda!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bělobrádek ruší svoji omluvu od této chvíle do 13 hodin a budeme pokračovat další faktickou poznámkou, se kterou vystoupí pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Jsme v Parlamentu, tato debata je politická. A řekněme si otevřeně, ratifikace této věci, tohoto faktu je přípravou na vstup do eurozóny. Takhle to je. Vy to můžete tady samozřejmě zamlčovat, že se vlastně nic neděje, ale takhle to je. Otevřete si noviny. Vidíme, že 16 poslanců už bere EU jako nadřazenou Parlamentu, že se někde sdružují, tady se scházejí a budou sledovat, kdo říká nějaké špatné věci atd. My, co to vidíme opačně, co nechceme euro, také varujeme před přijetím tohoto fiskálního paktu, protože to je příprava. Když ho nepřijmeme, tak samozřejmě tu svrchovanost si držíme výrazně silněji. Tečka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek vystoupí s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ve vší úctě k předřečníkovi, není to pravda. Není možné interpretovat tuto smlouvu jako přípravu ke vstupu do eurozóny. Ano, je pravda, že by nebylo možné vstoupit do eurozóny, pokud bychom nepodepsali tuhle

smlouvu. To pravda je. Ale není možné to otočit a říct: podpis této smlouvy znamená přípravu vstupu do eurozóny. To už pravda není, to je nepravdivé posunutí. Můžu to doložit i na tom, že tuhle smlouvu ratifikovaly i státy, které na rozdíl od nás mají vyjednánu trvalou výjimku ze vstupu do eura. A mohu všechny odpůrce eura uklidnit, že nikdo nás tam nebude násilím cpát. To je prostě naše politické rozhodnutí, které buď uděláme, nebo neuděláme. A to, zda budeme ratifikovat tuhle smlouvu, nás k tomu rozhodnutí neposune ani o milimetr.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následují faktické poznámky Ondřeje Benešíka a Radima Fialy. Pan poslanec Benešík má slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že bychom měli opustit tu strategii, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou. Prostě tak ty věci nejsou, říkejme si to férově. Já vím, že můžeme mít rozdílné politické názory na to, kam má republika patřit nebo směřovat, ale prosím, nelžeme u toho, nevyvolávejme prostě duchy, kteří neexistují, a buďme v té diskuzi féroví. Já vím, že politické body se dají nahnat různými způsoby, ale myslím si, že jsou věci, které jsou příliš vážné na to, abychom je vylhávali nebo spojovali s polopravdami či fikcemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Radim Fiala – faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Kalouska a pana poslance Benešíka. Já si myslím, že je potřeba nepoužívat to, že tady někdo lže, ale říkat argumenty, proč lže. Pan Benešík nás tady teď přesvědčoval prostřednictvím pana předsedajícího, že tady všichni lžeme a že všechno je špatně, ale já si myslím, že pravda je v té první části toho, co říkal, že každý chceme, aby republika směřovala někam jinam. Fiskální pakt nás evidentně vede do eurozóny, je to salámová metoda, je to jedna z částí, kterou budeme muset podepsat, abychom se stali součástí eurozóny. V eurozóně samozřejmě to znamená přijetí eura a hned po tom je tzv. čtvrtá část evropské integrace, což znamená fiskální integrace, která je tedy někdy v budoucnu, někde daleko, kde všechny rozpočty evropských zemí v eurozóně se shrnou na jednu hromadu a bude se to přerozdělovat v Bruselu.

Takže my prostě jasně říkáme, že pro tuto cestu nejsme. Jsme na začátku této cesty. Na začátku cesty prvním patníkem, o který dnes zakopáváme, je fiskální pakt a my prostě říkáme, že ho nechceme, že ho nechceme ratifikovat a podepsat, že nechceme, aby nám díky fiskálnímu paktu úředníci z Bruselu kontrolovali státní rozpočet například, a říkáme, že to je jenom první krok. A už tento první krok na této cestě nechceme udělat a chceme mít tady sami pořádek. Přece jsme schopni si ve státním rozpočtu sami dodržovat pořádek a dělat pořádek, a ne aby nám to kontroloval nějaký úředník z Bruselu! (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Byl jsem osloven, tak se pokusím zdvořile odpovědět. Řekne-li kdokoliv, že ratifikace této smlouvy, tak jak je předložena, znamená ztrátu suverenity České republiky nad jejími veřejnými rozpočty, tak je to prostě lež. A ví to každý, kdo si to přečte, protože tam nic takového není. A promiňte, že nebudu lži říkat růže. Lež je lež. Prostě je to lež, nedá se nic dělat. Jestli mi ukážete jedno jediné slovíčko mimo hlavu III a IV, ze které máme výjimku, jestli mi ukážete jedno jediné slovíčko, kde ztrácíme suverenitu nad svými veřejnými rozpočty, tak se omluvím. Ale četl jsem to tolikrát, že dobře vím, že tam to slovíčko není.

Co se týče předkládání návrhu rozpočtu Evropské komisi, to dělá, pane místopředsedo Fialo prostřednictvím pana předsedajícího, Česká republika už deset let. Dělá to vždycky ve formě konvergenčního programu na konci dubna, tak jak se zavázaly všechny země Evropské unie, dělají to všechny země Evropské unie, i vy si musíte pamatovat, že jste schvaloval ještě v rozpočtovém výboru konvergenční program, tak to je ono, a není to nic, co by omezovalo naši suverenitu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují faktické poznámky pánů poslanců Benešíka, Munzara, Klause, Peksy a Radima Fialy v tomto pořadí. Pan poslanec Benešík má slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak já jsem tady vystoupil krátce dvakrát. Hned na moje vystoupení reagoval pan předseda Fiala a řekl, že jsem řekl: všichni tady lžou a všechno je špatně. Asi jsem přesně mluvil o tom, že takhle se ta debata posouvá, protože já jsem neříkal "všichni tady lžou" a že všechno je špatně.

Jako předseda evropského výboru vás mohu opravdu ubezpečit, a mnou navržené a nakonec přijaté usnesení kolikrát i na plénu Poslanecké sněmovny jasně svědčí o tom, že nejsem žádný eurohujer, že prostě nepřijímám zásadně všechno to, co nám pošle Brusel v modré vlajce se žlutými hvězdičkami. A jsem k tomu kritický. Na druhé straně buďme objektivní a veďme diskusi korektně.

Takže já jsem rozhodně neřekl to, co o mně řekl pan předseda Fiala. Odvolávám se na svá předešlá vystoupení, že přesně takhle za půl minuty po mém vystoupení se mé vyjádření takhle posune. A já si myslím, kdyby to bylo za týden, za dva, za rok – dobrý, nemusí si to pamatovat, ale že vystoupil hned po mně a řekl to, co jsem opravdu neřekl, a ani jsem to tak nemohl naznačit, je prostě přesně to, jak se ta diskuse nemá vést. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já si myslím, že právě o tom, jestli je to první krok k euru, nebo není, v tom je jádro pudla. Andrej Babiš v roce 2014 jako ministr financí společné vlády ČSSD, ANO a KDU-ČSL řekl toto: Myslím si, že cesta k euru je dlouhá. Víceméně jsme se domluvili, že začneme fiskálním paktem, který také má různé koalternativy. To by měl být první krok, uvedl tehdy ministr financí Andrej Babiš.

Mě by tedy zajímalo, jak to tedy vnímá současná vláda. Hlásí se k tomuto vyjádření? Je to pokračování, je to skutečně první krok k euru z pohledu této vlády? Anebo došlo k nějaké změně a je v tom nějaký jiný důvod? I když si já nedokážu představit jaký.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Klause. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: No, když i předseda vlády řekl, že fiskální pakt je prvním krokem k euru, tak přece je to dost jasné. Já chápu, že přes veškerý intelekt pan poslanec Kalousek se přes to emocionálně nemůže přenést a musí být v opozici vůči názoru předsedy vlády, ale je to tak.

Ale já jsem se přihlásil k faktické poznámce na to minulé vystoupení pana Benešíka, protože nezlobte se, vy jste živou – prostřednictvím pana předsedajícího – vy jste živou reinkarnací europoslankyně Roithové. Ta úplně stejně říkala: straší vás, nebojte se, bububu, že vám sem budou nějak přerozdělovat nějaké ty migranty atd. Uplynuly čtyři pět let, máme to tady v přímém přenosu, paní europoslankyně zuřivě maže to původní video, které bylo předvolební. A vy vystupujete úplně stejně a lidem, kteří euro nechtějí jako já, proto teď vůči vám vystupují, protože to nechtějí ani moji voliči, a proto budu hlasovat proti. To je celá věc.

Ale už to neopakujte, to strašení a ta slova o tom lhaní, protože už je to staré! Já se zase nechám sestřihnout, dám to vedle té vaší paní poslankyně a za pět let zase, až bude tady něco křičet, že to se bojíte, tady je nějaká společná armáda, to jenom jako když si to schválíme, zase to bude ta stejná písnička, děláte to pořád a salámovou metodou ukrajujete svrchovanost České republice.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Peksy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji za slovo. Já jsem neměl v úmyslu už moc vystupovat, protože se obávám, že opravdu už bylo řečeno všechno a už to snad řekli i všichni, tak už bychom mohli možná přejít k tomu hlasování.

Jen jsem chtěl ještě k tomu pojmu suverenita. Tady se pořád operuje s tím, že tím Česká republika ztrácí suverenitu. Prosím vás, Česká republika jako suverénní země má právo uzavírat mezinárodní smlouvy a ratifikovat je, tudíž tímto procesem

naprosto, ale naprosto suverenitu nemůže ztratit. Naopak by ztratila suverenitu, pokud by to dělat nemohla. Technicky prostě to, co se tady snažíte prosadit, je nesmysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Radim Fiala, po něm pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Benešík. Dobře, pan předseda Radim Fiala stahuje svoji faktickou poznámku. Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prosím, ještě jednou. Ano, je pravda, že není možné vstoupit do eurozóny bez ratifikace fiskální smlouvy. Není pravda, že ratifikace fiskální smlouvy znamená, že vstoupíme do eurozóny. Alespoň ti z nás, kteří studovali matematiku a dělali zkoušku z logiky, by tenhle fakt měli pochopit.

K mým předřečníkům, jenom trochu údivu. Bere-li si kdokoliv jako věrohodného svědka, který má konzistentní názory, právě pana předsedu vlády Babiše, pak je to nějaký sofistikovaný humor, kterému nerozumím, anebo už nedostatek skutečných argumentů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benešík, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Co se týče mých názorů, postojů, ale také konkrétní práce, tak se podívejte na usnesení výboru pro evropské záležitosti v mnoha oblastech, například ohledně té zmiňované migrace. Takže jedna věc je nějaký subjektivní názor někoho, kdo mně tady říká něco, že jsem reinkarnovaný. Já jsem praktikující katolík, já na reinkarnaci nevěřím. Reinkarnace podle mě prostě neexistuje. Ale na co věřím, jsou jiné věci. Takže rozhodně nemůžu být reinkarnovaný. Moje postoje jsou autentické, dohledatelné a myslím si, že i z mé práce v evropském výboru si každý může udělat obrázek sám. Ale když už jsme vstoupili do této osobní roviny, tak si myslím, že tu Lisabonskou smlouvu podepsal nějaký prezident, který se jmenoval Václav Klaus. A tam se nejedná o reinkarnaci, tam se jedná příbuzenský vztah. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já jsem docela rád, že dneska konečně naprosto pregnantně dokázal pan kolega Munzar, jak čte své příspěvky. On dostane něco do ruky a on, aniž by si to přečetl dopředu, aniž by o tom uvažoval, jde k pultíku a přečte to. Jinak by nemohl přečíst to prohlášení tehdejšího ministra financí pana Babiše, protože čtvrt hodiny předtím to tady naprosto jasně a správně řekl pan

kolega Kalousek. Ano, pokud bychom nebyli ve fiskálkompaktu, nemůžeme vstoupit do eura. Ale pokud budeme ve fiskálkompaktu a budeme tam rok, dva, pět, deset, patnáct let, tak nás nikdo nebude nutit k tomu, abychom to euro přijali. Takže je to pravda, že to je první krok, ale nic nás nezavazuje k tomu. To znamená, pan kolega Munzar dostal papír, ten tady přečetl, aniž by si uvědomit, že toto samé řekl přesně správně pan kolega Kalousek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Když tady slyším, že podpis tohoto paktu je prvním krokem k vstupu do eurozóny, tak jenom připomenu poslední průzkum veřejného mínění v ČR, a to že 73 % občanů ČR nechce vstoupit do eurozóny. Takže si myslím, že bychom měli také vzít na zřetel to, co si myslí tito lidé, kteří nás sem poslali. A to si myslím, že je důležitější než to, co si myslí někteří lidé úplně někde jinde než v ČR. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jednu větu. Já už jsem všechny argumenty, co tady padly, byly řečeny, na všechny jsem reagovala. Prosím vás, přečtěte si programové prohlášení této vlády. Je v něm jasně napsáno, že tato vláda vstupovat do eurozóny nebude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Ano, už stokrát tady bylo řečeno, že tento závazek neznamená, že je závazkem vstupu do eurozóny. Ale musím přiznat, že jsem překvapená, prostřednictvím pana předsedajícího, že mě překvapila slova pana kolegy Foldyny, protože já jsem čekala, že sociální demokracii bude záležet na zaměstnanosti, růstu mezd, na tom, aby se nám dařilo dobře. A ať již jsme v eurozóně, nebo jsme mimo eurozónu, tak my jsme totiž na tu eurozónu nesmírně blízce navázáni. U nás vlastně velká část HDP vzniká právě díky exportu do eurozóny, na exportu do eurozóny jsou závislí naši podnikatelé a vzniká díky tomu mnoho pracovních míst. Myslím, že je v našem zájmu, aby eurozóna byla v co nejlepší kondici. A jsem přesvědčena, že je v našem zájmu, pokud chceme být i nadále zemí, které se bude dobře dařit, kde budou pracovní příležitosti, abychom byli provázáni s eurozónou ještě blíže, protože to je v našem i ekonomickém zájmu. Zkrátka eurozóna patří k tomu, vlastně k nejbohatší části světa. My jsme provázáni v rámci EU s touto částí západní Evropy. A jsem přesvědčena, že je v našem zájmu,

je v zájmu českých občanů, abychom se více integrovali, protože zkrátka je to dobrým předpokladem pro to, aby se nám dobře dařilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vás jenom seznámím s dalším postupem diskuse. Budou následovat faktické poznámky pánů poslanců Skopečka, Munzara, Veselého, Peksy. Dále jsou s přednostním právem do rozpravy přihlášeni pan ministr Petříček, pan předseda Farský, v tomto pořadí. A pak budou následovat poslanci, kteří se přihlásili písemně. Takže následuje faktická poznámka pana poslance Skopečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já jsem disciplinovaně asi půl hodiny přihlášen, aniž bych se dostal ke slovu. Já teď nebudu říkat argumenty, které budu říkat ve svém standardním vystoupení proti fiskálnímu paktu, ale rád bych zareagoval na paní ministryni financí, která to řekla, abychom si přečetli programové prohlášení vlády, kde je, že ČR nechce vstoupit do eurozóny. Kdybychom měli dát na vaše programové prohlášení, už třeba té předchozí vlády, tak tu dávno nemáme superhrubou mzdu třeba, máme nižší daně. Nic z toho, co jste napsali do programového prohlášení, se nestalo. Určitě jste tam měli napsáno, že uděláte důchodovou reformu. Také ji tu do dneška nemáme. Takže pokud bychom měli spoléhat na programové prohlášení, tak to už jsme jednou nohou v euru dneska.

Já prostě musím vnímat rozporuplná prohlášení pana Andreje Babiše. V jedné chvíli prostě chtěl euro, v druhé chvíli, kdy průzkum veřejného mínění ukázal, že to lidé nechtějí, tak obrátil. A já se obávám, že tuto nekonzistenci od něj můžeme očekávat v leckterých případech, euro nevyjímaje. Takže to pro mě opravdu argument není.

A k paní kolegyni Langšádlové prostřednictvím předsedajícího. To, že jsme s eurozónou provázáni, je normální život. Naši exportéři exportují do eurozóny, každým rokem tam exportují více a více. Objemy jsou rekordní a je to bez eura a je to bez fiskálního paktu. Naši obchodní provázanost s eurozónou dělají podnikatelé, kteří dělají byznys, a nic jim v tom nebrání, že mají českou korunu, a vůbec k tomu nepotřebují žádný fiskální pakt, který o tom opravdu není. Jsou to liché argumenty. Vraťme se k podstatě věci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Munzara. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já chci zareagovat na pana kolegu Volného, který, koukám, odešel. Takže prosím, pane předsedající, vyřiďte mu, že mi nikdo žádné papíry nedával. Já jsem si vytiskl toto vyjádření, já jsem ho tady citoval už i v prvním čtení. A mě opravdu zajímá to vnímání vlády. Já chápu, že už se třeba nestihne vstoupit do eura. Mě zajímá, jestli vláda připravuje, když toto má být první krok, ještě další kroky a podobně. Já mám názor opačný. A říkám tady svoje názory. A když nejsou argumenty, tak tady přichází osobní napadání. A já si myslím,

že je to zbytečné. Tak to prosím vyřiďte, pane předsedající, panu poslanci Volnému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Veselý, po něm pan poslanec Peksa. Faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já vaším prostřednictvím musím reagovat na Helenu Langšádlovou, byť se často shodujeme. Chápu, že ji vystoupení kolegy Foldyny může provokovat. Nicméně dneska neřekl nic tak strašného podle mého názoru. On samozřejmě je názorově jinde než já k Evropské unii. Česká strana sociálně demokratická je proevropskou stranou, to je známá věc, tam není žádná pochybnost. A on řekl jenom fakt, na kterém ale musíme pracovat.

Drtivá většina občanů ČR, a opravdu drtivá, si nepřeje vstup do eurozóny v tuto chvíli. Proč? Protože nikdo jim nevysvětluje, co jim to přinese dobrého, a všichni mají pocit, že jim to přinese něco špatného. Na tom musíme pracovat, dneska jsme na tom společně pracovat začali. A prosím, berme Českou stranu sociálně demokratickou jako stranu, která vidí naši budoucnost, budoucnost naší země jednoznačně v EU. Jako stranu, která ví, že bez existence, naší existence v EU nebudou růst mzdy, nebude růst hospodářství a budeme se koukat na záda takových zemí, jako je Bulharsko, Rumunsko, budeme si říkat, že se nám nevzdalují tak moc, a budeme rádi, že jsme na tom líp než Bělorusko a Moldávie. My si to uvědomujeme a tak to je a u nás to jiné prostě není. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Peksa s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych v první řadě chtěl poděkovat svým kolegům z ODS, že tady iniciativně otevřeli otázku vstupu do eurozóny. Je to nepochybně zajímavé. Já si myslím, že to je podstatně složitější debata, protože my bychom si napřed měli ujasnit, jestli a jak dosáhnout toho, aby ta eurozóna měla funkční kontrolní a stabilizační mechanismy, aby se neopakovala krize z roku 2008. Potom se můžeme bavit, jestli má smysl vstupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka zde není, takže přistoupíme k těm, co jsou přihlášeni do obecné rozpravy. Nejprve s přednostním právem vystoupí pan ministr Petříček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych do té debaty rád vstoupil s tím, že bych chtěl zdůraznit, že ČR je v současné době posledním členským státem EU

kromě vystupující Velké Británie, který dosud není její smluvní stranou. Přístup ke smlouvě je podle mého názoru důležitým signálem, důležitým politickým signálem našim partnerům v EU a potvrdí zájem ČR být aktivním členem Unie.

Přistoupení ke smlouvě České republice především zaručí možnost aktivně se zúčastnit summitu eurozóny v inkluzivním formátu včetně přípravných jednání euroskupiny, což vnímám jako velmi pozitivní. Tím míň bude možno projednávat s našimi partnery současné návrhy týkající se prohlubování hospodářské a měnové unie. Být u toho a moci sdělit svůj názor, to je oč tu běží. Já si myslím, že bychom měli chtít být u toho.

Pravidla takzvaného fiskálního paktu jsou určena zejména státům eurozóny a jiné členské státy EU se k nim mohou dobrovolně připojit. To však ČR tímto nečiní a neučiní. Fiskální pakt proto bude pro ČR v plném rozsahu závazný až od okamžiku přijetí eura. A jak zde řekla paní ministryně, tato vláda v programovém prohlášení nemá přijetí eura v následujících třech letech.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi shrnout své vystoupení. Přístupem k fiskálnímu paktu nepřijímáme v tuto chvíli žádné nové povinnosti, získáváme však důležité právo – právo být slyšet. A to je podle mého názoru to, co bychom měli sledovat. Proto také podporuji rychlý přístup ČR ke smlouvě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Farský. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás seznámit s postojem klubů Starostové a nezávislí.

Jsme rádi, že se vláda odhodlala tuto smlouvu předložit do Poslanecké sněmovny, protože chceme, aby Evropa a Evropská unie jako území, které zažívá nebývalou prosperitu, kde roste ekonomika, jako území, které je také bezpečné, aby dále bylo silným územím a územím, které přináší nám nejen pracovní místa, ale i všechny výhody pramenící z té široké spolupráce. Je to tak, že je bytostným zájmem České republiky, aby v Evropské unii byla a aby, pokud se v Evropské unii rozhoduje, byla u stolu, u kterého se rozhoduje. A tady v tom případě se my sami dobrovolně stavíme do pozice toho, o kterém se rozhoduje ve stylu o nás bez nás. My nejsme zváni na summity, které navazují na tato setkání, jen proto, že jsme si řekli, že se k této smlouvě nepřipojíme. Paradoxně ke smlouvě, která po nás žádné povinnosti nevyžaduje, ale dává nám jenom větší práva. Tak já vůbec nechápu, jak ti, kteří chtějí, zároveň mluví o tom, jak je ta Evropa proti nám a jak nám diktuje, tak teď říkají: nechte Evropu rozhodovat bez nás.

Neberme si tu pravomoc, tu možnost jednat a zastupovat Českou republiku i na těch evropských jednáních. Neberme si ji, nenechme nadále rozhodovat o budoucnosti Evropské unie bez nás. Vždyť je to proti zájmu České republiky, proti zájmu nás všech. Proto jako klub Starostů a nezávislých, protože máme na mysli a je naším cílem, aby Česká republika i nadále prosperovala, aby prosperovala

v evropském prostoru, tak my přijetí této smlouvy jednoznačně podpoříme. Protože je to smlouva o stabilitě, je to smlouva o síle, je to smlouva o tom, že jeden z členů Evropské unie nemůže svou nezodpovědností oslabit Evropskou unii. Ale když si přečtete alespoň kousek – ona je kraťoučká tato smlouva – tak se dočtete, myslím hned v článku 1 v odst. 2, že se týká, kromě článku 14, jenom zemí eurozóny. A když si přečtete článek 14, zjistíte, že vlastně z něho nevyplývá v podstatě nic. Pouze to, a to základní, že se dostaneme ke stolu. Že nebude rozhodováno o nás bez nás. Kdo chce, aby se rozhodovalo o nás bez nás, bude hlasovat proti této smlouvě. Kdo chce, abychom byli u těchto jednání, podpoří přijetí této smlouvy. A Starostové ji podpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Přeji dobré poledne. A nyní s faktickou poznámkou místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Vaše dvě minuty, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Svou faktickou poznámkou budu reagovat na vystoupení ministra i na vystoupení pana předsedy Farského. Já jsem rád, že se ta debata vede a že se většinou vede i věcně. Tak abychom zachovali tu věcnost té debaty, tak jenom připomenu, že ten argument, že se dostaneme na nějaké schůzky a budeme takzvaně u stolu, že on úplně neplatí. Ten pakt nám to nezaručí – a naopak nám nehrozí, že bychom u toho stolu nebyli. Podle znění textu té smlouvy se státy neplatící eurem mohou zúčastnit summitů euroskupiny týkajících se konkurenceschopnosti, změny celkového uspořádání eurozóny a základních pravidel a alespoň jednou za rok jednání o konkrétních otázkách plnění této smlouvy o stabilitě a tak dál.

Podotýkám, že mohou, a podotýkám také, že existuje praxe Evropské unie, která už dnes – například summity týkající se konkurenceschopnosti svolává ve formátu EU 28. To je potřeba si říct. Takže tím, že přijmeme tento pakt, možná dosáhneme nějaké symbolické věci. Podle mě nedosáhneme ničeho a rozhodně tím nezlepšíme svůj přístup k jednání. Protože pokud se to týká konkurenceschopnosti, tak se to stejně děje a v jiných případech nás pouze ty státy mohou přizvat. Já jen pro úplnost, abychom tu debatu skutečně vedli věcně a nepoužívali argumenty, které se pak ukážou jako nesprávné nebo nepravdivé.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy v obecné rozpravě požádám o vystoupení paní poslance Jana Skopečka a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobrý den. Já jsem čekal na své vystoupení přes ty faktické poznámky. Nechtěl jsem je zneužívat k tomu, abych mohl vyjádřit svůj postoj k fiskálnímu paktu. Já ho shrnu do několika argumentů, proč si myslím, že bychom dnes neměli pro ratifikaci fiskálního paktu hlasovat.

Tím prvním důvodem je, že fiskální pakt k ničemu nepotřebujeme. Když ho přijmeme a nyní, když ho nepřijmeme, tak budeme za naše veřejné rozpočty odpovídat tady doma. Nijak nám nezlepší ani nezhorší naše domácí veřejné finance nebo naše hospodaření.

Fiskální pakt platí pro země eurozóny. V okamžiku, kdy Česká republika není členem eurozóny, tak ho nepotřebujeme jakkoliv přijímat. A je-li tu takový tlak na jeho přijetí, tak to znamená, že někdy v budoucnu chcete euro přijmout. Protože jinak byste na tom takto netrvali, jinak byste tady neříkali argumenty typu "budeme u stolu". To už slyšíme v rámci integračního procesu v historii České republiky léta. Vždycky to znamená salámovou metodou se dostat k tomu hlubšímu jádru, to znamená, zase nějakou další dílčí pravomoc přenést na Evropskou unii. Čili fiskální pakt nepotřebujeme, dokud nebudeme v euru. A ti, co dneska na to přijetí tlačí, tak se to pravděpodobně bojí říct svým voličům naplno, otevřeně, ale chtějí přijmout euro.

Ten druhý argument, proč si myslím, že bychom pro tento fiskální pakt neměli hlasovat, je jeho důvod. Fiskální pakt vznikl jako reakce na dluhovou krizi eurozóny. Měl to být nástroj, který měl zabezpečit zdravější hospodaření členů eurozóny tak, aby některé neodpovědné státy neohrožovaly samotnou stabilitu eurozóny. Když se podíváte, v jakém stavu byly veřejné finance těch hlavních ekonomik Evropské unie v době podepsání toho fiskálního paktu, a podíváte se na jejich veřejné finance dneska, tak zjistíte, že fiskální pakt selhal. Dramaticky selhal, protože od jeho přijetí se veřejné finance těch důležitých ekonomik, nebo řady důležitých ekonomik eurozóny, velmi výrazně zhoršil. Není to jenom Řecko. Podívejte se třeba na Itálii, na Španělsko, jak se tam vyvíjely veřejné finance. Fiskální pakt. To, co bylo jeho cílem, aby zlepšil veřejné finance členských zemí eurozóny, aby zajistil větší stabilitu eurozóny, tak selhal, protože veřejné finance těch důležitých ekonomik eurozóny se zhoršily. Proč máme přistupovat k něčemu, co prostě nefunguje? Vždyť to nedává jakýkoliv smysl.

Ten smysl, proč dneska budou někteří hlasovat pro přijetí fiskálního paktu, je jediný. Oni chtějí vyjádřit symbolicky svoji příslušnost k tomu hlavnímu integračnímu proudu, ke stále hlubší, unifikovanější, centralizovanější Evropě. Oni si přejí, aby se prostě Evropská unie v integraci nezastavila, aby se další a další pravomoci hospodářské politiky přesouvaly z domácí úrovně na úroveň evropskou.

Já si to nepřeju. Já si myslím, že rozpočtová politika i měnová politika by měla být domácím úkolem. Jsem rovněž přesvědčen, že ten domácí úkol zvládáme my dobře. Že když se podívám na hospodaření řady starých evropských zemí, když se podívám na měnovou politiku Evropské centrální banky, tak jsem velmi rád, že tyto pravomoci máme doposud na úrovni České republiky, na národní úrovni. Protože jak v té fiskální politice, tak v té měnové politice to děláme lépe, než to dělají staré členské státy Evropské unie. A naše měnová politika je lepší a pro nás výhodnější, než je politika Evropské centrální banky.

Pevně věřím, že se nám podaří jak fiskální, tak měnovou politiku, udržet na domácí úrovni. Protože, a to by také zastánci eura měli přiznat, přijetí eura neznamená jenom výměnu bankovek v našich peněženkách a přepsání našeho účtu z korun na eura, ale znamená to, že ztratíme suverenitu v měnové oblasti, že měnovou

politiku nebude dělat Česká národní banka na podmínky šité pro Českou republiku, pro českou ekonomiku, ale budeme muset přejímat měnovou politiku Evropské centrální banky, která bude muset být šitá nejenom na podmínky České republiky, ale i na podmínky právě zmíněné Itálie, právě zmíněného Řecka a dalších členských státu Evropské unie.

Čili vy, kteří dneska chcete podpořit fiskální pakt, se k této politice hlásíte, odmítáte dělat tyto základní hospodářské politiky na domácí úrovni a chcete je přenášet na evropskou úroveň. Tak to aspoň přiznejte a nedělejte z lidí hlupáky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. To byl pan poslanec Skopeček a s faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, paní poslankyně, budete mít dvě minuty. Tak prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Skopečku, vy jste tady popsal, myslím, to, co malinko je problémem, protože říkáte: naše fiskální a nominální politika je v pořádku. Vy jste říkal, že to má být i nadále na nás, a proto nemáme vstupovat nikdy do eurozóny. Já sama si myslím, že i po vyřešení těch problémů, se kterými se eurozóna potýká, máme. Ale i z toho, co jste vy říkal, že naše firmy jsou nesmírně provázány s eurozónou. My exportujeme do eurozóny. V našem životním zájmu je, aby eurozóna byla v dobré kondici, protože bez ohledu i na to, jestli budeme členy, nebo nebudeme členy, stav ekonomické situace v eurozóně bude mít vliv na naše firmy, na naši zaměstnanost, na náš hospodářský růst. A v tom je právě ten problém. Ono říkat "my to děláme dobře a nás nezajímá, jak to dělají ti ostatní, a není v našem zájmu, aby byl třeba dohled nad zodpovědnou fiskální politikou Itálie", zkrátka není podle mne moudrý a zodpovědný přístup, protože pokud se třeba i ta Itálie, která dneska má problémy, dostane do problémů, bude v problémech celá eurozóna, tak dříve či později se to odrazí právě i u nás i na situaci našich podniků, i na situaci v zaměstnanosti atd. Takže říkat: ono nám stačí, že si budeme plnit naše domácí úkoly... A já opravdu souhlasím s tím, že u nás je dobrá fiskální, monetární politika. Ale není možné k tomu pohlížet tak, že to, co se okolo nás děje, to, co se v eurozóně děje, se nás netýká nebo nás to nezajímá. Ono se nás to týká a ono by nás to zajímat rozhodně mělo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas. Děkuji. Mám tady dvě přihlášky na faktické poznámky. První pan poslanec Skopeček a připraví se pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Budu reagovat na svoji předřečnici. Ještě jednou to zopakuji. Česká republika a její ekonomika je historicky dominantně závislá na trzích eurozóny. Drtivá většina našeho exportu míří do eurozóny. A přesto, že máme na rozdíl od ostatních zemí českou korunu, tak přesto každý rokem, až na

období krizí, každým rokem náš export do zemí Evropské unie, do zemí eurozóny roste. To je důkaz toho, že české ekonomice koruna nepřekáží, českým exportérům koruna nepřekáží. Jsem schopen akceptovat při diskusi o společné evropské měně euro, že má i své pozitivní stránky. Tou pozitivní stránkou jsou nižší transakční náklady pro naše exportéry, ale ty náklady, o kterých jsem tu hovořil, z titulu ztráty měnové politiky jsou neskonale větší než ten dílčí přínos pro exportéry, kteří to navíc zvládají. Podívejte se na ta čísla. Každý rok máme export do Evropské unie větší, a to s českou korunou.

Souhlasím s vámi, že nám nemůže být lhostejno, jakým způsobem eurozóna funguje, jak se jí daří, ale pokud byste to skutečně myslela s eurozónou vážně, tak budete první, která bude říkat, že Řecko z ní mělo být venku, že Španělsko z ní mělo být venku, a měla byste pracovat na tom, aby se z eurozóny stala skupina zemí, které jsou navzájem ekonomicky podobné. Ale protože euro není ekonomickým projektem, protože je politickým projektem, tak budete donekonečna trvat na tom, aby i ty země, které jsou strukturálně oproti zemím, jako je Německo, Holandsko, odlišné, tak je tam budete držet za cenu toho, že se těm lidem tam bude dařit hůře, a za cenu toho, že ze severního křídla eurozóny budou daňoví poplatníci platit neodpovědně hospodařící státy eurozóny.

Čili pokud vám jde skutečně o to, aby eurozóna fungovala dobře pro naše exportéry, tak říkejte nahlas, že eurozóna se musí změnit a že řada zemí, které to nezvládají, z ní musí odejít. To by bylo fér.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a následně mám tady tři žádosti o vystoupení, už jenom dvě žádosti o faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Mikuláš Peksa a následně se připraví pan poslanec Jan Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Měl bych jenom takovou rychlou otázku na pana kolegu Skopečka prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste, pane kolego, ekonom. Chtěl bych se vás zeptat, v jak velké míře si myslíte, že makroekonomické údaje typu agregátní poptávka, agregátní nabídka v České republice závisí na hospodářské a měnové politice České republiky, a v jak velké míře naopak na celkové hospodářské politice Evropské unie. Protože jsem přesvědčen o tom, že ona ji v podstatě stejně definuje. Takže tahle hádka o suverenitě je do značné míry zbytečná. Nechávám prostor odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám o vystoupení pana poslance Farského na faktickou poznámku a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Chtěl bych reagovat na pana poslance Skopečka a chtěl bych uvést, že mi tady vadí posun té debaty. Prosím, my nehlasujeme o přijetí eura. A vy jste si prostřednictvím pana předsedajícího vytvořili chiméru souboje s přijetím eura nad touto smlouvou a s ní teď bojujete. Ale to je boj, který k tomuto

nepatří. Tam je jasně napsané, a kdo četl tu smlouvu alespoň zběžně, tak určitě došel k tomu, že prostě to tak není. Navíc ta smlouva zcela jasně říká, že je závazná, kromě článku 14, pouze pro státy, které už jsou v eurozóně. To není o vstupu do eurozóny. Tak tady prosím přestaňte bojovat s eurem, protože to není otázka tohoto předpisu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopečka na faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Nejprve na svého předřečníka. Reagoval jsem na paní poslankyni Langšádlovou, která mluvila o provázanosti České republiky s eurozónou, o euru atd. To nebyl můj výmysl, ale to se obracejte spíše na ni než na mě. To je první odpověď.

Odpověď na kolegu z výboru pro evropské záležitosti, který se ptal na to, do jaké míry je naše měnová politika suverénní. Do značné míry je suverénní. Samozřejmě nemůže dělat, co chce. Musí se dívat i na ostatní trhy. Samozřejmě eurozónou a měnovou politikou eurozóny je ovlivněna, musí to zahrnout do svého rozhodování.

Ale ukážu vám praktický příklad. Podívejte se na to, jakým způsobem zareagovala Česká národní banka po roce 2008 po vzniku finanční krize. Byla jedna z prvních centrálních bank, která na to reagovala uvolněním měnové politiky, což znamenalo, že v těch prvních měsících a v prvním období od nastartování krize jsme měli propad jeden z nejnižších. Když se podíváte na náš měnový kurz, který je díky tomu, že máme vlastní korunu, flexibilní, tak ten v tom roce 2008 oslabil, což znamenalo, že propad našich exportérů byl mnohem menší, než byl propad exportérů v zemích, které platily eurem, díky tomu, že právě ten vyrovnávací mechanismus v podobě našeho flexibilního měnového kurzu, o který bychom přišli v případě, že bychom přijali euro, prostě zafungoval a našim exportérům pomohl. Když se podíváte na stávající podobu nastavení úrokových sazeb, stávající podobu měnové politiky, je skutečně jiná, než je politika Evropské centrální banky, a ta naše stávající měnová politika je pro nás bezesporu výhodnější než to, co dělá Evropská centrální banka včetně kvantitativního uvolňování.

Abych tu odpověď shrnul. Ano, naše autonomní měnová politika se nám velmi vyplatila, velmi se nám vyplatila po roce 2008, kdy díky ní jsme měli ten propad díky ekonomické krizi (způsobený krizí?) menší. To, že jsme si to pak zkomplikovali svou hospodářskou politiku a tu krizi jsme si prodloužili, to je sice pravda, ale v těch prvních fázích nám měnová politika neskutečně pomohla.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Skopeček a nyní máme tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Václav Klaus mladší, připraví se pan poslanec Peksa a připraví se pan poslanec Farský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Jen stručně. Každé hlasování jsou vlastně takové volby. A když děláte volební kampaň, tak je samozřejmě moudré oslovovat nerozhodnuté voliče. Čili v této věci já také nechci oslovovat pana poslance Munzara nebo zase

z druhého břehu pana poslance Benešíka, ale rád bych se obrátil na nerozhodnuté voliče v této věci, největší poslanecký klub. A jenom vás prosím, srovnejte si odborné, věcné, národní a konzistentní vystoupení pana poslance Skopečka v této věci vůči tomu politikaření a dalším takovým těm výlevům panevropské ideologie, kterými vás tady obohacují někteří další řečníci. To je jenom to, co bych vás jakožto nerozhodnuté rád poprosil, abyste to zvážili, protože vím, že řada z vás jsou konzervativní, normální, zdravě uvažující lidé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Mikuláš Peksa, připraví se pan poslanec Jan Farský a následně ještě pan poslanec Ferjenčík na faktické poznámky. Prosím, máte slovo. Dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom prostřednictvím pana předsedajícího upřesnit tu svou otázku, kterou jsem kladl panu kolegovi Skopečkovi, protože to asi nebylo jasné. Já jsem se chtěl zeptat na to, jaký vliv má česká hospodářská a měnová politika na hospodářský vývoj v České republice, versus jaký vliv má ta evropská celková. Já jsem přesvědčen o tom, že ten hospodářský vývoj u nás tak ze tří čtvrtin nebo čtyř pětin určuje v podstatě to, co se děje v evropské politice. Ergo má smysl do ní mluvit, protože prostě sami to tady nevyřešíme. To je vše, co jsem chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Farského a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom doplnit k panu kolegovi předsedovi Petru Fialovi, který říkal, že nás to nijak, prostřednictvím pana předsedajícího, že nás to nijak nelimituje v účasti. Podle předkládací zprávy k tomuto zákonu se píše, že Česká republika vzhledem ke své neúčasti na smlouvě nebyla oprávněna k účasti na summitech eurozóny, což se dlouhodobě jevilo jako nevýhodné.

Já to vidím úplně stejně. Dnešní schválení této smlouvy nám tuto vstupenku na summity eurozóny poskytne. My budeme moci bez toho, aniž bychom přijali závazky, tak můžeme být u toho stolu, u kterého se rozhoduje o budoucnosti eurozóny, a tím i o budoucnosti a prosperitě České republiky. Pro Českou republiku je schválení této smlouvy z tohoto pohledu jednoznačně výhodné, a proto ho podpoříme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Mikuláše Ferjenčíka. Vaše dvě minuty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jen stručně reagovat na kolegu Klause. Vy prostřednictvím pana předsedajícího neoslovujete nerozhodnuté voliče. Vy systematicky oslovujete voliče SPD. Ono se vám to docela daří. (Potlesk zprava.) Bohužel si občas kvůli tomu i vymýšlíte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Ferjenčík. A nyní s faktickou pan poslanec Jan Skopeček. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Ještě jednou reakce na pana poslance Peksu. Samozřejmě že je česká ekonomika ovlivněna tím, co se děje za jejími hranicemi. Zvlášť Česká republika, kde podíl exportu na hrubém domácím produktu do zemí eurozóny je vlastně v rámci světa rekordní. To samozřejmě znamená, že v okamžiku, kdy se nebude dařit eurozóně i třeba díky špatné politice Evropské centrální banky, tak to bude odnášet Česká republika včetně českých firem a českých exportérů.

Ale to, že v takové chvíli budeme mít autonomní měnovou politiku, která bude moci umět pomoci těmto exportérům třeba levnějšími penězi, uvolněnější měnovou politikou, tak to je jistě dobrá náplast nebo dobrá motivace, dobrá pobídka pro to, aby se těm našim exportérům, našim firmám dařilo lépe, nebo méně hůře, než kdybychom takovou pravomoc neměli. To je zcela zřejmé. V okamžiku, kdy ji ztratíme, tak poneseme plné důsledky toho, co se děje kolem nás. Do doby, kdy máme v rukou nástroje měnové a fiskální politiky, tak s tím alespoň samozřejmě v mezích něco můžeme dělat. A já nechci přijít o ty nástroje, kterými můžeme něco dělat, kterými v jisté fázi hospodářského cyklu můžeme jak českým firmám, tak českým domácnostem pomoci.

V okamžiku, kdy bychom se toho nástroje měnové politiky a fiskální politiky vzdali, tak už budeme pouze přijímat chování a přijímat důsledky chování jiných. A já chci mít možnost, abychom mohli hospodářský cyklus ovlivňovat v České republice – nebo ne ho ovlivňovat. Jako liberál bych byl rád, aby stát intervenoval co nejméně. Ale ve chvíli, kdy to je potřeba, kdy je ekonomika v recesi, tak ty nástroje mít má. Tím, že bychom přijali euro, je přestaneme mít.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Mikuláš Peksa. A připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych chtěl jenom rychle zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana kolegu Skopečka. Já respektuji váš postoj. Pak se ale prostě koncepčně politicky lišíme, protože já považuji za důležitější mluvit do toho, jakým způsobem se utváří ta evropská politika, a snažit se těm problémům předcházet. Vy, jak jsem pochopil, chcete mít nástroje pro řešení problémů, které v důsledku toho selhání přijdou, pokud nějaké selhání přijde. Myslím si, že to jsou prostě opačné přístupy a asi nemá cenu, abychom se o tom dál hádali nebo dohadovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní s faktickou poznámkou požádám o vystoupení pana poslance Tomáše Martínka a připraví se na faktickou pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, pane poslanče, dvě minutky.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom v rychlosti shrnout tu debatu, kterou tady vedeme úplně zbytečně, o přijetí eura, přitom o přijetí eura vůbec nehlasujeme. Řekněme si, o čem doopravdy hlasujeme. Hlasujeme o přijetí fiskálního paktu, který má jaká pozitiva a jaká negativa, pokud budeme hlasovat pro.

Pozitiva. Účast na summitech. Nebude se jednat o nás, bez nás. Nebudeme bráni našimi partnery jako černé ovce, kteří jediní nejsou schopni podepsat smlouvu, která de facto nic pro nás neznamená negativního. Za třetí, vláda bude motivována k sestavování rozpočtu s nízkým deficitem, nebo dokonce s vyrovnaným, a tím se zlepší i pohled investorů; a teoreticky i nižší úroková míra při půjčování peněz státu.

Negativa tam doopravdy žádná nevidím. Když jsem slyšel všechna negativa, co padla, tak se týkala přijetí eura. A o tom se doopravdy dnes nebavíme a o tom dnes nediskutujeme a hlasovat nebudeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Jan Skopeček na faktickou. A na faktickou se připraví ještě předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Já respektuji pozici pana poslance Peksy, že chce předcházet těm problémům v eurozóně. A já bych mu dal jenom do úvahy, jestli jeden guvernér, který bude zastupovat Českou republiku ve sboru dalších mnoha guvernérů všech členů eurozóny, má tu sílu, aby změnil politiku Evropské centrální banky na podmínky šité na míru České republice, které dneska díky tomu, že máme samostatnou měnovou politiku, máme. To je jedna věc.

Ale druhá věc. I kdyby náhodou tu sílu měla a dokázala přesvědčit drtivou většinu ostatních guvernérů, aby tu měnovou politiku udělali na podmínky České republiky, tak stejně se nevypořádá s jednou základní věcí, a sice že eurozóna byla vytvořena ze strukturálně odlišných, strukturálně odlišných ekonomik, které spolu nemohou normálně fungovat pod jednou společnou měnovou politikou. Tento strukturální defekt, který je v eurozóně od jejího samého začátku, nedokáže vyřešit žádný sebegeniálnější guvernér. Budeme pouze platit náklady a budeme zachraňovat tu eurozónu, aby zůstala u své, protože strukturálně prostě ji tvoří nepodobné ekonomiky a není možné, aby fungovala dobře bez obrovských nákladů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte dvě minuty. A připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na údaje na pozitiva, které přednesl pan poslanec Martínek. Jestli to budu interpelovat dobře, ta tři pozitiva, která tady uvedl.

Za prvé. Nebude se jednat o nás bez nás nebo za zavřenými dveřmi. Já už jsem to říkal ve svém prvním vystoupení. To je fikce. Nic takového není. Ty evropské země, členské země, které nejsou součástí schengenského prostoru, jedná se o nich bez nich? Jsou za zavřenými dveřmi? Euro. Mohl bych dát i jiné skupiny států, z nichž některé se v některých otázkách sdružují a v některých ne. Takže to žádné pozitivum není. Je to úplně normální.

Za druhé. Nebudeme černou ovcí. Nebudeme poslední. A to bychom měli ale razantně odmítnout jako Poslanecká sněmovna. Kdyby všichni signatáři tohoto paktu, kteří platí eurem, dodržovali pravidla tohoto paktu, tak byste možná měl pravdu. Oni nám budou říkat něco o veřejných rozpočtech? Italové, Francouzi, Řekové? Podívejte se na jejich výsledky! Co se změnilo poté, co podepsali slavnostně, s foty, family foto. Všechno. Potřepali si rukou po ročním summitu. Zlepšili se, nebo zhoršili? Přečtěte si odpověď paní ministryně nebo písemnou interpelaci, ať ji tady necituji. Jak zasáhla Evropská komise proti těm hříšníkům, těm černým ovcím, které neplní závazky, které oni podepsali? Nijak! Takže ten argument také neplatí.

A třetí. To, že podepíšeme úvod a závěr paktu, má motivovat českou vládu k tomu, aby předkládala dobré rozpočty? Je to 980 slov, tak nějak. Já jsem to jednou počítal. Tak si přijďte... A pojďme si odcitovat, co vlastně podepisujeme, a kde tam najdete jakoukoliv motivaci, pozitivní nebo negativní, to je úplně jedno, k tomu. Je to úvod a závěr. To tělo neschvalujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. To byl Zbyněk Stanjura. A nyní tedy faktickou poznámku pan poslanec Jan Zahradník a připraví se pan poslanec Lubomír Zaorálek. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, mně tahle debata připomíná debatu, kterou jsme tady absolvovali asi před dvěma lety, kdy jsme se dlouze bavili o ratifikaci Pařížské dohody. Tehdy také jeden z argumentů byl ten, že naši představitelé, když se jedná o klimatických otázkách, museli sedět někde v předsálí, nemohou si sednout k tomu jednacímu stolu a my jim to ratifikací té dohody musíme umožnit. Tehdy se také mluvilo o tom, že někteří již platní signatáři té dohody neplní své povinnosti. A říkalo se, že nás to nikterak nezatíží, že z toho nebudou naše nějaké nové povinnosti vyplývat. Přitom je pravdou opak. Například Evropská komise už teď bude zatěžovat naše výrobce automobilů povinností snižovat emise o 35 % do roku 2030. Přitom výrobci v Asii, Čína a Indie, se takovými povinnostmi netrápí. My hodláme sami sebe zavázat k odstranění drobných plastů z našeho života, různých brček a kelímků, přitom 90 % plastových znečištění pochází z řek v Asii a Africe, které se takovýmito otázkami vůbec nezabývají.

Čili tak jako jsem byl proti ratifikaci Pařížské dohody, která nás na sto let k něčemu zavázala, a ani nemáte v návrhu rozpočtu žádné peníze na povinnosti, které

z ní vyplývají – jako jsem byl proti té Pařížské dohodě, tak budu i proti tomuto fiskálnímu paktu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní pan poslanec Lubomír Zaorálek. Prosím.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Kolegové, došlo mi, že se řádného vystoupení nedočkám, tak jsem se přihlásil takto. Podívejte se, co se týče ekonomické debaty, ekonomického přesvědčení, to teď ponechávám stranou. To bych také mohl říci, že mi nevyhovuje ekonomika řízená autopilotem. Ale tady jde o krok, který je vysloveně diplomatický. A já jsem přesvědčen, že velmi důležitý. V Evropě máte politiky, kteří dneska klidně řeknou: Ať se ta Evropa rozdělí, ti, co nechtějí, tak je necháme bokem. A pak máte politiky, kteří jsou s námi zajedno v tom, že je třeba držet ten projekt inkluzivní a dávat všem šanci, aby se mohli připojit. Tady dát najevo, že my chceme být u toho, že nám záleží na tom, jak se bude eurozóna dále vyvíjet, má podle mě obrovský význam. A má to i praktické dopady. Může se stát, že zvítězí ti, kteří chtějí Evropu v podstatě utvořit jako vícerychlostní i v ekonomické oblasti. To bude znamenat, že ty finanční toky, ty finanční toky začnou proudit tak, že nás budou míjet a my se posuneme na Balkán. A v té chvíli nás to musí velice zajímat.

Takže tento diplomatický krok může mít velký praktický politický význam. Kdo to nechápe, nechápe politickou realitu Evropy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Zaorálek a nyní Zbyněk Stanjura na faktickou poznámku a připraví se místopředseda Sněmovny Petr Fiala.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mluvit stříbro, mlčeti zlato. Tím bychom se někteří mohli řídit. Pane poslanče Zaorálku prostřednictvím pana předsedajícího, myslíte si, že vaše vystoupení, vaše opakovaná vystoupení k naší účasti v misích zlepšují diplomatickou pozici České republiky a respekt u našich spojenců, nebo ne? Že zrovna vy nás budete školit o tom, co je diplomaticky vhodné a ne pro Českou republiku, to je v těchto dnech opravdu mimořádně odvážné. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní Petr Fiala. Prosím, pane místopředsedo, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Reaguji na vystoupení pana poslance Zaorálka a musím říct, že právě ti, kteří nás tlačí k tomu, abychom podepsali fiskální pakt, nechápou politickou realitu Evropy. To jsou přesně ty dokumenty, které vedou k tomu, že stále víc občanů Evropy ztrácí důvěru v Evropskou unii a že ten projekt spolupráce evropských zemí na bázi Evropské unie je ohrožen. A to ne nějakými

euroskeptiky v České republice, ale tím, jak Evropská unie sama postupuje a co dělá. Tak přistoupíme k fiskálnímu paktu, přihlásíme se k nějakým principům, které ty státy, které tam už dávno jsou, vůbec nedodržují, a smějí se těm ostatním do očí.

Podívejte se, co dnes dělá Itálie. Není Itálie příkladem státu, který rozbíjí spolupráci a to všechno, o co v Evropě jde? Jsme to opravdu my, kvůli tomu, že se nechceme přihlásit k této bezzubé smlouvě, která má jediný význam – a přiznejme si to, má jediný význam, je to symbolická cesta k přijetí eura. Nic jiného to není. A když dobře posloucháte paní ministryni Schillerovou, pana ministra Petříčka, všechny další, kteří to obhajují, tak dospějete k naprosto stejnému závěru. Přijetí této smlouvy má pro Českou republiku jediný význam, a to je to, že se nám vytváří cesta k přijetí eura. Nic jiného touto smlouvou nedosáhneme. A symbolicky se hlásit k něčemu, co stejně nefunguje, a říkat si, že když se k tomu nepřihlásíme, tak my jsme ti, kteří rozbíjejí Evropu, je prostě sebemrskačské, špatné, je to nerealistická evropská politika a je to evropská politika, která pokud se v evropských zemích dělá, tak vede k jedinému – ohrožuje evropský projekt! A protože mně na evropském projektu záleží, tak jsem proti tomu, abychom se připojili k tomuto paktu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní máme tady tři faktické poznámky. Jako první vystoupí pan poslanec Jan Skopeček, jako druhý pan poslanec Lubomír Zaorálek. Teď se obrátilo pořadí, nějak zajímavě mi to přeskočilo – takže pan poslanec Skopeček ano a připraví se pan poslanec Václav Klaus. A teď teprve naskočil pan poslanec Zaorálek.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo, já chci taky reagovat prostřednictvím vás, pane předsedající, na pana poslance Zaorálka. Já prostě odmítám dělat evropskou politiku tak, jak ji nastínil pan Zaorálek. Politiku ve stylu: Všichni něco podepsali, tak my to musíme udělat taky. Ačkoliv to nefunguje, ačkoliv to nemá smysl, ačkoliv to nepotřebujeme, protože neplatíme eurem. Ale udělali to všichni, tak aby se na nás špatně nedívali, tak my to uděláme taky.

Takto funguje evropská politika řadu let, zejména díky sociální demokracii, a já si myslím, že to je špatně. Konečně jednou pochopme, že Evropská unie je kolbiště národních zájmů, definujme si ty národní zájmy a bojujme o ně. Klidně udělejme i kompromis, klidně občas něco obětujme, abychom získali něco jiného. Ale argumentace stylu "podepsali to všichni, tak my musíme taky", je naprosto absurdní, hloupá a není v zájmu českých občanů. EU je kolbiště národních zájmů. Zkusme si je definovat a bojovat o ně. Ne tady podepisovat něco jenom proto, že to podepsali všichni. To je přece absurdní!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Václava Klause mladšího a pan poslanec Lubomír Zaorálek se připraví. Tak prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Já také reaguji na pana poslance Zaorálka vaším prostřednictvím. A sice ne na diplomacii, ale na politickou realitu, jak jste to nazval. Realitou je, že drtivá většina českých občanů přijetí eura nechce, a co se týká vašich voličů, tak je to ještě markantnější. Takže já bych preferoval, aby se politici obraceli ke svým voličům a nikoliv k tomu, kdo je poplácá po zádech, že patří do nějakého klubu nebo nepatří a že tam něco můžou špitnout někde v předsálí nějakému vysoce postavenému evropskému činiteli. Tak to je pro mě zase politický realismus. Ale uznávám, že se v tom můžeme oba lišit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan poslanec Lubomír Zaorálek na faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Já bych chtěl jenom požádat pana poslance Stanjuru, tady prostřednictvím, on otevřel úplně nové téma. Já bych se velice rád o tom tématu s ním pobavil, ale nechci to teď zatěžovat. Rád bych mu řekl něco o tom, že americký prezident Donald Trump má jmenovaného svého zmocněnce pro Afghánistán, který se v Dauhá dvakrát setkal s Tálibánem a jedná o stažení. Říká se, že americký prezident se chce stáhnout bez ohledu na to, jestli dohoda s Tálibánem bude, nebo ne. Rád bych mu něco řekl o 8 050 mrtvých civilních obětech v Afghánistánu v tomto roce. O stovkách dětí a dalších věcech. Na to tady není prostor. Ale jenom abyste věděli, že já o tuhle debatu stojím, ale ne teď, omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl Lubomír Zaorálek. Další faktické nemám, takže požádám o vystoupení v obecné rozpravě pana poslance Jiřího Kobzu.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího zde velmi věcně a emocí a ideologie zbavených faktů přednesla pro i proti, co se týká fiskálního paktu. Zazněla tady spousta faktů o tom, že fiskální pakt je přípravou cesty na euro. My v SPD jsme zastánci vlastní měny. Myslíme si, že koruna nám dává dostatečnou sílu, a koneckonců hospodářské výsledky to ukazují. Když srovnáme míru zadlužení států eurozóny a zadlužení naše, tak vlastní měna v tom hraje také určitou roli. Navíc je základem programu SPD, že v případě rozhodování o euru požadujeme referendum.

Přistoupení k fiskálnímu paktu, jestli tomu rozumím dobře, jak jsem to četl, a s ohledem na všechny informace, které zde zazněly, nám neumožní účastnit se diskusí, protože maximálně tak tam pan premiér bude moct sedět a moudře mlčet. Takže ten přínos je skutečně diskutabilní. A protože fiskální pakt je přímo spojený s eurem a eurozónou, myslím, že by bylo správné tyto dvě věci neoddělovat a nechat je v tom celku tak, jak jsou.

Dávám proto procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu až do přistoupení České republiky k euru, do schválení Parlamentem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já si poznamenám váš návrh, protože je právem poslance dát návrh na odročení v případě projednávání. Jestli tomu tak správně rozumím, navrhujete odročení, abych tedy přesně použil formulaci z jednacího řádu, odročení projednávání do okamžiku, než se přijme euro. Je to přerušení, já jenom říkám, že v jednacím řádu je slovo odročení, tak říkám odročení, aby se proti tomu neprotestovalo.

Nyní tedy pan poslanec Petr Pávek. Prosím. (Šum v plénu, ozývá se, že je to procedurální návrh a je třeba hlasovat neprodleně. Předsedající však jednání nepřerušuje.)

Poslanec Petr Pávek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího poprosit pana kolegu Faltýnka, aby příště dohlédl na lepší organizaci bodů, které budeme projednávat, zejména tedy pořadí těch mezinárodních smluv, které jsme dneska měli schvalovat, tak aby v pořadí byly nejdříve smlouvy, které nevyvolají takovouhle diskusi, a smlouva, která mohla být na závěr, obohacená touto diskusí, abychom měli to hlasování za sebou. Děkuji. (Potlesk zprava. Poslanec Faltýnek souhlasí.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jenom bych upřesnil, protože tady byla otázka, že to byl procedurální návrh, o kterém se mělo hlasovat okamžitě. Nicméně nebyl, já jsem rozhodl správně, protože tady je specifický režim v jednacím řádu – až po skončení rozpravy se v případě smlouvy hlasuje i o návrhu na odročení. Takže to já jsem přesně tady řekl.

Nemám tady nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy, tak s dovolením ještě rychle přečtu omluvy, protože se chýlí 13. hodina, tak abychom nezapomněli. Pan poslanec Petr Dolínek se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů, pan poslanec Dominik Feri se omlouvá mezi 11.40 a 13.00, pracovní důvody, a pan poslanec Petr Staněk se omlouvá mezi 14.30 a 19.00 z rodinných důvodů.

Nyní tedy ukončím obecnou rozpravu a táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně Alena Schillerová nemá zájem, pan poslanec Jan Kubík nemá zájem.

Přikročíme k hlasování. Nicméně jako první budeme hlasovat návrh na odročení, protože potom by nemělo smysl hlasovat o usnesení, že. Já tedy zavolám poslance zpět do sálu, odhlásím vás na žádost, takže se prosím přihlaste znovu svými hlasovacími kartami. (Po chvilce.) Já myslím, že se nám už kvorum ustálilo.

Já ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Jiří Kobza navrhl, abychom odročili jednání o této Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii do přijetí eura Českou republikou, jestli to takhle můžu formulovat. Takže všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro odročení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti odročení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 181, přihlášeno 152 poslanců, pro 44, proti 101. Návrh na odročení byl zamítnut.

Omlouvám se, ještě jedna omluva. Pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá ve dnech 31. 10. až 2. 11. ze zdravotních důvodů.

A nyní tady máme dvě usnesení, nicméně ona jsou v podstatě ve stejném znění. Takže já navrhuji, že bychom hlasovali o usnesení zahraničního výboru, které je formulováno trošku přesněji. Takže asi všichni víme, o čem budeme hlasovat. V podstatě zahraniční výbor nám říká, že dává souhlas s přístupem ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

Budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíme s návrhem zahraničního výboru.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 182, přihlášeno 153 poslanců, pro 106, proti 43. Usnesení bylo přijato. (Potlesk zejména z řad ANO.)

Já tímto končím projednávání tohoto bodu.

A přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o

90.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesla ministryně financí Alena Schillerová. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, budu se snažit být stručná. Tento materiál je předkládán na základě usnesení vlády 398 ze dne 22. května 2017. Jedná se o další mezinárodní dohodu, která upevňuje právní postavení a působení českých investorů v Íránu. V této souvislosti odkazuji na již sjednanou mezinárodní smlouvu o zamezení dvojího zdanění či mezinárodní dohodu o hospodářské spolupráci.

Sjednáním této investiční dohody Česká republika následuje jiné členské státy Evropské unie, které v minulosti takovou dohodu o podpoře a ochraně investic s Íránem již sjednaly, jako jsou např. Francie, Německo, Slovensko. Sjednání dohody navazuje na uvolnění finančního režimu v Íránské islámské republice. Postupné odstraňování obchodních překážek usnadňuje českým investorům působení na íránském trhu a umožňuje včetně možnosti využití systému řešení sporu prostřednictvím mezinárodní arbitráže. Účelem dohody je tedy zajistit českým investorům srovnatelné podmínky investování na území Íránu, jakými disponují jak íránští investoři, tak zahraniční investoři působící v Íránu. V případě nedodržení přijatých závazků Íránem, např. v případě nezákonného vyvlastnění českých investic íránskými státními orgány, se českým investorům nabízí varianta řešení jakýchkoli

sporů vyplývajících z dohody buďto smírem, nebo prostřednictvím mezinárodní arbitráže.

Dohoda obsahuje všechny standardní záruky a principy ochrany investic. Dohoda se uzavírá na dobu deseti let a vstoupí v platnost 30. dnem po obdržení poslední notifikace, že byly splněny všechny náležitosti nutné pro vstup této dohody v platnost. Zastupitelský úřad České republiky v Teheránu informoval Ministerstvo financí, že text dohody byl schválen íránským parlamentem. Dohoda bude platná až do doby, dokud ji jedna ze stran písemně nevypoví.

Sjednání dohody je v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Bude přínosem pro spolupráci České republiky s Íránskou islámskou republikou v ekonomické oblasti a zajistí srovnatelnou ochranu investic, jako požívají ostatní členské státy EU, které tuto dohodu již mají uzavřenu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní ministryně. A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Jiří Kobza. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. S tak vynikajícím předřečníkem skutečně už mně nezbylo mnoho co dodat, to byl skutečně perfektní výkon, vážím si té věcnosti.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jedná se v tomto případě o standardní smlouvu, která upravuje obchodní styky a usnadňuje komerční činnost mezi Českou republikou a Íránem, který, jak víte, je tradiční obchodní partner Československa a následně České republiky už od roku 1920, kdy Škodovka dodávala první ocelové konstrukce na železniční mosty. Bez této smlouvy je podnikání složité, protože naše a íránské obchodní zákony se dost rozcházejí, a touto smlouvou vzniká společné prostředí pro to, aby tato komerční činnost byla umožněna. Je to dokument, který nemá žádný politický vliv, je to čistě komerční záležitost, a proto vás všechny zdvořile žádám, abyste ho podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S přednostním právem ještě před otevřením rozpravy? (K poslanci Stanjurovi. – Ne.) Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana předsedu ODS Zbyňka Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív krátký komentář a pak pár otázek na paní ministryni.

Kdyby tato smlouva neměla politický vliv, tak ji neschvaluje Parlament. Tak si neříkejme, že to nemá politický vliv. Kdyby to bylo na čistě komerční bázi, tak to není ve Sněmovně a je to mezi komerčními subjekty. Má to politický vliv, to za prvé.

Za druhé se chci zeptat paní ministryně. Jaký byl objem investic vzájemné obchodní výměny v roce 2017 mezi smluvními stranami? Za druhé. Kolik zemí

Evropské unie má obdobnou smlouvu už sjednanou a kolik ne? A za třetí, a to mě zajímá nejvíce ze všech těch otázek. My se tady roky potýkáme s komunistickým návrhem na zrušení dodávek atomové elektrárně Búšehr. Jakou vidíme souvislost mezi touto smlouvou a tím zákonem? Já bych pak velmi nerad slyšel v rozpravě o zrušení zákona, který zakazuje dodávky pro jaderný průmyslu Íránu, že přece je nelogické, abychom na tom zákazu trvali, když máme s nimi podepsanou skvělou smlouvu o ochraně vzájemných investic. To mě tedy zajímá ze všeho nejvíc.

Já to nepovažuji za standardní věc. To, co jste říkal k paní ministryni, tak když si najdete vystoupení ministrů financí ke všem smlouvám o ochraně investic, tak se tam mění jenom datum, země a možná počty signatářů v jiných evropských zemích. To, že ten text je v zásadě standardní, ještě neznamená, že známe odpovědi na mé otázky, které jsem tady položil. Objem investic obou smluvních partnerů v loňském roce, kolik zemí to má a jakou to má souvislost se zákonem, který zakazuje vývoz technologie pro jaderný program Íránu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím ke kolegovi Stanjurovi bych pouze upřesnil. Nejedná se o zákaz dodávek pro jaderný program Íránu, ale pro konkrétní elektrárnu v Búšehru, která už stojí, funguje, produkuje. Tento zákaz je vcelku už vyhaslý, protože nás na tomto trhu nahradili úplně jiní a dodali tam toto zařízení, které jsme my tady v tomto ctěném Parlamentu zakázali. Takže nesměšujme tyto dvě věci dohromady. Nejedná se o jaderný program, ale o konkrétní elektrárnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To je zatím poslední přihlášený do rozpravy. Paní poslankyně Jana Černochová. Do obecné? (Ano.) Takže vám nebudu stopovat čas. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych využila toho, že tady je přítomen pan ministr zahraničních věcí, protože si myslím, že skutečně tohle je téma, které by mělo zajímat nás všechny. Zazněly tady nějaké argumenty ze strany předsedy našeho poslaneckého klubu. Jak to tedy je? Jaké vztahy chceme mít s Íránem? Skutečně je to tak, jak říkali předkladatelé návrhu? Nebo máme pravdu my, kteří jsme obezřetní a kteří se obáváme i toho, aby to nemělo některé zahraničně politické konsekvence? Protože samozřejmě i vzhledem k tomu, mezi jaké země se naše republika řadí, s jakými zeměmi spolupracujeme, které považujeme za své partnery, za své přátele, tak jakou bude mít přijetí této smlouvy třeba i souvislost s našimi vztahy s Izraelem. Samozřejmě si tady nebudeme nalhávat to, že tyto dvě země jsou spřátelené. Neříkám, že bychom se měli ptát Spojených států amerických, jako se dříve za minulého režimu musel každý jet do Ruska, nebo Sovětského svazu, zeptat na nějaké názory, které tady pak tlumočil, ale rozhodně by mě zajímala i ta souvislost

geopolitická právě ve vazbě na Spojené státy, které od různých smluv s Íránem odstupují a mají tuto zemi za ne příliš přátelskou v oblasti Middle East.

Takže bych chtěla poprosit pana ministra zahraničních věcí, jestli by byl tak laskav a řekl nám názor Ministerstva zahraničních věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy s faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Lubomír Zaorálek a následně si tedy přeje vystoupit v obecné rozpravě pan ministr Petříček. (Poslanec Zaorálek nechá vystoupit pana ministra.) Dobře, takže stahujete faktickou. Jenom upozorňuji, pane ministře, že podle dohody končíme ve 13 hodin, nicméně je to jenom dohoda, takže já vás nebudu přerušovat a budete mít šanci dokončit, jestli souhlasíte. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo.

Já děkuji paní poslankyni za tento dotaz. Samozřejmě podstata této smlouvy není v rozporu s naší společnou pozicí v rámci Evropské unie, z které i vycházíme. Česká republika, stejně jako ostatní státy EU, podporuje pokračování jaderné dohody a také podporuje rozvoj ekonomických vztahů s Íránem i přes odstoupení Spojených států od JCPOA. Balistický program a íránské aktivity v regionu považujeme za problematické, nicméně je nutné také tuto problematiku řešit separátně a to se nevztahuje na tuto konkrétní smlouvu mezi Českou republikou a Íránskou republikou.

Nicméně mi dovolte krátce okomentovat jadernou dohodu s Íránem. Podle mého názoru a i podle všech informací plní svoji funkci, zabraňuje Íránu v získání jaderných zbraní, což je jejím hlavním posláním. A je to také i krok, kterým sledujeme posouvání vztahů s Izraelem. Mezinárodní agentura pro atomovou energii opakovaně potvrzuje, že ze strany Íránu je tato smlouva dodržována. V případě EU Evropská unie také podporuje zachování obchodu s Íránem jako motivačního nástroje pro dodržování dohody z íránské strany a hledá proto cesty, jak ochránit evropské firmy proti negativním dopadům sankcí Spojených států. Právě tato ratifikovaná dohoda pomůže zrovnoprávnit Českou republiku a její subjekty ve srovnání s některými členskými státy, které podobné smlouvy s Íránem již mají, jako například Německo, Itálie nebo Francie. Takže v tomto směru se držíme jednotné pozice v rámci Evropské unie, naší pozice v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky a vychází to i z naší podpory pokračování jaderné dohody s Íránem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Dvě faktické poznámky. Nejprve Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo. Připraví se pan poslanec Lubomír Zaorálek. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl zeptat pana ministra, jestli slyšel dotaz mé kolegyně. Vy jste odpovídal na něco, na co se Jana Černochová neptala, a na dotaz paní poslankyně Černochové jste neodpověděl. Ona se ptala, jak na takovou smlouvu bude reagovat náš spojenec, se kterým máme opravdu speciální

diplomatické vztahy, a to je Stát Izrael. A vy na otázku, co na to Izrael, říkáte: my v rámci EU máme stejný názor na obchodování s Íránem a my podporujeme pokračování jaderné dohody. Ale dotaz zněl úplně jinak. Tak bych prosil, abyste si například, až bude příští zasedání české a izraelské vlády, vy osobně vzal do agendy tyto body a vystoupení ministrů naší vlády a zeptal se našich spojenců, co na to říkají, jak se jim to líbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou ministr Lubomír Zaorálek. Pardon, pan poslanec a exministr Lubomír Zaorálek. Prosím. Jak jste tam stáli v hloučku. (Veselost v sále.)

Poslanec Lubomír Zaorálek: Když jsem byl přihlášen, tak si to vezmu. Já jsem chtěl říct paní kolegyni, že jsem měl rozhovor s poměrně velmi vysoce postaveným izraelským partnerem, radši ho nemohu ani jmenovat, a on mi řekl: my vám rozumíme, vy děláte politiku naděje a my děláme politiku, kdyby to nevyšlo, a kdo z nás má pravdu, to ukáže pouze čas. Takže to je jeden z posledních hovorů, které jsem měl na téma Írán, kterých jsem měl bezpočet.

A jinak já jsem prostě přesvědčen, že je chyba... Vy jste se neptala na tu otázku, kdyby nebylo to, že Donald Trump vlastně vyhodil do povětří tu smlouvu, a 5. listopadu teď právě se má realizovat ten jeho program. Vy byste ji jinak nepoložila. A já si myslím, že to je chyba, že se to stalo, protože jsme byli úspěšní vůči Íránu právě proto, že existovala dohoda mezinárodního společenství šesti klíčových států. A domnívám se, ani Spojené státy nejsou schopny být efektivní, pokud se právě nedohodnou se spojenci. A to je problém i tady toho, co má začít 5. listopadu. Protože v této chvíli Evropská unie hledá způsob, jak to obejít, tak je vidět, že to těžko bude fungovat. Ten princip je jednoduchý. Chceme-li něco ve světě dosáhnout, musíme jako aliance držet pohromadě. Pokud to někdo dělá každý sám, tak je to špatně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme 13. hodinu. Táži se tedy, jestli necháme ještě pana ministra reagovat, nebo jestli v souladu s dohodou přerušíme. (Ohlasy z pléna: Přerušit.) Dobře. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny. A jenom připomínám, že ve 14.30 začínají interpelace. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno v 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, vážení členové vlády, pane premiére, je 14.30 a bude pokračovat jednání Sněmovny.

Než otevřu další bod, tak vás seznámím s omluvenkami, kterých je požehnané množství. Omlouvá se pan poslanec Lubomír Volný od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, a to zasedání vyšetřovací komise OKD, omlouvá se pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček z odpoledního jednání z pracovních důvodů,

omlouvá se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Milan Hnilička do konce jednání z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Bartoš mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jednání, omlouvá se pan poslanec Lipavský od 14.30 do 19.00 z důvodu jednání, omlouvá se pan poslanec Jiří Strýček od 15.15 do konce jednacího dne z důvodů pracovních, omlouvá se paní poslankyně Valachová z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Benešík od 12.30 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Holomčík od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Rozvoral od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jan Kubík od 14.30 do 18.00 z důvodu jednání.

To byly omluvenky. Já vám děkuji.

Na tento čas je pevně zařazen bod

180.
Ústní interpelace

Interpelace jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16.00, na ostatní členy vlády pak od 16.00 do 18.00 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní dávám slovo poslankyni Daně Balcarové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím paní poslankyni Balcarovou. Máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, dovoluji si obrátit se na vás s otázkou ohledně novely horního zákona a konkrétně ohledně moratoria na zvyšování poplatků z těžby. Novela by měla přijít v dohledné době do vlády, a protože vím, že mezi resorty se to hodně diskutovalo a že do vlády byla odeslána tato novela s rozporem právě kvůli navýšení zrušit nesmyslné pětileté moratorium na poplatky z těžby, které je pro stát extrémně nevýhodné. Aktuální podoba zákona brání navýšit poplatky až do roku 2021. Poplatky jsou v tuto chvíli velice nízké a peníze z těžby putují do daňových rájů.

Vy jste se, pane Babiši, zvýšení poplatků, vždy jste se bránil tomu, aby bylo moratorium na zvyšování poplatků, a věřím, že i slibu, který uvádíte v programovém prohlášení vlády, budete chtít dostát. Takže se ptám, jak se k této problematice postavíte na jednání vlády, jestli dodržíte slib z programového prohlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, poslanci, když si připravujete interpelaci, tak se jistě podíváte na tu historii. Když jsem se stal ministrem financí, tak jsem byl právě ten, který přišel s navýšením poplatků. Všichni si pamatují, co nastalo. Dokonce odboráři chtěli protestovat v jednom šiku s majiteli, uhlobarony. Takže neříkejte, že jsem se vždy bránil. Není to pravda. To na začátek.

Také se mi povedlo to navýšit, můžete si dohledat, kolik to bylo. Já jsem původně požadoval desetinásobek a můj protějšek, který bránil navýšení poplatků, pan ministr obchodu Mládek, v jednom šiku s uhlobarony a odboráři jako jedno tělo lobbovali. A to navýšení bylo, protože tehdy inkasoval stát asi 200 milionů, a pokud si to pamatuji, navýšilo se to zásadně. Byl jsem ten, který to inicioval.

Takže k vašemu dotazu ve věci moratoria na poplatky z těžby bych rád uvedl, že v současné době probíhá příprava novely horního zákona, který bude v nejbližší době předložen vládě. Novelu horního zákona zpracoval Český báňský úřad ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Jedním z hlavních cílů navrhované právní úpravy je odstranění stávajícího pětiletého moratoria na zvyšování sazeb úhrad z vydobytých nerostů. Pětileté moratorium bylo do horního zákona vloženo jako pozměňovací návrh poslanců 2015. Nevím, jestli víte kterých – pana Urbana za ČSSD a pana Laudáta za TOP 09. Tady sedí zástupkyně.

Současná vláda se snaží co nejrychleji napravit nerovné postavení státu, které tímto návrhem vzniklo, ovšem zároveň musí respektovat základní právní principy. Odstranění této fixace zajistí státu jako vlastníku nerostného bohatství možnost pružně reagovat na změnu tržní ceny. Nedávný vývoj tržních cen některých nerostů ukázal, že v důsledku technologického vývoje a s ním spojených změn struktury poptávky po nerostných surovinách může docházet k natolik nepředvídatelnému a rychlému vývoji tržních cen, že pětiletá fixace sazeb úhrad znemožňuje státu dostatečně rychle a efektivně na vývoj na trhu reagovat.

Odstranění výše uvedeného limitu nemůže ohrozit poplatníka úhrady ve smyslu svévolného a (nesroz.) zvyšování sazeb úhrad ze strany státu, neboť zůstává zachován limit 10 % tržní ceny za jednotku množství pro jednotlivé druhy vydobytých nerostů uvedených v § 33k odst. 1 horního zákona. Tato hranice je nepřekročitelná a poplatníkům zajišťuje možnost predikovat maximální výši sazeb.

V rámci projednávání novely horního zákona bylo Ministerstvo průmyslu a obchodu Legislativní radou vlády upozorněno, že odstraněním pětiletého moratoria by se stát mohl dostat do konfliktu se zásadou právní jistoty, takže by teoreticky mohly hrozit arbitráže, a se zásadou legitimního očekávání poplatníků úhrady z hlediska nezvyšování sazeb po dobu pěti let od nabytí účinnosti nařízení vlády č. 98/2016 Sb., o sazbách úhrady. Legislativní rada vlády proto doporučila doplnit příslušné přechodné ustanovení, které zajistí, že poplatník úhrady vydobytých nerostů, který bude hradit úhradu za úhradová období do 31. prosince 2021, použije sazby úhrad vydobytých nerostů stanovené nařízením vlády vydaným podle § 33k

horního zákona, ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti nyní připravované novely horního zákona, jsou-li pro něj sazby úhrad vydobytých nerostů příznivější. Doplnění přechodného ustanovení nelze považovat za neplnění programového prohlášení vlády, neboť vláda aktivně činí kroky, které umožní měnit sazby úhrad, není však možné porušovat princip předvídatelnosti práva jakožto důležitý atribut právního státu.

Sazby úhrad vydobytých nerostů bude samozřejmě možné prostřednictvím příslušného nařízení vlády zvýšit dříve než před 1. lednem 2022. Účinky by však pro stávající poplatníky úhrad zůstaly neměnné až do konce roku 2021 a fakticky by se tak změna nařízení vlády, která by sazby zvýšila, týkala až nových poplatníků sazby úhrady.

Bavíme se zde však v teoretické rovině, neboť novela horního zákona dosud nebyla projednána vládou ani komorami Parlamentu České republiky, a není tak možné činit kroky vedoucí k novele příslušného nařízení vlády. To bude možné, až nabude novela horního zákona účinnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Paní poslankyně Balcarová má zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěla uvést panu premiérovi, že jsem říkala, že se bránil moratoriu, ne že se bránil navýšení poplatků. Já jsem si historii nastudovala, dokonce jsem čerpala ze stenozáznamu z mimořádné schůze Poslanecké sněmovny k těžbě lithia těsně před volbami v roce 2016. A tam vy právě i říkáte, že jste pro to, aby se navýšily poplatky, a uvádíte tady, že až desetinásobně. Já jsem se chtěla zeptat, o jaké výši navýšení uvažujete. A jestli můžeme tedy počítat s tím, že i kdybyste v tuhletu chvíli nenavýšili ty poplatky okamžitě, jestli tedy od ledna 2020 budou v zákoně navýšeny. Jestli to tam bude tedy takhle určeno od 1. ledna 2022. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude odpovídat na doplňující otázku. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak to se omlouvám, já jsem vám špatně rozuměl. Tak samozřejmě to není rozhodnutí moje, bude o tom samozřejmě rozhodovat Poslanecká sněmovna. Takže já jenom budu urgovat paní ministryni Novákovou, aby to dala co nejdřív na program vlády.

A co se týká lithia, tak je tady pan ministr životního prostředí. Tady stále vlastně dochází k nepochopení mezi zákonem, kde je nějaké právo průzkumu, ale my tvrdíme, že tady k žádné žádosti o těžbě nedochází, a rozhodně budeme proti tomu. A trvám na tom, aby DIAMO, a myslím že pan ministr, jsme se domluvili s paní Novákovou, že chceme, aby DIAMO se v tom angažovalo a aby v podstatě stát se v tom angažoval a nenechával to na privátní firmě, kdy by se tedy zbavil veškerého nerostného bohatství.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Věře Kovářové, která bude interpelovat ve věci rozpočtové a jiné kotrmelce naší vlády. Připraví se pan poslanec Feri.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, na začátku své interpelace se vrátím k deficitnímu státnímu rozpočtu, jehož parametry vládní koalice schválila minulý týden. Co moc nechápu, je to, k čemu vlastně taková Národní rozpočtová rada slouží, když vydá své stanovisko k rozpočtu až týden poté, co rozpočet projde prvním čtením. Není to závažná vada zákona a rozpočtové odpovědnosti? Nepředložila by vaše vláda jiný rozpočet, kdyby znala stanovisko rozpočtové rady? Ano. Předsedkyně této rady už od září vehementně kritizuje rozpočtovou politiku vaší vlády a její deficitní rozpočet. Výslednou zprávu ale dodala až nyní. Ptám se znovu, k čemu tato rada vlastně slouží, když za a) dodává svou zprávu tak pozdě a za b) když ji vláda ignoruje a neposlouchá.

Kdyby to byl jediný problém, ale děje se toho víc, co svědčí o zmatcích. Jsou to třeba vaše protichůdná vyjádření ohledně privatizace ČD Cargo, kdy s nadsázkou každý den říkáte něco jiného a pokaždé se to liší od slov pana ministra dopravy, který za rezort nese zodpovědnost.

Dále je to vyhazov náměstka Malého na MPO, který měl mít na starosti zavádění vysokorychlostního internetu a musel uvolnit místo panu Pilnému, který neuspěl ve volbách. Co to přinese panu Pilnému, už víme. Co to ale znamená pro zavádění vysokorychlostního internetu?

A ještě poslední příklad. Stav mostů v ČR. Nechci strašit, ale růžově to rozhodně nevypadá. A teď jsem se ke všemu dočetla, že ŘSD ani po dvou měsících nezačalo plnit pokyn pana ministra dopravy k mimořádné kontrole mostů v jeho správě. Kde to tedy jsme?

Třešničkou na dortu je pak (upozornění na čas) generální ředitel Finanční správy.

Ptám se tedy, jak si tyto rozpočtové kotrmelce prosím vysvětlujete a zda byste mohl zhodnotit to, o čem jsem hovořila.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Paní poslankyně tady vznesla asi šest nebo sedm interpelací. Tak nevím, na co mám odpovídat. Pan Malý, to byla taková šedá myš na Úřadu vlády, kterou jsem tam objevil. Byl tam úplně na nic. Vzal jsem ho k sobě, vyřešili jsem Uber. Poslal jsem ho na MPO jako náměstka na internetizaci, protože nikdo s tím nic nedělal, a paní ministryně se rozhodla tak, jak se rozhodla, tak se zeptejte jí. Pan Malý se mnou bude dále spolupracovat a určitě budeme bojovat proti nejdražším tarifům mobilních operátorů možná v Evropě.

Takže já bych tedy k tomu rozpočtu. To je dobrá otázka, na co máme tu Národní rozpočtovou radu. Víte, ona je nezávislá. A teď co tedy publikovali, tak to je úplně

neuvěřitelné. A vy vlastně tady porovnáváte – dneska ráno byl přebytkový rozpočet. Představte si, že máme přebytkový rozpočet k 31. říjnu, i když máme v plánu deficit 50 mld. A to je stále dokola. Já říkám, my plánujeme deficit a potom máme radost, že máme přebytek. A my ho máme stále. Od roku 2016 byl velký přebytek a potom je vyrovnáno. A paní Schillerová slíbila, že i tento rok bude vyrovnaný.

Takže na co je rozpočtová rada? No tak to nevím, to se neptejte mě. Já můžu k té zprávě, protože rozpočtová rada vlastně nám sdělila, co bude za 50 let. No to je neuvěřitelné, že to dokáže. Takže ona předložila první svoji zprávu o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, kde se snaží popsat jejich vývoj v příštích 50 letech. Tak to fakt gratuluji. Zákon neukládá Národní rozpočtové radě, že musí předkládat své zprávy o udržitelnosti veřejných financí právě na 50 let. A tak tento dokument je iniciativním dokumentem, kterým Národní rozpočtová rada chce patrně přispět k vysvětlení svého postoje k tomuto tématu. Nejde tedy o dokument, kterému by předcházela nějaká širší diskuse nebo který by prošel nějakou oponenturou. Je to v podstatě názor Národní rozpočtové rady opírající se o metodu extrapolace současných trendů. Jak autoři sami uvádějí, co by se dělo, kdyby současná rozpočtová politika zůstala taková, jaká je, a kdyby se populační a ekonomický vývoj ubíral směrem, o kterém se domníváme, že je nejpravděpodobnější.

Problém zvolené metody extrapolace je minimálně ve dvou oblastech. V prvé řadě je to délka období. Propočítávat vývoj nějakých veličin na 50 let je jistě možné a je i možné ho propočítat i na delší období, na sto let, dvě stě let. Jsme si však při použití této metody vědomi jejího základního úskalí, totiž že budoucnost vidíme jako zvětšenou přítomnost? Jsme při ní schopni postřehnout změnu trendu? Nebo i vědomý zásah administrativy do vývoje? Protože jaký výsledek v tomto postupu dostaneme? No nepochybně takový, který musíme postavit pod mnoha otazníky, protože o tom, jaká bude budoucnost, natož tak vzdálená, víme jen málo a budou o tom rozhodovat politici, kteří přijdou po nás.

Druhým problémem je fakt, že současná vláda se problému vývoje veřejných financí věnuje. Není tím, kdo by pasivně přijímal vývoj, ale hledá aktivním způsobem, jak podpořit pozitiva vývoje, odstranit neefektivnost či nehospodárnost, zlepšit příjmy veřejných rozpočtů, potlačit negativní trendy. Ovšem toto úsilí vlády zcela zanikne, pokud se nastolí výchozí předpoklad, že současná rozpočtová politika není dobrá. To se v podstatě předpokládá, tvrdí-li se, že současné trendy po 50 letech skončí v deficitu sektoru veřejných rozpočtů ve výši 230 % HDP. Absurdní ptákovina!

Jen pro ilustraci základních čísel, se kterými zpráva pracuje. Při růstu HDP v průměru 1,8 % by HDP v současných cenách se dostala přibližně k úrovni 13 tisíc miliard Kč, potom by státní dluh předpokládaný zprávou byl 30 tisíc miliard Kč. Neuvěřitelné. Takže k čemu takový absurdní propočet slouží? K tomu, abychom vysvětlovali, že jde o naprosto falešný spekulativní propočet? Nebo má sloužit k politickému boji nyní, když je v parlamentu návrh státního rozpočtu na příští rok s minimálním deficitem ve výši 40 mld.? A současně podle předpokladu letošní státní rozpočet skončí kolem nuly a nikoliv kolem plánovaného deficitu 50 miliard.

O tom, že české veřejné finance jsou v současnosti v relativně velmi dobrém stavu, že se snižuje zadluženost – znovu ukážu, paní poslankyně, tabulka, tady. Jsme jedni z nejlepších v Evropě. Stále jdeme dolů. Vidíte. Odkdy jsem nastoupil jako ministr financí, jede to dolů. Kalousek, pamatujete, kolik zadlužil. 670 miliard, pokud jste nezapomněla.

Takže jsme ve velmi dobrém stavu, kupodivu ani ve vztahu k ostatním zemím EU. Jaký by asi tak byl propočet stejných trendů pro některé členské země (upozornění na čas), kde se nyní jejich veřejný dluh blíží 100 % HDP?

Tak. Já vám uvolním místo tady.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Tak jedeme dolů. Za prvé tvrdíte, že máte přebytkový rozpočet. No tak pane premiére, to je sice hezké, ale vy ve státním rozpočtu, respektive jeho návrhu, což je zákon, navrhujete vždy jiná čísla. A pak se chlubíte tím, že máte přebytkový rozpočet. A tak moje odpověď na tuto otázku proč zní – no protože neinvestujete. Vy se pak v médiích chlubíte, jak jste stateční, že máte přebytkový rozpočet. Ale zapomínáte dodat, že neinvestujete. To je pro tuto republiku to nejhorší.

Říkáte, že Národní rozpočtová rada dělá výhled na padesát let. No a to je přesně ono, co vy absolutně ignorujete. Protože vy chcete jenom na čtyři roky, na jedno volební období a na to myslíte. Proto já vám říkám – váš státní rozpočet je rozpočtem zapomnění, nikoliv budoucnosti. A investice jedou dolů, nikoliv to, co jste mi tady ukazoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Pan premiér bude reagovat. Tak prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vy mě fakt bavíte. Ještě neznám stát ani žádnou firmu, která plánuje na padesát let, ale možná ji najdete. Takže já bych to dočet. Podle autorů zprávy je ovšem česká rozpočtová politika nezdravá, neboť, jak jsme uvedli, výše uvádějí, že kdyby se nezměnila, vedla by nakonec k astronomickým deficitům. No to je neuvěřitelné!

Takže já jsem vám už vysvětloval několikrát, že my plánujeme rozpočet včetně evropských peněz, které se de facto nedají naplánovat. České peníze umíme dobře plánovat. Takže je nějaký plán. Kdybyste plánovala, že budete mít dluh na Vánoce padesát tisíc a budete mít deset tisíc plus, no tak budete mít radost. Nedají se plánovat přesně evropské peníze. Protože ani ministerstva to nedokážou.

Takže zpráva se především zabývá popisem metody, kterou dochází k těmto závěrům. Příliš mnoho návrhů, co konkrétně udělat, však na příjmové straně veřejných rozpočtů, nebo jak navrhují vytvářet přebytek rozpočtu v rozsahu 2, 6 %

HDP, tedy kolem 100 miliard korun ročně, také zůstává nevyřčeno. Tady by určitě bylo zajímavé znát názor na oblasti, kde výdaje krátit, nebo naopak jak zvýšit rozpočtové příjmy v tomto rozsahu. Ale hledat řešení zjevně není v silách Národní rozpočtové rady. Možná proto, že by to nezapadalo do jejich konceptu strašení astronomickými deficity, což je jistě velmi píárově populární. Vláda se nebrání a ani se nikdy nebránila vést o těchto problémech diskuzi, hledat krok za krokem příčiny distorzí, ať už důchodového systému, nebo samotných veřejných financí.

Takže pokud chce někdo vést rozumnou diskuzi, my jsme připraveni. Ale já odmítám z tohoto tématu dělat zdroj senzací a nezodpovědných spekulací. Nezodpovědných. Protože považuji za absurdní, že někdo tady straší, co bude za padesát let, když my máme skvělé výsledky. A znovu opakuji, přebytkový rozpočet. Dneska ráno k 31. 10. A jsme jedni z nejlepších v Evropě, ještě jednou. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Dominika Feriho, který bude interpelovat ve věci absencí, připraví se paní poslankyně Maříková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji vám za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády a vážený pane předsedo vlády. Já už jsem si trochu zvykl na to, že ministři na interpelace příliš rádi nechodí. Vždyť co by taky měli poslouchat opozici? Ale přijde mi naprosto nevhodné, zvláštní a absurdní, že když jsme tady minulý týden projednávali v prvním čtení zákon o státním rozpočtu, tak tu bylo ministrů jak na mariáš.

A teď vám položím možná první otázku, na kterou v interpelacích odpovíte konkrétně a přímo. Chci se vás zeptat, jestli zaručíte, že na druhém a třetím čtení tady ministři budou, tady ministři budou přítomni, budou odpovídat opozičním poslancům na jejich gesční kapitoly, na to, proč chtějí tolik investovat, na to, proč chtějí tolik projídat. A nestane se to, že tady budou tři a budou se tady točit, jen když jim někdo položí otázku. Je to klíčový zákon. Myslím si, že by tady měli být. Je to projev úcty ke Sněmovně, je to projev úcty k opozici. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za otázku. Prosím pana premiéra o odpověď. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vážený pane poslanče, já s vámi souhlasím. Ale pokud vím, tak to první čtení – byl tady pan prezident. Já jsem se přihlásil, vystoupil jsem, i když to nebylo vždy zvykem, že premiér vystupuje, protože ministr financí obhajuje rozpočet. A pokud vím, tak paní ministryně Dostálová se dostavila později. Ale pokud mám dobrou informaci, tak přišla ze zahraniční cesty. A pan Staněk se omluvil z důvodu zahraniční cesty na celý den.

Takže já určitě na vládě vyzvu všechny ministry, aby samozřejmě, když bude druhé čtení, aby tady byli a aby mohli reagovat na připomínky nebo návrhy poslanců

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za vstřícnost. Jestli tomu tak nebude a nebudou tady, tak se tady s tou interpelací připomenu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji. Nevím, jestli pan premiér má potřebu ještě reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak vláda rozhoduje ve sboru. Ale já jim zkusím domluvit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji a nyní prosím k interpelaci paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ve věci: máme stejný názor, jak řešit migraci? A připraví se pan poslanec Bláha. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, v květnu tohoto roku jste řekl: musíme bojovat proti pašeráckým skupinám a organizovanému zločinu, aby k vyplutí lodí s ekonomickými migranty vůbec nedocházelo. 26. října jste na společné tiskové konferenci s Angelou Merkelovou prohlásil: máme stejný názor, jak řešit migraci, že musíme s africkými státy spolupracovat hlavně po ekonomické stránce, aby se jim lépe dařilo. Německá kancléřka uvedla: máme shodné přesvědčení o tom, že musíme dosáhnout situace, kdy bude možný hospodářský rozvoj afrických států, a tím se vytvoří důvod pro to, aby mladí lidé měli v těchto zemích perspektivu a nemuseli je vůbec opouštět.

Moje otázka zní: Jak chcete konkrétně ekonomicky spolupracovat s africkými státy, třeba s takovými, jako je Somálsko, aby se jim lépe dařilo a mladí lidé tam měli perspektivu a nemuseli ho opouštět a přicházet do Evropy? A když budete zajišťovat perspektivu Somálcům, jak zajistíte perspektivu našim lidem bez domova, dětem v dětských domovech nebo rodinám žijícím na pokraji bídy? A mělo na vaši změnu názoru vliv jednání s německou kancléřkou? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, já myslím, že všichni u nás vědí, že aktivně vystupuji proti ilegální migraci a že jsem jasně veřejně řekl, že my nebudeme přijímat žádné ilegální migranty, a to platí. Protože u nás máme menší nezaměstnanost a každý, kdo k nám přichází, musí mít pracovní povolení nebo pobyt, na práci, na studium a tak dále. Takže to platí.

A já myslím, jsem splnil i ten slib, který jsem dal občanům, že za půl roku jsme zrušili kvóty a relokace jsou dobrovolné. To jsme prosadili společně V4 ve spolupráci se všemi premiéry. Takže se nám to povedlo. V červnu bylo zrušeno to nesmyslné rozhodnutí Evropské komise, nebo Evropy, kvóty, které samozřejmě nefungovaly.

No a ta situace se mění a já jsem s paní kancléřkou o tom jednal a to jednání samozřejmě nemá žádný vliv na naši pozici. My se shodujeme v tom, že je potřeba pomoci africkým zemím. Jednak severoafrickým, kde jednáme bilatelárně. Za Evropu jednal Sebastian Kurz s egyptským prezidentem. 12. listopadu je konference o Libyi v Palermu. Já tam letím, abych se taky podílel. Chystám se do Maroka. Takže my chceme jednat Maroko, Alžír, Tunis, Libye, kde je samozřejmě problém, protože tam je vícero hráčů, a Egypt. A s nimi mít dohodu, kdy oni by měli zastavit ilegální migraci na jejich jižních hranicích.

No a potom jsou samozřejmě africké státy, od kterých vlastně ti ilegální migranti přicházejí, kteří vlastně platí za tu cestu do Evropy dva až pět tisíc dolarů pašerákům, proti kterým my bojujeme, chceme bojovat v rámci operace Sofie. Já jsem navštívil centrum té operace.

Samozřejmě tam ještě chybí další věci. Mít dohodu s Libyí, mít souhlas Bezpečnostní rady OSN.

S paní kancléřkou se shodujeme na Marshallově plánu pro Afriku, abychom těm zemím ekonomicky pomohli takový způsobem, že tam budeme investovat, že tam budeme dělat byznys, a to vlastně mluvíme o evropském rozpočtu. Ano, evropský rozpočet kritizuji, našel jsem tam desítky miliard eur, které bychom mohli použít na pomoc africkým zemím, na pomoc, na zastavení ilegální migrace. Teď je to hlavně z Maroka do Španělska. Tam není žádný rozpor. Tam není žádný rozpor v tom, že i když jsme vyřešili náš problém, nejsou kvóty, dobrovolná relokace, nebudeme nikoho přijímat ilegálně, protože to je porušení zákona, tak se můžeme podílet na evropském řešení, a to já i činím, protože jsem jediný premiér, který navštívil Frontex ve Varšavě, kromě polské premiérky Szydlové, která to má za rohem. A zajímal jsem se o to a mluvím o tom rozpočtu a dávám konkrétní návrhy. Pokračujeme v tom a chceme mít systémové řešení k zastavení ilegální migrace.

Rozdíl mezi některými státy v Evropě je, že V4 mluví o zastavení ilegální migrace a některé státy mluví o řízení migrace. Oni nepoužívají slovo ilegální, ale je to ilegální, protože ti lidé porušují zákon atd. Tam nevidím žádný rozpor a myslím si, že je dobře, že nejenom že kritizujeme, ale že i navrhujeme řešení a jsme aktivní. Myslím, že i ti premiéři, kteří byli teď na oslavách sto let založení Československa, tak to i potvrdili, že aktivně vystupuji za naši zemi na Evropské radě a dáváme konkrétní návrhy, které by měly vyřešit ilegální migraci systémově. Máme v Evropě dneska 700 000 ilegálních migrantů, kteří nedostali azyl a měli by opustit Evropu. Návratová politika má rezervy, ale je lepší než v roce 2014, kdy Frontex vypravil 40 letadel, minulý rok to bylo 430 letadel (upozornění na čas) a tam vidíme tu roli Frontexu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Pane premiére, Česká republika nemá ani na některé investice, které jste slíbil při svých výjezdech ještě s vaší vládou v demisi po krajích, a budeme podporovat hospodářsky a ekonomicky africké státy? Kde na to chcete vzít?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér má zájem o odpověď? Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Je mi líto, že jste nepochopila, že peníze na Marshallův plán Afriky jsou z evropského rozpočtu, který je nějak navržen a kde kritizuji jednak navýšení výdajů evropských struktur. Nejedná se o české peníze. My samozřejmě pomáháme v rámci naší solidarity jednotlivých státům, ale to jsme dělali předtím, ale Marshallův plán je samozřejmě plán Evropské unie z rozpočtu Evropské unie.

A co se týče krajů, ano, tam naše vláda, první vláda, dělala výjezdy, abychom zjistili potenciál investic naší země, a ten plán teď řešíme, připravujeme a jsme první, kteří řekli ano, potřebujeme mít vizi na investice. Takže tady porovnáváte dvě věci, které nemají spolu nic společného.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Blahu, který bude mluvit ve věci rezignace generálního ředitele Finanční správy Janečka. Připraví se pan poslanec Munzar.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane premiére, na svůj post dnes ráno rezignoval váš oblíbenec, generální ředitel Finanční správy Martin Janeček. Ten proslul bezohledným vyměřováním zajišťovacích příkazů, mj. zablokoval majetek řadě firem, které přivedl ke krachu na základě pouhého podezření z nezaplacení daní. V poslední době se hodně mluvilo také o jeho lustrování svatebčanů. Nakonec podal rezignaci sám a tvrdí, že jde o jeho osobní rozhodnutí, tedy bez vyvození odpovědnosti z vyšších míst. Spekuluje se o tom, že se Janeček vrátí zpět do Finančního úřadu v Českých Budějovicích, odkud jste ho před lety sám vytáhl. Je to skutečně tak a je to podle vás v pořádku?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: V první řadě musím říci, že pana Janečka si vážím, respektuji ho. Je to čestný člověk, na rozdíl od některých jeho předchůdců, na které jsem podal osobně a podepsal jsem trestní oznámení na podezření tunelování Finanční správy v rozsahu 100 milionů korun. Mohu dodat, je to člověk čestný, vážím si ho profesně, je velmi pracovitý a stojí za ním obrovská práce. EET je jediný digitální projekt za poslední léta, který fungoval, za šest měsíců, minimální náklady. Už se dávno vrátil. Inkasovali jsme 10 miliard, kontrolní hlášení, zničení Prahy jako

daňového ráje, to všechno vybudovali vaši kolegové před námi, a také snížení DPH mezery. Jsem jako jediný premiér v historii naší země prosadil v Evropě reverse charge, ten projekt, kdy jsme snížili 17 %, kde nám kradli ročně 80 miliard DPH, a snížili jsme to, myslím, na 14. Takže já mu akorát můžu tady za sebe poděkovat, a za stát. Ty zajišťovací příkazy, o kterých mluvíte, to bylo dědictví těch předchůdců.

Myslím si, že je to jeho rozhodnutí. Pan Janeček tam udělal plno práce, a pokud někteří teď do něj kopou, tak je to skutečně ubohé, protože to je loajální státní zaměstnanec, nezávislý, není to – nevím, co jste to řekl za větu – můj oblíbenec. Znovu opakuji, že Finanční správa je nezávislá. To není jak za časů jednoho pána, který tady sedí s námi. Je nezávislá. Takže já jenom můžu říct, že pan Janeček odchází s čistým stolem. A pokud máte nějaké příběhy ohledně těch podvodníků pohonných hmot atd., tak je to právě on, kdo se zasloužil o to, aby se neopakovaly lehké topné oleje a další věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Nebudu tady polemizovat nad efekty EET, to už jsme tady ve sněmovně řešili mnohokrát a víme, že ta čísla, která zveřejňuje Ministerstvo financí, potažmo vláda, zdaleka neodpovídají skutečnosti. Vraťme se k osobě pana Janečka. Chápu, loajální státní úředník, nicméně státu, to znamená České republice, bezesporu vznikla škoda z prohraných soudních sporů na základě žalob pro neoprávněné uplatňování zajišťovacích příkazů, které často vedly ke krachu firem, jak už jsem tady dnes řekl. Pochopil jsem to tak, že pan Janeček odchází na svoji žádost a nikdo z jeho nadřízených ho nepovede k zodpovědnosti za škodu, kterou způsobil České republice. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vaše tvrzení je absurdní. Nevím o tom, že by pan Janeček způsobil nějakou škodu. Není to ani můj podřízený, k tomu se může vyjádřit paní ministryně. Je to nesmysl. Pan Janeček byl ten, který díky zavedení kontrolního hlášení, zničení daňového ráje v Praze, kdy na jedné adrese, v jedné místnosti seděly desítky tisíc firem a podváděly. On vám může předložit svůj výkaz práce, kterou tam uskutečnil. Takže paní ministryně tady sedí, to slyší. A určitě pokud by někdo způsobil nějakou škodu, tak se to určitě bude řešit. Ale já to skutečně nepředpokládám. A znovu opakuji, pokud já vím, a já nemám detailní informace, byly to většinou případy z minulosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní bude interpelovat pan poslanec Munzar ve věci jaderné energetiky. Připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vážený pane premiére, před několika dny jste řekl, že se může odložit rozhodnutí o výstavbě nových jaderných bloků, a to kvůli prodloužení životnosti stávajících bloků v Dukovanech do roku 2045, a tím údajně získáváme čas. Já si myslím, že to je hrubý omyl. Čas váháním ztrácíme. Je to hazard s budoucí energetickou bezpečností a soběstačností ČR a také s budoucími potřebami domácností a národního hospodářství.

Já se obávám, že není za pět minut dvanáct, ale jsme spíše v hodině dvanácté. Podle všech předpokladů příprava a výstavba nových bloků bude trvat cca dvacet let, a to bez nějaké časové rezervy. Už dnes jsme tedy za horizontem roku 2035, proto prodloužení životnosti Dukovan je nutné, ale příliš nového času nám to nedává. Pokud se bude váhat příliš dlouho, pak po roce 2045 domácí výroba elektrické energie nebude dosahovat potřeb domácností a národního hospodářství. A to nemluvím o umělém navyšování potřeb třeba kvůli rozvoji elektromobility či rozvoji Průmyslu 4.0.

Já chápu, že je to těžké rozhodnutí, ale nedělat nic a spolehnout se na nějaké deus ex machina je skutečně hazard nad vší energetickou bezpečností. Protože při pomalém útlumu hnědouhelných elektráren jsou další možnosti velice mizivé.

Takže já se chci, pane premiére, zeptat. Na co, a proč čekáte. Kdy rozhodnete. A hlavně, jaký máte alternativní plán pro případ, že se to nestihne. Z jakých zdrojů budeme naplňovat potřeby v hospodářství po roce 2045. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, v první řadě nevím, kde jste to četl, že to tak někdo rozhodl. My jsme měli třetí jednání s vedením ČEZu, chodí tam paní ministryně Schillerová, Nováková, další experti, a v rámci nějakých možností jsme mluvili o prodloužení životnosti Dukovan. Ano, tak diskutujeme. Je to jedna z možností.

Ve Francii je jaderná elektrárna ve Fessenheimu, kde Francouzi řekli, že ji zavřou. Minulý týden rozhodli, že prodlouží životnost. A asi se tak stane i ve většině francouzského jádra. Takže my samozřejmě diskutujeme. A hlavně diskutujeme o tom, kdo v Evropě postavil nějakou jadernou elektrárnu, která funguje. Pokud ji znáte, tak mi ji sdělte. Flamanville – problém. Finsko – problém. Všechno se protahuje o léta. Mochovce – velký problém. To stojí několik více než předtím. Takže... A Emiráty – Kepco. To postavili, nejsou schopni operovat. Nejsou schopni dát do provozu. Takže pokud vím, na celém světě... Westinghouse – problém. Hinkley – problém. Dokonce s garancí státu. Takže jedině co funguje, je v Číně. Čtyři reaktory. Ty fungují. Ale já nevím, jestli tady z geopolitického hlediska...

Takže my o tom diskutujeme, protože za minulé koaliční vlády jsme se s koaličním partnerem nedomluvili. A nezapomínejte na to, že ČEZ není naše stoprocentní dcera. My tam máme, myslím 67 nebo 69 %.

A já bych chtěl jenom říct, že Česká republika je energeticky nejbezpečnější země Evropy. I v tom máme primát. Protože mi celý ten Temelín de facto vyvážíme. My máme velké přebytky. A Evropa – Německo se vydalo jinou cestou. Pravděpodobně si řekli, že přijde k nim tsunami jak v Japonsku, tak se rozhodli jádro zavřít. Takže mají vítr, solár. A samozřejmě tyhle obnovitelné zdroje, pokud vyrábějí, a to se nás samozřejmě týká, tak je to potom o regulaci té celé soustavy.

Takže rozhodnout od boku a jít do nějaké avantýry za stovky miliard bez nějaké garance, že to někdo postaví, tak samozřejmě, to je rozhodnutí hlavně ČEZu, protože tam jsou minoritní akcionáři, kteří samozřejmě do toho mluví. A my samozřejmě i v tom teoretickém prodlužování životnosti Dukovan o deset let, protože my nevíme, co bude v roce 2035, ano, tak i tam samozřejmě jsou nějaké kritické věci, protože při takovém prodlužování se hlavně jedná o kontrolní systém a je potřebné mít ty dodavatele atd.

Takže my jsme si řekli s ČEZem, že se budeme snažit dospět k nějakému závěru do Vánoc. My hlavně nemáme domluvenu strukturu. Teď minoritní akcionář svolal mimořádnou valnou hromadu. Argumentuje, že kde všude ČEZ investoval v zahraničí, kde všude jsou problémy, jaká je návratnost. A my potřebujeme se znovu podívat na naši energetickou koncepci. Ano, máme tam nového náměstka. A musíme se podívat, proč stojí Počerady, paroplyn 900 megawattů, který stál 14 miliard. Proč nevyrábí. Že máme ještě rezervu možná – větrníky, 900 megawattů. Takže je to složitá materie na úrovni expertů, kteří tomu rozumí. A my samozřejmě budeme pokračovat v těchto rozhovorech.

Takže nikdo tady nic nerozhodl (upozornění na čas) a je to jedna z alternativ. A já nemůžu za to, že jste něco četl nebo někdo něco vytrhl z kontextu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Pane premiére, já jsem nijak nepolemizoval s nutností prodloužit stávající bloky v Dukovanech. Já jsem se ptal, jaký máte alternativní plán. Protože já souhlasím s vámi, že dnešní energetická nezávislost České republiky je nejmenší v Evropě, jedna z nejmenších v Evropě. To znamená, máme jednu z největších energetických bezpečností dnes. Ale já se chci zeptat, jak to bude do budoucna v případě, že nestihnete rozhodnout o výstavbě nových jaderných bloků, v případě, že se to prodlouží nebo že z toho zcela ustoupíte. Jaký je alternativní plán? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan premiér bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Těch plánů je několik. Ale my nerozhodujeme. Není to naše vláda, která rozhoduje. My máme jako akcionář právo se zúčastnit valné hromady. Máme zástupce v dozorčí radě. Takže to není jako

alternativa. No, můžeme se vrátit možná k tomu tisícmiliardovému tunelu, který tady poslanci odhlasovali – soláry, tisícmiliardový tunel. Protože to byl dobrý projekt, kdyby si to lidé dali na domky. Tak to je jedna možnost. Ale tentokrát transparentně a bez toho, aby se na tom nakrmili politici a politické strany. A máme ten vítr. Tam je potenciál. Máme Počerady. To znamená, máme plyn, obnovitelné zdroje a jádro. No a v rámci tohoto mixu, kde my jsme si řekli, že chceme navyšovat. Francouzi mají 75, ti chtějí zase dolů. Tak o tom je debata. To je samozřejmě debata na expertní úrovni. Ano?

Takže my určitě k nějakému závěru dospějeme. A máme tady nové nápady Evropské komise, které směřují na elektroauta, co někteří označují za totální pohromu automobilového průmyslu v Evropě. Takže ta debata pokračuje a já samozřejmě i sám budu jednat s velkými firmami o tom, jakým způsobem ony vidí... Znovu opakuji, není v Evropě... Poslední jaderný reaktor, který byl postaven v Evropě a funguje, je Temelín. Žádný jiný nebyl postaven. Nebo byl postaven a nefunguje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Adamce, který bude interpelovat ve věci výstavby jaderných bloků. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající, vážený pane premiére, já už mnoho interpelovat nebudu, kolega toto téma víceméně vyčerpal. Ale já musím tedy říct, že ohradit se proti tomu, kde to bereme, ty informace – tak z veřejně dostupných zdrojů. Jsou toho plná média, otázka prodloužení životnosti Dukovan. A já jsem očekával, že pan premiér řekne, že dneska tu jaderku nikdo neumí vyrobit. To jsem očekával, protože o tom jsme se bavili v Dukovanech, náš hospodářský výbor. Pak je otázka samozřejmě, kdo to zaplatí. Protože ČEZ samozřejmě není státní firma, jsou tam menšinoví akcionáři, tak je to velký problém. Takže bych prosil, abychom to skutečně brali vážně, protože takováto informace v médiích vždycky zbystří pozornost. A nebyla to jedna média, která to zveřejňovala. A myslím si, že to, co jsme tady zaslechli, tak já osobně si vůbec nemyslím, že cesta alternativních zdrojů nás zachrání před nárůstem spotřeby elektrické energie, nebo případným nárůstem spotřeby elektrické energie. Padlo to tady také, auta na elektriku. Někde se ta elektrika musí vyrobit. A kdyby to bylo skutečně tak, že jenom prodloužíme životnost Dukovan, tak vlastně mezitím dojde životnost řadě hnědouhelných elektráren a máme problém na stole.

Nicméně, říkám, už interpelovat nebudu, jenom konstatuji na doplnění kolegy Munzara, děkuji, že to bereme všichni vážně, a pan premiér nám řekl, jak to vidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan premiér, nevím, jestli bude reagovat. Bude, tak prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Věřte mi, že to bereme vážně. Takže my tady musíme vyřešit koncepci energetiky na budoucí desetiletí. A máme Státní

energetickou koncepci a Národní akční plán rozvoje jaderné energetiky a my jsme se domluvili s paní ministryní průmyslu, nevidím ji tady, že zkrátka tu koncepci budeme aktualizovat, protože zkrátka ten svět se mění, Evropa se mění, a proto já se i setkám s ředitelkou Drábovou ohledně této problematiky. Setkáme se určitě i s dalšími experty. My chceme to rozhodnutí, abychom v tom měli jasno, mít do konce roku 2018. Ale pravda je, že s ČEZ ta investice do jádra se minoritním akcionářům nelíbí, protože oni argumentují tím, co jsem tady řekl, že zkrátka je to riziková investice, která může poškodit jejich hodnotu nebo firmu, to je jejich názor. Vedeme o tom debatu. Svolali teď mimořádnou valnou hromadu ČEZu. Takže to není rozhodnutí, které bychom podceňovali. Vedeme o tom vážnou debatu. Jsme si vědomi důležitosti, ale ono to bylo špatně celé od počátku.

Každý, kdo v životě podnikal, tak ví, že nejdřív podnikám doma, tam si splním úkol, a když už doma jsem si splnil, tak potom jdu do okolních států. A ČEZ má v Turecku něco, stále něco kupují v zahraničí, v Polsku, můžeme si vzpomínat, co všechno odešlo z toho ČEZu, I&C Energo a Mibrag, a potom se to vrátilo atd. Investovali všude po světě místo toho, aby řešili dlouhodobě energetiku a energii pro naše firmy a pro naše občany. Takže toto se mělo rozhodnout už dávno a ne že... To rozhodnutí expandovat všude do světa si myslím, že nebylo správné. Otázka je i návratnosti těch investic. A teď stojíme před tímhle rozhodnutím, které samozřejmě je pro naši zemi, pro naše občany zásadní, i pro naše firmy, samozřejmě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, tak prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, děkuji za to vysvětlení. Jsem rád, že to pan premiér i celá vláda bere vážně, protože je to vážný problém v dnešní Evropě. Jinak chci říct, že jsem samozřejmě registroval třeba Bulharsko, tu akvizici, která se vůbec nepovedla ČEZu v Bulharsku.

A co se týká obnovitelných zdrojů, tak jenom na doplnění. My jsme tady, většina z nás, nebyli ve Sněmovně, ale já jsem byl v té době v Senátu a hlasoval jsem proti způsobu financování obnovitelných zdrojů, tak jak je to nastaveno dodnes. Takže děkuji za odpověď. My se k tomu vrátíme samozřejmě po Novém roce, až vláda rozhodne, protože to považuji za důležitý krok pro rozvoj naší země.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan premiér má zájem o odpověď na doplňující dotaz, tak prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ne, tak když se bavíme o evropské politice nebo Evropské unii, tak já chodím do výboru pro evropské záležitosti, takže nabízím, pokud je zájem, můžeme přijít s paní ministryní Novákovou do hospodářského

výboru nebo do nějakého jiného výboru a můžeme to tam společně probrat. Protože informace, které samozřejmě byly v tisku, nebyly dané v souvislostech.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Rakušana, který bude interpelovat ve věci vztahů České republiky k Rusku. Připraví se paní poslankyně Majerová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den, pane premiére. Z veřejně dostupných zdrojů jsem zaznamenal vaši větu, dovolím si citovat: Rusko nechápu jako hrozbu. Ta věta zazněla 28. 10. ve veřejnoprávní televizi. Vrátil bych se k vašemu staršímu výroku, a to z 21. 3. 2018: Moskva stupňuje svou informační válku proti státům Unie. Nesmíme dovolit Rusku, aby naši jednotu rozdělilo. Další váš výrok z března 2018: Rusové překročili veškeré hranice, když řekli, že jedovatá látka novičok mohla pocházet od nás. – Z těchto výroků by se dalo dovozovat, že ještě v celkem nedávné době jste Rusko jako hrozbu vnímal, aniž bych vám chtěl cokoli podsouvat.

Dovolte mi prosím ještě citovat tři odstavce z veřejně dostupné zprávy Bezpečnostní informační služby: Rok 2016 se nesl ve znamení růstu intenzity a agresivity vlivových operací a nárůstu činnosti ruské špionáže na území České republiky a proti českým zájmům a bezpečnosti. Citace druhá: Tyto ruské vlivové a zpravodajské aktivity jsou v prvé řadě ruskou ingerencí do českých vnitřních záležitostí. Ve strategické rovině jsou však vnímány jako součásti ruských hybridních kampaní proti Ukrajině, NATO a Evropské unii. A do třetice: Cílem ruské kyberšpionážní kampaně se stala také česká vojenská výzkumná instituce. Cílilo se rovněž na Ministerstvo zahraničních věcí a obrany.

Pane premiére, dovolte mi dvě otázky. První z nich je: Vnímáte Ruskou federaci jako hrozbu pro Českou republiku? A druhá otázka: Důvěřujete jako premiér vlády České republiky zprávám našich tajných služeb? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem se dnes zúčastnil konference JAGELLO, vystoupil jsem tam ohledně bezpečnosti. A byl tam panel, tam byli čtyři lidé nebo pět, moderoval to bývalý velvyslanec a mluvili o geopolitických hrozbách. A z těch čtyř nikdo jako hrozbu neoznačil. Jedině pan generál Pavel.

A samozřejmě musíme si říct, co to je ta hrozba. Pro mě největší hrozba je terorismus. Mezinárodní terorismus. Ona to je hrozba. Ti zabíjejí lidi v Evropě, odpalují se nebo použijí kamion, aby zabíjeli. Mezinárodní terorismus je největší, to je reálná hrozba, kdy skutečně dochází k atentátům. A my proti teroristům bojujeme, naši stateční vojáci v Afghánistánu, Mali atd. Takže samozřejmě je potřeba definovat, jak vnímáme tu hrozbu. Já ji vnímám takhle, že to je vojenská. A ty operace teroristů jsou de facto vojenské operace, pokud to tak můžu říci.

A to, co jste tady říkal – ano, já určitě našim službám důvěřuju. A my jsme taky i na ten případ Skripal a novičok reagovali – adekvátně i solidárně vůči Velké Británii. A můžeme se i bavit o vydání hackera Nikulina. Takže tam není žádných pochyb.

Já jen chci říct, že tady byla kritizována cesta předsedy Sněmovny pana Vondráčka, který tam vlastně šel hlavně z iniciativy zdravotního výboru, protože my deset let s Ruskem nemluvíme na rozdíl od jiných, kteří tam chodí na konference, dokonce Bundestag tam hraje fotbal s ruskou Dumou a všichni se setkávají. A mimochodem, v pátek jsme měli tady na návštěvě – u mě byla paní kancléřka Merkelová a pan prezident Macron a oba na druhý den letěli do Istanbulu. Proč? No protože tam měli schůzku s prezidentem Putinem, Erdoganem. A oni dva tam jednali o řešení v Sýrii, které potřebujeme vyřešit, protože je tam 5 milionů lidí, skutečných uprchlíků, který by se rádi vrátili domů. Takže tady jde o definici, jak tu hrozbu vnímáme.

A já určitě, jako naše země má jasnou politiku vůči Rusku v rámci Evropské unie. Sankční opatření, která tam jsou, trvají. To znamená, že převzetí Krymu je nepřijatelné. Takže samozřejmě já v tom nevidím rozpor. A my jsme zase za situace studených válek, nebo studené války, a samozřejmě není to pozitivní. Není to pozitivní. Takže já v tomhle směru, my máme jasný postoj vůči Ruské federaci, ale my přece musíme spolu debatovat. A taky když tam byl pan předseda Vondráček, tak mluvil o tom, že kauza Skripal, novičok, že je to nepřijatelné, zopakoval, že jsme členy NATO a Evropské unie a tam patříme. Ale všichni s nimi mluví, tak proč bychom neměli my s nimi mluvit?

Takže tady jde jenom o to, jak definujeme tu hrozbu. A já definuju, že pro nás je skutečně největší hrozba mezinárodní terorismus, terorismus. A to je celosvětová hrozba, která hrozí populaci, a proti ní chceme bojovat a budeme bojovat. Takže já nevidím tady nějaký rozpor.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, tak prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Pane premiére, děkuji za odpověď. Nezpochybňuji mezinárodní terorismus jako největší hrozbu a jistě se v tom shodneme. Nezpochybňuji v žádném případě ani to, že by se s Ruskem mělo hovořit. Já jsem se pouze ptal na jeden váš zcela konkrétní výrok, že Rusko nevnímáte jako hrozbu. Vy jste mě vyzval, abych upřesnil, v čem tu hrozbu vidím a jak ta otázka vypadá. Dobrá, já to upřesňuji.

Naše tajné služby hovoří o hybridních útocích ze strany Ruské federace na nejrůznější české úřady, i stěžejní klíčové úřady, dokonce i ministerstva. Já se vás tedy ptám, jestli ruské hybridní útoky, informační válku, kterou Ruská federace vede proti České republice, vnímáte jako premiér naší vlády za reálnou hrozbu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak samozřejmě kybernetické útoky jsou problém. Jsou tady různé weby dezinformační. Ale já to opakuji, já hrozbu vnímám jako vojenský konflikt, jako zabíjení lidí. Ale můžeme samozřejmě definovat i tyhle různé útoky a to je celoevropský problém. My taky na Evropské radě jsme o tom mluvili, že chceme spolupracovat. Já jsem byl i na návštěvě ve Finsku, kde jsem podepsal dohodu ohledně ohrožení těmito útoky. A v tomhle směru můžeme o tom mluvit jako o hrozbě. Akorát já znovu opakuji, že já jsem hrozbu vnímal jako válečný konflikt, jako zabíjení lidí. Ale prosím, můžeme v určitém směru to taky definovat jako věc, která nějakým způsobem nás může z hlediska nějakých těchto aktivit ohrožovat, ale je to úplně něco jiného než válečný konflikt nebo teroristické útoky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji a prosím paní poslankyni Majerovou Zahradníkovou, která bude interpelovat ve věci globálního paktu OSN k migraci, a připraví se paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, obracím se na vás ve věci postoje vlády ke globálnímu paktu OSN k migraci. V prosinci má být v Marrákeši podepsán pakt o migraci OSN. Kvůli značné kontroverzi této dohody už od podepsání odstoupily USA a nyní, jak jistě víte, včera i Rakousko. Podle rakouského kancléře a vicekancléře toto ujednání nepomáhá řešit migrační otázky, ohrožuje rakouskou suverenitu ve věcech migrační politiky a stírá rozdíly mezi legální a nelegální migrací. Z těchto důvodů Vídeň tuto dohodu včera nepodepsala. Podobné výhrady k tomu mají všechny země V4.

A já se vás, pane premiére, ptám, jak se zachováte vy. Jelikož všude tvrdíte, že bojujete proti nelegální migraci, tvrdíte, že nechcete přijímat migranty už kvůli principu, že přerozdělování podněcuje další, aby k nám přicházeli. Je tedy jasné, že toto podepsání by bylo ještě jasnějším signálem.

Dovolte mi, abych vám připomněla vaše vlastní slova: My bychom měli rozhodovat o tom, kdo bude u nás žít a pracovat, nikoliv jiné státy nebo někdo v Evropské komisi. A já se vás tedy ptám a chci vědět: Podepíše vaše vláda tento pakt, nebo ne? Za sebe mohu říct – a doufám, že Česká republika tento pakt svým podpisem nestvrdí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak samozřejmě to, co jsem řekl, že nikdo jiný nebude rozhodovat o tom, kdo bude u nás žít a pracovat, že je to záležitost našich firem, institucí, naší vlády, na tom se nic nemění, že nebudeme přijímat žádné ilegální migranty.

Co se týká globálního paktu OSN o migraci, to je debata, která nás čeká v rámci koalice. Mně se ten pakt nelíbí. Já jsem dostal nějaké analýzy od Ministerstva zahraničních věcí, které se mi taky nelíbí, takže čekám, že se k tomu koaličně

vrátíme, protože je pravda, že těch států – Spojené státy odstoupily, Maďarsko... Když jsem byl ve Varšavě, tak jsem o tom mluvil s polským premiérem, takže tam taky o tom vedou debaty, teď Rakousko. Takže já za sebe říkám, že je to věc, která není úplně jasně interpretovaná, že by to mohlo být zneužito. Proto se mi to nelíbí a proto vlastně chci vést s koaličním partnerem, konkrétně s ministrem Petříčkem a Hamáčkem, o tom debatu, protože ten dokument by samozřejmě mohl být nějak interpretován.

Já za sebe říkám, že se mi to nelíbí, a chci o tom debatovat. My k tomu zaujmeme jasné stanovisko, máme to předložit Sněmovně, myslím, do 15. listopadu. Takže předpokládám, že příští týden na vládě o tom proběhne debata. Ale znovu opakuji za sebe, že se mi nelíbí, že tam vlastně dochází ke stírání rozdílů mezi legální a nelegální migrací. Jsou tam věci, které se dají různě interpretovat. Já svým partnerům ve vládě budu navrhovat, abychom se zachovali stejně jako Rakousko nebo Maďarsko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz? Nemá. Máte zájem? (Poslankyně Majerová Zahradníková: Ne, mám tady tužku. Myšleno u řečnického pultu.) Máte tady tužku, dobře.

Prosím paní poslankyni Langšádlovou, která bude interpelovat ve věci ochrany vnější hranice. Připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, několikrát jste v poslední době zpochybnil význam Frontexu pro ochranu vnější schengenské hranice. Vyjádřil jste i nesouhlas se záměrem posílit personální kapacitu a rozpočet Frontexu. Dovolím si zdůraznit, že schengenská hranice je v tuto chvíli naší hranicí a její ochrana má zásadní vliv i na naši bezpečnost. Argument, že v současnosti migrační vlna opadá, není namístě. Česká republika i ostatní členské státy musí být dobře připraveny i na možné budoucí hrozby. Každý stát musí kontrolovat své vnější hranice a v tomto případě společné schengenské hranice.

Pane premiére, ráda bych vám položila následující otázky. Proč nesouhlasíte s navýšením personální kapacity a finančních prostředků pro agenturu Frontex? Jakou jinou možnost ochrany vnější hranice prosím navrhujete? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď. Než přistoupí k mikrofonu, přečtu nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Petrtýl od 15.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a omlouvá se nám paní poslankyně Melková z dnešního jednání do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Bohužel paní poslankyně používá informace, které odezněly na společném zasedání české a slovenské vlády v Košicích, kde zase novináři napsali, když jsem interpretoval maltského nebo bulharského premiéra, který

doslova řekl, že Frontex nepotřebují. Já jsem se následně vydal na Frontex jako jediný premiér v historii Frontexu, kromě tedy premiérky Szydło, která to tam má za rohem, a debatoval jsem s nimi. Dělají skvělý monitoring, dělají skvělou návratovou politiku.

My potřebujeme samozřejmě vyjednat s jednotlivými státy možnost návratu, takže když je jeden členský stát, nebo oni za celou Evropskou unii, tak to funguje úplně jinak. Bavili jsme se o rozpočtu, protože tam je dramatický nárůst z 1,7 mld. na 11,7 mld. 10 mld. eur za sedm let a navýšení z 1 500 příslušníků Frontexu na 10 tis. Já jsem vystoupil se stejným vystoupením, jaké mám tady. Měl jsem ho na Evropské radě. To je vlastně taková záložní pobřežní stráž. Každá země se k tomu nějak staví. Dokonce na poslední Evropské radě mě italský premiér Conte podpořil, protože skutečně když klesla migrace o 90 %, potřebujeme Frontex hlavně na návraty – 700 tis. ilegálních uprchlíků, jsou tady bez azylu, měli by odejít. A potřebujeme asi, aby ten Frontex změnil kompetence a pomáhal například severoafrickým státům.

Samozřejmě že Evropa musí mít nějakou vizi. To je ten náš slavný Schengen. Vidíte tady ty zuby. (Ukazuje názorně na připraveném materiálu.) Já říkám, okamžitě vezmeme do Schengenu Bulharsko, Rumunsko, Chorvatsko a zůstane nám tady ten západní Balkán. Tady všude musíme hlídat hranice, tyhle zuby. (Opět názorná ukázka.) Kdybychom měli strategii, tak to budeme hlídat na pobřeží. 10 mld. eur je obrovská částka a debata je o tom, jestli náhodou část těch peněz nemůžeme použít na vyjednání dohody se severoafrickými státy a la Turecko, vedeme o tom debatu.

Ten Frontex skutečně dělá skvělou práci, ale v monitoringu. Sami mi ukazovali, jak zasahovali, jak sledovali kamion v jedné zemi západního Balkánu, řidič naložil migranty, sledovali ho tři hodiny a potom ho odevzdali v jednom státu, kde ho zadrželi. Pašování cigaret, drogy, zbraně, nafta a všechno. Takže v tomhle směru mají nejlepší technologie a funguje to dobře, i návratová politika. Ale když už máme 7 tis. policistů členských zemí, kteří jsou připraveni, kdyby se náhodou něco stalo, ale teď je migrace skutečně podstatně nižší, tak jsou připraveni. Takže je otázka, jestli skutečně potřebujeme stavy navyšovat, nebo ne. A každá země říká něco jiného. Poláci to nechtějí, Bulharsko taky ne, v Makedonii máme 40 našich policistů, takže můžeme i pomoci, že pošleme, když by byla nějaká krize, naše policisty a peníze můžeme použít částečně, neříkám všechny, na nějaké dohody. Takže o tom je ta debata. Já jsem se přesvědčil na místě, že ten Frontex má smysl, ale v návratové politice, monitoringu a možná v působení mimo Evropu.

Věřte mi, že jsem o tom mluvil s premiéry Malty a Bulharska, makedonský prezident tady byl. Každého se na to ptám a je to jenom praktická záležitost, že je to samozřejmě velká částka. Možná nějaká část by se mohla použít na zastavení ilegální migrace na úrovni států severní Afriky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, děkuji za odpověď. Jenom jsem chtěla poprosit, abyste prosazoval takový přístup k Frontexu, který zajistí jeho

dlouhodobé stabilní fungování i v době krizí, abychom nevycházeli z toho, že teď krize není, ale abychom byli společně dobře připraveni i na situace, které mohou být horší. Chtěla jsem říct, že tam se samozřejmě počítá s posílením návratové politiky, ale je velkým rizikem to rozdělit jednotlivým evropským státům, protože jsme viděli v Řecku, když dostali peníze a sami se starali o schengenskou vnější hranici, že to nemělo dobré výsledky. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji. Prosím pana premiéra o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já s vámi souhlasím v tom, že je vlastně pravda, že jednou z příčin vzniku Frontexu bylo to, že některé státy to nezvládaly, respektive to nechtěly zvládat, nebo byly možná nezodpovědné. Já tomu rozumím. Ale znovu opakuji, že kromě těch 1 500 lidí z Frontexu máme připravených 7 tis. policistů z jednotlivých členských států, kteří by mohli zakročit, kdyby se něco stalo. Ale bude o tom debata. Já se k tomu stavím i z hlediska těch peněz, protože my s Tureckem máme dohodu, že jim dáme dvakrát 3 mld. eur a z toho 3 mld. eur jde z rozpočtu členských států, tudíž Česká republika dává asi 560 mil. Proto chci, abychom hlavně použili peníze z evropského rozpočtu a ne z našeho rozpočtu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní tedy prosím pana poslance Zahradníka, který bude interpelovat ve věci vztahu k Visegrádu, připraví se pan poslanec Kupka.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane premiére, já se vás ptám, jaký je vztah vaší vlády, potažmo váš osobní k Visegrádu. Nedávno tu byl na návštěvě pan prezident Macron, zavítal ještě na Slovensko, ale zato se ostentativně vyhnul Polsku a Maďarsku. Souběžně s ním tady byla i kancléřka Merkelová. Nový ministr zahraničí Tomáš Petříček jede na první zahraniční cestu nikoliv na Slovensko, jaká je tradice, ale do Německa. V rozhovoru pro Respekt pak uvedl, že naší rolí je mluvit s Maďarskem a Polskem o tom, co nám vadí a co je špatně.

Připomínám ještě, že když v Evropském parlamentu probíhalo hlasování o zahájení řízení proti Maďarsku, tak někteří vaši europoslanci hlasovali pro, a jejich lídra pana Teličku jste dokonce označil za zrádce. Když jsme tady ve Sněmovně hlasovali o usnesení odmítajícím hlasování Evropského parlamentu proti Maďarsku, tak jste se při hlasování zdržel. Minulý týden jste nás při interpelacích ujistil opět o tom, že není podstatné, jak jste hlasoval, že bude důležité pak vaše vystupování v Evropské radě.

Jak tomu všemu, pane premiére, máme rozumět? Jsou nadále Maďarsko a Polsko našimi spojenci, nebo nejsou? Mění se náš vztah k Visegrádu, nebo se nemění? Můžete nám přímo a jasně říci, jak budete o zahájení řízení proti Maďarsku na Evropské radě hlasovat?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak rozhodně V4 jsou naši spojenci. A my jsme společně prosadili v červnu na Evropské radě, že nebudou kvóty, že relokace bude dobrovolná. Máme společné názory na rozpočet, na kohezi, na řekněme restrikce vůči našim přepravcům. Takže visegrádská spolupráce funguje velice dobře. Funguje to i pro to, že si lidsky rozumíme. A polský premiér tady byl na oslavách, byl na tom společném obědě, který jsem organizoval. A maďarský premiér přijde v listopadu na oficiální návštěvu do Prahy navštívit mě a pana prezidenta. Takže tam se absolutně nic nemění. A V4 reprezentuje 65 milionů obyvatel tohoto teritoria a funguje to. Takže já tam nevidím žádný problém.

A to, že Evropský parlament nějak hlasoval a dělá se tam politika, protože se blíží evropské volby, takže poslanci jsou aktivní a potřebují se nějak vymezovat atd., toto já osobně nedělám. Já tam vystupuji na Evropské radě za Českou republiku a zkrátka v těch tématech máme společné názory. A pokud Evropská komise má výhrady vůči Polsku a Maďarsku, tak samozřejmě jsem se k tomu vyjadřoval, že předpokládám, že se to vyřeší na svojí úrovni, a mně nepřísluší, abych to nějakým způsobem komentoval. A jak hlasovali europoslanci, tak oni jsou samozřejmě jako nezávislí, ale nemá to vůbec na rozhodnutí Evropské rady žádný vliv, to jejich hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan poslanec Zahradník má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Pane premiére, ono se zdá, že mluvíte někdy podle toho, kde a před jakým auditoriem mluvíte, protože vaše vyjádření nejsou konzistentní. To by možná bylo dobře, abyste si srovnal a vždycky se vyjadřoval jednoznačně a konkrétně.

A ještě připomínám, měl jsem takovou poslední otázku. Jak budete na Evropské radě ohledně zahájení řízení proti Maďarsku hlasovat? Na tu jste mi asi zapomněl odpovědět. Tak se ještě zkuste tomu v té poslední minutě věnovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji. Prosím pana premiéra o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem velice konzistentní. Nesmíte číst ty antibabišovské weby, kde tam stále lžou. Takže já jsem velice konzistentní. A myslím si, že jsem první, který se velice angažuje v evropské politice. A pan prezident Macron tady se mnou strávil dvě a půl hodiny na večeři na čtyři oči a na druhý den jsme šli ještě na procházku. I paní Merkelová tady byla dvě hodiny. A byl jsem u paní Mayové atd. Takže hlasování o Maďarsku není vůbec na stole. Není to téma podle mě. A já i v nejbližší době navštívím Evropskou komisi. Budu na mírové konferenci v Paříži. Takže dělám aktivní zahraniční politiku s návrhy a hlavně samozřejmě

zastupuji zájmy České republiky, českých občanů. A ve V4 fungujeme skvěle. Takže tam skutečně nevidím žádný problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Kupku, který bude interpelovat ve věci Národního elektronického nástroje.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane premiére, dámy a pánové, víte, že jsem velký fanda rozumné digitalizace veřejné správy, a o to víc se pozastavuji nad nástrojem NEN. Už jsem jednou v té věci interpeloval, protože bohužel Česká republika za jeho provoz a za jeho vytvoření zaplatila stovky milionů korun. Pořád se ještě vyskytují problémy. Nejvýraznějším ukazatelem kvality toho nástroje je, že většina uživatelů tráví celé dny komunikací s telefonickým operátorem, technickou podporou toho systému, aby to bylo vůbec možné ovládat. Ten nástroj v tuto chvíli vůbec nesplňuje to, o čem se mimochodem v Poslanecké sněmovně bude zanedlouho jednat, a to je opravdu přístupný web a přístupné systémy, aby se k nim mohl dostat každý, kdo bude využívat počítač.

Chtěl jsem se zeptat, zda opravdu platí, a to tedy je možné dohledat, že naposledy uzavřela Česká republika v prosinci loňského roku smlouvu na 82 milionů korun, a to na pouhých 395 dnů, na zajištění technické podpory toho systému, a zda to tedy znamená, že se bude vypisovat na dalších 395 dnů na konci letošního roku další taková zakázka na provozování systému. A chtěl bych se také zeptat, jako druhou otázku, co chystá vláda podniknout pro to, aby ten systém opravdu byl plně funkční, aby byl uživatelsky přívětivý a aby splňoval opravdu kritéria přístupnosti internetové aplikace, nebo v tomto případě systému IT. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak co se týká NEN, tam se jedná o technickou platformu, neboli technologii Silverlight od společnosti Microsoft, která je v NEN zatím využívána a u které Microsoft ohlásil, že ji od roku 2021 nebude již dále podporovat. O ukončení podpory technologie Silverlight Ministerstvo pro místní rozvoj ví a řeší to. Již probíhá výměna této technologie na novou moderní technologii HTML5. Technologie dochází po jednotlivých částech systému postupně, to znamená, že v prosinci letošního roku dojde k výměně první části NEN dodavatelem, ostatní budou následovat do poloviny příštího roku. Technologie Silverlight je využívána i v jiných IT systémech u jiných subjektů, nejen na Ministerstvu pro místní rozvoj, ale stejně jak MMR tuto technologii postupně nahrazují. Takže se jedná o standardní proces.

K té otázce ohledně 80 milionů – na to nejsem schopen odpovědět, to vám dodám dodatečně, protože to nemám v podkladech.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Je.) Dobré odpoledne, vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já vás nechci nachytat na švestkách na detailech. Bohužel ten systém NEN v tuto chvíli je stále ještě závislý na té technologii Silverlight od Microsoftu. Ale to mimochodem znamená, že ti, kteří by to chtěli například užívat na počítačích v systému Apple nebo na jiných prohlížečích, tak mají vlastně smůlu. Ten systém opravdu není v tuto chvíli nachystán na to, aby bylo možné s ním pracovat rutinně, aby bylo možné s ním pracovat na různých platformách. Tak můj dotaz zněl, jak rychle to proběhne a kdy je možné to očekávat, co s tím udělá vláda. Protože v tuto chvíli se to povinně dotýká vlastně většiny veřejných subjektů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane poslanče, je velká škoda, že jste nebyl poslanec za první vlády ODS. Víte, my tady máme ty systémy – máme ADIS na Ministerstvu financí od roku 1993, máme OKsystem od roku 1993 a tak hezky jsme zdědili těch investic za 125 mld., které nás stojí 25 mld. Škoda, že někdo na začátku, když jsme začali budovat tržní ekonomiku, nevymyslel, že bychom mohli mít nějaké centrální IT systémy. Takže já vám k té otázce odpovím, protože já nejsem ministr pro místní rozvoj, ale určitě paní Dostálová vám napíše k tomu dopis. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tím, že je naplněn čas 16.00 hodin, kdy je možné podat poslední ústní interpelaci na premiéra vlády České republiky, nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Než vyzvu prvního poslance, přečtu omluvu z dnešního dne. Od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Richter.

Takže já bych poprosil poslance Stanislava Blahu (přečteno Bláhu), aby přednesl interpelaci na ministra dopravy Dana Ťoka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Ondřej Profant.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane předsedající, opět se musím ohradit proti komolení mého příjmení. Já nejsem zdaleka tak vtipný jako můj kolega Bláha s dlouhým a. Já se jmenuji Stanislav Blaha, takže poprosím příště, aby k tomu nedocházelo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já se omlouvám, ale četl jsem tak, jak mám napsáno. Blaha.

Poslanec Stanislav Blaha: Vy jste četl Bláha, ale to je jedno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak to byla moje chyba.

Poslanec Stanislav Blaha: Poprosím o nový čas tedy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, prosím nový čas. (Na světelné tabuli byly stopky spuštěny znovu.)

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane ministře, tak jsme se dozvěděli, že postavit kanál Dunaj–Odra–Labe by stálo asi 600 mld. korun. Analýza trvala tři měsíce a stála dalších 22 mil. korun a to nepočítám DPH. Když už jsme u megalomanských vizí, mohli bychom rovnou zvážit i prokopání tunelu do Chorvatska, v létě tam jezdí hodně lidí a určitě by jim to urychlilo cestu.

Ale zpět do reality. V Česku je momentálně problém dostat se autem z bodu A do bodu B a do toho sem tam spadne nějaký most. Chápu, že pouštění parníků po Moravě vypadá lákavě kvůli budování těžkého průmyslu. Ty doby jsou už ale dávno pryč. Pojďme řešit důležitější věci. U nás na Zlínsku máme třeba hned dvě nedokončené dálnice, a to už hezkých pár let. Ptám se vás proto, pane ministře, jestli není na čase celou tu směšnou vizi kanálu na Moravě definitivně opustit a řešit reálné problémy občanů této země. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče Blaho prostřednictvím pana předsedajícího, já se pokusím tu interpretaci nepojmout v tom veselém módu, který jste nastolil vy. Nechci tady rozebírat, v čem je problém těch věcí, které jste tady říkal. Na druhé straně bych rád řekl, že Ministerstvo dopravy se zabývá rovněž strategickými věcmi, mezi které posouzení toho, zdali kanál Odra–Dunaj–Labe má svůj smysl, nebo nemá svůj smysl, prostě dělá. Je to jedna z jeho povinností a nevidím na tom vůbec nic špatného. Ta studie proveditelnosti průplavního spojení byla zadána na základě usnesení vlády k politice územního rozvoje – usnesení vlády ČR č. 49 ze dne 19. ledna 2011. Takže ministerstvo je v tomto případě povinno usnesení vlády plnit s cílem prověřit opodstatněnost územní ochrany tohoto projektu a na základě programového prohlášení vlády z roku 2013, které také plníme.

Studie proveditelnosti byla dokončena a v současné době probíhá připomínkové řízení monitorovacího výboru projektu. Připomínky členů bude ještě nutné zapracovat do vlastní studie. Monitorovací výbor je složen ze zástupců jednotlivých ministerstev, univerzit, krajů, zainteresovaných subjektů včetně mezinárodního zastoupení Slovenska a Polska.

Při výpočtu výsledků ekonomického posouzení se postupovalo v souladu s metodikou pro hodnocení ekonomické efektivnosti. Z dosavadních výsledků vyplývá, že projekt se jeví z ekonomického hlediska jako opodstatněný zejména ve variantě propojení řek Dunaj a Odra, labská větev koridoru z důvodu velmi vysokých investičních nákladů – dlouhé plavební tunely – snižuje efektivitu celého projektu. Velmi důležitým navazujícím krokem pro schválení materiálu vládou ČR bude hodnocení vlivů na životní prostředí, kde lze očekávat významné střety jak s ochranou přírody, tak i v oblasti vodního režimu v krajině. Předložení materiálu vládě se předpokládá v průběhu února roku 2019.

Takže shrnuto, my jsme splnili úkol, který nám uložila vláda. To se ve vládě tak dělá. A jestli je váš názor na ten kanál nějaký, tak to je v pořádku a ten vám samozřejmě nikdo brát nemůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano, pan poslanec Blaha má zájem.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane ministře. Já jsem použil takového trošku odlehčeného tónu, na druhou stranu ten problém je skutečně velmi vážný, protože bez ohledu na to, jestli se ten kanál staví, nebo nestaví, tak pro města a obce po trase toho hypotetického kanálu to znamená obrovské problémy, protože to blokuje území. Jsou tam dány limity, které pro každou stavbu, například pro dopravní, znamenají, že musí být v parametrech kanálu Dunaj–Odra–Labe. To území je v podstatě zablokováno proti všemu a v případě, že se tam něco staví, tak se to významným způsobem prodražuje. Vodohospodáři tvrdí, že na ten projekt není ani dostatek vody. A já jsem tady chtěl jenom nastínit, že si myslím, že doprava v ČR má daleko významnější výzvy a daleko významnější problémy, které by byly za ty peníze možná řešitelné.

Zaznělo tady od vás, že jsou tam problémy se zásahy do ekologie atd. atd. Při současných stavebních řízeních, která na vlastní kůži vidíme (upozornění na čas), víme, že to asi bude těžko odblokovatelné. A já znovu zopakuji ale tu otázku. Mě zajímal váš osobní názor na tento projekt. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jenom bych rád dodal jednu věc. Tady je potřeba si uvědomit, že my ty miliardy, o kterých jste mluvil na začátku, neutrácíme. Dneska se dělají studie, které by měly ukázat, zdali ten kanál nebo jeho části smysl mají. Z mého pohledu, a to souhlasím s vámi, že existuje tady nedostavěná dálniční síť, se kterou je potřeba pohnout, a také s ní hýbáme velmi výrazně, je tady samozřejmě otázka železničních spojení, těch rychlých spojení na železnici, je tady těch výzev samozřejmě hodně. Ale co se týče vodní dopravy, já si myslím, že bychom ji neměli úplně opomíjet. Myslím si, že splavnění Labe od Pardubic je důležité, a tím bychom se měli zabývat. A pokud vyjde i ta větev mezi Odrou a Dunajem a pokud budou

domluveny veškeré propoje jak s Polskem, tak i s Rakouskem či Slovenskem, tak pak má smysl se tím zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Ondřej Profant, ale podle mé informace je toto interpelace, která byla podána v minulém týdnu a není v tuto chvíli aktuální. Takže jenom na záznam činím takhle.

A tedy připraví se paní poslankyně Langšádlová s interpelací na pana ministra Metnara. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v minulém týdnu jste se vyjádřil, že pana brigádního generála Karla Řehku čeká kázeňský trest za jeho vyjádření na osobním profilu na Facebooku. Ráda bych vyjádřila zásadní nesouhlas s tímto postupem. Nikdo, ani vojáci nesmí být trestáni za vyjádření svého osobního a občanského postoje. Nejsou k tomu vázáni ani Ústavou ani vojenskou přísahou.

Pan generál Řehka slouží České republice a respektuje politická rozhodnutí o nasazení naší armády v zahraničí. Na základě těchto rozhodnutí se zúčastnil několika zahraničních misí. Jsem přesvědčená, že své povinnosti vojáka více jak plní, a podle mě je splnil i ve chvíli, kdy se na svém profilu zastal všech vojáků, kteří jsou v Afghánistánu a zajišťují tak i naši bezpečnost.

Ráda bych se vás, pane ministře, zeptala, zda opravdu hodláte kázeňsky trestat pana generála Řehku za jeho osobní a občanský postoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, začnu trošku šířeji z hlediska řekněme nastavené legislativy.

Řízení o uložení kázeňského trestu vojákovi z povolání je upraveno v zákoně o vojácích z povolání. Jednotlivé kázeňské řízení potom upravuje i základní řád ozbrojených sil České republiky a podpůrně procesně samozřejmě správní řád. Jednotlivé druhy trestů jsou rovněž uvedeny v zákoně o vojácích z povolání.

Otázka případného kázeňského provinění generála Řehky bude předmětem řízení, které však dosud nebylo zahájeno, a to, že pan generál Řehka je mimo území České republiky. Jak jsem dříve uvedl, tuto záležitost jsem projednal s náčelníkem Generálního štábu generálem Opatou a ten mě o tomto kázeňském řízení samozřejmě informoval. Kázeňsky pode mne generál Řehka nespadá a případné kázeňské řízení bude vést náčelník Generálního štábu. V současné době předjímat výsledek kázeňského řízení je opravdu předčasné, a to z jednoho důvodu, protože vůbec nemusí být zjištěno, zdali se nějakého provinění dopustil a pokud ano, tak jak bylo závažné, anebo ne. V této souvislosti se mě ptáte sice dobře, ale je to legitimní postup podle správního řádu, který je v kompetenci generála Opaty.

Věřte, že všichni vojáci napjatě sledují politické komentáře. Řada z nich by chtěla vyjádřit svůj názor, ale jako profesionálové znají svoji pozici a mimo jiné si uvědomují, že dobrovolným vstupem do armády se zavázali být podle litery zákona apolitičtí, striktně apolitičtí. Veškeré své úsilí tedy směřují a směřujeme k plnění úkolů a jasně vymezených cílů.

Já osobně každý den hájím armádu jako pilíře a garanta obrany a bezpečí našich občanů a nechci jakkoliv dopustit, aby se vůči činnosti vojáků, kteří dostali jasný mandát, kdokoliv vymezoval. Ale potřebují k tomu naši vojáci klid, aby nepodnikali nepromyšlené a sólo akce, které k našemu společnému úsilí, a zvláště za současné situace, nepomáhají, pouze jitří tuto nechtěnou diskusi.

Já osobně, když mám slovo, si velice vážím práce, kterou odvádí generál Řehka pro ozbrojené síly i celou Českou republiku, a věřím, že jakožto perspektivní generál bude mít šanci ještě celou řadu věcí dokázat.

Ještě co se týče armády, tak tam jsou jasně vymezená pravidla, která musíme dodržovat a dělat maximum pro splnění všech úkolů. Z tohoto místa ještě chci za profesionálně odvedenou práci všem vojákům poděkovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane ministře, vy dobře víte, že dnešní diskuse vyplynula z vaší reakce na interpelaci pana kolegy Luzara, komunisty Luzara. Já jsem přesvědčená, že vy jste se našich vojáků nezastal dostatečně, že jste se jich nezastal dostatečně ani ve chvíli, kdy vlastně jejich službu zpochybnil kolega Zaorálek, a že nestojíte za našimi vojáky. Samozřejmě, oni musí být apolitičtí, to ještě neznamená, že občansky lhostejní. A vaší rolí je stát za nimi a podporovat je v jejich těžkých situacích a misích, protože oni opravdu pokládají životy za nás. Tohle je vaše role.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Takže tato slova musím opravdu důrazně odmítnout. Já při každém nejen mediálním, ale při každém vyjádření stojím za svými vojáky, vážím si jejich práce a podporuji ji. Nedopustím zpochybňování jejich činnosti ať už na území České republiky, nebo v zahraničních misích, kde dostali jasný mandát, jasně vymezený mandát od politiků. A diskuse k tomuto mandátu proběhla v měsíci červnu, jestli se nemýlím.

Co se týče případného kázeňského řízení, tak o tomto po projednání, které nastalo ještě den dopředu, kdy generál Opata tohle projednal telefonicky s generálem Řehkou, mě o tom informoval, protože generál Řehka je jasně podřízen generálovi Opatovi. O tom jsem byl vyrozuměn, že bude probíhat, jak jsem říkal, kázeňské

řízení, a já nechci předjímat výsledek kázeňského řízení ani případné provinění komentovat, protože jak jsem říkal, jedná se o legitimní správní proces. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelaci přednese pan poslanec Marian Jurečka na paní ministryni Martu Novákovou. Připraví se paní poslankyně Dana Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, vládo, dovolte mi přednést interpelaci ve věci, která se týká dostatečné finanční zákonné rezervy, kterou by měly plnit těžební společnosti v České republice dle zákona, a to jak na budoucí rekultivace svých území, kde dobývají především uhlí, ať už hnědé, nebo černé uhlí, a zároveň také povinnost, aby plnily fond, kterým mají případně krýt rizika, která mohou vzniknout kdykoliv v průběhu těžby, ať už se jedná třeba o znečištění povrchových, či spodních vod apod.

Chtěl bych se vás, paní ministryně, zeptat, zdali je dostatečný dozor ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu, potažmo Českého báňského úřadu vůči těmto společnostem, zdali tuto zákonnou povinnost plní v plné výši, zdali nám nehrozí podobné riziko, jako se objevilo v případě OKD, kdy se ukázaly ty částky, které byly vyčleněny na následné rekultivace a omezení důlní činnosti, zdali tyto částky byly dostatečné, tak jestli tedy ty rezervy jsou plněny, jsou plněny podle zákona, a to jak v obou dvou případech, které jsem tady zmiňoval, a zdali s ohledem třeba i na vývoj nákladů těch rekultivací si neděláte analýzu, že by případně zákon měl nějakým způsobem výši těchto povinných rezerv redefinovat, aby potom stát nebyl v situaci, kdy výrazně větší náklady na sanaci těchto děl nese stát, potažmo daňový poplatník, ze státního rozpočtu.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Vážený pane poslanče, k vašemu dotazu ve věci povinností firem, které těží hnědé uhlí, plnit zákonnou finanční rezervu, bych ráda uvedla, že Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo vládě souhrnnou zprávu o stavu hornictví jako podklad pro přípravu novely horního zákona, ve které se podrobně zabývá právě stavem naplňování povinností těžebních organizací, vytváření finanční rezervy na sanace a rekultivace a na důlní škody. Tento materiál vláda projednala 17. října.

Současná situace je taková, že na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených těžbou musí podnikatel tvořit rezervu finančních prostředků. S jejich tvorbou vyslovuje souhlas báňský úřad a její výše musí odpovídat schválenému způsobu sanace a rekultivace. Čerpání prostředků této rezervy schvaluje rovněž báňský úřad mimo jiné

na základě stanoviska Ministerstva životního prostředí a dotčených obcí. Zákon ukládá podnikatelům vytvářet tuto rezervu už od roku 1992. Do roku 2004 však bylo podle zákona možné tvořit tyto rezervy pouze účetně. Po roce 2004 musí být ukládány na vázané účty. A protože existovalo reálné riziko, že ta část rezerv na sanace a rekultivace, která byla vytvořena s tou platnou úpravou do roku 2004 pouze účetně a nebyla dosud vyčerpána, nemusí být k dispozici v případě úpadku společnosti pro realizaci zahlazení následků hornické činnosti. Dalším rizikem je pak, že tedy není stanovena povinnost vytvářet rezervu na technickou likvidaci důlních děl, ačkoliv to představuje také významnou část nákladů.

Využití prostředků na finančních účtech pro účel sanace a rekultivace je zajištěno tím, že je možno je čerpat pouze se souhlasem báňského úřadu, a že tedy je není možné použít dřív, než budou spotřebovány ty původně vytvářené účetní rezervy.

Z kontrolní činnosti báňského úřadu plyne, že rezervy finančních prostředků jsou tvořeny a čerpány v souladu s horním zákonem a odpovídají schváleným způsobům sanace a rekultivace. V případě ekonomických problémů a nedostatku hotovosti u těžebních organizací může nastat situace, kdy rezerva, která byla vedena pouze účetně a nebyla dosud spotřebována, nebude moci být použita na sanace a rekultivace a ty potom buď nebudou provedeny, anebo by je musel uhradit stát.

S přihlédnutím k výše uvedenému a na základě novely horního zákona, kterou zpracoval Český báňský úřad ve spolupráci s MPO a která bude v nejbližším období předložena vládě, vznikne povinnost organizace vést rezervy na sanace a rekultivace pozemků dotčených těžbou a na vypořádání důlních škod podle horního zákona již jen na zvláštním vázaném účtu. Zavádí se dále periodické posuzování, zda výše rezerv odpovídá nákladům na splnění povinností, k jejichž zajištění jsou rezervy vytvářeny, a doplňují se tak jednoznačné povinnosti těchto organizací ve vztahu k rezervám v případě převodu dobývacího prostoru. Lhůta, u níž musí organizace tuto povinnost splnit, je novelou horního zákona navrhovaná buď ke dni ukončení trvalého dobývacího prostoru, anebo nejpozději v termínu do 30. června 2035.

V případě hlubšího zájmu mám pro vás připravenou tabulku, která poskytuje podrobný přehled o finančních prostředcích, které jednotlivé důlní organizace nebo těžební organizace mají dnes na vázaných účtech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji za korektní, vyčerpávající, poměrně vyčerpávající odpověď. Jsem tedy rád, že pokud tady do Poslanecké sněmovny doputuje novela zákona, která bude tyto věci zpřísňovat, a zároveň je tedy aktualizováno posuzování výše těch prostředků s ohledem na případně měnící se náklady v reálném čase, tak to je věc, která je důležitá, že se reflektuje. Nicméně bych chtěl jenom poznamenat, není to ani doplňující otázka a týká se to potom případně kolegy pana ministra Brabce. Je důležité se také podívat na problematiku ekologické újmy, zdali i tady jsou ty prostředky dostatečně adekvátně plněny. Ale to není předmětem této interpelace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S další z interpelací je přihlášena paní poslankyně Dana Balcarová na pana ministra Richarda Brabce. Připraví se pan poslanec Zdeněk Podal. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové. Vážený pane ministře, obracím se na vás s otázkou ohledně záměru stavby Truckcentra u obce Petrovice v Krušných horách. Společnost APB Plzeň, a. s., tu plánuje čtyři vysoké haly a zároveň zázemí pro 150 kamionů. Tento záměr by zabral 16 hektarů mokřadní louky, což je pro představu 32 fotbalových hřišť. Je to opravdu veliká rozloha na území, kde se také nacházejí pramenné vývěry, niva potoka Slatina, tři rybníky. Je to v blízkosti chráněných území, prostě v území, které je velmi cenné z hlediska životního prostředí.

Podle mých informací ministerstvo dalo k tomuto záměru souhlas. Já doufám, že mě pan ministr odpoví, že se pletu a že to tak nebylo. Takže se ptám, pane ministře, je tomu tak, že ministerstvo vydalo souhlas k záměru stavby tohoto objektu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpovězení této interpelace. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Vážená paní kolegyně, paní předsedkyně Balcarová, ano, ministerstvo k tomu dalo souhlas 18. 12. 2017, ale s celou řadou velmi přísných podmínek. A já bych na začátku opět velmi stručně jenom řekl věc, kterou už jsem tady řekl mnohokrát na tomto místě. A vy, paní předsedkyně jako předsedkyně výboru pro životní prostředí víte velmi dobře, a to je to, že ta směrnice EIA je prostě evropská směrnice a není to jakýsi generální pardon pro projekt, kterým by bylo možno ho zastavit prostřednictvím stanoviska EIA v případě, že je vyhodnoceno, že ten projekt má sice negativní vlivy na životní prostředí, ale ty jsou kompenzovatelné. A opakovaně tady bohužel dochází k nepochopení role EIA, protože mnozí ve chvíli, kdy chtějí zastavit projekt, tak se upínají k EIA, a naopak mnozí nadávají, že EIA nějaký projekt zdržuje. Ale po tomto kratším úkroku trochu stranou mi dovolte se vrátit k tomu konkrétnímu projektu.

Ministerstvo životního prostředí vydalo souhlasné stanovisko EIA, protože možné vlivy záměru lze zmírnit a kompenzovat, což je uloženo v podmínkách stanoviska. Jinými slovy, vliv záměrů na jednotlivé složky životního prostředí lze na základě veškerých dokumentů dodaných v průběhu procesu EIA považovat dle legislativy za únosné, a to za předpokladu realizace stanovených zmírňujících a kompenzačních opatření. A jenom připomínám, že my jsme opakovaně právě vraceli ještě k doplnění dodatečných podkladů investorovi v rámci procesu EIA. Podmínky byly stanoveny nejenom z pohledu jejich obsahového naplnění, ale také časově tak, aby byly konkrétní podmínky realizovány v přesně daných po sobě jdoucích krocích.

A teď ta klíčová věc. Základní podmínkou pro další postup investora, která vychází přímo ze stanoviska, je před jakýmikoliv dalšími žádostmi o povolení v navazujících řízeních získat ze strany investora výjimky ze zákona o ochraně přírody a krajiny pro zvláště chráněné druhy, kde musí investor mimo jiné prokázat, že veřejný zájem na realizaci záměru převažuje nad zájmem ochrany přírody. Nebudou-li výjimky uděleny, nelze pokračovat v povolovacích řízeních, a tedy ani záměr realizovat.

Ještě před žádostí o výjimky ze zákona o ochraně přírody a krajiny je pak podmínkou stanoviska uloženo realizovat kompenzační opatření v podobě zachování mokřadního prostředí u dolního rybníka, zadržet vodu na ploše minimálně čtyř hektarů jižně od záměru pro vytvoření nového přirozeného prostředí a vhodných biotopů pro přesun zvláště chráněných živočichů, nebo například zajistit zachování nivy, slatiny díky plánu kosení. Teprve potom investor jako podmínku stanoviska uskuteční další biologický celovegetační průzkum, který bude podkladem pro získání případných výjimek ze zákona o ochraně přírody a krajiny. Mezi další podmínky stanoviska po případném získání výjimek pak patří výstavba čistírny odpadních vod, zavedení pravidelných kontrol kvality vody nebo výstavba hlukové stěny a celkem dalších 27 podmínek.

A na závěr mi ještě dovolte zdůraznit, že EIA není povolením k výstavbě, což samozřejmě dobře víte. A záměr také, a to je také důležitý fakt, není v současné době v souladu s územním plánem obce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Já si tedy tu EIA lépe nastuduji. Já jsem se na to koukala, ale přišlo mi, že tam některé věci nebyly ošetřeny důsledně. Vlastně co mě tam nejvíc zaráží, je to, že my dneska hodně bojujeme proti suchu. Ministerstvo dává ohromné prostředky na to, aby se krajina zlepšila z hlediska hospodaření s vodou a z hlediska vodních rezerv v krajině, a tohle území je zrovna specifické tím, že tam té vody je hodně. A přišlo mi, že je to trochu proti té strategii, co ministerstvo teď tlačí. A já jsem tomu ráda, že se tomu boji proti suchu tak věnuje.

Mám tam ale otázku, nevím, jestli je to teda přímo na ministra životního prostředí – ale v blízké lokalitě jsou velké brownfieldy, které jsou nevyužity. Ten investor pokládá pro něj za vhodnější stavět v území, které je přírodně velmi cenné a ekonomicky je to pro něj zřejmě výhodnější než stavět v brownfieldu. A to je pro mě zarážející. Jestli má pan ministr na tohle nějaký názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, paní kolegyně, za dotaz a rovnou vám řeknu – mně se to taky nelíbí. Ale problém je v tom, že tady role Ministerstva životního prostředí je skutečně výrazně omezena. Protože já bych byl samozřejmě nejradši, kdyby byly prioritně využívány brownfieldy, ale ono to je strašně moc o tom územním plánování obcí a o rozhodování obcí a krajů.

Ale já znovu zdůrazním tu jednu z klíčových informací a to je to, že ten projekt zatím není v souladu s územním plánem obce, což si myslím, že je docela zásadní investor. Pravděpodobně věří, že se mu to podaří změnit. Ale to je potom na obci, jak bude rezistentní. A nesporně by pro krajinu i přírodu bylo lepší, kdyby ta priorita využívání brownfieldů prostě byla. Ale s tím Ministerstvo životního prostředí nemůže nic dělat. My to máme i v rámci programového prohlášení vlády jako jednu z věcí, kterou samozřejmě řešit chceme. To znamená podpořit daleko více brownfieldy před tím greenfieldem, když to řeknu hezky česky. Prostě před tím panenským územím, kde je to samozřejmě pro toho investora jednodušší.

Ještě k té vaší první otázce. Samozřejmě ten záměr, pokud by ten dopad na vodu, ať už povrchovou, nebo podzemní, nebyl kompenzovatelný, tak by ten záměr nemohl být povolen. Opět ale zdůrazňuji, že pokud kompenzovatelný je, a ta EIA je správní odborný proces a je to správní úvaha těch úředníků, já jim do toho určitě nemluvím, ani nesmím, tak potom ten závěr může být takovýto. Ale znovu zdůrazňuji, že v navazujících řízeních je možno samozřejmě i napadnout závěr EIA a ten pak může být hájitelný i před soudem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, děkuji. Dále je s interpelací pan poslanec Zdeněk Podal a připraví se pan poslanec Martin Kolovratník.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, rád bych se s vámi podělil o zážitky spojené s cestováním rychlíkem Českých drah mezi Hradcem Králové a Prahou druhou třídou. Pokud by vám mé zážitky připomínaly povídku Moje jízda tramvají, jedná se, věřte, o podobnost čistě náhodnou.

První, co mě překvapilo, bylo, že na nádraží v Hradci Králové na informační tabuli v hale bylo hlášení o příjezdu vlaku na třetí nástupiště. Na zmíněném nástupišti tato informace již nebyla. Objevil se vlak, tak jsem se zeptal drážního zaměstnance, který se zde potuloval, zda tento vlak jede na Prahu. On odvětil, že jede na naftu a svému vtipu se srdečně zasmál.

Ve vlaku byla některá místa označena rezervačními lístky. Cestující si posedali na místa lístky neoznačená. Vzápětí se nově příchozí dožadovali i nerezervovaných míst a to tak, že se stojící vrhli doslova na sedící. Po krátkém boji došlo k uklidnění až na to, že mnoho lidí, hlavně starých, stálo v uličce. Co chvíli se ozvalo zaúpění, když rychlík trhnul a méně zdatní, hlavní důchodci, se udeřili o madla.

Dále se rozvinula debata na téma volných střech vagonů, zřejmě inspirace dopravou v Indii. Kdyby tak dali na perony trampolíny, my bychom si naskákali. Náhle se ozval jakýsi vzdělaný pán a řekl – co se na ten chybějící vagon složit? I za

války se lid v Sovětském svazu skládal na tanky a v šedesátém osmém jsme se i my skládali na zlatý poklad republice. Co je proti tomu jeden vagon? V tu chvíli se k nám prodral průvodčí, byl velmi komisní a poznámky o chybějícím vagonu odbyl slovy – to si stěžujte nahoře.

Chtěl jsem vám, pane ministře, přiblížit kulturu cestování rychlíkem Českých drah. (Předsedající upozorňuje na čas.) Jestli vám to přijde jako smích skrze slzy, budete blízko pravdě. Ptám se: Mají cestující započít se sbírkou na vagon nebo si nějaký starší zrenovovat? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, já vás poprosím o odpověď. Vy jste to měl dlouhé, pane poslanče. Rychle jste četl. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Podale prostřednictvím pana předsedajícího, mně to příliš úsměvné nepřišlo. Za prvé bych se vám chtěl omluvit, zejména za neprofesionální chování některých zaměstnanců na dráze. Já tady mám takový dlouhý popis této linky. Já možná z toho zacituji jenom jednu věc a v každém případě budu chtít tuhle záležitost probrat s managementem Českých drah, protože to určitě není profesionální.

Já tady mám informaci, že linka je v provozu v taktu šedesát minut s ojedinělými mezerami v přepravním sedle z důvodu omezené kapacity jednokolejné trati, kde musí být zajištěn prostor též pro regionální a nákladní dopravu. Není možné ten interval mezi vlaky zkrátit, že by jezdil častěji. Základní kmenová souprava je tvořena čtyřmi vozy, z čehož polovinu jednoho vozu tvoří oddíl první třídy. V soupravě je řazen též víceúčelový vůz pro přepravu zavazadel, zejména jízdních kol. Tato souprava kapacitně stačí pro většinu spojů v průběhu dne, ale vybrané vlaky v ranní a dopolední špičce jsou posilovány, a to více než na dvojnásobek kapacity, to je o pět dalších vozů. Přidávání dalších vozů v Hradci Králové naráží na technologické limity této uzlové stanice. Delší soupravy, než je současných osm až devět vozů, by navíc v některých stanicích překračovaly délky nástupišť.

V současné době jsou vlaky této linky postiženy četnými výlukovými pracemi v úseku Praha – Velký Osek, kdy dochází k výrazné modernizaci drážní infrastruktury. Z tohoto důvodu byla v letošním roce většina vlaků odkloněna v úseku Praha – Nymburk přes Prahu Libeň a Poříčany, přičemž z důvodu zlepšení informovanosti cestujících budou vlaky jezdit po celou dobu platnosti jízdního řádu 2018 až 2019 pravidelně.

Já bych vás možná jenom poprosil, jestli mi dáte písemně tu vaši interpelaci, a já bych chtěl, aby mi přesně na tento případ členové představenstva dali odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Je zájem o doplňující otázku? (Ne.) Ne, není. Takže přistoupíme k další interpelaci, na kterou

je přihlášen pan poslanec Martin Kolovratník na nepřítomného pana ministra Antonína Staňka. Prosím máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Mrzí mě, že jsem první, jehož ministr na interpelace tu dnes není. Ale odpověď bude vyjádřena písemně.

Tedy vážený pane nepřítomný ministře Staňku, já se na vás v tuto chvíli obracím jako člověk, který mimo svou odbornost dopravy pracoval dvanáct let v oblasti médií a kultury. A já bohužel v oblasti kultury jsem v posledních měsících zatím rozpačitý z toho, co se ve vašem rezortu v přístupu ke kultuře děje, respektive neděje. Chápu, že jste byl ještě donedávna i na pozici primátora statutárního města Olomouc. Vím, že dvě takové pozice vykonávat zároveň je těžké, ale věřím, že teď se vše zlepší.

To, o čem chci mluvit konkrétně, je rozpočet, příprava rozpočtu, a v případě Ministerstva kultury je to položka číslo 334, tedy položka živá kultura. Totiž většina odborníků i samo Ministerstvo kultury dlouhodobě požaduje zvýšení finančních prostředků právě na oblast živého umění do ukazatele, který se jmenuje kulturní služby podpora živého umění. Abych byl konkrétní, abych vám ta čísla představil a připomněl. Pro letošní rok 2018 sem bylo plánováno 763 milionů korun. Nakonec to bylo v letošním roce dokonce navýšeno na více, než 822 milionů. Bohužel v tuto chvíli, k dnešku, má kultura plánováno snížení, a to pouze částku 742 milionů korun, něco přes 742 milionů korun. Konkrétní problém, který já vidím, je to, že součást této položky, takzvaný program pro profesionální festivaly, má usnesením vlády nařízeno, že může být otevřen, pouze pokud bude připraven nebo naplněn, částkou 100 milionů korun a v tuto chvíli tam ta částka není, je tam něco málo přes 80 milionů korun.

Znamená to, že vyhlášené festivaly, trvalé, jako je Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Český Krumlov, zatím nevědí, jestli v příštím roce budou mít finance. A moje otázka jednoduchá: Jak, pane ministře, tuto situaci budete řešit (upozornění na čas) a kde zajistíte zdroje pro živé festivaly, tedy profesionální hudební festivaly? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za skoro dodržení času na interpelaci. Bude odpovězeno písemně do třiceti dnů.

Dále je tady přihlášen s interpelací pan poslanec Vojtěch Munzar na paní ministryni Martu Novákovou. Připraví se pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vážená paní ministryně, dobrý den, poprvé vás interpeluji, takže se těším na premiéru.

Dnes jsem interpeloval pana premiéra Babiše ohledně dostavby jaderných bloků. Jsme v situaci, kdy naše energetika je stále závislá z cca 50 % na tradičních fosilních zdrojích. Nicméně naše energetická nezávislost, a tím energetická bezpečnost je jedna z nejvyšších v Evropě. Abychom si ji udrželi, musíme mít dlouhodobý plán, jak případně tyto zdroje nahradit, abychom dokázali pokrýt potřeby našeho národního hospodářství a našich domácností. Byl jsem dnes překvapen reakcí pana premiéra,

který tady v odpovědi na mou interpelaci a v reakci na interpelaci pana kolegy Adamce sdělil, že vidí velký potenciál v alternativních zdrojích energie. Jistě, nějaký potenciál tam je, ale určitě ne v úrovni 50 % našeho energetického mixu.

Chci se vás, paní ministryně, zeptat: Chcete tedy stavět vůbec další bloky, nebo nikoliv? Podle původního vládního harmonogramu se mělo rozhodnout do konce roku. Máte nový harmonogram? Budete přemýšlet o stavbě? Máte nějaký plán? Případně, jaký máte alternativní jiný plán? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, k vašemu dotazu, jak už jste tady podotkl, odpovídal pan premiér vlády Andrej Babiš a asi bych tady celou řadu věcí pouze opakovala, nicméně budu reagovat na to, jestli tedy máme zájem, abychom měli energetickou soběstačnost, nezávislost a bezpečnost. Tady bych chtěla říci, že pochopitelně máme zájem na tom, abychom byli energeticky nezávislí, soběstační. Je třeba si říci ale, že dnes velké množství elektrické energie vyvážíme, tzn. že jsme soběstační dostatečně, a do budoucna vycházíme samozřejmě z prognóz, které by nám měly určit, jaká asi bude očekávaná spotřeba elektrické energie, která by měla být v době, kdy jednak bychom měli mít postupně odstaveny uhelné elektrárny a jednak tedy bude ukončena životnost prvního jaderného bloku elektrárny v Dukovanech.

Chtěla bych tady zdůraznit, že já osobně a i vláda zcela respektujeme státní energetickou koncepci, i tedy aktualizovanou verzi, a tato určuje určitou strukturu energetického mixu. Také jste říkal, my dnes nemáme tedy 50 %, ale máme zhruba nějakých 30 % energie vyráběné z jádra, ten zbytek nám tvoří primárně, nebo většinově, především uhelné elektrárny a nějakých 13 % nám tvoří obnovitelné zdroje. Ten energetický mix by měl určitě i do budoucna respektovat to, že tady jaderná energie je a i bude. V rámci toho energetického mixu určitě zvažujeme to, co tady také vzpomínal pan premiér: variantu prodloužení životnosti prvního bloku v jaderné elektrárně v Dukovanech. Ale berme to tak, že to je jakási – teď nechci říci záložní varianta, ale je to varianta, která je pro pokrytí rizik, a tyto projekty, jak tedy projekt, který bude analyzovat nebo který analyzuje dostavbu nebo prodloužení životnosti jaderného bloku v Dukovanech, stejně tak jako dostavbu jaderných bloků tak, abychom měli pokryty své potřeby, tak oba dva ty projekty jdou souběžně.

Vláda, a myslím si, že žádná zodpovědná vláda, nemůže rozhodovat o takto závažných investicích pod nějakým tlakem, ani pod tlakem dodavatelů a ani pod tlakem určitých zájmových skupin, které tady mohou v této oblasti být, a zvažuje oba dva projekty velmi zodpovědně. Mohu vám říci, že samozřejmě respektujeme harmonogram, který byl nastaven ve státní energetické koncepci, ale respektujeme ho v rámci možností a informací, které máme. Chtěla bych říci, že jestliže se máme bavit o dostavbě jaderných bloků v roce 2037, tak rozhodně to, jestli budeme mít odpověď

na to, jaký bude investorský model dostavby jaderného bloku, jestli bude 31. 12. nebo 31. 3. 2019, nevidím jako katastrofální. To podstatné, to, co vidím, je, že tedy skutečně o tomto vláda jedná a rozhodovat bude.

Myslím si, že je zapotřebí, abychom oba dva ty projekty skutečně zodpovědně posoudili, abychom mohli garantovat to, že naše země bude i po plánovaných odstávkách především uhelných zdrojů energeticky soběstačná, a respektujeme plně strategickou energetickou koncepci, stejně tak jako Národní akční plán rozvoje jaderné energetiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Je zájem o doplňující otázku? Ano, je. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Paní ministryně, děkuji. Nicméně ono se to nezvažuje jenom poslední rok nebo posledních pár měsíců, to už je docela dlouhodobá záležitost, i ten původní harmonogram, kdy se mělo rozhodnout do konce roku. Ze strany Evropské unie díky zimnímu balíčku apod. nových směrnic vidíme zvyšující se tlak na naše tradiční fosilní zdroje a my musíme být připraveni s nějakou náhradou. Pokud od nich budeme ustupovat, musíme mít připravenu náhradu, tzn. mnoho času nemáme. Já bych tu otázku zopakoval – jestli můžete tedy říci, jestli opravdu chcete stavět jaderné bloky a hledáte způsob, nebo nechcete a hledáte důvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji za doplňující otázku. Chtěla bych říci asi tolik. Jestliže přijmeme rozhodnutí o dostavbě jaderného bloku, tak rozhodně tato vláda stavět nebude, protože tato vláda maximálně rozhodne o investičním modelu a o zahájení výběrového řízení na dodavatele. A toto určitě chceme. Tady to není o tom, že bychom hledali nějaké výmluvy, ale určitě chceme přijmout rozhodnutí, které by mělo určit, jakým investorským modelem by případná výstavba jaderných bloku byla realizována.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí interpelací je pan poslanec Mikuláš Peksa na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Vážený pane ministře, rád bych se zeptal na plánovanou stavbu plynovodu známého pod názvem Gazela 2, který by dle mého soudu výrazně zhoršil životní prostředí v Plzeňském a Ústeckém kraji, a to konkrétně na tyto otázky.

Za prvé. Jak je možné akceptovat kladné posouzení EIA Ministerstvem životního prostředí, když vychází z projektové dokumentace, kterou dle slov samotného zpracovatele není možné zpracovat dostatečné podrobnosti?

Za druhé. Znamená to tedy, že až v dodatečných posudcích bude posouzen konkrétní lokální dopad na jednotlivé složky životního prostředí, a v případě, že se vliv během stavby lokálně prokáže jako výrazně negativní, bude trasa přeložena nebo projektová dokumentace přepracována?

Za třetí. Jak se Ministerstvo životního prostředí vypořádá se zásadním rozporem tohoto záměru s mnoha strategiemi, jejichž respektování tak důsledně prosazuje? Například strategie přizpůsobení se změnám klimatu, strategie ochrany biologické rozmanitosti České republiky a Státního programu ochrany přírody a kraji v České republice. Záměr se tváří jako veřejně prospěšná stavba. V čem konkrétně spočívá veřejná prospěšnost, když s nutností realizace této stavby nepočítá strategie regionálního rozvoje a ani politika územního rozvoje po aktualizaci v roce 2015 a ani Státní energetická koncepce?

A za páté. Jak je možné, že Ministerstvo životního prostředí nepožadovalo variantní řešení a nekladlo důraz na důkladnější posouzení vlivů na jednotlivé složky životního prostředí? I z toho důvodu, že území, kterým liniová stavba prochází, je již výrazně zatíženo negativními dopady podobnou liniovou stavbou a mnoha dopady průmyslových odvětví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. No, pane kolego, já především řeknu, že je škoda, že jste ty dotazy neřekl mému asistentovi, aby mi je dal, protože kdybyste to tak udělal, tak jste se dozvěděl odpovědi rovnou na ně. Tak to je asi propříště, čímž samozřejmě by to vylepšilo moji odpověď. Takto vám určitě rádi odpovíme písemně, ale myslím, že to je zbytečné. Ale samozřejmě to vás nekárám, protože to je vaše právo. Ale pak jste se možná zbytečně připravil o odpovědi, protože to já přirozeně takhle nevím z hlavy všechno konkrétně.

Já vám jenom mohu říct, že ten plynovod Gazela, což určitě víte, v zásadě jde paralelně. Gazela 2 tedy v zásadě jde paralelně se stávajícím plynovodem Gazela 1, nebo Gazela. A to také zjednodušilo určitě i ten proces EIA, protože ten proces byl relativně, já myslím, že dokonce nadstandardně klidný bez většího zájmu veřejnosti. A kromě dotčených obcí a úřadů se vyjádřil pouze jeden zástupce veřejnosti, což je docela nestandardní u těchto infrastrukturních projektů. Myslím, že to i svědčí o tom, že to, že je vlastně veden v ose už existujícího plynovodu, kde se ty konflikty samozřejmě zájmem přírody a krajiny řešily už jednou, tak asi přispělo k tomu, že ten projekt nebyl regionem vyhodnocen jako příliš konfliktní.

To souhlasné závazné stanovisko EIA bylo vydáno 20. 7. letošního roku. Bylo stanoveno celkem 19 podmínek pro minimalizaci vlivů záměrů na životní prostředí,

ty rozhodující vlivy záměrů se projeví zejména v průběhu výstavby, což je logické, a vlivů na biotickou složku životního prostředí, to je v oblasti vlivů na flóru, faunu a ekosystémy. Ale je tam také ve stanovisko i řada opatření pro vyloučení a minimalizaci těchto negativních vlivů. Tato opatření spočívají např. v omezení doby výstavby a šířky pracovních pruhů při výstavbě, resp. v následných opatřeních při rekultivaci území dotčeného výstavbou a managementu území dotčeného výstavbou. V případě realizace těchto opatření je záměr z hlediska vlivů na biotu přijatelný. V ostatních oblastech vlivů, což jsou vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví, vlivy na ovzduší a klima, vlivy hluku a dalších fyzikálních nebo biologických charakteristik, vlivy na podzemní a povrchovou vodu, na půdu, na horninové prostředí a přírodní zdroje, bylo jednoznačně řečeno, že vlivy záměru jsou celkově nízké a akceptovatelné. I v těchto oblastech jsou ve stanovisku opatření pro celkovou minimalizaci vlivů.

Závěr tedy je, že záměr nemá významné vlivy na životní prostředí a podmínky stanovené závazným stanoviskem jsou reálné a splnitelné.

Ty další otázky... skutečně nejsem v této chvíli z hlediska veřejné prospěšnosti a dalších věcí vám na ně schopen odpovědět. Můžu doplnit písemně. Ale tak jako kolegyni Balcarové odpovídám i vám, že v případě, že by se ukázalo, že se mění samozřejmě věci v rámci stanoviska EIA, tak už je dneska jasný judikát, který říká, že tyto změny mohou být zohledněny potom v navazujících řízeních, které budou probíhat po stanovisku EIA. A stanovisko EIA je v navazujících řízeních soudně přezkoumatelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Takže poprosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: On to bude v jistém smyslu spíše komentář. Já tedy doufám, že se ty negativní dopady neprojeví až v průběhu výstavby. A jak jste mě vyzýval, já budu tu otázku reiterovat (?) písemně. To bude asi lepší.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným s interpelací je pan poslanec Jan Bauer na pana ministra Lubomíra Metnara. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, už to tady dneska jednou zaznělo. Nicméně situace je vážná. Při posledních ústních interpelacích dne 25. října jste v reakci na dotaz komunistického poslance Leo Luzara uvedl, že brigádní generál Karel Řehka bude kázeňsky potrestán za projevení svého osobního názoru, kterým reagoval na zpochybnění naší vojenské účasti v Afghánistánu ze strany bývalého ministra zahraničí a současného předsedy zahraničního výboru Lubomíra Zaorálka. Připomínám, že pan generál mimo jiné upozornil na to, že aktuální Zaorálkovy výroky podkopávají naši obranyschopnost a bezpečnost. A vedou k tomu, že Tálibánu ukazujeme svou slabost. Mě samotného se události posledních týdnů osobně dotýkají, protože zabitý český voják Tomáš

Procházka pochází z Prachatic, kde jsem dlouhá léta vykonával funkci starosty města, a osobně jsem ho znal.

Chci se vás zeptat. Mohu si váš souhlas s kázeňským trestem pro generála Řehku vysvětlit tak, že se ztotožňujete s názory Lubomíra Zaorálka a naopak odmítáte obavy generála Řehky?

Za další. Můžete vyloučit, že ostré, velmi kritické a nečekané názory pronesené veřejně bývalým představitelem naší zahraniční politiky skutečně mohou za daných okolností ohrozit bezpečnost ČR a bezpečnost našich vojáků přímo v terénu?

Za další. Ztotožňujete se s výrokem Lubomíra Zaorálka, podle kterého pan generál blábolí?

Za další. Myslíte si stejně jako Lubomír Zaorálek, že bojovat s Tálibánem je zbytečné, protože jde o regionální skupinu, která teroristy do Evropy neposílá?

A v poslední řadě. Budete iniciovat debatu s našimi spojenci o ukončení afghánské mise?

Děkuji vám moc za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k postoji pana předsedy Zaorálka jsem se vyjádřil již minulý týden v ústní interpelaci tady na poslanecké půdě. Zde jsem také uvedl svůj jasný postoj k zahraničním operacím Armády ČR a vojákům jsem poděkoval za jejich profesionální práci, kterou odvádějí ve prospěch všech občanů České republiky. Svůj postoj k zahraničním operacím zdůrazňuji stále. A musím podotknout, že je stále neměnný.

Souhlasím s vámi, že vyjádření pana Lubomíra Zaorálka bylo velmi nešťastné, a jeho návrh na otevření diskuse k působení Armády ČR v zahraničních misích musím zásadně odmítnout. Tato diskuse totiž proběhla v květnu a v červnu tohoto roku, kdy se řešil nový mandát působení Armády ČR v zahraničních misích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021. Obě parlamentní komory s nynějším mandátem vyslovily jasný souhlas, a tím stanovily pro Armádu ČR jasné mantinely k přípravě a nasazení vojáků. Není absolutně žádný důvod, a to zdůrazňuji neustále, abychom se nyní k této diskusi vraceli. Naopak, nyní jsme v situaci, kdy konání armády musíme podpořit, protože její příslušníci v misích odvádějí špičkovou práci, na kterou jsem nejenom jako ministr obrany, ale i jako občan České republiky opravdu hrdý. Vojáci postupují přesně podle schváleného mandátu, který jim do rukou vložili politici.

Jak jsem již říkal, já osobně každý den hájím roli Armády ČR jako pilíře a garanta obrany a bezpečí občanů naší země. Nedopustím zpochybňování činnosti, ke které vojáci dostali jasný mandát. Velmi si vážím práce všech vojáků a chci jim opět za tuto práci tady poděkovat, za jejich odvahu a nasazení, kterým zajišťují bezpečnost a ochranu naší České republiky. V žádném případě nebudu otevírat žádné diskuse,

které by zpochybnily naši účast v misích. Ba naopak, veškeré tyto diskuse, které vedeme, a vedeme je s partnery, s koaličními partnery, je na řešení, která povedou k posílení a ke stabilizaci v daných lokalitách, kde máme ohniska a zdroj teroristických rizik. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Taky děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane ministře, děkuji za odpověď. A musím osobně říci, tato má interpelace by nikdy nevznikla, kdyby minuty, ale i hodiny, možná i dny poté, co zazněl podle mého názoru nepochopitelný, naprosto nehorázný výrok z úst pana kolegy Zaorálka, kdyby nenastalo to hrobové ticho. A pokud na ty nehorázné věci mlčí nejvyšší ústavní činitel, což je pan premiér, pokud mlčí pan ministr, tak vědom si toho, že respektuji hierarchii vojenskou i politickou, mám pochopení pro to, že se ozval generál. A z toho důvodu mě mrzí, možná nechci říct, že jsem rozhořčen, že právě nastalo to hrobové ticho a že ta okamžitá reakce na ta nehorázná slova, která zazněla, možná nezazněla okamžitě z vašich úst nebo případně z úst pana premiéra Babiše.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude chtít odpovídat? Ne. V tom případě prosím dalšího interpelujícího, jímž je pan poslanec Tomáš Hanzel, který bude interpelovat ve věci Fakultní nemocnice Ostrava pana ministra Vojtěcha.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane místopředsedo, a děkuji za to, že jste mě vystřídal na pár okamžiků, kdy budu interpelovat pana ministra zdravotnictví ve věci Fakultní nemocnice v Ostravě.

Já vím, že jsme tuhle debatu vedli na půdě Poslanecké sněmovny, vím, že se udály určité věci od té doby, ale přece jenom Fakultní nemocnice je téma, které mi, a její osud mi leží velmi na srdci. Protože chci podotknout, že v době, kdy byla Fakultní nemocnice předávána panem doktorem Němečkem, bývalým ředitelem Fakultní nemocnice Ostrava, tak byla předávána ve výborné ekonomické a personální kondici. A situace, která je dnes v této nemocnici, se tomuto stavu zdaleka neblíží.

Já se ptám, jestli je pravda, že se vzdáním funkce ředitele doktora Machytky dochází pouze ke kosmetické změně a pan doktor Machytka dále zůstává ať už formálně, nebo neformálně ve vedení Fakultní nemocnice. Protože pokud tomu tak je, tak si nemyslím, že situace se jen tak jednoduše v této nemocnici zklidní. Pane ministře, já opravdu nechci být svědkem toho, že ostravská Fakultní nemocnice bude nějakým experimentálním místem manažerských pokusů současného managementu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra. Než dorazí k mikrofonu, tak přečtu omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Válek od 14.30 do 18.00 z pracovních důvodů. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si myslím, že tady zazněla interpelace, která trošku vyvolává až takovou poplašnou zprávu, jako kdyby celá nemocnice nefungovala, byla v rozvalu, a že pan Němeček ji předal ve výborné ekonomické a personální situaci. Ta ekonomická a personální situace je stabilní, stále v pořádku. Nemocnice nemá žádné ekonomické problémy. Naopak, určitě je to jedna z těch lepších nemocnic, které řídí Ministerstvo zdravotnictví, z hlediska hospodářského výsledku a schopnosti splácet své závazky a podobně. Takže tam skutečně z hlediska ekonomického nejsou žádné zásadní problémy. A personální situace to samé. Pokud jsem se díval například na počet sester, tak celkový počet se zvýšil za pana ředitele Machytky. To znamená, více lidí přišlo do nemocnice než odešlo. To je třeba říct a to je dokladovatelné. Více lidí do nemocnice přišlo než odešlo za ředitele Machytky. Takže nevyvolávejme tady nějaké debaty o tom, že ta nemocnice je na tom špatně.

To samozřejmě, že se tam staly nějaké věci, které byly špatně odkomunikovány atd., byť já už jsem tady na plénu říkal, že si myslím, že v určitých personálních změnách si myslím, že to bylo odůvodněné, oprávněné, v určitých pravděpodobně nikoliv, a pan ředitel Machytka to vyhodnotil tak, aby zkrátka uvolnil tu situaci, tak se vzdal v minulém týdnu svého mandátu, aby odblokoval napjatou situaci, která ve Fakultní nemocnici panovala. A já jsem to rozhodnutí přivítal. Myslím si, že i v médiích bylo evidentní, že to rozhodnutí bylo obecně přijato pozitivně. Dočasně jsem jmenoval na pozici ředitele pana docenta Vávru, který v nemocnici pracuje od roku 1997, tzn. skutečně 21 let, je to člověk, který nemocnici velmi dobře zná. A i při mé návštěvě ve FN Ostrava jsem zjistil, že to je člověk akceptovatelný pro všechny zúčastněné strany včetně zástupců kraje, města atd., kteří mu vyjádřili podporu. Takže myslím si, že za účelem zklidnění té situace v přechodném období, než bude vybrán řádný ředitel ve výběrovém řízení, je to dobrá varianta.

Já jsem dnes vypsal výběrové řízení. Dnes už je vyvěšeno na stránkách Ministerstva zdravotnictví, takže se můžou všichni přihlásit. Bude to transparentní výběrové řízení, které, předpokládám, by mělo proběhnout do Vánoc. A pokud vše dobře půjde, tak zkrátka nový ředitel bude jmenován na začátku příštího roku.

Samozřejmě tu situaci stále vnímám, sleduji, určitě se mi nikterak zásadně nelíbí to, že stále jsou trošku živeny mediální vzkazy atd. Myslím si, že to vůbec neprospívá té nemocnici a že ti lidé, kteří to dělají, tak nevím, jestli to s nemocnicí úplně myslí všichni tak dobře, jak bychom asi chtěli. Takže myslím si, že ta situace teď se má uklidnit, je to jasné, že pan Vávra nebude dělat žádné zásadní personální kroky. Určitě vše budu sledovat. To znamená, ta situace se tam má zklidnit a má to být pouze přechodné období do výběrového řízení.

Pan Machytka skončil, ale samozřejmě podle zákoníku práce vzdáním se funkce mu neskončil pracovní poměr. On nadále podle zákona je zaměstnancem, je na

překážkách, pokud vím. A nemocnice teď má povinnost, nikoliv já, ale nemocnice, podle zákoníku práce má povinnost mu nabídnout jinou vhodnou pozici. A já si stále myslím, že pan Machytka je odborník, je to gastroenterolog, který má za sebou poměrně zajímavou kariéru z hlediska zahraniční zkušenosti apod. A určitě nevidím důvod, aby musel opustit nemocnici. Myslím si, že by ho nemocnice mohla nadále v nějaké pozici využít. Ale jaké, to teď nedokážu vůbec říct. A hlavně to bude také i pak na tom budoucím řediteli nemocnice, který vzejde z výběrového řízení. Takže za sebe osobně si myslím, že ta situace v tuto chvíli je stabilizovaná, že se řeší situace na jednotlivých klinikách, řeší se i situace na té gynekologicko-porodnické klinice, která už má nějaký výhled řešení.

Problém je samozřejmě s lékařskou fakultou, tam ode dneška ji řídí rektor, protože nemá děkana, ale to se musí vyřešit volbou nového děkana, aby tam mohla být optimální spolupráce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan místopředseda má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych tady chtěl z tohoto místa říct, že já jsem ten poslední, který by chtěl šířit nějaké poplašné zprávy nebo rozdmýchávat nějakou negativní atmosféru, co se týká Fakultní nemocnice v Ostravě. Ale z druhé strany jsem poslanec za Moravskoslezský region, ta situace v očích obyvatel, jak vnímají tuhle situaci, není dobrá a mou povinností je se na to ptát. Já jsem vám, pane ministře, nabídl a teď taky nabízím touto formou, pokud budu moci přispět ke zklidnění anebo k vyřešení té situace tak, aby Fakultní nemocnice byla tím, čím vždycky má být, protože Fakultní nemocnice v Ostravě byla jedna z nejlepších, nebo možná ještě dneska je, jednou z nejlepších nemocnic v této zemi, a já bych si hrozně přál, aby tomu tak bylo i do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr má zájem o doplňující odpověď. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Já si velmi vážím té podpory nebo nabídky pomoci. Skutečně ta nemocnice je kvalitní, je to jedna z těch nejlepších nemocnic v rámci republiky, přímo řízených fakultních nemocnic Ministerstva zdravotnictví. Takže si myslím, že to tak je a že to tak bude. A že máme tam asi 40 přednostů a teď se bavíme o tom, že hledáme asi dva přednosty na kliniky. Takže si myslím, že skutečně ta situace se má šanci teď velmi stabilizovat, zklidnit. A bude důležité, znovu opakuji, aby i na lékařské fakultě se zklidnila. Protože tam ta situace je také velmi napjatá.

Tam byli dva děkani, skončili, teď ji vede rektor pan prof. Lata, jsou vypsány volby děkana, je nutné, aby tam také byl stabilní děkan, který bude mít plný mandát a bude partnerem i pro toho budoucího ředitele. Protože bez té spolupráce mezi lékařskou fakultou a fakultní nemocnicí ta situace nebude dobrá. A tady bych si přál –

a to už je mimo moji kompetenci, ale aby zkrátka lékařská fakulta v tomto směru byla co nejstabilizovanější a aby ty volby proběhly řádně, protože mám informace, že zase o tom někdo nevěděl, že ty volby byly vypsány atd. Jsou tam asi tři kandidáti, tak doufám, že to nikdo už nebude zpochybňovat a že bude zvolen děkan právoplatný, který bude pak spolupracovat s budoucím ředitelem, který vzejde z výběrového řízení.

Takže můj zájem je také, aby ta nemocnice fungovala, aby byla stabilní, aby se rozvíjela. Skutečně není mým zájmem, aby situace tam byla destabilizovaná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana poslance Bartoně, který bude interpelovat ve věcech platů učitelů pana ministra Plagu.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, usnesením Poslanecké sněmovny č. 66 byla vláda vyzvána ke zvýšení platů učitelů již od 1. září 2018. Toto usnesení ovšem nebylo vládou vyslyšeno a bude o něm ještě řeč 13. listopadu na jednání Poslanecké sněmovny. Protože zápisy z jednání vlády nejsou veřejné, mně nezbývá, než se zeptat touto cestou: Na kterém jednání vlády byl tento postup projednán? Mohl byste mi sdělit, zda jste si nesplnění usnesení této Sněmovny nechal potvrdit vládním usnesením? Jaké argumenty jste přitom svým vládním kolegům přednesl a jaký byl poměr hlasů vlády pro zamítnutí zvýšení platů již od 1. září? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já děkuji za ten dotaz a myslím to vážně, protože to znamená, že téma přidávání platům učitelů je stále žhavé, a já samozřejmě jsem si vědom toho, že nás čeká speciální bod, a jsem za něj rád.

V úvodu, než vám odpovím na vaši otázku, tak řeknu, že já jsem zastáncem systémového přidávání do celé vzdělávací soustavy, a s plným vědomím říkám, že systémové přidávání vypadá tak, že od 1. 1. každého roku přidáte do toho systému dostatečné peníze. To také činíme v roce 2019, činilo se tak v roce 2018 a já pevně věřím, že to bude pokračovat i v letech 2020, 2021 a pokud možno i nadále, protože budoucnost je skutečně nikoliv v aluminiu, ale budoucnost je skryta ve vzdělávání a ve vzdělání tohoto národa.

Co se týká toho předmětného usnesení. To usnesení říká, že Poslanecká sněmovna doporučuje vládě, aby od 1. 9. zvýšila platy učitelů o 15 % a nepedagogů o 10 %. A předpokládá to, že se v průběhu roku objeví dodatečné zdroje – a teď jdu k jádru vaší otázky. Rozpočet školství pro rok 2018 neměl pokrytu oblast, která se týkala speciálního vzdělávání. Proto jsem já požádal kraje o vyčíslení toho deficitu, který tam byl, a vláda v polovině roku, nebo lehce po půlce roku 2018 aktivizovala dodatečné zdroje a dala je na zalátání této díry, která tam byla. A ty zdroje byly

nemalé, byla to 1 022 mil. korun, které následně byly rozepsány do rozpočtů jednotlivých krajů, resp. krajských úřadů, a objevily se tedy v té vzdělávací soustavě. To znamená, dodatečné zdroje, které se objevily v průběhu roku – a ptáte-li se na mou aktivitu ve vztahu k sektoru vzdělávání, tak jsem potřeboval zalátat tuto díru a jsem rád, že rozhodnutím celé vlády, které bylo jednomyslné, se podařilo doplnit do toho systému 1 022 mil. korun.

O předmětném usnesení, ať vám neuteču z té otázky, doporučujícím usnesení Poslanecké sněmovny, se na vládě tímto způsobem nejedná. Já jako ministr školství jsem si tohoto usnesení samozřejmě vědom. A kdyby se uvolnily dodatečné zdroje v průběhu roku, tak bych samozřejmě usiloval o navýšení prostředků. Ale jak jsem řekl hned na úvod, a tím opisem, kruhem končím, pro mě je extrémně důležité, že do celého systému přidáváme tak, aby to bylo rozepsatelné od 1. 1. 2018, resp. 2019, 2020 a 2021. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ne. Takže dalším přihlášeným do interpelací je paní poslankyně Veronika Vrecionová na pana ministra Miroslava Tomana a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Přeji hezký podvečer. Vážený pane ministře, celý letošní rok se neustále dozvídáme od politiků, projednáváme na všech možných fórech, na výboru, problematiku kůrovcové kalamity. Mluvíme o tom, že jde o největší kůrovcovou kalamitu od dob Marie Terezie. Přesto minulý týden vláda schválila převod zisku státního podniku Lesy České republiky do státního rozpočtu ve výši 2,5 mld. korun.

Připomínám, že Lesy České republiky jsou největším vlastníkem lesů na území naší země a kůrovcová kalamita tak postihla značné území státních lesů. Došlo k masivním kalamitním těžbám lesních porostů v řádu desítek tisíc hektarů, které je nutné urychleně opětovně zalesnit, mimo jiné proto, že odlesněné plochy nedokážou zadržet takové množství vody jako plochy zalesněné. Tak velké zalesňování vyžaduje také velké náklady, nehledě na náklady, které vznikají uskladňováním nadbytečného dřeva, a náklady, které by měly do budoucnosti snížit riziko dalších kůrovcových kalamit.

Proč se snaží vláda v době kůrovcové kalamity odčerpat významné finanční prostředky Lesům České republiky? Ty přece zjevně budou muset řešit následný nedostatek peněz nutných k likvidaci kůrovcové kalamity půjčkou místo toho, aby mohly použít svůj vlastní vytvořený zisk. Uvědomuje si Ministerstvo zemědělství, že pokud se včas nestihnou vzniklé holiny zalesnit, zvýší se deficit vody ve značné části krajiny, vyschnou další menší vodní toky pramenící v lesích? Uvědomuje si ministerstvo, že se tak zhorší nedostatek vody pro zemědělskou produkci? Děkuji vám, pane ministře, za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za přesné dodržení času a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážená paní poslankyně. Státní podnik Lesy České republiky odvedl do státního rozpočtu v letošním roce, jak bylo řečeno, celkem 2,5 mld. korun, což je řádově o 0,5 mld. korun méně, než stanoví schválený rozpočet na rok 2018. Odvod byl proveden z hospodářského výsledku roku 2017 a z dalších doposud volných zdrojů z minulých let. Snížení o 0,5 mld. korun bylo povoleno z důvodu probíhající kůrovcové kalamity a bude nahrazeno jinými vyššími příjmy v rámci resortu. Odvod do státního rozpočtu je nezbytné realizovat, v opačném případě by muselo Ministerstvo zemědělství podle zákona o rozpočtových pravidlech provést tzv. vázání výdajů, tzn. snížit výdaje o tuto částku. To by v závěru roku ohrozilo plánované výplaty dotací do zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

V letošním roce činí schválený rozpočet výdajů pro úsek lesního hospodářství na ministerstvu celkem 641 mil. Kč a v současné době jej navyšujeme o dalších 120 mil. na celkových 761 mil. korun na výdaje spojené mj. s kůrovcovou kalamitou a podle nás jsou tyto finanční prostředky v letošním roce postačující.

Na příští rok, na rok 2019, je v návrhu státního rozpočtu určen pro státní podnik Lesy České republiky odvod v celkové výši 1 mld. korun, nicméně tento odvod příjmů bude v plné výši nahrazen příjmy v rámci resortu Ministerstva zemědělství, takže z Lesů příští rok nebudeme čerpat žádné peníze. A v návrhu rozpočtu výdajů na rok 2019 je stanovena pro úsek lesního hospodářství částka 621 mil. korun, 200 mil. korun bude převedeno z nároků z nespotřebovaných výdajů Ministerstva zemědělství. Tyto částky předpokládáme, že navýšíme o dalších řádově 300 mil. korun z plánovaných úspor na resortu. Tím bude mít k dispozici v roce 2019 pro úsek lesního hospodářství 1 mld. 121 mil. korun, které budou využity mimo jiné na výdaje právě na zvýšené náklady na likvidaci kůrovcové kalamity pro Lesy České republiky. Pokud by tato částka pro příští rok nebyla postačující, požádáme vládu o další finanční prostředky, jako jsme požádali vládu o mimořádné finanční prostředky na snížení následků sucha v loňském a letošním roce.

Tolik úvodem. A jinak můžu říci, že v tuto chvíli máme zabezpečené prostředky a budeme hledat další právě na likvidaci kůrovcové kalamity.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Je zájem o doplňující otázku?

Poslankyně Veronika Vrecionová: Já panu ministrovi moc děkuji, protože jsem se samozřejmě chtěla ptát i na ty další roky, takže mi vlastně už odpověděl. Jenom jsem se chtěla ujistit, že opravdu nebude potřeba, aby si Lesy České republiky musely brát úvěr, protože jsou tady další požadavky zástupců SVOLu a tak dále, jestli budete schopni tohle všechno skutečně pokrýt, případně jestli vám vláda vyjde vstříc, když to bude potřeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Co se týká dalších požadavků, jsem přesvědčen o tom, že pokud to bude podloženo čísly a pokud ta situace bude taková, tak vláda určitě vstříc vyjde. Z Lesů České republiky se další peníze odvádět nebudou. Myslím, že se odvedlo v minulých letech dostatečné množství. Co se týká úvěru, nemáme to v tuto chvíli v plánu, ale uvidíme, jak se kůrovcová kalamita bude vyvíjet. A rozhodně nemám v plánu, abychom z Lesů České republiky financovali další prostředky vydávané vlastníkům lesa, jak jste říkala, ze SVOLu, takže podle vývoje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším poslancem, který přednese svou interpelaci, je pan poslanec Dominik Feri. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová, protože pan poslanec Ivan Adamec svoji interpelaci stáhl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády a vážený pane ministře, ani po dvou měsících od zavedení slev na jízdném pro seniory a studenty se neobejdeme bez komplikací. Již před zavedením slev České dráhy tvrdily, že v souvislosti s očekávaným nárůstem počtu cestujících mají připraveno dalších padesát záložních vozů pro posílení vlaků. Nicméně realita je taková, že na některých tratích České dráhy počet vagonů redukují a cestující musí často stát, nebo se dokonce do toho vlaku ani nevejdou. To znamená, že se ptám na to, jak je možné, že k této situaci došlo, ačkoliv vláda i České dráhy mnohokrát před zavedením slev proklamovaly, že jsou na toto připraveny.

Ještě bych možná poprosil o krátké zhodnocení toho, jak se to podařilo naplnit, nebo jak se podařila tato slova implementovat v reálném provozu z pohledu pana ministra. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče těch slev, nevím, jak mám na to reagovat, protože na většinu informací, které tady zopakoval pan poslanec Feri prostřednictvím pana předsedajícího, si myslím, že už jsme odpověděli a že jsme mu tu informaci poskytli.

Já bych si tady možná povzdechl, ale není to žádná výtka, že kdybyste specifikoval mému asistentovi přesně tuhle věc i s vlaky, o které se jedná, tak jsme mohli určitě zareagovat. Já bych vás jenom požádal prostřednictvím pana předsedajícího, jestli mě můžete říct, které ty spoje jsou přeplněny a které mají

problémy. Já mám informaci, že těch padesát vagonů, které byly připraveny, je využíváno.

Co se týče finančního plnění, doplnil bych, že zatím pro nás překvapivě nároky, které vlastně přicházejí od dopravců, nebo spíše nepřicházejí, jsou v poměrně nízké výši, a předpokládám, že peníze, které na slevy byly plánovány, budou dodrženy. Ale ten čas je příliš krátký. Máme indikace od některých dopravců, že ti, co jsou v regionálních dopravách, ROPIDu a dalších, mají problém s tím, že ještě klírují a dělají klíring těch jednotlivých operací, takže si myslím, že veškeré peníze ještě nebyly na Ministerstvu dopravy uplatněny.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za odpověď. Já myslím, že ohledně těch slev máme spolu takový vřelý vztah, že se dalo předpokládat, čeho se to bude týkat. V každém případě popis skutkového stavu vám předám na vládní lavici. A zcela nekonfrontačně. Jak s ohledem na nějaký report, které jste myslím dostali, hodnotíte ten náběh slev a jestli se to podle vás osvědčilo a je to něco, co by mělo být v současné podobě zachováno. Protože ohledně těch porodních bolestí jsem interpeloval už minule a ne úplně zdárně a úspěšně. Odpověď byla taková neuspokojující. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte zájem? Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Určitě mám zájem. Jenom jednu věc. Já fakt nemám křišťálovou kouli, abych věděl, že budete interpelovat zrovna slevy.

Já si nemyslím, že jsou nějaké zásadní porodní bolesti. Vy jste tady sice některé popisoval, ale musím říct, že některé vlaky, zejména regionální, Českých drah jsou a byly plné ještě před zavedením těch slev, takže nic zásadního se v tomto momentu nestalo.

A co se týká toho, jak to hodnotím. Já jsem přesvědčen, a mám tedy zejména od seniorů spíše velmi pozitivní reakce, kteří jsou rádi, že slevy jsou, že si mohou dovolit zajet za nákupy nebo za rodinou, a to tedy pro mě překvapivě hlavně autobusy, velmi rádi, že je to opatření, které pomáhá jak železniční, tak i autobusové dopravě. Moc nechápu tu vaši rétoriku, že je to všechno špatně, že to nefunguje, protože když se bavím s lidmi, tak reakce na slevu do veřejné dopravy jsou spíše pozitivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále tady máme paní poslankyni Věru Kovářovou, která přednese interpelaci na paní ministryni Alenu Schillerovou. Připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, zajímaly by mě okolnosti odchodu generálního ředitele Finanční správy Martina Janečka. Jedná se skutečně o rezignaci pana ředitele, nebo byl ze své funkce odvolán? Některá média totiž referovala o tom, že vás požádal o odvolání, což je dost nezvyklá konstrukce, a o odvolání asi nemůže být řeči už proto, že jste pana generálního ředitele vždy označovala za výborného pracovníka, skvělého ředitele s výbornými výsledky.

Otázky vyvolávají i důvody odchodu. Pan generální ředitel je tajemný, nechce o nich mluvit. Prý jich je více. Vy je znáte, paní ministryně? Mohla byste nám je prozradit? Mají co do činění s kritikou zneužívání zajišťovacích příkazů či nedávných kontrol úředníků na svatbách? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, já vám to vysvětlím. V podstatě způsob ukončení činnosti, nebo funkce představeného striktně řeší zákon o státní službě. Jiným způsobem než tam popsaným nelze postupovat. Případ generálního ředitele Janečka je takový, že on v podstatě podal žádost, to jinak udělat ani nejde, podle zákona o státní službě o odvolání ze služebního místa představeného. Tu mi doručil k mým rukám. Já jsem ji neprodleně předala do gesce státního tajemníka Ministerstva financí. Jinak postupovat ani nemůžu. Já nemám žádnou pravomoc v tomto směru podle zákona o státní službě. Státní tajemník ji zaevidoval a podle zákona o státní službě musí vydat neprodleně rozhodnutí, podle kterého bude generální ředitel Generálního finančního ředitelství ve Finanční správě odvolán, na základě tohoto rozhodnutí. To rozhodnutí podepisuje státní tajemník Ministerstva financí. Takže to je zákonný postup.

Generální ředitel mi v podstatě řekl to samé, co uvedl v tiskové zprávě, kterou jste dnes v médiích měli k dispozici, že těch důvodů je více, že prostě delší dobu to rozhodnutí učinit tento krok v něm zrálo. Já jsem to respektovala a v podstatě postup bude následující.

Ještě pro vaši informaci. Podle poměrně jednoznačné judikatury Soudního dvora Evropské unie nemůže být nikdo nucen zůstat ve funkci, když prostě takovýto krok učiní, takže v žádném případě on nucen nebude. Bude vydáno rozhodnutí. A v momentě, kdy mu bude toto rozhodnutí doručeno, což předpokládám, že bude v pondělí příštího týdne, tak okamžitě, neprodleně může státní tajemník Ministerstva financí vypsat výběrové řízení. Ve své žádosti o odvolání pan generální ředitel Janeček uvedl, že chce být odvolán ke dni 27. prosince. A já předpokládám podle lhůt, které jsou možné podle zákona o státní službě, že ke stejnému datu budeme mít nového generálního ředitele. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano, je. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za dobrou odpověď. Chtěla bych se ještě zeptat, zda se změní ve světle důvodů, které vedly k odchodu pana generálního ředitele, a s ohledem na kritiku jeho činnosti vaše požadavky na činnost jeho nástupce. Zda politika likvidačních a zajišťovacích příkazů či kontrol svatebčanů skončí, nebo se na ní bude trvat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni, jestli má zájem. Má. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za otázku, paní poslankyně. Požadavky na obsazení místa, resp. na možnost přihlásit se do výběrového řízení jsou stanoveny jednak zákonem o státní službě, a já předpokládám, že předpoklady budou stejné, myslím teď ty formálně právní, budou stejné, jako když se vypisovalo předcházející výběrové řízení, že v tomhle směru je tam požadavek na vzdělání, na praxi atd. Ale vy se mě ptáte určitě na požadavky, nakonec se mě na to ptala dneska i média, takže vám odpovím stejně. Moje představa... A jinak bude samozřejmě vybírat nového generálního ředitele komise. Já pouze jako ministryně financí určuji dva členy do této komise. Jednoho určuje státní tajemník a jednoho náměstek pro státní službu pan Postránecký. Vybírá ho komise a já podle zákona o státní službě potom uzavírám dohodu se státním tajemníkem a na základě té dohody státní tajemník jmenuje. To je ten procedurální postup. Takže mám tam určitou ingerenci. Omlouvám se, tady jmenuji já. Omlouvám se, jmenuji na základě dohody uzavřené se státním tajemníkem. Beru to zpět.

Ale vy se mě ptáte na moje požadavky morálně volní, nebo lidské určitě. Moje představa o budoucím generálním řediteli Finanční správy je taková, že určitě bych chtěla, aby to byl člověk z Finanční správy, aby to byl člověk s transparentní kariérou ve Finanční správě, to znamená, který stoupal transparentně po kariérním žebříčku a vždycky si všechno odpracoval. Chtěla bych, aby to byl člověk s manažerskou zkušeností a se zárukou toho, že Finanční správa bude pracovat. Ona musí pracovat podle zákona. Musí plnit své povinnosti. Ty povinnosti nikdy nebudou vnímány samozřejmě... Finanční správa nikdy nebude vítána veřejností, protože Finanční správa je prostě do určité míry represivní složka. Ale vždy tu byla a vždy tu bude. Ale musí umět vysvětlovat své kroky veřejnosti. To znamená, že pokud činí nepopulární kroky, tak je musí umět vysvětlit veřejnosti tak, aby ta veřejnost chápala nutnost těchto nepopulárních kroků.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další je tady pan poslanec Petr Třešňák s interpelací na paní ministryni Martu Novákovou. Připraví se paní poslankyně Karla Maříková.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkný podvečer. Vážená paní ministryně, vrátím se k tématu, které zde bylo dneska již jednou otevřeno. Jde o to, že Státní energetická

koncepce České republiky z roku 2015 považuje za jednu z priorit posílení role jaderné energetiky při výrobě elektřiny a maximální využití odpadního tepla z jaderných elektráren. Cíle aktualizované koncepce jsou dále rozpracovány v Národním akčním plánu rozvoje jaderné energetiky, schváleném vládou už 3. června 2015. Ten považuje za žádoucí neodkladně zahájit přípravu na výstavbu jednoho jaderného bloku v lokalitě Dukovany a jednoho bloku v lokalitě Temelín. Z pohledu kontinuity pak považuje za nutné spuštění bloku v Dukovanech nejpozději do roku 2037.

Vážená paní ministryně, začátkem října jste vyjadřovala podporu neodkladnému zahájení příprav k výstavbě nového jaderného zdroje také, avšak posléze ve vašem rozhovoru pro agenturu Bloomberg z minulého týdne již uvádíte toto, že o výstavbě nových jaderných bloků nemůžeme rozhodovat pod tlakem, nechceme být pod tlakem dodavatelů či jiných subjektů. Jistě, s tímto také sám souhlasím. Nicméně další část rozhovoru stejně tak jako mediální vyjádření z tohoto týdne se však už nesou v duchu odkládání takto zásadního rozhodnutí.

Otázky jsou tedy:

1. rád bych věděl, kdo přesně vás tlačí a jak;

2. zda se bojí tato vláda učinit takhle důležitá strategická rozhodnutí, případně jak dlouho se chystá takové strategické rozhodnutí odkládat;

3. následně jakým způsobem se chce případně postavit k energetické bezpečnosti státu v dlouhodobém horizontu;

4. případně jakým způsobem se pak hodlá ministerstvo postavit k naplňování aktualizované Státní energetické koncepce, nebo zda se chystá snad její radikální přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče, k vašemu dotazu. Možná asi pro doplnění toho všeho, co tady už dnes zaznělo, tak bych asi chtěla říct tolik, že ten Národní akční plán, který byl přijat, znamená, že vlastně byla zřízena komise pro dostavbu jaderných bloků. Tato komise je řízena vládním zmocněncem pro dostavbu. Má čtyři pracovní skupiny. Ty pracovní skupiny pracují. Jedna je technologická, technická, jedna je legislativní, jedna pracovní skupina je finanční. A ta čtvrtá byla zřízena letos na základě vlastně usnesení stálého výboru, který byl zřízen, a ta je takzvaná bezpečnostní a řeší pro potenciální dostavbu geopolitická rizika. To znamená, že na tom akčním plánu lidé v těch pracovních skupinách stále pracují. Tedy nedošlo k tomu, že by se cokoli jakkoli zastavilo. To znamená, dále se pracuje na podkladech pro rozhodnutí.

Zároveň bych chtěla říci, že ČEZ vlastně vydělil nebo zřídil dvě dceřiné společnosti, jedna je EDU2 a jedna ETE2, a obě dvě tyto společnosti pracují na tom, aby si vlastně vytvořily podmínky pro získání EIA a získání všech patřičných

dokumentů. Takže tady opravdu nedošlo k zastavení činnosti, ale nadále se na tom pracuje.

Vláda se nebojí rozhodnutí, ale vláda skutečně nechce rozhodovat pod tlakem. A já už jsem to tady taky dneska jednou odpovídala, že je zapotřebí opravdu tahle rozhodování velmi pečlivě zvážit. A musíme si také uvědomit, že od toho roku 2015 došlo už k celé řadě technologických změn jak ve vývoji obnovitelných zdrojů, tak ve vývoji jaderných zdrojů, které budeme respektovat.

Ještě bych chtěla říci, že státní energetická koncepce ukládá MPO provádět pravidelnou aktualizaci státní energetické koncepce. V letošním roce pracujeme na takzvaném národním klimaticko-energetickém plánu, který vlastně máme za úkol podle nařízení Evropské komise. Národní klimaticko-energetický plán, který je z našeho ministerstva řízen, nicméně je meziresortní, bude předložen vládě ke konci letošního roku a následně bude poslán do Evropské komise jako návrh na vytváření celkového klimaticko-energetického plánu. Po projednání a schválení ze strany Evropské komise budeme závěry, které do toho plánu dáváme, také dávat do aktualizace strategické koncepce. To znamená, že tady situace pochopitelně není rigidní, ale je ve vývoji a i rozhodování budou odpovídat rozhodování, které s naplňováním národního klimaticko-energetického plánu na nás bude kladeno.

Tady musím říci, že to není oddalování rozhodnutí ani obavy z rozhodnutí, ale je to prostě respektování vývoje, který je jak v oblasti technologické, tak v oblasti společensko-politické, protože i společensko-politické vlivy nebo další vlivy mohou potom ovlivňovat rozhodování. Řekněme si, že možná by nebyl tak negativní evropský přístup k dostavbě jaderných zdrojů, kdyby nebyla nehoda ve Fukušimě, a možná bychom dnes nemuseli na tato témata vést diskusi. Tyto situace je zapotřebí všechny reflektovat a my jako MPO je reflektujeme, přičemž respektujeme závěry a povinnosti, které na nás padají ze státní energetické koncepce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Je zájem o doplňující otázku? Není, tudíž přistoupíme k další interpelaci. Paní poslankyně Karla Maříková stahuje svoji interpelaci, tudíž poprosím pana poslance Miroslava Kalouska, aby interpeloval pana ministra Lubomíra Metnara. Připraví se pan poslanec Pavel Jelínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já bych rád, kdyby tu byl.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan Metnar je asi v zákulisí. (Ministr vchází do sálu.) Už je tady. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na interpelaci mé kolegyně Langšádlové jste odpověděl, že kázeňské řízení s panem generálem Řehkou procesně bude probíhat podle správního řádu, neboť mu přiměřeně

podléhá, a že samozřejmě nikdo nemůže předjímat, jak takové řízení dopadne. To je samozřejmé. Na druhou stranu takové správní řízení nespadne samo od sebe z nebe. K němu někdo musel dát podnět a musel odůvodnit, proč takový podnět dává, a někdo, kdo je k tomu oprávněn, musel rozhodnout, že takové kázeňské řízení zahájí, neb na tom může něco být a není to úplná pitomost.

Já jsem si naprosto jist, že takový podnět nemohl dát nikdo z armády. Proto si dovoluji zeptat, pane ministře – podal jste ho vy? Pokud ne, můžete nám říci, kdo takový podnět podal?

Já bych rád k vašemu vysvětlení – vojáci se zavázali, že budou přísně apolitičtí, a to se samozřejmě zavázali, v politické rovině jsou jejich občanská práva omezena, nemohou se angažovat v politických stranách, nemohou kandidovat. Ale žádný právní předpis neomezuje vojáka k tomu, aby zaujal občanský postoj. Proto bych se rád zeptal, jak by mohlo vypadat takové odůvodnění k zahájení správního řízení, neboť v žádném případě nemohl být žádný předpis porušen. Nicméně přesto se někdo domnívá, že byl ten předpis porušen, podal podnět, nějakým způsobem ho musel odůvodnit a někdo je připraven ten podnět prověřit, to znamená, říká si – třeba na tom něco je. Nicméně řada právních expertů, a já s nimi, je přesvědčena, že na tom prostě nic být nemůže.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane poslanče. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vezmu to tak nějak odzadu. Já jsem podnět ke kázeňskému řízení nepodal. To je jedna věc.

Druhá věc. Nevidím jiný legitimní způsob, který je – a vezmu to zpátky. Když si přehrajeme stenozáznam, řekl jsem, že bude řešen pan Řehka kázeňsky. Není jiný legitimnější proces než tento, zdali opravdu k něčemu došlo, nebo nedošlo, a tuto informaci již minulý týden, když jsem byl interpelován, jsem samozřejmě dostal od pana náčelníka Generálního štábu. Zdali, nechci předjímat, jaký bude výsledek, zdali vůbec došlo k něčemu, není možno jinak prošetřit než v rámci kázeňského řízení, které má formu správního řízení. A to dneska, když to vezmeme zpětně, tak můžeme se dostat do toho – dopustil se něčeho, nedopustil, to je jedna kategorie. Došlo k porušení, nebo nedošlo, bylo závažné, stačí náprava projednáním, nebo také další z hlediska dikce tohoto procesu, v případě že ano, pochybil, následuje celá škála, kterou nabízí zákon, od napomenutí až ke snížení platu. Ale znovu opakuji, že nechci předjímat, protože nevím. A mohu se opravdu vrátit k tomu, a já chci akorát vědět a mít v pořádku legitimní postup, kterým bude armáda postupovat. Nic jiného.

Na druhou stranu tady tyto diskuse, já nechci, aby byly zpochybňovány jakékoliv již projednané a legitimně schválené mandáty. To bych nechtěl. A to má ty konsekvence, které já jasně odmítám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministrovi. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já vás z určitého pohledu chápu, pane ministře. Na druhou stranu zase pochopte nás, kteří vás dnes v té věci interpelujeme. Ono prostě jít ke kázeňskému řízení už znamená být důvodně podezřelý, že jsem něco porušil. A proto se to musí prošetřovat. Ono to také může vypadat jako zastrašování vojáků z povolání, aby se neopovažovali projevovat své občanské postoje. Já chci upřímně věřit, že toto není tento případ.

Chci vás poprosit, abyste na to dohlédl, aby to nebyl tento případ. Ujišťuji vás, že to budeme bedlivě sledovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď. Prosím.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Tady v tomto nejen vás, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, ale to bych chtěl všechny ujistit, že v žádném případě nedopustím, ani v tomto konkrétním případě, aby byl vytvářen jakýkoliv tlak, a že tohle bude samozřejmě legitimně prošetřeno.

Minule, při předchozí interpelaci, se jednalo o jeden takový zdárný příklad, s tím, že tady vznikaly diskuse, které mohly zavánět politickým tlakem na vojáky. Já osobně jsem se do toho angažoval, ne že jsem pro to nic neudělal, jak zaznívalo, vedl jsem diskuse průřezově s poslanci, protože tady byly snahy na mimořádné schůzi zpochybnit činnost našich vojáků. A na základě těch diskusí jsem asi ty poslance přesvědčil a nakonec k tomu nedošlo. Takže to je ten důkaz o tom, že to nebylo, že bych já na to nereagoval nebo že bych byl nečinný v tom, aby jakýkoliv politický tlak na vojáky de facto zpochybňoval jejich dobře odváděnou práci, za kterou jsem jim poděkoval a za kterou si jich velmi vážím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Další interpelující je pan poslanec Pavel Jelínek na pana ministra Jana Kněžínka. Připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, probíhá silná kampaň ohledně ratifikace Istanbulské úmluvy. Ze sdělovacích prostředků je známa informace, že úmluva bude ze strany České republiky ratifikována po legislativních změnách. Konkrétně jde o postihy za vynucené sňatky, násilnou sterilizaci a o úpravy promlčecí doby u stíhání za ženskou obřízku. Jak jistě vnímáte, tak toto opravdu nejsou běžné problémy naší společnosti. Chceme se opravdu zařadit mezi země, které tyto problémy řeší? Budeme potom zprávou nějaké neziskovky označeni za stát, který musí uvedené problémy řešit? Budeme pokračovat i nadále ve znásilňování našeho právního řádu

opatřeními k vymýcení předsudků, zvyků a tradic založených na předpokladu, že žena je podřízena muži, jak se nám to snaží vnutit, přestože jsme již úmluvu OSN o odstranění diskriminace žen podepsali v osmdesátých letech?

Jelikož naše hnutí jednoznačně podporuje národní tradice a jsme proti ratifikaci Istanbulské úmluvy, ptám se vás proto, pane ministře: Má Ministerstvo spravedlnosti stanoven postup, kterým se bude snažit vnutit tyto legislativní změny vynucené Istanbulskou úmluvou? Jak chcete začlenit tuto problematiku, která se vůbec naší kultury netýká, do společensko-právního prostředí naše země? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Jelínku, pokud jde o Istanbulskou úmluvu, tak je pravda, že kolem ní v médiích koluje celá řada informací, z nichž řadu lze označit přinejmenším za velmi zavádějící, možná i dezinformační, a to potom vyvolává samozřejmě ty následné otázky.

Ta úmluva ve skutečnosti není ničím jiným než opatřením, které směřuje a priori proti násilí v rodině, v domácnosti, mezi osobami blízkými. Samozřejmě včetně těch nejintenzivnějších, nejodpornějších a nejvíc barbarských forem násilí, jako je třeba ta zmiňovaná obřízka. Ale to násilí samozřejmě může mít i jiné formy. Ta úmluva přitom poměrně logicky navazuje na úmluvu, kterou jste zmiňoval, to je ta o odstranění všech forem diskriminace žen, ke které přistupovalo už Československo v osmdesátých letech. Pokud jde o obsah té úmluvy, tak se přiznám, že tam nespatřuji nic, co by šlo proti tradicím a hodnotám, na kterých stojí Česká republika, na kterých stojí Ústava, na kterých stojí její právní řád. Protože Česká republika se hned v úvodním článku své Ústavy hlásí k lidské důstojnosti a k ochraně lidských práv a základních svobod.

Naopak tu úmluvu vnímám tak, že ona do tohoto hodnotového systému vlastně poměrně synergicky zapadá. To ostatně potvrzuje i to – a tím odpovídám na část vaší otázky – jaké změny vlastně tedy úmluva vyvolá v českém právním řádu a nakolik je budeme, vašimi slovy, vnucovat České republice. No, ona ta odpověď je poměrně jednoduchá. Ta úmluva v podstatě žádné změny v českém právním řádu nevyvolá právě proto, že drtivá většina věcí, která úmluva upravuje, již je v českém právním řádu promítnuta a přihlášení se k ní je zejména přihlášení se k těm hodnotám, a to i tedy na poli mezinárodním.

Je pravda, že tady nedávno v Poslanecké sněmovně, konkrétně to bylo 19. září tohoto roku, byla projednávána novela trestního zákoníku, která dílčím, ale v zásadě co do rozsahu předmětu regulace velmi nepatrným způsobem souvisela s Istanbulskou úmluvou. Nicméně tato změna by byla navrhována Ministerstvem spravedlnosti, i kdyby k ratifikaci Istanbulské úmluvy nedošlo. Hlasování tady dopadlo ve třetím čtení 114 ku 35. Je pravda, že přítomní poslanci SPD byli vesměs proti – 16 proti včetně tedy vás. Což je samozřejmě legitimní a asi to odráží váš názor zejména tedy na tuto úmluvu.

Ta změna v zásadě souvisela s jednou věcí. Já to uvedu na příkladu. Šlo zejména o změnu skutkové podstaty trestného činu zavlečení. Dneska, když je někdo lstí nebo násilím, pohrůžkou násilí, zavlečen do ciziny, tak je to trestné pouze v případě, že jde o zavlečení z České republiky do ciziny, nebo z ciziny do České republiky. Nicméně ta skutková podstata dneska nedopadá na situaci, kdy třeba česká státní občanka je z Rakouska lstí vylákána do nějakého jiného, třeba i hodně exotického státu a tam třeba přinucena k uzavření sňatku. Podle mě jde o úpravu zcela legitimní, chránící občany České republiky před protiprávním jednáním a v širších souvislostech tedy před nucenými sňatky. Ale ono nemusí jít zdaleka jenom o nucený sňatek, ten důvod zavlečení může být samozřejmě jiný.

Pokud jde o další záležitosti, které ta novela přináší, a to je otázka promlčení, prodloužení promlčecí doby, respektive jiný způsob počítání promlčecí doby, tak to vlastně s Istanbulskou úmluvou vůbec nesouvisí. Jestliže je dítě v rodině například sexuálně zneužíváno, a to není problém, který by v České republice neexistoval, jestliže je sexuálně zneužíváno, ono se nemůže bránit. Proto je logické, že ten zákon říká, že promlčecí doba takových jednání, abychom je vůbec mohli postihovat, běží až od dovršení 18 let toho dítěte. Protože v tu chvíli ono se osamostatní a přestane být závislé na svých blízkých.

To znamená, tolik odpověď na vaši otázku. Z hlediska procesu já osobně jsem zastáncem toho, aby se Česká republika stala smluvní stranou Istanbulské úmluvy, a v budoucnu budou učiněny, předpokládám i ze strany vlády, kroky k tomu, aby se tak stalo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano je. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Já jenom krátce a pravděpodobně mi na to bylo už odpovězeno. Protože jak pan ministr říkal, tak vlastně všechny právní záležitosti jsou už u nás vyřešeny a není tedy potřeba nic dělat. A opravdu je nutné tuto smlouvu ratifikovat?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr odpoví.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Já na tuhle otázku rád odpovím, byť už jsem to trošku říkal v tom svém úvodním vystoupení. Já v tom chápu opravdu určitou symboliku, přihlášení se k těm státům, které tato protiprávní jednání, mnohdy zvěrská, odmítají a jsou ochotny tedy i na mezinárodní úrovni to deklarovat.

Já vím, že ono to nehraje úplně roli, nicméně úmluvu už ratifikovalo 17 států Evropské unie, byť to bezesporu není argument, který vás úplně přesvědčí. Ale je tady i výzva třeba ze strany stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny, aby se Česká republika stala smluvní stranou této úmluvy.

Jak říkám, je to zejména v rovině hodnot. Opravdu to není v tom, co jsem si někdy přečetl v novinách, úplně fantasmagorické konstrukce, co všechno by ta úmluva mohla vyvolat. O tom to opravdu není. Velikonoce nám nikdo nezakáže a žádné koncentrační tábory vznikat nebudou. Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Jelikož vypršel čas na podávání dnešních interpelací, protože poslední interpelace může být podána nejpozději v 17.55 hodin, končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra od 9 00. Body programu – pojistné na sociální zabezpečení, bod číslo 25, a dále. Na shledanou, mějte se krásně, pěkný večer.

(Jednání skončilo v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. listopadu 2018
Přítomno: 170 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den naší 20. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a ten, kdo má náhradní kartu, ať tedy oznámí její číslo.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Jiří Běhounek do 11 hodin z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů celý den, stejně jako Ondřej Benešík z pracovních důvodů a Jan Birke, Jaroslav Bžoch z důvodu zahraniční cesty, bez udání důvodů Jaroslav Dvořák. Z pracovních důvodů Dominik Feri, ze zdravotních důvodů Pavla Golasowská, z pracovních důvodů Miroslav Grebeníček, z důvodu zahraniční cesty Josef Hájek. Z osobních důvodů Marian Jurečka, z důvodu zahraniční cesty Jana Krutáková, Karla Maříková. Z osobních důvodů Roman Onderka, ze zdravotních důvodů Zuzana Ožanová. Z osobních důvodů Ivo Pojezdný, ze zdravotních důvodů Milan Pour. Bez udání důvodu Olga Richterová. Ze zdravotních důvodů Karel Schwarzenberg, z rodinných důvodů Pavel Staněk, z rodinných důvodů Lubomír Španěl, z pracovních důvodů Julius Špičák. Z důvodu zahraniční cesty Karel Tureček, z pracovních a zdravotních důvodů Kateřina Valachová. Do 11.30 z pracovních důvodů Vlastimil Válek, na celý den z pracovních důvodů Ivo Vondrák. Od 11.30 z pracovních důvodů Radek Zlesák.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z osobních důvodů, Jan Hamáček z osobních důvodů, Jana Maláčová z pracovních důvodů, Marta Nováková z pracovních důvodů, Tomáš Petříček z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, z důvodu zahraniční cesty Antonín Staněk, od 12.15 z pracovních důvodů Dan Ťok a z pracovních důvodů na celý den Miroslav Toman. To jsou omluvy.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura má náhradní kartu číslo 5, pan poslanec Bartoš náhradní kartu číslo 2.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku prvních čtení, jsou to body 25, 28, 38, 42 a 78. Ale mám tady podle jednacího řádu přihlášky ke změně pořadu schůze. První je paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se paní poslankyně Radka Maxová.

Než vám udělím slovo, paní poslankyně, ještě chvilku vyčkejte. Já požádám sněmovnu o klid, aby všichni zaznamenali případný návrh, o kterém dám hlasovat... Ještě chviličku... Chápu, že předsedové klubů se potřebují dohodnout, ostatní snad

mohou v klidu vyslechnout návrh na změnu pořadu schůze. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych navrhla zařazení bodu, který se týká sněmovního tisku 140, což je zákon o DPH. Ten popisuje, jak by bylo možné snížit DPH na jízdné ve veřejné dopravě. Navrhuji tento bod zařadit na dnes za již pevně zařazené body, tedy za bod 78 jako šestý bod. Jenom připomenu, že projednávání ve druhém čtení jsme přerušili na návrh paní poslankyně Mračkové Vildumetzové s tím, že není stanovisko Svazu měst a obcí a Asociace krajů.

Co se týče stanoviska Asociace krajů, tak o to jsme požádali, bohužel zatím jsme nedostali žádné vyjádření a předpokládám tedy, že pokud paní poslankyně je zároveň i předsedkyní Asociace krajů, tak jsem předpokládala, že toto stanovisko by mohlo být už do druhého čtení, protože tento návrh byl podán již 30. dubna. A co se týče stanoviska Svazu měst a obcí, že není k dispozici, tak toto se nezakládalo na pravdě. Toto stanovisko bylo vydáno již 14 dnů před projednáváním zákona a bylo tedy Ministerstvu financí k dispozici.

Vzhledem k tomu, že navrhujeme účinnost od 1. 1., vzhledem k tomu, že i rozpočtový výbor se vyjádřil kladně k tomuto návrhu, tak bych vás moc poprosila, abyste podpořili návrh na zařazení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Jde o bod 16, tisk 140, který by byl šestým pevně zařazeným bodem.

Nyní paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych ráda požádala Sněmovnu o pevné zařazení dvou tisků. Jsou to tisky 201 a 211, novela občanského zákoníku a Listina lidských práv, bod číslo 50 a 52, pevně zařadit na středu 14. 11. odpoledne po slavnostní schůzi a po již pevně zařazeném bodu číslo 77, tisk 270, novela občanského zákoníku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má ještě někdo návrh? Pan předseda klubu Pirátů poslanec Michálek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré jitro. Na programu této schůze máme i zákon o platech a dalších náležitostech ústavních činitelů, který, jak to teď vypadá, je v bloku třetích čtení a při současném programu se pravděpodobně nestihne projednat na této schůzi. Čili já bych chtěl požádat o jeho předřazení tak, abychom ho projednali příští středu po již pevně zařazených bodech, což je GDPR a změnový zákon GDPR.

Takže ještě jednou pro účely zápisu: navrhuji, aby bod 122, sněmovní tisk 167, novela zákona o platech, třetí čtení, byl zařazen jako další pevně zařazený bod po již pevně zařazených bodech na příští středu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo další? (Ne.) Máme před sebou návrhy. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová se ještě hlásí. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych se tady ještě chtěla vyjádřit ke změně pořadu schůze a k tomu zařazenému tisku 140 ohledně zákona o DPH na jízdné ve veřejné dopravě. Tak ano, my jsme obdrželi od paní Kovářové, že by chtěla stanovisko Asociace krajů, kdy já jsem zadala panu řediteli, aby bylo paní Kovářové odpovězeno, že Asociace krajů se schází 9. listopadu, kde bude tato otázka projednána, a to stanovisko jí hned, neprodleně pak samozřejmě písemně předáme. A myslím si, že se úplně na pravdě nezakládá to, co tady říká ohledně stanoviska Svazu měst a obcí, protože já jsem s panem předsedou Luklem hovořila, oni k tomu dali popřípadě neutrální stanovisko, ale pan předseda, aspoň podle toho, co mi říkal, se k tomu bude vyjadřovat a viděla jsem, že určitě ze strany Svazu měst a obcí to stanovisko kladné nebude. Z tohoto důvodu já určitě zařazení tohoto tisku nepodpořím, protože si myslím, že je důležité, abychom od všech, jak od Svazu měst a obcí a od Asociace krajů, měli jasné stanovisko v této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, navrhujete jiný termín na zařazení? Nenavrhujete, dobře. No, to jste mi to nezjednodušila.

Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. No nic proti stanoviskům dotřených organizací, jestli Svazu měst a obcí, nebo Asociace krajů, je to legitimní, nicméně ten návrh je na druhé čtení, a pokud bychom ho zařadili dneska na druhé čtení, tak před třetím čtením, před finálním rozhodnutím, což je to klíčové rozhodnutí, bychom ta stanoviska bezesporu dostali, protože by to třetí čtení mohlo být nejdříve na začátku prosince, pokud bychom dneska ukončili druhé čtení. Čili nic nebrání tomu, abychom ten bod dneska projednali a ta stanoviska získali do zahájení třetího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji za stanovisko. Máme před sebou dvě hlasování, protože to třetí hlasování od kolegy Michálka má jednu komplikaci. Lhůta pro zařazení třetího čtení uplyne až 15. 11. Takže pane předsedo, nemohu o tom dát hlasovat, leda byste navrhl něco jiného. Ten týden, samozřejmě vím, jaká je dohoda poslaneckých klubů o variabilním týdnu, ale návrh na hlasování na 14. 11. je ze zákona o jednacím řádu, protože neuplyne deset dnů, nehlasovatelný. Takže – prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem vás jenom chtěl poprosit o upřesnění, protože my jsme žili v domnění, že ten návrh byl podepsán a rozeslán ve středu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ta lhůta běží samozřejmě ve dnech. Počítá se od prvního dne následujícího, od prvního 14. dne, čili první den je 15. 11. Takže mohu samozřejmě, jestli navrhnete 16. 11., tak o tom mohu dát hlasovat. Pokud ne, tak je to nehlasovatelné. (Reakce poslance Michálka mimo mikrofon.) Proto jsem na to upozornil před hlasováním, pane předsedo, abychom se tady o tom nedohadovali.

Poslanec Jakub Michálek: Dobře, takže já upravuji ten svůj návrh tak, aby to bylo tedy na pátek jako první bod bloku třetích čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Máme před sebou tři hlasování, protože ostatní byla stanoviska k pořadu schůze. Ještě přečtu omluvu... Pan kolega Plzák se hlásí. (Poslanec Plzák mimo mikrofon: Který pátek? Tady nezaznělo datum.) Pátek 16. 11. (Hlas z pléna: To není schůze.) Zatím je variabilní týden, ve kterém schůze je, takže zatím nemohu říct, že je otázka, jestli na ten den bude něco zařazeno.

Ještě než začneme hlasovat, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec David Kasal.

Nyní tedy máme před sebou hlasování o pevném zařazení bodu, a to na dnešek po pevně zařazených bodech bod číslo 16, sněmovní tisk číslo 140, odůvodnila paní kolegyně Věra Kovářová.

Rozhodneme v hlasování číslo 183. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 183: z přítomných 157 pro 91 poslanec, proti 60. Návrh byl přijat. Máme tedy šestý pevně zařazený bod.

Další hlasováním je zařazení tisku číslo 201, 211, bodu 50 a 52 na 14. 11. po bodu číslo 77, sněmovní tisk číslo 270.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 184, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 184: ze 159 přítomných pro 101 poslanec, proti 21. Tento návrh byl přijat.

Další hlasování je pevné zařazení bodu číslo 122, tisku číslo 167, třetí čtení, na 16. 11. jako první bod.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 185 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 185: z přítomných 157 pro 46, proti 8. Návrh nebyl přijat.

Rozhodli jsme o změně pořadu schůze na dnešek a na středu 14. 11. a můžeme tedy pokročit v jednání naší schůze, a to pevně zařazenými body. Jako první bod

dnešního jednání – ruší svou omluvu paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová – a můžeme tedy zahájit přerušený bod číslo

25.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - prvé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v obecné rozpravě v úterý 18. září letošního roku na 19. schůzi. (Hluk v jednacím sále.)

U stolku zpravodajů je paní poslankyně Jana Maláčová, pan poslanec Lukáš Kolářík, můžeme tedy zahájit. Jsme v přerušené obecné rozpravě, ale přesto se ptám paní ministryně, jestli má zájem vystoupit. Nemá zájem vystoupit. V tom případě je na řadě vystoupení pana poslance Janulíka. (Odmítavá reakce z místa.) No, je tady z té přerušené obecné rozpravy vaše přihláška nevyčerpaná. Pan kolega Janulík se vzdává svého vystoupení. Nemám tedy žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Není tomu tak. Přikročíme k hlasování.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 186, které jsem zahájil, a ptám se, kde je pro přikázání tohoto tisku k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 186: z přítomných 160 pro 145, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům Poslanecké sněmovny? Není tomu tak. Můžeme tedy konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru a lhůta k projednání je podle zákona o jednacím řádu. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 25.

Budeme pokračovat bodem číslo

28.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Požádám pana ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, aby tento návrh uvedl. Ale ještě než mu udělím slovo, děkuji panu poslanci Tomáši Kohoutkovi, že zaujal místo u stolku zpravodajů, a sněmovnu požádám o klid. Pokud vedete jiné debaty, než je notářský řád, prosím v předsálí. Ještě pane ministře, chvíli posečkejte.

Vážené paní a pánové, já jsem přesvědčen, že je možné jednat v důstojné atmosféře odpovídající textu. Navíc máme rozhodnout, jestli budeme, nebo nebudeme pokračovat podle § 90 odst. 2, to znamená, že bychom schvalovali tento návrh již v prvém čtení.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Vážený pane místopředsedo, děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, představuji vám vládní návrh novely notářského řádu, který je v zásadě velmi stručný a je odůvodněn pouze jednou skutečností, na základě které je předkládán a na základě které je i navrhováno jeho schválení Poslaneckou sněmovnou již v prvním čtení.

Návrh konkrétně reaguje na rozsudek Evropského soudního dvora, který byl vydán ve věci C-575/16 Komise proti České republice 15. března tohoto roku a ve kterém Česká republika byla odsouzena za porušení smlouvy z důvodu existence překážky ve vnitrostátním právu pro volný pohyb pracovníků a pro volný pohyb v profesi notáře, volný přístup. Důvod, proč byla Česká republika odsouzena, ono se to dalo do jisté míry očekávat na základě znalostí podobných rozhodnutí vůči jiným členským státům, spočívá v tom... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vám dobře rozumím. Já znovu žádám sněmovnu o klid, nebo nechám přerušit jednání a svolám předsedy poslaneckých klubů, abychom si ujasnili... (nesrozumitelné) a posléze je možné projednávat návrhy zákonů. A to platí i pro ty poslance, kteří přišli obtěžovat ministry v jejich lavicích.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. (Prosím, pokračujte.)

Ten důvod spočívá v tom, že dnes notářský řád umožňuje vykonávat profesi notáře pouze státním občanům České republiky. Rozsudek Evropského soudního dvora po nás vyžaduje, abychom do této profese připustili i státní občany jiných členských států Evropské unie. A my na ten rozsudek reagujeme tím, že zákon v tomto směru měníme. Jinými slovy, novela umožní, aby profesi notáře vykonával i státní občan jiného členského státu Evropské unie, než je Česká republika.

Na druhou stranu je ale potřeba vyvrátit obavy, které může tahle změna vyvolávat, protože pořád budou platit ostatní podmínky, které musí ten, kdo má být notářem, splňovat. Mimo jiné tedy musí mít absolvovanou českou právnickou fakultu, vystudovaná česká práva, která v zásadě se učí jenom v České republice, nikde v cizině české právo nevyučují a nelze předpokládat, že by s tím začali. Další důvod je, že pro provádění jednotlivých procesních úkonů musí ovládat úřední jazyk, což je tedy jazyk český. Jinými slovy, nelze tedy v zásadě očekávat nějaký příval cizinců. Navíc tady existuje ještě numerus clausus, co se týče počtu notářů, takže nelze očekávat nějaký příliv cizinců do této profese.

V zásadě ten boj s Evropskou unií, který byl z mého pohledu předem prohraný, ten rozsudek to koneckonců potvrdil, byl do jisté míry možná i zbytečný. A teď, kdy České republice hrozí finanční postih za to, pokud svoje právo neuvede do souladu s tím rozsudkem, tak je tedy vhodné tuto změnu schválit. Nicméně jak jsem říkal, platí další podmínky: česká právnická fakulta, znalost českého jazyka a vykonání mimo jiné zkoušky, která se také skládá v českém jazyce. To znamená, bavíme se o jednotkách případů, kdy se může stát, že cizinec začne profesi notáře vykonávat. V praxi to asi bude nanejvýš Slovák.

Moc prosím o to, je to nekontroverzní věc, záměrně jsme tam nepřidali nic jiného, nic jiného, co by nereagovalo na ten rozsudek. Takže není tam ani žádný gold-plating . Moc prosím o podporu tohoto návrhu. České republice nezbývá nic jiného než tenhle návrh přijmout. Pokud ho nepřijme, hrozí jí finanční postihy.

Takže díky moc za pozornost a prosím o podporu, a to i v rámci prvního čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Janu Kněžínkovi. A než udělím slovo panu zpravodaji Tomáši Kohoutkovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se z pracovních důvodů paní poslankyně Andrea Babišová. Nyní, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, pan ministr spravedlnosti víceméně konstatoval vše, co je potřeba k této novele notářského řádu. Pokusím se na to podívat z jiného pohledu, neboť sám jsem notářem v civilním životě, takže můžu mluvit i za nás notáře.

Notářská komora jako taková nemá s touto novelou notářského řádu samozřejmě žádný problém. Jsme si plně vědomi toho, že tuto novelu je nutno přijmout s ohledem na rozhodnutí Evropského soudního dvora z března letošního roku. Nicméně jak uvedl pan ministr spravedlnosti, sám jsem toho názoru, že pokud by se toto dalo aplikovat, tak se to maximálně může týkat dejme tomu studenta ze Slovenska, který studuje právnickou fakultu v České republice a dokonale zná český jazyk, neboť jsem toho názoru, že samozřejmě notář není jenom soukromá fyzická osoba, která podniká a sepisuje například smlouvy, ale jde zejména o to, že notář je v českém právním řádu i soudním komisařem, tudíž vykonává veřejnou moc v podobě projednání dědického řízení, kde bez dokonalé znalosti českého jazyka toto není možné.

Takže bych vás také poprosil o podporu tohoto návrhu v prvním čtení podle režimu 90 odst. 2 jednacího řádu. Děkuji vám. Na shledanou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Kohoutkovi a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Vidím pana poslance Marka Bendu a také mu, pokud bude dostatečný klid, udělím slovo, když ho nebudou rušit kolegové nalevo ani napravo. (Hluk v sále neutichá.) Ještě posečkejte, pane poslanče. Já doufám, že jsme schopni tento návrh dojednat. Konstatuji, že mi nedošlo veto dvou poslaneckých klubů a máme tedy šanci to zvládnout v prvém čtení. Tak tedy prosím o klid. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, chtěl jsem tady jenom ocenit Ministerstvo spravedlnosti, že výjimečně se nepokusilo přilepit nutné implementační věci nic jiného, že se opravdu jedná – a teď můžeme se bavit o tom, jestli jsme nejšťastnější nebo nejsme nejšťastnější, že existuje takovéhle rozhodnutí Evropské unie, jestli do těchto vysoce regulovaných profesí ještě s numerem clausem máme vstupovat tímto způsobem, ale prostě ten rozsudek existuje, nedá se nic dělat, musíme ho akceptovat. A chtěl jsem ocenit Ministerstvo spravedlnosti, že se nepokusilo v tom propašovat něco jiného. Z tohoto hlediska i já podporuji, abychom projednali v režimu § 90 a mohli se touto věcí dále nezabývat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Marku Bendovi. Ptám se, kdo další do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Nebyla podána námitka.

Budeme tedy nyní postupovat podle § 90 odst. 5, a to rozhodnutím, že Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 303 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení.

To je návrh usnesení, o kterém rozhodneme v hlasování číslo 187, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 187. Z přítomných 162 poslanců pro 149, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Budeme tedy postupovat dále. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou prohlášku, jen připomínám, že tady nelze podávat pozměňovací nebo jiné návrhy, pouze lze navrhnout opravu data účinnosti v návrhu zákona nebo legislativně technické úpravy. Ani takové návrhy nejsou. Mohu tedy končit podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je teď zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon

č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 303."

Zahájil jsem hlasování číslo 188 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 188 z přítomných 163 pro 152 poslanců, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím projednávání zákona končím. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 28.

Pokračovat budeme bodem číslo 38, kterým je

38.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb.
/sněmovní tisk 302/ - prvé čtení

Děkuji, že u stolku zpravodajů je pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch i zpravodajka pro prvé čtení paní Věra Adámková, a můžeme zahájit projednávání, kdy z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví. (V sále je velký hluk.) Pane ministře, ještě počkám chviličku. Prosím, pokud vedete jinou debatu, než je zákon o léčivech, zásadně mimo sál! Myslím si, že každému z vás musí vadit, že nemůže v normálním prostředí říct své slovo, které mu bylo uděleno. Tak to respektujte! Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte tedy, abych vám představil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o léčivech. Cílem této novely je učinit další krok v oblasti elektronizace zdravotnictví, a to díky precizaci systému elektronické preskripce a zejména zakotvení tzv. lékového záznamu pacienta. Myslím si, že si všichni pamatujete na debatu, která se odehrála v této Sněmovně na konci roku 2017, kdy jsme projednávali tzv. elektronický recept a nabytí účinnosti od 1. 1. 2018. Já jsem tehdy na tomto místě prohlásil, že jsme pro odložení sankcí za elektronický recept o rok s tím, že v rámci tohoto přechodného období připravíme právě lékový záznam jakožto velmi důležitou funkcionalitu, kterou v té době zejména odborná veřejnost postrádala. Proto jsem rád, že nyní mohu prezentovat již tento návrh právě navazující na příslib, který jsem dal na konci roku 2017 této Sněmovně.

Přijetím této novely tedy dojde k završení právní úpravy povinné elektronické preskripce. Jak jsem říkal, samotná elektronická preskripce, resp. právní úprava ji zakotvující, nabyla účinnosti k 1. ledna 2018, ovšem vzhledem k nutnosti takovéto

úpravy bylo nutné přikročit k podrobnější a jasnější úpravě, v rámci které bude komplexně fungovat systém povinné elektronické preskripce léčivých přípravků stejně tak jako oblast výdeje.

Předkládaná novela zajišťuje plný legislativní rámec pro povinné elektronické předepisování léčivých přípravků. Zavedení lékového záznamu pacienta umožní předepisujícím lékařům a též farmaceutům nahlížet do údajů o předepsaných a vydaných léčivých přípravcích konkrétního pacienta, a tím zajistit zkvalitnění jiných poskytovaných zdravotních služeb spočívajících v předepisování a výdaji léčivých přípravků. Možnost nahlížet do tohoto lékového záznamu je logickým a účelným využitím údajů, které již dnes existují. Jsou shromážděny v centrálním úložišti elektronických receptů, ovšem ten lékový záznam není sdílen, to znamená, není možné právě sdílet informace o předepsaných a vydaných receptech a lécích napříč poskytovateli zdravotních služeb. Tato funkcionalita systému, jak jsem říkal, byla poptávána velmi od odborné veřejnosti, protože je pravdou, že v současné době lékaři ani lékárníci nevědí, jaké léky pacient užívá, což může způsobovat velmi nepříjemné důsledky z hlediska předepisování léků, které nežádoucím způsobem interagují s léky, které pacient užívá, nebo jsou duplicitní a podobně. Víme, že v České republice bohužel řada pacientů zemře v důsledku toho, že léky jsou předepisovány tak, že vlastně pacientovi v konečném důsledku uškodí a nikoliv pomohou. To znamená, tento lékový záznam umožní předepisování tak, aby byla zohledněna předchozí aktuální farmakoterapie daného pacienta a lékař ani farmaceut už nebudou odkázáni pouze na informace, které jim poskytne pacient, kdy bezesporu není často záruka, zejména u chronicky nemocných pacientů, kteří berou poměrně velké množství léků, že tyto informace budou úplné a přesné.

Kromě zakotvení samotného lékového záznamu pacienta vládní návrh zákona upravuje i další otázky. Zejména se nově zakotvuje informační systém eRecept jako informační systém veřejné správy, který umožní komplexní realizaci a podporu elektronického předepisování léčivých přípravků a jejich výdeje. Kromě lékového záznamu pacienta bude součástí systému eRecept centrální úložiště elektronických receptů, registr léčivých přípravků s omezením, systém správy souhlasů a žurnál činností.

Návrh zákona dále nově v kontextu již uvedeného definuje působnost Státního ústavu pro kontrolu léčiv jako zřizovatele, provozovatele a správce systému eRecept s přesně vymezenými kompetencemi a povinnostmi. Návrh rovněž stanovuje osoby a subjekty, které mají přístup do systému eRecept, způsob a rozsah jejich přístupu a definuje účel, k jakému mohou být získané informace využity.

Musím říci, že na tom návrhu pracovala velmi široká pracovní skupina složená ze svých významných stakeholderů, ať jsou to zdravotní pojišťovny, odborné společnosti, komory, pacienti, zkrátka všichni, kterých se to týká. Stejně tak ten návrh byl konzultován s Úřadem pro ochranu osobních údajů, se kterým nakonec byly všechny připomínky vypořádány bez rozporu. Myslím, že návrh je v tomto směru velmi konsenzuální napříč odbornou veřejností, napříč pacientskou veřejností, napříč i institucemi, které mají dohlížet na bezpečnost dat a ochranu osobních údajů. To znamená, že si myslím, že vás mohu v tomto místě požádat o to, abyste tento návrh podpořili, protože si myslím, a jsem o tom přesvědčen, že nejen tento návrh posune

velmi kvalitativně Českou republiku v oblasti elektronizace zdravotnictví, to znamená možnosti sdílení dat v rámci zdravotnictví, ale především zajistí kvalitnější a bezpečnější péči o naše pacienty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a nyní požádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Věru Adámkovou, aby přednesla svoji zpravodajskou zprávu. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, nebudu opakovat, co zde řekl pan ministr, protože uvedl ten zákon velmi srozumitelně. Musím říci, že lékový záznam, nebo elektronizace lékového záznamu je to, o čem odborná veřejnost volala. A kdybychom neudělali tento další krok, bylo úplně zbytečné zavádět elektronický recept, protože to by v tom případě byly zbytečně vynaložené peníze. Ten elektronický recept nemá sloužit jenom k tomu, že ho vytisknu elektronicky, to bychom dokázali za zlomek peněz, ale musíme mít informace, abychom pacienta nepoškodili. Elektronizace veřejné správy, a do toho jistě zdravotnictví víceméně patří, je koneckonců nejenom vládní prioritou, ale notabene byl to volební program mnoha stran, takže se domnívám, že tady v tom základního problému ho nemáme.

V tom zákoně se nově zavádějí – nebudu opakovat to, co řekl pan ministr, jenom na vysvětlenou některé nové pojmy k vysvětlení. To znamená, v jakém rozsahu může vydávat léčivo farmaceutický asistent, což jsou lidé, kteří nejsou magistry farmacie, ale mají buď střední, nebo vyšší odborné školy, a ti nemohou zaměňovat léky. To znamená, že tady je i ošetřeno, aby ten pacient opravdu dostal to, co dostal předepsáno. Víte velmi dobře, že před několika lety Sněmovna, nechci říkat tato, protože samozřejmě nebylo to stejné složení, ale tato Sněmovna povolila, aby v případě, že je předepsaná účinná nějaká molekula, mohl farmaceut, to znamená magistr nebo doktor farmacie, dát vlastně účinnou molekulu v jiném generickém přípravku. To by farmaceutický asistent nemohl a to je dobře. Čili tady je to ošetřeno, aby bezpečnost pacienta tam byla.

Další věcí, která tam je důležitá, je možnost nahlížet do historie léků, které jsou nutné, protože lékař je zodpovědný za léky, které píše, a víte dobře, že pacient opravdu, není možné to po něm ani plně vyžadovat, aby věděl úplně všechno, co bral, anebo také některé věci ti lidé bagatelizují v dobrém. Bude tam možnost nahlížet i pro farmaceuta, aby nevydal kontraproduktivní léky, které by mohly být vydány v jiné lékárně několik dní předtím.

Samozřejmě že to, co je nejdůležitější, je sdílení dat. Ta data musí být ošetřena, což samozřejmě je v tomto případě tady popisováno, protože je důležité, aby nejenom došlo ke zlepšení péče o pacienty, ale aby byla zachována bezpečnost jejich dat, protože to je důležité téma.

Já se domnívám, že tento zákon má mít šanci postoupit do dalšího čtení, a velmi prosím všechny kolegy, i ty, kteří se nezabývají přímo zdravotnictvím, ale nakonec všichni víme, že tam máme nejrůznější toky a máme názory, aby je eventuálně ještě vylepšili svými názory, ale to můžeme pouze v případě, že bude propuštěn dále, což doufám, že se stane.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než otevřu rozpravu, konstatuji omluvu pana ministra dopravy Dana Ťoka od 9 do 10 hodin z dnešního jednání, která došla předsedovi Poslanecké sněmovny.

Můžeme pokračovat. Otevírám rozpravu, ale konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. První je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená paní ministryně, dámy a pánové, trochu mi připadá, jako bych byl dneska jediný, kdo se tady po ránu probudil.

Máme před sebou předložený návrh zákona o léčivech, který se sice tváří, že se vlastně jedná o zdravotní a nepříliš složitou normu. Já si myslím, že se jedná o naprosto, naprosto zásadní normu a zdaleka se netýkající jenom problematiky zdravotnictví jako takového. Budu navrhovat ve svém vystoupení, abychom přikázali návrh zákona i ústavněprávnímu výboru. Pokládám to za naprosto nezbytné, protože hlavním obsahem podle mého názoru není to, jakým způsobem se lidé léčí, ale jakým způsobem se o nich sdílí informace, jakým způsobem se ve zdravotnickém systému o nich sdílí informace.

Vedli jsme tuhle diskusi už několikrát v minulosti, někdy v roce 2010. Jestli se nepletu, byly tady první návrhy na eRecepty a na vstupování, a kdy může pacient povolit a kdy může pacient zakázat. Tehdy to bylo na povolení, konkrétnímu lékaři řeknu, kdy může se jít podívat do mé zdravotnické dokumentace.

Nyní přichází ministerstvo s úplně obrácenou koncepcí, 81e, sice jsou tam samozřejmě předtím takové ty vznešené věty, které říkají: lékař může nahlížet, jenom pokud to je potřebné k léčení. Ale to už jsme zažili tolikrát, že různé státní, soukromé a další subjekty můžou nahlížet jenom tehdy, když to potřebují ke svému výkonu, a kolikrát jsme zjistili, že si nás někdo jen tak prověřuje, že si někdo jen tak zjišťuje, co je o mně možné zjistit zajímavého. A tady jsme najednou ve správě souhlasu, § 81e, v tom, že musím aktivně vyslovit nesouhlas s tím, aby se na mě smělo koukat – a to buď vůči všem lékařům, nebo jenom vůči některým konkrétním lékařům? Já si myslím, že tohle je naprosto zásadní otázka. Naprosto zásadní otázka. Podle mého nejhlubšího přesvědčení já mám říci, kdo a v jaké chvíli se může podívat do mého lékového záznamu, kdo může jít kontrolovat, jestli nemám nějaké kontraindikace, jestli neberu něco jiného, jestli si nepřicházím pro třetí lék. To je asi v pořádku, ale mám to být já, kdo to řekne, a ne lékař, který je mimochodem ještě držen lékařským tajemstvím, takže se i blbě proniká a zjišťuje zvenčí, jestli tak nečiní jenom prostě

opravdu proto, aby zkontroloval svoji manželku, například děti, jestli mu nezlobí a neberou nějaké přípravky, souseda a další osoby.

Tak to je první problém, který tam vidím, a myslím, že nesouvisí s léčením jako takovým, ale souvisí zásadním způsobem s ochranou osobních údajů, a myslím si, že bychom se na něj měli podívat i z jiného pohledu než jenom z pohledu lékařů. Věřím, že mnozí lékaři, zejména takoví ti, kteří jsou v nemocnicích, a teď jim tam přicházejí různé osoby, mnohdy i osoby, které se téměř nedají dohledat, jak jsou léčeny a jestli jsou vůbec léčeny, že mají radost, když se do toho můžou podívat. Já tomu rozumím, s řadou z nich jsem také hovořil, ale přesto si myslím, že není možné psát zákony pro osoby, které jsou někde na okraji společnosti, ale zákony se mají psát pro osoby, které naopak jsou v centru.

S tím souvisí druhá poznámka poměrně zásadní, kterou k tomu mám, a ta se týká § 112a, zvláštních postupů k utajení a zajištění bezpečnosti. Zase poměrně nestandardní produkt. Ještě to tady tak jako vypadá vznešeně, že všechno je v zákoně přece ošetřeno, ale najednou začneme říkat, že pro některé části společnosti vláda stanoví nařízení. A zase zpozorněme, protože podle mého názoru tady hluboce překračujeme možnosti zmocnění pro vládu, aby vláda stanovila nařízení, zvláštní postupy pro účely utajení. A teď máme účely utajení činnosti – zpravodajských služeb, policie, vojenské policie, celní správy, Generální inspekce bezpečnostních sborů a ozbrojených sil České republiky a zajištění bezpečnosti jejich příslušníků a vojáků v činné službě – lze použít zvláštní postupy při plnění úkolů stanovených tímto zákonem. Jaké to jsou ty zvláštní postupy? Týká se to jenom opravdu utajovaných skutečností? Pak bych to snad byl schopen pochopit, že tam něco takového existuje. Nebo se to týká tedy zajištění bezpečnosti jejich příslušníků a vojáků v činné službě? Pak se ptám, proč jsou tam jenom ozbrojené sbory. Jak to, že tam nejsou ústavní činitelé? Jak to, že tam není prezident republiky? Jak to, že tam nejsou soudci? Jak to, že tam nejsou státní zástupci? To si tady vylobbovaly ozbrojené sbory, že ony budou mít nějakou zvláštní správu, ještě stanovenou nařízením vlády, která bude říkat: tady můžete, bude to utajeno, bude to vedeno pod cizími jmény. Opravdu si myslíte, že pokud někdo bude chtít něco vynášet z lékových záznamů a lékových spisů, tak ho bude zajímat policista nebo celník XY na okrese? Opravdu si myslíte, že to nebude v první řadě každý z nás? V první řadě každý ze soudců, který soudí? Ze státních zástupců?

Prostě mám dojem, že jsou tady věci, které jsou hluboce, hluboce nedomyšlené. A byl bych velmi rád, kdybychom se mohli dohodnout na tom, že kromě zdravotního výboru, který nechť to prosím posuzuje z hledisek toho, co je potřeba pro zdraví obyvatelstva, aby se tím zabýval ještě ústavněprávní výbor, a nevím, jestli to nemá jít i k paní poslankyni Válkové, když mi tady přikyvuje, na petiční výbor, protože se to zásadním způsobem týká ochrany práv pacientů, a myslím, že v § 112 se to i zásadním způsobem týká možnosti nebo rozsahu zmocnění výkonné moci, kterou jsme ochotni jako Sněmovna poskytnout. Já si myslím, že tento rozsah zmocnění výkonné moci je naprosto nad rámec a také okruhu osob, protože mi připadá opravdu neuvěřitelně překvapivé, že jsou tam všechny bezpečnostní složky a služby, zato tam ale nejsou ústavní činitelé. To se mi zdá velmi zvláštní a myslím si, že to je zase věc, o které bychom se měli bavit. Je to bohužel typický návrh, který zpracovávají

ministerští úředníci jenom v dohodě mezi sebou, aniž by přemýšleli obecně o tom, jak funguje stát.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Dalším vystupujícím v rozpravě je pan poslanec Vít Kaňkovský. Pan poslanec Kohoutek se přihlásil k faktické poznámce? Ne. V tom případě odmazávám. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych se také krátce vyjádřil s několika poznámkami k projednávané novele zákona o léčivech, sněmovní tisk 302.

Už tady zaznělo jak z úst pana ministra, tak paní zpravodajky, že tato novela se týká fungování elektronické preskripce, zavádí některé změny, které by měly lépe naplnit cíl elektronické preskripce, a nově také zavádí takzvaný lékový záznam, který umožní sdílet informace o předepsaných léčivech jednak pacientovi, ale také ošetřujícím lékařům a lékárníkům. Já zde chci říci, že to, že ministerstvo plní svůj slib, který dalo na přelomu loňského a letošního roku, vítám. Je velmi dobře, že tento návrh tady ve Sněmovně můžeme projednávat. To chci říci za prvé.

Bohužel, co už tak úplně nevítám, je datum, kdy začínáme tak významnou změnu projednávat. Máme dneska 2. listopadu a to by nebyl problém, pokud by ministerstvo zároveň nenavrhovalo účinnost této změny od 1. 1. 2019. Toto vidím jako veliký problém. A tady bych navázal už na slova jak paní zpravodajky, tak kolegy Marka Bendy, protože skutečně zvlášť pasáž týkající se lékového záznamu má zásadní dopad do osobnostních práv deseti milionů obyvatel této republiky. To je potřeba si jednoznačně uvědomit. Toto není o nějakém štengrování zdravotníků, jak by to chtěli, aby to fungovalo. Tady jde skutečně o velmi zásadní změnu, kterou je potřeba velmi dobře vydiskutovat. A také vítám návrh na to, aby se rozšířil okruh výborů, které se budou tímto návrhem zabývat.

Takže já v tuto chvíli vidím dvě rozumné možnosti, jak se můžeme s touto novelou se ctí vypořádat. Buď už teď budeme uvažovat o tom, že účinnost musíme posunout, a to nejméně o čtvrt roku, možná spíš o půl roku, a to i s vědomím toho, že některé pasáže jsou navržené s odloženou účinností. Nicméně nám zbývá kriticky málo času k důslednému projednání zvláště modality lékového záznamu. To je jedna možnost. Druhá možnost je v rámci pozměňovacích návrhů vyjmout část týkající se lékového záznamu, schválit teď do konce roku obecnější změny týkající se elektronické preskripce, protože tam víme, že jsou některé problémy, které by bylo vhodné schválit od 1. 1. 2019, a tím lékovým záznamem se zabývat samostatně v rámci jiné novely.

Pokud to uděláme tak, že budeme ve spěchu schvalovat celou tu změnu tak, jak je navržena, tak se dopustíme podle mého názoru fatálních omylů a vzbudíme nedůvěřivost mezi veřejností i mezi zdravotníky. A to si myslím, že si jinak velmi

potřebný projekt lékového záznamu nezaslouží. Takže věřím v to, že se dokážeme dohodnout na rozumném postupu, abychom dokázali ten lékový záznam dovést do podoby, která bude potřebná, která bude mít profit jak pro pacienty, tak pro zdravotníky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Pávek: Dobré ráno, děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, já samozřejmě budu hlasovat pro propuštění tohoto zákona do dalšího čtení, ale zároveň budu navrhovat jeho přikázání k projednání do hospodářského výboru, navzdory tomu, že tam máme spoustu práce, a to z důvodu požadavku navrhovaného zákona na hlášení cen výrobců, distributorů a lékáren. Vzhledem k této povinnosti, kterou navrhovaný zákon předjímá, se domnívám, že dopad do hospodářství by mohl být enormní, a chtěli bychom se tam na to podívat. Takže můj návrh bude přikázat tento tisk i do hospodářského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pávkovi za jeho vystoupení. Nemám žádnou další písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Ano, pan ministr. Ještě v rozpravě, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji moc za slovo, vážený pane předsedající. Já bych si dovolil jenom reagovat na to, co tady zaznělo.

Pokud bych měl reagovat vaším prostřednictvím na pana poslance Bendu, tak ono to není tak, že do toho lékového záznamu bude mít přístup jakýkoliv lékař v České republice, když si usmyslí, že řekne, pacient XY, chci se podívat na jeho léky. Tam je jasně stanoveno, že tam musí být určitý vztah mezi lékařem a pacientem. A ten vztah se definuje dvěma způsoby. Buď že lékař musí předepsat pacientovi aspoň jeden recept a ten recept musí být taktéž vydán. Aby to nemohlo být fingováno, že mu jenom předepíše recept fiktivní, ten recept musí být pacientovi v lékárně taktéž vydán. Anebo po předložení občanského průkazu tím pacientem, který vysloví souhlas s nahlédnutím do lékového záznamu. To znamená, skutečně tam musí být tento vztah ošetřujícího lékaře skutečně a jeho pacienta, nikoliv jakéhokoliv lékaře, který se bude moci podívat do lékového záznamu jakéhokoliv pacienta. To je třeba říci na úvod, abychom tady jenom nevyvolávali určitou obavu, že jakýkoliv lékař si vymyslí jméno pacienta a podívá se do jeho lékového záznamu. Skutečně tomu tak není.

Pokud jde o otázky výjimek pro tajné služby apod., tam musím říct, že to bylo výsledkem meziresortního připomínkového řízení. To nebyl návrh přímo ministerstva. Byla to zásadní připomínka, my jsme to akceptovali a samozřejmě jsme připraveni v rámci dalších projednávání toto řešit a případně nějak upravit. Ale

musíme samozřejmě ve spolupráci s těmi příslušnými resorty se na toto zaměřit. Ale určitě je to k nějaké debatě.

Pokud jde o pana poslance Kaňkovského, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tak účinnost 1. 1. 2019 byla skutečně dána v době, kdy jsme nevěděli úplně, kdy přesně ten zákon bude projednáván, byť tam je šestiměsíční přechodné období. To šestiměsíční přechodné období má být právě využito na tzv. opt-out systém, o kterém mluvil pan poslanec Benda, to znamená, že pacient občan vysloví aktivní nesouhlas se sdílením svého lékového záznamu, případně nesouhlas se sdílením pro určité lékaře. Samozřejmě poté bude taktéž moci tento nesouhlas vyslovit. Ale to šestiměsíční přechodné období jsme tam dali právě z tohoto důvodu, aby byl dostatečný čas na to, aby ten, kdo nechce, aby ten lékový záznam byl sdílen, toto aktivně prohlásil, a lékový záznam sdílen nebude. Ale samozřejmě v rámci druhého čtení se můžeme taktéž bavit o prodloužení termínu účinnosti, protože jak říkám, nevěděli jsme přesně, kdy ten návrh půjde sem do Sněmovny. Takže to je, myslím, spíše technická věc.

Takže to jenom za mne základní reakce, ale doufám, že budeme mít k tomu samozřejmě příležitost ve všech těch výborech, které byly tady zmíněny. My nemáme určitě problém s tím, aby ten návrh byl detailně projednán nejenom ve zdravotním výboru, ale i v ostatních výborech Sněmovny, které byly navrženy. Určitě je to do jisté míry průlomový návrh, je to návrh, který ale z mého pohledu jde správným směrem. Jde směrem, kterým jde většina států v rámci Evropy, tzn. směrem k elektronizaci zdravotnictví, ke sdílení informací v rámci poskytovatelů zdravotní péče. A my v tomto směru spíše doháníme rozjetý vlak států na západ od nás. Já si myslím, že to je zkrátka potřeba a že ten opt-out systém, který tam je navržen, dává i možnost pacientovi, aby zkrátka, pokud s tím nesouhlasí, tak jeho data nebyla sdílena. Ale obecně věřím, že to bude oceněno pro zajištění vyšší kvality a bezpečnosti zdravotní péče. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a máme dvě faktické poznámky. První od pana poslance Marka Bendy, druhá je od pana poslance Zbyňka Stanjury. Takže faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, nechci tu debatu dramaticky extendovat, asi patří pak na půdu výboru. Ale zatím mě tedy vaše vystoupení úplně nepřesvědčilo. Když se podíváme na lékový záznam, § 81d, tak tam se říká, že totožnost pacienta se prokazuje prostřednictvím systému eRecept ověřením čísla občanského průkazu nebo cestovního pasu v základním registru obyvatelstva. To znamená, stačí znát číslo mého občanského průkazu, nic dalšího nedělám. Nemám na občance žádný čip. Ta občanka tam nemusí být fyzicky přítomna. V okamžiku, kdy někdo zná číslo mého občanského průkazu a je současně lékařem nebo zdravotníkem, vypadá to, jako by měl souhlas. Mimochodem, u toho, že by musel mít něco na ten elektronický recept vyzvednuto, v té předchozí větě to tedy také uvedeno není. Ale to bych ještě chápal, že se dá nějak vyložit. Ale přece

tohle, že někdo zná číslo mého občanského průkazu, ještě neznamená, že musí být mým ošetřujícím lékařem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že se shodneme, že zřejmě není citlivější osobní údaj než informace o zdravotním stavu, lécích apod. A pokud by to bylo schváleno tak, jak je to navrženo, tak vlastně když si srovnám, že budeme příště hlasovat GDPR, tak vzniká zákonný důvod pro to s tím osobním údajem nakládat.

Pan ministr popsal to přechodné šestiměsíční období. Já tady nechci polemizovat, jestli je to hodně, nebo málo. Ale mně vadí, že ten princip je úplně naopak. A můj dotaz je – proč to není naopak? Proč nemám dát aktivně souhlas? Proč mám dát aktivně nesouhlas? To si to stát bezesporu ulehčuje na úkor občanů. Jak dostaneme informaci k občanům, že během šesti měsíců má šanci dát nesouhlas? On v té době třeba nepůjde k lékaři, nebude tady apod. Já bych ještě rozuměl, že musím dát souhlas. Pak je to rozumné, lékař požádá, vysvětlí to a pacient řekne ano, nebo ne. Ale takhle to vlastně zavedeme pro všechny a pak řekneme: no jo, ale měl jsi šest měsíců, ty jsi nepřišel, souhlas jsi nedal, takže automaticky jsi souhlasil. To je to, co mně na tom vadí.

Pak veďme na výborech debatu o ochraně těch údajů jako takových. Ale pane ministře, proč to neotočíme? Zjednodušujeme to někomu na úkor všech občanů České republiky. Tak to otočme. Zjednodušme to pro ty občany a ti, kteří to potřebují, tak ty pacienty bezesporu přesvědčí. Pokud mám důvěru ve svého lékaře, ten mi řekne, že to je rozumné, abych to dal, že se tím zvýší třeba pravděpodobnost úspěšnosti léčby nebo že se vyloučí nějaké kontraindikace apod., tak já určitě tomu lékaři, kterého znám, uvěřím a ten souhlas mu dám. Nebo když mi řekne, že od odborných lékařů, kam chodím, ten souhlas potřebuje, aby se podíval. Takhle mně to přijde opravdu příliš masivní zásah do těch práv a občané se to prostě nedozvědí. A neříkejme si, že ze zprávy po jednání Sněmovny, že do šesti měsíců můžu dát nesouhlas, se to opravdu dostane ke každému občanovi, že si toho každý všimne. To je ten problém, který já tam vidím.

Děkuji za případnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Ventruba, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já jenom bych chtěl říct, že tenhle problém jsme probírali ve zdravotním výboru a že my jako lékaři se na to díváme velice zodpovědně. A jako technickou bych chtěl říct, že tady ten požadavek, co má být primární, jestli to, že to má ten pacient nařízené a

musí se tomu bránit, anebo primárně má dát souhlas a teprve potom se to může rozjet, já jenom vám chci říct, že to není jediný zákon. My máme ve zdravotnictví třeba zákon, o kterém skoro nikdo neví, a to je ten, že pokud kdokoli z nás, z obyvatel naší republiky, přímo nedá svůj nesouhlas s tím, že jeho orgány můžou být transplantovány po jeho smrti, a nedá tento písemný doklad, tak každého po jeho smrti můžou transplantovat. Já jenom na vysvětlenou technické věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Petr Pávek. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Než dám slovo panu poslanci Pávkovi, přečtu omluvy. Paní ministryně Jana Maláčová se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan ministr Jan Kněžínek taktéž do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já jen, protože vidím, že se pan ministr chystá zodpovědět předchozí dotazy, tak bych jeden přidal, protože to mi tam z toho zákona nebylo úplně jasné. Jak se řeší souhlas pacienta potom v emergentních případech, tzn. kdy je bezvědomí, kdy je transportován? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych tady zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na pana Stanjuru. Chápu to jako možnost svobodně se skutečně rozhodnout a dát souhlas s tím, že chci, aby se na můj lékový záznam mohl konkrétní lékař podívat. Ale realita je skutečně taková – je to jako u toho transplantačního zákona, jak o tom mluvil tady kolega Ventruba. Kdybychom toto chtěli podobně vyřešit, tak se v České republice zastaví transplantace. A smysl hry u toho lékového záznamu, resp. u eReceptu a rozšířených možností, je skutečně zabránit fatálním kombinacím léků, o kterých tady příliš nehovoříme a které skutečně, např. u léků, které zvyšují krvácivost apod., můžou vést k úmrtí pacientů. Dá se tady zabránit zbytečným úmrtím a zbytečným komplikacím. A tak bych skutečně viděl, že ten předpoklad, že pacient v horizontu šesti měsíců může vyslovit aktivní nesouhlas, že to je doba dostatečná. Naše média o tom mohou informovat, my o tom můžeme informovat a pacient se skutečně může rozhodnout. Tím bychom v podstatě popírali vůbec smysl přijetí těchto opatření, té elektronizace a možností, které tím můžeme získat. Takže já bych pro tohle skutečně v tuhle chvíli nebyl a ze zdravotních důvodů bych byl pro to, aby se ten pacient svobodně rozhodl a event. tuto možnost sdílení informací o něm odmítl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným poslancem do faktických poznámek je pan poslanec Marek Benda, připraví se pan předseda Zbyněk Stanjura a pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, já bych do toho, a to při vší úctě ke ctěným kolegům zdravotníkům, transplantace netahal. To je fakt trochu jiný příběh. Ta diskuse se tady vedla taky poměrně dlouho v Poslanecké sněmovně, jestli to má být aktivní souhlas, nebo aktivní nesouhlas. Ale vezměme si, kdy jsou situace transplantací. Jsou to velmi často mladí lidé, kteří zahynou při nějaké nehodě, kteří o takových věcech vůbec nepřemýšlejí. Tady jsme úplně v obráceném gardu přece. Tady se jedná o to, že se pokoušíme ošetřit lidi – a případnou kombinaci léků – kteří naopak do toho zdravotnictví docházejí častěji, pravidelněji. Ne mě, který byl ve zdravotním zařízení za posledních třicet let jednou nebo dvakrát, ale někoho, kdo dochází častěji, pravidelněji. Ten by měl dát ten kvalifikovaný souhlas. A neměl by být automat, že ho dávají úplně všichni. Je to opravdu výrazně jiná situace než v těch transplantacích.

Myslím, že bychom se měli pobavit na těch výborech, jestli to opravdu má být ve formě kvalifikovaného souhlasu, nebo tohohle vynětí z toho režimu. Protože v tom okamžiku vynětí dobře víme, jak to funguje v České republice. Jsou to všichni. Jsou to úplně všichni. Nikdo nepůjde do šesti měsíců hlásit na SÚKL, většina lidí ani neví, kde SÚKL je, upřímně řečeno, ale nikdo nepůjde do šesti měsíců hlásit na SÚKL, že nechce, aby byly o něm zachovávány jeho lékové záznamy. Pak je z toho automat, který platí úplně pro všechny.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, reagovat na vystoupení pana poslance Maška. V zásadě máte pravdu, že tady jsou dva úhly pohledu. A pro mě je prostě cennější to právo na ochranu osobnosti, osobnostních práv. I s tím rizikem, o kterém vy jste hovořil. Na těch miskách vah je to pro mě úplně jednoznačné. Rozumím tomu, že zejména ti, kteří léčí pacienty, to mohou vidět jinak. Proto navrhuji, abychom to pečlivě zvážili.

Marek Benda má pravdu v tom, kdo to reálně udělá během šesti měsíců, aktivní nesouhlas. To je prostě něco nepohodlného, něco nezvyklého a prostě se to dít nebude. Tak si tady neříkejme, že proběhne nějaká informační kampaň a desetitisíce či statisíce pacientů budou hlásit svůj nesouhlas. Tak to prostě nebude. Já bych předpokládal, že při první návštěvě lékaře se na to ten lékař zeptá: je nová možnost legislativy, já vám to případně doporučuji, je to dobré, snížíme riziko. A říkám, pokud tomu lékaři budu věřit, tak si myslím, že mě přesvědčí jako pacienta. Ale naopak mi to přijde hrozně nebezpečné. A obecně to platí o té digitalizaci společnosti. Já jsem původní profesí programátor, takže jsem určitě pro, ale nemáme skončit ve společnosti velkého bratra, kde ten stát o nás ví úplně všechno a nakonec rozhoduje za nás. A stát nám bude říkat, co je pro nás dobré a co je pro nás špatné. To je to, čeho se bojím.

A teď pomíjím otázku ochrany těch údajů. A teď nejenom to, že by někdo neoprávněný se podíval, jak ve svém prvním vystoupení říkal pan poslanec Benda, ale obecně únik dat. Dějí se úniky dat z bankovních domů, které bezesporu investují obrovské částky do ochrany svých klientů? Dějí. Jak často se dějí? Všichni odborníci

se shodují, že to, co je medializované, je jenom špička ledovce, že zdaleka ne všechno se řeší veřejně, protože by to vyděsilo klienty. Tak zvažme i tuto otázku. Úmyslný útok a úmyslné odcizení těchto dat, to se stát prostě může. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děje se to i těm, kteří vynakládají mnohem větší prostředky než stát na ochranu údajů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Svoboda a dalším paní poslankyně Procházková. Než vám dám slovo, pane poslanče, přečtu omluvu pana poslance Holomčíka, který se omlouvá od 10 do 11 hodin z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mnoho už bylo řečeno mými předřečníky. Ale já skutečně nemohu souhlasit s kolegou Maškem, že jsou to dvě srovnatelné věci. Darování orgánů je jistě problém, je to spíš problém v rovině etické, v rovině náboženské, jakékoliv, ale v žádném případě to, že byl někomu odebrán orgán, se nestane předmětem nějaké obecné informace, která by kohokoliv poškozovala. To je úplně jiná situace, to je nesrovnatelné. A mohu si myslet, že ten automatický souhlas také není dobrý, ale rozhodně nemá ten dopad, který má informace o tom, jaké beru léky.

My jsme dneska v situaci, že už jsme nuceni v nemocnicích chorobopisy VIP pacienta vlastně v uvozovkách padělat, že je prostě uložen v materiálu pod falešným rodným číslem, aby se k němu někdo nedostal a nevyběhlo do dvou dnů po hospitalizaci někoho významného, třeba ze světa uměleckého, všechno, co je majetkem toho člověka. Na to nelze sahat. Já si myslím, že jediná cesta je přes lékaře, že to prostě musíme připravit tak, aby lékaři byli ti, kteří to budou aktivně prosazovat u svých pacientů, protože dopad je pro pacienty, ale pro pacienty nemocné, ne pro pacienty, kteří berou dlouhodobě třeba psychiatrickou léčbu a může to pro ně znamenat, že jejich hodnocení ve světě, když tato informace bude známa, bude zkreslené, protože to prostě lidé vnímají jinak. Oni nevědí, co to je chronická psychiatrická medikace, že to vlastně není něco, co toho člověka postihuje.

Čili na to bych byl skutečně velmi opatrný. A ten obrácený gard, který říkal kolega Stanjura, mi připadá velmi dobrý. A vyrovnat ho tím, že bude aktivně zpracovaná lékařská veřejnost, jak s touto informací pracovat u svých pacientů. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ti, co nestůňou, tam je to jedno, tam ale nemůžeme předpokládat, že kdyby stonali, že by souhlasili. Děkuji. (V sále je hluk!)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím Poslaneckou sněmovnu, jestli by se mohla trošku ztišit, než dám slovo dalšímu v pořadí s faktickými poznámkami paní poslankyni Procházkové. Připraví se paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Dobrý den všem přítomným. Musím se tady ohradit proti jedné věci jako lékařka. Opravdu se mi špatně poslouchá,

a spousta z nás tady mockrát slyšela, jak podnikatelé, když se zavádělo EET, jsou podvodníci a že je takhle bereme a že to není správně. Já si myslím, že není správně, aby se z lékařů dělali podvodníci, že toho budou zneužívat. Myslím si, že už dneska každý z lékařů, každý z nás, když chce, tak si vážně zjistí jakoukoliv informaci. Neměli bychom to zevšeobecňovat. Ty výjimky tady jsou, budou, ať to ochráníme, jak to ochráníme, to mi věřte. Myslím si, že o tom bychom se měli právě pobavit ve výborech. Pusťme to dál, ať máme možnost diskuse jak v ústavněprávním, tak ve zdravotním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady čtyři faktické poznámky. První je paní poslankyně Procházková, pardon Adámková, pan poslanec Svoboda a pan poslanec Rakušan. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom reaguji nikoliv teď z pozice zpravodaje, ale jako poslanec, abych ujasnila transplantace. Jak víte, léta jsem se transplantologii věnovala aktivně. Prosím vás, ten dárce je opravdu tak ochráněn, že potom ani ošetřující lékař neví, kdo byl dárcem pro příjemce, a tak je to v pořádku. Čili to opravdu neví.

Co se týče těch VIP pacientů, prosím vás, já jsem prošla Nemocnicí Na Homolce velmi dlouho, spadli nám tam pacienti z takzvaného SANOPZu. Pro ty mladší to bylo původně Sanatorium poštovních zaměstnanců, což po roce 1945, nebo 1948, nevím přesně, se stalo jakýmsi VIP zařízením a Nemocnice Na Homolce je zdědila. Obecně musím říct, že velmi varuji před jakýmikoliv kartami, které nejsou ty správné. Jak dobře víte, nejlépe je v tom transparentní náš pan premiér, který má kartu víceméně všude na své jméno i své rodné číslo a nic se mu neděje, jak vidíte. Čili velmi varuji před VIP cizími kartami na špatná rodná čísla, protože to vyžadují zejména celebrity ze světa showbyznys. Je to velmi zlé. My jsme to zažili u takzvaného prvního okruhu, nevím, co to přesně znamenalo, v tom SANOPZu, ale zažili jsme je Na Homolce. U těchto lidí, které vám přivezou v krizové situaci, když nevíte, pod jakým číslem on tam kde je, je velmi obtížné se o ně starat. Čili si myslím, že to by vůbec nemělo být. Nikdo není větší než Bůh a není důvod nemít tam své rodné číslo, ale ošetřeno, aby se jeho data nikam nedostala. Naprostý souhlas. Takoví ti lidé první a druhé kategorie, s tím já mám tedy veliký problém, protože to opravdu přinášelo jenom problémy.

Co se týče toho, co tady říkal jak pan Ing. Stanjura, tak pan doc. Svoboda, a teď říkám samozřejmě svůj osobní názor, u těch pacientů se domnívám, že oni by samozřejmě měli mít kdykoliv – a tam je to i tak psáno, ale ještě to vytáhněme – možnost se k tomu vyjádřit a samozřejmě i mně by se více líbil aktivní souhlas. To musím říci. (Předsedající upozorňuje na čas.)

A co se týče opt-out systému, tomu rozumím, protože my jsme samozřejmě byli zjara v Rakousku, kde jsme to také hodnotili, zkušenosti kolegů, a oni ho tam mají, takže chápu, proč to tam je.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Bohuslav Svoboda s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Jenom úplně malou technickou věc. Tady nikdo neřekl, že únik informací je daný nekvalitou nebo neseriózností lékařů. Ten únik informací není přes lékaře, ten únik informací je proto, že v tom systému jsou ty informace někde nalezitelné. Nikdo neřekl, že to je lékaři. Dokonce jsem přesvědčen, že úniky přes lékaře jsou minimální. Já s tím mám skutečně velké zkušenosti přes pacientky. Jsou minimální. To se vůbec netýká lékařů. To je to, že ten systém existuje, někde jsou informace a přístup k nim nedokážeme dokonale ochránit, jako to nedokážeme u bankovních materiálů. To je ten problém.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším je pan poslanec Vít Rakušan s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím k paní poslankyni doktorce Adámkové. Omlouvám se, já sám pocházím z lékařské rodiny a rozhodně nepodezřívám lékaře, že oni by byli těmi, odkud informace primárně unikají. Nicméně obecně k úniku informací i z lékařského prostředí už v současné době dochází. My nastavujeme nový systém a snažíme se hovořit o tom, abychom v tom novém systému maximálně eliminovali veškerá rizika, která by k nějakému potenciálnímu úniku mohla vést.

Já jako pacient, jako člověk, který se na svět dívá z toho pohledu, že osobnostní práva mají být dotčena státem a systémem co nejméně, bych chtěl dávat souhlas k tomu, aby s takto citlivými informacemi bylo zacházeno kýmkoliv dalším, jakoukoliv další třetí osobou. Proto prostřednictvím pana předsedajícího chválím i pana poslance Bendu za to, že chce, aby tento návrh byl projednán v ústavněprávním výboru. To je prostě materie, která se skutečně dotýká těch nejintimnějších informací o nás jako o lidech, na co jsme léčeni, jaké léky užíváme, a únik takových informací by skutečně mohl znamenat i v případě politiků velký zásah, ale v případě všech lidí v České republice, do našich osobnostních práv. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Ondřej Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne, vážení kolegové, ctěná veřejnosti. Problém, který tu teď byl nadnesen, vznikl tím, jak se schválil eRecept, že se schválil jako jedna centrální databáze. To je něco, co už máme. Kdykoli máme centrální databázi, tak hrozí její zneužití. To je prostě vlastnost tohoto modelu. Decentralizovaný model má zas jiné problémy. A tento tisk nám nyní ale dává nějakou možnost té databáze využít. Jelikož dneska jsou výhody eReceptu spíš upozaděny, některé věci měly být již zavedeny, ale byly odloženy, a když už máme tu

databázi, tak si myslím, že bychom ji měli využívat ve prospěch občanů a hlídat, aby nebyla zneužita. O tom se samozřejmě pojďme bavit.

A právě proto my chceme o tom velmi podrobně diskutovat na výborech. Vládní návrh je opt-out, to znamená, ten, kdo nechce, si řekne. My jsme rozhodně ochotni se bavit o tom, aby to bylo opt-in, takže jenom ten, kdo si řekne. Ale myslím si, že to patří primárně na výbory. Myslím si, že to není úplně jednoduchá diskuse. Jde o tu praxi, že třeba při úrazech nebo tak je to řádově složitější než při běžné praxi u lékaře. A my rozhodně nepodpoříme zkrácení lhůt v tomto případě, protože je to složitá materie, o které se musí diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nevidím nikoho přihlášeného do rozpravy. Ani z místa. Nevidím nikoho přihlášeného s faktickou poznámkou. Končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Ano, pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Také nechci tu debatu prodlužovat. Určitě si myslím, že toto všechno patří na výbory, kde to budeme detailně projednávat. Zkusím pouze krátce reagovat.

To, že dnes data o pacientech jsou a jsou používána už řadu let, je prostě pravdou a na tom nic nemění ani lékový záznam. Dneska všechna ta data, o kterých se tady bavíme, už mají zdravotní pojišťovny každého z nás. Každý jsme někde pojištěncem povinně u jedné ze sedmi zdravotních pojišťoven v České republice. A všechna data o nás tyto pojišťovny mají – jaké vyšetření jsme podstoupili, jaké léky nám byly předepsány. A nemyslím si, že zde dochází k nějakému zásadnímu zneužití. Je otázkou, jestli se tady vytváří taková atmosféra, že ta data musí být za každou cenu zneužita. Ano, samozřejmě nikdy nemůže člověk vyloučit úplně všechno, ale zkrátka to, že bychom tady vytvářeli nějaká nová data, která by tady nebyla doposud, tak tomu tak není. My pouze umožňujeme ta data sdílet mezi poskytovateli, mezi lékaři v rámci nějakého principu ochrany zdraví, zajištění bezpečnosti a kvality péče. A samozřejmě jsou dva pohledy: opt-in, opt-out. My jako ministerstvo jsme přesvědčeni o tom, že ten opt-out systém je lepší, ale budeme o tom samozřejmě diskutovat i na základě zkušeností z jiných států, například z Rakouska, kde je taktéž tento systém a asi jenom 3 % pacientů a občanů aktivně vyslovili nesouhlas s tím, že nechtějí sdílet ta data, a ten systém tam funguje již řadu let bez větších problémů. Ale samozřejmě to je k té debatě v rámci výborů.

Jenom bych možná ještě reagoval na ten dotaz týkající se emergency, to znamená záchranných služeb. V zákoně je speciální režim pro zdravotnické záchranné služby, protože tam samozřejmě nemůže být ten vztah lékař–pacient, o kterém jsem hovořil, protože je to pacient, který má akutní problém, je někde zásah zdravotnické záchranné služby. A zdravotnická záchranná služba v tomto směru je jediným poskytovatelem, který do tohoto systému má přístup, aniž by tam tedy byl ten konkludentní souhlas pacienta, to znamená, může se do těch léků podívat, což si myslím, že je logické, protože zdravotnická záchranná služba toto může využít. A pokud by samozřejmě ale došlo k tomu, že pacient aktivně vysloví onen nesouhlas,

tak ani zdravotnická záchranná služba tyto informace mít nebude. Nebude je mít žádný poskytovatel zdravotních služeb v České republice. Takže to jenom k tomu.

Ale skutečně nechci to dále prodlužovat. Těším se na debatu ve výborech, která bude velmi obsáhlá, jak jsem měl možnost vypozorovat. A prosím tedy o propuštění dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní zpravodajka má zájem? Nemá zájem. Návrh na vrácení nebo na zamítnutí nebyl předložen. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím. Nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru zdravotnímu jako garančnímu? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 189, přihlášeno 167, pro 153, proti nebyl nikdo, zdrželo se 14. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zdravotnímu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Ano, pan poslanec Benda, pan poslanec Pávek.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, navrhuji, abychom to přikázali ještě dvěma výborům, a to výboru ústavněprávnímu z hlediska toho § 112 zejména, a pak navrhuji, a to snad i po dohodě s paní předsedkyní, abychom přikázali výboru petičnímu pro lidská práva a národnosti, protože si myslím, že to je otázka, která opravdu má zejména vztah k právům pacientů, nikoli k tomu, jakým způsobem se má léčit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pávek.

Poslanec Petr Pávek: Pane předsedající, děkuji za slovo. Navrhuji přiřazení tohoto tisku k projednání do hospodářského výboru z důvodů, které jsem předtím uvedl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Jsou nějaké další návrhy na přikázání výborům? Nikoho nevidím. Nechám hlasovat postupně o jednotlivých návrzích.

Prvně budeme hlasovat o přikázání jako dalšímu výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 190, přihlášeno 167 poslanců, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále nechám hlasovat o přikázání výboru petičnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 191, přihlášeno 167 poslanců, pro 93, proti 19. Návrh byl přijat.

A poslední hlasování o přikázání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 192, přihlášeno 167 poslanců, pro 62, proti 50. Návrh byl zamítnut.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání jako dalším výborům výboru ústavněprávnímu a výboru petičnímu. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

42.
Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 179/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl navrhovatel poslanec Karel Rais. A poprosím Poslaneckou sněmovnu a všechny, kteří chtějí diskutovat a vést diskuzi se svými kolegy, ať ji vedou v předsálí, ať v jednacím sále máme klid na to, abychom se mohli zabývat projednáváním tohoto tisku.

Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý den, kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, předkládám zde návrh zákona, kterým, se domnívám, řešíme jistý nedostatek v současném platném znění. Pokusím se to vysvětlit.

Jde o to, že existuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, kde jsou upravena věcná osvobození při nabytí vlastnického práva k novým stavbám. A tady je ten rozpor, že tento materiál se týká v podstatě osvobození od daně z nabytí nemovitosti v případě, když tato bytová jednotka vznikla v bytovém domě, a zapomnělo se na rodinné domy. Takže celý návrh zákona je mimořádně jednoduchý. Jde o to, aby se tam vložil pojem rodinný dům, protože je tady určitá nespravedlnost, protože mladí lidé, kteří si zřídí novou jednotku v bytovém domě, tak jsou osvobozeni, zatímco druhá skupina těch, kteří si to zřídí v rodinném domě, tak osvobozeni nejsou.

Co se týká dopadu, tak je těžko přesně ho vyhodnotit, ale řádově se pohybuje asi kolem 80 až 100 milionů ročně. A to si myslím, že je asi to podstatné. Předpokládám, že se k tomu vyjádří ještě paní ministryně asi. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře. Děkuji vám. Teď bych dal slovo zpravodaji určenému pro první čtení panu poslanci Romanu Onderkovi, ale jelikož pan poslanec Roman Onderka je omluven, tak bych chtěl vyzvat garanční výbor, finanční výbor, aby navrhl zpravodaje pro první čtení místo omluveného poslance Romana Onderky. Paní předsedkyně finančního výboru tady není, případně místopředsedové, jestli by se mohli k tomu vyjádřit a určit někoho jako zpravodaje pro první čtení. Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo, já se toho samozřejmě milerád ujmu. Myslím, že to je rozumný návrh, který v podstatě vyrovnává nějakou disproporci mezi bytovými domy a rodinnými domky. Já spíš vidím, že –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Já musím odhlasovat, že budete určen jako zpravodaj pro první čtení.

Poslanec Jan Volný: Ano. Určuji tímto za rozpočtový výbor zpravodaje pro první čtení Jana Volného. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Takže já nechám hlasovat o určení zpravodaje pro první čtení tohoto tisku pana poslance Volného.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 193 přihlášeno 164 poslanců, pro 132. Návrh byl přijat.

Zpravodajem pro prvé čtení tohoto tisku je pan poslanec Volný. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já si nejdřív dovolím krátkou poznámku konkrétně k tomuto návrhu a pak si dovolím říci pár slov o dani z nabytí nemovitých věcí jako celku.

K tomuto návrhu. Já jsem v této věci interpeloval písemně paní ministryni v dubnu tohoto roku. Myslel jsem si, že by mohly být finanční úřady tolerantnější. Odpověď jsem nějakou dostal, ani jsem to nenechával dávat na schůzi, ale s tímto návrhem pana kolegy Raise prostřednictvím pana předsedajícího souhlasím. Myslím si, že je to dobrá věc, která vyrovnává nerovnost před zákonem, kdy některé bytové jednotky jsou osvobozeny od daně z nabytí nemovitosti a některé nejsou.

Nicméně obecně. Všichni vidíme situaci na českém nemovitostním trhu, že ceny nemovitostí velmi výrazně vzrostly za poslední dobu, a to o dvě pětiny a více. Ve více než polovině okresních měst od roku 2015 takto vzrostly ceny bytů. Do toho vstoupila tento rok velmi necitlivě Česká národní banka s extrémní regulací hypoték. Mnoho mladých lidí, a dokonce střední třída, dneska na byt zejména ve větších městech nedosáhne. A my se domníváme, že vlastnické bydlení by nemělo být

luxusem jen pro hrstku vyvolených. Naopak bychom měli být rádi, že i mladé rodiny se snaží postavit na vlastní nohy, a koupě vlastního bydlení jim totiž umožňuje větší ekonomický rozvoj než jen třeba nájemní, tedy půjčení cizího majetku. Navíc když je nejhůř, taková rodina vždy může svůj byt či dům prodat, díky čemuž má zajištěnu určitou životní jistotu.

Stát, veřejný sektor má na růstu cen nemovitostí také svůj podíl, a to díky vysokým regulacím na straně nabídky, například kvůli složitým stavebním normám, kvůli složitému stavebnímu právu apod. A navíc do toho přistoupilo zákonné opatření Senátu, kdy od listopadu roku 2016 platí daň z nabytí nemovitých věcí kupující. Stát zatěžuje toho, kdo si jde koupit nemovitost, toho, kdo si jde koupit byt, dalšími čtyřmi procenty z ceny nemovitostí a to samozřejmě zvyšuje náklad na pořízení vlastnického bydlení. On není pravdou ten předpoklad, který byl tehdy uváděn, že se jen ta zátěž převede z prodávajícího na kupujícího, protože prodávající má z toho prodeje alespoň nějaký příjem. Cena nijak neklesla. Takže nám zůstává daň, kterou platí kupující, a je to vlastně daň, kdy stát vybírá od našich občanů poplatek za to, že si na našem území, na území našeho státu, kupují nemovitost. Tím, že daň byla v roce 2016 převedena na kupujícího, ztratila veškeré zbytky logiky.

A právě, že jsme ve složitém období, v období vysokých cen nemovitostí, tak stát má možnost alespoň ulehčit částečně lidem v nákladech na pořízení vlastního bydlení a nevymýšlet výjimky, že něco bude osvobozeno a něco nebude osvobozeno. Proto já a mí kolegové navrhneme ve druhém čtení zrušení daně z nabytí nemovitosti, případně přijdeme i s variantou, jako kompromisní variantou, alespoň snížení. Nicméně nám by se nejvíc líbilo její zrušení. Důvody jsem tady už říkal na začátku volebního období, kdy jsme toto navrhovali jako samostatný návrh zákona.

Podmínky hypoték se zpřísňují, zvyšuje se spoluúčast a pro lidi je problém mít naspořenu jistinu a další čtyři procenta na daň. Z bytu, který dneska stojí třeba 3 miliony, je dnes daň 120 tisíc korun. Pro takovou mladou rodinu to znamená několikaměsíční příjem a ty peníze dokáže využít daleko účelněji než stát, např. na rekonstrukci, nákup kuchyňské linky, na vybavení apod. Peníze z ekonomiky by tam nezmizely, ale byly by využity jinak a státu by se vrátily jinou cestou. U daně podle návrhu státního rozpočtu na rok 2019, který probíráme, se předpokládá, že výběr z této daně bude do státního rozpočtu pouze cca 0,8 % příjmů pro stát. Malá položka, ale pro lidi docela velká položka. Takže zrušením této daně nebude jinak ohrožena funkce státu, ale spoustě lidí by její zrušení ulehčilo život.

A poslední argument, abych dlouho nezdržoval. Vzniká tady veliká nerovnost před zákonem nejenom osvobozením některých nemovitostí od této daně, ale zejména proto, že ti velcí můžou tuto daň obejít, a to tak, že nemovitost vloží do firmy a převedou nikoli nemovitost, ale převedou firmu. To je velká nerovnost před zákonem, kdy ti malí, drobní lidé, kteří si chtějí koupit takovou nemovitost, na tento způsob nedosáhnou. Takže máme tady nerovnost před zákonem a to je další důvod, proč navrhneme zrušení, případně snížení této daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci Munzarovi. A než dám faktickou poznámku – bude faktická poznámka pana poslance Pavla Plzáka – tak

přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Marek Výborný v čase od 10.30 do 12.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Dolínek z dnešního jednání od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a na záznam přečtu zrušení omluvy pana poslance Holomčíka, kterou jsem avizoval dnes mezi 10. a 11. hodinou.

Tak pan poslanec Pavel Plzák s faktickou poznámkou. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji vám, pane předsedající. Já souhlasím s tím meritem toho tisku, nemám nic proti němu, ale já jsem poslouchal svého předřečníka a byl bych rád – já jsem nepochopil a byl bych rád, kdyby mi vysvětlil, jakým způsobem koupě bytu nebo nemovitosti umožňuje člověku, nevím, jestli ho dobře cituji, větší ekonomický rozvoj. Jestli to je tím, že se zadluží a nutí ho to víc podnikat, víc pracovat, nebo tím, že vlastně – vždyť on vlastně ztratí i tu mobilitu, aby si vyhledával další místa atd. Tak to jenom že jsem poslouchal a tohle jsem opravdu nepochopil.

A jinak samozřejmě u nás je bráno, zdá se mi v poslední době, jako nárokové mít vlastní bydlení. Ale vždyť my jsme v tomhle úplně na špičce Evropy. Já si prostě nemyslím, že to je pomalu lidské právo mít vlastní bydlení. Já si to opravdu nemyslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Další faktická poznámka pan Vojtěch Munzar a přečtu omluvu – pan Václav Klaus od 11 do 14 hodin z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Koupě bytu na rozdíl od pronájmu bytu, abych odpověděl panu předřečníkovi prostřednictvím pana předsedajícího, je investicí, nikoli půjčení vlastního majetku. V případě, že se takový člověk dostane do ekonomických potíží, může tu nemovitost prodat a zůstanou mu nějaké finance, přináší mu to jistotu. Kdežto půjčení cizího majetku, platba za nájem, je skutečně jenom platbou za půjčení něčeho cizího, není to jeho investicí. Proto jsem mluvil o ekonomickém rozvoji. Samozřejmě že každý se může rozhodnout, jak chce. Někdo preferuje vlastnické bydlení, někde preferuje nájemní bydlení podle toho, jak to v životě potřebuje. Nicméně stát by neměl být ten, který pod rouškou toho – jak jste říkal, prostřednictvím pana předsedajícího, že na to není právo – ale stát by neměl pod rouškou těchto argumentů ztěžovat přístup k vlastnickému bydlení, naopak by ho měl podporovat, protože skutečně toto vlastnické bydlení rozvíjí vlastní odpovědnost občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane řídící. Vaším prostřednictvím bych se obrátil na kolegu předřečníka, jestli někdy zkusil prodat byt zatížený hypotékou a kolik na tom ztratil. Ona to není investice, ono je to opravdu břemeno, které nesete obvykle po třicet let na svém hrbu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Stanjura, připraví se pan poslanec Skopeček. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Těžko poslouchat bez reakce takový ekonomický nesmysl, že koupě vlastního majetku není investice. Jasně že majetek je břemeno, starost o majetek není nic jednoduchého, ale pokud bychom měli něco doporučit budoucím penzistům, a neříkejme si první, druhý, třetí pilíř, tak vlastní bydlení. Pokud do té doby, než půjde do penze, splatí hypotéku, bezesporu ekonomicky ulehčuje období penze. To je přece úplně jednoduché. A v této době – včera byla zpráva, počtvrté v řadě, popáté v tomto roce Česká národní banka zvýšila základní sazby, což má bezesporu dopad i na sazby hypoték. A je to 1,25 procentního bodu jenom v letošním roce a odborníci očekávají další zvýšení té sazby i v příštím roce.

Já jsem chtěl mluvit v obecné rozpravě, ale stihnu to za ty dvě minuty. Návrh je správný, občanští demokraté ho podpoří, ale využijí té debaty o tom, abychom minimálně se pokusili najít kompromis a snížili tu daň. Mnozí komunální politici dneska chtějí řešit bydlení a říkají: zjednodušíme stavební právo. To je bezesporu správný recept. Ale kdy reálně vznikne nový stavební zákon? A to neberte jako kritiku, spíš jako řečnickou otázku, kdy tady to můžeme snížit, tu cenu a dostupnost bydlení velmi, velmi rychle bez obrovských zásahů do příjmů státního rozpočtu. O tom určitě povedeme debatu v rámci druhého čtení a na výborech.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Jan Skopeček s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já jsem chtěl zareagovat na ten ekonomický nesmysl pana kolegy Luzara. Každý, kdo si v době nízkých úrokových sazeb, které v minulých letech existovaly, vzal hypotéku a koupil byt, jehož ceny v poslední době nebývale rostou, tak jednoznačně udělal dobré ekonomické rozhodnutí a samozřejmě na tom vydělal.

Druhá věc. Majetek samozřejmě zavazuje, to znamená, že lidé, kteří ho vlastní, se o něj starají, pečují o něj. Je to zkrátka úplně jiná situace než za doby komunismu, kdy patřilo všechno všem a taky jsme se podle toho o něj starali a ten majetek strádal. Takže porovnejte období před rokem 1989, porovnejte období po roce 1989, jak se o majetek ve svém okolí staráme, jak o něj pečujeme, a ten jednoznačný rozdíl poznáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Vojtěch Munzar s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já jsem chtěl reagovat vaším prostřednictvím na kolegu Luzara, on mi to pan kolega Skopeček vzal de facto z úst. Ono záviselo také na tom, kdy jste tu nemovitost koupil. A pokud jste ji koupil řekněme v roce 2015, tak de facto skoro každý, kdo ji teď prodává, na tom nějakým způsobem vydělal. Ale důležité je to, co tady řekl pan kolega, že vlastnictví zavazuje. Ano, investice je určitě starost, nicméně vede k odpovědnosti za vlastní chování, za tento majetek a i úctě okolí, která se nám tady bohužel v naší společnosti pomalinku vytrácí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tak faktická poznámka pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Já budu velice krátký a všem předřečníkům doporučuji, aby si poslechli otázku kolegy Plzáka, jak zněla a jak zněly odpovědi na ni. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nemám tady žádné faktické, vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Slovo má pan poslanec Tomáš Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, já bych rád řekl, že jako Piráti podporujeme zlepšení dostupnosti vlastnického bydlení v České republice těm fyzickým osobám, které doopravdy v té nemovitosti bydlí. Proto jsme předložili vlastní návrh zákona, který projednala vláda a který zavádí sníženou sazbu daně a který také zahrnuje bytové jednotky v rodinných domech, kterých se týká tento pozměňovací návrh, což je jenom marginální část trhu samozřejmě. Jako Piráti podpoříme tento návrh do dalších čtení, ale bude asi vhodné během dalších projednávání ve výborech minimálně zvážit některé případné problémy, které by mohlo úplné osvobození těch bytových jednotek v rodinných domech, v novostavbě bytových jednotek v rodinných domech přinést.

Konkrétně by se mohla otevřít možnost obcházení zákona pomocí fiktivního rozdělování domů na bytové jednotky, což by bylo dobré prodiskutovat. A stejně tak by – vlastně to podporuje částečně takovou nekoncepčnost územního plánování, kdy když je rodinný dům, tak je asi určen primárně jako rodinný dům a ne jako rodinný dům, ve kterém je pět bytových jednotek. K tomu jsou spíš bytové domy. Takže samozřejmě jsou tady věci, které bude vhodné prodiskutovat, ale tak jako tak ten návrh podpoříme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Nemám v tuto chvíli žádné přihlášky do diskuse. Končím obecnou rozpravu. Je zájem o případná závěrečná

slova? Pan navrhovatel? Pan zpravodaj? Ne, není. (Gongování.) Jelikož tady nejsou návrhy na vrácení a zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím.

Nechám hlasovat o přikázání výboru finančnímu jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Hlasy z pléna upozorňují na správný název výboru.) Rozpočtovému, samozřejmě. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 194: přihlášeno 166, pro 143. Návrh byl přijat.

Já se omlouvám za to, že jsem řekl finančnímu. To víte, to je ta dlouholetá komunální praxe.

Takže dále konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému jako garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím nikoho, tudíž konstatuji, že nebylo přikázáno k projednání dalším výborům. Končím projednávání tohoto bodu. (Od stolku zpravodajů odchází zpravodaj a navrhovatel, hluk a neklid v jednacím sále.)

Dále se budeme zabývat návrhem poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové – já bych poprosil pravou stranu jednacího sálu, děkuji. Budeme se zabývat bodem číslo

78.
Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 273/1. Prosím, aby se za navrhovatele předložený návrh uvedla poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, jako předkladatelka a zástupkyně skupiny poslanců bych vám ráda představila novelu zákona o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze, který se týká kumulace odměn. Návrh spočívá v tom, aby uvolněným členům zastupitelstev obce, kraje a hlavního města Prahy, kteří jsou zároveň poslanci, senátoři nebo členové vlády, poskytla obec, kraj nebo hlavní město Praha odměnu ve výši 0,4násobku výše odměny, která by jinak náležela uvolněnému členovi zastupitelstva. Nabytí účinnosti této novely

zákona jsme navrhli prvním dnem třetího kalendářního měsíce následující po jeho vyhlášení.

Vztah výše odměn členů zastupitelstev územně samosprávných celků v případě souběhu této funkce s těmi nejexponovanějšími politickými funkcemi, funkce poslance, senátora a člena vlády, totiž dosud upraven není. Předložený návrh zákona je v tomto volebním období druhým pokusem o regulaci výše odměn veřejných funkcionářů při kumulaci funkcí –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já vás přeruším. (Vyčkává se na uklidnění hluku v jednacím sále.)

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: – a navazuje tak do jisté míry na poslanecký návrh novely zákona číslo 159/2006 Sb., o střetu zájmů, který tady předložil pan poslanec Jakub Michálek. Bohužel tento návrh byl vrácen k přepracování a vláda k němu přijala nesouhlasné stanovisko. Navrhované opatření má samo o sobě potenciál uspořit finanční prostředky v rozpočtech územně samosprávných celků určené (na?) odměny uvolněným členů zastupitelstev a zabránit přílišné kumulaci funkcí i odměn, dochází-li k ní primárně za účelem zvyšování získaných odměn.

Návrh se zaměřuje na problematiku souběhu odměn za výkon vrcholných státních funkcí s funkcemi v územně samosprávných celcích. Není tady ale řešena otázka souběhu výkonu funkcí uvolněného člena zastupitelstva kraje a obdobné funkce v zastupitelstvu obce. Nenavrhuje se zavedení neslučitelnosti dotčených funkcí, protože transfer zkušeností z komunální či regionální sféry do činnosti zákonodárných sborů či vlády nebo naopak prostřednictvím osob působících v obou sférách může být prospěšný, a proto není důvod mu takto popřípadě bránit. Nenavrhuje se ani úplné odnětí jedné z odměn, které jsou v souběhu, čímž je navrhovaná právní úprava šetrnější než některé obdobné v České republice již platné regulace. Navrhovaná změna se netýká neuvolněných členů zastupitelstev, protože rozhodnutí o tom, zda vůbec budou tito funkcionáři odměňováni, je v pravomoci příslušného zastupitelstva, s výjimkou odměňování neuvolněných starostů a hejtmanů. V návrhu zákona je též novelizační bod číslo 2, v novele obecního zřízení se netýká souběhu odměn, nýbrž má legislativně technickou povahu a důvodem pro jeho zařazení je snaha o odstranění chyby v odkazu tak, aby právní úprava byla bez obtíží aplikovatelná.

Tak jak jsem již řekla, navrhuje se tříměsíční legisvakanční lhůta, která by měla poskytnout adresátům právní úpravy čas, aby se s ní seznámili, a především umožnit územně samosprávným celkům provést příslušná opatření při administraci odměn. Nová právní úprava by se měla aplikovat bezprostředně po nabytí své účinnosti na všechny relevantní případy, souběhy odměn za výkon předmětných funkcí, a proto není zapotřebí přechodné ustanovení.

Vážené dámy, vážení pánové, ráda bych na závěr uvedla některé názory politologa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Lukáše Hájka, který se věnuje kumulaci mandátů. Ukazuje se, že kumulace mandátů není jenom negativní pro

politický systém, ale má i některé pozitivní důsledky. Dochází k propojení politické moci, ať už se bavíme o komunální, regionální, nebo třeba národní politice. Politici, kteří působí v Parlamentu nebo vládě, jsou často obviňováni z toho, že jsou odtrženi od reality a každodenního života. Ovšem pokud někdo kumuluje například mandát poslance a starosty, tak lze předpokládat, že se znalost problémů v jeho městě promítne do přijímání kvalitnějších zákonů. Výzkumy ze zahraničí třeba ukazují, že politici, kteří kumulují více mandátů, v Parlamentu pokládají více otázek, protože jejich voliči z malých vesniček a měst na ně tlačí, aby byli aktivní na národní úrovni. To je třeba jeden z pozitivních důsledků.

Další je třeba profesionalizace politiky. Politici, kteří kumulují mandáty, mají mnohem jistější pozici, takže se nemusí obávat, že by neuspěli ve sněmovních volbách a že by skončila jejich politická kariéra. Stojí na více nohách. To znamená, že celé jejich politické portfolio je mnohem pestřejší a stávají se většími profesionály. Z mého výzkumu vycházelo, že politici, kteří působí v obecním zastupitelstvu, mají vyšší účast na jednání výborů a vyšší účast na hlasování. To odpovídá tomu, že tam chtějí reprezentovat své voliče.

Ráda bych se ještě vyjádřila k tomu, že bych chtěla ještě na tomto místě zdůraznit, že tento návrh je velmi jednoduchý a snadno aplikovatelný. Zároveň bych chtěla zdůraznit, že cílem tohoto návrhu je také ocenit pracovité politiky, protože ti se dnes, pokud chtějí něco dělat pro svůj kraj či obec, nemohou platu zříct. Ze zákona ho musí přijmout a musí ho zdanit. Velká část těchto lidí pak takto získaný druhý plat zpravidla rozděluje na dobročinné účely. To však jejich opozice nevidí či záměrně přehlíží a nesmyslnou kritikou přiživuje, dovolím si říci, lidskou závist. Takže konec závisti, konec dvěma či třetím platům. Když chce někdo pracovat od rána do noci, ať to bez výčitek dělá, ale ať nepobírá dvě celé odměny.

Určitě Jakub Michálek jako předkladatel zákona o střetu zájmů jistě vystoupí, že tento návrh neobsahuje odměňování politiků v dozorčích radách. Tam bych chtěla říci, že pokud bude předložen smysluplný návrh, který bude aplikovatelný, tak samozřejmě se nikdo tomu nebrání. Z druhé strany je nutné si uvědomit, že všechny obce a města nejsou stoprocentními vlastníky, a ty odměny v dozorčích radách jsou velmi rozdílné. Pokud bychom přistoupili na ten 0,4násobek, tak kde máme jistotu, že ti zástupci, kteří jsou většinovými vlastníky, že třeba ty odměny ještě nenavýší? Bohužel v některé dozorčí radě dostáváte odměnu v částce tisíc korun, někde daleko vyšší. A ještě bych chtěla říct jeden důležitý argument, a to je, že odměny v dozorčí radě se můžete vzdát, kdežto odměny uvolněného zastupitele ne.

V tuto chvíli bych vám poděkovala za pozornost a samozřejmě budu pečlivě sledovat diskusi a budu popřípadě reagovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni, která vystoupila za navrhovatele. Nyní jsme v takové situaci, že zpravodajem pro prvé čtení byl určen pan poslanec Baxa. Je zde návrh na změnu zpravodaje. Pan poslanec Ivan Bartoš je zjevně ochoten stát se zpravodajem, protože už sedí u stolku zpravodajů, ale já musím nejprve nechat tuto změnu odhlasovat, abyste mohl být zpravodajem.

Budeme nyní hlasovat o tom, co jsem řekl, to znamená o změně zpravodaje. Původně určeného zpravodaje pro prvé čtení nahradí poslanec Ivan Bartoš. Zachytil jsem žádost o odhlášení. Odhlásil jsem vás, prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování, kterým určíme nového zpravodaje Ivana Bartoše. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 195. Přihlášeno 131 poslanců, pro 127, proti nikdo. Novým zpravodajem pro prvé čtení je Ivan Bartoš. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, kolegové a kolegyně. Vzhledem k tomu, že jsme byli tvůrci toho původního návrhu zákona, který nám byl vrácen k přepracování, jsem tedy velmi rád a dohodl jsem se i s panem Baxou, že můžu zpravodajovat tento nový návrh.

Odpustím si nějaká rétorická cvičení o tom, co by tam podle mého názoru mělo být či nemělo být, nicméně tento zákon a návrh tohoto zákona je důležitým krokem směrem proti kumulaci platů. Ono to tak trochu souvisí s tou kumulací funkcí, protože v řadě případů si nejsem jist, jestli právě ta dvojí nebo někdy i trojí odměna není tím hnacím motorem, proč někteří politici v řadě těch funkcí figurují a mají potřebu. Takže já vítám tento návrh skupiny poslanců, pod kterým jsou opět podepsáni i piráti, tamhle Jakub Michálek, autor toho původního návrhu, kde také byli podepsáni poslanci z různých stran.

Doufám, že tento návrh bude mít podporu, že se nám třeba i podaří tento návrh pomocí nějakých pozměňovacích návrhů rozšířit, protože tam skutečně došlo k lehkému zúžení na ty nejvýše postavené, tudíž na vládní činitele, na poslance a senátory. A vlastně o úroveň níž už toto pravidlo, kde se bavíme třeba o zastupitelích krajských a hejtmanech, popřípadě v dalších rolích starostů, vypadlo stejně jako ten případ dozorčích rad, kde jsme slyšeli, že není úplně praxí, že by se někdo dobrovolně vzdával těchto odměn, dokonce se v éteru pohybovaly i takové informace, že se tyto trafiky obsazovat musely těmi zvolenými zastupiteli, protože by pak, pokud nebyli uvolněni, nechtěli hlasovat, což si myslím, že je praxe, kterou tady nechceme podporovat.

Ještě jednou bych poděkoval předkladatelům za tento návrh zákona. Doporučil bych ho ke schválení do druhého čtení a zároveň navrhuji, aby byl garančním výborem výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kam tento návrh zákona věcně patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní předkladatelko, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, mrzí mě, že se nehlásí nikdo jiný.

Mně je tenhle návrh zákona úplně jedno. Nikdy jsem nebyl v žádné jiné pozici na komunální úrovni, kterou bych kumuloval s pozicí tady. Ale co mi připadá lehce neuvěřitelné, a on to řekl do jisté míry pan zpravodaj ve své větě – toto je přece návrh zákona, který je založen čistě jenom na závisti. Čistě jenom na závisti. Budeme všechny přesvědčovat, že to je v pořádku kumulovat funkce ve veřejné moci. Já si to také myslím, dokonce si myslím, že pokud ti lidé jsou tam voleni, a to jsou tam voleni, všechny výkonné funkce jsou ve střetu zájmů už z titulu zákona o střetu zájmů. Členy vlády do toho nemíchejte. Člen vlády nemůže být uvolněným zastupitelem. Pokud jsou to pozice, do kterých jsou lidé voleni, a někdo zvolí současně senátora, současně starostu svého města, ti lidé si ho takhle zvolí, současně hejtmana, tak my budeme říkat jenom proto, že tady některé závistivé skupinky říkají "jé, oni mají moc peněz z veřejných prostředků", tak budeme říkat, že za tu další činnost náleží jenom část odměny? Já tomu prostě nerozumím. Nerozumím, co si myslíme o tom, jak ti lidé volí, a proč si myslíme, že my a nějaké zájmové skupiny, které k tomuhle tlačí, tak jsme ti jediní hříšní na světě.

Mám s tím návrhem zákona obrovský problém. Podle mě když někdo vykonává nějakou činnost, a to zejména činnost, do které je volen, tak za to má brát plat, nemá mu ten plat být omezován ani redukován. A to, že přistoupíme na takovýhle jakoby kompromis, řekneme 0,4, tak řekněte, jestli si myslíte, že to je správně, že se jakákoliv osoba může části svého veřejného platu vzdát. Pojďme udělat tuto obecnou zásadu, že se můžu části svého platu, který dostávám ze zákona, vzdát, možná ho tedy musím zdanit, anebo když se ho vzdám, tak ho dodanit nemusím. To udělejte jako obecnou zásadu a ať všichni ti svatí a spravedliví, kteří tady pořád pobíhají a chtějí omezovat peníze někomu jinému, tak ať se sami omezují. Ale jinak se mi to hrozně nelíbí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje reakce faktickými poznámkami. První faktickou poznámku bude mít pan poslanec Luzar, po něm pan poslanec Beitl, po něm pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mě zaujala debata, která tady proběhla jak při předkládání toho návrhu zákona, a tady bych požádal předkladatele a zpravodaje o tu statistiku nebo tu informaci, která tady byla citována, že se nějaký politolog vyjádřil o tom, že má čísla, má analýzy. Mě by zajímalo, v jakých analýzách, která čísla používal, protože to, co tady bylo řečeno na mikrofon, považuji za přesný opak toho, co mám ze své vlastní osobní zkušenosti s účastí kolegů na různých akcích a podobně. Čili to by mě opravdu velice zajímalo, z jakých údajů ten, který tu statistiku zpracovával, čerpal.

Druhá věc, která tady zazněla. Občan si nevybírá svého konkrétního politika. Tady ta přímá volba politiků není, bohužel, bohudík, nevím, diskuse o přímé volbě tady ještě pořádně nezačala a neproběhla. Občan vybírá politickou stranu. Politická strana rozhoduje, které své členy na které místo zařadí v tomto. A mnohdy se, bohužel, stává, že občan se není schopen ztotožnit se svým starostou, ale byl zvolen

na kandidátce politické strany, které fandil. Dal jí hlas. Ale očekává, že ten starosta, ten primátor, hejtman bude na sto procent vykonávat svou práci. A duplicita funkcí tady v tomto je dle mého názoru problém a cítím to také, že to časový problém je. Jsem řadovým zastupitelem obce, bohužel obce v Ostravě, čili není to tady v Praze, kdy si někdo odskočí z jednání na dvě hodinky. Tady to nikdo nepozná, tam odhlasuje, vrátí se zpátky. Ale třeba pro Ostravu je to problém, nebo pro Opavu. Ta dopravní vzdálenost je docela velká, abychom zvládali účast, a samozřejmě ta funkce tím částečně trpí. A jestli mně někdo řekne, že ne, tak se mýlí. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Beitl, po něm pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já mohu na začátek zahlásit střet zájmů, protože v současné době funguji také ve dvou funkcích, ale pouze do 15. listopadu, takže se mi k tomu tématu mluví daleko lehčeji.

Tady se mluví o platech. Kolega Benda správně mluvil o lidské závisti. Já bych byl rád, aby se tady také mluvilo o té druhé stránce mince, a to je odpovědnost. Pokud někomu chcete krátit plat na čtyři desetiny, předpokládám, že tam bude nějaká právní úprava, která také na čtyři desetiny zkrátí odpovědnost, kterou ten člověk nese. A všichni, kteří sedíme v zastupitelských lavicích, v radách měst a obcí, hlasujeme a podepisujeme dokumenty, tak samozřejmě tu odpovědnost musíme vnímat velmi silně. A ještě silněji tu odpovědnost můžeme vnímat ve správních a dozorčích radách, kde se za špatná rozhodnutí ručí celým majetkem. Já bych poprosil, aby se ten problém řešil komplexně, a aby když se ubírají peníze, tak aby piráti vymysleli nějaký kouzelný vzorec na to, jakým způsobem se sníží odpovědnost těch osob.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartoš, po něm pan poslanec Juránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já tady budu pouze krátce reagovat. Já v žádném střetu zájmů nejsem. Já jsem poslanec a jsem předseda pirátské strany, což není placená funkce. Doufám, že ji dělám dobře.

Já bych chtěl říct jenom jednu věc k panu předřečníkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Míra zodpovědnosti v práci se neměří mírou odměny. Tohle není pravda. Prostě člověk dělá zodpovědná rozhodnutí. Politik jako takový neručí svým majetkem v dozorčí radě. Platilo by tedy, když se někde profrčí na zahraničních akvizicích, třeba v Bulharsku, miliardy, že ten, kdo to podškrábl, zaplatí ze svého miliardy, proto musí brát milionové, desetimilionové odměny, to si nemyslím. Zodpovědnost je vlastnost a přístup, nikoliv otázka peněz.

A druhá věc. Já bych reagoval na pana Bendu prostřednictvím pana předsedajícího. Ono to platí obráceně. Zde jsme poslanci v Poslanecké sněmovně.

Jsme tedy zástupci všech občanů a jsme placeni z peněz, které jsou jaksi celorepublikové. Pokud já se podívám na jednání nějakého výboru nebo na nějakou věcnou schůzku nebo i tady ve Sněmovně a svého kolegu tam nevidím, a protože je zrovna na výkonu nějaké své komunální věci, ať je to akce, jednání, nebo třeba otevírání nějakého nového sportoviště, tak mně to tedy vadí. A tam se občané právem mohou být cítěni ochuzeni na tom, co má ten politik v Poslanecké sněmovně dělat, protože to je otázka celorepubliková, nikoliv komunálních nebo krajských voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já vás nyní seznámím s tím, v jakém pořadí jsou poslanci a poslankyně přihlášeni, jak budeme postupovat. Budou následovat faktické poznámky. Pan poslanec Juránek, Plzák, paní poslankyně Procházková, pan poslanec Zahradník. Poté s přednostním právem jsou přihlášeni předsedové Kalousek, Stanjura, Michálek a poté do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jelínek. Pan poslanec Juránek s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Já si dovolím jenom krátce reagovat prostřednictvím předsedajícího na kolegu Luzara. Já bych chtěl říci, že on se tady zmínil o tom, že do vrcholných funkcí jsou lidé jmenováni na základě nikoliv většinového systému, a já to chci popřít už jenom tím, že máme volbu 81 senátorů, ti jsou voleni všichni jednoznačně. A když se podíváme na statistiku, která se týká starostů, tak v těch více než 6 000 obcí většinou jsou to ti, kteří získali nejvyšší počet hlasů. To znamená, chtěl bych jenom říci, že ta jeho argumentace byla lichá a že skutečně ti lidé, kteří jsou vybíráni do funkcí, jsou vybíráni na základě toho, že mají podporu voličů, kteří je volí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Plzák, po něm paní poslankyně Procházková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Nevím, jestli jsem v nějakém konfliktu, ale já se tedy přiznám, v době, kdy nezasedá Sněmovna, kdy nezasedají výbory, já o sobotách, o nedělích a někdy všední dny pomáhám svým kolegům v nemocnici se službami. Doufám, že tu práci dělám zodpovědně, protože jinak by mě tu práci zaměstnavatel dělat nedal. A teď se ptám. Budou mi chtít piráti krátit ten můj plat, nebo ne?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Procházková s faktickou poznámkou. Po ní pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Plně souhlasím se svým předřečníkem. A k druhému předřečníkovi, prostřednictvím předsedajícího k panu

poslanci Bartošovi. Ze zákona za práci náleží odměna. O její výši se může diskutovat, ale zadarmo ani kuře nehrabe. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Zahradník, po něm pan poslanec Bauer. Faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem člen zastupitelstva v Českých Budějovicích od roku 1990, tak si myslím, že mám právo se k tomu nějak vyjádřit.

Zaprvé bych chtěl reagovat na kolegu Luzara, který zmiňoval časový rozvrh práce poslance versus jeho mandát v zastupitelství příkladem z Prahy. Je možné přece, a tak to třeba v Budějovicích funguje, sladit termíny jednání zastupitelstva městského s termíny, kdy má poslanec nebo senátor volno, což bývají obvykle pondělky, to je u nás tradicí, případně poslanecké týdny. Není tedy nijak ve velkém konfliktu, účast na jednání Sněmovny a na jednání zastupitelstva.

Ještě k tomu, co říkal pan zpravodaj. On myslel... Zřejmě pan kolega Beitl myslel, aspoň já si myslím, něco jiného. Ona ta odpovědnost, která někdy bývá velmi často řešena v trestních řízeních. V poslední době dochází k časté kriminalizaci obecních, městských zastupitelů za to, jak hlasovali podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a vybaveni patřičným množstvím informací na zastupitelstvu. My jsme to zažili. Já jsem takto podával vysvětlení Policii České republiky v Českých Budějovicích a musím říct, že to mám na mysli. Tady je ta odpovědnost stoprocentní a nikoliv čtyřicetiprocentní. S tím se prostě nedá nic dělat. A ta odpovědnost osobní je někdy ve sporu s tím, jak naše jednání vnímají ti, kteří to trestní řízení svým udáním vlastně vyvolali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bauer, po něm pan předseda Stanjura. Faktické poznámky pokračují. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já také v letošním roce slavím už dvacet let členství v městském zastupitelstvu. Já jsem se v minulosti té problematice věnoval a musím říci, že jsou státy, které jsou i blízké v Evropě, kde ta funkce dokonce je možná, jako je například Francie, kde každý významnější starosta nějakého města je zároveň členem zákonodárného sboru. Je třeba situace v sousedním Německu, kde kumulace funkcí vůbec není povolena, není možné, aby starosta města vykonával zároveň funkci poslance Bundestagu.

Já jsem pozorně poslouchal úvodní řeč paní předkladatelky a chtěl jsem se zeptat na tu logiku. V úvodní řeči zaznělo: Velmi často ti, kteří jsou součástí územně správních celků jak na úrovni obcí, tak krajů, profesně rostou, velmi často se přihlašují do diskuse, ta kumulace funkcí jim prospívá, protože předávají informace z obce, z kraje, na půdu Poslanecké sněmovny, ale i obráceně, a z toho důvodu, vážené dámy a pánové, přicházíme s naším návrhem, že jim odebereme 60 % jejich platu. – Řekněte mi tu logiku. Já jsem tam tu logiku nenašel.

Kdybyste přišli s návrhem a la německý model, že kumulace funkcí starosty města nebo starosty města nebo obce od nějaké úrovně není dovolená, a přicházíte s tímto návrhem, tak tomu bych ještě rozuměl. Pravděpodobně bych s tím nesouhlasil, ale rozuměl bych tomu. Ale kvitovat, že je to ku prospěchu obou stran, a z toho důvodu přicházím s tím, že jim seberu ty peníze, je prostě pro mě neakceptovatelná argumentace. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Bartoš, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My jsme se s kolegou nedomluvili, takže mi vzal tu pasáž o střetu zájmů, kdy se dá vymezit a zaměnit kumulaci funkcí zákonem. Ne že bych to podporoval, to je čistá cesta. Ale pan zpravodaj to řekl ve svém slově úplně jasně, to je zákon o kumulaci, o zákazu kumulace platů. Podle mne to úplně stačí k tomu, abychom pro takový zákon nehlasovali.

Netvařme se, že jsme rozumnější než voliči. Voliči velmi dobře vědí, koho volí. A pokud je to standardní, zavedená, tradiční politická strana, tak velmi často vědí, vždycky vědí, kdo je kandidát na starostu. Uspěje, nebo neuspěje, to je druhá věc. Je to lídr kandidátky, který říká: Kromě toho, že kandiduji, chtěl bych vést svou obec, své město. Je to úplně jasné. Voliči nějak rozhodnou a najednou přijde někdo chytřejší, v tomto případě Poslanecká sněmovna, která řekne: Rozhodli špatně, oni na to nemají čas, berou moc peněz. – Proč to řešíme za ně? Tu informaci přece voliči mají.

My jsme teď získali deset senátorských křesel v těchto volbách a z toho devět jsou zkušení komunální politici. Chcete mi říci, že nebudou schopni vykonávat dobře funkci senátora? Já jsem přesvědčen, že to bude přesně naopak. Ale my, nebo vy, my ne, vy říkáte: to je sice fajn, obohacuje to všechno, ale ty peníze jim vezmeme.

Tak se bavme o kumulaci funkcí, to nemáme odvahu. Nemáme odvahu, aspoň předkladatelé nenavrhli nic takového, ale mluvíme tady o zákazu kumulace platů.

A kolegové lékaři mají také pravdu. Jsou placeni z veřejného zdravotního pojištění. Budeme jim zakazovat nebo jim budeme krátit odměnu? Jaký je rozdíl mezi sdílenými daněmi a veřejným zdravotním pojištěním? Jsou to peníze daňových poplatníků? No přece jsou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přesně jste dodržel čas. Pan předseda Bartoš, po něm paní poslankyně.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl zareagovat na několik přirovnání, která tady zazněla. Pracujete-li v soukromém sektoru, je věcí vašeho zaměstnavatele, za co vás platí. Někteří manažeři jsou placeni za to, že do té firmy raději dokonce nechodí, pokud jsou třeba zároveň podílníky v té firmě a nejsou příliš výkonní. Pokud jste někde zaměstnán, tak samozřejmě, a my jsme toto nikdy nezpochybnili, za svoji

práci, za kvalitu té práce i třeba za čas, který tam strávíte, máte dostat zaplaceno. Věc je podle mě taková, že se ráno probudíte, město funguje, odpadky se odvážejí, světlo svítí, to město by třeba mohlo i zářit.

My jsme tohle adresovali v tom původním návrhu. Je to třeba i kumulace v rámci dozorčích rad. Nám se kolikrát stalo, a není to jen případ paní Kleslové, kde jsme se dotazovali, co tam tedy ten politik v té radě dělal, a oni nám nejsou schopni odpovědět, za co ty peníze bral, jakou práci odvedl. Takže pokud lékař mimo jednání Poslanecké sněmovny, mimo kluby vykonává svoji praxi a je tedy placen ze zdravotního pojištění a je to v této organizaci, tak je přece placen za práci, kterou vykonal. Bohužel ve zvolené funkci také můžete být prostě placen za práci, kterou jste vůbec nevykonal, protože jste měl sedět ve Sněmovně, ale zároveň jste otevíral novou cyklostezku někde v jižních Čechách. A to je problém.

Pojďme tedy psát do zdůvodnění nepřítomnosti na schůzi skutečné důvody nepřítomnosti poslance, abychom získali tu statistiku, pro kterou tady pan Luzar prostřednictvím pana předsedajícího volal, protože pak by se ukázalo, jestli je problém už jen ta kumulace platů, nebo skutečně i ta kumulace funkcí, kterou tady můžeme zažívat ve Sněmovně dnes a denně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová, po ní pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já bych si dovolila reagovat na některé předřečníky. Nejdříve na své kolegy Věrku Procházkovou a pana Plzáka. V úvodu bych chtěla říci, že předkladatelem tohoto zákona jsem já, paní Helena Válková, pan Ivo Vondrák, Milan Pour, Petr Sadovský, Adam Kalous, Antonín Staněk, Jakub Michálek a ještě další, takže bych vás chtěla upozornit na to, kdo je předkladatelem toho zákona.

Zároveň bych chtěla teď pro pana Bendu prostřednictvím pana předsedajícího, jak jste tady hovořil ohledně kumulace z hlediska primátora, poslance a člena vlády, pan Staněk, který také podepsal tento návrh zákona, je přece tím případem, který byl v kumulaci funkcí, byl primátorem města Olomouce, byl poslancem a zároveň byl ministrem kultury. Teď už samozřejmě primátorem není, ale po tu dobu byl.

Samozřejmě, o slučitelnosti a neslučitelnosti se tady nebavíme. My se tady bavíme o kumulaci odměn. Jak tady zaznělo, opravdu největší počet z hlediska kumulace odměn není ani tak u poslanců, ale více je u senátorů. Statistiku, kterou jsem si provedla, tak ještě před senátními volbami to bylo 28 senátorů a po letošních senátních volbách z 27 odměněných senátorů byla polovina úspěšných právě komunálních politiků.

Ohledně reakce, nevím, asi se tedy budu muset přihlásit ještě jednou, pan Bauer, my se tady nebavíme prostřednictvím pana předsedajícího o neuvolněných členech zastupitelstva. My se tady bavíme o uvolněných členech zastupitelstva z hlediska kumulace odměn.

Já se pak ještě přihlásím s další faktickou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jen velmi fakticky. My se můžeme podívat aspoň nějak orientačně na to, jak ten reálný stav dneska funguje. Já jsem si na webu kuloary.cz vyjel statistiku účasti poslanců u hlasování. Z dvaceti poslanců, co za tohle volební období nejméně chodí do práce, minimálně sedm jsou starostové nebo krajští zastupitelé. Ten zbytek jsou v drtivé většině ministři nebo bývalí ministři. Pak jsou tam nějaké výjimky třeba ze zdravotních důvodů. Ale naprostá většina těch lidí, kteří do Sněmovny chodí hlasovat výrazně podprůměrně, jsou buď komunální politici, nebo ministři, takže ta kumulace jednoznačně je problém. Proto my podporujeme jak tento zákon a stejně tak podporujeme zavedení klouzavého mandátu, aby ministři nebyli současně poslanci.

Ta čísla jsou prostě naprosto jednoznačná – Antonín Staněk, Stanislav Blaha, Jan Birke, Petr Dolínek, Ivan Adamec, Tomáš Hanzel. To jsou lidi, co sem statisticky daleko méně chodí, daleko méně hlasují. Prostě je to tím, že mají komunální a krajské funkce. To je prostě fakt. Nevím, proč to někdo zpochybňuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, dámy a pánové, o klid, ať se můžeme věnovat projednávání tohoto bodu!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to považuji za nefér útok a závist úspěšným politikům. Můj kolega Stanislav Blaha byl na operaci a dlouhodobé rehabilitaci. Tak si aspoň zjistěte fakta, než budete napadat některého kolegu ze zdravotních důvodů. Buďte tak hodný, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy! (Silný potlesk především levé poloviny sálu.)

Operace ramene a následná rehabilitace určitě nesouvisí s kumulací funkcí. To je bezesporu. A navíc pan poslanec Blaha kandidoval před měsícem – a co myslíte, jak dopadl? Vyhrál! Přestože všichni opoziční oponenti včetně pirátů na to poukazovali. A přesto komunální volby vyhrál. Tak nebuďte chytřejší než voliči v Uherském Hradišti! Ti moc dobře vědí, koho si vybrali a koho zvolili. (Silný potlesk především levé poloviny sálu.)

Ale druhý případ. Když se bavíme o tom pokrytectví, přece ani učitel nemůže učit, když je poslanec? Nemůže mít úvazek? To je taky placen z veřejných zdrojů.

Bylo hezké, že pan předseda Bartoš mě poučil, že v privátním sektoru si každý rozhoduje, jak chce. S tím já souhlasím, já jsem o privátním sektoru vůbec nemluvil. A nemluvil jsem o poslancích, kteří pracují v privátním sektoru. A souhlasím s tím, že to je věc toho zaměstnavatele. Ale problém těch dozorčích rad, o kterých jste se bavil, co tam dělají ti politici – otázka zní úplně jinak. Co dělá ten člen dozorčí rady? Bez ohledu na to, jestli je to politik, nebo politiky nominovaný. To je správná otázka každého majitele, který má dozorčí radu, a má se ptát každý majitel, ať už privátní, nebo veřejný. A ne jestli je to politik. Může tam být politik, který to dělá dobře, může

tam být politik, který tam nedělá nic, ale může tam být někdo, kdo není politik, a taky tam nedělá nic! Ale to už piráti neřeší, protože populární je ukazovat na politiky.

Takže správná otázka je, jestli tam ti lidé odvádějí práci. A k tomu je vlastník! V tomto případě zastupitelstvo. A neřešte pořád Prahu! V mnoha městech jsou ty dozorčí rady za dva tři tisíce měsíčně. Tak furt neřešte Prahu s milionovými odměnami.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, čas vypršel. S faktickou poznámkou pan poslanec Plzák, po něm jsem přihlášen já, takže poprosím někoho z místopředsedů, aby mě v době mé faktické poznámky vystřídal. Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Nejdřív k mé milé kolegyni. Já vás mám rád prostřednictvím pana předsedajícího, ale přece to neznamená, že musím se vším stoprocentně souhlasit. A tady nevím, jestli úplně stoprocentně souhlasit.

Ale já jsem se k té faktické poznámce přihlásil kvůli kolegovi pirátovi, který říkal, že když se ve městě nic neděje, tak starosta nemá co na práci atd. Já jsem mu chtěl říct, jak je to třeba na těch mých službách. Já dostávám za každou službu stejně zaplaceno a ve zdravotnictví není žádný byznys plán. A prostě stane se mi, že operuji do dvou do noci, ale stane se mi taky (ťuká na pultík), že mám někdy klid. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka místopředsedy Sněmovny Petra Fialy. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Já reaguji na vystoupení pana předsedy Bartoše, pana poslance Ferjenčíka a některých dalších a chci je – a u mě je to tedy s velkým znepokojením – prostřednictvím pana předsedajícího upozornit na jednu věc: Páni kolegové, vy máte samozřejmě možnost říkat, co chcete, a já to plně respektuji. Ale jsem povinen, cítím tu povinnost z hlediska svého svědomí vás upozornit, že se tady teď dotýkáte základních principů zastupitelské demokracie.

Vy nemáte co posuzovat práci ostatních kolegů! My se tady nemáme usnášet na tom, že někdo chodí víc do Polanecké sněmovny a kdo méně, někdo pracuje více v zastupitelstvu a někdo méně. To prosím není náš úkol. Je jediná skupina lidí, která to může posoudit, a to jsou voliči. Neosobujte si to právo, které mají pouze voliči. Jinak nebezpečně narušujeme principy parlamentní demokracie a s tím já se smiřovat nebudu. (Potlesk především z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Petrovi Fialovi. Nyní s další faktickou poznámkou pan poslanec Milan Feranec. Připraví se paní kolegyně Mračková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Feranec: Dobrý den, děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se snažil tu debatu trošku uklidnit, byla teď taková emocionální. Ano, ten zákon není o zákazu kumulace funkcí, o tom rozhodují voliči. To skutečně nemáme jim do toho co mluvit. Na druhé straně je pravdou, že přece uvolněný radní, já teď budu brát Olomouc například, kde bydlím, a poslanec, je práce na full time. To tak skutečně je. Ale pochopitelně pokud někdo dělá obě práce a stíhá, všechna čest. Ale ten zákon je o tom, že vyvrátíme podezření, že tito lidé to dělají kvůli penězům. Oni to budou dělat dál, ze srdce, protože to chtějí dělat. Tak alespoň vyvrátíme to podezření. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová, faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já navážu na mého předřečníka a ráda bych také zdůraznila, že tady nejde o kumulaci funkcí, ale o kumulaci odměny. Pokud tento návrh zákona bude schválen, tak 60 % odměny uvolněného zastupitele zůstane v rozpočtu měst, obcí a krajů. A tyto finanční prostředky samozřejmě pak budou využity dále. Dneska dochází k tomu, že když někdo kumuluje ty funkce, tak že dává finanční prostředky na třeba charitativní účely, ale myslím si, že takto je to opravdu správné, aby finanční prostředky zůstávaly v rozpočtech měst, obcí a krajů. A myslím si, že je to i spravedlivé. A uvedu jeden konkrétní příklad. Když je například Klára Dostálová v pozici ministryně a v pozici poslankyně, tak dostává pouze odměnu za tu ministerskou funkci. Za výkon funkce poslankyně dostává pouze finanční prostředky na kancelář, na asistentku atd. Ale za výkon funkce poslankyně již nic nedostává.

Já jsem přesvědčena, že tento návrh zákona je opravdu spravedlivý a že je správný, a myslím si, že jakoby konečně vyřeší i to, samozřejmě že bude na daném člověku, zda si rozhodne, zda bude kumulovat funkce, nebo ne. Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Balaštíková, po ní pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaštíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já bych si dovolila reagovat na svého předřečníka pana Ferjenčíka. Pane kolego, z vás hovoří prostřednictvím pana předsedajícího opravdu mládí a nezkušenost. Protože já, pokud tady nesedím, tak vám mohu říci, že vyřizuji některé věci, které z 95 % souvisí s mou prací poslance. A je to o tom, kolik práce tady děláte, jak důležité jsou ty úkoly a kolik si třeba vyžadují jednání i mimo areál Sněmovny. A já nemohu nutit některé

ostatní kolegy, aby se se mnou setkávali zásadně večer, až Sněmovna nezasedá. Takže dovoluji si vám připomenout, buďte tak laskav a nekritizujte, když vůbec nemáte o té práci ani páru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bauer, po něm pan místopředseda Hanzel. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, věřil jsem, vidím, že velmi naivně, že nikdy na půdě Poslanecké sněmovny neuslyším z úst nějakého poslance nebo poslankyně slova, která dávají do souvislosti účast na hlasování s výkonem a kvalitou poslaneckého mandátu. Není nic horšího, než když to nějaký poslanec nebo poslankyně vysloví. Není nic naivnějšího a dětinštějšího, vážený pane kolego Ferjenčíku prostřednictvím pana předsedajícího, jestli si tohle myslíte. To byste se pak musel na tu sjetinu také podívat a říci, že třeba účast pana premiéra Babiše je 37 % a že špatně vykonává svůj mandát. A to byste pak museli otevřít třeba otázku klouzavého mandátu – jestli má být současně poslanec a zároveň ministr nebo premiér. Ale moc vás prosím, já jsem věřil, že tady ta slova nikdy z úst poslance nezazní, nedělejte to. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Hanzel, po něm pan předseda Stanjura. Prosím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já vystoupím na pana Ferjenčíka, protože jsem byl zmíněn, že kumuluji funkce. Tak chci říct, že funkce nekumuluji, protože primátorem města jsem byl 12 let a vzdal jsem se funkce 8. ledna. Takže jsem asi dva měsíce kumuloval tuhle funkci. Moje účast na hlasování je přesně tak, jak tady říkali mí kolegové, a jestli je o něco nižší, než je průměr, tak je to dáno tím, že vykonávám taky jiné povinnosti v rámci funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny. A jsem přesvědčen o tom, že ten váš veřejný lynč, který teď tady děláte na poslance, tak to je jenom předzvěst toho, co by se dělo, až by vaše šílené nápady prošly. Děkuji. (Potlesk i volání zejména z řad ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mé kolegyně a mí kolegové byli v uplynulých komunálních volbách velmi úspěšní. Buď obhájili své posty, zvítězili ve svých městech a obcích, nebo je dobyli a zvítězili. A představte si, že každý z nich to řeší jinak. Někdo je uvolněný, někdo je neuvolněný, někdo ty peníze daruje zpátky svému městu do městského rozpočtu. Nebudu zveřejňovat a říkat, kdo dělá co. Je to normální a funguje to. Pokud mají městská zastupitelstva takovou starost o svůj

rozpočet, ať toho člověka nezvolí do svého čela a ušetří 100 % případně jeho kumulovaných peněz.

Sama jste mluvila, paní předkladatelko, o tom, jak je to skvělé, jak ti starostové přinášejí svoji zkušenost, ale peníze za to brát nemohou. To fakt skutečně pokulhává. Já nechci srovnávat plat neuvolněného a 40 % uvolněného. Ta debata je úplně potom jiná. A nechci útočit na neuvolněné členy zastupitelstva. Ale to fakt nemá žádnou logiku.

A musím se připojit. Neznám pitomější statistiku jako předseda klubu, než je účast na hlasování. Vezměme si tuto schůzi. Končíme druhý týden, nemáme ani 200 hlasování a z toho asi 60 nebo 80 bylo typu, jestli se začne ve dvě, nebo ve tři, jestli bude bod 1 před bodem 2 nebo bod 3 před bodem 2. To jsou tzv. procedurální hlasování, podívejte se sami. Neznám pitomější statistiku. Co je mnohem cennější, aspoň pro normální standardní politickou stranu, jestli mé kolegyně, kolegové jsou schopni obhajovat náš politický program, přinášet pozměňovací návrhy, přesvědčovat vás i případně své voliče o tom, že hájíme jejich zájmy. Já jsem se nesetkal s voličem, který by si sjížděl jistinu hlasování a říkal: Ježiš, ten je výborný, ten má 99,9! – A říkám: A kolikrát vystoupil? No, jednou. A víte, co řekl? Slibuji. (Velký smích v sále.) Ale pak podle té statistiky je to nejlépe pracující poslanec!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedo, čas. Děkuji. Pan poslanec Válek, po něm paní poslankyně Procházková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak já jsem pochopil, že nemá smysl se hlásit do diskuse, protože teď už to bude jen o těch dvouminutovkách.

Tak principiálně bych chtěl jenom říct, že jsme všichni na stejné lodi a dostali jsme se z toho období, kdy bylo důležitější, aby sousedovi chcípla koza, než abychom se snažili a měli jsme ty kozy dvě, do toho období, kdy se snažíme, abychom měli kozy dvě, a je nám úplně jedno, jak se má soused. Doufám, že jsme všichni na stejné lodi a snažíme se dělat proti tomu všechno, abychom si navzájem nezáviděli a abychom byli se svým vlastním životem spokojeni. A všechno, co proti tomu vytváří jakékoli legislativní návrhy, tak mně neskutečně, ale opravdu neskutečně vadí. A je mně líto, že to zaznívá z úst lidí, kterých si osobně velmi vážím, kvůli jejich názoru, přesvědčení a z různých jiných důvodů.

Já bych byl poslední, který by měl hájit ministryni, ale udělám to, protože paní ministryně tady sedí současně jako poslankyně a hlasuje jako poslankyně. A já znám řadu činností, kdy ten člověk je v takovéhle funkci, koneckonců všichni vysokoškolští kantoři, kteří jsou současně lékaři, znají tuto situaci celou dobu od revoluce. Prostě tak to je.

A já bych chtěl říct závěrem jednu jedinou věc. Já bych byl strašně nerad, abychom se začali zase vracet k heslu – každému podle svých schopností, každému podle jeho potřeb. Ono to znělo hrozně hezky, ale vzpomeňte si, kam to došlo, kam jsme to s tímto heslem dopracovali. (Ozývá se potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Procházková, po ní pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Já se svého slova vzdávám, abychom se dostali k těm dalším důležitým normám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, po něm pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl stručně reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Bauera, který mluvil o klouzavém mandátu. Tak poprosím, kolego, poslouchejte mě, já jsem také mluvil o klouzavém mandátu ve svém vystoupení. Já myslím, že to, že ministři mají extrémně nízkou účast na našich jednáních, je problém, a myslím, že klouzavý mandát je správné řešení tohoto problému. A to jsem už řekl ve svém vystoupení.

A dále bych chtěl poprosit kolegy, kteří nepovažují za důležité sem chodit a hlasovat, aby si to dali i na předvolební billboardy a dali si tam: budu tady na dvou třetinách hlasování, budu tady na 40 % hlasování. A pokud je pak lidé zvolí, já to budu respektovat. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartoš, po něm pan předseda Kalousek, faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Tady zaznívá řada návrhů, které by se měly řešit, ať je to klouzavý mandát, ať je to reálně hlášení nemocenské, pokud je poslanec nemocný, aby ho někdo nemlátil po hlavě tím, že třeba někde je v regionu nebo dělá bůhvíco. To všechno tady v té sněmovně zaznívá. Teď probíráme tedy kumulace platů. Já bych se k tomu vrátil.

Jenom moje drobná reakce k tomu, co zde řekl pan předsedající. To, že to těm lidem nevadí, není pravda. A bohužel i lidé, kteří sem chodí, kteří se věnují své práci, se vezou s těmi, kteří třeba to nedělají tak, a veze se s tím celá Sněmovna. A projevuje se to na volbách, že lidé nevěří politikům a snižuje se volební účast. A když se tady operuje senátními volbami, tak druhé kolo senátních voleb ukazuje, že prostě ten nezájem už je tak absurdní, že stačí několik tisíc hlasů, aby se člověk stal senátorem v druhé komoře tohohle Parlamentu. Takže to, že ti politici neodvádějí svoji práci nebo nějakým způsobem občané nejsou spokojeni, se projevuje rezignací na politiku. Pak můžou vyhrávat různí populisté nebo ten, kdo má nejlepší marketingovou kampaň a reálně neodvádí tu nejlepší práci. Takže nespokojenost voličů se projevuje nezájmem o politiku a nízkými volebními účastmi v jednotlivých dílčích volbách, zejména tedy ve druhém kole senátních voleb.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Beitl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já v rámci faktických připomínek. Jsem přihlášen ještě do diskuse, ale v rámci faktických připomínek jsem chtěl zareagovat na pana předsedu Fialu, který řekl, že tento návrh popírá principy zastupitelské demokracie. To by měl stoprocentně pravdu, kdyby o platech uvolněných funkcí na komunální úrovni rozhodovala ta obecní zastupitelstva, kdyby o platech na regionální úrovni rozhodovala ta konkrétní krajská zastupitelstva. Ale to není pravda. O platech jak našich, tak uvolněných krajských zastupitelů, tak uvolněných komunálních zastupitelů, rozhodujeme my. Zákonem. Protože o nich rozhodujeme my, tak je jakákoli... Pardon, nařízením vlády. Rozhoduje se nařízením vlády. Rozhoduje se, promiňte, podzákonnou normou, ale rozhoduje se centrálně. A protože se rozhoduje centrálně pro ty komunální i regionální politiky, tak je také zcela legitimní centrální úprava, ať už se nám líbí, nebo ne. Kdyby to tak nebylo, kdyby si to zastupitelstva stanovovala sama, tak ať jim dají třeba víc při kumulaci funkcí. A nic nám do toho není. Ale je to prosím centrální úpravou. Takže jakákoli centrální změna je legitimní. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Beitl s faktickou poznámkou, po něm paní poslankyně Válková také s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Beitl: Vážené dámy, vážení pánové. Vážená kolegyně Vildumetzová prostřednictvím pana předsedajícího, my se známe nějaké roky, já vás mám taky rád, ale v tomhle zákoně vás tedy opravdu nenacházím. Říci, že obecní rozpočty ušetří tím, když se zkrátí plat úspěšnému starostovi, který je členem Sněmovny... Já vám můžu říct takový příklad. Já se považuji za úspěšného starostu, dvakrát jsem komunální volby vyhrál, vyhráli jsme je teď, nicméně byli jsme obejiti jako vítěz voleb a ta nová koalice, ve které jsou mimochodem i Piráti, už si připravuje asi jedno uvolněné místo a další odbor radnice, který bude stát miliony korun. Takže ta úspora přece je o tom úspěchu a úspěch na komunále je o práci a o výsledcích.

A ještě ke kolegovi Ferjenčíkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Vy tady používáte neustále ten – hledám vhodný přívlastek, radši ho nepoužiji – pojem chodit do práce. Já co jsem v politice, tak do práce nechodím, já tou prací žiju. Děkuji. (Potlesk ze střední a z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Válková. Po ní jsem přihlášen s faktickou poznámkou já. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já si určitě potlesk nezasloužím, to předesílám. Já si totiž myslím, že je dobře, že jsme tohle téma otevřeli. Vůbec není právní, je to spíše takové sociální téma. Já jsem spolupodepsala tento zákon proto, po určitém váhání, že jsem si řekla,

že, a ono to tady zaznělo už z úst mé kolegyně paní poslankyně Vildumetzové, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, je sociálně spravedlivý. Prosím, nepískejte. Myslím si totiž, že právě taková ta určitá výzva, nebo poslání, nebo v podstatě ta myšlenka, že by ti, kterým bude zkrácena odměna, ji vlastně symbolicky bez dlouhého uvažování dali ve prospěch těch ostatních, se mi líbila. V tomhle jsem byla vždycky, byť středová strana, tam jsem do hnutí ANO takhle vstoupila, že je to středová strana, se silným sociálním cítěním. A tady si osobně myslím, že obce a města si to zasluhují. To za prvé.

A za druhé velmi stručně dvě věty. Jako bývalá ministryně vám tady můžu stoprocentně říci, přiznám se, existuje tady indemnita, nemůžu být za to postižena, stojím za řečnickým pultíkem, skutečně jsem se nemohla věnovat naplno své poslanecké práci. Klouzavý mandát by byl skvělý, protože každý ministr, aby byl dobrým ministrem, musí sledovat svoji legislativu a nemůže se věnovat na sto procent tomu, čemu by se poslanec měl věnovat. To je obrovský rozdíl a na vlastní kůži jsem to pocítila. Myslím, že pan exministr spravedlnosti pan poslanec Blažek, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, by to mohl potvrdit a další také.

Takže já si myslím, že otevření toho tématu je důležité, a nemyslím si, že bychom se vzájemně měli osočovat a rozhořčovat. Prostě v České republice to dořešené není, třeba jako v Německu to dořešené je.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan místopředseda Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já ve své faktické poznámce budu reagovat na dvě věci.

Nejprve na pana předsedu Kalouska, jehož si vážím za to, že většinou poslouchá bedlivě diskusi a reaguje adekvátně. Tentokrát se omlouvám, pane předsedo, prostřednictvím pana předsedajícího, tentokrát jste na mě adekvátně nereagoval. Já jsem opravdu nezpochybňoval to, že se zabýváme projednáváním tohoto zákona, ani ten návrh jako takový. To samozřejmě není proti principům parlamentní demokracie. Já jsem varoval před určitou argumentací, kterou tady použili někteří kolegové a která by mohla směřovat k tomu, že různými formálními postupy anebo sami sebe navzájem budeme hodnotit, zda jsme pracovití, nebo nepracovití politici, a to skutečně přísluší jenom občanům, našim voličům, a na tom trvám.

A ta druhá poznámka se týká vystoupení pana předsedy Bartoše. Já bych velice varoval před takovým zjednodušením, že to, že někdo nejde k volbám, vyjadřuje to, že nevěří těm politikům a té konkrétní komoře nebo tomu konkrétnímu zastupitelstvu. To tak prostě není. My nesmíme v demokracii stavět hlas nevoliče nad hlas voliče. To by byla obrovská chyba. Důvodů, proč lidi nechodí ke konkrétnímu typu voleb, je celá řada. A někdy to nemusí být nespokojenost s politikou. Někdy je to naopak celková spokojenost, která vede až k lhostejnosti a neuvědomění si významu vlastního hlasu. A velmi častou příčinou, jak víme z různých studií, proč lidé nechodí k volbám, je přílišná četnost těch voleb. Nad tím by třeba měli přemýšlet všichni, kteří chtějí ještě další přímé volby a další prvky přímé demokracie zavádět do toho

systému. Protože tím výsledkem by pravděpodobně bylo, že se účast lidí v jednotlivém typu voleb ještě dále sníží.

Takže prosím, abychom ty věci nezjednodušovali, ale hlavně abychom hlas nevoliče nestavěli nad hlas voliče. Není tomu tak. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl nejdřív zareagovat vaším prostřednictvím na pana předsedu Bartoše, případně na pana kolegu Ferjenčíka. Vy jste tady řekli, že chcete zdůvěryhodnit českou politiku. Ale myslíte si, že to uděláte tou politikou, že nutíte neustále ty ostatní, aby se permanentně z něčeho vyviňovali? Vždyť lidé v těch městech vědí, koho volí. Vědí, že mají za starostu poslance. A pokud je ten člověk úspěšný v tom svém daném městě a zaslouží si důvěru lidí a lidé mu dají důvěru, tak proč bychom ho měli za to nějak trestat?

Ale já jsem se přihlásil ještě kvůli jedné věci. Já se chci zeptat předkladatelů: Proč v tom návrhu nejsou poslanci Evropského parlamentu? Proč to rozlišujete? Poslanci Evropského parlamentu, teď jsme tady měli možného kandidáta na pražského primátora jako poslance Evropského parlamentu. Proč to tam není? Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádná další přihláška s faktickou poznámkou zde není. Přejdeme k rozpravě. Přihlášeni jsou pan předseda Kalousek, pan předseda Michálek a pan poslanec Jelínek. Prosím pana předsedu Kalouska. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, my v této debatě velmi často argumentujeme tím, že tak či onak rozhodli voliči, ať jim do toho nemluvíme. To si samozřejmě myslím, že nemůžeme a že voliči rozhodují o tom, že chtějí, aby ten či onen vedl jejich obec či kraj. Ale už nerozhodují o těch odměnách. O tom nerozhodují voliči. Pokud byste si chtěli udělat test, tak bychom mohli udělat takový průzkum, kolik by si voliči přáli, aby brali jejich uvolnění zastupitelé v obcích, v kraji a na centrální úrovni, a možná bychom se velmi divili. Prostě o těch odměnách se rozhoduje v centru buď zákonem, nebo nařízením vlády.

Já zahájím tvrzením, že dvě uvolněné funkce nelze dělat stoprocentně na full time. Je možné teoreticky dělat dvě zaměstnání na full time, pokud někdo dokáže skutečně makat 16 hodin denně, ale dvě uvolněné funkce, kde se člověk zavazuje k tomu, že tím, a správně to tady zaznělo, bude žít a nebude se dívat na pracovní dobu, tak prostě na full time dělat nelze. Na té centrální úrovni to pokládáme za samozřejmé. Nikoho nenapadne, že by měl brát poslanec plat, když je i ministr nebo senátor. Prostě ministři berou plat ministrů a funkci poslance a senátora dělají zdarma, protože obě dvě ty funkce dělat na full time nejde. Když jsem byl ministr

financí, tak jsem tady sedával jako ministr financí, ale opravdu jsem nevykonával funkci poslance. Neměl jsem nárok na dva platy.

Poslanci, hejtmani i starostové jsou placeni dominantně ze tří daní. Jsou to takzvané sdílené daně, je to DPH, daň z právnických osob, daň z fyzických osob, podle rozpočtového určení daní se tím pak plní jednotlivé rozpočty. A každému člověku je úplně jedno, kolik odvádí do toho či onoho rozpočtu, protože mu nejvíc záleží na tom, kolik mu stát sebere organizovaným násilím, kterému se říká daňová legislativa. Ale v každém případě všechny tyhle funkce samozřejmě platí občan. A jestliže o něm rozhodujeme z centrální úrovně, nerozhodují si o tom ta zastupitelstva sama, tak je tahle diskuse legitimní.

Já tedy velmi prosím, abychom, byť si nemyslím, že ten návrh je ideální, zkusili bez emocí ho propustit do druhého čtení a vedli o něm debatu ve výborech a pokusili se ho oprostit od emocí, které tady zjevně cítím, a na závěr se třeba rozhodli, že ne, na závěr se třeba rozhodli, že je třeba úplně změnit systém, tohle je parametrická změna, a začali pracovat na změně toho systému. Ale utnout tu diskusi zamítnutím tohoto návrhu zákona bych pokládal za nešťastné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan poslanec Válek. Po něm budou následovat přednostní práva pana předsedy Michálka a pana předsedy Faltýnka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já ještě jednu takovou reminiscenci a vzpomínku. My, co jsme starší, si pamatujeme tu dobu, kdy se ty činnosti oprav třeba rodinných domků a tak dělaly pomocí fušek. A byly dva typy fuškařů. Ti jedni šli na hodinovou mzdu a ti druzí šli na úkolovou mzdu. Vždycky to byla prohra. Když to byla hodinová mzda, tak tam byli furt, akorát nic neudělali. Když to byla úkolová, tak to udělali rychle, ale zas to nevydrželo. A já si myslím, že tady ta debata je trošku o tom, co to znamená pracovat, jestli to znamená osm hodin denně pobývat v práci, nebo to znamená odvést nějakou práci. A odpověď na to asi neexistuje nějaká správná. Pokud já budu pobíhat jaksi na fotbalovém hřišti celý ten zápas, tak tam nepracuji, protože se v podstatě nepotkám s balonem. Pokud Ronaldo vyjde pět minut, tak dá branku a pracoval velmi intenzivně, protože rozhodl ten zápas.

Myslím si, že není úplně šťastné, abychom definovali to, čemu vlastně říkáme práce. A úplně se nemůžu ztotožnit s tím, že práce rovná se pobývání někde, na nějakém místě po určitou časovou jednotku, a pokud tam celou tu dobu pobývám, rovná se pracuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bartoň. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Rád bych se vyjádřil. Jak jsem tady tu debatu poslouchal, zaznělo, že starosta nebo místostarosta, spíše se bavíme o těch starostech a primátorech, že si nemůže zvolit, jestli ten plat bude pobírat v plné výši, nebo ne.

Ono to tak trochu není pravda. Starosta si může zvolit, zdali bude neuvolněným starostou, což máme v zákoně. Rozdíl mezi uvolněným a neuvolněným starostou je pouze v platu, v ničem jiném. To znamená, pokud je ten poslanec nebo senátor natolik uvědomělý, myslí to s tou obcí dobře, tak může být klidně dále starostou, může být neuvolněným starostou a ty peníze, které ušetří tím, že bude neuvolněným starostou, může dát na uvolněnou další funkci. To znamená, bude mít svého dalšího uvolněného místostarostu, člověka, který je uvolněn z práce, stará se o tu obec, zastupuje ho v době, kdy je třeba v Poslanecké sněmovně nebo v Senátu, a ta obec získá další placenou, plně placenou funkci navíc. To je ten neuvolněný starosta. A tento návrh de facto vlastně říká, že platy všech uvolněných starostů, kteří budou poslanci a senátory, budou na stejné výši, nebo podobné výši, jako pokud si zvolí to, že budou neuvolněným starostou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu jednu omluvu. Od 11 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá poslankyně Miroslava Němcová.

A nyní dvě faktické poznámky. Jako první požádám o vystoupení pana poslance Ivana Adamce a připraví se paní poslankyně Jana Černochová.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, hovoří se mi těžce k tomuto tématu. Jsem ve střetu zájmů. Jsem starosta šesté volební období. Všechny volby jsem vyhrál i absolutním počtem hlasů. Ale to jsem nechtěl říct.

Reaguji na svého předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího. Není pravda, že starosta si může určit sám, zda bude uvolněný, nebo neuvolněný. To musí určit zastupitelstvo. Samozřejmě může to být jeho přání. Já jsem neuvolněným starostou. Říkám to znovu. A ty peníze, které šetří, rozhodně bych za to žádnou další funkci nezřizoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. I já jsem ve střetu zájmů, protože jsem působila dvě volební období jako místostarostka, a teď, pokud mě v pondělí zvolí zastupitelstvo, tak vstoupím do čtvrtého funkčního období jako starostka.

Víte, možná je to neznalost pirátů, neznalost, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, ale i neuvolněný starosta pobírá plat. Ten plat je o něco málo nižší než plat uvolněného starosty. A víte, co je největší paradox? Že pokud projde tento návrh, tak neuvolněný starosta bude mít vyšší plat než ten uvolněný. Takže na co si to tady hrajeme? Proč se tady tváříme jako pokrytci?

A můžete mi prosím odpovědět na otázku mého předřečníka pana poslance Munzara, jak je to s těmi evropskými poslanci? Proč ti tam nejsou?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A mám tady dvě faktické. Paní poslankyně Jana Mračková. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já si dovolím v tuto chvíli reagovat na paní Černochovou vaším prostřednictvím. Ano, máte pravdu. Samozřejmě starosta, místostarosta může být neuvolněným. Musí to schválit zastupitelstvo. Je tam rozmezí 0,3- až 0,6násobek. Ale musí to schválit to zastupitelstvo. Pokud bude schválen tento návrh zákona, tak od prvního dne, když se hejtman, starosta, uvolněný zastupitel stane poslancem, tak od té chvíle bere pouze 0,4násobek uvolněného zastupitele. A ještě chci říct jednu důležitou věc. V návrhu je tam 0,4násobek. Samozřejmě veďme i diskusi o té výši. To je samozřejmě legitimní. Pokud to bude propuštěno do druhého čtení, tak samozřejmě i o této výši se jistě ta diskuse povede. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji vám. S faktickou poznámkou poslanec Mikuláš Ferjenčík a připraví se paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom říct, co už vlastně řekla paní kolegyně Mračková, že ta hranice je dneska 0,6 u toho neuvolněného. Samozřejmě může to být i 0,3. Ale myslím, že ve většině případů z reálné praxe jde o snížení.

Co se europoslanců týče, já to klidně navrhnu ve druhém čtení. Myslím, že náš původní pirátský návrh tyto funkce také zahrnoval. Bohužel to tady kolegům vypadlo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní paní poslankyně Černochová s faktickou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěla jsem tedy poprosit, aby navrhovatelé potvrdili, jestli to vypadlo a proč to vypadlo. Děkuji panu předřečníkovi panu Ferjenčíkovi za to, že by to případně navrhl. (Hluk v sále.)

A ještě jestli byste mě mohli poslouchat, jestli byste mi odpověděli na jednu otázku. Jak jsou tady řešeny úvazky na vysokých školách? Protože řada z vás působí ve školství, řada z vás působí ve zdravotnictví. A pokud platí tady ta domněnka kolegů, že není možné vykonávat na plný úvazek dvě profese, tak se chci zeptat, jestli tedy u někoho, kdo vyučuje a zároveň je poslancem, a možná vyučuje stejně hodin v týdnu, jako někdo jiný vykonává pozici uvolněného radního nebo starosty, já nevím, tak jestli v tomto ohledu na to ten návrh také myslí. A jak je to s lékaři? S lékaři, kteří si také zachovávají svoji praxi z logických důvodů, že samozřejmě

jejich mandát poslanců je vázán pouze k funkčnímu období, pokud samozřejmě nebudou předčasné volby. Tak jak je to tedy u nich? Pokud se tady máme chovat všichni jako poslední spravedliví, tak buďme poslední spravedliví, ale vůči všem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další faktickou tady nemám. Vstoupíme do obecné rozpravy. S přednostním právem tady mám dvě přihlášky – pan poslanec Michálek, dále se připraví pan poslanec Faltýnek a bez přednostního práva je přihlášen pan poslanec Jelínek. Předseda klubu Pirátů, prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Takže o čem se tady bavíme? Bavíme se tady o tom, že jeden politik nebude mít dvě odměny za plný úvazek. Bude mít pouhých 140 %. 140 %, nikoli 200 %. To tady navrhuje ANO a Piráti. Proti tomu vystupuje ODS a říká, že to je – cituji – šílený nápad, nebo že to je porušení základního principu zastupitelské demokracie, nebo že si to tak voliči zvolili. Já si myslím, jestli chceme zjistit, co si o tom myslí voliči, tak ať přijde ODS s tím, že k tomu vypíše referendum, jestli má mít politik 140 %, nebo 200 %. Takhle poznáte vůli voličů. Přece volič, když hlasuje ve volbách, tak neřeší, kdo se dostane do jaké funkce, kdo co už má atd. Samozřejmě někde se to tam zmíní, ale není to řekněme věc, která by byla vždycky předem daná, protože tady máme i politiky, kteří se do té funkce, do uvolněné funkce, aby brali další plat, přihlásí po těch volbách. Takže i takhle to funguje. Celé to tedy jde shrnout, v zásadě myslím, že to nejlépe vystihl pan kolega Pávek ze Starostů a nezávislých, že to je tady takový boj o mateřské mléko. To si myslím, že to vystihuje úplně nejlépe.

Mě zaujala jedna věc, že když jsem předkládal návrh já a dalších více jak 50 poslanců, tak že vláda mi k tomu dala negativní stanovisko a řekla, že to může porušovat základní právo na odměnu za práci. Teď když ho předkládá paní kolegyně, a já jsem tedy pod tím také podepsán, tak už jsme dostali souhlasné stanovisko, že to je v pořádku, a vešlo se to do jednoho odstavce. Tak já děkuji, že vláda je natolik flexibilní, že tuto dobrou myšlenku podpořila a že si ji bere za svou, že se k ní hlásí. Samozřejmě v tom návrhu jsou drobné nedostatky, opomenutí oproti tomu původnímu návrhu, jako jsou ty už zmiňované dozorčí rady nebo to, že nadále je možné kumulovat funkce krajských radních a komunálních radních, takové případy také jsou známy, ale jsou to věci, které se podaří, doufám, doplnit během druhého čtení pozměňovacím návrhem. A já si i cením toho, že paní předkladatelka už přislíbila ochotu se podílet na přípravě takovýchto návrhů. Cením si toho, že tento návrh tady projednáváme a že ho předložila skupina poslanců ANO. My na něm budeme spolupracovat, stejně jako jsme spolupracovali teď například na mimořádné schůzi k platům politiků s SPD, my budeme spolupracovat se všemi politickými stranami, se kterými se překrývá náš program.

A poslední věc, kterou bych vám rád řekl, je velmi zajímavá. My totiž nejsme první v historii, kdo by řešil tento problém. Tento problém se řešil už někdy ve 14. a 15. století, kdy se vystupovalo proti tzv. mnohoobročnictví, kdy existovali církevní hodnostáři, tehdy i mocenští hodnostáři samozřejmě, kteří měli spoustu a spoustu, pět a více farností a kumulovali ty platy a požitky z jednotlivých farností. A toto je přesně

ta věc, proti které vystupovala jedna z hlavních postav naší historie, a to je Jan Hus, který systematicky kritizoval tento nežádoucí fenomén mnohoobročnictví. (Oživení v sále.) Takže pokračujme v tom, dámy a pánové! (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Michálek. Máme tady čtyři přihlášky k faktickým poznámkám. Pět. Nejprve předseda ODS Petr Fiala, následně se připraví paní poslankyně Černochová a pan poslanec Kupka. Dál to zatím nebudu číst. Pane předsedo, pane místopředsedo Sněmovny, prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budu reagovat na vystoupení pana předsedy Michálka. Musím říct, že já jsem samozřejmě na demagogii z české politiky zvyklý, takže mě to nepřekvapuje. Nicméně se nesmířím s tím jenom tak a budu vždycky demagogii nazývat demagogií. Takže je demagogie tvrdit, že jsem řekl, že je proti principu parlamentní demokracie zabývat se tímto návrhem, nebo dokonce nějak omezovat platy politiků. O tom se samozřejmě můžeme bavit a je to v pořádku. Ale proti principům parlamentní demokracie je, a to jste naznačovali v některých vystoupeních, vytvářet takové mechanismy hodnocení práce poslance, kdy bychom to dělali navzájem nebo dělali na základě nějakých formálních kritérií a nedělali to voliči, kteří jsou k tomu jediní oprávnění. To je vše, co jsem řekl, a na tom nadále trvám.

A pane předsedo Michálku, nezlobte se na mě, ale srovnávat mnohoobročnictví s volenými funkcemi, je opravdu směšné a komické. A když jste zmínil, a já se nebudu tady pouštět do nějakých historických výkladů, Jana Husa, tak Jan Hus byl samozřejmě kazatelem, všichni to víme, ale také stál v čele Vysokého učení pražského. To také všichni víme. Takže dělal dvě funkce. A já myslím, že je zvládal docela dobře. (Pobavení a potlesk poslanců ODS a ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy paní poslankyně Jana Černochová, připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych možná jenom požádala pana poslance Michálka, pana předsedu klubu Michálka, když slavíme sto let výročí založení Československa, aby se třeba podíval do těchto dějin, jak působili starostové a tehdejší poslanci, jestli mohli kumulovat funkce, jestli naopak to bylo žádoucí, nebo nebylo žádoucí. Protože to je historie, která by nás měla zajímat a na kterou jsme se i v našem právním řádu několikrát odkazovali. Víte, mně to vůbec z úst pirátů přijde strašně pokrytecké. A já bych možná chtěla připomenout to, že já jsem na Praze 2 prošla referendem a vyhrála jsem ve volbách s 32,3 % hlasů, a to přesto, že piráti na Praze 2 proti mně jeli intenzivní kampaň právě v tom, že jsem poslankyní a že kandiduji na starostku. A referendum dopadlo 32,3 %! A víte, co mně na tom přijde úplně nejzábavnější? Že ti stejní pánové, kteří proti mně používali toto v kampani, tak nekandidovali sami, ale nasadili proti mně svoje manželky, případně

do Zastupitelstva hl. m. Prahy svoje přítelkyně. Takže prosím, zameťte si před svým vlastním prahem! (Pobavení a potlesk poslanců ODS a ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy faktické poznámky. Já přečtu jenom pořadí: pan poslanec Kupka, pan poslanec Pávek, pan poslanec Baxa, pan poslanec Mašek a pan poslanec Bartoš. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Martina Kupku. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Kupka: Dámy a pánové, já jsem chtěl také jenom velmi stručně reagovat na demagogii pana předsedy Michálka, protože si myslím, že to v této podobě nesmí takto v Poslanecké sněmovně zaznívat. Tady je přece jasné, že už dnes je možné, aby zvolení politici našli způsob, jak se s tím vypořádat. Existuje prostě institut neuvolněné funkce a velká část z nás to tímto způsobem využívá. Je to jeho odpovědnost.

Dovolím si reagovat ještě na pana předsedu Bartoše, který zmiňoval, že to, o čem se bavíme, má zároveň významný vliv na to, jaké prestiži a jakému respektu se politika těší. Přece na úrovni komunální politiky je to dáno tím, jak ten politik vystupuje, jaká konkrétní práce je za ním, jestli se podařilo zrealizovat plány, se kterými za veřejností přišel, jestli se mu také podařilo to veřejnosti srozumitelně sdělit, jestli dělá srozumitelnou politiku, a to přeci v těch volbách je vůbec nejvíc hodnocený parametr. A není to jedna záležitost. Platí, co tady zaznívalo jako obraz. Ano, na fotbalovém hřišti se může intenzivní hráč pohybovat velmi hbitě od první chvíle do poslední minuty, ale nemusí se dostat k míči. A v politice přece platí velmi něco podobného. Záleží na tom, jak ta práce ve výsledku vypadá, jak je schopen ji ten politik přesvědčivě sdělit veřejnosti, jak vystupuje. A v tomto směru samozřejmě volby rozhodují a dávají politikům, dávají nám jako politikům jasně buď důvěru, nebo nedůvěru. A je prostor na to, aby v současném právním řádu se prostě podle toho politici zachovali, a neztrácejme prosím zbytečně čas debatou, která ve výsledku nevede ke změně a k obratu i v tom, jak lidé věří, nebo nevěří politice.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. A nyní tedy pan poslanec Petr Pávek, připraví se pan poslanec Martin Baxa. Dále v pořadí je pan poslanec Jiří Mašek, pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Martínek. Pane poslanče Pávku, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl předkladatelů zákona zeptat, co to znamená úvazek. Já jsem si vědom toho, že všichni politici, a teď je jedno, jestli na komunální, krajské nebo vrcholové úrovni, skládají slib, a my jsme ho všichni složili a zase je jedno, na jaké úrovni, o tom, že budeme konat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A aplikovat na výkon těchto funkcí pravidla zákoníku práce o osmihodinové šichtě a o zmetkovosti, ke které může anebo nemůže docházet třeba u soustruhu, je naprosto nepřiměřené. A mě se to ani nedotýká jak poslance. Mě se to hrozně, ale hrozně dotýká za ty starosty malých obcí, u kterých také nikdo

neposuzuje úvazek, když prostě po nocích ještě jezdí hasit, když od nevidím do nevidím řeší problémy místních spoluobčanů a toho komunálu. Ti lidé kolikrát vůbec ani nespí. To je prostě naprosto neuvěřitelné! Možná byste mi mohli vysvětlit, a jim, co to znamená úvazek. Možná byste mohli tedy navrhnout koeficient pro zvýšení pro každého malého starostu, která dělá víc jak osm hodin. Já tomu prostě nerozumím. Já nerozumím, jak se dá smíchávat pojem úvazku s výkonem funkce! A vy víte, že v politice je to funkce, je to i u nás, i my tady někdy pracujeme prostě 20 hodin denně a někdy máme volněji, tak jako lékaři nebo kdokoliv jiný. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Baxu a připraví se pan poslanec Mašek. Máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobré popoledne. Milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane předsedající, já jsem také jedním z těch, kteří jsou ve vztahu k tomuto návrhu zákona ve střetu zájmů, přiznávám to. Chtěl bych poděkovat panu předsedovi Bartošovi za to, že se ujal role zpravodaje v této věci, ale to mi nebrání v této chvíli vystoupit k tomu, abych okomentoval tady předchozí vystoupení poslanců z řad pirátů. A já bych to rád komentoval vlastně podobným způsobem, který už jsem jednou tady použil v době, kdy se projednával, prostřednictvím pana předsedajícího, váš návrh, pane předsedo Michálku.

Já prostě v tom, co říkáte vy, co říká pan Ferjenčík, co říká řada z vašich kolegů, vidím nějakou permanentní, trvalou nedůvěru vůbec v princip zastupitelské demokracie na komunální úrovni. To, že vy říkáte, že by měli občané rozhodovat v referendu fakticky proti svým voleným zástupcům o tom, jaké by měli mít platy, jestli by měli kumulovat funkce atd., znamená, že vy vidíte svět obecní politiky jako svět jakýchsi zlovolných politiků, kteří chtějí diktátorským způsobem spravovat obce a ještě za to nedej bože brát peníze, a vedle toho ti nebozí občané, kteří netuší, co ti jejich zástupci nahoře volí.

Pánové, já jsem kandidovat od roku 2002 v řadě voleb na komunální i krajské úrovni. Vždycky jsem před občany stál s tím, co si myslím, co říkám, co budu dělat, a myslím, že jsem byl jakoby velmi úspěšný. A v tom je ten princip. Ten člověk, ten politik předstupuje před občany a ptá se jich na to, co říkají jeho programu, jeho návrhu a tomu, co chce dělat. A to je princip obecní politiky. Pokud tomuto nerozumíte, tak potom neobhajujte zákony, které se obecní politiky nebo komunální politiky vůbec týkají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Maška a připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych měl jednu připomínku, která navazuje hodně zpět, prostřednictvím pana předsedajícího na paní poslankyni Černochovou a také na pana poslance Kalouska. Pan poslanec

Kalousek řekl, že o výši těch náhrad zastupitelů nebo platů zastupitelů vlastně rozhoduje nařízení vlády. Čili ano, je potřeba to centrálně řešit, pokud. Ale také platí, že je to i pro neuvolněné. A paní poslankyně Černochová prostřednictvím pana předsedajícího tady řekla, že se dostáváme do paradoxu, že potom ten neuvolněný, náš konkrétní případ, velké krajské stotisícové město, případ po několik měsíců teď asi neuvolněného náměstka a plat je právě podle toho nařízení vlády přes 40 000 korun. Ten neuvolněný nemá žádné píchačky, tam nám to nevadí, a my paradoxně uvolněného bychom dostali pod takovýto plat, pod takovouto odměnu. Je to naprosto nelogické.

Skutečně pojďme se tady bavit trošku jinak a systémově. Já nemám nic proti diskusi, jestli, pokud budou dvě volené funkce, tak diskutovat na téma, že druhá bude neuvolněná a že budeme samozřejmě odměňovat ty lidi podle vládního nařízení. To považuji za logické, ale takovéto zásahy, kdy si říkáme, že se to netýká europoslanců, že vlastně ti neuvolnění na tom nakonec budou lépe, to mně přijde opravdu nesystémové. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám o vystoupení pana poslance Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Martínek. Tak vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegyni Černochovou a kolegu Baxu. Tak za prvé, já jsem byl tři roky stejně jako Jakub Michálek v Zastupitelstvu hlavního města Prahy a troufnu si říct, že něco vím o tom, jak komunální politika minimálně na té pražské úrovni funguje. Za to naše působení se nám povedlo zvednout výsledek Pirátů z 5 na 17 %, takže myslím, že jsme byli také poměrně úspěšní. Takže to je jedna poznámka k tomu.

A dále považuji za velmi nefér poznámku kolegyně Černochové vůči některým pirátským političkám. Dovoluji si upozornit, že obě zmiňované pirátky vstoupily do pirátské strany předtím, než se staly partnerkami našich politiků. (Smích a potlesk v sále.) A myslím si, že je zvláště od ženy velmi neuctivé vůči ženám shazovat ženy jenom na partnerky jejich manželů místo toho, aby je považovala za samostatně myslící bytosti. Ostatně např. Lydie Bartošová se se svým mužem často politicky neshodne. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Martínka a připraví se pan poslanec Bartoš. Tak prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Já tady prvně chci podpořit, že jistě každý má právo kandidovat, ať je to kdokoliv, což asi zrovna nesouhlasí s tím, co tady někdo říká. Na druhou stranu bych chtěl ještě vyvrátit nějaké fake news, nějakou demagogii, která tu i padá. Konkrétně bych chtěl korigovat třeba výrok pana místopředsedy Fialy o tom, kdy označil Jana Husa tak, že vlastně kumuloval odměny. Tak bych tady využil

rozhovor s vědeckým tajemníkem Centra mediavelistických studií Filosofického ústavu Akademie věd České republiky historikem Pavlem Soukupem, který na otázku, jak na tom byl po materiální stránce Jan Hus v dobách, kdy kázal v Betlémské kapli pro tisíce lidí, současně působil jako vysokoškolský pedagog a později dokonce i jako rektor Univerzity Karlovy. Z toho učitelského působení mu vlastně nešel žádný plat. Na středověké univerzitě jako profesor nebo jako rektor neměl žádný příjem. Záleželo na tom, jestli dostal místo v nějaké profesorské koleji, což Hus dlouho neměl. Učitelé na univerzitě žili z nějakých církevních odměn, žili z toho, že byli někde faráři nebo měli další funkce v církevní správě. Jan Hus měl příjem jako kazatel a správce Betlémské kaple. Ten příjem z Betlémské kaple odpovídal průměrnému příjmu pražského faráře. Hus proto netrpěl nouzí, ale je třeba říct, že bohaté fary v Praze tehdy vynášely mnohonásobně více.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a nyní požádám o vystoupení pana poslance Bartoše a připraví se dále na faktickou pan poslanec Baxa a pan poslanec Fiala, místopředseda Sněmovny. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl jenom v krátkosti doplnit kolegu Ferjenčíka z Pirátů. U nás kandidátky, které jsou často otevřené i pro nestraníky, nebo dokonce pro lidi, kteří jsou angažováni v jiné politické straně, jsou otevřené, lidé se do nich hlásí a procházejí transparentními primárními volbami. Když tady byla zmíněna moje žena, ona je předsedkyně na Praze 2, a hovořit o tom, že politické klání je jakési nasazení, nebo poukázat na fakt kumulace jako cílenou kampaň, kterou Piráti vedli – prostě pokud řeknete o něčem, že to je bílé, tak je to pravda. A já jsem si nevšiml, že bychom šli někde nějakým agresivním vystupováním nebo rétorikou, a skutečně mě mrzí, že ve společnosti, která je velmi silně zaměřena, já bych skoro řekl až většinově šovinistická, prostě svádíme tady debatu o tom, jestli politička může reprezentovat pirátskou stranu ve volbách na Praze 2, nebo nemůže a jaký to má vztah k tomu, jestli jsem tři roky sezdaný, nebo nejsem, protože Lydie byla v pirátské straně už před pěti lety jako členka a při přijímání mě neznala. V té straně působila dva roky, aniž bychom spolu cokoli my dva na úrovni vztahové řešili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení místopředsedu Sněmovny Petra Fialu. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Často se tady říká, že to bude opravdu krátké, a není to krátké, ale to moje vystoupení vážně bude krátké. Děkuji panu kolegovi Martínkovi prostřednictvím pana předsedajícího, že téměř slovo od slova potvrdil to, co jsem říkal, a vyvrátil to, co jsem neříkal. Tak to prostě je. A pokud jsem přivedl kolegy z klubu Pirátů k tomu, že se detailněji seznamují se středověkem, s argumentací historickou, s tím, jak žil Jan Hus, tak mě to jako celoživotního učitele jenom těší. (Potlesk v lavicích ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla zatím poslední faktická, takže se vrátíme do standardních přihlášek. S přednostním právem pan poslanec Faltýnek, předseda klubu ANO, a připraví se pan poslanec Jelínek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké už odpoledne, kolegyně a kolegové. Já jsem bedlivě poslouchal celou tu debatu. Ta debata byla dlouhá, velmi podnětná. Padaly tady zajímavé argumenty pro a proti tomuto návrhu zákona. Ale, a už to tady padlo mnohokrát, ten zákon fakt není o kumulaci funkcí. Ten zákon je – chtěl jsem říct původně o penězích, ale řeknu o odměnách. O tom to je.

A já mám sám z tohoto týdne zajímavou osobní zkušenost, ale ta se týká nikoliv odměn, ale kumulace funkcí. Já jsem sám působil v Prostějově v zastupitelstvu 28 roků – to je kolik? – devět, osm, sedm (počítá na prstech) volebních období v různých pozicích za různé politické subjekty. V tom posledním volebním období, protože jsem musel na full time prostě pracovat tady, tak se mně moc nedařilo tam chodit a byl jsem oprávněně kritizován za to, že jsem na to zastupitelstvo jako řadový člen zastupitelstva nechodil. A před posledními komunálními volbami jsem už nechtěl kandidovat, protože přestože svoje město, kde jsem se narodil a pořád žiju 56 let, miluju a myslím si, že i po mně tam v tom městě něco konkrétního zůstalo nebo zůstane, a je to vidět v tom městě, tak jsem si řekl, že je prostě nefér tam znovu nechodit a zabírat místo někomu, kdo může být platnějším zastupitelem než já. A omluvil jsem se voličům, že kandidovat nebudu. Bohužel moji kolegové mě přesvědčili, abych šel na nevolitelné místo a jako prostějovský patriot, dlouholetý zastupitel, abych prostě tu naši kandidátku podpořil v tom městě. Tak jsem kandidoval na 12. místě. A nechci říct bohužel, protože to by znělo nabubřele, ale prostě jsem byl zvolen a dostal jsem nějaké preferenční hlasy a dostal jsem se znovu do té situace, kterou jsem nechtěl, a znovu jsem se musel těm voličům omluvit a vlastně po prvním zastupitelstvu, kdy jsme vytvořili koalici, zvolili orgány města, tak jsem na mandát zastupitele rezignoval. A nebylo to jednoduché rozhodování, ale zvítězil ve mně spíš ten pocit odpovědnosti, jestli je člověk schopen těch funkcí vykonávat více, nebo méně.

Tu kumulaci funkcí bychom fakt měli nechat na těch voličích. Prostě jsou lidé, kteří to stihnou, kteří to zvládnou, a jsou lidé jako třeba já, kteří to nestihnou a nezvládnou. Proto jsem se takto ve svém konkrétním případě v Prostějově rozhodl.

A nyní jednu větu ještě mi dovolte k tomu návrhu, který leží na stole před námi. Je to návrh, který řeší snížení odměn při kumulaci funkcí. Určitě to souvisí s tou debatou o kumulaci funkcí, která možná někdy tady ve Sněmovně ještě bude probíhat nad nějakým třeba jiným návrhem zákona, nicméně já věřím tomu, a už tady řekl kolega Michálek, vláda k tomu dala pozitivní stanovisko, tak já věřím tomu, že náš poslanecký klub podpoří návrh tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Jelínka, zatím

poslední přihláška do obecné rozpravy. Tak, pane poslanče, prosím, máte slovo. (Přihláška z místa.) Tak, také se hlásíte, dobře.

Poslanec Pavel Jelínek: Dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. V programu našeho hnutí SPD jsme proti kumulaci funkcí, což souvisí i s odměnami. Dne 1. 1. 2018 nabyl účinnost zákon číslo 99/2017 Sb., kterým se novelizuje zákon o odměňování zastupitelů. V tom zákonu v případě souběhu výkonu více funkcí náleží uvolněnému zastupiteli odměna za tu z jeho funkcí, za kterou náleží největší odměna. Proto budeme podávat pozměňovací návrh daného návrhu, který je předkládaný, a to tak, aby poslanci, senátoři a členové nedostávali žádnou další odměnu za komunální vícenásobné funkce. Samozřejmě pokud projde návrh nebo přijde návrh i na zákaz kumulaci funkcí, tak jej velice rádi podpoříme. Děkuji

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní ještě jednu faktickou tady mám a je to pan poslanec Jiří Bláha. Takže já vás požádám o vystoupení. (Šum a neklid v jednacím sále.)

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady dlouho poslouchám příspěvky, které tady zaznívají, a jedno si musíme na rovinu říct. Výběr lidí, kteří by chtěli něco dneska dělat navíc, je hrozně omezen. Je to tak, že vlastně nezbývá, kdo by někde chtěl něco jít dělat, zodpovědně dělat a opravdu dělat se srdcem a jít dělat pro nás občany. Často se stává, že lidé, kteří se přihlásí, že by chtěli dělat v politice nebo zastupitele nebo někde, tak do toho jdou jenom s tím, aby si zajistili nějaké místo. A proto buďme při zemi s tou pýchou, že nám někdo dal nějaký hlas. Ti občané často neměli na výběr (smích v jednací síni) a často opravdu sahali k tomu, že zvolili nutné zlo na úkor většího zla (ojedinělý potlesk, smích, výkřiky v jednací síni). Tak to prostě je a je to způsobeno třeba i touto debatou, kterou hromada lidí nebude chápat. (Smích v jednací síni zesílil.) Takže zamysleme se nad tím, jestli ještě jsme schopni být pyšní na to, že nás někdo zvolil, protože to, jakým způsobem se politické prostředí vyvíjí, tak je důsledek toho, o čem se dneska tady bavíme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní tady mám dvě faktické poznámky. Za prvé pan poslanec Petr Pávek a připraví se pan poslanec Petr Gazdík. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Pávek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád ještě poukázal na jeden pozitivní aspekt kumulace funkcí, a tím je, a bohužel předkladatelům tahleta životní zkušenost chybí, mnoho starostů má přirozenou ambici dostat se do krajského zastupitelstva proto, aby mohli spoluovlivňovat rozhodnutí toho krajského zastupitelstva, toho kraje, aby tam vnesli svoji komunální zkušenost, protože bez ní jako ten kraj za chvilku bude odtržený od reality a začne vymýšlet věci, které na ty obce začnou dopadat blbě. Stejně tak buďme rádi, že zde mezi námi

sedí ještě starostové a krajští zastupitelé, neboť i oni do této Sněmovny přinášejí reálná témata a hlídají ty nesmysly, ke kterým by tady politici odtržení od toho spodku mohli dospět.

A ještě bych rád vaši pozornost připoutal k jednomu tématu a to je systémová záležitost, určitě ne na tuto debatu, jenom jako téma do budoucnosti. Prostě ten problém spočívá přece v odměňovacích tabulkách ve veřejné správě. Proč máme 16 tisíc mrtvých duší dneska na ministerstvech a orgánech centrální státní správy? Protože se z nich berou peníze na odměňování těch úředníků, kteří tam dneska jsou. Proč máme dneska kumulace funkcí, kdy lékaři například na plný úvazek jsou v nemocnicích nebo v praxích a následně na plný úvazek jsou zase na univerzitách? No protože jsou blbě nastavené tabulky toho odměňování, protože systém toho odměňování je od samého základu vlastně prolhaný a alibistický.

Tak to je všechno, co jsem k tomu chtěl zatím říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nemám další faktickou poznámku. Nyní do obecné rozpravy mám jako posledního zatím přihlášeného poslance Marka Bendu. Než dorazíte k mikrofonu, přečtu omluvu. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá dnes od 12 hodin do půlnoci ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane poslanče Bendo, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní navrhovatelko, vážená paní ministryně, pane místopředsedo vlády, dámy a pánové, já se málokdy hlásím příliš s těmi faktickými poznámkami, abych nezneužíval tohoto institutu, který, mám pocit, že se dramaticky nadužívá. Takže zareaguji krátce na rozpravu, která byla místy až bizarní, jako když už jsme se dostali až ke kandidujícím nebo nekandidujícím partnerkám. Ale to je jiná věc.

Zaprvé, první poznámka. Obecně platí, tvrdí to většina politologických učebnic, že nízká účast ve volbách nesvědčí nic o nespokojenosti s politickou situací. Právě naopak. V okamžiku krizí přichází vyšší volební účast. V okamžiku střetnutí o zemi z jakéhokoli důvodu přichází vyšší volební účast. Nižší volební účast nesvědčí nic o tom, že by lidé byli nespokojeni, ale například že jim to je tak trochu jedno, že mají pocit, že se stejně nic moc zásadního neděje. Tak prostě ať si to rozhodnou ti, kteří na tom mají nějaký zájem a kterým, myslím, je třeba vždy děkovat, že zájem mají a k volbám chodí.

Zadruhé k panu poslanci Bláhovi. Myslím, že občané mají na výběr nekonečně mnoho variant, jak se ukazuje tady v této Sněmovně. Máme nejširší politické spektrum od roku 1990 včetně některých téměř bizarních uskupení. Já jsem byl občanům vždy vděčný za to, že mě zvolili, a nijak se za to nestydím.

Navrhuji, abychom ten návrh zákona vrátili předkladatelům k přepracování. Samozřejmě závisí na tom, jak se rozhodne tato Poslanecká sněmovna, ale já ho opravdu pokládám za chybu, za přistupování na hru na závist. Je mi podezřelé, že tolik politických subjektů v Poslanecké sněmovně naskakuje na tyhle triky pirátů, kteří bohužel nám tady předvádějí jenom destrukci politické scény. Dopoledne, když

se vede zásadní debata o tom, jakým způsobem mají nebo nemají být chráněna data pacientů, jakým způsobem je třeba se zabývat lékovou politikou, tak slyšíme z úst anarchistické pirátské strany, která přicházela s ochranou internetu, že je to vlastně bezvadné. Ale v okamžiku, kdy budeme bičovat donekonečna sami sebe, případně jiné politiky, případně jiné zastupitele, případně rozhodování voličů, že je úplně hloupé a podobné nápady, tak ano, tam bude pirátská strana nejhlasitější. Myslím, že ti, kteří jim v tom pomáhají, pomáhají jim takové návrhy předkládat, dělají velikánskou chybu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. To je v tuto chvíli... Tak ještě předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Ani se nebudu ptát, jestli faktická, obecná, jste jediný, takže do obecné.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já se chci vrátit k té debatě, k tomu, jak se mluvilo o důvěryhodnosti politiků, politiky, a jestli to má souvislost nebo nemá souvislost s volební účastí.

Dlouhodobě se ukazuje podle výzkumů veřejného mínění, že největší důvěru mají občané ve své komunální politiky, starosty, starostky, obecní a městská zastupitelstva. Nejmenší v Poslaneckou sněmovnu. Podívejme se na volební účast posledních voleb těchto dvou typů, ať nedělám celý výčet od roku 1993, kdy vznikla Česká republika. Komunální volby máme těsně za sebou. Průměrná volební účast byla 47,3 %. Někde byla samozřejmě mnohem vyšší, někde byla nižší, já říkám 47,3. Při posledních volbách do Poslanecké sněmovny byla 60 %. Nějak to nevychází. Nějak to nevychází, taková ta přímá úměra, že čím větší důvěra, tím vyšší volební účast. Tady vidíte, že to není pravda.

Když se podíváte bez stranického trička na výsledky komunálních voleb, tak zjistíte, že úspěšní starostové velmi často obhajují bez ohledu na stranické tričko. Myslím, že každá ze stran, možná s výjimkou komunistů, to úplně přesně nevím, má příběhy úspěšných starostů, kteří měli nadprůměrný volební výsledek ve své vlastní politické straně a obhájili mandát, získali důvěru bez ohledu na to, jaké je momentálně rozložení politických sil na centrální politické úrovni. A teď najednou z těch starostů, místostarostů či uvolněných, kteří jsou současně poslanci, děláme někoho, kteří by za to neměli brát odměnu. A já nechápu proč. Mně to opravdu připadá pohrdáním hlasy voličů. A netvrďme si, že když voliči volí v komunálních volbách, že nevědí, kdo je kandidát na starostu. Ano, občas se to stane, že nakonec je stranou či hnutím nominován někdo jiný, ale to jsou velmi ojedinělé případy. V naprosté většině případů tomu tak není. A občan, když jde ke komunálním volbám, tak ví, kdo je kandidát konkrétní politické strany na funkci starosty, starostky, primátora či primátorky.

Na druhé straně, když se podíváte na komunální volby, je to skoro pětina obcí, kde občané na výběr nemají, kde je jedna kandidátka. To není úplně zdravé. To si řekněme otevřeně. A je to více než 1 100 a nějaké drobné obcí. Spíš bychom se měli starat o to jako zákonodárci, ať vytvoříme takové podmínky pro členy obecního

zastupitelstva, ať už jsou starosty, ať už jsou v koalici, nebo v opozici, aby se zvýšil zájem, aby se i zvýšil zájem voličů, aby z těch 47 % bylo aspoň těch 60 v komunálních volbách a aby voliči skutečně pokud možno měli reálně výběr alespoň ze dvou kandidátních listin. Jsou taky obce, kde se nemohou konat komunální volby, protože v té obci se nenajde ani dostatečný počet zájemců o tuto nelehkou práci. Mnozí z nás mají zkušenost z komunální politiky a tady to málokdy zaznívá. Tak já bych chtěl ocenit zejména práci starostů v malých obcích. Ono to není jednoduché nikde. Ale když si vezmu statutární města, máte profesionální aparát, máte velký úřad, tak ten tomu starostovi či primátorovi velmi pomůže. Ale starostové malých částí nemají pracovní aparát a de facto musí plnit stejné povinnosti jako ti, kteří vedou města, nebo kteří vedou velká města. Budeme i my sankcionovat starosty malých obcí, kteří jsou čirou náhodou – ne čirou náhodou, proto, že si to voliči přejí – současně poslanci či senátory?

Docela bych rád, a těším se, až jestli ten zákon projde Sněmovnou, kdyby prošel, tak bych docela rád zaznamenal debatu v Senátu. Oni o sobě říkají, a mají pravdu, že je to komora vítězů. Každý zvolený senátor musel zvítězit na své jméno, v přímém souboji, buď v prvním kole, to jsou výjimky, myslím, že 12 za celou existenci Senátu, nebo 14, ale pak v tom druhém kole. A mnozí z nich jsou velmi úspěšní starostové menších či malých obcí. Ale protože ten jejich úspěch nakonec hodnotila i širší obec voličů, nejenom ti voliči v jeho dané obci, kde dostávají 80, 90 %. Ale to ke zvolení prostě nestačí. Tak těm budete říkat ty nehoráznosti, které tady říkáte dneska?

Poslední poznámka, neberte to jako politický útok, ale jako konstatování faktu. Například hnutí ANO v roce 2017, pamatuji se, kandidovalo a říkalo: My jsme proti kumulaci funkcí. Pokud náš starosta nebo hejtman bude zvolen, my zařídíme, že ty funkce nebude vykonávat dvě. Výsledek je jiný. Já to plně respektuji, ani to nekritizuji. Ale pak vidíte, jaká je skutečnost. Skutečnost je úplně jiná. Říkám, je to individuální rozhodnutí každého z těch, kteří vykonávají jinou funkci, zda si ji ponechá, zda si ponechá uvolněnou, neuvolněnou nebo zda z té funkce odejde. Ale nemám žádnou ambici – pokud bychom neřešili neslučitelnost funkcí, to je jiná debata, na tu jsme připraveni, neříkám, že to podpoříme, ale to je racionální debata o neslučitelnosti funkcí, to bylo naprosto v pořádku. Ale tady skutečně mám pocit, že skupina předkladatelů, oni to takhle neřeknou, ví mnohem lépe než voliči, kdo má stát v čele těch měst a jak mají být odměňováni.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jenom zopakuji, jestli jsem dobře rozuměl panu poslanci Marku Bendovi, že jeho návrh zní, že navrhuje vrátit předložený návrh navrhovateli k dopracování. Dobře, to tady mám poznamenáno. A nyní se podívám do sálu, jelikož nemám žádnou přihlášku, zdali je tomu tak, že již nemám nikoho přihlášeného. Nevidím nikoho, končím tedy obecnou rozpravu.

Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Navrhovatelka, paní poslankyně Mračková Vildumetzová má zájem? Nebo zpravodaj Ivan Bartoš? Máte zájem o závěrečná slova? Nemáte zájem o závěrečná slova.

Ještě tady mám jednu omluvu, abychom na ni nezapomněli. Omlouvá se poslanec Radek Vondráček od 12 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Svolám tedy poslance gongem k hlasování, protože budeme hlasovat o návrhu poslance Marka Bendy. Zájem o odhlášení. Odhlašuji vás, přihlaste se prosím všichni svými hlasovacími kartami.

Ještě jednou přečtu, o čem budeme hlasovat. Máme tady návrh poslance Marka Bendy, který navrhuje vrátit předložený návrh k dopracování. Otázka zní, zdali souhlasíme s tím, aby se vrátil předložený návrh navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 196 přihlášeno 152 poslanců, pro 39, proti 54. Návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. A já se tedy táži, zdali někdo navrhujete přikázání jinému výboru jako garančnímu. Pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Z logiky věci navrhuji, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady návrh, aby to byl také rozpočtový výbor. Přistoupíme k hlasování. Jako první budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. (Námitky z pléna.)

Budeme hlasovat o protinávrhu. Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání výboru rozpočtovému?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 197 přihlášeno 155 poslanců, pro 36, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Takže přistoupíme k hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 198 přihlášeno 155 poslanců, pro 144, proti 1. Výsledek: byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. S přednostním právem pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já jsem přesvědčen, že z podstaty věci by to mělo být přikázáno ještě ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To už mluvíme o tom, zdali máte návrh na přikázání jinému výboru. Ano. To jsem se chtěl teď dotázat. Takže se dotáži ještě jednou oficiálně. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Máme tady návrh na ústavněprávní, ale žádný další návrh není. Přistoupíme k hlasování.

Pan poslanec Bartošek navrhuje, aby byl jako dalšímu výboru přikázán k projednání tento návrh ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 199 přihlášeno 156 poslanců, pro 47, proti 4. Návrh byl zamítnut.

Tímto končím projednávání v prvním čtení návrhu tohoto zákona. Mám tady omluvu. Omlouvá se pan poslanec Vít Rakušan mezi 13. a 19. hodinou z důvodu služební cesty. Pan místopředseda Sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Přistoupíme k dalšímu tisku, kterým je

16.
Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili ve středu 4. října 2018 na 19. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej přerušili a odročili do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny usnesením číslo 355. Připomínám, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 140/2. Prosím, aby se místa u stolku zpravodajů ujali, již se ujali, za navrhovatele paní poslankyně Věra Kovářová a zpravodaj rozpočtové výboru poslanec Jan Hrnčíř, který již také sedí na svém místě.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecní rozpravě a já se ptám, zdali je někdo přihlášen. V přerušené obecné rozpravě jste přihlášena, takže máte slovo. Paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte jen, abych připomněla ještě jednou historii oné novely zákona o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk 140. Historie byla následující. Zhruba před dvěma lety za mnou přišli zástupci dvou největší krajů, a to Prahy a středních Čech, a začali se mnou hovořit o financování veřejné dopravy, a to s tím, že během let se navyšují finanční nároky pro kraje a obce na veřejnou dopravu, dále opatření typu nařízení vlády o zvýšení

platu řidičů, které nezpochybňuji. Přinesla řadu milionů navíc pro kraje. Také zvýšení minimální mzdy navyšuje výdaje na veřejnou dopravu. Hovořili také o tom, že jedním z kroků, kterými by se mohly tyto výdaje snížit, by byla možnost snížit DPH na jízdné ve veřejné dopravě z 15 na 10 procent. Jenom konstatuji, že tato sazba je osmá nejvyšší... (Odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid v sále, protože paní poslankyně se nemůže vyjádřit. Prosím tedy, aby ten, kdo jedná o něčem jiném než o bodu, který máme na programu, aby doprojednal své věci v předsálí. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Hovořili jsme tedy o tom, že by bylo dobré snížit sazbu DPH na jízdné ve veřejné dopravě z 15 na 10 procent. Tato sazba je osmou nejvyšší v Evropě. Říkali, že by to byla cesta správným směrem, jak pomoci veřejné dopravě, s tím, že budou zahájena vyjednávání o tzv. memorandu v autobusové dopravě. Něco podobného jako už dnes funguje v dopravě železniční, tedy smlouva mezi státem a kraji o příspěvku na veřejnou dopravu. V současné době je to na železnici. Tady se hovořilo o autobusech s tím ovšem, že tato vyjednávání pravděpodobně budou trvat řadu let a toto by byl jakýsi první, poměrně rychlý signál. (V sále je hlučno.)

Tento návrh byl již projednán v rozpočtovém výboru a rozpočtový výbor s ním vyslovil souhlas. Při posledním projednávání bylo na návrh paní Mračkové přerušeno projednávání tohoto tisku s tím, že není stanovisko Svazu měst a obcí, a vyjádřila i názor, který prezentovala jako názor Asociace krajů. Dnes ráno mě osočila z toho, že lžu, že stanovisko Svazu měst a obcí bylo k dispozici. Jen podotýkám, že toto stanovisko Svazu měst a obcí k návrhu novely zákona bylo doručeno Ministerstvu financí 19. září, a dovolte, abych z tohoto stanoviska citovala: "Svaz měst a obcí České republiky má k uvedenému návrhu neutrální, možná mírně pozitivní stanovisko, jelikož věříme, že díky tomuto opatření se zmírní nákladovost pro města a obce při zajišťování dopravní obslužnosti obyvatelům." Proto bych poprosila paní Mračkovou prostřednictvím pana předsedajícího, zda by se mi mohla omluvit za to, že mě osočila ze lži.

Také jsem urgovala stanovisko Asociace krajů a to jsem dosud neobdržela, což je s podivem, neb náš zákon byl podán v dubnu tohoto roku, a je tedy s podivem, že Svaz měst a obcí se stihl vyjádřit k tomuto návrhu, kdežto Asociace krajů nikoliv.

Pana předsedu Lukla ze Svazu měst a obcí jsem informovala o aktuálním stavu projednávání tohoto zákona. Zároveň jsem mu poděkovala za pochopení a za jeho stanovisko, které vyjádřili k mému návrhu zákona, a dosud nevím, že by mělo dojít k nějaké změně.

Vážené dámy, vážení pánové, věřím, že absence některých stanovisek je pouhým nedorozuměním, že nám půjde při projednávání tohoto tisku o věc samu. A otázkou také zůstává, kdy jindy snižovat DPH než v době, kdy se hospodářství daří a kdy můžeme podpořit veřejnou dopravu. Proto vás žádám, abyste podpořili propuštění tohoto zákona do třetího čtení.

Zároveň mi dovolte ještě na závěr konstatovat, že v našem návrhu se v počátku vyskytly určité chyby, a proto bych chtěla poděkovat Ministerstvu financí a paní ministryni za součinnost při odstraňování těchto vad v zákoně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Dobré odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Budeme pokračovat. Do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Mračková. Máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřila ke sněmovnímu tisku 140, což je zákon o DPH na jízdné ve veřejné dopravě. V úvodu bych se nejdříve vyjádřila k tomu, co tady řekla paní poslankyně Kovářová, vaším prostřednictvím.

V žádném případě jsem dnes tady, paní Kovářová, neřekla, že byste nemluvila pravdu. Nebudu říkat slovo lež. Samozřejmě to, že jste řekla, že z Asociace krajů vám nepřišla žádná odpověď, mě velmi znepokojilo, a to především z toho důvodu, že jsem svému řediteli kanceláře na základě vašeho požadavku řekla, jakým způsobem budeme postupovat. V tuto chvíli mě opravdu mrzí, že pokud z Asociace krajů vám 29. října, kdy jste si napsala žádost 26. října, tak vám za čtyři dny přišla odpověď, tak že to tady poslancům nesdělíte.

Ta odpověď byla koncipována, to, co jsem tady řekla dnes ráno, že hejtmani se sejdou 9. listopadu a budou tuto otázku komunikovat a jistě vám svůj výstup hned po tomto jednání předloží. Jsem přesvědčena o tom, že ten výstup z Asociace krajů bude negativní, ale nemohu hovořit pouze za sebe, byť jsou tady přítomni další hejtmani, jako Jirka Běhounek a další. Takže možná, že se i se svou faktickou přihlásí a řeknou, jakým způsobem na to nahlížejí oni.

Zároveň jste tady řekla, že Svaz měst a obcí dal kladné stanovisko. Ale ona to není pravda, paní poslankyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího! Já tady to stanovisko mám a předám ho všem předsedům v rámci poslaneckých klubů a budu ho citovat. Je z 25. října, bylo odesláno nám, předpokládám, že i vám, a je v něm – cituji: Dovolujeme si vás na základě vašeho dotazu ze dne 17. října informovat o stanovisku Svazu měst a obcí ke sněmovnímu tisku 140. Nebudu více rozvádět. Svaz měst a obcí není zcela přesvědčen, že dopady sněmovního tisku 140 jsou zcela pozitivní pro rozpočty měst a obcí, potažmo krajských samospráv, jelikož by měla za následek výpadek příjmů státního rozpočtu ve výši 930 mil. korun, což pro města a obce představuje v rámci rozpočtového určení daní výpadek ve výši 219 mil. korun v důsledku snížení inkasa daně z přidané hodnoty.

Takže paní poslankyně, já si pak dovolím vám to stanovisko Svazu měst a obcí předat. Je to stanovisko, které dorazilo a bylo odesláno 25. října.

A úplně v závěru bych si dovolila svůj pohled z hlediska krajské samosprávy. Prosím vás, mě vůbec udivuje, že někdo tady takovýto zákon předloží. Protože tento zákon bude mít především dopad do rozpočtů měst, obcí a krajů. To znamená, že oni

v rámci daňových příjmů přijdou o finanční prostředky. A jestli si někdo bláhově myslíte, že dojde ke snížení cen na jízdenkách, tak tomu v žádném případě nebude. Jestli si myslíte, že ty finanční prostředky v rámci toho DPH obdrží řidiči, tak je neobdrží. A jestliže tady hovoříme o tom, že samozřejmě došlo k navýšení mezd řidičů, tak kraje se s tímto všechny popasují a v rámci daného nařízení se s jednotlivými dopravci vždy domluví a v rámci těch smluv udělají dodatky a to navýšení mezd řidičů se tam promítne. Takže opravdu mě udivuje, že tento návrh tady je, protože si myslím, že se zavedly 75procentní slevy pro studenty a důchodce, což velmi pozitivně občané vnímají. S řadou seniorů se bavím a jsou velmi rádi, že za toto snížené jízdné mohou cestovat.

A úplně poslední, nejdůležitější věc, že kraje si u těch dopravců dopravu objednávají v rámci tzv. závazku veřejné služby. A pokud to nepokryje tu hodnotu, tak prokazatelnou ztrátou jim to doplácejí. Takže já se opravdu pozastavuji nad tím, proč tento návrh zákona tady je. A já bych byla strašně nerada, aby to vypadalo, protože slyším, že je to tímto způsobem prezentováno, že to je prostě proti tomu, že to prostě předkládá paní poslankyně Kovářová. Já jsem přesvědčena o tom, že to prostě vůbec nic nepřinese. Neucítí to v žádném případě občan, že by měl snížené jízdné.

Takže já v tuto chvíli dávám návrh, aby tento návrh zákona byl zamítnut, a bude se to projednávat před třetím čtením.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za návrh. Ten se opravdu bude hlasovat před hlasováním ve třetím čtení. A nyní prosím pana poslance Juránka, který je přihlášen do rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem teď skutečně přemýšlel, jestli do tohoto sporu mám vstupovat, protože je tady velmi mnoho emocí. Ale já to zkusím teď vzít z celkového pohledu, protože jde o dopravu na prvním místě v krajích. A to je podstatná věc, že tady skutečně je velmi důležité stanovisko krajů a nikoliv obcí, protože tíhu dopravní záležitosti nesou kraje.

Nicméně ty propočty, které zde jsou, zapomínají na jednu věc, a to je ta věc, že skutečně kraje rozhodnutím státu utrpěly velkou ztrátu, finanční. A já bych rád využil tedy tohoto zákona, který je zde předložen, k tomu, abychom tuto kompenzaci pro kraje hledali třeba i prostřednictvím tohoto zákona, protože rozhodnutí, která se udělala na úrovni celého státu, tedy která jsou dána rozhodnutím vlády momentálně, mají velký dopad na rozpočty v krajích. A já mám tady i nějaké vyčíslení, jak velký dopad to má. Nicméně myslím, že tohle by byla právě ta vhodná část, abychom hledali cestu k tomu, jak to krajům jako takovým kompenzovat. A tady jsem přesvědčený o jedné věci. Jestliže se rozhodnutí udělá na úrovni města, ať si za to rozhodnutí nese tíhu město. Jestli se udělá rozhodnutí na úrovni kraje, ať si tíhu toho rozhodnutí nese kraj. Jestli se rozhodnutí udělá na úrovni státu, tak ať si to rozhodnutí na prvním místě nese kraj (?). A nebráním se tomu, aby veřejné rozpočty na tom spolupracovaly, ale ne aby celou tíži rozhodnutí, které se udělá, např. co se týká slevy jízdenek, tak aby celou tuto tíhu nesly kraje. A já jsem tady v tuto chvíli pro to,

abychom skutečně hledali ve prospěch krajů tu cestu. Já samozřejmě beru, že je zde Asociace krajů, že jsou zde hejtmani, sleduji tu situaci.

My jsme velký kraj – tady bych jenom opravil prostřednictvím předsedajícího paní Kovářovou, Středočeský kraj a Praha nejsou dva největší kraje, Středočeský je největší, ale Praha je až na čtvrtém místě, takže aby se neopomenul ten Moravskoslezský kraj a Jihomoravský, takže tady mám jen takovou prosbu, ale aby se na to nezapomnělo, ale toto je teď maličkost. Ale jenom chci říct, že speciálně v Jihomoravském kraji ten dopad je velký a nezanedbatelný a znamená to skutečně velké poznamenání v rozpočtu.

Samozřejmě že záleží také na tom, jak mají také kraje nastavené smlouvy, veřejnoprávní smlouvy těch dopravců, kteří tam jsou. Není to nic jednoduchého to řešit, protože ty smlouvy jsou nastaveny dlouhodobě. Tedy jestliže na tom jsme jako kraj tak, že ty smlouvy v některých částech Jihomoravského kraje končí, tak se ta smlouva udělá mnohem snadněji než pro někoho, kdo udělal nedávno smlouvu na deset let. Takže tady chci říct, že to bude mít i různý dopad na různé kraje podle toho, jak jsou v tuto chvíli schopny nastavit smlouvy s dodavateli, kteří u nich jezdí.

Nicméně nechci teď v tuto chvíli dávat ani žádný návod, jakým způsobem by se krajům dalo pomoci. Na druhou stranu je ale třeba si říci, že máme v rámci každého zákona podle rozhodnutí, které bylo v minulosti, uvádět, jak velký dopad má každé rozhodnutí na rozpočty krajů a obcí. A já bych byl velmi rád, kdybychom si tady občas třeba i v rámci interpelací nebo nějakého jiného mechanismu řekli, jak velký dopad má právě na rozpočty krajů a obcí rozhodnutí vlády, a prosím tady při téhle věci tuhle věc zohlednili a abychom ji třeba i zohlednili při schvalování rozpočtu a hledali tyto cesty ve prospěch krajů.

Myslím proto, že se snažím teď tu debatu převést na řešení toho problému jako takového, nikoliv na meritum toho zákona, který zde v tuto chvíli je. A byl bych velmi rád, abychom to brali velmi vážně. Protože když si vezmu, kraje nemají příliš mnoho pravomocí. Ale jedna z velkých pravomocí, kterou kraje mají, a řekl bych, že po školství je to ta druhá největší, tak je to právě otázka dopravy a v ní ta část dopravní obslužnosti. Takže tady se snažím to celé nasměrovat k tomu, abychom využili i toho, že se teď bavíme o návrhu zákona, který chce nějakým způsobem této věci napomoci, aby nám nevypadla záležitost dopravy jako ta podstatná věc, o kterou se kraje starají a která poznamená skutečně jejich další činnost v případě některých krajů.

Proto prosím, aby to nebylo zamítnuto, abychom měli někde prostor právě pro to řešení problému jako takového, abychom využili tohoto návrhu zákona k tomu, abychom hledali cestu k vylepšení situace v rozpočtu krajů právě v té dopravní oblasti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než dám slovo dalším řečníkům, přečtu nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec předseda Gazdík do 14 hodin z osobních důvodů, omlouvá se nám pan místopředseda Petr Fiala od

13 hodin do konce jednacího dne a omlouvá se nám paní poslankyně Nevludová od 13.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Paní poslankyně Mračková rozhořčeně zvolala, že tento návrh nic nepřinese. No, on přinese okamžitý dopad do našponovaných bilancí dopravců, kteří zajišťují veřejnou dopravu. Ti pak v rámci konkurenčních nabídek mohou, ale také nemusí samozřejmě, ale budou mít větší prostor promítnout to do ceny nabízené pro dané kraje. A i kdyby ne, i kdyby to skutečně zůstalo jenom o bilancích těch veřejných dopravců, tak není pravda, že to nic nepřinese. Bude to pořád férovější, než když to spolknou veřejné rozpočty, protože kdybyste hráli fér, tak dnes všechny položky z 15% sazby jsou na té 10% a ta 15% neexistuje. Z 10 na 14 % byla snížená sazba zvýšena v souvislosti s penzijní reformou a ze 14 na 15 %...

Paní kolegyně... (K poslankyni Mračkové, u jejíž lavice stojí poslanec Feranec a diskutují.) Prosím o čas. Já prostě nemůžu mluvit, když přede mnou nahlas voláte na svého kolegu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já poprosím o klid v sále a prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím o redukci času.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám potom přidám ještě minutu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Z 10 na 14 % byla snížená sazba zvýšena v souvislosti s penzijní reformou a ze 14 na 15 % byla zvýšena na tři roky. Z těch třech letech jste udělali jeden furt a penzijní reformu jste zrušili. Takže kdybyste byli fér, tak všechny položky jsou na 10% sazbě, na 15% není žádná, 15% neexistuje. To by bylo férové. Kdežto vy jste ty daně ze zákona zvýšili. Takže pokud se podaří přesunout alespoň tu jednu položku té veřejné dopravy, tak to bude aspoň trochu fér.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Ferance, který je přihlášen další s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Běhounek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Vážený pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, já reaguji na slova pana kolegy Juránka, který uvedl, že opatření centrální vlády např. o slevách ve veřejné dopravě bude mít dopad na rozpočty krajů. No, možná jsem to pochopil špatně, ale já nechápu toto vyjádření. Přece je to tak, že ta sleva je kompenzována státem. Stát ji kompenzuje. Tomu dopravci kompenzuje. Tím pádem pokud tam jezdí víc cestujících, nakonec to ještě pomůže tomu dopravci. Přece on

rozředí fixní náklady. Možná jsem to pochopil špatně, ale skutečně nechápu, jaký dopad to má na rozpočet kraje. Konkrétně sleva. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím pana poslance Běhounka, poté paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já musím říct, že jsem z toho trochu znervózněn. Zajištění dopravní obslužnosti a jejích plateb, především v autobusové dopravě, a otázky spojené s tím, jak to ve 14 krajích máme dát dohromady a jak se máme domluvit na přeshraničních krocích a jak to zkoordinovat, je velmi složitá záležitost. Jestliže se teď v této situaci snažíme vytrhnout jednu část DPH, a já samozřejmě rozumím kolegovi Kalouskovi, že se na to dívá z hlediska rozpočtového a férovosti či neférovosti, tak nám hrozí, že vypouštíme džina z láhve, protože my se budeme poté při těch záležitostech týkajících se financování ptát, kde na to vezmeme peníze. Myslím si, že obslužnost krajů a především obcí bez dohody obou subjektů není možná. Upozorňuji na to, abychom takovéto záležitosti nedělali, a samotnému se mi tento krok vůbec nelíbí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která je řádně přihlášena do rozpravy.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych jenom v obecné rozpravě ráda připomněla pozměňovací návrh, který vzešel po jednání v rozpočtovém výboru a týká se, kromě tedy veřejné dopravy, také přívozů a lanových drah, což znamená například v Praze, kdy přívozy jsou integrovány do veřejné dopravy, a také lanovka na Petřín. V podrobné rozpravě se k tomuto pozměňovacímu návrhu přihlásím.

Dále mi dovolte, abych zareagovala na některé poznámky, které zde zazněly, a to především na některá slova paní poslankyně Mračkové, prostřednictvím pana předsedajícího.

Tak za prvé. Neřekla jsem, že jsem nedostala odpověď z Asociace krajů, nýbrž jsem řekla, že jsem nedostala stanovisko, což mě zaráží, protože jsem předpokládala, při posledním projednávání jste zde hovořila za Asociaci krajů, tak to také zaznělo, že nějaké stanovisko máte, protože tento návrh novely zákona zde je již od dubna, respektive byl předložen na konci dubna.

Poté bych ráda zareagovala na to, co tady zaznělo z vašich úst, prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyně Mračková, o tom, že to rozhodně nebude mít dopad na snížení na jízdné. To je pravda, o tom není rozporu. Ale o to nám v současné době nejde, protože to svým způsobem vlastně vyřešily slevy na jízdném. Nám jde o něco jiného. Jde nám o to, že v důsledku nařízení vlády na zvýšení platů řidičů došlo samozřejmě k navýšení platů řidičů, ale také, jak jste říkala prostřednictvím pana předsedajícího, došlo k tomu, že kraje musely navýšit své rozpočty na výdaje ve veřejné dopravě. A dalším krokem, který přichází zcela

pravidelně, je postupné navyšování minimální mzdy a to také dopadá na kraje a v řádu desítek milionů na jednotlivé kraje.

Dále zde z vašich úst, paní poslankyně Mračková prostřednictvím pana předsedajícího, zaznělo, že řidiči ty zvýšené mzdy neobdrží. To ale není pravda, protože řidiči jsou v takzvané páté skupině, a znamená to tedy, že navýší-li stát minimální mzdu jako takovou, tak samozřejmě v rámci institutu zaručené mzdy automaticky dochází k navýšení mezd řidičů, to znamená, že automaticky k navýšení výdajů na dopravní obslužnost nejenom krajů, ale samozřejmě také obcí. To znamená, že v současné době se předpokládá, že opět od příštího roku dojde k navýšení minimální mzdy, a to znamená i k navýšení mezd řidičů, tudíž zvýšeným nákladům na dopravní obslužnost.

Dále také dochází k tomu, že je poměrně stoupající inflace, která samozřejmě také každým rokem navyšuje automaticky výdaje na veřejnou dopravu. A to jsou ony důvody, které nás vedly k tomu, že jsme tento zákon předložili, protože chceme minimalizovat, nebo aspoň nějakým mírným způsobem podpořit právě tato opatření, která jdou ze strany vlády. Samozřejmě souhlasím s tím, aby mzdy řidičů byly navyšovány, protože jinak není možné je udržet, a všichni víme, jaký je nedostatek řidičů.

Co se týče toho výpadku ve výši 930 milionů korun, to je pravda. Také je pravdou, že z této částky nepřijdou kraje a obce o částku celou, nýbrž o 219 milionů. To je jedna věc, kterou jste, paní poslankyně, říkala prostřednictvím pana předsedajícího, ale zapomněla jste říct, že ty zbývající stovky milionů těm krajům právě zůstanou a mohly by je využít na to navýšení výdajů, o kterém jsem hovořila.

A poslední věc. Ráda bych ještě zmínila, abychom se tady nedohadovali příliš dlouho o tom, kdo jaké stanovisko poslal, že jsem vám stanovisko na Asociaci krajů poslala, myslím, začátkem října, toť jedna věc. A druhá věc ohledně stanoviska Svazu měst a obcí. 19. 9. obdrželo Ministerstvo financí stanovisko Svazu měst a obcí, ve kterém se říká, že k návrhu mají pozici neutrální, možná mírně pozitivní. Proto mě překvapuje, že náhle tedy došlo ke změně názoru a máme tady dvě stanoviska, čemuž tedy upřímně nerozumím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Mračkovou.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi reakci. Já tady opravdu nechci říkat, jestli někdo mluví, nebo nemluví pravdu. Já tady ten mail mám před sebou, paní poslankyně Kovářová, poslala jste mi ho 26. října. Tak nevím, teď jste říkala na začátku října, já vám to kdyžtak ukážu, abyste mi věřila. Nechala jsem si ho zaslat z kanceláře Asociace krajů.

Mě strašně překvapuje, že tento návrh zákona předkládají Starostové a nezávislí. Ti přece vždycky za ta města a obce bojovali. Vždyť dojde k tomu, že oni v rámci rozpočtového určení daní ty daně nedostanou. Já chápu, ten návrh by byl dobrý pro

ten kraj, který si založí vlastní dopravní podnik. Ale jestli mě přesvědčíte o tom, já nechci říct, že v uvozovkách se tady lobbuje za dopravce. Protože ten, kdo dostane pak ty finanční prostředky, budou, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, ti dopravci! A vy jste přesvědčená o tom, že když se navýší minimální mzda, že dopravci nepřijdou na kraj, že zase ty finanční prostředky pro ty řidiče chtějí? Já vám garantuju, že přijdou. Jako chodí každý rok a jako každý rok s nimi uzavíráme dodatek ke smlouvě. A samozřejmě v rámci toho nařízení to bylo v letošním roce 1 700 korun na jednoho řidiče. Ale tím, že se zavedly ty pětasedmdesátiprocentní slevy, se nám to díky tomu pokrylo, takže tam kraje letos nemusely vynakládat takové finanční prostředky.

Takže opravdu chcete připravit města, obce a kraje o 930 milionů korun a nebude to mít, a vy to ještě řekněte, dopad na jízdné. Tak já pořád nevím, na co to bude mít dopad. Že to dostane dopravce. (Předsedající upozorňuje na čas.) A já nemůžu garantovat, že dopravce to dá danému řidiči! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. V tuto chvíli jsou vyčerpány faktické poznámky, stejně tak je vyčerpána... Paní poslankyně Kovářová ještě do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych také chtěla umět manipulovat s údaji jako vy, paní poslankyně Mračková prostřednictvím pana předsedajícího. Obce nepřijdou o částku 930 milionů, protože, jak jistě víte, je tam jenom nějaký podíl. (Poslankyně Mračková mluví z lavice.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já poprosím, abyste nepokřikovali, vyřizujme si to přes mikrofon. Děkuji.

Poslankyně Věra Kovářová: Přesně tak. Je potřeba si říkat jasně, jak vlastně to s těmi čísly je. To za prvé.

A za druhé, jestliže říkáte, že nechápete, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, kde tedy dojde k té úspoře a jak to tedy bude, tak to mě moc mrzí. Znamená to tedy, že úplně asi nemáte jasno, jak probíhá financování veřejné dopravy. (Hluk v sále.)

Ještě jednou opakuji, platy řidičů –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším, paní poslankyně. Chtěl bych poprosit sál po mé levici, aby byl trošku tišší, anebo aby se ty rozhovory přesunuly do předsálí. Děkuji.

Poslankyně Věra Kovářová: Co se týče mezd řidičů, tak to je oprávněný požadavek dopravců, že přijdou za vámi a chtějí peníze na mzdy řidičů. To je v pořádku, to tak má být. A jsou to prokazatelné náklady, a tudíž potom kraj musí

tyto částky vyplácet. A to je právě to, o co nám jde. Protože ty ušetřené stamiliony, které vy pořád zamlčujete, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, tak ty by právě mohly jít na tyto náklady na mzdy řidičů.

Potom co se týká těch stanovisek, moc se omlouvám, ale prostě je zajímavé, že já jsem to druhé stanovisko Svazu měst a obcí neobdržela, což bych jako předkladatelka očekávala, že se tak stane, a dostala jste ho pouze vy. Ale každopádně zde máme dvě stanoviska a myslím si, že se s těmito stanovisky vypořádáme při návrzích na vrácení či na podpoře ve třetím čtení.

Na závěr tedy dovolte, abych konstatovala, že jako Starostové a nezávislí jsme právě proto předložili ten návrh, abychom uspořili obcím a krajům peníze, které potom budou sanovat náklady na zvýšení mezd řidičů.

A co se týče toho, že jste vyjednali podporu pro kraje na mzdy řidičů, to je pravda, ale dostali jste pouze polovinu, pokud jsem tedy měla informace ze Středočeského kraje, takže stejně kraje musely tuto částku hradit. Ale jaksi jste zapomněli, nebo Svaz měst a obcí zapomněl, že ty náklady na zvýšení mezd řidičů nesly také obce. A o ty se Svaz měst a obcí nezajímal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A je tady s faktickou poznámkou pan poslanec Běhounek. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Tak ještě jednou. Pane předsedající, dámy a pánové, musím konstatovat, že tady zaznívají nepravdy. My nesanujeme mzdy řidičů. My jako kraje platíme prokazatelnou ztrátu. A to je konstrukce, která je mnohem složitější než jenom mzdy řidičů.

Druhá věc. My jsme nevyjednali mzdy řidičů. Já jsem se toho jednání bohužel tenkrát za Asociaci krajů musel účastnit, protože ti, kdož tam byli původně nominováni, byli omluveni. A to rozhodnutí bylo přes náš negativní přístup a odpor stejně přijato. My jsme upozorňovali, že konstrukce prokazatelné ztráty bude tímto způsobem deformována a pro nás to budou obrovské náklady. A obce se v tom podílejí pouze tehdy, když si zaplatí ODO, to znamená ostatní dopravní obslužnost. Ale linkovou dopravu obce neplatí ani se na ní nepodílejí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. V tuto chvíli máme opět vyčerpané jak faktické poznámky, tak rozpravu. Nevypadá to... Paní poslankyně se hlásí ještě do rozpravy? (Do podrobné.) Děkuji. V tom případě jsme vyčerpali rozpravu. Končím rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova buď od navrhovatelky, nebo od zpravodaje. Není tomu tak. Návrh na vrácení garančnímu výboru nepadl. Posuneme se tedy do rozpravy podrobné, kterou tímto otvírám. Žádné přihlášky nemám, ale paní navrhovatelka se hlásí. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dovolte, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 1310. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Ještě někdo se hlásí z místa do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova buď ze strany navrhovatelky, nebo ze strany zpravodaje k podobné rozpravě? Není tomu tak. V tom případě, jelikož nepadly v tuto chvíli hlasovatelné návrhy, končím druhé čtení tohoto návrhu. A posuneme se dál.

Tím jsme vyčerpali pevně zařazené body a budeme pokračovat v bloku druhých čtení podle pořadu schůze. Jako první je na řadě bod číslo

10.
Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Druhé čtení bylo přerušeno v úterý 30. 10., a to na žádost o přestávku na jednání klubu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele poslanec Vladimír Koníček a jako zpravodaj garančního výboru, kterým je rozpočtový výbor, pan poslanec Milan Feranec.

Nevím, jestli se klub TOP 09 hlásí s přednostním právem, aby nás seznámil s výsledky svého jednání? (Pobavení v sále.) Nevypadá to tak. Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které v tuto chvíli nemám přihlášek. Vidím, že se hlásí pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Dobrý den, pane místopředsedo. Navázal bych na tu přerušenou diskusi, která byla na posledním zasedání Poslanecké sněmovny. Vzhledem k tomu, o jak zásadní akt se jedná, protože pod touto změnou bude muset být podepsán premiér této země a dopředu je avizováno to, že touto změnou se můžeme dostat až do mezinárodní arbitráže, tak navrhuji procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti premiéra, protože je zcela zásadní stanovisko premiéra, jakým způsobem se k navrhovanému tisku postaví.

To znamená, dávám procedurální návrh přerušit tento bod do přítomnosti premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Je to procedurální návrh, se kterým se budeme muset vyrovnat rovnou. Zagonguji, abych sezval poslance do sálu. Odhlásím vás. Přihlaste se znovu svými kartami. Až se nám počet přihlášených ustálí, což bude zřejmě ještě nějakou chvíli trvat... Stále nám přibývají přihlášení. Už? Už. Vypadá to, že se nám počet přihlášených poslanců a poslankyň ustálil.

Pro ty později příchozí zopakuji, že budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do přítomnosti premiéra.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 200 bylo přihlášeno 124 poslanců a poslankyň, pro 45, proti 59. Návrh byl zamítnut. Budeme tedy v jednání pokračovat.

Pan předseda. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, o jak zásadní dokument se jedná, že skutečně je třeba, aby zaznělo stanovisko premiéra této země, nezbývá mi, než si vzít přestávku v délce 25 minut, aby se premiér mohl dostavit na jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Je zvykem tomuto návrhu vyhovět bez hlasování, takže pokud nikdo není proti, tak vzhledem k tomu, že podle dohod učiněných na grémiu se dnes má končit ve 14 hodin, tak já přeruším jednání, a to do úterka 13. 11. do 14 hodin, kdy budeme pokračovat pevně zařazenými body. Jako první je to bod číslo 3 – zákon o přístupu k internetovým stránkám.

Já vám děkuji za pozornost a přeji příjemný víkend a příští týden na shledanou.

(Jednání skončilo ve 13.40 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. listopadu 2018
Přítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno v 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. S náhradní kartou číslo 7 hlasuje pan poslanec Bartoš, s náhradní kartou číslo 2 hlasuje pan poslanec Ondřej Polanský. Radši jsem to řekl hned na začátku, než na to zapomenu.

Zahajuji další jednací den přerušené 20. schůze Poslanecké sněmovny. Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi jako kolegové sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Začneme omluvami. Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Petr Dolínek do 15 hodin – pracovní důvody, František Elfmark – rodinné důvody, Petr Gazdík – pracovní důvody, Tomáš Hanzel od 15.30 do 16.30 – pracovní důvody, Milan Hnilička – pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Ivan Jáč – zahraniční cesta, Jiří Kobza – zahraniční cesta, Patrik Nacher od 17.00 do 20.00 – pracovní důvody, Ivo Pojezný – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Lubomír Španěl – zdravotní důvody, Helena Válková – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Andrej Babiš – zahraniční cesta, Jan Kněžínek – zdravotní důvody, Jana Maláčová od 16 hodin – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Miroslav Toman – zahraniční cesta.

Poprosím vás už opravdu o klid v sále, abychom věděli, o čem budeme hlasovat u změn pořadu schůze. Nejdříve vás chci seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme vyřadit ze schváleného pořadu schůze: bod 3 již pevně zařazený na 13. 11. a bod 118, sněmovní tisk 170, přístupnost internetových stránek, 2. a 3. čtení. Dále bod 115, sněmovní tisk 138, o osobních údajích, 3. čtení, a bod 116, sněmovní tisk 139, osobní údaje a související zákony, 3. čtení. Body byly pevně zařazeny na středu 14. 11. Dále bod 117 sněmovní tisk 136, rejstřík trestů, 3. čtení. To bylo k vyřazení.

Dále navrhujeme ve středu 14. 11. projednat body z bloku 3. čtení v tomto pořadí: bod 121, sněmovní tisk 183, bod 124, sněmovní tisk 263, bod 120, sněmovní tisk 169, bod 123, sněmovní tisk 175, bod 119 sněmovní tisk 188.

Dále grémium navrhuje pevně zařadit projednání volebního bodu 181, který byl zařazený na středu 14. 11., před polední přestávku na 13.10 hodin.

To jsou veškeré informace z grémia a po projednání pevně zařazených bodů na dnešní jednání bychom pokračovali body z bloku 1. čtení – zákony, případně dalšími

body schváleného pořadu. Přehled zbývajících bodů vám byl rozdán na lavice. (V sále je hluk.)

K pořadu schůze mám v tuhle chvíli dvě přihlášky, s přednostním právem pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Okamura, poté pan předseda Kováčik – tři. Takže ještě jednou vás poprosím o klid v sále a poprosím pana předsedu Faltýnka, aby nám přednesl svůj návrh.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu podal následující návrh. Pokusil jsem se najít nějakou shodu na jednání grémia Poslanecké sněmovny, bohužel se mi to podařilo pouze z 95 % a neprošlo to jako návrh z grémia. Takže bych vznesl následující návrh, který se týká dnešního dne úterý 13. 11., od 14 hodin.

To znamená, jako první bod číslo 18, jedná se o návrh zákona o sociálních službách, druhé čtení, je to tisk 160. Jako druhý bod číslo 12, tisk 50, o svobodném přístupu k informacím, druhé čtení, takzvaný registr smluv. A jako třetí bod číslo 56, tisk 217, novela zákona o volbách, první čtení, paní poslankyně Pekarové Adamové, takzvaná korespondenční volba. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další s přednostním právem pan místopředseda Okamura. S náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Munzar.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi navrhnout jako mimořádný bod schůze zprávu vlády o jejím postoji k takzvanému globálnímu paktu o migraci. Součástí by měla být diskuze a informace vlády o dlouhodobé strategii v těchto otázkách na mezinárodní scéně, tedy v OSN a Bruselu.

Jak víme, české vlády tyto otázky projednávají v zahraničí léta a popravdě, venku se naši zástupci často chovají jinak než doma. Globální pak o migraci a uprchlících vychází přímo z takzvané Newyorské deklarace, kterou schválili i zástupci české vlády 19. 9. 2016 a následně pak i za účasti našich zástupců byl připravovaný text paktu o migraci. Dovolil bych si citovat několik zásadních tezí, ke kterým nás česká vláda zavázala už v New Yorku roku 2016:

Zajistit, že všechny děti bez ohledu na to, zda se jedná o uprchlíky, nebo migranty, budou mít zajištěn přístup ke vzdělání v horizontu několika měsíců po příjezdu do hostitelské země.

Dále, najít domov pro všechny uprchlíky, které Úřad vysokého komisaře OSN určil jako potřebné pro přesídlení a rozšířit příležitosti.

Dále, poskytovat podporu státům, které zachraňují, přijímají a na svém území poskytují útočiště velkému počtu uprchlíků a migrantů.

Dále, odsuzovat xenofobii proti uprchlíkům a migrantům a podporovat globální kampaň OSN, která je právě proti xenofobii a rasismu namířena.

Jenom bych chtěl upozornit, že tyto zásadní teze, ke kterým nás vláda hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL zavázala, respektive je projednali zástupci v roce 2016, tak to je opravdu, musím říct, velice závažná věc. A generální tajemník OSN Pan Ki-mun po přijetí těchto závazků, to znamená v podstatě legalizaci nezákonné migrace, státníkům v roce 2016 upřímně a bezelstně pogratuloval, cituji: "Dnešní summit je průlomem v našem společném úsilí reagovat na výzvy lidské mobility." A já k tomu dodávám, díky přijetí Newyorské deklarace bude podle něj více dětí chodit do školy, více pracovníků bude moci legálně hledat práci v zahraničí.

Takže tohleto tady v podstatě odsouhlasila česká vláda. K tomu se hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL zavázaly už v New Yorku v roce 2016.

Řečeno jednoduchými slovy, cílem všech těchto smluv je posílení migrace, její legalizace. Jde jednoznačně o pozvánky stamilionům chudých na celé planetě. Je zdánlivě dojemné, když zaručuje školy dětem celé planety, ale v praxi to znamená jediné: rodiče milionů Afričanů, Arabů a Asiatů dostali zprávu, že jejich děti mají v našich státech zajištěno vzdělání a jejich rodiče práci. A komu z bohatých zemí se to nelíbí, je ošklivý xenofob, se kterým OSN a všichni signatáři zahájili boj. A české vlády, vlády hnutí ANO, ČSSD a lidovců, na mezinárodní scéně v nedávné minulosti se vším radostně souhlasily. (Silný hluk v sále. Předsedající žádá o klid.)

Podivuhodné domácí veletoče české vlády samozřejmě udivují, a to doma i v zahraničí. Tomáš Jungwirth z Asociace pro mezinárodní otázky to nedávno udiveně komentoval těmito slovy – cituji: "Po celou dobu jednání Česko s ostatními zeměmi bez problémů spolupracovalo." To znamená na zlegalizování nelegální migrace. "Je pro mě trochu zarážející, že poté, co se podařilo dojednat finální text kompaktu, se objevilo vyjádření Ministerstva zahraničí, které celý tento dvouletý proces vlastně zpochybňuje." Konec citátu. No pochopitelně, mě by taky překvapilo, když vláda v podstatě prosazuje zlegalizování migrace a najednou po dvou letech jakoby verbálně začne říkat něco jiného.

Premiér Andrej Babiš před pár dny podpis globálního paktu o migraci odmítl. My mu jak za SPD, tak za občany České republiky děkujeme a přejeme jak jemu, tak vládě, aby jim názorový veletoč vydržel co nejdéle. Tedy nejen do evropských voleb, kvůli kterým teď vládní strany opravují svoje dlouhodobé, skutečně protinárodní a probruselské postoje. V tomto ohledu je třeba upozornit, že evropské volby budou velmi důležité. Ačkoliv česká vláda dnes promigrační úmluvy najednou odmítá, je možné, že jde jen o politickou taktiku, jak uklidnit před volbami české občany. Jak víme, Brusel, když to nejde dveřmi, zkusí migranty prostrčit oknem. A když to nejde oknem, nasype je do komína. Díky tomu máme před sebou nejen globální pakt o migraci OSN, ale i nový Dublin, tedy změnu azylových pravidel, a samozřejmě Brusel hledá i další, daleko skrytější cestičky. Jednou z nich je snaha, aby ty nepříjemné promigrační dohody nemusely schvalovat národní vlády, protože skutečně si tím podkopávají volební výsledky důležité pro udržení promigrantského vedení EU. Evropská komise proto dlouhodobě usiluje o to, aby se smluvní stranou obou paktů stala celá EU. A europarlament ji v tomto záměru podpořil.

V bodě dvě usnesení 2018/2642 europoslanci vyzvali vlády členských států – cituji – "aby se sjednotily ve jménu jednotného postoje EU a aby aktivně bránily a podporovaly jednání o důležité otázce globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a o uprchlících". Konec citátu. Evropská unie jako celek by se mohla stát smluvní stranou obou dokumentů v případě, pokud by členské státy daly Evropské komisi k podpisu mandát. Podle oficiálně platných pravidel stanovených Lisabonskou smlouvou by takový krok měl být proveden v rámci tzv. společné zahraniční a bezpečnostní politiky, tedy na půdě Rady ministrů zahraničí nebo na Evropské radě, což je summit šéfů států a vlád EU.

Nemělo by nás utěšovat, že procedurálně by mandát měl být odsouhlasen jednomyslně všemi hlasy. Brusel tuto podmínku párkrát v minulosti vynechal. Například Rámcovou úmluvu o kontrole tabáku za nás EU podepsala navzdory vetu v českém Senátu. A oficiálně to zdůvodnila jako první zkušební použití tehdy nově zavedené společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Jednoduše řečeno, současně s přípravou paktu o migraci o uprchlících Brusel připravuje náhradní řešení, která umožní obejít rozhodnutí národních vlád. V Bruselu má Česká republika svoje zástupce, kteří nejenom o této taktice vědí, ale tyhle taktiky s největší pravděpodobností připravují, protože jsou vymýšleny kvůli nám. Přesněji, proti nám.

Jsou to nejen europoslanci, ale naši lidé, kteří pracují v Evropské komisi. Omlouvám se, vážené kolegyně a kolegové, za nepřesný termín. Nejsou to naši lidé, ale lidé, které řídí a úkoluje česká vláda. Pardon. Opět nepřesný termín. Úkoluje je dnes vládní hnutí ANO a ČSSD. Vloni to byli ještě lidovci. Před dvěma měsíci, 19. září, jsme tu do večera diskutovali o našem návrhu odstoupit od globálního paktu OSN o migraci a toto odstoupení odmítly všechny strany s výjimkou SPD. Jak jsem již uvedl, děkuji některým vládním politikům, že změnili názor. Na druhou stranu celá historie jednání kolem všech mezinárodních dohod, které nějakým způsobem narušují naši suverenitu a jdou jednoznačně proti zájmu naší země a našeho národa, ukazuje, že české vlády a většina českých zástupců v Bruselu nikdy české zájmy řádně nehájily. Pokud se názory poslanců z hnutí ANO a ČSSD opravdu změnily a přidaly se upřímně k názoru SPD, jsem za to vděčný. A budu vděčný, pokud nás o své upřímnosti kolegové přesvědčí i reálnými skutky.

Proto vás žádám o zařazení mimořádného bodu na pořad této schůze Sněmovny, stejně jako jsme ho zařadili v září. A jenom připomenu, že v září jsme zaúkolovali vládu hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM, aby do 15. listopadu seznámila nás v Poslanecké sněmovně se stanoviskem vlády ke globálnímu paktu OSN. Takže 15. listopadu je tento týden. Nevím, jestli kdokoliv z jiných stran tedy obdržel nějaké vládní stanovisko. My jsme ho neobdrželi. Ale přitom my jako Sněmovna jsme zavázali vládu, aby nás do 15. listopadu seznámila se stanoviskem. Takže v podstatě z tohoto pohledu vás chci požádat, abyste prosím podpořili zařazení tohoto mimořádného bodu, abychom dali prostor vládě seznámit nás s tím stanoviskem, ke kterým my jako Sněmovna jsme většinovým hlasováním vládu zavázali.

Já tedy navrhuji, abychom to zařadili jako pátý bod dnes, protože čtyři máme už pevně zařazené body. A já to ještě upřesním – byl by to mimořádný bod s názvem Zpráva vlády o jejím postoji k tzv. globálnímu paktu o migraci, tedy v souladu s usnesením Sněmovny, které jsme... vládu jsme zaúkolovali v září. A výsledkem by

bylo to, abychom skutečně zaúkolovali vládu, aby musela z globálního paktu OSN o migraci odstoupit, jako to udělaly USA, Maďarsko či Rakousko. A samozřejmě bych si přál, aby opravdu všichni poslanci ve Sněmovně skutečně změnili své dosavadní promigrační postoje jak tady doma, tak v zahraničí, v Bruselu i OSN.

A teď bych tedy upřesnil, na kdy bych to chtěl zařadit. Já bych měl dva návrhy. Za prvé, aby to byl pátý bod dnes, protože čtyři body už máme pevně zařazeny. Ale protože vím, že tady pan předseda hnutí ANO Faltýnek, že navrhoval zařadit přednostně body, a předpokládám, že mají 78 hlasů, tak by to mohlo projít, a jsou tady nějaké návrhy z grémia, tak jako druhý návrh by byl – po všech pevně zařazených bodech, které Sněmovna dnes si odsouhlasí, tak ať to tam zařadíme, ať to nikomu nevadí, ať se nikdo nemůže jakoby vymluvit, že má nějaké důležitější body. A znovu bych chtěl poprosit Poslaneckou sněmovnu, aby nám ten bod podpořila, protože sami, Poslanecká sněmovna, jsme určili vládě, že má do 15. listopadu nám dát zprávu. A my jsme ji tedy nedostali. Předpokládám, že nikdo ji nedostal. Takže je potřeba to krátce projednat, aby nás vláda seznámila, abychom si odhlasovali za Sněmovnu usnesení, aby vláda plnila usnesení Sněmovny v tomto smyslu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kováčik. Poté pan předseda Chvojka.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové. Tři drobná sdělení k programu. Jeden návrh. To první je prosím pěkně, jestli jsem špatně slyšel, tak mě omluvte, ale já se ohrazuji proti označení proimigrační strana z úst pana kolegy Okamury, protože všechny s výjimkou SPD označuje za proimigrační. Nejsme proimigrační stranou. A chci, aby to tady zaznělo. Nejen směrem k vám, ale směrem k veřejnosti.

Za druhé. Ten návrh, který dal pan kolega Faltýnek, tak já říkám, že ano, samozřejmě. Nicméně jako čtvrtý bod za návrhy pana kolegy Faltýnka navrhuji zařadit bod 10, tisk 38. Je to dokončení přerušeného bodu, který jsme pracovně nazvali zdanění církevních restitucí. Jsme v přerušení, před závěrem druhého čtení, tak abychom to dnes stihli dokončit.

A ta třetí věc. To je drobná poznámka k tomu návrhu na zařazení bodu 12, tisk 50, na 19. schůzi 19. září. Pan poslanec Koten, předseda bezpečnostního výboru, navrhl, a já ho budu citovat ze stenozáznamu: "Vážené dámy, pánové, vážený pane předsedající, z důvodu, že není dosud k dispozici nález Ústavního soudu ke sněmovnímu tisku č. 50 o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování některých smluv a o registru smluv, ve znění pozdějších předpisů, kterým se mění zákony 106/1999 Sb. a zákon 340/2015 Sb., navrhuji vyřazení tohoto bodu z pořadu této schůze do doby, než bude známo stanovisko Ústavního soudu." Mám pocit, že tento návrh byl odsouhlasen, ale prosím, jestli jsem tomu špatně porozuměl, tak mi promiňte. Pro tento návrh hlasovalo, jestli chcete vědět kolik... návrh byl přijat. Hlasovalo 52 poslanců, 15 poslanců ODS, žádný z Pirátů, 17 poslanců SPD, 11 poslanců ČSSD, 14 poslanců KSČM, 7 poslanců KDU-ČSL a to je všechno. Celkem pro hlasovalo 116 poslanců. Čili to nevznáším snad jako nějakou

pochybnost. Jenom to, že vlastně tady zařazujeme něco a nemáme, pokud vím, dosud stanovisko Ústavního soudu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji. Než dám slovo panu předsedovi Chvojkovi – podle informací, které mám k dispozici já, jsme nakonec hlasovali o vyřazení druhého a třetího čtení. Tedy nikoliv s tou podmínkou. A dále jsme hlasovali o vyřazení z konkrétní schůze a nehlasovali jsme vyřazení z dalších schůzí. Myslím, že z toho důvodu je návrh pana Faltýnka možný a hlasovatelný. Potom více třeba osobně, ať nemusíme přes mikrofon.

Poslanec Pavel Kováčik: Pardon, já jsem jenom vyslovil jistou pochybnost, že nebyla splněna ta podmínka doručení nálezu Ústavního soudu. To je všechno.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. My jsme ho vyřazovali ze schůze, to jsme splnili, plus ta podmínka při samotném hlasování – není takto zaznamenáno, že to tam zaznělo, ale na další schůzi je to projednání možné. Je to výklad, který jsem si ověřoval i příslušným odborem.

Dále pan předseda Chvojka, poté se připraví pan předseda Kalousek.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl vetovat jménem dvou poslaneckých klubů, to znamená klubu ČSSD a klubu hnutí ANO, návrh kolegy, pana místopředsedy Okamury, na zařazení zprávy o migraci. Jak říkal kolega Kováčik, já si myslím, že zde není žádná promigrantská strana, nicméně my, to znamená ČSSD i hnutí ANO, si myslíme, že je potřeba probrat za tyto dva dny řádné schůze mnohem důležitější body, např. zvýšení příspěvku na péči ve třetí a čtvrté třídě či platy učitelů. To znamená, nechceme zařadit tento bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já mám prostřednictvím pana předsedy, předsedajícího, velkou prosbu na pana místopředsedu Okamuru. On řekl, že naše diplomacie, naši pracovníci nikdy nehájili české národní zájmy. Vzhledem k tomu, že se nám nikdy nepodařilo definovat napříč politickým spektrem české národní zájmy, tak to prostě takhle nelze říct a já prosím, ať to neříká. Připusťme s velkou mírou tolerance, která je vlastní poslancům TOP 09, že já i pan místopředseda Okamura jsme oba dva Češi, příslušníci českého národa. Přesto se domnívám, že naše priority národních zájmů jsou velmi odlišné. Takže můžeme říkat, zda diplomacie plní nebo neplní zahraniční politiku české vlády, která je k tomu z Ústavy odpovědná, nebo ty či ony priority, ale prostě nikdo z nás si nemůže dovolit říct, zda prosazují nebo neprosazují české národní zájmy, pokud se opíráme výlučně

o vlastní program, protože naše programy už jsou v tom poněkud odlišné, např. v našem případě a v případě SPD diametrálně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nikoho dalšího s přednostním právem přihlášeného nevidím. Pan poslanec Koníček stáhl svoji přihlášku, protože jeho návrh byl totožný s tím, který přednesl pan předseda Kováčik. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak se vypořádáme s jednotlivými návrhy, tak jak byly předneseny.

Nejprve budeme hlasovat o návrzích z grémia, tak jak jsem je přednesl, to znamená vyřazení bodů 3, 115, 117 a projednání ve středu bodů 121, 124, 120, 123, 119 a pevné zařazení volebního bodu 181 na 13.10 před polední přestávkou 14. 11.

Ještě jednou. Hlasování o gremiálním návrhu. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 201, přihlášeno 183, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrzích pana předsedy Faltýnka na zařazení bodů 18, 12 a 56 na úvod dnes, v úterý 13. 11. Ptám se, zda někdo vznáší námitku. (Reakce na poznámku z okolí:) Tak, budeme hlasovat o každém návrhu zvlášť.

Nejprve tedy bod 18, sněmovní tisk 160, o sociálních službách, jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 202, přihlášeno je 184, pro 179, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o zařazení druhého bodu na dnešní jednání, bod 12, registr smluv, sněmovní tisk 50.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 203, přihlášeno 184, pro 114, proti 49. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o zařazení bodu 56, sněmovní tisk 217, o volbách, který by následoval po bodu 12.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 204, do kterého je přihlášeno 183, pro 159, proti 1. Návrh byl přijat.

Návrh pana místopředsedy Okamury nemůžeme hlasovat z důvodu veta dvou poslaneckých klubů.

A nyní budeme hlasovat o zařazení bodu číslo 10, sněmovní tisk 38, církevní restituce, který by měl následovat podle návrhu pana předsedy Kováčika po těchto třech bodech, které jsme si právě odsouhlasili. To znamená, za bodem 56 by následoval bod 10.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 205, přihlášeno je 184, pro 115, proti 53. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které tu dnes zazněly. Já vám děkuji.

Ještě mi dovolte dodatečně přečíst omluvu pana poslance Jiřího Běhounka, který se omlouvá od 15.00 do 17.30 z pracovních důvodů z dnešního jednání, a od 16 hodin do skončení jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Dan Ťok.

Budeme pokračovat podle schváleného pořadu jednání a já otevírám bod číslo 18, kterým je

18.
Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele paní senátorka Emílie Třísková, kterou tímto mezi námi vítám. Poprosím všechny o klid v sále, máte-li něco k řešení, prosím, přesuňte své diskuse do předsálí.

Paní senátorko, prosím, máte slovo.

Senátorka Emilie Třísková: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, řeší hlavně navýšení příspěvku na péči pro těžce zdravotně postižené občany jak do 18 let věku, tak nad 18 let věku v tom nejvyšším stupni závislosti, stupni IV, což je úplná závislost. (Neustálý hluk v sále.) Jedná se o navýšení příspěvku u občanů, kteří se nacházejí dlouhodobě v nepříznivém zdravotním stavu a nejsou schopni zvládat základní životní potřeby a vyžadují každodenní pomoc, dohled a péči jiné fyzické osoby. Jedná se o postižené děti, které žijí v domácím prostředí, nemocné občany, kteří jsou upoutáni na lůžko, ale také o občany umírající, kteří chtějí důstojně –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším, paní senátorko. Opravdu prosím o důstojné prostředí a vyslechněme si paní senátorku! Děkuji.

Senátorka Emilie Třísková: Děkuji vám. Kteří chtějí důstojně dožít za pomoci rodiny a sociálních a zdravotních služeb doma, ve svém přirozeném prostředí, na které jsou zvyklí.

Je navrhováno navýšení příspěvku na péči z částky 13 200 korun na částku 19 200 korun za kalendářní měsíc u osob dospělých i dětí, kteří nevyužívají pobytové sociální služby. Tím dojde k navýšení finančních zdrojů příjemců na péči ve stupni závislosti IV, a tím ke snížení tlaku na poskytování pobytových služeb péče a vlastně i možnosti odlehčení rodině. Navýšení příspěvku na péči se dotkne téměř 25 tisíc osob, což znamená navýšení výdajů ve státním rozpočtu o částku 1,8 mld. korun.

Cílem senátního návrhu je řešit osoby s nejvyšší mírou podpory, které chtějí zůstat v domácím prostředí a důstojně v něm dožívat.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní senátorko. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro zdravotnictví. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 160/2 až 4.

Já teď poprosím paní poslankyni Lenku Dražilovou, aby se jako zpravodajka výboru pro sociální politiku ujala slova, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní senátorka zde stručně shrnula, o co se jedná. Já se k tomu už blíže vyjadřovat nebudu, jenom si dovolím připomenout, že v rámci prvního čtení ve Sněmovně byl podán návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů.

Garančním výborem, jak již bylo řečeno, byl ustaven výbor pro sociální politiku. Jednání sociálního výboru bylo zahájeno 2. října. Toto jednání bylo přerušeno a následně pokračovalo 24. října. Dovolím si přečíst usnesení sociálního výboru. Je to usnesení výboru z 19. schůze dne 24. října k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů:

Po odůvodnění senátorky Šárky Jelínkové, zpravodajské zprávě poslankyně Lenky Dražilové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

1. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů,

2. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní zpravodajku výboru pro zdravotnictví, poslankyni Hanu Aulickou Jírovcovou, aby se ujala slova, případně nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila za výbor pro zdravotnictví. (Poslankyně Aulická si usnesení vyzvedává u předsedajícího.) Paní poslankyně to určitě umí zpaměti, ale pro jistotu si vzala text, aby to bylo přesně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo, za velkou výpomoc. Každopádně, usnesení je opravdu krátké, ale myslím si, že bude lepší, když vám ho přednesu tak, jak je napsané. Takže mi dovolte přednést usnesení výboru pro zdravotnictví z 26. schůze dne 26. září 2018 k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách: Po úvodním slově senátorky Emilie Třískové, náměstka ministryně práce a sociálních věcí pro řízení sekce legislativy dr. Petra Hůrky, zpravodajské zprávě poslankyně Ing. Hany Aulické Jírovcové a po rozpravě výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby

vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, sněmovní tisk 160.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které máme celou řadu přihlášek. Jako první je přihlášena paní poslankyně Adamová Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobré odpoledne, vážené dámy, vážení pánové, vážení páni ministři, paní ministryně. Ráda bych se v debatě, nejdříve tedy obecné, vyjádřila k pozměňovacímu návrhu, ke kterému se v podrobné debatě hodlám přihlásit a který jsem představila už na výboru pro sociální politiku.

Myslím si, že tato novela je potřebná. Chtěla bych poděkovat senátorům za to, že ji připravili. Nicméně se domnívám, že zvýšení příspěvku na péči by nemělo proběhnout jenom v tom nejvyšším stupni a jenom pro některé, ale mělo by proběhnout i pro další skupiny zdravotně postižených a vůbec všech příjemců a mělo by konečně být systémové

Můj pozměňovací návrh obsahuje dvě varianty, resp. jsou v něm uvedeny dvě možnosti, ke kterým se můžeme následně vyjádřit samozřejmě hlasováním. Chci tedy představit zejména variantu číslo 1, protože přestože tady pozměňovacích návrhů bylo předloženo nebo bude ještě předloženo hned několik, které se tomu zvýšení věnují, tak můj pozměňovací návrh je přece jenom v něčem jiný, totiž v tom, že zavádí určitý systém zvyšování příspěvku na péči, který dnes je zvyšován, pokud se tak usneseme, pokud změníme zákon, a já si myslím, že tento systém valorizace je špatný, protože není předvídatelný, protože lidé, příjemci této sociální dávky, tohoto příspěvku na péči, kterých se týká, tak vlastně jsou odkázáni na to, jestli jednou za pár let tady dojde k otevření tohoto zákona, k novelizaci, a tedy ke zvyšování absolutních částek, ale nezohledňuje se v průběhu let, ve kterých nedojde k tomuto zvýšení, že třeba dochází ke zvyšování cen, že zdražují služby, které si tito lidé kupují a potřebují je ke svému každodennímu životu.

Proto jsem se zamyslela nad tím, jaký princip valorizace by byl vhodný, který bychom mohli zavést, aniž by se jakkoli naboural systém výplaty třeba ostatních dávek, a myslím si, že ideální je odpíchnout se od minimální mzdy. Je tomu tak, protože ve třetím stupni, který pobírají nejčastěji lidé sice s těžkou závislostí, ale přece jenom ještě ne v tak závažném stavu, že by třeba nebyli schopni některých úkonů sami, tak tito lidé velmi často jsou například – dám konkrétní příklad – vozíčkáři, kteří jsou schopni se zapojit do celé řady činností, ale potřebují častou asistenci, a pokud mají takovouto asistenci přijímat, tak pokud samozřejmě nemá být poskytována jenom v rámci nejbližšího okolí, rodiny, ale má být třeba i profesionální, tak samozřejmě musí toho člověka ten příspěvek na péči dostatečně ohodnotit, zaplatit, a to nelze jinak než aspoň v úrovni minimální mzdy, i když i to je tedy určitě pro celou řadu lidí naprosto nedostačující.

Každopádně v této úrovni si myslím, že by tedy měl být příspěvek na péči v současných číslech, pokud se budeme bavit, těch 12 200, a ve chvíli, kdy se minimální mzda zvedne, tak se má zvednout i příspěvek na péči, a aby adekvátně k tomu docházelo ke zvyšování příspěvku na péči i v těch ostatních stupních a také byla samozřejmě ta návaznost na tento ukazatel, který zmiňuji, což je tedy ta minimální mzda, tak navrhuji, aby v prvním stupni to byl 0,3násobek, ve druhém stupni 0,55násobek minimální mzdy a tedy v tom třetím stupni, těžké závislosti, jednonásobek, tedy byla by to ta úroveň minimální mzdy. U čtvrtého stupně, u úplné závislosti, by šlo o dvě varianty a totiž 1,1násobek v případě, že se jedná o člověka, u kterého je pobytová služba nebo nějaký dětský domov, a v druhém stupni, druhá varianta by byla 1,5násobek, pokud se jedná o ostatní případy, což jsou tedy případy péče doma. To se bavím o bodu číslo 1 v § 11 a bavím se teď o mladších 18 let. A druhá verze, tedy těch starších osob, starších 18 let, tam by ty násobky byly o něco samozřejmě nižší, a totiž v prvním stupni 0,1násobek, v druhém stupni 0,4násobek, ve třetím stupni ten jednonásobek a čtvrtý stupeň by se taktéž nelišil od těch mladších 18 let.

Myslím si, že pokud se shodneme alespoň na tom, že princip valorizace, která by byla předvídatelná, automatická a která by tedy zaručovala těmto lidem postupný růst příspěvků na péči, by opravdu byla svým způsobem přelomová, ale velmi potřebná věc. Jsem si vědoma toho, že samozřejmě předkládat takovouto zásadní změnu systému pozměňovacím návrhem není nejšťastnější, a že tedy samozřejmě to je významný argument, a vůbec pro vás ostatní poslance, pro to takovýto pozměňovací návrh nepodpořit. Nicméně myslím si, že máme možnost tedy alespoň zahájit díky tomu debatu nad celým systémem vyplácení příspěvků na péči a že máme možnost se od tohoto odpíchnout k nějakému dlouhodobému řešení, které bude právě výhodné pro příjemce i ve své podstatě předvídatelné pro stát.

Pokud tedy pozměňovací návrh, který předkládám, neuspěje, stejně jako neuspěl ve výboru pro sociální záležitosti, tak si dovolím formulovat alespoň usnesení pro Sněmovnu, doprovodné usnesení, které by zavázalo Ministerstvo práce a sociálních věcí k tomu, aby takový mechanismus samo našlo a aby i prosadilo ještě v tomto volebním období tak, aby příjemci příspěvku na péči měli pravidelnou valorizaci. Pravidelná valorizace daná zákonem je např. u důchodů, takže nevidím důvod, proč by neměla být i tady v tomto případě. To usnesení samozřejmě předložím až ve třetím čtení, nicméně ve chvíli, kdy budeme hlasovat, tak si myslím, že už dnes můžeme podpořit významnou změnou příjemce příspěvku na péči a vnést do valorizace jasná pravidla, která jedině zpřehlední celý ten systém.

Varianta 2 mého pozměňovacího návrhu je o mnoho skromnější, protože tam už se nejedná o změnu toho systému, ale jedná se o zvýšení příspěvku na péči ve třetím stupni, a to právě na úroveň minimální mzdy, a to z těch zřejmých důvodů, které jsem uvedla už v předchozích svých odůvodněních k první části svého pozměňovacího návrhu. Tedy je-li to těžká závislost, tak si myslím, že péče, která by měla být poskytovaná, by měla být ohodnocena stejně, jako je dnes výše minimální mzdy.

Samozřejmě že oba dva pozměňovací návrhy, o jejichž podporu vás tímto žádám, mají velké finanční dopady do rozpočtu. Konkrétně ve variantě číslo 1 se jedná o 5,9 mld. Je to kvalifikovaný odhad samozřejmě. A varianta číslo 2, v tomto případě

je kvalifikovaný odhad 3,3 mld. Nicméně věřím tomu, že zrovna tito lidé si naši pozornost zaslouží a ve chvíli, kdy tady tedy dáváme miliardy ročně, tedy budeme dávat miliardy ročně na různé nové benefity typu slevy na jízdném pro určité skupiny lidí, tak tady toto je mnohem zásadnější pomoc lidem, kteří si jinak příliš pomoci nemohou, nemůže se třeba řada z nich se zapojit vůbec do pracovního procesu, naopak třeba u příspěvku právě pro třetí stupeň se jedná i o to, aby se vůbec mohli někteří zapojit do pracovního procesu, takže samozřejmě je to různé a je to různé u všech těch příjemců, ale myslím si, že by stálo za to zrovna tady tomu věnovat mnohem větší pozornost, než byla doposud věnována.

Takže děkuji vám za případnou podporu obou dvou pozměňovacích návrhů, a jak říkám, myslím si, že vnášet do vyplácení sociálních dávek jasný systém v tom, jakým způsobem se zvyšují, jak jsou valorizovány, zrovna v případě této dávky je namístě. Měli bychom se o tom bavit a měli bychom se snažit najít jasný mechanismus. Já jeden takový nabízím a doufám, že velkou část vás tento konkrétní přístup přesvědčí. Takže děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Pávek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní senátorko, ministři, ministryně, já bych jenom chtěl prezentovat stanovisko klubu Starostů a nezávislých k této novele. My určitě podpoříme tuto novelu tak, aby došlo k významnému navýšení příspěvku na péči jak ve třetím, tak ve čtvrtém stupni. Necháváme si otevřený prostor teď na prostudování těch pozměňovacích návrhů, protože pokud by vedly k systemizaci, tak bychom zvažovali i tuto možnost, ale každopádně cílem je podpořit navýšení příspěvku na péči v obou stupních. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní do diskuse je přihlášena paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedo, paní senátorko, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, souhlasím, že navýšení příspěvku na péči, a to pro všechny osoby se zdravotním postižením, je velmi a velmi důležité. Původní senátní návrh řešil situaci u osob se zdravotním postižením, kterým byl přiznán příspěvek na péči ve IV. stupni, tzv. úplné závislosti, u lidí mimo pobytové služby. Návrh řešil určitou nespravedlnost, kdy zákon u pobytových služeb stanovuje maximální výši úhrady klienta a zbytek doplácí zařízení či zřizovatel, tak jak to představila paní senátorka. Z praxe ale víme, že hranice, tedy chcete-li rozdíl mezi IV. stupněm, úplnou závislostí, a III. stupněm, těžkou závislostí, je velmi neostrá a mnohdy se liší skutečně nepatrně. Navrhujeme proto v logice původního senátního návrhu navýšení příspěvku na péči pro osoby se zdravotním postižením i ve III.

stupni, tedy těžké závislosti, a to o 4 000 korun měsíčně, tedy přibližně o dvě třetiny navrhovaného navýšení ve IV. stupni závislosti.

Je nutné zdůraznit, že tyto peníze nejsou klasickým příjmem osoby se zdravotním postižením, ale slouží k nákupu služeb péče, bez kterých se osoby s těžkým zdravotním postižením neobejdou a fakticky nemohou existovat. Předpokládané zvýšení příspěvku ve III. stupni se dotkne přibližně 60 000 osob a z toho 5 500 dětí a jeho náklad, předpokládaný náklad, bude 2 890 mil. korun za rok.

Vzhledem k tomu, že navýšení se nemohlo promítnout před svým schválením do kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí pro rozpočet roku 2019, protože ještě tento návrh nebyl schválen, nebyl tedy v právním řádu, nerada – a musím říct, že skutečně nerada – navrhuji, budu navrhovat další pozměňovací návrh, kterým by se odložila účinnost od 1. 7. 2019, tak aby Ministerstvo práce a sociálních věcí bylo schopno zajistit finanční pokrytí opatření. Nicméně zřejmě bude i další pozměňovací návrh, kterým by se datum účinnosti příspěvku ve III. a IV. stupni rozpojilo, což by bylo asi nejlépe. Protože lidé, kteří jsou ve IV. stupni, už mají jakési očekávání, které bychom neměli zklamat.

Závěrem mi dovolte ještě jednu poznámku. Náš návrh, který jsem v hrubých rysech předložila a ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím, je shodný s návrhem pana poslance a vzácného kolegy pana poslance Kaňkovského. Je však komplexnější. Prosím proto Sněmovnu o podporu společného záměru pana Kaňkovského a mého a schválení pozměňovacího návrhu, který je v systému zaveden potom pod číslem 1539 a ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Dále potom v podrobné rozpravě ještě načtu legislativně technické úpravy k předkládanému návrhu. Věřím, že návrh, senátní návrh i ten náš pozměňovací o rozšíření poskytnutí příspěvku na péči ve IV. i III. stupni závislosti pro osoby zdravotně postižené, získá podporu Sněmovny a lidem se zdravotním postižením takto budeme moci alespoň trošičku v jejich těžkém údělu ulevit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jako další je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Třešňák. Máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký den, vážení kolegové. Já se budu snažit být maximálně stručný, protože o navýšení příspěvku na péči a původní senátní novele se zde vedla poměrně konstruktivní debata již během prvního čtení, kdy padlo nejen z mé strany mnoho důvodů, proč je vhodné navýšit i příspěvek právě ve III. stupni závislosti pro domácí péči. Již během prvního čtení jsem zde zmiňoval pozměňovací návrh vložený do systému pod číslem 1322, který navrhuje právě příspěvek ve III. stupni navýšit na 11 tis. korun. Nicméně po opravě dalších formálních nesrovnalostí v tomto pozměňovacím návrhu, tedy i úpravě, aby se navýšení týkalo skutečně všech věkových kategorií, se tedy pak v podrobné rozpravě přihlásím pouze k pozměňovacímu návrhu číslo 1646.

Zároveň si zde dovolím i poznamenat, a uváděl jsem to paní ministryni i během jednání výboru, tedy že není úplně vhodné takové částky uvádět jako pevné částky

přímo ve znění zákona, což blokuje pravidelnou valorizaci, a tak bych očekával nějaký komplexní vládní návrh, který toto bude řešit. A vlastně tím tak trochu navazuji i na příspěvek paní poslankyně Adamové Pekarové. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další je přihlášena paní poslankyně Richterová. Máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v podstatě v návaznosti na mého předřečníka kolegu Petra Třešňáka, který předkládá pozměňovací návrh na navýšení na 11 000 korun ve třetím stupni závislosti, budu se v podrobné rozpravě hlásit ještě k jednomu návrhu. A sice abychom přece jen nevytvořili tak velkou propast mezi těmi službami pobytovými a tím, jakou částku mohou čerpat lidé při péči doma nebo při péči ambulantní.

S ohledem na to, že samozřejmě jde jednak o částky velké a také že v současné fázi přípravy rozpočtu už by nebylo nic takového možné zohlednit, tak můj pozměňovací návrh bude mít návrh účinnosti až od roku 2020. Ale přece jen výhled pro pobytové služby by měl být. Je to návrh na 16 200 korun pro osoby v pobytových zařízeních a ponechávající senátní částku 19 200 pro osoby ve čtvrtém stupni závislosti v domácí péči.

Počítali jsme to, co se týče počtu osob, počtu osob v různých stupních postižení, podle čísel poskytnutých Ministerstvem práce a sociálních věcí. Když to srovnáme, tak vlastně alternativní návrh, který je pod číslem sněmovního dokumentu 1427 a který navyšuje péči mimo pobytové služby ve třetím stupni na 13 900 a 12 800 korun, tak ten má pozitivní dopad pro 91 000 osob a celkově odhadované náklady kolem 5,8 mld. korun. Tady to řešení, pokud bychom navýšili příspěvek pro třetí stupeň závislosti mimo pobytové služby na částku 11 000 a čtvrtý stupeň v pobytových službách na 16 200, tak by celkově tyto dva pirátské pozměňovací návrhy přinesly rozpočtové náklady 4,4 mld. korun a pozitivní dopad pro zhruba 111 000 osob.

Čili snažili jsme se hledat něco, co nevytvoří tak velké příkopy mezi poskytováním jednotlivých služeb a co umožní fungování lidí, kteří se v určitých regionech nedostanou k terénním službám a nemají šanci si v domácím prostředí vždy sehnat adekvátní pomoc, co třeba v tom čtvrtém stupni závislosti potřebují. Takže tolik stručně k těmto pozměňovacím návrhům.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jako další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny. Dámy a pánové, dovolte mi jenom zkráceně shrnout jednání, které mj. probíhalo i za přítomnosti odborné veřejnosti na výboru pro sociální politiku, a následně i stanovisko poslaneckého klubu ODS.

Jestli jsem pozorně na té diskusi, kde se opravdu aktivně účastnila i odborná veřejnost, na výboru pro sociální politiku poslouchal, tak musím říci, že jsme se jak členové, tak odborná veřejnost na mnoha věcech za prvé shodli. Na některé věci můžeme mít jenom lehce odlišné názory. A za třetí, je jedna věc, kterou jsme se na výboru pro sociální politiku nedozvěděli a možná, že se ji dozvíme dneska na jednání pléna Poslanecké sněmovny.

To, na čem jsme se dá se říci stoprocentně všichni shodli, je, že jestli si někdo v současné situaci opravdu zaslouží přidat, tak jsou to ti, kteří se umějí nejméně bránit, především zdravotně postižení, a proto je nutné, aby těmto lidem bylo prostřednictvím státního rozpočtu pomoženo a aby se jim přidalo. Proto i to výsledné hlasování výboru pro sociální politiku, který tento výbor podpořil ten senátní návrh. To zaprvé.

Zadruhé, v té diskusi bylo jednoznačné, že jsou některé věci, na kterých se lehce rozcházíme. A tady mám na mysli hlavně to, že jak už tady bylo řečeno některými mými předřečníky, skutečně ta neostrá hranice mezi třetím stupněm a čtvrtým stupněm je tak těžce uchopitelná, že některým – a já se mezi ně řadím – připadá, že pokud se bude přidávat pouze ve čtvrtém stupni postižení, že to není úplně dobrý nápad, protože to lehce znevýhodňuje ty, díky té neostré hranici, kteří se nacházejí v jiných stupních.

A posledně, ten třetí bod, co jsme se nedozvěděli, ať už se to týkalo té senátní novely, ať už jsme diskutovali o jiných pozměňujících návrzích, tak je jednoznačné, že to má nějaký vliv na deficit státního rozpočtu, resp. na výdajovou stránku státního rozpočtu, a proto jsme opakovaně vyzývali paní ministryni práce a sociálních věcí, aby za prvé vedla jednání se zde nepřítomnou paní ministryní financí a informovala nejlépe výbor, samozřejmě i Poslaneckou sněmovnu, v jakém stavu se nachází diskuse o zabezpečení finančních prostředků na navyšování. A teď samozřejmě pouze Poslanecká sněmovna rozhodne, ke které variantě se přikloní. Jestli se bude přidávat pouze ve čtvrtém stupni, což je senátní návrh, nebo se spíše přikloní k jiným variantám, např. přidání ve třetím i čtvrtém stupni.

Takže moc by mě potěšilo, jestli by i dnes na půdě Poslanecké sněmovny mohla zaznít informace, že jednání mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem financí mají nějaký posun a s jakou variantou a s jakým objemem finančních prostředků se počítá, ať už ta účinnost bude od 1. 1., nebo od poloviny příštího roku, tak s jakými financemi se počítá nebo jestli se vůbec s něčím počítá. To je první část mého vystoupení.

Ta druhá, chtěl bych vás jenom informovat, že prostřednictvím mého návrhu, který byl zanesen do systému jako sněmovní dokument č. 1530, jsem jménem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany předložil tento návrh, jehož podstatou je: Za prvé navrhuji rozšíření zvýšení příspěvku na péči i ve třetím stupni, to znamená, že se přidává podle těch tabulek, které jsou součástí velmi složitého propočtu toho pozměňovacího návrhu, přidává se ve třetím i čtvrtém stupni. Za druhé, podstatou návrhu je, že se navrhuje zvýšení příspěvku na péči u každé osoby, které byl příspěvek na péči přiznán, tedy bez rozdílu, zda se jedná o člověka žijícího v přirozeném prostředí, nebo v pobytové sociální službě či dalších zařízeních, ať už je

to třeba dětský domov nebo hospicová péče. A třetí nedílnou součástí tohoto pozměňovacího návrhu je i změna účinnosti, v tomto případě od 1. 7. 2019. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Sklenák, připraví se paní poslankyně Dražilová. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, už první čtení tohoto zákona jasně ukázalo, že má velkou podporu. Já jsem v podstatě nezaznamenal u žádného poslaneckého klubu, že by nepodporoval zvýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni, a vlastně hned od počátku jsme se tady spíš bavili o tom, že přijdou pozměňovací návrhy, které budou řešit ten třetí stupeň. A v podstatě i z toho, co zde zaznívá dnes, je to patrné.

V čem se jednotlivé návrhy, liší, je samozřejmě výše příspěvku ve třetím stupni a pak právě to, o čem mluvila už kolegyně Gajdůšková, a to je účinnost, protože samozřejmě dopad do státního rozpočtu je velký, je to v miliardách. Jsou zde návrhy odložit účinnost tak, aby se státní rozpočet s tím mohl vypořádat. Já za sebe musím říct, že mně tyto návrhy nejsou příliš sympatické, protože těm lidem to my jako politici slibujeme už hodně dlouho. Proto možná je i taková shoda v této Poslanecké sněmovně, protože to téma je poměrně vydiskutované. Už minulá Poslanecká sněmovna projednávala zvýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni, bohužel nebylo to schváleno. A ti lidé, věřte mi, a věřím, že to víte, že vám to nemusím říkat, sledují velmi pečlivě naše jednání zde v Poslanecké sněmovně a v podstatě čekají na to velmi netrpělivě. A kdybychom jim zase sdělili, že to odložíme, tak by byli určitě zklamaní. A myslím si, že byť musíme zohledňovat státní rozpočet, tak tohle by měla být priorita, protože jestli si to někdo zaslouží, tak jsou to skutečně tito lidé.

Já přicházím s pozměňovacím návrhem, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Konkrétně spočívá v tom, že bychom rozdělili účinnost pro ten čtvrtý stupeň. Ta by nastala prakticky okamžitě, resp. následující měsíc po schválení nebo vyjití ve Sbírce, a ten třetí stupeň bychom odložili od 1. 7. příštího roku. To se mi zdá jako jakýsi kompromis, se kterým by se mohl vypořádat i státní rozpočet, a v podstatě bychom schválili senátní návrh v té podobě, v jaké byl předložen.

A když už mám slovo, ještě mi dovolte, abych zareagoval na průběh rozpravy, konkrétně na návrh, který avizovala paní kolegyně Pekarová. Já souhlasím s tím, že by bylo vhodné najít nějaký mechanismus, kterým by se zvyšoval příspěvek na péči automaticky, abychom se nemuseli my jako parlament v určitých periodách tímto zabývat a hledat výši zvyšování těchto příspěvků, ke kterému bude muset samozřejmě s postupující inflací v budoucnu docházet. Nicméně to navázání na minimální mzdu mi přijde krajně nevhodné už proto, že vidíte, že na zvýšení příspěvku na péči se shodne v podstatě celá Sněmovna odprava až doleva, naopak na zvyšování institutu minimální mzdy se neshodneme jak málo na čem jiném, to je vždy předmětem velkých dohadů. Proto spojovat tyto dvě věci a navazovat jednu na druhou skutečně považuji za ne úplně šťastné, takže tento návrh podporovat nebudeme. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je přihlášená paní poslankyně Dražilová, připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych i já odůvodnila svůj poslanecký návrh a sdělila tak stanovisko našeho klubu.

Jak již zde bylo řečeno, shodneme se všichni v tom, že lidem v nejtěžších stupních je potřeba příspěvek na péči zvýšit. Jako předkladatelka tedy souhlasím se zvýšením příspěvku na péči osobám ve čtvrtém stupni, které nevyužívají pobytové sociální služby, protože, a to zde už také padlo, skutečně z průzkumu vyplývá, že naprostá většina těchto osob a stárnoucích seniorů nemá o život v zařízeních ústavního typu zájem a chtějí žít v domácím prostředí. U této skupiny osob navrhuji zvýšení o 4 000 korun.

Souhlasím také s tím, že v důsledku přijetí senátního návrhu, tak jak byl Poslanecké sněmovně předložen, by došlo k velké disproporci mezi příspěvky na péči ve třetím a čtvrtém stupni, protože skutečně ta hranice je velmi křehká a často velmi kritizovaná a také důvodem pro odvolání. Z výše uvedených důvodů proto navrhuji zvýšení těmto osobám ve třetím stupni o 3 000 korun měsíčně. Dojde tak k rovnoměrnému zvýšení příspěvku na péči pro všechny osoby ve dvou nejzávažnějších stupních závislosti, jejichž pobyt v domácí péči obvykle vyžaduje celodenní péči a zapojení i více osob.

Vzhledem k tomu, že s navýšením není počítáno v návrhu rozpočtu na rok 2019, navrhuji posunout účinnost této novely zákona od 1. července 2019. Takto by to znamenalo navýšení státního rozpočtu od té poloviny roku o 1,7 mld. korun. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský a připraví se pan poslanec Juránek.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Za klub KDU-ČSL jsem zde deklaroval už v prvním čtení, že my podporujeme senátní návrh novely týkající se navýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni, a také jsem zde deklaroval, že vidíme problém v té diskrepanci, a už to tady dneska mnohokrát zaznělo, která by vznikla mezi výší příspěvku ve čtvrtém a třetím stupni. Zmiňoval jsem tady i to číslo, že by to bylo více než 8 tisíc korun, což považujeme při té neostré hranici mezi řadou případů, které mají třetí nebo čtvrtý stupeň, že by to vzneslo poměrně velký neklid do už tak poměrně svízelné problematiky. Proto jsme avizovali, a také jsme tak učinili, že předložíme pozměňovací návrh, který přijde s navýšením příspěvku na péči i ve třetím stupni. Také jsme avizovali tu částku, že se bude jednat o 4 tisíce korun, a je to z poměrně složitých propočtů tak, aby to bylo proporcionální právě mezi těmi stupni. A protože vím, jak je těžké hledat kompromis právě i mezi těmi rozpočtovými náklady, připravili jsme do garančního výboru tři varianty. Prioritou je navýšení příspěvku na péči ve třetím stupni o 4 tisíce korun – už tady o tom hovořila paní

poslankyně Gajdůšková. Připravili jsme ale i další dvě varianty, a to navýšení ve třetím stupni o 3,5 tisíce, nebo o 3 tisíce korun.

Garanční výbor tyto návrhy projednal, zatím k žádnému z nich nepřijal kladné stanovisko. Nicméně ta diskuse, která proběhla na výboru, byla podle mě velmi konstruktivní a ukázala na to, že si všichni uvědomujeme, že současný systém, a hovořila zde o tom i kolegyně Pekarová Adamová, je nevyhovující. My jsme hovořili o těch částkách. Já jsem přesvědčený o tom, že tam je víc nevyhovujících faktorů. Jedním z nich je i ten systém posuzování. Ta dnešní škála desetibodového hodnocení právě přináší u těch nejtěžších postižení někdy velmi složité rozhodování, systém odvolání a mnohdy tyto případy skončí i u soudu. To znamená, že bych v rámci této diskuse chtěl požádat paní ministryni, aby v rámci přípravy další novely zákona o sociálních službách vzala i tuto diskusi v potaz a hledala nový způsob posuzování příspěvku na péči, tedy posuzování stupně závislosti.

Vzhledem k tomu, že mou avizované pozměňovací návrhy na navýšení příspěvku na péči ve třetím stupni neprošly v garančním výboru, budu dnes v podrobné rozpravě načítat ten samý návrh. Opět se tedy jedná o variantní řešení. Prioritou je navýšení příspěvku na péči ve třetím stupni o 4 tisíce korun, ale jsou zde i varianty 3,5 a 3 tisíce korun. Já bych vás chtěl požádat o to, abychom se pak v rámci projednávání garančního výboru a i projednávání zde ve třetím čtení skutečně velmi hluboce zamysleli nad tím, jak najít ten kompromis. Já se vůbec nebráním tomu podpořit návrh některého jiného poslaneckého klubu, protože tady si myslím, že by nemělo jít primárně o politické tričko, ale o to, abychom dokázali ten systém nastavit tak, aby to postiženým jak ve třetím, tak čtvrtém stupni přineslo profit, nikoliv aby to jedné skupině přineslo obtíže.

To bude jeden pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. A můžeme diskutovat o tom, jestli ten náš návrh je více či méně komplexní. Já bych tady možná malinko nesouhlasil s jinak také pro mě velmi váženou kolegyní poslankyní Gajdůškovou, jestli je to o komplexnosti návrhu. Já si myslím, že je to spíše trošičku o jiném přístupu. Ale jde o to, abychom dokázali najít systém, který bude nejvíc funkční.

My jsme ale do druhého čtení připravili ještě jeden pozměňovací návrh a ten vychází také z diskuse, která byla poměrně dlouhá, ale myslím si, že velmi přínosná, ve výboru pro sociální politiku. Ta diskuse se týkala právě toho, zda to rozdělovat, jestli skutečně navyšovat příspěvek na péči, a teď se bavím hlavně o tom čtvrtém stupni, pouze těm osobám, které jsou v domácím prostředí, anebo zda je namístě k tomu samému přistoupit i v pobytových sociálních službách. Na to jsou různé názory. Nicméně po diskusi jednak s asociací poskytovatelů, ale i s běžnými provozovateli se domnívám, že do budoucna je potřeba řešit i situaci pobytových sociálních služeb. Ono to není jenom o tom příspěvku na péči, ale je to o celkové koncepci financování pobytových sociálních služeb.

Teď v tomto případě přicházíme s návrhem, abychom navýšili příspěvek na péči alespoň v tom čtvrtém stupni o stejnou částku, o kterou chceme navyšovat u poživatelů, kteří jsou v domácím prostředí. Nicméně vzhledem k rozpočtovým nákladům a hlavně ke změně systému, který by to přineslo, zde navrhujeme

odloženou účinnost až od 1. 1. 2021. A zároveň říkáme, že si myslíme, že je potřeba to i rozpočtově krýt. A tady jsme po jednání s poskytovateli přesvědčeni o tom, že řešením by bylo zasáhnout do dotační politiky a o tu samou částku, o kterou bychom navyšovali příspěvek na péči v pobytových sociálních službách, o to ponížit dotaci právě pro pobytové sociální služby. Takto je koncipován pozměňovací návrh. Samozřejmě by to potom vyžadovalo při další novelizaci zákona o sociálních službách řešit i výši dotací pro pobytové sociální služby. To bude druhý pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Juránka, který je v tuto chvíli přihlášen jako poslední do obecné rozpravy.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedo, vážené paní ministryně, pane ministře, kolegové a kolegyně, já bych byl rád, abychom se na to podívali ještě z úplně jiného pohledu, a to z pohledu kupodivu finančního. Když se rozhodneme pomoci, a teď bych řekl nejenom ve čtvrtém stupni, ale i ve třetím stupni, tak na tom stát vydělá. Vydělá na tom, že jsou lidé, kteří se chtějí ve své rodině postarat o svoji maminku, babičku, a vydělá na tom velmi výrazně. Náklady, které se, a teď mluvím ze zkušenosti z Jihomoravského kraje, vynaloží z hlediska státu na jednu osobu v pobytovém zařízení, jsou přibližně třikrát vyšší, než když se o to dítě, vlastně ta maminka je už jako dítě, starají doma. Tato záležitost stojí za propočítání a máme tam vlastně obrovskou rezervu. V tuto chvíli stárneme, to znamená, že to bude do budoucna znamenat, že budeme moci postavit o něco méně dalších pobytových zařízení, ne že by nám teď dostačovala, ale znamená to dlouhodobě velikou úsporu. Znovu říkám, spočítejte si to, je to přibližně trojnásobek a můžete se o tom přesvědčit, v každém kraji je to trochu jiné, proto neříkám přesná čísla, ale můžete si je ověřit.

Ta druhá věc, kde stát šetří a šetřit by neměl, je potom ještě na důchodech. Já tady můžu uvést příklad i přímo své vlastní ženy, která se starala devět roků o svoji maminku. Výsledkem bylo, že jako bankovní úřednice bere v současné době po všech navýšeních důchod 6 100 korun. Ujišťuji vás, že kdyby se nestarala devět roků o svoji maminku, tak by brala víc, než je průměrný důchod. Můžete si to vcelku ověřit a napočítat. To znamená, my tady vlastně nabízíme, že pokud bude fungovat model, ve kterém využijeme rodinu jako takovou, tak se můžeme právě krásným způsobem dopracovat k tomu, že můžeme v rozpočtu počítat i plusy. A tady nemluvím o tom, jaké jsou teď v tuto chvíli jenom pozměňovací návrhy, ale až o nich budeme hlasovat ve třetím čtení, tak se budu snažit podpořit tuto záležitost vždycky směrem k rodině. Je to lidovecké a je to záležitost lidská. Já k ní vyzývám i všechny ostatní. A prosím, abyste si dopočítali i ty plusy, které zde jsou.

Tady chci říct ještě jednu věc. Svého času se podařilo prosadit, že u zákonů se píše, jaký dopad to má na veřejné rozpočty. A bylo by dobře říci, že tady by to mělo tenhle dopad velmi výrazný a bylo by dobré si u zákonů vždycky ověřit i ty kladné položky, které to v rámci rozpočtu přinese. Prosím, výpočet je možný, čísla jsou

běžná. Prosím, abyste potom po ověření toho, jaké plusy, které nejsou v materiálu momentálně uvedené, to přináší, zvážili podporu některých pozměňovacích návrhů, které směřují k tomu, aby podpora byla nejenom ve čtvrtém, ale i ve třetím stupni. Protože – jestli zde mohu reagovat ještě na jednoho ze svých předřečníků – ano, mluvilo se o tom, že na minimální mzdu se to těžko navazuje, ale jestli chcete, aby tam nebyla ta nespravedlnost, tak částka na osobu ve třetím stupni by měla být vyšší, než je minimální mzda. S ohledem na to, že tam máme poměrně velkou rezervu trojnásobku, jsem přesvědčený o tom, že se dá tahle cesta najít. Samozřejmě v tuto chvíli máme nějaké pozměňovací návrhy, které k tomu směřují, a já doporučuji vaší pozornosti před vaším rozhodnutím si ověřit informace, které jsem vám teď dal.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ještě se přihlásila paní poslankyně Aulická Jírovcová. Máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, nebudu dlouhá, protože mí předřečníci vlastně tak nějak už všechno řekli. Bavili jsme se i o nesystémovosti jednotlivých návrhů a s tím možná i o budoucí změně financování sociálních služeb. Já se k tomu, a myslím, že to říkal můj kolega Kaňkovský, vracím schválně, protože my tady řešíme, hodně to slyšíme i v médiích, že se bavíme o navýšení ve čtvrtém, potenciálně i ve třetím stupni, ale jenom do domácí péče. Samozřejmě nás oslovují i poskytovatelé sociálních služeb, kteří v tom vidí velikou nespravedlnost, a my se jim opravdu na druhou stranu nemůžeme divit.

A s tím souvisí právě to, že i nás docela mrzí, ale možná to bude vlastně i změnou vedení Ministerstva práce a sociálních věcí, kdy se nám posunula celá ta nová, velká novela sociálních služeb, kde by mělo právě dojít k tomu financování, nebo ke změně financování sociálních služeb, po které kraje i obce opravdu volají ve velké míře, a tam bychom právě chtěli řešit i tu otázku, nechci říct kompenzace, ale obecně té situace kolem příspěvků na péči právě pro poskytovatele sociálních služeb, nebo jiným způsobem vlastně jak by se řešila otázka jejich financování.

Každopádně za KSČM jsme říkali dlouhodobě, že valorizován příspěvek na péči ať už v jakémkoli stupni nebyl opravdu dlouhodobě, a v tom čtvrtém i třetím stupni to vnímáme jako pro ty nejpotřebnější. Je to opravdu potřeba. A jsem ráda, že i napříč politickým spektrem se došlo ke shodě, že pokud máme tady senátní návrh na čtvrtý stupeň, tak musíme vlastně hovořit i o třetím stupni.

Jsme si ale vědomi, že vlastně ten návrh se projednává, už jsem byla upozorněna několikrát, že je to schválně, ale prostě se projednával v období před komunálními volbami a i v období, kdy se schvaluje už státní rozpočet, a tím pádem už není zahrnuto ani vlastně toto asi budoucí navýšení do státního rozpočtu na rok 2019, a proto si myslím, že je i zcela logické, aby pokud se to schválí, a v určité výši, jak ve čtvrtém, tak ve třetím stupni navýšení, tak od 1. 7. 2019, a je to především z důvodu toho, aby se jak Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak ale i Ministerstvo financí dohodlo, kde vlastně v té podobě na rok 2019 se pohybuje kolem 2,5 miliardy, aby

našly tyto peníze, aby šly opravdu těm nejpotřebnějším a pomohlo se lidem, a pak samozřejmě na rok 2020 asi i v plné částce těch 5 miliard.

Takže za KSČM samozřejmě jednoznačně podporujeme navýšení v obou stupních, to znamená ve čtvrtém i ve třetím. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Richterová. Poté faktická poznámka – pan poslanec Kaňkovský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Jenom pokud jsem to slyšela mylně, tak bych ráda zdůraznila, že není pouze tento návrh ohledně pobytových služeb, ale právě i v Pirátech jsme po diskusích s poskytovateli dospěli k tomu, že skutečně ten rozpor nesmí být tak hluboký, a předkládáme návrh, který by ale měl odloženou účinnost až od roku 2020 kvůli tomu rozpočtu. Takže jenom faktické dopřesnění, že budeme potom ve Sněmovně debatovat o několika návrzích týkajících se právě míry navýšení i do těch pobytových služeb.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Kaňkovského s faktickou poznámkou.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne. Jenom ještě krátce k paní poslankyni Aulické prostřednictvím pana předsedajícího, není to nějaká námitka, spíš doplnění a zároveň dotaz směrem k paní ministryni práce a sociálních věcí a k paní ministryni financí.

My tady hovoříme o těch rozpočtových nákladech týkajících se hlavně pobytových sociálních služeb a samozřejmě i příspěvku na péči obecně. My jsme hovořili na výboru pro sociální politiku o tom, že je nezbytně nutné, aby došlo k jednání mezi vedením resortu Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí. Chtěl bych se dotázat obou paní ministryní, zda už k takové schůzce došlo a zda existuje v tuto chvíli pozice vlády právě k tomu, jakým způsobem řešit příspěvek na péči v tom třetím stupni, případně komplexně i ve třetím a čtvrtém stupni, protože si všichni uvědomujeme, že rozpočtové náklady nás neminou, že je skutečně musíme najít. Nicméně jako vedení obou klíčových resortů pro tuto oblast bych je chtěl požádat o jejich vystoupení a stanovisko, jak se v tuto chvíli k tomu vláda staví. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě v tomto bodu. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Ptám se paní navrhovatelky, zda po obecné rozpravě má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Paní zpravodajka nemá. Takže žádný návrh na vrácení nezazněl. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy

přednesené v podrobné rozpravě musejí být vždy odůvodněny. Jako první je přihlášena paní poslankyně Adamová Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji ještě jednou za slovo. Dámy a pánové, já jsem svůj pozměňovací návrh, tedy obě jeho varianty, představila již v obecné rozpravě. Tímto se k němu hlásím. Jedná se o sněmovní dokument pod číslem 1524.

Zároveň jsem avizovala, že předložím ještě návrh doprovodného usnesení. Dovolte mi, abych ho předložila nyní, protože jsem se mylně vyjádřila v obecné rozpravě, že jej budu předkládat ve třetím čtení, ale byla jsem upozorněna, že je to nutné v tuto chvíli. Je to poprvé, co předkládám doprovodné usnesení, tak mi tuto chybu promiňte, prosím. A věnujte prosím pozornost textu, který předkládám. Je to jedna jediná věta. "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby do 1. září 2019 připravila předvídatelný valorizační mechanismus navyšování příspěvku na péči ve všech stupních závislosti s navázáním na pevně daný ekonomický ukazatel." Samozřejmě dám jak paní zpravodajce, tak panu předsedovi. A žádám vás tímto o jeho podporu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další v podrobné rozpravě, pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Tímto bych se chtěl přihlásit, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, k pozměňovacímu návrhu číslo 1646 a myslím, že to odůvodnění zaznělo jak v obecné rozpravě, tak je i uvedené v důvodové zprávě v příloze tohoto pozměňovacího návrhu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Ráda bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 1650. A protože jsme měli technické problémy se systémem, tak ho tady nechám i vytištěný písemně paní zpravodajce. Takže 1650. Je to pozměňovací návrh týkající se navýšení i do pobytových služeb.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážené kolegyně, kolegové, tímto se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 1530, jehož nedílnou součástí je i podrobná důvodová zpráva včetně předložených tabulek. A samozřejmě platí, že o tomto pozměňovacím návrh jsem rámcově hovořil ve své řeči v rámci obecné rozpravy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Přihlašuji se tedy k pozměňovacímu návrhu, který jsem v obecné rozpravě představil, který tedy zvyšuje příspěvek na péči ve třetím stupni osobám mimo pobytové služby o 4 tisíce s účinností od 1. července 2019, a účinnost ve čtvrtém stupni vzhledem k aktuálnímu datu tak, abychom předešli případným problémům s výplatou příspěvků, stanoví prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení. Tento pozměňovací návrh je v systému uveden pod číslem 1648.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je přihlášena paní poslankyně Dražilová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je evidován pod číslem 1642, který jsem také zdůvodnila v obecné rozpravě.

A dovolím si ještě předložit následující pozměňovací návrh na změnu účinnosti zákona, který zní: článek III Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2019.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je přihlášena do podrobné rozpravy paní poslankyně Gajdůšková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, paní senátorko, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 1539 s jeho zdůvodněním, s výjimkou bodu sedm tohoto pozměňovacího návrhu, který z návrhu vypouštím.

Současně si dovolím načíst nový pozměňovací návrh, který zní: V článku III se slova "1. ledna 2019" nahrazují slovy "1. července 2019". Tento návrh zdůvodňuji nutnou legisvakancí a zajištěním finančního pokrytí předkládaného pozměňovacího návrhu.

Dále ještě si dovolím načíst jeden pozměňovací návrh, tak jak jsem avizovala již v obecné rozpravě, se zdůvodněním zhruba takto: Pozměňovací návrh k senátnímu návrhu obsahuje změnu § 11 odst. 1 a 2 písm. c), kdy je navrženo zvýšit příspěvek na péči i pro stupeň III – těžká závislost. S ohledem na tuto skutečnost je současně navrhováno zrušení odstavců 2 a 3 paragrafu 12 zákona. Tato skutečnost však není promítána do ostatních ustanovení zákona, do § 13 odst. 2 a § 21 odst. 2 písm. e). To jsou legislativně technické úpravy. Toto promítnutí ale je potřeba vložit do celého znění § 22 odst. 3, který tedy bude znít: Odst. 3. Přeplatek na vyplacených částkách zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 2 nevzniká za kalendářní měsíce, za které nárok na toto zvýšení příspěvku zanikl, pokud příjemce příspěvku prokáže, že za tyto kalendářní měsíce vznikl témuž dítěti nárok na zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 písm. a). Obdobně to platí pro přeplatek na zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 písm. a), je-li prokázáno, že vznikl nárok na zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 2. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády. Děkuji za vystoupení paní poslankyni a nyní zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy, pan poslanec Vít Kaňkovský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, jak už jsem avizoval v obecné rozpravě, chci se přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům. První pozměňovací návrh je pod číslem sněmovního dokumentu 1365. Je to již avizované navýšení příspěvku na péči ve třetím stupni u osob, které jsou poživateli příspěvku na péči a jsou v domácím prostředí. Jsou tam tři varianty: varianta C o 4 tisíce korun, varianta B o 3,5 tisíce korun a varianta A o 3 tisíce korun.

Druhý pozměňovací návrh, který jsem také avizoval, se týká problematiky příspěvku na péči ve čtvrtém stupni u poživatelů, kteří jsou v pobytových sociálních službách. Jak jsem avizoval, zde přistupujeme k tomu, že navrhujeme navýšení na stejnou úroveň jako u pacientů v domácím prostředí, to znamená na 19 200 korun ve čtvrtém stupni, to znamená úplné závislosti, ale vzhledem k tomu, že je to poměrně výrazný zásah do rozpočtu a je potřeba to promítnout i do dotačního titulu, tak navrhujeme odloženou účinnost od 1. ledna 2021.

Zároveň to předpokládá, a tady se znovu obracím na paní ministryni práce a sociálních věcí, při další novelizaci zákona o sociálních službách přípravu revize dotačního titulu na financování sociálních služeb v krajích a tam bych byl rád, kdyby se promítly i další změny, to znamená výše koeficientů pro jednotlivé kraje, které se ukazují, že jsou ne zcela vyhovující, i některé další problémy, které v rámci financování sociálních služeb jsou. A pevně doufám, že když jsme dnes tady na plénu neslyšeli stanovisko ani paní ministryně Maláčové, ani paní ministryně Schillerové, že se to dozvíme alespoň na garančním výboru a poté ve třetím čtení, resp. před hlasováním ve třetím čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému a to byl poslední přihlášený v podrobné rozpravě. Ptám se, kdo se dál hlásí z místa. Ještě kolega Kaňkovský s jednou přihláškou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Pardon. Já se velmi omlouvám. Já jsem v rámci odůvodňování toho druhého návrhu zapomněl přečíst číslo sněmovního dokumentu. Takže ten druhý pozměňovací návrh, který se týká pobytových sociálních služeb, je to číslo sněmovního dokumentu 1647. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak teď máme snad všechno. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Ptám se paní zpravodajky, jestli padl nějaký návrh, který lze hlasovat ve druhém čtení. Paní zpravodajko? (Ne.) Není tomu tak. Tak děkuji paní senátorce, děkuji zpravodajům

tohoto tisku, všem vystupujícím a končím druhé čtení tohoto návrhu, tedy bod číslo 18 našeho schváleného pořadu schůze.

Nyní budeme pokračovat podle změněného pořadu, tak jak byl schválen dnes po 14. hodině, a budeme se zabývat bodem číslo

12.
Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Jakub Michálek. Než se ujme slova, požádám, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan poslanec Ondřej Profant. Také žádám o to, aby byli připraveni pan poslanec Janulík, paní poslankyně Válková, případně pan poslanec Jan Bartošek, kteří jsou zpravodaji tohoto tisku.

Nyní tedy, pane zástupce navrhovatelů, máte slovo k úvodu druhého čtení.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám, že jste podpořili zařazení druhého čtení zákona, který novelizuje zákon o registru smluv, zákon o svobodném přístupu k informacím, abychom ho mohli projednat na dnešním jednání Poslanecké sněmovny.

Jsme ve druhém čtení. Je zde návrh od garančního výboru, který je poměrně podrobný a který řeší některé výhrady k řekněme vymezení povinných subjektů v § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Byl zde avizován jeden pozměňovací návrh, který se nestihl nějakým nedopatřením projednat na výboru pro veřejnou správu, takže ten očekávám, že načte pan poslanec Kalous. A já, jak jsem v podstatě avizoval, načtu ještě pozměňovací návrh, který se týká bezpečnosti, zejména třeba i bezpečnostních opatření k provozu jaderných elektráren apod., k ČEZu.

To podstatné, co vyplývá z dosavadního projednání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně, je, že my jsme ustoupili od toho původního záměru jít k té, řekněme, dalekosáhlé transparenci a byli jsme ochotni přistoupit na ten kompromis, aby společnosti, jako je ČEZ, jako jsou České dráhy, ve kterých je majoritní nebo stoprocentní podíl státu, zveřejňovaly smlouvy ve stejném režimu jako národní podnik Budějovický Budvar, který už dneska zveřejňuje, dokonce odvedl historicky rekordní částku do státního rozpočtu půl miliardy korun. K tomu ho vyzvala vláda. Takže myslím si, že se ukázalo historicky, že zveřejňování smluv funguje a nemusí nutně vést k ohrožení konkurenceschopnosti na trhu. Takže dnes předpokládám, že načteme ty pozměňovací návrhy, a doufám, že ta podpora vytrvá i do třetího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Jakubu Michálkovi. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru, výboru petičnímu, výboru pro bezpečnost a hospodářskému výboru. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 50/3 až 50/9. Petiční výbor předložil záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk 50/2.

Nyní požádám zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Ondřeje Profanta, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru, případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré odpoledne. Výbor pro veřejnou správu tento návrh projednal, a pokud Sněmovna netrvá na plném znění, tak pouze shrnu meritum usnesení. Všechno je ve sněmovním dokumentu 50/7, takže plnou verzi najdete na internetových stránkách.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj doporučuje tisk se dvěma pozměňovacími návrhy. První, jak už zaznělo předkladatelem, je návrh pana poslance Kalouse, který navrhuje nahradit současnou definici § 2 bodu 1 v zákoně 106, kde je dneska velmi stručná definice: "Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územně samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce."

Definicí s body a) až j), které jsou v usnesení, kde je to velmi podrobně rozepsáno na takové pojmy, jako jsou dobrovolné svazky obcí, zdravotní pojišťovny a podobně, bude výklad zákona mnohem jednodušší a myslím, že bude výrazně víc bezesporný, protože dneska se opakovaně objevují pochybnosti.

Druhý pozměňovací návrh, který doporučil výbor pro veřejnou správu, je informační příkaz, což je možnost, že by odvolací orgán nařídil informaci vydat namísto vyžádání nového rozhodnutí, které může být opět odmítavé.

Tak ještě jednou doplním, že všechno je ve sněmovním dokumentu 50/7, a pokud nikdo nemá námitek, nebudu číst plné podrobnosti usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako zpravodaji garančního výboru. Ptám se, jestli mají poslankyně Helena Válková nebo poslanec Jan Bartošek zájem vystoupit jako zpravodajové? Není tomu tak, ani to není potřeba. Můžeme tedy otevřít obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Adam Kalous. Připraví se pan poslanec Michálek v rozpravě. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi jenom se malinko vrátit na konec minulého volebního období a upozornit na složitost dosažení křehkého kompromisu, který právě vyústil v přijetí novely zákona o registru smluv.

Podle mého názoru předložená pirátská verze zákona, která je velmi ambiciózní, může narušit a zasáhnout do tohoto kompromisu, který byl složitě vyjednán a který je v účinnosti teprve od 18. srpna loňského roku, tedy něco málo přes jeden rok, protože ta pirátská verze návrhu vede k tomu, že by výjimka § 3 odst. 2 písm. r), která zajišťuje přiměřeně změkčený režim pro podniky, jako je například Budvar nebo hotel Thermal, byla úplně zrušena a tyto podniky by zveřejňovaly vše stejně jako například Lesy České republiky nebo povodí, přičemž zde jde právě o klasické obchodní společnosti jen ve vlastnictví státu.

To znamená, navrhovaná kompromisní verze má ty výhody, že všechny státem vlastněné podniky budou nově zveřejňovat smlouvy, a budou tedy nastaveny přiměřeně rovné podmínky. Bude zrušena kategorie společností, které mají cenné papíry na burze a které v současnosti nezveřejňují vůbec nic. Všechny tyto podniky, které jsou veřejným zadavatelem, jako například Lesy České republiky, povodí, pošta nebo dopravní podniky, budou zveřejňovat všechny smlouvy, ale při zachování ochrany obchodního tajemství.

Dále, všechny tyto podniky, které nejsou veřejným zadavatelem, to znamená například Budvar nebo Thermal, budou zveřejňovat jen ty smlouvy, které nejsou běžnými obchodními smlouvami. Takové smlouvy mohou být například o poskytnutí právních služeb nebo různé marketingové smlouvy a podobně. To znamená, že ten můj pozměňovací návrh pouze vyrovnává podmínky, protože ruší zbytečnou výjimkou pro společnosti s cennými papíry nebo pro společnosti, které obchodují cenné papíry na burze. Konkrétně se jedná o ČEZ, o ČEPS a České dráhy. Tito tedy nejsou veřejnými zadavateli, proto by nově zveřejňovaly v tom mírnějším režimu, který má v současné době například Budvar, národní podnik, nebo hotel Thermal. Budvar několikrát deklaroval, že je s tímto režimem spokojen.

Dále se potom v podrobné rozpravě přihlásím k svému pozměňovacímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamu Kalousovi, nyní pan poslanec Jakub Michálek, tentokrát v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem se touto problematikou zabýval opravdu důkladně. Dokonce jsem požádal o další stanovisko Ministerstvo financí. A chtěl jsem vás informovat, že potom, co jsme ustoupili v té základní otázce, v podstatě jsme přistoupili na to, co říkal můj předřečník pan poslanec Kalous, tak jsme dostali poměrně příznivé stanovisko od Ministerstva financí.

Paní ministryně Schillerová píše v tomto stanovisku mimo jiné: Pro zrušení předmětné výjimky, tedy té výjimky speciální pro ty společnosti, co mají akcie na burze nebo vydaly dluhopisy, jako jsou České dráhy a ČEZ, svědčí okolnost, že prosadit změnu zákona o registru smluv se vláda zavázala v programovém prohlášení. Pokud by byly ponechány výjimky pro obchodně výrobní činnost v rámci předmětu podnikání a ochranu utajovaných informací ohledně například bezpečnosti jaderných elektráren a nově by přibyla výjimka pro informace týkající se bezpečnostních opatření, lze si představit, že by se mohlo jednat o akceptovatelné řešení."

Takže já mám velkou radost, že všechny ty požadavky, které paní ministryně, která má na starosti samozřejmě jako ministryně financí práva akcionáře v ČEZu, tak všechny ty požadavky jsme splnili. Jednak jsme šli na tu výjimku pro obchodně-výrobní činnost, která je u Budějovického Budvaru, jednak tam samozřejmě zůstává ochrana utajovaných informací, které se dneska řídí nařízením vlády. Takže samozřejmě věci týkající se zabezpečení jaderných elektráren jsou už dneska kryty nařízením vlády. A nově jsme dokonce, abychom získali podporu pro toto řešení, tak jsme vyšli vstříc požadavkům ze strany zejména bezpečnostních ředitelů těchto státních nebo polostátních firem a připravili jsme pozměňovací návrh po konzultaci s odborníky z té, řekněme, opačné strany spektra, který rozšiřuje výjimky v případě bezpečnostních opatření. Takže i v tomto ohledu jsme vyšli vstříc vládě a doufám, že ten návrh bude akceptovatelný. Jak řekla paní ministryně financí.

Ten pozměňovací návrh načtu v podrobné rozpravě a myslím si, že v této podobě by to měla vláda akceptovat, protože to odpovídá programovému prohlášení vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubovi Michálkovi. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek se svým vystoupením. Připraví se paní kolegyně Jana Černochová.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych jenom informovat ohledně pozměňovacích návrhů, ke kterým se potom přihlásím v podrobné rozpravě. Jedná se o legislativně technické pozměňovací návrhy, které řeší hrozby neplatnosti smluv v praxi v případě nesplnění formálních podmínek pro nahraný dokument. Za prvé, že se tím zajistí, aby v praxi velmi rozšířený formát PDF byl právně nenapadnutelný. Za druhé, aby ty smlouvy, které byly před zrušením povinné písemné formy pro zveřejnění registru uzavřeny například elektronicky, nemohly být napadeny pro neplatnost. Návrhy tedy upevní právní jistotu povinných subjektů a vyloučí hrozbu neplatnosti kvůli formátu, který naplňuje smysl a účel zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomášovi Martínkovi a nyní paní poslankyně Jana Černochová se svým vystoupením. Připraví se pan kolega Vích.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já mám procedurální návrh, abychom před ukončením obecné rozpravy přerušili tento bod do přítomnosti pana ministra obrany. A já vám řeknu proč. My jsme minulý týden měli výbor pro obranu, kde jsme se více než dvě hodiny seznamovali se situací ve státních podnicích, které jsou napojeny tedy na státní rozpočet, a jsou to státní podniky, u kterých je buďto zřizovatelem, anebo zakladatelem Ministerstvo obrany. Všichni ředitelé těchto státních podniků bez rozdílu si stěžovali právě na to, že zákon o svobodném přístupu k informacím je diskvalifikuje na trhu, protože kromě toho, že jsou tedy zřizovatelé, zakladatelé ze

strany státu, tak ale soutěží podle běžných obchodních podmínek podle standardních konkurenčních podmínek na tom normálním trhu, ale jejich smlouvy se zveřejňují na rozdíl od jiných i podobných typů podniků v zahraničí. Takže si myslím, že opět jsme zase v České republice papežštější než papež. Tím neříkám, že bychom neměli umožňovat občanům dostávat se svobodně k informacím, ale rozhodně by se občané svobodně neměli dostávat k informacím, které mohou být významné pro bezpečnostní či obranné otázky a zájmy našeho státu.

Takže skutečně nemám v plánu tady žádné obstrukce, jenom vás žádám o podporu svého návrhu. Až vystoupí všichni v obecné rozpravě před uzavřením obecné rozpravy, aby se ten bod přerušil, aby se ty věty, návrhy, které tady zazněly, prosím, předaly panu ministrovi obrany, aby pan ministr obrany věděl, co se teď bude navrhovat, a aby se k tomu mohl vyjádřit. A tu situaci, která už teď z hlediska stávajících státních podniků není pro ně výhodná, abychom nějakým unáhleným krokem ještě nezhoršili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyni Janě Černochové. S faktickou poznámkou teď pan poslanec Jakub Michálek. Poté Leo Luzar a poté pan Jan Lipavský. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Tak samozřejmě ten návrh už se tady projednává od ledna, takže bylo spousta času, aby kdokoliv vznesl nějaký pozměňovací návrh. A jestliže kolegové od ledna ten návrh nevznesli, tak já myslím, že mají možnost přinést vlastní návrh zákona, který se bude věnovat té otázce, kterou chtějí řešit. Protože ten náš návrh se skutečně vůbec netýká vojenských státních podniků a žádným způsobem nemění jejich režim. Ten se týká ČEZu, Českých drah a společností, které jsou obchodovány na burze. To vojenské podniky nejsou. Takže já si myslím, že to není potřeba slučovat. A současně pokud máte věci, které se týkají bezpečnosti a ochrany zájmu státu, tak na to už dneska je výjimka v tom platném zákoně. Takže všechny věci, které jsou utajované informace, tak na ty můžete uplatnit už dneska výjimku podle platného zákona. Takže samozřejmě ty citlivé informace pro zájmy státu se už dneska nezveřejňují.

Čili já to opravdu – snahu o přerušení v tento okamžik, potom, co to bylo několikrát přerušováno, několikrát přesouváno na další a další jednání, vyřazováno, přerušováno do rozhodnutí Ústavního soudu, přerušováno na šesti výborech, kterým to bylo přikázáno, tak si myslím, že toto je opravdu pouze další obstrukce. A jestli jste od ledna nebyli schopni připravit pozměňovací návrh, tak nezlobte se na mě, ale podle mého názoru to není důvod, proč přerušovat jednání Poslanecké sněmovny v tento okamžik.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Leo Luzara. Paní kolegyně Černochová je přihlášena také k faktické poznámce po panu kolegovi Lipavském. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já si dovolím tady podpořit návrh kolegyně a jemně oponovat předkladateli toho návrhu, který momentálně projednáváme.

Ta situace ve vojenských opravárenských podnicích není z ledna. Ta situace je, a ty informace, které výbor pro obranu dostal, jsou 14 dní, možná ani tento čas není úplný. Ty informace jsou docela závažné, protože jsou to podniky, které jsou pro armádu tak významné, že zabezpečují obranyschopnost České republiky. Mají to ve svých zřizovacích listinách. Jsou povinny držet kapacity, povinny mít vše připraveno, kdyby náhodou, a nechci strašit, kdyby náhodou dostaly rozkaz mobilizační a musely fungovat. O té situaci jsme se dozvěděli, ano, možná pozdě, protože tyto podniky fungují v režimu, řekněme, vojenském, subordinace, kdy jejich ředitelé nejsou jak na trhu, že by informovali, že se něco děje apod. Využili tu zákonnou možnost, obrátili se na výbor pro obranu, aby se touto situací zabýval. A konkrétní číslo, třeba konkrétně z Vojenského opravárenského závodu v Novém Jičíně. Tento podnik drží významné kapacity na opravy a rekonstrukce a revitalizace tanků a obrněné techniky Armády ČR. Ale v současné době skoro z devadesáti procent funguje na volném trhu. Pouze deset procent funguje v tom režimu utajovaném, který by mohl použít, jak tady bylo naznačeno. Ale těch devadesát procent v tom bezpečnostně obranném průmyslu funguje na volném trhu. A když se tyto údaje dostávají ven, tak jeho konkurenceschopnost obrovsky klesá. A uvědomme si, že v regionu Moravskoslezského kraje, kde tento podnik funguje, jsou podstatně větší, finančně zajištěnější zbrojaři, kteří mu ty zakázky takhle vyzobávají. Díky tomu, že prostě se k těm údajům, a jestli podle stošestky nebo podle zákona o svobodném přístupu k informacím, dostávají. A je to problém. Je to docela velký problém pro tyto podniky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Lipavský také s faktickou poznámkou. A faktická poznámka paní poslankyně Černochové. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Tak on už to řekl kolega Michálek. Je to prostě pokus o další obstrukci. Samozřejmě ty vojenské podniky určitý způsob nějakých problémů mají, ale není to dáno tímto zákonem. Je to komplexní situace. A jaksi čekat na to, že by tady měl pan ministr si vyposlechnout debatu o volném přístupu k informacím, to vůbec nedává smysl. Tak samozřejmě výbor pro obranu udělal usnesení, že armáda nebo Ministerstvo obrany má dodat nějaký návrh, nějaký legislativní... mají se k tomu vyjádřit, ale rozhodně to není míněno vůči tomuto zákonu. Tohleto prostě doprojednejme, dotáhněme do konce a pojďme klidně udělat novelu. Já s tím nemám žádný problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka paní poslankyně Jany Černochové. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Za prvé vaším prostřednictvím k panu Michálkovi. Nechci přerušovat Poslaneckou sněmovnu. Chci přerušit pouze procedurálně projednávání tohoto bodu.

Za druhé vaším prostřednictvím ke kolegovi Lipavskému. To opravdu Piráti chtějí, abychom zákon o svobodném přístupu k informacím otevírali několikrát do roka? Já jsem měla za to, že v našem zájmu, v zájmu nás všech je, aby se co nejméně měnila legislativa. Abychom zákon, který projednáme, projednali tak kvalitně, že tento zákon bude platit, tím pádem občané v rámci samozřejmě toho, až ten zákon vyjde ve Sbírce, až bude dokončen legislativní proces, tak aby se s ním seznámili. Aby všechny subjekty v tom zákoně obsažené se na to mohly připravit a ten zákon dodržovaly. Jsem velmi nemile překvapena, že to, co tady teď říkají Piráti, znamená to, že vlastně ten zákon dneska doprojednáme, ale už teď víme, že tam mají být změněny věci, které tam v tuto chvíli jsou špatně. Já neříkám, že zhorší návrh Pirátů ten zákon. Já říkám, že současné znění toho zákona dělá těm společnostem problémy. Říkal to tady kolega Luzar. Říkali jsme si to skutečně velmi detailně na výboru pro obranu. Takže pokud se Sněmovna chce vracet k jednomu zákonu několikrát za své volební období, tak nehlasujte pro ten můj návrh na přerušení.

Já skutečně obstruovat nechci. Já chci, abychom přijali kvalitní zákon, který se nebude muset zase za půl roku měnit! A tohle není legrace! Tady skutečně jde o bezpečnost a obranu naší země!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek, také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. No, já jsem se chtěl zeptat, proč když tady ten zákon čtyři roky platí a tak zásadním způsobem ohrožuje bezpečnost České republiky, proč tedy jste s ním něco neudělali, proč jste nepřipravili pozměňovací návrh za tu dobu? Proč teď najednou jste si vzpomněli, že potřebujete kvůli otázkám obrany a vojenských podniků přerušit projednávání zákona o registru smluv? Myslím si, že nejsem jediný v téhle zemi, kdo se na to ODS ptá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Jan Lipavský také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Pouze pár vět k těm vojenským podnikům. Ony potřebují změnit více zákonů, např. i zákon o zadávání veřejných zakázek. Ony potřebují upravit způsob vztahu zřizovatele, aby jim třeba mohly napřímo dát a podobně. To bude celý balíček třeba pro ty podniky. To není o tom, teď zastavit projednávání tohoto zákona. Takže proto nesouhlasím s vaším návrhem. Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Černochové. Připraví se kolega Luzar. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já myslím, že jsem to tady řekla srozumitelně. Pokud – vaším prostřednictvím – to nechce vnímat a nerozumí tomu, co jsem řekla, pan Michálek, není to můj problém, je to problém pana Michálka. Ten problém se tady objevil na základě informací, které jsme měli na výboru pro obranu minulý týden. Ty problémy byly minulý týden. Stejně tak když na tom výboru seděla bývalá paní ministryně obrany, nechávala udělat nějaké analýzy. Ty analýzy teď jsou k dispozici. To je důvod, proč to řešíme v tuto chvíli. A to, že jsem já zmiňovala možné problémy z hlediska obrany a bezpečnosti už při prvním čtení toho zákona, ve chvíli, kdy se tady ten zákon objevil, to si najděte ve stenozáznamu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Leo Luzara. A stejně věřím, že spor o procedurální návrh vyřešíme jen hlasováním. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím ke kolegovi Michálkovi, proč to nebylo dřív, když čtyři roky. No proto, že ty podniky se do toho problému dostaly nyní. Je tam krizový management, protože historie těchto opravárenských podniků spíše směřovala k tomu, že se stát těchto podniků zbaví, že je chce privatizovat. Až současná situace ve světě přiměla stát se o tyto podniky více starat a přiznat jim statut podniků, které jsou strategické. Nastoupil tam management, který se snaží ty podniky zvednout, dostat je do černých čísel, a narazil na tyto problémy.

Ty analýzy, jak tady zaznělo, byly zpracovány v poslední době. To jsou prostě nové informace a my jsme opravdu nevěděli, že to bude zařazeno na dnešní jednání. To nikdo nečekal. Kdybychom to věděli třeba aspoň 24 hodin dopředu, tak jsme si teoreticky mohli ještě připravit tento návrh a dát ho do druhého čtení. O nic jiného nejde, než získat trošičku času, abychom tam ten návrh mohli doplnit a vyřešit jeden ze tří problémů, které na výboru pro obranu zazněly. Ano, ty problémy jsou tři, byly pojmenovány, toto je jeden z nich a chceme ho řešit při této příležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A nyní faktické poznámky – paní poslankyně Karla Šlechtová, pan poslanec Lipavský, pan poslanec Michálek. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Šlechtové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, není úplně pravda, že ten management narazil na nějaké nové vedení, oni narazili na

mě. Já jsem v těch podnicích nechala udělat audity a v tuto chvíli jsme tam nastavili krizové řízení všech podniků včetně VOPky, včetně LOMu. Vyměnila jsem dozorčí rady, vyměnila jsem celé předsednictvo, nebo aspoň část předsednictva... (Neustálý hluk v sále, diskutující vyčkává.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, já vám přidám čas, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Šlechtová: Děkuji za klid. V tuto chvíli je ten management úplně jiný a ty podniky se dostávají do zelených čísel – dostanou nejdříve v roce 2020. VOPka je v manku – v uvozovkách – téměř 100 milionů korun. Očekávali jsme, že to bude horší. Ten podnik byl připraven k prodeji.

Nicméně co se týče tohoto zákona, já rozumím poznámce přerušit, já osobně bych si také představila, aby tady seděl ministr obrany a minimálně aspoň backoval, co tady říkám já. Nicméně vzhledem k tomu, že jsme se opravdu snažili, aby se tento zákon dostal na projednávání, podpoříme jeho průchod dál, aby prošel dál, abychom pro něj hlasovali. Ale toto je věc, která se musí řešit i u zákona o zadávání veřejných zakázek a dalších. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času paní poslankyni Šlechtové. Ještě než udělím slovo panu poslanci Michálkovi, sděluji, že pan ministr Metnar je na cestě do Sněmovny. Takže samozřejmě můžeme pokračovat v rozpravě. Nyní faktická poznámka pana poslance Jakuba Michálka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Možná se nám poštěstí, že to nebude ani nutné přerušovat, že do té doby si budeme dále vyměňovat názory. Nicméně paní poslankyně Černochová zde mluvila o kvalitním legislativním procesu a pak tady vystoupil pan poslanec Luzar, že potřebují aspoň 24 hodin na to, aby připravili pozměňovací návrh. Já se obávám, že za 24 hodin není možné zpracovat kvalitní pozměňovací návrh, projednat ho se zainteresovanými skupinami, tak jako byl projednáván ten náš návrh. A zkrátka druhé čtení je určeno k tomu, že buď politická strana, nebo poslanec mají připraven nějaký pozměňovací návrh a pak ho načtou, anebo ho nemají a potom ho nenačtou. A jestliže žádný návrh připravený nemáte a nestihli jste ho za tu dobu připravit, tak se tady bavíme o nějakém virtuálním pozměňovacím návrhu a to je zkrátka věc – pokud ten návrh není připraven, tak se projedná, až se ten zákon znovu otevře. Nebo předložíte, až budete řešit komplexně ty vojenské podniky, tak tam dáte do novelizačních ustanovení část, která se týká zákona o svobodném přístupu k informacím. Ale snažit se přilepit tuto materii k otázkám ČEZu a Českých drah a na základě toho to prodlužovat, to si myslím, že je velmi nešťastné.

Nicméně jedna konstruktivní věc, abych skončil v dobrém modu, tak jsem rád, že aspoň jedna věc v této Poslanecké sněmovně se našla, která spojuje kolegy z ODS a z KSČM. To je společný odpor proti registru smluv.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Můžeme pokračovat v rozpravě. Nyní pan poslanec Radovan Vích. Kolega Kováčik se přihlásil k faktické poznámce až poté, když jsem vás vyvolal – pane poslanče, máte slovo – bude muset s faktickou poznámkou posečkat po vašem vystoupení, protože jsem vás už vyvolal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radovan Vích: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem v souvislosti se zákonem o svobodném přístupu k informacím připravil pozměňovací návrh, který byl načten do systému, nebo já se k němu přihlásím potom později, jako sněmovní dokument číslo 700. Důvod je ten, že jsou tam nějaké vazby – pokud by to bylo přijato tak, jak je navrhováno, tak jsou tam vazby na prvky kritické infrastruktury, na objekty důležité pro obranu státu, na objekty možného napadení. Bavíme se o zákonu č. 222, o zajišťování obrany, nařízení vlády č. 139/2017, o plánování obrany, a zákonu č. 240, o krizovém řízení a změně některých zákonů.

V tomto smyslu jsem připravil pozměňovací návrh, a to takový, že v článku I v paragrafu 2 navrhuji doplnit, teď to přečtu a potom to odůvodním: "Povinnými subjekty jsou rovněž právnické osoby, v nichž je stát, územní samosprávní celek nebo jiný povinný subjekt většinovým společníkem, nebo v nich mohou být (?) sami nebo s jinými povinnými subjekty přímo či nepřímo uplatňovat rozhodující vliv," a teď je to doplnění, "tyto subjekty však nemají povinnost poskytovat informace o smlouvách jednotlivých provozovatelů objektů a prvků zapojených do plánu obrany státu, dílčího plánu obrany, na jakékoli úrovni, nebo plánu krizové připravenosti subjektu kritické infrastruktury, které se ochrany těchto objektů a prvků týkají. Takovými provozovateli se rozumí provozovatelé objektů důležitých pro obranu státu, objektů, které za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu mohou být napadeny (tzv. objekty možného napadení) nebo prvků kritické infrastruktury."

Ten pozměňovací návrh je takto koncipován proto, že dílčí plány obrany zpracované ministerstvy, jinými ústředními správními úřady, Českou národní bankou, kraji a obcemi s rozšířenou působností obsahují informace o evidenci objektů důležitých pro obranu státu a objektů, které za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu mohou být napadeny. V těchto dílčích plánech obrany jsou rovněž vedeny údaje o spojení na provozovatele objektů a základní identifikační údaje o objektech. Identifikační údaje o objektech obsahují tyto informace: identifikační údaje o vlastníkovi, popis objektů, popis umístění objektů, údaje o objektech vedené v katastru nemovitostí, fotodokumentaci objektů a mapové zákresy. Tyto informace jsou neveřejné a podléhají stupni utajení ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. A v případě jejich uveřejňování se jedná o porušování platné zákonné legislativy v souvislosti s obranou a krizovým řízením. Rovněž je z obdobných bezpečnostních důvodů potřeba chránit informace o prvcích kritické infrastruktury, tedy ani informace o těchto prvcích by neměly být zveřejňovány.

Žádám vás o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, ke kterému se později přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radovanu Víchovi. To byl zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě, kromě faktických poznámek, a to je pan poslanec Pavel Kováčik a pan poslanec Jakub Michálek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, dovolte mi krátce reagovat na průběh rozpravy, na předpředřečníka, vaším prostřednictvím, pane předsedající.

Vážený pane kolego, s ODS, ale i s jinými politickými stranami nás spojuje poměrně velmi málo věcí. Zejména po ideové stránce jsme si naprosto protichůdní. Ale co nás spojuje, je zdravý rozum, zájem o bezpečnost naší republiky a odpor proti hloupým návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jakub Michálek, také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na předřečníka, pana poslance Vícha. On mluvil o tom, že ty informace, které četl, jsou už předmětem ochrany utajovaných informací, tak jsem chtěl jenom uvést, že v § 7 platného zákona č. 106/1999 Sb. – je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne. To znamená, už ten platný zákon upravuje to, že se neposkytují a nezveřejňují utajované informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Když se podíváte do toho příslušného nařízení vlády, tak tam samozřejmě najdete spoustu položek, včetně objektů, které jsou důležité pro ochranu bezpečnosti státu, takže se domnívám, že tento návrh je pravděpodobně nadbytečný. Popřípadě bych poprosil pana kolegu, jestli by mohl upřesnit, v jakém rozsahu nejsou ty objekty kryty už těmi utajovanými informacemi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Václava Klause. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem také poslouchal tuto debatu. Řekněme si upřímně, o co se jedná. To není žádný zákon pro Českou republiku, to je pirátský zákon, aby mohli nakukovat do ČEZu a dělat tam svoji udavačsko-kriminalistickou politiku. Nevím, z jakého důvodu to tady máme projednávat. Jestli jsou s hnutím ANO domluveni, jestli se to prohlasuje dál, tak je to smutné, ale to je tak asi všechno, co se k tomu dá říci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A protože nemám žádnou přihlášku do rozpravy... Vidím, v rozpravě se hlásí pan předseda pirátské strany Ivan Bartoš. (Z pléna se ozývá protest poslankyně Černochové.) Ale já, paní kolegyně, ještě před skončením rozpravy dám hlasovat o vašem návrhu. Jestli jsem vás správně pochopil, před skončením obecné rozpravy návrh na přerušení. Prosím, paní poslankyně, upřesněte to.

Poslankyně Jana Černochová: Já vám to upřesním, pane místopředsedo. Mně se zdálo nefér, aby se ti lidé, kteří podávali svoje přihlášky, ty přihlášky byly v tu chvíli registrovány na tabuli, nedostali ke slovu v případě, že můj návrh bude podpořen a bude přijat. Myslela jsem to po panu Víchovi, který vystoupil. Pokud se budou hlásit další a další do rozpravy, tak tu proceduru jsem takhle já nenavrhovala. Navrhovala jsem po vyčerpání těch, kteří v tu chvíli byli na tabuli, protože se mi vůči nim zdálo nezdvořilé, že by si měli přihlášku nechávat napříště.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem to tak pochopil. Proto jsem také nechal běžet obecnou rozpravu a před jejím skončením dám hlasovat o vašem návrhu na přerušení. Teď dám hlasovat, pokud se nehlásí kolega Bartoš, kterého jsem viděl. Ne, nehlásil se. Dobře. Hlásí se, tak prosím. S přednostním právem pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mně to nedá. Já bych potřeboval prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na pana poslance Klause. Ten tady hovořil o tom, že Piráti dělají nějakou udavačskou kriminální politiku. Jestli by nám tedy mohl vysvětlit tento svůj výrok, popřípadě poukázat na to, které kroky pirátské strany jsou kriminální, protože záznamy ze Sněmovny sledují občané a lidé na sociálních sítích. Podle mě opřít se do demokratické strany ve Sněmovně s tím, že dělá nějakou kriminální aktivitu, nebo co zaznělo, je podle mě přes čáru i na něj. Takže prostřednictvím pana předsedajícího prosím o vysvětlení, co tím myslel, uvedl konkrétní příklady a případně se omluvil. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je samozřejmě na kolegovi Klausovi, jestli se hodlá přihlásit do rozpravy. Pokud ne – hlásí se do rozpravy. Ještě pořád mám neuzavřenou obecnou rozpravu, a můžeme tedy pokračovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Udavačsko-kriminalistickou, nikoli kriminální. Musíte mě poslouchat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní máme návrh na přerušení, který předložila paní kolegyně Jana Černochová, a to do vyjádření ministra obrany, který je tady přítomen, a je jenom na něm, jestli se chce vyjádřit

hned, nebo později. Čili teď já nemohu udělat nic jiného než nechat hlasovat o návrhu paní kolegyně Černochové, a to bez rozpravy.

Odhlásím vás všechny a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já vás vidím, pane předsedo, ale už jsem zahájil proceduru hlasování. (Ze sálu se ozývají výkřiky, že ministr je přítomen.) Já jsem to vnímal tak – do vyjádření. Já samozřejmě neeviduji přihlášku pana ministra, takže pokud se chce vyjádřit, tak to je jiná záležitost. V každém případě to hlasování, které bude, bude takové, že jestli si pan ministr vyžádá například – já nevím, jaká bude jeho vůle.

Teď budeme hlasovat o návrhu paní kolegyně Jany Černochové o přerušení tohoto bodu před ukončením obecné rozpravy, a to do vyjádření ministra obrany k té věci. Takhle zněl návrh. Nerad bych se spletl. Paní kolegyně Černochová to upřesňovala, já to přesně replikuji.

O tomto návrhu dám hlasovat v hlasování číslo 206, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 206, ze 161 přítomného pro 91 poslanec, proti 29. Návrh byl přijat.

My tedy přerušujeme projednávání tohoto bodu, ale vzhledem k tomu, že je tady ministr obrany, tak se ho zeptám, jestli se chce vyjádřit v tuhle chvíli. Jinak přerušuji tento bod, protože to hlasování prošlo. Samozřejmě mimo body můžeme potom rozhodnout o pokračování nebo nepokračování tohoto bodu. Myslím si, že je to legitimní jednání.

Pan ministr zatím nechce hovořit. Přerušuji bod číslo 12. Děkuji zatím zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji.

Než budeme pokračovat, konstatuji došlou omluvu pana poslance Mariana Jurečky od 16 hodin z osobních důvodů.

Nyní s přednostním právem se hlásí pan předseda Michálek. Já vám ještě neudělím slovo, protože chci, aby byl ve sněmovně klid. Já jsem se snažil dodržet přesně jednací řád i přesně návrh procedurální, který tady padl. Ten prošel, bod je přerušen. Mimo body se může vyjádřit jenom ten, kdo má přednostní právo. Jako první s přednostním právem se přihlásil pan předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já žádám o přestávku v délce trvání 15 minut na poradu poslaneckého klubu Pirátů a věřím, že během této doby si pan ministr připraví svoje vyjádření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já vám udělím přestávku do 16.35. Přerušuji jednání do 16.35 na poradu klubu Pirátů.

(Jednání bylo přerušeno v 16.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.35 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, pokud nežádá klub pirátské strany o prodloužení přestávky, budeme pokračovat, a to bodem číslo 56, protože bod číslo 12 byl přerušen a nemáme zatím žádnou přihlášku s přednostním právem kromě kolegy Michálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Tak vzhledem k tomu, že ta situace je poměrně zmatená, tak bych si ji dovolil stručně rekapitulovat, aby se v tom všichni zorientovali. Nejprve jsme společně s hnutím ANO, které je protikorupční hnutí, nebo aspoň se tak tváří, zařadili bod registr smluv na jednání dnešní Poslanecké sněmovny. Následně ho ODS navrhla přerušit do té doby, než se vyjádří ministr obrany k registru smluv, protože by tam chtěli dozařadit ještě něco o vojenských podnicích. Ministr obrany za ANO přijel, zmateně se zatvářil a zase odjel a tím jsme skončili. Já nevím, jestli to zatváření je možné brát jako vyjádření, čili jestli byla naplněna hypotéza toho usnesení Poslanecké sněmovny, nebo jestli má vystoupit s přednostním právem, nebo jestli příště, až bude mluvit, tak bude naplněno to vyjádření, jestli se to automaticky dostane znovu na program. Já se obávám, že to je velmi zmatené divadlo, a mrzí mě, že vládnoucí hnutí ANO nepodpořilo v podstatě to, aby se projednala věc, kterou má ve vládním programu a která se týká boje proti korupci, v ČEZu, kde se dějí velmi špatné věci např. na Balkáně, to je ten boj proti korupci, kde se do dneška neukázalo, jak to je s těmi miliardami na tom Balkáně, na tom mejdanu, který si tam manažeři ČEZu udělali.

Já se nicméně obávám, že celé to zařazení bodu registru smluv nemá jiný důvod, než zakrýt to, o co skutečně jde, to, co se dneska všude řeší. A je to prostě jenom snaha vytvořit nějakou hádku mezi ODS, Piráty, já nevím kým dalším, a ty podstatné věci, které se týkají Andreje Babiše a toho, co se aktuálně prověřuje, i státní zastupitelství vydalo pokyn k tomu, aby byl prověřen ten tzv. únos Andreje Babiše juniora na Krym, tak tyto zásadní věci mají být tím dnešním divadýlkem zakryty. A to je něco, s čím my nesouhlasíme, a samozřejmě budeme trvat na tom, aby se ty věci kolem Andreje Babiše a jeho syna rozkryly až do poslední kapičky. A stejně tak budeme trvat na tom, aby zákon o registru smluv nebyl tímto krokem paralyzován navždycky, ale aby se dostal na další jednání Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl s přednostním právem předseda klubu pirátské strany Jakub Michálek. Ještě než dám slovo předsedovi klubu hnutí ANO Jaroslavu Faltýnkovi, přečtu omluvu pana poslance Pustějovského, který se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Nyní s přednostním právem mezi body předseda klubu hnutí ANO, pan Jaroslav Faltýnek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jenom kratičkou stručnou reakci na vystoupení pana předsedy Michálka. Ano, je pravda, že jsme se ráno dohodli, že podpoříme zařazení tohoto bodu dneska na pořad schůze, což se také stalo. Dostalo se

to do takové situace, kdy já jsem poprosil pana ministra esemeskou, aby rychle dojel do Sněmovny, seznámil jsem ho s tím problémem. On mi řekl, že to budou projednávat příští týden na výboru pro obranu. Stejně jsem to konzultoval s paní předsedkyní výboru pro obranu s tím, že cílem je, aby ještě do konce roku včetně pozměňovacího návrhu, který bude obsahovat nějaké zohlednění státních podniků podnikajících v obraně, aby to bylo prostě projednáno tak, aby ten zákon byl projednán do konce roku. Toto mi pan ministr slíbil, než odjel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Faltýnkovi, a protože se nikdo nehlásí s přednostním právem, budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Tím dalším bodem je bod číslo 56. Jde o

56.
Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 217/ - prvé čtení

Děkuji paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové, že už je u stolku zpravodajů, děkuji panu poslanci Strýčkovi, který je zpravodajem pro prvé čtení, a prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vám představila návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tedy sněmovní tisk 217. Tento sněmovní tisk, tento zákon předkládá celkem 29 poslanců z pěti poslaneckých klubů. (V sále je hlučno.)

Hlavním smyslem a cílem novely je zavést v českém volebním systému možnost distančního hlasování, tedy tzv. korespondenční volby. Volební právo obecně je jedním ze základních práv, které je zakotveno právními předpisy té nejvyšší síly, a to jak Ústavou České republiky, tak také Listinou základních práv a svobod. Listina pojímá volební právo jako základní ústavní právo umožňující občanům podílet se na správě věcí veřejných svobodnou volbou svých zástupců. Volební právo je chápáno jako individuální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Vyzývám ty, kteří diskutují jiné téma, než je volební zákon, aby tak učinili v předsálí a paní zástupkyni navrhovatelů nechali v důstojném prostředí uvést

návrh zákona. Jedná se o návrh, který má svoji ústavní konsekvenci, podléhá čl. 41 Ústavy České republiky, a vztahy se Senátem v tomto ohledu mohou být výrazně komplikované, nebo také dobré, ale to ještě nevíme. Rád bych, aby všechny diskuse, které se toho netýkají, byly mimo sál. Děkuji.

Pokračujte.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám, pane předsedající.

Volební právo je chápáno jako individuální. Každý má možnost se rozhodnout, zda se voleb zúčastní. Stát je garantem a nástrojem ochrany výkonu tohoto práva. Předpokladem funkčního volebního zákona splňujícího zadání stanovených principů by tedy měla být konstrukce, která umožňuje skutečně se voleb účastnit a nevytváří procesní ani jiné bariéry pro jeho uplatnění, třeba bariéry územní. Pro české občany, kteří se v době voleb nacházejí nebo dlouhodobě žijí v zahraničí, však existují procesní, ale také třeba finanční bariéry, které jim jejich výkon volebního práva značně komplikují nebo zcela znemožňují.

Ačkoliv je nyní ze zákona hlasování v zahraničí umožněno při volbách do Poslanecké sněmovny a při volbě prezidenta republiky, a to ve volebních místnostech, které jsou zpravidla zřizovány na zastupitelských úřadech, je možnost hlasovat v zahraničí pouze na zastupitelských úřadech kritizována, a to zejména s ohledem na značné vzdálenosti pro voliče při cestě na zastupitelský úřad, a to zejména v těch rozlehlejších státech, jako jsou např. Spojené státy americké, Kanada, Rusko atd., ale samozřejmě i v těch menších, kam se mnohdy musí volič dopravit ještě navíc dvakrát, a to při podání žádosti o zápis do zvláštního seznamu a pak při samotném hlasování.

Proto navrhujeme zavést možnost korespondenční volby, která by tyto bariéry odstranila. Možnost volit korespondenčně je tradiční např. právě ve Spojených státech amerických, Kanadě nebo Austrálii. V těchto zemích je shodou okolností silné zastoupení našich spoluobčanů. O to méně je pro mne přijatelný stav českého volebního práva, který pro ně bez možnosti korespondenční volby vytváří faktické technické překážky účasti ve volbách. Dám příklad. Cesta mnohdy v těchto zemích může mít stovky i tisíce kilometrů, znamená to tedy třeba koupi letenky a ještě k tomu, jak jsem zmínila, nadvakrát, protože je nutné se tedy dostavit na zastupitelský úřad nejdříve k zápisu při podání žádosti a pak při samotném hlasování. A při takových volbách, jako jsou třeba prezidentské, samozřejmě jsou dvoukolové, to ještě znamená dvojnásobek cest.

O tom, že nejde o netradiční institut, svědčí skutečnost, že v Evropské unii umožňuje svým občanům volit korespondenčně hned 24 zemí, jako např. Německo, Velká Británie, Itálie, Španělsko nebo Rakousko, stejnou možnost mají také občané Estonska, Litvy, Slovinska či Slovenska. Ve světě v řadě zemí, které jsem zmínila, funguje tato forma hlasování bezpečně už po desítky let.

Korespondenční volbu navrhujeme zavést ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, do voleb prezidentských a do voleb do Evropského parlamentu, zde však s tou výjimkou, že volby do Evropského parlamentu nebudou probíhat na zastupitelských úřadech. Hlavním záměrem předkladatelů je umožnit

zjednodušení hlasování nejen pro české občany žijící v zahraničí, ale i pro ty, kteří tam studují, pracují, např. i v různých institucích, zastupují tak Českou republiku, a přitom pak nemají možnost je zúčastnit voleb.

Navrhovaná úprava počítá s tím, že by zůstala zachována i možnost vydávání voličských průkazů pro hlasování v místech mimo volební okrsky, kde je volič veden ve zvláštním volebním seznamu. Stejně tak zůstává zachována i možnost osobního hlasování ve volebních místnostech v České republice a na příslušných zastupitelských úřadech. Došlo by tak k rozšíření možnosti výkonu volebního práva.

Navrhovaná právní úprava nezavádí možnost korespondenčního hlasování při volbách do Senátu. V této souvislosti by bylo třeba řešit problematiku příslušnosti voliče do senátního volebního obvodu, který by znamenal větší administrativní zátěž v rámci určování volebního okrsku, další omezení by se pak týkala občanů, kteří nemají pobyt na území České republiky. Kvůli časovému omezení by nemohla být umožněna volba do druhého kola senátních voleb. Nemožnost korespondenčního hlasování v tomto případě je dána lhůtami, které jsou podle stávající volební úpravy ohraničeny 90 dny pro celý volební proces. Zavedení korespondenčního hlasování např. ve druhém kole voleb do Senátu by předpokládalo prodloužení volebního procesu tak, aby mezi prvním a druhým kolem voleb bylo možné zabezpečit rozeslání hlasovacích lístků voličům. Stejně tak v případě zkrácení lhůt při doplňovacích a opakovaných volbách a opakovaném hlasování by nebylo technicky možno korespondenční hlasování organizačně technicky zabezpečit.

Zajištění korespondenčního hlasování ve druhém kole prezidentské volby je provedeno v návrhu tak, že budou doručeny volební lístky voliči, tedy celé sady, dvakrát, pro obě kola prezidentské volby. Korespondenční hlasování bude podmíněno žádostí voliče o tento způsob hlasování, kterou musí adresovat zastupitelskému úřadu, kde je veden v seznamu voličů. Žádat o tento způsob hlasování může osobně či písemným podáním opatřeným úředně ověřeným podpisem voliče, dále prostřednictvím elektronického podpisu či v elektronické podobě zaslané prostřednictvím datové schránky.

Zastupitelský úřad voliči vydá osobně nebo do vlastních rukou zašle hlasovací lístky a volič pak vybraný, popřípadě upravený hlasovací lístek zašle na adresu zastupitelského úřadu, která bude již předem předepsána na doručovací obálce. Při zaslání hlasovacího lístků zpět bude na úvaze voliče, zda zašle doručovací obálku doporučeně, nebo běžným způsobem. Doporučené doručování v zahraničí by mohlo činit v některých zemích, které tento zvláštní způsob doručování neznají, problémy. Předání doručených obálek zvláštní okrskové volební komisi zajišťuje již sám zastupitelský úřad.

Samotná volba pak podle návrhu vypadá následovně. Spolu s hlasovacími lístky, úřední a doručovací obálkou je voliči zaslán identifikační lístek, který obsahuje předem vyplněné údaje o volebním obvodu nebo volebním kraji a voličem vyplněné údaje, které jsou nezbytné k jeho identifikací zvláštní okrskovou volební komisí, ta pak na základě toho učiní záznam do výpisu ze zvláštního seznamu. Na identifikačním lístku volič svým podpisem pod předtištěným prohlášením potvrdí, že hlasuje osobně a že v den hlasování je občanem České republiky, což je praktické

zejména u voličů s bydlištěm v zahraničí, kteří hlasují korespondenčně, neboť u nich existuje možnost, že od okamžiku, kdy žádali o zápis do zvláštního seznamu voličů u zastupitelského úřadu a prokazovali státní občanství České republiky, toto občanství pozbyli.

O způsobu korespondenčního hlasování bude volič informován informačním letákem.

Celý proces korespondenčního hlasování je upraven tak, aby byly zachovány základní principy volebního práva, především princip tajnosti a rovnosti hlasování. Tajnost hlasování bude zaručena samostatnou obálkou, ve které bude zalepený hlasovací lístek. Tato zalepená obálka se vloží do doručovací obálky spolu s identifikačním lístkem. Doručovací obálka musí být nadepsána slovy Korespondenční volba. Poté co obálka dorazí na zastupitelský úřad, bude uschována na místě, které k tomuto účelu vyhradí vedoucí zastupitelského úřadu. O všech doručených obálkách je vedena evidence.

Zvláštní okrsková volební komise po ukončení hlasování na území České republiky před zahájením sčítání hlasů otevře doručovací obálky, které byly zvláštní okrskové volební komisi předány příslušným zastupitelským úřadem. Podle přiloženého identifikačního lístku voliče učiní zvláštní okrsková volební komise u tohoto voliče záznam ve výpisu ze zvláštního seznamu o tom, že volič hlasoval korespondenčně. Zvláštní okrsková volební komise dále zaznamená, do jakého volebního kraje nebo volebního obvodu volič hlasoval, identifikační lístek přiloží k tomuto výpisu a úřední obálku vhodí do volební schránky. Pokud zvláštní okrsková volební komise podle záznamu ve výpisu ze zvláštního seznamu zjistí, že volič již hlasoval ve volební místnosti, tzn. nikoliv distančně, ale osobně, odloží doručovací obálku spolu s úřední obálkou, kterou přelepí, aby byla zachována tajnost hlasování, a identifikačním lístkem s vyznačením důvodu takového postupu k volební dokumentaci.

Během debat o zavedení korespondenční volby se často setkáváme s argumentem, resp. obavou, aby nedocházelo k manipulaci s vůlí voliče a byla garantována svoboda korespondenční volby. Za tímto účelem je možné do budoucna zavést také speciální kvalifikovanou podstatu trestného činu, která bude navazovat na dosavadní právní úpravu obsaženou v ustanovení § 351 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, obsahující trestný čin maření přípravy a průběhu voleb a referenda. Jenom podotýkám, že náš návrh se této úpravě nevěnuje. Zmiňuji to jako možnost v případě opravdu velkých obav právě z manipulací vůlí voliče.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, po zavedení distanční volby volá samozřejmě veřejnost. Spolu s dalšími kolegy, většinou to byli předsedové poslaneckých klubů nebo straničtí odborníci, kteří se problematikou této formy volby zabývají, jsem před necelými třemi týdny převzala společné prohlášení autorů petic za zavedení systému korespondenční či elektronické volby pro občany České republiky žijící v zahraničí. Pod těmito peticemi jsou podepsáni Češi žijící mimo Českou republiku v Evropě i v dalších zemích a také přední čeští vědci a akademici, kteří právě často v zahraničí působí. Pro ty z vás, kteří se nemohli předání účastnit, mám případně k dispozici několik archů těchto prohlášení a ráda vám je samozřejmě poskytnu. Mám zde také

průzkum veřejného mínění, který zpracovala společnost Median pro Institute for Democracy 21, ze kterého vyplývá, že tři čtvrtiny Čechů by umožnily volit korespondenčně jak krajanům v zahraničí, tak všem, kteří jsou v době voleb mimo své trvalé bydliště.

Náš návrh předpokládá tedy zavedení korespondenční volby pro lidi v zahraničí, ale samozřejmě slýchám často výhrady, že by bylo vhodné jej rozšířit i pro občany v České republice, případně nahradit tímto způsobem systém volebních průkazů. Nicméně to náš návrh neobsahuje. Omezili jsme se pouze na zahraničí.

Musím zmínit, že vláda tomuto návrhu dala neutrální stanovisko, a těším se tedy na debatu. Věřím, že tento návrh má velký význam pro Českou republiku a její občany, nejenom ty desítky a dokonce statisíce spoluobčanů žijících v zahraničí, ale pro nás všechny, může zvýšit důvěru lidí v zastupitelskou demokracii. A věřím, že bychom se mohli po těch mnoha letech, kdy se o zavedení korespondenční volby pouze debatuje, konečně posunout k tomu reálnému kroku jejího zavedení, protože opravdu jsme jedni z posledních, kteří ji stále ještě nemají.

Dovoluji si vás tedy požádat o podporu našeho návrhu, pod kterým jsou podepsáni poslanci napříč politickým spektrem, a o jeho propuštění do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové. A nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jiřího Strýčka, aby se ujal slova. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak zde bylo již mou předřečnicí sděleno, hlavní myšlenkou poslaneckého návrhu je zavedení možnosti korespondenční volby našich občanů ze zahraničí ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a ve volbách prezidentských a volbách do Evropského parlamentu.

Návrh předpokládá zachování hlasování na zastupitelských úřadech v zahraničí i hlasování na voličský průkaz. Vedle toho zavádí možnost korespondenčního hlasování, a to na žádost podanou osobně, písemně s úředně ověřeným podpisem, prostřednictvím elektronického podpisu anebo datové schránky. Hlasování samotné pak má proběhnout za pomoci identifikačního lístku, hlasovacích lístků a dvou do sebe vložených a odeslaných obálek. U voleb do Evropského parlamentu návrh zavádí i korespondenční hlasování pro občany nacházející se na území České republiky. Zajištění korespondenčního hlasování ve druhém kole prezidentské volby je navrženo doručením obou sad volebních lístků pro obě kola prezidentské volby, je to přímo voličům najednou před prvním kolem.

Navrhovaná úprava, jak již bylo řečeno, nezavádí možnost korespondenčního hlasování ve volbách do Senátu. Tam odkazuje na neadekvátní administrativní zátěž při určování volebního obvodu a volebního okrsku. Rovněž ve volbách do Poslanecké sněmovny konaných v návaznosti na rozpuštění Poslanecké sněmovny se v návrhu možnost korespondenčního hlasování nepřipouští.

Vláda v obecné rovině záměr umožnit korespondenční způsob hlasování podporuje a zavedení této možnosti je rovněž jedním ze závazků obsažených v programovém prohlášení vlády. Poslanecký návrh, tak jak byl předložen, však trpí řadou nedostatků, kterým bych se rád osobně věnoval v podrobné rozpravě. Z těchto důvodů dává vláda k návrhu neutrální stanovisko.

Organizační výbor navrhl ústavněprávní výbor jako garanční a já bych se rád přihlásil do rozpravy. Já už jsem se tedy hlásil u stolku, ale asi mě tam nenapsali...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jste přihlášen, pane zpravodaji. Počítám s vámi. Máte stejné přednostní právo jako pan kolega Pikal, ale ten si přednostní právo neuplatňuje, takže budete první v rozpravě.

Poslanec Jiří Strýček: Takže ještě jednou – vážený pane předsedající, vážení kolegové. S návrhem na korespondenční hlasování se tato Sněmovna v minulosti setkala několikrát, většinou neúspěšně. Neprošly návrhy v prvním čtení, dokonce ve třetím čtení. Takže tento zákon v podstatě není nic nového na půdě této Sněmovny.

Já bych chtěl podotknout dvě zásadní věci. Osobně nejsem příznivcem toho, aby se takové zásadní zákony, jako jsou volební zákony, podávaly formou poslaneckých návrhů. Já si myslím, že to jsou zcela průlomové zákony, které by měly být debatovány na širší platformě, a výsledkem těchto zákonů by měly být objektivní a nezpochybnitelné volby. Na druhou stranu samozřejmě zdůrazňuji to, jak už bylo řečeno, je to v programovém prohlášení vlády, takže to, co tady teď uvedu, v podstatě není proti způsobu korespondenčního hlasování, ale spíše se budu zabývat tou materií, která tady byla předložena, tímto poslaneckým návrhem, který opravdu vykazuje nedostatky, které by v tomto zákoně neměly být.

Když to vezmu v obecné rovině, tak tomuto poslaneckému návrhu bych rád vytkl následující.

Korespondenční hlasování, jak je navrženo, je navrhováno pro každý druh voleb pro jinou skupinu voličů. V případě voleb do Poslanecké sněmovny se jedná o voliče zapsané ve zvláštním seznamu voličů u zastupitelských úřadů a voliče, kterým byl vydán voličský průkaz. V případě volby prezidenta republiky má být korespondenční hlasování umožněno pouze voličům zapsaným ve zvláštním seznamu voličů zastupitelských úřadů, tedy již ne voličům, kteří hodlají v zahraničí hlasovat na voličský průkaz, a v případě voleb do Evropského parlamentu naopak pouze voličům, kteří jsou zapsáni v seznamu voličů na území České republiky oproti předcházejícím dvěma zákonům, které neusnadňují hlasování pro krajany žijící v zahraničí. V důvodové zprávě však toto rozlišení není nijakým způsobem osvětleno.

Dále, co mi vadí v návrhu zákona, je, že výčet úkolů zastupitelského úřadu a obecního úřadu ve vztahu ke korespondenčnímu hlasování je nedostatečný. Ve skutečnosti by totiž nebyl omezen jen na výdej dokumentů korespondenčního hlasování, ale zajišťoval by provedení korespondenčního hlasování jako celku. Dále by bylo nutné příslušné úkony spojené s korespondenčním hlasováním promítnout

rovněž do ustanovení o okrskové volební komisi, respektive zvláštní okrskové volební komisi.

Jedna věc, která je tady taky rovněž velmi důležitá, je to, že při zavedení korespondenčního hlasování by bylo zapotřebí posunout lhůty pro podání kandidátních listin, jejich registraci a následný soudní přezkum. Poslanecký návrh totiž nijak nereflektuje skutečnost, že podle stávající právní úpravy může dojít k registraci kandidátní listiny na základě rozhodnutí soudu ještě 20 dnů přede dnem voleb, což znamená, že teprve pak může být zahájen tisk hlasovacích lístků. Tento předložený návrh počítá s tím, že nejpozději do 25 dnů přede dnem voleb již musí hlasující voliči korespondenční sady obdržet i s hlasovacími lístky. Takže tam je ta časová disproporce.

Dále v hlasování o hlasovacích lístcích není nijak upraven postup zajišťující, aby zastupitelské úřady a obecní úřady obdržely včas hlasovací lístky, které budou dále rozesílat voličům žádajícím o korespondenční hlasování.

Z praktického hlediska se rovněž jeví žádoucí a vhodné, aby informace o případných tiskových chybách na hlasovacím lístku a o vzdání se či odvolání kandidatury byly ve vztahu k voličům hlasujícím korespondenčně zveřejňovány též způsobem umožňujícím dálkový přístup a ne pouze ve volebních místnostech, jak je tomu v tomto návrhu.

Do ustanovení upravujících neplatnost hlasů nejsou promítnuty případy, kdy okrsková volební komise, respektive zvláštní okrsková volební komise, shledá důvody pro odložení doručených obálek. K takzvanému odložení obálky dojde ve chvíli, kdy zastupitelský úřad otevře obálku s korespondenčním hlasem a zjistí, že hlasující volič již hlasoval osobně ve volební místnosti. Tím se má čelit duplicitě hlasování, ale vyvstává otázka, jaká je právní povaha tohoto odloženého hlasu. Je neplatný? Je platný?

Návrh dále nepočítá s tím, že se mohou volby, v nichž by mělo být umožněno korespondenční hlasování, konat také v souběhu. Pro tento případ by tady mělo být vyřešeno, zda je možné, aby voliči zaslali své hlasy ve společné doručovací obálce.

Podle návrhu má být umožněno žádost o korespondenční hlasování učinit elektronickou cestou při podepsání zaručeným elektronickým podpisem. Takové řešení považuji za nedostatečné, neboť negarantuje adekvátní identifikaci žadatele, tedy i budoucího korespondenčně hlasujícího voliče.

Dále v případě voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a volby prezidenta republiky by návrh znamenal enormní organizační zatížení zastupitelských úřadů České republiky v zahraničí.

To byly jenom takové obecné připomínky. Ještě tady mám jednu, která se týká samozřejmě státního rozpočtu. V návaznosti na to lze předpokládat, že realizace korespondenčního hlasování by znamenala výrazné navýšení finančních dopadů na státní rozpočet. Byl by to dopad na státní rozpočet, na voliče, byl by to vlastně dopad i na obecní rozpočty. Tyto náklady v tomto návrhu zákona nejsou nějakým způsobem v důvodové zprávě uvedeny.

Co se týče jednotlivých druhů voleb, jak jsou v tomto návrhu uvedeny, měl bych taky několik připomínek. A sice novela zákona o volbách do Parlamentu České republiky. Vzhledem k tomu, že tento návrh dneska umožňuje korespondenční hlasování na voličský průkaz i voličům, kteří jsou zapsáni ve stálém seznamu voličů u obecního úřadu, nelze vyloučit, že někteří voliči budou využívat tento institut pro korespondenční hlasování, i když se ve skutečnosti v zahraniční nebudou nacházet. Tady se jedná totiž o to, že ten volič, který žije trvale na území České republiky a bude hlasovat mimo své trvalé bydliště, dneska může požádat o vystavení voličského průkazu, ale na tento voličský průkaz může hlasovat i směrem do zahraničí, protože v tomto zákoně není stanoveno, že by zastupitelský úřad odmítl žádost o korespondenční hlasování, pokud volič uvede jako adresu pro doručení hlasovacích lístků místo v České republice, ani že by zastupitelský úřad nezařadil do zjišťování výsledků hlasovací lístky odeslané z českého území. K čemu v podstatě může dojít? Může dojít k tomu, že dojde k nákupu hlasů voličů a v podstatě tito budou hlasovat v zahraničí směrem do volebního vylosovaného kraje, protože při hlasování do zahraničí se losuje volební kraj a tam by tímto způsobem mohlo dojít k ovlivnění výsledků voleb v daném kraji.

Dále je to ustanovení § 19b odst. 5 upravující postup zvláštní okrskové volební komise. Při odložení doručovací obálky není promítnut případ, kdy volič, kterému byl vydán voličský průkaz obecním úřadem, jej do doručovací obálky nevložil. Ustanovení totiž pamatuje pouze na absenci identifikačního lístku. Otázka zní, jestli takovýto hlas bude platný. Pokud ano, samozřejmě se otevírá další cesta k duplicitnímu hlasování.

Další případ můžu uvést v novele zákona o volbě prezidenta republiky. V návrhu není dostatečně popsán postup zastupitelského úřadu v případě hlasování ve druhém kole voleb, neboť navržená formulace zní – cituji: "Ve druhém kole volby prezidenta republiky lze korespondenčně hlasovat, pokud volič obdrží spolu s hlasovacími lístky pro první kolo i hlasovací lístky pro druhé kolo volby prezidenta." Podle mne je to z logiky věci nevhodná formulace, neboť nelze možnost hlasovat ve druhém kole prezidentské volby vázat na podmínku, že voliči budou zaslány hlasovací lístky i na toto druhé kolo. To je absurdní, protože v podstatě vyvstává otázka, komu lístky dorazily, má právo volit, komu nedorazily, má smůlu, právo volit nemá.

Dále u prezidentských voleb není dostatečně popsán postup pro případ, kdy volič chce korespondenčně hlasovat pouze v jednom kole volby prezidenta republiky, a pro případ, že chce hlasovat korespondenčně v obou kolech, případně svoji žádost o korespondenční hlasování v tomto směru nijak nespecifikuje.

A konečně novela zákona o volbách do Evropského parlamentu. Zde mám následující připomínku. Jednak neexistuje dle mého názoru důvod pro to, aby byl zaveden nový systém vedení seznamu voličů oproti stávajícímu kompaktnímu systému tvorby seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu.

Další věcí, která je v tomto poslaneckém návrhu nejasná, je to, že vlastně v dnešní době je možná volba do Evropského parlamentu pouze na území České republiky, zejména je to u krajanů, kteří žijí dlouhodobě v zahraničí, mají trvalé bydliště v zahraničí, tak ti si v podstatě v dnešní době podle stávající úpravy zákona mohou

vyřídit volební lístek u zastupitelského úřadu a odjet volit do České republiky. Tento poslanecký návrh toto v podstatě neumožňuje. To znamená, že tito občané ztrácejí možnost volit, protože by si museli odhlásit trvalé bydliště, přijet do České republiky, vyřídit si tady voličský průkaz a na ten průkaz tady odvolit. Takže tady je disproporce, že chceme pomoct krajanům, ale v podstatě jim tuto možnost hlasování zamítáme.

Další věc k Evropskému parlamentu, že v podstatě tento způsob zavádí i možnost korespondenčního hlasování do Evropského parlamentu v České republice. To znamená, že umožňuje korespondenční hlasování na voličský průkaz těm voličům, kteří jsou zapsáni v seznamu voličů obecního úřadu, a nelze potom vyloučit, že někteří voliči budou využívat tento institut pro korespondenční hlasování, i když se ve skutečnosti v zahraničí vůbec nebudou nacházet. De facto se tak zavádí korespondenční hlasování na území České republiky, dle mého názoru zbytečně, protože si myslím, že v České republice je hlasovacích místností dostatek, takže se může klidně hlasovat ve volebních místnostech.

Já jsem tady tímto výčtem chtěl jenom demonstrovat, že návrh v této podobě je přinejmenším nedostatečný a je i značně rizikový. Za nejpodstatnější jeho vady považuji, že opomíjí úpravy řady ustanovení v dotčených volebních zákonech, zejména pokud jde o nezbytné zkrácení lhůty, nezavazuje volební orgány ke všem úkonům, které je třeba v procesu korespondenčního hlasování zabezpečit, a pro volby do Poslanecké sněmovny není jasné, pro kandidáty kterého kraje má volič korespondenčně hlasovat. Tyto nejpodstatnější věcné nedostatky by v praxi neumožnily podle posuzovaného návrhu korespondenční volbu vůbec provést. Je třeba, jak už jsem i jednou řekl, je třeba dále dořešit a vyjasnit konkrétní postupy na zastupitelských úřadech v zahraničí, připravit nové interní metodiky, následně výrazně posílit personál zastupitelských úřadů a tento personál náležitě proškolit.

To je toliko k návrhu poslaneckého zákona. Říkám, znovu tady zdůrazňuji, že myšlenka korespondenčního hlasování je samozřejmě správná a my ji máme jakoby v programovém prohlášení vlády, ale tady tyto připomínky směřují k matérii tak, jak byla předkladateli tohoto návrhu předložena.

Z uvedených důvodů navrhuji vrátit návrh zákona předkladateli k přepracování. To je můj procedurální návrh. Pokud by tento návrh nebyl přijat, navrhuji podle § 91 odst. 3 jednacího řádu Poslanecké sněmovny prodloužení lhůty na projednání ve výborech o 20 dní. A ještě mám další procedurální návrh, že navrhuji přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru, pokud tedy bude přijat s prodlouženou lhůtou ke schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. To už bylo to avizované vystoupení v rozpravě? (Ano.) Ano, rozumím tomu tak. Je to jasné. V tom případě dávám slovo panu poslanci Ferimu, který vystoupí s faktickou poznámkou. Po něm bude s faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Valenta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně pouze (ministryně Dostálová je v sále jako jediný člen vlády), zkusím to jenom fakticky. Velmi děkuji panu zpravodaji za to, že pojal svoji zpravodajskou zprávu tak široce a dokázal vypíchnout nějaká problematická místa návrhu. K tomu mu musím přisvědčit. Ten návrh skutečně obsahuje některé body, ke kterým je potřeba vést politickou debatu. Implementovat korespondenční volbu je technicky poměrně složité. Ale to je něco, co se dá vyřešit ve výborech. A smyslem prvého čtení by mělo být vyjádřit naše stanovisko, jestli se tím vůbec chceme zabývat. Vláda k tomu dala neutrální stanovisko. To značí, že jsme na poměrně dobré cestě.

Chtěl bych vás, kolegyně a kolegové, poprosit, abychom tento návrh nevraceli zpět – protože to není politická debata: to nám vrátíte, abychom se nad tím jako zamysleli a znova nad tím meditovali –, ale abychom to propustili do výborů, klidně prodloužili lhůty o 20 dnů, ale nechť to tam je, nechť nám tady vznikne nějaký nosič, o kterém se můžeme bavit. Třeba nedojdeme k nějakému kompromisu, k nějakému kompromisnímu znění. Ale vracet nám to zpátky podle mě není účelné. Je nutné dostat to do výborů a řešit to třeba i mimo řekněme z toho hlediska politického a vyřešit všechny ty problémy, které tu pan zpravodaj nastínil, nebo taková ta bílá místa, na která v tomto návrhu nebylo podle některých dostatečně pomýšleno.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Valenta, po něm paní poslankyně Pekarová Adamová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych technicky, čistě technicky reagoval na pana zpravodaje, který tady uvedl, nebo udělal dlouhý výčet nedostatků tohoto zákona, a nejen kvůli těmto nedostatkům já budu navrhovat, resp. teď navrhuji zamítnutí v prvním čtení, ale to z jednoho hlavního důvodu, a to že je zde porušen Ústavou zaručený princip tajnosti. Protože to tady taky bylo hezky řečeno paní předkladatelkou, že naše Ústava v hlavě dvě v moci zákonodárné článek osmnáctý jasně popisuje a nařizuje, že volby do Poslanecké sněmovny mají být provedeny tajnou volbou. A tady ten princip tajné volby je jasně porušen u té korespondenční volby. Považme, že mezi vyplněním volebního lístku a vložením do obálky může být určitá časová prodleva, může být třeba několik dní dlouhá, může být nevím několik hodin dlouhá, může se s touto volbou seznámit mnoho lidí kolem, například rodinných příslušníků a dalších. Tudíž ten ústavní princip je zcela jasně porušen.

Co se týče fyzické volby, když jdeme ke komisi, tak od toho ta komise tam je, tam slouží, aby tam prostě přišel jeden volič, za plentou ten lístek označil a vhodil do urny. Tady toto a tento princip zaručen není. A dokonce si myslím, že jde o zjevné porušení našeho ústavního pořádku. Proto navrhuji zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Nejdříve tedy směrem k panu zpravodaji a k tomu výčtu nedostatků, které tady zmiňoval. On čerpal ze stanoviska vlády, které máme k dispozici k tomuto tisku. Řeknu takovou historickou vsuvku. Nejenom tato vláda se zaštiťovala tím, že chce přijmout korespondenční volbu, že chce umožnit našim spoluobčanům tuto formu volby, ale i ty předchozí se k tomu hlásily. A my jsme v minulém volebním období takový návrh od vlády žádný neměli, nedostali. Sobotkova vláda jej nepřipravila, proto jsme jej připravili v rámci našeho klubu jako opoziční strana a předložili. Tehdy jsme dostali výtky, které připravila tehdy také vláda k tomu návrhu zákona. A letos, nebo v tomto volebním období jsem ten náš původní návrh vzala, vzala jsem ty připomínky vlády, sedla jsem nad to s legislativci, právníky, kteří se této oblasti věnují, a všechny ty připomínky, které tam tehdy dávala Sobotkova vláda, jsme zapracovali tady do toho návrhu. Teď tedy přicházíme s návrhem, který je právě po vyrovnání se se všemi těmito připomínkami. A ejhle, máme tu další sadu zase nových, jiných připomínek. A já nezpochybňuji, že mohou být v některých věcech nejasnosti nebo je potřeba třeba lepší formulace, ale myslím si, že to rozhodně nemá sloužit jako argument k tomu, abychom ten návrh tedy rovnou odsoudili k nezdaru a zamítli.

Co se týče tajnosti, tedy k mému předřečníkovi panu poslanci Valentovi prostřednictvím předsedajícího, jsou tady vlastně desítky zemí, které takovouto volbu umožňují. I u nich je v ústavách zakotveno, že volby mají býti tajné. My tady nevymýšlíme žádné nové instrumenty, nevymýšlíme prosím kolo, nebo nedělejme tady z toho takovou vědu. Prostě jenom to, co funguje i jinde (upozornění na čas), bychom chtěli, aby fungovalo i v České republice.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Pikal s faktickou poznámkou. Mezitím vás seznámím s omluvami. Paní poslankyně Oborná od 17.30 do 19 hodin se omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Bauer od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Munzar z pracovních důvodů také od 17.30 do konce jednacího dne. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Jsem přihlášen do řádné rozpravy, takže teď budu jenom krátce reagovat na předřečníka, který tvrdil, že tímto návrhem je porušena tajnost volby. Já jsem čekal, jakým způsobem by měla být porušena, jestli jako bude tvrzeno, že nebude dodržen ten postup otvírání obálek. Ne. Je to tedy v tom, že ty hlasovací lístky leží doma a může se na ně kdokoli podívat, nebo někde leží. Ale my už přece dnes rozesíláme hlasovací lístky. Ty lidi si to předznačujou doma a může se na to kdokoli z rodiny podívat. Tohle považuji za falešný argument. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Strýček. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já také uplatním své věcné stanovisko. Ale opravdu mi to nedalo, abych nezareagoval na tu tajnost volby. Upřímně řečeno, jestli se někdo z vás pokoušel volit v Praze, například, ale i ve většině velkých měst teď v komunálních volbách, tak to bylo fyzicky – fyzicky – neproveditelné za tou plentou. Já jsem volil jednu stranu, věděl jsem kterou, nikoho jiného jsem si nevybíral, a i tak to bylo nenalistovatelné za tou plentou. Takže pokud máme problém s tím, že si někdo předznačuje doma, tak zásadním způsobem řešme stávající volby, a zejména ty komunální. A tam se pojďme bavit o tom a rozhodně se netvařme, že to je důvodem k tomu odmítnout korespondenční hlasování v cizině. K tomu můžou být jiné důvody, ale myslím, že to opravdu není narušení tajnosti volby, protože už dnes se do komunálních voleb nedá bez toho, aby na tom člověk ležel doma, reálně volit už dnes. Je to neproveditelný úkol.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Strýček, po něm pan poslanec Valenta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jen stručnou poznámku k předřečníkům, zejména ke zpravodaji a panu poslanci Valentovi. S pokorou akceptujeme celou řadu připomínek vedoucích k bezpečnosti voleb, ale řada z nich je vyvratitelných, některé jsou možná vydiskutovatelné ve druhém čtení. Opravdu to není důvod k zamítnutí tohoto návrhu, pokud chceme touto formou rozšířit volební možnost pro naše voliče.

Myslím si, že ten základní spor zazněl ve vystoupení pana poslance Valenty, který to tady řekl celkem jasně. Já ho budu citovat. Řekl: My chceme, aby nám volič přišel k té urně. – Tento návrh není návrhem jenom poslanců TOP 09, podepsali se pod něj poslanci napříč politickým spektrem a všichni, kteří jsme se pod něj podepsali, nechceme, aby ten volič přišel jenom nám. My chceme, aby přišel všem. A chápu, že pan poslanec Valenta dobře cítí, že v tom zahraničí zrovna vám moc nepřijde. Takže tu strategickou úvahu vedoucí k zamítnutí tady chápu, ale myslím si, že nám všem ostatním, kteří chceme, aby voličů přišlo co nejvíc komukoliv, by to nemělo bránit v tom, abychom propustili tenhle návrh do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Strýček – faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Dobré odpoledne ještě jednou. Já tedy musím ještě jednou zareagovat na předřečníky. Co se týče mého vystoupení, já jsem tady jasně řekl, že já nenapadám korespondenční volbu jako takovou. Já jsem tady napadl tuto materii,

která byla předložena... Nebo napadl – já jsem tady nějakým způsobem podrobil kritice tuto materii, která byla předložena, nikoliv systém korespondenčních voleb. A pokud si pamatuji, tak procedurální návrh ode mě zněl: vrácení k přepracování a v případě, že toto nebude schváleno, tak prodloužení lhůty projednávání o 20 dnů, takže já jsem návrh na zamítnutí nedával.

A ještě jenom jednu poznámku. Já jsem se díval, kdo ten zákon připodepsal. Není úplně pravda, že to šlo napříč politickým spektrem, protože to podepsal klub STAN, podepsala to KDU-ČSL, TOP 09, podepsali to tři poslanci za ODS, tři poslanci za pirátskou stranu a to je, mám takové tušení, všechno. Takže nebylo to úplně napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Valenta s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji. Já pouze na margo některých svých předřečníků, zejména z řad TOP 09. Samozřejmě vážím si vašich právních názorů, ale jestli nechápete ten právní rozdíl mezi tím někomu se pochlubit, koho budu volit, nebo si doma předznačit svoji volbu a pak fakticky za plentou tajně hlasovat, tak to se na mě nezlobte, tohle je opravdu fatální nevědomost přece! A já nejsem proti tomu, aby korespondenční volba do budoucna byla, ale prosím pěkně, změňme předtím Ústavu, aby ta volba nemusela být tajná.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Klaus, po něm pan místopředseda Pikal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, ještě jednou dnes. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Jsem toho živým důkazem, protože často vystupuji s faktickými poznámkami a teď jsem se přihlásil normálně do rozpravy.

Tento zákon je podle mého názoru velice průlomový a já bych se přidal k těm, pakliže tady ještě nějací takoví budou, kteří tento názor nechtějí rozporovat jenom proto, že je nepřipravený, že přináší spoustu problémů, že přináší možnosti zneužití, já bych se rád vyjádřil proti korespondenční volbě jako takové. Podle mého názoru hlasovat mají lidé, kteří v té zemi žijí. Moje teta, která žije v Austrálii a už zde 20 let nebyla, když tady bude vládnout Pol Pot nebo Michálek, tak je jí to úplně jedno, nijak se jí to nedotkne, půjde s pejskem do buše, prostě nemá právo hlasovat, přestože je česká občanka a narodila se tady. Stejně jako já, kdybych se narodil v Karviné, ale už 46 let žil v Praze, ani jednou jsem tam nejel, nemám mít právo korespondenčně hlasovat do karvinského zastupitelstva třeba o tom, že se město srovná s dolem se zemí. Čili to je jedna velice důležitá věc.

Druhá věc, na kterou bych rád upozornil, je velká demokratičnost našich voleb. Vezměte si země v Africe či jinde, kde sčítání hlasů trvá týden, dva, všichni kandidáti už se osočují z podvodů, a vezměte si ten rozdíl v České republice, kde přesto, že jsou tady různé názory a nenávisti, tak je sečteno za tři hodiny, vítězové jásají, poražení se

tváří kysele, lid promluvil. Představa, že budou dva tři týdny sčítat hlasy, je velice nebezpečná.

Třetí bod. Naše demokracie je také založena na svázání s místem. Každý z vás volí, kouká se, jak to dopadlo u vás v okrsku, kde to zná. Ty volby tam dopadnou pokaždé takřka stejně. V Praze na Ořechovce volí pravici, někde támhle zrovna v té Karviné spíše levicové strany, volby dopadají podobně. Kdyby to najednou dopadlo jinak, lidem je to podezřelé, přepočítají se hlasovací lístky atd. Vzpomeňte si na tu situaci v Rakousku, kde kandidát, kterého bych třeba volil já, vyhrál úplně všude s výjimkou Vídně a korespondenčních hlasů. Vítězí demokracie, nebo prohrává?

Takové to usnadňování... Velice se bojím salámové metody. Teď umožníme korespondenční hlasování pro zahraničí, pak to uzpůsobíme pro lidi tady doma, aby k té volbě nemuseli chodit. Pak přijdou naši mladí kolegové, že je to nemoderní, ať je to přes nějakou aplikaci v počítačové hře atd. atd. atd. Ale demokracie znamená někam jít. Ve starém Římě se řadili za svého zvoleného kandidáta. To je vyjádření snahy. Není cílem, aby hlasovalo co nejvíc lidí. Je cílem, aby hlasovali ti, kteří chtějí, a něco pro to musí udělat.

Čili to jsou zhruba věci, které považuji za strašlivě důležité. A takové ty věci, jako že při každých volbách je v televizi, že někdo někde Romům dává stovku za hlas. Teď je to velice problematické, televize natáčí. Jak toho člověka zjistit, jestli za tou plentou skutečně hlasoval to, co chtěli, a aby si nešel pro tu pětistovku sedmkrát, nebo co jim slibují, ale představte si ty korespondáky, jak tyhle všechny věci budou strašně snadné.

Čili to jsou asi hlavní věci, které jsou skutečně filozofické, proti kterým já jsem zásadně, proti tradici a znevažování voleb, tak jak je známe. Čili podpořím jak přepracování, tak zamítnutí. Doufám, že i u nás v klubu nás bude víc. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickými poznámkami bude reagovat pan předseda Kalousek, pan poslanec Feri, pan předseda Bělobrádek, paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Odpusťte, nemohu nereagovat na předřečníka. Pan poslanec Klaus nám vyjevil svůj názor, kdo podle něj má právo nebo nemá právo jít k volbám. Kdo má právo volit v ČR, stanovuje Ústava ČR, nikdo jiný, žádný názor. A to, že Klausovic teta už 20 let žije na jiném kontinentu než Václav Klaus, zajisté ví proč (pobavení), ji podle té Ústavy ještě nezbavuje volebního práva. A takových lidí bude jistě hodně.

Takže naše otázka je jediná: Jestli to právo, které nezpochybnitelně z Ústavy mají, jim chceme zpřístupnit, což by stát měl svým občanům zpřístupnit, anebo jim ho naopak chceme ztížit. Máte sice právo, ale my si až tak myslíme, že byste ho mít neměli, tak vám k tomu ten přístup ztížíme. A nejde jenom o Klausovic tetu. Jsou prostě lidé, kteří jezdí pracovat do ciziny. Jsou to nejenom vědci, jsou to i dělníci. Pracují na místech, kde není konzulát, kde není velvyslanectví. Představte si takové Japonsko, kde jsou čtyři ostrovy, Hokkaidó, Honšú, Šikoku a Kjúšú, a velvyslanectví

je jenom na Hokkaidó a prostě řada našich občanů pracuje na Kjúšú a chtěli by volit, protože to je jejich ústavní právo. A my teď máme odpovědět na jednoduchou otázku, jestli jim to ústavní právo zpřístupníme korespondenční volbou, tak jako většina civilizovaných států, anebo to naopak ztížíme, protože máš sedět doma, poslouchat Okamuru nebo Klause mladšího, nikam nemáš jezdit a jít k volební urně. A nic poštou posílat nemáš! Mezi tím se rozhodujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Feri s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím rozporovat tu tezi, kterou tady nastolil pan kolega Klaus, a sice, kdo v zemi nežije, ten nemá mít právo hlasovat. A budu ji rozporovat tím, co pan Klaus sám řekl, a sice, že demokracie je vyjádření nějaké snahy. No dobře. Ten člověk v zahraničí projeví snahu. Sleduje dění v České republice. Sleduje ho třeba s nelibostí a projeví snahu v tom smyslu, že osloví zastupitelský úřad, chce hlasovat korespondenčně. No tak opravdu budeme člověku, který to dění sleduje, který se na výkonu té demokracie chce podílet, budeme mu takto ukracovat jeho volební právo? Vždyť se přece snaží. A o tom je ta demokracie. To znamená, tady v tom bych byl trošku opatrnější.

Padla tady taky výtka směrem ke komunálním volbám. No tak komunálních voleb se to netýká. Tam na to je zkrátka korespondenční volba krátká. To už bychom se museli bavit o volbě elektronické a to je hudba daleké budoucnosti. To nejde.

No a na závěr k té Austrálii. Tak v Austrálii se dá korespondenční volit už od roku 1877.

Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bělobrádek s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jsem ten návrh spolupodepsal. Myslím si, že je rozumný, že politici mají vytvářet podmínky pro to, aby mohli lidé co nejvíce býti samostatní a vykonávat svoji vůli. Ta vůle ve volbách je, myslím, obzvláště důležitá, je to konečně i ústavní právo. A myslím si, že lidé, kteří nežijí v České republice, třeba jen dočasně, jako jsou vědci například, si zaslouží mít tu šanci bez ohledu na to, aby investovali nemalé finanční prostředky, logistiku a podobně, aby se mohli zúčastnit svého základního práva občana, a to je volit.

Takže z tohoto hlediska myslím, že je ta diskuze jinak celkem bezpředmětná. Jsem přesvědčen, že jako to funguje v jiných zemích, tak korespondenční volba je jedna z mála, která je skutečně bezproblémová. A myslím si, že se lze ještě bavit

o těch technických záležitostech, ale to se dá poměrně snadno doladit. Konečně bylo jednání na Ministerstvu vnitra. Myslím si, že s tím si určitě poradíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek a po něm pan poslanec Brázdil s faktickými poznámkami. Prosím máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Klausovi poděkovat, protože mně nikdy nebylo jasné, než jsem tady byl, proč vlastně parlament a vláda daleko dřív neschválily korespondenční volbu. Teď to chápu, pochopil jsem to. Smířit se s tím úplně nedokážu. Já mám řadu kolegů, kteří v zahraničí tráví týden, tři týdny, celý Erasmus, zahraniční stáže mých kolegů pedagogů, vědců. To všechno souvisí s volbami a plánují si je tak, aby v době voleb nikam nejezdili.

Podle mě je naprostý nesmysl bránit korespondenční volbě. Já bych byl rád, abychom se shodli na tom, že buďto ten návrh zákona upravíme, nebo ho nějakým způsobem přeměníme tak, aby všem vyhovoval. Ale bylo by smutné, kdybychom se shodli na tom, že budeme našim občanům bránit v korespondenční volbě a tak je dále budeme odstřihávat od České republiky. To je špatné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, ještě jsem šel za vámi si to objasnit. Vy jste říkal, že chcete vlastně zpřístupnit neboli umožnit lepší přístup těch voličů. Ale to slovo obsahuje, že tam musíte vstoupit. To není o tom, že ležíte doma na posteli a vyplníte a odešlete. Vy tam musíte prostě přijít. Vy jste to sám řekl. Tak já tomu nerozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Pekarová Adamová, po ní pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Na předřečníka jenom prostřednictvím předsedajícího. Představte si, že žijete ve Spojených státech amerických. Jste tam třeba jako vědec, zastupujete tam nějakým způsobem Českou republiku. A teď jste v oblasti, kde vaše nejbližší možnost opravdu se osobně dostavit je stovky kilometrů vzdálená. Takže vaše možnost jít tedy volit osobně znamená zakoupit si buďto letenku, nebo nějakou jízdenku třeba na jiný dopravní prostředek, strávit spoustu času, vzít si na to dovolenou, vůbec tam jet třeba si nejdříve vyřídit tu možnost být zapsán do seznamu voličů. Takže toto musíte absolvovat dvakrát. V případě prezidentských voleb máme dvě kola, takže to musíte absolvovat třikrát. A to jsou všechno opravdu nemalé časové i finanční prostředky, které do toho musíte vložit. A to nejednoho odradí od toho, aby to absolvoval. Přesto je celá řada našich

spoluobčanů – Václave Klausi prostřednictvím pana předsedajícího – spousta našich spoluobčanů to absolvuje, koupí si tu letenku, utratí za to své peníze, protože jim to stojí za to a mají zájem se těch voleb zúčastnit. Jenže ne každý samozřejmě má takovýto zájem.

A těch emailů, které nám chodí, jsou desítky, stovky, těch příběhů lidí, kteří by opravdu měli zájem volit, ale to zpřístupnění takové není. A oni by velmi rádi ovlivňovali, co se tady v České republice děje, už i jenom z toho důvodu, že se sem třeba hodlají vrátit, budou tady dále žít, je to jenom dočasná doba, kdy tráví čas v zahraničí, ať už tedy právě z těch pracovních, studijních či jiných důvodů. Takže já si myslím, že tohle je právě ta forma, která jim umožní zpřístupnit – a nehrajme si tady na kořen slova toho výrazu – zpřístupnit tu volbu opravdu fakticky. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Klaus faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Cítím odpovědnost odpovědět panu poslanci Brázdilovi, který řekl, že nerozumí tomu pojmu zpřístupnit volební právo, protože to znamená vlastně někam přistoupit. Pokusím se vám to prostřednictvím pana předsedajícího vysvětlit. Ve vaší vlastní profesi, pane kolego, pokud budu říkat, že usiluji o to, abych pacientovi zpřístupnil urgentní lékařskou péči, tak to vůbec neznamená, že ten nešťastník musí někam přistoupit k vám na záchranku, ale naopak to znamená, že vy k němu tou záchrankou přijedete, jak vy často děláte. Doufám tedy, že na tomto příkladu jste slovo zpřístupnit přehledně pochopil. Pokud tomu tak není, neváhejte mě kontaktovat dalšími otázkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus faktická poznámka. Prosím máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já zareaguji na nějaké předřečníky. Za sebe prosím tady paní předkladatelku, aby se na mě obracela prostřednictvím předsedajícího. Já se vždycky leknu, když takhle...

Za druhé, pan poslanec Kalousek vynechal asi tři čtvrtiny mé argumentace, nebo čtyři pětiny, a věnoval se urážkám mě a naší tety. Tak na to reagovat nemusím. A na ostatní řečníky podobně. Ale takovéto zjednodušování těch voleb, to se přece dá použít úplně na jakýkoliv případ. Dokud jsem bydlel v Praze, měl jsem to k volební místnosti minutu po hezké umetené ulici. Teď bydlím v Peci pod Sněžkou. Mám to čtvrt hodiny, když byly volby v zimě, tak ještě déle, a taky mám daleko ztížený přístup dělat svoje voličské právo, na které mám ústavní právo. Takže ze stejné logiky byste mohli argumentovat, ať je korespondenční volba okamžitě i v Čechách, protože si to nějak zařídím a nepotáhnu se závějemi do volební místnosti. A takhle můžeme pokračovat.

Čili to je opět salámová metoda, kdy ničíme něco konzervativního, stabilního. Ale spousta věcí se prostě nedělá přes aplikace a korespondenčně. Volby jsou vážná věc. Tam se musíte sebrat a jít. Například svatba je taky vážná věc. Tam taky nehlasujete na aplikaci vdavamse.cz, ale navlíknete se do fraku a ještě táhnete dva svědky do nějaké místnosti, abyste se osobně dostavil.

Čili to je ten filozofický rozdíl, kterému vy nerozumíte, nebo nechcete rozumět. Já vám neubírám vaše právo, ale tady trpím každý den, když se hlásají ty bludy a ty návrhy zákonů, který bych nepodpořil ani jeden. Ale trošku se poslouchejme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky pana předsedy Kalouska, pana poslance Válka, pana předsedy Bělobrádka, paní poslankyně Pekarové Adamové v tomto pořadí. Pan předseda Kalousek. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Rád bych se ve vší úctě, ale se vší rozhodností ohradil proti tvrzení pana poslance Klause, že jsem snad svým vystoupením urážel jeho či jeho tetu. Ani jeho, tím méně jeho tetu, která svým pobytem v Austrálii projevuje nespornou míru racionálna, jsem zcela jistě neurážel. Naopak, jeho tetě, která žije v Austrálii, a mnoha podobným chci zpřístupnit jejich nezpochybnitelné ústavní právo, aby mohli volit korespondenčně a nemuseli jezdit na konzulát nebo velvyslanectví, což v tak velkých zemích, jako je Austrálie nebo Spojené státy nebo Japonsko nebo Čína, může být skutečně problém.

Chceme jim usnadnit přístup k jejich ústavnímu právu, nebo nechceme? Já si myslím, že pokud jim ho nechceme usnadnit, tak to je spíše urážlivý tento přístup. Ne ten přístup, který jim to usnadnit chce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Válka. Paní poslankyně Matušovská se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Ještě jednou. Já naprosto rozumím prostřednictvím pana předsedajícího argumentaci pana poslance Klause, že člověk by si měl nějakým způsobem zasloužit jaksi tu čestnou povinnost, možnost jít k volbách a věnovat tomu jakési úsilí. A míra toho úsilí by měla odpovídat závažnosti toho procesu. Ale pro mě je to takové trošku déja vu. Já zažívám tyto diskuse v odborných společnostech, v medicínských, evropských, světových, českých poměrně dlouhou dobu, kdy je tam skupina tradicionalistů, která chtěla, abychom hlasovali o předsedech Evropské radiologické společnosti, Evropské chirurgické společnosti na místě, hlasováním zdviženou rukou nebo hlasováním v urnách, a skupina, která propagovala distanční formu hlasování a samozřejmě elektronickou cestu hlasování, kterou já bych tedy jako považoval za optimální řešení z dlouhodobého horizontu. A ten důvod byl ten, že naším cílem by mělo být umožnit co největšímu množství voličů, aby se voleb

mohli zúčastnit a aby u těch voleb mohli být. A umožnit jim to tak, aby ty volby byly korektní, objektivní a spravedlivé. A toto je jedna z těch cest, jak toho dosáhnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bělobrádek s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení, já bych vašim prostřednictvím, pane předsedající, chtěl tedy doporučit panu Václavu Klausovi, aby v tomto případě připustil a pustil do dalšího čtení tento návrh, protože potom v souladu s jeho názory bychom mohli použít tento nosič k tomu, abychom zrušili to, čemu se říká volba v místě bydliště, kdy vezmete tu urnu jako člen volební komise a jdete s ní do místa, kde dlí zrovna ten člověk, který se nemůže fyzicky dostavit, protože mu to dělá problémy z důvodu jeho zdravotního stavu například. Protože to, že se tam nedostaví, když nemůže chodit nebo je nemocný, tak je naprosto skandální, protože on by měl přijít a své volební právo vyjádřit pouze tím, že se tam dostaví fyzicky. Já myslím, že to je tak absurdní, ta vaše argumentace, že se přímo nabízí říci: tak zrušme i tuto schopnost, protože pokud ten člověk se tam nedostaví, protože je nemohoucí, tak je to výraz jeho neúcty vůči volebnímu právu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Pekarová Adamová. Po ní pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Tak já prostřednictvím předsedajícího k panu Klausovi. A předtím jsem to tady taktéž použila. To jenom aby tady nezaváděl. Chci říci, že nejenom že se máme poslouchat, ale reagovat na ty věcné argumenty. My tady jasně dokládáme na mnoha příkladech, že opravdu to zpřístupnění práva volit, tedy toho základního práva všech občanů, je tím základním, co nás vede k tomu, abychom předložili tento návrh zákona.

Mě by tedy zajímalo, jaké řešení doporučuje našim spoluobčanům, kteří žijí v zahraničí, kteří tam po nějakou dobu pobývají z jakéhokoliv důvodu, a vůbec to nemusí být tedy dvacet let, jak tady zmiňuje příklad ze své rodiny, ale mohou tam být opravdu jenom na kratší období a pak se vrátit zpátky, tak jak by jim on pomohl, aby mohli toto své volební právo vykonávat. To je jedna věc.

A druhá věc je, že když tady používáme nějaké argumenty, tak bychom si měli nejdříve ověřovat, zda jsou ta fakta pravdivá. Vy jste ve své argumentaci říkal, v té úvodní, že tedy v Rakousku ve volbách prezidentských, kdyby nebylo Vídně a těchto korespondenčních hlasů, tak by současný prezident zvolen nebyl. Ověřte si prosím, že to není pravda. Můžete se podívat. Já vám ten odkaz klidně, hned jsem si to tady našla na internetu, tak vám ho klidně dám k dispozici. Opravdu to tak není. Takže prosím, používejme fakta a nezavádějme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Baxa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Paní poslankyně Pekarová asi mluví o té opakované volbě, ne o té první. Co se týče Rakouska.

Co se týče pana Bělobrádka, tak jsem se zatím vydýchal. Ale to je sprostý faul, tato argumentace. Já jsem na rozdíl od vás chodil s urnou jako člen volebních komisí jako student i jako učitel za lidmi, kteří jsou nemocní a v místě bydliště nemohou volit. To nikdo nerozporuje. A používat tuto argumentaci je neuvěřitelná ubohost. Takže nevím. Nebudu mluvit o Náchodě a volebním obvodě. A už vás vynechám.

Co se týče pana Kalouska. Tam mě zaujala ta jeho tradiční vlasteneckost, že když mluví o tetičce, tak říká, jak dělá racionální rozhodnutí, že nežije v České republice. To je ten rozdíl mezi námi dvěma. Já miluji Českou republiku a nepovažuji to za racionální nebydlet v České republice. Pro vás je to jako ještě víc než ti lidé, co žijí doma. Tomu moc nerozumím.

A když jsme tedy u té Austrálie, abychom už opustili tu tetičku. Víte, já jsem se s ní bavil, se sestřenicemi, co tam bylo o České republice v australské televizi za posledních dvacet let. Tak byly to dvě zprávy. První byla, když byly v Praze povodně. Takové to Karlův most, takřka pod vodou. A druhá zpráva byla na celostátní televizi, když kandidát strany důchodců za životní jistoty se nedostal do parlamentu, prohrál sázku a musel sežrat toho brouka potemníka. To jsou ty dvě zprávy, které jako lidé žijící v Austrálii získali o České republice. A tím bych asi skončil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci Klausovi. Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Martin Baxa. Připraví se pan poslanec Bělobrádek, Kalousek, Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Já nemám v tuto chvíli ambici vstupovat do této možná trochu vyhrocené diskuse, jíž jsme tady svědkem prostřednictvím faktických poznámek. Ale chci říct, proč já jsem jeden z těch poslanců, který svůj podpis připojil k návrhu tohoto zákona.

Já jsem poslanec z města, o kterém se někdy říká, že je to nejameričtější město v Česku. Osvobodila nás v roce 1945 americká armáda. Jsme na to patřičně hrdi a toto samozřejmě rádi prezentujeme. A i z toho důvodu do našeho města velmi často přijíždějí Češi, kteří žijí ve Spojených státech amerických. Já jsem měl příležitost české komunity ve Spojených státech navštívit a slyšel jsem, dámy a pánové, od nich velmi často výzvu k tomu, aby byla korespondenční volba zavedena. Jsou to lidé, kteří ve Spojených státech amerických žijí někteří dlouhou dobu, někteří krátkou dobu. Jsou to mladí lidé, studenti, kteří tam studují, lidé, kteří tam pracují nebo už několik generací žijí a velice po té korespondenční volbě volají, ať už z těch důvodů čistě praktických, to znamená, že nejsou s to navštívit jedno z těch tří míst, nemýlím-li se, kde se dá ve Spojených státech amerických volit v době, kdy jsou volby, anebo

z důvodů emocionálních, protože oni velice pečlivě sledují to, co se v České republice děje, mají na to nějaký názor, chtějí se tímto způsobem České republice přihlásit.

A já jsem přesvědčen o tom, že tento návrh umožňuje lidem, Čechům žijícím např. ve Spojených státech amerických, se takto přihlásit k tomu vlastenectví v tom nejlepším slova smyslu. Samozřejmě ten návrh může mít a asi má i nějaké nedostatky. Ale jsem přesvědčen o tom, že bychom měli tento návrh nechat projít prvním čtením, podpořit jej a v dalším procesu jej případně upravit. Ale ten princip je podle mého názoru určitě správný (upozornění na čas), a proto jsem jej podpořil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bělobrádek a připraví se poslanci Kalousek, Výborný, poslankyně Pekarová, Benešík a poslankyně Procházková. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pan Klaus tady peskoval paní poslankyni Pekarovou Adamovou, jestli se nepletu, že ho neoslovuje prostřednictvím předsedajícího, což nebyla pravda, a sám mě oslovuje napřímo. Tak to je prostě typické.

Druhá věc. Když dojdou argumenty, tak se jde ad hominem. To je také typické.

A třetí věc. No, logika je pořád stejná. Někdo má prostě objektivní potíže se fyzicky dostavit k volební urně ve volební místnosti. A je myslím už jedno, z jakých to je důvodů. Jestli to je jeho zdravotní stav, nebo ten stav, že je někde mimo dosah z objektivních důvodů, protože je v zahraničí a nemá tu možnost, jakou má každý jiný, kdo bydlí v České republice. Já myslím, že to je logické, že na tom není nic divného, je jenom potřeba použít zdravý rozum.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já děkuji. Snad naposledy na toto téma. Opravdu je mi velmi trapné hovořit o tetě pana Václava Klause, ale opravdu jsem to nebyl já, kdo ji do té diskuse vtáhl jako příklad, a chci být správně pochopen. Pokud jsem hovořil o jejím racionálnu, tak o něm spekuluji proto, ne že by snad žila daleko od vlasti, ale že raději žije daleko od rodiny, která jí upírá volební právo. Kdybych žil v Austrálii a můj synovec mi odepíral volební právo občana České republiky, tak bych s ním také nechtěl bydlet na jednom místě, leda snad proto, abych ho vytahal za uši.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl vaším prostřednictvím k panu kolegovi Klausovi jenom jednu věc. Rád jsem se seznámil s vysílacím formátem a obsahem australské televize, nebo australských televizí, ale chtěl jsem upozornit, že existuje jeden zajímavý vynález, a to je internet. A já předpokládám, že i mezi klokany v Austrálii ten internet používají. Takže argument, že ti chudáci Češi žijící v Austrálii mají pouze dvě informace o České republice za rok, považuji za naprosto irelevantní. Kdo chce, tak ty informace si sežene, a jedno, jestli v Austrálii, nebo v Grónsku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Internet jsem chtěla zmínit také, ale už nemusím.

Já jsem se na něco ptala a nedostala jsem na to vůbec žádnou reakci, takže to vnímám tak, že pan poslanec Klaus by tedy vůbec neumožňoval, nebo nezpřístupňoval volby našim spoluobčanům žijícím v zahraničí, považuje je tedy asi za občany nějaké druhé kategorie a má pocit, že jejich volební právo nemá stejnou váhu jako právo těch, kteří žijí v České republice či se v době voleb v zahraničí prostě nenacházejí. Takto to na mě působí a budu ráda, když mi pan poslanec prostřednictvím předsedajícího řekne svoji představu, jakým způsobem by měli mít umožněnou volbu naši spoluobčané, kteří se dočasně v zahraničí nacházejí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou je dále přihlášena paní poslankyně Procházková. Pan poslanec Klaus.

Poslankyně Věra Procházková: Dobrý večer všem. Já mám takovou poznámku. Když tedy chceme co možná nejrychleji zpřístupnit hlasování našim občanům v zahraničí, pořád se tady argumentuje tou Austrálií, neměli bychom se zamyslet např. nad tím, že v Austrálii ty volby jsou povinné? Pak tedy bych pochopila, že když by byly volby povinné, měli bychom našim občanům, všem, ty volby zpřístupnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já už nechci rozdmýchávat debatu ani převracení toho, co člověk řekl, do něčeho dalšího, tady těch zkušených politických lišáků. Jenom ze slušnosti, když mě dáma vyzvala, jak bych to řešil, já bych to řešil přesně tak jako doposud. Každý má právo mít volební průkaz, hlasovat na zastupitelském úřadu nebo v libovolném volebním okrsku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S přednostním právem pan poslanec Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Velmi pozorně sleduji diskusi, která zde probíhá. Já si říkám, že řada lidí vycestuje, protože za prací musí nebo je vyslána. My nahlížíme na tyto lidi, jako kdyby to byli lidé druhé kategorie. Místo toho, abychom řekli "samozřejmě že máte právo volit, stát je od toho, aby vám vyšel vstříc a umožnil vám to", tak ta diskuse mírně směřuje k tomu, že říkáme "vy jste odjeli do ciziny, tak pro nás nejste důležití, my si vás nevážíme a nějak si to zařiďte". Já osobně si myslím, že naopak stát by v tomto případě měl být vstřícný, respektovat to a umožnit lidem volit, protože je to základní právo, které máme, a holt někdy se člověk ocitne v cizině. A nebavíme se pouze o lidech, kteří tam zůstali, ale kteří tam, jak říkám, jsou třeba pracovně. Udělejme ten stát vlídnější, vstřícnější, ohleduplnější vůči těm lidem. Vyjděme jim vstříc a naopak vyslechněme to, po čem volají. Já si myslím, že naopak to bude velmi dobré a vstřícné vůči lidem, kteří jsou v zahraničí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte. Já vám dám jeden zcela konkrétní příklad, který se opravdu stal nikoliv nějakému příbuznému, ale České filharmonii, což je nepochybně těleso, které reprezentuje skvěle Českou republiku po celém světě a které koncertovalo na jednom z ostrovů Japonska, kde nebyla ambasáda, tedy nebylo to Hokkaidó, už si nepamatuji, který z těch tří dalších to byl. A česká ambasáda odmítla z nimi přijet s volební urnou. To znamená, těch 178 lidí, kteří tam na skvěle hodnocených koncertech reprezentovali Českou republiku, nemělo šanci uplatnit své volební právo. Pouze na mimořádný zásah tehdejšího ministra zahraničních věcí Kohouta se uvolila ambasáda vzít tu urnu, přejet to moře, zajet za nimi a těch 178 zaměstnanců České filharmonie mohlo volit. Kdyby to neudělali, tak prostě své volební právo uplatnit nemohli. Byli by proto menší vlastenci? Ne! Jenom jsme jim to neumožnili. Oč jednodušší by bylo, kdyby si každý mohl vzít tu obálku, zaškrtnout tam Schwarzenberga nebo Zemana a dát to na poštu. To je přesně to, co chceme každému, kdo jede pracovat do zahraničí, ať je to vědec, umělec, řezník, uklízečka, usnadnit. Vy mu to fakt nechcete usnadnit? Proč?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy. Slovo má pan místopředseda Vojtěch Pikal. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý večer. Původně jsem se přihlašoval s tím, že rozprava bude krátká, nestalo se. Nicméně aspoň v ní už vše zaznělo, něco i vícekrát. Já děkuji za ty argumenty, které tady zazněly i pro to, abychom zavedli korespondenční volbu i v obecních volbách, neboť skutečně není v České republice všude stejná dostupnost volebních místností. Takže za to děkuji prostřednictvím pana

předsedajícího panu poslanci Klausovi, že nám vysvětlil, proč je dobré zavést korespondenční volbu i do komunálních voleb.

Nicméně tento návrh nejde tak daleko. Tento návrh se pouze snaží, abychom narovnali to základní občanské volební právo pro ty lidi, kteří žijí nebo se krátkodobě zdrží v zahraničí.

Stejně tak tady byly předneseny argumenty o tom, že návrh není úplně dokonalý, respektive že jeho kvalita je diskutabilní. Já už mám načtený jeden pozměňovací návrh, který třeba opravuje věci ohledně prezidentské volby tak, aby tam dikce toho zákona byla jasná, aby se ty lístky rozesílaly včas. Podobně lze připravit další pozměňovací návrhy k dalším otázkám.

Jsem v komunikaci s ministerstvy. Obava o to, jestli to bude velkým zatížením pro zastupitelské úřady či nikoliv, je rozdílná. Odhady toho, o kolik voličů se bude jednat, se liší zhruba od 100 tisíc do 2 tisíc, takže já se neobávám, že by to naše zastupitelské úřady mělo položit. Chtěl bych jen podotknout, že co se týče hlasovacích lístků, tak ty se na zastupitelské úřady nerozesílají, ty se tam tisknou. Neutrácíme za to, abychom posílali balíky papíru do zahraničí, pokud možno. Pokud by to tak nebylo, tak je to jistě možné zavést. Tolik k rozpravě.

Za náš klub – my obecně korespondenční volbu podporujeme. Myslíme si, že je to dobrá cesta, jak narovnat volební právo pro lidi, kteří jsou v zahraničí, pracují tam, reprezentují tam Českou republiku ať už v kultuře, nebo ve vědě, jsou to komunity pracující v IT oborech v Americe, jsou to komunity pracující na konstrukčních záležitostech v Číně, jsou to komunity lidí, kteří nás zastupují jako inženýři na ropných plošinách apod. Ke mně se také dostávají různé příběhy voličů, kteří zjišťují, že pro to, aby mohli volit, budou muset třikrát nebo dvakrát cestovat i tisíce kilometrů, protože prostě nemají jiný dostupný zastupitelský úřad, ke kterému by se mohli včas dostat.

Já si myslím, že ten člověk, který si bude muset zažádat o voličský průkaz a poté si bude muset včas pohlídat termíny a včas poslat svůj hlasovací lístek, do toho investuje svého času a pozornosti daleko více než ten člověk, kterému dojdou hlasovací lístky a on díky tomu zjistí, že jsou nějaké volby, a jde tam zase hodit tu stejnou stranu. Myslím si, že ti lidé, kteří naopak žijí v zahraničí, aby se dozvěděli, že budou mít možnost hlasovat a pohlídali si termíny, se o situaci tady musí skutečně zajímat, a myslím si, že o jejich hlasy bychom jako stát měli stát, protože si myslím, že daleko lépe reprezentují poučený názor, o který nám přece u voliče jde, aby voliči byli vzdělaní, aby byli informovaní, aby se informovali u jakýchkoliv našich médií a podobně, nejen aby sbírali zprávy ze své státní televize v místě, kde se zrovna nacházejí. Tolik k tomuto tématu.

Jak říkám, pojďme ten návrh pustit do dalšího čtení, prodlužme tu dobu, opravme veškeré nedostatky a diskuse, které tam probíhají... V této oblasti je asi nutné ještě zmínit iniciativu Ministerstva vnitra, která vlastně iniciuje nějaké celkové překopání volebních zákonů, protože jedna věc, která tomuto státu skutečně dlouhodobě chybí, je nějaký volební kodex, který by všechny procesní záležitosti dostal do jednoho zákona. Čeká se na to už nejméně osm let, nejméně dvě volební období. Pokud bychom měli jeden tento zákon, vyřešili bychom problémy jako nestejné seznamy

voličů, obtížné rozlišení, kdo má právo v kterých volbách a další problémy. Je možnost se dostat k tomuto, nicméně slibovala to každá vláda, co já jsem v politice, těch deset let, ale furt to není, takže proto poslanecká iniciativa napravit aspoň tyto drobnosti.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu místopředsedovi za jeho vystoupení. Pan poslanec Marek Benda s přednostním právem.

Poslanec Marek Benda: Kde bych ho vzal?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Předseda klubu, ne?

Poslanec Marek Benda: Ne, ne. Nevystupuji jako předseda klubu, vystupuji jako prostý poslanec Marek Benda.

Jenom jsem chtěl krátce k debatě, která zaznívala. Já souhlasím s mnohými argumenty i svého ctěného kolegy Václava Klause, že volby se nemají dramaticky zjednodušovat. Já si myslím, že to opravdu tak být nemá. Nejsem příznivcem nějakých představ o elektronickém hlasování. Dokonce nejsem ani příznivcem představ o korespondenčním hlasování uvnitř naší země. A víte, že se tady začínají objevovat v souvislosti s tím, že se začalo říkat: bude jenom jeden volební den a zbytek bude nahrazen korespondenčním hlasováním. Já si myslím, že to vytváří problémy, a souhlasím s tím, že akt voleb je nějakým podstatným aktem.

Současně si ale myslím, že ve vztahu k zahraničí je ona korespondenční volba, která opravdu není jednoduchá – a bylo to tady zdůrazněno, musím si tam zajet, musím si vyzvednout, musím dodat do dne sčítání hlasovací lístek, neprodlouží mi to žádné lhůty –, že to je mnohem bližší paralelou tomu, že si můžu v České republice vyzvednout hlasovací průkaz a nemusím volit ve volbách, které jsou celostátního charakteru, nemusím volit v Praze, ale můžu odvolit v Liberci nebo v Ostravě. Proto já nebudu hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu ani pro jeho vrácení k přepracování a budu se chtít na výborech bavit o tom, jestli ho dokážeme nějakým způsobem vylepšit tak, aby byly dány pryč ty výhrady. Ale snažím se jenom říci, že ta věc je vícevrstevnatá a neměli bychom k ní přistupovat tak trochu jako k občanské válce, někdo má právo, někdo právo nemá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tím jsme v tuto chvíli vyčerpali jak rozpravu, tak faktické poznámky. Nevypadá to, že by se ještě někdo hlásil do rozpravy z místa, tedy rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Prosím jako první paní navrhovatelku, poté pan zpravodaj.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. V debatě zazněla celá řada argumentů, výtek, zejména tedy od pana zpravodaje, velmi technicky orientovaných, resp. velmi detailních. Já jsem přesvědčená o tom, že se všemi z nich, protože to nejsou výtky zásadního charakteru, které by ten návrh haněly v tom smyslu, že korespondenční volba je podle tohoto zákona neproveditelná, tak že se se všemi z nich umíme vypořádat pozměňovacími návrhy v rámci druhého čtení. Věřím tomu, že Ministerstvo vnitra i případně Ministerstvo zahraničních věcí bude v této věci kooperovat, už jenom proto, že v rámci programového prohlášení této vlády je příslib zavedení korespondenční volby a tento příslib by určitě rády obě dvě strany, které ve vládě jsou, dodržely.

Pokud se však spolehneme na to, že počkáme až na vládní návrh zákona, který teď teprve začíná být diskutován, ještě není ještě ani obecný záměr, nemáme nic napsáno na papíře, tak se bavíme o tom, že korespondenčně by mohli naši občané hlasovat tak někdy v roce 2025, a já si myslím, že to je příliš dlouhá doba na to, abychom to samotné téma hodili pod stůl a nechali ho právě jenom na vládní návrh. Nicméně ten návrh má obsahovat celou řadu dalších zásadních změn, nikoliv jenom korespondenční volbu, nikoliv jenom její zavedení, takže si myslím, že opravdu v tomhle by tento návrh mohl sloužit jako kvalitní nosič pro vůbec zavedení této formy distančního hlasování.

Zazněl tady třeba argument o tom, že bychom měli přemýšlet nad zavedením povinnosti voleb. Já si myslím, že to je něco tak zásadního, tak zásadní změna, a vůbec to nesouvisí s možností distančně hlasovat, že to je na úplně jinou debatu.

Zazněly tady výtky třeba například k rozpočtu, který tímto bude nějakým způsobem zasažen. V důvodové zprávě je jasně uvedeno, že vyčíslení, samozřejmě orientační, protože se velmi těžce odhadují tyto dopady, by nemělo být zdaleka tak významné, mělo by se jednat o jednotky milionů, nikoliv o významnější částky, což si myslím, že za umožnění provedení hlasovacího práva pro naše spoluobčany, kterých jsou podle odhadu statisíce v zahraničí, to rozhodně stojí.

Myslím si, že ta debata je spíše ideologicky vedená o tom, jestli vůbec lidé, kteří žijí třeba delší čas v zahraničí, volit mají. Jak jsem se snažila říkat v průběhu té debaty, tak se zdaleka nebavíme jenom o těch, kteří třeba už v zahraničí žijí dlouhodobě a nehodlají se vrátit zpět do České republiky. Spíše naopak nám jde o lidi, kteří se chtějí vrátit do České republiky, žijí v zahraničí třeba jen dočasně. Typicky jsou to studenti nebo lidé, kteří v zahraničí po nějakou dobu pracují. Myslím si, že bychom naopak měli mít velký zájem o to, aby i oni cítili nadále sounáležitost s Českou republikou a vývojem v ní. A aby měli zájem se právě vrátit, tak jedním z předpokladů je, že budou mít nejenom pocit, že mohou ty věci ovlivnit, ale bude to umožněno opravdu i fakticky.

Já vás tedy žádám o podporu toho návrhu, ať už k němu máte technické výhrady a chcete, aby se tam některé věci jasně zpřesnily. Jsme si jako předkladatelé vědomi toho, že debata ve výborech nebude jednoduchá, ale prosím, určitě ji umožněme, protože jinak tím návrh na zase dlouhou dobu pohřbíme, hodíme pod stůl a naši spoluobčané budou čekat další roky, nejenom jak čekají dnes. Ta debata se opravdu

vede už minimálně patnáct let a myslím si, že si zasloužíme, abychom ji posunuli o stupeň dál.

Rozhodně souhlasím s prodloužením lhůt v rámci projednávání ve výborech. Myslím si, že to vůbec nebude ke škodě a že obě dvě ministerstva, která jsem jmenovala, se do té debaty zapojí tak, aby ten návrh byl co nejdokonalejší, aby opravdu nebránil ničemu vůbec ve výkonu tohoto volebního práva.

Děkuji vám za tu debatu, děkuji vám za pozornost a věřím, že naše spoluobčany, kteří tuto oblast velmi bedlivě sledují, nezklameme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana zpravodaje o jeho závěrečné slovo. Prosím sněmovnu, aby držela nižší hladinu hluku.

Poslanec Jiří Strýček: Doufám, že už dneska naposledy. Já jenom velmi krátce. Zopakoval bych procedurální návrhy, které tady zazněly. To znamená, já jsem dával procedurální návrh na vrácení k přepracování, v případě, že tento procedurální návrh nebude schválen, tak na prodloužení lhůty k projednání o dvacet dnů.

Já jenom na okraj. Osobně si myslím, že na plénum by měly chodit ty poslanecké návrhy, ale týká se to i vládních návrhů, připraveny tak, aby potom v dodatečných diskusích na výborech nebyly další spousty pozměňovacích návrhů. Konkrétně u tohoto zákona si myslím, že těch pozměňovacích návrhů by bylo hodně, by bylo dost. Takže z toho důvodu dávám tento procedurální návrh na vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já si dovolím podotknout, že tady mám i návrh na zamítnutí.

Poslanec Jiří Strýček: Návrh na zamítnutí – já to zopakuji potřetí. My nejsme proti korespondenční volbě. Kolega dával proti zamítnutí, ale můj první procedurální návrh byl už při rozpravě ohledně vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, já jenom když jste zmiňoval, že shrnete návrhy, tak jsem očekával, že shrnete všechny.

Poslanec Jiří Strýček: Takže můžeme všechny tři návrhy procedurálně hlasovat, to znamená, budeme hlasovat návrh kolegy Valenty, který dával návrh na zamítnutí v prvním čtení, potom budeme hlasovat o mém návrhu, to znamená o vrácení zákona k přepracování, a v případě, že tento neprojde, tak bude třetí procedurální návrh a to je prodloužení lhůty k projednání ve výborech o dvacet dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Opět nemohu souhlasit. Nejdříve se hlasuje o vrácení k přepracování, poté se hlasuje o zamítnutí, poté se hlasuje o výborech a poté se hlasuje o prodloužení či zkrácení lhůty.

Poslanec Jiří Strýček: Takže budeme hlasovat v tom pořadí, jak jste říkal, to znamená, budeme hlasovat o vrácení k přepracování, pak se bude hlasovat ohledně zamítnutí tohoto zákona a třetí potom bude, pokud ani jeden z těchto, tak bude propuštění a prodloužení lhůty k projednávání o dvacet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: V zásadě ano, děkuji. Pokud všichni víme, budeme hlasovat o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Nevidím žádost o odhlášení, takže já svolám kolegy do sálu, pokud nějací diskutují v předsálí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení k přepracování. Děkuji. Kdo je proti?

V hlasování číslo 207 je přihlášeno 172 poslanců a poslankyň, pro 113, proti 40. Návrh byl přijat.

Tím tedy projednávání návrhu končí. Já vám děkuji a uvidíme se zřejmě nad přepracovanou verzí, někdy. Děkuji zpravodaji, děkuji navrhovatelce. Tím je bod 56 ukončen.

A nyní se budeme zabývat bodem číslo 10, což je

10.
Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení

Bod byl přerušen v úterý 3. 10. a přerušili jsme ho ve chvíli, kdy si poslanecký klub KDU bral přestávku, takže nevím, jestli nás v úvodu seznámí poslanecký klub KDU s výsledky svého jednání. Pokud tomu tak není, budeme pokračovat v obecné rozpravě. Nevypadá to, do obecné rozpravy nemám v tuto chvíli nikoho přihlášeného. Pan poslanec Výborný se hlásí z místa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Na úvod mi dovolte konstatovat, že zařazení tohoto bodu před body, které byly už pevně zařazeny na program schůze této Poslanecké sněmovny, beru jako obstrukční jednání ze strany předkladatele, protože já si myslím, že v tuto chvíli, kdy se máme zabývat návrhem zákona, který zjevně má charakter protiústavní, místo toho, abychom se věnovali tomu, co zajímá naše občany, abychom se zabývali platy učitelů, místo toho,

abychom se zabývali příplatky pro třídní učitele, to mi přijde naprosto nehorázné. Lidé skutečně čekají na to, abychom pro ně něco konkrétního dělali a neřešili tady pseudokauzy KSČM, neřešili tady kauzy, které se zjevně svým návrhem pohybují na hraně nebo za hranou ústavnosti. Čili to, co od nás skutečně společnost očekává, to, co od nás očekává více než 65 000 třídních učitelů, to, co od nás očekávají učitelé en bloc, protože ten následující bod, to znamená projednání usnesení Poslanecké sněmovny číslo 66, jednoznačně hovoří o tom, že tady bylo přijato nějaké usnesení směrem k vládě a ta vláda podle něj nekonala. Učitelé měli mít navýšeny platy od 1. září tohoto roku a platy navýšeny nebyly.

Tolik jenom na úvod, čili zařazení tohoto bodu je zjevně obstrukční.

A teď tedy k projednávané novele zákona o majetkovém vyrovnání. Tato navrhovaná novela, jak už tady bylo mnohokráte řečeno, se dotýká situace, která i podle vyjádření ústavních právníků se pohybuje, jak už jsem říkal, na hraně zákona a na hraně ústavnosti. Když jsem pokládal při interpelaci dotaz premiérovi této země na to, zda by mohl doložit své výroky o tom, že finanční náhrady byly předraženy o 54 mld., tak mi odpověděl, že vychází ze slov poslance Haška, která pronesl zde u tohoto pultu na půdě Poslanecké sněmovny. No tak tento argument mi přijde skutečně naprosto scestný, zvláště v situaci, kdy podle § 15 odst. 2 jsou náhrady vyčísleny ve výši 59 mld. Žádnou konkrétní odpověď pana premiéra kromě toho odkazu na výrok poslance Haška jsem nedostal.

Při projednávání novely zákona o majetkovém vyrovnání na půdě ústavněprávního výboru jsme se shodli na tom, že je třeba si k návrhu tohoto zákona vyžádat stanoviska ústavních právníků, tak jsme učinili a já v tuto chvíli považuji za důležité, aby s těmito stanovisky nebyl seznámen pouze ústavněprávní výbor. Nejsou to sněmovní tisky, čili nejsou běžně dostupné, a proto mi dovolte, abych se stanoviskem těchto ústavních právníků seznámil vás všechny.

Začnu stanoviskem Katedry ústavního práva a politologie Masarykovy univerzity v Brně. Toto stanovisko tedy bylo vyžádáno ústavněprávním výborem a odpověď zní takto:

Posouzení ústavnosti poslaneckého návrhu zákona, kterým se mění zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /dále zákon o vyrovnání/ a zákon o daních z příjmů.

Východiska posudku – nejprve se tedy brněnští ústavní právníci zabývali povahou církevního majetku. Vychází se z toho, že zákon o majetkovém vyrovnání uznal odebrání původního majetku církvím jako majetkovou křivdu a že daný majetek byl původně ve vlastnictví církví. Zákon o vyrovnání neakceptoval výklad, že církevní majetek má zvláštní povahu a že stát má vůči tomuto majetku určitá práva, především ve vztahu ke katolické církvi jakožto původní státní církvi, kdy stát měl vůči tomuto majetku práva vycházející zejména z původních patronátních práv.

Zákon o vyrovnání je platnou součástí právního řádu a musí být respektován. Jeho ústavnost byla potvrzena Ústavním soudem.

Já si dovolím to stanovisko průběžněji komentovat. Zde jasně zaznívá to, co bylo opakovaně sděleno i v rámci rozpravy na půdě Poslanecké sněmovny, a sice že

ústavnost zákona byla potvrzena Ústavním soudem a že zákon o vyrovnání je platnou součástí právního řádu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Musím vás, pane poslanče, přerušit. Chtěl bych požádat kolegy, kteří vedou jednání, která se netýkají tohoto návrhu zákona, aby svá jednání přesunuli do kuloárů nebo do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji vám, pane místopředsedo.

Bod 2.2 Restituce. Stát nemá ústavní povinnost k restitucím majetku zabaveného v době komunistického režimu. Pokud však restituční zákony přijme, vzniknou majetkové nároky, které jednostranně stát nemůže rušit ani snižovat, protože vznikne majetkově legitimní očekávání oprávněných osob, které má ústavní ochranu. – Ještě jednou, hovoří se tady o ústavní ochraně legitimního očekávání oprávněných osob a je zjevné, že toto legitimní očekávání také s přijetím zákona o vyrovnání vzniklo.

Další bod – smlouvy o vyrovnání. Smlouvy o vyrovnání mezi státem a církvemi jsou svou povahou soukromoprávní smlouvy analogické se smlouvami o narovnání vzájemných práv a povinností. Stát přistoupil na naturální a finanční restituce a církve se vzdaly svých majetkových nároků. Samotný zákon o vyrovnání podřazuje smlouvy s církvemi pod režim občanského zákoníku, pokud sám nestanoví jinak.

Nyní věcné, čili politické okolnosti, tak jak o nich hovoří posudek Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Církevní restituce jsou významným politickým tématem. Byly součástí politické diskuse i po přijetí zákona o vyrovnání, kdy některé politické strany usilovaly o jeho zrušení skrze Ústavní soud nebo o jeho změnu. Ústavní soud k tomu žádné důvody neshledal. – Pokračuji ve stanovisku Masarykovy univerzity, Právnické fakulty v Brně. – Politické debaty ožívaly i s tím, že církve podávaly žaloby na určení vlastnictví státu u majetku v držení krajů a obcí, aby tak tento majetek spadl do naturální restituce. V případě krajů tyto návrhy stáhly. V případě obcí v nich pokračují. To však samo o sobě není porušením smlouvy, protože o určení státního vlastnictví rozhoduje soud jakožto státní a nikoli církevní orgán a ten je při svém postupu vázán platným právním řádem.

Tady bych chtěl připomenout, že pokud se týká těch záležitostí na úrovni krajů, byl to vstřícný krok té jedné strany, pokud se týká obcí, je to legitimní právo každého nechat vlastnické vztahy posoudit nezávislým soudem. Nic špatného na tom nelze shledat.

Pokračuji v citaci stanoviska Právnické fakulty. Pokud soud vysloví, že majetek patří státu, a tedy podléhá naturální restituci, byl v držení obce neoprávněně, což nelze dávat k tíži církvi. – Logicky ne, protože ten majetek byl církvím ukraden komunisty po roce 1948.

Pochybnost vyvolávají též některé kroky církve samotné v souvislosti s restitucemi, např. když opatství na Starém Brně přišlo o vlastní správu a chopila se jej pražská provincie augustiniánů, která původně o opatství nejevila zájem, dokud nezískalo nárok na restituci majetku. Tyto okolnosti jsou zdrojem politické diskuse, ale nikoli zdrojem právního řešení již vzniklých nároků církví podle zákona

o vyrovnání. – Je zjevné tedy, že stanovisko Právnické fakulty se snaží být maximálně objektivní, vyrovnané a připomíná některé sporné okolnosti na obou dvou stranách.

Za třetí – vlastní posouzení. A teď tedy to důležité, protože to je stanovisko. Možnost změny zdanění. To je to, oč se jedná v návrhu, který je zde nyní předkládán.

Je základní funkcí státu vybírat daně na své výdaje. V oblasti daní má suverenitu a může během času měnit složení a výši daní. Ústavnost takového postupu byla prokázána v případě změny zdanění solární energetiky. Zde šlo o případ, kdy stát přímo nebyl výrobcem solární energie. Zdaněním tedy stát nevstupoval – a to podtrhuji – nevstupoval do soukromoprávních smluv jím uzavřených a zdanění bylo zdůvodněno podstatnými změnami na trhu s elektrickou energií a podstatnou změnou výše nákladů na zřízení solárních elektráren. Tyto důvody byly uznány jako legitimní pro daňové změny.

Ještě jednou připomínám, že stát nevstupoval zdaněním solárních baronů do soukromoprávních smluv, které by uzavíral stát, kdežto zde je uzavřena smlouva mezi státem, církvemi a Federací židovských obcí, a pokud by došlo k úpravě této smlouvy, jakékoliv, tak z logiky věci se na ní musí shodnout obě dvě strany. Už jsem tady říkal v rámci rozpravy při prvním čtení, že nic nebrání vládě České republiky, premiérovi Andreji Babišovi, aby oslovil tu druhou stranu a jednal s nimi o úpravě té smlouvy, ale činit tak jednostranně návrhem novely zákona je skutečně protiústavní.

Pokračuji v citaci stanoviska Právnické fakulty. Daně však nemohou být zneužity a nemohou např. vést k faktickému vyvlastnění. Stát může v oblasti daní určité věci preferovat, např. daňová osvobození, nebo určité věci elektronicky (?) formou daní znevýhodňovat. Týká se spotřební daně. Nelze však danění užít neústavním způsobem k zákazu určité činnosti nebo likvidaci majetku, např. formou stoprocentní nebo ještě vyšší daňové sazby. Proto Ústavní soud neuznal zavedení padesátiprocentní daně na státní podporu stavebního spoření za rok 2010, kterou vyhodnotil tak, že stát zneužil daňové zákonodárství pro faktické snížení státní podpory, když obecná sazba daně z příjmů byla tehdy 15 %. – Čili je tady poukázáno i na souvislost se snahou zdanit stavební spoření tehdy daní 50 %, to je podobné jako zásah do finanční náhrady církvím a náboženským společnostem a Federaci židovských obcí, kde by dodatečně došlo ke snížení výše náhrad.

Ústavní soud uvedl, cituji z nálezu Ústavního soudu ze dne 19. dubna 2011: Právní závěr, že předmětnou daň je třeba v rámci přezkumu ústavnosti považovat nikoliv za daň, nýbrž za změnu právního nároku, se promítá do ústavních kritérií pro její posouzení. Slouží-li určité ústavní principy a základní práva k ochraně jednotlivce před zásahem ze strany veřejné moci, nemůže míra této ochrany být v jednom ze dvou srovnatelných případů nižší jen z toho důvodu, že zákonodárce použil pro stejnou regulaci odlišné označení. Konec citátu z nálezu Ústavního soudu.

Pokračuji ve stanovisku Právnické fakulty. Legitimitou pro mimořádné změny v oblasti daní jsou mimořádné události, např. hrozící krach státu může vést k zásadním daňovým změnám. Pokud budou tyto změny obecné a dopadnou na všechny plátce daní, např. zrušení všech daňových osvobození, bude legitimní i zdanění konkrétní úzké skupiny, v tomto případě církví. Pokud však je významná

daňová změna přijímána pro nesouhlas nové politické reprezentace s původním rozhodnutím předchozí demokratické reprezentace a míří na faktické snížení smluvních povinností státu, jde o postup nelegitimní. – To je velmi důležité si uvědomit. Vláda zpochybňuje legitimitu rozhodnutí předchozí demokratické politické reprezentace.

Nyní výrok k postavení státu. Stát je ve dvojím postavení. Jednak působí jako vrchnostenský subjekt, který daně ukládá a vybírá a zpravidla je také jejich příjemcem... (Řečník se odmlčuje pro hluk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl znovu požádat ty, kteří vedou nějaká jednání, aby se přesunuli do předsálí nebo někam, třeba do kavárny nebo do Státních aktů. Tak prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Přitom je správné, aby stát v soukromoprávních vztazích nezneužíval svého vrchnostenského postavení. Toto dvojí postavení státu se projevuje i v oblasti vyrovnání vztahu s církvemi, kde stát ve vrchnostenské pozici jako zákonodárce přijal zákon nabízející církvím určitý způsob vyrovnání a následně stát jako právnická osoba uzavřel s církvemi smlouvy, kde si jsou smluvní subjekty rovny, pokud církev takovou smlouvu uzavřít chtěla. Kdyby nechtěla, tak by to zástupci církví, náboženských společností a Federace židovských obcí nepodepisovali. Jeho postavení tvůrce daňových zákonů tedy není nezávislé od dopadu těchto zákonů na jeho povinnost plnit podle smluv o vyrovnání s církvemi.

A nyní otázka možnosti změnitelnosti rozhodnutí státního orgánu. Toto považuji možná za nejzásadnější klíčovou pasáž celého stanoviska Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Ke zdanění finanční náhrady dochází proto, že nová reprezentace státu není spokojena s původním rozhodnutím vlády a Parlamentu při vyrovnání s církvemi v roce 2012. Zdá se jí vyplacená částka nepřiměřeně vysoká, což plyne z obecné části důvodové zprávy návrhu zákona. To plyne i ze souhlasného stanoviska vlády a Ministerstva financí k návrhu posuzovaného zákona. Navrhovatelé i vláda přiznávají, že motivací k přijetí zákona je věcný nesouhlas s původní výší finanční náhrady. – Už jsem tady ve svém úvodu uváděl i poměrně scestnou argumentaci pana premiéra, který se odkazoval na jakýsi výrok kdysivá poslance Haška.

Pokračuji v citaci stanoviska: Tato náhrada je brána jako paušální. Na její výši mohou být rozdílné názory z hlediska věcné správnosti. Paušálnost náhrady v sobě z povahy věci zahrnuje určitou míru neurčitosti při jejím stanovení, kdy církevního majetku, za který je vyplácena finanční náhrada, je značné množství. Mnohdy se jedná o pozemky, které dříve byly zemědělskou půdou, nyní se však nacházejí v zastavitelném území a mají charakter stavebních pozemků. – Zde je zjevné, že ani ta výše finanční náhrady definovaná v zákoně skutečně neodpovídá té vyčíslené hodnotě nevydaných pozemků a majetků.

Pokračuji v citaci: Z hlediska právního je rozhodující, že s paušální částkou stát souhlasil zákonem i ve smlouvách o vyrovnání s církvemi. Církvím vznikl

majetkoprávní nárok, byť ještě není zcela platný, a mají legitimní očekávání, že v době splatnosti jim postupně budou částky vyplaceny ve smluvené výši. Změna politického složení Parlamentu ani vlády není legitimním ústavně akceptovatelným důvodem pro změnu majetkových pohledávek osob včetně církví vůči státu. – No logicky, pokud by tomu tak bylo, tak by tady panovala výrazná právní nejistota, a připomínám, bylo by to v rozporu s Ústavou České republiky, která hovoří o právní jistotě.

Samotní navrhovatelé a vláda přiznávají, že pravým důvodem zdanění nejsou změny v daňové politice státu, ale věcný politický nesouhlas s výší paušální finanční náhrady. Protože vláda nemůže dosáhnout změny smlouvy bez souhlasu s církvemi, využívá se vrchnostenské úpravy zdanění jako cesta, jak dosáhnout faktické změny výše peněžité náhrady. Taková motivace státu pro úpravu daní, tedy jako nástroj realizace soukromoprávní výhody formou daňové politiky, je ústavněprávně nelegitimní. Církvím uzavřením smluv o vyrovnání se státem vznikl právní nárok na finanční náhradu v určité výši, a kdyby ji stát zaplatil ihned, nebyla by zdaněna. Církve tedy byly v legitimním očekávání, že stejné daňové podmínky budou platit po celou dobu splácení finanční náhrady. Vláda i Parlament můžou v průběhu času změnit svou vůli. Pokud však na základě původního rozhodnutí vlády vznikly soukromoprávní smlouvy, nová vláda je nemůže jednostranně zrušit či změnit. Je pak nepřípustné tohoto cíle dosahovat cestou vrchnostenského působení státu v rámci jeho působnosti tvůrce práva včetně práva daňového.

Nyní obsah vyrovnání vztahu s církvemi. Obsah vyrovnání s církvemi se skládá z naturální restituce, finanční náhrady, dále úročení finanční náhrady a snižující se příspěvek státu. Návrh zákona se týká zdanění finanční náhrady včetně jejího úročení.

Otázky finanční náhrady. Restituce majetku není příjmem, ale obnovením původní majetkové podstaty. V případě naturální restituce jde o vrácení věci, v případě finanční restituce jde o nahrazení v penězích. Byla-li věc odebrána protiprávně státem, což stát zákonem o vyrovnání uznal, je v rozporu s principem právního státu vrácení takového majetku zdaňovat. Ani v případě jiných restitucí, např. soudní rehabilitace, mimosoudní rehabilitace, zemědělské a jiné restituce nebo jiného návratu protiprávně odňatého majetku, vrácení odcizené věci, není restituce majetku zdaňována. – No to je to, co opakovaně zde bylo namítáno. V případě, že vám někdo ukradne kolo nebo jakýkoli majetek, policie dotyčného vypátrá, vám danou věc vrátí, tak byste asi nepovažovali za objektivní a spravedlivé, aby vám byla vyměřena daň za navrácení věci, která vám byla ukradena. To je jednoduchý princip, na základě kterého je posuzována otázka zdanění finančních náhrad a také hlavně tedy otázka restitucí.

Pokračuji v citaci: Finanční náhrada je vyplácena za církvi odňatý majetek, který však již není ve vlastnictví státu, ale československý stát v roce 1991 chtěl zachovat možnost jeho vydání církvím, a proto blokačním paragrafem zákona o půdě znemožnil jeho převedení na jiné subjekty. Pokud k tomuto převodu došlo, bylo tak učiněno v rozporu s kogentním zákonným ustanovením. Je nutno říci, že v procesu restitucí fyzických osob nebo i sportovních organizací vydával věci v naturální restituci nejenom stát, ale i ostatní povinné osoby, obce, státní podniky, družstva atd. To, že stát namísto naturální restituce od nestátních osob, na které přešel původní

majetek církví, vyplatil peněžní náhradu, je dobrodiním státu ve prospěch těchto ostatních osob.

Nyní otázka úročení finanční náhrady. Finanční náhrada se vyplácí ve splátkách, přičemž se zvyšuje, tedy úročí, o míru inflace. Úrok je příjmem a obecně podléhá dani z příjmu. Úrok není restitucí majetku, ale přírůstkem majetku za to, že určitá finanční částka nebude vyplacena najednou. Je věcí státu, které příjmy zdaní a které daňově osvobodí. To se vztahuje i na úrok. Lze tedy připustit zrušení vyloučení z předmětu daně podle § 15 odst. 5 zákona o vyrovnání ve vztahu k úročení finanční náhrady, tedy navýšení o inflaci, a tedy zavedení zdanění těchto úroků.

Problém je, že výše úroku není výsledkem dvoustranného právního jednání se státem, ale jednostranného rozhodnutí státu formou zákona. Je-li úrok jen ve výši inflace, fakticky jeho zdaněním dochází ke znehodnocení jistiny ve výši zaplacené daně. Úrok ve výši inflace je sice nominálním příjmem, ale nikoliv příjmem reálným. Ovšem i jinde stát zdaňuje úroky, které jsou nižší než inflace.

A na závěr otázka účinnosti. Účinnost zákona je navržena od 1. 1. 2019. Tady je zjevné, že toto již pozbývá reálnosti, nicméně dokončím: Je tedy evidentní, že otázka ústavnosti takového zákona jako celku je sporná a věc bude v rámci kontroly ústavnosti zákona řešit Ústavní soud. – Tady bych mimochodem připomněl i jeden z pozměňovacích návrhů, který vzešel z jednání ústavněprávního výboru, a to posunutí účinnosti k 1. lednu 2020, aby tam skutečně vznikl prostor pro případné vyjádření Ústavního soudu, aby nedošlo k nabytí účinnosti před tímto rozhodnutím a nedošlo tak ke znejistění právních vztahů v České republice. – Obvykle řízení o ústavnosti zákona trvá asi rok. Je tady tedy otázkou, zda tu účinnost ještě neposunout vzhledem k tomu, že ten zákon není projednán, například až k 1. lednu 2020, 2021. Je špatné, pokud stát přijímá zákony, které začne aplikovat a následně rozhodne Ústavní soud, že jsou protiústavní, a zruší je. Tady nejenom že by tedy byla narušena právní jistota, ale tady by dokonce došlo k finančním krokům jedné, druhé strany, které by možná následně byly zpochybněny a zrušeny Ústavním soudem.

Pak nastupují otázky případné náhrady za aplikaci neústavního zákona. Proto je správné tyto důsledky omezit, pokud již v rámci legislativního procesu je zřejmé, že určitý zákonný návrh je ústavně sporný a bude posuzován Ústavním soudem. – To, že ten návrh je ústavně sporný, vyplývá z rozpravy zde na půdě Poslanecké sněmovny i na půdě ústavněprávního výboru. Opakovaně zde také zaznívalo, že pokud tento zákon bude přijat jak Poslaneckou sněmovnou, tak také, připomínám, horní komorou, tedy Senátem, je vysoce pravděpodobné, že bude jeho ústavnost posuzována Ústavním soudem. Řešením je prodloužení legisvakanční doby tak, aby měl Ústavní soud čas na projednání ústavnosti zákona a tak dále. To jsem zde již zmiňoval. Je otázkou, vzhledem k tomu, jak probíhá projednávání tohoto zákona, zda ji ještě dále neposunout. I zde ve stanovisku Právnické fakulty Masarykovy univerzity se na závěr uvádí, že by měla být účinnost až od 1. 1. 2021.

Na závěr tři podstatné body z vyjádření ústavních brněnských právníků. Za prvé, zdanění finanční restituce, tedy vlastní finanční náhrady, je neústavní. Za druhé, zdanění úrokového navýšení finanční náhrady je obecně přípustné, sporné však je, zda může stát vrchnostenskou změnou daní fakticky měnit výši svého plnění ve

smlouvách o vyrovnání s církvemi. Za třetí, vhodná je úprava legisvakance, aby během legisvakanční doby mohl posoudit ústavnost zákona Ústavní soud.

Tolik tedy stanovisko, které bylo zasláno na vyžádání ústavněprávního výboru docentem doktorem Janem Svatoněm, vedoucím Katedry ústavního práva a politologie Masarykovy univerzity v Brně. (V sále je hluk!)

O stanovisko byly požádány i další instituce. Dovolil bych si vás tady tedy seznámit i se stanoviskem docenta Marka Antoše, který nám k přípustnosti zdanění církevních restitucí zaslal toto stanovisko o sedmi bodech.

Za prvé. Církvím a náboženským společnostem, dále jen církve, vzniklo legitimní očekávání na vyplacení finanční náhrady v konkrétně stanovené výši včetně indexace. Toto legitimní očekávání se opírá za prvé o zákon č. 428/2012 Sb., za druhé o uzavřené smlouvy se státem a za třetí také o zde už zmiňovaný nález Ústavního soudu 10/13.

Za druhé. Případné snížení vyplacené náhrady ze strany státu by bylo v rozporu s tímto legitimním očekáváním a muselo by být zdůvodněno zvláště závažnými důvody, například neschopností státu dostát svým závazkům z důvodu mimořádné fiskální situace, zjištění konkrétních a závažných pochybení při výpočtu finanční náhrady a podobně. Vzhledem k tomu, že jde o součást procesu odluky státu a církví, součástí posouzení by mělo být i hledisko, do jaké míry jde o přípustný zásah do náboženské svobody. – Jsem přesvědčen, že stát, a nakonec dneska jsme to slyšeli i ve stanoviscích premiéra Babiše, se nachází ve vynikající kondici, kdy je na něj údajně útočeno ze všech stran, čili je zjevné i z dnešních výroků premiéra, že situace, že by stát nemohl dostát svým závazkům, které vyplývají z uzavřených smluv, tady skutečně aktuální není. Stejně tak není nikde doloženo, že by došlo k jakýmkoliv závažným pochybením při výpočtu finanční náhrady. Ta finanční náhrada byla posuzována už v době přijetí zákona nezávislým arbitrem. Vyčíslení, které skutečně bylo výsledkem dohody, protože ne vše bylo možno vyčíslit do poslední koruny, se pohybuje v reálných číslech, a to dokonce v takové výši, která je pravděpodobně nižší, než kdybychom měli posuzovat a vyčíslovat náhrady za všechen nevydaný majetek. (Hluk v sále neutichá!)

Za třetí. Pokračuji ze stanoviska docenta Antoše. První spornou otázkou je, zda má být uplatnění daně z příjmu na vyplácené finanční náhrady posuzováno jako jejich zpětné snížení. V tom případě platí předchozí dva body a přísný přezkum před Ústavním soudem, v němž by zřejmě neobstálo, nebo jako uplatnění obecných daňových zákonů, v tom případě by se uplatnil jen mírný přezkum, test extrémní disproporcionality. Pro první variantu hovoří především zdůvodnění navrhované úpravy ze strany předkladatelů, i ve stanovisku vlády, ale i z mediálních vyjádření. Lze z nich dovodit snahu "moderovat" výši náhrady, která se předkladatelům i vládě jeví jako nepřiměřená. V takovém případě by situace připomínala případ stavebního spoření, kdy Ústavní soud zpětně snížení státní podpory formou srážkové daně posoudil jako protiústavní, stanovisko Ústavního soudu 53/10. Pro druhou variantu by naopak mohlo hovořit, že nejde o speciální daň, nýbrž pouhé rozšíření obecné daně z příjmu i na finanční náhradu, dokonce by bylo možné argumentovat, ovšem se

silnými výhradami, o kterých bude hovořeno níže, že jde o odstranění výjimky oproti běžnému daňovému režimu.

Za čtvrté. V případě, že by se Ústavní soud přiklonil k závěru, že jde o daň, musel by posoudit druhou spornou otázku, a sice, zda nepůsobí retroaktivně. Zdaňovány by sice měly být jen následující roční splátky, nikoliv již vyplacené náhrady, přesto si lze představit argumentaci, že veškerý "příjem" již nastal v okamžiku, kdy církvím vznikl nárok na vyplacené náhrady, čili v okamžiku, kdy byla podepsána ona předmětná smlouva mezi státem a zástupci církví, náboženských společností a Federací židovských obcí, kdy církvím vznikl nárok na vyplacení náhrady a v daném okamžiku tento příjem nebyl předmětem daně z příjmu. Jednotlivé dílčí splátky už proto nejsou novým příjmem a nelze je zdaňovat.

Z logiky věci tato úvaha docenta Antoše vychází z toho, že ten příjem nastal v okamžiku, kdy byla podepsána ona smlouva. Nelze vyloučit, že by tato argumentace uspěla. V tom případě by šlo v zásadě o nepřípustnou pravou retroaktivitu. Lze však po mém soudu argumentovat i jinými případy, kdy k závazku vyplatit určitou částku dochází například uzavřením smlouvy. Pro daňové právo se mi zdá typičtější, že jsou zdaňována až jednotlivá dílčí plnění. Vyžadovalo by to samozřejmě důkladnější analýzu v oblasti finančního práva, přesto se docent Antoš předběžně přiklání k závěru, že o případ pravé retroaktivity nejde.

Za páté. Podstatou testu extrémní disproporcionality je otázka, zda uplatňovaná daň nemá rdousicí efekt, tedy zda nesměřuje k likvidaci samotné podstaty zdaňovaného plnění. Obecná 19% daň z příjmu by v tomto posouzení měla bez problému obstát.

Za šesté. Poslední dosud nezváženou komponentou testu ústavnosti je v těchto případech otázka, zda daň neporušuje princip rovnosti vyplývající z článku 1 a článku 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Pokud jde o zákaz diskriminace, článek 3 odst. 1, nejeví se problematicky, protože neobsahuje žádné rozlišování, které by bylo přímo či nepřímo opřeno o podezřelé kritérium. Spornější je soulad s obecným principem rovnosti podle článku 1, a to s ohledem na přístup daňových zákonů k jiným typům náhrad. Je totiž otázka, zda náhrada vůbec pojmově může být příjmem. Nejde totiž o rozšíření majetku, nýbrž o náhradu jeho předchozího snížení. Když to srovnáme, typicky se může jednat o případy náhrady škody pojistného vyplácení na zmírnění škodní události, cestovní náhrady a podobně. Daňové zákonodárství k této problematice přistupuje nejednotně, v některých případech výslovně určuje, že konkrétní náhrady mají být od daně osvobozeny, čímž je vlastně nepřímo označuje za příjem, z hlediska dopadu na výši daňových povinností je to však ve výsledku totožné. Skutečnost, že finanční náhrada vyplácená církvím by na rozdíl od jiných náhrad měla být zdaňována, by tak mohla být shledána v rozporu s principem rovnosti. – To je poměrně složitá problematika dotýkající se tedy daňové politiky státu a otázky toho, co může a nemůže být zdaňováno. Zmiňoval jsem se už tady o tom příkladu v případě, že je někomu něco zcizeno, je mu to navráceno a měl by z toho odvést daň. Mně to skutečně přijde jako naprosto nesmyslná a nelogická argumentace.

Za sedmé. Pro posouzení této otázky je ovšem významné, zda jde svým obsahem skutečně o náhradu, popř. zda nějaká část vyplácených prostředků nejde nad hodnotu zabaveného majetku a ušlého zisku. Tím se z toho stává otázka skutková, na niž lze, jak konstatoval i Ústavní soud v nálezu Ústavního soudu 10/13 v bodě 215, obtížně přesně odpovědět. I v případě, že by se podařilo prokázat, že nějaká část finanční náhrady ve skutečnosti náhradou není, a bylo by ji tedy možno zdaňovat jako příjem, by však navržená úprava stále byla silně problematická, protože se uplatňuje paušálně na náhradu jako celek, bez jakéhokoli vnitřního rozlišování.

Tolik tedy poznámky k přípustnosti zdanění církevních restitucí, resp. zdanění náhrad za nevydaný majetek od ústavního právníka docenta Marka Antoše.

Bylo by dobré také připomenout ještě jeden zásadní argument, který tady také zazníval, a sice k čemu, nebo co je doprovodným důsledkem přijetí zákona o vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi, a to jak na té úrovni restituční, kdy to, co bylo ukradeno, tak má být principiálně vráceno, ale tak také na úrovni těch náhrad. Součástí těch dohod a smluv je postupná odluka církví a náboženských společností od státu. Čili fakticky tady každoročně už nyní dochází ke snižování té částky, která je vyplácena každoročně církvím a náboženským společnostem. Církve se v tomto smyslu v uvozovkách osamostatňují od své závislosti na státu. Já se domnívám, že to tak je správně, zvláště v situaci, kdy se mnozí občané České republiky k církvím a náboženským společnostem nehlásí, tak je správně, že také ze svých daní nebudou financovat provoz a chod církví.

Co je ale potřeba říci, z těch finančních náhrad církve zajišťují nejenom svůj každodenní provoz a chod, ale také své aktivity. A mezi aktivity církví patří v mnoha ohledech aktivity charitativní, dobročinné. Církve často suplují povinnost státu v mnoha ohledech a tyto úkoly, které plní ve prospěch nikoli svých členů nebo těch, kteří se k těmto církvím hlásí, ale ve prospěch občanů České republiky, tak samozřejmě tyto aktivity musejí být z něčeho financovány. A jsou financovány jednak z příjmů církví a náboženských společností a pak samozřejmě také z těchto finančních náhrad, které jsou v tuto chvíli církvím vypláceny tak, aby se církve byly schopny v tom časovém horizontu, jak bylo stanoveno zákonem, plně osamostatnit.

Domnívám se, že toto je potřeba také jasně připomenout, že to není jenom o tom, že se církve nějak hamižně obohatí. Neobohatí se hamižně, ten majetek je zhodnocován tak, aby církve mohly plnit poslání, které v občanské společnosti mají. A jedním z nich je například i charitativní činnost nejenom u nás v České republice, ale i v zahraničí ke všem potřebným, ať už se to týká činnosti Charity České republiky, ať už se to týká činnosti diakonie, Adry a dalších podobných organizací.

Čili pokusy z jakýchkoli důvodů zdanit finanční náhrady mi přijdou jako velmi nebezpečné jednak z důvodů ústavních, kdy tady zjevně je navrhováno vkročit, resp. vkročit na půdu právní jistoty, která by tím byla popřena, a zároveň tady tím návrhem dochází k zásahu do smluvních vztahů, které byly jednou uzavřeny, a není možné tyto smluvní vztahy řešit tím, že budou změněny pouze jednou stranou. Musela by tady být dohoda obou dvou stran. A není mi známo, že by v této věci vláda České republiky v čele s Andrejem Babišem jakkoli konala.

Dámy a pánové, neměl jsem čas a prostor vás seznámit se všemi těmi stanovisky, která si ústavněprávní výbor vyžádal. Věřím, že pokud byste se obrátili na sekretariát ústavněprávního výboru, tak vám budou zaslána ještě další dvě stanoviska. Aby to bylo spravedlivé, tak musím říci, že z těch čtyř jedno, a to bylo stanovisko pana doktora Jana Kudrny, bylo spíše takové, že se doktor Kudrna – a tady si dovolím taky ocitovat, abych jaksi necitoval pouze ta dvě stanoviska, která jsou negativní.

Doktor Kudrna uvádí: "Musím zdůraznit, že nelze předvídat výsledek jakéhokoli soudního řízení," což se týká samozřejmě i řízení před Ústavním soudem, "současně však mám za to, že návrh poslanců KSČM uvedený v tisku Poslanecké sněmovny č. 38 v aktuálním volebním období není toho druhu, u něhož by bylo zjevné, že v případném řízení před Ústavním soudem obstát nemůže. Mám naopak za to, že s ohledem na výše uvedenou judikaturu Ústavního soudu obstát může." Je to jakési proklamativní stanovisko doktora Kudrny, ale podotýkám, že je v tomto smyslu zcela osamocené od stanoviska jak Právnické fakulty Karlovy univerzity v Praze, tak Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, tak od stanoviska docenta Antoše. Považoval jsem ale za férové i vůči navrhovatelům, abych zde alespoň takto stručně zmínil stanovisko doktora Kudrny, které se přece jenom částečně od těch disentních stanovisek, opačných, liší.

Tolik tedy seznámení. Pokud byste chtěli znát detailní stanovisko doktora Kudrny, obraťte se na sekretariát ústavněprávního výboru. Zcela jistě vám stanoviska budou zaslána k posouzení, tak abychom mohli skutečně objektivně rozhodnout o tomto návrhu, zda je, či není z pohledu ústavních právníků v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já ještě přečtu omluvy, protože jsem neměl třicet minut prostor je přečíst. Takže ještě doplním. Omlouvá se paní Lenka Kozlová z důvodu nemoci dneska, dále se do konce jednacího dne omlouval pan poslanec Dominik Feri, omluvil se z osobních důvodů od 18.30 do konce jednání pan poslanec Mikuláš Peksa a dále se omluvil pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch od 18.30 do konce jednacího dne.

A tímto tedy končím dnešní jednací den, protože jsme se dohodli, že bude do 19 hodin, a zítra budeme znova začínat od devíti hodin. Přeji krásný večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. listopadu 2018
Přítomno: 189 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já zahajuji další jednací den 20. schůze. Všechny vás tu vítám.

Poprosím, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi oznámili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Martin Baxa hlasuje s náhradní kartou číslo 10, pan poslanec Dolanský s kartou 11, pan poslanec Bartoš s náhradní kartou číslo 7.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Jan Čižinský od 15.30 bez udání důvodu, Petr Dolínek od 18 hodin z rodinných důvodů, František Elfmark z rodinných důvodů, Milan Hnilička z pracovních důvodů, Tereza Hyťhová z osobních důvodů, Milan Chovanec ze zdravotních důvodů, Ivan Jáč z důvodu zahraniční cesty, Lenka Kozlová ze zdravotních důvodů, Robert Králíček z důvodu zahraniční cesty, Leo Luzar – zdravotní důvody, Jiří Strýček od 11 hodin pracovní důvody, František Vácha mezi 15. a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: předseda vlády Andrej Babiš z pracovních důvodů, Jan Kněžínek ze zdravotních důvodů, Marta Nováková z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Petříček z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku třetích čtení v pořadí, v jakém jsme si schválili včera, to jest bod 121, sněmovní tisk 183, bod 124, sněmovní tisk 263, bod 120, sněmovní tisk 169, bod 123, sněmovní tisk 175, a bod 119, sněmovní tisk 188. Po jejich projednání bychom se věnovali dalším bodům z bloku druhých čtení. Připomínám, že na 13.10 jsme pevně zařadili volební bod 181.

Odpolední jednání zahájíme 21. schůzí Poslanecké sněmovny u příležitosti 100. výročí prvního zasedání. Poté bude pokračovat 20. schůze.

Nyní se ptám, zda má někdo zájem o vystoupení k programu. Pan poslanec Volný. Prosím. A prosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já si vzhledem k tomu, že na sociálních sítích se rozjíždí organizování další nelegitimní a protizákonné akce v blízkosti Sněmovny, dovolím navrhnout zařazení nového bodu, který se jmenuje Dodržování zákonů ČR při organizování pouličních nátlakových akcí. (Hluk v sále.) Chtěl bych jej zařadit za bod č. 72 dnes odpoledne. A cílem zařazení tohoto bodu by mělo být... Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím ještě jednou o klid v sále, a abyste zaujali svá místa. Děkuji.

Poslanec Lubomír Volný: Možná nejsem vidět, tak já si stoupnu, abych vidět byl. Děkuji.

Cílem zařazení tohoto bodu by mělo být přijetí usnesení tohoto znění: "Poslanecká sněmovna vyzývá všechny politické a občanské aktivistické síly v České republice, aby při organizování svých legitimních veřejných akcí striktně dodržovaly zákony České republiky, včetně respektu k budovám Poslanecké sněmovny, v jejichž nejbližším okolí se dle zákona žádné politické nátlakové akce pořádat nesmí. Všechny poslanecké kluby ve Sněmovně vyzývají své podporovatele, členy a voliče, aby tyto zákony neporušovali, a od takového porušování zákonů České republiky se distancují."

Děkuji. A prosím vás o podporu změny programu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. Nikoho nevidím. Paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Jenom dvě poznámky. Petiční právo je zakotvené v Ústavě. A druhá věc. Na tomto –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jenom tedy připomínám – výstup k pořadu schůze, pouze návrh.

Poslankyně Olga Richterová: Jenom se chci ujistit, že to opravdu bylo myšleno tak, že by v budoucnu podle návrhu nemělo být možné svolávat shromáždění na Václavském náměstí?

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou vám musím říct, že máte možnost pouze vystupovat k pořadu schůze a navrhovat nový bod. Nemáte přednostní právo.

S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vzhledem k tomu, že to, co navrhují kolegové z SPD, už vyplývá ze zákona, tak jménem klubu Pirátů, TOP 09 a STAN uplatňujeme veto na zařazení toho bodu na program jednání Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. V tuto chvíli opravdu nikoho nevidím. A vzhledem k tomu, že zaznělo veto, nemůžeme hlasovat o návrhu pana poslance Volného, a budeme tedy pokračovat v pořadu schůze, tak jak byl schválen včerejšího dne.

Jako první otevírám bod

121.
Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Pavel Kováčik, případně další z navrhovatelů. (Poslanec Kováčik není přítomen.) Pan poslanec Kováčik zde v tuto chvíli není za navrhovatele. Zpravodajkou garančního výboru, rozpočtového výboru je paní poslankyně Ivana Nevludová. (Chvilku čeká.) Tak, už máme i navrhovatele.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 183/6, který byl doručen dne 31. října 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 183/7. Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Není tomu tak.

Já tedy otevírám rozpravu. V tuto chvíli je jako první přihlášena paní poslankyně Černochová. A spěchá, než ji předběhne někdo s přednostním právem. A je tady a má slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Krásné ráno, pane předsedo, dámy a pánové. Já si dovolují vzít zpátky pozměňovací návrh, který jsem vložila do systému pod číslem 1526, a to vzhledem k tomu, že mě o to požádalo Ministerstvo financí, protože při jednání garančního výboru vzneslo námitky proti tomuto návrhu, a navrhli jiné řešení. Navrhli řešení, abychom podobný pozměňovací návrh vložili jako pozměňovací návrh do projednávání tzv. daňového balíčku, který budeme projednávat na prosincové schůzi. Takže já už jsem pozměňovací návrh vložila do systému k tomuto zákonu. Tento zákon, daňový balíček, ten je evidován pod sněmovním tiskem 206. Můj pozměňovací návrh je tam vložený pod číslem 1658, protože ten problém samozřejmě dále trvá. Ale přišlo nám za to, že systémovější bude, když to tedy bude v tomto balíčku.

Jenom pro upřesnění. Ten návrh se týkal osvobození – (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid a o to, abyste zaujali svá místa.

Poslankyně Jana Černochová: Pavle! (Napomíná poslance Blažka.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se o to postarám, paní poslankyně. Nerad bych jmenoval konkrétního poslance. (Smích v sále.) Prosím, pane kolego, abyste zaujal své místo. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já si to s ním vyřídím. (Velký hluk v sále, smích a potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Možná už dneska večer. Tak prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, po skončení schůze Poslanecké sněmovny.

Návrh se týkal osvobození piva vyrobeného při výuce ve školách, které vyučují pivovarnictví, od daně. Podle tvrzení Ministerstva financí by přijetím mého pozměňujícího návrhu tak, jak byl připraven, mohlo dojít k porušení ustanovení směrnice Evropské unie o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů. Konkrétně bych mohla porušit článek 27 odst. 2, který stanoví výjimky, které členský stát může zavést, takže po dohodě s paní ministryní jsme se dohodly na tomto postupu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl vystoupit na podporu toho pozměňujícího návrhu paní Černochové, protože skutečně je absolutní nesmysl, aby školy, které vaří pivo a neprodávají ho, z toho piva platily spotřební daň. To je prostě absurdní a věřím, že se Ministerstvu financí podaří najít cestu, jak to udělat a dát do souladu s právem Evropské unie. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, tak rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Ještě za zemědělský výbor byl zpravodajem pan – s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pro jistotu jen technickou poznámku. Žádost paní poslankyně Černochové je logická, ale vzhledem k tomu, že jsme ve třetím čtení, tak o tom musíme hlasovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem ale nezachytil ten jasný úkon, že bere zpět. Já jsem to tak nepochopil. Jinak o tom budeme hlasovat.

Poslankyně Jana Černochová: Pane předsedo, my jsme vás rozptýlili s Pavlem Blažkem. Řekla jsem to v první větě, že navrhuji stažení pozměňovacího návrhu pod číslem 1526.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. V tom případě budeme o zpětvzetí hlasovat, neboť se nacházíme ve třetím čtení. V každém případě rozprava skončila, zájem o závěrečná slova není, tak bychom přikročili k hlasování o pozměňovacích a dalších návrzích. Nejprve bychom hlasovali o zpětvzetí toho pozměňovacího návrhu. Já poprosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám navrhla proceduru hlasování, která vychází z usnesení rozpočtového výboru, který vzal za základ komplexní pozměňující návrh zemědělského výboru. Vše bylo také diskutováno s legislativním odborem Kanceláře Sněmovny.

Doporučuji tuto proceduru hlasování, která by probíhala následujícím způsobem.

Napřed bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, za druhé bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu pana Dolejše, který byl předložen ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu zemědělského výboru, dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem E pana poslance Válka, který byl předložen ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu zemědělského výboru, ovšem nebude hlasovatelné E3, protože toto už je obsaženo v komplexním pozměňovacím návrhu zemědělského výboru. Pak bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu zemědělského výboru. Pokud by tento nebyl schválen, hlasovali bychom dále takto: o písmenu D pana poslance Dolejše, to znamená o pozměňovacím návrhu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu rozpočtového výboru, dále o písmenu A komplexního pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru. Pokud tento nebude schválen, hlasovali bychom o tisku 183/0 a u tohoto tisku o písmenu D pana poslance Dolejše, pozměňovacího návrhu k původnímu návrhu podle tisku 183/0, a potom o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Bude to velmi komplexní hlasování. Pan navrhovatel k proceduře?

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já se jenom chci ujistit, jestli jsem špatně slyšel, omlouvám se, ale jako základ je vzat komplexní pozměňovací návrh zemědělského výboru. Rozumím tomu dobře? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, a v té proceduře, jak ji načetla paní zpravodajka, už se počítá s tím, že budeme souhlasit se zpětvzetím toho návrhu C, takže s tím se vypořádáme ještě v úvodu hlasování. Chce ještě někdo něco k proceduře, než dám hlasovat o jejím schválení?

S náhradní kartou číslo 13 hlasuje pan poslanec Sklenák.

Jestliže tomu tak není, tak bych nejprve nechal hlasovat o zpětvzetí návrhu paní poslankyně Černochové. Pak bychom hlasovali o proceduře, ať máme jasno.

Takže hlasujeme o tom, že Sněmovna souhlasí se zpětvzetím pozměňovacího návrhu paní poslankyně Černochové.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 208, přihlášeno 173, pro 155, návrh byl přijat. Sněmovna souhlasí se zpětvzetím.

Můžeme tedy teď hlasovat o proceduře, jak ji přednesla paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 209, přihlášeno je v tuto chvíli 173 poslanců, pro 171, proti nikdo. Návrh byl schválen, máme tedy schválenou proceduru.

Prosím paní zpravodajku, aby nás provedla hlasováním.

Poslankyně Ivana Nevludová: Dále budeme hlasovat o legislativně technických úpravách. Ty se týkají pozměňovacího návrhu pana Dolejše, a to tak, že v bodě 1 se text odst. 3 nahrazuje textem odst. 4 k pozměňovacímu návrhu, který směřuje ke komplexním pozměňovacím návrhům zemědělského výboru a rozpočtového výboru, v bodě 1 se v návětí číslo 3 nahrazuje písmenem X, číslice 3 se nahrazuje písmenem X a text "odst. 3" se nahrazuje textem "odst. 4". V bodě 2 se číslice 3 nahrazuje písmenem X.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 210, přihlášeno 172, pro 168, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Dále budeme hlasovat o písmenu D. Je to pozměňovací návrh pana poslance Dolejše vložený do systému jako sněmovní dokument 1520, týkající se úpravy v § 116 odst. 3, použití tabákové nálepky. Tato navrhovaná úprava by nastala s přijetím daňového balíčku, jehož navrhovaná účinnost je 1. leden 2019, ovšem tento návrh zřejmě vstoupí v platnost až po původní navržené účinnosti zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.) Stanovisko výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 211, přihlášeno 175, pro 173, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu vloženém do systému jako sněmovní dokument 1515, pana poslance Vlastimila Válka. Ten rozšiřuje komplexní pozměňovací návrh zemědělského výboru o révu vinnou. Najdeme jej pod písmenem E a v bodě E3 je nehlasovatelný, neboť je obsažen již v komplexním pozměňovacím návrhu pod písmenem B.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Vřelý souhlas.) Stanovisko výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 212, přihlášeno je 175 poslanců, pro 150, proti 17. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Teď budeme hlasovat o písmenu B, a to v komplexním pozměňovacím návrhu zemědělského výboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Navrhovatel souhlasí.) Stanovisko výboru? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 213, přihlášeno je 176 poslanců, pro 127, proti 23. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Tak a naše poslední hlasování je návrh zákona jako celku, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se. A návrhy D a A, to už se teď nebude hlasovat?

Poslankyně Ivana Nevludová: Ne, protože byl schválen komplexní pozměňovací návrh zemědělského výboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: C bylo staženo. Komplexní návrh rozpočtového výboru. Byl schválen D.

Poslankyně Ivana Nevludová: Ten už je nehlasovatelný, protože jsme schválili B.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já tady mám napsáno, že... (Hlas mimo mikrofon: Je to v pořádku.)

Poslankyně Ivana Nevludová: Schválili jsme B, takže A je nehlasovatelné.

Předseda PSP Radek Vondráček: V pořádku, máte pravdu. Tak v tom případě budeme už pouze hlasovat o zákonu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 183, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 214, přihlášeno 177, pro 127, proti 32. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Všem vám děkuji a končím projednání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je bod číslo

124.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a zpravodaj garančního výboru – pane poslanče, kdybyste byl tak hodný a pustil paní ministryni ke stolečku – zpravodaj garančního výboru, kterým byl výbor pro sociální politiku, poslanec Vít Kaňkovský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 263/3, který byl doručen dne 31. října 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 263/4.

Na úvod se zeptám paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před třetím čtením, tedy před obecnou rozpravou. Máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na úvod třetího čtení jen stručně připomenu, že návrh zákona řeší akutní personální problémy v lékařské posudkové službě a obsahuje dvě opatření. Jde o návrh na převedení posudkových lékařů z režimu zákona o státní službě do režimu zákoníku práce a dále o návrh na převedení kompetence posudkových komisí MPSV posuzovat zdravotní stav pro účely odvolacího řízení správního u nepojistných sociálních dávek na lékaře České správy sociálního zabezpečení. Podrobné zdůvodnění obou těchto návrhů již zaznělo při projednávání návrhu zákona v prvním a druhém čtení.

V rámci druhého čtení byly podány tři pozměňovací návrhy. K pozměňovacímu návrhu A1, to je k návrhu na doplnění nové kompetence posudkových komisí MPSV posuzovat zdravotní stav u nepojistných sociálních dávek pro účely přezkumného

řízení soudního, a k pozměňovacímu návrhu A2, to je k návrhu na zachování stávající úpravy, tedy k návrhu nepřevádět kompetence z posudkových komisí MPSV na lékaře ČSSZ, bych souhrnně z věcného hlediska uvedla, že nelze oba tyto pozměňovací návrhy schválit současně. Vznikl by totiž nelogický stav, kdy by posudkové komise posuzovaly nadále zdravotní stav pro účely odvolacího řízení správního ve věcech nepojistných sociálních dávek, ale současně by získaly novou kompetenci posuzovat tento zdravotní stav ještě pro účely přezkumného řízení soudního. Posudková komise by tedy stejnou věc posuzovala dvakrát, to jest jednou v rámci odvolacího řízení správního a podruhé v rámci přezkumného řízení soudního, což není ani u posuzování invalidity. Z hlediska předkladatele lze doporučit k přijetí pozměňovací návrh uvedený jako A1.

K pozměňovacímu návrhu pod písmenem B, který upravuje odložení elektronické neschopenky v zákoně o nemocenském pojištění o jeden rok, není připomínek a doporučuji s ním vyslovit souhlas.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně, a otevírám rozpravu k tomuto bodu. Tak prosím, pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dovolte mi možná jednu připomínku pro ty z vás, kteří se třeba touto materií nezabýváte, a možná vznést jeden dotaz. Podle mého názoru i podle diskuse na výboru pro sociální politiku je vládní návrh novely zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, i podle mého názoru, relativně bezproblémovou záležitostí, ale chtěl bych vás upozornit pouze na věc, která se objevuje v rámci pozměňovacího návrhu pod písmenem B, který přednesl a předložil pan poslanec Roman Sklenák, a která podle mého názoru nesouvisí s touto novelou. Prostřednictvím tohoto pozměňovacího návrhu, pokud projde nebo neprojde, se má posouvat platnost eNeschopenky, je to v jedné větě, z roku 2019 na rok 2020.

A já bych se, proto mi dovolte vznést ten dotaz, chtěl skutečně zeptat, a tím se možná vracím k té bouřlivé diskusi, kdy jsme nakonec ne našimi hlasy odsouhlasili zrušení karenční doby, chtěl bych se zeptat, protože v rámci té diskuse zazněl evidentně veřejný příslib jak z úst pana premiéra, tak z úst vládní koalice, že nedojde ke zrušení karenční doby dříve, než bude zavedena plnohodnotná eNeschopenka, a z toho důvodu bych se chtěl zeptat, jestli tento veřejný příslib platí. Protože bez rozdílu, jak dopadne hlasování o zrušení karenční doby na půdě Senátu nebo jaké bude stanovisko prezidenta České republiky, tak je evidentní, že tento veřejný příslib asi nemůže být splněn. Tak se chci zeptat především pana premiéra nebo někoho relevantního z vládní koalice, jestli stále platí veřejný příslib, že nebude zrušena karenční doba do té doby, dokud nebude zavedena plnohodnotná eNeschopenka. A za další, protože víme, že se eNeschopenkou zabývala i vláda České republiky a to je ta druhá věc, bych chtěl vznést dotaz, zda a v jakém termínu vlastně bude plnohodnotná eNeschopenka a jestli vůbec zavedena do české legislativy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě s faktickou poznámkou paní poslankyně Maxová, pak jsem zachytil, s přednostním právem pan zpravodaj a poté paní ministryně. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěla uvést na pravou míru pouze svoje dva pozměňovací návrhy pod písmeny A2, A1. Já jsem si plně vědoma, že se tyto pozměňovací návrhy vzájemně vylučují, nicméně oba byly podány především proto, abychom chránili naše občany proti úředníkům a aby byl vyšší zájem našich občanů, kteří žádají o přiznání příspěvku na péči či invaliditu. Takže pokud samozřejmě projde pozměňovací návrh A2, pak je A1 nehlasovatelný a tím se všechno vysvětluje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Nyní prosím pana zpravodaje. Poté paní ministryně.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Já jenom abychom učinili zadost všem náležitostem, tak bych rád načetl legislativně technickou úpravu, která je nutná, abychom mohli potom posuzovat a schvalovat jednotlivé pozměňovací návrhy. Dovolte mi, abych načetl legislativně technickou úpravu v tomto znění: Bod 2 pozměňovacího návrhu A2 paní poslankyně Maxové zní: "Za druhé, článek dvě se zrušuje." Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A poprosím paní ministryni, která je přihlášena s přednostním právem.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Co se týká dotazu na eNeschopenky, tak již to padlo několikrát. Mohu to ale dnes zopakovat. Před dvěma týdny vláda schválila novelu zákona, která zavádí povinnost pro lékaře na eNeschopenku. A co se týká těch dat, tak k 1. lednu 2019 bude fungovat možnost dotázání se na pracovní neschopnost. Vzhledem k tomu ale, že eNeschopenku v tuto chvíli používá asi tisíc lékařů, tak to nebude plnohodnotná funkce.

K 1. 7., to znamená s datem zrušení karenční doby, bude fungovat takzvaná první etapa eNeschopenky, což je právě ta možnost zjistit pro zaměstnavatele, zda je zaměstnanec na pracovní neschopnosti. A od 1. 1. 2020 by měla fungovat eNeschopenka jako celek, to znamená kompletně v ostrém provozu. Takže tato data. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodaje garančního

výboru, aby nás seznámil s procedurou a přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním sdělil stanovisko výboru. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré dopoledne. Dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem procedury, kterou projednal a doporučil Poslanecké sněmovně ke schválení garanční výbor pro sociální politiku na své 20. schůzi dne 8. listopadu 2018. Výbor pro sociální politiku doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 263/3 v následujícím pořadí.

Za prvé návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení. Za druhé pozměňovací návrh A2 poslankyně Maxové. Bude-li návrh A2 přijat, je potom nehlasovatelný návrh pod písmenem A1. Za třetí pozměňovací návrh A1, tedy v případě, že nebude schválen pozměňovací návrh A2. Za čtvrté pozměňovací návrhy B1 a B2 společně pana poslance Sklenáka. A za páté hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Procedura není až tak složitá, ale odhlasujeme si samozřejmě, zda je v pořádku. Jestliže k proceduře nikdo nemá zájem vystoupit, budeme tedy o ní hlasovat.

Kdo souhlasí s procedurou, tak jak ji přednesl pan zpravodaj?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 215. Přihlášeno je 183, pro 173, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Vít Kaňkovský: Takže za prvé bychom hlasovali návrh legislativně technických úprav. Byla načtena jedna legislativně technická úprava k pozměňovacímu návrhu A2, kterou jsem před chvílí načetl.

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se na chvilku. Vidím tady problém s hlasovacím zařízením. Všechny vás odhlásím a zkuste se přihlásit znovu. Poprosím, jestli by to někdo mohl zkontrolovat po technické stránce. Je to v pořádku, nebo není? Svítí, to je dobrá zpráva.

Takže budeme hlasovat o legislativně technických úpravách.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 216. Přihlášeno je 178, pro 178, proti nikdo. Návrh byl jednomyslně přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vít Kaňkovský: Za druhé budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem A2. Je to návrh paní poslankyně Maxové a věcně se jedná o to, že ruší převod posuzování odvolacího řízení o nepojistných dávkách z posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí na Českou správu sociálního zabezpečení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Stanovisko výboru? (Stanovisko výboru je doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 217. Přihlášeno je 180, pro 170, proti 2. Tento návrh byl přijat. Tím se stal nehlasovatelný návrh A1. Je to tak? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vít Kaňkovský: Pozměňovací návrh A1 je v tomto případě již nehlasovatelný. Proto přicházíme do bodu 4, kdy budeme hlasovat pozměňovací návrhy pana poslance Sklenáka B1 plus B2. Věcně se jedná o posunutí termínu povinné eNeschopenky k 1. 1. 2020.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatel? (Souhlas.) Stanovisko výboru. (Doporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 218. Přihlášeno je 183, pro 106, proti 32. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vypořádali jsme se se všemi pozměňovacími návrhy. Takže v tuto chvíli bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Já tedy přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 263, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 219. Přihlášeno je 184, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, paní navrhovatelce a končím projednávání tohoto bodu.

S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, paní a pánové, přeji hezký, dobrý den. A jestli se mýlím, tak mi odpusťte, předem se omlouvám, ale při pohledu na tabuli koukám, jestli včera došel čas jednacího dne, a tudíž byl přerušen bod 10, po třetích čteních by pokračování bodu 10 mělo nastat. Na tabuli to nevidím. Prosím o vysvětlení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Prověříme, zda bod 10 nebyl zařazen až na konec bloku, a vyřešíme během dalšího projednávání. Já bych tedy s dovolením pokračoval. S náhradní kartou číslo 15 hlasuje paní poslankyně Valachová.

Otevírám bod 120, kterým je

120.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr zemědělství Miroslav Toman a pan poslanec David Pražák jako zpravodaj garančního výboru, kterým byl výbor zemědělský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 169/3, který byl doručen dne 30. října 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 169/4. (Neustálý hluk v sále.)

Ptám se pana ministra, zda má jako navrhovatel zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. (Ne.) Není tomu tak. Já tedy otevírám rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rámci rozpravy k tomuto bodu. Skutečně v sále nikoho nevidím, rozpravu tedy končím a ptám se na případná závěrečná slova pana ministra. (Ne.) Ani pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo? (Nemá.)

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Děkuji.

Poslanec David Pražák: Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Navrhuji proceduru hlasování, kterou doporučil a schválil garanční výbor dne 7. 11., a to za prvé pozměňovací návrhy zemědělského výboru uvedené pod číslem 1 až 4, hlasování en bloc, jedním hlasováním. Následně o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Ptám se, zda má někdo nějaký protinávrh k navržené proceduře. Jestliže tak tomu není, tak ačkoli je procedura velmi jednoduchá, já ji s dovolením nechám raději odhlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 220, přihlášeno je 185 poslanců, pro je 167, proti nikdo. Procedura byla schválena. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Pražák: Děkuji a prosím o hlasování o pozměňovacích návrzích uvedených pod čísly 1 až 4 en bloc, jedním hlasováním.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 221, přihlášeno je 185 poslanců, pro 133, proti nikdo. Tyto pozměňovací návrhy byly přijaty.

Tím tedy máme splněno a můžeme hlasovat o zákonu jako celku. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec David Pražák: Ano. Děkuji. Prosím o hlasování o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 169, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 222, přihlášeno je 185 poslanců, pro 136, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod, tím je

123.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - třetí čtení

Své místo u stolku zpravodajů už zaujímá ministr kultury Antonín Staněk a zpravodaj garančního výboru, kterým byl výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pan poslanec Petr Gazdík. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 175/2, který byl doručen dne 30. října 2018.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Pane ministře, máte slovo. (Neustálý hluk v sále.) Já poprosím všechny kolegyně a kolegy, pokud mají něco k řešení, aby přesunuli diskuze do předsálí, pokud možno aby zaujali i svá místa, zvlášť když stojí třeba blízko řečnického pultu, nebo řekl bych přímo před řečnickým pultem, jestli byste někdo mohl do něho... Nechci jmenovat. A můžete rovnou ťuknout do kolegyně vedle.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi jen připomenout, že návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tisk 175, je

výlučně implementační předpis, který reaguje na dva nové předpisy Evropské unie, nařízení a směrnici, nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1563 a směrnici Evropského parlamentu 2017/1564, schválené k provedení takzvané Marrákešské smlouvy. Cílem je zlepšit dostupnost publikovaných děl, respektive jejich rozmnoženin, ve speciálních formátech nevidomým osobám, osobám se zrakovým postižením nebo s poruchami čtení tím, že bude umožněna přeshraniční výměna takových rozmnoženin.

Pozměňovací návrhy podané k tomu návrhu zákona ve druhém čtení byly projednány garančním výborem. Až na jeden z nich, týkající se nabytí účinnosti zákona, který je nutno schválit, se ostatní pozměňovací návrhy týkají ustanovení autorského zákona, která nejsou předmětem novely, a byl bych rád, kdybychom se dnes neodchýlili od jejího čistě implementačního charakteru.

Chci poděkovat vám, vážené poslankyně a poslanci, stejně tak i garančnímu výboru za věcné a racionální projednávání tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Než otevřu rozpravu, tak několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Vojtěch Munzar od 10 do 12 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Lubomír Španěl ze zdravotních důvodů z celého dnešního jednacího dne. A omlouvá se pan ministr obrany pan Lubomír Metnar z celého jednacího dne z důvodu zahraniční pracovní cesty.

Otevírám rozpravu k tomuto bodu, prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že paní poslankyně Kozlová, která zde má tři pozměňovací návrhy, je nemocná a nemohla se zúčastnit ani garančního výboru, tak bych tlumočil za ni přání, aby se o pozměňovacích návrzích A1, A2 a A3 hlasovalo odděleně. Toto navrhnu pak jako změnu procedury, jen to avizuji předem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Omlouvá se pan místopředseda Tomio Okamura z dnešní schůze od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů.

Pan předseda Michálek. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl krátce uvést pozměňovací návrhy paní poslankyně Kozlové. První návrh A1 se týká toho, aby se zrušil tzv. sankční dvojnásobek. To znamená, v celém našem právním řádu máme, že když dojde k bezdůvodnému obohacení, tak vzniká povinnost vydat to bezdůvodné obohacení, akorát v autorském zákoně je specialita, že se to bezdůvodné obohacení násobí dvěma. To znamená, potom někteří kolektivní správci toho zneužívají, že potom pokud vymáhají po uživatelích předmětu ochrany to bezdůvodné obohacení, tak to

vynásobí dvěma a samozřejmě tam dochází k velmi nepříjemným a podle mého názoru neadekvátním situacím.

Pokud jde o ten pozměňovací návrh A2, ten se týká notových záznamů. To je věc, kterou už jsem na ministerstvu řešil kdysi dávno. Platná právní úprava v Evropské unii ji umožňuje. Nicméně my jsme byli bruselštější než Brusel a schválili jsme si, že naši občané nemůžou kopírovat na kopírce např. v knihovně notové záznamy. Tak to mně přijde, že je úplně nesmyslné. Máme tady spoustu příkladů, kdy to způsobuje problémy. Máme tady jako český národ spoustu amatérských sborů, kterým by to velmi prospělo. Takže tady vás taky prosím o podporu. Pokud znáte třeba někoho, kdo zpívá ve sboru, nebo podobně, tak si myslím, že těm by to určitě pomohlo. A dokonce i v těch případech, kdy se zpívá hudba třeba klasických skladatelů, u kterých vypršela majetková práva, tak ještě nevypršela majetková práva nakladatelů k tomu notovému záznamu. Takže i v takových případech není možné notové záznamy kopírovat.

A pokud jde o třetí pozměňovací návrh, ten se týká kolektivní správy práv. Já nemám vůbec nic proti kolektivní správě práv, ta je naprosto namístě, protože umožňuje efektivně nakládat s autorskými právy a zpřístupňovat díla uživatelům. Nicméně v tomto případě se bavíme o oprávnění kolektivního správce vydávat bezdůvodné obohacení a náhradu škody na účet nositele práv v případě osiřelých děl, to znamená díla, u kterého není vůbec znám autor. A v takovém případě se domnívám, že by neměl přijít ten samozvaný kolektivní správce, ať už je to OSA, DILIA nebo podobná organizace, a vymáhat práva ve prospěch někoho, kdo vůbec není dohledatelný a známý. Takže myslím, že Poslanecká sněmovna by tady měla v tomto směřovat k nastolení větší rovnováhy mezi uživateli děl a kolektivními správci, protože doposud se tady prosazovala zejména práva kolektivních správců. Aspoň v předminulém volebním období. V minulém volebním období to bohužel šlo tímto směrem.

Děkuji za podporu těchto návrhů. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, kdo další. Pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl jenom doplnit svého předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího, Jakuba Michálka. Tyhle tři drobné návrhy zdají se býti nedůležité. Ale když si vezmete, jakým způsobem funguje reálný život, a možná se to v některých věcech dotýká právě i vás, tak jsou to ve své podstatě návrhy velmi zásadní, které se dotýkají každého člověka.

Jestli rádi chodíte k holiči, do restaurace nebo někam, kde se hraje reprodukovaná hudba, samozřejmě kolektivnímu správci a následně občas i autorům z toho kanou peníze. Samozřejmě ten provozovatel, třeba kadeřnictví, asi nechce platit obrovské peníze, protože tam pouští rádio. A zvolí si, že bude pouštět třeba nějaké internetové rádio, které je za mírný poplatek, kde jsou všechna práva vyřešena, a on v rámci té licence, kterou si koupí, hraje prostě hudbu, která prokazatelně není zastupována

správci. I tento člověk se však může dostat do sporu s těmi – my jim občas říkáme vymahači výpalného, ale jsou to agenti kolektivních správců, kteří kontrolují dodržování zákona. A v tu chvíli se nesoudí pouze o ten poplatek, kterým samozřejmě OSA i INTERGRAM může libovolně manipulovat. Víte co, dejte nám 12! No já nechci! Tak šest nám stačí. Už to je podezřelé. Ale v momentě, kdy se rozhodne soudit, tak se skutečně soudí o dvojnásobek té částky plus soudní poplatky.

My jsme historicky v rámci akce Hrajeme svobodnou hudbu nabízeli možná řešení, vyšlo to v různých i třeba časopisech. V Pivovarnictví, ten článek se třeba jmenoval Když mám v hospodě orchestrion. A tam jsme radili, jak se vymanit té platbě legálně, zhruba těch v součtu deset až patnáct tisíc korun. Ti lidé potom vstupovali do těch soudních sporů a začali je prohrávat výkladem práva, rozhodnutím soudů. A v tu chvíli každý malý podnikatel, právě ten kadeřník, obuvník, já nevím, kam chodí lidé čekat, dámy třeba na nehty, každý tenhle člověk, podnikatel řeší svůj business case. Aby jeho čas, který stráví v kšeftě, jak se říká, jsou peníze. A tyto peníze se mu prostě počítají. A on když se rozmyslí, jestli se bude rok soudit o to, že neporušil žádná autorská práva, tak si vypočítá, že prostě to riziko prohraného soudu plus jeho čas, pojďme si říct, že to je třeba ve finále 25 tisíc korun za soudní úkony a desítky hodin jeho času, se mu nevyplatí. A on přesto, ačkoliv nemusí, raději zaplatí, než aby se soudil. To řeší první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh, řeknu vám krásný příklad, a věřím, že mezi námi určitě je řada hudebníků, a vím to osobně. Ale možná je tady někdo, kdo chodí zpívat na Hlavní nádraží o Vánocích Rybovu mši. To je taková kolektivní aktivita, stala se poměrně populární, kde se sejdou stovky občanů včetně orchestru, je tam i televize a zpívají Rybovu mši na Hlavním nádraží. A tito lidé se přes Facebook domlouvají, kdo sežene ten patřičný part pro ten soprán, pro alt, tyto si tisknou, kopírují a následně je tam přinesou. Kdybych byl lehce demagogický, tak vystoupení nebo pořádání Rybovy mše na Hlavním nádraží nese veškeré známky organizovaného zločinu. Je to opakovaná aktivita, je do ní zakomponováno velké množství lidí. Oni si vytvářejí kopie notových záznamů, což bohužel česká legislativa nepovoluje. Takže až se uvidíme někdy kolem dvacátého, kdo z vás chodí na Hlavák na Rybovu mši, tak si společně hezky zazlobíme a staneme se aktéry této společensky velmi nebezpečné organizované trestné činnosti. A tak doufám, že to odzpíváme jako každý rok a nikdo nebude popotahován za to, že si vyrobil kopii pro osobní potřebu.

A ta třetí věc je jednoduchá. Já jsem slyšel argumentaci v předchozích volebních obdobích, protože my jsme některé pozměňovací návrhy při předchozí novelizaci pomáhali připravovat, ačkoli jsme zde neseděli, v Poslanecké sněmovně. A to je ta otázka výběru peněz za díla osiřelá. Tam je jednoduchá věc a je tam jeden velmi nepravdivý argument. Tyto peníze jdou do jakéhosi speciálního účtu ochranných autorských svazů, resp. OSA, a pak se s tím financuje něco, co je blahodárné, co určitě je pozitivní. To ale skutečně není důvod, když existuje tato kapitola, aby i nadále existoval tento výběr, který údajně chrání autory, kteří ovšem nejsou známi. To, že potřebujeme financovat nějakou část kultury, nějakou část třeba hudebního umění až hudebního průmyslu, skutečně není ten důvod, proč vybírat peníze, abychom naplnili tuto řekněme v uvozovkách rozpočtovou kapitolu.

Chtěl bych vás požádat, pokud jste se našli nebo znáte někoho, kdo se našel v těchto třech případech, o kterých jsem hovořil – ten třetí je takový, že někde hrajete nějaké lidové písně, a i přesto byste měl v rámci veřejné produkce odvést peníze – pokud jste se v tom našli, podpořte tyto tři jednoduché pozměňovací návrhy. První, ten je úplně i proti legislativě Evropské unie. Tam ten dvojnásobek poplatku i v rámci toho, jak je ten poplatek nastaven, což je jisté procento, tak tam je to i proti evropské legislativě. Ten druhý návrh prostě nedává smysl, protože kopírování not, když už platíte poplatek z kopie organizaci DILIA z každé kopírky, z každé kopie se platí, není opodstatněný. A ten třetí návrh nedává smysl, což vědí muzikanti, kteří někde hrají třeba lidové písně, které nemají známého autora.

Já vám děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu pana ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, který se omlouvá dnes v době od 11 do 14.30 hodin z pracovních důvodů.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení. Prosím, pan ministr. Já poprosím o snížení hluku v sále. Děkuji.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl jenom říci, že rozumím všem třem pozměňovacím návrhům paní poslankyně Kozlové. Já si myslím, že to tady bylo obhájeno poměrně jasně. Nicméně bych vás znovu požádal, předložený návrh zákona je skutečně čistou implementací evropského zákona a my jsme do něho nevkládali nic dalšího. Tady ty návrhy by byly úplně nekoncepční v tomto smyslu a já jsem připraven, nebo máme v legislativním plánu přípravu novely autorského zákona, kde pro tyto změny bude prostor. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl fakticky reagovat na předřečníka. Podle mě jsme tady plénum Poslanecké sněmovny. Ten zákon je otevřený. My jsme opoziční strana, nemáme možnost načítat a prosazovat zákony, jako má třeba vláda, která tady má tu většinu. Z toho důvodu prostě využíváme možnosti ty návrhy podat. Jsou velmi jednoduché, jsou velmi odůvodněné. A já bych poprosil všechny kolegy, aby pro ně hlasovali věcně. Přijde mi zcela absurdní, aby OSA vybírala poplatky za umělce, které nezastupuje. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další s faktickou poznámkou paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, já bych chtěla připomenout, že jsme měli otevřený ten autorský zákon v minulém volebním období. Byl návrh velké novely, nového zákona, nepodařilo se nám to. Myslím si, že tohle je jeden z těch nepříjemných reliktů, který si s sebou neseme. Systematické to skutečně není, to dám panu zpravodaji za pravdu. Nicméně bych doporučila, abychom všichni zvážili, jestli se zdržíme, nebo nezvedneme pro to ruku, protože ta situace minimálně se bude konzervovat v této neutěšené podobě, o které poměrně výmluvně a kazuisticky hovořil můj předřečník. Takže myslím si, že bychom spíše měli ten návrh podpořit, protože rozhodně tím neučiníme nic v tom autorském zákonu, co by ho v jiných ustanoveních činilo obtížně uplatnitelným.

Čili závěr – já osobně pro něj budu hlasovat, protože si myslím, že stávající situace, byť nejde o systematickou úpravu, je neúnosná, tak jak funguje už řadu let. A v minulém období se nám nepodařilo tyto změny prosadit v rámci komplexní novely. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A s faktickou poznámkou by chtěl reagovat ještě pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom reagovat na pana ministra, který říkal, že se jedná čistě o implementační zákon. Já mám pocit, že ta implementace se v té novele objevuje tím, že ten text je podtržený, a novelizační body 2, 3, 4, 5 nejsou podtržené. To znamená, z mého pohledu to jsou body, které neobsahují tu implementaci, takže není pravda, že by ta novela byla čistě implementační. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, tak končím rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany pana ministra. (Není.) Ze strany pana zpravodaje? (Neslyší.) Je zájem o závěrečné slovo, pane zpravodaji? (Není.)

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacch návrzích. Já poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou a jednotlivé pozměňovací návrhy nám uvedl a před hlasováním k nim sdělil stanovisko výboru. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Návrh legislativních úprav ve třetím čtení nebyl přednesen. Výbor navrhoval hlasovat společně o návrzích A1, A2, A3 paní poslankyně Kozlové, nicméně jako zpravodaj se také přikláním k tomu, abychom hlasovali o těch návrzích jednotlivě, jak to navrhl pan poslanec Bartoň, tedy budeme hlasovat nejprve o A1, pak o A2, pak o A3. Předposlední hlasování bude o návrhu pod písmenem B pana poslance Chvojky, který řeší účinnost tohoto zákona. A poslední hlasování by bylo o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má někdo ještě zájem vystoupit. Tak pan poslanec Bartoň.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Jak jsem avizoval, navrhuji hlasovat o návrzích A1, A2, A3 odděleně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak tady jsme se asi chvilku úplně neposlouchali...

Poslanec Petr Gazdík: Já se omlouvám, já jsem to navrhoval. Poprosím pana předsedajícího, aby tato procedura s odděleným hlasováním o těch návrzích byla hlasována –

Předseda PSP Radek Vondráček: S náhradní kartou číslo 16... (Hluk v sále a současná řeč obou řečníků.) Pardon. Tak teď jsem začal mluvit dřív, než pan kolega přestal, omlouvám se. Můžu tedy? (Poslanec Gazdík souhlasí.) Tak náhradní karta číslo 16 Tomio Okamura. A já to zrekapituluji.

Hlasovali bychom jednotlivě, protože nejsou legislativně technické, tak nejdřív A1, pak A2, pak A3, pak B a pak o návrhu jako celku. A tuto proceduru si nyní odhlasujeme jako Sněmovna.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro takto navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 223, přihlášeno je 188, pro 169, proti nikdo. Procedura byla přijata.

Jenom chci upozornit na to, že avizoval pan předseda klubu hnutí ANO Faltýnek, že po hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích... (Nesouhlasný šum. Poslanec Faltýnek z místa upřesňuje, že chce přestávku před hlasováním.) Teď před hlasováním. V tom případě nyní 10 minut přestávka do 10.17 na poradu klubu hnutí ANO.

(Jednání přerušeno v 10.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.17 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Je 10.17. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Už vás poprosím, abyste zaujali svá místa. (Předsedající gonguje.) Pan zpravodaj už je připraven. Ještě chviličku asi vyčkáme, než se zklidní situace v sále. (V sále je stále velký hluk a neklid!) Eviduji zde požadavek na odhlášení, kterému jsem právě vyhověl. Takže vás všechny poprosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, zaujali svá místa v sále a přestali hovořit.

Pustíme se do hlasování, kterým nás provede pan poslanec Gazdík jako zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo. Teď nevím, jestli jsme hlasovali proceduru. (Zpravodaj potvrzuje, že ano.)

Poslanec Petr Gazdík: Podle schválené procedury vzhledem k tomu, že nebyl podán návrh legislativně technických úprav, jako první budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Kozlové pod písmenem A1.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr nesouhlasí.) Stanovisko výboru? (Zpravodaj nedoporučuje.)

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 224 přihlášeno 170, pro 65, proti 62. Tento návrh přijat nebyl. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Gazdík: Druhé hlasování bude o pozměňovacím návrhu A2 paní poslankyně Kozlové. Garanční výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 225 přihlášeno 175, pro 63, proti 69. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Gazdík: Třetí hlasování bude o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Kozlové pod písmenem A3. Garanční výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Navrhovatel? (Ministr nesouhlasí.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 226 přihlášeno 176, pro 58, proti 63. Ani tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Dalším hlasováním bude hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Chvojky pod písmenem B. Garanční výbor doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Navrhovatel? (Ministr souhlasí.)

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 227 přihlášeno 178, pro 178, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 175, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 228 přihlášeno 178, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod.

119.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů už zaujímá paní ministryně Alena Schillerová a poprosím zpravodaje garančního výboru, kterým byl rozpočtový výbor, pana poslance Mikuláše Ferjenčíka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 188/3, který byl doručen dne 30. října 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 188/4.

Ptám se paní ministryně jako navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám tedy rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl na pravou míru text, který vám byl rozeslán v souhrnu pozměňovacích návrhů. Já jsem tady ve druhém čtení uvedl – cituji: "Načítám drobný pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu kolegy Nachera ke sněmovnímu dokumentu 1318, a to tak, že číslo 3 se nahrazuje číslem 4." V průběhu, předpokládám, nějakého interního procesu v Kanceláři Poslanecké sněmovny z toho vznikl následující návrh: V části první článek jedna bod 20 § 18a odstavec 1 se číslo 3 nahrazuje číslem 4.

Musíte uznat, že ten návrh nebyl úplně správně přepsán, protože ten můj původní návrh byl pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu, a to, co se dostalo do zápisu,

tak to vypadá jako pozměňovací návrh k tomu původnímu návrhu, což je zásadní rozdíl. Poprosil bych, aby se tohle to uvedlo na pravou míru, aby to zpravodaj zohlednil, že správný návrh je k pozměňovacímu návrhu poslance Nachera sněmovní dokument 1318 se číslo 3 nahrazuje číslem 4. A tato záležitost by se měla promítnout i do procedury, a to tak, že pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu by se měl hlasovat podle mého názoru, kdyžtak mě opravte s odkazem na nějaký precedens, před pozměňovacím návrhem k zákonu samotnému, a to z důvodu logiky, že pozměňovací návrhy se hlasují před návrhem samotným, takže i pozměňovací návrhy k pozměňovacím návrhům se hlasují před těmi pozměňovacími návrhy, vůči kterým jsou určeny.

Takže to je návrh na změnu procedury, aby se hlasoval nejdřív bod D, což je pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu pana poslance Nachera, a pak ten samotný pozměňovací návrh pana poslance Nachera.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím. Ptám se, zda má paní ministryně zájem o závěrečné slovo. Paní ministryně, máte zájem o závěrečné slovo po skončení rozpravy? Není tomu tak. Pan zpravodaj? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, opět doufám, že už naposledy tu máme zákon o směnárenské činnosti, novelu, která umožňuje klientům směnáren odstoupit od smlouvy, což je to zásadní opatření, pomocí kterého bychom snad v blízké budoucnosti měli vymýtit ty nepoctivé směnárny z ulic našich měst a naopak ty poctivé nebudou vystaveny této nekalé konkurenci. Současně ten návrh určitým způsobem redukuje byrokracii ohledně předsmluvních informací. Myslím si, že ten návrh je kvalitní. Garanční výbor k němu přijal nějaké drobné změny, které myslím, že dávají smysl.

A poslední poznámka. Chtěl jsem poprosit o podporu návrhu kolegy Michálka, abychom mohli nejprve hlasovat o možnosti doby odstoupení čtyři hodiny, až pak ty tři hodiny, což je naprosto logické ve chvíli, kdy je seznam čtyři, tři a dva, aby ta největší varianta s většinovou podporou prošla.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní tedy přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím vás tedy, abyste se vrátil k pultíku a seznámil nás s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Existují dvě varianty procedury. Varianta, kterou schválil rozpočtový výbor, je hlasovat o legislativně technických úpravách, pak o pozměňovacím návrhu A rozpočtového výboru, pozměňovacím návrhu B poslance Rakušana a pozměňovacím návrhu C poslance Nachera, který

zvedá tu dobu na tři hodiny, a následně by byl pozměňovací návrh D. Pokud by byl přijat návrh C, je návrh pana poslance Michálka nehlasovatelný. A následně hlasovat o návrhu jako celku.

Vzhledem k tomu, že právě došlo k zmatku ohledně interpretace toho návrhu pana poslance Michálka, tak poslanec Michálek navrhl alternativní proceduru, ve které je uveden ten jeho návrh na pravou míru, to znamená legislativně technicky opraven, a prohazuje se pořadí s tím návrhem C. Takže bych poprosil pana předsedajícího, aby dal nejprve návrh na hlasování o protinávrhu, a v případě, že bude přijat, tak budeme postupovat podle něj.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já samozřejmě vycházím z usnesení garančního výboru, který tedy stanoví, že C a D se vylučují. Po tom doplnění se tedy nevylučují, ale jestliže se D vztahuje k C, tak můžeme hlasovat D, a když přijmeme D, tak budeme hlasovat i C. To je ta úprava, o které se bavíme?

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Pane předsedající, pokud to je postup, se kterým vy souhlasíte, já s tím nemám problém.

Předseda PSP Radek Vondráček: Mně to dává logiku, jenom to raději říkám nahlas, a jestli nás tedy poslouchá...

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Dobře. Já s tím postupem naprosto souhlasím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže bychom první hlasovali tu upravenou proceduru, která zazněla po doplnění pana poslance Michálka. To znamená A, B, D, které se vztahuje k C, bez ohledu na to, jestli bude, nebo nebude přijato, tak C a potom o návrhu jako celku. (Posl. Ferjenčík souhlasí.) Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesenou proceduru. Omlouvám se, já jsem nezmáčkl gong, kteří ještě setrvali v předsálí. Kdo je proti?

V hlasování 229 přihlášeno je 178, pro 163, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Máme tedy schválenu proceduru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Takže nejprve hlasování o legislativně technických úpravách.

Předseda PSP Radek Vondráček: A byly nějaké načteny?

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Byla načtena ta úprava návrhu D.

Předseda PSP Radek Vondráček: Berme to tedy jako legislativně technickou úpravu návrhu pana poslance Michálka. (Protesty z pléna, že to nelze.)

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: To bylo schváleno v rámci procedury.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já bych to zřejmě nenazval legislativně technickou úpravou, spíš upřesněním původního návrhu, protože jestli citoval pan kolega stenozáznam, jak to myslel od začátku, tak není třeba o tom hlasovat. Tak já to beru, že v rozpravě nebyla načtena žádná legislativně technická změna a měli bychom tedy hlasovat o A.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Dobře. Hlasování o návrhu A. Výbor doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministryně: Souhlasné.)

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 230, přihlášeno je 179, pro 175, proti nikdo. Návrh byl schválen. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Nyní pozměňovací návrh B pana poslance Rakušana. Tady jde o vrácení předsmluvních informací do toho návrhu. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.) Nesouhlas.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 231, přihlášeno je 179, pro 46, proti 95. Tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Nyní pozměňovací návrh poslance Michálka písm. D, který prodlužuje lhůtu na odstoupení od směny ze dvou hodin na čtyři hodiny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko výboru? (Nedoporučující.) Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 232, přihlášeno je 179, pro 29, proti 48. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Nyní návrh C pana poslance Nachera, který mění lhůtu na odstoupení ze dvou hodin na tři hodiny. Stanovisko výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 233 přihlášeno 179, pro 137, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: A nyní hlasování o návrhu zákona jako o celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, o všech návrzích bylo hlasováno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, podle sněmovního tisku 188, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 234, přihlášeno je 179 poslanců, pro 157, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Já tedy konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk.) Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni a končím projednávání tohoto bodu.

Dovolte mi rychle přednést několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Balaštíková od 10.30 do 11.00 hodin dnes z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jiří Bláha od 10.00 do 13.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pavel Bělobrádek od 10.00 do 10.30 hodin a omlouvá se paní poslankyně Květa Matušovská od 10.00 do 12.30 hodin z pracovních důvodů. (O slovo se hlásí posl. Peksa.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré ráno. Já bych chtěl jenom uvést, že v hlasování číslo 233 jsem hlasoval pro, na sjetině mám zdržel se. Nechci zpochybňovat hlasování, jenom prosím, aby to bylo zaznamenáno. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Současně končím projednání bodu 119 a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré dopoledne. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nyní budeme projednávat bod číslo

11.
Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Radek Rozvoral a prosím, aby se ujal slova. (Není přítomen.) Případně další z navrhovatelů. Pan poslanec Hrnčíř se ujme slova za navrhovatele. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jan Hrnčíř: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, ústavní zákon, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů, jako předkladatelé navrhujeme tuto novelu Ústavy s přesvědčením, že následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, promiňte, já vás přeruším. Já bych poprosil Poslaneckou sněmovnu, aby snížila míru hluku a věci, které poslanci potřebují prodiskutovat mezi sebou, aby diskutovali v předsálí. Já vám děkuji.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji. Jako předkladatelé navrhujeme tuto novelu Ústavy s přesvědčením, že následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů, hejtmanů a členů zastupitelstev územně samosprávných celků povede ke kvalitnější demokracii a obrodě správy věci veřejných v České republice. Od přímé volby je současně předjímáno zdůraznění osobní odpovědnosti osoby primátora, starosty nebo hejtmana a vyšší stabilita v systému obecních a krajských zřízeních. Navíc dojde k podstatnému posílení důvěry občanům, kterým se tak vrátí nutný pocit a zájem, že se podílejí na správě věci veřejných a skutečně o nich sami rozhodují, což by mělo podstatně zvýšit i volební účasti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 40/2 a 3. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jan Farský, informoval nás o projednávání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Ústavněprávní výbor tento návrh projednal na své 23. schůzi dne 5. září 2018 s tím, že doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh zamítla, a pověřil předsedu, aby o tomto informoval Poslaneckou sněmovnu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nyní prosím zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslankyni Janu Mračkovou Vildumetzovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme se tímto sněmovním tiskem, změnou Ústavy, samozřejmě na výboru pro veřejnou správu zabývali, ale nepřijali jsme usnesení, protože jsme přesvědčeni o tom, že ke změně Ústavy potřebujeme také prováděcí zákony, které s tím, pokud by byla zavedena přímá volba starostů, které jsou s tím spojeny. To znamená novela zákona o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze a další zákony.

Proto jsem přesvědčena o tom, že v tuto chvíli vím, že minulý týden proběhla schůzka i se zástupci Ministerstva vnitra, kde se nějakým způsobem hodnotí současný výsledek a výstupy z komunálních voleb, že se vede ta diskuse ohledně změny volebního systému, popř. zavedení přímé volby. A myslím si, že právě Ministerstvo vnitra by mělo být to, které by mělo předložit všechny tyto návrhy těch prováděcích zákonů. Proto si myslím, že do doby, než tady tyto prováděcí zákony budou, tak že bychom neměli se k tomuto sněmovnímu tisku vyjadřovat. Ale je jasné, že je tady v tuto chvíli ve druhém čtení. Já si myslím, že předkladatel pan Okamura se k tomu také vyjádří. A myslím si, že by to zatím mělo být pozastaveno do doby, než tady tyto návrhy budeme mít.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní poslankyně. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové. Já souhlasím s tím, co tady řekla paní poslankyně Vildumetzová. A já bych chtěl navrhnout procedurální návrh, abychom přerušili jednání tohoto tisku do vytvoření prováděcího zákona. Já jsem u těch jednání také byl. Je to komplikované. Je potřeba o tom skutečně jednat, aby to vyhovělo všem politickým stranám, které by tuto úpravy uvítaly. Takže bych rád navrhl, abychom to odložili. Je to ústavní zákon, proto tady není lhůta. Není tlak. Můžeme se tomu věnovat klidně rok, dva. Takže když už to jednou prošlo, tak je myslím dobře, že tu diskusi můžeme dělat.

Já navrhuji, abychom odložili projednávání tohoto tisku do... Je to náš návrh, takže já to navrhuji jako předkladatel do přípravy prováděcího zákona, který by souběžně s tím mohl být předložen. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Pokud má někdo protinávrh, tak prosím. Pan poslanec Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji vznést protinávrh z prostého důvodu. On nám přišel přípis od náměstka Mlsny, že Ministerstvo vnitra tady v tom nebude činit žádné kroky, protože tady není politická podpora pro zavedení přímé volby starostů. To znamená, že to odkládáme de facto ad acta. Já navrhuji protinávrh, abychom to přerušili do příští schůze Poslanecké sněmovny, abychom se s tím vypořádali a mohli to konečně ve třetím čtení zamítnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. (Předsedající diskutuje s některým z poslanců mimo mikrofon.) Já budu... Ano. Ale můžeme hlasovat o procedurálních záležitostech neprodleně. Ale může padnout k vašemu návrhu protinávrh. O tom já mohu nechat hlasovat. Pokud padl protinávrh pana poslance Feriho, a pokud má někdo nějaký další protinávrh, tak mu udělím slovo. Je to protinávrh? Nebudu... ne.

Nechám hlasovat o protinávrhu pana poslance Feriho, aby se tento bod přerušil do příští schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 235, přihlášeno 179 poslanců, pro 29, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Teď nechám hlasovat o návrhu pana místopředsedy Okamury. A ten zněl... (Místopředseda Okamura mimo mikrofon hovoří s předsedajícím.) Abychom tento bod přerušili do vytvoření prováděcího zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 236, přihlášeno 179 poslanců, pro 93, proti 26. Návrh byl přijat. Tento bod přerušujeme do přijetí prováděcího zákona.

Tak. V tuto chvíli přistoupíme k projednávání bodu... Bod

13.
Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Radek Rozvoral, případně další z navrhovatelů. (Dohady mimo mikrofon.) U minulého bodu nebyla otevřena rozprava. K tomuto bodu s přednostním právem pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych se chtěl ještě jenom drobně vyjádřit k tomu předchozímu hlasování, kdy jsme mluvili o tom, že je třeba o tom tisku jednat, aby se to pořádně připravilo. Tak já bych si dovolil odcitovat ze zpravodaje Svazu měst a obcí. "Na jednání o přímé volbě starostů skoro nikdo nedorazil. Přímé volby starostů a hejtmanů se týkalo jednání, které se v pátek 19. 7. konalo na půdě Ministerstva vnitra. Postoje Svazu měst a obcí České republiky zde prezentoval místopředseda Jan Sedláček. Uvedl, že jednání se konalo na základě úkolu zadaného

Poslaneckou sněmovnou. Z tohoto hlediska je více než zajímavé, že na tento prázdninový čas dorazili do budovy pouze zástupci poslaneckého klubu Pirátů a ODS. Pro ostatní kluby je patrně uvedené téma nezajímavé, a to i přes skutečnost, že některé politické strany a hnutí se tímto tématem v průběhu voleb do Poslanecké sněmovny oháněly."

Tím končím svoje přednostní právo. Jenom abychom věděli, o čem jsme reálně hlasovali a jaký je tedy reálný zájem toto téma řešit nebo neřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já nyní poprosím zástupce navrhovatele k bodu číslo 13, aby vystoupili. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hnutí SPD předkládá novelu, která má posílit odpovědnost zástupců státu za svěřený majetek, který by museli spravovat s péčí řádného hospodáře. Tento pojem znalo již římské právo, kdy z tohoto práva také při svém rozhodování vychází často Nejvyšší soud, když dovozuje, že jednatel je povinen vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře, což znamená chovat se odpovědně, svědomitě, stejným způsobem, jako by pečoval o majetek svůj vlastní, to je, aby jej vědomě nezmenšoval nebo jej nijak neohrožoval, ale také aby byl majetek zhodnocován a rozmnožován v maximální možné míře, jaká je momentálně dosažitelná.

Takové pojetí přejímá i česká právní věda. Právo České republiky tento pojem má již zakotven v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Podle tohoto zákona jedná s péčí řádného hospodáře ten, kdo jedná pečlivě a s potřebnými znalostmi, s nezbytnou loajalitou. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

Pojmovými atributy péče řádného hospodáře jsou pečlivost, potřebné znalosti, podnikatelské rozhodování, dobrá víra, rozumný předpoklad, informované jednání, jednání v obhajitelném zájmu obchodní korporace, nepředpokládá však, aby byl vybaven všemi odbornými znalostmi, ale k jeho odpovědnosti postačí základní znalosti umožňující rozeznat hrozící hrozbu, škodu a zabránit jejímu způsobení na spravovaném majetku. Také zahrnuje povinnost rozpoznat, že je nutná odborná pomoc speciálně kvalifikovaného subjektu, a takovou pomoc zajistit.

Nejvyšší soud České republiky již v několika svých rozhodnutích akcentoval povinnost řídit se zájmy společnosti, resp. povinnost loajality, kterou považuje podobně jako část právní vědy za projev povinnosti péče řádného hospodáře.

Protože jsem členkou kontrolního výboru, kde projednáváme závěry Nejvyššího kontrolního úřadu, vím, že často dochází v účetnictvích jednotlivých resortů, kontrolovaných úřadů, k chybám, které zkreslují účetní závěrky. Za mou krátkou dobu působení v tomto výboru jsme projednávali například kontrolní závěry z akce majetek a peněžní prostředky státu, se kterými je příslušný hospodařit Národní bezpečnostní úřad. Účetní chyby v hodnotě asi 5 milionů. Dále kontrolní závěr z akce

peněžní prostředky určené na výstavbu dálnice D8, která se staví již od roku 1984, kde Ředitelství silnic a dálnic při zadávání veřejné zakázky nepostupovalo v souladu s právními předpisy a stavba byla k lednu 2016, kdy soupis dodatečných prací dosáhl výše 1,76 mld. Kč. Podle analýzy ČVUT je celospolečenská ztráta, plynoucí z odhalení zprovoznění ve výši 4 mld. Kč. Dále kontrolní závěr z akce účetní závěrka Ministerstva spravedlnosti za rok 2015, účetní chyby ve výši 39 mil. Kč. Dále kontrolní závěr z akce závěrečný účet kapitoly státního rozpočtu Ministerstva pro místní rozvoj za rok 2016, kdy účetní nesprávnosti byly ve výši přesahující 8 mld. Kč.

Jak se lidově říká, z cizího krev neteče. Milion sem, milion tam. A co hůř, miliarda sem, miliarda tam. A výsledek? Zaměstnanci byli proškoleni. Ve srovnání s kontrolou finančního úřadu u podnikajících osob, fyzických či právnických, tam nám nastávají pokuty, penále, mnohdy u drobných živnostníků, kteří se ke svému majetku, který ke svému podnikání potřebují, s tou péčí řádného hospodáře chovají, neboť je jejich vlastní.

A proto vás žádám o podporu našeho návrhu, protože majetek České republiky je nás všech a měli bychom se takto k němu chovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní poslankyně. Návrh jsme projednali v prvém čtení. Přikázán byl k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 69/2, 3 a 5. Rozpočtový výbor předložil zprávu, která byla doručena jako sněmovní tisk 69/4.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jan Řehounek, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak již tady bylo uvedeno, garančním výborem byl u tohoto sněmovního tisku ustanoven rozpočtový výbor, který ho projednal na svém jednání 6. 6. a v rámci usnesení 69/4 nepřijal k tomuto bodu usnesení. Chtěl bych jenom podotknout, že vlastně pro tento zákon na rozpočtovém výboru hlasoval pouze zástupce předkladatelů. Ostatní se zdrželi.

To je asi za mě v tuto chvíli všechno. Já se pak případně přihlásím do podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nyní prosím zpravodajku ústavněprávního výboru, paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala lo projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. My jsme projednali tento návrh na své schůzi dne 5. 9. 2018 a schválili jsme návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona se zdůvodněním, že v řadě parametrů by ještě vyžadoval přepracování, v řadě jiných parametrů by vyžadoval doplnění a celkově ta norma jako taková není v současné době z hlediska ústavněprávního posouzení připravena v takové kvalitě, aby mohla být doporučena Poslanecké sněmovně ke schválení. To je závěr ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil s přednostním právem pan místopředseda Okamura. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout odložení přerušení projednávání toho zákona do projednání kontrolním výborem. Dostal jsem informaci, že předseda kontrolního výboru pan Kubíček by to rád ještě projednal, že se jedná o hospodaření s veřejnými penězi, takže tady mám procedurální návrh, abychom odložili projednávání tohoto tisku do projednání kontrolním výborem.

Já bych tady ještě připomněl, o co se v tomto našem návrhu zákona jedná. Novelou zákona, který předkládáme, se má zavést takzvaná péče řádného hospodáře pro všechny spravující veřejný majetek. Majetek státu musí jeho organizační složka, vedení i zaměstnanci, spravovat řádně. Má se tím zabránit excesům, při kterých vzniká státu škoda, ale není zřejmé, kdo za její vznik nese odpovědnost. Případně nenese odpovědnost vedoucí příslušného úřadu, například volený politik, tedy ministr či hejtman, ale jen zaměstnanec úřadu, který ale nenesl rozhodovací pravomoc.

Zákon je ale v prvé řadě deklarativní. Jednoznačně ustanovuje jasné pravidlo, že o veřejný majetek mám zákonnou povinnost starat se řádně, a pokud se tak neděje, porušuji tuto povinnost a hrozí mi trestní stíhání pro porušení zákonných povinností při správě svěřeného majetku se všemi důsledky jak trestními, tak ekonomickými. A to je cílem návrhu SPD, který tady předkládáme.

A tady je dneska právě ta právní mezera. Když byly třeba nějakým způsobem nehospodárně vynaloženy veřejné peníze, tak v podstatě finálně si škodu zaplatí občan a ten, který ji způsobil, na rozdíl od soukromého sektoru, tak samozřejmě postižen není. Tady byl dosud ten háček, že mnozí správci veřejného majetku a peněz neměli a nemají tuto zákonnou povinnost, a proto je nelze hnát k odpovědnosti.

Je to velmi jednoduchá a srozumitelná norma, která nic nekomplikuje, ale naopak vše zjednodušuje. Kdybychom měli takový zákon, tak mnozí lidé nejsou ministři a nenadělali by miliardové škody. A v případě, že by je udělali, přišli by o veškerý majetek a z vězení by ještě spláceli, tak jako je tomu v soukromé sféře, kde platí takzvaná povinnost péče řádného hospodáře. Proto se nedivím, že při našem návrhu zákona potrefené husy začaly kejhat a protestují. Myslete při hlasování na ně a hned vám bude jasné, jak potřebný náš zákon je.

Není pravda, že stát je nejhorším hospodářem. To je nepochopení podstaty problému. Všechny podniky, ať jde o státní či akciovou společnost, družstvo nebo s. r. o., fungují podle toho, jaký je v čele management a jaký je v čele šéf. Když je schopný, tak vše běží jak má. Problém nastává tehdy, když úřad, firmu nebo cokoli vede člověk bez osobní přímé odpovědnosti. To svádí ke zneužívání, k lajdáctví a podporuje neschopné tam, kde nemají co dělat.

Velkou část systémových problémů naší země nevyřeší žádné volby za stávajících nedemokratických pravidel, kdy nejsou zavedeny prvky přímé demokracie. Myslet si, že jakákoli změna vlády přinese změnu, je nesmysl. Problém naší země je daný špatným systémem. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším, jestli dovolíte. Poprosím Poslaneckou sněmovnu, jestli by se mohla ztišit, aby pan poslanec mohl přednést svoji řeč. Děkuji. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Problém naší země je daný špatným systémem, který občanovi neumožňuje své politiky a jejich práci účinně kontrolovat. To, že se tu u moci cyklicky střídá několik vyvolených stranických klik, s sebou samozřejmě nese korupci a zneužívání moci, protože tito vyvolení nejsou nijak kontrolovatelní, odpovědní a jsou fakticky neodvolatelní. Nastavení stejných pravidel s jasnou a vymahatelnou odpovědností pro všechny je první krok směrem k prosperitě státu a také demokracii. Proto návrh zákona SPD, aby měli ti, co hospodaří s veřejnými penězi, včetně politiků v exekutivě samozřejmě, jde i o exekutivní politiku, tak aby měli přímou hmotnou odpovědnost, si myslím, že je zcela v pořádku s tím, co už platí všude jinde v české společnosti, když třeba někdo řídí firmu, platí to i pro servírku, platí to i pro prodavačku, mají tzv. hmotku podepsanou, takže si myslím, že je to správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož je to procedurální návrh, nechám... (Někdo z poslanců se hlásí o slovo.) Pouze ten, kdo má protinávrh. Pardon, první se hlásil pan poslanec Feri s protinávrhem.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No jestli přisvědčíme postupu, že to lze přerušit za takových podmínek, tak v tom případě vznáším protinávrh, aby se to přerušilo do příští schůze. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Do příští schůze. Pan poslanec Kubíček, prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Já upřesním ještě jeden protinávrh a přerušení do 31. 12. roku 2018.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Na základě protinávrhu pana poslance Kubíčka já stahuji svůj procedurální návrh, protože myslím tady není potřeba.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá, takže svolám, zagonguji a budeme hlasovat o procedurálních návrzích. Odhlásíme se. Jste odhlášeni, můžeme se přihlásit. Budeme hlasovat o procedurálním návrhu, který je v pořadí poslední, pana poslance Kubíčka, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do projednání v kontrolním výboru, do 31. 12. 2018. Do 31. 12. 2018. Nechám hlasovat o tomto návrhu.

Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 237 přihlášeno 151, pro 101, proti 40. Návrh byl přijat.

Tento materiál byl přerušen do projednání v kontrolním výboru s termínem 31. 12. 2018. Jako místopředseda klubu, prosím, s přednostním právem pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, pane místopředsedo, respektuji, že to hlasování proběhlo, ale byl bych rád, abychom si vyjasnili do příště – a poprosím o toto stanovisko legislativu – jestli je možné tímto způsobem obcházet jednací řád. Jednací řád zná nějaké procedury ve druhém čtení. Lze vrátit výborům k novému projednání, lze přikázat jiným orgánům Sněmovny. Já se nezlobím na to, že bylo přerušeno do 31. 12., ale ta podmínka do projednání v kontrolním výboru, proto jsem se pokoušel gestikulovat, ať ji z toho vyhodíte, ta je naprosto nezvyklá, protože tím obcházím jednací řád, který přikazuje nějakým orgánům Sněmovny, a myslím si, že bychom si na toto opravdu neměli zvykat, že to je velmi nešťastné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S přednostním právem.

Poslanec Roman Kubíček: Já jsem nedával do projednání kontrolního výboru, můj návrh zněl do 31. 12. 2018, bez té podmínky. (Námitky v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Hlasovali jsme... Ano, pane poslanče, prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se tedy pokusím situaci vyřešit. Pokud to takto zaznělo, já jsem rozuměl tomu, že pan předsedající říkal, že to je do projednání v kontrolním výboru, já jsem hlasoval pro přerušení. Navrhuji revokaci tohoto hlasování a nové hlasování o přerušení do 31. 12. tohoto roku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře, děkuji. Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, je to sice divné, ale já se musím připojit ke kolegovi Markovi Bendovi. Včera jsme tady měli podobný spor o to, co vlastně platí, pamatujete si, zařazení bodu 12. Takže je to přesně to samé. Platí to, co se naposledy hlasovalo, to, co zaznělo od předsedajícího od mikrofonu. Takže ano, připojuji se k návrhu pana kolegy Bendy – revokace a znovu hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já souhlasím. Budeme hlasovat o revokaci tohoto hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 238, přihlášeno 155, pro 147. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat znovu o protinávrhu, který byl přerušení tohoto bodu do 31. 12. 2018.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 239, přihlášeno 158, pro 122, proti 28. Návrh byl přijat.

Tímto tento bod je přerušen a předávám řízení schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat, a to bodem číslo 14, to je

14.
Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Ještě předtím, než budeme v tomto bodu pokračovat, hlásí se pan předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Pane předsedo, máte slovo. Poté pan místopředseda klubu. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl jenom poprosit v souvislosti s tím, že jsme to přerušili, aby to bylo projednáno v kontrolním výboru, aby se v rámci toho projednávání projednalo i to, že podle platného zákona § 47 zákona o majetku České republiky fyzické osoby, které z titulu svých funkcí nebo pracovního zařazení v organizačních složkách anebo z titulu pověření vykonávat za stát jeho práva akcionáře právně anebo jinak jednají ohledně majetku a plní další úkoly stanovené tímto zákonem, jsou povinny provádět tuto činnost s odbornou péčí. A podle doktríny odborná péče je vyšší standard než péče řádného hospodáře. Tudíž ten návrh SPD by mohl vést paradoxně ke snížení toho standardu.

Ty požadavky, ty problémy jsou přece někde úplně jinde, než že bychom neměli v zákoně dostatečně jednoznačně stanovenou péči, se kterou se má nakládat

s majetkem státu, ale aby existovaly postupy a personální obsazení, které povedou ve všech případech k tomu, aby se s majetkem státu řádně nakládalo. To je ten základní problém a ten se nedá vyřešit tím legislativním návrhem. Proto poprosím kolegy, jestli by tuto skutečnost mohli v tom dalším projednávání zohlednit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo vystoupení mezi body předsedy klubu, který má přednostní právo. Nyní s přednostním právem jako místopředseda klubu...

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já k dalšímu bodu projednávání zákona o Búšehru navrhuji přerušení z těchto důvodů. Tento zákon byl přidělen mnoha výborům, a pokud vím, uzavřené jednání bylo pouze u výboru pro obranu s negativním stanoviskem a podmínění projednávání dalších výborů bylo podmíněno projednáním výborem zahraničním, což nebylo učiněno. To znamená, že nebyla naplněna podmínka pro projednávání tohoto zákona v druhém čtení. Proto navrhuji přerušení do projednání v těchto výborech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Paní místopředsedkyně klubu ODS Jana Černochová, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já se k tomu návrhu připojuji, protože to neprojednal ani hospodářský výbor, který je výborem garančním, takže skutečně tady celá řada výborů to jistě ještě projednat chce a předsedové by tak měli učinit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych se k tomu dostal, ale děkuji za připomenutí, mám to tady v protokolu. Pan předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji a děkuji také za tento návrh, který mi připadá racionální. Mohu říct, že ho podporujeme a podpoříme přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo a znovu se omlouvám, jestli jsem to špatně postřehl. Ale postřehl jsem, že pan předsedající řekl, než zahájím bod, dám slovo ještě... A teď pan kolega Michálek dostal slovo a po něm další. Nelze hlasovat o něčem, co je procedurálním návrhem k bodu, který ještě nebyl zahájen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem ale udělil slovo kolegům, kteří mají přednostní právo, což je věc, která je podle jednacího řádu. Proto jsem kolegyni

Černochovou upozornil na to, že mám v protokolu již poznámku, že ta podmínka, pro kterou se jedná, to znamená jednání výboru garančnímu, tak ještě neproběhla, a proto můžeme přerušit tento bod do projednání hospodářského výboru, což tak učiním bez návrhu. Protože taková podmínka padla.

Pokud někdo zpochybňuje postup předsedajícího, tak samozřejmě zahájím bod, jak jsem měl v úmyslu, a potom by byla možná i jednání, která tady byla navržena, to znamená hlasování o přerušení bodu. Ale takto to mohu učinit podle protokolu, který mám před sebou. Takže přerušuji bod číslo 14 do dokončení jednání hospodářského výboru.

Budeme pokračovat bodem

15.
Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Jan Čižinský, kterého požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Stejně tak požádám paní Zuzanu Majerovou Zahradníkovou, která je zpravodajkou tohoto tisku. (Silný hluk v celém sále.) Než udělím slovo zástupci navrhovatelů, požádám Sněmovnu o klid. My jsme ve druhém čtení.

Jen musím konstatovat, že nemohu dát kolegyni Černochové slovo k faktické poznámce, s přednostním právem bych jí ho samozřejmě udělil, vzhledem k tomu, že není předsedou poslaneckého klubu. Ale v tuhle chvíli tedy máme před sebou vystoupení zástupce navrhovatelů, pokud bude dostatečný klid ve sněmovně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Jedná se o ty přípravné třídy základních škol. Jedná se o to, aby se do těch přípravných tříd mohly dostat děti, které mají doporučení pedagogicko-psychologické poradny, ale nesplňují tu podmínku odkladu. Protože tyto děti se do přípravných tříd, i když by pro ně byly vhodné, nemohou dostat z toho důvodu, že nemají odklad, když je jim pět let v době, kdy by se mohly do těch přípravných tříd dostat, a potom, když už ten odklad mají, tak už jsou zase příliš staré, aby se do přípravné třídy mohly dostat.

Návrh, který předkládáme, je návratem k původnímu znění. A já bych rád, kolegyně a kolegové, každého z vás požádal, abyste se spojili s nejbližším ředitelem školy a zeptali se ho, jestli to znění podporuje, nebo nikoli. Domnívám se, že se všichni dozvíme, že to podporuje, anebo že je mu to jedno, protože přípravnou třídu nemá. Ale ten ředitel, který přípravnou třídu má, velmi často řeší problém, že právě nemůže děti, které se narodí od září do prosince, vzít, i když by pro ně přípravná třída

byla vhodná. Tedy dámy a pánové, ještě jednou prosím, poptejte se u svých ředitelů, kteří jsou vám blízcí, u ředitelů základních škol, abyste si na to vytvořili názor. Protože jako pozměňovací návrh tento náš návrh, toto doplnění neprošlo o tři hlasy a je to škoda, protože umožní, aby se do přípravných tříd dostaly všechny děti, pro které je to vhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tady faktickou poznámku, ale tu nemohu také panu kolegovi Ferjenčíkovi udělit, protože ještě nevystoupila zpravodajka. A musím konstatovat, že jsme návrh v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 115/2. Dále výbor předložil záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk 115/3.

Nyní tedy udělím slovo zpravodajce, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu pro druhé čtení a informovala nás o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila podle § 93 odst. 1. Paní zpravodajko, máte slovo, a potom teprve zahájím rozpravu. Prosím máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Hezký den, dámy a pánové. Co se týká výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu, tak tento výbor nepřijal usnesení k danému pozměňovacímu návrhu. Nicméně co se týká návrhu 115, tak touto změnou je umožněno přijímat do přípravných tříd základních škol kromě dětí, kterým byl povolen odklad povinné školní docházky a které jsou přijímány přednostně, přijímat i další děti v posledním roce před zahájením povinné školní docházky, u kterých to písemně doporučilo školské poradenské zařízení.

Chci k tomu jen z praxe doplnit, že jsem mluvila s několika řediteli základních škol. Ti si velice přejí, aby se to vrátilo k tomu původnímu nastavení, o což se tady snažíme. Protože mnohdy právě proto, že tyto děti do přípravných tříd v současném stavu nemohou být přijímány, tak nemají danou minimální kapacitu k naplnění, a tudíž přípravné třídy nemohou být vůbec otevírány. Takže my bychom vlastně touto změnou, která se vrací do původního stavu, umožnili, aby všechny děti, které legitimně na to nárok mají, mohly touto přípravnou třídou projít a tyto přípravné třídy mohly fungovat všude, kde je o ně zájem. A ten zájem o ně je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a ještě před obecnou rozpravou se hlásí s přednostním právem místopředseda klubu hnutí ANO pan Kubíček. Pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vláda na své schůzi 4. dubna roku 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání. Zaujala k tomu nesouhlasné stanovisko, a to zejména z těchto důvodů. Vláda dlouhodobě usiluje o snížení počtu odkladů školní docházky a je přesvědčena o tom, že pro dosažení tohoto cíle je nezbytné dbát na správné zacílení

jednotlivých zaváděných opatření. Práce s dětmi s odkladem povinné školní docházky by proto měla být profesionální, individuální a přípravné třídy by se měly zaměřit především na vyrovnávání vývoje dítěte. Pedagogové v přípravných třídách by se proto měli věnovat výhradně dětem s odkladem povinné školní docházky a nikoliv jiným, které mají jiné potřeby a vyžadovaly by jiný způsob práce.

S ohledem na velmi krátkou dobu účinnosti novely školského zákona provedené zákonem č. 178/2016 Sb. není podle názoru vlády případné tuto nedávno zavedenou právní úpravu nyní znova měnit a vracet ji do předchozího stavu. Proto si dovoluji dát procedurální návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je od vás hezké, pane místopředsedo, ale to bohužel v tuto chvíli nemůžete, protože se musíte přihlásit do rozpravy. Teď mám přihlášku pana poslance Václava Klause, který je první přihlášený do rozpravy. Pan kolega Čižinský je zástupce navrhovatelů, čili bez přednostního práva, bude druhým přihlášeným, pokud ho nepřeskočí někdo v elektronické přihlášce, a pak teprve mohu přijímat i faktické poznámky, protože nejdříve musím zahájit rozpravu.

Rozpravu jsem právě zahájil, slovo má pan poslanec Václav Klaus. (Poslanec Klaus má poznámku mimo mikrofon.) Vy jste první přihlášený, pane poslanče. (Poslanec Klaus sděluje, že se přihlásil do podrobné rozpravy.) Do podrobné rozpravy, aha, tak dobře. V tom případě se omlouvám. Otevírám rozpravu obecnou, vidím pana poslance Čižinského jako prvního přihlášeného do podrobné rozpravy – do obecné rozpravy.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Já bych rád zareagoval na předřečníka. Ten proces je následující. Přípravné třídy jsou zřízeny pro děti, které to potřebují. A zda to potřebují, rozhoduje pedagogicko-psychologická poradna. Teď jsou ale v tom zákoně dvě podmínky, že rozhodne pedagogicko-psychologická poradna a že to dítě má odklad. Takže je to naopak, než jak se vláda usnesla. Pokud chceme omezit odklady, tak právě otevřme také přípravné třídy dětem a podmínku odkladu vynechme, dejme tam, že jsou přednostně přijímány děti s odkladem, ale všechny děti jsou přijímány jenom ty, u kterých pedagogicko-psychologická poradna řekne, že to potřebují. Takže to, co tady bylo čteno, co je cílem vlády, tak to je přesně cílem této změny, k tomuto návratu, a vracíme se právě k tomu, aby děti, které se narodily od září do prosince, nemusely žádat o odklad, aby se dostaly do přípravné třídy. Takže je to úplně naopak, než to tady bylo řečeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan Lukáš Bartoň do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já bych moc rád podpořil tento předkládaný návrh, a to i z dalšího hlediska, to je, že jde o děti, a děti nejsou digitální, děti nejsou jedny a tytéž, ať jako třída pětiletých, třída šestiletých, třída sedmiletých. Již dnes máme to, že základní povinnou školní docházku musí zahájit v šesti letech a děti, které nejsou

připraveny, mohou dostat odklad, mohou navštěvovat přípravnou třídu. Stejně tak bychom se měli chovat i k těm dětem v ještě dřívějším věku, než mohou nastoupit povinnou školní docházku, a i pro ty bychom měli otevřít právě tyto přípravné třídy. I ty už jsou zralé na to, aby mohly chodit do přípravné třídy. A zejména to ukazuje na to, že zde je stále potřeba posudek pedagogicko-psychologického poradce na to, že mohou chodit do těchto tříd. Žádné jiné děti do přípravných tříd nemohou chodit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Kubíček se hlásí do rozpravy s tím, co říkal, s přednostním právem, prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Ještě jednou vznáším návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď už nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy – vidím přihlášku pana poslance Ferjenčíka. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Podle mě ten návrh je naprosto logický. Vláda podle mě dala nesouhlasné stanovisko jenom proto, že ho předkládá opozice. Vážně bych vás poprosil, abyste ho podpořili, protože jednoduše dává smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál v obecné rozpravě? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Pan poslanec Karel Rais ještě v obecné rozpravě, přihlásil se předtím, než jsem – prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já jenom k těm závěrům. Vždyť to v podstatě není, vlastně nejsou – pan kolega říkal, že to nedává smysl, možná logický, ale nejsou žádné výsledky, v podstatě vlastně žádné šetření. To jsou prostě názory bez jakýchkoliv empirických důkazů nebo dokladů, dat, tak se domnívám, že je potřeba, a to je v tom stanovisku vlády, prostě chvíli počkat a pak udělat toto řešení. Možná i dobré. Ale my už jsme zažili v tom školství teď spoustu unáhlených řešení v tom minulém období, jejichž důsledky zejména finanční v miliardách korun neseme dodnes.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mám tady dvě faktické poznámky, pana poslance Marka Výborného a pana poslance Jana Čižinského. Kolega Výborný, prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nezlobte se na mě, to jsou naprosté pseudoargumenty, co se tady teď snášejí. Na toto opravdu nejsou potřeba žádné empirické výzkumy. Kolega Čižinský to tady

jasně přednesl. Jednoduchá úprava – běžte se zeptat těch učitelů, ředitelů škol, těch rodičů, na to opravdu nepotřebujete žádné empirické výzkumy. A pokud do takových banálních věcí – kde můžeme pomoci sice velmi malému množství, ale můžeme pomoci těm dětem primárně, o ty tady jde – tak vy do toho vnášíte čirou politiku jenom proto, že tady prostě přednáší ten návrh opoziční poslanec, tak prostě se o tom nebudeme bavit a ještě budeme mluvit o tom, že potřebujeme nějaký empirický výzkum. To je úplná blbost! Nezlobte se na mě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Čižinský také s faktickou poznámkou. Připraví se s faktickou poznámkou kolega Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Jenom bych chtěl vysvětlit velmi krátce, k čemu dochází. Dochází k tomu, a v Praze je to nejmenší problém, protože tam se ty děti, které mají doporučení pedagogicko-psychologické poradny, seskupí v nějaké škole, a tu třídu otevřou. Ale velmi často mimo Prahu je třeba devět dětí, které to potřebují, mají potvrzení pedagogicko-psychologické poradny a mají i odklad, pak je jedno dítě, které se narodilo v říjnu, které to také potřebuje, také má doporučení pedagogicko-psychologické poradny, ale nemá odklad, a co se stane? Ta třída vůbec nevznikne, to znamená, ta třída, ve které se ti pedagogové individuálně věnují v poměru 1 ku 15, a těch devět dětí nemůže do té třídy, protože ta třída není otevřená, a to dítě, kterému je pět let, těsně mu bude šest let po tom září, takže odklad nemá, tak pokud skutečně velmi potřebuje tu přípravnou třídu, tak do té přípravné třídy jde v praxi v sedmi letech a do první v osmi. A ta naše úprava jenom říká: nechme to na té pedagogicko-psychologické poradně, která to doporučí, a ta třída se otevře. Nic jiného. Není v tom skutečně žádná politika. Opravdu ne! Bohužel minule to neprošlo jako pozměňující návrh k zákonu, který byl – neprošlo o tři hlasy, je to velká škoda. Doporučuji skutečně – prosím, všichni se zeptejme učitelů a ředitelů našich blízkých škol. Garantuji, že se dozvíte, že to je dobře, anebo že to třeba neřeší, protože neotvírají přípravnou třídu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Rais se odhlásil z faktické poznámky. Mohu tedy uzavřít obecnou rozpravu, protože se do ní nikdo nehlásí. Tu tedy uzavírám a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Otevřu podrobnou rozpravu. Do té je přihlášen pan kolega Václav Klaus. Připomínám, že během podrobné rozpravy se předkládají k návrhu zákona pozměňovací, případně jiné návrhy, nejedná-li se o písemný návrh, popřípadě neobsahuje-li písemný návrh odůvodnění, je třeba jej odůvodnit. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem se přihlásil až teď, abych se přihlásil jenom jednou. Já bych se rád přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 1263, který je

pozměňovacím návrhem k tomuto návrhu. (Předává návrh zpravodajce a předsedajícímu.)

Ještě než se dostanu k samotnému pozměňovacímu návrhu, tak jenom na konto této debaty. Nemyslím si, že to je tak strašlivě důležitý zákon, na druhou stranu nic nekazí. A jenom bych připomněl, že to, že nějaký zákon jsem spolupodepsal já, poslankyně Valachová, pan Čižinský, je taková konstelace, která má pravděpodobnost, asi jako že tady přistane kosmická raketa během pěti minut. Takže to je taková věc, která zaslouží jistou pozornost.

Co se týče pozměňovacího návrhu. Tento zákon byl poprvé podán jako pozměňovací a někteří poslanci strany lidové k tomu podali pozměňovací návrh, který s tím nesouvisel, ale týkal se preambule školského zákona, kde jsou takové hodnotové věci, k čemu má školství sloužit. Z mého pohledu to bylo velice kvalitní a konzervativní. Odkazovalo na křesťanské základy atd., a já jsem se proto rozhodl, že podám pozměňovací návrh v podobném duchu i sám. Teď se ten lidovecký pozměňovací návrh zatoulal, resp. nebyl znovu podán, ale tak já se stejně přihlašuji k tomu svému.

Chci v části, která se jmenuje Obecné cíle vzdělávání, paragraf 2 z písmena f) vyjmout větu, že pochopení a osvojení zásad a pravidel vycházejících z evropské integrace jako základu pro soužití v národním a mezinárodním měřítku – a vyjmout to.

Odůvodnění je takové, že ve vzdělávání ani v celé školské soustavě by neměla mít místo politika. Mezi hlavními cíli vzdělávání by v zákoně neměly být politické formulace týkající se témat, kde řekněme polovina obyvatel České republiky zaujímá nějaké hodnotové postoje a druhá polovina obyvatelstva postoje opačné. Takovým tématem je bezesporu Evropská unie a její fungování. Není možné ze zákona a navazujících podzákonných norem, metodických pokynů, projektů a vzdělávacích programů ideologicky školit žáky, zkoušet je a hodnotit v otázkách politických názorů jejich nebo jejich rodičů. Takovým způsobem fungovalo školství za režimu nacistického či komunistického a je velmi neblahé jakékoli reminiscence podobné povahy mít v současné legislativě.

Tak to je odůvodnění mého pozměňovacího návrhu a doufám, že ho ve třetím čtení podpoříte. A kdyby se tam ještě stihla dostat i ta část rozsáhlejší, tak tu bych také podpořil. Ale nevím, jak to teď přesně je. To asi ví paní zpravodajka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi za jeho pozměňovací návrh. Tím jsme vyčerpali zatím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. I podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ani zástupce navrhovatelů, ani zpravodajka nemají zájem o závěrečná slova. Návrh na zamítnutí se hlasuje na začátku třetího čtení. Jiný návrh nebyl v podrobné rozpravě podán, ke kterému bychom mohli zahájit hlasování, a mohu tedy ukončit bod číslo 15. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji paní zpravodajce.

Ještě než budeme pokračovat, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Josefa Kotta od 10.45 do 11.30 hodin z pracovních důvodů.

Pokračovat budeme bodem číslo

17.
Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

Požádám, aby své místo u stolku zpravodajů zaujali pan poslanec Lukáš Bartoň za navrhovatele a Vojtěch Munzar jako zpravodaj hospodářského výboru, který je výborem garančním. Předložený návrh tedy uvede za navrhovatele pan poslanec Lukáš Bartoň. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Druhé čtení zákona o vnitrozemské plavbě, první čtení bylo velice extenzivní. Jedná se o povolení vodákům pít na vodě, ve zkratce řečeno. Na základě prvního čtení jsem se pokusil dát dohromady výtky tomuto znění a tyto výtky jsem zpracoval do dvou pozměňovacích návrhů, které jsem předložil garančnímu výboru. Garanční výbor jeden z nich přijal. Ty dvě hlavní výtky byly, jedna byla k tomu, aby vodáci nemohli pít neomezeně na této vodě. Tudíž garanční výbor, hospodářský výbor, po projednání přijal tuto výtku a v pozměňovacím návrhu hospodářského výboru je tam omezen ten, kdo vede plavidlo, a to limitem jednoho promile. Opět upozorňuji na to, že se jedná o změnu paragrafu o pokutách. Nic to nemění na ostatních právních předpisech, nic to nemění na tom, že stejná věc je řešena trošku jinak v protikuřáku, zákonu, který už tady byl zmiňován v prvním čtení. Stejná věc je, plno dalších věcí je řešeno stále v občanském zákoníku, a to nejvyšší i v trestním zákoníku.

Jako druhá výtka, která zazněla na prvním čtení, bylo to, aby se toto povolení nevztahovalo, tato výjimka z pokuty nevztahovala na vody, kde jezdí velká nákladní doprava. Toto jsme taky předložili hospodářskému výboru. Ten se pro tento pozměňovací návrh nevyslovil, přijal pouze pozměňovací návrh bez vyjmutí těchto cest, tzn. na všech vodních cestách.

Až v podrobné rozpravě řeknu i další pozměňovací návrh, který je spíše legislativně technický. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Lukáši Bartoňovi a konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 157/2. Požádám zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Vojtěcha Munzara, aby nás informoval o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Ještě předtím, než mu udělím slovo, konstatuji

omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Jiřího Bláhy od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já na začátku chci zkonstatovat, že navrhovatelé přišli s novelou zákona se záměrem zrušit pokuty za alkohol a návykové látky pro vůdce malých plavidel. Na základě extenzivní debaty, která tady proběhla v prvním čtení a na kterou si určitě pamatujete, přišli na hospodářský výbor navrhovatelé se dvěma kompromisními návrhy. Ten první kompromisní návrh je stanovení určitého limitu, hranice. Nakonec se hospodářský výbor rozhodl pro jedno promile stanovit hranici takové tolerance pro členy posádky a vůdce malých plavidel. Ten druhý kompromisní návrh byl rozšířen o to, že by se to nevztahovalo na vnitrozemské dopravně významné toky.

Nakonec jsme na hospodářském výboru hlasovali od toho nejvíce tolerantního návrhu, tzn. od původního návrhu předkladatelů, až padaly tam různé návrhy, nakonec prošel druhý návrh v pořadí, který máte ve svých tiscích, a to je přesně ten návrh, který stanovuje bez vymezení toku hranici jednoho promile pro členy posádky malého plavidla či vůdce tohoto plavidla.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášena paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu vedenému jako sněmovní dokument číslo 1512. Jedná se o pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 157, což je návrh skupiny poslanců, kterým se mění zákon číslo 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů. Můj pozměňovací návrh vyjímá řeku Berounku od říčního kilometru 37 po přístav Radotín ze seznamu dopravně významných vodních cest.

Příloha číslo 2 zákona 114/1995 Sb. v současnosti vymezuje vodní tok Berounky od říčního kilometru 37 po přístav Radotín jako využitelnou, dopravně významnou vodní cestu. Důsledkem zařazení tohoto vodního toku mezi dopravně významné využitelné cesty je i povinnost příslušných orgánů, zejména Ministerstva dopravy a Ředitelství vodních cest jako investora, prosazovat splavnění tohoto vodního toku tak, aby došlo k naplnění účelu zákona č. 114/1995 Sb. Vzhledem k hydrologickým poměrům na vodním toku lze přitom o splavnění uvažovat jenom za předpokladu realizace rozsáhlých stavebnětechnických děl umožňujících splavnění tohoto úseku vodního toku.

Vůči těmto stavebnětechnickým stavbám se vymezily obce a města ve Středočeském kraji a vyslovily společné nesouhlasné stanovisko se splavněním Berounky předpokládaným současnou právní úpravou. Realizací uvedeného záměru

splavnění dojde k nevratným zásahům do cenného přírodního charakteru celé oblasti, k negativnímu ovlivnění životních podmínek místních obyvatel, ohrožení základních ekologických hodnot dotčeného území, a to vše za předpokladu, kdy nebyla spolehlivě prokázána ekonomická výnosnost celého projektu vzhledem k odhadovaným několikamiliardovým investičním nákladům. Projekt splavnění vodního toku Berounky je tak nutné v současné době považovat za překonaný a v rozporu se současnými principy vodní dopravy, péče o přírodu a krajinu a především principem udržitelného rozvoje.

Ohledně dalších důvodů předložení mého pozměňovacího návrhu odkazuji na podrobné písemné odůvodnění v systému.

To je stručně k mému pozměňovacímu návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Krutákové za její vystoupení v obecné rozpravě. Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu podrobnou a slovo má paní poslankyně Jana Krutáková a poté zástupce navrhovatelů. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Takže dovolte mi, abych se přihlásila tímto ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 1512. Prosím tímto o jeho podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Lukáš Bartoň v podrobné rozpravě.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych se rád přihlásil k pozměňovacímu návrhu, dokument č. 1285. Částečně legislativně technický, ale jedná se o podrobnější, specifičtější výklad dle připomínek Ministerstva dopravy a dle připomínek vlády. Tyto věci jsou zahrnuty již v pozměňovacím návrhu hospodářského výboru, takže to zde načítám pro případ, kdyby při třetím čtení nebyl schválen pozměňovací návrh hospodářského výboru, tak je možno opravit tyto věci ještě v tomto pozměňovacím návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bartoňovi. Nyní se ptám, jestli se někdo ještě hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. A protože nepadl žádný návrh, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení, končím i druhé čtení tohoto tisku 157 a bod 17. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji.

Pokračovat budeme bodem číslo 19, což je zatím poslední bod z bloku druhých čtení.

19.
Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - druhé čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa pan poslanec Karel Rais za navrhovatele a pan kolega Lubomír Volný jako zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Zároveň požádám pana poslance Karla Raise, aby druhé čtení tohoto tisku uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Ten text změny toho zákona je relativně jednoduchý. Jde v podstatě o to, aby se státní svátek, který se jmenuje "17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii" rozšířil na text "17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva".

Je to reakce na názory studentských zájmových skupin, stakeholderů, Rady vysokých škol i řady rektorů z České konference rektorů. Když se podíváte na ty lidi, kteří to navrhují, tak je nás tady velmi mnoho, v podstatě, jak se říká, napříč politickým spektrem, takže je to spíš technická záležitost než politická. Samozřejmě se z toho politická věc dá udělat. Jsou tady lidé z TOPky, od Pirátů, ze sociální demokracie, z ODS, no a samozřejmě z hnutí ANO. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Karlu Raisovi a konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 192/2. Požádám zpravodaje pro druhé čtení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslance Lubomíra Volného, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu svým usnesením z 11. schůze ze dne 10. října 2018 doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 192, schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí pan poslanec Miroslav Kalousek.

Přihlášeného mám pana poslance Dominika Feriho a Miroslava Grebeníčka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, většinou hovořím z patra a text nečtu, tentokrát udělám výjimku, protože bych vás rád seznámil s textem, který není můj, ale se kterým se velmi ztotožňuji.

Klub na obranu demokracie zveřejnil výzvu, kterou někteří z nás dostali, formuloval ji přední politický publicista a signatář Charty 77 Bohumil Doležal. Dovolte, abych vám tento nedlouhý text přečetl pro vaši informaci a k zamyšlení:

17. listopad byl od roku 1990 významným dnem ČSFR pod názvem "Boj studentů za svobodu a demokracii". V roce 2000 se stal státním svátkem a název se změnil na "Den boje za svobodu a demokracii". Úprava je šťastná: 17. listopadem se otevřely dveře k přeměně normalizační komunistické diktatury v parlamentní demokracii a právní stát. Naše země se pak díky tomu stala součástí západního společenství demokratických států, které se zhmotnilo v institucích, jako je NATO a EU. Na boji za svobodu a demokracii se počínaje demonstrací ze 17. listopadu 1989 podíleli nejen studenti. Název zároveň pokrývá i důstojnou oslavu demonstrací z podzimu roku 1939, na nichž se rovněž nepodíleli jen studenti. Taková oslava se ostatně od roku 2000 pravidelně konala. A zároveň nepřipomíná nic z toho, jak byly události z roku 1939 později účelově zneužity českými komunisty a jejich ruskými komunistickými patrony.

Když jsme vzpomínali sto let od založení ČSR, kdekdo připomínal Masarykova slova: státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily. Naše Česká republika se zrodila z těch ideálů, které jsme tu zmínili. Ty ideály se zhmotnily i v soustavě našich státních svátků včetně 17. listopadu. Nedopusťme, aby teď byla tato soustava chystanou zákonnou úpravou a vůbec postupným přejmenováním svátků zamlžena, znejasněna a nakonec podloudně přepsána, tak jako se to stalo s 28. říjnem po komunistickém puči z roku 1948.

Proto se obracíme na českou veřejnost a zejména na její volené zástupce, poslance a senátory Parlamentu České republiky, kteří o té věci budou rozhodovat, a prosíme je: podpořte nás svým podpisem. A zabraňme společně a legální cestou přejmenování státního svátku 17. listopadu.

Děkuji vám, že jste tento text vyslechli a že se nad ním třeba někdo i zamyslí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní v otevřené obecné rozpravě faktická poznámka pana poslance Václava Klause, potom vystoupení paní poslankyně Heleny Válkové, připraví se pan poslanec Grebeníček. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Dneska je taková nějaká zvláštní konjunkce. Nejprve návrh společně s panem Čižinským, paní Valachovou, pak jsem dvakrát souhlasil s Piráty ohledně vodáků i ohledně OSA a nyní bych rád souhlasil s panem poslancem

Kalouskem. Byl jsem jeden z mála na školském výboru, který se snažil zabránit doporučujícímu stanovisku, protože si myslím, že název boje za svobodu a demokracii se nemá rozmělňovat. Nemá se tam přidávat, ještě zmínit protektorátní četníky, z nichž řada pracovala v odboji a položila život, a tak dále, nemusí se tam zmiňovat sokolové a další tisíce organizací. Ten název, který jsme doposud měli, naprosto stačí. To je jeden argument.

A druhý. Žádní studenti to nechtějí. Já mám čtyři děti, tři z nich studují, žádný takový požadavek, aby se přejmenoval 17. listopad, na mě nevznášejí. To, že nějaká úzká skupina nějakých těch jako studentských papalášů to sem donese do Sněmovny, to ještě není podle mě velký důvod. Takže bych asi popáté v životě souhlasil s panem Kalouskem, byť ne tedy zcela, ale s hlavní ideou, že se to nemá rozmělňovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka, paní poslankyně Aleny Gajdůškové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, musím v této chvíli uvést na pravou míru tvrzení, že děti nechtějí doplnit ke státnímu svátku název Mezinárodní den studenstva. Chtějí. Na mě se obracejí dlouhodobě děti a mladí lidé z Národního parlamentu dětí a mládeže. To jsou děcka z regionů. Je na to usnesení Rady vysokých škol, Studentské komory Rady vysokých škol. A ohrazuji se, aby tyto děti, tito mladí lidé byli označováni jako papaláši. Je to naše mládež, jsou to naši mladí lidé, naše děti a já si myslím, že bychom je respektovat měli.

A ještě poslední poznámku. Mezinárodní den studenstva se slaví na celém světě pod tímto názvem. A je to jediný státní svátek, nebo jediný významný den, impulsem k němuž na celém světě byly události roku 1939 v České republice. A my se za to máme stydět? No to nemyslíte vážně? (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Pavla Žáčka, poté pana poslance Miroslava Kalouska, dále Jiřího Miholy, kolegyně Válková ještě vydrží. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Já děkuji za slovo a děkuji za to citování slov pana Bohumila Doležala. Na mě se obrátil také mailem. Odkázal se na mé předchozí vystoupení, takže jsem samozřejmě potvrdil, ať mě pod to podepíše, protože s tím souhlasím. Nemyslím si, že je vhodné za současné situace, kdy připomínáme 17. listopad 1989, samozřejmě jak jsem zde minule objasňoval, s relací na 17. listopad 1939, protože to byla po padesáti letech věc, která to vlastně odstartovala, nicméně nevytloukat klín klínem, nestavět oba dva dny, velmi důležité pro naši politickou historii, proti sobě. Proto vás prosím a žádám, abychom to ponechali, jak to je dosud. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Miroslav Kalousek také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom poznámku k tomu, zda to studenti chtějí, nebo nechtějí. Někteří to chtějí, někteří to nechtějí a drtivé většině z nich je to úplně jedno. Já jsem s těmi, kteří to chtějí, hovořil s velkým respektem a úctou. Oni samozřejmě, protože vidí, že v některých jiných zemích se to slaví jako Mezinárodní den studentstva, to chtějí jako přihlášení se v tu chvíli ke své profesní identitě. Vzhledem k tomu, že přece jenom od toho 17. listopadu utekly nějaké časy, tak si zase nechají s respektem vysvětlit, že my o něco starší máme nepěkné vzpomínky a reminiscence na Mezinárodní svaz studentstva, který byl známou rezidenturou KGB, jak tento den zneužívala komunistická totalita. A to, že nechceme ten název změnit, neznamená, že bychom si nevážili studentů, ale že oni jsou v tom názvu obsaženi jak 17. listopadu 1939, tak 17. listopadu 1989. Vzhledem k tomu, že stále jsme ještě bohužel země s nepředvídatelnou minulostí, se bojíme dezinterpretace některých symbolů a některých dat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Mihola s faktickou poznámkou, poté paní poslankyně Němcová, také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, jen krátce. Já jsem se obšírně tomuto tématu věnoval při prvém čtení, takže se to dá najít ve stenozáznamu, na který odkazuji, kde jsem i historii tohoto svátku, doufám, přehledně a jasně nastínil. Ano, došlo i k jeho zprofanování, to je faktum. Na druhé straně 17. listopad je hodně spjat se studenty. Já jsem byl na mnohých sezeních ne s nějakou skupinou nějakých samozvaných studentů, ale na radách vysokých škol, s těmito komorami. Sám jsem byl členem, asi čtyřikrát, Akademického senátu Pedagogické fakulty a také Masarykovy univerzity. A prostě na názory studentů v tomto ohledu dávám. Myslím si, že skutečně opusťme zbytečné vášně. Já si myslím, že pokud je to nastaveno tak, a na tom jsem velmi trval, aby zůstal ten původní název svátku, a je doplněn o Mezinárodní den studenstva, ničemu to nevadí. Je to asi stejné, jako když se žena vdá, přijme jméno muže a má tam ještě svoje původní dívčí jméno. Nic se nestane.

A s tím nepředvídatelným vývojem, já myslím, že nikde nemají křišťálovou kouli, tak dělejme něco pro to, aby ten vývoj byl více předvídatelný, a skutečně nezabředněme na věcech, které nejsou složité, nedělejme z nich nějaké zbytečné vyostřené souboje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miholovi. Nyní paní poslankyně Němcová také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, ten návrh zákona, nebo novela není v Poslanecké sněmovně poprvé. Cyklicky se objevuje snaha přejmenovat státní svátek 17. listopadu a vrátit do něj tedy to označení Mezinárodní den studenstva. Já si vzpomínám na ty nedávné oslavy 17. listopadu, které byly vždy zahajovány ráno u Hlávkovy koleje, kde se připomínal rok třicátý devátý, smrt Jana Opletala, a tam nejvášnivěji vždycky ve prospěch toho, aby byl znovu přejmenován tento státní svátek, mluvil pan plukovník Vodička. Ano, ten pan plukovník Vodička, který z mě pochopitelných důvodů nemá rád to, že tento den je oslavou demokracie, oslavou svobody. Ten se potřebuje nějakým způsobem zase vracet do těch let před rokem 1989. Opakovaně útočil právě na tento název, ve kterém, jsem přesvědčena, se snoubí oba dva dny, jak rok třicátý devátý, tak rok osmdesátý devátý, a Den boje za svobodu a demokracii v sobě má vtěleny dvě nejvyšší hodnoty, o které má jít jakékoliv společnosti, vejdou se do něj studenti, vejdou se do něj politici a vejdou se do tohoto názvu i občané. A nevidím nejmenší důvod, abych na tomto názvu cokoli měnila. Děkuji za pozornost.

Ještě dodám, že jsem dopis pana Doležala dostala také. Děkuji kolegům, kteří jej zde přečetli. Považuji tedy tyto údaje za zveřejněné. Nemusím se k nim dále vracet. Ale velmi, velmi podporuji ten text, který zde byl přečten.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek s faktickou poznámkou, poté faktická poznámka poslance Karla Raise a Aleny Gajdůškové. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ve vší úctě k panu poslanci Miholovi, který tady použil příměr, že když se dáma vdá, tak převezme jméno svého manžela a používá obě, tak já se toho příměru přidržím, jakkoli každé přirovnání kulhá, a dovolím si říct, že máme-li v kalendáři paní Havlovou, tak její přejmenování na Havlová Husáková bych neviděl jako úplně šťastné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Jenom bych chtěl podtrhnout a souhlasím s tím, co tady říkala paní kolegyně Gajdůšková a pan kolega Mihola. A jednu poznámku k té skupině studentských papalášů. Samozřejmě každý si tady může říkat, co chce. Je poslanec. Ale proti tomu bych se ohradil, protože to není o tom, co říkají vaše, naše děti. To je vyjádření reprezentace studentů všech vysokých škol ve formě Rady vysokých škol. Čili toto je jediná reprezentace, která v podstatě je respektovaná a měla by být brána do úvahy. A potom je samozřejmě ještě reprezentace středních škol, to je druhá záležitost. Já ale mluvím o těch vysokých školách. To prostě rozhodně není skupina studentských papalášů. Děkuji. (Tleská Jakub Michálek a Ivan Bartoš.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Gajdůšková, po ní paní poslankyně Válková. Faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ještě jednou jenom velmi rychlé doplnění. Tu pietu u Hlávkovy koleje dělá Hlávkova nadace, v jejímž čele stojí pan profesor Pavlíček. A pan profesor Pavlíček byl ten, který s Národním parlamentem dětí a mládeže koncipoval ty první požadavky na to, abychom přidali, ne vyměnili, tak jak to říkal pan poslanec Mihola, ale přidali znova k tomu dni 17. listopadu Mezinárodní den studentstva z těch důvodů, o kterých už zde bylo mluveno. To je jenom potřeba doplnit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Vidím, že je lepší faktická poznámka, než se přihlásit do rozpravy někdy, aby člověk mohl rychle reagovat. Jenom rychle, v podstatě to tady bylo řečeno.

Zaprvé nejde o změnu názvu, ale o doplnění toho názvu. Zadruhé jsme se poučili z toho, jak říkala paní poslankyně Němcová, vaším prostřednictvím, pane předsedající, vývoje minulého, posledního volebního období, nebo předcházejícího volebního období, a změnili jsme to pořadí. Takže teď je to přesně tak, jak jste si to přáli a jak jsme i respektovali v tom návrhu. Já jsem sama původně dávala Mezinárodní den studenstva a Den boje za svobodu a demokracii. Teď je to opačně. 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva. A já si myslím, když bychom měli být velmi suše věcní, tak si ty události dáme vedle sebe, a jistě velmi hovoří pro to, aby ten Mezinárodní den studentstva byl výslovně zmíněn, i fakt, že v roce 1941 došlo k prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu. Byli to právě naši studenti, kteří první pozdvihli hlas, a ve světě si toho všimli. Čili si myslím, že tímhle bychom jim měli dát přes ty žabomyší spory o tom, co je důležitější, určitou váhu a respekt. Zaplatili to taky svými životy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kováčik – faktická poznámka, po něm pan poslanec Klaus. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, to je přesně to, co teď řekla paní kolegyně Válková. Pro všechny, jejichž paměť je mělká, zejména pro pana Kalouska vaším prostřednictvím, pane předsedající, to přece není paní Havlová Husáková. Ta paměť sahá hlouběji a ten svátek skutečně vznikl v dobách, které pro naše národy a pro naše lidi byly nejtěžší v historii. A je to jediný mezinárodní svátek povstavší z našeho středu, z našeho území, z našich lidí, podepsaný krvavými oběťmi. Proboha, ve jménu Jana Opletala a ostatních, nechte toho. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Klaus, po něm paní poslankyně Valachová – faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já zůstanu ve smířlivém modu, protože si šetřím energii na odpoledne. Trošku bych se vyhradil proti tomu, co říkal pan poslanec Kalousek. Tahleta debata se nemá zvrhnout, jestli to je komunistické a nekomunistické. Je spousta komunistických obětí, nacismu, které také oslavujeme v rámci boje za svobodu a demokracii. Čili já jsem proti tomuto zákonu pro to, že strašně protahuje ten název, rozmělňuje to a nedává to smysl. Boj za svobodu a demokracii stačí. To je poznámka číslo jedna.

Druhá věc. Kdo je papaláš nebo bafuňář? Podívejte se na ty středoškolské unie a ty další, kolik tam volí lidí, jaký to má mandát. Takřka nulový. Drtivou většinu těch reálných studentů to nezajímá. Často jsou na to přisáté politické strany nebo nějaké vlivové skupiny, které to potom využívají v předvolebním boji, co si středoškolští studenti myslí a nemyslí. Ale já vám ten váš názor neberu, protože každý vidí svět jinak. Já nejsem korporativista. Já vnímám stát jako shluk svobodných jednotlivců. Někdo jiný to vnímá jako shluk organizovaných skupin a souboj jejich zájmů. To je to, v čem my se lišíme. Já vám ten názor neberu. Mám prostě jiný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pokud mě něco přesvědčilo, že je namístě doplnit státní svátek 17. listopadu, tak to nebyli žádní studentští papaláši ani bafuňáři, ale to, že přeživší studenti z roku 1939 se spojili v jednom hlase se stávajícími studenty a oslovili nás zákonodárce napříč politickým spektrem s tím: chceme si 17. listopad připomínat i výslovně s respektem k obětem, které přinesli nejenom studenti, ale i učitelé v roce 1939. Musím říct, že jsem nepředpokládala, že o tom povedeme čtyři roky rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je do obecné rozpravy přihlášena paní poslankyně Válková, po ní pan poslanec Grebeníček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Jenom pro rekapitulaci. Myslím si, že ty dvě názorové skupiny v Poslanecké sněmovně se neshodnou, proto si myslím, že opravdu ta diskuse už je asi planá. Navíc moje předřečnice paní kolegyně Valachová, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tady vyjádřila pregnantně to, co já bych třeba řekla trochu renesančním způsobem, že hlavním argumentem by pro nás mělo zůstat to, že oběti jsou jak z roku 1939, a to fyzické, za to ti studenti zaplatili životem, tak v roce 1989, kteří, byť tam nedošlo naštěstí k žádné takovéhle oběti, tak rozhodně do toho investovali svoji energii, vyšli na Václavské náměstí, byli ti, kteří uvedli do pohybu ty změny, ze kterých teď nyní všichni máme velký prospěch, a nejen

politický. Čili v obou případech to byla oběť, protože studenti z roku 1989 nevěděli, jak všechno dopadne. Čili to byla jejich statečnost.

Jako hlavní argument já tady skutečně vnímám to, že spojili svoje hlasy, obrátili se na nás, požádali nás o to. Není žádná populistická iniciativa, která by měla zvýšit politické skóre jedné, druhé nebo třetí strany, a naopak si myslím, že bychom to všichni měli jednotně podpořit, protože ten název se nemění, nerozmělňuje se, je tam velmi konkrétně stanoveno 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva. Čili pokud to takto nepřijmeme, tak já to budu vnímat jako takový určitý signál a poselství, které vysílá tato Sněmovna veřejnosti: nám jde prioritně o politické zájmy, ne o zájem tohoto státu. A to si myslím, že by bylo špatně, protože zájem státu se vyjadřuje, tady mám jiný názor než můj předřečník pan poslanec Klaus, vaším prostřednictvím, pane předsedající, já si myslím, že stát není tvořen množinou liberálně smýšlejících, jednajících a řídících se určitými jednotlivými pravidly jedinců, nicméně určitých skupin a z toho tedy vycházím. A tou jednou skupinou, která vždycky tradičně byla v popředí pokroku, jsou právě studenti. Myslím si, že studenti si to zaslouží být uvedeni v souvislosti se 17. listopadem. Navrhuji proto, abychom tento zákon podpořili napříč politickými stranami a nechali těch zbytečných hádek nad tím, který z těch svátků je důležitější, jaká studentská skupina je významnější.

A další argument ještě úplně na závěr, který bych chtěla zmínit. Nemůžu sdílet to, že když se někdo nezajímá o veřejné dění, a takových studentů je dost, tak že mu máme dopřát sluchu a říct ano, protože on se nezajímá, tak vlastně to je nezajímavé pro všechny. Vždycky je určitá elita, a to si myslím, že hlavně pravicové politické strany vyznávají, která musí vést jak v oblasti etické, tak v oblasti znalostní společnost, stát, a tou nepochybně studenti vždycky byli, jsou a já doufám a věřím, že i budou. Proto si zasluhují, aby byli uvedeni v tom názvu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Žáček. Paní ministryně Nováková ruší svoji omluvu z dnešního jednání Poslanecké sněmovny a zároveň ruší omluvu ze zítřejší schůze Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já bych řekl, abych připomněl, kdo vlastně rozděluje tyto dva velmi důležité termíny, dva 17. listopady. To si myslím, že je také to, co se odehrává u Hlávkovy koleje. Podívejme se, kdo tam přednáší, včetně pana profesora Pavlíčka, a myslím si, že to bude jasné, že zde je jisté vyhrocení levice a zbytku spektra. To je první bod.

Druhý bod. Abychom věděli, o kom vlastně mluvíme, já vám přečtu několik jmen: Jan Černý, Josef Adamec, Bedřich Koula, Josef Matoušek, Václav Šaffránek, Jan Weinert, František Skorkovský, Marek Frauwirth a Jaroslav Klíma. To jsou ti popravení studenti ze studentské samosprávy. Mezi nimi není jediný komunista. A pro mě – bavíme se o době, kdy komunisté jako legální komunistická strana byla součástí paktu Ribbentrop-Molotov, čili spojenců nacistů, a pro mě když tady někdo adoruje ze současné KSČM, tak je to zneužívání památky obětí těchto popravených

studentů. To, že jsme navazovali 17. listopadu 1989 a že to má politickou konotaci a že o rozmělnění jde, to je naprostý fakt. Bez 17. listopadu 1939 pochopitelně by nebyl 17. listopad 1989, ale dívejme se na to těma očima. Podle mého názoru bychom měli připomínat to, kde byla obnovena naše svoboda a demokracie, to znamená 17. listopad 1989 na Národní třídě. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktické poznámky – pan poslanec Klaus, paní poslankyně Valachová. Pan poslanec Klaus stahuje svoji faktickou poznámku. Paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zřejmě se neshodneme. Jsou tady dva proudy, pravděpodobně rozhodne až hlasování – nikoliv dnes, ale při třetím čtení, přesto bych chtěla poprosit, prosím vás, nekontrolujme politické knížky obětí teroru!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat vystoupením těch, kteří jsou přihlášeni do obecné rozpravy. Na řadě je pan poslanec Grebeníček, připraví se paní poslankyně Adámková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, v návaznosti na mojí maličkostí podporovaný návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, si dovolím připomenout, že ani tragické události spojené bezprostředně s mnichovským diktátem velmocí odstupujícím pohraniční oblasti Čech, Moravy a Slezska na úkor Československé republiky nacistickému Německu nejsou dosud v zákoně reflektovány. Přitom v důsledku mnichovského diktátu velmocí a záboru pohraničních oblastí Československa nacistickým Německem došlo k násilnému vyhnání a masovému útěku českého obyvatelstva před hrozbami nacistického teroru z těchto oblastí. Ustanovení 30. září, kdy tato tragédie započala, významným dnem by bylo připomínkou mimořádně významných, tragických a historických okolností, za kterých započalo rozbíjení územní celistvosti Československé republiky, byl rozpoután masový teror vůči občanům republiky, vyhánění Čechů z pohraničí a které vedly k nacistické okupaci českých zemí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní má slovo paní poslankyně Adámková, připraví se pan poslanec Bartoň. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych načetla pozměňovací návrh, který by byl ve znění: V § 4

odst. 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb., zákona č. 129/2006 Sb., zákona č. 162/2013 Sb. a zákona 226/2017 Sb., se za slova "27. červen – Den památky obětí komunistického režimu vkládají" slova "8. říjen – Památný den sokolstva". Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Bartoň v obecné rozpravě, zatím poslední přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vyslechl jsem si, zde bylo přečteno memorandum jisté skupiny proti. Já bych přečetl části memoranda k Mezinárodními dni studentstva, pod kterými jsou podepsáni zástupci České středoškolské unie, zástupce Národního parlamentu dětí a mládeže a zejména předseda Studentské komory Rady vysokých škol, který určitě není žádným papalášem. Studentská komora Rady vysokých škol je nejvyšší reprezentací vysokoškolských studentů, demokratický zvolená. To mohu potvrdit, byl jsem dvě funkční období jejím členem.

Toto memorandum najdete na internetu, nicméně začíná: My, zástupci českého studentstva, dáváme na paměť, že se hrdě hlásíme k odvaze a činům našich kolegů z roku 1939, které donutily nacistický režim přiznat svou pravou tvář, které navždy vyzdvihují sílu vlastního názoru a svobody a které jsou obsaženy ve významném dni známém po celém světě – v Mezinárodním dni studentstva. Nikdy nezapomeneme na odkaz tohoto dne i na jeho pravý význam. Ani desetiletí jeho zneužívání komunistickým režimem nám nezabrání jej připomínat. Přirovnat Mezinárodní den studenstva k jednomu ze symbolů totalitního režimu je zavržení všeho, co tento den skutečně znamenal a znamená.

V roce 1941 bylo na schůzi studentských zástupců 26 národům svobodného demokratického světa v Londýně vydáno prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu. Tuto schůzi navíc navštívil i dr. Beneš a československá exilová vláda. Rok poté se k tomuto prohlášení přidal i mezinárodní sjezd studentů ve Washingtonu, kde byli zastoupeni delegáti více než padesáti zemí světa. Studenti tehdy v reakci na listopadové události roku 1939 v tehdejším protektorátu Čechy a Morava vyhlásili 17. listopad jako Mezinárodní den studenstva. Současní zástupci českého studenstva se dlouhodobě snaží vrátit tento podstatný den zpět do českého kalendáře, kam patří a prosazují změnu názvu státního svátku 17. listopadu na Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva.

Toto memorandum vzniklo jako výstup z odborného semináře Mezinárodní den studenstva v historickém kontextu z 24. ledna 2017, kde se setkali zástupci jak středoškolských, tak vysokoškolských studentů, dále zástupci akademiků a také nejstarší české nadace Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových. Na seminář byli pozváni i všichni poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Záštitu nad seminářem poskytli Jan Hamáček a Kateřina Valachová.

My, současní studenti, vnímáme Mezinárodní den studenstva jako svůj svátek založený na hrdinství našich předchůdců a jejich odvaze postavit se proti nesvobodě. Vnímáme hodnotové propojení studentů z let 1939 a 1989, kteří bránili a bojovali za

demokracii, a jsme přesvědčeni, že v současné době můžeme posílit velmi aktuální odkaz obou svátků tím, že je budeme připomínat společně, tedy jako Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva.

Doplnil bych většinový názor České pirátské strany. My podporujeme toto memorandum. Podporujeme i to, aby tento svátek nesl ve svém jméně odkaz, že se jedná i o svátek studentů. A i z toho důvodu budeme víceméně negativní k dalším pozměňovacím návrhům k tomuto zákonu. Doporučuji všem, kteří chtějí přidat významný den, nikoliv, tady se bavíme o státním svátku. Kdo chtějí přidat významný den, tak tento zákon je otevřen v dalších dvou tiscích, které se zabývají významnými dny. Nechtěli bychom dehonestovat navržené významné dny. Nicméně proto, aby tento zákon prošel, budeme velice skeptičtí k tomu, abychom hlasovali pro další významné dny, které jsou navrženy v pozměňovacích návrzích.

Podporuji tento návrh a pevně doufám, že projde i třetím čtením a další den, další 17. Listopad, bude i oficiálně v kalendáři označen jako Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat budou faktické poznámky pánů poslanců Baxy a Žáčka. Do obecné rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobré popoledne, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom krátce vystoupit k tomu vystoupení, které tady měl pan kolega poslanec Grebeníček, který, nemýlím-li se, se prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče, se týká návrhu na rozšíření počtu významných dnů o 30. září, Den vyhnání Čechů z pohraničí.

Dámy a pánové, já si nemyslím, že bychom měli v tento okamžik Sněmovnu zatížit nějakou složitou historickou rozpravou, ale musím vyjádřit velmi vážné pochybnosti o smysluplnosti tohoto komunistického návrhu na rozšíření počtu významných dnů o připomenutí této historické události, mimo jiné v kontextu toho, jak je tam v tom návrhu napsáno, že to má být zařazeno za Den obětí komunistického režimu.

Já chci zdůraznit, že v současné době směřujeme k tomu, abychom si připomínali události, které mají nějaký zásadní dopad do našich dějin anebo které připomínají okamžiky nebo celé procesy, které jsou pro naši historii naprosto zásadní. A mluvíme-li o tom, že si připomínáme Den obětí komunistického režimu, tak mluvíme ke zcela konkrétním událostem a ke zcela konkrétním desetiletím našich dějin. Co se týká událostí druhé světové války, jim předcházejících, tak jsou v tomto zákoně uvedeny tak klíčové dny, jako je Den osvobození Československa od nacistického režimu. A v této souvislosti mně prostě úplně jakoby postrádá smysl to, aby se zařazoval tento nový významný den 30. září. A musím říct, že pro mě je nejenom v kontextu diskuse ve Sněmovně, ale i to, co já zažívám jako komunální politik, do určité míry signifikantní, že právě tyto události připomínají komunistická strana a organizace na ni napojené. A většinou jsou zařazeny do kontextu právě toho, aby se zmenšoval význam událostí připomínajících např. oběti komunistického režimu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já bych ke kolegovi předřečníkovi, předpředřečníkovi z Pirátů. Já to vnímám jako pokus marxistické i neomarxistické levice o vymazání 17. listopadu 1989 z naší politické historie, abychom na to prostě zapomněli. A říkám to s plnou zodpovědností jako šéfredaktor Studentských listů, které v roce 1989 až 1991 byly hlasem našich studentů, té generace 17. listopadu. My jsme v našem čtrnáctideníku uvedli zpátky do společenského povědomí právě studenty z roku 1939 a z roku 1941, kdy jsme publikovali např. vzpomínky na několik pokračování Lubomíra Zinka a dalších. Čili domnívám se, že to je další z pokusů, protože jak již tady bylo řečeno, z levé části je to další z pokusů, jak vymazat 17. listopad 1989. To si myslím, že je nejméně vhodné, nejméně vhodná alternativa v současném politickém kontextu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Možná nejdřív obecnější poznámka. Velmi často, když debatujeme úroveň školského systému v České republice, tak často říkáme, že nejsme spokojeni s tím, jak to probíhá. Nechtěl bych mít takový ten staromilský pohled, že dřív to bývalo všechno lepší. Ale to, co četl pan poslanec Bartoň, ve mně vyvolává smutek. To, že mladí lidé, kteří reprezentují středoškoláky, nechápou, nechápou historický kontext a historické souvislosti, mě skutečně mrzí. Já to nechci nijak napadat, to stanovisko. Podle mě je to výsledek selhání vzdělávacích procesů, protože kromě konkrétního okamžiku musíte také posuzovat ten historický kontext. Ten stávající název svátku – a pro mě osobně je 17. listopad ten nejdůležitější svátek, možná tím, že jsem ho zažil. A pro mě je to... A bezesporu, studenti v roce 1939 i v roce 1989 bojovali bez jakékoliv pochybnosti za stejné ideály. Svobodu a demokracii. A to ten svátek bezesporu v sobě obsahuje. I ten název toho svátku. A také je pravda, že nebyli jediní. Byli významní, ale nebyli jediní. (V sále je hlučno.)

A když jsme se o tom bavili, protože my to tady řešíme asi tři roky, a já to chápu podobně jako můj kolega pan poslanec Žáček, snahu vygumovat a ponížit listopad roku 1989, a je opravdu příznačné, že se o tom bavíme tři dny předtím, kdy, já věřím, že mnozí z nás, většina z nás půjdou slavit, ať už na soukromých akcích, nebo na veřejných, ať už budou řečníci, nebo se jen účastní, tu radostnou událost z roku 1989, že se o tom tady úplně vážně bavíme. A zní tady hlas té nejmladší generace, která to nemohla zažít, středoškoláci nemohli zažít listopad 1989, a která říká, jako bychom ten rok 1989 stavěli proti roku 1939. Ale tak to vůbec není. Já za tím vidím nepochopení, nepochopení souvislostí, nabíhání snaze komunistů relativizovat dějiny a upozadit význam listopadu roku 1989.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V některých předchozích vystoupeních k tomuto opakovanému návrhu zákona jsem se ptal, když už se bavíme o významu Mezinárodního dne studentstva, abyste mi vážně řekli, ve kterých zemích našich západních spojenců je to vnímáno jako významný den, že se pořádají veřejné oslavy, že tam chodí prezident republiky, premiér vlády, starostové obcí, hejtmani, když říkáme, že my chceme potlačit ten mezinárodní kontext a mezinárodní význam. Tak mi poctivě odpovězte, jak se to slaví v zemích našich západních spojenců. Ale skutečně poctivě. Poctivá odpověď je třeba i nevím. Anebo, ještě poctivější, tam se to prostě neslaví.

Je to významný okamžik našich dějin, oba dva ty roky, bez jakékoliv diskuse, a tím končím, jak studenti roku 1939, tak studenti roku 1989 bojovali za svobodu a demokracii. Tak nevytvářejte rozdíl mezi těmito lety a nevyzvedávejte jeden na úkor druhého. Stávající název plně podporuje nejen události roku 1939 a 1989, ale mluvili o tom i někteří moji kolegové ve svých vystoupeních, všechny, kteří v obou totalitách projevili svůj statečný občanský postoj a bojovali za svobodu a demokracii.

Nejlepší, co můžeme udělat s tímto návrhem zákona, je zamítnout ho ve třetím čtení, důstojně a radostně si v sobotu připomenout 29 let staré události a nemíchat do toho ten pohled komunistické strany.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec Mihola. Připraví se pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tady se stalo už takovou tradicí, že diskuse na téma státní svátky a významné dny vysoko převyšuje mnohé další, opravdu důležitější body a snad jenom státní rozpočet se může utkat s těmito tématy v té časové dotaci. Ale o tom jsem mluvit nechtěl.

Já bych chtěl, abychom byli pozitivní. Ať se každý rozhodne. Opravdu, já respektuji, že má kolega Klaus jiný názor než někdo z jiné části nebo i v rámci jedné strany pokud jsou různé názory, prosím, ať platí ta známá antická zásada, ať každý hájí, co si myslí, neboť úsudky jsou svobodné. Ale skutečně dejme ruce pryč od té politizace.

Já jsem k tomu vystoupil opakovaně jako učitel, to za prvé, jako historik, za druhé, a jako člověk, který se tím zabývá dlouhodobě, jak víte, v jiných oblastech. Myslím si, že je zbytečné, abychom si tady dávali nějaké nálepky. Za třetí jako člověk, který se autenticky zúčastnil toho listopadu jako student prosím. Bylo mi těsně před 18. rokem, nebo 17 a půl, chcete-li přesně. Tak jsem prožíval sametovou revoluci. Ideologicky nejsem nikterak zaujat, nebyl jsem nikdy ani jiskra, ani pionýr, natož svazák, což nevím, jestli mnozí kolegové, hřímající teď a obávající se nevím čeho, tak jestli skutečně mohou říci totéž, při vší úctě.

Rozhodněte se podle svého svědomí. Ale já osobně jsem to podpořil na základě konzultace se studenty a na základě konzultace s historiky, kteří neměli důvod být nějak předpojatí. A určitě to nebyly nějak zfanatizované skupiny bůhvíkoho. S panem Vodičkou mě prosím v žádném případě nespojujte, k tomu pánovi se já naprosto

nehlásím. To, že někde někdo vystoupí, tak co já s tím mám dělat? To mě opravdu vůbec nezajímá.

Dobře, že ta diskuse probíhá. Víte proč? Protože lkáme potom, když jsou ty ankety, teď to bylo naposledy ke století naší republiky, mnozí oslovení mladí lidé vůbec nevěděli, o co se jedná, jaký že to státní svátek máme. A byl to takový svátek svátků, bychom řekli. Takže je dobře, že ta diskuse je. My bychom se jako politici a pak všichni ti, kteří jsou učiteli, měli zasadit o to, abychom tady pak nemuseli naříkat jako pan kolega Klaus, že to vlastně nikoho nezajímá, že o tom nic neví. Co to jsou za argumenty? Udělejme všechno pro to, když už ty státní svátky máme, tak aby lidé věděli, proč je máme. Jinak je tedy opravdu vůbec nemusíme mít.

Teď ještě fakticky k pozměňovacímu návrhu, který předkládám. Já si vážím sokolů, ale velmi si vážím také orlů. Víte, že tyto dvě organizace jsou vlastně nejvýznamnější i v rámci našich moderních dějin, co se týká tělovýchovy, kultury a dalších bohulibých činností. Já si dovoluji předložit pozměňovací návrh, který by zněl, že 8. říjen by byl tedy významný den sokolstva a 30. srpen den orelstva. Odůvodním to velmi stručně tím – považuji za nezbytné, a prosím vás opravdu o pozornost a respekt k tomu, bylo by to velmi nespravedlivé, kdybychom se tvářili, že tady byl jenom Sokol. Orel dělá nejen dlouhodobě tělovýchovnou činnost, a jak jsem zmínil i výchovnou, pedagogickou a další činnost a především v těch nelehkých dobách českého národa právě orli velmi trpěli. Za totality mnozí přišli o život, tisíce obětí režimu skončily ve vězení. I vzhledem k tomuto respektu by bylo správné a považuji za nutné, aby v tom významném dnu, když schválíme významný den sokolstva, abychom schválili také významný den orelstva.

Prosím vás tímto o podporu tohoto významného dne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickými poznámkami budou reagovat páni poslanci Feri, Žáček a paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Jenom krátce technicky k samotnému projednávání. Já jsem myslel, že se tady prosadil úzus, že tyto změny projednáváme jednotlivě jako samostatné sněmovní tisky, to znamená, že ten, kdo si chce něco tady v tom upravit, tak si to dá sólo. Pan kolega Klaus, byli jsme s ním osloveni všichni, chce připomenout cokoli. S tím velmi souhlasím. Trpělivě čeká na to, až to bude projednáno jako samostatný sněmovní tisk, a najednou je předběhnut paní kolegyní Adámkovou prostřednictvím pana předsedajícího. Pan kolega Grebeníček chce připomenout tragickou událost vyhnání Čechů z pohraničí. Dobře, nechť to předloží jako samostatný sněmovní tisk a vede se o něm náležitá debata. Paní kolegyně Majerová z ODS se chce nějakým způsobem přihlásit k práci učitelů a učitelek v mateřských školkách. Nechť si to předloží, a předložila si to, jako vlastní sněmovní tisk a nechť je to náležitě projednáváno. Ale nabalovat na to ještě teď orly, byť měli samozřejmě také významnou historickou úlohu, nabalovat na to další věci, nepovažuji za rozumné.

Meritorně se vyjádřím v podrobné rozpravě. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Žáček, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já bych na pana kolegu Miholu reagoval vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Já to nepovažuji za politizaci. Já to považuji za politickou diskusi. A za tou politickou diskusí vidím hodnotovou diskusi. Ono to je o hodnotách a ty hodnoty musí být i v politice, protože bez toho bychom se mohli dočkat, že za chvíli, po tom rozmělnění, sem někdo přijde a bude navrhovat, abychom 17. listopad přejmenovali na Den pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti, protože ten to vlastně svým brachiálním zásahem všechno začal, ten zahájil demokratizaci a můžeme být vděčni, že tady všichni jsme. Toho bych se nerad dočkal.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou, po ní paní poslankyně Valachová také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, vážení ministři, já bych navázala na pana poslance Feriho. Já vás moc prosím, držme se toho, že tyto návrhy významných dnů, státních svátků skutečně řešíme per partes, jako jednotlivé a jako jednotlivé tisky. Mezinárodní den studentstva, to přidání k tomu významnému dni určitě pro nás všechny, už nejméně třikrát neprošlo právě proto, že se k tomu přidaly nejrůznější názvy, počínaje Mezinárodním dnem žen přes, já nevím, Elišku Rejčku a podobné věci. Prostě potom v konečné fázi to nebylo schváleno, protože tam vadilo něco dalšího.

Proto prosím, zvažte všichni, kteří tam přidáváte teď pozměňovacími návrhy něco dalšího, od sokolů přes orly, kdybychom to takto brali, tak my bychom museli přidat ještě jako sociální demokraté Dělnickou tělovýchovnou jednotu, která v této chvíli slaví 120 let, a mimochodem, Kateřina Siniaková, vítězka Fed Cupu, je její odchovankyní. Asi bychom k tomu taky mohli mít důvod. Moc vás prosím, zvažme, nechme ten návrh tak, jak je, v původním znění, ať má šanci na to, aby studenti, mladí lidé, se dočkali toho, co si přejí, a vrátili jsme se skutečně k celé té historii, protože ji nemůžeme rozmělňovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím všechny pány poslance, paní poslankyně o klid, o to, aby debaty probíhaly mimo jednací sál, a dávám slovo paní poslankyni Valachové, která vystoupí s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Určitě vedeme apolitickou diskusi, alespoň v to pevně věřím. Přesto bych varovala před používáním slov, jako je rozmělňování státního svátku 17. listopadu, nebo dokonce popření státního svátku 17. listopadu, až

tedy s tou krajností, která tady zazněla, což se přiznám, pokládám za mimořádně nevhodné a necitlivé, že by snad další pokus, to znamená srovnání Mezinárodního dne studentstva s jakýmsi domnělým budoucím návrhem na to, že bychom si 17. listopadu připomínali den Veřejné bezpečnosti. Prosím vás, ano, kdyby to nebylo na plénu Sněmovny několik dnů před 17. listopadem, bylo by to úsměvné. Mně to úsměvné nepřijde.

Co se týká spojení, spojení stávajícího svátku 17. listopadu a Mezinárodního dne studentstva, nepokládám to za popření odkazu 17. listopadu, ale naopak za jeho potvrzení. A těžko bychom mohli argumentovat, že 17. listopadu 1989, když si studenti připomněli hodnoty roku 1939, tak že snad tím měli v úmyslu tento státní svátek zničit. Je to spojení, je to naopak posílení toho, že už od roku 1939 chceme přes období nesvobody sdílet určité hodnoty a chceme si je výslovně připomínat. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den ještě jednou. Já již nebudu tu debatu dále rozvíjet, protože na některé předřečnice bych musel reagovat jako doktor Štrosmajer a to by nebylo důstojné. Obrátím pozornost k sokolům. Já velice děkuji paní poslankyni Adámkové, které si velice vážím. Já jsem taky desítky let byl sokolem a řeknu k tomu asi toto. Ten pozměňovací návrh, který ona tady přednesla ústně, není zatím podaný v systému. Já jsem se již v létě zúčastnil několika vzpomínkových akcí sokolů, např. odhalení sochy hrdiny Pecháčka, hrdiny odboje, pořádala to Máchalova župa. Pak jsem jednal s náčelnicí Sokola a podobně a předložil jsem samostatný zákon – to souhlasím s paní poslankyní Gajdůškovou, že se to má dělat per partes – který už vláda zhodnotila neutrálně a asi příště přijde do Sněmovny.

Já bych rád toto vystoupení využil pro to, abych vás poprosil, jestli ten bod, až tu bude, by se nemohl předřadit, protože spousta sokolů bere velice citlivě to, že je sto let republiky, řada z nich se sotva dožije, tak jestli bychom ještě mohli v rámci toho stoletého výročí dojít k posunutí v této věci. Ten návrh zní velice jednoduše.

Ještě snad úvodem řeknu, že jsem jinak velikým nepřítelem dalších a dalších význačných dnů, ale Sokol si myslím, že je veliká výjimka, protože je v českých zemích tak zakořeněn, že je takřka zástupným symbolem českého národa a později i státu. Žádná vlastenecky orientovaná událost se neobešla bez sokolů a 8. října kat českého národa Heydrich rozhodl o zrušení Sokola, 1 500 z nich bylo posláno do koncentračních táborů, nevrátili se, a proto je ten 8. říjen vybrán, aby byl význačným dnem republiky, Dnem sokolstva. Určitě se na to dostane, až to budeme projednávat, ale mám už desítky podpůrných stanovisek, od rektora Univerzity Karlovy atd. atd. atd. Takže doufám, že všichni, nejenom sportovci a vlastenci, ale všichni, co tu sedíme, tento zákon podpoříme, a v nějakém poměrně rychlém procesu.

Takže ještě jednou děkuji a děkuji paní poslankyni Adámkové, že na to také myslí a že spolu budeme hlasovat. Já to neberu jako souboj, kdo to dřív a chytřeji podá, ale uctít sokoly v rámci sta let republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych chtěla ještě doplnit své předchozí vystoupení. Nebudu už rozebírat tu diskusi, každý má své stanovisko pravděpodobně už utvořené, jenom jsem zapomněla podat návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona ve třetím čtení, což tímto činím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Svoboda s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych vám všem, kolegyně a kolegové, a hlavně kolegům pirátům připomenout, co to byl Mezinárodní svaz studentstva, odkud byl financován, když seděl v té kavárně Sia (?) naproti Právnické fakultě, jak nás vedl po té komunistické cestě a jak jsme pod touto hlavičkou museli ve školách skutečně jednat a postupovat. To není o tom, že připojením toho názvu vrátíme ty popravené studenty do historie. Tím vracíme to, že jsme v této zemi měli Mezinárodní svaz studentstva, že Mezinárodní svaz studentstva se stal celosvětovou komunistickou organizací. A piráti by to měli vědět, protože už jednou si zahlasovali a poslali pro metál pana Sýse.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou. Ne, stahuje faktickou poznámku. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě? Pan navrhovatel, pan zpravodaj? Ne. Tedy otevírám podrobnou rozpravu, do které jako první je přihlášen pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji vám, pane místopředsedo. Velmi si vážím stanoviska a obav těch, kteří pamatují Mezinárodní svaz studentstva. Myslím si, že ty výtky nelze brát na lehkou váhu, a proto se chci přihlásit ke svému dokumentu 1486, který to slovo studentstvo odstraňuje, nahrazuje ten nový název, modifikuje ho na Mezinárodní studentský den. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Grebeníček je další v podrobné rozpravě. po něm vystoupí paní poslankyně Adámková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, pane místopředsedo. Svým pozměňovacím návrhem navzdory nepříliš kvalifikované oponentuře chci skutečně doplnit do zákona číslo 245/2005 Sb. mezi významné dny také den 30. září jako den

vyhnání Čechů z pohraničí. Tento pozměňovací návrh je již uložen v informačním systému, a to pod číslem 1522. Chci věřit, že s jeho podporou nebudete mít většinově žádné problémy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším diskutujícím v podrobné rozpravě bude paní poslankyně Adámková, po ní pan poslanec Mihola. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já se v podrobné rozpravě hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, tak jak jsem jej načetla v obecné. A pro vysvětlení. Rozhodně nesoupeříme s panem poslancem Klausem. Ale protože to sokolstvo je pro nás oba srdeční záležitostí, upřímně chceme mít jistotu, že alespoň jeden z těch pokusů vyjde, protože 8. říjen považujeme za velmi důležitý právě pro Českou obec sokolskou. Čili pochopte i nás, že samozřejmě bojujeme také na všech frontách. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní jsou do podrobné rozpravy s přednostním právem přihlášeni pan poslanec Kalousek, pan předseda Stanjura a potom pan poslanec Mihola. Pane předsedo, prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, abych předložil pozměňovací návrh. Vychází z toho, že patřím k těm, kteří se opravdu bojí, že tím přejmenováním dochází k rozmělňování hodnot. K rozmělňování hodnot, kterými jsme se v listopadu 1989 přihlásili opět k parlamentní demokracii a k humanismu první republiky. Myslím si, že pokud by skutečně měl zvítězit názor na přejmenování, že si to vyžaduje ještě nějaký čas, a proto předkládám pozměňovací návrh do ustanovení přechodná a závěrečná. Zákon nabývá účinnosti 1. 1. 2040.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení paní poslankyně Adámkové a poprosil bych, aby na této frontě nebojovala. A vysvětlím proč. I z té opakované debaty je jasné, že to samotné přejmenování svátku 17. listopadu je téma velmi kontroverzní, a kde se velmi lišíme v názorech. Naopak si myslím, že v podpoře zavedení památného, nebo významného dne 8. října se nelišíme. Tak ale není politicky prozíravé – já se omlouvám, že to říkám takhle otevřeně – nekonfliktní bod vložit do zákona, který bezesporu konfliktní je. A bude konfliktní i v horní komoře.

Proto mi přijde mnohem lepší domluvit se, že třeba hned první den příští schůze zařadíme první čtení návrhu zákona, pod kterým je podepsán pan poslanec Klaus a mnozí z nás. Myslím, že ta debata bude velmi rychlá, nijak tím nezdržíme program schůze a můžeme to pustit do legislativního procesu. Dokonce si myslím, že bude

shoda na zkrácení lhůty a ten zákon může být přijat výraznou většinou vlastně bez problémů. Takhle bychom zatížili sokolstvo politicky obtížnou debatou o přejmenování 17. listopadu. Děkuji za případné pochopení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Mihola, který je přihlášen do podrobné rozpravy. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Chci se přihlásit především ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem v obecné rozpravě odůvodnil. Neměl bych nic proti tomu řešit sokoly a orly s návrhem pana kolegy Klause, byl jsem na to připraven. Ale trošku mě zaskočila kolegyně Adámková. Nechci ani s ní nijak soupeřit, ale spíš mě mrzí, že – nebo na rozdíl od ní já si vážím obětí a toho všeho, co dobré vykonali, jak u sokolů, tak u orlů. A přišlo by mi velmi nevyvážené a nesprávné, kdyby se toho významného dne měla dočkat jenom jedna tato významná organizace.

Proto předkládám pozměňovací návrh pod číslem 1674, který je o tom 8. říjnu jako významném dni sokolstva a 30. srpnu jako významném dni orla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Adámková bude reagovat v rámci faktické poznámky. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tak právě z nekonfliktního stavu se stal konfliktní. Já jsem o něco starší, pane kolego, a velmi si vážím všech obětí. To teda za prvé. A za druhé to, co jsem chtěla původně říct, že samozřejmě ráda připodepíšu zákon pana magistra Klause a stáhnu svůj pozměňovací návrh. Protože nám oběma jde o to – to není boj, to musím říct na okraj toho, co řekl pan inženýr Stanjura, ale opravdu chci, aby to tam bylo, aby nám to neuteklo zase někde v tom procesu. A protože se učím a zjistila jsem, že je tady opravdu možné téměř všechno, proto chci mít jistotu, že opravdu ten 8. říjen bude dnem sokolstva. A tím vůbec nezpochybňuji žádné orly a další věci. Čili rozhodně mě nemůžete podezírat – nejsem členem žádné organizace a nikdy jsem nebyla –, že bych si nevážila jakékoliv, jakékoliv, prostřednictvím pana předsedajícího mluvím k vám, jakékoliv oběti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Ne, tedy podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Je, takže prosím pana poslance Raise, který je navrhovatelem, o jeho závěrečné slovo.

Poslanec Karel Rais: Já udělám jenom technické shrnutí. Přibyl jeden návrh na zamítnutí a pět pozměňovacích návrhů. Konkrétně pan Kalousek platnost roku 2040. Pak to byly ty dva pozměňovací návrhy na orly a sokoly. A návrh pana kolegy Grebeníčka, to je to 30. září. A pan kolega Feri změna toho názvu. Pak v diskuzi

zazněla věc, kterou osobně také podporuji, od paní Gajdůškové i pana Feriho, aby ten návrh byl schvalován v původním znění. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu navrhovateli a ptám se pane zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo? (Ne.) Pan předseda Kalousek s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pardon, omlouvám se, jenom upřesnění. Pan předkladatel řekl, že jsem předložil změnu návrhu na platnost. Já jsem se zaměřil na účinnost. Zákon by byl platný v okamžiku, kdy by vyšel ve Sbírce zákonů, ale účinnosti by nabyl až 1. 1. 2040.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jsem nezaznamenal žádný návrh, o kterém bychom měli hlasovat dnes, to znamená v rámci druhého čtení. Pokud je to tak správně, tak končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji a panu poslanci Raisovi jako zástupci navrhovatelů.

Pan předseda Michálek se omlouvá z dnešního jednání mezi 12.45 a 14.30.

Já jenom připomínám, že Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že dnes budeme pokračovat i po 13. hodině v projednávání bodu podle pořadu schůze s tím, že na 13.10 máme zařazen jako pevný volební bod. Proto tedy zahajuji projednávání bodu

26.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Tedy připomínám, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas už v prvém čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy. Hlavním důvodem jeho předložení je potřeba adaptace některých předpisů v působnosti Ministerstva vnitra na nařízení Evropského parlamentu a Rady o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii. (Silný hluk v sále. Přesedající žádá o klid.) Děkuji.

Tento přímo použitelný předpis Evropské unie má umožnit nahradit požadavek na úřední překlad některých dokumentů, jako jsou například matriční doklady, vícejazyčným standardním formulářem vydaným příslušným úřadem spolu s vlastním dokladem. V návaznosti na to je zapotřebí v našem právu zavést povinnost tyto formuláře vydávat a též je přijímat u dokumentů pocházejících z ostatních členských států EU. Tato změna by měla přinést českým občanům zjednodušení administrativy

v případě, že budou českým úřadům předkládat dokumenty v cizím jazyce, stejně jako když budou v zahraničí předkládat dokumenty české.

Dovolím si též upozornit na další opatření ke snížení administrativní zátěže, neboť se navrhuje zavedení možnosti zřizovat a spravovat datové schránky výlučně elektronicky, například s využitím elektronického občanského průkazu, tedy bez nutnosti návštěvy příslušného úřadu. (Vysoká hladina hluku v sále.)

Dále jsou v dokumentu zahrnuty zejména úpravy, které směřují k zpřesnění podmínek provádění ověřování kopií a podpisů, přičemž dochází i k souvisejícím změnám u autorizované konverze dokumentů.

V rámci zákona o základních registrech je za účelem odbřemenění ústředních správních –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě jednou se vám omlouvám, pane ministře, ale ta situace ve sněmovně je taková, že zde nemůžeme pokračovat v jednání. Dámy a pánové, prosím o klid. Pokračujte, pane ministře, máte znovu slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám. Chápu, že je to velmi technická věc, ale přece jenom musím ten dokument uvést.

To znamená – ještě jednou: V rámci zákona o základních registrech je za účelem odbřemenění ústředních správních úřadů zaváděna možnost svěřit správě základních registrů některé činnosti při vydávání výpisů údajů, záznamů údajů a údajů ze základních registrů.

V zákoně o správních poplatcích je zejména v návaznosti na terminologii nového občanského zákoníku aktualizován okruh osob osvobozených od některých správních poplatků, například poplatků za ověření kopií či podpisů.

Nabytí účinnosti zákona je navrhováno na 16. února 2019, což odpovídá i datu nabytí účinnosti zmíněného evropského nařízení, a s ohledem na potřebu zrychleného projednání této úpravy žádá vláda Poslaneckou sněmovnu, aby návrh zákona schválila již v prvém čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Milan Pour. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Pour: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych přednesl zpravodajskou zprávu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákony na úseku vnitřní správy. Jedná se o sněmovní tisk 301, jehož navrhovatelem je vláda České republiky. Tady přede mnou ministr vnitra podrobně popsal tento návrh zákona. Já bych se ještě dotkl některých konkrétních zákonů.

Takže předkládaný návrh zákona je adaptačním zákonem, jak už tady zaznělo, který přizpůsobuje právní řád České republiky nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropy (?) – rok 2016 pod číslem 1191 ze dne 6. července 2016, o podpoře volného pohybu občanů, zjednodušení požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii a o změně nařízení Evropské unie č. 1024/2012.

Návrhem zákona se mění vlastně pět zákonů. Dotknu se těchto jednotlivých zákonů.

Za prvé, první zákon – je to nezbytná adaptace, která je obsažena ve změně zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně souvisejících zákonů, zákona č. 186/2013 Sb., státní občanství České republiky, a o změně některých zákonů. Nařízení stanoví novou povinnost spočívající v připojování formuláře k vydanému matričnímu dokladu. Jedná se například o rodný, oddací nebo úmrtní list, doklad o registrovaném partnerství, vysvědčení o právní způsobilosti k uzavření manželství, vysvědčení o právní způsobilosti ke vstupu do registrovaného partnerství a ověřenému výstupu z registru obyvatel, a to na žádost.

V reakci na to také novela zákona o matrikách nově upravuje problematiku vydávání formulářů k matričním dokladům a k vysvědčení, upuštění od požadavku ověřování a úředního překladu do českého jazyka u cizích veřejných listin, které jsou předkládány podle zákona o matrikách, byly-li tyto vydány podle nařízení. Dále se upřesňuje stávající postup při nahlášení do matričních knih, sbírek listin a druhopisů matričních knih vedených do 31. prosince 1958 a vyhledávání údajů v nich. Návrh obsahuje také legislativně technické úpravy.

Dále novela zákona o státním občanství České republiky navrhuje zavedení možnosti upuštění od požadavku vyššího ověření a úředního překladu do českého jazyka u cizích veřejných listin, které jsou předkládány k žádosti o udělení státního občanství České republiky, byly-li tyto vydány podle nařízení.

Novelou zákona o základních registrech se navrhuje na základě žádosti přikládat formulář k ověřenému výstupu z informačního systému veřejné správy, který je vydán z registru obyvatel a který obsahuje údaj o adrese a místě pobytu.

Dále je to novela zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, kde reaguje na novelu matričního zákona. Dále se navrhují změny ve vymezení okruhu subjektů v neziskovém sektoru osvobozených od některých správních poplatků. Navrhuje se zvýšit správní poplatek na nahlédnutí na konkrétní zápis a do podkladů k němu na 50 Kč, v současné době je to pouhých 20 Kč. V případě vyhledávání v matričních knihách nebo sbírkách listin vedených do 31. prosince 1958, což je pátrání, se navrhuje stanovit správní poplatek ve výši 200 Kč za každou i započatou hodinu.

Potom je to – za třetí – novela zákona č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a ověřování pravosti podpisu, a o změně některých zákonů, zákon o ověřování, kde se nově upravují a upřesňují některá ustanovení týkající se zejména vidimace listin opatřených tzv. viditelnými zajišťovacími prvky, legalizace podpisu na cizojazyčných listinách, kde by odpadla povinnost zajišťování úředního překladu listin pro účely legalizace. Tato se jeví jako neefektivní a neúměrně zatěžující žadatele. Dále je to například prokazování totožnosti žadatele o legalizaci,

případně svědků, jde-li o legalizaci za účasti dvou svědků, kdy se navrhuje upřesnit, respektive rozšířit výčet dokladů, kterými může žadatel prokázat svoji totožnost.

Další. Je to zákon 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který upravuje problematiku datových schránek a autorizovanou konverzi dokumentů. Cílem této novely je vytvoření možnosti zřízení datové schránky a správy přístupu do ní bez nutnosti osobní návštěvy úřadu, správního orgánu či orgánů provádějících legalizaci podpisu, a to zejména pomocí občanského průkazu se strojově čitelnými údaji a kontaktním elektronickým čipem, kterým do deseti let bude disponovat většina občanů České republiky. Dále je to úprava pravidel týkajících se autorizované konverze dokumentů tak, aby neumožňovala obcházet zákaz vidimace. Jedná se zejména o zavedení zákazu konverze některých dokumentů.

A za poslední, je to vlastně pátá novela zákona, lépe řečeno, je to novela zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, která předkládá možnost Ministerstva vnitra a Českého statistického úřadu přenést některé své působnosti na Správu základních registrů, která je provozovatelem základních registrů. Rozhodnutí o využití této možnosti se ponechává na rozhodnutí Ministerstva vnitra a Českého statistického úřadu z důvodu větší operativnosti rozhodování v těchto otázkách. Chci jenom zdůraznit, že tato úprava se netýká registru RÚIAN, což je Registr územní identifikace adres a nemovitostí.

Takže na závěr jenom takové shrnutí. Předkladatel žádá, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení dle ustanovení § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, což odůvodňuje zájmem na tom, aby překládaný zákon nabyl účinnosti v den nabytí účinnosti nařízení, což je vlastně za tři měsíce, přesně je to ke dni 16. února 2019.

Jenom chci na závěr ještě říci, že garančním výborem byl navržen výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já si jenom dovoluji jménem poslaneckých klubů TOP 09, KDU-ČSL a ODS vetovat projednání podle § 90.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takový návrh je srozumitelný a odpovídá jednacímu řádu, takže nebudeme postupovat podle § 90 odst. 2, ale budeme postupovat standardním způsobem.

Jsme v obecné rozpravě. Mám tady s faktickou poznámkou přihlášeného pana zpravodaje, ale předpokládám, že to je omyl. (Souhlas.) Takže ne. Hlásí se někdo do

obecné rozpravy? Pan předseda Stanjura s přednostním právem. On dobře ví, že máme sotva minutu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Právě proto, že kolegové chtějí vlastně vysvětlit náš postup a během 60 vteřin by to bezesporu nestihli, protože chceme nějakým způsobem zdůvodnit to veto, tak jsem se přihlásil. Já bych spíš navrhl, aby se slova ujal Martin Kolovratník, protože za několik vteřin začíná bod. Ten bod stejně nestihneme dojednat a bylo by dobře, kdyby zůstala otevřena obecná rozprava v bodě číslo 26. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, přerušuji projednávání tohoto bodu. A protože je 13.10 hodin, tak se budeme zabývat pevně zařazeným bodem.

181.
Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Máme k dispozici usnesení volební komise č. 93 ze dne 30. října 2018 a slova se ujímá předseda volební komise pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, přeji vám dobré odpoledne. Moje vystoupení v tomto pevně zařazeném bodu bude velmi stručné. Je to jediný volební bod, tak jak jsme se hlasováním usnesli a projevili souhlas s jeho zařazením včera na návrh grémia na tuto chvíli. Je to návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Je to obsazení jedné pozice.

Velmi stručně vás budu informovat o tom, že 5. října letošního roku skončilo funkční období v NKÚ panu Ing. Jiřímu Adámkovi. Prezident NKÚ pan Miloslav Kala má ze zákona 40 dnů na to, aby Sněmovně podal nový návrh, novou nominaci. Pan prezident dodržel velmi rychle tu lhůtu a 23. října nám zaslal nominaci a navrhuje, mohu konstatovat nebo doplnit, po předchozí dohodě a jednáních, našeho kolegu pana poslance Vladimíra Koníčka.

Jak nominační dopis, tak životopis kandidáta jste všechny poslanecké kluby obdržely ke své dispozici. Já pouze za volební komisi konstatuji, že my jsme ten návrh projednali, je v souladu s jednacím řádem. Projednali jsme ho 30. října a přijali jsme usnesení č. 93. U této volby platí desetidenní lhůta mezi projednáním na volební komisi a samotnou volbou, která je dodržena, to znamená. v tuto chvíli můžeme tu volbu uskutečnit.

Ještě připomenu, a je to historicky konzistentní návrh volební komise už z předchozího volebního období, že v tomto případě my de facto potvrzujeme nominaci, kterou Sněmovna obdržela od prezidenta NKÚ. Nevybíráme tedy z více kandidátů, a v tomto případě zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Můžeme se teoreticky rozhodovat o jiném způsobu, ale volební komise konzistentně navrhuje volbu tajnou a jednokolovou, kdy dochází buď k potvrzení, nebo nepotvrzení onoho

návrhu. Nově zvolený člen, pokud tedy získá potřebný počet hlasů, tak se ujímá své funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste standardně otevřel rozpravu k navrženému kandidátovi a také ke způsobu volby. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Do rozpravy nemám žádnou přihlášku ani žádnou nevidím, takže rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: V tom případě děkuji. Musíme rozhodnout hlasováním o navrženém způsobu volby. Takže prosím, abychom hlasovali o návrhu volební komise, že volba proběhne tajným způsobem a bude jednokolová.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, já jsem přivolal poslankyně a poslance z předsálí. Myslím, že jsme – nejsme připraveni, je zde žádost o odhlášení. Této žádosti jsem nyní vyhověl. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými hlasovacími kartami.

V souladu s návrhem volební komise budeme hlasovat o tom, aby volba proběhla tajně. Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 240, přihlášeno 134 poslanců, pro 119, proti 14. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za přijetí toho návrhu. Nyní vás tedy poprosím, protože jsme rozhodli o tajné volbě, o přerušení tohoto bodu k provedení tajné volby. Je to jeden lístek, na kterém označujeme jedno jméno, takže ten čas je krátký. Dám čas na vydávání lístků do 13.20 a navrhuji, že výsledek té volby oznámím odpoledne po mimořádné schůzi, až bude opět začínat odpolední část přerušené 20. schůze. Takže prosím přerušení do 13.20 k provedení volby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Přerušuji projednávání tohoto bodu, a než vyhlásím polední přestávku, tak připomínám, že odpolední jednání zahájíme 21. schůzí Poslanecké sněmovny. Po jejím skončení budeme bezprostředně pokračovat v projednávání bodů 20. schůze Poslanecké sněmovny.

(Schůze byla přerušena ve 13.15 hodin.)

(Schůze pokračovala v 15.15 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání 20. schůze Poslanecké sněmovny. Na úvod přečtu omluvy z mimořádného jednání Poslanecké sněmovny 14. 11. Ve 14.30 se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Radka Maxová, pan poslanec Petr Vrána se omlouvá mezi 14.30 a 19.00 z důvodu návštěvy u lékaře, paní poslankyně Olga Richterová se omlouvá mezi 14.30 a 15.00. Pan poslanec

Tomáš Hanzel, místopředseda Sněmovny, se omlouvá z dnešního jednání Sněmovny od 15.00 do 17.15 z pracovních důvodů.

Dříve než budeme projednávat pevně zařazené body – 77, sněmovní tisk 270, 50, sněmovní tisk 201, a 52, sněmovní tisk 211 – tak bych požádal předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky volby, která proběhla před polední přestávkou. Pane poslanče, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já vám přeji dobré odpoledne. Moje vystoupení je stručné, neb se týká jednoho volebního bodu, byla to volba člena Nejvyššího kontrolního úřadu, kde prezident kontrolního úřadu nám navrhl kandidáta pana poslance Vladimíra Koníčka. K volbě se dostavilo 159 poslanců a poslankyň, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 80. Při té volbě jsme obdrželi 154 hlasovacích lístků platných i neplatných, 5 lístků tedy nebylo odevzdáno. Každopádně pan poslanec Vladimír Koníček obdržel 129 hlasů, takže mohu říci, se silným mandátem byl zvolen členem Nejvyššího kontrolního úřadu. (Potlesk.) Já mu tímto – snad mohu – jménem volební komise i jménem vaším blahopřeji. Předběžně jsme s panem poslancem domluveni na složení slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny v závěru tohoto měsíce. Tím by skončil i jeho mandát poslance a poté bude nominován náhradník, resp. náhradnice.

A ještě v tomto vystoupení po dohodě s volební komisí si dovoluji oznámit vyhlášení nové lhůty. Je to lhůta pro podání návrhu na kandidáta na člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Tato pozice se uvolnila mou osobní rezignací, kdy jsem na toto místo rezignoval z důvodu střetu zájmů. Takže je to nová lhůta na jednoho člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Lhůtu vyhlašujeme, stejně jako už dnes již platné lhůty, do středy 5. prosince. Takže to je informace pro kluby a samozřejmě tuto zprávu z volební komise pošleme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu předsedovi volební komise poslanci Martinu Kolovratníkovi. Nyní se tedy vrhneme na první bod odpoledního jednání schůze Poslanecké sněmovny. Před sebou máme bod

77.
Návrh poslance Lukáše Černohorského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 270/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 270/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Lukáš Černohorský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se předem omlouvám, budu trošku teď (nesrozumitelné) právně technického projevu k návrhu změny § 3066 občanského zákoníku, ale byl bych rád, kdybyste mi prosím věnovali pozornost, protože návrh se týká majetků velké hodnoty a je velice důležité jej projednat a přijmout ještě v tomto roce.

Nejprve dovolte, abych vysvětlil původní smysl § 3066. Důvodová zpráva k platnému občanskému zákoníku uvádí, že účelem tohoto ustanovení je zmírnění rizika legalizace některých pochybných majetkových vztahů vzniklých v 90. letech minulého století. Zdůrazňuji, že se jedná tedy o oficiální důvodovou zprávu k občanskému zákoníku, který schválila vláda i Parlament v roce 2012 a který samozřejmě stále platí.

Riziko legalizace nezákonně nabytého majetku zmírňuje občanský zákoník v § 3066 ustanovením, že nemovitý majetek nemůže být takzvaně mimořádně vydržen dříve než 5 let po účinnosti občanského zákoníku, tj. ke dni 1. 1. 2019. Předkládaný návrh novely toto řešení zcela přebírá a pouze prodlužuje minimální dobu potřebnou k mimořádnému vydržení o 5 let, do 1. 1. 2024. Toto prodloužení je nutné k tomu, aby příslušné orgány měly dostatečný prostor objasnit pochybné privatizace z druhé poloviny 90. let a let následujících. Jakmile totiž dojde k mimořádnému vydržení dotčeného majetku, nebude již žádná možnost, jak nezákonně privatizovaný majetek získat zpět. Proto vás žádám o podporu svého návrhu, který tomu může efektivně zabránit.

Já bych ještě rád stručně reagoval na nesouhlasné stanovisko vlády k mému návrhu. Stanovisko vlády zavádějícím způsobem směšuje dva podobné, ale různé právní pojmy, poctivou držbu a poctivý úmysl držitele. Podmínkou mimořádného vydržení totiž není poctivost držby, jak tvrdí vláda, ale pouze poctivost úmyslu držitele, která se předpokládá, pokud není prokázán opak. Zde je nutné vysvětlit, že nepoctivým držitelem může být i ten, kdo pouze z nedbalosti neví o tom, že není skutečným vlastníkem, např. z důvodu porušení zákona při privatizaci. Pro platné mimořádné vydržení tedy stačí každému držiteli, poctivému i tedy v uvozovkách nepoctivému, tj. nedbalému, jen to, že neměl nepoctivý úmysl nebo mu nepoctivý úmysl nebyl soudním sporem prokázán. Nepoctivý úmysl držitele ale musí v každém soudním sporu prokazovat žalobce, který se domáhá určení svého vlastnictví proti držiteli. Přitom, jak dobře víte, prokazování úmyslu je v praxi velmi obtížné a často zcela nemožné. Nepoctivý úmysl prvního nabyvatele navíc nemusí znamenat nepoctivý úmysl případných dalších nabyvatelů, resp. držitelů.

Názor vlády je tedy jen jeden z možných právních názorů a nejen podle mě je tento názor nesprávný. Mohu uvést zejména nedávno publikované stanovisko předsedy senátu Nejvyššího soudu pana JUDr. Jiřího Spáčila, který potvrzuje, že není možné zaměňovat nepoctivou držbu a nepoctivý úmysl držitele, jak to právě zaměňuje vláda ve svém stanovisku. Na právní názor vlády tedy nelze v tomto případě spoléhat, když je přinejmenším sporný a není pro soud žádným způsobem závazný. V konkrétních sporech bude samozřejmě vždy rozhodovat soud včetně Nejvyššího soudu, a nikoliv vláda. Můj návrh přitom pouze rozšiřuje původní záměr vlády, která § 3066 do občanského zákoníku sama zařadila. Je tedy s podivem, že

současná vláda s možnou legalizací sporných privatizačních převodů již nemá problém, a teď dokonce tvrdí, že to ani nikdy problém nebyl.

Jak už jsem tady řekl v úvodu, toto stanovisko vlády je ve zjevném rozporu s důvodovou zprávou k platnému občanskému zákoníku. Problém, který měl být ustanovením § 3066 řešen, bohužel stále vyřešen není, protože některé privatizační kauzy ještě nebyly uzavřeny. Opakuji tedy, že pokud ke dni 1. 1. 2019 dojde k mimořádnému vydržení nezákonně privatizovaného majetku, další řešení těchto kauz už bude pouhým akademickým cvičením bez jakéhokoli reálného efektu.

Dnešním hlasováním je proto nutné dát příslušným orgánům čas potřebný k rozhodnutí, a tím i nastolení právní jistoty o skutečných vlastnících dotčeného majetku. Naopak pokud dnes návrh neschválíme, získáme jistotu v tom, že po konci tohoto roku již dopady pochybných privatizací nebudou nikdy napraveny, i kdyby soudy nakonec rozhodly, že byl při nich porušen zákon a privatizační smlouvy jsou neplatné.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, předem děkuji za vaši podporu tohoto důležitého návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji navrhovateli. A já nyní přečtu dvě omluvy. Paní ministryně financí Alena Schillerová se omlouvá na odpolední jednání dnes z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá mezi 16.30 a 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, vážený pane navrhovateli, vážené dámy, vážení pánové, obsah návrhu vám, předpokládám, zpřehlednil pan poslanec Černohorský jako navrhovatel. Já bych měl ve své roli zpravodaje spíše pouze upozornit na stanovisko vlády, které je ve věci tohoto návrhu zákona nesouhlasné. Vláda doporučila vyslovit nesouhlas a já se pokusím odcitovat důvody, pro které vláda tento nesouhlas doporučuje vyslovit, a pak se případně přihlásím v obecné rozpravě, proč se domnívám, že vláda v tomto případě má pravdu. Ale nyní stanovisko vlády.

1. Vláda nepovažuje za vhodné měnit předmětnou právní úpravu navrženým způsobem, přičemž rozsah a způsob odůvodnění navrhovaných změn v důvodové zprávě nepovažuje za dostatečné, zejména za situace, kdy návrh novely hovoří o pochybných majetkových vztazích, aniž by je však blíže specifikoval.

2. Vláda upozorňuje, že institut mimořádného vydržení není způsobilý k ochraně podezřelých převodů z přelomu 20. a 21. století, jak návrh nesprávně předpokládá. Pojistkou proti možnému zneužití je požadavek na poctivost držby, resp. absenci nepoctivého úmyslu. Její nedostatek může být přitom prokázán i kdykoli po uplynutí doby stanovené přechodným ustanovením, není tedy třeba jej prodlužovat. Návrh vychází z nesprávného předpokladu, že je třeba vytvořit dodatečný časový prostor pro objasnění pochybných majetkových stavů. Doba potřebná k mimořádnému vydržení

modifikovaná možností částečného započtení doby před 1. lednem 2014, v případě nemovitých věcí nejvýše od 1. ledna 1999, tedy 15 let, však nemá charakter promlčecí či prekluzivní lhůty, popřípadě lhůty, která by jinak znemožňovala či znesnadňovala nedostatek podmínek pro mimořádné vydržení namítnout či projednat. Doba pěti let podle přechodného ustanovení fakticky vede pouze k tomu, že jsou na dřívější případy splňující podle nové úpravy podmínky mimořádného vydržení kladena přísnější měřítka.

3. Vláda nesouhlasí s tvrzením předkladatele, že by institut mimořádného vydržení dopadal na mnoho privatizačních věcí. U většiny takových případů není problém s dohledáním právního titulu, ale podmínky mimořádného vydržení nelze splnit právě z důvodu, že je prokázán nepoctivý úmysl. Mimořádné vydržení slouží držiteli v případech, kdy nelze dohledat právní titul, nikoliv v případech, kdy chybí poctivá držba. Vláda je proto toho názoru, že navrhovaná právní úprava by nevedla k cíli, pro který předkladatel daný návrh předkládá. Návrh by naopak ve svém důsledku podstatným způsobem odsunul nastolení právní jistoty v legitimních případech, na něž právní úprava mimořádného vydržení míří. Takovými případy jsou především dříve neřešitelné praktické situace, jakými jsou kupříkladu padesát či více let trvající případy držby, popř. i odvozené od právních předchůdců, vlastnického práva k chybně vyměřenému nebo označenému pozemku.

4. Z legislativně technického hlediska vláda upozorňuje, že podle čl. 55 odst. 5 legislativních pravidel vlády se přechodná ustanovení zpravidla nenovelizují, protože upravují právní vztahy, které započaly před nabytím účinnosti nové právní úpravy, a tak změna jejich úpravy významně narušuje právní jistotu adresátů právní normy a principy legitimního očekávání a předvídatelnosti práva. Výhrady má vláda i k nedostatečnému zpracování důvodové zprávy, v níž postrádá podrobnější analýzu či relevantní argumentaci, která by podpořila nezbytnost prodloužení lhůty pro mimořádné vydržení nemovitých věcí.

Tolik stanovisko vlády a tolik stanovisko mé jako zpravodaje. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu další omluvu. Pan poslanec Ladislav Okleštěk se omlouvá mezi 15.30 a 19 hodin z pracovních důvodů. Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Dominika Feriho. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, galerie pro veřejnost je obsypaná, předpokládám, že to nebude kvůli mimořádnému vydržení, takže se pokusím být stručný. (Na galerii nikdo není. Veselost v sále.)

Na úvod si dovolím takovou menší paralelu. Zatímco u té druhé novely občanského zákoníku řešíme věc, na kterou má každý určitý, řekněme laický insitní názor a nějaké stanovisko, je to věc víceméně taková hodnotová, tak u této novely se věnujeme absolutním majetkovým právům, právům věcným. A to už je věc víceméně právnická, odborná a bohužel ani z obecné části důvodové zprávy u tohoto návrhu,

ani ze zvláštní části důvodové zprávy, ani z vystoupení navrhovatele se nepodává, že by byl tento návrh s odbornou veřejností zkonzultován.

To znamená, že já jsem tedy požádal některé přední české civilisty o nějaké stanovisko k této věci a dovolím si vás seznámit se třemi stanovisky.

Jako první bude stanovisko prof. Karla Eliáše, vůdčí osobnosti rekodifikace soukromého práva, který mi napsal následující – vyberu jenom nějaký výňatek: Pokud se pamatuji, pětiletý odklad vyhověl námitkám z řad politické pravice poukazující na podivné majetkové operace z dob komunismu, i politické levice poukazující na obdobně podivné operace z dob privatizace na počátku 90. let. Pochybně držený majetek bylo možné vydržet i za občanského zákoníku z roku 1964. Občanský zákoník, tím je myšleno nový občanský zákoník, má jinou konstrukci a pochybné držitele oproti předchozí úpravě znevýhodňuje. Rozdíl mezi řádným a mimořádným vydržením je v tom, že v případě řádného vydržení musí ten, kdo je popírá, dokázat, že držitel nebyl v dobré víře, zatímco v případě mimořádného vydržení musí popírající dokázat zlý úmysl držitele. To ostatně už přiblížil navrhovatel. Ovšem i když se přechodná doba neprodlouží, tak se tam, kde byla trestná činnost, úmysl prokáže vždy, ten zlý úmysl, nepoctivý úmysl. Myslím, že pět let stačilo. Když vezmeme v úvahu námitku pochybných držeb, nikdo nenutil skutečného vlastníka, aby na vše dvacet let trpně hleděl, mohl se včas bránit a svého vlastnictví se domáhat. I pro něho přece platí ústavní pravidlo obsažené v článku 11 Listiny, že vlastnictví zavazuje. Argument probíhající dosud neskončenými soudními řízení není vzhledem k § 995 občanského zákoníku korektní.

Ten § 995 říká následující: Bylo-li vyhověno žalobě napadající držbu nebo její poctivost, považuje se poctivý držitel za nepoctivého nejpozději od okamžiku, kdy mu byla doručena žaloba. To pak má nějaké praktické věcně právní důsledky, to znamená nemůže požívat například plodů, může být žalován na vydání bezdůvodného obohacení a tak podobně.

A dále profesor Karel Eliáš dodává: V té souvislosti je nutné upozornit, že prolomení existujícího pravidla patrně ve prospěch státu plošným zásahem do právních poměrů, masivně i do těch, na nichž se stát nepodílí, zasahuje dosti brutálně právní jistotu a legitimní očekávání recipientů normy.

Takže tolik stanovisko prof. Eliáše, autora občanského zákoníku, nového občanského zákoníku.

Dále stanovisko doktora Bezoušky z Olomouce: Myslím si, že možnost prokázání nepoctivého úmyslu je dostatečnou pojistkou. Sice se v § 1095 občanského zákoníku nevyžaduje ten nejpřísnější stupeň dobré víry a vystačíme si s negativním vymezením poctivosti, ale bavíme se o tom, co důvodová zpráva nazývá pochybnými privatizacemi a podobně. Těžko bych tu přijal závěr, že nabyvatel jednal s poctivým úmyslem.

Ono to má ještě jeden aspekt. Pokud už jsou tyto případy prošetřovány orgány činnými v trestním řízení, případně dokonce řešeny před soudem, lze uvažovat o tom, že držitel již ztratil dobrou víru, jsou mu předloženy důkazy, které v rozumném člověku vzbudí silné pochybnosti, a navíc je tu – zase pan doktor Bezouška odkazuje

na ten § 995, ztráta dobré víry, doručení žaloby, takže v těchto případech se o možnosti vydržení bavit ani nemusíme.

Co ovšem navrhovatel zcela pominul, je vydržení v té podobě, v jaké ho představoval starý občanský zákoník. A k tomu doktor Bezouška říká: Vše je třeba vnímat v porovnání se starou právní úpravou. Podle ní bylo možné vydržet vlastnické právo k nemovité věci v desetileté době, i když byla nabývací smlouva neplatná. Takže oprávněný držitel, v současné terminologii poctivý držitel, který věc získal do roku 2003, byť na základě neplatného titulu, k ní vydržel vlastnické právo ještě před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku. Za této situace je iluzorní, že by snad předložený návrh mohl řešit něco, k čemu došlo v 90. letech 20. století, případně na začátku tohoto tisíciletí. To je již uzavřeno. Z toho vyplývá, že už současné přechodné pravidlo v § 3066 občanského zákoníku řeší skoro prázdnou množinu případů. Spadají sem ti, kteří nedokážou uvést vůbec žádný právní důvod nabytí, ani ten domnělý, takže už vůbec ne ti, kteří se opírají o nějaký privatizační titul. Nový občanský zákoník těmto osobám dal do ruky mimořádné vydržení a tyto by změna postihla. Jde většinou o případy z let totality, kdy se k právu, nabývacím titulům a podobně přistupovalo všelijak. A ztížit těmto lidem dostupnost ochrany skrze mimořádné vydržení o dalších pět let mi nepřijde spravedlivé, zvlášť, má-li být na jejich úkor zvýhodněn stát.

A poslední stanovisko od docenta Melzera z Brna, který mi odpověděl:

Za prvé. Z ústavního hlediska je zcela nepřijatelné, pokud by prodloužení vydržecí lhůty mělo dopadat i na případy, kdy by již podle dosavadních předpisů tato lhůta uplynula. V konkrétním případě to znamená, že tento návrh by byl nepřípustně retroaktivní, zásah do právní jistoty jako jedné ze základních hodnot právního státu, pokud by nabyl účinnosti 1. 1. 2019. V takovém případě by i došlo k nepřípustnému zásahu do nabytého vlastnického práva, článek 11 Listiny. To si ostatně uvědomuje i předkladatel, přesto tento návrh předkládá.

Za druhé. Důvody tohoto návrhu nejsou přesvědčivé. Pokud má totiž řešit nepoctivě nabytý majetek v rámci manipulací při privatizaci, pak v takových případech je i mimořádné vydržení vyloučeno. Nepoctivé nabytí totiž předpokládá porušení privatizačních předpisů, zejména pak případy korupce. V těchto případech je však přítomen takzvaný nepoctivý úmysl ve smyslu § 1095 občanského zákoníku. To platí i v případě, kdy se na tuto skutečnost přijde po 1. 1. 2019.

Já jsem si dovolil toto shrnout a tak odůvodnit, proč my tento návrh nemůžeme podpořit.

Za prvé. Na drtivou většinu majetku privatizovaného v 90. letech nemá mimořádné vydržení vliv, neboť vydržení vlastnického práva k němu se většinově opírá o domnělý právní důvod, a tudíž byl vydržen již podle starého občanského zákoníku.

Za druhé. Pokud by nastala nějaká situace, kdy by někdo nebyl schopen doložit právní důvod držby vlastnického práva, tato by byla napadena například určovací žalobou, které by bylo vyhověno, pak se zase aktivuje ten § 995, a od doručení žaloby je ten držitel držitelem nepoctivým a podle okolností to právo nebude moci mimořádně vydržet, byť samozřejmě u toho existují otázky judikatorního výkladu.

Za třetí. U koho se prokáže nepoctivý úmysl, tak ten zkrátka nevydrží mimořádně, a to se podává přímo z textu zákona.

Za čtvrté. V případě trestné činnosti u pozdějších privatizací se bezpochyby jedná o nepoctivý úmysl a držitel tak zkrátka vlastnické právo mimořádně nevydrží.

A za páté. Ten návrh, a vláda to ve svém stanovisku zmiňuje jen tak velmi okrajově, může poškodit významné množství běžných občanů, řádných držitelů. To jsou tedy například ti, kteří nemovitost získali bez nepoctivého úmyslu za totality a nemohou k nabytí držby dohledat nějaký řádný právní titul. Těm bychom o pět let oddálili možnost efektivní ochrany jejich držby. Tento nepříznivý stav by se pak v určitých případech musel v rámci dovolání obtížně překonávat pomocí zásad soukromého práva. A ten náznak je patrný i v judikatuře Nejvyššího soudu, která už se tady v této věci poměrně ustálila.

Dovolím si tady citovat část z rozsudku z 30. května 2018, v němž Nejvyšší soud judikoval následující: Je ovšem zjevné, že úprava neumožňující uvést dlouhodobou, v dané věci trvající do vzniku sporu mezi účastníky nerušené přinejmenším 35 let, držbu vykonávanou nikoliv v nepoctivém úmyslu do souladu se stavem právním, a to neodpovídá tradičním principům soukromého práva.

Čili kdybychom to tady schválili, tak by to muselo v těch individuálních případech... Pro představu, když si něco vymyslím, v 70. letech si někdo koupil zahrádku a ten prodávající řekl "já to tedy zanesu na nějaké to státní notářství", neučiní tak, kupující je v dobré víře, normálně drží, ale podle starého občanského zákoníku, tehdy neexistovalo mimořádné vydržení, mu chybí právní důvod, čímž to nemůže nějakým způsobem vydržet. No a on by se nemohl bránit třeba právě ve vztahu tady k té určovací žalobě a nemohl by říci "podívejte se, já už jsem to po 1. 1. 2019 mimořádně vydržel". Takže vlastně tento návrh by byl bič na desítky, stovky, tisíce těchto lidí. Tudíž návrh by patrně dopadl, když tedy sledujeme ten účel, pouze na ty držitele, kteří neprokážou právní důvod, na kterém se jejich držba zakládá, čili nevydrželi jako oprávnění držitelé tak, jak to bylo stanoveno ve starém občanském zákoníku, a těch bude v privatizačním okruhu naprosté minimum, protože většina z nich, drtivá většina z nich bude opírat svůj nárok, nebo tu svoji držbu, o nějaký privatizační titul. Na druhé straně by poškodil, tak jak jsem zmiňoval, velké množství poctivých držitelů, kteří se privatizace často ani neúčastnili.

Z tohoto důvodu ho nemůžeme podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Feri. Nyní se hlásí pan poslanec Benda, zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane navrhovateli, vážené dámy, vážení pánové, nechtěl jsem zneužít svého postavení zpravodaje, přicházím zde jako prostý poslanec Benda se sdělením, že jménem poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a KDU-ČSL vetujeme projednávání podle § 90. Já snad k tomu dodám jenom tolik: dobrými úmysly jsou mnohdy dlážděny cesty do pekel. Já dokonce věřím panu předkladateli, že narazil možná na nějaký problém, kde se mu

někdo pokusil vyložit, že ten problém je řešitelný tímto způsobem. Ale podle mého názoru takto se nedá dělat legislativa a už vůbec ne legislativa v oblasti občanského práva a občanského zákoníku. To jsou normy, které mají neuvěřitelné množství provazeb, které jsou prostě vzájemně svázány, ty věci tam mají nějakou logiku a nemůžu do nich vstupovat tak, že si 3. října 2018 vymyslím, že do konce roku musím něco změnit. Při vší úctě k panu navrhovateli, prostě tímto způsobem se s občanským právem pracovat nedá.

Proto navrhuji veto. Proto doporučím této Poslanecké sněmovně a současně navrhuji, abychom ten návrh zákona zamítli již v prvním čtení, protože se poté, co bude uplatněno veto, tím pádem nebude možné projednat podle § 90, protože se domnívám, že toto jsou typicky věci, které mají být případně probírány na nějakých širokých grémiích, kde k tomu máme soudce, teoretiky, další, a ne že se vystřelí na půdu Poslanecké sněmovny, a protože se k tomu přilepí hezká značka řešení privatizačních projektů z přelomu století, tak si budeme myslet, že to může projít touto Poslaneckou sněmovnou. Věřím, že natolik je Poslanecká sněmovna soudná, že ne každá hezká značka znamená i skutečné řešení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já reflektuji váš návrh, takže reflektuji, že je tady veto tří poslaneckých klubů, takže bych chtěl upozornit, že podle paragrafu odstavec tři návrh podle odstavce dvě, tedy abychom vyslovili s návrhem souhlas v prvním čtení, nelze projednat. Takže budeme pokračovat v projednávání standardním způsobem. Nyní má slovo... (Předkladatel Černohorský stojí připraven u mikrofonu.) No, máte sice vy, ale přihlásil se mi s faktickou poznámkou pan Dominik Feri, takže by měl mít přednost, jestli tedy vám nedá prostor dobrovolně... (Nedá.) A následně tedy poslanec Černohorský. Takže pan poslanec Feri na faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji vám za něj, pane místopředsedo. Jenom fakticky, co se teď stalo. Tím, že bylo uplatněno veto, tak se tento návrh nestihne projednat, čímž bych doporučil panu navrhovateli, aby to stáhl zpátky, protože za předpokladu, že bychom to projednali a přijali, tak tady přijmeme zákon, který bude retroaktivní pravě. Takže doporučuji to prosím stáhnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, máte slovo. Pan poslanec Černohorský.

Poslanec Lukáš Černohorský: Tak přesně k tomu jsem se právě chystal, akorát jste mě předběhl prostřednictvím pana předsedajícího faktickou poznámkou. Jak jsem na začátku říkal, tak je potřeba přijmout tuto novelu do konce roku. A tím, že bylo uplatněno veto, tak bohužel toto nemůžeme provést.

Jenom bych drobně stihl zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Bendu. Tato záležitost neměla řešit problém, nad kterým se pravděpodobně

asi v dubnu tady budeme společně filozoficky zamýšlet, ale měla spíš umožnit to vyřešit.

V tuto chvíli tedy, ač nerad, stahuji svůj návrh novely tohoto zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Tím pádem my tento zákon nebudeme projednávat. Tímto bych ukončil to projednávání tohoto bodu.

Přečtu omluvy. Mám tady omluvy. Paní poslankyně Monika Oborná se omlouvá mezi 16.00 a 19.00 z důvodu jednání. Omlouvá se dále pan ministr Dan Ťok od 15 hodin do ukončení jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní pokročíme k dalšímu programu schůze Poslanecké sněmovny a máme tady bod

50.
Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - prvé čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 201, prvé čtení. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Radka Maxová. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím. (V sále je velký hluk.) Prosím o klid. Vážené kolegyně, kolegové, nechte tady paní poslankyni vyjádřit. Je tady opravdu hluk, tak abychom slyšeli, co nám navrhovatelka říká. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že vidím velké množství přihlášených 21, takovéto množství nebývá obvyklé, tak si troufám říci, že je to téma, které zajímá poměrně hodně kolegů a kolegyň a že debata bude květnatá, zajímavá. Některé projevy jsou avizovány i na tři čtvrtě hodiny. Myslím si, že na některé se dostane dnes, na některé bohužel ne a že budeme pokračovat v tomto bodě v co nejbližším možném termínu na další schůzi. (Velký hluk v levé části sálu.)

I když většina z vás ví samozřejmě, o čem je novela občanského zákoníku, troufám si zde říci základní fakta. (Poslanec Birke neustále nahlas hovoří.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o klid. Prosím o klid v levé části spektra. Dobře. Viníci si to uvědomili. (Poslanec Birke ukazuje, že už si zamyká ústa.) Tak prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Navržená úprava nevytváří žádný speciální režim pro gaye a lesby, pouze stávající a fungující systém rozšiřuje i na ně. Vyřeší se

tím tři druhy základních problémů. Již nebudeme rozlišovat na my a oni a všechny vztahy budou mít zákonem uznanou stejnou důstojnost. Děti vychovávané ve stejnopohlavních párech přestanou žít v právní nejistotě. A jsou to i věci praktické, jako je společné jmění, nárok na jisté sociální dávky, výživné, dědění atd.

Hlavními body změny občanského zákoníku je změna § 655, kde slova "manželství je trvalý svazek muže a ženy" se mění na "manželství je trvalý svazek dvou lidí". Nezasahujeme do domněnek, to znamená, že ty se uplatní nadále úplně stejně jako dnes, což jsou § 778 a § 3020. Tedy pokud například žena, která bude vdaná za jinou ženu, počne dítě asistovanou reprodukcí, nebude její manželka automaticky považována za druhou matku dítěte, jako je tomu například v Belgii. Tou se stane až pomocí při osvojení.

Dále se novela občanského zákoníku promítne do úpravy při osvojení a společného osvojení, které je přístupné jen manželům, což jsou § 800 a § 832.

Dále tato novela zasahuje do zákonů o důchodovém pojištění, evidenci obyvatel, rodných čísel, o matrikách a o specifických zdravotních službách.

Co se stane s registrovaným partnerstvím, které máme v současné době? Již uzavřená registrovaná partnerství zůstanou v platnosti. Do budoucna už ale nebude možnost uzavírat nová. Ta již uzavřená bude možné změnit na manželství uzavřením manželství. Toto je cesta, kterou šly všechny státy, které byly ve stejné situaci jako my, tedy mají manželství jen pro heterosexuální páry a registrované partnerství jen pro homosexuální páry.

Nyní vás seznámím s hlavními vybranými rozdíly mezi manželstvím a registrovaným partnerstvím. Proč chceme narovnat práva pro stejnopohlavní páry a heterosexuální.

Manželé. Manželství je základním kamenem rodinného práva. Registrovaní partneři. Registrované partnerství je administrativním úkonem. Snoubenci se mohou vzít na téměř jakékoli matrice, registrovaní partneři jen na 14 určených úřadech. Manželé nebo snoubenci mají dva svědky. Registrovaní partneři beze svědků, v zákoně není upraveno. Prohlášení snoubenci činí před starostou, místostarostou nebo pověřeným členem zastupitelstva. Je to tedy jakýsi slavnostní akt, kdežto registrovaní partneři pouze před matrikářem či matrikářkou. Manželstvím získávají manželé příbuzné, např. švagry, švagrové. Jejich vztah zákon uznává, kdežto u registrovaných partnerů zákon tyto vztahy neuznává.

Což jsou v podstatě, dá se říci, symbolické rozdíly. Nyní pár těch praktických.

Snoubenci mají nárok na dva dny volna na svatbu, registrovaní partneři ne. Snoubenci získávají automaticky společné jmění manželů. U registrovaného partnerství nevzniká automaticky. Jsou to pouze podíloví spoluvlastníci. Snoubenci si mohou určit, že budou používat stejné příjmení, společné příjmení, kdežto u registrovaných partnerů tomu tak nelze, lze dodatečně požádat. Manželé mají nárok na vdovský a vdovecký důchod, registrovaní partneři nikoli. A po úmrtí manžela či manželky přechází nárok na různé dávky, důchod, nemocenské atd., kdežto u registrovaných partnerů nikoli.

Základní věcí této novely je i ve vztahu k dětem. Opět narovnáváme práva pro děti ve stejnopohlavních a heterosexuálních párech. Manžel může přiosvojit dítě druhého manžela, v registrovaném partnerství nikoli. Manželé mohou osvojit dítě z ústavu, registrovaní partneři nikoli. Manželé mohou být společnými pěstouny, registrovaní partneři nikoli.

Důležité: Podmínkou rozvodu je úprava vztahu k dítěti. U registrovaného partnerství není upravené, čímž zásadně ohrožujeme životní úroveň dětí. Zůstavitelovy děti jsou jeho zákonnými dědici a zároveň nepominutelnými dědici. To se týká manželství. U registrovaných partnerů a dětí žijících ve stejnopohlavních párech děti nemají ze zákona možnost dědit po tom z partnerů, který zemře. A i když je vychovává, není jejich biologickým zákonným rodičem. A v neposlední řadě vztah k dětem – děti v manželských párech mají nárok na sirotčí důchod po svém rodiči. Děti ve stejnopohlavních párech tento nárok nemají ve vztahu k partnerovi, který není jejich zákonným rodičem.

Rada Evropy nedoporučuje přijímat zákaz manželství v ústavách členských států a naopak doporučuje umožnit přiosvojení a společné osvojení. Dne 10. října 2018 přijalo Parlamentní shromáždění Rady Evropy rezoluci poměrem 60 hlasů pro, 14 proti a 5 se zdrželo, která vyzývá členské státy, aby nepřijímaly takové změny ústavy a právních předpisů, které by zabránily uznání stejnopohlavního manželství nebo jiných forem duhových rodin, a namísto toho ponechaly tato rozhodnutí na zákonodárcích nebo Nejvyšším soudu.

Dámy a pánové, myslím si, že tato novela občanského zákoníku je poměrně zásadní pro stejnopohlavní páry. Pro jejich děti. Věřím tomu, že se zde dozvíme spoustu argumentů pro, spoustu argumentů proti. Nicméně si myslím, že je to lidskoprávní otázka, kterou je potřeba prodiskutovat na platformách jednotlivých výborů, ať už je to garanční výbor sociální, nebo dále určený organizačním výborem ústavněprávní.

Jsem velmi ráda, i když z časového hlediska nerada, že diskuse bude velká. Ale možná bude velká i proto, že teď požádám o sloučení rozpravy k bodům 50 a 52, to znamená občanského zákoníku a Listiny základních práv, abychom v podstatě, i když o dvou protichůdných návrzích, ale dá se říci o stejné problematice, diskutovali vlastně v jednom časovém rozmezí. Takže bych poprosila potom hlasovat o sloučení rozpravy.

Já vám zatím děkuji. Věřím tomu, že nejsem u pultu naposledy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já váš návrh reflektuji, takže jestli se můžeme dohodnout, nechám vystoupit ještě pana zpravodaje a poté bychom před otevřením rozpravy u tohoto prvního bodu hlasovali, otevřel bych druhý bod a pak budeme hlasovat o sloučení rozpravy.

Tak prosím, pan poslanec Marek Novák. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážení pánové ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený

poslanecký návrh zákona má za cíl umožnit osobám stejného pohlaví uzavřít manželství podle občanského zákoníku za stejných podmínek a se všemi právními důsledky z toho plynoucími, jako je tomu např. u osob opačného pohlaví vstupujících do manželství.

Navrhuje se zrušení zákona o registrovaném partnerství. Nová registrovaná partnerství by již nebylo možné uzavírat. Stávající registrovaná partnerství by byla ponechána v platnosti, avšak i registrovaní partneři by měli možnost vstoupit do manželství.

Návrh předpokládá, že i manželé stejného pohlaví by měli stejná práva a povinnosti jako manželé opačného pohlaví, například v oblasti majetkové, důchodové a také, pokud jde o práva a povinnosti k dětem, které vychovávají, a v přístupu k náhradní rodinné péči.

Legislativně se jedná o změnu několika zákonů, předně občanského zákoníku, dále pak zákona o důchodovém pojištění, zákona o evidenci obyvatel, zákona o matrikách, jménu a příjmení a konečně zákona o specifických zdravotních službách.

Účinnost je navržena prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení. Vláda dala návrhu souhlasné stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tady mám návrh paní navrhovatelky Radky Maxové, abychom sloučili rozpravu, takže o tom budeme hlasovat. Takže vás zavolám do jednacího sálu. Požádám vás, odhlásím vás, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Takže upřesním, o čem budeme hlasovat. Než se poslanci dostaví, přečtu jednu omluvu. Omluva pana ministra Antonína Staňka z dnešního jednání od 15.45 do 19 hodin z pracovních důvodů.

Ještě jednou přečtu, abychom měli přehled, u jakých tisků máme požadavek na sloučení obecné rozpravy. Takže je to tisk, který projednáváme teď, je to bod 50, sněmovní tisk 201, občanský zákoník. A návrh je sloučit rozpravu s bodem 52, sněmovní tisk 211, což je návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro sloučení rozpravy, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti sloučení rozpravy, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 241 přihlášeno 143 poslanců, pro 137, proti 4. Návrh byl přijat.

Já tedy přerušuji nyní tento bod a otevřu bod 52. Zároveň bych vás chtěl upozornit, protože budeme mít sloučenou rozpravu, aby potom poslanci, kterých je přihlášena samozřejmě celá řada, v případě, že budete mít nějaké návrhy, tak abyste přesně určili, k jakému tisku ty návrhy směřují, abychom si to tady jako vedení mohli poznamenat a potom abychom správně mohli vaše návrhy v rozpravě rozřadit.

Takže já tím pádem nyní otevírám další bod. Je to bod číslo

52.
Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 211/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo, případně další z navrhovatelů, ale máme tady pana poslance Výborného. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená paní ministryně, milé kolegyně, vážení kolegové, předně mi dovolte vám poděkovat za vaši vstřícnost a odsouhlasení sloučení debaty u obou dvou tisků číslo 50 a 52. Považuji to za rozumné, protože sice každý tisk směřuje k jinému zákonu, řeší věc z trochu jiného úhlu pohledu, nicméně věcně, meritorně se jedná o věci velmi blízké.

Dovolte mi, abych vám nyní tedy představil už avizovaný návrh, když to zjednoduším, novely Listiny základních práv a svobod. Návrh samotný je velmi jednoduchý. V článku 32, který dnes zní: Rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona. Zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena. Je to článek 32 odst. 1. My jako navrhovatelé chceme od odst. 1 čl. 32 vložit pouze dohromady sedm slov a ten odstavec by zněl takto: Rodičovství, rodina a manželství jako svazek muže a ženy jsou pod ochranou zákona. Zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena. To zůstává už bez jakékoliv změny.

Dovolte mi nyní odůvodnit navrhovanou úpravu ústavní Listiny základních práv a svobod.

Cílem předkládaného návrhu novely Listiny základních práv a svobod je doplnit ochranu rodiny na úrovni ústavního pořádku zakotvenou článkem 32 hlavy čtvrté Listiny základních práv a svobod o ochranu jednoho ze základních stavebních prvků úplné rodiny, jímž je manželství muže a ženy. Potřeba poskytnout manželskému svazku muže a ženy coby jednomu ze základních kamenů společnosti zvláštní uznání a ústavní ochranu je v dnešní turbulentní době, v níž se setkáváme s všudypřítomnými snahami o relativizaci a bourání vzorů, ať již sebelépe osvědčených, aktuálnější než kdy dříve. Je proto nanejvýš žádoucí, aby pravou podstatu, význam a důležitost tohoto svazku reflektoval i dokument, který zakotvuje ty nejvyšší a nejposvátnější hodnoty, na nichž stojí naše společnost a náš právní řád. Tímto dokumentem je právě Listina základních práv a svobod.

Výslovná ústavní ochrana manželství není v historii českého ústavního pořádku institutem neznámým, byla totiž již obsažena v ustanovení § 126 Ústavní listiny Československé republiky z roku 1920. Dovolte mi tady připomenout jistou symboliku toho, že projednávání tohoto našeho návrhu je otevíráno právě v den, kdy jsme si před chvílí připomněli sto let od prvního zasedání Národního shromáždění Československé republiky, které potom v tomto sále 29. února 1920 přijalo řádnou Ústavu Československé republiky, kde právě toto zakotvení ochrany manželství bylo už uvedeno.

Rovněž z hlediska mezinárodní komparace nejde o ojedinělou úpravu, což zvláště platí pro středoevropský prostor. Ústavní ochranu manželství jakožto svazku muže a ženy poskytuje například článek "L" maďarské ústavy, dále článek 18 polské ústavy a článek 41 slovenské ústavy. Tedy všechny tři státy visegrádské čtyřky kromě ČR toto ve svém ústavním pořádku již mají zakomponováno. Obdobné ustanovení uznávající manželství za svazek muže a ženy je přítomno též v ústavním pořádku Chorvatska, Lotyšska, Litvy a dalších států. Manželství za základ rodiny prohlašuje také například ústava italská. Lze tak mimo jiné uzavřít, že ČR je v současnosti jediným státem visegrádské skupiny, jehož ústavní pořádek ochranu manželství jakožto svazku muže a ženy dosud nereflektuje, jak už jsem uvedl před chvílí.

Rodina a rodinný život ze své podstaty náleží do bytostně soukromé a autonomní sféry života člověka. Rodina ovšem zároveň nenahraditelně a v podstatě výlučně plní několik funkcí takového významu, že bez ní není život v lidské společnosti jako celku vůbec myslitelný. K těmto funkcím, které rodina přirozenou cestou naplňuje, náleží zejména funkce reprodukční, zajišťující reprodukci a generační obměnu obyvatelstva, funkce socializační, zajišťující všestrannou výchovu dětí, funkce sociálně-ekonomická, tj. fungování rodiny jakožto svébytného a soběstačného ekonomického celku, dále funkce regenerační a podpůrná, jejíž podstatou je vzájemná sounáležitost, poskytování citového zázemí, emoční i materiální podpora mezi členy rodiny. Rodina je postavena na vzájemné lásce. Rodina proto nutně představuje základní jednotku společnosti a nezastupitelný prvek triády: jednotlivec – rodina – společnost. Každý historický pokus odbourat některou z funkcí rodiny a přenést ji na jinou entitu je znám svými škodlivými důsledky pro jednotlivce, zvláště pro dotčené děti, i pro společnost.

Z těchto předpokladů vyvěrá úloha působení státu ve vztahu k rodinám. Všeobecná deklarace lidských práv v článku 16 odst. 3 konstatuje – cituji: "Rodina je přirozenou a základní jednotkou společnosti a má nárok na ochranu ze strany společnosti a státu." Konec citátu. Je posláním státu, aby zároveň respektoval autonomii a vnitřní život rodiny a současně rodinu uznával, poskytoval jí ochranu, napomáhal jí v nesnázích a přitom zejména všestranně podporoval dosažení takové její podoby, která nejlépe odpovídá osvědčenému a zažitému ideálu funkční rodiny naplňující přirozenou cestou všechny její soukromé i společenské úlohy. Jádrem takové rodiny je manželský svazek muže a ženy. Tato podoba rodiny je v našem civilizačním okruhu pevně zakotvena bez nejmenší nadsázky již několik tisíc let. Jejími nezpochybnitelnými kořeny jsou jak římské právo, z něhož pochází nejklasičtější definice manželského svazku muže a ženy, tak postupné prosazení se monogamického svazku ve starověkém Izraeli a přítomnost manželství muže a ženy

v základním kodexu křesťanství, tedy v Bibli. Právní institut manželství, trvalého svazku jedné ženy a jednoho muže, byl v novější době jako samozřejmý přejat a včleněn do všech velkých evropských kodifikací soukromého práva vznikajících na základě přirozenoprávních, popř. římskoprávních doktrín v 19. a 20. století a lze na něj jistě nahlížet jako na součást přirozeného práva. Tato zcela mimořádná situace právního institutu manželského svazku zajišťuje, že uvedené vnímání a vymezení pojmu manželství, tj. trvalého svazku jedné ženy a jednoho muže, je navzdory některým tendencím posledních několika málo let hluboce společensky i právně prověřeno a zakořeněno.

Rodina vznikající na podkladě manželského svazku má zvýšené předpoklady pro zdraví a plnohodnotný vývoj. Manželství muže a ženy má typicky potenciál naplnit všechny hlavní funkce rodiny, a zvláště pak přivést na svět další generaci a vychovat ji v nenahraditelné a vzájemně nezastupitelné mateřské i otcovské lásce i vzoru, a to v prostředí poskytujícím alespoň nějaké záruky stability a dlouhodobosti. Jakákoli jiná podoba rodinného soužití toho v takové míře schopna být nemůže. Manželství proto od státu, který se přihlašuje k ochraně rodiny, nutně rovněž náleží prvořadá a výjimečná ochrana.

Právní institut manželství má nenahraditelnou úlohu i z hlediska efektivního výkonu státní politiky, zejména té, jež směřuje k podpoře rodin. Je legitimním požadavkem státu, aby prostředky, které vynakládá do sociálního zabezpečení a podpory rodin, směřovaly v prvé řadě do prostředí, v němž existují právní záruky jeho stability, neboť v něm mohou tyto prostředky nejlépe a nejúčelněji plnit svůj smysl. Takové záruky poskytuje právě zejména rodina založená na manželském svazku.

Úkolem státu nejvyššího významu je rovněž přičiňovat se o příznivý demografický vývoj. Situace v tomto směru není v České republice úplně optimální. Český statistický úřad pro rok 2016 uvádí číslo 1,63 jako průměrný počet dětí připadajících na jednu ženu. K tomu Český statistický úřad konstatuje – cituji: Ani tato úroveň plodnosti však v dlouhodobém pohledu nezajišťuje prostou reprodukci populace. K té by byla potřeba plodnost minimálně ve výši 2,1 dítěte na jednu ženu. V České republice tomu tak bylo naposledy v roce 1980. – Toto považuji za velmi alarmující konstatování a může mít dlouhodobý dopad na celou českou společnost.

Nástroje státního působení v této otázce mohou být ze své podstaty pouze nepřímé. Je jimi právě důsledná prorodinná politika založená na podpoře vzniku pokud možno úplných a stabilních rodin, v nichž je základním stavebním kamenem zpravidla manželství. V rovině fakticity nemohou z řady různých objektivních i subjektivních důvodů, závislých i nezávislých na vůli zúčastněných osob, nikdy všechny rodiny dospět k podobě, která je chápána jako její ideál. Rodina založená na manželství muže a ženy je skutečně ideálem zcela jedinečným a musíme počítat s tím, že ne vždy právě z těch objektivních, subjektivních důvodů bude tohoto ideálu dosaženo. To platí i pro manželství, jehož velký potenciál mnohdy nemůže být z řady příčin naplněn.

Tato skutečnost však nemůže znamenat, že má stát rezignovat na svou úlohu stanovovat normy chování. V tomto případě totiž obsahem a smyslem navrhované

normy není jakékoliv sankcionování toho, kdo její cíle nenaplňuje, nýbrž naopak, my jdeme pozitivní cestou, chceme podpořit dobrou praxi a být nápomocní. Cílem, ambicí je vytvořit mantinely, ukázat směr, kterým se naše společnost ubírá. Listina základních práv a svobod je z povahy právní deklarativního charakteru, čili jakékoliv změny nepřinášejí úpravy, které by fakticky byly k sankcionování nebo něčemu podobnému, ale nastavují obecný směr naší společnosti. Prožívá-li rodina v dnešní době, Českou republiku nevyjímaje, určitou krizi a proces eroze – a o tom svědčí např. skutečnost, že v populaci celkově přibývá osob rodinného stavu svobodný a svobodná a naopak ubývá osob ženatých a vdaných; opět to vychází z čísel Českého statistického úřadu: osoby žijící v manželství jsou sice stále nejpočetnější, nicméně jejich podíl v obyvatelstvu se již snížil pod jednu polovinu a dále klesá – není přesto úlohou státu na její podporu rezignovat, nýbrž naopak ji tím více a intenzivněji podporovat, a to včetně stanovení vzorců, vzorů a vytyčení principů, jejichž naplňování je pro fungování rodiny žádoucí.

K tomuto cíli směřuje i tato novela. Chtěl bych zde také jednoznačně odmítnout výtky toho, že v případě... nebo že za krizi rodiny, o které tady teď v tuto chvíli hovořím, by mohl někdo jiný než my samotní, kteří žijeme v heterosexuálních manželství. Skutečně za krizi rodiny v žádném případě nemůže homosexuální komunita. To je skutečně naprostý nesmysl. Za krizi rodiny si můžeme my sami. A fakticky je to hozená rukavice nám, kteří v tradičním manželství muže a ženy v rodinách žijeme.

Ochrana manželství muže a ženy v rámci ústavního pořádku, jehož je Listina základních práv a svobod součástí, je tak zejména pokynem pro zákonodárce, stejně jako pro soudy a jiné orgány veřejné moci, aby svou činností co nejlépe přispívali k podpoře a nerušenému fungování právního institutu manželství. Manželství jako svazek muže a ženy je jistě hodnotou konzervativní, ale není to institut přežilý. V roce 2017 uzavřelo manželství bezmála 53 tisíc párů v České republice. Jako takový má tento institut povahu privilegia. Jeho účelem není ošetřit vztahy dvou milujících se osob. Česká republika není státem bezhodnotovým, ochrana manželství v Listině základních práv a svobod tak může vyjadřovat i uznání manželství jakožto výjimečné a nenarušitelné hodnoty odpovídající svým významem a mírou ochrany základních právům a svobodám.

Dámy a pánové, tolik k odůvodnění jinak velmi stručné úpravy Listiny základních práv a svobod. Náš návrh logicky vychází z debaty, která se vede nejenom na půdě Poslanecké sněmovny, a to i v rámci ať už veřejných slyšení před petičním výborem, nebo v rámci různých seminářů a konferencí, ale také v reakci na debatu ve veřejném prostoru. My se domníváme, že tu debatu nevedeme o právech menšin, ale vedeme ji primárně o hodnotách. A hodnotová politika je něco, co zde ve Sněmovně nepřichází často na pořad. Domnívám se, že i právě proto je důležité, kolik je přihlášeno vás poslanců do rozpravy, protože k otázkám hodnot, na kterých stojí naše společnost, naše civilizace, je třeba se vyjádřit a nad nimi také uvažovat. Věřím, že rozprava nad jedním i druhým tiskem k tomu povede.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý večer, dámy a pánové. Já vám také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Věra Procházková. A poprosil bych levou část sálu o větší klid.

Poslankyně Věra Procházková: Dobrý večer ještě všem znova. Já bych nejdříve přečetla vyjádření vlády k tomuto tisku a poté svoji zpravodajskou zprávu.

Navrhovaná změna je zjevně reakcí na aktuální snahy otevřít institut manželství osobám stejného pohlaví. I z obsahu důvodové zprávy plyne, že smyslem navrhované změny Listiny základních práv a svobod mimo jiné je, že zákonem uznané manželství musí spočívat ve svazku jednoho muže a jedné ženy. Vláda naopak svým usnesením ze dne 22. června 2018 č. 414 vyjádřila souhlas s návrhem zákona, jehož cílem je otevřít institut manželství osobám stejného pohlaví, viz sněmovní tisk č. 201.

Vláda se domnívá, že k jakékoli změně Listiny je třeba přistupovat zdrženlivě. Katalog práv a svobod zakotvený v Listině by neměl být používán k blokování práv určitých skupin. Vláda též uvádí, že podle jejího názoru výše uvedeného cíle, tedy že zákonem uznané manželství musí spočívat pouze ve svazku jednoho muže a jedné ženy, ani nebude zakotvením obecné proklamace do Listiny dosaženo. Vláda uvádí, že z formálního hlediska by nemělo jít o změnu usnesení předsednictva České národní rady, ale mělo by se jednat o změnu samotné Listiny. Návrh vykazuje i další legislativně technické nedostatky, a proto vláda vyslovila s touto novelou zákona nesouhlas.

Novela zákona č. 2 z roku 1993 z řad poslanců KDU-ČSL a dalších je v podstatě reakcí tedy na tuto předchozí normu č. 201 o umožnění manželství homosexuální komunitě. To ve zkratce.

Společnost lidí se ale vyvíjí. Vidíme, že směrem k liberálnímu pojetí světa. Preferuje se v civilizovaném světě právo jedince, který se ale pohybuje ve společnosti řízené zákony, a ty zákony si většinou společnost odsouhlasí.

Co je ale dle mého názoru důležité, je to, aby se nebránilo možnosti si vybrat. Mnoho lidí dnes žije takzvaně single nebo v registrovaném partnerství nebo, jak se říká, takzvaně na hromádce. Když jsem pátrala po tom proč, často jsem dostala odpověď, že je to prostě výhodné. Takže lidé si mohou vybrat, jak žít. Je tu ale skupina lidí homosexuální komunity, která si vybrat nemůže. Manželství jako statut je jim odepřeno, viz slova předkladatelky k předchozí normě.

Návrh kolegů z KDU-ČSL, aby bylo v Listině zaručeno, že je manželství svazek muže a ženy, ten výběr ještě zužuje. V dnešní době ale je manželství chápáno jako statut. V podstatě je to technická norma a měla by být umožněna všem lidem. Toto je můj názor.

Nakonec si dovolím i malé doporučení. Dělejme maximum, aby měly páry důvod uzavírat manželství, pokud si myslíme, že je manželství lepší stav než jiný.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím kolegy u stolku zpravodajů, jestli vám také budou chtít udělat místo. Nicméně teď se posuneme do otevřené rozpravy, která je sloučená.

Sloučená rozprava k bodům 50 a 52
/sněmovní tisky 201 a 211/

V tuto chvíli nejsou na tabuli všichni. Už ano, děkuji.

Nicméně předtím mám s písemnou přihláškou s přednostním právem pana poslance Ivana Bartoše jako předsedu poslanecké sněmovní strany. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, dámy, pánové, hosté, kolegyně poslankyně a poslanci, já jsem si vzal toto slovo s přednostním právem z několika důvodů. Později v rozpravě vystoupí se stanoviskem klubu pan poslanec František Kopřiva. Já bych proto jen v úvodu chtěl říci základní důvody, proč podporujeme návrh, který byl původním nosičem toho, aby osoby stejného pohlaví mohly žít spolu ve vztahu a tento se nazýval manželství.

Tady zaznělo takové až skoro řekl bych – nebudu hledat to správné adjektivum k tomu. Ano, hájíme tady hodnoty. Hodnoty jsou pro mě a doufám, že pro řadu lidí zde, svoboda, ale i rovnost. A ta hlavní idea toho, o čem se bavíme, o tom, aby osoby stejného pohlaví mohly vstupovat do manželského svazku a tento se jmenoval manželství, je právě to, že tito naši spoluobčané by měli mít stejná práva, měli bychom tuto rovnost akceptovat nejen v našich očích, ale i rovnost před zákonem.

Je důležité si uvědomit, že to není žádná věc, která se týká nějaké malé skupiny lidí. Není to tak. Rozvětvené rodiny v České republice, každý má, pokud má širší rodinu, nějakého příbuzného, který je z té LGBT skupiny, který prostě má opačnou sexuální orientaci. Já bych chtěl říci, a zaznívá tady hodně ten tradicionalistický pohled, uvědomme si, že v referendu o té možnosti vstupovat do manželství rozhodlo hlasy občanů i katolické Irsko.

Já jsem si vzal přednostní slovo zejména z toho důvodu, že i vzhledem k počtu přihlášených se mi zdá, že bychom dnes opět nemuseli tento bod probrat. Mně by to bylo líto. Já si myslím, že jsme Parlament České republiky, jsme Poslanecká sněmovna, lidé nás sledují a v této souvislosti nás sleduje velké množství lidí a my bychom si to dnes měli odpracovat a dojít k finálnímu hlasování. Proto navrhuji, abychom jednali a hlasovali v obou dvou tiscích i po 19. hodině. Je to tedy tisk 201 a 211. To je můj první návrh. Jinak podpora tohoto návrhu pochází z klubu Pirátů a z klubu STAN, takže podpora dvou klubů je zajištěna.

Můj druhý návrh potom z logiky věci je návrh na zamítnutí návrhu, který zde přednesl pan kolega poslanec Výborný. To je ten tisk 211.

Já vám děkuji za pozornost. Ode mne tedy pocházejí dva návrhy. První je jednat a hlasovat i po 19. hodině jak k tisku 201, tak k tisku 211 a zároveň je zde návrh na zamítnutí sněmovního tisku 211. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Registruji oba vaše návrhy, návrh na zamítnutí budeme případně hlasovat na konci rozpravy. Teď svolám poslance do sálu, protože se budeme muset vyrovnat s procedurálním návrhem, abychom hlasovali a jednali i po 19. hodině. Je zde žádost o odhlášení, takže já vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými poslaneckými kartami. Pro ty, kteří přicházejí – budeme hlasovat o tom, zdali budeme v této rozpravě po obou dvou tiscích pokračovat i po 19. Hodině, a hlasovat. Počet poslanců se nám neustálil... Už snad ano.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro to, abychom pokračovali i po 19. hodině. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 242 je přihlášeno 134 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 51. Návrh byl zamítnut. Budeme v rozpravě pokračovat až do 19. hodiny. Já vám děkuji.

Jako další je do rozpravy přihlášen s přednostním právem pan místopředseda Okamura. Pan poslanec Patrik Nacher tu má faktickou poznámku, ale to je omyl, předpokládám. Prosím o klid v sále, aby poslanci, kteří nás opouštějí, opouštěli v poklidu. Prosím pana místopředsedu k mikrofonu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, takže já bych se na úvod vyjádřil za poslanecký klub SPD k prvnímu návrhu, to znamená, že to je ten návrh poslanců hnutí ANO, Pirátů, ČSSD, STAN, KSČM, TOP 09. No, co teď tady projednáváme a co tito poslanci předkládají, není žádné formální narovnání nějakých parametrů, ale je to revoluční změna naší filozofie. Rozhodujeme o tom, že zrušíme manželství jako vztah muže a ženy, a nahrazujeme ho definicí, že je to vztah dvou lidí. Není to maličkost. Pokud se přijme tento zákon, který ruší definici standardní rodiny, který ruší tátu a mámu, tak pak nastupujeme pozvolnou, ale jistou cestu ke zrušení definice pohlaví a ke zrušení role muže a ženy a dosud standardní rodiny ve společnosti tak, jako to známe my a naši předkové po tisíce let. Zrušením slova ženich a nevěsta by takový velký skluz teprve začal. Podívejte se do okolních zemí. Následně přijde zrušení oslovení dámy a pánové a multikulturalisté nám zakážou vychovávat kluky jako kluky, holky jako holky, protože pohlaví podle nich není dané přírodou, ale člověk si prostě může vybrat.

Všichni, jak tady sedíte, připomeňte si své rodiče – tátu, mámu, babičky, dědečky. Co by vám asi na tenhle šílený nápad zrušit manželství jako svazek muže a ženy řekli? Moraváci asi tuší, co lískanců by tady prolítlo vzduchem.

Podle obhájců novely jde o boj za rovnoprávnost gayů a lesbiček s heterosexuály. Připadá mi za hranou tahat sexualitu do politiky. Za hnutí SPD říkám, že považujeme sexuální orientaci plně za soukromou věc každého člověka a je absurdní nahrazovat přírodu či Boha zákonem. Muž bude mužem vždy a žena ženou. Muž dítě neporodí a žena dítě bez muže nezplodí. Biologického tátu ani mámu druhá máma či pseudotáta nenahradí. Manželství a jeho podpora v této podobě, v jaké existuje po tisíce let, preferovaly všechny státní systémy v dějinách, a to bez ohledu na sexuální preference dané společnosti, protože nikdy přímo se sexuálním životem nesouviselo. Ve starém Římě byla pederastie, tedy zneužívání chlapců staršími muži, vyhledávanou normou. Ve starém Římě byla homosexualita a bisexualita sice méně protežována, ale nebyla

žádné tabu. O Caesarovi jeho vojáci zpívali, že je mužem všech žen a ženou všech mužů, aniž by mu to ubralo na popularitě.

Navzdory tomu všemu, že sexualita nebyla tabu a jakákoli orientace byla považována dokonce za téměř normální, nikoho nikdy po tisíce let nenapadlo to, co napadlo některé naše zákonodárce těch stran, které jsem jmenoval, tedy je to hnutí ANO, Piráti, ČSSD, STAN, KSČM a TOP 09, možná někteří další, které tady ani v seznamu ještě nemám. Tedy to, že sexuální vztah postavím na úroveň manželství. Manželství každý stát podporuje ze zásadního důvodu. Každý národ, každý politický i sebeliberálnější systém potřebuje přežít a to může jen v lidech. Děti může dát jen vztah muže a ženy, a to i dnes navzdory tomu, že se snažíme plodit děti i uměle. Je naprostý fakt a doložený tisícero studiemi, že dítě, které postrádá mužský nebo ženský vzor, je svým způsobem postižené a nechává to na něm zásadní stopy. Výkřiky o tom, že rodina dvou slušných mužů je lepší než otec a matka alkoholici, je demagogie. Alkoholik či feťák může být a mnohdy je i homosexuál, stejně jako heterosexuál. Všechny relevantní studie vám potvrdí, že pokud jsou děti v přirozené vlastní rodině, a to třeba i v holobytě, tak ta rodina pro ně bude vždy lepší než jakákoli sebeluxusnější náhražka.

Rodinné právo by proto mělo být jednoznačné. Rodina, a tedy manželství je spojení muže a ženy za účelem zplození, porodu a výchovy dětí. Stát by měl zahájit zásadní podporu pracujících rodin s dětmi, učinit z plodného a trvalého svazku muže a ženy privilegované postavení, protože pro naše přežití jako státu a národa je nenahraditelné. Jak vyplývá z mého vysvětlení, SPD tento návrh zákona nepodpoří.

A nyní mi dovolte, abych se vyjádřil k druhému návrhu zákona a je to ústavní zákon na ukotvení manželství.

Vážené dámy a pánové, při čtení návrhu tohoto ústavního zákona mě jako první napadla myšlenka, že zoufalá doba nás nutí dělat zoufalé činy, a tak v rámci obrany základních hodnot se naprosto standardní a samozřejmé pravdy snažíme uzákonit, a to zdánlivě nejvyšším zákonem, tedy Ústavou. Jde tu např. o právo občanů bránit sebe a svou zemi se zbraní v ruce, nebo tak primitivního a samozřejmého faktu, že manželství je vztah muže a ženy. Jako v případě zbraní připomínám krutý fakt, že nejsme suverénní země kvůli Evropské unii, ale fakticky podrobená země, porobená země, kde naše ústavní zákony nemají žádnou sílu vůči vládě v Bruselu a i nejhloupější směrnice EU má z pohledu práva vyšší moc než české zákony. Navzdory tomu je dobře jít i touto cestou, tedy tohoto návrhu ústavního zákona, tedy pokusit se zakotvit do naší Ústavy základní pravidla. Ne proto, že bychom právo z Bruselu jakkoli zvrátili, ale proto, aby někteří lidé otevřeli oči a viděli skutečný stav, v jakém se naše státoprávnost nachází, a začali přemýšlet, nakolik je takový stav správný a zda není čas přemýšlet nad změnami. I suverénní Česká republika totiž může být organickou a funkční součástí evropského společenství.

Pokud jde o dnes projednávaný návrh, mrzí nás, že nás, nejpevnější a v tomto ohledu i nejjednotnější zastánce tradičních evropských hodnot, předkladatelé návrhu vynechali. Chápu důvody. Máme permanentně před volbami a faktem je, že otevřená spoluúčast SPD na tomto návrhu by znamenala posílení SPD, protože jsme jediní v této Sněmovně, kdo jako celek, tedy celé hnutí včetně prostých členů i našich

voličů, bezvýhradně zastáváme názor, že rodiči jsou táta a máma, že manželství je samozřejmě institucionalizovaný vztah muže a ženy a že jde o institut, který musí stát ve všech možných ohledech upřednostňovat, a to v zájmu národa, který potřebuje slušné pracovité rodiny, které plodí a vychovávají slušné a pracovité děti.

Chápu, že KDU-ČSL musí vyvinout nějaký krycí manévr na obranu tradičních křesťanských hodnot poté, co mnozí její kandidáti před volbami podporovali nebo nezpochybňovali adopce dětí homosexuálními páry, kteří, jako předseda plzeňské organizace KDU-ČSL Adam Komenda nebo exministr za KDU-ČSL Daniel Hermann, osobně podporovali manifestace homosexuálů a dalších sexuálně odlišných lidí žádajících po mém soudu další a další výhody, často na úkor standardního vztahu muže a ženy.

Pokud dnes vládní poslanci navrhují zrušit – resp. poslanci KDU-ČSL a další – navrhují zrušit instituci... Pardon, omlouvám se. Pokud dnes vládní poslanci navrhují zrušit instituci manželství, tak jak byla pojímána na celém světě po tisíce let, pak vychází i z postojů členů minulé vlády, kde Ministerstvo kultury pana Hermanna z KDU-ČSL zcela otevřeně takové snahy podpořilo oficiálním patronátem nad pražským pochodem Prague Pride, a to bez jediného veřejného protestu ze strany vedení KDU-ČSL.

Dámy a pánové, bez ohledu na zmíněné souvislosti SPD všemi hlasy návrh tohoto ústavního zákona podpoří. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než postoupíme dál, přečtu omluvenky. Omlouvá se pan poslanec Kolovratník od 17 hodin do konce jednání z rodinných důvodů a omlouvají se poslanci Třešňák a Lipavský od 16.35 do 18.00 z pracovních důvodů.

Nyní bychom měli pokračovat v rozpravě, ale bohužel tu není žádný člen vlády přítomen, jak jsem byl upozorněn. Já tedy mám za to, že pan ministr Brabec je – už jde, tak jestli to nebude vadit, já mám za to... Ano, už je tady, děkuji. V tom případě můžeme pokračovat a jako další je do rozpravy přihlášen s přednostním právem pan poslanec Kopřiva, který přednese stanovisko poslaneckého klubu Pirátů. Prosím.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vážená veřejnosti, dostáváme se po více než roce v tomto volebním období k tomuto velmi intenzivně diskutovanému návrhu, resp. dvěma opozičním, proti sobě jdoucím návrhům, a já věřím, že diskuse bude věcná. Proto v duchu té věcnosti nebudu ani reagovat na svého předřečníka a vyjádřím se primárně k tomu návrhu na novelu občanského zákoníku, protože stejně tak jsem přesvědčený, že ten oponentní trucnávrh je spíše takovým znásilňováním Listiny základních práv a svobod nežli nějaká konstruktivní oponentura tomu návrhu na zrovnoprávnění manželství pro homosexuály.

Já jsem rád, že se mezi zástupci šesti parlamentních stran, šesti sněmovních stran, našli podporovatelé a předkladatelé té novely občanského zákoníku, a pozitivně hodnotím i kladné stanovisko vlády k tomuto návrhu.

Pro začátek bych rád vymezil, o čem se tady vlastně bavíme. My nezasahujeme do nějakých tradic, do nějakých dlouho tisíciletých tradic, které jsou neměnné, ale bavíme se o občanském sňatku, o civilním manželství. Občanský sňatek je právní konstrukt. Není to žádná odvěká tradice. Historicky bylo civilní manželství uzákoněno za první republiky. Od roku 1919 je možnost výběru mezi církevním nebo občanským sňatkem. A ta motivace byla taková, aby se zkrátka lidem všech vyznání nebo i nevyznání umožnilo stejné právo, aby stát garantoval nějaký minimální standard všem lidem bez ohledu na jejich církevní příslušnost nebo vyznání. A já si myslím, že ten fakt, že jsme sekulární stát, tady na tom se všichni shodneme a nikdo to nechceme rozporovat.

Takže ještě jednou. My nezasahujeme do toho, jak si sňatky upraví církve. My se bavíme o tom občanském sňatku, o tom státním. A tady jsem přesvědčený, a věřím, že i další předkladatelé, kteří spolupodepsali návrh, že stát by neměl být arbitrem toho, co je normální. Stát by neměl normalizovat. Stát by neměl lidi šmírovat a podle toho jim přidělovat různá práva. Stát má všem garantovat stejné minimální standardy. Stát by měl garantovat to, aby všichni měli stejný přístup k právům a povinnostem.

Už podle stávající definice v občanském zákoníku je předpokladem pro manželství pouze zletilost, svéprávnost a nepříbuznost manželů. O sexuální orientaci se tam už nyní vůbec nemluví. A tato novela občanského zákoníku dále nikomu žádná práva nebere, ona je pouze rozšiřuje na všechny. Aby všichni ta práva měli stejná. Takže nikoho to právo neomezuje, nikomu neubírá. Žádné skupině, žádnému jednotlivci. A já jsem přesvědčený, že všichni občané by si před zákonem a před státem měli být rovni.

Pak tady samozřejmě přichází ta výtka, proč manželství, proč se to nemůže upravit nějak jinak. Tak to je určitě relevantní dotaz a můžeme se na to podívat podrobně. Tak ten hlavní důvod, proč vlastně registrované partnerství, které už existuje, nestačí, jsou ty praktické rozdíly. A těch praktických rozdílů je bohužel mnoho a jsou bohužel poměrně zásadní.

To registrované partnerství v podstatě dělá ze stejnopohlavních párů občany druhé kategorie, protože registrovaní partneři a partnerky se mohou registrovat pouze na 14 úřadech, zatímco manželství lze uzavřít v podstatě na kterékoliv matrice. Dále nevzniká registrovaným partnerům společné jmění, nevzniká nárok na vdovský důchod v případě úmrtí partnera. Nevzniká nárok na přechod různých sociálních dávek toho partnera. Dítěti potom nevzniká v případě úmrtí nebiologického rodiče nárok na sirotčí důchod. A konečně je tam problém i s tím rodičovstvím před zákonem. Takže registrovaní partneři si nemůžou přiosvojit dítě svého partnera nebo partnerky a stejně tak si nemohou osvojit dítě z ústavu.

Cestou rovného manželství se vydalo už 26 států, naposledy v roce 2017 to bylo Finsko, Malta, Německo a Rakousko. A je to ta nejjednodušší cesta, osvědčená. V těch zemích nevznikl žádný problém a došlo vlastně k tomu, co je předmětem návrhu, změní se pouze pár slov v občanském zákoníku. Dále, ve Velké Británii se snížení počtu sebevražd mladých lidí někdy dává do souvislosti právě s uzákoněním rovného manželství pro všechny.

Co se týče opět nějakých tradic a podobně, tak jak všichni víme, jsou společenské trendy, které se vyvíjejí, a společnost není neměnná. A my můžeme vidět ten vývoj. Protože například v červnu 2016 na základě průzkumu společnosti Median podporovalo manželství bez ohledu na sexuální orientaci 67 % Čechů a letos v únoru už to bylo 75 % respondentů a respondentek, kteří souhlasili s položenou otázkou: Když se dva lidé milují, mají mít možnost zajištěného partnerského života v manželství bez ohledu na svoji sexuální orientaci? Takže ta podpora i v české společnosti roste. Nejen za našimi hranicemi, ale i tady u nás v Česku podpora široké veřejnosti roste. Ten trend je jasný a my máme možnost psát historii a být první postkomunistickou zemí, která by to umožnila. Protože doposud se manželství narovnalo v zemích západní Evropy, severní Evropy, jižní Evropy a potom i v jiných zemích světa, ale celkově je to 26 států.

Přiznání statusu manželství, nebo to umožnění uzavírat civilní sňatek i stejnopohlavním párům, nepomůže pouze těmto párům, ale i širším rodinám, které se například nemohou té registrace účastnit. A dále současný občanský zákoník neuznává rodinné vazby a rodinné vztahy, jako například švagr, švagrová a podobně.

Další častou námitkou je problematika rodičovství a dětí v duhových rodinách –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším, pane poslanče. Chtěl bych požádat o trošku větší klid v sále. Vím, že je to zajímavá matérie, kterou se zabýváme, která vyžaduje hodně diskuze, ale prosil bych, aby ta diskuze probíhala buď skrze řečnický pult, nebo mimo sál. Děkuji.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji, pane předsedající. Tímto se hezky otevírá ta druhá část mého výstupu, kterou bych asi začal tezí, že ty děti ve stejnopohlavních rodinách, nebo ty děti už ty stejnopohlavní rodiče mají. Tady jde jenom o to, že jsou v rozporu realita, kde už tento stav existuje, a ten zákon, ta legislativa. Takže i to se snažíme tím návrhem na novelu občanského zákoníku narovnat. Stejnopohlavní páry už vychovávají děti a vychovávají je mnohdy úspěšně. Věřím, že rodiče se nedělí na heterosexuální a homosexuální, ale zkrátka na dobré rodiče a špatné rodiče.

Podle studie uveřejněné 11. 10. 2008 na Michigan State University, která se jmenovala A Meta-Analysis of Developmental Outcomes for Children of Same-Sex and Heterosexual Parents, tak tato metaanalýza srovnala 19 studií za posledních zhruba 20 let a potvrdila, že negativní vliv na děti není a dětem se daří stejně dobře. A navíc ještě poukázala na ten fakt, že u studií, které prokazovaly opak, nebo se snažily prokázat opak, tak v těchto oponentních studiích odhalila velmi závažné metodické chyby. Ta studie se dá dohledat.

Ale nemusíme chodit daleko za hranice. Manželství pro stejnopohlavní páry podporuje i řada českých osobností. Jmenovat můžeme například profesora Petra Weisse, nebo primářku oddělení klinické psychologie Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně paní doktorku Spurnou, nebo ředitele Národního ústavu duševního zdraví profesora Cyrila Höschla.

A poslední věc. Kromě těchto expertů a odborníků v oboru péče o děti, rodičovství a psychologie o tom rozhodl už i Ústavní soud, že zájem dítěte má být na prvním místě. Ústavní soud totiž nálezem 3226/16 z 29. června 2017 na tento fakt poukázal, že pokud dítě má dva rodiče stejného pohlaví například v zahraničí, podle zahraničních zákonů, a tito s dítětem vycestují do České republiky, mělo by na ně být nahlíženo jako na rodiče, na oba dva rodiče. Ne že jeden z nich vystoupí na letišti a ten status rodiče ztratí.

Z nálezu budu citovat jen krátký odstavec: Povinnost státu respektovat právo na rodinný život nespočívá jen v tom, že nesmí bránit osobám majícím mezi sebou rodinné vazby, aby spolu žily a tyto vztahy realizovaly. V případě, že mezi osobami rodinný život vzniklý na legální bázi již existuje, je povinností všech orgánů veřejné moci jednat tak, aby se tento vztah mohl rozvíjet, a musí být respektovány právní záruky, které chrání vztahy dítěte a jeho rodiče.

Takže tyto příklady, jako právě tento názor Ústavního soudu, ukazují, že opravdu současná právní praxe spíše realitě neodpovídá, a v kontextu toho, že se dětem v duhových rodinách daří dobře, tak ten náš návrh na novelu občanského zákoníku by narovnal, aby legislativa odpovídala realitě.

A poslední tezí, která ani tak nesouvisí, nebo jen vzdáleně, s tímto projednávaným návrhem, ale já si opravdu myslím, že děti mají primárně vyrůstat v domácím prostředí a milující rodině než ve státním ústavu. Myslím si, že tuto tezi každý, kdo si říká liberál, přece musí potvrdit, že nechceme, aby děti vyrůstaly ve státních zařízeních.

Další častou výtkou je, že tím bořením nějakých tradic se půjde proti prorodinné politice, nebo že to snad bude bránit nějak reprodukci. Tady bych chtěl podotknout – tam si asi každý usoudí, jak to je v realitě, jestli lidi zakládají rodiny proto, že mají nějaké výsostné postavení, že mají nějakou exkluzivní nálepku manželství, nebo jestli prostě lidé zakládají rodiny proto, že chtějí mít děti a že spolu chtějí žít v jedné domácnosti. Tady bych odpůrcům prostřednictvím pana předsedajícího možná vzkázal, aby se zaměřili místo torpédování novely občanského zákoníku, aby se zaměřili na jiné věci, jiné faktory, které podle mě motivují více lidi mít děti, když se rozhodují a váhají. Podle mě prorodinná politika spočívá například ve zvyšování rodičovského příspěvku, ve větších slevách na daních, v dostupném bydlení, v zajišťování dostupného bydlení pro mladé rodiny. A potom také kvalita a kapacita školek a dětských skupin, potažmo i škol, kvalita škol. Já si myslím, to jsou ty praktické aspekty, které potenciální rodiče a mladé rodiny řeší.

Manželství stejnopohlavních párů tudíž podle mě nepovede k destrukci tradičního modelu rodiny, ty dva modely můžou existovat kolem sebe, a naopak, pokud by návrh na novelu občanského zákoníku prošel, tak se narovnají práva tak, aby na všechny skupiny, na všechny jednotlivce, na všechny občany stát pohlížel stejně jako na rovné.

Já nechci mít žádnou exkluzivní výsadu. Já chci žít ve společnosti, kde všichni budou mít stejný přístup k právům a kde budou všichni mít i stejné povinnosti. Chci žít ve společnosti a ve státě, který neškatulkuje občany podle různých kritérií. Já si myslím, že registrují se auta, lidé se berou. Povznesme se prosím nad paternalismus a

dejme možnost uzavřít sňatek všem dvojicím. Nelpěme na stereotypech a dejme přednost lidskému štěstí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu a z řad hostů na galerii.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Už jsme v rozpravě, takže poprosím s faktickou poznámkou pana poslance Feriho, po něm se připraví paní poslankyně Šlechtová, faktických poznámek je v tuto chvíli sedm. Já se omlouvám panu poslanci Ferimu, že jsem ho minul, když jsem hledal vládu. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se na vás chtěl vaším prostřednictvím obrátit. Jedná se o důležité návrhy. Vy jste před chvílí porušil zákon. Vy jste mě a další kolegy nevyvolal, nevyzval jste je, neudělil jste jim slovo, a místo toho jste udělil slovo svému stranickému kolegovi. Poprosil bych vás, abyste věnoval náležitou pozornost řízení této schůze. Jsou to, říkám, důležité zákony, a pravidla by měla platit pro všechny stejně. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Teď mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Šlechtovou. Dovolím si podotknout, že jsem kolegovi udělil právo jako řečníkovi pověřenému přednést stanovisko klubu podle § 58 odst. 3. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, pane ministře, já bych ráda v tuto chvíli jenom faktickou poznámkou ráda reagovala na slova pana předsedy Okamury, protože jsou věci, které není úplně dobré slyšet, myslím si, že pro nikoho.

Rušíme manželství je lež z úst pana předsedy Okamury. Rušíme mámu a tátu je lež z úst pana Okamury. Neřešíme sexualitu, ale rovnost a rovnoprávnost. A pokud to někomu nedochází v této Poslanecké sněmovně, tak by se možná měl zamyslet nad celou novelou, přečíst si ji a možná chodit na debaty.

A tady padlo něco, co mě opravdu extrémně zaujalo. A to bylo – pokud děti nemají oba rodiče, resp. muže a ženu, jsou postižené. To tedy znamená, že pan předseda Okamura si myslí, že všechny děti, které vyrůstají pouze s jedním rodičem, ať už je to žena, nebo muž, tak jsou postižené.

Chtěla bych zde zmínit poslední bod, to je to, že se tady nebavíme o stovkách lidí. Ta 4 % LGBT komunity už je dávno přežité. Kolik z vás, co tady sedíte, prostřednictvím pana předsedajícího, jste možná měli nějaký sexuální zážitek se stejným pohlavím! (Smích.) Co sakra řešíme! (Potlesk v části sálu. – S důrazem:) Je nás 5 až 10 % minimálně! Až 10 %, to znamená, jeden milion obyvatel České republiky je lesba nebo gay! Takže prosím, pokud tady mluvíme o dětech, mluvíme o občanech naší země, tak aspoň nějakým způsobem s respektem.

Těším se na svůj věcný příspěvek. Děkuji. (Potlesk v části sálu a z řad hostů na galerii.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Novák. Ruší, dobře. Nyní prosím paní poslankyni Černochovou. Paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou. Už to říkal kolega Feri, dobře. Tak prosím pana poslance Holíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pardon, i pane ministře, já začnu takovou úvahou. Člověk žije na zemi asi milion let. Možná posledních deset tisíc je to už homo sapiens a v poslední době si dokonce říkáme homo sapiens sapiens, čili člověk dvakrát myslící. (Smích v sále.) Samozřejmě během tohoto vývoje... (Předsedající žádá o klid.) ... se vždycky vyskytli nějací jedinci, kteří měli vztah homosexuální. A tito vždycky vyhynuli. Protože jiné možnosti nebyly. Dneska s rozvojem techniky začínáme nacházet cesty k reprodukci. Jestli dovolíte, jak tady říkala paní kolegyně Maxová prostřednictvím pana předsedajícího, ano, vezmou se dva homosexuální páry a jeden z nich zajde – nebo jedna z nich zajde do oddělení reprodukce. Nevím, jak by to bylo u mužů. Já se snažím opravdu si představit, kam bych šel já, kdybych se zamiloval do nějakého chlapa. (Smích.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid!

Poslanec Jaroslav Holík: V současné době, to tady zaznělo, ano, je nás tady ne 4 %, ale 10. Jestli tento trend bude pokračovat dál, jak moc se bude vyvíjet společnost. Všichni budeme chodit do reprodukčního centra! Kdo vlastně tuto společnost povede dál!

Já se ještě rychle dívám, kolik mám času. Ano, sexualita byla v minulosti řekněme trestána, pak byla tolerována, v současné době je registrována, potom chceme manželství. A co bude dál! Kdo vlastně převáží! Normální heterosexuální páry, nebo homosexuální?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čas, pane poslanče! Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Výborný, poté pan poslanec Bělobrádek.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já mám tady spoustu poznámek, asi to všechno nestihnu, ono se na to dostane průběžně.

První věc vaším prostřednictvím k panu kolegu Kopřivovi. To je naprostý protimluv. Vy v první větě řeknete, že tady chcete vést věcnou debatu, a v druhé větě, pane kolego, když tady procházíte, řeknete, že tady vznikl nějaký oponentní trucnávrh. Tak já to beru jako faul. To skutečně není fér! Žádný trucnávrh tady nevznikl, my jsme na našem návrhu začali pracovat v lednu, velmi důsledně jsme připravovali důvodovou zprávu a není to žádný trucnávrh a vy to moc dobře víte! Takže nevykládejte něco o věcné debatě. Já jsem to na začátku nezmínil. Já bych byl

velmi rád, abychom se tady vrátili ke kultivované, slušné a věcné debatě, a neútočili na sebe těmito nefér argumenty.

Velmi teď už konkrétně k některým bodům, které tady zazněly. No tak základní věc. Na manželství není právo. Tak jako není právo na dítě. Dítě je dar. A pokud někdo hovoří o tom, že dítě má rodiče stejného pohlaví, tak já se domnívám, že to je protimluv. To totiž není možné. Dítě biologicky vzniká splynutím dvou pohlavních buněk, mužské a ženské. Čili tam to jaksi možné není. A pokud budeme debatovat na úrovni, že máme na něco právo, tak je to přesně současná mentalita nárokovosti. My žijeme v době, kdy máme představu, že máme nárok na všechno, na co si vzpomeneme. Máme nárok na manželství. Máme nárok na dítě. Ale dítě, dámy a pánové, se domnívám, skutečně není výsledek sociálního inženýrství a toho, že si dojdeme koupit rohlík na krám nebo že si pořídíme ponožky. To skutečně se dostáváme někam, kde, domnívám se, česká společnost nemá být.

Pokud jde o ty výzkumy, tak asi nemá smysl se tady přetlačovat a přesvědčovat. Tak jako existují výzkumy mezinárodní i české pro i pro ten druhý návrh, myslím, že nemá smysl to otevírat. Možná by bylo zajímavé připomenout, že tady existuje – (Předsedající upozorňuje na čas.) Dokončím jednu myšlenku. Že tady vznikly dvě petice, které v tuto chvíli jsou, pokud jde o počet podpisů, na tom úplně stejně. Každá ta petice má asi 70 nebo 80 tisíc podpisů. Čili je zjevné – (Předsedající upozorňuje, že poslance Výborného musí přerušit.) – že i veřejnost v tomto je rozdělena. A k těm dalším otázkám... (Nebylo rozumět, už hovořil předsedající.) Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Když tak se prosím přihlaste znovu. Já prosím nyní pana poslance Bělobrádka, připraví se paní poslankyně Maxová.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane vicepremiére, kolegyně, kolegové. K vystoupení pana poslance Kopřivy vaším prostřednictvím, pane předsedající. Hovořit o tradici manželství prizmatem – on tady ani není, koukám... (Poslanec Kopřiva naznačuje, že je přítomný.) Jo, pardon. ... tak jak chápeme, a to, co v našem kulturním okruhu považujeme za manželství, je už otázka Říma minimálně. To znamená, nemyslím si, že bychom to takhle měli zužovat. A navíc samozřejmě pokud bude takto definováno manželství, tak je možné, jako to v některých zemích je, že i církve a náboženské společnosti budou nuceny, aby uzavíraly u nich lidé i ty náboženské svazky, čili to je velmi závažná věc. Navíc to, co je tady definováno, je skutečně kulturní záležitost, protože podle nás je manželství v našem prostředí svazek jednoho muže a jedné ženy. Takže se brzo může stát, že takovýmto dalším postupem zde můžeme mít uzákoněno i mnohoženství nebo mnohomužství.

Trucnávrh byl již vysvětlen, že to skutečně není pravda.

A pokud říkáte, když se lidé mají rádi, že mají mít manželství, to je naprosté nepochopení rodinného práva. Rodinné právo tady není od toho, aby nějakým způsobem legitimizovalo nebo legalizovalo nebo nějakým způsobem upravovalo city lidí. Od toho skutečně rodinné právo není. Takže to, že se lidé mají rádi, to je možné. To je v pořádku. Ale do toho státu zásadně nic není. Od toho není rodinné právo.

Dalším faulem bylo hovořit o tom, že nechceme, aby byly děti ve státních zařízeních. Tak pokud myslíte ústavy, v nich je hodně dětí, ale je jich tam hrozně málo, které jsou právně volné. To znamená, že tento argument je naprosto lichý, protože pokud to dítě není právně volné, tak ho prostě nikdo adoptovat nemůže. A to stačí projevit zájem, že jednou za rok ho navštívíte, pošlete mu nějakou pohlednici nebo podobně, a není možné, aby toto dítě bylo uvolněno k adopci.

A třetí věc. Co se zaměřují na něco jiného, tak pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, byla to KDU-ČSL, která prosadila slevy na daních a další, a výrazné, jenom v roce 2017 myslím to bylo, nějakých 5 mld. korun, které zůstaly v kapsách pracujících rodičů. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže si to aspoň nevztahujte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní paní poslankyně Maxová, poté pan poslanec Výborný, poté pan poslanec Martínek. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych velmi podpořila kolegu Výborného, abychom se vrátili k věcné debatě, ať je to o bodu 50, nebo 52. A ráda bych i kolegy poprosila, aby se vyvarovali – což bylo i v proslovu pana předsedy Okamury – jakémukoli strašení, co se stane když. Myslím si, že to sem nepřísluší, že chceme debatovat věcně o kladech a záporech.

Budu reagovat i na některé věci, že děti nemají vzory. Děti mají vzory, ať vyrůstají v plné rodině, v neúplné rodině, v zařízeních pro děti, ať jsou to ZDVOPy atd., ačkoliv ty vzory jsou samozřejmě jiné a všude je vzor muž a žena, různé způsoby chování.

A já bych ještě chtěla reagovat, že nárok na dítě není. Není prostě automatický, že to je svobodné rozhodnutí samozřejmě dospělých lidí, že chtějí zplodit potomka, chtějí se o něj starat. A toto svobodné rozhodnutí přece nemůžeme upírat ani stejnopohlavním párům. A tím, že uzákoníme ten status, že manželství je pouze svazek mezi mužem a ženou – a pan kolega Výborný hovořil o porodnosti, tak si troufám říci, že tímto uzákoněním rozhodně v České republice nezvedneme porodnost. Děkuji. (Ozývá se potlesk z balkonu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Výborného s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Martínek.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl uvést konkrétní čísla, protože tady se začalo hovořit o těch adopcích. Tak já jsem si nechal dát aktuální čísla z Ministerstva práce a sociálních věcí. To uvádí, že v roce 2016 bylo u nás osvojeno 377 dětí, v roce 2017 to bylo 393. Počet právně volných dětí ministerstvo neeviduje, nicméně dává stanovisko, že kvalifikovaný odhad je přibližně 500 dětí. Takže jen abychom věděli, že se nepohybujeme v nějakých tisících apod. To je jedna věc.

Druhá věc. Já jsem to neuváděl v té své první důvodové zprávě, protože jsem skutečně chtěl – a my jsme takto zvolili cestu – jít pozitivně, tzn. tady zdůraznit

hodnotu manželství jako svazku muže a ženy, protože jsme se nechtěli soustředit jenom na negaci návrhu, který tady potom vznikl od paní kolegyně Maxové. Myslím si, že to tak je správně. A to byl náš cíl.

Čili my máme velkou úctu a velký respekt ke svazkům jakýmkoli. Pokud někdo žije např. v domácnosti se svým bratrem, se svojí babičkou apod., tak to je soužití, které může přinášet oběma obrovskou oporu. A má mít respekt a úctu společnosti. Stejně tak jako soužití osob stejného pohlaví. Ale co říkáme – svazky stejného pohlaví nejsou manželstvím. Na tom to celé stojí, na tom to celé padá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní pan poslanec Martínek, který je v tuto chvíli poslední s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Já jen doopravdy rychle fakticky doplním pana kolegu Bělobrádka, který tady vlastně říkal, že tradiční sahá až do starověkého Říma. Ano, sahá. I tam se našli císaři, kteří si již vzali muže. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a vrátíme se do obecné rozpravy. Takže já prosím pana poslance Feriho, který je nyní přihlášen jako první, po něm paní poslankyně Majerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vašemu postupu nyní nelze nic vytknout.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, vážená veřejnosti, měl jsem nějak strukturovaný projev, ale úplně se to tady rozpadlo, takže se rozpadl s tím i ten projev. Ale na úplný začátek si dovolím zmínit několik tezí, na kterých se možná, i když se kolega Janulík prostřednictvím pana předsedajícího směje, možná shodneme.

Co si osobně myslím, že velmi škodí debatě, co ji čeří a znepřehledňuje, je nálepkování, ale z obou stran. To znamená, když někdo podporuje stejnopohlavní manželství, tak není automaticky sociální inženýr, který chce rozložit naši společnost, stejně tak když někomu vyhovuje současný stav a přijde mu, že na tom není potřeba nic měnit, tak to není nějaký homofob. A to je postoj, se kterým já do té debaty vstupuju.

Další teze. V debatách padlo, ve Sněmovně na slyšení a všude jinde, že manželství je nějaký trvalý neměnný svazek, ale z hlediska právního se manželství samozřejmě různě vyvíjelo, stejně tak jako se vyvíjelo rodinné právo jako součást práva soukromého. Nechtěl jsem tu argumentovat úplně historicky. Manželství bylo na našem území poprvé zakotveno Břetislavovými dekrety v roce 1039. To by bylo nefér a úskočné takto argumentovat, ale ten počátek novodobého rodinného práva je kladen do ABGB, to znamená rakouského obecného občanského zákoníku, který

u nás platil od roku 1811. Do roku 1867 jste na našem území museli, když jste chtěli uzavřít sňatek, heterosexuální sňatek, žádat o takzvaný politický konsenzus orgány tehdejší správy. A dovolím si citovat z jedné stati, která se jmenuje Několik poznámek k uzavírání manželství v ABGB.

Podle zákoníku byl úřední souhlas vyžadován od drobných řemeslníků a námezdně pracujících. K tomu, aby byl vydán souhlas, musel žadatel podat důkaz o tom, že je schopen uživit svoji rodinu. Přezkoumána byla jeho fyzická způsobilost k práci a jeho zdravotní stav. Politické konsenzy byly často namířeny proti mladým, zdravým a pracujícím lidem, kteří neměli velkého majetku, a hrozilo nebezpečí, že v případě nemoci či nezaměstnanosti rozšíří se svými rodinami seznam obecních chudých. Povolovány nebyly ani sňatky osobám, které neměly dobré mravy. Jsou známy i případy, kdy konsenzus nebyl udělen, neboť nevěsta nebyla pro budoucího ženicha dost vhodná a podle úředníků měl muž na ženění dost času anebo starší žadatel se již ženit nepotřebuje, takže to prostě nějak doklepe. Zároveň ten občanský zákoník ABGB v § 91 zcela explicitně říká: "Muž je hlava rodiny." To už teď neplatí. – Kolega Brázdil tady říká, že je, tak dobře.

§ 92 – Manželka obdrží jméno mužovo a požívá práv jeho stavu. Jest povinna následovati muže do jeho bydliště, pomáhati seč jest v domácnosti a ve výdělku, a pokud toho vyžaduje domácí pořádek, sama plniti i dáti plniti opatření mužem učiněná. (Neklid v levé části sálu.)

§ 155 – Nemanželské děti nepožívají stejných práv s manželskými.

Tady to není žádná úskočná argumentace. Tato ustanovení platila v našem právním řádu až do roku 1949.

Teď krátká teze, která reaguje na to, co tu bylo několikrát prosloveno, a sice nějaké ohrožení tradiční rodiny. K tomu zaujímám takové stanovisko chytré horákyně, a sice se domnívám, že tradiční rodinu neohrožují stejnopohlavní manželství, ale rozvody. A na to bychom se měli zaměřit.

Teď možná ještě jednu věc. Já bych to řekl v té původní faktické poznámce, ale už se nebudu do pana předsedajícího trefovat.

Druhy argumentačních faulů.

Šikmá plocha. Tvrdí bez důkazů, že určité rozhodnutí nutně povede k sérii dalších a ve svém důsledku způsobí celý řetěz neblahých důsledků.

Uvedu několik příkladů. Za prvé, schválíme stejnopohlavní manželství, budeme tady mít mnohoženství a mnohomužství. Ne. Další příklad, nějaký modelový. Když povolíme volné pobíhání psů po parcích, lidé si je budou bez košíků brát i do autobusů a za chvíli i na palubu letadel. A od toho už je jen krůček k tomu, aby pokousali pilota a způsobili nějakou leteckou katastrofu. Úplně absurdní. A dalších asi osm nebo dvanáct příkladů uvedl pan místopředseda Okamura. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Stejnopohlavní páry a výchova dětí. Víte, ono se dá opravdu najít mnoho stanovisek různých odborníků, kteří k tomu mají rozličné postoje, ale převažují stanoviska, která říkají, že stejnopohlavní páry nevychovávají nějak, řekněme, z podstaty své děti zle a deviantně.

Tak například profesor Weiss: "Od 70. let ve světě proběhla řada výzkumů týkajících se dětí, které vyrostly v rodině jednopohlavních párů. Ty výzkumy měly jednoznačné výsledky, u dětí nebylo zjištěno žádné narušení ani z hlediska sexuální orientace, identity, neuroticismu, a dokonce ani z hlediska jejich postavení ve školním kolektivu."

Docent Zvěřina: "Žádný poznatek nás neopravňuje k domněnce, že snad homosexuální dvojice mohou děti nějak výchovně poškodit. Homosexuální orientace není ani psychická nákaza, ani naučený zlozvyk."

Doktor Mertin: "Z hlediska dětského psychologa je třeba se zamyslet, jak obě dámy uspokojí potřeby dítěte. Nevidím důvod, proč by je homosexuální rodiny neuspokojovaly. A jestliže je neuspokojí na sto procent, pak je třeba vědět, že do takové míry to nezvládá žádná rodina."

Čili tolik k tomu a věřím, že další řečníci zmíní protichůdné stanovisko odborníků.

Pak jeden bod, který jsem ve veřejném diskurzu zaznamenal, který se týkal konzervatismu, respektive nějakého konzervativního pojetí této věci. Dlužno podotknout, a je to zcela empiricky potvrzené, že zkrátka v zahraničí konzervativci hlasují trochu jinak. Když se podíváme na hlasování v roce 2011, kde se řešilo stejnopohlavní manželství, tak tam hlasovalo sto konzervativních poslanců pro stejnopohlavní manželství. A známá je ta řeč Davida Camerona z roku 2011, pardon, tam to bylo v roce 2013: "Konzervativci věří v lidské vazby, v to, že společnost je silnější, když si vzájemně dáme slib a vzájemně se podporujeme. Nepodporuji stejnopohlavní sňatky navzdory tomu, že jsem konzervativec. Podporuji stejnopohlavní sňatky, protože jsem konzervativec."

A na to si možná z pozice nejmladšího poslance dovolím navázat tím, že mi přijde vlastně svým způsobem absurdní, že někdo vyvíjí tolik úsilí, a obdivuju to, proto, aby mohl dosáhnout na manželství, což je institut, o který mnoho mých vrstevníků nejeví nejmenší zájem.

A pak ještě, nejde pouze o obsah, ale i o formu a nedůvodné rozdělování. Tohle je občanka. (Ukazuje svůj občanský průkaz.) Máme ji všichni a všichni ji máme stejnou. A teď si představte, že by vám nějaký správní orgán vystavil třeba žlutou občanku, protože jste nemanželské dítě. Řekl by: "Požíváte stejná práva, ale protože jste nemanželské dítě, tak ji máte žlutou." To byste si asi řekli: "A proč jako? Co je na tom? Proč bych měl být nějakým způsobem vydělován?" To by prosím v této debatě bezesporu mělo zaznít.

A když se bavíme o debatě, prosím, nezamítejte tento návrh v prvém čtení, a to z prostého důvodu. Já věřím, že ta debata bude plodná, a přál bych si, aby se k ní vyjádřil každý, kdo o to má zájem. A to není možné tady na plénu, to je možné ve výborech. Propusťme to prosím dál a náležitě o tom debatujme. Děkuji a přeji vám příjemné dvě hodiny. (S úsměvem. Potlesk z galerie pro veřejnost.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Výborného, připraví se s faktickou pan poslanec Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já myslím, že bude dobré reagovat asi bezprostředně, než to nechávat potom na konec. Zase ne ke všemu, jenom to, co mně přišlo jako nejdůležitější.

Když se neustále argumentuje těmi dětmi, jedna věc je to, že bychom samozřejmě měli preferovat a podporovat ten ideál, to znamená ideál, kdy to dítě vyrůstá s nějakým mateřským a otcovským vzorem. To je jedna věc. A důležitější možná je, když někdo argumentuje právy dítěte, tak tady především máme nějaké právo na to, aby dítě znalo své rodiče, a právo na jejich péči. Mimochodem odkazuje to článek 7 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. A toto logicky je přesně to, co se zamlčuje v okamžiku, kdy se hovoří o výchově dětí v rámci LGBT komunity. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Bělobrádka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Tady občas zaznívá, jako by chtěl někdo odebírat homosexuálním párům děti. To tady přece nikdy nezaznělo a nemyslím si, že to je vůbec na stole. Takže nemyslím, že je úplně fér to takhle používat. Homosexuálové samozřejmě mohou už dnes děti adoptovat, to je také potřeba si říct. A také je potřeba si říct, že když spolu žije stejnopohlavní pár a vychovává společně dítě, tak i když nejsou manželé, tak jsou tady judikáty, že právě v zájmu dítěte soudy rozhodují o tom, že to dítě potom vychovává ten druhý partner. A drtivá většina těch věcí, o kterých se hovoří, se dá ošetřit podle občanského zákoníku.

Jde tady prostě jen o to, že manželství v našem kulturním prostředí podle mého soudu je svazek jednoho muže a jedné ženy. Že jsou tady i jiné svazky, to je také možné, to samozřejmě je faktem, ale to neznamená, že to je manželství. To je, jako když budeme říkat, že do skla i do porcelánu se lije voda, tak to přece neznamená, že sklenička je hrneček. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Teď prosím pana poslance Kopřivu s faktickou poznámku. Připraví se pan poslanec Dolejš. Mám tu vcelku čtyři faktické poznámky v tuto chvíli. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si zareagovat a mrzí mě, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, mrzí mě, že pan kolega Výborný nese tak špatně to moje označení trucnávrh. Je pravda, že to je velmi ostré označení. A je pravda, že ten sněmovní tisk 111, ten oponentní návrh, byl nahraný do systému o pouhé dva dny později než ten návrh náš, než ten sněmovní tisk

201. Nicméně já bych tu debatu nerad redukoval na to, kdo dřív nahrál do systému jaký návrh. A chápu, že samozřejmě ty myšlenky jsou konzistentní a ty názory jsou konzistentní. Takže je jedno, kdo ten návrh kdy předkládal.

Já bych spíš poukázal na to, a už jsem o tom mluvil, kam chceme směřovat i mezinárodně. Já sem nerad tahám teď mezinárodní, evropské otázky, ale my se o tom tady bavíme i na plénu často. A mapa Evropy hovoří jasně. Tam se občas trucuje, když se vyjednává o nějakých například nezávazných deklaracích, tak zcela zbytečně se zařazujeme tady do toho východního bloku, případně do toho klubu Orbánů, Trumpů a podobně. A já si zkrátka myslím, že to je takové to české konzervativní trucování. A já bych spíš chtěl patřit na ten západ Evropy.

Takže to jenom na vysvětlenou toho, proč mi vadí takové apriorní odmítání těch netradičních přístupů a řekněme progresivních návrhů, protože v té západní Evropě jsou zcela běžné. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, i když pan poslanec Dolejš je již připraven, tak mám tady upravenou omluvenku od pana poslance Kolovratníka, který se nám tedy omlouvá mezi 17.16 a 19.15 z rodinných důvodů. (Pobavení v sále.) Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Když poslouchám ten slovní ping-pong, tak možná jenom v mé hlavě, ale přesto vznikl dojem, jako kdyby si tady dva tábory cosi dokazovaly, přetlačovaly se o jakousi civilizační identitu, a jedni či druzí si myslí, že oni zachraňují tu správnou civilizaci. Já mám pocit, že tomu tak není, že ta hranice neprobíhá mezi vozovými hradbami těch, kteří si váží tradic, a těmi, kteří ty tradice boří a vnášejí do společnosti změnu, aniž by dohlédli konců. Já mám prostě pocit, že jsme všichni formováni nějakou osobní, domácí, ale i profesní zkušeností, že se k tomu stavíme jako jednotlivci, že to není o ideologických praporech.

Dva příklady, abych nebyl dlouhý. Jeden příklad. Tak katolická země jako Španělsko tento institut má, tedy museli pro něj být a konzumovat ho mnozí občané Španělska, kteří jsou vesměs katolíci. Jsou snad špatnými katolíky? Jsou snad ovce, které by neměly být ve společném křesťanském ovčinci? Určitě nikoli.

Opačný případ. Progresivní levice se hlásí k této agendě, má ji ve svém programu vedle jiných agend pochopitelně a je velmi aktivní. Například Die Linke, Die Ehe für alle, což je manželství pro všechny, je koncept, který velmi aktivně prosazuje, a jejich duhová platforma je viditelná a respektovaná. Ale přesto jsou jednotlivci na levici, kteří prostě díky onomu osobnímu vývoji mají problém aktivně něco takového podporovat.

Takže se nad tím zamysleme. Ta hranice je uprostřed nás. Lidstvo i společnost se vyvíjí. Vyvíjí se i právní prostředí. A opakovaně tady byly vzneseny argumenty, že vůbec nejde o to, že někomu ublížíme, že někoho omezíme. Nikoho neomezíme. Ale některým dáme větší šance. A o to jde. A ta šance je nejenom v rovině práv, ale i v té

symbolické (upozornění na čas), aby se necítili mezi námi méněcenní. O nic víc nejde. Děkuji. (Potlesk občanů na galerii.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Maxová. Připraví se pan poslanec Bartoň. Máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuju. Jenom uvedu zase některé věci do určité roviny. Ano, je pravda, že v naší České republice může již homosexuální jedinec – jedinec – adoptovat dítě. To nikdo nezpochybňuje. Není ale automatické, že pokud žije v registrovaném partnerství, tak pokud se s ním něco stane, tak dítě bude automaticky svěřeno tomu druhému partnerovi nebo partnerce. Ono se to velmi krásně nabízí, že automaticky. Ale většinou do toho skočí OSPOD, většinou do toho skočí různí prarodiče i neprarodiče a to dítě opravdu nemá jistotu, že bude svěřeno do péče tomu druhému registrovanému partnerovi, rodiči, matce, otci. Takže nedělejme tady, že automaticky, protože víme, že proces osvojení u nás vůbec není jednoduchý, zvláště pak když rozlišujeme děti pod 12 let a nad 12 let. Jsou tam trošku jiná pravidla. A žádná automatika tam není.

A ještě je potřeba říci, že ve všech zemích, kde bylo uzákoněno manželství pro stejnopohlavní páry, nedošlo k žádné sociální katastrofě, nedošlo k rozpadu tradiční rodiny, nedošlo k zmenšení počtu uzavírání sňatků mezi mužem a ženou, nedošlo k menšímu rození dětí atd. Takže opravdu bavme se zde věcně a říkejme věci tak, jak jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance Bartoně a připraví se paní poslankyně Procházková s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Navázal bych na pana poslance Feriho a jeho výklad v historii a na následné poznámky, které jsou z řad KDU. Zaznamenal jsem, že jedna z věcí, která vadí na tomto návrhu, je to pojmenování manželství, že berou někteří stále ten pojem jako něco jiného. A k tomu bych uvedl, že společnost se vyvíjí. Společnost se vyvíjí a přebírá i nové pojmy, jak se věci nazývají.

Já jsem si sáhl trošku do historie jako kolega Feri. 102 let zpětně – kopulační list. (Ukazuje.) Kopulační list se dříve vydával, tak se jmenoval. Dnes je to oddací list. Nikdo už nebereme, že musíme sahat takhle hluboko do minulosti. Ale jsou to tradiční hodnoty, tradičně se dříve vydával kopulační list. Dnes to nazýváme oddací list a přijde nám to normální. Stejně tak se společnost vyvíjí. A až schválíme tuto změnu, přijde nám úplně normální, že manželství bude pro všechny, nejenom pro heterosexuály. Děkuji. (Potlesk občanů na galerii.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím paní poslankyni Procházkovou s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Nacher.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji, pane místopředsedo. Prostřednictvím vás si dovolím reagovat na vystoupení pana poslance Výborného, který tady sdělil, že bychom tady měli podporovat ten ideál rodiny, to jest muž a žena. Ale víte, o tom tady ten spor vůbec není v téhle chvíli. Ten spor je o rovnosti přístupu všem k nějaké technicistní normě. A to je to manželství. Vy to máte pořád spojené s tradicí, s ideály. Ale dneska ta doba je jiná. Tohle je prostě opravdu jenom technicistní norma, na kterou by měli mít právo všichni. A když se tak k tomu ideálu všichni obracíte, proč se dneska 50 % manželství rozvádí? Proč tu ideální rodinu tedy podle vás neudržují? Protože nemají asi podmínky, protože jim to prostě nevyhovuje. Ba naopak. Spousta lidí dneska žije singl, nebo tzv. na hromádce. Proč? Protože jim to prostě vyhovuje. Takže dejme právo všem, ať si zvolí, co jim vyhovuje. Děkuji. (Potlesk občanů na galerii.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Nachera. Připraví se pan poslanec Bělobrádek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já budu mít svůj projev, až přijdu na řadu. Nevím, jestli to bude dneska. Ale já jsem se celou dobu držel, abych nereagoval, nicméně musím, na kolegu z pirátské strany prostřednictvím pana předsedajícího – oni stejně teď neposlouchají. A je to vlastně úplně ten samý argument, který už jsem tady použil, tím chci říct, že jsem konzistentní i u jiných zákonů, a to je: Když dojdou argumenty, tak se vždycky tady vytasí nějaký poslanec s mapkou, kde nakreslí, že všude na západ od našich hranic už jsou někde a my směřujeme na východ. To je přesně, to je jediný argument. A když není argument, tak se vytasí s tímto. A v momentě, kdy se situace změní, a já tady zopakuji svůj oblíbený protikuřácký zákon, kdy jste argumentovali Rakouskem, a Rakousko vzalo zpátečku, tak najednou ten argument zmizí jak pára nad vodou.

Chtěl bych panu kolegovi z pirátské strany se ho zeptat, jestli ví, co to je sologamie. Sologamie, to je svatba sám se sebou. Našel jsem si, že už jedna Italka si vzala sama sebe, to je přesně ten vývoj. A já tady přiznám, že tímto směrem směřovat skutečně nechci. Nechci to následovat. A z toho nevyplývá, a to je to nálepkování, že směřuji někam k Rusku. Přece o tom se bavíme! A já jsem rád, že Dominik Feri, který tady není, mluvil o tom nálepkování. Pojďme argumentovat věcně, jak o tom mluví Radka Maxová. Jak o tom mluví Dominik Feri. Nemám s tím problém. Ale pojďme přestat s tím nálepkováním: Kdo má tento názor, je zpátečnický. Nebo podporuje stereotypy, ještě říkal kolega Kopřiva. Nebo směřuje na Východ. A to je přesně to nálepkování. Jinými slovy: My jsme lepší, my jsme moderní, my směřujeme na Západ. A takhle to není a já s tímto bytostně nesouhlasím. A myslím si, že zbytečně si tím škodíte. A ti poslanci, kteří jsou někde mezi, tak se nepřikloní na vaši stranu tím, že je budete tímhle způsobem nálepkovat. (Upozornění na čas.) Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana poslance Bělobrádka, připraví se pan poslanec Holík s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Tak věcně. Automaticky v registrovaném partnerství, že to dítě není přisouzeno tomu druhému partnerovi – a proč by to mělo být, když to není jeho biologické dítě? Tak o tom rozhodne soud, co je v nejlepším zájmu dítěte. A pokud je v nejlepším zájmu dítěte, aby to byl ten partner, tak ho má partner. Pokud je v lepším zájmu dítěte, aby to byla babička, tak ho dostane babička. Já na tom nevidím nic špatného.

Co se týká konzervativců, tak ne všechny strany, které se jmenují konzervativní, tak jsou skutečně konzervativní. A jsou i strany, které mají ve svém názvu demokracii a s demokracií nemají nic společného.

Co se týká katolického Španělska, ano, pokud je to legální, tak to musí všichni respektovat, ale to neznamená, že se s tím ztotožní a že souhlasí s tím, co bylo přijato za normu. Vývoj ano, všechno má svůj vývoj. Myslím, že i zmiňovaný Řím měl svůj vývoj a skončilo to tak, že v senátu měli koně a potom je Barbaři v podstatě rozklepli jako malinu. Takže on ten vývoj taky nemusí směřovat správným směrem a taky ten vývoj může vést úplně do pekel.

Nemyslím si, že manželství je technicistní norma. To v žádném případě není. Je to rodinné právo a myslím si, že jeho smyslem skutečně je něco jiného. Proto stát zasahuje do této oblasti, aby něco zajistil, aby dosáhl nějakého důsledku, a rozhodně to není naplňování potřeb nebo toho, že si myslíme, že máme na něco právo. Nemáme právo na štěstí, nemáme právo na zdraví, nemáme právo na inteligenci, prostě každý se nějak musíme s tím smířit.

A co se týká těch ostatních věcí, tak myslím, že to bude ještě otázka další diskuse. Ale prosím, nazývejme to správně. Ten vývoj a progresivní vývoj jako je možný, ale to neznamená, že je správný. Různé věci se nějak vyvíjejí, zanikají civilizace, vznikají nové. To neznamená, že vždycky ten progresivní vývoj má pozitivní znaménko. A být konzervativní neznamená být nemoderní. Jsou hodnoty, které jsou moderní už 2000 let.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Holíka s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Klaus. V tuto chvíli máme celkem sedm faktických poznámek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a kolegové, já se vrátím ke svému minulému vystoupení, kdy jsem řekl, že celý reprodukční proces na tomto světě, jak u lidí, tak u zvířat i u rostlin, je dán dvěma jedinci opačného pohlaví. V těchto homosexuálních svazcích se dítě nemůže narodit. Může to být u těch dvou žen, u mužů ne. Takže jediné, co můžeme udělat, je adopce. A já se zeptám: Ptá se někdo toho dítěte, které bude adoptované... Můžu? Neruším vás? Neruším, výborně. (Obrací se na poslance vpravo.) ... které je adoptované, jestli ono si to přeje? Kde jsou práva toho dítěte? Co se stane, když to dítě začne chodit do školy a jeho spolužáci se mu

budou posmívat "ty máš dva tatínky" nebo "ty máš dvě maminky"? Uvědomte si jedno. Dětská krutost je velice silná a může to vést k poškození toho jedince popřípadě až k sebevraždě. Takže je to naše snaha pomoci tomu dítěti, nebo je to jenom naše sobeckost?

A mám ještě jeden dotaz. Jak bude dál reprodukce? Nevím, proč se mi vybavuje polský film Sexmise.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid v sále. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Klause, připraví se pan poslanec Juchelka.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem si připravil celé vystoupení, ale dojde na něj tak někdy v roce 2020, jak sleduji počet vystupujících. Tak bych jenom zareagoval na paní Maxovou, tuším, na její vystoupení, s tím tklivým, jak vlastně ten druhý, ten homosexuál, který žije s tím partnerem, který zemřel nebo něco, jak nedostane to dítě automaticky, že do toho vletí OSPOD a prarodiče. Vždyť to se přece stává každému! Když jsou rodiče rozvedení, tak stejně to vždycky rozhoduje OSPOD a soud, komu to dítě připadne. Často do toho vletí prarodiče, když ty vztahy jsou špatné. Čili to, že je někdo homosexuál, to mu nemá zvyšovat nějaká práva, že díky tomu má automaticky získat dítě do péče, a ještě to zákonem obhajovat. Tak to jenom fakticky na to, kdo tady používá divné argumenty v té debatě. Ale v té věcné vystoupím o dost později.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za nevyužití času. Prosím pana poslance Juchelku, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Aleš Juchelka: Hezký dobrý den. Děkuji moc, pane předsedající. Dámy a pánové, také budu samozřejmě mít v rozpravě trošičku delší text. Nicméně bych chtěl taky faktickými poznámkami reagovat tady na své kolegy vaším prostřednictvím, pane předsedající.

Tak za prvé konzervativně netrucuji. Za druhé, když to zjišťuji, tak v Moravskoslezském kraji z hlediska osvojení a adopce je v tuto chvíli statisticky nula dětí. Nula dětí. Není žádné dítě, které je vhodné právně k osvojení a k adopci.

Co se týče rovnosti. Pořád tady mluvíme o tom, že někdo je diskriminován, že není rovnost. Není to pravda. Každý muž a každá žena v České republice se může oženit a vdát. Musí splnit určité podmínky, ale každý to může udělat. Pokud někomu nevyhovuje manželství, tak je to z toho důvodu, že se prostě a jednoduše rozpadne ten vztah. Nikdy jsem neslyšel, že by se manželství ukončilo kvůli tomu, že jim to nefunguje nebo nevyhovuje jako institucionálně. Že si řeknou: Tak to manželství vlastně jakoby ne, takže my se rozvedeme, ale budeme spolu jakoby dále žít. Tak to si myslím, že je nesmysl. Vždyť jde o vztahy a manželství je jednoduše slib dvou lidí, kteří se chtějí vzít.

Já samozřejmě řeknu více v rozpravě obecné. Pravděpodobně, jak to vidím časově a počtem přihlášených, asi ne dneska, ale určitě stojím za tím, že manželství je vztahem muže a ženy a že děti by měly vyrůstat v prostředí, kde tato dvojice je jejich vzory. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Výborného. Připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Výborný: Mně to nedá, děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Rád bych rád reagoval vaším prostřednictvím na paní kolegyni Procházkovou. Prosím, opravdu manželství není technicistní norma. To opravdu ne! Manželství je jedinečné společenství muže a ženy. I v těch zemích, kde bylo uzákoněno manželství stejnopohlavních párů, no tak jim běžte říct, že jsou technicistní normou! To prostě není pravda. Prosím, toto neříkejme!

A pokud jde o ten vývoj, tak tady je potřeba také to možná dovysvětlit. Ano, nelze upřít, že právní úpravy manželství skutečně procházejí nějakým vývojem i u nás, ale týká se to toho, jak je manželství upraveno. To znamená například, jaká mají manželé práva, jaké postavení v tom manželství muže a ženy bylo jiné v 19. století, na začátku 20. a jiné je na začátku 21. století. To je pravda. Ale v našem civilizačním okruhu nelze historicky vystopovat jakýkoli vývoj ohledně toho, co manželství je.

Takže to je svazek jednoho muže a jedné ženy. Tady v té oblasti skutečně k žádnému vývoji zcela jistě nikdy nedošlo a z této věci mimochodem tedy vyplývá, že vedeme debatu, legitimní věcnou debatu o redefinici manželství, která logicky je nějakou radikální změnou celého paradigmatu rodiny a manželství v ČR. To tak je. Nevím, jaký bude výsledek, ale ten vývoj musíme odlišit. Vyvíjí se to, jaké je postavení manželů mezi sebou, v rodině apod., ale nevyvíjí se otázka toho, co je manželství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobrý večer, váženém kolegyně, vážení kolegové. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Marek Benda a připraví se paní poslankyně Radka Maxová, Karla Maříková, Karla Šlechtová a Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení navrhovatelé, vážení zpravodajové, dámy a pánové, mám takový pocit, že skončíme už jenom u faktických poznámek, protože jsem se přihlásil okamžitě, kdy zazněly inkriminované výroky, a jsem asi dvacátý na řadě a za mnou je dvacet dalších.

Snad jen dvě poznámky a opravdu si nechávám věcná stanoviska. Za prvé k panu kolegovi Kopřivovi. Při vší úctě k jeho věku pohrdavě tady mluvit o světě Orbánů a Trumpů mi připadá minimálně neuctivé vůči našim spojencům, ať už z Visegrádu, nebo ze Severoatlantické aliance. Myslím si, že to jsou věty, které by nemusely od tohoto pultíku zaznívat, resp. svědčí o jisté aroganci pirátské strany.

A druhá poznámka. On to částečně řekl pan kolega Výborný. Při vší úctě ke své milé paní kolegyni Procházkové, občanský zákoník fakt není technicistní norma. To si nehrajme. To je možná registrované partnerství a i tam bych se velmi přel o to, jestli je to technicistní norma. Ale občanské právo je to základní právo, které máme ve společnosti, které definuje nás, definuje naši podstatu, definuje fyzické osoby, právnické osoby, manželství, vlastnictví a další. Takže si nehrajme, že to je technicistní norma. Tady opravdu nejde o techniku, ale o redefinici něčeho velmi podstatného, a už to tady bylo řečeno, vychází to i z toho, z čeho slovo manželství vzniklo. Můžeme ho samozřejmě jako slovo zrušit a zaměnit a říct, že to je něco jiného, po slovensky sobáš nebo já nevím jak, ale pokud to tak neuděláme, tak to vzniklo z nějakých dvou slov a ta dvě slova jsou muž a žena.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Paní poslankyně Radka Maxová je přihlášena s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, budu reagovat na některé kolegy.

Pan kolega Bělobrádek – stále to není ale rovnost. Přece jestliže mi zemře manžel, tak automaticky já nebo automaticky to dítě ví, že bude se mnou, ale když zemře partner v registrovaném partnerství, tak to dítě automaticky neví, jestli bude. Takže stále je tam rozdíl. Není to rovnost. Je tam mezi tím soud, je tam mezi tím OSPOD. Není to rovnost.

Na pana Holíka. Ptá se někdo dítěte všeobecně, jestli chce být adoptováno? Já si myslím, že ano, že samozřejmě bez nějakého souhlasu nebo souhlasu opatrovníka na OSPODu ta adopce samozřejmě není možná. Na to máme právní normy, které u nás už teď fungují. Prosím, nestrašte tady, že děti budou poškozeny. Já tady mám vyjádření 28 českých odborníků, kteří říkají: Na základě odborných poznatků bychom tak na závěr rádi shrnuli, že obavy o dobro dětí vyrůstajících se dvěma matkami nebo otci jsou neopodstatněné a otevření institutu manželství stejnopohlavním párům může mít pozitivní dopad na obavy zejména mladých leseb a gayů z přijetí v rodinách či kolektivu a na jejich celkové duševní zdraví. Jsou to odborníci, kteří pracují jako vedoucí lékař oddělení dětské dorostové psychiatrie, primářka oddělení dětské psychiatrie, praktický lékař pro děti a dorost, výzkumný pracovník – Národní ústav duševního zdraví, sexuolog, gynekolog – ordinace sexuologie a andragogie, ředitelka České asociace streetwork, socioložka – katedra sociologie Masarykovy univerzity, vedoucí katedry psychologie – Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy (upozornění na čas), vedoucí poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy. Nestrašme! Prosím, nestrašme! (Potlesk na galerii hostů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Karla Maříková.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla tady reagovat na faktickou poznámku paní poslankyně Procházkové, která mluví o rovnosti všech se všemi. Víte, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, to je, jako kdyby nevidomí lidé žádali o zbrojní průkaz nebo řidičský průkaz, aby si byli všichni se všemi rovni.

Aby nás ten boj za rovnost všech se všemi jednoho dne prostě nezahubil. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Karla Šlechtová. Já přečtu omluvu, kterou tady mám, než udělím slovo. Od 18.15 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Jana Levová a od 18.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů pan poslanec Jan Řehounek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Děkuji vám, pane předsedající. Já jsem chtěla reagovat na slova pana poslance Holíka a na pana poslance Klause mladšího, který bohužel odešel, ale vzhledem k tomu, že si má slova přečte ze stenoprotokolu, tak musím říct, že mě jeho vystoupení velmi zklamalo. Musím říci, představte si, vážení kolegové prostřednictvím pana předsedajícího, žijete v nějakém vztahu, jste gay, lesba, máte partnera, spíte spolu, všechno v pohodě, vztah vám funguje, je to úplně jedno. A najednou prostě je tam dítě, vychováváte ho 11 let, ten partner nebo ta partnerka vám zemře... (Poznámky zprava.) Pane kolego, já vám také neskáču do řeči!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil o klid v jednacím sále! Děkuji.

Poslankyně Karla Šlechtová: Ten partner vám zemře. Jste gay nebo jste lesba a to dítě připadne prarodičům, anebo o něm rozhoduje soud. A vy jste naprosto vyautovaní právě i v tom registrovaném partnerství či žádném partnerství, pokud jste lesba nebo gay. Toto vám přijde v pořádku, že to dítě, které má dva rodiče: ženu – ženu, muže – muže, nakonec o toho druhého partnera přijde při například smrti toho prvního? (Potlesk některých poslanců a na galerii hostů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mám tady deset přihlášek k faktickým poznámkám, takže pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Já jen k tomu, co zaznělo o Římu. Nejsem právník, tak jsem požádal významného právníka. V římském právu svazky stejného pohlaví neuznávalo, vyjma dvou případů císařů, kteří podle dochovaných zpráv měli svazek se stejným pohlavím. Svévole císařů ve formě bizarních historek se však nedá považovat za obsah římského práva. Z toho se dá vyvodit, že římské právo

manželství osob stejného pohlaví neznalo. Na tom nic nemění záznamy dokumentující homosexuální jednání v té době.

K tomu snad ještě dodat, že samozřejmě se nemůžeme tím, co bylo v Římě, nějak dál inspirovat, protože tam byly další různé možné svazky. Takže jenom jsem to dával jako případ, že manželství není nic, co vzniklo na základě náboženství.

A potom ještě k tomu pojmosloví. Dneska se říká, že když dva lidé spolu žijí, tak že mají přítele, přítelkyni. Tady Marek Výborný je také můj přítel a to znamená, že spolu nebydlíme nebo spolu nemáme sexuální vztah. Občanský zákoník na to myslí. Máme tam dokonce i některá ustanovení jako druh, družka. A navíc to, že 50 % dětí se rodí mimo manželství, znamená, že asi 50 % těch párů nemá nějaký zásadní problém, když to manželství není. Asi se to dá ošetřit právě pomocí občanského zákoníku bez ohledu na jejich pohlaví. Ale já myslím, že to je legitimní, a děkuji za tu debatu. Já myslím, že tříbení názorů i v tomto směru dává smysl.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Jiří Dolejš. Připraví se paní poslankyně Procházková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Tak ještě jeden kousíček do série. Když dovolíte, já bych se vrátil k té palbě, kterou zaměřil věhlasný kolega Benda na zatím méně věhlasného kolegu Krátkého. Ne že bych mu chtěl dělat advokáta diaboli, on o to možná ani nestojí, ale spíš myslím, že je hodna pozornosti ta polemika o myšlence, do jaké míry nastolení této agendy koreluje s civilizovaností prostředí.

Dobře. Pokud jste alergičtí na jméno Orbán, nebudeme se bavit o Orbánovi. Ale když se podíváte na zmiňované Irsko, katolické, které si tyto věci vydiskutovalo, dlouze diskutovalo a vyřešilo referendem, a Tanzanii například, kde za homosexuální praktiky hrozí dokonce nejtvrdší trest, tak asi vnímáte, že ta korelace tam nějaká je. A já si myslím, že zvládnout civilizovaně tuto agendu lze i právě proto, že si uvědomíme, že to nejde o ty tábory. Jestli pan Bělobrádek tady hovořil o tom, že jsou různí konzervativci, ale disciplinovaně přijmou rozhodnutí, promiňte, ale myslím si, že katolickou konfesi ve Španělsku má zhruba 90 % lidí. Čili bez katolíků by to většinovou podporu nikdy nezískalo.

Srovnání z východu. Československo dekriminalizovalo homosexualitu už počátkem 60. let. Na východ od nás to vydrželo až do konce sovětského bloku. Takže ty rozdíly tady jsou. Souvisí to trošičku s civilizovaností debaty a s demokratickými tradicemi, a mysleme na to, když tady vystupujeme. Já chápu, že každý z nás musí přednést to své. To dixi et salvavi animam meam. Ale opravdu to není o těch vlajkách a o těch táborech, ale spíše o pochopení, pochopení tohoto symbolického zrovnoprávnění této skupiny lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan předseda Jakub Michálek se omlouvá od 17.50 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Procházková. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji opět za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího k svému předřečníkovi panu poslanci Bendovi. I když bychom připustili, tedy podle občanského zákoníku, že manželství je právo, tak pak tedy proč ho upíráme všem, když Ústava říká, že máme všichni práva, stejná práva bez ohledu na pohlaví? Tak to je jedna věc.

A druhá k paní poslankyni Maříkové. Víte, ten nevidomý nesplňuje základní podmínky, aby mohl střílet. Homosexuálové ale v manželství žít mohou. Nic tomu nebrání, nikomu neubližují. A to, že nezplodí děti. Vždyť je spousta manželství bez dětí. Dokonce takových manželství, která ani ty děti nechtějí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím pane místopředsedo k paní kolegyni Šlechtové. No, stát samozřejmě nemá co zasahovat do toho, s kým kdo žije, s kým se kdo vyspí. To je skutečně svobodné rozhodnutí každého. Já to plně respektuji. Státu po tom nic není a také to nedělá, mimochodem.

Ale vy jste pokračovala v té větě najednou tím – a někde se objeví dítě. Já jsem skutečně přesvědčen o tom, že dítě se neobjevuje a ani ho nenosí čáp. To jsme si tady už řekli. A skutečně tak jako si každý může naprosto svobodně vybrat formu partnerství nebo soužití, ve kterém bude žít, tak je tady právo dítěte, které by nemělo být upíráno, a právo dítěte není víc než jenom chuť pořídit si ho do nějaké rodinné konstelace. Tady právo dítěte je mimo jiné znát svého otce a svoji matku. A nikoliv že se najednou dítě někde objeví. To mi přijde jako věc, která je z etického hlediska na hraně nebo až za hranou vůbec bioetiky a etického uvažování.

A druhá věc, nebo poslední věc. V případě rozhodování o osudu dítěte, které žije ve stejnopohlavních párech, potom rozhoduje soud a rozhoduje OSPOD. Tak jako u heterosexuálních párů. Když se podíváte na praxi, praxi v České republice, tak skutečně tyto orgány rozhodují vždy s ohledem na právo toho dítěte a to nejlepší řešení pro dítě. To je myslím, že důležité zdůraznit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Aleš Juchelka. Připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Dámy a pánové, dobrý den, ještě jednou dobrý večer. Já mám faktickou poznámku prostřednictvím pana předsedajícího k vystoupení paní kolegyně Šlechtové, které si nesmírně vážím. Ona tady říkala něco v tom smyslu – cituji – že jsou dva homosexuálové nebo dvě lesby, které spolu žijí, spolu jedí, spolu

bydlí, spolu spí, a pak se tam najednou objeví dítě. Tak já bych jí chtěl říct, že to dítě se tam neobjeví.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Patrik Nacher. Připraví se pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych za prvé chtěl zdůraznit, a nezesměšňoval bych to, že tady je spousta faktických poznámek a spousta přihlášených, protože si troufám říct, že to je jedna z mála norem, u které právě vystoupení poslanců může ovlivnit ty poslance, kteří prostě rozhodnuti nejsou. Zatímco u těch ostatních zákonů víceméně jsou nějak rozhodnuti podle rozhodnutí klubu, je to rozděleno na koalice, opozice, levice, pravice atd., tak tady ne. Já tady identifikuji nějakou třetinu poslanců, kteří ten názor silný nemají. A oni se postaví na jednu či druhou stranu, a pojďme tedy se o těch věcech bavit. Já jsem teď už zase na Facebooku viděl, že jako zdržujeme apod. Není to tak. Prostě si tady vyměňujeme názory. Protože zrovna tady ta naše vystoupení mohou ovlivnit ty, kteří ten silný názor nemají. To za prvé.

A za druhé. Chtěl bych reagovat na kolegyni Šlechtovou, které si také nesmírně vážím. Ona tady mluvila o právech, a to právě to, co já připravuji ten návrh. Narovnání těch práv, ale to, aby se to nepojmenovávalo manželství. A zatím jsem tady slyšel o těch právech. O tom, aby když ten druhý zemře, tak aby to právě nešlo přes ten soud, a tak dále a tak dále. A ta práva... Já se pak k tomu dostanu ve své řeči. Ale pojďme se bavit o tom, o narovnání těch práv. Ale vy tady zároveň potom už tam mluvíte i o manželství, o tom pojmu manželství. A to už si myslím, že je úplně jiná disciplína. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ondřej Benešík s faktickou poznámkou. Připraví se pan místopředseda Vojtěch Pikal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si myslím, že jde naprosto o zásadní věc. Víte, EET jde zrušit, upravit. Daňové sazby jdou zrušit, upravit. Můžeme to dělat každý rok podle situace. Toto je civilizační záležitost. Záležitost, která opravdu změní naši společnost na stovky let. Vnímání naší společnosti. Prostě je to tak.

A já jsem rád, že můj klub má názor naprosto jednotný, a troufám si říct za všechny své kolegy, byť nás je pouhých deset, že my nedržíme nějakou lajnu, protože prostě nám to někdo řekl. To je prostě naše přesvědčení. Je to přesvědčení křesťanských demokratů. A já tady za sebe říkám, že já budu hlasovat proti manželství osob stejného pohlaví. Ne proto, že jsem v KDU-ČSL. Já jsem právě v KDU-ČSL, protože mám takový názor, protože kdybych ho měl jiný, tak třeba zvážím členství v jiné straně. A to je dost podstatné.

A trošku na odlehčení. Je zajímavé, že jaksi je tady reakce z hnutí ANO na poslance z jiných stran. A tak nějak jako už moc nediskutují mezi sebou s výjimkou pana Juchelky. Tady je prostě vidět, že hnutí ANO, např. hnutí ANO a spousta dalších stran nemají to hodnotové ukotvení, a je to od Šumavy k Tatrám. Takže opravdu pan Juchelka má pravdu. (Oživení v sále, pobavení.) Resp. pan poslanec Nacher, že tady je třetina nerozhodnutých. A já doufám, že se přikloní na tu správnou stranu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Faktická poznámka pan místopředseda Vojtěch Pikal. Připraví se paní poslankyně Karla Šlechtová. Prosím, máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý den. Já bych chtěl jenom vystoupit s jednou drobností, na kterou jsem nemohl reagovat, když jsem předsedal. Takže vaším prostřednictvím, pane předsedající. Já bych chtěl zareagovat na některé biologické nepřesnosti, které tu zazněly. Nový jedinec nevzniká v přírodě pouze spojením dvou pohlavních buněk. Existuje i nepohlavní rozmnožování. Vyskytuje se nejenom u rostlin, ale i u hmyzu a u některých obratlovců. Například u plazů, obojživelníků, výjimečně u ptáků.

Nicméně ten zbývající čas bych chtěl využít k tomu, abych se vyjádřil více k věci. Já patřím k těm, kteří nemají úplně silný názor. Nicméně skutečně se nebavíme o přírodě a o tom, jak jsou věci definovány někde v přírodě, ale bavíme se o tom, jak si to nastavíme u nás ve společnosti. Co považujeme za správné, resp. jaká práva nebo povinnosti mají lidem vznikat.

Já považuji manželství a registrované partnerství za nějakou společenskou smlouvu primárně před svým okolím a deklaraci vůči státu, která poskytuje nějaký běžný mustr toho, jak mají být narovnána práva mezi jedinci. Považuji to za věc primárně soukromoprávní, ke které stát vydává nějaký vzor, a já si myslím, že tento vzor by měl být přístupný všem, ne jenom těm, kteří jsou heterosexuální. Já jsem dokonce takový radikál, že si myslím, že i registrované partnerství by mělo být přístupné heterosexuálům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych vás poprosil, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, abychom v 18.00 ztišili své zvukové projevy tak, abychom mohli pokračovat dále v projednávání tohoto bodu.

S faktickými poznámkami mám přihlášené tři poslankyně a poslance. První je paní Karla Šlechtová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, páni ministři, já bych chtěla jenom reagovat na pana poslance Nachera a pana poslance Juchelku. Ano, hnutí ANO nemá jasný názor, každý ho má svůj. My jsme

demokratické hnutí, jak říká pan předseda Babiš, takže ať si každý myslí, co chce. Uvidíme, jak kdo bude hlasovat.

Jenom taková poznámka. Předpokládám, že všichni inteligentní sedící v tomto sále a sledující u obrazovek a lidé případně nahoře nebo kdokoliv chápou, jak jsem myslela, když jsem říkala, že se objeví dítě. Pokud vy dva pánové chcete zaškolit prostřednictvím pana předsedajícího, obraťte se na mě (Velké pozdvižení v sále, smích a potlesk.), případně na gay komunitu. Já vám vysvětlím –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Mým prostřednictvím.

Poslankyně Karla Šlechtová: Já vám vysvětlím, jak se do gay páru opravdu dostává dítě. Může to být z prvního manželství, protože i z heterosexuálů se najednou stanou gayové. Proto jsem říkala, kdo z vás má ten opravdu sexuální zážitek s někým stejnopohlavním zaměřením. Je to úplně jedno a myslím, že jste reagovali naprosto neracionálně. Takže bych poprosila, abychom se vrátili k věcné debatě, jak říkal pan poslanec Výborný i paní poslankyně Maxová, a za to budu velice vděčná.

(V sále je velký hluk, poslanci se nahlas baví.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já počkám, až bude v sále klid, hlavně na pravé straně. Děkuji. Bude pokračovat paní poslankyně Radka Maxová, připraví se paní Karla Maříková.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Ona mi trošku vzala vítr z plachet kolegyně Šlechtová. Já jsem také chtěla vysvětlit, jak se najednou dítě objeví. Ono se neobjeví, ono se plánuje, ať je to adopce, ať je to přirozené atd., atd., takže náhodou se neobjeví, ale tak to je.

Na Patrika Nachera vaším prostřednictvím. Perfektní narovnání práv, ale stále budeme mít dvě skupiny obyvatel a dva průkazy, kde bude název daný, vdaná, ženatý... Pokud se najde nějaký univerzální název, který se zatím nenašel, tak se uvidí. Ale rozhodně ve formě narovnání práv a ponechání dvou skupin osob označených v občanských průkazem si myslím, že pro naši vyspělou společnost není akceptovatelné.

Dovolím si prostřednictvím pana předsedajícího nesouhlasit s kolegou Benešíkem, ačkoliv ho mám hrozně ráda, že pokud přijmeme naši novelu, tak že nám tato novela změní společnost na stovky let. Nezmění, akorát narovnáme práva pro dospělé osoby a pro děti.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Karla Maříková, připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla reagovat na faktickou poznámku paní poslankyně Procházkové prostřednictvím pana předsedajícího. Je samozřejmé, že stejnopohlavní páry mohou dnes adoptovat děti, ale v případě manželství to bude formálně mnohem snadnější a stát a potažmo úředníci budou rozhodovat, zda dítě bude vyrůstat buď se dvěma ženami, nebo dvěma muži. A kdo se zeptá toho dítěte, zda to tak chce? Naší povinností by naopak mělo být, abychom chránili tradiční rodinu, a naopak bychom měli přijmout opatření, aby její role ve společnosti byla upevněna.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Aleš Juchelka, připraví se pan poslanec Patrik Nacher a paní poslankyně Radka Maxová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Ještě jednou dobrý večer. Tak jenom krátce k paní poslankyni Šlechtové. Já jsem rád, že jsme si to jakoby vysvětlili, že skutečně tomu rozumíte, protože já jsem si tím opravdu nebyl jistý u toho vašeho prvního vysvětlení, když jste nám tady doporučovala, ať si jako zkusíme tedy všichni nějak zaexperimentovat s různými těmi věcmi, tak já jsem právě nevěděl, takže jsem rád, že víte, že prostě dítě vzniká ze spermatu a vajíčka, a úplně rozumím tomu, jak se objeví u homoparentálních párů, rozumím tomu úplně přesně, chápu to a nemusí mi to vysvětlovat ani paní předsedkyně výboru pro sociální politiku Maxová. Já tomu úplně rozumím a děkuji moc za osvětlení a jsem rád, že tomu rozumíte taktéž.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkný večer ještě jednou. Já jsem chtěl říci dvě věci a jednu jsem mezitím úspěšně zapomněl. Nicméně musím reagovat na kolegyni Karlu Šlechtovou prostřednictvím pana předsedajícího. Jakkoliv bych byl zvědav na ten kurz, který by paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího nám předvedla, tak v tomto případě ji musím upozornit, aby lépe poslouchala, kdo co tady říká na mikrofon. Já jsem ji nevyzýval k tomu a neříkal jsem jí, že se děti neobjevují. To řekl můj kolega Aleš Juchelka. Já jsem mluvil úplně o něčem jiném. To znamená, že aby nás oba dva posílala na nějaký kurz, tak je lepší místo koukání do mobilu poslouchat, co říkají ti kolegové, a pak na ně přesně reagovat. Pak to vypadá, že já jsem tady řekl něco jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Radka Maxová s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím paní kolegyni Maříkové. Já jenom uvedu na pravou míru. To dítě je zastupováno

sociálním pracovníkem z oddělení sociálně-právní ochrany dětí, takže to mluví za to dítě, na základě toho hovoří s tím dítětem, zdali chce být adoptováno nebo při rozvodu zdali chce být u táty, u mámy, u babičky, u dědečka. Vždycky je tam sociální pracovník a vždycky je dítě do toho procesu vtaženo, akorát je rozhodující jeho věk, kdy se bere velký důraz na to, co ono si přeje, a kdy se nebere. A nikdy adopce u registrovaných partnerů toho biologického rodiče nejde bez souhlasu toho druhého biologického rodiče. Prostě je to dobře ošetřeno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Hodinu sexuální výchovy už máme prostřednictvím paní kolegyně Šlechtové, já si jí vážím, nějakým způsobem za sebou, takže já tady nebudu vysvětlovat ty tři způsoby, v zásadě jak se to dítě může objevit v párech stejného pohlaví, nicméně – a já bych to vrátil zpátky, protože otázka dětí a argumentace prostřednictvím těch dětí je velmi vážná.

Já si myslím, že to skutečně není věc k nějaké odlehčené debatě. Ani v jednom z těch případů to dítě ve stejnopohlavním manželství nebo v registrovaném partnerství totiž není plodem vzájemné lásky těch dvou lidí. Prostě víme, že to biologicky možné není. Ano? V tom případě se dostáváme do velmi sporných otázek jednak etických, ale také si nakonec musíme položit otázku, co je tedy více. Právo toho páru na to mít dítě, nebo právo toho dítěte samotné. Myslím, že to je otázka, před kterou stojíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Mikuláš Peksa s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych chtěl jenom korigovat jednu takovou představu, která se tady tou debatou trošičku táhne. My se tváříme, že v podstatě podmínkou toho manželství je možnost zplodit děti. Je to smutné, bohužel prostě existuje řada heterosexuálních párů, které ze zdravotních důvodů tuto možnost nemají. Ve vstupu do manželství jim to nijak nebrání, zákon jim to umožňuje. Naopak je legální a legitimní použít řekněme lékařské techniky k tomu, aby tu možnost děti mít vlastně měly, nebo zplodit děti měly.

Zároveň bych chtěl podotknout, že v současnosti probíhají experimenty, které umožňují zplodit savčí mláďata spojením dvou vajíček. To se děje, byť tato technologie ještě není v tom stavu, že by ji bylo možno používat k reprodukci bezdětných lidských párů, ale v principu to možné je. Čili bych si nedovolil tvrdit, že je to zcela v rozporu s biologií a nikde se nic takového neděje, protože to prostě v tuhle chvíli už není pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy, s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já už jsem nechtěl podruhé vystupovat, protože myslím, že jsem řekl všechno, ale zaznamenal jsem tady nějaké zvláštní nevyvážené argumenty. Na jednu stranu tady paní poslankyně Maxová říká názory psychologů, kteří podporují adopci dětí, a zcela účelově vynechala názory psychologů, kteří naopak nepodporují adopci děti. Takže já bych tady teď ocitoval zrovna tři. A říkám, že jsou to citáty těch psychologů, aby mně to nikdo nepodsouval.

Za prvé psycholog PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, PhD. Říká – cituji: "Homosexuálové jsou výrazně nehomogenní, značně uzavřená minorita. Někteří sice opravdu dosahují oné plné psychické a sociální pohody, ale obecně platí, že homosexuálové mívají ve své minulosti mnohem větší procento zneužití a týrání než ostatní populace," což je mi samozřejmě líto. Nicméně pan psycholog pokračuje: "S týráním a zneužíváním v dětství jde samozřejmě i větší pravděpodobnost opakování těchto vzorců v jejich životě s případnými svěřenými dětmi. Bohužel je i větší pravděpodobnost doprovodných sexuálních úchylek." Konec citátu.

Další, předseda Českomoravské psychologické společnosti Jaroslav Šturma, cituji – zdůrazňuji, že cituji: "Psychoterapeutická praxe jednoznačně ukazuje, že jedinci, kteří nebyli v dětství vychováváni ve stabilním a milujícím prostředí tvořeném otcem a matkou, jsou více ohroženi psychologickými problémy při utváření vlastní osobní identity než ti, kteří vyrůstali v prostředí strukturovaném jinak." Konec citátu.

Další citát, František Schneiberg, předseda Společnosti sociální pediatrie České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně – cituji: "Je lepší jakákoli rodina než ústav? Pokud by tomu tak bylo, tak by děti nemusely být z rodin odebírány a různá zařízení pro ně by nemusela existovat. Jestliže by chtěla paní ministryně dávat do adopce děti," bylo to v minulém volebním období, "chtěla dávat do adopce děti homosexuálním párům, měla by si uvědomit právě tyto souvislosti. Děti bývají umisťovány do zařízení pro selhání rodiny, pocházejí z rodin nestabilních, neúplných či naprosto rozvrácených. Jsou však homosexuální páry stabilnější? Podle dosavadních zkušeností nikoliv." Konec citátu.

Takže jenom aby to bylo vyvážené, aby si každý poslanec udělal obrázek.

Já jsem byl v předsálí a zaslechl jsem, že tady někdo hovořil o tom, jak by bylo dobré adoptovat děti z dětských domovů, nebo těch, co nemají rodiče. No já nevím, jak je to mezi námi 200 poslanci, ale já jsem možná jediným poslancem, který vyrůstal část dětství v dětském domově. Ten dětský domov je tam dodnes, je to v Mašťově u Podbořan v Ústeckém kraji. Mlátili mě tam, šikanovali, byla to moje třináctá komnata tenkrát. Našli i moji vychovatelku, která už dneska je v důchodu. A vážení, já když jsem byl tím malým klukem bez možnosti se bránit a vyjádřit se a někdo by mě adoptoval bez mého souhlasu a určil by moji budoucnost, třeba nějaký pěstoun, a já bych poté, co bych přišel k rozumu – já jsem tam tedy byl už ve starším věku, mně bylo šest let, ale představte si třeba o dva roky, o tři roky mladší dítě, a poté by zjistilo, že vlastně má stejnopohlavní rodiče, třeba by mu to vyhovovalo, ale

třeba taky ne. Najednou by zjistilo, že by chtělo maminku a tatínka. Tak si představte tu situaci. Já za sebe říkám, že já, pakliže bych měl být adoptován, já bych chtěl maminku a tatínka, ale kdybych byl malý kojenec nebo malé dítě, kdo by se mě zeptal a jak bych se potom mohl bránit těm důsledkům? Na to nikdo nedokázal odpovědět, vážení přátelé. Takže já bych byl rád – já jsem v té situaci byl, já jsem byl ten malý kluk v dětském domově na pokoji pro 15 dětí, ten dětský domov je tam dodnes, a neměl jsem se jak bránit zásahu dospělých anebo moji budoucnost určovali jiní dospělí. Takže dokud se neodpoví na tuhle otázku, na tuto situaci, ve které já sám jsem byl, já to nikdy podporovat nebudu, protože vám řeknu, že kdyby to malé dítě přišlo na to, že vlastně chce mít maminku a tatínka, a mělo stejnopohlavní rodiče, už se nemůže bránit, tak je to fakt na mašli. Jak se může bránit? To znamená to je moje otázka a tohle jestli nebude... Opravdu já jsem tam byl v době, kdy jsem měl těžce nemocné rodiče. Nevěděl jsem, jak tam budu dlouho, jestli tam budu, jestli se o mě ještě někdo postará, nebo ne. Takže v téhle situaci, vážení, já to prostě nemůžu podpořit, adopci homosexuálními páry, dokud se nezodpoví tyhle otázky, ty pocity, které já jako malé dítě jsem měl a nejsou bohužel zodpovězeny dodnes.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Markéta Pekarová, připraví se paní poslankyně Procházková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jsem se strašně dlouho bránila tomu vstupovat do té debaty, což asi celá řada z nás. Svůj názor chci říci až v řádné přihlášce, ale teď chci reagovat na předřečníka, který tady už asi zase bohužel není, prostřednictvím předsedající. Víte, vždyť nikdo z nás jsme si nevybrali, komu se narodíme, nikdo jsme si to nemohli určit, jestli se narodíme do vhodného, nevhodného prostředí. Tohle jsou věci, které si prostě žádné dítě vlastně nevybere. Já si myslím, že právě od toho v případě adopcí tady jsou jasně stanovená pravidla, postupy, která právě mají zamezit tomu, aby dítě bylo svěřeno do nevhodného prostředí. A já si myslím, že pro to dítě je vždycky mnohem lepší, když vyrůstá v milujícím prostředí, mezi lidmi, kteří o něj stojí, a ti lidé, kteří stojí o adopci dítěte, tak samozřejmě už jenom tím, že chtějí přijmout nějaké dítě, tak většinou asi budou právě ti, kteří mají velký zájem o to se o to dítě dobře postarat. Ale samozřejmě pokud by tomu tak nebylo, tak jsou jasná pravidla a víme, jak se bude postupovat, nebo jak se má postupovat, a je to tak už i u heterosexuálních párů, nikoliv jenom v případě, že by se mělo jednat o stejnopohlavní páry.

Já se tedy domnívám, že tady v tom případě je mnohem lepší, aby dítě nevyrůstalo v ústavu, kde o ně pečují, byť při vší dobré vůli často velmi dobře, lidé, kteří se u něj střídají, kde prostě je celá řada těch pečujících osob, že je mnohem lepší, aby dítě vyrůstalo ve stabilním láskyplném prostředí. A máme jasná pravidla od toho, abychom zamezili případným chybám anebo je napravili, pokud k nějaké dojde.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Procházková. Prosím.

Poslankyně Věra Procházková: Opět děkuji za slovo. Má faktická poznámka směřuje k mému předřečníkovi panu poslanci Okamurovi, který tady zmínil slova dr. Klimeše, zabývajícího se církevně pastorální psychologií, že u homosexuálů dochází velmi často k opakování nevhodných vzorců. Bohužel zneužívání dětí, prodávání dětí ke zneužití v heterosexuálních párech vůbec není žádnou výjimkou. Já jako lékařka se bohužel setkávám s tím, že děti žijí v rodinách, které opravdu nejsou vhodné prostředí pro ty děti. A myslím si, že taky ty děti, stejně jako on tady říkal, bože můj, jak se ty děti můžou v téhle rodině bránit? To je úplně to samé. Takže to není o tom, jestli to je heterosexuální nebo homosexuální pár. Prostě to prostředí tam vznikne, dítě v tom prostředí je, a jestliže se stát nepostará o to, aby ta rodina byla kvalitní, aby měla dobré podmínky, tak je to prostě o něčem úplně jiném než o tom, o čem se tady od začátku bavíme, a to je právo homosexuálů, stejné právo, jako má heterosexuální pár. Nic jiného v tom není.

Pojďme se vrátit zase zpátky na zem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní poslankyně. A vracíme se zpátky do obecné rozpravy, slovo má paní poslankyně Zuzana Majerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Hezký dobrý večer už, vážené kolegyně a kolegové.

Prezident Lincoln kdysi řekl, že i když nazvete psí ocas nohou, bude pes stále pouze čtyřnohý. A takovým ocasem je i celá tato dnešní, pro mě absurdní, diskuze o manželství. Tisíckrát jsme slyšeli, že manželství je svazkem muže a ženy, a já to tady dnes a teď opakuji po tisíci prvé. Manželství je svazkem muže a ženy, protože samo slovo manželství vzniklo ze slov muž a žena. Smyslem manželství je zakládání rodiny a plození potomků. Nic na tom nemění fakt, že některá manželství zůstávají bezdětná, že se polovina manželství rozvede, že rodina zdaleka nefunguje jen idylicky. Naší povinností je rodinu chránit, posilovat, zabraňovat rozpadu, a ne napomáhat její další demolici. Za to nás daňoví poplatníci opravdu neplatí. Naše nesmyslná diskuze o manželství se ze všeho nejvíc podobá hloupé diskuzi marxistů o rušení soukromého podnikání. Jistě, firmy krachují, nemusejí vždy nutně vydělávat. Podnikání není procházkou růžovým parkem. To ale nic nemění na tom, že soukromé podnikání funguje vždy lépe než znárodněná ekonomika.

Naše země byly budovány a rozvíjeny na křesťanských základech, na křesťanské kultuře, vzdělanosti a morálce. Na rozdíl od jiných kultur a civilizací se vyznačujeme úctou k ženě a k rodině, kterou stavíme na první místo v celé společnosti. Na rozdíl od jiných kultur a civilizací máme za posvátné manželství jednoho muže a jedné ženy, neboť takový svazek se ukázal jako nejlepší pro výchovu dětí, pro zachování důstojnosti člověka, mravnosti, věrnosti a lásky. Pokud uzákoníme možnost uzavřít manželství pro osoby stejného pohlaví, zraníme a zradíme tak především naše vlastní kulturní kořeny.

Nevěříte-li v posvátnost manželství a chcete-li karikovat přirozený běh věcí, jak je libo. Chápu, že leckoho právě tyto výmysly a myšlenkové veletoče velmi dobře živí. Říkejte si, co chcete, pište si, co chcete a kam chcete. Scházejte se na konferencích, diskutujte, tím nikomu a ničemu neškodíte. Ale o jedno vás prosím, žádám. Nesnažte se vnutit své fantasmagorie z výročních zpráv do našich životů. Ale hlavně nepleťte hlavu dětem a nehrajte si na bohy. Když tato Sněmovna v minulosti hlasovala o registrovaném partnerství, mnoho z mých kolegů varovalo, že je to první krok k plnohodnotnému manželství osob stejného pohlaví. A aktivisté se tenkrát pohoršovali nad strašením. Nechali jsme si vzít prst a dnes nám trhají celou ruku. A já se ptám: Co bude příště? Sňatky s dětmi, polygamie?

Upozorňuji, že návrh, který leží tady na stole, není přáním pouze homosexuálů. Já mám mezi homosexuály mnoho dobrých přátel a žádný z nich to po mě nežádal podpořit. Je to přáním ideologů a vznikl na objednávku aktivistů, nátlakových skupin, kteří nenávidí vše přirozené, tradiční a normální a kteří homosexuály ke svým účelům v tuto chvíli jen a pouze využívají.

Všichni jsme si před zákonem rovni, ano. To ještě neznamená, že každý z nás má stejné nároky a stejné možnosti. Mému dvanáctiletému synovi třeba opravdu a díky bohu zatím v hospodě nenalijí. Mně Česká správa sociálního zabezpečení nevyplácí starobní důchod, stejně jako nevidomý člověk nemůže řídit dopravní letadlo. A dvě ženy či dva muži nemohou být oddáni, neboť manželství zkrátka není pro všechny.

Přestaňme urážet občany České republiky tím, že je neustále rozdělujeme na homosexuály a heterosexuály. Přestaňme je tímto rozlišováním diskriminovat a začněme pro ně konečně něco dělat. Řečnit o tom, co je a co není manželství, je lehčí než řešit důchodový systém, bezpečnost naší země nebo stále rostoucí veřejný dluh. Ale my tady opravdu nesedíme kvůli řečnickým cvičením. Byli jsme sem poslání proto, abychom řešili problémy naší země, a ne abychom vytvářeli problémy nové.

Vy, kteří hodláte hlasovat pro tento návrh, si možná myslíte, že někomu uděláte radost. A ano, někomu ji asi uděláte. Ale svým hlasem spustíte lavinu, která ohrožuje to nejcennější v celé naší společnosti a civilizaci – manželství, rodinu a děti.

Dámy a pánové, navrhuji, abychom tento nesmyslný bod ukončili a začali dělat něco pro nás všechny užitečnějšího. A tímto dávám svůj návrh na zamítnutí. (Potlesk většiny přítomných poslanců.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady čtyři faktické poznámky. První je pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Ivan Bartoš.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl jenom fakticky upozornit na jednu drobnost. Tady se neustále zaměňují dvě věci – manželství a rodina. I homosexuálové mají rodiny a i ty rodiny homosexuálů by měly mít naši úctu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Ivan Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych jenom chtěl rychle zareagovat na paní předřečnici prostřednictvím pana předsedajícího. Mně to přišlo jako taková zpověď, ale zaznívalo tam hodně my. A možná to bylo já, protože já jsem se v tom nenašel. Já jsem Čech, Evropan, jsem věřící, jsem ve dvaceti letech křtěný husita, studoval jsem husitskou teologii, jsem sezdaný v kostele – 17. listopadu to budou tři roky – s perfektní partnerkou, žiju ve šťastném manželství a snažím se žít podle Desatera. A já bych byl teda strašně rád, aby všichni mí spoluobčané měli možnost být v tom manželském svazku stejně jako já, nehledě na to – a já zdůrazňuji, že jsem věřící – nehledě na to, jestli jsou to páry stejného pohlaví, nebo opačného pohlaví. A to je upíráno. Tady já vidím tu rovnost, pro kterou jako křesťan – a jsou mezi námi v pirátské straně i evangelíci, katolíci, kteří tento návrh podporují.

Prosím vás, víra je věc interní. Mě mrzí, že to tady musím říkat. Je to vztah člověka s bohem. Ale neaplikujme to na společnost, která je sekulární, kde prostě platí naše právo, naše zákony. Já se nesnažím nikomu diktovat, jakým způsobem má žít, a chci, abychom k sobě vždycky přistupovali jako rovný k rovnému. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou pan poslanec Radek Holomčík, připraví se paní poslankyně Radka Maxová. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, tady se opakuje etymologický argument původu slova manželství. Mně teď přistála zpráva od jednoho etymologicky vzdělaného člověka. Vynechám ty invektivy a přejdu k podstatě věci. Původní slovo "malženstvo" ve staročeštině vzniklo ze slovanského žena a germánského mal – smlouva.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jaroslav Holík s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a kolegové, já si dovolím prostřednictvím pana předsedajícího zeptat pana Bartoše. Velice si vážím, že žije křesťansky, že ctí Desatero. Ale devátý bod v Desateru je "nepožádáš manželku bližního svého". Takže měli bychom to upravit na "nepožádáš manželku nebo manžela bližního svého".

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Pan poslanec Jan Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, hezký večer.

V lidské historii mělo manželství různé formy i obsah, existovaly různé nerovnosti mezi partnery, někde existovalo a stále existuje mnohoženství, mnohem vzácnější je mnohomužství, ale zatím nikdy v daleké historii lidské civilizace nebyl statut manželství propůjčen dvěma osobám téhož pohlaví. Ani antické Řeky, kteří považovali homosexualitu za ctnost, nikdy nenapadlo svazky osob stejného pohlaví klást na roveň manželství, protože podstatou manželství je spojení různého, tedy muže a ženy, do funkčního a zcela jedinečného celku, který je schopen reprodukce.

Manželství jako ctěná instituce existuje napříč staletími, kulturami a náboženstvími. Existuje k tomu dobrý důvod. Základní jednotkou každé společnosti, která má ambici dlouhodobě přežít, je rodina. Pokud oslabíme soudržnost rodiny, oslabíme logicky i celou společnost. A hlavním symbolem soudržnosti a funkčnosti rodin je právě institut manželství.

Pokud bychom dnes odsouhlasili, že svazek dvou lidí stejné sexuální orientace, svazek dvou lidí, kteří nejsou spolu schopni zplodit dítě, je manželstvím, vyšleme do společnosti signál, že tradiční hodnoty a symboly, na kterých stojí naše společnost, svůj význam bohužel ztrácejí. To se může zdát nepodstatné v časech dobrých, ale vymstí se nám to v časech zlých.

Z této debaty o manželství nelze vynechat v žádném případě děti, protože o ně jde především. Právě kvůli nim manželství jako společenská instituce, jako společností privilegovaná instituce, vzniklo. Ne kvůli vztahům partnerů. Ne proto, aby stvrdilo jejich vzájemnou lásku, ale kvůli dětem, jejichž rození a výchova vždy bylo hlavním účelem manželství. A děti potřebují otce a matku, potřebují jejich péči, potřebují znát jejich role, potřebují a měly by s rodiči žít až do dospělosti, a proto je žádoucí, aby spolu do dospělosti dětí žili i jejich rodiče.

Návrh, který projednáváme, je především o dětech. Jestliže dříve neprošlo, aby registrovaní partneři směli adoptovat děti, jestliže tato myšlenka byla vyhozena dveřmi, a já si na to dobře pamatuji, vrací se sem zpět oknem. Prohlásíme-li registrované partnery za manžele, degradujeme-li manželství na vztah jakýchkoliv dvou lidí, pak logicky tito dnes registrovaní partneři, příští manželé, budou moci adoptovat i děti.

Od lidí z iniciativy Jsme fér a dalších aktivistů často slýcháme argument – v dětských domovech je přeci spousta dětí, které nikdo nechce, proč tedy nedovolit, aby je směly adoptovat homosexuální páry. Bohužel tento argument není fér ani trochu a já se vám pokusím říci proč.

Za prvé proto, že děti v dětských domovech většinou někde mají biologické rodiče, a nemohou být proto adoptovány. Jejich rodiče byste nejdřív museli zbavit rodičovských práv. U dětí, které o biologické rodiče přišly třeba při dopravní nehodě, je adopce také problematická. Proč by tyto děti měly své rodiče zatratit a vymazat ze své osobní historie? Tyto děti potřebují pěstouny, a ono to tady už dnes zaznělo. A trvalých pěstounů se u nás nedostává. Společnými pěstouny sice smějí být jen manželé, ale zákon nebrání stát se individuálními pěstouny ani LGBT osobám. A bohužel z nějakého důvodu to v žádné velké míře zatím nedělají.

Za druhé, a plyne to z toho, co jsem právě uvedl, je zjevné, že většina stejnopohlavních párů má zájem o děti, které budou alespoň trochu biologicky jejich.

U lesbických párů je to poměrně jednoduchý proces, v případě gayů už o něco složitější, a to prostřednictvím náhradních matek. Předpokladem pro získání dítěte je prohlášení, kterým se žena podle § 813 občanského zákoníku po porodu dítěte vzdává. Přestože tak lze učinit nejdříve šest týdnů po porodu, podle dostupných informací se prý dítě často odebere ihned po porodu a je předáno otci a jeho partnerovi. Podle všeho prý to umožňuje i současné české zdravotnictví.

Já nebudu v tento okamžik hodnotit, zda je to správné, etické a v souladu se zájmy dítěte. Nechť si to každý udělá sám. Omezím se na konstatování, že již dnes české zdravotnictví umožňuje přivádět na svět děti, které plánovaně nikdy nepoznají svou matku, popřípadě otce, ani běžně fungující rodinu. Lesbickým a gay párům dnes chybí jedno jediné – legalizovat postavení partnerky či partnera, který není biologickým otcem, a umožnit mu si dítě takzvaně přisvojit.

Proč to vlastně všechno říkám? Protože jsem přesvědčen, že jedině a pouze proto, za tímto účelem máme nyní na stole tuto novelu občanského zákoníku. Proto je takový tlak na to, aby registrovaní partneři měli stejná práva jako manželé, a mohli tedy také adoptovat dítě svého partnera či partnerky. A právě s ohledem na práva dětí tento zákon v žádném případě nepodpořím a přidávám se k návrhu na zamítnutí, to znamená zamítnutí sněmovního tisku č. 201.

Kromě toho, že tento zákon by oslabil základní strukturu naší společnosti, mám ještě jeden důvod, proč ho nepodpořím. Jsem si dobře vědom, že lidé jiné sexuální orientace neměli nikdy snadný život, až na některé světlé výjimky byli v historii ostrakizováni, vysmíváni a často trestáni. Se svou orientací se často museli skrývat. Jejich boj za uznání důstojnosti byl a je pochopitelný a správný. Nicméně si musíme uvědomit, že dnes patříme k nejliberálnějším zemím na světě. Česká společnost lidi menšinové orientace přijímá, respektuje, neostrakizuje. Lidé s jinou sexuální orientací řídí velké firmy, politické strany a jsou součástí společnosti, aniž by se kdokoliv pozastavoval nad jejich odlišnou orientací. Takzvaný coming out dnes nikoho nešokuje ani neohrožuje. Proč také. A debaty ve veřejném prostoru se nevedou o žádných zákazech či omezování, ale maximálně o tom, zda má stát některé trendy aktivně podporovat, urychlovat nebo jim vycházet vstříc.

To všechno se ale může snadno změnit a obrátit se v odmítání a zášť. Já osobně zaznamenávám, že právě další a další požadavky různých menšinových aktivistů vyvolávají rostoucí averze. Přijetí zákona, který by homosexuálům umožňoval adoptovat děti a své závazky nazývat manželstvím, pro řadu z nás posvátným, by znamenalo překročit onu mez, za kterou mohou být tito lidé společností opět vnímáni jako nepřátelé. Podporou tohoto zákona bych k takovému vývoji přispěl, a proto to v žádném případě neudělám.

Úplně na závěr. Každý člověk má svoji důstojnost a rovná práva. Rovnost ale neznamená stejnost. A jestliže aktivističtí zástupci různých menšin chtějí na jedné straně uznání a respekt k vlastní odlišnosti, nemohou současně chtít, aby společnost přirozené důsledky této odlišnosti zákonem popírala.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v různých částech sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je tady jedna faktická poznámka pana poslance Patrika Nachera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem ještě chtěl reagovat na kolegu z pirátské strany prostřednictvím pana předsedajícího, to je ta historie pojmu manželství. Já mám také nějaký jiný výklad etymologa, který říká, že to je přesmyčka slov, výměna l – n slova manželství, mimochodem v polštině to je do dneška, malžen znamenalo duálový tvar muž a žena dohromady. Jenom aby to tady zaznělo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Pan poslanec Radek Rozvoral, připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, naše hnutí SPD, jak už to tady zaznělo od předsedy Okamury, zaujme souhlasné stanovisko k návrhu na vydání ústavního zákona, kterým by se měnilo usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady, o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Hnutí SPD s předloženým návrhem souhlasí a zastává názor, že hodnoty tradiční rodiny musíme zachovat v naší zemi i pro příští generace. Jsme pro zachování současného právního vymezení manželství jako právní a společenské instituce, která tvoří legislativní základ pro rodiny, a uzavírají ho mezi sebou muž a žena, kteří znají navzájem svůj zdravotní stav. Manželství je tedy dobrovolným, v zásadě trvalým soužitím dvou osob různého pohlaví, které je založeno zákonem stanoveným způsobem, tedy sňatkem. Jeho hlavním účelem je dle zákona založení rodiny, řádná výchova dětí v přirozené rodině a v přirozených hodnotách, tedy biologická a výchovná funkce a vzájemná pomoc a podpora.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie je politické hnutí, které prosazuje zásadní ústavní a legislativní změny směřující k obraně svobody a demokracie v České republice. Jak z názvu našeho hnutí vyplývá, podporujeme, aby každý občan mohl bez následných sankcí vyjádřit svůj názor, a tudíž nemáme nic ani proti sexuální orientaci každého z nás. Z tohoto důvodu jsme např. respektovali festival Prague Pride s gay, lesbickou, bisexuální a transgender tematikou, který proběhl druhý srpnový týden v Praze a jehož letošním tématem byla rodina. Organizátoři této akce cílili na to, aby co nejvíce občanů informovali o tom, že homosexuálové mají mít stejná manželská práva a povinnosti jako tradiční rodina včetně práva mít děti. Všichni poslanci našeho hnutí SPD jim tento názor neberou a respektují ho. Zároveň ale říkáme, že budeme podporovat pouze tradiční rodiny, které jako jediné mohou zachovat populaci, a tím i tradice, zvyky a národ jako takový. Pracovité tradiční rodiny, které řádně vychovávají děti, jsou pro náš stát základem a zárukou toho, že se zde budou mít naši občané i v budoucnu dobře.

Předložený návrh tedy naše hnutí SPD podpoří, neboť v něm vidíme nástroj, který upevní a posílí svazek manželství muže a ženy, který by měl být chráněn Ústavou.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí paní poslankyně Karla Maříková, připraví se paní poslankyně Jarošová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, žijeme v době, kdy se po nás chce, abychom se tvářili multikulturně a genderově korektně. Třicet let po sametové revoluci je opět třeba neříkat nahlas, co si člověk myslí, a na veřejnosti prohlašovat, co se zrovna nosí. Prim hrají různé demagogie, manipulace a výhrůžky. Přirozenost však zákonem nevykouzlíte. Pojem manželství má určitou hodnotu, která má tradici, a není tím upíráno právo nikoho na žádný vztah.

Cílem manželství je vybudovat harmonický celek a vlastní domov, ve kterém vznikne nový život. Dospělí lidé mají právo žít ve vztazích, které si sami vyberou. Pro výchovu dětí je však důležité, aby ve své rodině viděli jak mužský, otcovský, tak ženský, mateřský vzor. To u stejnopohlavních párů a jejich rodin mohou vidět dost těžko. Stát potažmo úředníci budou rozhodovat, zda bude dítě vyrůstat se dvěma ženami nebo dvěma muži. Naší povinností je ale chránit tradiční rodinu a naopak přijmout opatření, která by její roli ve společnosti upevnila a získala maximální podporu státu.

Před lety, když se schvalovalo registrované partnerství, nikdo asi nečekal, že se to stane normou. A podívejme se, před čím stojíme dnes. A co přijde dál? Bude manželství za několik let třeba svazek tří nebo pěti lidí? Nevěra byla dříve nemyslitelná také. Rozvod téměř největší zločin. Ale dnes udivuje ještě někoho, že jsou si lidé nevěrní? Je mezi námi někdo, kdo nezná aspoň jeden pár, který je nevěrou zasažený?

Naše otevřená společnost v rámci boje za rovnost všech se všemi dělá vše pro to, aby vymřela. V rámci genderové revoluce nastupuje tvrdý boj proti genderovým stereotypům. Mateřství je vydáváno za genderový stereotyp. Již od školek se v rámci školní výchovy postupně zakazuje prezentovat ženu jako matku. Nově je doporučováno i v rodinách vychovávat děti genderově neutrální, aby si do budoucna mohli svobodně vybírat nejen své povolání, ale i své pohlaví a sexuální orientaci. Společenské principy a vzorce jsou označovány za stereotypní, a proto musí být odstraněny nebo nahrazeny novými modely. Tyto ideologie ničí hodnoty, jako je národ, rodina, vlastenectví, morálka a přirozená sexualita. Mají za důsledek nefunkční vztahy mezi partnery, manžely, rodiči a dětmi. Jen slepý nemůže vidět, jak jsou postupně vymýceny zvyky a tradice. Každý má právo bojovat za svá práva, ale budoucí vývoj je evidentní. Čím více si budou všichni se všemi rovni, tím dříve naše kultura skončí a bude nahrazena kulturami jinými – africkými a islámskými, které práva žen a homosexuálů rozhodně nerespektují tak jako naše kultura současná.

Z historie bychom se měli poučit, jelikož historické zkušenosti nám názorně ukazují, že jakmile Říše římská opustila základní morální principy a společenské hodnoty, byla zničena. Dnešní evropské instituce téměř identicky kopírují odstrašující model Římské říše. Je důležité se z historie poučit a neopakovat stejné chyby, které

udělali naši předci. Nesnažme se být chytřejší než příroda. Naše zákony nemohou měnit zákony přírody. Pokud chceme přežít jako národ, musí přežít i základní hodnoty a morální principy naší společnosti, jejichž nepostradatelným základem je heterosexuální rodina, jelikož jen muž a žena mohou zplodit děti.

Žijeme si podobně jako požívační Římané těsně předtím, než se jejich impérium rozpadlo. Pokud narušíme nebo zničíme heterosexuální manželství, manželství jednoho muže a jedné ženy, bude zničen i celý národ. A to bychom si měli všichni dnes a tady uvědomit. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do obecné rozpravy je dále přihlášena paní poslankyně Jarošová, připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, dnes máme společně rozhodnout, zda umožnit stejnopohlavním párům uzavírat manželství. Manželství je svazek muže a ženy, který má privilegované postavení proto, že jen muž a žena spolu mohou zplodit děti. A tyto děti jsou předmětem ochrany ze strany zákonů. Proto si přeji, aby manželství bylo zakotveno v Ústavě jako svazek muže a ženy. Jen takový svazek je schopen zachovat přežití národa, neboť jen z něho se mohou narodit další děti.

Podle mého názoru je harmonické manželství muže a ženy nejlepším vkladem do života dítěte. Děti, které vyrůstají ve stabilním harmonickém svazku muže a ženy, jsou obecně vyrovnanější, lépe se integrují v kolektivu spolužáků a jsou také odolnější vůči negativním rizikovým vlivům, např. zneužívání návykových látek. Položil si někdo otázku, jak se bude chovat kolektiv dětí k jedinci, kterého budou vychovávat dva tatínkové nebo dvě maminky? Dětský kolektiv dokáže být krutý, to zde asi nemusím vůbec rozvádět. A proto si právě dnes, kdy se tolik manželství rozpadá, zaslouží tradiční rodina podporu a zvláštní výsadní ochranu, neboť i to může přispět ke snížení společensky negativních jevů.

Lobbisté, kteří sňatky stejnopohlavních párů propagují, dlouhodobě usilují o zničení základní buňky společnosti, kterou byla a je rodina. Když před lety tyto kruhy bojovaly za uzákonění registrovaného partnerství, tak tvrdily, že jim nejde o adopce, ale jen o přístup k informacím týkajícím se jejich partnera. Dnes vidíme, že se nám lhalo. Registrace byl jen první krok. Dalším má být postavení svazku stejnopohlavních párů na stejnou úroveň jako tradiční manželství a též možná adopce dětí. A já se ptám, kdy se požadavky této lobby zastaví. Kde je tedy ochrana práva dítěte na normální rodinu? Kdo za to ponese odpovědnost? Já vám to řeknu – každý, kdo tento zákon prosazuje a schválí.

Sama jsem matkou a mám obavu o budoucnost svého dítěte i o budoucnost jeho dětí a celého národa, pokud se zpochybňují tradiční formáty fungování lidského rodu. Je přece nesmysl myslet si, že jsme Bohem, a jít proti přírodním zákonům.

Přeji si, aby jednou i má vnoučata mohla žít v tradiční rodině, kde je po mnoho tisíc let zavedený a osvědčený model skládající se z otce, matky a dětí, kterými jsou

dívka nebo chlapec, žádné jiné další pohlaví. Je to model, ve kterém jsme vyrostli i my. A nikdy se nezpochybňovalo, zda otec nebo matka svému synovi smí říkat synu a dceři dcero. Bylo to přeci zažité a osvědčené pravidlo, které každému z nás pomáhalo se zorientovat během dospívání, abychom také my jednou mohli být dobrým otcem nebo matkou.

Na jednu stranu tady naříkáme nad neuspokojivým demografickým vývojem, ale nedokážeme vychovávat mládež ke zdravé sexualitě, k zakládání rodin, k rodičovství, výchově dětí, k tomu, co je přirozené, co odpovídá zákonitostem přírody, co vede k zachování rodiny i národa, k tomu, co má prostě budoucnost, a na druhou stranu tady ztrácíme čas propagací homosexuality, přestože tyto svazky mají dle mého názoru ochranu dostatečnou. A aby toho nebylo málo, snažíme se již naše školáky vychovávat k tomu, že dva tatínkové či dvě maminky jsou zcela normální. Kam až to hodláme nechat zajít? Nebudeme tu za pár let díky nějaké další lobby řešit legalizaci sňatků s nezletilými, podobně jako se to řeší v sousedním Německu v souvislosti s islámskou migrací?

Nikdy v životě bych si nepomyslela, že jednou povede naše společnost tak absurdní debatu o tak samozřejmých přírodních zákonitostech. Možná to někomu bude připadat staromódní, ale uvědomme si, že je to stejně staromódní jako fakt, že děti se rodí z ženy a jsou plozeny mužem. A v tom případě mi staromódnost přijde velmi in. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou pan poslanec Bžoch.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já se nebudu vyjadřovat ke sňatkům jako takovým, ale chci se vyjádřit k tomu, co už tady několikrát zaznělo, dvakrát od kolegů z SPD, jak je dětský kolektiv zlý a jak to budou ty děti odnášet a všechno. Ano, dětský kolektiv je zlý. Ano, to je správně. A kdo za to může? My, protože my ty děti vychováváme! Takže pokud nevychováváme tolerantní děti a vychováváme zlé děti, zapšklé, a od začátku, co se narodí, jim vnucujeme, ať už je to nějaká xenofobie, rasismus, nebo ať je to cokoliv jiného, tak ty děti takové budou a ten kolektiv takový bude. (Zvýšeným hlasem.) Ano, ale je to naše vina, je to naše vina rodičů!

Já třeba chci, aby moje děti byly tolerantní. A je to jedno k čemu! Ale to je o nás! Je to na nás, jak vychováme tu společnost! Ta společnost je dneska zlá. Ano, je. Ale je to naše vina! (Stále zvýšeným hlasem. Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tato faktická poznámka vyvolala tři další faktické poznámky. (Veselost v levé části sálu.) První je pan poslanec Vít Rakušan. Já bych poprosil Poslaneckou sněmovnu o klid v sále, protože dohoda je, že budeme dneska jednat do 19 hodin a pak si odhlasujeme vyřazení zbývajících bodů z programu schůze, takže jenom poprosím o klid a bdělost.

Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem se zapřísahal, že počkám na řádnou diskusi, která mi dá možnost říci, co si opravdu myslím. A teď se budu vyjadřovat opravdu jenom fakticky k paní kolegyni z SPD prostřednictvím pana předsedajícího.

Prosím, nepoužívejme historická fakta v našich debatách napsaná na papíře, pravděpodobně připravená od našich asistentek či asistentů, když historii neznáme! (Velmi zvýšeným hlasem.) Prosím, nedělejme to. Urážíme tím ty, kteří historii znají. Rozpad Římské říše započal tím, že Hunové v polovině 4. století našeho letopočtu vtrhli do Evropy, posouvaly se germánské kmeny, které napadly Římskou říši, a to byl prostě konec toho Římského impéria v roce 476 našeho letopočtu. (Potlesk z lavic Pirátů.) Chtěl bych říci, že od roku 313 tady byl Milánský edikt, který křesťanství stavěl naroveň ostatním náboženstvím, zakázal pronásledování křesťanů a v roce 380 za císaře Graciána bylo vyhlášeno v Západořímské říši křesťanství oficiálním náboženstvím. Nepoužívejme pseudovědecké argumenty, kterým sami nerozumíme a někdo nám je napsal. (Stále velmi zvýšeným hlasem.)

Děkuji za pozornost. (Bouřlivé výkřiky a potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus. Připraví se pan poslanec Marek Výborný. (Neklid v sále.) Vážené kolegyně, kolegové, já vím, že tato diskuse je v tuto chvíli velice emotivní. Já vás poprosím, abychom vydrželi a ztišili se. Děkuji.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem chtěl reagovat na pana poslance Bžocha a pana poslance Rakušana takovou historkou, naštěstí tu není pan poslanec Kalousek, aby to na mě pak nějak používal, a sice svého nevlastního dědečka. Ten úplně přesně nerozuměl principu telefonování, a na čím delší vzdálenost volal, tím více do toho mluvítka křičel. (Veselost v sále.) Tak bych chtěl poprosit pana poslance Bžocha a pana poslance Rakušana, že to platí i z hlediska pravdivosti, že čím víc řveme do tohoto přístroje, tím ten argument není silnější. Děkuji. (Smích a potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Marek Výborný. Připraví se pan předseda Ivan Bartoš. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se budu možná opakovat, ale já jsem se chtěl připojit k tomu, co říkal kolega Vít Rakušan. A ono to tedy neplatí jenom u projednávání tohoto sněmovního tisku. Skutečně tady občas zaznívají z historie ať už české, československé nebo světové věci, které opravdu neodpovídají skutečnosti. Buďme v tom střídmí a sdělujme to, co jsme si

skutečně ověřili, protože pak tím mateme nejenom nás tady, ale taky veřejnost, protože nás prostě veřejnost sleduje. To je jedna věc.

Druhá věc. A taky tady dám za pravdu panu kolegovi Bžochovi prostřednictvím vás, pane místopředsedo. Opravdu za to, jak se chovají naše děti, a teď bez ohledu na to, vůči komu a vůči čemu, můžeme jen a jen my sami. A hodnoty svobody, demokracie a taky tolerance, respektu, a to i respektu k jinakosti, vycházejí z toho, jaké vzorce jim předáváme my, což neznamená to, jaký máme vztah nebo jak smýšlíme o hodnotách, třeba i o hodnotě manželství. Ale jak jsem říkal na začátku, to přece nijak neboří to, že máme úctu a respekt k jakýmkoliv typům vztahů, partnerství a podobně a k tomu, že každý člověk má svoji důstojnost a ta důstojnost je hodna respektu. A k tomu musíme vychovávat naše děti. A to je zodpovědnost nás všech, tak jak tady sedíme, bez ohledu na to, jestli jsem gay, lesba nebo heterosexuál. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Radim Fiala. (Neklid v sále.)

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom musím říct, ještě mám chvilku času, že z toho, jak jdou ty argumenty, vidím, že debata se chýlí ke konci.

Teď prostřednictvím pana předsedajícího k panu Rakušanovi. Vždycky když dojdou argumenty, tak nám začnou kolegové říkat, co si máme myslet, co můžeme psát, co zde máme říkat, co zde nemáme říkat. A my zde prostě budeme říkat to, co si myslíme, že je správně. Takže i kdybyste se postavili na hlavu, tak zde řekneme to, co chceme, aby Sněmovna slyšela, to, co zde říct chceme.

Ještě prostřednictvím pana předsedajícího Karlo, vidíte a vy jste si myslela, že nezpůsobíte žádnou technickou připomínku. (K poslankyni Karle Maříkové.) Tak aspoň jsme měli takový malý dějepisný exkurz. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 18.58. Jelikož už nezbývá moc času do 19. hodiny, tak se mi tady s faktickou poznámkou hlásí pan předseda Bartošek, tak mu dám samozřejmě slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. K panu kolegovi Fialovi. Říkejte si zde, co chcete. Máte na to plné právo. Dokonce na to máte i imunitu. Vy tady můžete být i vulgární, vy si tady můžete vymýšlet. (Předsedající gonguje.) Zobecňuji to, nemyslím tím konkrétně vás. Ano, využívejte tento prostor, jak je vám libo. Ale prosím vás, naučte se dějepis, naučte se fakta, nezpochybňujte věci, které jsou realita, jsou ozdrojované. Protože buď je to o tom, že vedete legitimní diskuzi, kterou máte podepřenou skutečným fakty, anebo tady vyprávíte pohádky. A to je potřeba od sebe navzájem odlišovat.

Férová diskuse se vede na základě faktů, které existují, anebo překrucujete věci, vytváříte fake news. Vaše výhoda na rozdíl od ostatních je v tom, že tady si to můžete dovolit, protože na to máte právo. Ale poprosím vás, nevydávejte lži a manipulace za fakta, o která se máme opírat, která jsou skutečností, protože to pravda není. To je jediná věc, o kterou vás prosím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, je 19 hodin.

Poslanec Jan Bartošek: Ano. Poprosím vás v tomto ohledu o férovost. Fakta jsou fakta. Tak to je.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuju. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jenom k panu Bartoškovi bych chtěl poznamenat, že vulgarity se tady říkat nemají a nemůžou v tomto jednacím sále.

Jelikož je 19 hodin a je shoda, že dnes ukončíme jednací den, musíme si odhlasovat vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 20. schůze Poslanecké sněmovny. O tomto nechám hlasovat. Odhlásím vás.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 243, přihlášeno 123, pro 91, proti 21. Návrh byl přijat.

Projednali jsme stanovený pořad 20. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. A upozorňuji, že se sejdeme zítra v 9.00, kdy byla svolána mimořádná schůze. Děkuji.

(Schůze skončila v 19.02 hodin.)